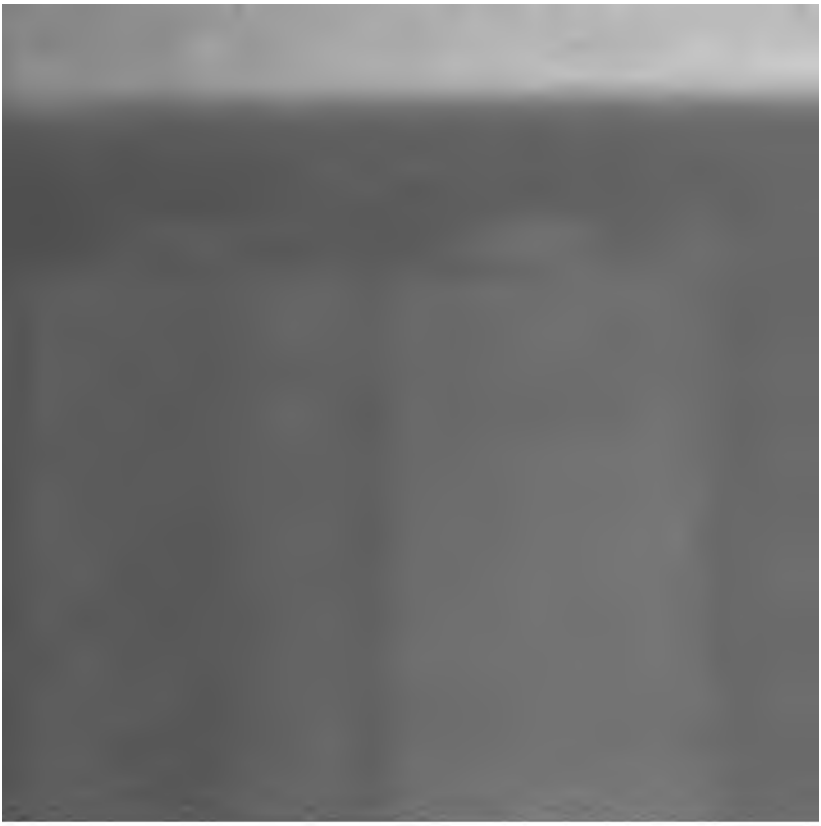

LEXICON
HERODOTEUM.
P. I.

ARGENTORATI

TYPIS PHILIPPI IACOBI DANNBACH.

LEXICON HERODOTEUM

QUO
ET STYLI HERODOTEI UNIVERSA RATIO
ENUCLEATE EXPLICATUR
ET QUAM PLURIMI MUSARUM LOCI
EX PROFESSO ILLUSTRANTUR
PASSIM ETIAM
PARTIM GRAECA LECTIO PARTIM VERSIO LATINA
QUAS OFFERT ARGENTORATENSIS EDITIO
VEL VINDICATUR VEL EMENDATUR.

INSTRUXIT
IOHANNES SCHWEIGHAEUSER
ORDINIS REGII LEGION. HONOR. EQUES,
ACADEMIAE REGIAE INSCRIPT. ET HUM. LIT. SODALIS, GRAEC. LITERAR.
IN ACAD. ARGENT. ET IN SEMIN. PROT. PROF.

PARS PRIOR.

ARGENTORATI ET PARISIIS
APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, BIBLIOPOLAS.
LONDINI
APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, TREUTTEL FILIUM ET RICHTER.
VENEUNT ETIAM APUD R. PRIESTLEY, LONDINI;
IOH. PARKER, OXONII; ET DEIGHTON ET FILIOS, CANTABRIGIÆ.
MDCCCXXIV

LECTORI S.

Prodit tandem in lucem pluribus abhinc annis promissum *Lexicon* nostrum *Herodoteum*, ad Argentoratensem quidem maxime Musarum editionem, sed et ad alias quaslibet, adcommodatum. Quo in concinnando opere quid sit quod sim secutus, ipsa frons et inscriptio libri satis dilucide declarat: id autem ipsum si probabili quodam modo consecutum me esse judicaverint hi quorum in hoc genere audienda sententia est; consentient iidem, haud inutiliter collocatum fuisse otium, quod in extremo vitae stadio multis olim agitatae tempestatum fluctibus Divini Numinis acceptum fero indulgentiae. Omnibus quidem numeris opus absolutissimum non magis in hoc genere, quam in alio quoquam requiret doctus aequusque rerum harum aestimator: nonnihil vero etiam partim aetati annis gravi, partim obtusae penitus oculorum aciei, condonatum iri confido.

Plurimum in hoc labore adjutum me fuisse profiteor perutili operâ, quam in colligendis interpretandisque jonicis praesertim vocabulis loquendique formulis, quibus usus Herodotus est, jam olim *Aemilius Portus* posuerat. Quid sit vero quod intersit inter illius *Dictionarium jonicum* et nostrum hoc *Herodoteum Lexicon*, quisquis, vel obiter inspiciens, voluerit alterum opus cum altero conferre, facile aestimabit.

Quod si cui passim praetermissa in hoc Lexico nonnulla videbuntur, quae ad rem et ad institutum nostrum pertinebant; facile huic fuerit, et licitum cuilibet, quae desint adjicere repertis. Fuerint alii, qui copiâ laborare opus nostrum sint conquesturi: quos monitos velim, ne invideant studiosis hominibus, quibus grata fortasse et accepta futura sunt eadem, quae ipsis nimia et supervacanea videntur. Caeterum ne ego quidem invidebo, immo gratulabor Musarum harum amicis, si, quae a me in universâ hac operâ Herodoto praestitâ minus commode expedita deprehendentur, ea ab aliis rectius exposita, aut

in quibus ego incertum me haerere professus sum, eade ab hominibus ingenio doctrinâque praestantibus ad liq dum fuerint perducta.

Si in illorum solummodo usum, qui nostrâ utunt Historiarum Herodoti editione, instructum hoc Lexic voluissem, commode fueram facturus, si *Capitis* *Sectionis* numero numerum etiam *Lineae*, quâ legit quaeque Herodotea dictio a nobis citata, adjecissem, q facilius citiusque quaelibet dictio in ipsâ suâ sede pos reperiri. Nunc, quum aliorum etiam commodis voluer inservire, qui quâcumque aliâ Musarum editione (in q quidem Capitibus aut Sectionibus distincta narratio ess uterentur, aliam inire rationem placuit; scilicet ut quc que *Caput* paulo longius in *tres* fere *partes aequa* distributum cogitarem, quarum primam literâ *a*, medi literâ *m*, postremam literâ *f.* insignivi: cui rationi cons taneum fuit, ut, si qua dictio in confinio primae et secu dae partis aut secundae et tertiae legeretur, notam *a.* aut *m. f.* adponerem. Capita minus longa nonnisi duas partes distincta statui, quarum priorem literâ *a*, poster rem literâ *b.* indicavi. Adjecta passim litera *N.* signific spectare ad locum eum, cui illa litera adjecta est, *Adn tationem* quamdam, sive Wesselingii, sive Valckenai sive nostram, quam vel in nostrâ Herodoti editione in Wesselingianâ consulere studiosus lector possit.

Quamvis persuasum habeam, *Vitam Homeri*, qu Herodoti nomen praefert, ad Musarum scriptorem ni pertinere, tamen voces dictionesque notabiliores in i libello occurrentes Lexico Herodoteo inserui, quo lu lentius etiam adpareret quantum stylus Pseudo-Herod a Nostri stylo differat. Denique eis etiam vocibus dict nibusve, quae in Oraculis ab Herodoto citatis notabilio occurrunt, locum in hoc Lexico dedi; ita tamen, ut a jectâ notâ quâdam semper indicaverim, non suo nomi illis usum esse Scriptorem nostrum.

Scripsi Argentorati mense Junio, MDCCCXXII.

LEXICI HERODOTEI

PARS PRIOR.

A.

Ἄβακτος, Infelix. *Vit. Hom.* 32. *m.* Not.

Ἄβατος, ου, ὁ, ἡ, Invius, Inaccessus, Transscensu difficilis· οὔρεα ἄβατα, IV. 25. *a.* οὖρος ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος, VIII. 138. *f. Conf.* Ἀπόκρημνος.

Ἀβουλίη, ης, ἡ, Inconsiderantia, Imprudentia, Temeritas: VII. 210. *a.* VIII. 74. *m.* ἀπολέεται ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίῃσι, VIII. 57.

Ἄβουλος, Inconsideratus, *etc. Unde Superl.* ἀβουλότατα, *adverbialiter*, Inconsultissime, VII. 9, 2.

Ἀβούλως, Inconsiderate, Temere. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, III. 71. *m.*

Ἀβρὸς, ἡ, ὁν, Delicatus, Lautus, Mollis. *De re:* Πέρσῃσι, πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι, ἦν οὐδὲ ἁβρὸν, οὐδὲ ἀγαθὸν οὐδέν, I. 71. *extr. De homine:* Ἀγάθυρσοι ἁβρότατοι ἄνδρες εἰσί, IV. 104.

Ἄβυσσος, ου, ὁ, ἡ, Fundo carens, Immensae profunditatis. ἄβυσσοί εἰσι αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου, II. 28. *m. Conf.* Βυσσός.

Ἀγαθὰ, τὰ, Bona, Commoda, *cujuslibet generis.* πάντα ἀγαθὰ, I. 126. *m. f.* ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω, VI. 8. 3. (*conf.* Αὐτὸς, *num.* 3.) *Sigillatim*, Res pretiosae· ἀγαθὰ μυρία, II. 172. *a.* παντοῖα ἀγαθά, III. 135. 136. Vitae commoditates, Opes, Opulentia, τὰ παρεόντα ἀγαθὰ, III. 80. *m.*

Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Fortiter factum, Res praeclare gesta, Bene meritum. ἐν τοῖσι Πέρσῃσι αἱ ἀγαθοεργίαι (*olim* ἀγαθουργίαι) ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται, III. 154. *a.* Ζωπύρου οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο, III. 160. *a.*

Ἀγαθοεργὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* ὁ ἀγαθόν τι ἐργασάμενος. *conf. Ruhnk. ad Tim.* p. 4. *Apud Spartanos sigillatim* Ἀγαθοεργοὶ *nominabantur* Viri fortiter factis insignes, Bene de rep. meriti, I. 67. *f.*

Ἀγαθὸς, ἡ, όν. μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, Manu fortem esse. I. 135. *a.* χώρη ἀγαθὴ ἐκφέρειν καρπόν, I. 193. *m.* Ἀγαθὰ, τὰ, *vide supra.*

Ἀγαθουργίη, *vide* Ἀγαθοεργίη.

Ἀγαίεσθαι, (*jon. pro* ἀγάεσθαι *et* ἀγᾶσθαι,) Admirari, Invidere, Odisse. *vide Valck. ad* VI. 61. οἱ δὲ ἀγαιόμενοι καὶ φθονέοντες αὐτῇ, Qui ei succensebant, male cupiebant, et invidebant, VIII. 69. *a. ubi opponuntur* ὅσοι ἔσαν εὔνοοι. *Eustathius ad Iliad.* ξ. *p.* 957, 20. *ed. Bas.* Ἀγῶ γὰρ, (Ἀγάομαι *debuerat, formâ passivâ*) οὐ μόνον τὸ σέβομαι, -- ἀλλὰ καὶ τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι· οὐ παράγωγον τὸ ἀγαίω (ἀγαίομαι).

Ἀγάλλεσθαι, Sese ornare, Superbire, Gloriari. IV. 64. *m.* περι-

χαρὴς ἐοῦσα τῷ δώρῳ (*nempe Amiculo, quod ei dono dederat rex.*) ἐφόρεέ τε καὶ ἀγάλλετο, IX. 109. *f.*

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *generatim*, Πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, *ut ait Hesych.* Ornamentum, Omne id quo quis se ornat, quo superbit et gloriatur. *conf. Dammii Lexic. Etymol. Sic* IV. 26. *ubi in lat. vers. loco verborum* pro sacro vase *satius fuerat ponere* pro ornamento quo gloriantur. *conf.* IV. 64. *m. Sigillatim:* Statua, Imago, Simulacrum, *cum alibi passim, tum*, II. 42. *et* 46. *ubi* τὤγαλμα, *pro* τὸ ἄγαλμα. *Rursus* τὤγαλμα, II. 138. *f.* 141. *a. m.* IV. 181. *m.* ἄγαλμα Ἀπόλλωνος κεχρυσωμένον, VI. 118. *a.* καταβάλλειν τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, VIII. 109. *m.* Δαμίης καὶ Αὐξησίης ἀγάλματα -- κότερα χαλκοῦ ποιέονται ἢ λίθου· -- οὐδέτερα τουτέων ἀλλὰ ξύλου, V. 82. *a. et b.* τἀγάλματα τοῦ Ἑρμέω, II. *a.* 91. *f.*

Ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ, Statuarius, II. 46. *a.*

Ἄγασθαι, Mirari, Laudare, Delectari. *Cum Accusat.* τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄγαμαι, IV. 46. *m.* ὑμέων ἀγάμεθα τὴν προνοίην, VIII. 144. *m. f. Cum Genit.* ἄγασθαι ἔφη τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολιήτας, VI. 76. *b. Cum Dativo*, οἱ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ, IV. 75. *a. Not.*

Ἀγαυρὸς, ή, ὸν, Superbus. *Adverb.* ἀγαυρότατα, Superbissime, Maximo fastu, VII. 57. *m.*

Ἀγγαρήϊον, ου, τὸ, Cursus publicus; *Persarum institutum quod describitur* VIII. 98.

Ἀγγαρήϊος, ου, ὁ, Cursor publicus, Nuncius qui equo p
co vehitur subinde mutat
126. *N. ubi olim* ἀγγελη
e scholio, pro ἀγγαρήϊον, *qu*
codd. restituit Wess.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Nuncius. τὰς
λίας ἐσφέρειν, Nuncios (*a*
gem) deferre, I. 114. III
quae erat apud Persas prae
quaedam dignitas, III. 34
terdum per metonymiam, ἀ
idem fere ac ἄγγελος *valet.*
πει ἐς Μέμφιν παρὰ Πρωτέα
γελίην λέγουσαν τάδε, II.
a. cf. III. 69. *a.* ἦλθε
ἀγγελίη πρόδρομος (*scil.* λέγ
ἄλλην στρατιὴν ἥκειν, IX. 1
Pro ἀτελείην *vel* ἀτεληΐην,
prave olim ἀγγελίην *legebat*

Ἀγγελιηφόρος, ου, ὁ, Nunciu
ternuncius, I. 120. *a.* IV
f. Pro ἀγγαρήϊον, *vulgo*
legebatur ἀγγελιηφόρον, III.
In rerum Persicarum hi
ὁ ἀγγελιηφόρος *nonsolum i*
gitur Is qui nuncios ad r
perfert, *sed et* Qui reg
nunciat eos qui conv
illum cupiunt, *ut ex* III.
intelligitur. Idem alibi ἐ
λεὺς *nominatur.*

Ἄγγελος, ου, ὁ, Nuncius. π
ἄγγελον, I. 20. 21. 81. *e*
passim. Nonnumquam con
Legatus *redditur latine*,
36. *a.* 69. *a. Alibi* Inte
cius, *ut* δι' Ἀγγέλου ποιε
Ἑρμίππου, Per internun
agens Hermippum, Inte
cio utens Hermippo, V
a. δι' ἀγγέλων πάντα χρέ
Nonnisi per internuncio
ponsa petere, I. 99. *a.*
Χρᾷν, Χρέειν, *num.* II. 3.)

m. N. VII. 203. *a.* ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλέα ἄνευ ἀγγέλου, III. 118. *ubi* ἄγγελος *intelligitur idem qui* ἐσαγγελεύς, III. 84.

Ἀγγήϊον, τὸ, *jon. pro comm.* ἀγγεῖον, Vas. ξύλινα ἀγγήϊα κοῖλα, IV. 2. *m.*

Ἄγγος, εος, τὸ, Vas *qualecunque.* τὸ ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν παῖδα, I. 113. *a.* τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησαμένη, V. 12. *m. et f. Conf.* Ἄγκος.

Ἀγέεσθαι *videtur Herodotus subinde usurpasse pro* ἡγέεσθαι. *Certe vetus noster codex F.* Ἄγημαι *habet* II. 115. *a. ubi vulgo* ἥγημαι, Censeo, aestimo; *et* ἄγηνται II. 40. 69. *et* 72. *ubi vulgo* ἥγηνται. *Eodem pertinere videtur* ἀγεόμενον ἐπὶ θάνατον, Qui ad supplicium ducebatur, III. 14. *m.* N. *ubi* ἡγεόμενον *alii,* ἀγινεόμενον *Schaef. ex conject.*

Ἄγειν, 1) Ducere *sicut imperator ducit exercitum, frequenter. Similiter,* ὁ θεὸς (ἡμέας) ἄγει, Deus nos ducit, VII. 8, 1. *Tum* Ducere *captivum,* Ducere *fossam, et cet.* (*conf. infra num.* 8.) *Medium* Ἄγεσθαι, Secum ducere. ἀγόμενοι ἀγγέλους ἐκ Μεγαρέων, IX. 7. *a.* ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφεήν, V. 12. *a.* Ἄγεσθαι γυναῖκα, Ducere uxorem, *nempe* ἐς τὰ οἰκία, in domum suam, *quae verba diserte adjecta sunt*, I. 59. *a. conf. Valck. ad* IV. 78. *f.* οὐδεὶς ἐθέλει ἄγεσθαι (θυγατέρα) ἐξ αὐτέων, II. 47. *a. et mox* ἀγέαται (*jon. pro* ἄγονται, *nempe* γυναῖκας) ἐξ ἀλλήλων, *ibid. Etiam* Pater *dicitur* ἄγεσθαι γυναῖκα τῷ παιδί, I. 34. *m. f. Sed,* οὗτοι οὐ γυναῖκας ἠγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, Uxores non adduxerant secum in coloniam, I. 146. *m.*

2) Ἄγειν, Vehere, *sive navi, sive curru.* οἱ ἄγοντες τὸν κρητῆρα, Qui craterem (*navi*) Vehebant, I. 70. ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδις ὁ κρητήρ, *ibid.* ἅμαξα ἄγουσα τὸν νηόν, Plaustrum quo vehebatur aedicula, II. 63. *Conf. num.* 4.

3) Agere, celebrare *dies festos, ut* Ἀπατούρια, ὁρτήν, *etc.* I. 147. *f.* 148. *m.* VIII. 26. *a. m.* ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, I. 183. *Qua notione frequentius compositum verbum* Ἀνάγειν *usurpat Herodotus. Conf. Var. lect.* III. 79. ἡσυχίην ἄγειν, *vide in* Ἡσυχίη.

4) Ἄγειν καὶ φέρειν, *i. q.* διαρπάζειν, Diripere, Populari; φέρειν, *ad ea spectat* quae manibus asportantur; ἄγειν *vero quum ad ea quae* Curribus avehuntur, *tum ad pecora quae* Abiguntur. *Cum accus. rei,* φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά; I. 88. *Cum acc. personae:* ἄγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαντας, I. 166. ἔφερε καὶ ἦγε πάντας, III. 39. ἵνα μὴ ἀλλήλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν, VI. 42. ἔφερόν τε καὶ ἦγον τήν τε Μαρδονίου στρατιὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐόντας Ἕλληνας, IX. 31. *f.*

5) Ἄγειν *et* Ἄγεσθαι, *i. q.* ἡγεῖσθαι, νομίζειν, ἔχειν. Οὐδαμοὺς μέζονας ὑμῶν ἄξω, Nullos potiore loco, quam vos, habebo, VII. 150. ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ αὐτὸν ἦγον, II. 172. περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν, IX. 7. *a.* Ἥκιστα τοὺς ἑκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγον-

ται, I. 134. ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντηίων, II. 83.

6) Ἄγεσθαι τι ἐς χεῖρας, In manus sumere aliquid, Capessere, Suscipere, Adgredi. ὡς ἔμελλε ἐς χεῖρας ἄξεσθαι τὸ στράτευμα, Quum in eo esset ut exercitum in manus acciperet, *i. e.* ut ducatum exercitus jam ipse susciperet, VII. 8. *a.* μέλλοντί οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν, Quum in eo esset ut initiationem susciperet, ut ipsis sacris jamjam initiaretur, IV. 79. αὐτὸς δοκέω θείῃ τύχῃ γεγονὼς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι, Videor mihi divina sorte in hoc natus ut hoc suscipiam, ut hoc adgrediar, *scil.* ut vos contra Medos ducam et ab illorum jugo liberem, I. 126. *f.*

7) *Insolentior usus et constructio verbi* Ἄγω *in illâ formulâ est, si modo sana scriptura,* κόλπου δὲ ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθικὴ ἐκδέκεται, Ubi sinus ducitur hujus regionis, (*i. e.* ubi in sinum circumducitur haec regio,) ibi Thraciam excipit Scythia, IV. 99. *a. Quod vero* IV. 158. *notione* Habitandi, Incolendi, *accipiendum hoc verbum visum fuerit Æmilio Porto, id scripturae vitio accidit, quum pro* ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι, *olim omissâ* ἐς *praepositione* ὡς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι *legeretur.*

8) *Notemus rariores quasdam verbi* Ἄγειν *formas Herodoto usurpatas.* ἄγε *pro* ἦγε, I. 103. V. 42. ἄγον, *pro* ἦγον, I. 70. et 169. *Et pass.* ἄγοντο, *pro* ἤγοντο, III. 14. *a. m. Imperf. frequentativum* ἄγεσκον, I. 14 196. *a. Praet. pass.* ἦκται ρυξ, II. 158. *a. et m.* A *pass.* ἄχθη, *pro* ἤχθη, III. 14 13. VI. 30. *Aor.* 1. *med.* ἄξε *unde* ἐσάξαντο, V. 34. *et* πρ ξαντο, VIII. 20. *Conf.* Ἀγίει Ἀγινέειν.

Ἀγείρειν, Colligere, Cogere: *latim*, Pecunias, munera pem colligere. ἤγειρον δωτί τῶν πολίων, I. 61. *m.* τὰ χ τα ἤγειρε, I. 62. *m. f. et* Ἀγείρειν, Stipem corrog IV. 35. *m. f. absque reg et cum dat. personae cui vel nomine stipes colligitur*, ibi

Ἀγεννής, Ignobilis. *Compar.* νέστερος, I. 134. *a.*

Ἄγερσις, ιος, ἡ, Collectio, Con tio (*copiarum*, στρατοῦ.) VI *et* VII. 5. *a. ubi olim* ἐποιέε στρατιῆς ἔγερσιν, *pro* ἄγερσ

Ἄγη, ης, ἡ, Invidia, Odium. καὶ ἄγῃ χρεώμενος, VI. 6 *ubi olim* ἄτῃ.

Ἀγηλατέειν, *i. q.* διώκειν (*scil.* ἐ πόλιος), φυγαδεύειν, Persequ vitate ejicere, In exilium tere. *Vide Glossas Herod.* T *P. II. nostrae ed. p.* 35 *Schaef. ad Gregor. p.* 546. λατέει ἑπτακόσια ἐπίστια Ἀθη Septingentas Atheniensiu milias urbe ejecit, V. 72. *eisdem familiis loquens* n V. 73. *ait* ἑπτακόσια ἐπίστ διωχθέντα ὑπὸ Κλεομένεος. *Sophocl. Oed. Tyr.* 402. ἀ τήσειν *idem valet ac* ἐκβαλεῖ *v.* 399. *Aem. Portus, cum ab* ἄγος *et* ἐλαύνω *derivat* ho *bum, ut proprie significet* quam piaculo obnoxios e

lere: mihi cum Schneidero ex ἄγειν et ἐλαύνειν vel ἐλᾷν compositum videtur, ut sit Agere et expellere.

'Αγινέειν, idem fere quod ἄγειν, Ducere, Adducere, Producere, Ferre, Adferre. Cum Accus. rei; ut ἀγίνεον δῶρα, Dona ferebant, III. 89. et 97. ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέοντας σιτία, Comportantes, vehentes commeatus, VII. 25. Cum Acc. pers. III. 11. VI. 74. VIII. 105. Med. ἀγινεόμενος γυναῖκας ἐς ἱερόν, Ad se adduci jubens mulieres in templum, VII. 33. Conf. 'Αγίσεσθαι.

'Αγνός, Sacer, Sacratus, Dicatus. cum Genit. dei vel deae, cui aliquid consecratum est. 'Αφροδίτης ἱερὸν ἅγιον, Templum Veneri sacrum, II. 41. f. Apud Aegyptios vaccae ἱραί εἰσι τῆς Ἴσιος, Isidi sacrae sunt, II. 41. a. ἱρὸν Ἡρακλέος ἅγιον, Templum Herculi dicatum, II. 44. a.

'Αγκιστρον, τό, Hamus, II. 70. a.

Ἄγκος, εος, τό, Vallis, Locus concavus, Cavum; ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρης στάζει ἐς ἄγκος, VI. 74. ubi perperam olim ἄγγος.

'Αγκών, ῶνος, ὁ, Cubitus, Flexus, Latus inflexum (muri), I. 180. m. ἀγκὼν τοῦ Νείλου, Cubitus flectentis se Nili, Angulus in quo flectit se Nilus, II. 99. m. Vide infra ἀπεργμένος in 'Απέργειν.

['Αγμός, ὁ, Praeruptus locus; Cretensibus 'Αξός: Wess. ad IV. 154.]

'Αγνεύειν, Castitatem, Puritatem, Sanctimoniam, Servare, Religionis causâ abstinere. Aegyptiorum sacerdotes ἁγνεύουσι ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν εἰ μὴ ὅσα θύουσι, Puritatem, Sanctitatem in hoc ponunt et custodiunt, ut animal nullum occidant, nisi quae sacrificii causa immolant; Religionis causâ abstinent a caede animalium etc. I. 140.

'Αγνοέειν. ἀγνοεῦντες τὰς συμφορὰς, Ignorantes causam calamitatum, IV. 156. a. Similiter εἴρετο τὸν θόρυβον, Quaesivit causam tumultus, IV. 13.

Ἄγνοια, vide Ἄνοια.

'Αγνύναι, Frangere. ὁ ποταμὸς περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, I. 185. f.

'Αγνωμοσύνη, ης, ἡ, Stoliditas, Inconsulta ratio, Praeceps consilium; praesertim Stulta quaedam arrogantia, Contumacia cedere et temporibus aut personis adcommodare se (συγγινώσκειν) nescia; denique simpliciter Superbia, Pertinacia, Ferocia. σοφίῃ αὐτοὺς ὁ Ἄμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ προσηγάγετο, II. 172. n. ubi Imperitiâ et Fastu intelligebat Wess. Asperitate Valla, non ita male. Perperam ibidem εὐγνωμοσύνῃ legebatur ante Gron. Alii Thraces ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Δαρείῳ, Getae vero, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Arrogantiâ utentes, Obstinate resistentes, IV. 93. ἀγνωμοσύνῃ διεχρέωντο, Nihil cedentes, pertinaciter in proposito perstiterunt, VI. 10. Aeginetae, ἀγνωμοσύνῃ χρησάμενοι, Arrogantiâ usi, Virium fiduciâ ferocientes, ab Epidauriis defecerunt, V. 83. ubi Valla, Nullo consilio usi: Portus, Ingratitudine, vel Per perfidiam:

Wesseling. (*puto cum Gronov. cujus editio mihi haec scribenti non amplius ad manus est*) Ad contumaciam versi. Mardonius amicorum consilio non paruit, ὑπ' ἀγνωμοσύνης, Arrogantiâ, Contumaciâ, Stolidâ virium suarum fiduciâ ductus, IX. 3. Graeci, ait Mardonius, consuerunt ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι, inconsultissime bella suscipere, ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος, VII. 9, 2. *Idem* Mardonius eosdem speravit ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, IX. 4.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Stolidus, Insulsus, Ineptus. ἦν οὐκ ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος, *Vit. Hom.* 21. Arrogans, Pertinax, Ferox. Μαρδονίου (ἦν ἡ γνώμη) ἰσχυροτέρη τε καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη IX. 41. *f.*

Ἀγοράζειν, In foro versari. *Apud Aegyptios* αἱ γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, II. 35. *m.* εὑρόντες μιν ἀγοράζοντα, III. 137. IV. 164.

Ἀγοραῖος, η, ον, Forensis. ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, Homines circumforanei, mercatores forenses, I. 93. *coll.* II. 35. Turba forensis, Vile hominum genus, II. 141. *f.*

Ἀγοραῖος Ζεὺς, Iupiter fori praeses. ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν, V. 46. *extr.*

Ἀγορᾶσθαι, Concionari, Pro concione verba facere. ἠγορόωντο, VI. 11. *a.*

Ἀγορεύειν, Pro concione verba facere, Concionari, Edicere. ἀναβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον, III. 75. *a.* ταῦτα ἠγόρευε, VIII. 5. *m.* IX. 92. *a.* πέμπων κήρυκα ἠγόρευέ σφι τάδε, VI. 97. οἱ (κήρυκες) τὰ ἐντεταλμένα ἠγόρευον ἐς τὸ ἄστυ, I. 60. *f.* ὁ δέ σφι ἠγόρευε, ὡς εἴη Ζώπυρος III. 156. *a.* *Conf.* Διαγορεύειν, Ἐξαγορεύειν, *et* Προαγορεύειν.

Ἀγορὴ, ῆς, ἡ, Concio populi, Conventus. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι, VI. 58. *f.* ἐγίνοντο ἀγοραὶ VI. 11. Forum rerum venalium. ἐνθαῦτα λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, VII. 23. *f.* Forum, Locus ubi vel concio habetur, vel res venales prostant. *Sic* Sardibus Pactolus Fluvius διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει, *et* ἐς τὴν ἀγορὴν ἀθροιζόμενοι οἱ Λυδοὶ, V. 101. ποταμὸς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς ἀνατέλλων VII. 26. *f.* *Pro* ἀγορῆς *vero* VII. 26. *f.* ἄκρης *legendum suspicatus est Valck.*

Ἀγορῆς πληθυούσης, Circa tertiam diei horam, medio tempore inter ortum solis et meridiem, IV. 181. *Idem diei tempus vocatur etiam* ἀγορῆς πληθώρη. *Sic*, τὸ ὄρθριον, μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς ἔπρησσε προθύμως *etc.* II. 173. *a.* ἐπισχὼν χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρης, VII. 223. *Loco supra citato* IV. 181. diversas diei partes *ita distinguit Herodotus*: ὁ ὄρθρος, ἀγορῆς πληθυούσης, μεσαμβρίη, ἀποκλινομένης ἡμέρης, δύνων ἥλιος, μέσαι νύκτες. *His adjicitur alia Temporis nota*, ἀγορῆς διάλυσις, Quo tempore a foro disceditur, *i. e.* Versus meridiem, III. 104. *a.* τὰς ἀγορὰς Graecorum *lepide perstringit Cyrus*, I. 153. *a. m.*

Ἄγος, εος, τὸ, Piaculare crimen. ἐν τῷ ἄγεϊ ἐνέχεσθαι, VI. 86.

Ἀγρεύειν ἰχθῦς, Venari pisces, II. 95.

Ἄγρη, ης, ἡ, Venatio, φοιτεόντων τῶν Σκυθέων ἐπ' ἄγρην, I. 73. m. ἐν ἄγρῃ θηρῶν, In venatu ferarum, III. 129. a. Venandi ratio: ἄγραι τῶν κροκοδείλων πολλαὶ καὶ παντοῖαι, II. 70. a.

Ἄγριος, Agrestis, Ferus. *Memorantur non modo* βόες ἄγριοι, *veluti* VII. 126. *a.* ὕες ἄγριοι, IV. 102. *m.* κριοὶ ἄγριοι, *ibid. a. verum etiam* ἄγριοι ἄνδρες *et* γυναῖκες ἄγριαι, IV. 191. *f.* ὕλη ἀγρίη, I. 203. *m.* (*vide* Ὕλη) δένδρεα ἥμερα καὶ ἄγρια, VIII. 115. *a. m.* IV. 21.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Vigiliæ. ἑπτὰ νύκτας ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι εἴχετο, Septem noctes insomnes transegit, Somnum capere non potuit, III. 129.

Ἄγχιστα, *i. q.* ἔγγιστα, *vel* ἐγγύτατα, Proxime. οἱ ἄγχιστα, Proximi, V. 79. *Cum Genit.* ἄγχιστα ἡμέων οἰκέουσι *ibid.* τοὺς ἄγχιστα ἑωυτῶν οἰκέοντας, I. 134. ἄγχιστα τοῦ βωμοῦ, IV. 81.

Ἀγχιστεὺς, έος, ὁ, *i. q.* ὁ ἄγχιστα, Proximus, *praesertim* Proximus genere, Cognatus. V. 80. *coll. cum c.* 79.

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ, ἡ, Mutabilis, Versatilis. ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, Subito mutare consilium, VII. 13. *a.*

Ἀγχόθεν, E propinquo, Cominus, IV. 31.

Ἀγχότερος, η, ον, *i. q.* ἐγγύτερος, Propior; *cum Gen.* VII. 175. *m.*

Ἀγχοῦ, *i. q.* ἐγγὺς, Prope, In propinquo. *Absolute ponitur.* ἐόντων ἀγχοῦ τῶν πολεμίων, III. 78. *ubi olim* ἀγχοῦ αὐτῷ, *qui quidem dativus, si ab auctoris manu esset, non ab* ἀγχοῦ, *sed ab* ἐόντων *penderet. Cum Genit.* ἀγχοῦ ἐγίνοντο τῆς Τίρυνθος, VI. 77. ἀγχοῦ τῶν νεοσσιέων, III. 111. *Videri potest cum Dativo construi*, III. 85. *f.* τὸν ἵππον περιῆγε ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ, *sed ille Dativus a verbo* περιῆγε *pendet.*

Superlat. Ἀγχοτάτω, Proxime. *Absolute, de Cognatione:* οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες, IV. 73. *a. Cum Genit.* In viciniâ. ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου, Proxime templum, II. 169. *m.* τῆς ἂν ἀγχοτάτω ᾖ χώρης, II. 24. ἀγχοτάτω τῆς Ἐρετρίης, VI. 102. *Sic* IV. 35. *f.* VII. 176. *f.* VIII. 122. *et* 135. *a. Alibi sonat* Simillime, Simillimâ ratione: *cum Genit. de Propinquitate loci:* ἑστᾶσι ἀγχοτάτω τοῦ Κροίσεω κρητῆρος, VIII. 122. *f. De Similitudine;* Φρύγες ἀγχοτάτω τῆς Παφλαγονικῆς σκευὴν εἶχον, VII. 73. ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἐσθῆτα, VII. 80. *Item cum Dativo:* ἀκόντια ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρῃσι πεποιημένα, III. 85.

Pro ἀγχοτάτω, *quod olim*, VII. 64. *a. legebatur, ex msstis* Ἀγχότατα *restitutum est:* περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἀγχότατα τῶν Μηδικῶν ἔχοντες, Capitis cultu simili fere utentes Medico.

Ἀγωγεὺς, έος, ὁ, Deductor. δισχίλιοι ἄνδρες ἀγωγέες, Bis mille homines (*Aedem monolitham*) deducentes, transducentes, II. 175. *m.*

Ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, Viae dux. ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, III. 26. *a.*

Ἀγὼν, ῶνος, ὁ. ποιέειν ἢ παθέειν πρόκειται ἀγὼν, Propositum est agen-

di aut patiendi discrimen, VII. 11. *m.* ἐμοὶ τὴν ἀληθηΐην ἀσκέειν ἀντία σευ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι, Mihi adversus te veritatem colere summa Contentio est, VII. 209. *m.* ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέναι *et* ἐπιτελέειν τινί, Ludos gymnicos instituere *et* celebrare in alicujus honorem, II. 91. *m. et f.* αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε, Ludis praefuit. VI. 127. *f.* στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναραιρηκώς, V. 102. *f.*

Ἀγωνίζεσθαι, πολλὸν παρὰ δόξαν ἀγωνισάμενοι, multo graviori, quam expectaverant, certamine defuncti, VIII. 11. ἀγωνιζόμενος στάδιον, V. 22. ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἐν Σικυῶνι ἀγωνίζεσθαι, carminibus decertare, V. 67. *a. Praet. passiv.* πολλοὶ ἀγῶνες ἀγωνίδαται, *i. q.* ἠγωνισμένοι εἰσὶ, Multa praelia pugnata sunt, IX. 26. *f.* περὶ ὅτευ ἀγωνίζονται, VIII. 26. *m.*

Ἀγωνίη, ης, ἡ, Certamen, Quodlibet certaminis genus. ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα, Ludos gymnicos celebrant omnia certaminum genera complectentes, II. 91. *m. f.*

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, *i. q.* ὁ ἀγών. ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται, Magnam in hoc contentionem, magnum Studium ponunt, I. 140. *f.* τὰ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἀγωνίσματα, Praelia ad Artemisium facta, VIII. 76. *m.*

Ἀγωνιστὴς. ου, ὁ, Certator. φάμενοι οὐ βαρβάρων ἀγωνιστέων εἶναι τὸν (ἐν Ὀλυμπίῃ) ἀγῶνα, ἀλλὰ Ἑλλήνων, V, 22.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ. ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, VI. 127. *m.*

Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, Inscius, Ignarus, Imperitus. εἶναι ἀδαήμονα τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἐλευσῖνι, VIII. 65. *a.*

Ἀδαής. έος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀδαήμων. *Cum Genit. rei.* τῆς θυσίης ταύτης οὐκ ἀδαὴς, ἀλλ' ἔμπειρος, II. 49. *a.* τῶν (χρησμῶν) ἔσαν ἀδαέες, V. 90. *Cum Genit. personae:* ἄπειροί τέ εἰμεν καὶ ἀδαέες τουτέων τῶν ἀνδρῶν, IX. 46.

Ἀδέειν, *i. q.* ἁνδάνειν *et* ἀρέσκειν, Placere. *Fut.* Σπαρτιήτῃσι ἀδήσεις, V. 39. *Aor. 2. subj.* τὸ δ' ἂν ἅδῃ σφι, I. 133. *m. Opt.* ἐγὼ μήτε Αἰγινήτῃσι ἅδοιμι, I. 79. *m.*

Praet. Med. τῇσι λοιπῇσι πόλισι ἕαδε Ἴωσι ἕπεσθαι, I. 151. *extr.* τοῖσι μὲν ἕαδε βοηθέειν Ἀθηναίοισι, VI. 106. IV. 145. *f.* 153. *m.* 201. *a. m.*

Ἀδείη, ης, ἡ, *i. q. comm.* ἄδεια, Securitas. ὡς ἐν ἀδείῃ ἐών, Ut qui in tuto esset, VIII. 120. ἐν ἀδείῃ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν, Non tutum sibi judicantes eloqui, IX. 42. *m. f.*

Ἀδελφεὴ, ῆς, ἡ, Soror, III. 53. *a. ubi olim* ἀδελφὴν *spretâ librorum auctoritate, pro* ἀδελφεήν. *cf.* Ἀδελφεός.

Ἀδελφεοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, Fratricida, III. 65. *m.*

Ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, Frater, III. 61. *ter.* 62. *m.* 63. *f.* 64. *a. Et sic constanter Herodotus. Conf. Var. Lect.* I. 173. *m.*

Pro τὸν Δελφὸν, Delphensem, V. 72. *f. perperam omnes ante Wess.* τὸν ἀδελφεὸν, Fratrem, *posuerant.*

Ἀδελφιδέος, ου. ὁ, (*qui aliàs, contracte,* ἀδελφιδοῦς) Fratris filius, I. 65. *Sic et* VI. 94. *ubi in nostrâ versione lat. pro* Artaphernis

filium, suum consobrinum, *reponendum* Artaphernis fratris sui filium, *uti recte Valla et alii.* (*conf.* V. 25.) *Rursus* VIII. 130. ἀδελφιδέος *est* Fratris filius; *ubi alii ante Larcherum* Patruelem *intellexerant. Similiter vero etiam* Sororis filii ἀδελφιδέοι *dicuntur* IV. 147. *a.*

Ἀδεῶς *αἰτέει τὸ φᾶρος*, Secure, Nihil verita, petiit amiculum, IX. 109. *m.*

Ἄδη, ης, ἡ, Satietas. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες, IX. 39. *cf. Not.*

Ἀδικίη, ης, ἡ, *non solum* Injustitiam *proprie nominatam significat, sed et quamcumque* Culpam, *quodlibet* Delictum; *quemadmodum v. gr. est in accusatione Socratis apud Xenoph. initio libri I. Memorab.* ἀδικεῖ Σωκράτης *etc. Similiter apud Nostrum* VI. 136. *f. populus Athen. multavit Miltiadem quinquaginta talentis* κατὰ τὴν ἀδικίην, Pro ratione culpae illius; *nisi fortasse prorsus id significatum voluit Scriptor quod nos in versione lat. posuimus*, Propter damnum civitati illatum; (*sive* Pro ratione damni *etc.*) *quam fere in sententiam Cornelius Nepos ait:* Pecuniâ multatus est, eaque bis quinquaginta talentis aestimata est, quantus in classem sumtus factus erat.

Ἀδίκιον, ου, τό, *idem fere ac* ἡ ἀδικία *aut* τὸ ἀδίκημα, Injuria illata, iniquum facinus, V. 89. *m. ubi perperam olim* ἀπὸ τοῦ Αἰγυπτίων αἰκίου, *pro* ἀδικίου.

Ἄδικος, ὁ, ἡ, Iniquus. περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμησι, I. 96. *f.*

Ἀδρηστος, ου, ὁ, ἡ, (*comm.* ἀδράστος,) Non fugitivus, A fugâ alienus. Fidelis. ἀνδράποδα ἀδρηστα μάλιστα, IV. 142. [*Passiva notione*, Ἀδράστεια *dea dicitur* Nemesis, *quam* effugere nemo potest. *Valck. ad* III. 40.]

Ἀδρὸς, ἡ, ὀν, Validus, Magnus, Adultus, *etc.* ἐπεὰν τὸ παιδίον ἀδρὸν γένηται, Quando puer validus, adultus fuerit, IV. 180. *f.* καρπὸς ἀδρὸς, Validae, Adultae, Maturitati proximae fruges, I. 17. *a.* ἀδρὴ χιὼν, Valida, Copiosa nix. IV. 31. *m.*

Ἀδρύνεσθαι, Augescere, Crescere, Adolescere. ἀδρύνεται τὸ λήϊον, I. 193. *a.*

Ἀδυναμίη, ης, ἡ, Impotentia, Virium inopia, Imbecillitas, Infirmitas, VIII. 111. *f. ubi opponuntur* δύναμις *et* ἀδυναμίη.

Ἀδυνασίη, ης, ἡ, *i. q. praecedens*, III. 79. *Sic* οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, Ubi vires desunt, ibi nihil valet necessitas; Ultra vires nemo cogi potest, VII. 172. *f.*

Ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, ἀδύνατοι ἄνδρες, Imbecilli, Parum robusti homines, V. 9. *m.* ἀδύνατοι νέες ὑπὸ τρωμάτων, Invalidae naves ob accepta vulnera, VI. 16. *a.*

Plurali ἀδύνατα *utitur Herodotus, pro singulari* ἀδύνατον. Τὴν πεπρωμένην μοίρην ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ θεῷ, I. 91. *a. Sic* VI. 106. *f. Alibi tamen singularem tenet, ut* IX. 106. *a.*

ἀδύνατόν τι IX. 60. *f. idem valet ac* ἀδυνασία τις. εἰ ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν, Si quid vobis incidit

quod in causâ sit ut auxilio nobis venire non possitis.

Ἀδυνάτως ἔχων, Invalidus, Infirmus, Viribus defectus, *Vit. Hom.* 34.

Ἄδυτον, Penetrale, Interiora templi. τὸ ἄδυτον τῆς θεοῦ, V. 72. *m. ubi quidem nil aliud significari videtur nisi* τὸ ἱρὸν, *nempe ea pars* τοῦ ἱροῦ, *quae proprie* ναὸς (*jon.* νηὸς) *et* μέγαρον *vocatur.* (*Conf.* Ἱρὸν *et* Μέγαρον, *et quae V.* 72. *mox subjiciuntur,* μηδ' ἔσιθι ἐς τὸ ἱρόν.) *Similiter* VII. 140. *a. et f. eis qui* ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἵζοντο, *Pythia respondet,* ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο. *Pari modo* IX. 116. *f. distinguuntur* τὸ τέμενος, Locus Deo consecratus, *et* τὸ ἄδυτον, *quod est* ἐν τῷ τεμένεϊ, *nempe* ὁ ναός.

Ἀεθλέειν, (*comm.* ἀθλεῖν) *Pugnare.* κακῶς ἀέθλεον, I. 67. *a.* οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον, VII. 212. *i. q.* ἠγωνίσαντο *quod ibi praecedit.*

Ἀεθλεύειν, In solennibus ludis certare. Ἀλεξάνδρου ἀεθλεύειν ἑλομένου (ἐν Ὀλυμπίῃ), V. 22. *Conf. Pollucem* IV. 144.

Ἄεθλον, ου, τὸ, (*comm.* ἆθλον,) Praemium certaminis. τὸ ἄεθλόν σφι κείμενον, VIII. 26. πυνθανόμενος τὸ ἄεθλον ἐὸν στέφανον, *ibid.* ἄεθλον ἔκειτο μύριαι δραχμαί, VIII. 93. ὥς σφι αἱ νῆσοι καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ἄεθλα πρόκειται, IX. 101. *f.*

Ἄεθλος, ου, ὁ, Certamen, Labor. ἐπιτελεσάντων τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον, Proposito labore perfuncti, I. 126. *a.* οὐκ ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, IV. 10. *f.* προτιθεῖσι (αὐτοῖς) ἀέθλους τοιούσδε, VII. 197. *a.*

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, Victor, Qui praemium certaminis retulit, I. 31. *a.*

Ἀεὶ, *vide infra, in* Αἰεί.

Ἀείδειν, *pro comm.* ᾄδειν. ἀείδουσι, II. 60. 79. ἀείδοντες, II. 79. ἀείσας, *et* ἀεῖσαι, I. 24. *m.* ὕμνοι ἀειδόμενοι, IV. 35. *f.*

Ἀεικείη, ης, ἡ, Indignitas, Contumelia, Injuria. τρηχέως κάρτα περιέσπε (αὐτοὺς) ἀεικείῃ, I. 73. *m.* ἐτόλμησας τὸν παῖδα ἀεικείῃ τοιῇδε περισπεῖν, I. 115. *Not.* εἶναι ἀπαθέα τῆς ἀεικείης, III. 160.

Ἀεικὴς, έος, ὁ, ἡ, Non consentaneus. ἀεικὲς οὐδὲν ἦν, Nil mirum erat, III. 33. Non dissentaneum erat, Non praeter rationem accidit, VI. 98. *f.* ἀεικὲς οὐδὲν παρεχόμενος, Nihil ingrati aut incommodi exhibens, III. 24. ἀεικέστερα ἀποῤῥίψαι ἔπεα, Indigniora, Indecora verba projicere, VII. 13.

Ἀείμνηστος, Nomen *proprium viri, qui aliis* Ἀρίμνηστος, IX. 64. *et* 72. *Not. cum Var. lect.*

Ἀείναος, *et* ἀένναος, ου, ὁ, ἡ, Perpetuo fluens, Perennis: ποταμὸς ἀέναος, 145. (*ubi codd. nonnulli* ἀέναος) λίμνη ἀείναος, I. 93. *f.*

Ἀείρειν, *jon. i. q.* αἴρειν. *Sic* χαμάθεν ἀείροντες, II. 125. *a. et* ἤειρον τοὺς λίθους *ibid. Inde Med.* ἀείρασθαι: *ut,* τὰ ἱστία ἀείροντο ὡς ἀποθευσόμενοι, Tollebant, Erigebant vela, ut propere abituri, VIII. 56. τὰ ἱστία ἀειράμενοι οἴχεσθαι φεύγοντα, VIII.

94. *a. Eâdem notione, subintellecto accusativo* τὰ ἱστία, I. 27. ἀειράμενοι *ex conject. posuimus pro vulgato* ἀρεόμενοι.

τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειράμενοι, Qui bellum adversus Barbarum Susceperunt, Moverunt, VII. 132 *et* 156.

Aor. pr. pass. ἀέρθην *eâdem fere notione ab Herodoto usurpatur quà in communi sermone Aoristus primus verbi activi* ἦρα. *Sic* ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνουσσέων ἔπλεον (ἐπὶ Κύρνον), I. 165. f. *ubi interpretantur* Solventes e portu, (*aut* sublatis ancoris) in Corsicam navigarunt. *Rursus* I. 170. *a.* κοινῷ στόλῳ ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδώ, Sociatâ classe Vela dare ventis et in Sardiniam navigare. *Nec vero solum, ubi de* Navali itinere *agitur, usurpatur id verbum, verum etiam ubi de* Pedestri itinere. *Sic* Graeci ad Plataeas, incommodati a Mardonii equitatu, noctu ἀερθέντες ἀπαλλάσσοντο, IX. 52. *ubi vertunt* Sublatis utensilibus, (*aut* Collectis vasis) discesserunt. *Scilicet ubique generalis notio, verbo* ἀερθῆναι *apud Nostrum subjecta, videtur haec esse*, Erigere se, Surgere, Loco se movere. *Itaque* IX. 52. *continuo post verba modo citata sic pergit scriptor*, οἱ δὲ, ὡς ἐκινήθησαν, ἔφευγον ἄσμενοι *etc. Sic senex Grinus apud Nostrum* IV. 150. *m. ait*, πρεσβύτερος ἤδη εἰμὶ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι, Gravis ad me loco movendum.

Ἄεισμα, τος, τὸ, (*comm.* ᾆσμα) Cantus, Cantilena, II. 79. *a.*

Ἀεκούσιος, Contra voluntatem, οὐκ ἀεκούσιον αὐτῷ ἐγίνετο τοῦτο, II. 162. a.

Ἀέκων, οντος, ὁ, (*comm.* ἄκων) Invitus. ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι, VII. 222. κάρτα ἀέκων, IX. 111. *a.* ἀεκόντων Ἀραβίων, III. 88. *a. Foem.* ἐμίγη οἱ ἀεκούσῃ, II. 131. *a.*

Ἀέλικτος ὄφις *est in pluribus codd.* VI. 77. *f. ubi alii* Τριέλικτος.

Ἀελπτέειν, (*comm.* ἀνελπιστεῖν) Desperare, Minime sperare. ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι, VII. 168. *m.*

Ἄελπτος, ου, ὁ, ἡ. ἐξ ἀέλπτου, Ex insperato, I. 111. *a. ubi* ἐξ ἀπέλπτου *cod. Vind.*

Ἀέξειν, Augere, *praesertim* honore, dignitate, potentiâ τὸ πλῆθος ἀέξειν, III. 80. *extr.*

Ἄζειν, Arefacere, Exsiccare. *Huc Gronov. referebat* τὴν ψυχὴν ἀσθείη, *quod* III. 41. *dant plures codd. pro eo quod vulgo alii exhibent* ἀσηθείη, *ab* ἀσᾷν, ἀσᾶσθαι.

Ἄζηλος, ὁ, ἡ, Quem nemo aemulatur, miratur *aut* laudat, Contemtus, Miser. ἄζηλα πέλει, Misere adflicta sunt (omnia) VII. 140. *in Pythiae oraculo.*

Ἀζήμιος, ὁ, ἡ, Impunis, Nullam noxam passus, Salvus. ἄπιθι ἐκ τῆσδε τῆς χώρης ἀζήμιος, I. 212. ὡμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες ἀζήμιοι εἶναι, VI. 93. *m.*

Ἀηδής, έος, ὁ, ἡ, Injucundus, Insuavis, Tristis. *Olim* I. 136. *extr. legebatur* ἵνα . . μηδεμίαν ἄσην ἀηδῆ τῷ πατρὶ προσβάλῃ, *ubi vocem* ἀηδῆ *ignorant meliores libri.* Φὰς οὐδέν οἱ ἀηδέστερον

ἔσεσθαι ἢ πρότερον ἦν, VII. 101. *extr.*

'Αθανατίζειν, Immortalem se praedicare. Γέται οἱ ἀθανατίζοντες, V. 4. IV. 93. ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκειν ἑαυτοὺς νομίζουσι, *etc.* IV. 94.

'Αθάνατοι *quinam vocati* apud Persas VII. 83. τοὺς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεὺς, VII. 211. *a.* VIII. 113. *a. m.* ἀθάνατος ἀνήρ, Vir ex Immortalium numero lectus, *sive*, Numquam intermoriturus, *nempe*, Cui etiamnum vivo successor erat designatus, VII. 31. *N.*

'Αθέμιστος *et* 'Αθέμιτος, Nefarius, Nefandus. ἀθέμιστα ἔρδεσκε, VII. 33. *ubi alii* ἀθέμιτα. ἀθέμιστα ἔρδειν, VIII. 143. *f. et ibi Var. lect.* In θεμιτὸν (*non* θεμιστὸν) *consentiunt libri* V. 72. *f.*

'Αθῆναι, *non solum ipsa* Urbs, *sed nonnumquam etiam i. q.* ἡ 'Αττικὴ, Attica regio, IX. 17. *a. Conf.* Λακεδαίμων.

'Αθηναίη, ἡ, *i. q.* 'Αθήνη, Minerva, I. 18. 19. 22. *etc.*

['Αθηναίων, *perperam olim passim legebatur pro* 'Αθηνέων *gen. plur. a nominat.* αἱ 'Αθῆναι. *Vide Var. lect.* II. 7 *bis.* VIII. 46. *bis.* 48. 100.]

Ἄθηρος, ου, ὁ, ἡ, Feris carens. ἄθηρος χώρη, IV. 185. *f.*

'Αθρόοι, Frequentes, Consertis ordinibus, VI. 112. *m. Conf.* 'Αλής.

'Αθυμίη, ης, ἡ, Animi dejectio, Ignavia. οὔτε τινὰ δειλίην, οὔτε ἀθυμίην, I. 37. *ubi* τὸν πρὸς τοὺς πολέμους ὄκνον *interpretatur Thomas Mag.*

Ἄθυμος, ου, ὁ, ἡ, Animo carens, Ignavus, Imbellis. ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, VII. 11. *a.*

Ἄθως mons, VI. 22. *Genit.* τοῦ Ἄθω, VI. 95. f. VII. 22. f. *Acc.* τὸν Ἄθων, VI. 44 *ter.* 45. VII. 22. *a. et f. Sed* VII. 22. *a. codd. Vind. et Pd.* τὸν Ἄθω: *sic et idem Vind.* VI. 44. *ubi ad lin.* 10. *nostrae edit. adjici ex ed. Wess. debuit haec Varietas Lectionis : „Ἄθων) Ἄθεν Brit.* Ἄθω *et* περιέβαλον *Vind.*"

Αἶ, *i. q. comm.* εἴθε. Utinam. αἲ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν *etc.* I. 27. *m.*

Αἰγέη, ης, ἡ, Pellis caprina. αἰγέας περιβάλλονται αἱ Λίβυσσαι, IV. 189. *Not.*

Αἰγιαλέες, Tribus *quaedam* Sicyoniorum, V. 68. f. *Not.* Πελασγοὶ Αἰγιαλέες (*i. e.* Pelasgi littorales) vetus nomen Jonum, Peloponnesum incolentium, VII. 94.

Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, Littus, Ora maritima, VII. 59. 100. 176. 183. *et alibi.*

[Αἰγικορεῖς, *Tribus quaedam Cyzicenorum, et olim Atheniensium, Wess. ad* V. 66.]

Αἰγιναίη, ἡ, *i. q.* ἡ Αἴγινα, Aegina insula, V. 86. *f. Not.*

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, Caprinos pedes habens. αἰγίποδες ἄνδρες, Capripedes homines, IV. 25.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, Aegis. αἱ αἰγίδες τῶν ἀγαλμάτων τῆς 'Αθηναίης, - - ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων, IV. 189. ἐκ τῶν αἰγέων (τῶν Λιβυσσέων) αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν, *ibid.*

Αἰγοπρόσωπον ἄγαλμα, Simulacrum (*Panis dei*) caprina facie, II. 46.

Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, Vultur, III. 76. *Gloss.* Αἰγυπιῶν· γυπῶν.

Αἰδέεσθαι, Revereri. Δία αἰδεσθέντες, IX. 7, 1. Rationem, Respectum *alicujus* habere. ὦναξ αἰδεσθεὶς τὰς ἱκετηρίας τάςδε, O rex *Apollo*, Respice hos supplicum ramos, VII. 141. *a.*

Ἀΐδης, εω, ὁ, Orcus, Inferi. καταβῆναι ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες ἀΐδην νομίζουσι εἶναι, II. 122. *a.*

Ἀϊδρείη, ης, ἡ, Inscitia, Ignorantia, VI. 69. *f.*

Αἰδὼς, όος, ἡ, Pudor, Verecundia, ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, I. 8. *f. ubi alii* αἰδὼ *acute scribunt. Gregorius quidem* (*Dialect. Jon.* §. 35.) *tradit Jonas quartum huius nominis casum* αἰδοῦν *formare.*

Αἰεὶ *pro* Ἀεὶ *frequentare amat Herodotus. Vide Var. Lect. ad* I. 54. 58. 91. *etc.* αἰεὶ καὶ τὸ πάλαι, Semper a priscis inde temporibus, VIII. 142. *m.*

Αἰεὶ *subinde intelligi debet non de eo quod* per se perpetuum est *aut* constanter fit, *sed de eo quod* semper *locum habet* eo tempore de quo agitur; *adeoque ita ponitur, ut non tam ad id verbum referatur cui jungitur, quam ad illud quod vel praecessit vel proxime sequitur.* ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ τοῦ σώματος καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται, Animus hominis, intereunte corpore semper intrat in aliud animal quod eo ipso tempore nascitur, II. 123. ἡ Ἄνθυλλα - - πόλις - - δίδοται τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί, Semper datur uxori ejus qui pro tempore rex est Aegypti, II. 98. *a.* (*Sic et* IX. 116. *f.*) ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφορεῦσι ἐδίδοτο, II. 168. ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ ἐσπίπτουσι, IX. 102. *f. Conf.* Ἑκάστοτε.

Αἰέλουρος, ου, ὁ, ἡ, Felis, II. 66. *ubi olim* αἴλουρ. *absque* ε.

Αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει *Orac.* V. 92, 2.

Αἴθειν, Accendere. εἰρώτεον τί θέλοντες ἥκοιέν τε ἐς τὴν χώρην, καὶ πῦρ αἴθοιεν, IV. 145. *m. ubi paulo ante est* πῦρ ἀνέκαιον.

Passiv. Αἴθεσθαι, Ardere. ὑποκαίουσι τὰ ὀστέα, τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα, IV. 61. *m.*

Αἰθρίη, ης, ἡ, Serenitas coeli, Coelum serenum. ἐξ αἰθρίης καὶ νηνεμίης, Quum ad id tempus serenum fuisset coelum *etc.* VIII. 188. ὁ ἥλιος ἀφανὴς ἦν, οὔτ' ἐπινεφέλων ἐόντων, αἰθρίης τε τὰ μάλιστα, (*scil.* ἐούσης) VII. 37. *m.*

[**Αἴκιον**, ου, τό, *Perperam* αἰκίου *olim legebatur* V. 89. *pro* ἀδικίου.]

Αἱμασιὴ, ῆς, ἡ, *Gloss.* τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον, Maceria, Murus. κροκόδειλοι (lacertae) γινόμενοι ἐν τῇσι αἱμασιῇσι, II. 69. *extr.* αἱμασιὴ πλίνθων ὀπτέων, I. 180. *et* 191. *m. f. ubi agitur de* minore muro Babylonis, *intra urbem secundum Euphratem ducto, qui non, ut murus exterior* (τὸ τεῖχος), *asphalto videtur fuisse compactus. Adde* VI. 134. *extr. ubi* ἡ αἱμασιὴ *eadem quae paulo ante* τὸ ἕρκος. *Sed et* Murus solido ex lapide constructus αἱμασιὴ *vocatur: certe* II. 138. *memoratur* αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι, Murus qui figuras ostendebat insculptas.

Αἰνέειν, Laudare, Probare. πάντες

ταῦτα αἴνεον, III. 87 *extr. et ibi Not. Iterum* 76. *f.*

Αἴνη, ης, ἡ, Laus, Honor, Existimatio. ἐόντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ, III. 74. *a.* N. VIII. 112 *m.* τοῖσι μετ' ἐκεῖνον ἐν αἴνῃ ἐοῦσι, IX. 16. *f.*

Αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα, Aenigmatica haec pronunciare verba, V. 56.

Αἰνῶς, *i. q.* σφόδρα, δεινῶς, λίαν, Vehementer, Admodum. τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς ἀξύλου ἐούσης, IV. 61. ξεινικοῖσι νομαίοισι αἰνῶς χρᾶσθαι φεύγουσι, Vehementer aversantur, IV. 76. *a. Sic* πικρὸς αἰνῶς *ed. Wess. et seqq.* IV. 31. *a. m.* ubi olim δεινῶς. *Vide Var. Lect. et Not.*

Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, Caper, Capra, Omne genus caprinum. σέβουσι πάντας τοὺς αἶγας, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, II. 46. τῶν αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πώγωσι εὑρίσκεται τὸ λήδανον, Hircorum in barbis *etc.* III. 112. m.

Αἰγὸς ποταμοὶ, *Oppidi nomen ad Hellespontum*, IX. 119. *ubi pro* Αἰγὸς ποταμῶν *olim minus recte alii* Αἰγὸς ποταμοῦ *dabant.*

[Αἰὸρ *et* Αἰόρπατα *olim* IV. 110. *ubi nunc* Οἰὸρ *et* Οἰόρπατα.]

Αἰπόλιον, ου, τὸ, Caprarum grex, I. 126. *a.*

Αἰπόλος, ου, ὁ, Caprarum pastor, II. 46. *b. ubi quidem tam probabili quam eruditâ conjecturâ pro* οἱ α ἰ π ό λ ο ι *Schaeferus* οἱ κ ό λ ο ι *correxit.*

Αἱρέειν, 1) Capere, In potestatem redigere. αἱρέει ἔρημον τὸ ἄστυ, IX. 3. *f.* αἵρεε τὰς πόλιας χώμασι, I. 162. αἱρέειν κατ' ἄκρης, *vide in* Ἄκρη. τοὺς Φωκέας οὐκ αἱρέουσι, Phocensibus non sunt potiti, VIII. 32. τὸ Σίγειον εἷλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Bello captum eripuit Mitylenaeis, V. 94.

2) *Notandae formulae hujusmodi:* ὡς - - - ἐμὴ γνώμη αἱρέει, ut mea fert opinio, II. 43 *f.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, *seq. accus. cum infin.*, Ne rationem quidem habet, Ne credibile quidem (*aut* rationi consentaneum) est, III. 45. *m.* VI. 124. καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἱρέει, II. 33. *m.* ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, Nisi nobis ratio suaserit, IV. 127. m. ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέει, Prouti ei ratio suadet; Quoties ei commodum videtur, VII. 41. *a.* χρᾶται (τοῖς κρέασι) ὅ τι μιν ὁ λόγος αἱρέει, I. 132. *extr.*

3) *Med.* Αἱρέεσθαι, Eligere. οὐδέτερα αἱρέετο, Neutrum elegit, V. 94. ἀλήτην βίον εἷλευ, Elegisti, III. 52. m. ἄλλους ἑλόμενος, Alios tibi eligens, Aliis hominibus studens, Aliorum sectam secutus, I. 108. m.

ἄριστον, σῖτον αἱρέεσθαι, Cibum capere, III. 26. *f.* VII. 120. *b.*

4) *Praet. Pass.* Ἀραίρημαι, *jon. i. q.* ᾕρημαι *vel* ἡρέθην. *Hinc Plusquamperfectum:* ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο, Alius vir eligebatur, *sive*, electus erat, VII. 83. Βαβυλὼν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο, Capta erat, I. 191. *extr.* ὡς δὲ καὶ τὸ τεῖχος ἀραίρητο, IX. 102. *m. Conf.* Ἀπαιρέεσθαι, Διαιρ. Ἐξαιρ. Ὑπεξαιρ.

5) *Partic. Praet. Pass.* Ἀραιρημένος, *i. q.* ᾑρημένος *et* αἱρεθείς. ἀραιρημένα ἄστεα αὐτοῖσι, Captae

ab illis urbes, I. 185. *a.* ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων, Selecti e civitatibus, VII. 172. *a.* ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, E polemarchorum numero Electus, VII. 173. *m. Sic et* VII. 118. IX. 93. *a.*

Τοῖσι ἂν ἄνδρες πολέμιοι ἀραιρημένοι ἔωσι, IV. 66. *Vulgo interpretantur* A quibus hostes Interfecti sunt. *Sed aut* Capti sunt *vertendum, intelligendumque captos ab illis pro more etiam occisos esse; aut* ἀναραιρημένοι *legendum, quod suadet scriptura* ἀναιρημένοι, *quam ibi plures praeferunt codices. Apud Suidam quidem habes* Αἰρεῖ (*pro quo suâ auctoritate Küsterus* Αἱρεῖ *posuit*) ἀναιρεῖ φονεύει. *At ibi ex Sophoclis Philoct.* 437. *quo spectat illa glossa,* Αἴρει *scriptum oportebat, a verbo* αἴρω, Tollo, E medio tollo; *non ab* αἱρέω, *ad quod pertinet participium jonicum* ἀραιρημένος. *Etiam particip. act.* ἀραιρηκότες *ex cod. Pass. recepit Schaef.* IV. 66. *extr. ubi alii omnes vulgo* ἀνῃρηκότες.

Αἴρειν, *jonice* Ἀείρειν, *quod vide. Conf.* Ἀπαίρειν, *et* Ἐπαίρειν.

Αἵρεσις, ιος, ἡ. 1) Optio. νῦν τοι δίδωμι αἵρεσιν, Nunc tibi do optionem, I. 11. *a.* διακρῖναι τοιαύτην αἵρεσιν, Dijudicare talem optionem, E duabus rebus propositis unam eligere, I. 11. *m.*

2) Capere *urbem*, Expugnatio. (*i. q.* ἅλωσις.) μετὰ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν, Capta Babylone, IV. 1. *a.* ἡ βασιλῆος αἵρεσις (*scil.* τῶν Ἀθηνέων) - - δεκάμηνος ἐγένετο, Ceperat rex Athenas decimo ante mense, IX. 3. *f.*

Αἱρετὸς, ἡ, όν. 1) Expugnabilis, Qui capi potest, κατὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἱρετοὶ, δόλῳ δὲ αἱρετοί, IV. 201. *a.* 2) Seligendus, Optabilis. ὁ θάνατος καταφυγὴ αἱρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ, VII. 46. *f.* ταῦτά σφι αἱρετώτερα εἶναι μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων, VII. 143. *f.* κότερά σφι εἴη αἱρετώτερα, I. 126. *m.*

Ἀΐσσειν, *vide* Προεξαΐσσειν.

Ἀϊστόειν, *i. q.* ἀφανίζειν, ἄϊστον reddere, E medio (Ex hominum conspectu) tollere, Perdere, Interficere. ἀϊστώσει μιν, III. 69. *m.* δύο ἡμέων ἠΐστωσε, III. 127. *f.*

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, Turpi lucro inhians. εἰ μὴ ἄπληστος ἔας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδής, I. 187. *f.*

Αἰσχρὸς, ἡ, ὸν, (*de corpore,*) Foedus aspectu, deformis. αἰσχίονες παρθένοι, I. 196. *m.* γυνὴ καλλίστη ἐξ αἰσχίστης γενομένη, VI. 61. m.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, Dedecus, Ignominia. ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, Magnum in probrum vertitur, Ingenti probro est, I. 10. *extr.*

Αἰτέειν, Petere. *Imperf.* πῦρ αἴτεον, VI. 113. *extr. Cum duplici accus.* αἴτεε Ἄμασιν θυγατέρα, VI. 1. *a.* δίκας αἰτέειν, *vide in* Δίκη.

Med. Αἰτέεσθαι, *i. q.* αἰτέειν, *nempe* Petere sibi, Postulare ut sibi detur. *Sic* αἰτεόμενος, IX. 34. *a. ubi quidem aliquis non modo pro se, verum etiam pro* fratre suo *jus civitatis petit, sed nimirum ut* sui causâ *etiam illi detur. Imper.* αἰτέο, *per Syncopen ex* αἰτέεο, *pro comm.* αἰτέου, Pete, Postula tibi. αἰτέο δόσιν τὴν τινα

βούλομαί τοι γενέσθαι, I. 90. *a. ubi vide Var. Lect.*

Αἰτιᾶσθαι, Culpare, accusare, αἰτιῶνται αὐτὸν, *et* αἰτιησάμενοι τοῦτον, IV. 94. *f.* πάντας αἰτιώμενοι, VIII. 90. m. *Cum Genitivo casu criminis, aut cum Infinit.* τοὺς μὲν λειποστρατίης αἰτιώμενος, τοὺς δὲ εἶνεσθαι Δαρείου στρατόν, V. 27.

Αἰτίη, ης, ἡ, *jon. pro comm.* αἰτία Causa, Culpa.

Αἰτίην ἔχειν, Culpam sustinere, culpari, Accusari. αἰτίας μεγάλας εἶχον, V. 73. *extr. Cum Genit.* εἶχον αἰτίην τοῦ φόνου τούτου, V. 70. *f.*

Αἰτίη ἔχει αὐτὸν, *i. q.* αὐτὸς ἔχει αἰτίην, Culpa illum tenet, Insimulatur ille, Culpatur. τὸν Κλεομένεα εἶχε αἰτίη φοιτᾶν παρὰ τοῦ Ἰσαγόρεω τὴν γυναῖκα, V. 70. *a.* φονεῦσαι αὐτοὺς αἰτίη ἔχει Ἀλκμαιωνίδας, Culpa caedis eorum premit Alcmaeonidas, V. 71. αἰτίη ἔσχε ἐν Ἀθηναίοισι ἐξ Ἀλκμαιωνιδέων μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι, Apud Athenienses Culpa eos premebat, Fama ferebatur, cepisse eos hoc consilium *etc.* VI. 115. *b. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἐν αἰτίῃ τιθέναι τινὰ, *quasi dicas* In culpa ponere aliquem. Μαρδόνιον ἐν αἰτίῃ τιθέντες, Mardonium tamquam auctorem (calamitatum) accusantes, VIII. 99. *Eâdem notione* ἐν αἰτίᾳ ἔχειν τινὰ *frequentat Thucydides,* I. 35. II. 59. V. 60. *Sic auctor libelli de Vita Hom.* ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ εἶχεν αὐτήν, Vehementer illam accusavit. *Et Herodotus,* V. 106. *m.* ὅρα μὴ ἐξ ὑστέρης σεωυτὸν ἐν αἰτίῃ σχῇς, Vide ne deinde te ipsum accuses; *id est* ne dehinc ipse comperiaris hac culpâ teneri, hujus facinoris auctor esse: *nisi fortasse haec sit sententia,* Vide ne tu dehinc te ipse in culpâ ponas, culpam contrahas, culpae hujus participem te facias, *nempe aut excusando fratrem, aut rem istam parvi habendo, nec quovis modo operam tuam conferendo quo et reprimatur illa seditio et puniantur sceleris auctores. Conf.* ἐξ ὑστέρης.

Αἴτιος, η, ον, Causa efficiens aliquid. *Construitur non modo cum Genit. sed et cum Infinit. absque* τοῦ *articulo, quem forsan desideraveris.* τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πλήθυειν τὸν ποταμὸν, II. 20. *a.* αἴτιος ὁ ἥλιος τὸν ἠέρα ξηρὸν τὸν ταύτῃ εἶναι, II. 26. *a. Not.*

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus, Captivus. ῥῦσαί με αἰχμαλώτου δουλοσύνης, Libera me servitute quae captivum manet, IX. 76. *m.*

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, 1.) Hasta, Lancea, i. q. δόρυ, *cujus partes sunt* τὸ ξυστὸν *et* ἡ λόγχη. I. 52. *m.* VII. 69. *et* 77. αἰχμὰς βραχέας ἔχον, τόξα δὲ μεγάλα, VII. 61. *a.* 64. *etc.* μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμάς, Hastas coram eo deposuerunt, III. 128. *f.* (*conf.* Μετιέναι.) ὁ μὲν αὐτέων φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτράπετο, - - τῇ αἰχμῇ ἠμύνετο, III. 78. *a.* ὑπὸ αἰχμῆς τελευτῆσαι, I. 39. *m. et f.*

2.) *Metonymice*, Arma, Bellum. Σίγειον εἷλε Πεισίστρατος

αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Armis ceperat, V. 94. *ἐπειδὴ σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἑστήκεε*, Quum male illis cessisset Bellum, VII. 152. *f.* *Hinc ἡ ὁμαιχμίη, et τὸ μεταίχμιον, quae vide suis locis: et αἰχμάλωτος*, Bello captus.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ, *i. q.* δορυφόρος. 1) Hastatus. Hastâ armatus miles. *πρῶτος διέταξε χωρὶς ἑκάστους εἶναι, τούς τε αἰχμοφόρους, καὶ τοὺς τοξοφόρους, καὶ τοὺς ἱππέας*, I. 103. *a.* 215. *a.* 2) *Sigillatim*, Armatus custos corporis, Satelles, I. 8. *a.* *Cujus generis sunt etiam illi χίλιοι αἰχμοφόροι qui* in comitatu regis Persarum *memorantur* VII. 40. *a.* 41. *a.* 55. *f.* 103. *f.*

Αἰών, ῶνος, ὁ, Aevum, Vita. *οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα*, Vitam ita traducere, III. 40. m. *ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα*, VII. 46. *extr.* *τελευτᾷν καλῶς τὸν αἰῶνα*, I. 32. *m.* *ἀμυνομένους τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα*, IX. 17. *f.* 27. *m.*

Αἰωρέεσθαι, 1) Efferri. *ὑπὲρ μεγάλων αἰωρηθεὶς*, Magnarum rerum spe Elatus, VIII. 100. *a.* 2) Suspensum esse. *αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους αἰωρεύμενα*, Ex humeris pelles Pendebant caprinae, VII. 92.

Conf. Ὑπεραιωρέεσθαι *et* Παραιωρέεσθαι. *Pro vulgato olim ἀρώμενοι* I. 27. *f.* *αἰωρεομένους corrigebat Toupius, ubi nos ἀειρόμενοι.*

Ἄκανθα, *sive jonice* Ἀκάνθη, ης, ἡ. 1) Spina arbor, *cujus ex ligno naves fabricantur Aegyptii*, II. 96. *a.* 2) Spina dorsi, IV. 72. *f.* 3) *Dicuntur etiam ἄκανθαι* Ossa *vel* Spinae piscium et serpentum, II. 75.

Ἀκάνθινος ἱστὸς, Malus *navis* ex spinà arbore, II. 96. *m.*

Ἀκανθώδης χῶρος, Spinis obsitus locus, I. 126. *a.*

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ, ἡ, Non ementitus, Non fictus, Non fabulosus, IV. 191. *extr.* *N.*

Ἄκατος, ου, ὁ, Minoris navigii genus quoddam. *οἱ ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ἐόντες*, VII. 186.

Ἀκέεσθαι, *sensu proprio*, Mederi, Sanare. *ὁ Τίαρος (ποταμὸς) λέγεται καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι*, Sanare scabiem, IV. 90. *a.* *Notione translata*, Mederi malo, Remedium adferre. *ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτίαν*, Reparare peccatum, I. 167. *a.* V. 91. *f.* *ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα*, Malo impendenti remedium adlaturus, III. 17. *m.* *Imperativ. ἀκέο (per syncop. pro ἀκέεο, ἀκέου) eàdem notione* III. 40. *extr.*

Ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, Intemeratus, Intactus, Illaesus, Salvus. *ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον τὴν πόλιν*, III. 146. *a.*

Ἄκεσις, ιος, ἡ, Curatio, Sanatio. *οἱ ὄρχιες τῶν καστόρων χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκεσιν*, Utiles ad uterorum curationem, IV. 109. *extr.* *τὰ ἐς ἄκεσιν φέροντα*, Quae ad sanandos morbos valent, IV. 90. *a.*

Ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, Sine capite. *οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες*, IV. 191. *f.*

Ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀκέραιος. 1) Purus, sincerus. *χρυσὸς ἀκήρατος*, VII. 10, 1. *σμύρνη ἀκήρατος*, II. 86. *m.* 2) Intactus,

Integer, Illibatus. τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τοῦτον τὸν χρόνον, Intactum, Illibatum, Nondum frequentatum mercatoribus ea tempestate erat illud emporium, IV. 152. *m. N. ubi* ἀπείρατον *habet vet. cod. ex scholio.*

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ, ἡ. Per praeconem non denunciatus. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, Indictum bellum intulerunt, V. 81.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, Sincerus. τὸ ἀπ' ἡμέων ἀκίβδηλον ἐὸν, IX. 7, 1. *f.*

Ἀκινάκης, εος *et* ου, ὁ, Acinaces, Gladius, *Persicum vocab.* Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, VII. 54. *f.* N. *ubi forsan* τὼκινάκην *olim legebatur.* (*vide infra voc.* Ὠκινάκης.) σπασάμενος τὸν ἀκινάκεα, III. 118. *f.* σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκεας, III. 128. *f. ubi codd. nonnulli* τοὺς ἀκινάκας, *ut* VII. 67. *a. Sic* IX. 80. *m.* τοὺς ἀκινάκεας, ἐόντας χρυσέους, *ubi* ἀκινάκας *dabant libri omnes, uno Arch. excepto.* δωρησάμενος αὐτοὺς ἀκινάκῃ, VIII. 120. *consentientibus libris. Etiam in rebus Scythicis utitur hoc vocabulo Herodotus:* ἀκινάκης σιδήρεος, IV. 62. *m. et* τοῦ ἀκινάκεος ibid. *f. et* τῷ ἀκινάκεϊ *rursus* ibid. *m. pro quo quidem probati plures codices* τῷ ἀκινάκῃ *praeferunt.*

Ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, Immotus, Intactus, Illaesus. οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος μέχρι οὗ *etc.* I. 187. *m.* 2) Non movendus. κινεῖς τι τῶν ἀκινήτων, VI. 134. *f.*

Ἀκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, Illaudatus, Meritâ laude non celebratus, I. *prooem.*

Ἀκλεῶς, Inglorie, Sine gloriâ, Ignominiose. διαλυθέντος τοῦ στόλου ἀκλεῶς, V. 77. *a.*

Ἀκμάζειν, Florere. ἡ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, VI. 127. ἐς Σάρδις ἀκμαζούσας πλούτῳ, I. 29. *a.*

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, Acies, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. *a.*

Ἄκμων, ονος, ὁ, Incus, I. 68. *m.*

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, Auditus. ἀκοῇ ἱστορέων, Qui auditu *aliquid* accepit, Famà percepit, Relata referens. *oppos.* αὐτόπτης, II. 29. *a.* περὶ τούτων, ἀκοῇ παραλαβόντες, λέγομεν, II. 148. *m.* ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, IV. 16. *f. N.* I. 171. *a.* διεφθαρμένος τὴν ἀκοὴν, Auribus captus, I. 38. *f.*

Ἀκοντίζειν, Jaculari, Jaculum emittere. Absolute: τοξεύομέν τε καὶ ἀκοντίζομεν, IV. 114. *m. Cum Accus.* Jaculo petere. ἀκοντίζων τὸν σῦν, τοῦ μὲν ἁμαρτάνει, I. 43. *Item* ἀκοντίζειν ἐς τινά: *nam* ἐσακοντίζειν τινὰ (*quod vide suo loco*) *idem valet ac* ἀκοντίζειν ἐς τινά.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, Jaculum. ἀκόντια καὶ δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα, I. 34. *f.*

Ἀκοντιστὴς, οῦ, ὁ, Jaculator. ἐόντες ἀκοντισταὶ οἱ Σαμοθρήϊκες, VIII. 90. *a.*

Ἄκος, εος, τὸ, Remedium, Medicina. ἢν σπασμὸς ἐπιγίνηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος, IV. 187. *f.* ἄκεα δίζησθαι, I. 94. *m.*

Ἀκόσμως, Nullo ordine, Turpi-

τερ, Spretâ omni disciplinâ militari. ἀκόσμως εἴχεσθαι, VII. 220. *extr.*

Ἀκούειν, 1) Audire. *Promiscue cum Accusat. et Genitivo Rei.* ἀκούσας ταῦτα, II. 116. *a.* ταῦτα ἀκούσαι (*Aor.* 1.) V. 89. *f. ubi tamen* ἤκουσαν *praeferunt alii, ut alibi.* ἀκούσας τούτων, II. 114. *a. ubi quidem perinde videri possit esse genit. Personae: sed* I. 45. *m. ubi* Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας, *haud dubie* τούτων *genitivus Rei est. Interdum* ἀκούειν τι *idem valet ac* περί τινος, *ut* VII. 116. τὸ ὄρυγμα ἀκούων, Audiens de fossa, Audiens quo in statu esset fossa. *Futur.* ἀκούσεσθαι ἀοιδοῦ, I. 24. *f.*

2) Ἀκούειν *cum Genit. Personae,* Dicto audientem esse, Imperio alicujus esse subjectum. τοῦτον τὸν χρόνον Αἰγινῆται Ἐπιδαυρίων ἤκουον, V. 83. *a.* ὡς Σμέρδιος ἀκουστέα εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω, Smerdi dehinc esse parendum, non Cambysi, III. 61. *extr.*

3) Ἀκούειν, Audire, *pro* Existimari, Haberi, *ubi de* bonâ aut malâ Famâ *agitur.* ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην; Vit. Hom. 7. *m.* ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι, VI. 86, 1. *m.* ἄμεινον σὺ ἂν ἤκουες, II. 173. *m.* φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι (*Fut. Med.*) IX. 79. *a.* ἐν τῇ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται, Praecipuam laudem consecuti sunt, VIII. 93. *a.* Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι, III. 133. *a.*

4) παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, δεινὸς μέγιστόν ἐστι, Muliere ignaviorem audire, (*i. e.* Si quis de aliquo loquens ait, Esse eum muliere ignaviorem) maximum hoc opprobrium est, IX. 107. *a. Sic* ἀκούσας πρὸς σεῦ. κακῶς VII. 16, 1. *m. non est* Male apud te audiens; *sed* Mala (injuriosa) adversus me verba ex te audiens; Probrosis verbis a te lacessitus. *Sic* VII. 10, 7. παῦσαι λέγειν λόγους ματαίους περὶ Ἑλλήνων, οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν, Qui non merentur ut male de eis loquaris. ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα, VIII. 93. *a.*

Ἄκρη, ης, ἡ, *comm.* ἄκρα, 1) Extremitas, Extremus terrae cujusdam angulus in mare prominens, Promontorium, IV. 99. *m. et f.* ἀνατείνουσι ἄκραι λεπταὶ τῆς ἠπείρου, ταύτας ἔδοξαν νῆας εἶναι, VIII. 107. *f.* 2) Summitas, Arx: *unde dictio* αἱρέειν πόλιν κατ' ἄκρης, VI. 18. *N. et* 83. *f.* Urbem cum arce capere, Incipiendo ab ipsâ arce et inde in urbem descendendo.

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἀκρατ.) Meri vini potatio. μαθεῖν τὴν ἀκρητοποσίην παρὰ τῶν Σκυθέων, VI. 84. *f.*

Ἀκρητοπότης, ου, ὁ, Meri potator, Ebriosus, VI. 84. *a.*

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ, 1) *Passivâ notione,* Non judicatus, Indictâ causâ: κτείνει ἀκρίτους, III. 80. *f.* 2) *Activâ notione,* (*sicut* ἀθαύμαστος, ἄπρακτος, *et ejusdem generis alia*) Qui nullum judicium fecit, Qui rem non disceptavit. οὐ βουλομένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ'

ἀποπλωόντων ἑκάστων ἐς τὴν ἑωυτῶν ἀκρίτων, VIII. 124. *a.*

[Ἀκρίτως, Indictâ causâ. κτείνει ἀκρίτως *olim legebatur* III. 80. *f. ubi rectius nunc* ἀκρίτους.]

Ἀκροβολίζεσθαι, Velitari. ἔπεσι ἀκροβολισάμενοι, Quum verbis inter se essent velitati, Altercati, VIII. 64. *a.*

Ἀκροθίνια, τὰ, Primitia (*praedae victoriâ partae*), ἐν νόῳ ἔχων ἀκροθίνια ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὁτεῳδή, I. 86. *a.* ἀπ' ἧς οἱ ἀκροθίνια τοιαῦτα γενέσθαι I. 90. *f.* τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροθίνια, - - - καὶ τὰ ἀκροθίνια ἀπέπεμψαν ἐς Δελφούς, VIII. 121. 122.

Ἀκρομανὴς, έος, ὁ, ἡ. ἦν τε οὐ φρενήρης, ἀκρομανής τε, V. 42. *a. Not.* Fere furiosus, Subfuriosus: *alii quidem vulgo* Prorsus furiosum, Summe insanum *interpretantur.*

Ἄκρος, η, ον, Acutus, Acer, Summus, Extremus, Eximius. ὀργὴν ἄκρος, Ad iram praeceps, I. 73. *m. N. ubi olim* οὐκ ἄκρος *legebatur.* ἦν ψυχὴν οὐκ ἄκρος, Erat animo parum acri, parum forti, parum constante, V. 124. *a. N. Absolute ponitur* V. 112. Ἴωνες ἄκροι γενόμενοι ταύτην τὴν ἡμέρην, (*ubi praecedens* νηυσὶ *non ad* ἄκροι *refertur, sed ad* ὑπερεβάλλοντο,) Eximii, Egregii eo die fuere Jones. *Sic et* VI. 122. *a.* ἀνὴρ ἄκρος, Vir eximius, Acri et forti animo: *nam ibi non cohaerere videntur verba* ἄκρος ἐλευθερῶν, *sed incidenda oratio,* ὡς ἀνὴρ ἄκρος, ἐλευθερῶν τὴν πατρίδα. *Alibi rursus cum Accusativo construitur.* Εὐρώπη ἀρετὴν ἄκρη, Europa bonitate soli (fertilitate) Praestans, VII. 5. *f.* εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι, VII. 111.

Plurale Neutr. τὰ ἄκρα Superiora loca, Montana. τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίης, VI. 100. *m.*

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ, Sine glacie. ἄνομβρος ἡ χώρη καὶ ἀκρύσταλλος, II. 22. *m.*

Ἀκρωτηριάζειν. τῶν νηῶν τὰς πρώρας ἠκρωτηρίασαν, Navium proras Resecuerunt, III. 59. *m.*

Ἀκρωτήριον νηὸς, Resecta extremitas navis, Resecta prora navis, VIII. 121. *f. Glossae Herodoteae ex lib.* I. c. 180. Φάρσος· τρύφος, κλάσμα, ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτήριον τοῦ οὔρεος, Summitas montis, VII. 217. *a.*

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, Littus, Ora maritima, ἀκτὴ τραχέα, Ora aspera, VII. 33. *a. N.* Terra secundum mare porrecta IV. 38. *Not.* 39. *et* 41. *ubi VVess. cum Vossio* Peninsulam *intelligebat.* Σηπιὰς ἀκτὴ, VII. 183. *extr.* 188. *a.* ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιὰς, VII. 191. *extr.* Soloece ἱερὸν ἀκτὴν, *pro* ἱερὰν ἀκτὴν, *dixit Bacis vates* VIII. 77. *a.* Καλὴ ἀκτὴ, Siciliae tractus quidam *sic nominatus*, VI. 22.

Ἀλάβαστρος, ὁ, *aut* Ἀλάβαστρον, τὸ, Vasculum ex alabastrite lapide, δῶρα φέροντας - - ψέλια καὶ μύρου ἀλάβαστρον, III. 20. *a. N.*

[Ἀλαίη Ἀθηναίη *perperam olim legebatur pro* Ἀλέη. I. 66. *extr.*]

Ἀλαλαγμὸς, ου, ὁ, Ululatus. VIII. 37. *f.*

Ἀλᾶσθαι, Oberrare. IV. 97. *f. ubi perperam olim* ἀλώμενοι.

Ἀλγέειν, *De* animi dolore: ἵνα μὴ ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν, I. 43. *f.* de

Corporis dolore: ἀλγήσας, Dolore adfectus *ex vulnere*, IX. 22. *a. Ex ophthalmià*, VII. 229. *m.*

Ἀλγηδών, όνος, ὁ, Dolor. *Metonym.* ἀλγηδόνες ὀφθαλμῶν, Dolorem adferentes oculis, V. 18. *f.*

Ἀλέειν, *i. q.* ἀλήθειν, Molere. σῖτος ἀληλεσμένος, Frumentum molitum, VII. 23. *extr.*

Ἀλείφαρ, ατος, τὸ, Oleum. τὸ ἀπὸ κέδρου, II. 87. *a.* ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, II. 94. *a.*

Ἀλέξεσθαι, Resistere, Repugnare. *Absolute*: ἀλεξόμενοι χρόνον ἐπὶ συχνὸν, IX. 119. *m.* τοὺς ἀλεξομένους ἐφόνευε, I. 211. *a.* II. 63. *f.* παραρτέοντο ὡς ἀλεξησόμενοι, VIII. 108. *a.* 81. *f. Cum Dativo instrumenti*: ἀλεξομένους μαχαίρῃσι, VII. 225. *m. f. Cum Accus. personae.* στρατὸν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι, (*Aor.* 1. *Med. formatus a Praesente minus usitato* Ἀλέκω.) Medorum exercitui resistere, Propulsare *hostem*, VII. 207. *extr.*

[Ἀλέξησις, ιος, ἡ, Defensio, Repugnatio, Propulsatio. *Sub hac voce Aem. Portus tamquam ex Herodoto decerptam hanc phrasin retulit*, πρὸς ἀλέξησιν τραπομένους, ad Defensionem, *vel*, Ad vim propulsandam conversos: *sed, quo loco apud Herodotum ista legantur verba, adnotare neglexit; nec sub voce* Ἀλκή, *ad quam h. l. ablegat lectorem, locum huc spectantem* (*qui mihi quidem incompertus*) *indicavit. Vide vero quae sub voce* Ἀλκή *monemus.*]

Ἅλες, οἱ, Sal. *Vide* Ἅλς.

Ἄλευρον, ου, τὸ, Farina. ἄλευρα καὶ ἄλφιτα, VII. 119. *a.*

Ἀλεωρή, ῆς, ἡ, Evitatio, Declinatio, Effugium *mali vel periculi.* καὶ αὐτοί τινα ἀλεωρὴν εὑρήσονται, IX. 6. *extr.*

Ἀληθείη, *vide* Ἀληθηΐη.

Ἀλήθειν, *vide* Ἀλέειν.

Ἀληθέως, (*comm.* ἀληθῶς) Vere. ὥρα ἀναγκαίην ἀληθέως προκειμένην, I. 11. *f.* οὐ λέγειν ἀληθέως, I. 158. *f.* τέθηπα εἰ νῆσος ἀληθέως ἐστὶ πλωτή, II. 156. *a.* ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, III. 156. *a.* εἰ ἀληθέως ἐξήγαγον *etc.* II. 56. *a.*

Ἀληθηΐη, *sive* Ἀληθείη, *jon. pro comm.* ἀλήθεια, Veritas. *Inde Accus.* τὴν ἀληθηΐην, VI. 69. *a. ubi* ἀληθείην *cod. F. nescio an et alii; utrumque probum, hoc tamen magis Homericum, istud magis ex Herodoti more esse videtur, qui etiam in Dativo* τῇ ἀληθηΐῃ *scripsit* III. 72. *f. ubi quidem iterum cod.* F. (*quod in Var. lect. adnotari debuerat*) ἀληθείῃ *praefert. Quod si quem vero subierit mirari quid sit quod in hujus vocabuli primo etiam et quarto casu vocalis* α, *quae ibi vulgo brevis est, contra Jonum morem in* η *mutetur; adeat is Clarkii Not. ad Odyss.* ή. 297. *et quem ille laudat Eustath. ad Odyss. l. c. qui eum docebunt, veteres Atticos, Jonum progenitores,* ἀληθείαν *ultimà syllabà producta pronunciasse. Notandus vero in eodem vocabulo Gregorii lapsus, qui,* (*Dialect. jon.* §. 45.) *postquam recte monuit* „Jonas nonnisi longam vocalem α in η mutare,“ *adjicit* „Sequioris tamen aetatis Jonas etiam brevem α subinde in η mutare,“ *et pro hujusmodi*

mutationis exemplo ipsum vocab. ἀληθείην *adfert, quod tamen eâdem hac formâ in Iliade et in Odysseâ frequentatum novimus.*

Ἀληθής, έος, ὁ, ἡ. ἀληθέϊ λόγῳ, Revera. οἱ ἀληθέϊ λόγῳ βασιλῆες, Veri, Vere nominati reges, I. 120. *a.* ἔχουσαν αὐτὴν ἀληθέϊ λόγῳ, V. 41. *a.*

Neutr. τὠληθὲς, Verum. εἰπεῖν τὠληθὲς, VI. 68. *f.* πᾶν ἐς σὲ κατειρήσεται τὠληθὲς, VI. 69. *a.* τῇ γ' ἐμοὶ φαίνεται εἶναι ἀληθὲς, VII. 139. *a.* *ubi* τὠληθὲς *malebam, aut* τὸ ἀληθὲς *quod legitur* VII. 139. *m. f. quo de loco vide infra sub* Ἁμαρτάνειν.

Ἀληθίζεσθαι, Verum dicere, Veritatem colere, I. 136. *m.* III. 72. *f. bis.*

Ἁλής, έος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀθρόος, συνηθροισμένος. ἁλὴς γὰρ γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, VI. 157. *m.* ἁλὴς ἐὼν ὁ ναυτικὸς στρατός, VII. 236. *m.* *Plur.* Ἁλέες, Universi, Simul omnes. ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἁλέας, I. 196. *a.* ἁλέες ἑστᾶσι, Congregati, Conferti stabant, II. 63. *a.* ἐκχυθέντες ἁλέες, III. 13. *a.* ὡς ἁλέες εἴησαν οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ Ἰσθμῷ, IX. 15. *a.* ἁλέες φεύγεσκον, VII. 211. *m.* ἵζοντο πάντες ἁλέες οἱ ἄλλοι, VII. 225. *m.* ἔθαπτον πάντας ἁλέας, IX. 85. *m.* ἁλέσι μὲν γάρ σφι - - -, ἐνὶ δὲ ἑκάστῳ *etc.* IV. 184. *a.* κατὰ μὲν ἕνα - - -, ἁλέες δὲ *etc.* VII. 104. *m.* χρέονται ἐπιφορήμασι πολλοῖς καὶ οὐκ ἁλέσι, Non simul omnia adponunt fercula, I. 133. *a.* *ubi perperam olim* καὶ οὐ καλοῖσι.

Ἀλήτης, ου, ὁ, Vagus, Erro. *Adjective ponitur* III. 52. *m.* ἀλήτην βίον εἵλευ, Errabundam vitam elegisti.

Ἁλιέας τοὺς ἐκ Τίρυνθος, VII. 137. *m.* *alii* Piscatores *intelligunt; alii* Halienses, *cives oppidi cujusdam Peloponnesi.*

Ἁλίζειν, Congregare, Cogere, Colligere. ἁλίζειν στρατὸν, VII. 12. ταύτας (τὰς καμήλους) ἁλίσας, I. 80. *a.* I. 77. *m.* ἁλίσας τὰ πάντα, I. 119. *f.*

Pass. μὴ ἁλισθέωσι οἱ Ἀθηναῖοι, I. 63. ἁλισθῆναι, I. 79. *a.* ἁλισθέντες, V. 15. *a.* ἁλισμένοι πρόβουλοι, VII. 172. *a.* τοὺς βασιλέας ἁλισμένους, IV. 118. *a.* ἁλισμένη στρατιὴ, VII. 208. *a.* *Conf.* Συναλίζειν.

Ἁλίη, ης, ἡ, *i. q.* ἄθροισις *et* ἄγερσις *vel* ἀγορὴ, Congregatio, Concio. ἁλίην τῶν Περσέων ἐποιήσατο, Persas in concionem convocavit, I. 125. *a.* ἁλίην ποιησάμενοι, V. 79. *a.* V. 29. *m.* ἁλίης πολλάκις συλλεγομένης, VII. 134. *m.*

Ἀλιλὰτ, ἡ, *sive* Ἀλίττα, Urania Venus *apud Arabes*, III. 8. *extr. coll.* I. 131. *extr.*

Ἅλινος, ου, ὁ, ἡ, Salinus. τὰ οἰκία ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων οἰκοδομέαται, Domus e solis grumis exstructae, IV. 185. *a.* τοῖχοι ἅλινοι, ibid. *b.*

Ἅλις, Satis. παλαιῶν μὲν οὖν ἔργων ἅλις ἔστω, de rebus olim gestis haec dicta sufficiant, IX. 27. *m.*

Ἁλίσκειν, (*Fut.* ἁλώσω.) 1) Capere *urbem. Aor.* 2. *conjunct.* μὴ ἁλῷ κοτε, Ne capiatur umquam, I. 84. *a.* *Aor.* 2. *Opt.* δείσαντες μὴ ἁλῴη, IV. 127. *a.* *Praet. perf. Opt.* ἦλθε ἀγγελίη ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος, I. 83. *f.* *Similiter* Capere, Intercipere *hostem.*

ἡ στρατὸς δι' ἧν ἥλωσαν οἱ ἁλόντες τῶν Ἑλλήνων, VII. 175. *m.*

2) **Deprehendere** *reum*, **Convincere** *aliquem* **criminis.** πολλὰ μὲν καὶ ἁλίσκετο, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε, II. 174. *m. cum Var. Lect.* μὴ ψευδόμενος ὑπό σευ ἁλώσεται, VII. 102. *a.*

Ἀλῖττα, *vide* Ἀλιλάτ.

Ἀλκή, ῆς, ἡ, Robur, Vires, Fortitudo; *praesertim* Fortis defensio sui et propulsatio hostis: *est enim idem fere ac* ἡ ἀλέξησις, *a prisco verbo* ἀλέκω, *idem valente ac* ἀλέξω. *Inde Hesychii glossa:* Ἀλκή· δύναμις, ἰσχύς, ἡ ἀλέξησις, ἡ μάχη. *Conf. Damm. Lexic. Etymol. p.* 2742. πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, III. 68. *a. ubi Valla:* Ad vires conversi sunt: *H. Stephanus,* Vires suas adversus illos experiri coeperunt, *vel,* Pro viribus illis obsistere coeperunt: *commodissime Aem. Portus:* Ad vim propulsandam se converterunt. *Similiter,* οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, Ἐπιλαθόμενοί τε τῆς ἀπειλῆς ἔφευγον, IV. 125. *f.* IX. 102. *f.* οὔτε τις αὐτέων ἀλκῆς ἐμέμνητο, IX. 70. *m.* Neque quisquam virtutis (*s.* fortitudinis) meminit: *aut,* De repellendâ vi, De propulsando hoste, cogitavit. θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, Bestiae viribus praevalentes, *sive* Ad vim repellendam validae, strenuae, III. 110. *f.*

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, Validus, Strenuus, Fortis, Virtute bellicâ conspicuus, οὔτε γὰρ οἱ βάρβαροι ἄλκιμοί εἰσι, V. 49. *m.* οἱ γὰρ ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι, VII. 10, 2. ὁτέοισι αὐτέων ἀλκίμοισι ἐντύγχανε, II. 102. *m.* ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον, I. 201. ἔθνος οὐδὲν οὔτε ἀνδρειότερον οὔτε ἀλκιμώτερον, I. 79. *f.* ἀλκιμώτεροι τῶν προγόνων, I. 103. *a.* ἀνὴρ τὰ πολέμια ἄλκιμος, III. 4. *a.* θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, IV. 110. *f. vide supra, in* Ἀλκή.

Ἀλλ' ἤ, Nisi, Praeterquam. οὐδεὶς ἀλλ' ἢ ἐκείνη, Nemo nisi illa, IX. 109. *f.* ἀλλ', οὐ γὰρ ἔπειθε, IV. 83. *b. et* IX. 109. *f. pro* ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔπειθε *posita statuit Portus; sed alia ratio est, de quâ monuit Valck. ad* VIII. 137, 9 seq.

ἀλλὰ *et* ἅμα *confusa vid. Not. ad* VII. 104, 24.

Ἀλλάσσεσθαί τι τινί, Permutare aliquid cum alio. ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι τὰ οἰκήϊα κακά, VII. 152. *a. m.*

Ἄλλῃ, 1) *i. q.* ἄλλοθι, Alibi; *et cum Articulo, vim quandam addente,* τῇ ἄλλῃ, Alibi ubivis, In reliquis (In aliis omnibus) terrae regionibus. βρονταὶ ἦμος τῇ ἄλλῃ (*nempe* γῇ) γίνονται, τηνικαῦτα αὐτόθι οὐ γίνεται, IV. 28. *m. f. Sic opponuntur* τῇ μὲν ἄλλῃ *et* ἐν Αἰγύπτῳ δέ, II. 36. *a.* 2) *i. q.* ἄλλοσε, Alio, Alium in locum, *sive* Aliâ viâ, *intelligendo* ἄλλῃ ὁδῷ. διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, Alios alio dimisit, I. 46. *m.* ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέοντας σιτία, VII. 25. *m.* 3) Alio modo, aliâ ratione. τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ, καὶ *etc.* Quum aliis multis modis, tum *etc.* VI. 21. *b.*

Ἄλληλοι. *Pro* ὑπὸ Ἑλλήνων *habet noster cod. F.* ὑπ' ἀλλήλων VI. 53, 3.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ. δείσας τὴν ἀλληλοφαγίην, Veritus mutuam (*militum*) comesturam, III. 25. *f.*

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, Aliâ linguâ loquens. πρῶτοι οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθησαν. II. 154. *f.*

Ἀλλογνοέειν, *i. q.* ἀγνοεῖν, Ignorare, Cognitum non habere; *proprie* Aliquem pro alio habere. τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας (*contracte ex* ἀλλογνοήσας) Κροῖσον, I. 85. *m.*

Ἄλλοθι, *i. q.* *ἄλλοσε aut ἄλλῃ, si vera scriptura* III. 73. *f.* μὴ ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν Μάγον. *sed vide ibi Var. lect. et Not.*

Ἀλλόθροος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀλλόγλωσσος, Aliâ linguâ loquens, Peregrinus. στρατὸς ἀλλόθροος, I. 78. *b.* III. 11. *a.*

Ἀλλοῖος, η, ον, Alius, Diversus. ποταμὸς φύσιν ἀλλοίην παρεχόμενος ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, II. 35. *a.* *In partem deteriorem:* ἵνα μή τι ἀλλοῖον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται βουλεύσωνται, ne quid aliud (ne quid tristius) de te decernant. *Meliorem in partem:* ὡς δὲ οὐδὲν εὕρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνώρων, Ubi vero nihilo melius sibi rem succedere viderunt *etc.* VII. 212. *f.*

Ἄλλος, η, ον, Alius. ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μάλα ἄλλοι, Alii, atque iterum alii, IV. 68. *f.* καὶ ἄλλοι ποταμοὶ καὶ Ὕλλος συῤῥηγνῦσι *etc.* I. 80 *a.* ἄλλοισι Ἑλλήνων μηδαμοῖσι συμφέρονται, II. 80. Καλασιρίων χίλιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι, *nempe* ἄλλοι χίλιοι, Alii mille, Itidem mille, Totidem, II. 168. *b.*

τρίτῳ δὲ, ἀπ' Ἀρχίεω τούτου γεγονότι, ἄλλῳ Ἀρχίῃ, Tertio vero alii Archiae, a prioribus diverso, III. 55. *a.* *Sic* τούτους ἄλλους -- ἔχειν τὰ ἐκείνων ὀνόματα Hosce alios, a superioribus diversos, -- nomina habere istorum, II. 146. *m. N.*

κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, *sequente* δὲ *pro* ἢ *aut* ἢ ὅτι, I. 143. *a.* III. 154. *m.* τά τε ἄλλα (*in nominat. casu*) καὶ δι' ἣν αἰτίην *etc.* Cum reliqua (*quae his libris continentur*) tum expositio causae cur *etc.* haec omnia sunt ἀπόδεξις τῆς Ἡροδότου ἱστορίης, *Praef. lib.* I. *N.* τά τε ἄλλα, (*in accusat. casu, subintellectâ* κατὰ *praepositione*) καὶ *etc.* II. 64. *extr.* 127. *a.* V. 62. *f.* *Sic* καὶ τὰ ἄλλα, καὶ *etc.* II. 92. *a.*

οὐ γὰρ ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται ἄλλο γε, ἢ ὅτι *etc.* I. 49. *elliptice dictum videtur, ut ad* ἄλλο γε *intelligatur* οὐδὲν ἄλλο γε λέγεται, Nec enim hoc memoratur, nihil quippe aliud memoratur, nisi quod *etc.* πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοισι ἔοικε ἡ Ταυρική, I. 99. *extr. per hyperbaton dictum pro* πολλὰ λέγω παρόμοια ἄλλα, τοῖσι ἔοικε ἡ Ταυρική, Multa dico ejusdem generis alia, quibus similis est Taurica.

Pro οἱ ἄλλοι *amat Noster dicere* ὦλλοι, *sive* ὦλλοι *pingi placet: vide* I. 48. *a.* 125. *b. et utrobique Var. Lect.* ὦλλοι ἄνθρωποι, II. 14. *f.* 36. *a. et m.* VII. 67. *f.* IX. 109. *a. Apud Suidam quidem est:* Ὦλλοι, (*leni spiritu*) ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι.

Genit. plur. foem. τῶν ἀλλέων

πατρίων παιγνιέων, I. 94. *m. et ibi Var. Lect.*

Ἀλλότριος, Alienus, Non conjunctus, non cognatus. ὃς (*scil.* Frater tuus) *ἀλλοτριώτατός τοί ἐστι τῶν παίδων*, minus propinquus est tibi, (*superlat. pro comparativo*) quam tui filii, III. 119. *m.*

Ἀλλοτριοῦν, Alienare. *ἀλλοτριοῦται ἡ ἀρχὴ*, In alienas manus transit regnum, I. 120. *m.*

Ἀλλοφρονέειν, 1) Alienatâ mente esse. *ὑπὸ τουτέων* (*scil. τῆς βροντῆς καὶ τοῦ σεισμοῦ*) *ἀλλοφρονῆσαι*, V. 85. *f.* 2) Aliud in animo habere, Aliter sentire. *οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, ἔπεμπον*, *nempe* *συμμάχους*: Illi vero, aliud licet sentientes, auxilia miserunt, VII. 205. *extr.*

Ἄλλως, 1) Alioquin, Caeterum, Aliâ ex parte. *Mulier præstante staturâ* *καὶ ἄλλως εὐειδής*, et alioqui (*nempe* etiam facie) formosa, I. 60. *m.* *μεμουνωμένοι συμμάχων, ἄλλως μέντοι ἑωυτῶν εὖ ἥκοντες*, Sociis quidem nudati, sed caeteroquin felici rerum statu utentes, I. 102. *f.* *ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμον*, VI. 105. *a.* 2) Alio modo praeterquam eo quo dictum. *θάπτουσι κατακαύσαντες, ἢ ἄλλως γῇ κρύψαντες*, Mortuos sepeliunt, aut alioqui (*i. e.* etiam non combustos) terrâ condunt. V. 8. *ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος, δίδωμι δὲ ἄλλως*, Ego hoc (pallium) nullo pretio vendo, do vero illud tibi alio modo, *nempe* sine pretio, *i. e.* Gratis, Gratuito, III. 139. *f.* 3) Aliâ de causâ. *εἴ τε δή οἱ ἡ χώρη ἤρεσε, εἴ τε καὶ ἄλλως ἠθέλησε τοῦτο ποιῆσαι*, Sive quod ei placuisset haec regio, sive aliâ causâ permotus id facere voluit, IV. 148. *f.*

4) *Interdum*, *εἰ ἄλλως commode* Si modo *redditur*, *εἴ περ γε καὶ ἄλλως ἐθέλει φανῆναι*, Si modo omnino adpariturum est, VII. 16, 3. *παρέχειν σφι μηδίζειν, εἰ ἄλλως βουλοίατο*, Licere ipsis partes Medorum sequi, si modo velint, VIII. 30. *f.* *Similiter germanico sermone dicunt*: Wenn anders.

5) *Alibi* Ἄλλως *significat* Temere, Frustra, Falso, *Scilicet proprie*, Aliter quam res ipsa habet. *Sic ἄλλως σεμνοῦν τι*, Falso aliquid jactare, III. 16. *extr.* *κομπέειν ἄλλως*, V. 41. *a.* *οὗτος ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν Ἑλλήνων*, IV. 77. *b.*

Ἅλμη ἐπανθέουσα, Salsugo efflorescens, II. 12. *a.*

Ἁλμυρὸς, Salsus, Amarus. *δολερὸς καὶ ἁλμυρὸς ποταμός*: *Hellespontus*, VII. 35. *f. N. conf. ibid. a.*

Ἀλογέειν, Nullam rationem *alicujus* habere, Negligere, Spernere; *cum Genit.* *πάσης συμβουλίης ἀλογήσας*, Spreto omni consilio, III. 125. *a.* *ἀλογήσαντες τῶν ἐντολέων*, VIII. 46. *m.* *οἱ δὲ ἀλογήσαντες*, VIII. 116.

Ἀλογίη, ης, ἡ, Contemtio, Neglectio. *ἐν ἀλογίῃ ποιεῖσθαί τι*, *i. q.* *ἀλογεῖν τινός*. *ἐν ἀλογίῃ ποιεύμενος τὸ τῶν Μήδων πλῆθος*, VII. 226. *m.* *Item ἐν ἀλογίῃ ἔχειν τινά vel τί*: *ut*, *τὸ ἄλσος ἐν ἀλογίῃ ἔχων*, VI. 75 *extr.* *Et ἀλογίην ἔχειν τινὸς*: *ut*, *ἀλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου*, IV. 150. *f.* *Sed prorsus insolens constructio est*, *τὸν* (*scil. φασὶ*)

ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων, II. 141. *a.* N. *ubi aut* τὸ μάχιμον *exspectasses, aut* ἀλογίην ἔχειν. *Suspecta vero merito est scriptura* VII. 208. *f.* ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς, In magnum contemtum incidit; *ubi videtur utique* ἀλογίῃσι - - πολλῇσι *corrigendum, aut* ἀλογίῃ πολλῇ.

Ἀλουσίη, ης, ἡ, Illuvies. ἰδών μιν ἀλουσίῃσι τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, III. 52. *a.*

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, Sal. ὁ ἅλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος ὀρύττεται, I. 185. *b.* ἐπὶ τὸν ἅλα γῆν ἐπιφορέοντες, IV. 183. *a.* ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. *a.* N. κολωνὸς ἁλὸς, IV. 182. *et* 184. *a.* ἁλὸς μέταλλον, Salis fodina, IV. 185. *conf.* Ἅλινος.

Plur. Ἅλες, οἱ, Sal. ἅλες αὐτόματοι, IV. 53. *m.* λίμνη ἐν τῇ ἅλες γίγνονται, VII. 30. *a.* VI. 119. *m.*

Ἄλσος, εος, τὸ, Lucus, VI. 75 *extr.* 78 *extr.* 79. *f.*

Ἀλυκτάζειν, Conturbatum, Anxium, Consternatum esse. ἀλύκταζον οἷα ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πεφοβημένοι, IX. 70. *f.*

Ἅλυσις, ιος, ἡ, Catena. χαλκέῃ ἁλύσι (*contract. ex* ἁλύσιι) δεδεμένη ἄγκυρα, IX. 74. *a.*

Ἄλφιτον, ου, τὸ, Polenta. ἄλευρα καὶ ἄλφιτα, VII. 119. *a.*

Ἀλωπέκεος, (*jon. pro* ἀλωπέκειος) Vulpinus. *Unde* Ἀλωπεκέη, ἡ, *scil.* δορὰ, Vulpina pellis, VII. 75. *a.*

Ἁλῶναι, *vide* Ἁλίσκειν.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, Vulpes. *Gen. plur.* ἀλωπέκεων, III. 102. *a.* *ubi quidem* ἀλωπέκων *alii* ἀλωπεκέων.

Ἁλώσιμος, ὁ, ἡ, Qui capi pugnari) potest. ἐδόκεε ἀλ εἶναι ἡ Βαβυλὼν, III. 153.

Ἅλωσις, ιος, ἡ, Expugnatio. μα, Μιλήτου ἅλωσις, VI.

Ἅμα, Simul. *Absolute*: ἅμα τες, IX. 23. *a. et alibi.* κτ δ' ἅμα αὐτὴν, ἀπιστᾶσι το βυας, IV. 160. *a. per hyp ton, pro* κτίζοντες δ' αὐτὴν ἀπιστᾶσι *etc.* ἅμα μὲν - - δὲ, IX. 3. *a.* VI. 104. *a.*

ἅμα ἔπος τε (*scil.* εἶπε, ἔργον ἐποίεε, III. 135. *a.* N 92. *a. Scilicet formula,* τε - - καὶ, *respondet latine* mul atque. ἅμα δὲ ταῦτα καὶ ἐπεδείκνυε, I. 112. *a.* 150. *f.* ταῦτά τε ἅμα ἠγ καὶ πέμπει ἐπὶ τὴν νέα, VIII.

ἅμα *seq. dativo.* ἅμα Illucescente die, III. 86. 45. *f. etc.* τοὺς ἅμα Θόαντι γενομένους, VI. 138. *f.* N. *loco recte quidem adnotass videor, non diserte scriber rodotum,* simul cum aliis Lemniis interfectum T tem esse, *sed silentio prae non debueram id, quod Apollodorum legitur* III. *ubi* Lemnias mulieres, *ait* maritorum caedem, ter quodam interjecto, quum vatum ab Hypsipylâ Thoa intellexissent, hunc in cisse, illam vero extra lam abducendam vendid ἅμα κήδεϊ, *scilicet* γιν In luctu, II. 36, *a. pr* Simul cum luctu; *i. e.* S ac luctus incidit.

'Αμάειν, Metere. ἐκ τοῦ 'Αταρνέος ἀμήσαν τὸν σῖτον, VI. 28. *m.*

'Αμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, Indoctus, Inscitus, Rudis. *Croesus* κάρτα δόξας ἀμαθέα εἶναι (τὸν Σόλωνα), I. 33.

"Αμαξα, ης, ἡ, Currus. ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι, I. 188. *f.* ἅμαξαν καμάρης *olim legebatur* IV. 69. *a.* *N.*

Diminut. 'Αμαξὶς, ίδος, ἡ, Exiguum plaustrum. ἁμαξίδας ποιεῦντες, ἑνὸς ἑκάστου κτήνεος τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἁμαξίδα ἑκάστην καταδέουσι, III. 113. *f.*

'Αμαξεύειν, Plaustris obire, Plaustris permeare. Αἴγυπτον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἱππάσιμον καὶ ἁμαξευμένην πᾶσαν, II. 108. *m.*

'Αμαξιτὸς, οῦ, ἡ, (*scil.* ὁδὸς,) Via angusta, quà nonnisi uni vehiculo spatium patet, VII. 176. *m.* ἁμαξιτὸς μούνη δέδμηται, VIII. 200. *a.*

'Αμαρτάνειν. ἡμάρτομεν τῆς Βοιωτίας, Boeotià frustrati sumus, Occupandae Boeotiae opportunitatem amisimus, IX. 7. *f.*

Vitiosa videri poterat scriptura, οὐκ ἂν (τις) ἁμάρτοι τὸ ἀληθέϊς VI. 139. *f.* *ubi* τἀληθέος *correxit Schaef. sed intelligi fortasse poterat* (κατὰ) τὸ ἀληθέϊς.

'Αμαρτὰς, άδος, ἡ, *jonicum vocab. monente Suida, i. q.* ἁμαρτία, Peccatum, Delictum, I. 91. *a.* *et f.* I. 119. *a.* τὰς ἁμαρτάδας τὰς ἐς ἐμὲ ἐξ ἐκείνων γενομένας, VIII. 140, 1. *a.*

'Αμαυροῦν, Obscurare. ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη ἐν τῷ οὐρανῷ, IX. 10. *f.*

'Αμαχητὶ, Sine praelio. ἀμαχητί σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν, I. 174. *extr.* III. 13. *m.* IV. 11. *m.* *ubi tollendum comma post* ἀμαχητί *parum commode positum*: ἀμαχητὶ προσχωρήσουσι, VII. 235 *extr.* IV. 93. ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλις, II. 102. *f.* οὐκ ἀμαχητὶ εἶχε τὰ παρέλαβε, V. 95. *a.* ὅκως ἀμαχητὶ τὴν πᾶσαν 'Ελλάδα καταστρέψηται, IX. 2. *a.*

"Αμαχος, ου, ὁ, ἡ, Qui oppugnari vel expugnari non potest. ἄμαχός ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, I. 84. *a.* *et m.* (*oppos.* ἐπίμαχος, *ibid.*) ἄμαχον ἔθνος, Invictus populus, V. 3. a.

'Αμβοᾷν. *vide* 'Αναβοᾷν.

'Αμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, Exaestuando. τὸ ὕδωρ ζέει ἀμβολάδην, IV. 181. *f.* *N.* *ut Iliad.* φ'. 364.

'Αμείβειν τὰς θύρας, Transire per fores, *sive* Intrando, *ut* IV. 72. *m.* *N.* *ubi* πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμεῖψαι, *sive* Exeundo.

'Αμείβεσθαι, Permutare inter se vices, Reciprocare; *sive* 1) Factis; *ubi latine sonat* Remunerari, Gratiam referre, Rependere. ὀφείλεις γάρ, ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, II. 41 *et* 42. ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι, IV. 97. *extr.* *Sive* 2) Verbis, *i. e.* Respondere. *Quà notione ponitur interdum Absolute*: ὁ δὲ ἀμείβετο. I. 35. *m.* ἀμείβεται Κροῖσος, I. 40. *a.* I. 42. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο ὧδε, I. 115. *m.* *Aliàs cum Accus. rei*: ταῦτα ἀμείψατο, I. 37. *a.* οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος, VIII. 58. *a.* ὁ δὲ ἀμείβεται τοιάδε, *non male olim legebatur* I. 9. *a.* *ubi nunc ex aliis codd.* τοῖσδε. *Nonnumquam cum duplici Accus. altero Personae, altero Rei*: ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο,

Haec amicis respondit, II. 173. extr. ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν πατέρα, III. 52. *f.* *Aliàs cum Dativo rei*: ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε, I. 39. *a.* I. 120. *m.* 210. *a.* *Frequentius vero cum Accus. pers. et Dativo rei*: Κροῖσός μιν ἀμείβετο τοῖσδε, I. 35. *f.* τοιούτοισι ἐπεί τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, I. 43. *a.* ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε, I. 120. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο τοισίδε αὐτούς, II. 173. *m.*

Ἄμεινον, 1) *Adjectivum neutrius generis.* οὐ γὰρ ἄμεινον, I. 187. *a.* N. III. 71. *a.* *et* 82 *extr.* τὰ ἀμείνω φρονέειν, VII. 145. *a.*

2) *Adverbium.* νέας ἄμεινον πλεούσας, IV. 10. *a. m.* εἴ σφι ἄμεινον γίνεται τιμωρέουσι, VII. 169. *a.* οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες, IV. 157. *a.* πειθομένοισι δὲ ἄμεινον συνοίσεσθαι, IV. 15. *f.* *conf.* Συμφέρεσθαι, *num.* 3. *et Not. ad* IV. 156. *a.* *Mira vero constructio*, συγκτίζουσι ἄμεινον πρήξειν, IV. 156. *a.* *ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀμήνιτος, ου, ὁ, ἡ, Sine irà, Non iratus, Non infensus. ἔφη τοῦ λοιποῦ ἀμήνιτός εἶναι, IX. 94. *m.*

Ἄμητος, ου, ὁ, Messis, Metendi tempus, II. 14. *f.* *et ibi Var. lect.* IV. 42. *f.*

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ. θυγάτηρ ἀμήτωρ, Filia matre orba. IV. 154. *a.*

Ἀμηχανέειν, *i. q.* ἀπορεῖν, Inopià laborare, Indigere. ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, I. 35. *f.*

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Virium defectus, Inopia, Impossibilitas, VIII. 111. *f.* (*i. q.* ἀδυναμίη, *ibid.*)

Ἀμήχανον, Impossibile, Quod nullà arte (nullà μηχανῇ) fieri aut effici potest. τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν, I. 48. *f.* ἀμήχανον ἦν διαφυγέειν, I. 204. *extr.* ὅ τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ, IX. 16. *m. f.* τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μή κοτε ἐγγίνηται, V. 3. *a.*

[Ἄμικτα, *nempe* θηρία, *ex Valckenarii conject. adoptavit Reiz.* III. 108. *a.* *ubi* ἄνιρα *ex libris merito revocavit Schaef.*]

Ἀμιξίη, ης, ἡ, Ubi nullum est inter homines commercium. ἀμιξίης ἐούσης πολλῆς χρημάτων, Quum magna in commerciis esset pecuniarum inopia, II. 136. *a.*

Ἅμμα, ατος, τὸ, Nodus *lori.* λύεις ἅμμα, IV. 98. *m.* ἀπάψας ἅμματα ἐν ἱμάντι, *ibid. a.*

Ἀμμοῦν Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία, II. 42. *mf.*

Ἀμοιβαῖος, η, ον, Mutuus. τὰ ἀμοιβαῖα βιβλία, τὰ ἀντιπεμπόμενα *etc.* Epistolae responsoriæ, Responsum vicissim missum, VI. 4. *b.*

Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, Responsum. σὺ μέντοι, ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, οὔ με ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι, VII. 160. *a.*

Ἀμπαύεσθαι, *pro* ἀναπαύεσθαι, Requiescere. κατίζοντες ἀμπαύονται, I. 181. *m.* Quiescere, Cubare, Dormire: ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, I. 182. *a.*

Ἀμπαυστήριος, Ad requiescendum comparatus. θῶκοι ἀμπαυστήριοι, I. 181. *m.*

Ἀμπέλινος καρπός, Fructus vitis, *i. e.* Vinum, I. 212. *a.* οἶνος ἀμπέλινος, Vinum ex uvis, (*non*

ex hordeo), II. 37. *f.* N. II. 60. *f.*

Ἄμπωτις, ιος, ἡ, Recessus maris. *γίνεται ἄμπωτις τῆς θαλάσσης μεγάλη*, VIII. 129. *a. cui opponitur ἐπῆλθε πλημμυρὶς μεγάλη, mox* ibid. *ἄμπωτις καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται*, VII. 198. *a.*

Ἀμύνειν (*τὸν πολέμιον*), Propulsare hostem. *Hinc τὰ ἀμύνοντα, scil.* ὅπλα. Arma ad propulsandum hostem comparata, Arma offensiva *quae vulgo vocantur. μηδὲν τῶν ἀμυνόντων, πλὴν ἐγχειριδίων*, III. 155. *f.*

Ἀμύνειν *cum Dativo casu*, Propulsare hostem ab alio, Opem ferre. *αὐτοῖσι ἀμύνειν*, VIII. 87. *f.* *ἀμυνέοντες* (*τῇ πιεζομένῃ τῶν μοιρέων*), Opem laturi *laboranti maxime parti*, IX. 60. *b.* *εἰ μὴ ἀμυνεῦσι* (*pro comm. ἀμυνοῦσι*) Ἀθηναίοισι, Si opem non laturi essent Atheniensibus, IX. 6. *f.* *Conf.* Ἐπαμύν.

Ἀμύνεσθαι, A se propulsare, Repellere *hostem*, Sese defendere, Resistere, Repugnare. *Absolute:* Κροῖσον μὴ κτείνειν, μηδὲ ἢν συλλαμβανόμενος ἀμύνηται, I. 80. *m.* IV. 174. V. 26. *m.* *ποιῆσαί τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα*, IX. 17. *f.* 22. *am.* 36. 37. *ἀμυνομένους τῇ δυνάμεθα ἄριστα*, IX. 60. *a.* *οἱ δὲ ἀντεῖχον, καὶ ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλούς*, IX. 63. *m.*

Cum Accusat. ἠμύνοντο τὴν Δαρείου στρατιὴν, III. 158. *m.*

Conf. Ἀπαμύνειν *et* Ἀπαμύνεσθαι.

Ἀμύσσειν, Pungere, Fodicare, Lacerare. *De accipitre vellicante et* fodicante *vulturem*, III. 76. *f.* *ὁ σκύμνος* (*catulus leonis*) *ἀμύσσει τὰς μήτρας*, Fodicat, Lacerat uterum matris, III. 108. *f.*

Ἀμφὶ, Circa, *Cum Genitiv.* *τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος*, VIII. 104. *ἀμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο*, VI. 131. *a.* *ubi quidem olim ἀμφὶ μὲν κρίσει, quod teneri fortasse debuerat.*

Cum Accusat. οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα, VIII. 25 *extr.* οἱ ἀμφὶ Μεγαρέας καὶ Φλιασίους, IX. 69. *m.* *iidem qui mox* ibid. οἱ Μεγαρέες καὶ Φλιάσιοι. *Sic* οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, Corinthii cum suis, *ibid. a.*

Cum Dativo, *i. q.* περὶ *cum genit.* ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη, I. 140 *extr.* V. 52. *a.* ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς λέγεται λόγος, III. 32. *a.* ἀμφὶ ἀπόδῳ τῇ ἐμῇ (Quod ad discessum meum adtinet) πείσομαί τοι, V. 19. *extr.* οὐδὲν φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικὶ, VI. 62. *a.* ἀμφὶ μὲν κρίσει τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, VI. 131. *a.* *ubi quidem alii κρίσιος, quos nos secuti sumus.*

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, Verriculum, Rete. quod circumjicitur. *λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν πλῆθος πολλὸν ἰχθύων*, I. 141. *a.* II. 95. *b.*

Ἀμφιβολίη, ης, ἡ, Dubitatio, Dubius, (Anceps) rerum status. *καί περ ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι*, V. 74. *f.* *ubi Portus interpretatur*, Quamvis inopiâ consilii laborarent; *Valla*, Etsi ancipiti bello districti.

Ἀμφιδέη, ης, ἡ, Torques, Armilla, Catena. Ægyptii crocodilo sacro *ἀμφιδέας* circumponunt *περὶ τοὺς προσθίους πόδας*, II. 70.

m. Glossae et alii Grammatici: Ἀμφιδέας· ἁλύσεις, οἱ δὲ ψέλλια. *Conf. Koen ad Gregor. Dial. jon.* §. 123. *Perperam Portus nominativum pluralem* ἀμφιδέες *finxit, tamquam a sing.* ἀμφιδεύς.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, Ambidexter, Ambiguus. Κυψέλῳ ἐγένετο ἀμφιδέξιον χρηστήριον, V. 92. 5.

Ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ, ἡ, Undique laceratus, Valde laceram vestem gerens *ob luctum.* πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει, VI. 77. *m. in oraculo.*

Ἀμφικτίονες, οἱ, Qui circum habitant, VIII. 104. *m. iidem* περίοικοι I. 175.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *Proprie de rebus ita* Magnis, *ut ad eas prehendendas tollendasque* utràque manu opus *sit: generatim vero de re qualibet* Grandi *et* Ingente. *Sic memorat Noster* ἐλέφαντας ἀμφιλαφέας *et* δένδρεα ἀμφιλαφέα, III. 114. *Sic* φοίνικες ἀμφιλαφέες *sunt* Grandes palmae arbores, IV. 172. *a. Quin et* βρονταὶ ἀμφιλαφέες, IV. 28. *mf.* (*ubi nunc maxime animadverto, in latinâ nostrà versione post* ibi nulla sunt; *intercidisse verba*, aestate vero ingentia.) *Portus vero h. l.* crebra, frequentia tonitrua *interpretatur.*

Ἀμφιπολεύειν, Famulari, Famulum *vel* Ministrum esse. ἀμφιπολεύουσαν ἐν Θήβῃσι ἱρὸν Διὸς, II. 56. *b. ubi alii* Ἀμφιπολεῦσαν, *i. q.* ἀμφιπολέουσαν, *a verbo* Ἀμφιπολέειν.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, Famulus, Famula, Ancilla, II. 131. *a.* IX. 76. *a.* τάς τ' ἐλευθέρας καὶ τὰς ἀμφιπόλους, V. 92. 7. *m.*

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, Circumfluus. IV. 163 *extr. in Oraculo, et* 164. *mf.*

Ἀμφὶς, *adverb.* Separatim, Procul. τόδε σοι πολὺ λώϊον ἀμφὶς ἔμμεναι, longe tibi melius est, hoc procul a te abesse, *in orac.* I. 85. *m.*

Ἀμφισβασίη, (*sive* Ἀμφισβησίη,) ης, ἡ, Disceptatio, Controversia. ἐγίνετο λόγων ἀμφισβασίη, VIII. 81. *ubi olim* ἀμφισβησίη *alii.* ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικέσθαι, IV. 14. *m. ubi perperam olim* ἀμφιβασίας *edd.* ἀμφισβάσιας *vero cod. F. tamquam a sing.* Ἀμφίσβασις.

Ἀμφισβατέειν, (*i. q. comm.* ἀμφισβητεῖν) Dissentire, Contradicere, Altercari. *Cum Dativ.* ὁ δ' ἕτερος τῶν λόγων τῷ πρότερον λεχθέντι ἀμφισβατέων, IX. 74. *f. ubi olim* ἀμφισβητέων. *Absolute:* καὶ τοῦτον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, IV. 14. *m. ubi scripturam per* η *tenent quidem hodie codices Herodotei (quod sciam) omnes, sed veterem scripturam* ἀμφισβατέειν *ex Herodoto servarunt Origenis codices.*

Ἀμφίστομος, ου, ὁ, ἡ, Duobus orificiis patens. ὄρυγμα ἀμφίστομον, III. 60. *a. ubi de Fossà agitur* per transversum montem actà.

Ἀμφορεὺς, έος, ὁ, Amphora. κρατὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους, I. 51. *a. m.* μὴ ἐξοπτήσῃς τοὺς ἀμφορέας, IV. 163. *f. in Orac.*

Ἀμφότεροι, Ambo, Uterque. σκέλεα ἀμφότερα κατακρέμαται μετέωρα, Crura utrimque (*equorum*)

suspensa haerent, IV. 72. *m. f.* κατ' ἀμφότερα, Utrimque, Utràque parte, VII. 10, 2. Ξέρξιω ἀπ' ἀμφοτέρων (*scil.* μερῶν, *aut* γονέων) ἀδελφεὸς, Frater Xerxis eodem patre eàdemque matre natus, VII. 97. *m.*

ἐπ' ἀμφότερα (*scil.* μέρη), In utramque partem. καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφότερα λέγεται, III. 87. *a.* ἐπ' ἀμφότερα παρεσκευάδατο, In utramque partem parati erant, IX. 97. *extr.* ἐπ' ἀμφότερα νοέων, Rem utramque in partem deliberans, VIII. 22. *f.*

Ἀμφοτέρῃ, Utrobique, Utrimque. οὐκ ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε, VII. 10, 2. *i. q.* κατ' ἀμφότερα *paulo ante.* Non utrimque (*terrâ et mari*) res eis successit.

Ἀμωμήτως, Sine reprehensione, Sine culpâ. ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλήθεος; III. 82. *a.*

Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, In quo nihil reprehendas, Laudabilis. ἄμωμος νόμος, II. 177 *extr.*

Ἂν *particula adhibetur in* Actione idemtidem repetitâ. φοιτέουσα ἐπὶ τὰς θύρας - - κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεῦσα δὲ αἰεὶ τὠυτὸ τοῦτο, *etc.* Ad fores (*regis*) idemtidem accedens plorabat *etc.* III. 119. *am.* N. *Sic* III. 148. *a.* ὁ δὲ ἂν τὸν χρόνον τοῦτον *etc. et mox iterum ibidem,* ὅκως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ ποτήρια, ἀπεθώυμαζέ τε καὶ ἐξεπλήσσετο, ὁ δὲ ἂν ἐκέλευε *etc. tum mox,* τοῦτο καὶ δὶς καὶ τρὶς *etc. ubi post* ἐξεπλήσσετο commodius commate, *quam* puncto *distinguetur oratio: sententia enim haec est,* Quoties pocula illa vidit Cleomenes, toties miratus est et obstupuit, et toties Maeandrius illum jussit ex illis secum auferre quaecumque voluisset. *Praeter causam utrobique pro* ὁ δὲ ἂν *Abreschius* ὁ δὲ ὦν *corrigi voluerat. Sic* I. 196. *m.* οἱ δ' ἂν χρήματά τε - - ἐλάμβανον: *et mox ibid.* ἀνίστη ἄν, *et* τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο, et οὕτω ἂν ἄγεσθαι: *nempe haec omnia* quotannis eodem modo *peragebantur. Sic* IV. 78. *m. f.* ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, - - - λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἐσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, ἠγόραζε: *ubi postremis in verbis hyperbaton inest, quum proprie sic dictum* oportuisset: ἔχων δὲ ταύτην, ἠγόραζε ἄν. *Rursus,* ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, - - οἱ δ' ἂν *etc.* VII. 211. *m.*

Quae exempla Portus adfert particulae Ἂν *verbis in Praes. aut Aor. Infinitivi positis ita junctae, ut videri possit Praesens aut Aoristus notione Futuri positus, in illis verbum non tam in Futuri tempore, quam in modo Potentiali aut Hypothetico est intelligendum. Sic* I. 133. *a.* ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι, *non* παύεσθαι *pro* παύσεσθαι positum *est; sed, si oratione finitâ exprimere sententiam velles, dicendum erat:* ἐσθίοντες οὐκ ἂν παύοιντο. *Sic* ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον II. 26 *extr. non valet* ποιήσειν, *sed id quod in oratione rectâ diceretur* ποιέοι ἂν *aut* ποιήσειε ἄν. *Sic* ἐπ' οὐδενὶ ἔρδειν ἂν τοῦτο, III. 38. *m. f. non* ἔρδειν *pro* ῥέξειν *aut* ποιήσειν *positum est, sed pro eo quod in oratione rectâ diceres* ὅτι οὐκ ἂν ποιήσαιεν τοῦτο.

Idem sentiendum de aliis exemplis ab eodem Porto prolatis, χαλεπῶς ἂν Ἕλληνας Πέρσῃσι μούνοισι μάχεσθαι, VII. 103. *f.* οὐκ ἑτέρην ἄγρην τοιαύτην εὑρεῖν ἂν αὐτούς, IX. 90. *m. f. Nonnumquam tacetur conditio, facile subintelligenda, ut* δοκέων μιν μάλιστα ταύτῃ (*scil.* si haec ad eum mitteretur,) ἂν πείθεσθαι, III. 53. *am.* ἀποστυγέων γαμβρὸν ἄν οἱ ἔτι γενέσθαι Ἱπποκλείδεα, VI. 129. *mf.* Quum odiosum ei esset futurum si posthaec Hippoclidem generum nactus esset.

Unus occurrit locus, ubi Praesens infinitivi pro Futuro videri possit accipiendum, III. 151 *extr.* οὐδαμὰ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν, Existimans numquam pariturам esse mulam: *sed interpretari etiam possis*, Existimans nequaquam parere posse mulam: *sin omnino* τεκεῖν *ibi pro* τέξειν *positum cum Porto statuas, referendum fuerit hoc exemplum eorum in numero, ubi Praesens vel Aoristus notione Futuri ponitur, non vi particulae* ἂν *adjectae, sed quoniam ita per se fert usus loquendi etiam ubi abest illa particula; cujus usus frequentia exempla idem Portus proposuit, hoc praefixo titulo:* „Ἂν particula non expressa, „sed subaudita, vim Futuri „denotans." *Quo sub titulo Portus, quoniam olim* III. 151 *extr. aberat vulgo* ἂν *particula, eundem hunc locum retulit. Sic* παρθενεύεσθαι, III. 124 *extr. pro* παρθενεύσεσθαι: στρατεύσασθαι, IV. 136 *extr. pro* στρατεύσεσθαι: ὑποτελέειν, IV. 201. *m. pr*
τελέσειν: ἐπιτελέεσθαι, *pro*
λεσθήσεσθαι, VI. 140. *f.*
σθαι, VIII. 60, 3. *pro* γ
σθαι. *Sed pro* ἀνακτήσα
quod ex I. 50. *a. huc* ι
idem Portus, alii codices
Futurum ἀνακτήσεσθαι *dede*
et pro olim vulgato βασιλει
56. *a. nunc* βασιλεύσειν *leg*

Ἂν *particula, in eodem*
tionis membro non tam pl
sticà ratione, quam perspi
tis causà, nonnumquam
tur. εἰ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ
ἂν - - -, ἤιε ἂν τὰ ἄνω *et*
26. *b.* καὶ γὰρ ἂν χρηστοὶ
ἐόντες ὡυτοὶ νῦν ἂν εἶεν φλα
ροι, IX. 27. *m.*

ὃς ἂν *cum subjunct.* Qui
que, Si quis. ὃς ἂν λέπρην
I. 138. *a. Var. lect.* ἣ δὲ
πλεῖστα ἔχῃ, I. 32. *f.*

Pro πολλαχῇ ἂν ἴσχον I. 4
ex aliis codd. ἀνίσχον *edid*
Particulam ἂν I. 75 *extr.*
tis libris omnibus adjecerun
vissimi editores, ubi nil
erat.

Ἀνὰ, *praepos. regens accus.*
Loco usurpata, idem fere
ac ἐν *vel* κατὰ, In, Per, Pa
per. ἀνὰ δώματα, In aedi
I. 85. ἀνὰ τὴν ἤπειρον, I. 9
ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν, ἰ
ἀνὰ τὰς κώμας, I. 97. *m.*
διμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, II. 13

Ubi de flumine agitur,
τὸν ποταμὸν πλέειν *est* Ad
flumine navigare, I. 19
Sic est ἀνάπλους ἀνὰ τὸν ποτ
II. 4 *extr. Cui opponitur*
τὸν ποταμὸν, Secundo flun
I. 194. *a. et m.* ἀνὰ τὸν ποτ

μὲν οὖ, - - κατὰ ῥόον δέ, II. 96. *m.* *Conf.* *Valck.* *Not.* *ad* III. 13.

ἀνὰ τοὺς πρώτους ἔσαν, IX. 86. *idem valet ac* ἐν πρώτοισι, *ibid.* In primis, Inter primos erant.

De Tempore vario modo usurpatur. Ἀνὰ χρόνον, Interjecto tempore, Successu temporis, Ad extremum, I. 173. *m.* II. 151. *a.* V. 27. VII. 10, 6. *Sed* ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην *est* Quotidie, II. 37. *a.* 130. *a.* VI. 61. *m.* IX. 38. ἀνὰ πάντα ἔτεα, Quotannis, VIII. 65. *m.* *et* ἀνὰ πᾶν ἔτος, I. 136. *m.* III. 160. *m.* II. 99. *m.*

Ἀναβαθμός, οῦ, ὁ, Gradus *scalae*, II. 125. *a.*

Ἀναβαίνειν, 1) Adscendere, Conscendere (*montem*), VII. 218. *a.* ἀναβὰς ἐπὶ δένδρεον *vel* ἐπὶ δένδρος, IV. 22. VI. 79. *Sic de profectione ex regione inferiore in Superiorem*: ἀναβὰς ἐς τοὺς Βακτρίους, IX. 113. *Item de* Coitu *animalium, quum mas* inscendit *feminam*: οἱ ἵπποι ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας, I. 192. *m.* *ubi mox* αἱ δὲ βαινόμεναι, *et dein* ἀνέβαινε δὲ ἕκαστος τῶν ἱερέων *etc.* Adscendere *dicitur Fluvius, quum ejus* Augetur altitudo: ἢν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμός, II. 13. *a.*

2) *Aor.* 1. *act. notione transitivà*: ἄνδρας ἐπὶ καμήλους ἀνέβησε, Homines camelis Imposuit, Conscendere jussit camelos, I. 80. *a. m.* *quod aliàs* ἀναβιβάζειν.

3) *Nonnumquam pro eo ponitur quod aliàs est* περιελθεῖν. *Sic* θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἡ τυραννίς, Ad filiam transiturum est regnum, I. 109. *f.* οὕτω ἐς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη, VII. 205. *a.* *Conf.* Ἀναχωρεῖν.

4) *Alibi idem valet ac* ἀποβαίνειν, Evenire, Eventum habere: ἢν μὲν τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνῃ βασιλέϊ τὰ πρήγματα, VII. 10, 8. *quemadmodum latine dicimus* Res eo Redit.

Ἀναβάλλεσθαι, Rejicere *in aliud tempus*, Differre. ἀναβάλλομαί τοι ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι, V. 49 *extr.* ἀνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑστεραίην ὑποκρίνασθαι. IX. 8. *a.* ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλόμενοι, *ibid.* οὐκ ἔτι ἀνεβάλλοντο μὴ οὐ τὸ πᾶν μηχανήσασθαι, VI. 88.

Ἀναβάλλεσθαι μάχας πρός τινα *est* Pugnas suscipere, Pugnare cum aliquo, V. 49. *extr.* *nisi ibi* ἀναλαβέσθαι *legendum. Vide quae in Var. Lect. disputavimus.*

Ἀνάβασις, ιος, ἡ, Adscensus *montis*, VII. 223. *a.*

Ἀναβιβάζειν, Conscendere jubere, Imponere. ἀναβιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, I. 63. *f.* ἀνεβίβασε τὸν Κροῖσον ἐπὶ τὴν πυρήν, I. 86. *a. bis.* ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον, III. 75. *a.* ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀψίδας, IV. 72. *m.* ἵνα ἕκαστον ἀναβιβάζωσι ἐπὶ τὸν ἵππον, IV. 72. *f.* *ubi perperam olim* ἐπὶ ἵππων.

Ἀναβλαστάνειν, Repullulare, Regerminare, Renasci. *Metaphorice*: οὐ μή τι τοι ἔκ γε ἐκείνου νεώτερον ἀναβλαστήσει, Nihil novarum rerum ex illo quidem tibi renascetur, III. 62. *f.* αἱ Συρήκουσαι παραυτίκα ἀνέβλαστον, Rursus floruerunt, VII. 156. *a.*

Ἀναβοᾶν, *et jonicà formà* Ἀμβοᾶν, Exclamare. οὔτε ἀνέβωσε, I. 10.

III. 155. *a.* IX. 28. *a.* οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε ἀπέκλαυσας, III. 14. *m. f.* ὁ δὲ μέγα ἀμβώσας, I. 8. *m.* ἀμβώσαντες μέγα, III. 38. *f.* ἀμβώσας μέγα, VII. 18. *a.*

Ἀναβολή, ῆς, ἡ, Rejectio in aliud tempus, Dilatio, Mora. οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν, Non amplius distulerunt (In longum traxerunt) discessum; Nullam discedendi moram fecerunt, VIII. 21. *f.* *quae ῥῆσις in H. Stephani Thesauro perperam Thucydidi tribuitur.*

Ἀνάγειν, Educere. στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Educes exercitum adversus Graeciam, VII. 10, 8. *Praesertim frequentatur locutio*, Ἀνάγειν νῆας, Educere naves in altum, Evehi navibus: *cui* κατάγειν, Ad littus reducere, Revehi, *opponitur.* τὰς νέας οἱ ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσον τε τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, VII. 100. *f.* ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, VIII. 57. *a.* 79. *m.* ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, VIII. 70. *a.* 76. *m.* ἀνῆγον τὰς νῆας ἁπάσας, navibus omnibus evecti sunt, VIII. 83. ἀνῆγον πρὸς τὴν ἤπειρον τὰς νῆας τὰς ἄλλας, Caeteris navibus evecti sunt (*scil.* a Samo ins.) versus continentem *Asiae*, IX. 96. *a.*

Et nude Ἀνάγειν, *subintellecto accusativo* τὰς νῆας, Evehi *navibus. Sic* VIII. 76. *a.* ἀνῆγον μὲν - - - ἀνῆγον δὲ, *ubi non* (*ut videtur Aem. Portus accepisse*) *juncta intelligenda sunt verba* ἀνῆγον τὸ ἀπ' ἑσπέρης κέρας, *nam accusativus iste a verbo* κυκλούμενοι *regitur.*

Item in Medio, ἀνάγεσθαι, *scil.* ταῖσι νηυσὶ, Evehi. ἀναγομένοισι δέ σφι ἐπεκέατο οἱ Βάρβαροι, VIII. 84. *a.* ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο, VI. 96. *extr.*

Ἀνάγειν θυσίας *Herodotus dicit* Sacra facere, Offerre victimas; II. 60. *f. an quod* altioribus in locis *plerumque locata sunt templa deorum, quibus sacra fiunt?* (*Sonat enim* Ἀνάγειν *proprie*, Ducere in altiorem locum, in superiorem regionem : *ut* VI. 30. *f.* οὐ ζώοντα ἀνήγαγόν μιν, *nempe ex inferiore Asia in superiorem.*) ὁρτάζουσι μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, II. 60. *f.* VI. 111. *m. Similiter* ὁρτὴν ἀνάγειν *dicit pro eo quod alii* ἑορτὴν ἄγειν *usurpant.* ἀνάγουσι τῇ Ἴσι τὴν ὁρτὴν, Isidi festum agunt, II. 61. *a.* 40. *a.* ἄλλην ἀνάγουσι ὁρτὴν τῷ Διονύσῳ, II. 48. *a. Et absque dativo casu:* ὁρτὴν ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἔφασαν, II. 122. *a.* ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἢ κέκληται ὑπὸ Περσέων Μαγοφόνια, III. 79. *f.*

Ἀναγινώσκειν, 1) Agnoscere. ἀναγνῶναι τοὺς συγγενέας πάντας, Agnoscere cognatos omnes, II. 91. *f. Pro eo quod in communi Graecorum et in Attico sermone* ἀναγινώσκειν Legere *significat, Herodotus verbo* ἐπιλέγεσθαι *utitur.*

2) *Ex Jonum usu verbum* Ἀναγινώσκειν *Herodotus usurpat pro eo quod alii* ἀναπείθειν *dicunt*, Persuadere, Impellere, Inducere *aliquem ad aliquid faciendum. Conf. Harpoc. et Suid. in* Ἀναγινώσκομ. *et Gregor. Dial. Jon.* §. 95. ἀναγινώσκεις στρατεύεσθαι βασιλέα, VII. 10 *extr.* τίς σε ἀν-

θρώπων ἀνέγνωσε πολέμιον ἀντὶ φίλου μοι καταστῆναι, I. 87. m. ὡς ἀνέγνωσε, sc. αὐτὸν, I. 68. f. τοῦτον ἀναγνώσας ὁ Μάγος, ὡς οἱ πάντα διαπρήξει, III. 61. f. τούτους ἀναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἕπεσθαι, V. 106. a. *Similiter*, IV. 158. VI. 75. 83. VII. 144. a. 165. m. VIII. 57. 58. 100. a. *Item Passivâ cum formâ, tum notione:* ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανᾶτο, IV. 154. m. ὡς δὲ ἀναγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 7. a. δείσας μὴ ἀναγνωσθῇ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα, VII. 236. a. ὡς δὲ οὗτοί οἱ ἀνεγνωσμένοι ἔσαν, Postquam hi ab illo Persuasi fuerunt, VIII. 110. a.

'Ἀναγκαίη, ης, ἡ, (*jon. i. q. comm.* ἀνάγκη) Necessitas. Ἀναγκαίη κατέλαβε Ἴωνας ἄνδρας ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον, II. 152. m. III. 27. m. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη, VII. 204. m. οὐδεμιῆς ἐούσης οἱ ἀναγκαίης, VII. 99. a. ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καί τι ψεῦδος λέγειν, I. 138. a. ὥρα ἀναγκαίη προκειμένην, ἢ τὸν δεσπότεα ἀπολλύναι, ἢ αὐτὸν ἀπόλλυσθαι, I. 11. f. ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίην οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν, VII. 172. f. (*Conf.* Ἀνάγκη.) ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην, VIII. 111. a.

ὑπ' ἀναγκαίης ἐμήδισαν, VII. 172. a. IX. 17. a. ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι, Necessitate coacti, VII. 233. a. *et m.* ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης ἐχόμενος, IX. 15. m. εἰ ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέζευχθε, Si graviore necessitate estis adstricti, VIII. 22. m. ἱκέτευε μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν, (Ne se necessitati illigaret) διακρῖναι τοιαύτην αἵρεσιν, I. 11. m. f. ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι, Necessitate adstricti sequimur, IX. 16. f. οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι, VII. 96. *Conf.* Ἐξέργειν, *suo loco.* ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας, Homines ad necessitatem redactos, VIII. 109. a.

'Ἀναγκαίως ἔχει *seq. Accus. et Infinit.* Necesse est, I. 89. f. *Cum Dativo personae:* ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα, VIII. 140, 1. a. m. IX. 27. a.

'Ἀναγκαστὸς, Coactus, VI. 58, m. *ubi monstrose olim* ἀνακμασθοὺς *edd. ante Wess. pro* ἀναγκαστούς.

'Ἀνάγκη, ης, ἡ, (*communis forma nominis pro quâ plerumque jonicam* Ἀναγκαίη *usurpat Herodotus*) Necessitas. εἰ δὴ πᾶσα ἀνάγκη ὀφθῆναι, I. 112. m. πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὖσαι, II. 22. m. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμίη ἀνάγκη, τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, II. 35. *extr. Sic* IV. 179. f. V. 52. a. οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, VII. 172. f.

Plur. αἱ ἀνάγκαι, Angustiae. ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέεσθαι, I. 116. f. *Item*, Tormenta. ὁ δὲ ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, *ibid. ubi haud multo ante ait*, ἵνα τὸν βουκόλον λαβὼν βασανίσῃ. *conf. Not. ad l. c.* κακότητος ἀνάγκαι *in Orac. apud Nostrum*, VII. 140. *extr. sunt* Calamitates necessitate fati impendentes.

'Ἀνάγνωσις, ιος, ἡ, i. q. ἀναγνώρισις, Agnitio. τὸν Ἀστυάγεα ἐσῄει ἀνάγνωσις αὐτοῦ, I. 116. a.

Ἀναδαίειν, Dividere, Distribuere. *γᾶς ἀναδαιομένας*, IV. 159. *in Orac.*

Ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ, Divisio, Distributio, Partitio. *ἐπεκαλέοντο (αὐτοὺς) οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ*, IV. 159. *a.* *συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ*, IV. 163. *a.*

Ἀναδέειν, Religare. *Peculiari notione dicitur aliquis ἀναδῆσαι τὴν πατριὴν (vel ἑωυτὸν) ἐς ἑκκαιδέκατον θεὸν*, Familiae suae originem continuà serie ad sedecimum progenitorem deum referre, II. 143. *a. et m.* *οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτοὺς*, (*i. q.* *ἑαυτοὺς*,) Nec a deo quodam, nec ab heroë, generis sui originem repetebant, II. 143. *f. Not.*

Ἀναδεικνύναι, *vide* Ἀναδέξαι.

Ἀναδέκεσθαι, (*jon. pro comm.* *ἀναδέχεσθαι*) Recipere, Polliceri, Promittere. *ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας*, V. 91. *m.*

Ἀναδέξαι, *jon. pro* *ἀναδεῖξαι*, Tollere et Ostendere. *ἀνέδεξε σημήϊον* (signum edidit) *τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι*, VII. 128. *m.* *ἀναδέξαι Πέρσῃσι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα*, Persis ex composito clypeum sublatum ostendisse, VI. 121. *a.* *Sic* *ὁ ἀναδέξας*, VI. 124 *extr.* *Pro* *ἀναδέξαι*, *in eâdem re*, VI. 115 *extr. et* 123. *a.* *perperam olim* *ἀναδέξασθαι* *legebatur. Passivum* *ἀναδεχθῆναι*, *et* *ἀνεδέχθη ἀσπὶς*, *habes* VI. 124.

Ἀναδιδάσκειν, Dedocere, Meliora docere. *Passiv.* *ταῦτα Θεμιστοκλῆος λέγοντος ἀνεδιδάσκετο Εὐρυβιάδης*, Meliora edoctus mutavit sententiam, VIII. 63. *bis. ubi vide Not.*

Ἀναδιδόναι, *active*, Edere, Emittere. I. 179. *f.* *Vide in* Ἄσφαλτος. *Neutraliter.* *ἵνα αἱ πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου*, Ubi oriuntur fontes Maeandri, VII. 26. *m.*

Ἀναδραμεῖν, Sursum currere, *id est*, Exsilire, Subsilire, Raptim surgere. *Sic* *ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκέες καὶ ἔδυντο τὰ ὅπλα*, VII. 218. *a.* *Sic et* III. 78. *a.* *τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου*, VII. 212. *a.* *Sed in Vita Hom.* c. 19. *est* *συνέβη ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅθεν ἀνηγάγοντο*, Accidit ut eumdem in locum Recurrerent, (Retro pellerentur a ventis) unde solverant.

Metaphorice, *de Plantarum incremento*, Succrescere, Excrescere, Enasci. *ὥρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμηκότα*, VIII. 55. *Item de hominibus vel populis*, Incrementum capere, Viribus et opibus augeri: *ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐθηνήθησαν*, I. 66. *a.* *αἱ Συράκουσαι παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἀνέβλαστον*, VII. 156. *a.*

Ἀναζευγνύναι. *Pro eo quod aliàs absolute ponitur hoc verbum, subintelligendo* *τοὺς ἵππους* *aut* *τὰ ἅρματα* *aut aliquid tale, significatque* Movere *castra*, Redire *vel* Abire cum exercitu *aut* cum classe, *Herodotus construit idem verbum cum Accusativo significante* Exercitum *vel* Classem *quam quis* Reducit, *vel* Abducit. *Sic ait* *ἀναζεύξαντας πάντα τὸν στρατόν*, IX. 41. *a.* *ἀναζεύξαντας τὸ στρατόπεδον*, IX. 58. *f.* *ἢν μὴ ἀναζεύξῃς πρὸς τὸν Ἰσθμὸν τὰς νῆας*, VIII. 60. 1.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, Res deo dedicata. Κροίσῳ ἐστὶ καὶ ἄλλα ἀναθήματα (*scil.* ἀνατεθειμένα *vel* ἀνακείμενα) ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλά, I. 92. *a. et saepius in eodem cap. et alibi.*

Ἀναθρώσκειν, Insilire, Saltu conscendere (*equum*). ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον --- καί οἱ ἀναθρώσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον, III. 64. *a. m. Absolute*, Exsilire, Prosilire. ἀμβώσας μέγα, ἀναθρώσκει, VII. 18. *a. ubi* ἀνθρώσκει *praeferunt libri nonnulli.*

[**Ἀναίνεσθαι**, Recusare. *Sic olim cum plerisque mstis edebatur* κείνου ταῦτ' ἀναινομένου, IX. 53. *f. ubi ex vet. cod. recte Wess.* ταῦτα νενωμένου *recepit, quod vide in* Νοέειν.]

Ἀναιρέειν, 1) Occidere. πολλοὺς ἄνδρας ἀναιρηκότες, Qui multos homines occiderunt, IV. 66 *extr. ubi quidem Schaef. ex ms. Pass.* ἀραιρηκότες *recepit, quod significat* Qui captivos fecerunt. *Sed fortasse* ἀναραιρηκότες *scripserat Herodotus, quae verbi forma, diversâ quidem notione, exstat* V. 102. *f. Ibid. paulò ante, pro vulgato* ἀραιρημένοι, *videtur* ἀναραιρημένοι *legendum. Vide ibi Var. Lect.*

2) **Ἀναιρέειν** *et* **Ἀνελεῖν**, Edere responsum. ἀνεῖλε τὸ χρηστήριον *vel* τὸ μαντήϊον, Oraculum respondit. ἢν μὲν τὸ χρηστ. ἀνέλῃ, I. 13. ἀνεῖλε δὲ τὸ χρ. *ibid.* ἀνεῖλε τὸ μαντήϊον, II. 52. *f.* ἀνεῖλε ἡ Πυθίη, IX. 33. *a.* οἱ μάντιες ἀναιρέον, VI. 69. *m.*

Ἀναιρέειν ἀγῶνας *vide paulo inferius num.* 6.

3) **Ἀναιρέεσθαι** σῖτα, (*i. q.* αἱρεῖσθαι) Capere, Sumere cibum, IV. 128. *bis.* ποινὴν ἀνελέσθαι τῆς Αἰσώπου ψυχῆς, Pœnam capere (repetere) caedis Aesopi, II. 134. *f. bis.* ἀναιρέεσθαι γνώμην, Suscipere opinionem, VII. 16, 1. ἀναιρέεσθαι φιλοψυχίην, Suscipere cupiditatem vitae, Amore vitae capi, VI. 29. ἀναιρ. πόλεμον, Suscipere bellum, V. 36. *a.* ἀναιρ. πόνους ὑπέρ τινος, Labores pro aliquo suscipere, VI. 108. *a.* ἀνελέσθαι (*i. q.* ἐκδέχεσθαι) τὰ οὐνόματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἥκοντα, Admittere, Recipere, Accipere nomina (*deorum*) a barbaris adlata, II. 52. *f.*

4) *Foemina dicitur* ἀναιρέεσθαι, (*quod aliàs* συλλαμβάνειν) Concipere fetum. ἐν γάρ σε νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι, Illa nocte te concepi, VI. 69. *m. Sic de lepore femina*, ἀναιρέεται, *scil.* τέκνον, Concipit fetum, III. 108. *m.*

5) ἀναιρέεσθαι νεκρὸν, Tollere, Auferre cadaver. ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους (τὸν νεκρὸν), IV. 14. *f.* ἤλαυνον τοὺς ἵππους πάντες ὡς ἂν τόν γε νεκρὸν ἀνελοίατο, IX. 22. *extr.* οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι, IX. 23.

6) ἀναιρέεσθαι νίκην, Reportare victoriam. νίκην ἀναιρέεται καλλίστην, IX. 64. ταύτην τὴν νίκην ἀνελόμενον, VI. 103. *a. Inde per metonymiam, ut* νικᾶν μάχην, *sic et* ἀναιρέεσθαι ἀγῶνα, *et similia, dicunt.* ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι, In maximis certaminibus victoriam reportaturum esse, IX. 33. *a.* ἀναι-

[illegible]

... Degustare ... Dev ...

... ad Genes. ... et ...

... et ... ad ...

... Dan. ...

... pro ...

... notione. ...

..., Conse...

Dedicati ab illo sunt ...

aurei, I. 14. a. ποίημα ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ, Opus in templo dedicatum, II. 135. a. m.

πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται, Omnia ad hos (ad horum auctoritatem) Referuntur, III. 31. m. γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἑωυτὸν πᾶν ἀνακείμενον, Omnia ad se Referri, in se Sita esse, a se Pendere, I. 97. a.

Ἀνακηρύσσειν, Proclamare victorem. *Passiv.* ἀνακηρυχθῆναι, VI. 103. *a. m.*

Ἀνακινδυνεύειν, Iterum periculum facere, Iterum tentare. *Absolute:* Belli fortunam iterum tentare, VIII. 100. *a.* *Cum Dativo:* τί δὲ πάντως δέει σε ναυμαχίῃσι ἀνακινδυνεύειν; VIII. 68, 1. *Cum Particip.* μὴ ἀνακινδυνεύειν συμβάλλοντα, IX. 26. *a. m.* 41. *m. f.*

Ἀνακινέειν, Agitare, Ultro citroque movere, Vibrare. ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ῥιπτεῦσι, Vibrantes illum sursum conjiciunt, IV. 94. *m.*

Ἀνακλαίειν, Fletum tollere, In fletum erumpere. κακὰ μέζω ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, III. 14. *f.* ἀνακλαύσας μέγα, *ibid. m.* ὡς τὸν βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, III. 66. *a.* *Conf.* Ἀντικλαίειν.

Ἀνακλίνειν, Aperire *fores.* ὅταν τὴν θύρην τὴν καταπηκτὴν ἀνακλίνῃ, V. 16. *f.* *Not.* ἀνακλίνεσθε θύρας, Aperite vos fores, *Vita Hom.* 33. *m.*

Ἀνακοινοῦσθαί τινι, Communicare cum aliquo. *Ubi de Hominibus agitur, verbo* ὑπερτίθεσθαι *utitur Noster; sed de* Fluvio, qui aquas suas cum alio miscet, *ait* ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ, IV. 48. *f.*

Ἀνακομίζεσθαι, *Non solum* Retro, *sed et* Sursum ferri, vehi, venire; Adscendere; Ex inferiore loco in superiorem venire. ἀνακομισθέντων δὲ τούτων, Hi quum (*a Nili ostio Memphin*) deportati, advecti fuissent, *nempe*, ἀνὰ τὸν ποταμὸν, adverso flumine vecti, II. 115. *a.*

Ἀνακοντίζειν, Ejaculari. *Neutraliter, de* Aquâ prosiliente. ἐν κορυφῇσι ἑκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἁλὸς ὕδωρ ψυχρόν, IV. 181. *a.*

Ἀνακρεμᾷν *vel* Ἀνακρεμαννύναι, Sublimem suspendere. (πρὸς) σανίδα προσπασσαλεύσαντες αὐτὸν ἀνεκρέμασαν, IX. 120. *f.* τούτου τοῦ ἀνακρεμασθέντος προπάτωρ, IX. 122. *a.*

Ἀνακρίνεσθαι, Disceptare. ἀνακρινομένους πρὸς ἑωυτοὺς ἠὼς κατελάμβανε, IX. 56. *a.*

Ἀνάκρισις, ιος, ἡ, Interrogatio, Disceptatio. οὐδὲ ἀνακρίσιος ἠξίωσε αὐτὸν, Nec Interrogatione (*vel* disceptatione, disputatione) eum dignatus est, III. 53. *a. ubi quidem ex aliis codd.* ἀποκρίσιος *recepit Schaef. Pro* κρίσι, (*i. e.* judicio) *quod ex codd. nonnullis recepimus*, VIII. 69. *a. alii vulgo* ἀνακρίσι *habent*, ἐτέρποντο τῇ ἀνακρίσι, Delectati sunt illius disceptatione, *vel* disputatione. *Paulo post ibid.* Ξέρξης χάρτα ἥσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *item absque Praepos.* Ἀνακρ. πρύμνην, In puppim remigare. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο,

VIII. 84. *a.* μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε, *ibid. f. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἀνακτᾶσθαι, 1) Recuperare. ἀνακτ. ὀπίσω τὴν τυραννίδα, I. 61. *m.* τὴν ἀρχὴν, III. 73. *m.* εἰ μὴ ἀνακτησαίατο ὀπίσω τὴν ἀρχὴν, III. 75. *f.*

2) Sibi conciliare. ἐλπίζων τὸν θεὸν τούτοισι ἀνακτήσασθαι, Sperans se hisce Deum Placaturum, Benevolentiam illius sibi Conciliaturum, I. 50. *a.*

Ἀνακτόριον, *sive* Ἀνάκτορον, ου, τὸ, Cereris templum. τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνακτόριον, *sive, ut alii,* ἀνάκτορον, IX. 65. *f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀνακύπτειν, Caput tollere, Erigi. δι' ἡμέας ἐλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, V. 91. *m. f.*

Ἀνακῶς, (*jon. i. q.* ἐπιμελῶς, φροντιστικῶς, φυλακτικῶς). *Vide Gloss. Herod. ex Lib.* I. *sive Suid. et Gregor. Dial. jon.* §. 84. ἀνακῶς εἶχε τῶν πορθμέων, Curam intendit in nautas, Adventum eorum sollicite observavit, I. 24. *f.* σπόρου πᾶς τις ἀνακῶς ἐχέτω, De semente faciendâ quisque sit solicitus, Sementi faciendæ sedulo det operam, VIII. 109. *f.*

Ἀνακωχεύειν, 1) τὰς νῆας *vel* νέας, Contractis velis Cohibere, Retinere naves in alto mari, ut leviter fluctuent. ἀνεκώχευον τὰς νέας, VII. 168. *m. id est,* τὰ ὀθόνια στήσαντες ἐσάλευον, *interprete Suida. Sic* VII. 100. *f.* τὰς νέας οἱ ναύαρχοι - - ἀνεκώχευον. *Et* ὑπὲρ τούτου (τοῦ Φαλήρου) ἀνακωχεύσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλωον ὀπίσω, VI. 116. *f. ubi perperam Glossator* ἀνακωχεύσαντες *interpretatus est* ἀναχωρήσαντες, *quae interpretatio etiam in Hesychii Lexicon voc.* Ἀνακωχήσαντες (*sic ibi mendose pro* Ἀνακωχεύσαντες) *intravit; sed recte ibidem Hesychius adjecit* μετεώρους κατέχοντες.

2) *Etiam ad alia transfertur hujus verbi usus.* ἵνα ἀνακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων, Ut intentionem retineret (*vel* sustineret) rudentium; *id est,* impediret quo minus laxaretur rudentium intentio, VII. 36. *a. Item de Homine,* ἀνεκώχευε (*scil.* ἑωυτὸν) θέλων εἰδέναι - - ὁκοῖόν τι ποιήσουσι, Retinuit se, Continuit se, Quietum se tenuit, observaturus quid facturi essent, IX. 13. *a.*

Ἀναλαμβάνειν, 1) In manus sumere, Capere. τὰ τόξα ἀναλαμβ. Sumere, Capere arcum, I. 78. *a. m.* ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, IX. 53. *a.* 57. *a.* ἀναλαβὼν τὸ παιδίον, I. 111. *a.*

2) Recipere. *Sic* ἀναλαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Recuperare Imperium, III. 73. *a.* ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὀπέωνας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους, Ut Reciperent famulos, IX. 51 *extr.* ἀναλαβεῖν τὸν λόγον, Resumere narrationem, Redire ad coeptam narrationem, *quae interrupta erat,* V. 62. *a.*

3) Reparare. ἀναλαβεῖν τὴν προτέρην κακότητα, Superiorem Reparare calamitatem, VIII. 109. *a.* τοῦτο τὸ τρῶμα ἀνέλαβον, Hoc vulnus sarserunt, Hanc cladem repararunt, V. 121. *a.* (*nisi ibi, cum aliis,* juncta *intelligas verba* μετὰ δὲ τοῦτο τὸ τρῶμα, *et* ἀνέλαβον *neutraliter accipias,* Receperunt se, Animum

et vires receperunt. *Conf.* Τρῶμα, *et Lexic. Polyb. voc.* 'Αναλαμβάνειν, *num.* 4.) ὁ μὲν ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενειχθεῖσάν οἱ αἰτίην, Omnem culpam, quae eum presserat, Reparavit, Compensavit, Expunxit, VII. 231.

4) 'Αναλαβέσθαι, Suscipere. δεῖσε κίνδυνον ἀναλαβέσθαι ὃν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ, III. 69. *a.* *Sic* μάχας ἀναλαβέσθαι, Suscipere pugnas, *utique legendum videtur*, V. 49. *f.* *ubi vulgo* ἀναβάλλεσθαι.

'Αναλέγεσθαι, Sublegere sibi *ea quae humum ceciderunt.* τοὺς ἀναπίπτοντας, ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ὁ οἰκέτης ἀνελέγετο, III. 130. *f.*

'Αναλείχειν, Lambere, Delingere. τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων, I. 74 *extr.*

"Αναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, Imbellis, Mollis, Ignavus. δῆλα βουλόμενος ποιέειν ὡς εἴησαν ἀνάλκιδες, II. 103. *extr.*

'Αναλογεῖν, *vide* 'Επαναλογεῖν.

['Αναλογίζεσθαι *temere olim edd.* VII. 8, 3. *a.* *et* VII. 194. *m.* *Vide* Λογίζεσθαι, *num.* 1. *et num.* 3.]

'Ανάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Insuperabilis, Inexpugnabilis. τεῖχος ἀνάλωτον, VIII. 51. Σάρδιες ἀνάλωτοι, I. 84. *m.*

'Αναμανθάνειν, Percunctari, Inquirere. δῆλα ἀναμανθάνουσι ἐγίνετο, Sciscitantes liquido cognoverunt, IX. 101. *m.*

'Αναμάξευτος, ου, ὁ, ἡ, *de terrâ* Plaustris inhabili, Quae plaustris permeari non potest, II. 108. *m.*

'Αναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, Qui nihil peccavit. γυναῖκα ἀναμάρτητον ἑωυτῷ, Uxorem quae nihil in ipsum deliquisset, V. 39. *f.* Insons, Nullam culpam habens. πόλιν ἀναμάρτητον, ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ νῦν ἑστεώτων, I. 155. *m.*

['Αναμασθούς, *vitiosa olim scriptura pro* ἀναγκαστούς, VI. 58. *m.*]

'Αναμάσσειν, Abstergere, Abluere. ταῦτα ἐγὼ ἔπρηξα καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω, Haec ego feci, et meo capite culpam luo. I. 155. *m.* *Conf.* *Odyss.* τ'. 92.

'Αναμάχεσθαι, Redintegrare praelium, Pugnam instaurare. ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες, V. 121. *a.* νενικημένους ἀναμάχεσθαί τε καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα, VIII. 109. *a.*

'Αναμένειν. καὶ οἱ ὑπὸ τῇ Ἴδῃ νύκτα ἀναμένοντι, Et ei sub Idâ noctem Agenti, Transigenti, VII. 42. *b.*

'Ανάμεσος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q.* ὁ ἀνὰ μέσον ὢν) Qui medius (*vel* in medio) est. τὰς ἀναμέσους πόλις *distinguit Herodotus ab illis quae sunt* ἐπὶ τῷ ποταμῷ, *intelligitque* Oppida quae in mediâ *Aegypti* regione sunt *inter fluvium et montes*, II. 108. *f.*

'Αναμιγνύναι, Permiscere, Admiscere. τοῖσι πολλὰ ἔθνεα ἀναμεμίχαται, Quibus multae aliae gentes Admixtae (illis Immixtae) sunt, I. 146. *a.* *et m.* *Conf.* 'Αναμίσγειν.

'Αναμιμνήσκειν *cum dupl. accus.* In memoriam aliquid revocare alicui, VI. 140. *m.* *Conf.* 'Επιμιμν.

'Αναμίξ, Promiscue. ἀναμὶξ ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα, Omnia promiscue pariter erant confusa, I. 103. *a.* *m.* VII. 40. *a.*

'Αναμίσγειν, *i. q.* ἀναμιγνύναι. Miscere. ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, Misceri, Sese miscere, Promiscue versari cum aliis. I. 199. *a.*

Ἀναμνέεται (Commemorat) *edebatur olim ex H. Stephani conjectura*, I. 173. *f. ubi recte* ἀνανεμέεται *exhibent veteres libri. Sed ab* Ἀναμνέεσθαι (*jon. i. q.* ἀναμνᾶσθαι) *est* ἀναμνησθέντες, Recordati, V. 109. *f. et alia conjugata.*

Ἄνανδρος, Mollis, Effoeminatus. *κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους ἁπάντων ἀνθρώπων*, IV. 142.

Ἀνανέμεσθαι, *idem quod* καταλέγειν, Recensere, *de quo usu hujus verbi apud Herodotum diserte Suidas monuit.* καταλέξει ἑωυτὸν μητρόθεν καὶ τῆς μητρὸς ἀνανεμέεται τὰς μητέρας, Et matris suae matres (ab unâ ad alteram adscendendo) Recensebit, I. 173. *f.*

Ἄναξ, κτος, ὁ, Rex; *sigillatim* Apollo. *Hinc vocativus*, ὦναξ, *de quo infra sub Particula* Ὦ *dicetur.*

Ἀναξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε, VII. 109. *f. Conf.* Ἀποξηραίνειν.

Ἀνάξιος, η, ον, Indignus. *Absolute positum videtur nomen* VII. 9. *a.* ἐόντας ἀναξίους, Indignos homines; *nisi e superioribus intelligendum* ἀναξίους καταγελάσαι ἡμῖν, Indignos qui nobis irrideant: *sed placet* Indignos, Nihili homines; *Conf.* Ἄξιος.

Ἀναξίως, Indigno modo. ἐφθάρησαν ἀναξίως ἑωυτῶν VII. 10, 5.

Ἀναξυρίδες, αἱ, Braccae, Feminalia, Tibialia. περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας gestabant Persae, VII. 61. *a.* Iidem ἀναξυρίδας ἔχοντες ἔρχονται ἐς τὰς μάχας, V. 49. *a. m.* Scythae σκυτίνας ἀναξυρίδας φορέουσι, I. 71. *a. m.* Sacae, Scythica gens, ἀναξυρίδας ἐνδεδύκεσαν, VII. 64. *a. ubi fortasse* σκυτίνας *adjecerat Herodotus.* τὴν χεῖρα κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, III. 87. *m.*

Ἀναπαύεσθαι, *Vide* Ἀμπαύεσθαι.

Ἀναπείθειν, Persuadere *ad aliquid faciendum, cum Infinit.* VI. 123. *f.* ὡς δέ οἱ οὗτος ἀνεπέπειστο, VIII. 5. *a.*

Ἀναπειρᾶσθαι, *in re bellicâ* Ἀναπειρᾶσθαι *est* Experimentum facere, Exercitari, IV. 12. *extr. Conf. Lexic. Polyb. in* Ἀνάπειρα *et* Ἀναπειρᾶσθαι.

Ἀναπείρειν, Superne infigere. ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας, Praealto palo infigit *caput hosti praecisum*, IV. 103. *f.* ἢν ἀποθάνῃ ἀναπαρεὶς, Si moritur infixus *hastis*, (*scil.* is qui sublime conjectus est ut in hastarum spicula incidat) IV. 94. *b.*

Ἀναπεταννύναι, Aperire. ἀναπετάσας τὰς πύλας, III. 147. *m. f.* 158. *m.* μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς Πελοπόννησον, IX. 9. *f.* ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ναυμαχήσεις, VIII. 60, 1.

Ἀναπτάσθαι *et* Ἀναπέτεσθαι (*Conf. Moerid. Attic.* p. 311 *seq.*) Subvolare, Evolare. πελειάδας ἐκ Θηβέων ἀναπταμένας, (*syncop. pro* ἀναπεταμ.) V. 55. *a. ubi alii* ἀναπετομένας.

Ἀνάπηρος, Corporis membro quodam captus *vel* mancus; *sigillatim* Caecus, *Vit. Hom.* 23. *f. Not.*

Ἀναπιμπλάναι, Explere. *Peculiari hujus verbi usu dicitur aliquis* πολλὰ κακὰ ἀναπιμπλάναι, *pro* πάσχειν, φέρειν, ἀνατλῆναι: *quasi dicas* μέτρον κακῶν ἀνάπλεων φέρειν. *Sic* τίνα δαιμόνων παραβάντες,

τάδε ἀναπίμπλαμεν; VI. 12. a. m. ὅσα μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακά, V. 4. νῦν ὦν γῆ ἡ Βοιωτίη πλέω μὴ ἀναπλήσῃ, Plura porro non patiatur terra Boeotia. IX. 87. ubi olim ἀνατλήσῃ.

Ἀναπλάσσειν, Refingere, Reficere, vel Reaedificare. καί τις οἰκίην ἀναπλασάσθω, VIII. 109. f.

Ἀνάπλεως, ω, ὁ, ἡ, Plenus, Repletus. Σκύθαι λέγουσι πτερῶν ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα, IV. 31. a. Pro quo IV. 7. extr. est πτερῶν τὸν ἠέρα εἶναι πλέον.

Ἀνάπλοος, et Ἀνάπλους, ου, ὁ, Navigatio adverso flumine. ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης ἀνὰ τὸν ποταμόν, II. 4. extr. ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων ἀναπλόου, II. 8. f.

Ἀναπλώειν, (jon. pro. ἀναπλεῖν,) Enavigare, In altum navigare, Navibus solvere, VIII. 70. a. Renavigare, I. 78. m. ubi quidem etiam ὀπίσω adjicitur. Conf. Ἐπαναπλώειν.

Ἀναπνέειν, Respirare, Recreari. πρὶν ἀναπνεῦσαι ἐκ τῆς ναυηγίης καὶ τοῦ χειμῶνος, VIII. 12. m.

Ἀναποδίζειν τινά, Revocare aliquem ut pedem referat; et metaphorice Jubere aliquem repetere ea quae jam semel dixerat. Sic ἀναποδίζων τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, Repetere (Iterum declarare) jubens præconem causam cur ad se Corintho advenisset, V. 92, 6. m. Sed II. 116. a. ἀναπόδισε ἑωυτὸν intelligunt vulgo Retractavit sese. Vide ibi Not.

Ἀνάπτειν. vide Ἐνάπτειν.

Ἀναπτεροῦν, Alas addere. Excitare, Instigare. ἀναπτερώσας αὐτὴν (Paris Helenam) οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας, II. 115. m. f.

[Ἀνάπτεσθαι, Indui. λεοντέας ἀναμμένοι, Leonum pelles induti, olim VII. 69. a. ubi nunc ἐναμμένοι.]

Ἀναπτύσσειν, Evolvere, Explicare, Aperire. ἕκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσων, I. 48. a. ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, I. 125. a.

Ἀναπυνθάνεσθαι, Sciscitari, Percontari. ἀναπυνθανόμενος εὑρίσκει, V. 57. a.

Ἀνάπυστος, ου, ὁ, ἡ, Cognitus, Compertus. ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα. Haec postquam innotuerunt, VI. 64. a. 66. f. IX. 109. a.

Ἀναραιρηκὼς vide supra in Ἀναιρέειν et in Ἀναιρέεσθαι.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ, ἡ, Incongruus. ἀναρμοστότατον πάντων, III. 80. m. f.

Ἀναρπάζειν, Sursum rapere, Abripere, ut aquila praedam e terris sublimem rapit. Metaph. in Med. Ἀναρπάζεσθαι, Subito (Facile, primo impetu) opprimere aliquem. ἀναρπασόμενος τοὺς Φωκέας, VIII. 28. b. IX. 59. extr.

Ἀναῤῥηγνῦναι αὔλακας, Findere sulcos, II. 14. m.

Ἀναῤῥιπτέειν, In altum projicere. Metonym. κινδύνους ἀναῤῥιπτέειν, pro κύβους κινδύνων ἀναῤῥιπτέειν, Periculorum aleam subire, VII. 50. m.

Ἀνάρσιος, ου, Incongruus, Inconveniens, Importunus, Incommodus, Injucundus. οὐδὲν ἀνάρσιον πρῆγμα συνενείχθη, III. 10. m. Et graviori etiam significatu Ἀνάρσια dicuntur Indigna, Iniqua, Dira, Non ferenda. (Conf.

Hesych. et Suid.) ἀνάρσια πρήγματα πεπονθέναι, I. 114. *f.* V. 89. *extr.* 90. *m.* πεπονθότες πολλά τι καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ, IX. 37. *a.* ὁ δὲ δεινόν τι καὶ ἀνάρσιον ἐποιέετο, Atrocem rem et indignam esse judicavit, IX. 110. *f. Possis et* Inimica, Hostilia, *interpretari ex Homerico usu.*

Ἀναρτέεσθαι, (*jon. pro* ἀναρτᾶσθαι) Sese parare, Se accingere, Animum inducere, Instituere. ἀναρτημένου σεῦ ἀνδρὸς βασιλέος χρηστὰ ἔργα ποιέειν, I. 90. *a.* μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, VI. 88. *a.* ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι, VII. 8, 3. *a. Conf.* Ἀρτέειν, *et* Παραρτέειν.

Ἀναρχίη, ης, ἡ, Ubi nemo est qui præsit, Quum duce caret exercitus. ἀναρχίης ἐούσης, IX. 23. *f. Scilicet mortuum desiderabant ducem*, ὥς σφεας οὐδεὶς ἦν ὁ τάσσων, *ibid. c.* 22. *f.*

Ἀνασκολοπίζειν, E palo suspendere. τούτους ἀνεσκολόπισε, I. 128. III. 159. *a.* IV. 43. *f.* IX. 78. *f. ubi paulo ante est* ἀνασταυροῦν *eàdem notione.* τοὺς αἰτιωτάτους ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τοῦ τείχεος, IV. 202. τοὺς Αἰγυπτίων ἰητροὺς μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, III. 132. *m.* IV. 43. *a.*

Ἀνασπᾶν, Retrahere, Sursum trahere. κατῆκε (αὐτὴν) ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπάσας δὲ *etc.* Rursus extraxit eam ex aqua, IV. 154. *extr.* ἀνασπᾶν τὰς νέας, *i. q.* ἀνέλκειν, Subducere naves. ἀνασπάσαντες τὰς νέας, VII. 188. *m.* Extrahere, Evellere. ἐὰν ἀνασπάσωσι τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλέων, II. 92. *m.*

Ἀνάσπαστος, ου, ὁ, ἡ, Qui e
bus suis Extrahitur. Evell
et in aliam terram (per
Transportatur. Παίονας
σπάστους ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώ
τὴν Ἀσίην, V. 12. *a.* τούτ
τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους
σαν παρὰ βασιλῆα, IV. 20
olim ἀναστάτους. *conf.* VI.
τὰς παρθένους ἀνασπάστους
σομεν ἐς Βάκτρα, VI. 9. *f.* ἐ
(ἐν αἷς νήσοις) τοὺς ἀνασπα
καλεομένους κατοικίζει βασ
III. 93. *m.* VII. 80. *a.*

Ἀνάστασις, ιος, ἡ, Translati
puli e suis sedibus in a
regionem. *Graeci deliber*
περὶ ἀναστάσιος τῆς Ἰωνίης,
nià in aliam terram tra
rendà, *et id quidem be*
consilio, non hostili animo
106. *a.*

Ἀνάστατος, ου, ὁ, ἡ, 1) Eve
Subversus. δείσας μὴ ἀναστ
ποιήσῃ τὰς Σάρδις, Verit
funditus everteret Sard
155. *a. m. ubi mox* μὴ ἐξα
σῃς *eàdem notione.* Νίνου ἀ
του γενομένης, Eversà Nino
bylon sedes regni facta e
178. *a.* ἀνάστατον τὴν Ἑ
ποιῆσαι, Graeciam fun
perdere, VII. 56. *b.* πάν
ὑπὸ ὕβριος ἀνάστατα ἦν, O
ab iis per contumeliam s
deque versa sunt, I. 1
Συρίους ἀναστάτους ἐποίησε, S
funditus evertit. (*Valla*
minavit, *nec ita male*,)
m.

2) Sedibus suis pulsus
στατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγίνοντο
laribus expulsi sunt,
lares relinquere coacti

VII. 118. *a.* *Sic* I. 79. *ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα*, Ob hominum iniquitatem solum vertere cogemur, I. 97. *f. ubi praecessit οὐ δυνατοί εἰμεν οἰκέειν τὴν χώρην.* Ἀθηναίοισι οὐκ ἐδόκεε Ἰωνίην γενέσθαι ἀνάστατον, Atheniensibus non placuit Ioniam alio transferri, Ionas in aliam terram transferendos esse, IX. 106. m. *Conf.* Ἀνάστασις. *Olim τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀναστάτους ἐποίησαν πρὸς βασιλῆα*, IV. 204. *ubi nunc quidem ἀνασπάστους.*

3) *ἀνάστατον ποιέειν, idem quod καταστρέφεσθαι*, Subigere, Sub potestatem redigere. *τὰ μὲν κάτω τῆς Ἀσίης Ἅρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς* Κῦρος, I. 177. *ubi mox cap.* 178. *a. ἐπεὶ δὲ τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο. Conf.* Ἀνιστάναι.

Ἀνασταυροῦν, (*i. q. ἀνασκολοπίζειν*, IX. 78. *f.*) In crucem tollere, E cruce suspendere. *ἀνεσταύρωσε ἐόντα τῶν βασιληίων δικαστέων· ἀνακρεμασθέντα δὲ --- ἔλυσε*, VII. 194. *m. ἐκέλευσε ἀποταμόντας κεφαλὴν ἀνασταυρῶσαι*, Jussit eos ut capite praeciso e cruce cum suspenderent, VII. 238. *a. τὸ μὲν αὐτοῦ σῶμα ἀνεσταύρωσαν, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλέα*, VI. 30. *m.*

Ἀναστενάζειν, Gemitum edere. *ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης*, I. 86. *m.*

[Ἀναστομοῦν. *Quod Pollux scribit* II. 104. *ἀναστομῶσαι τὰς τάφρους φησὶν Ἡρόδοτος, memoria lapsus doctissimus lexicographus* Herodotum *nominavit cum* Xenophontem *debuisset, cujus vide Cyropaed.* VII. 5, 15.]

Ἀναστρέφειν, Invertere, subvertere. *ὄρος μέγα ἀνεστραμμένον ἐν τῇ ζητήσει*, Ingens mons quaerendis (metalli venis) susque deque versus est, VI. 47. *f.*

Ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, *et* Ἀνάσχετος, ὁ, ἡ, Ferendus, Tolerandus. *ἔστι οὐδαμῶς ἀνασχετὸν*, III. 81. *m. οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος*, Rem non ferendam ratus, VII. 163. *a. ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον φαίνων*, VII. 163. *f. ubi alii quidem ἀνασχετὸν, perperam.*

Ἀνασχίζειν, Rescindere, Aperire. *ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα* I. 123. *f. τὸν λαγὸν ἀνέσχισε*, I. 124. *a. ἀνασχίζειν αὐτὸν (τὸν νεκρὸν) ἐκέλευε*, III. 35. *m. τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν*, IV. 71. *a.*

Ἀνασώζειν, 1) Recipere, Recuperare (*imperium*): *quâ notione frequentius quidem verbum Medium usurpatur, verum etiam Activum. μηδ' ἀνασωσαμένοισι τὴν ἀρχὴν μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν*, III. 65. *f. ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν*, III. 73 *a. idem quod mox ἀναλαβεῖν ibid. Sic* I. 106. *b.* III. 65. *f.* VI. 107. *a. τὴν ἡγεμονίην σθένεϊ κατὰ τὸ κρατερὸν ἀνασώσασθαι*, III. 65. *f. πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσασθαι*, Priusquam Thyreas (*oppidum*) recepissent, I. 82. *f.*

2) *Etiam* Conservare in gratiam alterius, et ei Restituere. *ἀνασωσάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον*, III. 140. *f.* (*Samum non* recuperavit, *sed primum ceperat Darius, ibid. c.* 139. *a.*

3) Repetere, In memoriam revocare. *ἀνασώζων ἐκεῖνο τὸ ἔπος*, Repetens verbum illud, *quod Aristoni olim exciderat*, VI. 65. *m. f.*

Ἀνατείνειν, Sursum tendere. πεδίλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα, Caligae ad genu usque pertinentes, VII. 67. *m.*

Ἀνατέλλειν, Oriri: *de sole* oriente. πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα, IV. 40. *a.* 43. *a. Pro quo alibi* ἥλιος ἀνίσχων, ἀνιών, *et* ἐπανατέλλων.

De fluvii ortu *vel* origine. ἐκ ταύτης (τῆς λίμνης) ἀνατέλλων ὁ Ὕπανις, IV. 52. *a.*

Ἀνατιθέναι, 1) Erigere, Statuere in honorem dei, Dedicare, Consecrare. ταῦτα ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἡραῖον, IV. 88. *m.* 152. *f.* ἀνέθηκε καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα, II. 182. *a.* VIII. 121. *m.* ταύτην (τὴν ἐσθῆτα) ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι, II. 159. *f.* I. 92. *a.* τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφούς, μνημόσυνον ἑωυτῆς, II. 135. *m.* τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς τὴν φιάλην *etc.* VII. 54. *f.*

2) Referre aliquid ad aliquem, Adscribere, Tribuere, Imputare alicui aliquid, tamquam qui illud possideat, vel illius rei sit auctor. οὐδὲν δεῖ μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι, II. 135. *a. m.* οὐ γὰρ ἄν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, II. 134. *a.*

3) Ἀνατίθεσθαι, Mutare, Alio transferre, Alio loco ponere. ἀνὰ πάντα τίθεσθαι, *ex scripturà quam e nostro cod. F. pro* πυθέσθαι *recepimus* VIII. 77. *m.* Omnia mutare, Miscere omnia, Susque deque vertere. *Vide ibi Var. Lect. et Not.* et *conf. Xenoph Mem.* II. 4, 4.

Ἀνατιμᾶν, Augere (Intendere) pretium, Majorem mercedem postulare. ὁ δὲ ἐρίων περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιήτας -- ἀ IX. 33. *m. f.*

[Ἀνατλῆναι. *Perperam olim* ἀ σῃ *legebatur pro* ἀναπλήσ 87. *Vide* Ἀναπιμπλάναι.]

Ἀνατολή, Oriens. *Plurali* a *Noster, v. gr.* ἀπὸ ἡλίου λίων, IV. 8. *m. et sic saep*

Ἀνατρέπειν, Evertere. πολλοῖ δέξας ὄλβον ὁ θεός, προρρίζ τρεψε, Multos Deus, pos felicitatem eis ostendit ditus Evertit, Prostravit *extr.*

Ἀνατρέχειν. *Vide supra in* Ἀ μεῖν.

Ἀναφαίνειν, Ostendere. *Sed* Ἀναφῆναι, *neutraliter*, rere, Rursus adparere, gere *e mari*, I. 165. *f* *spectare videtur glossa He na, iniquo loco, post* Ἀ νέων *posita*: Ἀναφῆναι· ἀ ναι. *Similiter quidem ap merum* φάνεσκε *passim neu pro* ἐφάνη *ponitur.*) *Sic e terit.* νεωστὶ ἀναπεφηνός, nuper demum adparui cens enatum, II. 15. *m*

Passiv. ἀν' ὧν ἐφάνη μοι Declaratus, renunciat solus imperans, III. 82.

Ἀναφανδόν, Palam, I. 46.

Ἀναφέρειν, *et* Ἀνενεῖκαι (*jon* ἀνενεγκεῖν) 1) *i. q.* ἄνω φέρει sum ferre. ἀνενείκαντες μα) ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τ γάνων, IV. 62. *f. Hinc* I in superiorem regione κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ (*ex inferiore Asià*) ἐς Σού 30. *m. Alibi* Egerere *ter arenam e cuniculis*: ἡ ψ

ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις, VI. 102. m. f.

2) *Idem quod* ἀπαγγέλλειν, Referre, Renunciare. ἐκέλευσε αὐτοὺς πάντα παρ' ἑωυτὸν ἀναφέρειν, I. 47. a. m. ἐπεί τε ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, I. 54. a. οἱ δὲ ἀνήνεικαν ἐς Σαρδῖ καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ, I. 91. f. ἀνενείκαντος (ἐς αὐτοὺς) τοῦ 'Οτάνεω τοὺς λόγους, III. 70. a. ἐπεὶ δὲ ἀνηνείχθησαν αἱ γνῶμαι ἐς Ξέρξεα, Ut ad Xerxen relatae sunt sententiae *quas dixerant deliberantes*, VIII. 69. m. ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνενειχθέντων ἐς τὰς πόλιας, Ubi audiverunt haec civitatibus renunciata, I. 141. f. (*ubi perperam olim* ἀνενειχθέντες, *quod* Reversi *interpretatus erat Portus cum Valla.*) τῶν ἔπεων τουτέων ἀνενειχθέντων οὐδένα ἐποιέετο λόγον, I. 213. a. (*Eàdem notione subinde* ἀπενεῖκαι *utitur Noster*)

3) 'Ἀναφέρειν ἐς τινὰ περί τινος, Ad aliquem de aliquà re Referre, et illius judicio rem permittere. περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας, De foedere relaturum se ad multitudinem, VII. 149. m. συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῷσαι (i. q. ἀνοῖσαι) τὸν ἐν Βραγχίδῃσι, I. 157. f. ibique *Var. Lect. et Not.* ἐπεὶ ὑμῖν ἀναφέρειν (ταῦτα, *aut* περὶ τούτων) ἐς πλεῦνας ἐδόκεε, III. 71. f. βουλεύματα πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρειν, III. 80. f. *Conf.* 'Ανώϊστος.

4) 'Ἀναφέρεσθαι, *certe* 'Ανενείκασθαι, Secum (*vel* sibi) sursum ferre, Res suas (in superiorem locum) comportare ibique in tuto locare. ἀπικόμενος ἐκ τῆς Σάμου ἐς Λακεδαίμονα, καὶ ἀνενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε, III. 148. a. ἐς τὴν (κορυφὴν τοῦ Παρνησσοῦ) ἀνηνείκαντο (*scil.* τὰ ἑαυτῶν χρήματα *vel* κτήματα) καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν, VIII. 32. *et ibi Not.* ἀνέβησαν ἐς τοῦ Παρνησσοῦ τὰς κορυφὰς, καὶ ἐς τὸ Κορύκιον ἄντρον ἀνηνείκαντο, Res suas comportarunt, IV. 36. f.

5) 'Ἀναφέρειν (*scil.* ἑαυτὸν), Sese reficere, Recreare, Vires et animum recipere. εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφερον, Nisi hoc potu sese Recrearent, III. 22. f. *Not. Alibi vero hac notione Mediam verbi formam* 'Ανενείκασθαι *et Passivam* 'Ανενειχθῆναι *usurpat Noster.* ἐκπλαγεὶς δὲ τούτοισι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν· μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθεὶς (*sive* ἀνενεχθεὶς) εἶπε, Aegre tandem Sese recipiens, I. 116. a. *Sic et veteres grammatici et recentioris ætatis Viri docti.* I. 86. a. m. ἀνενεικάμενον *itidem* Refectum (*id est.*, Quum sese recepisset) *intelligunt; ubi nos quidem, Homericum verbi usum secuti interpretati sumus*, Ex imo pectore trahentem vocem. *Vide ibi Not. Eumdem Herodoti locum spectans Aem. Portus ait:* « ἀνενεικάμενος, *Ion. et Poët.* Cum « repetisset (hoc Solonis dic- « tum), παρὰ τὸ ἀναφέρειν, *quod* « *hic accipitur pro* Aliquid re- « petere, et crebro vel sæpius « proferre. » *Prorsus extra oleas vagatus Valla* ἀνενεικάμενον Victum *interpretatus erat.*

'Ἀναφορέειν, *i. q.* 'Ἀναφέρειν, Sursum ferre, Egerere. ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, III. 102. m. (*ubi mox*

ψάμμος ἡ ἀναφερομένη). ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιάς, III. 111. *f.*

Ἀναφύεσθαι, *de Plantis*, Nasci. ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, IV. 58. *a.*

Ἀναφῦναι, Renasci, Denuo succrescere. ἀνέμεινε ἀναφῦναι τὰς τρίχας, V. 35. *m.* ὡς δὲ ἀνέφυσαν τάχιστα, *ibid.*

Ἀναφύρειν, 1) Miscere, Permiscere, Confundere. πρὸ τοῦ ἀναμὶξ ἦν πάντα ἀναπεφυρμένα, I. 103. *a. m.*

2) Inquinare. ὁρέοντες ἄνδρα μάστιξί τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον, hominem cruore ex flagelis inquinatum, III. 157. *a.*

Perperam olim ἀνέφυρον *editum erat*, III. 22. *extr. pro* ἀνέφερον.

Ἀναχωρέειν, Redire. ἀνεχώρησαν ἀσινέες, VIII. 116. *f.* IX. 77. *m.* ἀνεχώρεον ὀπίσω, VII. 225. *a. m. Nonnumquam eà notione ponitur, quà dicitur* Regnum ad aliquem Redire, Transire, Devolvi. ἀποθανόντος Δαρείου, ἡ βασιληίη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου, VII. 4. *extr. Similem usum verbi* ἀναβαίνειν *supra adnotavimus.*

Ἀναχώρησις, ιος, ἡ, Receptus, Retrogressio. ἀναχωρήσιος γινομένης καὶ ὑποστροφῆς, IX. 22. *f.*

Ἀναψύχειν, *proprie* Refrigerare; *hinc* Recreare, Reficere, *non solum milites aut jumenta, sed et* naves. τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες, VII. 59. *f.* Sic Xenoph. *Hellen.* I. 5, 6. τὰς ναῦς ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύχων.

Ἁνδάνειν, *i. q.* ἀρέσκειν, Placere. ὅσον χρόνον ἐκεῖνα ἡμῖν ἥνδανε, VIII. 29. *a.* οὔ σφι ἥνδανε ταῦτα, VII. 172. *a. Et cum Augmento syllabico, sive vocali* η *in* εα *resolutà*) εἴ τι οἱ καὶ ταῦτα ἑάνδανε, IX. 5. *a.* τοῖσι τὰ ἀμείνω ἑάνδανε, IX. 19. *a. Conf. supra* Ἁδέειν.

Ἀνδραγαθίη, ης, ἡ, Strenuitas, Fortitudo, Virtus *bellica.* ἐς ἀνδραγαθίην οὐ λειπόμενοι, Virtute non inferiores, I. 99. *f.* ἀνδραγαθίη αὕτη ἀποδέδεικται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθὸν, ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, I. 136. *a.* ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες, IV. 65. *extr.* τὴν βασιληίην οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχὼν, ἀλλὰ κατὰ γένος, V. 39. *a.* 42. *a.* VI. 128. *f.* VII. 166. *b.*

Ἀνδραποδίζειν *et* **Ἀνδραποδίζεσθαι**, In servitutem redigere, In servitutem abstrahere; *subinde etiam interpretari possis* Sub coronà vendere. τὴν Ἀρίσβαν (πόλιν) ἠνδραπόδισαν, I. 151. *m. Frequentius in Med.* τὴν πόλιν ἠνδραποδίσαντο, I. 76. *a.* III. 59. *m.* πάντας ἠνδραποδίζετο, V. 27. *m.* τοὺς λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ἀνδραποδισάμενοι ἀπήεσαν ὀπίσω - - - - τοὺς δὲ ἠνδραποδίσαντο, τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν, IV. 203. *a. et* 204. μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίων, μήτε ἀνδραποδίζεσθαι, III. 147. *a. Passiv.* ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι, I. 156. *a.* ἐπ' ἡμῖν ἐστι τῆς γῆς τε ἐστερῆσθαι καὶ πρὸς ἠνδραποδίσθαι ὑμέας, VIII. 29. *b. ubi olim una voce* προσηνδραποδ. Ἐρέτρια ἠνδραπόδισται, VI. 106. *m.*

Ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, (*jon. pro. comm.* ἀνδρών) Virorum habitatio; Pars aedium quam viri habitant, Conclave virile. ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλά-

μους, I. 34. *f.* ἦν θάλαμος ἐστέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, III. 78. *m.* et 77. *f.* 120. *a.* 123. *a.* κατασκευάσασθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν συνδεκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, Construxisse exhedram etc. IV. 95. *m.*

Ἀνδρηΐη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἀνδρεία) Fortitudo, Animi robur, VII. 99. *a.*

Ἀνδρήϊος, η, ον, Virilis, ῥώμη ἀνδρηΐη, VII. 153. *f.*

Ἀνδριάς, ἄντος, ὁ, Statua, VIII. 121. *f. et saepius alibi.* ἀνδριὰς δυώδεκα πηχέων χρύσεος στερεός, I. 183. *m.*

Ἀνδρόγυνοι, Semiviri, Effeminati viri, IV. 67. *b.*

Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, Homicida, IV. 110. *a.*

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, Statua partim hominis partim sphingis speciem referens, ἀνδρόσφιγγας περιμήκεας ἀνέθηκε, II. 175. *a.*

Ἀνδροῦσθαι, Virum fieri, Ad ætatem virilem pervenire, Virilem aetatem ingredi, Κύρῳ δὲ ἀνδρευμένῳ, I. 123. *a.* ἀνδρωθῆναι, IV. 10. *a.* ἠνδρώθη, IV. 156. *m.* ἀνδρωθέντι, ἀνδρωθέντας, V. 92, 5. VI. 52. *f.* Ἵνα οἱ παῖδες ἀνδρεωθέωσι *olim edd.* VII. 149. *a. nec aliud quidquam a msstis enotatum: ubi Aem. Portus: „Fortasse, inquit, legendum* ἀνδρωθέωσι. *„Si codex „sanus, dicemus Jonice* ε *ante pri„mum* ω *insertum. Vide* ἀνδρεών, *„pro* ἀνδρών.“ — *Nos cum Schaef.* ἀνδρωθέωσι, *edidimus: de quo in Var. Lect. monere obliti sumus.*

[Ἀνδροφαγέειν, Humanâ carne vesci. ἀνδροφαγέουσι *olim editum erat,* IV. 106. *ubi nos cum Wess. ex aliis codd.* ἀνθρωποφαγέουσι *posuimus.*]

Ἀνδροφάγοι, Androphagi, *nomen populi,* IV. 106.

Ἀνέειν, *i. q.* ἀνιέναι *ab* ἀνίημι. ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον, Militiae destinantur, Dicantur. II. 165. *extr. Quemadmodum eosdem dicit Noster* τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους, II. 167. *f. sic superiori loco dicere potuerat* ἀνειμένοι εἰσι, *aut* ἀνέαται *jonice pro* ἀνεῖνται, *ab* ἀνίημι.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, Praeter voluntatem nostram accidens, Ingratus, Injucundus, Tristis. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεθέλητον, Tristem in casum incidit, VII. 88. *a.* ὅ τι αὐτοῖσι συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι οὐκ ἔχω εἶπαι, VII. 133. *f.*

Ἄνειν, (*jon. pro* ἀνύειν) Conficere, Perficere, Absolvere. ἤνετο τὸ ἔργον, Perficiebatur, Progrediebatur opus, VIII. 71. *f. Sic* I. 189. *f. ex msstis restitutum, ubi olim* ἠνύετο *edd.* πέμπτῳ ἔτεϊ ἀνομένῳ, Exeunte (*sive rectius,* Progrediente, Volvente, Currente) quinto anno, VII. 20. *a. N.*

Ἀνείρειν, Adnectere, Innectere. *Intaphernes praecisas hominibus aures et nares* ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αὐχένας σφέων ἔδησε, Circa frenum equi adnexas cervicibus eorum circumdedit, III. 118. *extr. Obscurus mihi quidem locus, ubi olim ante* χαλινὸν *aberant duo verba* περὶ τόν. *Vide*

Var. Lect. et ibi Gronov. Conf. Ἐνείρειν.

Ἀνειρύειν τὰς νῆας, (*i. q.* ἀνέλκειν *et* ἀνελκύειν) Naves in terram subducere. ἀνειρύσαι τὰς νῆας, IX. 96. *f.* 97. *m.*

Ἀνέκαθεν *et* Ἀνέκαθε, Antiquitus, A superioribus inde temporibus, Inde a majoribus. ἐόντες ἀνέκαθεν Πύλιοι, V. 65. *m.* ἀνδρὸς τὸ ἀνέκαθεν ἐόντος Φοίνικος, I. 170. *f.* τὸ ἀνέκαθε (*sic nos ex msstis, ubi alii* ἀνέκαθεν) τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, VI. 128. *f.* ἐόντες τὰ ἀνέκαθεν Γεφυραῖοι, V. 55. *b.* τὰ μὲν ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰακοῦ γεγονώς, VI. 35. *a.* ἔσαν τὰ ἀνέκαθεν λαμπροί, VI. 125. *a.* ὄντα ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, VII. 221.

Ἀνελκύειν, In terram subducere *naves.* ἀνελκύσαντες τὰς νέας, VII. 59. *f.* ὤρων νῆας ἀνελκυσθέντας ἔσω τοῦ τείχεος, IX. 98. *a. Conf.* Ἀνειρύειν.

Ἄνεμος, ὁ, Ventus. ἔνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης. *Vide* I. 67. *m. et* 68. *m.* ἀνέμοισι εὔχεσθαι, VII. 178. *a.*

Ἀνενεῖκαι *et* Ἀνενείκασθαι *vide in* Ἀναφέρειν.

Ἀνεπισκέπτως, Inconsiderate, II. 45. *a.*

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, Ignarus, Imperitus. ἀνεπιστήμονες ἔσαν (οἱ Πέρσαι) καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην, IX. 62. *f. Comparat.* ἡ δ' ἑτέρη ἀνεπιστημονεστέρη μέν ἐστι τῆς λελεγμένης, θωμασιωτέρη δέ, Altera (*ratio explicandae causae incrementi Nili*) inscitior quidem est, *etc.* II. 21.

Ἀνεπιτήδειος, η, ον, Incommodus, Importunus. τοῖσι ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι, Quibus quoties aliquod Incommodum, aliquid Adversi *vel* Mali impendet, I. 175. *a. De eâdem re loquens,* VIII. 104. *b. ait* ἐπεὰν μέλλῃ τι ἔσεσθαι χαλεπόν.

Ἄνεσις, ιος, ἡ, Relaxatio, Remissio, Intermissio. *Sic* ἄνεσις κακῶν *ex doctorum virorum emendatione,* V. 28. *a.* (*aliis* c. 27. *extr.*) *pro vitioso* ἄνεως κακῶν. *Vide Var. Lect. et Not. Hesychius:* Ἄνεσις, ἀνάπαυσις.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, Rationi reddendae non obnoxius. τῇ (μουναρχίῃ) ἔξεστι ἀνευθύνῳ ποιέειν τὰ βούλεται, III. 80. *a. ubi perperam olim* ἀνευθύνως.

Ἀνευρίσκειν, Reperire, Quaerendo, explorando, *vel* secum reputando reperire, Comperire. τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, VII. 8, 3. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, IX. 12. *a. Asiae pars australis* ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, Comperta est similia exhibere atque Africa, IV. 44. *f.*

Ἀνέχειν, Eminere, Emergere *ex aquâ. Urinator* δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, VIII. 8. *m. Promontorium* τὸ τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα, *quod* Prominet maxime *in mare,* VII. 123. *a.*

Ἀνασχήσειν, Oriturum, Eventurum esse, *vide infra, in* Ἀνίσχειν.

Ἀνέχεσθαι, Sustinere, Ferre, Tolerare. *Construitur cum Accus.* τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, I. 169. *a.* τῶν ἵππων οὔ τι ἀνεχομένων τὰς καμήλους, VII. 87.

οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, VII. 149. *f.* *Frequentius cum Participio.* Ἵππος οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὁρέων, οὔτε τὴν ὀδμὴν ὀσφραινόμενος, I. 80. *m.* ἡμέας ἀνέχειν ὁρέων ἄρχοντας, I. 206. *a.* οὐκ ἀνέσχοντο ἀκούσαντες ὅκως χρεὸν εἴη ἐπισχεῖν τριήκοντα ἔτεα, V. 89. *f.* οὐκ ἠνέσχετο βασιλευόμενος, V. 48. ταῦτα ἀκούσας οὐκ ἠνέσχετο, VII. 159. *a.* οὐκ ἠνέσχετο σιγῶν, Non sustinuit silere, Silentium tenere non potuit, VIII. 26. *f.* *Pleonastice dictum,* ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα, IV. 28. *f.* *sed mox ibid. nude* ἀνέχονται.

Ἀνεψιός, οῦ, ὁ, Frater patruelis, Consobrinus. *De duorum fratrum filiis* VII. 82. IX. 10. *m.* *De eo cujus mater soror fuit patris alterius*, VII. 5. *a.*

[Ἄνεως κακῶν *corrupte olim*, V. 28. *a.* *ubi* ἄνευ κακῶν *corrigendum suspicatus erat Portus, nos ex aliorum conjecturà* ἄνεσις κακῶν *posuimus.*]

Ἀνηγέεσθαι, Enarrare, Recensere. ἀνηγεόμενοι τὰ ἀνθρωπήϊα πάντα πάθεα, V. 4. *b.*

Ἀνήκειν, Pervenire, Adtingere. αἱμασιὴν, ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλὸν, Murum cujus altitudo umbilicum Adtingit viri, VII. 60. *f.* ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι, Ad summum gradum virtutis Pervenistis, Praeter omnes Eminetis, V. 49. *a. m.* χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, Opibus Eminentes inter primos, VII. 134. *f.* φρενῶν γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔ κω ἀνήκω, Ad id prudentiae culmen, quo tendo, nondum Perveni, VII. 13. *m.* οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει, VII. 9, 3. οὐκ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης ἀνήκει, VII. 16, 3. πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει, VII. 237. *m. f.* ἐς τὰ μέγιστα (*scil.* τῆς πενίης *vel* γεωπενίης) ἀνήκοντες, Admodum egeni, Ita egeni ut nihil supra, VIII. 111. *f.*

τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, Haec quidem ratio in nihilum Redit, Nihil valet, Nullam vim habet, II. 104. *a.*

Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, Insanabilis, Irreparabilis. ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν τινά, I. 137. *a.* ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, III. 154. *b.* λυμαίνεται ἡμέας λύμῃσι ἀνηκέστοισι, VI. 12. *m.*

Ἀνηκέστως, Insanabiliter, Atrocissime. ἀνηκέστως διαθεῖναί τινα, VII. 155. *a.* τὴν ἵππον αὐτέων ἐλυμήναντο ἀνηκέστως, VIII. 28. *a.*

Ἀνηκουστέειν, (*i. q.* ἀνήκοον εἶναι) Dicto non esse audientem, Non obtemperare. οὗτος δὲ ἀνηκούστεε, I. 115. *f.* ἀνηκουστήσαντες τοῖσι στρατηγοῖσι, VI. 14. *m.* τὰ δεῖ ἀνηκουστέοντα παθέειν, VII. 17. *f.*

Ἀνήρ, δρός, ὁ, Vir. 1) ἀνὴρ ὅδε, *pro* ἐγώ. *Sic* ἀνδρὶ τῷδε, *pro* ἐμοὶ, I. 108. *f.*

2) ὡνὴρ *vel* ὡνήρ, *pro* ὁ ἀνήρ. *Sic* οὗτος ὡνήρ, II. 51. *m. f.* IV. 161. *m.* V. 104. *a.* οὗτοι ὥνδρες (*al.* ὦνδρες, *vel* ᾧ ῎νδρες,) IV. 134. *m.* *Poterat et* ᾦνδρες *vel* ᾦνδρες *cum jota subscripto pingi. Genit. plural. vulgo quidem* ἀνδρέων *edebatur*, VII. 187. *f.* *sed probatissimi libri* ἀνδρῶν *dederunt.*

3) ἀνήρ, Vir, Qui viri no-

men meretur, Virtute praestans. ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἐών, II. 120. *m. f.* σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὸς (ἀνδρῶν *mssti fere omnes*) λόγῳ; Tune in virorum numero habeare? III. 120. *m. N.* ἵνα ἐκμάθωσι ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται, - - - ἄνδρα εἶναι τὸν προεστῶτα, III. 134. *a. m.* ἀνὴρ λέγεται (*scil.* γεγονέναι) Μαρδόνιος, IX. 71. *a.* πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες, VII. 210. *f.*

4) ἀνὴρ, Maritus. οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα, I. 146. *f.*

5) *Subinde* ἀνὴρ *pleonastice jungitur cum alio Substantivo; non solum tali quale* ἀνὴρ Πέρσης, III. 120. *a. et similia, sed et cum hujusmodi*, ἀνὴρ μάντις, VI. 83. *f.* ἦγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνὴρ, ᾧ οὔνομα Εὐρυβάτης, VI. 93. *f.* *Conf.* Ἄνθρωπος.

Ἄνησον, ου, τὸ, IV. 71. *a. alii* Anethum *intelligunt, quod aliàs* Ἄνηθον, *alii* Anisum, *quod vulgo* Ἄνισον. *Vide Not.*

Ἀνθέειν, Florere. Ἐρετρίης ἀνθεύσης τοῦτον τὸν χρόνον, Eretriâ per id tempus Florente, VI. 127. *f.* ἀνθεύσης τῆς Ἀσίης ἀνδράσι, Quum viris floreret Asia, IV. 1. *a.*

Ἀνθέριξ, ικος, ὁ, Asphodeli caulis, I. 190. *f. Vide Foes. Oecon. Hippocr. et Bodaeum a Stapel ad Theophr. aliosve ab Harlesio et Schrebero ad Theocr.* I. 52. *laudatos.*

Ἀνθίζειν, Colore inficere, Colore inducere, Illinere. προμαχεῶνες ἠνθισμένοι φαρμάκοισι, I. 98. *f. Simili ratione accipiendum videtur hoc verbum apud Sophocl. Elect.* 43. *de facie hominis pigmento quodam aut fuco obductâ.*

Ἀνθιστάναι, *vide* Ἀντιστάναι.

Ἀνθρωπήϊος, ίη, ιον, (*jon. pro* ἀνθρώπειος) Humanus. τὴν ἀνθρωπηΐην ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην etc. I. 5. *f.* ἐπειρωτᾷς ἀνθρωπηΐων πρηγμάτων πέρι, I. 32. *a.* 207. *a.* ἀνθρωπήϊα πάθεα, V. 4. *b.* ἀνθρωπηΐη φωνὴ, II. 55. *a. ubi* ἀνθρωπίη *Edd. ante Wess. Sed* ἀνθρωπηΐη *ex mss. reponendum monuerat jam Gronov. in Notis. Sic* μέζονα ἀνθρωπηΐων ἔργων, II. 148. *m. f.* ἐν τῇ ἀνθρωπηΐῃ φύσει, III. 65. *a.*

ἡ ἀνθρωπηΐη λεγομένη γενεὴ, III. 122. *a. m. est* Tempus historicum, Ætas historica; *cui opponitur Mythica aetas.*

ἡ ἀνθρωπηΐη, *scil.* δορὰ, Pellis humana. ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, V. 25. *m. ubi* ἀνθρωπηΐην *legebat Pollux*, II. 5. *ni fallunt libri.*

Ἀνθρώπινος, η, ον, *i. q.* ἀνθρωπήϊος. *Sic* πᾶν τὸ ἀνθρώπινον, I. 86. *m. f. ubi quidem* ἀνθρωπήϊον *posuerunt nuperi quidam editores, refragantibus libris omnibus.*

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, Hominis figuram referens. ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, (εἰς ὃν) ἐνεργνῦσι τὸν νεκρὸν, II. 86. *f. ubi de Mumiis. Larcher:* „*ils* „*font faire en bois un étui de* „*figure humaine; ils y renfer-* „*ment le mort.*" ἔλεγον θεὸν ἀνθρωποειδέα οὐδένα γενέσθαι, Deum nullum sub hominis formâ exstitisse. II. 142. *m.*

Ἄνθρωπος, ου, ὁ. ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγοι ταῦτα πρὸς ἀνθρώπους, Ipsum protinus sermonem hunc ad

alios homines retulisse, IX. 16. f. ubi πρὸς ἄλλους corrigendum censuerat Valck. ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνθρωποι οἰκέουσι Σκύθαι olim V. 18. a. consentientibus fere libris; ubi nos cum Reizio ex Valck. conject. ἄνω pro ἄνθρωποι posuimus. Vide Var. Lect. ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπου ἀοιδοῦ, I. 24. m. πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή, I. 32. m. πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι etc. vide in Ἀνήρ.

Vocativ. sing. ὦ ̓νθρωπε, absorptâ vocali α, vide infra, in Particula Ὦ. Nominativus plural. pro communi οἱ ἄνθρωποι, ὦ ̓νθρωποι effertur, VII. 11. f. et 49, 1. extr. ubi, quoniam non absorpta vocalis α est, sed duae breves α et ο in longum ω contractae, satis erat ὤνθρωποι absque apostrophi signo scribi; subtilius vero si spectes, ᾤνθρωποι cum jota subscripto erat pingendum.

Ἀνθρωποφαγέειν. Vide Ἀνδροφαγέειν.

Ἀνθρωποφυής, έος, ὁ, ἡ, Ex hominibus natus; sive rectius, Hominis naturam habens, οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν τοὺς θεούς, I. 131. a.

Ἀνθρώσκειν. Vide Ἀναθρώσκειν.

Ἀνιᾷν, Molestiâ adficere. ἵνα - - ἀνιῴατο, (jon. pro ἀνιάοιντο, ἀνιῷντο,) Ut multis molestiis adficerentur, premerentur, IV. 130. a.

Ἀνιᾶσθαι, (ex ἀνὰ et ἰᾶσθαι) jonice Ἀνιέεσθαι, Rursus sanare, Sarcire, Reparare cladem. τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται, (praesens notione futuri, pro ἀνιήσονται) Praesentem cladem reparabunt, VII. 236. extr. nisi ibi ἂν ἰεῦνται scribendum. Vide Not.

Ἀνιέειν. Vide Ἀνιέναι ab ἀνίημι.

Ἀνιέναι vel Ἀνιῆναι, (ab εἶμι, Eo,) 1) Redire, Retrogredi. ἄνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, I. 140. extr. ἄνειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε, VII. 239. a. Sic alibi ἐπάνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, VII. 138. a.

2) Sursum ire, Adscendere. ἡ ἀγγελίη ἀνήϊε παρὰ βασιλῆα, Nuncius Adscendit (ex inferiore Asiâ pervenit) ad regem, V. 108. a. Hinc de Sole adscendente, i. e. oriente ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι, III. 85. a. 87. m. VIII. 64. a.

Ἀνιέναι, ab ἀνίημι, et Ἀνιέειν, 1) notione Intransitivâ significat, Desinere, Cessare, Intermittere, (i. q. λήγειν, παύεσθαι) et construitur cum participio. τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνιέναι κερατίζοντας, II. 121, 2. a. ὕων (scil. ὁ θεὸς) οὐκ ἀνίει, Pluere non Desinit, IV. 28. m. ubi, ut et saepius alibi, ἀνιεῖ scripsit Schaef. invitis libris, et praeter necessitatem: est enim jonica forma ἀνίει per syncopen ex ἀνιέει orta, ut in Var. Lect. ad I. 180, 5. demonstravimus, valetque idem ac attica forma ἀνιεῖ, tert. pers. praes. pro communi ἀνίησι. Sic ἐμφῦσα οὐκ ἀνίει, Non Desinit inhaerere et inniti, III. 109. a. ubi delendum comma post ἐμφῦσα vulgo positum. οὐκ ἀνίει ἐπιὼν ὁ Δαρεῖος, IV. 125. a. Interdum omittitur Participium, facile subintelligendum. οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα, scil. πνέοντα, II. 113. a. οὐ γὰρ ἀνίει τὸ πνεῦμα, sc. πνέον, IV. 152. a. ubi fortasse ἀνίει scri-

pserat *Herodotus*, *sicut* IV. 125. *a.* *est enim praet. imperfectum.* οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα, *scil.* πίνοντα, Nec die nec nocte potare Intermittentem, II. 133. *f.* *Subinde etiam ita absolute ponitur hoc verbum, ut subintelligendo accusativo nullus sit locus.* ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνίει τὸ κακὸν, (*in oratione infinitâ*) Quum non cessaret, non intermitteret malum, I. 94. *m.*

2) *Transitivâ notione* Ἀνιέναι *significat* Dimittere, Sinere, Permittere, Remittere, *et similia.* ὥς μιν ὁ οἶνος ἀνῆκε, Postquam vinum illum dimisit, i. e. postquam ex vino ad se rediit, I. 213. τὸν λαὸν ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ θυσίας, *Dicitur rex* Dimisisse populum ad sua negotia et ad sacra facienda, Permisisse populo ut ad sua negotia et ad sacra facienda rediret, II. 129. *a.* πρὶν ἀνεῖναι αὐτὰς μάχεσθαι, Priusquam illas ad pugnandum Dimittant, Priusquam eas pugnare Sinant, IV. 180. *a. m.* ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι, Crescere Sinunt capillos, II. 36. *a.* τὸ μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, IV. 175. *a.* ἐς παιγνίην ἑωυτὸν ἀνιέναι, Ad lusum et jocos sese Remittere et relaxare, *metaphorâ ductâ a relaxando arcu*, II. 173. *f.*

3) *Passiv.* Ἀνειμένοι ἐς τὸ ἐλεύθερον, Dimissi in libertatem, Suo arbitrio Permissi, VII. 103. *f.* ἀνειμένοι ἐς τὸν πόλεμον, Militiae Reservati, Ad bellum Destinati, II. 167. *b.* *quâ notione*, II. 165. *f.* *ait:* ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον. *conf. supra* Ἀνέω.

Sigillatim vero Ἀνεῖσθαι (*praet. pass.*) *significat* Consecratum, Deo dicatum esse. *Sic de animalibus sacris apud Aegyptios loquens Noster*, II. 65. *a.* *ait* ἀνεῖται, *nempe* θεῷ τινι, Deo cuidam dicata sunt, Sacra habentur.

Ἀνεῶνται *vide in* Ἀνεῖσθαι.

Ἀνιηρός, ἡ, όν, (*jon. pro* ἀνιαρός) Molestus, Noxius, Maleficus. (ζῶα) σχέτλια καὶ ἀνιηρά, III. 108. *a.*

Ἄνιππος, ὁ, ἡ, 1) Qui equo non utitur. ἱππόται εἰσὶ καὶ ἄνιπποι, I. 215. *a.* 2) Equitatui non idonea *terra. Aegyptus* ἄνιππος καὶ ἀναμάξευτος, Nec equis nec plaustris opportuna est; *sive malueris*, Nec equis nec plaustris utitur, II. 108. *m.*

Ἄνισον, τὸ, *vide in* Ἄνησον.

Ἀνισοῦν, Aequalem reddere, Exaequare. ἀνισωθέντας πλήθεϊ, VII. 103. *f.*

Ἀνιστάναι, 1) Erigere, Excitare. στήλας ἀνιστάναι, Columnas erigere, *ex Herodoto citavit H. Steph. respiciens* II. 100. *m.* *sed ibi meliores libri* ἵστη, *pro olim vulgato* ἀνίστη, *dederunt; et alioqui* στήλας στῆσαι, *non* ἀναστῆσαι *usurpat Noster. Sed* I. 165. *a.* *consentientibus libris legitur* ἀνεστήσαντο πόλιν, Excitaverant, Exstruxerant sibi urbem.

2) ἀνιστάναι τινὰ, Jubere aliquem surgere et loco cedere, Sede suâ aliquem pellere. τούτους οἱ πρυτάνιες ἀνιστέασι, (*jon. pro* ἀνιστᾶσι) V. 71. *m.* ἀνίστασαν τοὺς δήμους, IX. 73. *a.* *Hinc* Ἀνάστατος, Sedibus suis pulsus,

de quo supra. Eumdem usum spectantes viri docti, ἐν ἀναστηκυίῃ τῇ χώρῃ, V. 29. *a. intelligunt* In vastatà regione, *ubi nos cum aliis* Superiorem, Editiorem regionem, *interpretati sumus. Vide ibi Not.*

3) εἰ οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι, (*jon. pro* ἀνεστάασι *vel* ἀνεστήκασι) Si mortui resurrexerunt, III. 62. *f.* οὗτοι ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστεῶτα, Hi existimabant Smerdin Cyri filium surrexisse regem, *i. e.* surrexisse et regnum occupasse, III. 66. *f. ubi quidem* ἐνεστεῶτα *corrigunt docti viri. Similiter* III. 67. *extr.* ἀνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχὴν, *si vera ibi plerorumque librorum scriptura, ubi nos quidem* ἐνιστάμενος *ex ed. Wess. tenuimus.*

Conf. Ἐπανιστάναι *et* Ἐνιστάναι.

Ἀνίσχειν, 1) *de Oriente sole.* τὸ πρὸς ἥλιον (*sive jonicà formà* ἠέλιον) ἀνίσχοντα, (*quod alibi* ἀνιόντα) *idem quod* τὸ πρὸς τὴν ἠῶ, Versus Orientem, ad Orientem, III. 98. *a.* IV. 40. *m.* 116. *a.* ἀνέμενον τὸν ἥλιον, ἐθέλοντες ἰδέσθαι ἀνίσχοντα, VII. 54.

2) Ἀνασχήσειν, *de eo quod* Ex aliquà re Oriturum, Eventurum, Consecuturum *est.* πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα ἢ σμικρὸν ἔμελλε ἀνιηρὸν ἀνασχήσειν, V. 106. *a. m.* τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἀνασχήσει, VII. 14. *b.*

3) Ἀνίσχειν, Retinere, Continere. πολλαχῆ ἀνίσχον ἐμαυτὸν, Saepe me continui, I. 42. *m. ubi quidem alii, nescio an rectius,* ἂν ἴσχον. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἄνοδος, ου, ἡ, Adscensus, Iter ex regione inferiore in superiorem. τριῶν μηνῶν ἄνοδος, *a mari ad Susa urbem*, V. 50. *m.* 51. *extr. De* Vià *quà in arcem Athenarum* adscenditur, VIII. 53. *a.*

Ἄνοια, ης, ἡ, Stultitia. ὡς ἀνοίῃ τὸ ἔπος ἐκβάλλοι, VI. 69. *f. ubi* ἀγνοίῃ *corrigebat Valck.*

Ἀνοίγειν, Aperire. τὰς πύλας, III. 117. *f.* θήκας παλαιὰς ἀνοίγων, III. 37. *a.* ἀνῷξε αὐτὴν, (τὴν σορὸν) I. 68. *a.* οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγας, I. 187. *f.*

Ἀνοιδέειν, Intumescere, Indignari, Irasci. VII. 39. *m.*

Ἀνοίειν, *antiquatum verbum, unde fut.* ἀνοίσειν, *et Aor.* 1. ἀνῷσαι, *quem vide in* Ἀναφέρειν.

Ἀνοίκητος, *vide* Ἀοίκητος.

Ἀνοικοδομέειν, Exstruere, Exaedificare. τὰς καταβάσιας ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπτῇσι, I. 186. *m. Vide ibi Not.*

Ἄνοικος, Domo carens, Extorris. ἐκβάλλοντάς σε καὶ ἄνοικον ποιεῦντας, Ejicientes te et domo pellentes, In exsilium agentes, III. 145. *f.*

Ἀνοιστοῦ *malebat Valck. pro* ἀναΐστου, VI. 66. *a. Vide ejus Not. ad* I. 157. *f.*

Ἀνόλβιος, η, ον, Infelix, Miser. I. 32. *m. ter.*

Ἄνολβος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀνόλβιος. ἐν ἤματι ἀνόλβῳ, I. 85. *m. in orac.*

Ἄνομβρος, Pluvia carens. ἄνομβρος ἡ χώρη, II. 22. *m.* IV. 185. *m. et f.*

Ἄνομος, ου, ὁ, ἡ, Nefarius. τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 162. *a.*

Ἄνοπλος, Inermis. Leviter armatus; *sigillatim* Clypeo non munitus. *Sic* ἄνοπλοι, IX. 62. *f.* *dicuntur Persae qui* gerra sua (*i. e.* scuta e cratibus facta) deposuerant *et vallum ex illis exstruxerant. Vide ibi Not. et conf. c.* 61. *f.*

Ἀνορθοῦν, Rursus erigere, Instaurare. τὰ ἱρά σφι ἀνόρθωσον, ὅσα ἐγὼ ἐνέπρησα, VIII. 141, 1. *a. m.*

Ἀνόσιος, ὁ, ἡ, Improbus, Impius. ἀνὴρ ἀνόσιος καὶ ἀτάσθαλος, VIII. 109. *m.* ἔργα ἀνοσιώτατα, VIII. 105. *a.* 106. *m.* ἀνοσιώτατον ἔχων λόγον, IX. 78. *a.*

Ἄνουσος, (*i. q.* ἄνοσος) ὁ, ἡ, Expers morborum, I. 32. *m. f.*

Ἀνταείρεσθαί τινι χεῖρας, *vel* πόλεμον, Manus contra aliquem tollere, Resistere, Bellum suscipere. οὔτε τίς σφι χεῖρας ἀνταείρεται, III. 144. *a.* χεῖράς μοι ἀνταειρόμενοι, VII. 101. *m.* 143. *f.* οὐκ οἵους τε ἔσεσθαι χεῖρας ἀνταείρασθαι, VII. 212. *a.* οὐδὲ χεῖρας ἀνταειραμένους, VI. 44. *a.* πόλεμον βασιλέϊ ἀνταειρόμενοι, VIII. 140, 1. *m.*

Ἀντακαῖοι, οἱ, *Piscis genus.* κήτεα μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, IV. 53. *f. ubi vide Not. et conf. Animadv. ad Athen.* III. 118. *d.*

Ἀντᾶν τινός, (*i. q.* τυγχάνειν) Accipere aliquid. ξεινίων ἤντησε μεγάλων, II. 119. *a.* τῶν (*jon. pro* ὧν) ἀπὸ Κύρου ἤντησε, Quae a Cyro Acceperat, Passus erat, Quae ei a Cyro Acciderant, I. 114. *m. f.*

Ἀντάξιος, ἴα, ιον, Aequivalens, Aequipollens. κείνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν ἀντάξιός ἐστι, 103. *a.* ἑκάστη τῶν πυρα[…] Ἑλληνικῶν ἔργων πολλῶν κα[…] γάλων ἀνταξίη ἦν, II. 146.

Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, Par referre, Parem referre […]tiam, Vicem rependere […] 18. *f.*

Ἀνταπόλλυσθαι ὑπέρ τινος, P[…]tero, *qui interfectus est*, […]sim occidi. ἐδίκασαν, ὑπὲρ […] ἑκάστου δέκα ἀνταπόλλυσθαι […] 14. *a. m.*

Ἀντάπτεσθαι τινός, Vicissim […]hendere aliquem. οἱ δὲ […]πτοντο, *scil.* αὐτῶν, III. 1[…] ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου, Be[…] vicissim capessere, *vel* A[…] contra capere, VII. 138.

Ἀντείρεσθαι, Vicissim interro[…] καὶ δή εἴρετό μιν, - - ὁ […] προσιδὼν ἀντείρετο, I. 129. *a*

Ἀντέχειν, 1) Contra stare, […]stere, Vim hostium susti[…] μοῦνοι ἀντέσχον Ἁρπάγῳ, I. (*nempe caeteri* ἀμαχητὶ αὐτοὺς παρέδοσαν, c. 174. […] ἡ Ἄζωτος ἁπασέων πολίω[ν] πλεῖστον χρόνον πολιορκευμέ[…]τέσχε, II. 157. οὐ γάρ οἷοί τ[…]λὸν χρόνον εἰσί τοι ἀντέχειν […]λῆνες, VIII. 68, 2. 140, 1.

2) *Simili notione idem* […]*bum* Ἀντέχειν *de* Rebus i[…]matis *usurpavit* Noster. *Sic* dicit Μέλανα ποταμὸν οὐκ […]σχόντα τῇ στρατιῇ τὸ ῥέ[…] (*scil.* κατὰ τὸ ῥέεθρον, *vide vocab. suo loco.*) ἀλλ' ἐπιλιπ[…] Fluvium qui, quod ad fl[…]tum suum (ad aquam […] in illo fluit) adtinet, no[…]stitit exercitui Xerxis, […] ejus non Sustinuit, non […]

vit, sed defecit, VII. 58. *f.* *Sic de alio flumine ait* οὐδὲ οὗτος ἀντίσχε, VII. 196. *f.* *scilicet* οὐδὲ οὗτος πινόμενος ἀντίσχε (*i. q.* ἀπέχρησε, VII. 43. *a.*) τῇ στρατιῇ (κατὰ) τὸ ῥέεθρον, *quod ex verbis ibi proxime antecedentibus intelligitur. Pariter* Αἴσσος ποταμὸς οὐκ ἀντίσχε τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρξεω στρατῷ, Vim copiarum Xerxis non sustinuit aquam illi praebens, Non ita validus fuit ut satis aquae praebere posset exercitui, VII. 108. *f.* *Perperam ibidem edd. vett.* ἀντίσχετο *dederant.*

3) 'Αντέχεσθαι τινὸς, Firmiter tenere, Adhaerere, Presse sequi. οἱ μὲν τῶν ὄχθων ἀντείχοντο, Ad clivos sese Adplicabant, In itinere suo clivos studiose sequebantur, IX, 56. *f.* ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως, Magna contentione in bellum incumbere, studiose persequi bellum, VII. 53. *m. f.*

'Αντὶ *praepositionem cum Infinitivo absque Articulo jungere amat Herodotus, ubi atticus scriptor articulum non erat neglecturus.* ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἁπάντων, I. 210. *m.* τοὺς παῖδας ἐποίευν, ἀντὶ εἶναι ἐνόρχιας, εὐνούχους, VI. 32. *ubi vide Var. Lect.* γενέσθαι, ἀντὶ εἶναι νησιώτας, ἠπειρώτας, VII. 170. *m.*

ἀντὶ *de Pretio emtionis, cum alibi, tum* III. 59. *a.* *ubi* νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον *vulgo quidem interpretantur,* pecuniarum loco acceperunt, (*Larcher*, au lieu d'argent) *nos vero, cum Wess. in Notis, intelleximus* pecuniâ datâ, pecuniâ redemtam, *accepisse Samios insulam.*

'Αντία, 1) *proprie Neutrum plurale Adverbialiter positum, sicut sing.* ἀντίον, *pro* ἐξ ἐναντίας, Ex adverso. *Sic* ἀντία ἰέναι τινὶ, *ut* ἢν ἴωσι ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην, Si contra Persas in pugnam progredientur, VII. 236. *f.* *ubi* ἀντία *non est praepositio regens Dativum, sed integra phrasis* ἀντία ἰέναι, *quae unius Verbi locum tenet, et* Obvium ire, Occurrere *significat, Dativo casui jungitur. Edebatur quidem olim etiam* ἀντία τοῖσι Πέρσῃσι ἵζοντο, V. 18. *a.* *sed ibi ex aliis codd. recte Wess.* ἀντίαι *adscivit.*

2) *Idem vocab.* 'Αντία, *Praepositionis naturam induens, cum Genit. casu construitur, valetque* Adversus, Contra. τὰς καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου, I. 80. *m.* IX. 31. *f.* 48. *m.* ἀντία 'Αθηναίων ἐστρατήγησε, III. 160. *f.* *Sic* στρατηγὸς ἀντία σεῦ, I. 124. *f.* Χαλκιδεῦσι ἀντία 'Ερετριέων ἐβοήθεον, V. 99. *m.* τὴν ἀλήθειαν ἀσκέειν ἀντία σευ, Veritatem colere adversus te, erga te; Verum dicere coram te, VII. 209. *a. m.*

'Αντιάζειν, Obviam ire, Occurrere. *Jungitur Accusativo.* ἀντιάζων τὸν 'Αραβίων στρατὸν, II. 141. *m.* ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα, II. 118. *a. m.* οἱ Φωκαιέες ἀντίαζον (τοὺς Τυρσηνοὺς) ἐς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, I. 166. *a.* ἠντίασάν μιν οἱ Θρηΐκες, IV. 80. *a.* καταπλέουσι δὲ (τούτοις) ἐς τὴν Σάμον Πολυκράτης, νηυσὶ ἀντιάσας, ἐς μάχην κατίστη, III. 45. *a.* *ubi* (*sicuti*

hic fecimus) comma ante νηυσὶ debuit interponi : structura enim naturalis in hunc modum intelligenda, Πολυκράτης ἐς μάχην κατέστη αὐτὰς καταπλέουσι ἐς τὴν Σάμον, ἀντιάσας (αὐτοὺς) νηυσὶ, Navibus (cum navibus) obviam illis profectus. σφέας ἀντιάσας δώροισι, Cum donis obviam illis profectus est, I. 105. *a. quem locum Portus, praeter rationem, ad verbum* ἀντιᾷν *retulit.*

'Αντιᾷν, *vide* 'Αντιάζειν.

'Αντιβαίνειν, Contra ire, Sese opponere, Contradicere, Resistere, Adversari. ὃς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρᾶται, III. 72. *f.* ταῦτα ποίεε καὶ μὴ ἀντίβαινε τούτοισι, V. 40. *a.* VI. 73. *a.* ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ 'Αθηναῖοι, VIII. 3. *a.*

'Αντιγενεηλογέειν, Genealogiam alteri opponere, II. 143. *m.*

'Αντιδάκνειν, Vicissim mordere. τοὺς φθεῖρας τοὺς ἑωυτῆς ἑκάστη ἀντιδάκνει, IV. 168. *m.*

[**'Αντίζεσθαι**, *vide* 'Αντικατίζεσθαι.]

'Αντιθέειν (τινὶ), Concurrere cum aliquo, Curriculo certare cum aliquo. οἱ ἀντιθευσέμενοι, V. 22. *m.*

'Αντικατῆσθαι, *sive* 'Αντικάτησθαι, Contra, E regione sedere, Castra castris opposita habere. ἡμέραι σφι ἀντικατημένοισι ἐγεγόνεσαν ὀκτὼ, IX. 39. *a.* ἑνδεκάτη ἐγεγόνεε ἡμέρη ἀντικατημένοισι, IX. 41. *a. ubi olim* ἀλλήλοισι *adjectum erat, quod ignorant mssti libri.*

'Αντικατίζεσθαι, *i. q.* ἀντικατῆσθαι. ἀντικατιζόμενοι, V. 1. *a. et paulo post ibidem* ἀντικατιζομένων, *ubi prave olim*, ἀντιζομένων. R ἀντικατιζόμενοι, IV. 3. *a.* ub *quidem* ἀντικατιζεόμενοι, *ali* τικαθιζόμενοι, *plures* ἀντικα μενοι: *videtur autem (quo futuro ibi non est locus)* κατιζεύμενοι *legendum, iden lens ac* ἀντικατιζεόμενοι, *a the* ἀντικατιζέειν, *pro* ἀντικατ *Vide Var. Lect. et Not.*

'Αντικατιστάναι, In alterius lo substituere. ἐν νόῳ ἔχειν ἀν τιστήσειν ἄλλα, IX. 93. *m.* τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς κατίσταται, II. 37. *extr.*

'Αντικλαίειν, Vicissim flere. βόων τε καὶ ἀντέκλαιον, III. 1 *ubi temere olim* ἀνέκλαιον.

'Αντιλογίη, ης, ἡ. Disceptatio, sae dictio. ἡμεῖς ἡμέας αὐτο ἀντιλογίην παρέξομεν, IX. 8 ἐδόκεον ἀντιλογίης κυρήσειν, P bant se ad causam dicen (ad contradicendum accu ribus) iri admissum, IX. *m. Corruptus locus*, VIII. 7 Βάκιδι ἀντιλογίης χρησμῶν πέ λέγειν, *ubi aut* ἀντιλογίας *le dum, aut (quod praestare tur)* δι' ἀλογίης - - ἐλθεῖν. *S liter quidem* διὰ μάχης ἐλεύσ *ait Noster*, VI. 9. *f.*

'Αντιμηχανᾶσθαι, Contra mo ἄλλα τε ἀντεμηχανέοντο, V 52. *m.*

'Αντίξοος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἐναντίος, C trarius, Adversarius. τὸ δὲ Πέρσῃσί τε ἦν σύμμαχον, καὶ Σκύθῃσι ἀντίξοον, IV. 129 ἐπειρησομένους τὸ ἀντίξοον, Q siturus quid sit quod illis versetur, I. 174. *f.* στρατὸν σ γειν ἀντίξοον Πέρσῃσι, Contra copias quae Opponantur

σιs, VI. 7. m. εἰ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, VII. 49, 2. οὐδὲν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, I. 218. a. m. ὑμέας, ἄλλοισι τιμωρέοντας, ἡμῖν ἀντιξόους γενέσθαι, VII. 150. m. ubi codd. nonnulli ἀντίξους praeferunt.

Femininum: ἐν μυρίῃσι γνώμῃσι μίην οὐκ ἔχω ἀντίξοον, VIII. 119. a. ἐλπίσαντες ὀλίγας τινάς σφι ἀντιξόους ἔσεσθαι νῆας, VII. 192. b.

'Αντίον, Coram, In conspectu. *Constr. cum Genit.* οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου, I. 133. m. f. E regione, Ex adverso: ἀντίον τοῦ μεγάρου, V. 77. m. f. *Conf.* 'Αντία.

'Αντίος, η, ον, (i. q. 'Εναντίος) Contrarius, Adversarius, Adversus, Oppositus. ἀντίοι ἔστασαν, IX. 18. a. οἱ Πέρσαι ἀντίοι, nempe ἐχώρεον, IX. 62. a. *Ibid. sub finem cap.* οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἀντίοισι *ex uno cod. ms. adoptavit Schaef. ubi quidem* τοῖσι ἐναντίοισι *alii libri omnes.*

Foem. ἀντίαι ἵζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, Mulieres ex adverso sedebant virorum Persarum, V. 18. f. *ubi olim* ἀντία *edd. Mox vero iterum ibid.* ἀντίας ἵζεσθαι. *Huc pertinet* ἐκ τῆς ἀντίης, *scil.* μοίρης *vel* ὁδοῦ, Ex adverso; *ut* ἐκ τῆς ἀντίης προσπλώειν, VIII. 6. b. *pro quo cap.* 7. m. *est* ἐξ ἐναντίης.

Neutr. ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον ἀντίον γένηται, Nisi vos obstiteritis, VIII. 140. 1. m. *ex Valckenarii emendatione, pro vulgato olim* αἴτιον.

'Αντιοῦσθαι, i. q. ἀντιάζειν, Obviam ire, Occurrere, *sed praesertim, et constanter apud Nostrum,* hostili animo, *ut idem valeat* ac ἐναντιοῦσθαι. *Constr. cum Dativo*: ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην, VII. 102. *f.* οὐδεὶς ἀντιώθη (*al.* ἠντιώθη) αὐτῷ ἐς μάχην, VII. 9, 1. *f.* εὗρον ἀντιουμένην σφι στρατιὴν, IV. 1. *f.* νικήσαντες μάχῃ τοὺς ἀντιουμένους, IV. 1. *a. Sic* I. 207. *m. ubi alii olim* ἐναντιουμένους. *Similiter* οὐκ ἐθελήσαμέν τοι ἀντιοῦσθαι *ed. Schaef. ex uno msto,* VII. 168. *m. f. ubi alii* ἐναντιοῦσθαι, *quod videri poterat ex glossà invectum.* Κῦρος ἠντιοῦτο Κροίσῳ, *nempe cum exercitu,* I. 76. *m. Sic* ἠντιοῦντο αὐτοῖσι κατιοῦσι, Obviam profecti sunt redeuntibus, *scil.* prohibituri eos et propulsuri, IV. 3. *a.* μηδεὶς ἠντιοῦτο Ξέρξῃ, VII. 139. *a.* οἳ ἡμῖν ἠντιώθησαν, ἔδοσαν δίκην, VIII. 100. *a. m.* σοὶ οὐδεὶς πειρήσεται ἀντιωθῆναι, *ibid.* εἰ ἀξιόχρεως δοκέεις εἶναι σεαυτῷ, τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι (*i. q.* ἐμοὶ, *vel* τῇ ἐμῇ δυνάμει) ἀντιωθῆναι, IV. 126. *m. Subinde significat* Adversari alicui, Contendere cum aliquo, *ut* ὑμῖν οὐκ ἀντιεύμεθα, ἀλλὰ διδόντες αἵρεσιν - - - παρίεμεν, IX. 26. *m. f.* (*conf.* 'Αντιτείνειν) εἰ ἐπίσπετο τῇ τῶν ἄλλων γνώμῃ, μηδὲ ἠντιώθη, VII. 10, 3. *f. ubi alii* ἠναντιώθη.

Semel cum Accusativo constructum reperitur hoc verbum, quae constructio alioquin verbo ἀντιάζειν *propria est.* συνθέμενοι ἡμῖν τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι ἐς τὴν Βοιωτίαν; Postquam vobis nobiscum convenit, occursuros (obviam ituros) vos esse Persae in Boeotiam, IX. 7, 2. *m. ubi* ἡμῖν *manifeste ad* συνθέ-

μενοι *refertur, non* (*ut Aem. Porto visum erat*) *ad* ἀντιώσεσθαι. *Schaeferus ex Valckenarii conjecturâ* τῷ Πέρσῃ *edidit. Vide Not. Gailius* τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι *interpretatur* Persam coacturos ut nobis occurrat, *Philolog.* T. IV. p. 245.

Ἀντιπολέμιος, ίου, ὁ, *i. q. simpl.* πολέμιος, Hostis; *si modo vera ista scriptura*, εἴρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον, IV. 134. *a.* ἐδίζηντο τοὺς ἀντιπολεμίους, IV. 140. *m. f. ubi* ἀντιπολέμους *dant duo veteres libri, quod verum videtur; quo spectat Glossa apud Hesychium*, Ἀντιπολέμους, πολεμίους. *Vide vocab. seq.*

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ, *i. q.* πολέμιος, Hostis. τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, VII. 236. *f. et* 68, 2. *a. consentientibus utrobique libris. Conf. vocab. praec.*

Ἀντιπρήσσειν, Contra aliquem agere, Adversari. ἐπεί τε ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιπρήσσοντα - - διέφθειρε, I. 92. *f. Idem homo, paulo ante*, ἀντιστασιώτης *dicitur.*

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, Proram alicui obversam habens. ἀντίπρωροι τοῖσι βαρβάροισι γενόμενοι, VIII. 11. *a.*

Ἀντισήκωσις, ιος, ἡ, Æquilibrium, IV. 50. *f.*

Ἀντιστάναι, Opponere. μή τις ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιστῇ, Ne quis alius exercitus Se nobis opponat, Resistat nobis, VII. 53. *f.* ἀντισταθείσης τῆς βουλῆς καὶ οὐ βουλομένης πείθεσθαι, Quum Resisteret senatus, V. 72. *a.* οὐδ᾽ ἔτι ἀντιστήσονται ὑμῖν, VIII. 75. *f.* ἐκεραΐζον τὰς ἀντισταμένας τῶν νηῶν. VIII. 91. *m.*

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, Adversae factionis, Contrariarum partium homo. ὅς οἱ - - ἀντιστασιώτης κατεστήκει, I. 92. *m.* δίκας τοὺς ἀντιστασιώτας αἰτεῖ, IV. 164. *a.* ἦν πολλῷ κατύπερθε τῶν ἀντιστασιωτέων, V. 69. *f.*

Ἀντιστατεῖν, *i. q.* ἀντίστασθαι *vel* ἀντιστῆναι, Resistere. ἀντιστατέων δὲ καὶ ὀργῇ χρεώμενος, III. 52. *m.*

Ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, Opponere castra. Κῦρος ἀντεστρατοπεδεύσατο Κροίσῳ, I. 76. *f.*

Ἀντίσχειν *et* Ἀντισχεῖν *vide in* Ἀντέχειν.

Ἀντιτείνειν, In contrariam partem tendere, Repugnare, Adversari. τούτοισι ὦν, ἡγεῖσθαι βουλομένοισι, οὐκ ἀντιτείνομεν, VII. 161. *m. f.* (*In eamdem sententiam dixit* ἀντιεύμεθα IX. 26. *m. f.*) οἱ δὲ ἀντέτεινον, VII. 219. *b.* οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ᾽ εἶκον, VIII. 3. *m. f.* ἀντιτεινόντων δὲ τουτέων, IX. 106. *m. f.*

Ἀντιτεχνᾶσθαι, Contra machinari, Contra moliri. ὁ δὲ ἐσσεύμενος, ἀντιτεχνᾶται τάδε, V. 70. *a.*

Ἀντιτιθέναι, Opponere, Duas rationes contrarias ita inter se conferre, ut, quid inter eas differat, videamus. ἀντίθεις γὰρ ἑκάτερον, VIII. 60, 1.

Ἀντίτυπος τύπος, Ictus ictui ex adverso oppositus *vel* respondens, Ictus repercussus, I. 67. *m. in orac. Conf.* c. 68. *m.*

Ἀντιχαρίζεσθαί τινι, Vicissim gratum facere alicui, Remunerari aliquem, VII. 114. *extr.*

Ἀντιχρᾶν, *i. q.* ἀντέχειν *et* ἀποχρᾶν, (*quae confer,*) Sustinere, Du-

rare, Sufficere. *οὗτος ὁ ποταμὸς οὐκ ἀντέχρησε τῇ στρατιῇ πινόμενος, ἀλλ᾽ ἐπέλιπε*, VII. 127. *extr.* *τὰ σιτία ἀντέχρησε μυριάσι τοσαύτῃσι*, VII. 187. *m.*

Ἀντλέειν, Haurire. *ἀντλέει καὶ ἐκχέει* VI. 119. *m. Passiv.* *ἀντλέεται*, Hauritur. *ibid. Nisi sit Medium verbum, idem significans ac mox* *ἀντλέει*, Haurit, *scil. aliquis.*

Ἀντορύσσειν, Contra fodere, Ex adverso cuniculos agere, IV. 200. *f.*

Ἀνθυποκρίνεσθαι, Contra respondere *et i. q.* *ὑποκρίνεσθαι*, Respondere. *ἀνθυποκρινόμενος τοιάδε*, VI. 86, 2. *m.*

Ἀνθυπουργεῖν τί τινι, Aliquà in re vicissim alteri inservire. *ἐξορκοῖ μιν, ἦ μὲν οἱ ἀνθυπουργήσειν ἐκείνην τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ*, III. 133. *b.*

Ἄνυδρος, Aquà carens, Aridus. *Aegypti regio circa Pyramides* *ἄνυδρος δεινῶς ἐστι*, II. 149. *f.* III. 5. *extr. Africae pars mediterranea* *ἄνυδρος καὶ ἄνομβρος*, IV. 185. *f.* *ὅκως τὴν ἄνυδρον διεκπερᾷ*, III. 4. *f. ubi de deserto Arabico inter Syriam et Aegyptum. De inferiore Aegypto ubi agitur*, II. 7. *a. vulgo legebatur* *ἰοῦσα πᾶσα -- ἄνυδρος καὶ ἰλύς*, *ubi nos* *εὔυδρος* *correximus, sed* *ἔνυδρος* *scripsisse videtur Herodotus.*

Ἀνύειν, Efficere, Perficere. *πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἤνυε*, IX. 66. *a. Conf.* Ἄνειν.

Ἄνω, 1) Sursum, A mari versus mediterranea. *ἀπὸ Ἡλιουπόλιος ἄνω ἰόντι*, II. 8. *a.* *ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω*, II. 155. *a.* *τὰ κάτω τῆς Ἀσίης Ἅρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς* (Superiorem Asiam) Κῦρος, I. 177. *a.* *Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίης*, I. 95. *m. Hac notione* IV. 18. *a. ex Valck. conject. correximus* *ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοί*, *ubi* *ἀπὸ ταύτης ἄνω* *idem valet ac* *ὑπὲρ ταύτης*. *conf. ibid. c.* 17. *Eàdem notione idem Adverbium* *ἄνω* *subinde naturam induit Praepositionis, et construitur cum Genitivo. Sic* *Μῆδοι ἄρξαντες τῆς ἄνω Ἅλυος Ἀσίης*, Postquam imperaverant Asiae, quae supra Halyn fluvium est, I. 130. *a.*

2) *Proverbialis locutio*, *τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω· τὰ δὲ κάτω, ἄνω*, Miscebo ima summis, III. 3. *m.*

3) *Interdum vero* *ἄνω* *et* *κάτω* *ita opponuntur ut* *ἄνω* *esse intelligatur id quod* ad Septemtrionem *vergit*, *κάτω* *vero quod* ad Meridiem. *Sic quatuor plagae mundi in hunc modum distinguuntur*, *οὔτε τὰ ἄνω τῆς Ἰωνίης χωρία, οὔτε τὰ κάτω, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἠῶ, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἑσπέρην*, I. 142. *a. Sic Halys fluvius dicitur* *ῥέων ἄνω πρὸς Βορέην ἄνεμον*, I. 72. *m.*

4) *Comparat.* Ἀνωτέρω, Altius, Superius, Ulterius. *χρόνου τε ἐγγινομένου συχνοῦ, ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτόντων*, Quum multum temporis effluxisset, neque eo ulterius res ejus progrederentur, *i. e.* neque eo melius succederent, I. 190. *extr.* *οὐ προήϊσαν ἀνωτέρω Σάμου τὸ πρὸς ἑσπέρης*, Non ulterius, quam Samum usque, versus Occidentem progrediebantur, VIII. 130. *m. coll. c.*

132. *f.* *ubi* ὥστε τοὺς μὲν Βαρβάρους τὸ πρὸς ἑσπέρης ἀνωτέρω Σάμου μὴ τολμᾷν καταπλῶσαι: *nempe* ἀνωτέρω *spectat ad profectionem a Jonicà orà in altum, quemadmodum* ἀνάγεσθαι *et* ἀναπλώειν (*id est* ἄνω πλώειν) *dicitur qui e portu solvit*; καταπλῶσαι *vero, si intelligas* κάτω πλεῖν, *spectabit ad profectionem versus oram Graeciae; sed* καταπλῶσαι *apud Nostrum plerumque nihil fere aliud atque simplex* πλῶσαι *sonat.*

5) *Superlativus.* Ἀνωτάτω, In summo. ἐς τοὺς ἀνωτάτω, *nempe* ἑστεῶτας, VIII. 23. *m.*

Ἀνώγειν, Jubere. ποιεῦσι τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγῃ· ἀνώγει δὲ τωυτὸ αἰεὶ, VII. 104. *f.* *Imperf.* ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε (Jussit) φέρειν τὸ κράτος, III. 81. *a.*

Ἀνωθέειν, Repellere, Propulsare. οὗτοι ἔσχον οἱ βασιλέα, μετά γε θεοὺς, ἀνωσάμενοι, VII. 139. *f.* νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι, VIII. 109. *a. m.*

Ἀνώϊστος, ου, ὁ, ἡ, (*Adjectivum verbale, idem atque* ἀνοιστός, *a themate* ἀνοίω, *i. q.* ἀναφέρω, *unde et Aor.* 1. ἀνῶσαι, *quem vide supra in* Ἀναφέρειν) De quo Relatum est ad aliquem. ἀνωΐστου δὲ γενομένου ἐς τὴν Πυθίην, Quà de re postquam ad Pythiam relatum est, *i. e.* Quà de re postquam missi sunt Delphos consulturi Pythiam, VI. 66. *a.* *ubi vide Not.*

Ἀνωμοτὶ, Sine juramento, Non juratus. τὸν αὐτὸν λόγον λέγειν καὶ ὀμνύντας καὶ ἀνωμοτὶ, II. 118. *m.*

Ἀνώνυμος, ὁ, ἡ, Nomine carens. ἡ Εὐρώπη πρότερον ἦν ἀνώνυμος, IV. 45. *f.*

Ἀνωρίη, ης, ἡ, Intempestivitas, Tempus non opportunum. ἔδοξε αὐτῷ ἀνωρίην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν, VIII. 113. *a.*

Ἄνωρος, ου, ὁ, ἡ, Intempestivus, Immaturus, Praematurus. ἀποθανόντα ἄνωρον θρήνοισι τιμηθῆναι, II. 79. *f.* *ubi* ἄωρον *praeferunt nonnulli codd.*

Ἀνῶσαι, I. 157. *f.* *vide in* Ἀναφέρειν, *num.* 3.

Ἀνώτατος, ου, ὁ, Supremus. ἐξεποιήθη τὰ ἀνώτατα αὐτῆς (τῆς πυραμίδος) πρῶτα, II. 125. *m.*

Ἀξιαπήγητος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἄξιος ἀφηγήσιος, Memoratu dignus. πολλά τινα καὶ οὐκ ἀξιαπήγητα, V. 57. *f.* ἔργα ἀπεδέξατο ἀξιαπηγητότατα, I. 16. *extr. et* 177. ἱρὸν μέγα τε καὶ ἀξιαπηγητότατον, II. 99 *extr.* 137. *f.*

Ἀξίη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἡ ἀξία) Meritum. κατ᾽ ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος, Pro cujusque delicti Merito. *Est autem proprie Adjectivum nomen subintellecto Substantivo* τιμὴ, *unde ducitur varius vocabuli hujus usus.* ἡ ἀξίη τῶν φορτίων, Pretium quo aestimantur merces, IV. 196. *f.* ὑποτελέειν ἀξίην, Meritam pendere mulctam, IV. 201. *m.* τὴν μὴν ἀξίην οὐ λάμψεαι, ἐλάσσω δὲ τῆς ἀξίης, Meritam quidem Mercedem (*sc.* Poenam) non feres, sed minorem quam pro merito, VII. 39. *m.*

Ἀξίνη, ης, ἡ, Securis. *In Armorum numero refertur* VII. 64. ἀξίνας σαγάρις εἶχον, Secures *vel* Bipennes habebant, *quas* Sagares *vocant.*

Ἀξιοθέητος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q.* θέης ἄξιος I. 25. *b.*) Spectatu dignus. ἐόν-

τα ἀξιοθέητα, I. 14. *m.* 184. *f.* II. 111. *f.* 163. *m.* III. 128. *m.* IV. 162. *m.* 182. *a.* ἔργα τὸ μέγαθος ἀξιοθέητα II. 176. *a.* ἐθηεῖτο τὸν Πόντον, ἐόντα ἀξιοθέητον, IV. 85. *a.*

Superlat. ἱρὸν ἀξιοθεητότατον, IV. 176. *extr.*

'Αξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, Idoneus ad pugnam *cum aliquo ineundam*, Par viribus. *Const. cum Infinit. Non erant tum Atheniensibus* νέες ἀξιόμαχοι τῇσι Αἰγινητέων συμβαλέειν, VI. 89. *a.* νεῶν ἀριθμὸν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα, VII. 138. *b.* οὐκ ἀξιόμαχοί εἰσι ἐμὲ ἐπιόντα ὑπομεῖναι, VII. 101. *m.*

Cum dativo, absque infinitivo verbi. ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιοῦσι, VII. 157. *m. f.* οὐκ ἀξιόμαχοί τοι γίνονται, VII. 236. *m. f.* οὐκ ἀξιομάχους κείνοισι, IX. 90. *f.*

Absque regimine ponitur VIII. 63. *b.* οὐκέτι ἐγίνοντο ἀξιόμαχοι οἱ λοιποί.

'Αξιόνικος, ου, ὁ, ἡ, Victoriâ dignus, Dignus honore vel praemio de quo alius nobiscum contendit. οὐδεὶς αὐτέων ἀξιονικότερος ἦν τοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο κράτος, VII. 187. *extr.* ἀξιονικότεροί εἰμεν Ἀθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν, IX. 26. *f.* 28. *a.*

'Αξιος, ου, η, ον, Dignus. *Est ubi absolute* ἄξιος *dicitur pro* μνήμης *vel* ἐπαίνου ἄξιος, *vel* ὀνομασθῆναι ἄξιος. *Sic* VII. 224. *a.* ἕτεροι ὀνομαστοὶ Σπαρτιητέων, τῶν ἐγὼ ὡς ἀνδρῶν ἀξίων γενομένων ἐπυθόμην τὰ οὐνόματα. *Conf.* 'Ανάξιος.

Pro eo quod alioqui graece diceres οὗτος ἄξιός ἐστι ἐπιμνησθῆναι, *vel* μνήμης ἄξιός ἐστι, *subinde adjectivum in Neutro genere usurpat Noster tali modo:* τοῦ (*jon. pro* οὗ) μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ, I. 14. *a.* Καλλίεω τούτου ἄξιον πολλαχοῦ μνήμην ἐστὶ πάντα τινὰ ἔχειν, VI. 122. *a.*

Interdum ἄξιος *idem fere ac* ἀντάξιος *valet*, Par, Aequiparandus. οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας, I. 32. *a.* αὗται αἱ πᾶσαι μιῆς τῆσδε οὐκ ἄξιαι, VII. 21. ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. *m. Pro quo duobus verbis dicitur aliquis* ἄξιος συμβληθῆναί τινι, II. 10. *m.* III. 125. *m. Et loco Infinitivi Passivi ponitur etiam Infin. Act.: ut* οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη φαίνεταί μοι εἶναι, IV. 42. *a.* ἄξιοι ἔφασαν εἶναί σφεας ζημιῶσαι, IX. 77. *a. ubi perinde, et quidem (subtilius si quaeras) rectius etiam*, ζημιωθῆναι *dici potuerat. Conf.* 'Αξίη, ἡ.

'Αξιοῦν, Dignum censere. *Seq. Infin.* Κύρῳ οὐδεὶς Περσέων ἠξίωσε ἑωυτὸν συμβαλέειν, III. 160. ὅς τις ἑωυτὸν ἀξιοῖ γαμβρὸν αὐτοῦ γενέσθαι, VI. 126. *m. Cum Genitivo:* δήσας (με) γοργύρης ἠξίωσας, III. 145. *m.*

'Αξιοῦσθαι, Dignum judicari. *Cum. Infin.* πάντων πρός σευ βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεύμενος, V. 106. *m. Cum Genit.* μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, IX. 111. *m. f.*

Item 'Αξιοῦσθαι *notione Reciprocâ.* οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, Indignum suâ personâ judicantes, Dedignantes, misceri cum aliis, I. 199. *a.* οὐκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον ἵζεσθαι, Non

dignum sese judicans qui in regio solio sedeat, Sibi non convenire judicans in regio solio sedere, VII. 16. *a.*

Ἀξιόχρεως, *gen.* ω, *et formâ magis jonicâ* Ἀξιόχρεος, *cum Infin.* Idoneus ad operae pretium faciendum, Viribus pollens, Sufficiens. *εἰ ἀξιόχρεος δοκέεις εἶναι σεαυτῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι*, IV. 126. *a. ubi alii quidem vulgo ἀξιόχρεως. Vide Var. Lect. ἢν μὴ ἀξιόχρεων πρόφασιν προτείνῃ*, I. 156. *a. Cum Genitivo, i. q.* ἄξιος, Dignus. *ὅσα ἔρξαν ἀξιόχρεα (al. ἀξιόχρεω) ἀπηγήσιος*, Memoratu digna, V. 65. *b. Absolute ponitur*, V. 111. *f. ὑπὸ ἀξιόχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμίσεα συμφορή*, A viro Idoneo, Praestante, Insigni, etiam occidi, dimidiata est calamitas: *nisi ibi ἀξιόχρεως (sicut* V. 65.) *nonnisi idem atque ἄξιος valet, ut ex praecedentibus intelligatur*, Dignus cum quo rex congrediatur et manum conserat. *Ad sententiam quod spectat, commode Portus Virgilianum illud contulit :* Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, Aeneae magni dextrà cadis. *Aeneid.* X. 830.

Ἀξίως, Digne, Digno modo. *ἐμάχοντο ἀξίως λόγου*, Memoratu dignam edidere pugnam, VII. 211. *m. ἀποκτείνας μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος*, Postquam illum fœdo modo et indigno qui narretur occidit, III. 125. *m. ubi vide Not.*

Ἀξίωσις, ιος, ἡ, Dignatio, *i. q.* τὸ ἀξιοῦν, Dignum censere. *τῆς ἀξιώσιος εἵνεκα τῆς ἐξ ἐμεῦ γῆμαι*, Eo quod me Dignati (Dignum judicastis) cu domo uxorem duceret[i] 130. *f. ubi nescio quo* [...] *nostram editionem ἐς ἐμ*[...] *psit pro ἐξ ἐμεῦ, quod re*[...] *nent libri omnes edd. et Valla, contra auctoris m*[...] *interpretatus erat :* Tar[...] dignis meae filiae n[...] *Sententiam recte expres*[...] *Stephanus in orà suæ edit :* dignum me censueritis filiam uxorem duceret[i] cujus filiae nuptias amb[...] *Gronovius, graecis verbi*[...] *quanto pressius insistere c*[...] *a vi verborum τῆς ἐξ ἐμε*[...] *ravit*, uxorem petere [...] genitam; *quam in sent*[...] *graece saltem dicendum τ*[...] *τῆς) ἐξ ἐμεῦ γῆμαι. Nunc ἀξιώσιος refertur, intelligi τῆς ὑμῖν (vel παρ' ὑμῶν) νυίας : et ἐξ ἐμεῦ, scil. οἴκου*, e domo meà, *quemadmo ἐμοῦ Graeci dicunt* domu[m] in domum) meam. *Co*[...] *fra, voc.* Γαμέειν.

Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, Lignis c[...] *τῆς γῆς τῆς Σκυθ. αἰνῶς οὔσης*, IV. 61. *a. ἄξυλός χώρη*, IV. 185. *f.*

Ἀξύνετος, ου, ὁ, ἡ, Insipien[s] lidus. *ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδ ἀξυνετώτερον*, III. 81. *a.*

Ἀοιδή, ῆς, ἡ, Cautio, Cant[...] II. 79. *f.*

Ἀοίδιμος, ου, ὁ, ἡ, Cantatus, tibus celebratus, Celebr[...] *νος ἀοίδιμός ἐστι καὶ ἐν Κυπ*[...] 79, *a. Ἀρχιδίκη ἀοίδιμος α*[...] *Ἑλλάδα ἐγένετο*, II. 135. *f*

Ἀοιδός, οῦ, ὁ, Cantor. I. 2[...]

Ἀοίκητος, ου, ὁ, ἡ, Inhabitatus. ἀοίκητος καὶ ἔρημος ἡ Λιβύη, II. 34. *a.* ἀοίκητα (*alii* ἀνοίκητα) τὰ πρὸς Βορῆν, IV. 31. *f.* τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα, V. 10. *b.* *Consentientibus libris.* τόποι ἀοίκητοι, *Hom.* 21. *Sed pro* Ἄοικος *est* Ἄνοικος *apud Nostrum, quod vide suo loco.*

Ἀπαγγέλλειν, Renunciare. ἀπηγγέλλοντο *correxit Schaef.* III. 36. *f. ubi vulgo alii* ἐπηγγέλλοντο, *nos* ἐπήγγελλον. *Pro vulgato* ἐπαγγείλασθε *Wess. ex ms. Arch.* ἀπαγγείλασθε *laudavit* VI. 9. *m. f.*

Ἀπάγειν, Abducere. τῆς στρατιῆς ἀπάγειν τὸ πολλόν, VIII. 100. *f.* ἀπάγειν ὀπίσω, Reducere, IX. 117. Deducere. ἐδεῖτο - - ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. ὁ δὲ (αὐτὸν) ἀπήγαγε, *Hom.* 12. *f.* ἐπεί τε εἶδε σφέας ἀπαχθέντας παρ᾽ ἑωυτόν, VI. 119. *a.*

Præpositione a verbo diremtâ: ἀπὸ (*sive* ἄπο *malueris*) πάντα τὰ χρήματα ἄγων, Omnes pecunias (*Geloni*) Reportans, Rursus adferens, Restituens, VII. 164. *f.*

ἀπάγεσθαι τὴν παρθένον, Secum abducere virginem, I. 196. *m. f.* κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας *praefert ed. Schaef. cum codd. nonnullis* VII. 64. *ubi alii vulgo* ἀπιγμ. *Vide ibi not. Valck.*

Ἀπαγής, έος, ὁ, ἡ, Non compactus. Tiaras *Persarum Herodotus dicit* πίλους ἀπαγέας, Pileos non compactos, Non rigentes, VII. 61. *a. ubi vide Not. et conf. c.* 64. *a.* Impenetrabiles (*scil.* valde compactos) *intellexerat Valla, tamquam* α *initio vocis* *intensivum esset. Eamdem in sententiam Larcherus* εὐπηγέας *corrigendum censuit.*

Ἀπαγινέειν, (*jon.* i. *q.* ἀπάγειν) *non solum* Asportare, Deportare, Evehere, *ut* ἀπαγινεόντες φορτία Αἰγύπτια, I. 1. *a. Sed et* Adferre *alteri, ut* ἀργύριον, χρυσίον ἀπαγινέειν, *de tributo quod* Adferunt *regi vel in aerarium* Conferunt *tributarii*, III. 89. *m.* 92. *b. Sic* φόρον ἀπαγίνεον, III. 94. *f. Conf.* Ἀπαγωγή.

Ἀπαγορεύειν, Interdicere, Prohibere, Vetare. πολλὰ τῶν μαντίων ἀπαγορευόντων (*scil.* αὐτῷ), πολλὰ δὲ τῶν φίλων, Vetantibus, Dissuadentibus, III. 124. *a.* VII. 149. *a.* πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἤνυε, IX. 66. *a.* ἀπηγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων, Interdixerunt Scythis, Edixerunt eis, ne *etc.* IV. 125. *m.*

Ἀπάγχειν, Suffocare. λέγεται - - - ἀπάγξασθαι, Dicitur voluntario Suspendio vitam finiisse, VII. 232.

Ἀπαγωγὴ φόρου, Pensio tributi. τοὺς μὲν κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν, I. 6. *m.* 27. *a.* II. 182. *extr. Conf.* Ἀπαγινέειν.

Ἀπαδέειν, Displicere. (*conf.* Ἀδέειν.) *Aor.* 2. τῷ τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν, Huic displicuisse patris facta, II. 129. *a.*

Ἀπαθὴς κακῶν, Malorum expers, Nullas calamitates patiens *vel* passus. I. 32. *m. f.* VII. 184. *a.* νέος τε ἐὼν καὶ κακῶν ἀπαθής, Malorum inexpertus. V. 19. *a.* χάριν ἴσθι ἐὼν ἀπαθής, IX. 79. *f.* ἀπαθὴς ἀεικείης, Nullam indignitatem passus, III.

160. m. ἀπαθέες πόνων τοιούτων, Talium laborum Impatientes, Non adsueti talibus laboribus, VI. 12. a.

Quemadmodum non solum κακῶς, *sed et* εὖ πάσχειν *dicunt Graeci, sic Noster, de Massagetis loquens, ait,* εἰσὶ ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἄπειροι καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθέες, I. 207. *f. Conf.* Καλός.

Ἀπαιρέειν, *i. q.* ἀφαιρεῖν, Auferre, Demere. *Cum dupl. accus.* ἀπελὼν τὰ ἄχθεα, *sc.* τὰς καμήλους, Detrahens camelis sarcinas, I. 80. *a. m. Sed maxime frequentatur verbum Medium* Ἀπαιρέεσθαι *notione activâ,* Auferre, Eripere, Spoliare. *Cum duplici Accus.* τί σφεας ἀπαιρήσεαι, Quid illis auferes? I. 72. *m.* ἀπείλοντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους, VIII. 3. *extr.* εἴ με γέρεα ἀπελόμενοι πατρώϊα, VII. 104. *a.* τοὺς θεράποντας αὐτὸν ἀπαιρέοντο, Famulos ei abstraxerunt, VI. 70. *a. m.* ὡς Σάμιοι ἀπελοίατο (*jon. pro* ἀπέλοιντο) αὐτόν, I. 70. *m. Et subintellecto altero Accus.* ἣν ἀπέλησθε ἡμέας, *nempe* αὐτόν, III. 137. *a. m.* ἀπελόμενοι τοὺς Ἡρακλείδας (τὴν ἀρχήν), I. 14. *a. Et neglecto jonismo,* ἀφελώμεθα (αὐτὸν) ἃ ἔχων ἦλθε, II. 114. *b.* ἀπαιρεύμενος (*scil.* αὐτοὺς) τὰ χρήματα, I. 89. *f. Et subintellecto utroque Accus.* λεγόντων (*i. e.* λεγέτωσαν) πρὸς τοὺς ἐκφέροντας τὰ χρήματα ἀπαιρεόμενοι, *scil.* αὐτοὺς αὐτά, *ibidem paulo ante.*

Passive cum Accus. Spoliari aliqua re. τὸν γαυλὸν ἀπαιρεθέντες, III. 137. *m.* δείσας μὴ ἀπαιρεθεὶς τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ θεοῦ, III. 65. *a.* πυθόμενος ταύτας τὴν ἡγεμονίην ἀπαιρεθῆναι ὑπὸ Γέλωνος, VII. 159. *a* ἀπαιρημένοι τὰ ὅπλα, Armis exuti, VII. 103. *m. Et su*[…] *lecto Accus.* ὡς ἀπαιρε[…] (*scil.* αὐτὸν) ὑπὸ Σαμίων, I[…]

Futur. Med. notione P[…] ἐδόκεε τὴν βασιληίην ἀπαιρή[…] V. 35. *a. ubi quidem* ἀπ[…]σεσθαι *praeferunt nonnull*[…] *nempe ex scholio invectum Var. Lect. et Not.*

Ἀπαίρειν, Amovere, Abd[…] ἢν ἀπαίρωσι τὰς νῆας ἀπὸ […]μῖνος, VIII. 57. *a.* (*Eàdem paulo ante dixerat* ἀνάγ[…] νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμόν.) E[…] *so accusativo,* ἐπεὰν ἀ[…] ἀπὸ Σαλαμῖνος, VIII. (*conf.* Αἴρειν.) *Imperf.* τὰ […]κτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπα[…] Tollebant, Tollere sol[…] I. 186. *f.*

Ἄπαις, *gen.* ἄπαιδος, ὁ, ἡ. ἔρσενος γόνου, Prole caren[…]culâ, I. 109. *m. f.* VII. […] ἄπαιδα τὸ παράπαν ἐόντα καὶ θήλεος γόνου, III. 66.

[Ἀπαισχυνόμενοι *ed. Gron. cu*[…] *nonnullis,* IX. 85. *f. pra*[…] ἐπαισχυνόμενοι.]

Ἀπαιτέειν, Reposcere, Dep[…] ἀπαιτέειν Ἑλένην, καὶ δί[…] ἁρπαγῆς αἰτέειν, I. 3. *f.* Ἐξαιτέειν.

Ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, Discessu[…] ceptus., ἐβουλεύοντο περὶ ἀ[…] γῆς, VII. 207. *a.* VIII. 118. *m.*

Ἀπάλλαξις, ιος, ἡ, *i. q.* ἀπ[…] ἀπάλλαξις οὐκ ἦν ὅτι μ[…]

στεινὸν, Receptui non erat locus, IX. 13. *f.*

'Απαλλάσσειν 1) *Activâ formâ, notione intransitivâ*, Discedere. ἀπὸ τούτων οὐκ ὡς ἤθελε ἀπήλλαξε, Ab hac urbe non ita uti voluerat discessit, I. 16. *f.*

2) *Sed praesertim Medium* 'Απαλλάσσεσθαι *frequentatur notione* Abeundi, Discedendi, Redeundi. *Partim Absolute positum*, ἀπαλλάσσονται, II. 93. *f.* *et* I. 199. *f.* *ubi quidem intelligitur* ἐς τὰ οἰκία, *quod ibid. paulo ante adjicitur.* οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι, III. 56. *f.* ἀπολιπόντες Λεωνίδην ἀπαλλάξεσθαι, VII. 222. *f.* ἀπαλλάσσετο ὀπίσω, I. 17. *m.* *f.* *Partim seq. praepos.* ἐς *aut* ἐπί. ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρσας, I. 4. *m.* ἐς Πελοπονν. III. 56. *a.* IV. 156. *m.* ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. *f.* ἀπαλλάσσεσθαι ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ, IX. 11. *a.* *Alibi cum Praepos.* ἐκ, *ut* ἐκ τῆς Πελοποννήσου, III. 148. *f.* ἐκ τῆς χώρης, IV. 164. *a.* VII. 149. *f.*

3) 'Απαλλάσσεσθαι *formâ Passivâ*, Liberari. ἀπαλλαχθέντας δουλοσύνης, Servitute liberatos, I. 170. *a.* τῶν παρεόντων κακῶν ἀπαλλαχθήσεσθαι, II. 120. *m.* ἔθνος εὐηθίης ἠλιθίου ἀπηλλαγμένον, Populus a stolidâ fatuitate Liber, Abhorrens, I. 60. *a.* *Semel Passivum* ἀπαλλάχθη *simpliciter* Rediit *vertitur* VI. 45. *extr.* οὗτος μὲν οὖν στόλος αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος ἀπαλλάχθη ἐς τὴν 'Ασίην: *sed nimirum innuitur, reliquias istius exercitus, post multas clades et calamitates, ad extremum salvas et e periculis liberatas in Asiam evasisse; secutas Xerxis exercitum, qui fere totus in Europa periit.*

'Απαλὸς, ἡ, ὸν, *de fructu* Recenti et Molli, *cui opponitur Siccatus.* τρώγεται καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὖα, II. 92. *m.* *f.*

'Απαμβλύνειν, Hebetare. γηράσκοντι συγγηράσκουσι αἱ φρένες καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται, III. 134. *m.*

'Απαμελέειν, Penitus negligere, Sepositum (*vel* Relegatum) negligere. ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἀπημελημένον, III. 129. *f.* 132. *f.*

'Απαμύνειν, Repellere, Propulsare. ἀπαμῦναι τὸν βάρβαρον, IX. 90. *f.*

Med. 'Απαμύνεσθαι *cum Accus.* Propulsare a se, Defendere se ab aliquo. ἀπαμύνασθαι ἂν τὰς νῆας, V. 86. *a.* τὴν πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. *a.* ταῦτα τὰ θηρία ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, Has bestias ab oculis abigentes, III. 110. *f.*

'Απανιστάναι, Rursus abducere. οὐκ ἀπαναστήσειν τὴν στρατιὴν πρὶν ἢ ἐξέλῃ σφέας, VI. 133. *m.* *ubi* male alii ἀποναστήσειν.

ἀπανέστη, Discessit, Rursus abscessit ------ μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι, IX. 87. *a.*

ἀπανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλιος, Abscedere ab urbe, IX. 86. *m.*

'Απαντᾷν, 1) *Cum Dativo*, Obviam ire. VIII. 9. *m.* 2) *Absolute*, Occurrere, Accidere, Concurrere. τουτέων ἀπαντώντων, Hæc quum ita acciderint; Hæc quum coincidant; Quae quum ita sint: *Sic ex Schaeferi conject. scripsimus, pro vulgato* τουτ-

τίων ἀπάντων, VIII. 142. *m. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαντίον, E regione, Ex adverso. *ἔστι ἑπτὰ στάδια ἐξ Ἀβύδου ἐς τὴν ἀπαντίον ἀκτὴν*, Ad oram oppositam, VII. 34. *Conf.* Ἀπεναντίον.

[Ἀπάξιοι *perperam olim legebatur* VII. 96. *m. ubi* ἐπάξιοι *corrigendum recte vidit Portus. Vide infra* Ἐπάξιος.]

Ἀπάπτειν, (*jon. pro* ἀφάπτειν) Nectere. *ἀπάψας ἄμματα ἑξήκοντα ἐν ἱμάντι*, IV. 98. *a.* Suspendere: *unde* ἀπαμμένος, Dependens, Pendulus, II. 121, 4. *a.*

Ἀπαραιρῆσθαι *vide in* Ἀπαιρέειν.

Ἀπαράσσειν, Dejicere. *τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νηὸς ἀπήραξαν*, Propugnatores de nave deturbarunt, VIII. 90. *a. m.* (*Conf.* Καταράσσειν.) Decutere, Uno ictu (Violenter) praecidere. *δρεπάνῳ πλήξας ἀπαράσσει τοῦ ἵππου τοὺς πόδας*, V. 112. *f. ubi vide Not. et conf. Dammii Lexic. Etym. h. v. et Wess. ad Herod.* IV. 63. *f.*

Ἀπαρνέεσθαι, Negare. *φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεύμενον*, VIII. 69. *a. m. Conf.* Ἐξαρνέεσθαι, *et mox* Ἄπαρνος.

Ἄπαρνος, ου, ὁ, ἡ, Negans. *ὁ δὲ ἄπαρνός ἐστι μή μιν νοσέειν, sic nos ex msstis edidimus, ubi alii* ἐξαρνεόμενός ἐστι. *Conf.* ἔξαρνος.

Ἀπαρτὶ, Accurate, Exacte, Omnino, Plene, ita ut nihil desit. *ἡμέραι ἀπαρτὶ ἐννενήκοντα*, V. 53. *f. et ibi Not.* *στάδιοι χίλιοι ἀπαρτί*, II. 158. *f. ubi alii quidem carent istà voce. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαρτιλογίη, ης, ἡ, Plena, Solida integraque summa, VII. 29. *f.*

Ἀπαρύειν, Desuper exhaurire, Defundere, Delibare. *τὸ τοῦ γάλακτος ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες ἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον*, IV. 2. *f.*

Ἀπάρξαντες *codd. nonnulli pro* ἀπέρξαντες IV. 62. *f. ubi vide Not.*

Ἀπάρχεσθαί τινος τινὶ, Primitias alicujus rei offerre alicui. *πάντων ἀπαρχόμενοι καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες*, III. 24. *f.* *τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος*, IV. 61. *f.*

Ἀπαρχὴ, ης, ἡ, Primitiae. *τῶν πατρωΐων χρημάτων ἀπαρχή*, I. 92. *m.*

Ἅπας, ασα, αν, Omnis, Universus, Totus. *ὁ πεζὸς ἅπας*, IX. 23. *a.*

Notemus formulas hasce. *τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέσθαι*, Non a Quolibet homine patrari posse existimaverim, VII. 153. *f.*

περιημεκτήσας τῇ ἁπάσῃ συμφορῇ, Universam suam et cumulatam calamitatem lamentatus, III. 64. *a. Sic* ἀπέκλαιε *πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν*, IV. 65. *extr.*

Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, Argos per id tempus rebus omnibus (Omnibus modis) eminebat inter eos qui Graeciam habitabant, I. 1. *a. m. ubi perperam vulgo juncta intelligunt verba* ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, *quasi verbum* προέχειν *dativum casum regeret, ut* προεῖχε ἅπασι *significaret* Praestabat caeteris omnibus. *ἔνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι*, Quum rebus omnibus (Omni ex parte, Omnibus modis,

Mirum quanto) inferior fuisset, *scil.* quam uxor ipsius, I. 91. *f.*

Ἄπεδος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἰσόπεδος, ὁμόπεδος, ὁμαλὸς, Campestris, Planus. ἄπεδος χῶρος, IX. 102. *a.* χώρη ἄπεδος, I. 110. *m.* ἄπεδον χωρίον, IX. 25. *extr.* τετράγωνον ἄπεδον, Planities quadrata, IV. 62. *a.*

['Απεικάσαι *olim edebatur* IX. 32. *f. ubi nunc ex aliis codd.* ὡς δὲ ἐπεικάσαι, Si conjecturâ uti licet.]

'Απειλέειν, 1) Minari. τοῖσι πυλουρεῦσι ἀπείλεον, III. 77. *m.* ταῦτα ἀπειλέειν, VII. 18. *a.* ἠπείλησε, III. 124. *f.* (*vide in* Παρθενεύεσθαι.) 2) In angustias concludere, Difficultatibus implicare, Ad necessitatem redigere. ἀπειληθέντα τὸν 'Αρίονα ἐς ἀπορίην, I. 24. *a. m.* II. 141. *a. m.* ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειλημένους, VIII. 109. *a.* ἀπειληθέντες ἐς στεινόν, IX. 35. *f.*

'Απειλητήριοι λόγοι, Minacia verba, VIII. 112. *a.*

'Απεῖπαι, (*i. q.* ἀπαγορεῦσαι, *et* ἀπερεῖν) Interdicere, Vetare. ἀπείπας τοῖσι δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός, III. 153. *a.* ἀπεῖπέ σφι ὅπλα ἀρήϊα μὴ ἐκτῆσθαι, I. 155. *f.*

'Απείπασθαι, Recusare, Denegare. οὐκ ἀπείπαντο τὴν ἐπικουρίην, VI. 100. *a.* τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην, IV. 120. *f.* ἡ δὲ ἀπείπατο τὴν πρόσοδον, I. 205. *m.* ἀπειπάμεθα, Repudiavimus conditionem, IX. 7, 1. *m.*

'Απείπασθαι τὸν παῖδα, Abdicare filium, I. 59. *a. m.* ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, Qui consilium suscipiendae expeditionis Abjecit, VII. 14. *a.*

'Απειπάμενος τὴν ὄψιν, V. 56. *f. alii intelligunt* Spretâ visione; *nos cum Wesselingio* Expiatâ visione, Sacris averruncandi causâ factis. *Vide Not.*

'Απείργειν, Sejungere, Separare. ἡ ἵππος (τῶν Περσέων) ἀπείργουσα τοὺς φιλίους φεύγοντας ἀπὸ τῶν 'Ελλήνων, Equitatus (Persarum) intercludens spatium inter suos fugientes et (*hostes*) Græcos, IX. 68. *f. Sed videtur* ἀπέργουσα *scripsisse Herodot. Vide* 'Απέργειν.

'Απείρητος, Inexpertus, *notione passivâ, ubi de Re agitur.* ἔστω μηδὲν ἀπείρητον, VI. 9, 3.

Ἄπειρος, ου, ὁ, ἡ, Inexpertus *homo.* γυνὴ ἄλλων ἀνδρῶν ἄπειρος, II. 111. *m.* ἄπειροι ἐόντες τυράννων V. 92, 1. *f.* VII. 135. *f.* IX. 46. *m.* 58. *m.* ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, VIII. 1. *a. Prave olim* ἄπειρος δέ ἐστι *legebatur* I. 32. *m. f. pro* ἄπηρος.

'Απείρως ἔχειν τῶν Αἰγυπτίων νόμων, Ignarum esse, II. 45. *m.*

'Απεὶς, έντος, *vide in* 'Απιέναι, *ab* ἀπίημι.

'Απελαύνειν, Abigere, Amovere. *Inde notione Reciprocâ et Intransitivâ* Abire, Discedere; *ut* ἀπελάσαντος βασιλῆος, Post regis discessum, VIII. 96. *f.* (*ubi olim* ἐπελασ.) σὺ δὲ, πυρώσας τὰς 'Αθήνας, ἀπελᾷς, (*fut. pro* ἀπελάσεις) Discedes, Reverteris. *Sic* VII. 210. *f. commode Wess. ex codd. nonnullis* οὐκ ἀπήλαυνον *adoptavit,* Non discesserunt, Non se receperunt, *ubi nos quidem eàdem notione*

cum aliis codd. ἀπελαύνοντο *tenuimus. Conf.* Ἐλᾶν *et* Ἐλαύνειν.

Passivum Ἀπελαύνεσθαι *vulgo* Proficisci *intelligitur in illis verbis* Ἱππίῃ δὲ ἐνθεῦτεν ἀπελαυνομένῳ, V. 94. *a. sed videndum ne gravius quid significetur, nempe* Hippia inde repulso; *nam repulsam tulerat. Sic fere* VII. 161. *m.* ἐπεί τε δὲ ἁπάσης (*scil.* στρατιῆς, *cujus* ἡγεμονίην *tu tibi initio postulasti*) ἀπελαυνόμενος, δέεαι τῆς ναυτικῆς ἄρχειν: *quae verba haud ita male in hunc modum Gronovius interpretatus erat,* Quoniam vero dejectus ab imperio summo omnium *etc. nos vero leniorem in sententiam,* de universi imperii summâ Concedens.

ἀπελήλατο τῆς Φροντίδος περὶ τῆς βασιληΐης, Remotus erat, Longe aberat, a cogitatione de adipiscendo regno, VII. 205. *a.*

Ἀπέλκειν, Vi abstrahere. ἀπέλκειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ, III. 48. *m.*

[Ἄπελπτος. ἐξ ἀπέλπτου cod. *Vind.* I. 111. *a. pro* ἐξ ἀέλπτου.]

Ἀπεναντίον, *i. q.* Ἀπαντίον, Ex adverso. αἱ νῆες ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεναντίον, VII. 55. *f.*

Ἀπενειχθῆναι, *et conjugata, vide in* Ἀποφέρειν.

Ἀπέργειν, (*jon. pro* ἀπείργειν, *quod vide supra.*) 1) *proprie significat* Arcere, Prohibere, Excludere. σφέας (*scil.* τοὺς Αἰγυπτίους) θυσιέων ἀπέρξαι, Prohibuisse illos sacrificiis, II. 124. *a. Hac notione* I. 160. *f.* ἀπέργετο τὰ πάντα, Arcebantur omnia, *corrigendum censuere viri docti, ubi quidem vulgatum* ἀπείχετο *non*

debebat solicitari. Eàdem
notione ponitur hoc verbu
68. *f. ubi communem fo*
ἀπείργουσα; *loco jonicae*
γουσα, *tenuere libri om*
ἀγκὼν τοῦ Νείλου, ὃς ἀπερ
ῥέει, Cubitus (*vel* Infl
Nili, qui *prisco alveo* exc
fluit, Prohibitus *priscun*
sum continuare, II. 99. *m.*
post ibid. τὸ ἀπεργμένον ε
Tractus terrae, unde exc
est fluvius, *vel*, quem per
prohibitus est fluvius.

2) *Praesertim vero in r*
graphicà frequentatur ho
bum a Scriptore nostro, ub
vius aliquis aut Mare
Ἀπέργειν regionem aliq
quasi Excludere, *sive* Inc
re, *et* Prohibere eam n
terius porrigatur, *id es*
nire, Terminare. *Sic* το
βορῆν ὁ Κεραμεικὸς κόλπος
γει, I. 174. *a. m.* (*ubi q*
olim ἀπείργει.) ὁ Ἅλυς ἔνθ
Καππαδόκας ἀπέργει, ἐξ εὐ
δὲ Παφλαγόνας, I. 72. *m. f.*
κυρις ἐς δεξιὴν ἀπέργων τὴν Ὑ
Fluvius qui ad dextram
minat Hylaeam; Hylaea
dextram habet et distern
Radit, Praestringit, IV
τὰ πρὸς ἑσπέρην τῆς Κασπί
λάσσης ὁ Καύκασος ἀπέργ
204. *a.* τὰ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς
Φιος ὁ Νεῖλος ἀπέργει, II. 9

3) *Etiam Homo, iter fa*
dicitur Ἀπέργειν locum
quem, *i. e.* Praeter illum
terire, ita ut illum ab
utro latere habeat. *Sic*
ἐπορεύετο, ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀ
Ῥοίτειον πόλιν, ἐν δεξιῇ δὲ Γέρ

VII. 43. *f.* ἐκ δεξιῆς χειρὸς τὸ Πάγγαιον οὖρος ἀπέργων, VII. 112. ταύτας τὰς πόλις ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήϊε, VII. 109. *extr.* ἐν δεξιῇ τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες, VIII. 35. *a.*

4) Ἀπέργειν ἐντὸς *vel* ἐν, Includere. αἱ ἐσχατιαὶ περικληΐουσαι τὴν ἄλλην χώρην καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι, III. 116. *f.* ἐπολιόρκει Τάβαλον ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει, I. 154. *f.* V. 64. *f.* τοὺς ἐν τῷ ἱρῷ ἀπεργμένους ἐξεκάλεε, VI. 79. *a.*

5) *Singulare est, et ab alio themate repetendum, id quod legitur* IV. 62. *f.* ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήϊα ἀπαλλάσσονται, Confectis, *i. e.* Caesis caeteris hostiis, Postquam caedendarum reliquarum victimarum finem fecerunt. *Vide ibi Not.*

Ἀπερέειν, (*i. q.* ἀπεῖπαι *et* ἀπείπασθαι) 1) *Cum Accus.* Recusare, Negare. θέλων εἰδέναι εἴ τε συμπέμψουσι, εἴ τε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν συμμαχίην, VII. 205. *f.*

2) *Sequente Infin.* Vetare, Interdicere. ἀπειρῆσθαί οἱ ἐκ τῶν γειναμένων μηδενὶ ἐπιδεικνύναι, Vetitum sibi esse a parentibus *puellae*, ne cui *eam* ostenderet, VI. 61. *f.* ἔπεμπον ἐς Σάρδις - - - ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν, Miserunt Sardes *legatum*, qui Lacedaemoniorum verbis ediceret Cyro, ne ullam graecam laederet civitatem, I. 152. *f.* πειρᾶσθαι ἀπειρημένου, Tentare rem vetitam, III. 52. *a.*

Ἀπερύκειν, Propulsare, Abigere, Arcere. ταῦτα ἡ εὐτυχίη οἱ ἀπερύκοι, I. 32. *m. f.*

Ἄπες *vide in* Ἀπιέναι.

Ἀπεστώ, όος *et* οῦς, ἡ, *i. q.* ἀπουσία, Absentia. ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης, Quum puderet eos quod a pugna abfuissent, IX. 85. *m. f.*

Ἄπεφθος χρυσὸς, Aurum excoctum, Probe purgatum, Purum, I. 50. *m.* II. 44. *a. Conf.* Ἀπέψειν.

Ἀπέχειν, 1) *notione intransit.* Abesse. ἀπεῖχον τῆς ἐξευρέσιος, Aberant ab inventione, Reperire non poterant, I. 68. *f.* εἴκοσι σταδίους ἀπὸ τῆς κρήνης ἀπέχον, IX. 52. *f. et alibi* ἴσον ἀπέχειν, Æque longe abesse, VIII. 132. *f.*

2) *Transitive.* Amovere, Submovere, Non admittere. ἵνα τῶν ναυμαχιέων αὐτοὺς ἀπόσχῃ, VIII. 22 *extr.* Εὐβοίης ἀπέχειν πολυμηκάδας αἶγας, *in Bacidis orac.* VIII. 20. *f. Hinc in Passivo:* ἀπείχοντο τῶν πάντων ἱρῶν τὰ πάντα *etc.* Cuncta ista ab omnibus sacrificiis (*sive* templis) procul habebantur, Non admittebantur, I. 180. *f. ubi nil opus erat* ἀπέργοντο *corrigere. Sed in Medio significat* Abstinere, *quasi* Sese amovere. ὥστε, σινεομένων τὴν ἄλλην Ἀττικὴν Λακεδαιμονίων, Δεκελέης ἀποσχέσθαι, IX. 73. *f.* οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται, Nullo tempore a me discedunt, Continenter me obsident, VII. 13. *m.*

Ἀπεχθάνεσθαι *et* Ἀπέχθεσθαί τινι, Odium alicujus incurrere. σύ τε σφι οὐκ ἀπεχθήσεαι, I. 89. *f.*

[illegible] ἀπήχθετο, III. 1.

[illegible] (jon. pro ἀφέψειν,) fut. [illegible]. Decoquere, Excoquere. τοῦτον (τὸν καρπὸν) φρύξαντες ἀπέψουσι, II. 94. f. χρυσίου [illegible] ἀπεψήσας, IV. [illegible] (unde ἄπεφθος χρυσός.) [illegible] ἀπεψημένου, I. 188. f. [illegible]

[illegible] (jon. pro ἀφηγεῖσθαι) Narrare, Commemorare, Exponere. ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός, I. 21. f. 86. m. τὸ πρῆγμα ἀπηγέετο τῷ Ἁρπάγῳ, I. 118. a. ἀπηγήσατο πᾶν τὸ πρῆγμα, III. [illegible] τὴν ὄψιν διεξῆλθε ἀπηγεόμενος, VII. 18. a. οὐ γὰρ ἔχουσι [illegible] (αὐτῶν) ἀπηγήσασθαι, Memorare, Referre nomen illorum non possunt, I. 2. a. χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου, Praeter id quod jam exposui, I. 207. m. IX. 26. f.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Narratio, Res narrata. τὰ θεῖα τῶν ἀπηγημάτων, Quae narrantur ad res divinas spectantia, II. 3. f.

Ἀπήγησις, ιος, ἡ, Narratio, Commemoratio, Expositio. ἄγρη [illegible] ἀπηγήσιος, II. 70. a. [illegible] ἀξιόχρεα ἀπηγήσιος, V. [illegible] f. [illegible] μιν οὐκ ἀξίως [illegible] III. 125. m.

Ἀπῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Ad senectutem vergens, Ætate provectus. Comparat. ἀνὴρ ἀπηλικέστερος, Natu grandior, Aetate jam provectior, III. 24. m.

Ἀπηλιώτης ἄνεμος, Subsolanus ventus, Eurus. πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, Orientem versus, IV. 22. a. 99. m. [illegible] ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτῃ ἀνέμῳ, IV. 152. a. m. ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος ἀπηλιώτης, VII. 188. m.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nil mali passus, Incolumis. παῖδα τὸν ἀπήμονα προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν, I. 42. extr.

Ἄπηρος, ου, ὁ, ἡ, Integer membris, I. 32. m. f. ubi perperam olim ἄπειρος.

Ἀπιδεῖν, Desuper conspicere. ἐπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δενδρίου, IV. 22. m. f.

Ἀπιέναι, (ab εἶμι, Eo,) Abire. ἀπίασι (Abeunt) οὐδενὶ κόσμῳ, VIII. 60, 3. ἀπήϊσαν, Abierant, VIII. 138. a. ubi perperam ἀπίεσαν olim. ἄπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα, Redite ad vestras sedes, VI. 97. f.

Huc refer Med. Ἀπίεσθαι, *idem fere ac activum significans; quod infra sub* Ἀπιέναι *jon. pro* Ἀφιέναι *positum reperies.*

Ἀπιέναι, (*jon. pro* Ἀφιέναι) *cum Accusat.* Dimittere, Emittere: *cum Infin.* Sinere, Pati.

Literam φ ex communi forma verbi tenent libri omnes I. 206. *m.* ἄφες μόχθον, Mitte, Omitte laborem; *ubi* ἄπες *suâ auctoritate edidit Schaef. et* V. 106. *f.* ὡς τάχος με ἄφες πορευθῆναι, *ubi iterum* ἄπες *ed. Schaef. Tum* ἀφεῖτο VIII. 49. *a. non* ἀπεῖτο: *et* Ἀφήσειν, VII. 193. *f.*

Alibi constanter littera π tenetur. Sic καί μιν ἀπίει, Dimisit *vel* Dimittit illum, V. 107. ἀπίει ἀπάγεσθαι (αὐτήν), Passus est illum abduci, VI. 62. *extr. Potest autem* ἀπίει *esse Imperf. ex* ἀπίεε *contractum, sed talem contractionem non amat Hero-*

dotus: quare potius fuerit Praesens historicum per syncopen formatum ex ἀπιέει. *Vide Var. Lect. ad* I. 180, 5. *Valet autem* ἀπιέει *idem ac* ἀπίησι, *quod ipsum etiam* VI. 62. *praeferunt plures codices; nec vero opus est ut ibidem cum Schaef.* ἀπιεῖ *corrigatur.*

Habent tamen libri nostri etiam contractam formam Imperfecti Ἀπίει, *pro* ἀπίεε, IV. 157. *m. f.* οὔ σφεας ἀπίει ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης, Non dimisit (Non absolvit) eos deus quod ad condendum coloniam adtinet. *Tertia plur. Praes.* τὸ πλοῖον ἀπιᾶσι (*al.* ἀπιεῖσι) κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, I. 194. *a. m. Plural. Imperf.* Ἀπίεσαν, Dimiserunt, V. 38. *a.* Emiserunt, Projecerunt, VIII. 52. *f. Sed prave olim* ἀπίεσαν VIII. 138. *a. pro* ἀπήϊσαν, Abierunt. *Futur.* τίνα γλῶσσαν ἀπήσουσι, II. 15. *m.*

Subjunct. Praes. ἐπεὰν ἀπίῃ τὴν ψυχήν, Quando Emittit (Efflat) animam. IV. 190. *a.* ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, Quando tela Emiserint, VII. 226. *a.*

Infinit. Praes. τοῦτον συλλαμβάνειν καὶ μὴ ἀπιέναι, II. 121, 5. τὰ ἄλλα ἀπιέναι, Caetera omittere, VIII. 40. *f. Partic.* τὸ ἔλαττον ἀπιείς, Omittens, III. 95. *f.*

Aor. 1. *Act.* Ἀπῆκε (αὐτούς), Dimisit *illos*, III. 118. *extr.* 119. *f.* 125. *f.* ἀπῆκαν, V. 38. *a.* ἀπῆκε ἀπ' ἑωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νέας, VII. 121. *a.* ἀπῆκε βέλος, Emisit telum, IX. 18. *a.*

Aor. 2. *Imperat.* Ἄφες, *ut quidem praeferunt libri, non* ἄπες, *vide supra, sub initium hujus articuli. Particip. Aor. sec.* Ἀπείς τὸν πάντα στρατόν, I. 77. *f. ubi quidem* ἀφείς *praeferunt libri fere omnes.* ἀπέντα (Dimittentem, Repudiantem) ταύτην τὴν γυναῖκα, V. 39. *f.* ἀπέντες τοὺς μυρίους, VII. 60. *m.* τὰ ἄλλα ἀπέντας, Omittentes alia omnia, VIII. 142. *m.* ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν ἀφύλακτον, VIII. 70. *extr. Infinit.* τὴν Ἰωνίην ἀπεῖναι τοῖσι βαρβάροισι, Joniam barbaris relinquere, IX. 106. *a. m.*

Futur. Ἀπήσω: *unde Particip.* διετείνοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες, IX. 18. *a.*

Notanda vero dictio Ἀπιέναι (*i. q.* μετιέναι) τὰς ἁμαρτάδας, VIII. 140, 2. *f. coll.* 140, 1. *a.*

Passivum: Praesens Ἀπίεσθαι *non passivâ notione usurpatum apud Nostrum, sed eâ quae verbo Medio propria est, de quâ mox. Aor.* 1. *Pass.* ὁ στρατὸς ἀπείθη ὑπὸ Ξέρξεω, Dimissus est a Xerxe, VII. 122. *a.* ὡς ἀπείθησαν Ἀθηναῖοι, δρόμῳ ἵεντο ἐς τοὺς βαρβάρους, Athenienses ut (*signo dato*) emissi sunt *ad pugnam*, cursu contenderunt in barbaros, VI. 112. *a. Plusquamperf. pass.* ἡ Ἀττικὴ ἀφεῖτο ἤδη, Attica jam Abdicata, Derelicta erat, VIII. 49. *a. ubi aspiratam literam* φ *libri tenent omnes.*

Medium Ἀπίεσθαι, Ex sese emittere; *ut* ἡ γονὴ τὴν ἀπίενται (οἱ Αἰθίοπες) ἐς τὰς γυναῖκας, III. 101. *a.* τοιαύτην ἀπίενται θορήν, *ibid. b.* ἀπιευμένου *tamquam a praes.* ἀπιέομαι) τοῦ ἔρσενος τὴν γονήν, III. 109. *a. Dein, quemadmodum verbum* ἵεμαι (*leni spi-*

ritu) *idem fere sonat ac* εἶμι, *Eo, Propere eo, Contendo,* (*conf.* VII. 122. *a.*) *sic et* Ἀπίεμαι *significat* Abeo, Propere abeo, Abire contendo; *scilicet proprie* Emitto me, Projicio me. *Sic* VII. 122. *m.* ἔπλεε ἀπιέμενος ἐς τὸν Θερμαῖον κόλπον, Abire Properans, Progredi et Persequi iter Contendens. (*Sed haec quidem commodius ad* Ἀπιέναι, *ex* ἀπὸ *et* ἰέναι *compositum referentur. Conf. infra,* Ἴεσθαι, *sub verbo* Ἰέναι, Ire.) *Similiter* ὡς δὲ ἀπίεσθαι μέλλειν τοὺς ἵππους, Quum in eo essent equi ut Abirent, ut Abire contenderent, III. 87. *b. ubi quidem etiam passive intelligi potest* ut Emitterentur.

Ἀπικνέεσθαι, (*jon. pro* ἀφικνεῖσθαι) Venire, Advenire, Pervenire. ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται, III. 82. *m.* ἐς τοῦτο ἀπικνέεσθαι, Eo venire, IV. 127. *a.* (*conf.* ἐσαπικνέεσθαι.) *Imperat.* ἀπικνέο μοι πάντως, Fac omnino me convenias, V. 24. *a. ubi* ἀπικνέο *per syncopen ex* ἀπικνέεο, *i. q. commune* ἀφικνέου, ἀφικνοῦ. *Vide quae notavimus in Var. Lect. ad* I. 180, 5.

Praesertim frequentatur Aor. sec. Ἀπικέσθαι, *et Praet. Perf. et Plusq.* Ἀπῖχθαι. *Quod ad varias hujus verbi formationes spectat, notandum, in 3 plur. Aor. 2. pro communi formâ* ἀφίκοντο *et jonicâ* ἀπίκοντο, *passim usurpare Nostrum* ἀπικέατο, *in Præt. Perf. autem et Plusq. pro eo quod vulgo graece dicunt* ἀφιγμένοι εἰσὶ *et* ἦσαν, *frequentare eumdem cum Jonibus omnibus* ἀπίκαται *et* ἀπίκατο. *Vide Adnot. nostram ad* I. 2, 11.

De constructione ejusdem verbi notemus hasce formulas. ἐς νείκεα ἀπιγμένους τοὺς πρώτους αὐτῶν, IX. 55. *a.* ἀπικέσθαι τινὶ ἐς λόγους, II. 28. *a.* 32. *a.* (*ubi mox etiam* ἀπικ. ἐς λέσχην.) III. 52. *f.* IV. 128. *a.* ἐς ἀμφισβασίας, IV. 14. *m.* ἀπικ. ἐς διάπειράν τινος, Experimento cognovisse aliquid, II. 28. *m. f.* 77. *a.* οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκευ, I. 124. *a.* ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖχθαι, I. 193. *m. f.* ἐς τοσοῦτον θόρυβον, VIII. 56. *a.* ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, Ad extremam redacti sunt miseriam, VII. 118. *a.* ἐς τὸ ἔσχατον (τοῦ) κακοῦ ἀπιγμένοι, VIII. 52. *m.* ἐς πᾶσαν βάσανον, VIII. 110. *a. m.* ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην, IX. 7, 2. *a.* ἐς ὠθισμόν, IX. 62. *m.* διὰ μάχης ἀπικέατο Ἁρπάγῳ, Praelium cum Harpago commiserunt, I. 169. *a. Eàdem notione dicitur aliquis* ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι, IX. 48. *a.*

Et de rebus inanimatis. οὔρεα ἐς ὀξὺ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα, Montes cacuminibus in acutum desinentes, II. 28. *a. m.* κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπιγμένας ὀρθάς, VII. 64. *a. ubi quidem* ἀπηγμένας *praeferunt codd. nonnulli et ed. Schaef. Vide ibi Valck.*

Ἄπιξις, ιος, ἡ, Adventus, (*jon. i. q.* Ἄφιξις.) *Communis forma superest* (*per librariorum, ut videtur, incuriam*) I. 69. *m. f.* τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν, *ubi* ἀπίξι *correxit Schæf.* ἀπίξει *Borh. Etiam in Vit. Hom. c.* 23. *m. est* τῆς ἀφίξιος. *Alibi constanter jonica tenetur*

forma. τῆς ἀπίξιος, III. 69. *f.* (*ubi de* Congressu *vel* Concubitu mulieris cum viro.) III. 145. *f.* etc. V. 49. *a.* τὴν ἄπιξιν, II. 116. *a.* VIII. 41. *a.* IX. 77. *a.* τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, V. 92, 6. τὴν ἄπιξιν τὴν ἐς Θήβας, IX. 17. *a.* ἐπὶ Σαρπηδονίης ἄκρης τὴν ἄπιξιν ποιεύμενος, Iter faciens, Cursum dirigens, VII. 58. *a.* τὴν ἐς Λακεδαίμονα ἄπιξιν προφέρων, VIII. 125. *a.*

'Απιποῦν, Exprimere. κόψαντες ἀπιποῦσι, Exprimunt *grana*, *ut prodeat oleum*, II. 94. *m.*

'Απίπτασθαι, (*jon. pro* ἀφίπτασθαι) Avolare. τὸν μὲν (ὄνειρον) ταῦτα εἰπόντα ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἀποπτάσθαι, Avolasse, VII. 12. *extr.*

'Απισος, *i. q.* ἱκανῶς ἴσος, *si vera Wesselingii conjectura ad Herodot.* II. 7. *Conf. Koen ad Gregor. Dial. jon.* §. 115.

'Απισοῦν, Exaequare, Aequalem reddere, πρὶν ἄν σφι ἀπισωθῇ (ὁ χρυσὸς) τῇ ἀξίῃ τῶν φορτίων, IV. 196. *f.*

'Απιστάναι, 1) *notione transitivâ*, Facere ut quis deficiat, Ad defectionem solicitare. Κῦρος ἐπειρᾶτο τοὺς Ἴωνας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάναι, *sive*, *ut nos cum Wess. et aliis edidimus*, ἀπιστάμεναι, I. 76. *m.* ἀπιστᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας, IV. 160. *a.* ἀπιστὰς τοὺς Αἰγυπτίους ἥλω, III. 15. *f.* τοὺς Λυδοὺς ἀπίστησε ὁ Πακτύης ἀπὸ Κύρου, I. 154. *a.* ἀποστήσων νομὸν τὸν Βάκτριον (*scil.* ἀπὸ τοῦ βασιλῆος), IX. 113. *m.*

2) *Reperitur vero Aor.* 1. *Act. etiam notione Reciprocâ vel Intransitivâ*, Recedere, Discedere. ἀποστήσαντες ὦν (*scil.* ἑωυτοὺς) ὅσον τι δύο στάδια, IX. 23. *f. Not.*

3) 'Αποστῆναι (*Aor.* 2.) *et* 'Απιστάναι (*per sync. ex* ἀπιστακέναι) Defecisse. ἀπίστησαν ἀπὸ Δαρείου, ἀποστάντες δὲ etc. I. 130. *a.* πάντες ἀπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου ἀποστάντες, II. 30. *m.* ἤν καί σφεων ἀποστέωσι, III. 15. *a.* I. 155. *extr.* 'Απεστᾶσί μοι, (*pro* ἀπεστάασι ἀπ' ἐμοῦ.) A me defecerunt, I. 155. *a. m.* ἀπίστασαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων, (*syncop. ex* ἀπιστάκεσαν) Defecerunt, IX. 126. *f.* ἀπεστεώτων τῶν συμμάχων, Quum defecissent ab eis socii, I. 102. *f.* ὡς τοὺς Ἴωνας ἐπύθετο ἀπιστάναι, V. 104. *m.*

4) 'Απίστασθαι, Deficere *ab aliquo.* ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο ἀπίστασθαι, I. 95. Πέρσας ἀναπείσας ἀπίστασθαι, I. 124. *m. f. Sic* I. 125. *a. et m.* 141. *m.* VIII. 22. *m.* τοῦ 'Αλεξάνδρου ἀπιστέαται (*jon. pro* ἀπίστανται, *praes. historicum*) θεράποντες, II. 113. *m.* ἀπιστέατο (*praet. imperf. pro* ἀφίσταντο) πρὸς τοὺς ἑτέρους, Defecerunt ad caeteros, II. 162. *f.*

'Απιστέειν, 1) Non credere, Fidem non habere, Diffidere. ἀπιστέειν γὰρ (*scil.* αὐτοῖς) τὸν 'Αδείμαντον, VIII. 94. *m. f. in oratione obliquâ.* εἴ μοι ἀπιστέεις τὰ περὶ τῶν χρημάτων, III. 122. *f.*

2) *i. q.* ἀπειθεῖν, Inobedientem esse. εἰ δὲ οὐκ ἠπίστησαν, non inobedientes fuerunt; Obtemperarunt *illis*; Consilium *illorum* secuti sunt, VI. 108. *m. Not.*

3) *Controversus est locus* III. 15. *a.* εἰ δὲ καὶ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν, *ubi*, *si verbum*

ἠπιστηκέναι non ad thema ἐπίσταμαι. Scio, sed cum H. Steph. (in Verborum Anomalorum thematibus) ad Ἀπιστέω referas, statuendum fuerit, duarum negationum (quarum una in α privativo inest, altera in μὴ particulâ) alterutrum ex graecae linguae idiotismo abundare. Vide Not. ad loc. cit. et conf. infra sub verbo Ἐπίστασθαι dicenda.

Ἀπιστίη, ης, ἡ, Incredulitas, Diffidentia, Fides non adhibita. ὑπὸ ἀπιστίης, Quia fidem nunquam non habuit, III. 153. a. ὑπὸ ἀπιστίης τὸν ἄγγελον εἶχον ἐν φυλακῇ, VIII. 23. a. V. 41. m. ὑπὸ ἀπιστίης μὴ μὲν γενέσθαι μηδαμὰ μέζονας ἀνθρώπους τῶν νῦν, Quum neutiquam persuadere mihi potuissem etc. I. 68. a. ubi duarum negationum (quarum una in α privativo inest, altera in μὴ particula) alterutra abundat.

τὰ εἰρημένα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀνήκει, Quae dicta sunt, multis incredibilia videntur, I. 193. m. f. τοῖσι παρεοῦσι ἀπιστίη πολλὴ ὑπεκέχυτο, III. 66. a.

Ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ. Passiva notione, Cui nulla fides habetur, Cui non fidimus, Suspectus. ἵνα ἀπίστους ποιήσῃ τοὺς Ἴωνας, scil. πρὸς Ξέρξην, ut suspectos redderet Jonas apud Xerxem, VIII. 22. f. 2) Activa notione. ἔμελλε ποιήσειν (τοὺς βαρβάρους) ἀπίστους τοῖσι Ἕλλησι, Facturus erat ut Barbari diffiderent Graecis, Suspectam haberent Graecorum fidem, IX. 98 extr.

Ἄπλετος, ου, ὁ, ἡ, Immensus. χρυσὸς ἄπλετος, Immensa vis auri, I. [illegible] 215 extr. III. 106. m. IX. 109. f. ἅλες [illegible] τοι, IV. 53. m. οἰμωγῇ διαχρᾶ[illegible] ται ἀπλέτῳ, VI. 58. f. ο[illegible] ἐχρέωντο ἀπλέτῳ, VIII. 9[illegible] IX. 24. ὕδωρ ἄπλετον, VIII.

Ἀπλοίη, ης, ἡ, (comm. ἄπλοια) [illegible] pus quo navigari non p[illegible] πλεῦνας ἡμέρας ἐρμούντων δι' ἀπλοίην, Vit. Hom. 39.

Ἀπὸ, Praepositio regens Geni[illegible] Latinorum A, Ab.

1) Proprie locum hab[illegible] indicatur Progressio ab u[illegible] alterum, jungiturque ei [illegible] Personae unde fit prog[illegible] Verbi gr. Nuncius venien[illegible] βασιλῆος, (i. q. παρὰ βασι[illegible] ἀπ' Αἰγύπτου, i. q. ἐξ Αἰγ[illegible] Quo referri possunt fo[illegible] hujusmodi : οἱ ἀπὸ Πελοπο[illegible] Qui sunt ex Peloponneso[illegible] Peloponnesii, VIII. 70. [illegible] οἱ ἀπὸ Σπάρτης, Spartani, 114. m. ἀπ' ὅτευ (jon. p[illegible] οὗ τινος) ὁ δῆμος Λύδιος ἐ[illegible] I. 7. m. IV. 45. m. ποταμ[illegible] ὅτευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷν ἐστί, III. 115. m. ἀπ' οὗ γεγόναμεν, A quo nos or[illegible] mus, generis originem [illegible] mus, VII. 150. a.

2) Inde denotat Dista[illegible] vel Intervallum loci : ut [illegible] λασσα ἀπέχει ὡς τέσσερα[illegible] δια ἀπὸ λίμνης, IV. 195. [illegible] usu nihil frequentius. Eod[illegible] ferri possunt exempla huju[illegible] ἀπο πέντε πηχέων ἀπέλιπε τ[illegible] δακτύλους, VII. 117. m.

3) Temporis intervallu[illegible] οὗ, A quo tempore, Ex[illegible] II. 44. a. τὸ ἀπὸ τούτου, A[illegible] tempore, Postea, I. 4. a[illegible] m. f. et contracte τὼ 'πὸ ([illegible]

πὸ) τούτου, I. 199. *f.* πέμπτῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων, Post haec, III. 42. *a.* ἀπὸ δείπνου, Post coenam I. 133. *a. m.* (*Pro quo quidem alibi est* ἐπεί τε ἀπὸ δείπνου ἦσαν *aut* ὡς ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, Absolutâ coenâ, Postquam coenandi finem fecerunt, I. 126. *m.* II. 78. *a.* V. 18. *a.* VI. 129. *a.*) ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ, VIII. 54. *a.* δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, VIII. 55. *f.*

4) *Interdum non nuda Progressio temporis aut Profectio unius ab altero significatur; sed simul indicatur, Prius esse causam alterius, ut* ἀπὸ τούτου *idem valeat ac* ἐκ τούτου, παρὰ τοῦτο. *Sic* ἀπὸ τούτου II. 42. *m. non nude significat* Ab hoc tempore, *sed simul* Hanc ob causam, Inde factum est ut *etc. Similiter* ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης, I. 209. *f. non solum* Post hanc visionem; *sed* Propter hanc visionem. *Sic* τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, IX. 66. *m. Huc referendae et illae locutiones, ubi* ἀπὸ *videri possit pro* ὑπὸ *poni.* οὐδὲν μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἐγένετο, I. 14. *f. ubi* ὑπ' αὐτοῦ *malles; sed intellige* Ab illo profectum. *Sic* τὰ ἀπὸ Πρηξάσπεω γινόμενα, III. 78. *a.* πλέω κακὰ τῇ Ἑλλάδι -- τὰ μὲν ἀπὸ τῶν Περσέων γενόμενα, τὰ δὲ ἀπ' αὐτέων τῶν κορυφαίων, VI. 98. *m.* τὸ ἀπ' ἡμέων, Quod a nobis proficiscitur, A nobis præstari potest, IX. 7, 1. *f.*

5) *Est ubi* ἀπὸ *idem atque* ἐκ *valet, ut latine commodissime per* De *vel* E numero *reddatur.* ἀπ' ἑκατὸν καὶ εἴκοσι παίδων εἷς μοῦνος ἀπέφυγε, VI. 27. *m.*

6) *Alibi latine* De *redditur eâ notione, quâ aliâs praepositionem* περὶ *vel* ἐπὶ *cum genit. ponunt Graeci.* ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τουτέων τῶν ποταμῶν, Haec sunt quae de his fluviis memoranda habui; (*intellige,* Quae ab his fluviis pervenerunt ad nostram notitiam,) IV. 53. *f.* τὰ ἀπὸ τῆς νήσου -- οἰκότα ἐστι ἀληθηΐῃ, IV. 195. *f.* τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, VII. 195. *f.*

7) *Ubi significatur Vitae sustentandae ratio, eadem propositio* ἀπὸ *ponitur.* ζώουσι ἀπὸ θήρης, Venatione vitam sustentant, IV. 22. *a.* ζώοντες μὴ ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων, IV. 46. *f.* ζῶσι ἀπὸ ληΐης καὶ πολέμου, IV. 103. *extr.* V. 6. *extr. In Vita Hom. cap.* 3. *extr.* ἀφ' ὧν ἐδύνατο *idem valet ac* κατὰ τὴν δύναμιν, *Pro facultatibus.*

8) *Pleonastice interdum praeponitur Genitivo, ubi solus etiam per se stare Genitivus poterat. Sic* ἀπὸ τῆς ἐλαίης τοὺς κλάδους, VII. 19. *a. non aliud sonat nisi* τοὺς τῆς ἐλαίης κλάδους, Oleae ramos.

9) *Notanda Tmesis, qua præpos.* ἀπὸ *a verbo, cum quo componi debuerat, sejuncta reperitur* VIII. 89. *a.* ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ στρατηγός, -- ἀπὸ δὲ ἄλλοι πολλοί.

'Ἀποβάθρη, ης, ἡ, Scala nautica; Pons quo e navi in hostilem aut in littus descendimus. ἀποβάθρας παρασκευάσασθαι ἐς ναυμαχίην, IX. 98. *a.*

'Ἀποβαίνειν, 1) Abire, *Praet. infin.* ἀποβεβηκέναι, Abiisse. 2) Accidere, Evenire, Exitum habere. γενομένου τέρατος, φυλάσσουσι τὠ

ἀποβαῖνον, etc. Observant eventum, II. 82. *f.* σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται, Quam in partem (Quo modo) res sit exitura, I. 32. *f.* ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε, I. 86. *m.* πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐὸν, I. 97. *a.* παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε, VIII. 4. *a.* ἔμελλέ σφι τοιοῦτο ἀποβήσεσθαι, VII. 23. *m.* οἷόν περ ἀπέβη, VIII. 86. *m.* εὖ ἐξεπιστάμενος τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, IX. 66. *m.* ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον κῆ ἀποβήσεται, VIII. 67. *a.* τῇ δ' ἐγὼ δοκέω ἀποβήσεσθαι τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, VIII. 68, 2. *a.* *Participium* τὠποβαῖνον *vel* τὼ 'ποβαῖνον, *pro* τὸ ἀποβαῖνον. II. 82. *b.*

Impersonaliter positum verbum videri possit III. 82. *m.* ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀπέβη ἐς μουναρχίην: *nempe intellige* τὸ πρῆγμα *aut* τὰ πρήγματα, Res redit ad unius imperium.

Ἀποβάλλειν, Amittere. τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε, I. 60. *a.* τὰ πατρῷα ἀπέβαλον, III. 53. *a.* τὸν στρατὸν ἀποβαλέειν, VIII. 65. *m.* ἀποβαλέεις τὴν κεφαλὴν, ibid. *m. f.* *Omitto plura.*

Ἀποβάπτειν, Intingere. IV. 70. *b.*

Ἀποβιβάζειν *et* Ἀποβιβάσασθαι, Jubere *aliquem* descendere (*e navi in terram*). ἐς τὴν νησίδα πολλοὺς τῶν Περσέων ἀπεβιβάσαντο, VIII. 76. *a. et mox* ἀπεβίβασαν, *eâdem notione, ibid. m.* τούτους ἀπὸ τῶν νηῶν ἀπεβιβάσατο, IX. 32. *m. Mediâ verbi formâ significatur, eo consilio illos in terram exscendere jussisse imperatorem, ut ibi illorum operâ uteretur.*

Ἀπογεφυροῦν, Aggeribus munire *et a fluvii inundatione defendere.* τὸν Μῆνα ἔλεγον ἀπογεφυρῶσαι τὴν Μέμφιν, II. 99. *a. Not.*

Ἀπογίνεσθαι, 1) *i. q.* ἀπεῖναι, Abesse. τοῖσι ἀπογενομένοισι τῆς μάχης, Qui praelio non interfuerant, IX. 69. *a.*

2) Denasci, Mori. τοῖσι ἂν ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκίων ἄνθρωπος, II. 85. *a.* μηδένα τῶν ἑωυτοῦ ἀπογενομένων θάψαι, II. 136. *m.* κατὰ τὸν γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενον ποιεῦσι τοιάδε, V. 4. *a. et mox iterum* ibid. *Etiam de mutis animalibus:* βοῶν καὶ ὄνων τῶν ἀπογινομένων, III. 111. *m.*

Ἀπόγονος, ου, ὁ, ἡ, *Adjective*, Oriundus. Γλαύκου νῦν οὔτε τι ἀπόγονόν ἐστι οὐδὲν, Glauci nulla nunc propago superest. VI. 86, 4. *Substant.* Ἀπόγονοι, οἱ, Posteri. οὕτω εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι, VII. 150. *m.*

Ἀπογράφειν, Scripto consignare, In tabulas referre. ἔθνος ἓν ἕκαστον ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί, VII. 100. *a. mox* ibid. *m.* Ξέρξης ἑκάστας ἀπογραφόμενος, In tabulas referri jubens. *vide ibi Not.* αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα, Constanter notasse sibi (In tabulas suum in usum retulisse) annos, II. 145. *m.* τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος ἐθηεῦντο καὶ ἀπεγράφοντο, sibi descripserunt, Delinearunt, III. 136. *a.*

Ἀποδάζεσθαι, Partem aliquam de toto Sejungere, divellere. Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἑωυτοῦ στρατιῆς μόριον, II. 103. *f.*

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ, ἡ, (*ab* ἀποδάζε-

σθαι) Divisus, Separatus, A caeteris divulsus et sejunctus. Φωκέες ἀποδάσμιοι, Phocenses a popularibus suis divulsi et sejuncti, Pars Phocensium sejuncta, I. 146. *a. Not.*

Ἀποδεικνύειν et Ἀποδεικνύναι, *Aor.* 1. ἀποδέξαι, *jon. pro* ἀποδεῖξαι: 1) Ostendere, Monstrare, Demonstrare. τῷ ἐγὼ ἀποδέξω, *nempe* τὰ χρήματα, Cui ego pecunias illas ostendam, III. 122. *extr. coll. c.* 24. *extr.* ἀπέδεξε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα, Demonstravit insumta et persoluta fuisse 400 talenta, VII. 118. *f.* οἱ ἐπεστεῶτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον, Rationes ostenderunt, Exhibuerunt, VII. 119. *a.* ἀποδεικνύουσι μαρτύρια τουτέων τάδε Proferunt testimonia, V. 45. *a.* ἀπεδείκνυσαν - - ἕως οὗ ἀπέδεξαν ἁπάσας, Demonstrarunt *mihi*, II. 143. *m.* ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, Si quis multos filios (*a se procreatos*) Ostendere, Repraesentare possit, I. 136. *a.* τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι, ibid.

2) *Non solum* Monstrare, *aut simpliciter* Repraesentare, *verum etiam* Tradere alteri, *aut certe* Offerre. ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον, τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, Qui patris cadaver pignori daret, II. 136. *a. ubi mox dein,* τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον. *Sic* ὅκως βασιλέϊ Ξέρξῃ ἀποδέξαιεν τὰ χρήματα, VIII. 36. *m. non solum significat*, Ut regi Monstrarent pecunias, *Sed* Ut ei Repraesentarent et Traderent. *Similiter*, πολλὰ μὲν κλέπτοντες ἐπώλεον, - - - πολλὰ δὲ καὶ ἀπεδείκνυσαν, ὅσα αὐτέων οὐκ οἷά τε ἦν κρύψαι, IX. 80. *f.* Αἰακῷ τέμενος ἀποδέξαντας, Aeaco delubrum statuentes, V. 89. *m.* Πακτύην εἶχον ἐν φυλακῇ, θέλοντες Κύρῳ ἀποδέξαι, Tradere eum Cyro volentes, I. 160. *f. nec enim satis esse videtur quod olim in vers. lat. ponebatur*, ut Cyro eum monstrarent.

3) *Cum dupl. accus. non solum denotat* Ostendere aliquem talem, *sed et* Efficere, Reddere talem. ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγιέα μιν ἐόντα ἀπέδεξε, III. 130. *m. Et absque participio* ἐόντα *cap.* 134. *a.* ὡς δέ μιν ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε, sanum praestitit. *Sic* θέλων τὸ μαντήϊον ψευδόμενον ἀποδέξαι, II. 133. *f. non solum significat* Ostendere *aut* Demonstrare volens. mendax esse oraculum; *Sed* Efficere cupiens ut mentitum esse comperiretur.

4) Ἀποδέξαι βασιλέα *est* Nominare, Constituere, Creare regem, VII. 2. *a. Sic* ἀποδέξαι μυριάρχας καὶ χιλιάρχας, VII. 81. *Inde cum dupl. Accus.* τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, III. 63. *a. m.* στρατηγὸν τοῦ πεζοῦ Ἄμασιν ἀπέδεξε, IV. 167. *a.* στρατηγὸν τῆς στρατιῆς ἀποδέξαντες Κλεομένεα, V. 64. *a. Item cum Accus. et Infin.* Ὀτάνεα ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραθαλασσίων, V. 25. *a. Similiter in Passivo:* ἢν ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἀποδεχθῶ στρατηγὸς, I. 124. *m, f.* οὗτος ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθείς, I. 162. *m.* Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο, III. 88. *a.* ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος, VII. 154. *a.*

m. μελεδωνοὶ ἀποδεδέχαται, (*jon. pro* ἀποδεδειγμένοι εἰσὶ,) Constituti sunt qui curam gerant, II. 65. *a.* τροφὴ αὐτοῖσι τοιαύτη ἀποδέδεκται, ibid. *e.* ὁκόσοι σφι ἱροὶ ἀποδεδέχαται, Qui ipsis sacri constituti (declarati) sunt, II. 77. *f.* (*conf.* ἀποδέκεσθαι.) τοῖσι ἀποδεδέχθαι, His constitutum, Designatum, Mandatum fuisse negotium, II. 124. *a.* τοῖσί ἐστι χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος ἐν ᾧ συλλεγόμενοι *etc.* I. 153. *a.*

5) Ἀποδέξαι τινὶ τέμενος *vel* βωμὸν, Dicare, Dedicare alicui fanum *vel* aram, V. 89. *m. et f.* VII. 178. *m. f. Conf. Plutarch. Lucull. c.* 29. *laudatum Schneidero in Lex. crit.*

6) *Frequenti in usu apud Nostrum est Medium verbum* Ἀποδείκνυσθαι, *significans*

(1) *idem quod* ἀποφαίνεσθαι, Proferre, Exponere, Explicare, Dicere *suam sententiam.* ἀποδείκνυσθαι γνώμην, IV. 97. *a.* ἀπεδείκνυτο ἐναντίην γνώμην, I. 207. *a.* (*ubi mox dein,* γνώμας ἀποφαίνεσθαι.) εἰ δεῖ περὶ ἀφανέων γνώμην ἀποδέξασθαι, II. 24. *a.* τρίτος Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων *etc.* III. 82. *a.* λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὡς *etc.* III. 160. *a.* πολλάκις ἀποδεξάμενος γνώμην, ὡς *etc.* III. 74. *f.* Θεμιστοκλέης γνώμην ἀπεδείκνυτο, *sequente Accus. cum Infin.* VIII. 108. *a.* ἀποδέξασθαι γνώμην δειλοτάτην, IX. 58. *f.* ἐπίφθονον, VII. 139. *a.*

Et cum Dativo: γνώμην ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην, I. 170. *a.* οὕτω σφι γνώμας τοιάσδε

ἀπεδείξαντο, ibid. *f.* ἀποδ
νος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, (
contumeliosa verba prot
VII. 150. *a. Similiter in*
νο. ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτέων γνώμ
δέδεκτο, II. 146. *a. Similite*
sivà verbi formà et notion
μὲν Δαρείῳ γνώμη ἀπεδέδεκτ
132. *m. idem quod* Δαρ
γνώμη ἔην, ibid. *a.*

2) Edere *facinora;*
dicas A se facta ostender
ἀποδεξάμενοι μεγάλα, I.
II. 36. *f.* VII. 139. *m.*
17. *m.* IX. 71. *f.* 155. *f.*
δέξασθαι μνημόσυνα, II. 1
λόγου ἄξια, VIII. 91. ἀξι
τότατα, I. 16. *f.* οὐδὲν λα
ἔργον ἀποδεξάμενοι, I. 17
(*conf.* Ἀρετή.) *Et cum D*
ἀποδεξόμενοί τι καὶ αὐτοὶ ἔργ
σιλέϊ, VIII. 89. *f. Item cu*
Accusativis αὕτη ἀπεδέξατο (
Ostendit a se confecta, e
cta) χώματα ἀξιοθέητα, I.
ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρ
Nullam fecisse (susce
expeditionem, II. 111. *a.*
δείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μ
ἐς τοὺς βαρβάρους, VII. 2
(*ubi quidem* ἐπεδείκνυντο ε
bus codd. edidit Schaef.)
Passivum. ἡμῖν εἰ μηδὲν ἄλ
ἀποδεδεγμένον, IX. 27. *m.*
δὲν ἐστί οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργ
τοῦ ἄξιον, VII. 72. *f.* ἔργ
γάλα τε καὶ θωμαστά,
Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισι ἀ
θέντα, Prooem. libri I.

Ἀποδείρειν, (*jon. pro* ἀποδέρει
coriare, Pellem detraher
δείρει τὴν κεφαλὴν, Caput
hostis pelle nudat, IV.
Aor. 1. ἀποδείρας (τὸ ἰρ

IV. 60. *f.* 64. *f.* ἐπεὰν ἀποδείρωσι, IV. 61. *a.* ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηίην, V. 25. *m.* *Conf.* Δέρειν.

Ἀποδέκεσθαι (*jon. pro* Ἀποδέχεσθαι) Accipere, Recipere, Admittere. τοὺς ἀποπεμφθέντας μὴ ἀποδέκεσθαι, Non Recipere (Non recuperare, Non revertentes videre) eos qui a se missi essent, (*scilicet, quod ab his, ad quos missi fuissent, retinerentur*) IV. 33. *m. f.* εἴ οἱ φίλον εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ *etc.* An ei gratum esset Accipere (Admittere) consilium ab eo qui dicere voluisset quid sentiat, IV. 97. *a.* μέγιστον θῶμα ἐρέω τοῖσι μὴ ἀποδεκομένοισι Ἑλλήνων, *sequente Accus. cum Infin.* Rem maxime miram dicam eis Græcis qui non Admittunt, non Credunt, *unum e septem Persis suasisse populare institui imperium*, VI. 43. *m.*

Passivum. ἀνδραγαθίη αὕτη ἀποδέδεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, Post bellicam virtutem hoc tamquam virtus et boni strenuique viri argumentum Accipitur, Admittitur, I. 136. *a.* οὐδέ σφι θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδεδέχαται, (*jon. pro* ἀποδεδεγμένοι εἰσί,) Neque hi dii in reliquorum deorum numerum sunt ab illis Recepti, I. 43. *m.* *nisi forte et istud* ἀποδέδεκται, I. 136. *et hoc* ἀποδεδέχαται *rectius a themate* Ἀποδεικνύειν *repetantur, illisque accenseantur exemplis quae sub isto verbo num.* 4. *retulimus.*

Ἀπόδεξις, ιος, ἡ, (*jon. pro* Ἀπόδειξις) *duos habet significatus, illis respondentes quos supra in verbo* Ἀποδείκνυσθαι *retulimus.*

1) Expositio, Explicatio, Demonstratio. Ἡροδότου ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε, Haec est Expositio, Explicatio, earum rerum quas Herodotus vel ipse vidit, vel percunctando cognovit, *Prooem. libri* I. βουλομένοισί σφι γένοιτ' ἂν ἀπόδεξις, Volentibus ipsis fieret demonstratio, *i. e.* Lubenter *ejus rei* documentum essent daturi, VIII. 101. *m.*

2) ἀπόδεξις ἔργων, Confectio operum, Edere facta; *et per metonym.* Facta edita, Opera confecta. ἡμῖν λείπεται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων, I. 207. *extr.* τῶν ἄλλων βασιλέων ἔλεγον οὐδεμίην ἔργων ἀπόδεξιν, II. 101. *a.* εἴ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, II. 148. *a.*

[Ἀποδέρειν, *vide* Ἀποδείρειν.]

Ἀπόδερμα, τος, τό, (*i. q.* δέρμα,) Detracta pellis. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ποιεῦσι, IV. 64. *m.* *ubi et* δέρματα *paulo ante, et post iterum.*

Ἀποδημέειν, Domo abesse, I. 29. *m.* IV. 1. *m.* κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε, Profecta erat, VIII. 83. *f.*

Ἀποδημίη, ἡ, Peregrinatio. εἵνεκα τῆς ἐξ οἴκου ἀποδημίης, VI. 150. *b.*

Ἀποδιδόναι, Reddere. ἐκεῖνοι τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδοῦσι, IV. 119. *f.* ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδας τὴν ἀρχήν, Restituere regnum Heraclidis, I. 13. *b.* εἰ τὸ ὁμοῖον ἀποδιδοῖ ἐς αὔξησιν, II. 13. *m.* *ubi si sincera scriptura, idem valebit* ἀποδιδοῖ *ac* ἐπιδιδοῖ, *quod ibidem praecedit.*

Ἀποδίδοσθαι, Vendere. ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, I. 70. *f. et max* οἱ ἀποδόμενοι ibid. διδοῦσι νέας, πενταδράχμους ἀποδόμενοι, VI. 89. *b. ubi, pro eo quod in latinà versione* commodantes *posuimus, rectius* vendentes *reponetur; et in Adnot. ad eumdem locum, pro vocab.* minae, *quod imprudentibus nobis excidit,* drachmae *sunt reponendae.*

Ἀποδιδρήσκειν *et* Ἀποδρῆναι, (*comm.* ἀποδιδράσκειν *et* ἀποδρᾶναι) Aufugere, Profugere. ὡς δὴ ἀποδιδρησκόντων (τῶν Ἑλλήνων) IX. 59. *a.* ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύπτου παῖδας, II. 182. *f.* ἀποδρῆναι, III. 45. *a.* ἀπέδρη ἐς Σάμον, IV. 43. *f.* IX. 37. *m.* ἐπὶ θάλασσαν, VI. 2. *a.* οἴχοντο ἀποδράντες, IX. 118. *a. Futur.* ἀποδρήσεσθαι, VII. 210. *a.*

Ἀποδινέειν τὸν σῖτον, Proterere, Triturare frumentum, II. 14. *extr.*

Ἀποδοκέειν, Displicere, Non placere. μετέπειτα ὥς σφι ἀπέδοξε (ταῦτα), Dein postquam haec eis displicuere, I. 172. *m. Et sequente particulà negativà* μὴ *abundante, et Infinitivo.* ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι, Displicuit (Non placuit) eis opem ferre Jonibus, I. 152. *a. m. Similiter* ἐπεί σφι ἀπέδοξε μήτε ἐπιδιώκειν ἔτι *etc.* VIII. 111. *a.*

Ἀποδοκιμᾶν *et* Ἀποδοκιμάζειν, Reprobare, Rejicere, Repudiare. τῷ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἕπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα, I. 199. *m. f.* μήτε τοὺς λοιποὺς ἀποδοκιμάζων, VI. 130. *a.*

Ἄποδος, ου, ἡ, (*comm.* Ἄφοδος) Abitus, Discessus, Reditus, V. 29. *extr.* IX. 55. *extr.* ἥγε ἄποδος ἡμῖν ἀσφαλής, Tutus Reditus est, IV. 97. *m.*

Ἀποδρῆναι, *vide* Ἀποδιδρήσκει

Ἀπόδρησις, ιος, ἡ, Fuga, P gere. διὰ τοιούτων (τόπων ἀπόδρησιν ποιέεσθαι, IV. 1

Ἀποδύειν, Exuere; *cum dupli cusativo, ut apud Poëtam,* β'. 261. εἰ μή σε ἀπὸ μὲ εἵματα δύσω, *sic apud H tum,* ἀπέδυσέ σφεας (*nem* κόσμον), συμφορήσας δὲ (κατέκαιε, V. 92, 7. *m.* Ἐκδύειν.

Ἀπόζειν, Spirare odorem. τῆς Ἀραβίης ἡδύ, Suavis ex Arabiâ spirat, III. 11

Ἀποθανέαι, Morieris, Mori es; *sec. pers. fut. per syn ex* ἀποθανέεαι *formata, pro* ἀποθανῇ.

Ἀποθέειν, Cursu discedere, riter abire. ἱστία ἀείρο ἀποθευσόμενοι, VIII. 56. *a*

Ἀποθήκη, ης, ἡ, Repositu *metonym.* Res reposita *per metaphoram,* Benef in aliquem collatum (et illum velut depositum gratiam ab eo in fut tempus ineundam. ταῦτα ἀποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι Πέρσεα, ἵνα --- ἔχοι ἀποσ VIII. 109. *f. ubi olim* ὑπ *edd. Vide Not.*

Temere olim et prors portune IX. 27. *m. edeb* Ἀμαζονίδας, τὰς ἀποθήκα ἀπὸ Θερμώδοντος ἐμβαλούσα *vitiosa duo verba* τὰς ἀπ *scripti libri omnes, qui a diem excussi sunt, penitus rant.*

Ἀποθνήσκειν, *non solum* Mo

ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων, II. 63. *f.* *sed et* Interfici. ὑπὸ τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν, I. 137. *extr.* ἀπέθανε ὑπὸ Σαβύλλεω, VII. 154. *a.* *Sic* VII. 213. *f.* IX. 64. *m.* 75. *f.*

Ἀποθορέειν, Desilire, Exsilire. (*Comm.* ἀποθρώσκειν, ἀποπηδᾷν.) ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, I. 80. *f.* (ἀπὸ τῆς νεὸς, *de navi*,) VII. 182. *m.*

Ἀποθρώσκειν, Desilire. ἀποθρώσκοντι ἀπὸ ἵππου, III. 129. *a.*

Ἀποθύμιος, ου, ὁ, ἡ, Ab animo *alicujus* alienus, Molestus, Ingratus. οὐκ ἐθελήσαιμέν τοι ἐναντιοῦσθαι, οὐδέ τι ἀποθύμιον ποιῆσαι, VII. 168. *m. f.*

Ἀποθωυμάζειν et Ἀποθωμάζειν, *i. q.* *simplex* θωυμάζειν *et comm.* θαυμάζειν. ἀπεθώυμαζε (*vel* ἀπεθωμ.) ὁρέων, I. 88. *a.* μαθών μιν ἀποθωυμάζοντα, I. 68. *a.* ἀπεθώυμαζε καὶ ἐξεπλήσσετο, III. 148. *m.* ἀποθωυμάζειν τὸν κονιορτὸν ὅτεών κοτε εἴη ἀνθρώπων, Mirari, quorumnam tandem hominum esset ille pulvis, VIII. 65. *a.* ἀπεθώυμαζε (*vel* ἀπεθωμ.) τὸ λεγόμενον, (τὸ λεχθὲν,) I. 11. *m.* 30. *m.* IX. 111. *a.* *Conf.* Θωυμάζειν.

Ἀποικίη, ης, ἡ, Colonia. ἐς ἀποικίην ἄγειν, In coloniam deducere. εἴ τε ἐς Σαρδὼ ἄγοι (σφέας *vel* αὐτοὺς) ἐς ἀποικίην, εἴ τε ἐς *etc.* V. 124. *b.* ἔστελλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος, IV. 147. *a.* *Conf.* Στέλλειν, *num.* 3.

Ἀποικίζειν, Coloniam condere, Colonis frequentare. *Seq. Accusat.* Λυδοὶ λέγουσι Τυῤῥηνίην ἀποικίσαι, Dicunt Lydi, se Tyrrheniam colonis frequentasse, coloniam duxisse in Tyrrheniam, I. 94. *a.* *ubi vitiose olim* ἀπονικῆσαι.

Ἄποικος, ου, ὁ, Colonus. *Hinc Fem.* Ἀποικὶς, ίδος, ἡ. *Unde* ἀποικίδες πόλιες, Civitates colonis Frequentatae, Quae sunt coloniae a populo aliquo conditae. Καρχηδόνιοι Ἀμίλκᾳ μνήματα ἐποίησαν ἐν πάσῃσι τῇσι πόλισι τῶν ἀποικίδων. *scil.* πολίων, VII. 167. *f.*

Ἀποικτίζεσθαι, Deplorare, Misericordiam alicujus implorare, Misere conqueri. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο ταῦτα, (*sive* τούτων ἕνεκα) τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε, I. 114. *f.* *Conf.* Κατοικτίζ.

Ἄποινα, τὰ, Multa, quà redimitur culpa; *proprie*, quà persolutà aliquis a reliquà poenà liberatur. νῦν ὦν ἄποινά οἱ τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι, IX. 120. *a. m.* *ubi, pro* ἄποινά οἱ, *videtur utique* ἄποινά μοι *legendum. Vide Var. Lect. et Not. Sigillatim usurpatur de* Pretio redemtionis captivorum, VI. 79. *a.* φὰς αὐτέων ἔχειν τὰ ἄποινα. ἄποινα δέ ἐστι Πελοποννησίοισι δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν.

Ἀποκατῆσθαι, (*comm.* ἀποκαθῆσθαι,) Seorsim sedere. ἀτιμώμενοι ἀποκατέαται, IV. 66. *m.* *jonice pro* ἀποκάθηνται.

Ἀποκείρειν, Tondere, Radere. ἀπεκείραντο τὰς κεφαλάς, VI. 21. *a.*

Ἀποκηδεύειν τινὰ, Justa persolvere alicui; *proprie*, Finem facere τοῦ κηδεύειν, parentandi et justa persolvendi mortuo. βάρβαροι ὡς ἀπεκήδευσαν Μασίστιον, IX. 31. *a.* *Not.*

Ἀποκηρύσσειν, Per praeconem ven-

F *

dere. τὴν καλάμην ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν, I. 194. *m. f.*

Ἀποκλάειν *vel* Ἀποκλαίειν, Fletum edere, Ejulare. οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε ἀπέκλαυσας, III. 14. *m. f. ubi paulo ante est* ἀνακλαύσας, *et paulo post* ἀνακλαίειν *eàdem notione.* ἀπέκλαε *sive* ἀπέκλαιε *ex Herodoto citat Pollux* II. 64.

Ἀποκληΐειν, (*comm.* ἀποκλείειν) Excludere, Intercludere, Claudere. τὰ ἀποκληΐοντα τὴν ὄψιν, Quae prospectum Intercludunt, Intercipiunt, IV. 7. *extr.* ἀποκληΐσαντες τὰ ἱρὰ, Claudentes templa, II. 133. *a.* νῦν ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας ἔχεις, Nunc me utroque horum exclusum tenes, I. 37. *a.* ἀπεκλήϊσε αὐτὸν τῶν πυλέων, Exclusit eum portà, V. 104. *f.*

Passivum ἀποκληΐεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ Ἀγαθύρσων, Excluditur, Clauditur, *i. e.* Terminatur Scythia ab Agathyrsis, Conterminos habet Agathyrsos, (*scil.* Agathyrsi excludunt Scythiam ne ulterius porrigatur,) IV. 100. *b.* δειμαίνοντες μὴ ἡ αὐτέων νῆσος ἀποκληϊσθῇ, *nempe* τοῦ ἐμπορίου, Veriti ne ipsorum insula mercatu Excluderetur, I. 165. *a.* ἀποκληϊσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, III. 55. *a.* πολλοὶ ἀπεκληΐσθησαν τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων, III. 58. *f.* ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου, Interclusi tenebantur ab equitatu, IX. 50. *f. jonice pro* ἀποκεκλεισμένοι ἦσαν.

Ἀποκλίνειν, Declinare, Inclinare. ἀποκλίνοντι πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, IV. 22. *a. idem quod* πρὸς τὴν ἠῶ ἀποκλίνοντι ibid. *f.* Si ad orientem declines, te convertas, progrediaris. ἀποκλινομένης τῆς ἡμέρης, Inclinante die, IV. 181. *f.* ἀποκλιναμένης τῆς μεσαμβρίης, Post meridiem, Sole de medio coelo inclinante, III. 104. *f. Sed et de Plagâ mundi eadem usurpatur formula*, ἀποκλινομένης μεσαμβρίης πρὸς δύνοντα ἥλιον, Ubi meridiana coeli plaga versus occidentem solem inclinat, III. 114. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Κλίνειν.

Ἀποκορυφοῦν, In brevem summam contrahere. ἀπεκορύφου σφι τάδε, Brevibus verbis hoc responsum eis dedit, V. 73. *m. Not. Commode Portus contulit illud Hesiodi*, Ἐργ. *vs.* 106. ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.

Ἀποκρατέειν, *apud Nostrum i. q.* κρατέειν, Superiorem, Potiorem esse, Superare. ὁ Νεῖλος (*cum Istro collatus*) πλήθεϊ κρατέει, IV. 50. *a. ubi alii quidem* ἐπικρατέει. *Sed consentientibus libris legitur idem verbum eàdem notione, et quidem cum Accusat. casu constructum*, IV. 75. *a.* ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμίη ἄν μιν πυρίη ἀποκρατήσειε.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, Praeruptus. ὄρος ἄβατον καὶ ἀπόκρημνον, VII. 176. *a. m.* πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, I. 111. *m.* ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου, VIII. 53. *m.*

Ἀποκρίνειν, 1) Distinguere, Diversum facere. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρώρην συνάγοντες, Neque puppim distinguentes, diversam facientes, (*a prorâ*), neque proram in angustius contrahentes, I. 194. *a. Hinc in Passivo:* τοῖσι ἀλ-

λοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται, Aliis hominibus diversa, distincta, habitatio ab animalibus est, (*Aegyptii una cum animalibus degunt,*) II. 24. *a.* ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου τοῦ βαρβάρου (*vel* βαρβαρικοῦ) ἔθνεος τὸ Ἑλληνικὸν, Jam a priscis temporibus Distinctum, Multis modis diversum fuit, Graecum genus a barbaro, Magnum inter Graecos et Barbaros discrimen interfuit, I. 60. *m.*

2) Seligere. ἕνα ὑμέων ἐξαίρετον ἀποκρίνων, Unum e vobis prae caeteris seligens, VI. 130. *a.* ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε μυριάδας, III. 25. *a. m.* τῶν νεῶν ἀπασέων ἀποκρίναντες διηκοσίας, VIII. 7. *a.*

Loco verbi Medii Ἀποκρίνεσθαι *significante* Respondere, *Herodotus ex jonici idiomatis more* Ὑποκρίνεσθαι *usurpat. Irrepsit tamen communis forma* Ἀποκρίνασθαι *in codices nonnullos* I. 2. *f. Tenentque eamdem libri omnes* V. 49. *extr. in Cleomenis Spartani verbis, et* VIII. 101. *a. ubi Xerxes inducitur loquens.*

Ἀπόκρισις, ιος, ἡ, Responsio, Responsum: *pro quo alibi quidem* ὑπόκρισις *ex Jonum more; sed agnoscunt veteres libri omnes* τὴν τοῦ μαντηΐου ἀπόκρισιν, I. 49. *et* τῆς ἀποκρίσιος V. 50. *a. Praeferunt etiam codd. nonnulli* ἀποκρίσιος III. 53. *a. ubi plerique* ἀνακρίσιος.

Ἀποκρούεσθαι, Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο, IV. 200. *f.* οὐδαμοὺς γὰρ αὐτοὺς ἐπιόντας ἀποκρούσεσθαι, VIII. 61. *extr.*

Ἀποκρύπτειν, 1) Occultare. τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν οἰστῶν ἀποκρύπτουσι, VII. 226. *a.* 2) Celare; *cum dupl. Acc.* οὔτι σε ἀποκρύψω -- τὴν ἐμὴν οὐσίην, VII. 28. *a.*

Ἀποκτείνειν, Occidere. *Futur. particip.* πέμπει Πρηξάσπεα ἀποκτενέοντά μιν, Qui illum occideret, III. 30. *f.*

Ἀποκωλύειν, Prohibere. οἵ σ᾽ ἀποκωλύσουσι, I. 66. *m. in orac.*

Ἀπολαγχάνειν *et* Ἀπολάχειν, Sortiri, Sorte accipere, Accipere. ἀπολάχετε (*Imperat. Praes.*) τῶν κτημάτων τὸ μέρος, IV. 114. *f.* ἀπολαχόντες (*Aor.* 2.) τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, IV. 115. *a.* ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοίρην, V. 57. *m.* ἀπολαχ. μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, VII. 23. *m.* μοῖράν τε τιμέων μετέχοντες, καὶ τῆς γῆς ἀπολαχόντες, IV. 145. *f.*

Ἀπολαμβάνειν, 1) Accipere. τὸν μισθὸν, Ferre, Auferre mercedem, VIII. 137. *m.*

2) Recipere, Recuperare *regnum, urbem et simil.* ἀπολαβὼν τὴν τυραννίδα, I. 61. *a.* τὴν Αἴγυπτον, III. 18. *a.* τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν, ibid. *m.* οὐκ ἀπέλαβε τὸ ἱρὸν ἅρμα, VIII. 115. *f. Futur.* ἀπολάμψεσθαι τὴν πόλιν, III. 146. *a.*

3) ἀπολαμβάνειν μοῦνον, Seducere aliquem, solum cum solo, Semotis arbitris cum illo agere. καλέσας Ὑστάσπεα καὶ ἀπολαβὼν μοῦνον, I. 209. *m.*

4) *Med.* ἀπολαμβάνεσθαι, Intercipere, Intercludere. λέγων ὡς ἀπολάμψοιτο συχνούς, Dicens se multos esse intercepturum, IX. 38. *extr.* (Recipiendi *notione idem Fut. Med. paulo ante*

[illegible]) Inde Passivum, ἐν στεινῷ ἀπολαμφθέντες, In exiguum spatium conclusi, In angusto intercepti, VIII. 11. a. ubi ἀπολαμφθέντες idem valet ac [illegible], cap. 10. m. ἀπολαμφθέντες πάντοθεν, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐξήλυσιν, V. 101. a. m. VIII. 70. m. 97. a. Rursus, εἰ ἀναγκασθεὶς ἀπολαμφθεὶς ὁ Πέρσης μένει ἐν τῇ Εὐρώπῃ, VIII. 108. m. ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες, Ventorum vi circumventi, Intercepti et praepediti quo minus cursum, quo vellent, tenere possent, II. 115. m. Not. IX. 114. a.

Ἀπολαμπρύνεσθαι ἔργοισι, Inclarescere rebus gestis. ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρυνέαι ἔργοισι, Eo ire ubi rebus gestis inclarescas, I. 41. f. ubi videtur ἀπολαμπρυνέαι pro ἀπολαμπρυνέεαι positum, ut sit Futurum, ex λαμπρυνέεαι decurtatum. Λακεδαιμονίοισι ἔργοισί τε καὶ γνώμῃσι ἀπολαμπρυνθείς, Qui et factis et consiliis inter Lacedaemonios incluruit, VI. 70. f.

Ἀπολαύειν, Frui. ἥκω τῆς σῆς βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι, VI. 86, 1. m.

Ἀπολέγειν (i. q. ἐκλέγειν) Seligere. ἀπολέξαντες τὸ ἄριστον, V. 110. τριήκοντα μυριάδας ἀπολεξάμενος τοῦ στρατοῦ, VIII. 101. m. f.

Ἀπολείπειν. 1) *Transitivâ notione*, Relinquere, Deserere. *cum Accusat.* ἐς ὃ μιν ἀπολιπόντες οἴχοντο ἐς ἄλλον χῶρον, IV. 160. a. ἀπολιπόντες Λεωνίδην ἀπαλλάξεσθαι, VII. 222. b. τῆς θεοῦ ἀπολελοιπυίης τὴν ἀκρόπολιν, VIII. 41. f. μὴ σφέας ἀπολίπωσι (οἱ Ἀθηναῖοι) VIII. 63. *Et subintellecto Accusat.* ᾤχετο ἀπολιπών (*scil.* τὴν Πυθίην *vel* τὸ χρηστήριον) ἐς τὴν Θήρην, IV. 255. *extr.* *Sic* ἀπολιπόντων γὰρ (*scil.* αὐτοὺς) Ἀθηναίων, VIII. 63. ἐς ὃ οἱ Κορίνθιοι, τῶν παίδων οἱ φύλακες, οἴχοντο ἀπολιπόντες, *scil.* αὐτούς, III. 48. *f.* λέγεται - - Κρῆτας - - πολιορκέειν ἐπ' ἔτεα πέντε πόλιν Κάμικον, τέλος δὲ - - - λιμῷ συνεστεῶτας, ἀπολιπόντας (*nempe* αὐτὴν) οἴχεσθαι, VII. 170. *a.*

2) *Interdum videri potest absolute, absque regimine, poni hoc verbum, reddendum* Abesse, Deficere, Desinere: *ubi tamen, verum si quaeris, obtinet primitiva notio* Relinquendi, *et aut diserte adest Accusativus, aut e propinquo subintelligitur.* γυνὴ μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους, I. 60. *m.* Mulier quae tres digitos Abest a quatuor cubitis; *proprie*, Quae a mensurâ quatuor cubitorum Relinquit tres digitos, *scil.* quos statura ejus non complet. *Sic* ἀπὸ πέντε πηχέων βασιληΐων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους, VII. 117. *m.* ἐπεὰν ἀπολίπῃ ὁ Νεῖλος, II. 93. *f. interpretatus sum* Postquam deficere coepit Nilus; *Wess. cum Valla*, Postquam Nilus abscessit: *proprie*, Postquam Reliquit Nilus *ista loca, nempe* τὰ κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα. *Sic* ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολείπῃ (αὐτὰς) ὀπίσω, II. 14. *f. nempe* ἀπολείπῃ αὐτάς, Irrigata arva rursus Relinquit. ὁ Νεῖλος - - ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον, II. 19. *m. Intelligebam olim cum Porto et*

aliis κατὰ τὸ ῥέεθρον, Deficiens quod ad fluentum suum adtinet, *sed rectius* (*ut quidem nunc mihi videtur*) *et propius ad verbum, Wess. cum Valla, nec tamen satis perspicue,* Relinquens fluenta; *nempe* Relinquens cursum quem adhuc tenuit et loca quae adhuc inundaverat. (*cf.* Ῥέεθρον) ἰκτῖνοι καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἰόντες οὐκ ἀπολείπουσι, II. 22. *f. Vertunt,* Non Deficiunt, Non Desinunt esse perennes: *sed vide ne vel ex praecedentibus vel ex continuo sequentibus intelligi debeat* οὐκ ἀπολείπουσι τὰ χωρία ταῦτα *aut* τούτους τοὺς τόπους. *Conf.* ἐπιλείπειν.

3) *Medium verbum legitur* VII. 221. *f.* οὐκ ἀπελίπετο, Non discessit; *ubi quidem alii codd.* οὐκ ἀπέλιπε *praeferunt. Vide Not.*

4) *Passivum.* πολὺ τῆς ἀληθείης ἀπολελειμμένοι, II. 106. *extr.* Longe a veritate Aberrantes.

Quod apud H. Steph. in Thes. Gr. Ling. ex Herodoto citatur ἀπολείπεσθαι περὶ ἑωυτὸν *vitiosa ea olim scriptura legebatur,* II. 25. *m. ubi recte* ὑπολείπεσθαι *meliores libri dederunt.*

Ἀπολέοντες, *Particip. Fut.* (*comm.* ἀπολοῦντες) Perdituri, Interfecturi, VI. 91. *a. et m. Et* ἀπολεῦντες, IX. 18. *a.* Ἀπολεόμενοι, Perituri, VII. 218. *f.* IX. 69. *m.*

[Ἀποληΐζεσθαι, Latrocinari, Per vim eripere. *Pro* ἀπελοίατο, *quod e mstis restitutum est, temere olim* ἀπεληΐσαντο *editum erat* I. 70. *m. Vide ibi Var. Lect.*]

Ἄπολις, ὁ, ἡ, *Gen.* ἀπόλιδος, *jon.* ἀπόλιος, *Dat.* ἀπόλιδι, *jon.* ἀπόλι *et* ἀπόλι, Qui civitatem (patriam) non habet, VIII. 61. *a. ibique Var. Lect.*

Ἀπολλῦναι, *Tertia pers. plur.* ἀπολλῦσι, *pro* ἀπολλύουσι, IV. 69. *a. sicut mox ibid.* κατειργνῦσι *pro* κατειργνύουσι. *Confer. supra* Ἀπολέοντες.

Ἀπολογέεσθαί τινι ὑπέρ τινος, Respondere alicui, Causam apud aliquem dicere pro aliquo. ὁ Λάκων ἱκανός τοι ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεύμενος, VII. 161. *m. Absolute:* Μιλτιάδης, αὐτὸς μὲν παρεὼν, οὐκ ἀπελογέετο, Caussam non dixit, VI. 136. *a. Conf.* Ὑπεραπολογέεσθαι.

Ἀπολύειν, Absolvere. ἀπέλυσαν αὐτὸν μὴ φῶρα εἶναι, II. 174. *m.* (*ubi mox e contrario,* ὅσοι δέ μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι). παῖδας δὲ αὐτοῦ ἀπέλυσε τῆς αἰτίης, IX. 88. *a.*

Pro Ἀρτάβανον ἀποστείλας ἐς Σοῦσα, *codd. Arch. et Vind. praeferunt* Ἀρτ. ἀπολύσας ἐς Σοῦσα.

Ἀπολύεσθαι, Excusare culpam, Sese purgare, Diluere crimen. ὁ δὲ, ἀπολυόμενος, ἔφη, VIII. 59.

Ἀπομαστιγοῦν, Flagellis caedere. τὴν θάλασσαν ἀπεμαστίγωσε, VIII. 109. *m. f.*

Ἀπομυκταΐζειν, Crepitum ventris edere. ὁ δὲ ἐπάρας (*sc.* τὸ σκέλος) ἀπεματάϊσε, II. 162. *m. Not.*

Ἀπομάχεσθαι, Repugnare, Recusare. *Absolute:* ὁ μὲν δὴ, ταῦτα λέγων, ἀπεμάχετο, Repugnavit, Recusavit, *scil. facere id quod alter ab eo postulaverat,* I. 9. *a. Cum Accusat. rei:* ὡς δὲ ἀπεμα-

χέεσθαι τοῦτο, VII. 136. *m. id est* (*ut paulo ante ibidem ait scriptor,*) οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμᾶ. *Conf. ibi Not.*

Ἀπομνημονεύειν, In alicujus memoriam aliquid facere. ἐπὶ τούτου τὠυτὸ οὔνομα ἀπεμνημόνευσε Ἱπποκράτης τῷ παιδὶ θέσθαι, V. 65. *f.*

Ἀπομνησικακεῖν τινι, Acceptarum injuriarum memoriam alicui servare. τούτων εἵνεκεν ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι, III. 49. *m.*

Ἀπομνύναι, Abjurare, Dejerare, Interposito jure jurando negare. χρῆν ὀμόσαι μὴ μὲν ἑκόντα ἐλθεῖν, ἀπομόσαντα δὲ. *etc.* II. 179. *m.*

Ἀπόνασθαι, Frui aliquâ re. τὴν (*scil.* ἣν πόλιν) πρότερος --- κτίσας, οὐκ ἀπώνητο (αὐτῆς), Civitate, quam condiderat, non fruitus est, *mox a Thracibus ejectus*, I. 168. *f.*

Ἀπονητὶ, Nullo labore. ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι τὴν πόλιν, I. 146. *a.*

Superlat. Ἀπονητότατα (Minimo labore) καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς, II. 14. *a.* τέῳ τρόπῳ ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τουτέων ἐπικρατήσομεν, VII. 234. *f.*

[Ἀπονικῆσαι, *vitiosa olim scriptura pro* ἀποικίσαι, I. 91. *a.*]

Ἀπονοστέειν, Reverti. ἀπήμονα ἀπονοστήσειν, I. 42. *extr.* 111. *a.* II. 33. *a.* 161. *f.* ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην, I. 82. *extr.* ὀπίσω οὐκ ἀπονοστέειν, IV. 33. *m. f.* ἢν σῶς ἀπονοστήσῃ, III. 124. *b.* IV. 76. *a.* VI. 136. *a. etc. Conf.* Νοστέειν *et* Ὑπονοστέειν.

Sed pro ἀπονοστήσειν τὴν στρατιήν, VI. 133. *m. recte alii libri* ἀπαναστήσειν *dedere.*

Ἀποξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἀπεξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου ῥεέθρου, I. 186. *m.* τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον ἀποξηρασμένον, VII. 109. *a. Conf.* Ἀναξηραίνειν.

Ἀποξυρέειν, Tondere, Detondere. τῶν δούλων τὸν πιστότατον ἀποξυρήσας τὴν κεφαλὴν, V. 35. *m. Conf.* Ξυρέειν.

Ἀποπαύειν, Sedare, Finem facere. *Cum Accus. pers. et Genit. rei:* ταῦτα πένθεος Κροῖσον ἀπέπαυσε, I. 46. *a.*

Ἀπόπειρα, ης, ἡ, Tentamen, Experimentum *vel* Periculum quod facimus. ἀπόπειραν τῶν Βαρβάρων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς μάχης, Experimentum (Specimen) capere volentes generis pugnae quo usuri essent Barbari, VIII. 9. *f. Conf.* Διάπειρα.

Ἀποπειρᾶσθαι, Tentare, Periculum facere, Explorare. ἐπειρᾶτο γνώμης (ἑκάστου) Sententiam exploravit uniuscujusque, III. 119. *a. Et eâdem notione, absque vocab.* γνώμης, ἀποπειρεώμενος ἑκάστου, VIII. 67. *extr.* τῶν μαντηΐων, I. 46. *a.* (*Conf. ibid. f.*) τῶν δορυφόρων, III. 128. *m.* τῆς Ἑλλάδος, III. 134. *f.* τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ἐθέλοιεν *etc.* IX. 21. *f.* ἀποπειρώμενος τῆς Θεσσαλίης ἵππου Experimentum (Specimen) capere cupiens equitatus Thessalici, VII. 196. *m. Aor.* 1. *Pass. notione activâ:* ἐπεὰν ἀποπειρηθῇ, Postquam fecit experimentum, II. 73. *f. Conf.* Ἐπιπειρᾶσθαι.

Ἀποπέμπειν, Mittere, *praesertim in locum longinquiorem*, Emit-

tere, Ablegare. ἀποπέμπει (*Ex Samo in Asiam*) Μαιάνδριον, III. 123. *a.* Κροῖσος ἀπέπεμψε (τινὰς) ἐς τὰ μαντήϊα, I. 46. *f.* 47. *a.* 51. *a.* ἀποπέμπει τὸν Κῦρον (ἐς Πέρσας), I. 122. *a. coll.* 121. *f. Similiter* III. 44. *f.* 130. *m.* IV. 9. *m. f.* V. 51. *a.* 63. *m.* VII. 220. *a.* 221. *f. Etiam de rebus missis, ut* ἀναθήματα ἀπέπεμψε ἐς Δελφοὺς, I. 51. *f.* 52. *a. Alibi significat* Dimittere, Remittere. ἀποπέμπειν ἀσινέας, VII. 146. *extr.* 147. *f.*

Passiv. ὁ δὲ ἀποπεμπόμενος, VII. 221. *f.* II. 32. *m.* ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν, I. 53. *a.* ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον, IX. 50. *f.*

Medium 'Αποπέμψασθαι, A se dimittere. τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόπεμψαι ἐς Πέρσας, I. 120. *f. Etiam in Praes.* ἀποπέμπεταί μιν, I. 33. *a. Not.*

'Απόπεμψις, ιος, ἡ, Missio, Emissio; *item* Dimissio, Remissio. μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν τῶν κατασκοπῶν, VII. 148. *a. potest significare* Postquam emiserunt speculatores *sive* Praeterquam quod Speculatores *in Asiam* miserunt: *Sed ex cap.* 146. *extr. et* 147. *extr. intelligi videtur, recte sententiam scriptoris expressisse Vallam, interpretantem* Post Reditum(*scil. proprie* Post dimissionem *vel* remissionem) speculatorum.

'Αποπιμπλάναι τὸν θυμὸν, Explere, Mitigare iram, I. 129. *m.* ὥστε ἀποπλῆσαι τὸν χρησμὸν, Ut *ea res* impleret oraculum, VIII. 96. *m. Not.*(*Conf.* 'Εκπιμπλάναι). τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι ἀποπλήσω παρ' ἐμεωυτοῦ, Complebo tibi de meo, VII. 29. *m.*

'Αποπίνειν, Ebibere. ἔπειτα ἀποπίνουσι (τὴν κύλικα?) IV. 70. *f.*

'Αποπίπτειν, Decidere. οἱ ἀποπίπτοντες ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρες, III. 130. *f.*

'Αποπλέειν, Navi proficisci, *Fut.* ἀποπλεύσεσθαι, IV. 147. *m. Conf.* 'Αποπλώειν.

'Απόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Apoplexiam passus, Membris captus, I. 167. *a.* 2) Stupidus, II. 173. *f.*

'Απόπλοος, ου, ὁ (*comm.* ἀπόπλους) Discessus classis. λέγειν περὶ τοῦ ἀποπλόου τοῦ ἐνθεῦτεν, VIII. 79. *f.*

'Αποπλώειν, Navibus abire, Navi discedere. ὀπίσω ἀπέπλωον, Retro navigantes discesserunt, IV. 156. *f.* (*ubi alii quidem communem formam* ἀπέπλεον *tenent*) VIII. 25. *f.* ἀποπλωόντων ἑκάστων ἐς τὴν ἑωυτῶν, VIII. 124. *a. Sed* IX. 91. *f.* σὺ δὲ ποίεε ὅκως - - ἀποπλεύσεαι, *consentientibus libris, ab* 'Αποπλέειν.

'Αποπνέειν, *i. q.* πνέειν ἀπὸ, Flare ex aliquo loco. αὔρη οὐκ ἀποπνέει ἀπὸ θερμῶν χωρέων, II. 27.

'Αποπνίγειν, Suffocare, Strangulare. τὰς γυναῖκας συναγαγόντες ἀπέπνιξαν, III. 150. *f.*

'Αποπρίειν, Serrà abscindere, Serrà praecidere. ἀποπρίσας ἕκαστος πᾶν τὸ ἔνερθε τῶν ὀφρύων, IV. 65. *a.*

'Αποπτάσθαι, *vide* 'Απίπτασθαι.

'Αποπυνθάνεσθαι, Sciscitari. προσελθὼν Δαρείῳ ἀπεπυνθάνετο (αὐτοῦ) εἰ *etc.* III. 154. *a.*

'Απορᾷν, (*comm* ἀφορᾷν) Prospicere, Procul conspicere, In conspectu habere. ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ τε ἦσαν ἰόντες, καὶ ἀπώρεον τὸ ἱρόν, VIII. 37. *a.*

'Αποῤῥέειν, (*comm.* ἀπορεῖν) Dubitare,

Incertum esse, Inopiâ consilii laborare. *Absol.* ἄλλος οἱ ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, I. 191. *a. Similiter* VI. 134. *a. Sequente* ὅκως *particulâ:* ἀπορέοντι Κροίσῳ ὅκως οἱ διαβήσεται ὁ στρατός, I. 75. *m. Seq. Accusat. casu, subintellectâ* κατὰ *praepositione:* ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, III. 4. *f. ubi quidem continuo adjicitur* ὅκως τὴν ἄνυδρον διεκπερᾷ: *sed et absque tali additamento*, καί οἱ ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα, IV. 179. *m.*

Etiam in Medio eâdem notione ponitur, ἀπορεύμενόν μιν, τάδε ποιῆσαι, Animo haerentem illum, haec fecisse, V. 121, 3.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ, ἡ, Non expugnatus. Θάσον (Thasum *urbem*) ἀπόρθητον λείπει, VI. 28. *a.* Inexpugnabilis, VII. 141. *m. f. in Orac.*

Ἀπορίη, ης, ἡ, Dubitatio, Inopia consilii, Angustiae, Difficultas. ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, I. 79. *m.* ἀπειλημένος, II. 141. *a. m.* I. 24. *a. m.* ἀπορίῃσι ἐνείχετο, I. 190. *f.* VIII. 52. *extr.* ἐν ἀπορίῃσι εἴχετο, IV. 131. *a.* ἐν ἀπορίῃ εἴχοντο, IX. 98. *a.*

Ἄπορος, ου, ὁ, ἡ, 1) Inops, Egenus. ἄπορος τοῦ βίου, *Vit. Hom.* IX. 7. (*Conf.* Ἀπόρως.) 2) Admodum difficilis. τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μήκοτε ἐγγίνηται, V. 3. *a. Sagittarii equites Persarum* προσφέρεσθαι ἄποροι, Perquam difficiles accessu ut cominus cum eis congrediaris, IX, 49. *a. m.* Βορῆς ἄνεμος ἄπορος, *i. e.* πρὸς ὃν οὐδένα πόρον εὑρεῖν ἦν, Boreas ventus contra cujus vim nullâ arte eluctari poterant, VI. 44. *m. Not.*

τὰ ἄπορα, *i. q.* αἱ ἀπορίαι, Difficultates. ἐκ τῶν ἀπόρων, VIII. 53. *a. coll.* 52. *f.*

Ἀποῤῥαίνειν, Spargere, Emittere. ἀποῤῥαίνοντες τοῦ θοροῦ, *scil.* μέρος, Spargentes partem seminis genitalis, II. 93. *a. Et paulo post*, τῶν ᾠῶν ἀποῤῥαίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων. *Vide ibi Not.*

Ἀποῤῥάπτειν, Rursus consuere. Ἀποῤῥάψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, I. 123. *f. ubi paulo ante dixerat* ἀνασχίσας τὴν γαστέρα.

Ἀποῤῥηγνύναι vel Ἀποῤῥήσσειν, Avellere, Divellere, Abstrahere. εἰ ἀποῤῥαγείη ἀπὸ τοῦ Βαρβάρου τὸ Ἰωνικὸν φῦλον, VIII. 19. *a.* ἀποῤῥαγεῖσαι δύο κορυφαί, VIII. 37. *f.*

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, Non dicendus, Arcanus. ἀπόῤῥητα ποιησάμενοι ταῦτα, Clam habentes haec *oraculi responsa*, IX. 94. *a. eâdem notione dicitur* εἶχε σιγῇ *cap.* 93. *m.* ἀπόῤῥητα ὑμῖν ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον, Rogans ut arcana haec habeatis, nec ulli alii enuncietis, IX. 45. *a.*

Ἀποῤῥίπτειν, 1) Projicere, Jactare *dicteria in aliquem.* ταῦτα Πολύκριτος ἀπέῤῥιψε ἐς Θεμιστοκλῆα, VIII. 92. *f.* ταῦτα Σκύθῃσι (*i. q.* ὑπὸ Σκυθῶν) ἐς Ἴωνας ἀπέῤῥιπται, IV. 142. *extr. Similiter* I. 153. *a. m.*

2) Abjicere, Contemnere. ἡ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέῤῥιπται ἐς τὸ μηδέν, I. 32. *a.*

Ἀπορχεῖσθαι. ἀπορχήσαο τὸν γάμον, Saltando perdidisti (amisisti) nuptias, VI. 129. *f.*

Ἀπόρως κείμενος, καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων, Omnium rerum egenus, *Vit. Hom.* 11. *a.*

[Ἀποσάξαντο *temere tamquam ex*

Herodoto adfertur apud Harpocrationem. Vide Wess. ad VI. 13.]

Ἀποσείειν, Excutere, Dejicere. ὁ ἵππος ἀποσείσετο αὐτόν, IX. 22. *a.* ἀποσείσαντο, VII. 88. *m.*

Ἀποσημαίνειν, Significare, Declarare, Demonstrare. τούτου πέρι αὐτοὶ ἀπεσημαίνετε, V. 20. *a.* ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημήνασθαι, Nullo alio indicio (*aut* argumento) Demonstrare possum. IX. 71. *a.*

Ἀποσιοῦσθαι, (*jon. pro comm.* Ἀφοσιοῦσθαι) Religione sese absolvere. ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν, Jurisjurandi religione sese exsoluturus, IV. 154. *f.* λόγιόν τι ἀποσιεύμενοι, Oraculi cujusdam religione se soluturi, IV. 203. *a.* ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ, Postquam religioni adversus deam satisfecit *mulier*, I. 199. *f.*

Ἀποσκήπτειν, 1) *Activâ notione*, Ejaculari. ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα, ἀποσκήπτει (ὁ θεὸς) τὰ βέλεα. VIII. 10, 5. *a. ubi olim quidem* ἐπισκήπτει *edd. Conf.* ἐνσκήπτειν *et* ἐπισκήπτειν.

2) *Notione intransitivâ*, Excidere, Exire, Exitum habere. νῦν δὲ ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φαῦλον, Nunc quum in rem exilem exierit insomnium, Exitum nullius momenti habuerit, I. 120. *f. pro quo ibid. med. cap. ait* ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.

Ἀποσοβέειν, Abigere. ἀπεσόβησε τοὺς κύνας ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου, *Vit. Hom.* 21, *a.*

Ἀποσπᾶν, Abstrahere, Avellere. οἰκήματα οὔτε κατέβαλε, οὔτε θύρας ἀπέσπα, I. 17. *m.* (*ubi alii* κατέσπα.) Darius, Babylone potitus, τὰς πύλας πάσας ἀπέσπασε, III. 159. *a.*

Ἀποσπεύδειν, Dissuadere, Deterrere. ὁ ἀποσπεύδων Ξέρξεα στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 17. *m. ubi mox* ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι. ὃς πρότερον ἀποσπεύδων ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν, VII. 18. *extr.* ἀποσπεύδειν τὴν συμβολήν, Dissuadere praelium, VI. 109. *f.*

Ἀποστείχειν, Abire, Discedere; *de exercitu qui justo ordine incedit*, IX. 56. *m.*

Ἀποστέλλειν. ταῦτα ἀπέστελλε, IX. 4. *a. ubi* ἐπέστελλε *maluisses: nempe* ταῦτα *intellige* τούτους τοὺς λόγους *ex proxime praecedentibus.* ἐπὶ τοὺς Αἰακίδας νῆα ἀπέστελλον, Ad advehendos Aeacidas navem miserunt, VIII. 64. *f.*

Ἀποστερέειν, Privare, Fraudare, Spoliare. ἦρχε αὐτός, ἀποστερήσας τοὺς Ἱπποκράτεος παῖδας, *scil.* τῆς ἀρχῆς, VII. 155. *m.*

Ἀπόστολον, ου, τό, *scil.* πλοῖον, Vectoria navis. ἐκ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, *scil.* ἐς Χίον, *Vit. Hom.* 19. *a. Not.*

Ἀπόστολος, ου, ὁ, Legatus. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, I. 21. *a. ubi idem paulo ante* κῆρυξ *adpellatur.* αὐτὸς ἐς Λακεδαίμονα τριήρεϊ ἀπόστολος ἐγίνετο, V. 38. *b.*

Ἀποστρέφειν, Avertere, Retrovertere. *Opponuntur* συνάγειν τὰ τέρματα *et* ἀποστρέφειν, IV. 52. *extr.* αἱ νῆες ἦσαν ἄχρηστοι· ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς ἐμβόλους, Inutiles erant naves, retorta enim habuere rostra, I. 166. *m.*

Ἀποστρέφεσθαι, Aversari. ἀπεστραμμένοι λόγοι VII. 160. *a. sunt* Aversantes Sermones, et cum

indignatione Repudiantes conditionem oblatam. *Conf. Not.*

Ἀποστροφή, ῆς, ἡ, Confugium, Perfugium quo quis se convertit. ἵνα ἔχῃ ἀποστροφήν, VIII. 109. *f.* οὔ σφί ἐστι ὕδατος οὐδεμίη ἄλλη ἀποστροφή, Non est illis aliud Perfugium unde aquam petant, II. 13. *f.*

Ἀποστυγέειν, Abominari, Aversari. ἀποστυγέων γαμβρόν οἱ γενέσθαι Ἱπποκλείδην, VI. 129. *m. f.*

Ἀποσφάζειν, Jugulare. ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους, IV. 62. *f.* τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν, *ibid.* ἀποσφαγέντες, IV. 84. *extr.*

Ἀποσφακελίζειν, *Intransitive*, Tabescere, Tabe consumi. ἵπποι ἐν κρυμῷ ἑστεῶτες ἀποσφακελίζουσι, IV. 28. *f. Conf.* Σφακελίζειν.

Ἀποσχίζειν, Abscindere, Separare, Disjungere, Dirimere. τοὺς ἑωυτοῦ πολιήτας ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ. VI. 9. *m.* τὸ Ἑλληνικὸν (ἔθνος) ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, I. 58. *a.* ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι, I. 143. *a.* ἀπεσχίζοντο, IX. 61. *a. m. Et absque* ἀπὸ *praepositione*: ἀποσχισθέντες τουτέων, VII. 233. *a.* τῆς ἄλλης στρατιῆς, VIII. 35. *m.*

De Fluvio: Γέῤῥος ποταμὸς ἀπέσχισται ἀπὸ τοῦ Βορυσθένεος κατὰ τοῦτο τῆς χώρης, Separatus a Borysthene, Exit ex illo, IV. 56. *a.* ἕτερα στόματα (τοῦ Νείλου) ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, Duo alia ostia quae a Sebennytico Dirimuntur, Ex illo effluunt, II. 17. *f.*

Ἀποσχολάζειν παρά τινι, Vacare alicui, Otium apud aliquem consumere audiendo eum. ὁκότε παύσαιντο τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μελησιγένεϊ ἐγκαθίζοντες, *Vit. Hom.* 5. *extr.* ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτὸν, ἀκούοντες αὐτοῦ, *ibid.* 33. *a.*

Ἀποσώζεσθαι ἐς τινὰ τόπον, Se aliquo recipere, Salvum aliquo pervenire. ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην, VII. 229. *a.* ἐς Ἀσίην, VIII. 118. *f. Similiter* σωθῆναι ἐς Σπάρτην, VII. 232.

Ἀπότακτος, ου, ὁ, ἡ, *sive* (*quod nos ex msstis nonnullis praetulimus*) Ἀποτακτὸς, ἡ, ὸν, Ad certum usum sepositus, Certus, Constitutus, Definitus. ἀποτακτὰ σιτία, Certa, Demensa cibaria, II. 69. *m.*

Ἀποτάμνειν, (*comm.* ἀποτέμνειν) 1) Abscindere, Præcidere. ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν, II. 39. *a.* II. 80. *f.* VII. 35. *f.* σκέλεα, II. 40. *m.* τὰ αἰδοῖα, VIII. 106. *f.* τοὺς μαζοὺς (αὐτῆς *vel* αὐτῇ) ἀποταμοῦσα, IX. 112. *b.* ἀποταμὼν ἑωυτοῦ τὴν ῥῖνα, III. 154. *f.* τὰ ἄνω αὐτῆς (τῆς βύβλου) ἀποτάμνοντες, II. 92. *m. f. Hinc in Medio*, Abscindere sibi. τοῦ ὠτὸς (*scil.* μέρος) ἀποτάμνονται, IV. 71. *a. m.* πλόκαμον ἀποταμνόμεναι, IV. 34. *a.* τὴν χώρην ἀπετάμοντο. τάφρον ὀρυξάμενοι εὐρέαν, IV. 3. *a.*

2) *In re geographicâ.* Halys fluvius ἀποτάμνει σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω, Resecat, Disterminat totam fere inferiorem Asiam a Superiore, I. 72. *f.* οὔρεα ὑψηλὰ ἀποτάμνει (αὐτοὺς, *vel* τὴν χώρην) IV. 25. *a. Inde verbum Medium*: ὡς εἰ τῆς Ἰηπυγίης ἄλλο ἔθνος, καὶ μὴ Ἰήπυγες, ἀρξάμε-

νοι ἐκ Βρεντεσίου λιμένος, ἀποταμοίατο μέχρι Τάραντος καὶ νεμοίατο τὴν ἄκρην, Perinde ac si extremitatem Japygiae, inde a Brundusio et Tarento, non Japyges habitarent, sed alius populus sibi Resecuisset et incoleret, i. e. a reliquâ Japygiâ abscissam et disterminatam incoleret. IV. 99. *f.*

3) *In re bellicâ.* Abscindere *partem regionis et* Praeripere *justo possessori.* τὰς Θυρέας, ἐούσας τῆς Ἀργολίδος μοίρης, ἀποταμόμενοι (*verbo Medio*) ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι, I. 82. *a.* *Inde Passivum:* βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ, ibid. *paulo post.*

Ἀποτειχίζειν τὸν Ἰσθμὸν, Muro intercipere Isthmum, VI. 36. *m.* *Passiv.* οὔ πω ἀπετετείχιστο (ὁ Ἰσθμός), IX. 8. *f.*

Ἀποτελεῖν, 1) Persolvere. τῇ θεῷ τὰ πάτρια ἀποτελέειν, IV. 180. *a.* 2) Perficere, Consummare. ὅσα Κύψελος ἀπέλιπε, --- Περίανδρός σφεα ἀπετέλεσε, V. 92. 7. *a.*

Ἀποτέμνειν. *Vide* Ἀποτάμνειν.

Ἀποτίλλειν, Evellere, *praesertim* plumas *vel* pilos. ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, I. 123. *m. f. ubi vitiose olim* ἀποτείλας. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀποτιμᾶσθαι, (*verb. Med.*) Aestimare *mulctam vel pretium redemtionis ab aliquo nobis pendendum.* ἔλυσάν σφεας, διμνέως (*sive* διμναίους) ἀποτιμησάμενοι, V. 77. *m.*

Ἀπότιμος, *i. q.* ἄτιμος, *ut ajunt Glossatores; habere tamen videtur significatum paulo leniorem*, Parum honoratus. ἀτιμοτέρους τῶν ἄλλων πολιητέων, Minus honoratos, Ignobiliores, quam reliqui cives, II. 167. *a.*

Ἀποτίνειν, Luere, Persolvere *poenam.* ἡ θήλεα τίσιν τοιήνδε ἀποτίνει τῷ ἔρσενι, III. 109. *m.*

Ἀποτίνυσθαι (τινά), Ultionem capere, Poenas *ab aliquo* repetere. VI. 65. *a.*

Ἀπότομος, -ου, ὁ, ἡ, Abscissus, Præruptus. ἀπότομός ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, I. 84. *a.* χωρίον ἀπότομον, ibid. *m.* τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, IV. 62. *a.*

Ἄποτος, ου, ὁ, ἡ, 1) *Activâ notione*, Non bibens, Inpotus, Qui numquam bibit. ὄνοι ἄποτοι, IV. 192. *a.* 2) *Passivâ notione*, Inpotabilis. ὕδωρ ἄποτον, IV. 81. *a.*

Ἀποτρέπειν, *cum Accus. rei.* ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι, Avertens, Avertere et irritum reddere cupiens id quod fieri oportet, V. 17. *b.* ὅτι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ, IX. 16. *m. f.* τὰ ἐπιόντα (κακὰ) ἀποτρέψειν, VIII. 29. *f.*

Ἀπότροφος, ου, ὁ, ἡ, Alibi (Procul a patriâ) educatus, II. 64. *a.*

Ἀποτύπτεσθαι, Feriendi sui (*i. e.* Plangendi) finem facere. ἐπεὰν ἀποτύψωνται, II. 40. *extr.* *Conf.* Τύπτεσθαι.

Ἀποφαίνειν, Pronunciare, Declarare, Demonstrare. γνώμην ἀποφαίνειν (τινὶ) περί τινος, I. 40. τοσόνδε ἀπέφαινόν μοι ἐς ὄψιν, Hoc saltem mihi Declararunt, oculis meis rem ipsam subjicientes; Ad oculum mihi De-

monstrarunt, IV. 81. *a.* οἱ δὲ ἀπέφαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν, Illi vero ratione Demonstrarunt nullam se injuriam facere, V. 84. *a.* Ἀστυάγης δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον ἐόντα, Pronunciavit esse eum re vera ineptissimum, I. 129. *m.* *Conf.* Λόγος, *num.* II. 3. *a.*

Med. ταῦτα ἑκάτεροι μαρτύρια ἀποφαίνονται, Haec testimonia utrique proferunt, V. 45. *extr.* *In eamdem sententiam initio ejusdem cap. ait*, μαρτύρια ἀποδεικνύουσι. *Sic* ἀποφαίνεσθαι γνώμην, VIII. 49. *a.* *idem quod* ἀποφαίνειν γνώμην.

Ἀποφέρειν, 1) Auferre, Asportare. *Inde Med.* ἀσπασίως ἕκαστοι αὐτέων ἀποφεροίατο ὀπίσω τὰ ἐσενείκαντο, Quilibet illorum lubens Reportaturus esset ea quae adtulisset, VII. 152. *a. m.*

2) Referre *nuncium, dictum, factum*, Renunciare. *Inde Passiv.* ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, I. 66. *m.* 158. *a.* 160. *a.* (*Conf.* Ἀψαφέρειν.) πάντες τῶν ἡμεῖς πέρι λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν, Omnes de quibus Relatos sermones audimus, Quorum ad nos fama pervenit, IV. 183. *f.*

3) ἀποφέρειν, Ferre, Pendere, Solvere tributum, IV. 35. *a.* et V. 84. *m.* *ubi paulo ante est* ἐπιτελέειν. *Sic* ἀποφέρειν τὸ χρυσίον, Pendere aurum, Solvere pecuniam, I. 196. *f.*

4) Abripere, *ubi ventus* Abripit *navem; aut ubi morbus* Abripit, Aufert, *hominem.* ἄνεμον βορῆν ἀποφέρειν αὐτὸν πρὸς τὴν Λιβύην, IV. 179. *a.* ὑπ᾽ ἀνέμων ἐς γῆν τὴν σὴν ἀπενειχθείς, II. 114. *m.* τούτους Κνίδιοι ἀπενειχθέντας πρὸς τὴν σφετέρην ἐῤῥύσαντο, IV. 164. *a.* *Similiter fortasse* ἀπενειχθέντας *legendum pro vulgato* ἐπανιαχθέντας, IV. 103. *a.* τοὺς δὲ - - - λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπήνεικε, Insecuta pestis hos Abripuit, Absumsit, VI. 27. *m.* (ἡ νοῦσος *aut* ταῦτα τὰ κακά) ἀπήνεικε Καμβύσεα, III. 66. *a.*

Ἀποφεύγειν, Effugere, *i. q.* ἐκφεύγειν. *Cum Accusat.* ἀποφυγὼν τούτους (τοὺς ἐπιδιώξαντας, Hos quum effugisset, VI. 104. *m.* *Metaphor.* Non convinci criminis *vel* delicti, Absolvi. πολλὰ μὲν καὶ ἁλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντηΐων, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε, II. 174. *m.* (*conf. Var. Lect.*) ἀπέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας, Longe effugit accusatores, *i. e.* Longe majore parte suffragiorum est absolutus, VI. 82. *f.* *Not.*

Ἀποφλαυρίζειν, Vilipendere, Contemnere. ὡς τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσειε, I. 86. *m. f.*

Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, *i. q.* ὁ φόρος, Tributum. ἀποφορὴν ἐπιτελέειν, II. 109. *a.* ὅκως κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι, II. 209. *b.* *Conf.* Ἀποφέρειν, *num.* 3.

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ, ἡ, Qui suis manibus victum quaerit. III. 42. *a. m.*

Ἀποχρᾶν, 1) *Proprie habere videtur Activam significationem*, Satis facere, Satis dare, Sufficiente copià Commodare, Suppeditare: *quare construi potest cum Dativo personae et Accusativo rei. Sic* Ὀνόχωνος ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέ-

θρον πινόμενος, Onochonus fluvius fluentum suum (aquam suam) exercitui non sufficiente copiâ Commodavit, Praebuit, ad bibendum, VII. 196. *f.* (*Nam* ῥέεθρον *elliptice pro* κατὰ ῥέεθρον *positum intelligi non placet. Conf.* Ἀντέχειν, Ἀντιχρᾶν *et* Ἀπολείπειν.) *Eademque intelligenda constructionis ratio* VII. 43. *a.* ὃς πρῶτος ποταμῶν - - - ἐπέλιπε (*i. q.* ἀπέλιπε) τὸ ῥέεθρον οὐδ' ἀπέχρησε (*scil.* αὐτὸ) τῇ στρατιῇ πινόμενος.

2) *Sed plerumque prorsus abest Accusativus rei, et* Τοῦτο ἀποχρᾷ μοι, *quod proprie significat* Hoc mihi facit satis, Hoc mihi suppeditat *scil.* id quod volo, *commodissime redditur hac formulâ*, Hoc mihi Sufficit. *Sic* ἑκατὸν νέες ἀποχρῶσι, V. 31. *m. f.* ἔφη ταύτην τὴν δίκην γενομένην ἀποχρᾶν οἱ, IX. 94. *m. f.* ἔφη Κνιδίους μούνους ἀποχρᾶν οἱ, III. 138. *m. Et absque Dativo personae,* εἰ δοκοίη ἡμέας μούνους ἀποχρᾶν, IX. 48. *f.*

In eodem usu verbi Ἀποχρᾶν *frequenter, loco Nominativi sive Subjecti orationis, adest aliud verbum in Infinitivo positum. Sic* I. 66. *a.* καὶ δὴ σφι οὐκέτι ἀπέχρα (*al.* ἀπέχρη) ἡσυχίην ἄγειν *idem valet ac si diceres* τὸ ἡσυχίην ἄγειν οὐκέτι σφι ἀπέχρα. *Similiter*, λέγων, - - - ταῦτα σφίσι οὐκ ἀποχρᾶν ποιέειν, VI. 137. *f. id est*, τὸ ποιέειν ταῦτα οὐκέτι ἀποχρᾶν σφίσι. *Sic* ἀποχρήσειν σφι τὴν ἑαυτῶν φυλάσσειν, VIII. 130. *m. f.* ἀποχρᾷ ἐμοὶ ἴσια ποιέειν, IX. 79. *m. Semel loco Infinitivi reperitur Participium ad Dativum personae relatum:* σφὶ ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἡγεομένοισι, VII. 148. *f. quod idem valet ac si esset*, τὸ ἡγεῖσθαι κατὰ τὸ ἥμισυ ἀποχρᾶν σφι, *aut:* εἰ ἡγεοίατο κατὰ τὸ ἥμισυ, τοῦτο ἀποχρᾶν σφίσι.

In omnibus istis locis quamquam videri potest verbum Ἀποχρᾶν *absolute et intransitive positum, tamen, nativum verbi significatum si spectes, vere intelligi videtur aliquis Accusativus rei, scilicet* τοῦτο ἀποχρᾷ μοι (τὸ δέον, τὸ ἀρκοῦν, τὸ ἀρεσκόμενον), Haec res mihi Suppeditat, Praestat id quod praestare debet, quod satis est, quod volo. *Quin etiam nonnullis in locis aut diserte quodammodo adjicitur aliquis Accusativus rei, aut e proximis verbis facile repeti potest. Sic* V. 31. *m. f.* ἑκατὸν νέες ἀποχρῶσι (τὸ) ταύτας πάσας χειρώσασθαι, *proprie* Ducentae naves Praestant hoc ut istis omnibus potiri possimus. *Sic* III. 138. *m.* Κνιδίους μούνους γίνεσθαι τοὺς κατάγοντας ἀποχρᾶν οἱ, *intelligi e proximis*, ἀποχρᾶν οἱ (*praes. pro fut.* ἀποχρήσειν) τὸ κατάγειν τὸν Γίλλον *aut* τὴν κάθοδον τοῦ Γίλλου. *Conf.* Καταχρᾶν.

3) *Passivum*, Ἀποχρέομαι, *vel* Ἀποχρέωμαι (*jon. pro* ἀποχράομαι, ἀποχρῶμαι) τούτῳ, Hac re mihi praestatur id quod opus est, Hac re mihi fit satis, Ego hac re abunde fruor, Hoc contentus sum, Hoc mihi sufficit. *Sic* ἀποχρεωμένων τούτοισι τῶν Μυσῶν, I. 37. *a. Item sequente Infinitivo:* Φραόρτης οὐκ

ἀπεχρᾶτο μούνων ἄρχειν τῶν Μήδων, I. 102. *a.* *scilicet* οὐκ ἀπεχρᾶτο (τῷ) ἄρχειν μούνων τῶν Μήδων, Non contentus erat solis imperare Medis:

4) *Denique, quemadmodum complura verba in Medio genere eàdem fere notione usurpantur quam habet Activa verbi forma, sic reperitur etiam haec formula,* τοῦτο ἀποχρέεταί μοι, *idem fere valens ac* τοῦτο ἀποχρᾷ μοι. *veluti* VIII. 14. *a.* καί σφι ἀπεχρέετο -- ἡσυχίην ἄγειν ἐν τῷ παρεόντι, Et contenti erant, Satis commodum eis videbatur, Bene secum agi existimabant, si quietem in praesenti rerum statu agere possent.

Ἀποχρυσοῦν, Deaurare, *si proba scriptura* ἀποχρυσοῦσι, *quae olim* IV. 26. *m.* *legebatur, ubi* καταχρυσοῦσι *ex aliis codd. merito recepit Wess.*

Ἀποψιλοῦν, Nudare, Evacuare. τὸν Κύρου οἶκον ἀποψιλώσας, III. 32. *f.* *Conf.* Περιψιλοῦν.

Ἄποψις, ιος, ἡ, Adspectus, Prospectus. πεδίον, πλῆθος ἄπειρον ἐς ἄποψιν, I. 204. *a.* *Vocab. hoc ex Herodoto adnotavit Pollux* II. 58.

[Ἀπρὶξ, Mordicus, Tenaciter. *Vocem hanc restituendam esse Herodoto* VI. 91. *m. f.* *existimarunt docti nonnulli viri; sed vide quae in Var. Lect. monuimus.*]

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ, (*contrarium* τοῦ προθύμου) Minime promtus. ἐπεὶ ᾔσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, VII. 220. *a.*

Ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ, Inexspectatus, Inopinatus. ἐξ ἀπροσδοκήτου, I. 191. *m. f.* VII. 204. *f.*

Ἀπρόσμικτος, ὁ, ἡ, Nullum commercium habens. ξείνοισι ἀπρόσμικτοι, I. 65. *a.*

Ἅπτειν, Accendere, Incendere. ἁφθεὶς ὁ νηὸς κατεκαύθη, I. 19. *a.* πυρῆς ἤδη ἁμμένης, I. 86. *m.*

Ἄπτερος, ον, ὁ, ἡ, Non alatus. οἰστοὺς καλαμίνους ἀπτέρους, VII. 92. *a.*

Ἅπτεσθαί τινος, Manum alicui injicere, Prehendere aliquem. ἅπτοντο αὐτοῦ, III. 137. *a.* VI. 70. *a.* *Metaph.* ἅπτεσθαί τινος, *nempe* λόγοις *aut* ἔπεσιν, Reprehendere, Vituperare, Objurgare. ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι, VI. 92, 3. *f.* *Conf. Thom. Mag. v.* Καθάπτ.

[Ἀπύειν, Sonare, Vocem edere. τίνα γλῶσσαν πρώτην ἀπύσουσι *olim* II. 15. *m.* *ubi quidem meliores codices* ἀπήσουσι *dederunt.*]

Ἄπυρος, ου, ὁ, ἡ, Ignem non expertus. χρυσίον ἄπυρον, Aurum ignem non expertum, *i. e.* Nativum, III. 97. *m.*

Ἀπωθέειν, Repellere; *unde Med.* Ἀπώσασθαι, A se repellere, Propulsare, Repudiare. ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην ἠλευθερώθησαν, I. 95. *f.* ἀπωσάμενοι τοὺς ἀγγέλους, I. 152. *m.* οὐ γὰρ μὴ ἀπώσηται τὸ ἀργύριον, Non detrectabit *pecuniam, sive* Non repudiabit *offerentem*, I. 199. *m.* ἡ Ἀμαζὼν οὐκ ἀπωθέετο (αὐτὸν), IV. 113. *a.* τοὺς μὲν δὴ καιόμενον τὸν χρυσὸν ἀπώσασθαι, IV. 5. *f.* *Not. ubi ambiguum videri potest, utrum* τοὺς μὲν, *an* καιόμενον τὸν χρυσὸν *intelligendum sit orationis subjectum : sed ad sententiam*

aterest, sive intelligas hos
liasse candens aurum,
ındens aurum hos deter-
: et a se abegisse.
sivum. ἀπωσθέντες, Expul-
ulâ), I. 173. a. τὸν δῆμον
ν ἀπωσμένον. V. 69. m.
ri potest utrum dixerit
or Populum antea Alie-
a, an ἀπωσμένον πάντων,
bus liberae civitatis ju-
Depulsum. Vide Var.
et Not.
, ἡ, όν, 1) Expulsus.
ὸς τῆς ἑωυτοῦ γίνηται, VI.
2) Qui Abigi potest.
ωστοὶ ἔσονται, I. 71. f.
ἄρα, Si nempe, Si qui-
Si modo; elliptica for-
ellipsi ex adjunctis sup-
. Sic IV. 64. f. ἢν ἄρα
ζε ἢν ἄρα ἢ λευκοῦ ἀνθρώ-
ιμα. Vide ibi Var. Lect.
de Ἀρή.
.αί, apud Nostrum sunt
is Ἄραβες, I. 198. f. III.
88. a. 91. a. et alibi.
ι et conjugata vide supra
ἔειν.
et Ἀρέεσθαι, i. q. εὔχεσθαι,
·i. ἀρᾶσθαί τινι ἀγαθά,
precari alicui, I. 132. m.
ντία τούτοισι ἀρέομαι ὑμῖν
ι, III. 65. f.
σθαι libri nonnulli dabant
m. f. ubi plerique edd. et
ἱρώμενοι, nos vero ἀειράμε-
reximus. Vide Var. Lect.
;, ὁ, ἡ, Argillosus. τὴν
ἴδμεν ἀργιλωδεστέρην γῆν
II. 12. extr.
;, τό, Urbis nomen. Sed
ου, ὁ, Argus heros, cui
rat lucus in Argolide,
x. Herod. P. I.

VI. 75. 78 et seq. De hoc (cujus mentionem facere in Indice Rerum et Personarum obliti sumus) consuli potest Pausanias lib. II. c. 16. p. 145. c. 22. p. 161. c. 34. p. 191. et lib. III. c. 4. p. 211.

Ἀργύρεος, Argenteus; sed et i. q. ἐπάργυρος, Argento obductus, IX. 82. m. coll. cap. 80. a.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, Pretio emtus. ἀργυρώνητοι θεράποντες, IV. 72. a.

Ἄρδειν, 1) Rigare, Irrigare. τηνικαῦτα ἄρδουσι τοὺς κήπους, IV. 180. f. ἐπεάν ὁ ποταμὸς ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ etc. II. 14. f. Praet. Imperf. ὅκως ὁ ποταμὸς ἄρδεσκε Αἴγυπτον, II. 13. a. οὗτος (ὁ ποταμὸς) πρότερον μὲν ἄρδεσκε τὰς χώρας, III. 117. a. Passivum. ἡ χώρη τῶν Ἑλλήνων οὐ ποταμοῖσι ἄρδεται, II. 13. m. f. ἀρδόμενον ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τὸ λήϊον, I. 193. a. παραγίνεται ὁ σῖτος --- οὐ χερσί τι καὶ κηλωνηΐοισι ἀρδόμενος, ibid.

2) i. q. ποτίζειν, Adaquare, Aquatum ducere equos, jumenta. ἦρσε τὸν ἵππον, ἄρσασα δὲ etc. V. 12. f. ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια μοῦνα ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε, VII. 109. f.

Ἀρδεύειν, i. q. ἄρδειν. Sic pro ἀρδόμενον et ἀρδόμενος, I. 193. a. olim ἀρδευόμενον et ἀρδευόμενος edebatur.

Ἄρδις, ιος, ἡ, Cuspis sagittae. ἄρδιν ἕκαστον μίην ἀπὸ τοῦ οἰστοῦ κομίσαι, IV. 81. f. κομισθῆναί τι χρῆμα πολλὸν ἀρδίων, ibid. Accus. plur. ἄρδις, (per contractionem pro ἄρδιας, comm. ἀρ-

[illegible]

temere in Lexica Graeco-latina, atque etiam in Schneideri, viri doctissimi, Lexicon Criticum, receptum videtur vocabulum Ἀρθμίη, ἡ, *quod apud nullum (quod sciam) veterem Scriptorem reperitur. Nempe, in Sylloge quidem jonicarum vocum, Editioni Londinensi Musarum subjectâ, sic legitur,* Ἀρθμία, φιλία, *quo etiam modo scribitur in Fragmento Lexici Herodoti quod in nostro codice F. superest. Sed recte Wesselingius ex codice Sangermanensi (in vocabulis jonicis ex Musarum libro* VI. *excerptis) edidit* Ἄρθμια, φίλια, *cum accentu in antepenultimâ. Pariterque apud Suidam recte legitur:* Ἄρθμια· φίλια, Ἡρόδοτος. *Sed, quod ibidem veluti exemplum hujus vocabuli istâ notione usurpati continuo adjicitur,* Ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἄμμιν ἀρθμίων, *facile intelligitur intercidisse ibi aliqua verba hujus modi:* καὶ Ἄρθμιοι· φίλοι. ὁ αὐτὸς Ἡρόδοτος. *Bene Hesychius:* Ἄρθμιοι· φίλοι. παρὰ τὸ ἡρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν.

Ἄρθρον, ου, τὸ, Articulus. ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων, Astragalus ei ex articulis (pedis) exierat, III. 129. *a.*

Plural. τὰ ἄρθρα, Partes genitales, IV. 2. *a.* III. 87. *a.* (*Utrobique agitur de animalibus sexus foeminini.*) *Conf. Adnot. ad* III. 103.

Ἀρίδηλος, ου, η, ον, Prorsus manifestus. τάδε γὰρ ἀρίδηλα, VIII. 65. *a. m.*

Ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, Numerus. ἀριθμὸν ποιέεσθαι τῆς στρατιῆς, Numerum inire copiarum, VII. 59. *extr.* τῶν νεῶν, Navium, VIII. 7. *extr. et* 8. *a.* ὅσον ἕκαστοι παρεῖχον πλῆθος, ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀτρεκές, (*sic enim rectius ante* ἐς ἀριθμὸν, *quam post haec verba, incidetur oratio:*) Quantum copiarum quisque populus contulerit, non possum Ad numerum exacte definire, VII. 60. *a.* πλοῖα συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐφάνη τρισχίλια, Ter mille numero, VII. 97. *f.* *Quemadmodum pleonasticâ quâdam formulâ dici solet* πολλοὶ ἀριθμῷ, Multi numero; *similiter etiam* οὐδὲ ἓν ἀριθμῷ *dicit Noster,* Ne unum quidem numero, III. 6. *a.* *Absolute positum vocab.* ἀριθμῷ *interpretantur viri docti* Certo (Definito) quodam numero: δεῖ ἀριθμῷ τῶν περιοίκων ἀναγκαστοὺς ἐς τὸ κῆδος ἰέναι, VI. 58. *m. Not.*

Ἄριμα, *Scythica vox,* Unum significans; *unde* Arimaspi, Monoculi, IV. 27. *extr.*

Ἄριστα, *adverb.* Optime. I. 193. *m.* III. 125. *a.*

Ἀριστερὸς, ἡ, ὸν, Sinister. τὰ ἐπ᾽ ἀριστερὰ ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου πάντα, Hellesponti omnia quae intro naviganti sunt ad sinistram, VI. 33. *Conf.* Δεξιός.

Ἀριστεύειν, Prae caeteris optime rem gerere, Primas ferre; *in bello:* ὁ Σωφάνης, ἀριστεύσας τότε Ἀθηναίων, IX. 74. *a.* *ubi cum genit. pers. construitur, valet enim idem ac* ἄριστος γενόμενος, VII. 226. *a. coll.* 227. *a.* IX. 71. *a.* *In consilio:* γνώμη (αὕτη) ἠρίστευσε, Haec sententia

vicit, Optima judicata est, VII. 144. a.

Ἀριστήϊον, ου, τό, Praemium virtutis *sive bellicae sive civilis.* ἀριστήϊα δώσοντες τῷ ἀξιωτάτῳ, VIII. 123. a. ἀριστήϊα μὲν (*nempe* ἀρετῆς πολεμικῆς *vel* ἀνδραγαθίης) ἔδοσαν Εὐρυβιάδῃ, σοφίης δὲ καὶ δεξιότητος (ἀριστήϊα ἔδοσαν) Θεμιστοκλέϊ, VIII. 124. m. Delphicus deus ἀπαίτεε τοὺς Αἰγινήτας τὰ ἀριστήϊα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίης, VIII. 122. *Not.* τὸ ἀριστήϊον ἔλαβε οὗτος, VIII. 11. m.

Ἄριστος, η, ον, Optimus. *Absolute ponitur* VII. 226. a. λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι, *ubi de Virtute bellicâ. De bonitate soli:* χωρίων ἁπασέων μακρῷ ἀρίστη, I. 193. a. m. *Etiam in malam partem:* διαβολὰς ἄριστος ἐνδέκεσθαι, Optimus, i. e. Facillimus, Promtissimus ad admittendas calumnias, III. 80. m. *Superlativus pro Comparativo:* διέδεξε ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, III. 82. *f.*

Adverbialiter Ἄριστα, Optime. ἐπεὰν (ἡ Βαβυλωνίη χώρη) ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς φέρει τὸν τῆς Δήμητρος καρπόν, I. 193. m. (*conf.* Αὐτός.) ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα, VIII. 93. a. (*conf.* Ἀκούειν.)

Ἀρκέειν, Sufficere, Satis esse. βίος ἀρκέων ὑπῆν (αὐτοῖς), I. 31. a. ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, II. 115. m. *f. Conf.* Καταρκέειν.

Ἀρκέεσθαι, Contentum esse. ἐγὼ ἀρκέομαι τούτῳ, Hoc mihi sufficit. ἔφη οὐκέτι ἀρκέεσθαι τούτοισι μούνοισι, IX. 33. *f. Conf.* Ἀρέσκεσθαι.

Ἀρκεόντως, Sufficienter, Satis. τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, *Vit. Hom.* 7. *m.*

Ἄρκτος, ου, ἡ, Ursus *bestia*, II. 67. *b.* Ursus *constellatio coeli.* τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα, V. 10. *b.*

Ἄρκυς, υος, ἡ, Rete, Laqueus. ἐν ἄρκεσι, *olim edebatur* VII. 85. *f. ubi* ἐν ἄρκυσι *saltem scriptum oportebat; sed meliores quique libri* ἐν ἕρκεσι *dederunt.*

Ἅρμα, τος, τό, Currus. ἅρμα ἱρὸν τοῦ Διός, VIII. 115. *f.*

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, Carpentum *mollissimae vectionis, quo mulieres praesertim vehebantur.* VII. 83. a. IX. 76. a. Xerxes in itinere identidem ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν μετεκβαίνεσκε, VII. 41. a. *Not.*

Ἁρματηλατέειν, Currum agere, Plaustris vehi, V. 9. *m.*

Ἁρμόζειν τινὶ τινά, Desponsare aliquam alicui. ἁρμόσας τῷ ἑωυτοῦ παιδὶ τὴν θυγατέρα τῆς γυναικὸς ταύτης, IX. 108. *m.*

Med. Ἁρμόσασθαι, Desponsare sibi *filiam alicujus.* τοῦ τὴν θυγατέρα ἡρμόσατο Παυσανίης, V. 32. *m. f.* ἁρμοσάμενος Τήλυος τοῦ Συβαρίτεω θυγατέρα, - - ψευσθεὶς δὲ τοῦ γάμου, V. 47. a. ἁρμοσαμένου Λευτυχίδεω τὴν Χίλωνος θυγατέρα, VI. 65. a.

Pass. ἅρμοσται (*jon. pro* ἥρμοσται) τὴν Μίλωνος θυγατέρα γυναῖκα, Desponsatam sibi Milonis filiam habet uxorem, III. 137. *f.*

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Compages, Commissura, *in nave.* ἔσωθεν τὰς ἁρμονίας ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ, II. 96. a.

Ἀρνέεσθαι, Negare, Recusare. ἀρνευμένους εἶναι χρηστούς, VI. 13. m. *f. ubi olim* οὐ βουλομένους, *ex*

scholio. *Vide Not.* οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι, III. 1. *m.*

'Αρόειν, 'Αροῦν, **Arare.** ***Hinc Particip. Praet. Pass. cum reduplicatione,*** ἀρηρομένον οὐδὲν, **Nihil aratum**, IV. 97. *m.* Not.

'Αροτὴρ, ῆρος, ὁ, **Arator**, I. 125. *f.* Σκύθαι ἀροτῆρες, IV. 17. *qui* γεωργοὶ, *ibid.* c. 18. ἐπ' ἀροτῆρας, καὶ οὐ νομάδας, στρατευόμεθα ἄνδρας, VII. 50. *extr.*

'Αροτος, ου, ὁ, **Aratio.** ζῶντες μὴ ἀπ' ἀρότου, IV. 46. *f. ubi olim* ἀπ' ἀρότρου.

'Αροτρον *vide infra in* Αὖλαξ.

'Αρουρα, ης, ἡ, **Ager, Jugerum.** *Apud Aegyptios* ἡ ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστί, II. 168. *a.* ἄρουραι ἐξαίρετοι δυώδεκα, *ibid. et* II. 141. *a.*

'Αρουραῖος μῦς, **Mus agrestis**, II. 141. *f.*

'Αρπάζειν (τινὰ) μέσον, **Medium arripere** *aliquem*, IX. 107. *m. Not.*

'Αρπεδόνη, ης, ἡ, *aliàs* **Funis, Laqueus**; *apud Nostrum*, **Filum.** ἀρπεδόνη ἑκάστη τοῦ θώρηκος, ἐοῦσα λεπτὴ, ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἑωυτῇ τριηκοσίας καὶ ἑξήκοντα, III. 47. *f. Monuit Pollux* VII. 31. καὶ ἀρπεδόνας δὲ τὰ νήματα ἔφη Ἡρόδοτος.

'Αρρηκτος, ου, ὁ, ἡ, **Infractus, Qui frangi vel perrumpi non potest.** τὸ δέρμα τοῦ κροκοδείλου ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου, II. 68. *m.*

'Αῤῥωδέειν, **Timere, Formidare.** *Absolute positum:* ἀῤῥωδήσας, III. 1. *m.* V. 98. *m. f.* VII. 49. *f.* *Varie constructum verbum:* ἀῤῥωδέων, τοῦ στρατοῦ πρήξαντος κακῶς, καὶ Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος, V. 35. *a.* ἀῤῥώδεον δὲ, ὅτι *etc.* VIII. 70. *m.* ἀῤῥωδέων μή τι οἱ γένηται κακόν, I. 9. *a.* (*conf. ibi Var. Lect.*) 156. *a.* III. 119. *a.* 130. *a.* IX. 46. *f.* ἀῤῥωδέων ἕκαστα τουτέων, V. 35. *a.* ἀῤῥωδέειν οὐδὲν πρῆγμα, VII. 51. *a.* ὁ μὲν τοῦ τόκου (ἕνεκα) τῆς γυναικὸς ἀῤῥωδέων, I. 111. *a.* *Conf.* Καταῤῥωδέειν.

'Αῤῥωδίη, ης, ἡ, **Metus, Formido, Trepidatio.** τοὺς Ἕλληνας εἶχε δέος τε καὶ ἀῤῥωδίη, VIII. 70. *m.* ἦν ἀῤῥωδίη σφι οὐ περὶ σφέων αὐτῶν, IX. 101. *m.* ἀῤῥωδίη ἦν τὸ πεῖθον, VII. 173. *f.* ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην ἀπίκατο, μὴ *etc.* IV. 140. *f.* VIII. 36. *a.* IX. 7, 2. *a.*

'Αρτάβη, ης, ἡ, *vox Persica, mensura aridorum*, I. 192. *m.*

'Αρταξέρξης, *Persicum nomen, idem significans ac* μέγας ἀρήϊος, VI. 98. *f.*

'ΑρταΦέρνης *et* 'ΑρταΦρένης *idem*, V. 25. *a. cum Var. Lect. et Not.*

'Αρτέειν, (*jon. pro.* ἀρτᾶν) 1) **Suspendere**; *unde in Passivo*, **Pendere ex aliquo.** ἐξ ὧν ὦλλοι πάντες ἀρτέαται (*jon. pro* ἤρτηνται) Πέρσαι, **E quibus Pendent reliqui Persae omnes; Qui praeter alios omnes Persas longe sunt Praecipui**, I. 125. *m. f.* πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός, III. 19. *f.* αἱ ἐκ ταύτης ἠρτημέναι νῆσοι, V. 31. *m.* πάντα ἐκ σέο ἄρτηται, VI. 109. *f.* πάντα ἤρτηντο (*alii* ἤρτητο) ἐκ Περσέων, IX. 68. *a.*

2) **Parare, Praeparare**; *unde in Passivo*, **Sese comparare** *vel* **praeparare; Paratum esse.** οἱ δὲ αὖτις πολεμεῖν ἐξ ἀρχῆς ἀρτέοντο, V. 120. *m.* ἀρτέετο ἐς πόλεμον, **Ad pugnam se comparavit**, VIII. 97. *f.* οἱ οὐκ ἔων ναυμαχίην

[illegible]

[illegible] pro [illegible]) [illegible]. L [illegible] IX. [illegible] a [illegible] [illegible] ἄγχιον [illegible] [illegible]. [illegible] IV. [illegible]. f. pro quo [illegible] [illegible] [illegible] arbitratu [illegible] Reiz, qui quidem VII. [illegible] [illegible], cum aliis [illegible] [illegible]. ubi nos τὸ ἄγχιον divisis [illegible] praetulimus.

'Αγχιμολη, [illegible], ἡ, proprie Electio

magistratuum, Comitia; *sed et*, *per metonymiam*, Magistratus ipsi. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, Neque ullus Magistratuum est consessus, VI. 58. *f.* *nisi et ibi intelligas*, Nec habentur Comitia.

Ἄρχειν, 1) *idem ac* βασιλεύειν, Summum imperium tenere, Regnare. τῆς ἄνω Ἀσίης ἦρξαν Σκύθαι, IV. 1. *a.* *conf.* III. 130. Μῆδοι ἦρχον τῆς Ἀσίης, IV. 1. *m.* πάντα ἔθνεα τῶν ἦρχε, IV. 87. *a.* V. 36. *a.* βασιληΐη τῆς ἦρχε Ἰδάνθυρσος, IV. 120. *m.* Μιλησίων ἄρχειν, IV. 137. *m.* *Et sic frequenter.*

2) *i. q.* ἡγέεσθαι. Praeesse cum imperio *ut Dux aut Imperator praeest exercitui aut parti copiarum.* τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, V. 1. *a.* *Sic* VII. 62. 63. 64. 66. *etc.*

3) Magistratum *quemcumque* gerere. πλῆθος ἄρχον --- πάλῳ μὲν ἀρχὰς ἄρχει, Populus Summum imperium tenens --- Gerit magistratus qui sorte obtigerunt, III. 80. *f.* Demaratus, regia dignitate exutus, ἦρχε αἱρεθεὶς ἀρχήν, VI. 67. *a.* *Dein per contumeliam aliquis ex eodem quaerit*, ὁκοῖόν τι εἴη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν, *ibid.*

4) Ἄρχειν, Incipere, Initium facere. *Const. cum Genit.* Κροῖσον ἄρξαντα ἀδικίης, III. 130. *f.* ἄρξαι τῶν ἀδικημάτων, I. 2. *a.* *Item cum Participio*: ἢν ἄρξῃ ἀδικέων, IV. 119. *f.* *Conf.* Ὑπάρχειν.

5) *Passivum*: Ἄρχεσθαι ὑπό τινος *et* ὑπό τινι, Imperio alicujus esse subjectum, Regi, Gubernari ab aliquo. ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, I. 127. *a.* ἀντὶ τοῦ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἁπάντων, I. 210. *m.* IV. 147. *a.* ὑπ' ἑνός, V. 3. *a.* VII. 103. *m.* ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται, III. 134. *a.* ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου, II. 173. *m.* ὑπὸ Σμέρδιος, III. 74. *f.* ὑπὸ τῶν βαρβάρων, VII. 149. *f.* ὑπὸ Λακεδαιμονίων, VII. 163. *a.* ὑπὸ Ἀργείων, VIII. 73. *f.* *Eàdem notione Passivà, Attico et Jonico more, etiam Futurum Medii usurpatur.* ἴσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Scito sub Lacedaemoniorum te fore imperio, VII. 159. (*Vide quos laudavit Wess. ad* V. 35, 5.)

ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι, Imperio illorum subjectus, I. 91. *f.* συλλέξας τοὺς ὑπ' ἑωυτῷ ἀρχομένους πάντας, I. 103. *m.* *Quasi impersonaliter ponitur idem verbum* III. 97. *m. f.* ἐς τοῦτο γὰρ τὸ οὖρος ὑπὸ Περσέων ἄρχεται, Ad hunc usque montem pertinet Persarum imperium: *scilicet intellige* τὰ ἐς τοῦτο τὸ οὖρος, Quae pertinent usque ad hunc montem, ea subjecta sunt Persarum imperio, *quemadmodum continuo adjicitur*, τὰ δὲ πρὸς βορῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει.

Reperitur etiam Participium Praeteriti Passivi notione Incipiendi, *quae aliàs Medio propria est.* ἀργμένης δὲ τῆς Κνιδίης ἐκ τῆς χερσονήσου τῆς Βυβασσίης, Quum Initium capiat Cnidiorum ditio a Bybassià peninsulà, I. 174. *a.*

6) *Medium.* Ἄρχεσθαι *et* Ἄρξασθαι, Incipere. ἄρχεται ῥέων ἐκ λίμνης, IV. 51. *Not. Praet.*

ἀρτέεσθαι, VII. 1 [illegible] auctor potuerat [illegible] σθαι, Qui nolet [illegible] ad pugnam na[illegible] pararent: sed [illegible] tentiam peri[illegible] sitione [illegible] bere potuit. [illegible] 142. f. [illegible] σκευαστα[illegible] paulo a[illegible] hac co[illegible] ρασα[illegible]

Co[illegible] [illegible] more

Ἄρτημ[illegible] [illegible] σπαρα- su[illegible] [illegible] si[illegible] [illegible] testimonio- I[illegible] [illegible] perio, VII. I[illegible]

Ἀ[illegible] [illegible] initium, Principium [illegible] ἀρχὴ κα- [illegible] Ἕλλησι. V. 97. f. [illegible] IV. 60. a. [illegible] pium, vel Extremi- [illegible] ἀπ' ἀρχῆς, Ab initio, [illegible] itus, II. 113. m. (Conf. [illegible] Ἀρχήν.) Notetur formula, [illegible] ἀρχῆς γινόμενος idem sonans ac [illegible] ἐγίνετο, Ex quo natus est. [illegible] θνητὸν οὐδένα, οὐδὲ ἔσεσθαι, τῷ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ οὐ συνεμίχθη, VII. 203. f. 2) Imperium, Regnum, Regia dignitas et potestas; cum frequenter alibi, tum IV. 147. a. ἐπεί τε ἐγένετο ἀρχῆς, et paulo ante, ἐπιτροπαίην εἶχε τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιληΐην· αὐξηθέντων δὲ τῶν ἀδελφιδέων καὶ παραλαβόντων τὴν ἀρχήν. 3) Magistratus quilibet. Vide supra, voc. Ἄρχειν, num. 3.

Accusativus Ἀρχήν, per ellipsin pro κατ' ἀρχὴν adverbialiter positus, proprie significat Initio, Principio, Ab initio. τῷ [illegible] ἔφη χαρίεσθαι μᾶλλον ἀπολέσας τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών, III. 39. m. f. περὶ τῆς ὑμετέρης ἀρχὴν ὁ ἀγὼν ἐγίνετο, VIII. 142. m. ὄντινα τρόπον ἀρχὴν (συνετίθετο προδοσίην), οὐκ ἔχω εἰπαι. τέλος δὲ etc. VIII. 128. a. τὴν τάξιν ἐς τὴν ἦλθον φυλάξαντες ἀρχήν, VII. 220. a. ταῦτα μὲν νῦν ἔστω ὡς ἔστι τε καὶ ὡς ἀρχὴν ἐγένετο, II. 28. a. Not. (al. 27. f.) ubi quidem ἀρχὴν possis etiam Re verà, interpretari, sicut I. 140. f. Not. et VII. 218. f. Primitivo usui hujus vocabuli adfinis ille est, ubi commode Olim redditur. ut in his, ἔλεγε δὴ ὡς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων, I. 86. m. Not. Rursus primitivae notioni locus est in istis verbis IX. 57. a. ἀρχὴν τε οὐδαμὰ δοκέων Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν, (ubi quidem incommodat adjecta τε particula, nescio an ex γε detorta) Initio quidem ratus non ausurum Pausaniam se suosque deserere, sed nimirum deinde reverà se ab illo desertum existimans. Similiter I. 203. f. κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν, Quasi (non Quales, quod temere in nostram versionem irrepsit) initio intextae fuissent.

Et in duobus quidem locis, quae postremo commemoravi, ἀρχὴν vulgo Omnino interpretantur; ne sic quidem male: frequenter enim rectissime, et unice commode, latino sermone ita redditur hoc vocabulum, sed praesertim ubi jungitur Negativae particulae. τὰ γὰρ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειρᾶται ἀρχὴν φέρειν, Ne cona-

tur quidem omnino, I. 193. *m.* II. 95. *extr.* οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν ἐς κρίσιν τούτου πέρι ἐλθεῖν οἶδα, VII. 26. *m. Sic* οὐ *sequente* ἀρχὴν *significat* Omnino non, Prorsus non, Nequaquam, III. 16. *extr.* V. 16. *a. Etiam adjecto articulo,* τοῦτο οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχὴν, IV. 25. *m.* τὸν χειμῶνα τοῦτον οὐκ ἀνέχονται τὴν ἀρχὴν, IV. 28. *f.* (*Conf. Hermann ad Viger. Not.* 67.) *Referunt huc etiam exempla quaedam ubi nulla adest negativa particula:* ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ μηχανήσομαι οὕτω, I. 9. *a. ubi tamen haud incommode intelligere possis* Inde a principio. *Tum* ἐόντες ἀρχὴν ἑπτὰ, Qui erant omnino Septem, VIII. 132. *a. nisi fortasse adjectâ istâ voce significare Noster voluit,* Septem *fuisse conjurationis* principes.

Ἀρχηγετεύειν, Principatum tenere. ἀρχηγετεύειν τῶν κάτω λέγουσι Δήμητραν καὶ Διόνυσον, II. 123. *a.*

Ἀρχῆθεν, i. q. ἀπ' ἀρχῆς *aut* ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου. τούτοισι θύουσι ἀρχῆθεν, His sacra faciunt a priscis inde temporibus, I. 131. *m.* ὡς ἀρχῆθεν ἐποιήθη, Sicut initio constructum erat (*templum*), II. 138. *m.* φθόνος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ, A primo inde ortu, III. 80. *m.* ἀρχῆθεν ἡ ἔχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμέων ἡμῖν γέγονε, Primum originem a vobis traxerunt inimicitiae, VIII. 22. *f.* ἀρχῆθεν ἠπιστάμην ὅτι etc. Ab initio, jam pridem noveram, VII. 104. *a.* κρέσσον γὰρ ἀρχῆθεν μὴ ἐλθεῖν, ἢ etc. V. 18. *f. In simili sententiâ ait* ἀρχὴν, III. 39. *m. f.*

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, Curia, Locus ubi vel magistratus vel cives populi liberi convenirent, de re publicâ acturi, IV. 62. *a.*

Ἀρχιέρεως, ὁ, Princeps sacerdos; *rarior vocabuli forma pro* ἀρχιερεύς, II. 37. *f. Not.* (*Conf. Valck. ad* IV. 53. *f.*) *Communem formam* ἀρχιερεύς, *quam ibi codd. nonnulli praeferunt, agnoscunt libri omnes* II. 143. *a.* V. 151. *a. et Acc. plur.* ἀρχιρέας, II. 142. *a.*

Ἀσᾷν, Molestiâ, Moerore adficere. ἐδίζετο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη, III. 41. *a. idem quod* ἀλγήσει *cap.* 40. *f.*

Ἄσβεστος, *Vit. Hom.* 32. *m. Not.*

Ἄση, ης, ἡ, Molestia, Dolor. ἵνα μηδεμίαν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ, I. 136. *extr.*

Ἄσημος, ου, ὁ, ἡ, 1) Obscurus, Non intellectus. ἄσημα φράζειν I. 86. *m.*

2) ἄσημος χρυσὸς, Aurum non signatum, (*oppos.* ἐπίσημος) IX. 41. *m.*

Ἀσθενὴς, Infirmus, Invalidus. οἱ χρήμασι ἀσθενέστεροι, Quibus res familiaris est tenuior, II. 88. *a.* τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, Prorsus in Exile (in Tenue) quiddam solent exire, I. 120. *m.* (*In eamdem sententiam* ἐς φλαῦρον *ait eod. cap. extr.*) Ἑλλήνων οὐκ ὁ ἀσθενέστατος σοφιστὴς Πυθαγόρας, IV. 95. *m.*

Ἀσθενίη, ης, ἡ, (*Comm.* ἀσθένεια.) Debilitas, Tenuitas. ὑπ' ἀσθενίης βίου, VIII. 51. *f. Not.* ὑπ' ἀσθενείης βίου *vulgo legitur* II. 47. *f. ubi fortasse pariter* ἀσθενίης *scripserat Herodotus.*

Ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, 1) *Activâ notio-*

ne, Non laedens, Innoxius, Nullum maleficium committens, I. 105. *a. m.* 2) *Passivâ notione* Illæsus, Incolumis. ἐῶμεν ἀσινέα ἐκπλέειν, II. 114. *m.* ἀπέπεμψε ἀσινέα, II. 181. *f.* VII. 146. *extr.* IX. 5. *f.* ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ἑλλάδα, VIII. 19. *f.* ἀνεχώρησαν ἀσινέες, VIII. 116.

Ἀσιτίη, ης, ἡ, Inedia. ἀλουσίῃσί τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκὼς, III. 52. *a.*

Ἀσκέειν, 1) Exercere. τὴν τέχνην, Artem (*medicam*), III. 125. *a.* πεντάεθλον, quinquertium, IX. 33. *a. m.* τὴν ἀληθηΐην, Exercere, Colere veritatem, VII. 209. *a. m.* τὴν δικαιοσύνην ἤσκεε, I. 96. *m.* οὐ ταὐτὰ ἀσκέοντες, Diversas vias sequentes; *scil. alter veritatem colens, alter mendax*, III. 72. *f.*

2) Instruere, Exornare. ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε, III. 1. *f. ubi paulo ante ait* κοσμήσας ἐσθῆτι τε καὶ χρυσῷ. *Conf. Gregor. Dial. jon.* §. 144. *et ibi Interpp.* παστὰς ἠσκημένη στύλοισι, II. 169. *f.* ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήϊον Παρίῳ λίθῳ ἠσκημένα, III. 57. *extr. Et nude* ἐν οἰκήματι ἠσκημένῳ, In conclavi elegante, II. 130. *a. Not.*

Ἀσκευὴς, έος, ὁ, ἡ, Carens instrumentis *ad exercendam artem necessariis.* ἀσκευὴς ἐὼν καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλήϊα, III. 131. *a. m.*

Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, Uter. Ἀσκοὺς πλήσαντα οἴνου, II. 121, 4. *a. ubi mox dein etiam* τῶν ἀσκῶν οἱ ποδεῶνες *memorantur.* ἀσκοὺς καμήλων (Utres ex pellibus camelorum) πλήσας ὕδατος, III. 9. *a.* ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσύεω ἀσκός, VII. 26. *f. ubi alii* ipsam Pellem *s.* Cutem, *alii rectius* Pellem in utrem formatam, Cutem utris formâ, *intelligunt. Vide Not.*

Ἀσμὰχ, *vocabulum Aethiopicum aut Aegyptiacum, significans* Regi a sinistrâ manu Stantem, II. 30. *a.*

Ἄσμενος, Lubens, Cupidus, Laetus. ἔφευγον ἄσμενοι τὴν ἵππον, IX. 52. *m. f.* ὥς σφι ἀσμένοισι ἡμέρη ἐπέλαμψε, VIII. 14. *a.* ἀποδεξάμενοι ἄσμενοι τοὺς λόγους, VIII. 106. *a. m.*

Ἀσπάζεσθαι, Amplexari, Salutare. μεγάλως ἀσπάζοντο (αὐτὸν), Ingenti cum amoris adfectu amplexati sunt, I. 122. *a.* παρὰ τὴν πόσιν φιλοφρόνως μιν ἠσπάζοντο, Inter bibendum comiter illum salutarunt, II. 121, 4. *m. f.*

Ἀσπαίρειν, Palpitare. ἐπάλλοντό τε καὶ ἤσπαιρον, ὅκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, IX. 120. *a. ubi alii quidem* ἔσπαιρον: *vide Var. Lect. et Not. et conf. Not. ad* VIII. 5. *a. ubi metaphorice positum verbum* ἤσπαιρε Reluctabatur *cum Valla intelligebat Valck. sed rectius (puto) Wess. cum Porto,* Prae metu Palpitabat, Trepidabat.

Ἀσπασίως, Lubenter, I... *Conf.* Ἀσπαστῶς.

Ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, Placens, Gratus, Acceptus. ταῦτα ἀκούσαντες, κάρτα ἀσπαστὸν (*scil.* πρᾶγμα) ἐποιήσαντο, Admodum gratum habuerunt, V. 98. *m.* οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον, I. 62. *a.*

Ἀσπαστῶς, Lubenter. οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, IV. 201. *a. m.*

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, Scutum, Parma. ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαντες, I. 194. *a.* ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς, Octies mille Scuta, *i. e.* Scutati, Cetrati, V. 30. *m.* Persae militantes ἀντὶ ἀσπίδων γέῤῥα habebant, VII. 61. *a.* ἀσπίδας ἴτυς οὐκ ἐχούσας, VII. 89. *a.* ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἐχούσας, VII. 89. *f. Conf.* Ὄχανον.

Ἄσσα, *i. q. comm.* ἅτινα, Quaecumque. I. 47. *a.* 138. *a.* 179. *b.* ἄσσα εἴλομεν, κατελίπομεν etc. *Aenigma, Vit. Hom.* 35. *a.*

Ἆσσον, Propius. ἤϊε ἆσσον, III. 52. *a. m.* ἆσσον ἰέναι, IV. 5. *m. Et cum Genit.* ἰέναι ἆσσον αὐτῶν, IV. 3. *f.*

Ἀσταχὺς, ύος, ἡ, Spica. ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, V. 92, 6. *m. f.*

Ἀστή. *Vide* Ἀστός.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ. *Vide* Ἄστρον.

Ἀστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, Non calcatus, Desertus. ἀστιβέα χωρία, *Vit. Hom.* 21. *m.*

Ἄστικτος, ου, ὁ, ἡ, Punctis non notatus. *Apud Thracas* τὸ μὲν ἐστίχθαι, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ ἄστικτον, ἀγεννές, V. 6. *f.*

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* πολιήτης, ἐγχώριος, ἐγγενὴς, Civis, Indigena. *Opponuntur* ἀστὸς *et* ξεῖνος, II. 160. *f. et* III. 8. *m. Caeterum vide* I. 158. *b.* 161. *f.* II. 118. *b.* ἄνδρες τῶν ἀστῶν δόκιμοι, VI. 101. *f.* VIII. 46. *f.* 119. *a.* 156. *a.* ἀνὴρ ἀστὸς, I. 173. *f.* ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, I. 173. *a.* τῶν ἀστῶν ἄνδρες πέντε, IV. 33. *m.* ἄνδρες δοκιμώτατοι τῶν ἀστῶν, IX. 93. *a. Legitur etiam genit. plur.* ἀστίων, *pro* ἀστῶν, IX. 94. *a. Pro* αὐτέων IX. 86. *a.* ἀστέων *edidit Borh. ex Koenii et Valck. conjecturâ. Vide ibi Not. Et* τῶν, *quod* II. 102. *m. post* στρατιὴν πολλὴν *temere olim insertum legebatur, in* ἀστῶν *mutatum maluerat Valck. Confer* Αὐτὸς, *num.* 1.

Foemininum Ἀστὴ, ῆς, ἡ, Mulier civis, Indigena et libera. ἢν γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικήσῃ, I. 173. *f.* γυναῖκες, ἐοῦσαι ἀσταί τε καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες, IV. 146. *m.* ἦν δὲ αὕτη ἡ Ὀπείη ἀστὴ, (*i. q.* ἐγχωρίη,) IV. 78. *a.*

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, Talus. III. 129. *a. Vide supra in* Ἄρθρον.

Ἄστρον, ου, τὸ, Astrum. ταῦτα ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἄστρων ἔλεγον, II. 4. *a. ubi alii* ἀστέρων, *ab* ὁ ἀστήρ.

Ἄστυ, εος, τὸ, Urbs, *non modo major, sed et minor.* σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα, I. 5. *f.* Κολοφῶνος τὸ ἄστυ I. 14. *f. videtur distingui ab arce.*

Ἀστυάγης, *genit.* Ἀστυάγεος, *sed in aliis codd.* Ἀστυάγεω, I. 46. *a.* 73. *a.* 91. *f.*

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, Vicinus, Finitimus. ἐπὶ πόλις ἀστυγείτονας στρατεύεσθαι, VI. 99. *m.* γέαι πολλαὶ μὲν ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ ἑκαστέρω, IX. 122. *a.*

Ἀσφαλείη, ης, ἡ, Securitas. δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης ἔτυχε, Tutum transitum petiit et nactus est, III. 7. *f.*

Ἀσφαλὲς, τὸ, *i. q.* ἡ ἀσφάλεια. τοῦ ἀσφαλέος εἵνεκα, Securitatis, Salutis causâ, I. 109. *f.*

Ἀσφαλέως, Tuto, Constanter, Firmiter. ἀσφαλέως ἑωυτῷ ἱδρῦσθαι

ἐδόκεε ἡ βασιλητη, II. 169. *a.* ἀσφαλέως σημῆναι (τὶ τινὶ), Tuto significare aliquid alicui, V. 35. *a.*

οὐδὲν (ἐστι) τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον, I. 86. *f.*

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, Bitumen, Asphaltus. *τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ*, I. 179. *a.* *ὁ ποταμὸς ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλούς*, *ibid. f.* *πίσσα ὀδμὴν ἔχουσα ἀσφάλτου*, IV. 195. *m.* *Ex uno fonte hauriunt ἄσφαλτον καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον - - - - καὶ ἡ μὲν ἄσφαλτος καὶ οἱ ἅλες πήγνυνται παραυτίκα*, VI. 119. *m.*

Ἀσχάλλειν, Dolere, Aegre ferre. *ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε*, III. 152. *a.* *ubi ἤσχαλε alii, in Aor. sec. ἤσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι*, IX. 117. *a.*

Ἄσχυ, *Scythicum vocab. significans* Succum ex fructu quodam expressum. *quem lacte mixtum potant Scythae*, IV. 23. *m.*

Ἀτᾶν, *vide* Ἀτέειν.

Ἀταξίη, ης, ἡ, Contemtus disciplinæ militaris, Tumultuatio, VI. 11. *m.* 13. *a.*

Ἀτὰρ, Caeterum, Sed, At, Autem. II. 92. *a.* 135. *a.* 175. *m.* III. 29. *m.* IV. 18. *a.* 176. *a.* 188. *ubi respondet praecedenti particulae μέν. Sic et* V. 66. *a. et* V. 92, 2. *a.* *Ex hac particula ἀτὰρ per apocopen derivatam esse latinam* At *censuit Aem. Portus.*

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ, ἡ, Improbus, Flagitiosus. *ἄνδρα ἐόντα ἀνόσιόν τε καὶ ἀτάσθαλον*, VIII. 109. *m.* *ἀνὴρ δεινὸς καὶ ἀτάσθαλος*, IX. 116. *a.* *ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα*, III. 80. *m.* *λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα*, VII. 35. *m.*

Ἄτε, 1) Utpote, Quippe, *sequente Participio.* I. 108. *f.* 123. *m.* 154. *m.* 171. *a.* 190. *f.* VII. 87. 138. *b.* 188. *a.* VIII. 86. *a.*

2) Ceu, Veluti, Tamquam. *δίκτυα δοὺς (αὐτῷ) ἅτε θηρευτῇ*, I. 123. *f.* *ἅτε μάζαν μαξάμενος*, I. 200. *f.*

Ἀτέειν, (*jon. pro* ἀτᾶν) Insanire, Furere. *παραχρεώμενοί τε καὶ ἀτέοντες*, Desperati ac veluti Furiosi, VII. 223 *extr. ubi vide Not.* „Ἀτέοντα λέγει (ὁ ποιητὴς) „τὸν βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν ὡς „ἀπὸ τῆς Ἄτης." *Eustath. ad Iliad.* υ. 332. Laedere, Damnum dare *interpretatus est Portus.*

Ἀτέκμαρτος, Obscurus, Non intellectus. *χρηστήριον ἀτέκμαρτον*, V. 92, 3. *a.*

Ἀτελητη et Ἀτελείη, ης, ἡ, (*comm.* ἀτέλεια) Immunitas. *προεῖπε ἀτελητην στρατητης καὶ φόρου*, III. 67. *b.* *ἔδοσαν Κροίσῳ προμαντητην καὶ ἀτελείην* (*sive ἀτελητην malis; perperam olim ἀγγελίην*) *καὶ προεδρίην*, I. 54. *f.* *Sic ἀτελείη τε καὶ προεδρίη*, IX. 73. *f.* *Cur vocalis finalis α, licet in ἀτέλεια et similibus vulgo corripiatur, tamen sicut α longum jonice in η mutari potuerit, rationem docet Eustathius eo loco quem supra, ubi de vocab.* Ἀληθητη *et* Ἀληθείη, *agebatur, laudavimus.*

Ἀτελὴς, έος, ὁ, ἡ, Immunis tributorum, III. 91. *a.* *ἀτελέα Πέρσαι νέμονται χώρην*, III. 97. *a.* *τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα νέμεσθαι*, III. 160. *f.* *τέσσερες κῶμαι τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες*, Quatuor vici, aliorum tributorum immunes, I. 192. *f.*

Θασίοισι ἐοῦσι καρπῶν ἀτελέσι, VI. 46. *f.* Not.

Ἄτερος, *i. q.* ὁ ἕτερος, Alter. ἔστι δὲ καὶ ἄτερος λόγος *edebatur olim* IV. 11. *a. contra codicum ad unum fere omnium consensum, e quibus* ἄλλος λόγος *merito recepit Wess.*

Ἄτη, ης, ἡ, Calamitas, Damnum. ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι, I. 33. *m.*

Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, Contemni, Contumeliâ adfici, Ludibrio haberi ab aliquo, I. 61. *a.*

Ἀτιμίη, ης, ἡ, Ignominia, Infamia. ἀτιμίην εἶχε, VII. 231. *a. de eo cui nemo nec lumen accendere, nec eum eo colloqui dignatur.* ἐμὲ ἐν ἀτιμίῃ ἔχει, Me aspernatur. III. 3. *m.*

Ἀτιμοῦν, Ignominiâ, Infamiâ notare. ἠτίμωτο, VII. 231. *a.* ἠτιμωμένοι, IV. 66. *m. Conf.* Ἀτιμίη.

[Ἀτιμωρητὶ, *tamquam vox Herodotea citatur in Glossis Herodoteis secundum seriem literarum digestis sed falso. Vide Herodotum nostrum T.* VI. *Part.* II. *p.* 339. *et* 349.]

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, Non punitus, Inultus. ὅκως ἀτιμώρητος γένηται, Quo vindictam effugeret, II. 100. *extr.*

Ἄτοκος, ου, ἡ, Quae non peperit, Quae liberos non habet, V. 41. *a. Ex Herodoto adnotavit Pollux III.* 49.

Ἄτρακτος, ου, ὁ, Fusus. στρέφουσα τὸν ἄτρακτον, V. 12. *extr. i. q.* κλώθουσα λίνον, ibid. *m.* ἐξέπεμψέ οἱ δῶρον ἄτρακτον χρύσεον καὶ ἠλακάτην, IV. 162. *f.*

Ἀτραπὸς, ἡ, Semita, Callis, VII. 175. *m.* 212. *f.* 213. *a. et cet.*

Ἀτρεκέως, Certo, Pro certo, Liquido, Adcurate. οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἶπαι, I. 57. *a.* 160. *a.* II. 103. *b.* VIII. 8. *m.* ἀτρεκέως οἶδα, I. 140. *a.* 209. *m.* II. 54. *m.* 119. *f.* πρὶν ἂν ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκέως, I. 159. *a. m.* οὐκ ἀτρεκέως τὸν λόγον ἔφηνε, II. 49. *a.* ἀτρεκέως διακρῖναι, I. 172. *a.* τὴν τέχνην οὐκ ἀτρεκέως ἐπίστασθαι, III. 130. *a.* πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθῃ, VII. 10, 7. *f.* φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἰπέ, VII. 47. *m.*

Ἀτρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, Verus, Certus, Adcuratus. τῶν καὶ πέρι ἀτρεκές τι λέγεται, De quibus quidem certi quidpiam traditur, III. 98. *a.* οὐδεὶς ἔχει φράσαι τὸ ἀτρεκές, V. 9. *a.* εἰ δέ τις τὸ ἀτρεκέστερον τουτέων ἔτι δίζηται, V. 54. *a.* τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι, VII. 214. *m.*

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, Certa veritas, Certum et Adcuratum quidpiam. τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, IV. 152. *m.* εἰδὼς τὴν ἀτρεκίην τῆς ἀποστάσιος, VI. 1. *f.*

Ἀτρέμα *et* Ἀτρέμας, Sine motu, Quiete. ἀτρέμα τε (*alii* ἀτρέμας τε) εἶχον πρὸς τῷ Ἀρτεμισίῳ, VIII. 16. *a.* ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον, IX. 53. *f.* ἀτρέμας εἶχον σφέας αὐτούς, IX. 54. *a.*

Ἀτρεμέειν, Loco se non movere, Quietum esse, Otiosum sedere. οὐδαμᾶ κω ἠτρεμήσαμεν, VII. 8, 1. *a.* οὔτε αὐτοὺς εἰκὸς ἀτρεμέειν, VIII. 68, 2. *f. ubi nos quidem cum aliis* ἀτρεμιεῖν.

Ἀτρεμίζειν, *i. q.* ἀτρεμέειν. ὁρῶσα ἀρχὴν μεγάλην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν, I. 185. *a.* ἐξεπιστάμενοι τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, I. 190. *m.* VII. 18. *a. m.* οὔτε

εἰκὸς αὐτοὺς ἀτρεμιεῖν, VIII. 68, 2. *f.* *ubi alii* ἀτρεμέειν. ἐπ' ἀσπίδος αἰεὶ περιθεούσης καὶ οὐδαμᾶ ἀτρεμιζούσης, IX. 74. *f.*

Ἄτρυτος, ου, ὁ, ἡ, Indefessus, Vehemens, Immensus. ἔχον (*jon. pro* εἶχον) πόνον ἄτρυτον, IX. 52. *a.*

Ἀττέλεβος, ου, ὁ, Attelabus, Locustarum genus quoddam sine pennis; *conf. Plin.* XXIX. 4, 29. ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, *etc.* IV. 172. *a.*

Ἀτυχέειν, Non consequi id quod volumus, Repulsam ferre. ἀτυχῆσαι τὸν χρῄζοντα οὐ δυνατόν ἐστι, IX. 111. *a.*

Αὖ, Rursus, Iterum. *Vulgatum olim* αὐτοῦ IV. 1. *a. ex conject. in* αὖ τοῦ *mutavi, divisis vocibus. Vide Var. Lect. et Not.*

Αὐαίνειν, Siccare. αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, IV. 172. *a. Conf.* Ἐξαυαίνειν.

Αὐδάζεσθαι, Loqui, Vocem emittere. αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπηΐῃ, II. 55. *a. m.* 57. *a.* Exclamare: καὶ τὸ παιδίον ηὐδάξατο, πάτερ *etc.* V. 51. *m. f.*

Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, Sibi placens, Pertinax. οὔτε συνεγινώσκοντο, ἔσαν τε αὐθαδέστεροι, VI. 92. *m.*

Αὐθέντης, ου, ὁ, Qui propriâ manu *aliquem* occidit, Carnifex, I. 117. *m.*

Αὐθιγενὴς, εος, ὁ, ἡ, Ibi natus, Indidem oriundus. τὸ ὕδωρ ἐν τῇ λίμνῃ αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι, ἐκ τοῦ Νείλου δὲ ἐσῆκται, II. 149. *f.* τῇ αὐθιγενέϊ θεῷ (Indigenae deae) τὰ πάτρια ἀποτελέειν, IV. 180. *a. Conf.* Αὐτιγενής.

Αὖλαξ, ακος, ἡ, Sulcus. οὔτε ἀρότρῳ ἀναῤῥηγνύντες αὔλακας, II. 14. *m.*

Αὔλειος, είη, ειον, Ad aulam pertinens. ἡρωΐον παρὰ τῇσι θύρῃσι τῇσι αὐλείῃσι (ad aulae fores) ἱδρύμενον, VI. 69. *m. Not.*

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, Aula, *in descriptione Labyrinthi*, II. 148. *f.* αὐλαὶ κατάστεγοι, ibid. *a. m.*

Αὐλίζεσθαι, Versari, Morari, Manere *in aliquo loco.* καταδύνων ἐς ὕλην καὶ (ἐν αὐτῇ) αὐλιζόμενος, IX. 37. *m.* περὶ τὴν λίμνην αὐλίζεται θηρία πτερωτά, III. 110. τὰ πρόβατα ἐν ἄντρῳ αὐλίζεται, Stabulantur, IX. 93. *a.* αὐτοῦ μείναντάς τε καὶ αὐλισθέντας, In statione manentes *cum navibus*, VIII. 9. *a.*

Αὖλις, ἡ, Cubile, Diversorium. τὴν αὖλιν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο, *Vit. Hom.* 18. *a. Not.*

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, 1) Vallis. αὐλὼν στεινὸς, VII. 128. *a.* 129. *m.* 130. *m.* 2) αὐλὼν οἰκοδομημένος, Canalis, Aquaeductus, murario opere constructus, II. 127. *m. Not.*

Αὐξάνειν, Augere. γνώμης ὕβριν αὐξανούσης, VII. 16, 1. *f. Passiv.* Αὐξάνεσθαι, Succrescere, Adolescere. αὐξανομένῳ τῷ σώματι *etc.* III. 134. *m.* ὁ παῖς αὐξάνετο, (*absque augm. verbi*) V. 92, 5. *a. et ibi Var. Lect.* δόξαν φύσας αὐξάνεται, V. 91. *m.* (*cf.* Δόξα.) τὸ Ἑλληνικὸν αὔξηται ἐς πλῆθος, Adcrevit in multitudinem, I. 58. *m.* μεγάλως αὐξηθῆναι, I. 58. *f.*

Αὔξεσθαι, *i. q.* αὐξάνεσθαι, Incrementum capere. αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὔξετο, III. 39. *m.* Μιλτιάδης τότε μᾶλλον

αὔξετο, VI. 132. *a.* *Conf.* Συναύξεσθαι.

Αὐξησίη, ης, ἡ. Δαμίης τε καὶ Αὐξησίης ἀγάλματα, V. 82. *a.* *Not.* 83. *m.*

Αὗος, Siccus, *vide in* Ἁπαλός.

Αὔρη, ης, ἡ, Aura. αὔρας ἀποπνεούσας ὁ Νεῖλος μοῦνος οὐ παρέχεται, II. 19. *f.* *Not.* *Cf.* II. 27.

Αὐταρκὴς, ὁ, Sibi sufficiens, Omnibus numeris absolutus, Cui nihil deest, I. 32. *f.*

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, Ultro offerens. αὐτεπάγγελτος ἐς τὸν πόλεμον ἐμοὶ ἠθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα, VII. 29. *a.*

Αὐτημερὸν, *i. q.* Αὐθημερὸν, Uno eodemque die, II. 122. *m.* VI. 139. *f.*

Αὐτιγενὴς, *i. q.* αὐθιγενὴς, *quod vide supra.* αὐτιγενέες (*alii quidem codd.* αὐθιγενέες) ποταμοὶ Σκυθικοὶ, IV. 48. *f.* *Conf.* Ἰθαγενής.

Αὐτίκα, *vide* Παραυτίκα.

Αὖτις, *i. q. comm.* αὖθις, Iterum, Rursus, I. 54. *a.* 56. *f.* 60. *a.* 67. *m.* *et saepius alibi.*

Αὐτόθι, *i. q.* αὐτοῦ, Ibi. IV. 29. *f.*

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ, ἡ, Suâ sponte, Non ab alio jussus. (αἱ γυναῖκες) ἤϊσαν αὐτοκελέες, IX. 5. *f.* *N.*

Αὐτόματος, Spontaneus. τὰ ἐν Ἕλλησι αὐτόματα ἄγρια φύεται, Quæ sponte nascuntur, II. 94. *m.* *N.* ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Ultro, Casu. ἢν αἰέλουρος ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, II. 66. *f.* ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, II. 14. *f.* ὅπλα ἀρήϊα αὐτόματα ἔξω κεῖσθαι τοῦ νηοῦ, VIII. 37. *m.* φύεται αὐτόματα ῥόδα, VIII. 138. *m.*

Αὐτομολέειν, Transfugere, Transire (*ad hostem*). εἰ δὲ αὐτομολέειν πρὸς τοὺς Πέρσας, I. 127. *f.* εἰ αὐτομολήσειε ἐς αὐτοὺς, III. 154. *m.* 156. *a.* αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος, III. 155. *m.* ἐς Ἀθήνας αὐτομόλησε (*alii* ηὐτυμόλησε) ἐκ Περσέων, III. 160. *extr.* *Adde* VIII. 4. *a.* 11. *f.* 82. *a.* *et* *m.* *ubi* τριήρης αὐτομολέουσα, *ut et* VIII. 87. *f.*

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, Transfuga. III. 156. *a.* VI. 38. *f.* 80. *m.* VII. 219. *a.* αὐτόμολοι ἄνδρες, VIII. 26. *a.* VI. 79. *a.* γυνὴ αὐτόμολος, IX. 76. *a.*

Αὐτόνομος, Qui sui juris est. ἐόντες αὐτόνομοι, VIII. 140, 1. *a.* *m.*

Αὐτόπτης, ου *vel* εω, ὁ, Qui suis oculis aliquid videt vel vidit. οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου, III. 115. *f.* IV. 16. *a.* ἐγὼ γάρ τοι αὐτόπτης λέγω γενόμενος, VIII. 79. *f.* 80. *a.*

Αὐτὸς, ἡ, ὁ, 1) Ipse. αὐτὸς ὁ Ἀρίστων, Ariston ipse, VI. 69. *m.* *et f.* *et absque articulo*, καὶ δὴ καὶ αὐτὸς Κῦρος τελευτᾷ, I. 214. *m.* κέκτησο αὐτὸς τάπερ αὐτὸς ἐκτήσαο, VII. 29. *f.* αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, III. 82. *a.* *m.* *Not.* αὐτὸς ἕκαστος δοκέων ἄριστος γενέσθαι, VIII. 123. *f.* αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος, VIII. 10. *f.* εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, Nisi ipsae voluissent, I. 4. *m.* *ubi perperam* αὖται *olim.* αὐτοῦ τούτου εἵνεκεν ἥκω, III. 71. *a.* αὐτέων τουτέων εἵνεκα, II. 3. *m.* (*Sic nempe plerumque* αὐτέων, *et frequenter* τουτέων, *pro* αὐτῶν *et* τούτων, *usurpat Noster. Similiterque* αὐτέῳ *pro* αὐτῷ, I. 133. *f.* *Pro* αὐτέων *vero* IX. 86. *a.* ἀστέων *corrigunt viri docti.*) σύντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, Quæ cum ipsis hominibus vivunt,

II. 65. *a.* αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοισι, Cum ipsis vestibus *in flumen se immergit: sic olim* II. 47. *a. sed vide ibi Var. Lect. et mox num.* 2. *Pro* αὐτῷ βασιλέϊ VII. 210. *f. videndum ne* αὐτῷ τῷ βασιλέϊ *scriptum oportuerit.* αὐτῷ οἱ ἄμεινον ἔσται, Ei ipsi hoc proderit, III. 72. *f.*

2) Solus. ἀνακομισθῆναι αὐτὸν ἐς Φάληρον, Rediisse solum, V. 85. *extr.* ἤν τις ψαύσῃ ὑὸς αὐτοῖσι ἱματίοισι, Si quis vel solis vestibus suem tetigisset, II. 47. *a.*

3) αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, *saepe idem significant ac* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν: *sic etiam plurales:* αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτούς, *i. q.* ἑαυτῶν *etc.* ὁ ἥλιος διακαίων τὴν διέξοδον αὐτοῦ, Sol exurit suum transitum, *i. e.* exurit omnia quà transit, II. 26. *a. Not.* οὐδένα λόγον αὐτῷ δόντα, Nullà secum ratione initâ, II. 162. *f.* λέγει πρὸς αὐτὸν, Ait secum ipse, III. 140. *a.* οὐδὲ ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς, Neque ab heroë genus suum repetierunt, II. 143. *f. Et, quemadmodum* ἑαυτοῦ *non solum de tertiâ personâ usurpatur, sed subinde etiam de primâ, similiter* αὐτῶν ἐπαναβεβηκότων III. 85. *a. valet* ἡμῶν ἐπαναβ. *et* ἐν αὐτοῖσι, III. 52. *m. idem valet ac* ἐν ἡμῖν. *Vide Not. ad* III. 52, 16. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινὸν, Quid vero nobis timendum insit (*in tuo consilio*) VII. 10, 1. *f. Sic etiam cum cod. Arch. forsan legendum* VII. 8, 3. ἀγαθὰ δὲ αὐτοῖσι (*i. e.* ἡμῖν) τοσάδε ἀνευρίσκω, *ubi* ἐν αὐτοῖσι *parum commode.* (*Habes tamen* ἐν αὐτοῖσι *fere idem*
ac ἐν τούτοισι, VII. 10, 7.
60, 2. *item* ἐξ αὐτέων *i.*
τούτων VII. 14. *f.*) *et* ἀντὶ αὐ
VII. 129. *f. ubi* τουτέων *ma*
ses.) αὐτῷ - - οἱ *olim legeb*
I. 86. *m. f. ubi nos, cod*
vestigia secuti, posterius pr
men delevimus. Vide Var.
et Not. ad I. 86, 29. ἰδί
αὐτοῖσι σφίσι λόγους *legebatu*
76. *a. sed ibi pro* αὐτοῖσι *pr*
codices αὖτις *dedere. Vide*
Lect. et Not. ad III. 76, 6

4) *Amat Herodotus jun*
αὐτὸς ἑωυτοῦ *cum Compar*
quodam aut Superlativo,
hunc modum. τοῦτον τὸν
νον αὐτὸς ἑωυτοῦ ῥέει (ὁ ποτα
πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ Θ
II. 25. *f.* τῇ βαθυτάτη (ἐ
λίμνη) αὐτὴ ἑωυτῆς, II. 14
τῇ εὐρυτάτη ἐστὶ αὐτὴ ἑω
Quo loco omnium latiss
patet (*mare Caspium*), I. 20
ἐπεὰν ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς ἐν
I. 193. *m. ubi perperam*
αὕτη *pro* αὐτή. *Vide Var.*
et Not. ad I. 193, 17. *Co*
infra voc. Ἑωυτοῦ, *num.* 4

5) *Pro* ὁ αὐτὸς, οἱ αὐτ
τὸ αὐτὸ, *usurpat Noster* ὡ
ὠυτοὶ *et* τὠυτό: (*quae vide i*
sub litera T. *et* Ω.) *sed in*
bus obliquis in foeminino ge
et in neutro plurali comm
forma servatur. ἡ δ' αὐτὴ
βασίλεια, I. 187. *a.* ταὐτ
ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ποιεῦσι, I.
f. Βουδῖνοι οὐ τῇ αὐτῇ γλ
χρέωνται καὶ Γελωνοί, IV. 10
et ibi Not. ἐκ τῶν αὐτέων
νότης καὶ οἱ ἀμφὶ Κόδρον, V.
m. f. ὁμοίως πάσχειν καὶ

τὰ αὐτὰ τῷ Νείλῳ, II. 21. *m. f.* *ubi, ut in communi sermone, sic et apud Nostrum, Dativus* τῷ Νείλῳ *ab Adjectivo similitudinem indicante regitur. Sic* τὠυτὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομεν, Idem, quod vos, *faceremus, id est,* Vobiscum faceremus, IV. 119. *m. ubi corrigenda latina versio quae imprudenti mihi ibi exciderat.*

Αὐτόσε, *adverb.* Eo. ἐστέλλετο αὐτόσε, Eo proficisci paravit, III. 124. *a. ubi quidem pro* αὐτόσε *codd. nonnulli* αὐτὸς ἀπιέναι *praeferunt.*

Αὐτοῦ, *adverbium, non modo* Ibi *significat, ut* μένειν αὐτοῦ, I. 94. *m. f.* αὐτοῦ τάξας ὑπομένειν, III. 25. *a. sed et* Hic, hoc in loco, *ut* εἴτε αὐτοῦ κατοικίζω, IV. 9. *m. f. ubi* αὐτοῦ *idem valet ac* ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ, *Sic* ἢν ἐμοὶ πείθῃ ναυμαχίην αὐτοῦ μένων ποιέεσθαι, VIII. 60, 1. *a.*

αὐτοῦ ταύτῃ, Ibidem, Eo ipso in loco, Eodem loco, In vestigio. αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, I. 214. *m.* τούτους μὲν αὐτοῦ ταύτῃ συγκεντέουσι, III. 77. *f.* Σκύλεω δὲ αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλήν, IV. 80. *f.* τοὺς ὄνους κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, IV. 135. *a. Not. Similiter vero etiam nudum* αὐτοῦ *interdum commodissime* Eodem in loco *interpretaberis, ut* καί μιν ἔθαψαν αὐτοῦ τῇπερ ἔπεσε, I. 30. *f.*

Αὐτόφωρον, τὸ, Ipsum furtum, Ipsum factum. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλοὺς, VI. 72. *m.* VII. 6. *m.* ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν φανῆναι ἐπ' αὐτοφώρῳ, VI. 137. *f.*

Αὐτοχειρίῃ, Suà manu, Manu proprià. αὐτοχειρίῃ κτείνειν τινὰ, I. 140. *m. f.* III. 66. *extr.* 74. *a. Nec vero solum de* caede, *sed etiam* de re quàlibet quam quis suà manu facit, *usurpatur. Sic* ταύτας (*quingentas argenti minas*) δρασσόμενος αὐτοχειρίῃ διέσπειρε τῇ στρατιῇ, III. 13. *extr. ubi* αὐτοχειρίῃ *perindè sive ad* δρασσόμενος *sive ad* διέσπειρε *possis referre. Perperam vero olim* αὐτοχειρίῃ ποιῆσαι *edebatur* III. 154. *m. pro* ὑποχειρίην ποιῆσαι.

Αὐτόχθων, Indigena, In eàdem terrà natus. ἐὼν αὐτόχθων, IX. 73. *m. f.* αὐτόχθονες ἠπειρῶται, I. 171. *f,* αὐτόχθονες *et* αὐτόχθονα ἔθνεα, IV. 147. VIII. 73. *a.*

Αὐχέειν, Gloriari, Jactare. αὐχέοντες δικαιότατα τιθέναι *etc.* II. 160. *a.* αὐχεῖτε τοσοῦτον, Tantopere gloriamini, VII. 103. *m.*

Αὐχὴν, ένος, ὁ, Cervix, Collum: *metaphorice,* Angustior *sive* terrae *sive* maris tractus. *Sic* τὸν αὐχένα τῆς Χερσονήσου *dicit Noster* Isthmum, qui Thracicam Chersonesum cum continente jungit, VI. 37. *a. coll.* 36. *m. Sic* terrae tractum illum angustiorem, quo Asia minor majori jungitur, αὐχένα τῆς χώρης ἁπάσης vocat I. 72. *f. scilicet Asia minor veluti caput est, quod per* Cervicem *istam Asiae majori, veluti corpori, jungitur. Vide Not. ad l. c. Similiter* Angustias *sive* Fauces Thermopylarum, *quibus ex Thessalià in reliquam Graeciam via patet,* αὐχένα *nominat* VII. 223. *a. m. Rursus eidem Nostro* Bosporus, *nempe* Fretum *illud,*

quo Propontis cum Ponto Euxino jungitur, αὐχὴν *est*, IV. 85. *m. conf.* IV. 118. *a. Denique* τοῦ ποταμοῦ (τοῦ Ἴστρου) τὸν αὐχένα, Istri Collum *vel* Fauces, *illam dicit fluvii partem ubi ille in diversa ostia* (*quae velut plura capita sunt*, *uni fluminis corpori imposita*) *dividitur*, IV. 89. *m.*

Αὐχμὸς, οῦ, ὁ, Siccitas *coeli*, *quum nullà pluvià rigatur solum.* I. 13. *extr.* IV. 198. *m.*

Αὐχμώδης, εος, ὁ, ἡ, Siccus. τῷ ψυχρῷ καὶ ὑγρῷ *opponitur* τὸ θερμὸν καὶ αὐχμῶδες, I. 142. *a.*

Ἀφαιρεῖσθαι, *vide* Ἀπαιρέειν.

Ἀφανὴς, έος, ὁ, ἡ, In conspectum non cadens. χάσμα ἀφανὲς, Cæca vorago, VI. 76. *a.*

Ἀφανίζειν, Ex hominum conspectu removere. ἀποκτείνας δέ μιν, ἠφάνισε αὐτῷ ἵππῳ, III. 126. *extr. ubi videtur significare* In terram defodere. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, Hi quum prorsus ex conspectu illorum Evanuissent, IV. 124. *b.* ὡς αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι ἀφανιζοίατο κατὰ τῆς θαλάσσης, VII. 6. *m. f.* ὥστε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ· οὕτω καταχαυθέντα ἀφανισθῆναι, VII. 167. *m.*

Ἀφάνισις, ιος, ἡ, Quum quis e conspectu hominum evanescit, nec amplius adparet. μετὰ τὴν ἀφάνισιν τοῦ Ἀριστέω, IV. 15. *a.*

Ἀφάσσειν, *fut.* ἀφάσειν, Tangere, Contrectare. ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα, Palpa ejus aures, III. 69. *a. m. et ibi Var. Lect. et Not.* ἀφάσσουσα, ibid. *m.* ἤφασσε τὰ ὦτα, ibid. *f.*

Ἄφατος, ου, ὁ, ἡ, Ineffabilis. χρύσεα ἄφατα χρήματα, VII. 190. *f.*

Ἀφειδέως, Non parce: *id est* 1) Largiter, Copiose. ἐδίδου ἀφειδέως, I. 163. *f.* 207. *f.* 2) Sine misericordià. ἀφειδέως ἐφόνευον, οὔ φειδόμενοι οὔτε ὑποζυγίου οὐδενὸς, οὔτε ἀνθρώπου, IX. 39. *f.*

Ἀφέται, *Locus ita nominatus*, *quia Argonautae* ἐνθεῦτεν ἔμελλον ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν, inde emissuri erant navem (*i. e.* soluturi erant) in altum, VII. 193. *f.*

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, Accensio. περὶ λύχνων ἀφὰς, Circa lucernarum accensionem, *i. e.* Ingruente nocte, VII. 215. *a.*

Ἄφθογγος, ου, ὁ, ἡ, Nullam vocem edens. ἐκπλαγεὶς δὲ, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, I. 116. *a.*

Ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, Non invidus. *Sic activà notione*, *pro* ὁ μὴ φθονῶν *poni hoc vocab. apud Herodotum monuit Thomas Magister et* ἄνδρα τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι, III. 80. *m.*

Ἀφιέναι. *Hinc* ἄφες, Mitte, Omitte, I. 206. *m. et* V. 106. *f.* ἀφεῖτο (ἡ Ἀττική,) Derelicta erat Attica, VIII. 49. *m. Et* ἀφήσειν, *quod paulo ante vidimus in* Ἀφέται. *Reliqua vide sub* Ἀπιέναι *jon. pro* Ἀφιέναι.

Ἀφικνεῖσθαι *et* Ἄφιξις, *vide* Ἀπικνέεσθαι, *et* Ἄπιξις. *Sic et* Ἀφιστάναι *vide in* Ἀπιστάναι *et* Ἄφοδος, *in* Ἄποδος.

[Ἄφιππος. *Imperite* Ἀφίππων *pro* ἀπ᾽ ἵππων *edidit Gronov.* I. 79. *f. ubi vide Not.*]

Ἄφλαστον, ου, τὸ, Aplustre navis, Ornamentum in extrema puppi. ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηὸς, VI. 114. *N.*

Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, Intolerabilis. ἀφόρητος κρυμὸς, IV. 28. *a.* χει-

μαῖνος χρῆμα ἀφόρητον, VII. 188. *f.*

'Αφοσιοῦν, *Vide* 'Αποσιοῦν.

"Αφραστος, ου, ὁ, ἡ, De quo non cogitatur, Qui non animadvertitur: *ἀπρονόητον ὥστε μηδένα νοῆσαι*, *interprete Hesychio.* *καταχρύπτει ἐς τὸ ἀφραστότατόν οἱ* (*scilicet χωρίον*) *ἐφαίνετο εἶναι*, V. 92, 4.

'Αφύκτως, Citra spem effugii, Sine fugae spe, Inevitabili ratione; *interprete Aem. Porto. Scilicet ἀφύκτως δή κως αὐτῷ ἐπίπεσον olim edebatur* IX. 116. *extr. ubi pro ἀφύκτως probati codices ἀφυλάκτῳ dederunt.*

'Αφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Qui sibi non cavet, Securus. IX. 116. *extr. quo de loco modo diximus.* 2) Non custoditus, sine præsidio. *ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν ἀφύλακτον*, VIII. 70. *extr.*

"Αχαρις, ιτος vel ιος, ὁ, ἡ, Ingratus, Parum jucundus, Molestus. *πείσονται ἄχαρι οὐδὲν*, VI. 9. *m.* II. 141. *m.* *οὐδὲν ἄχαρι πρὸς 'Αθηναίων παθέειν*, VIII. 143. *f.* *οὐδὲν ἄχαρι παρεῖδες ἐμοὶ*, Nihil in me vidisti quod ingratum, molestum, tibi fuisset, I. 108. *f.* *οὐδὲν ἄχαρι παριδών τοι*, I. 38. *a.* *Not.* *ἐνίδωκαν ἄχαρι οὐδέν*, Nihil quod nobis ingratum fuisset commiserunt, VII. 52. *m.*

Sed praesertim in Casu graviore, tristi, et acerbo, *ponit hoc vocabulum Noster.* *τὸ τέλος σφι ἐγένετο ἄχαρι*, VIII. 13. *a. ubi vide Not.* *ἄχαρις συμφορὴ παιδοφόνος*, VII. 190. *extr.* *συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι*, (*contr. ex ἀχάρει, jon. pro ἀχάριτι*) I. 41. *a. ibique Var. Lect. et Not.* *ἄχαρις τιμὴ*, Tristis honor, VII. 36. *a. Confer mox* 'Αχάριτος.

'Αχάριστος, ου, ὁ, ἡ, Ingratus, Qui gratiam, quum possit, non refert. *εἰ ἀχαρίστοισι νόμος* (*ἐστὶ*) *εἶναι θεοῖσι*, An fas sit diis *Græcorum* esse ingratis, I. 90. *extr.*

'Αχάριτος, *i. q* *ἄχαρις*, *quod vide supra.* *νομίσας δῆμον εἶναι συνοίκημα ἀχαριτώτατον*, Existimans, unà cum plebe habitare rem esse molestissimam, taediosissimam, VII. 156. *f.* *τὰ δέ μοι παθήματα, ἐόντα ἀχάριτα, μαθήματα γέγονε*, Quae mihi acciderunt Tristia, Acerba, I. 207. *a.*

Possint quidem hæc duo exempla perinde etiam ad ipsum vocab. ἄχαρις referri: verum tamen ab ἄχαρις pluralem neutrius generis non ἀχάριτα, sed ἀχάρια, formaturus fuisse videtur Herodotus.

"Αχθεσθαι περί τινος *i. q. aliâs ἄχθεσθαι τινί.* *περὶ τῶν νηῶν ἀχθόμενοι*, VIII. 99. *b.* *ἀχθόμενος τῷ ἔργῳ*, II. 175. *f. ubi nos cum aliis καταχθόμενον. Vide Var. Lect. et Not.* *οἱ στρατιῶται τῇ πλάνῃ ἀχθεσθέντες*, II. 103. *f.* *ὁ "Αμασις τῇ δυνάμεϊ τῶν Περσέων ἀχθόμενος*, III. 1. *m.* VI. 35. *f.*

"Αχθος, εος, τὸ, Onus, *quod imponitur jumento.* *ἀπελὼν τὰ ἄχθεα* (*τῶν καμήλων*), I. 80. *a.* *ἄχθεα φέρειν*, III. 102. *extr.*

'Αχθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Onera, Sarcinas ferens. *κτήνεα ἀχθοφόρα*, VII. 187. *a.*

'Αχλυόεις, εντος, Caliginosus. *δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι*, V. 77. *f. in Epigr.*

'Αχρήϊος, Inutilis, Qui nullam χρείαν praestat. *τὸ ἀχρήϊον τοῦ στρατοῦ*, I. 191. *a.* 211. *a.*

ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδέν ἐστι ἀξυνετώτερον, III. 81. *a.*

Ἀχρήματος, ου, ὁ, ἡ, Pecuniâ carens, Inops, Pauper. I. 89. *a.*

Ἄχρηστος, ὁ, ἡ, 1) *i. q.* ἀχρήϊος, Inutilis. αἱ περιεοῦσαι νῆες ἦσαν ἄχρηστοι, I. 166. *f.* τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα, VIII. 142. *m. f.* 2) *Sicut* χρηστὸς *est* Bonus, Benignus, Benevolus; *sic* Ἄχρηστος, Pravus, Immitis, Malevolus. *Sic opponuntur* θεοὶ χρηστοὶ *et* θεοὶ ἄχρηστοι, VIII. 111. *m. et f. Et* λόγος ἄχρηστος, IX. 111. *m. videtur gravius quiddam sonare quam* Inutilem sermonem, *nempe* Malum, Importunum, Infelicem, Damnosum.

Ἄχρι οὗ, *probati libri dederunt* I. 117. *f. pro eo quod olim editum erat* ἄχρις οὗ. *Eumdem scribendi morem ex Thucydide adnotavit Thomas Mag. p.* 135 *seq.*

Ἄχυρα, τὰ, Paleae. ἐμπιπλᾶσι (αὐτοὺς) ἀχύρων, IV. 72. *a.*

Ἄψαυστος. ὁ, ἡ, Intactus. ἡ μελιτόεσσα ἦν ἄψαυστος, VIII. 41. *f.*

Ἀψευδέως, Vere, Revera. τοὺς ἀψευδέως ἀρίστους ἀνθρώπων, IX. 58. *m.*

Ἀψευδὴς, ὁ, ἡ, Non mendax, Veridicus. μαντήϊον ἀψευδές, II. 49. *f.*

Ἁψὶς, ῖδος, ἡ, Circulus rotae, IV. 72. *m.*

Ἄωρος. *Vide* Ἄνωρος.

B.

B *et* Φ *interdum invicem permutantur.* Βρίγες *iidem qui* Φρύγες, VII. 73. *a. Literas* β *et* κ *temere a librariis inter se permutatas vide infra in voc.* Θηκχῖος.

Βάδην, Pedetentim, Lento gradu, Militari gradu. ἦγε βάδην, IX. 57. *a. Conf. Lexicon nostrum Polybianum h. v.*

Βάθος, εος, τὸ, Profunditas. ταῦτα μὲν ἐκ βάθεος περιεβάλετο, I. 186. *a.* τὸ βάθος τῶν τριχῶν, Longitudo pilorum, V. 9. *a.*

Βάθρακος, ου, ὁ, *i. q.* βάτραχος, Rana. *Vide Not. ad* IV. 131. *a.*

Βάθρον, τὸ, 1) Scabellum, Gradus *quo in thronum adscenditur.* καὶ τὸ βάθρον καὶ ὁ θρόνος χρύσεός ἐστι, I. 183. *a. Hinc* τὰ βάθρα *sunt scalae.* ἄλλοισι ὕπερθε ἑστεῶσι ἐπὶ βάθρων, VII. 23. *a.* 2) Basis *statuae*, V. 85. *a.* 86. *m.* ἐπὶ τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἑστᾶσι, II. 176. *m.*

Βαθύγεως, (*sive* Βαθύγειος,) ὁ, ἡ, Humilis. Βαθύγεως γῆ, IV. 23. *a.*

Βαθύκληρος, ὁ, ἡ, Profundam hæreditatem habens, Opulentus, *Vit. Hom.* 35. *f.*

Βαθὺς, Profundus, Altus. *In forma Fœmin. variant libri.* τάφρος βαθέα *editur* I. 178. *f. ubi quidem plures codd.* βαθεῖα *præferunt, unus* βαθέη. *Sed in* βαθεῖα ἡ διώρυξ, VII. 23. *a. consentiunt libri, quod sciam, omnes. At* διώρυχα βαθέην, I. 75. *m. ubi* βαθείην *unus Arch.* λίμνη βαθέη, III. 110. *m. Conf.* Βαρὺς, Εὐρὺς, Ἰθὺς, Θῆλυς, Ἥμισυς, *et Maittaire Dialect. p.* 112.

ἤθεα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρήϊκας, Mores cultiores, liberaliores, quam pro Thracibus, IV. 95. *a. N.* (*conf. Lexic. Polyb. v.* Βάθος *et* Βαθύς.)

τοῦ λῃΐου τὸ βαθύτατον V. 92, 6. Densissimam segetem *inter-*

pretatus est Valla, Profundissimam *Wess. cum Gron. nos* Pinguissimam segetis partem: *videtur autem intelligi* Altissima, Longissima; *nempe* τὸ ὑπερέχον, *quod paulo ante dixit. Similiter* βάθος τῶν τριχῶν *de* Longitudine *dictum supra vidimus.*

Βαίνειν, *in Aor.* 1. *notione transitivâ. Sic* ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἔβησε *olim edd.* I. 80. *a. ubi nunc quidem* ἀνέβησε.

βεβηκέναι *est* Stare: *Hinc* εὖ βεβηκέναι, Firmiter stare, Bene stabilitum esse. παραδεξάμενος τὴν τυραννίδα εὖ βεβηκυῖαν, VII. 164. *a.*

αἱ βαινόμεναι ἵπποι, I. 192. *m. f. sunt* αἱ ἀναβαινόμεναι, Quæ a maribus Conscenduntur.

ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα, *Vit. Hom. cap.* 33. *m. Vide* Ἐπιβαίνειν, *et* Ἤλεκτρον.

Βάκχειος, *Epitheton Dionysi.* Διονύσῳ Βακχείῳ τελεσθῆναι, IV. 79. *a. et mox* ibid. *m.* ἐτελέσθη τῷ Βακχείῳ.

Βακχεύειν, Bacchari, IV. 79. *sæpius.*

Βαλανάγρη, ης, ἡ, Claustrum, Clavis. ἐπιτράψονται ἐμοὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας, III. 155. *f. Vide Schneideri Lexic. Etym.*

Βαλανηφάγος, ου, ὁ, ἡ, Qui glandibus vescitur. βαλανηφάγοι ἄνδρες, I. 66. *m. in Orac.*

Βαλανηφόρος φοῖνιξ, Palma arbor palmulas ferens, I. 193. *f.*

Βάλανος, ου, ἡ, *Sic vocat noster* Palmulam *i.e.* fructum palmæ arboris, I. 193. *f.*

Βάλλειν, 1) Jacere. ἡ ναυμαχίη ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, *Infelix* pugna navalis In genu projecit urbem, Oppressit, In servitutem redegit, VI. 27. *f. Not.*

2) Ferire, Telo jacto attingere. οὔτε πληγέντα, οὔτε βληθέντα, Nec cominus percussum, nec Eminus telo ictum, VI. 117. *m.*

3) βάλλεσθαι τι ἐς θυμὸν, Animo aliquid mandare et agitare, Reputare secum. ἐς θυμὸν βαλεῦ τὸ παλαιὸν ἔπος, VII. 51. *f.* τόδε ἐς θυμὸν βαλεῦ ὡς *etc.* VIII. 68. *f.* ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο (τοῦτο), I. 84. *f.* ἐς θυμὸν ἔβαλε τὸ ῥηθὲν *activâ verbi formâ est in Vita Hom. cap.* 30. *a. Eâdem notione Homerus* ἐνὶ φρεσὶ *(dativo casu)* βάλλεο σῇσι *dixit Iliad.* α. 297. *et alibi: quam ad formam Reiskius pro* τὰ θυμῷ βουλόμενοι, V. 49. *m.* τὰ θυμῷ βαλόμενοι *corrigendum censuit, ubi tamen constantem librorum scripturam merito tuiti sunt viri docti. Perperam quidem* βουλόμενοι *vulgatum etiam olim erat pro* βαλόμενοι, III. 71. *f. sed ibi in* βαλομ. *aut* βαλλομ. *recte consentiunt scripti libri omnes.*

4) ἐπὶ ἑαυτοῦ βάλλεσθαι *Gronovius in Notâ ad* III. 71. *f. interpretatus est* In se ipsum aliquid recipere: *quam sententiam et aliis viris doctis probatam video. Rectius Portus*, Secum solo deliberare, Consultare, Rem in animo suo ultro citroque Jactare. *Sic* ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος ἔπρηξα *(sc.* τοῦτο), III. 155. *a. m.* Re mecum solo deliberatâ feci hoc; *scilicet*, tecum non communicavi. *Sic* ὠφείλετε ἐπ' ὑμέων αὐτῶν βαλόμενοι ποιέειν ταῦτα, Debebatis hoc facere Re cum nemine alio communicatâ, Proprio consi-

lio, III. 71. *f.* ἐπ' ἑωυτῶν βαλλόμενοι ἔκτισαν τὴν πόλιν, Consilio privatim inter se inito, re *non communicatâ cum fratre*, IV. 160. *a.* οἱ ἄγγελοι ἐπὶ σφέων αὐτέων βαλλόμενοι, Re privatim inter se deliberatâ, *de quâ nempe ad Senatum Populumque debuerant referre*, V. 73. *f.*

5) ἐς γαστέρα βάλλεσθαι (*vel* βαλέσθαι) γόνον, *de vaccâ* Foetum utero concipiente *legitur* III. 28. *m. ubi contra librorum consensum, et praeter necessitatem,* ἐς γαστέρα λαβέσθαι *edidit Schaef. Caeterum* βαλέειν *vel* βαλεῖν ἐσθῆτα *pro* λαβεῖν, II. 37. *m. perperam plures praeferunt libri.*

6) ἄγκυραν βαλλέσκετο, (*Imperf. jonicum pro* ἐβάλλετο) In terram defigere solitus erat ancoram, *quam e loricæ cingulo æneâ catenâ religatam gestabat,* IX. 74. *a. De jonicâ verbi formatione* Βαλλέειν, *et de antiquatâ formâ* Βαλέειν, *vide quae ad compositum verbum* Συμβάλλειν *infra notamus.*

Βαναυσίη, ης, ἡ, Opificium, Ars sellularia, II. 165. *f. idem quod* χειρωναξίη, *cap.* 167. *m.*

Βάπτειν, Tingere. εἵματα βεβαμμένα, Pictæ vestes, VII. 67. *m.*

Βάραθρον, τὸ, Fossa profunda Athenis, *in quam praecipitabantur ad hoc supplicium condemnati*, VII. 133. *a. N.*

Βαρβαρίζειν, Barbare loqui, II. 57. *m.*

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὀν, Extraneus, Barbaricus. ὄνομα Ἑλληνικὸν καὶ οὔ τι βαρβαρικόν, III. 115. *m. ubi quidem codd. nonnulli* βάρβαρον, *quod vide ne verum sit.*

Βάρβαρος, ὁ, ἡ, Barbarus, Barbaricus, Extraneus. ἔθνος βάρβαρον, I. 58. ἀποῤῥαγὲν ἀπὸ τοῦ βαρβάρου τὸ Ἰωνικὸν φῦλον, VIII. 19. *a.* (*ubi alii* βαρβαρικοῦ.) κράνεα πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον, VII. 63. *a. Conf.* Ξεῖνος.

Βαρβαρόφωνος, ὁ, ἡ, Barbarâ linguâ loquens. Φράζειν βαρβαρόφωνον, VII. 20. *m. in Orac.* Βαρβαρόφωνος ἰυγὴ, Barbarus clamor, IX. 43. *m. in Orac.*

Βᾶρις, ιος, ἡ, Navigii genus quo utuntur Aegyptii, *cujus structura describitur* lib. II. c. 96. ἀπικνέεται ἐς ἑκάστην πόλιν βᾶρις, II. 41. *m.* ἐν ἑκάστῃ βάρι, II. 60. *a.* τὴν βᾶριν, ibid. *m. Plural.* αἱ βάρις, (*contract. ex* βάριες) II. 41. *m.* τὰ φορτία ἔδει περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα, II. 179. *f. Ex* II. 96. *f. intelligi videtur, non tam Jonicum esse hoc vocabulum, ut perhibent Grammatici, quam Aegyptiacum.*

Βαρὺς, έα, ὺ, Gravis. βαρὺς ἀείρεσθαι, IV. 150. *m.* (*vide* Ἀείρ.) ἔλαιον ὀδμὴν παρεχόμενον βαρέαν, VI. 119. *f. ubi* βαρέην *unus cod. Pb. Conf.* Βαθύς.

Βαρυσυμφορος, ὁ, ἡ, Gravi calamitate pressus. ἀνθρώπων βαρυσυμφορώτατος, I. 45. *f.*

Βασανίζειν, Quaestionem habere, Inquisitionem instituere, *non utique* admotis tormentis, *verum etiam nude* interrogando et audiendo dicentem causam, II. 151. *f.* VII. 146. *a. N.*

Βάσανος, ου, ἡ, Inquisitio, Quaestio, Tormentum. ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικνεόμενοι, VIII. 110. *a. m.*

Βασίλεια, ης, ἡ, Regina. I. 11. *a.* 185. *a.* 187. *a. et f.* βασιληΐη,

contra codicum consensum, pro βασίλεια, *edidit* Borh. I. 205. *a. sed errorem ipse retractavit. At in Genitivo, (cujus terminatio in communi sermone* α *longum habet)* τῆς βασιληΐης *recte edebatur* I. 211. *f. et* 213. *a. ubi nos quidem, praeeuntibus tribus codicibus,* τῆς βασιλείας *edidimus. Ferri quidem utrumque potest; sed prius, utpote magis jonicum, Herodoto restitutum velim, quum praesertim Dativum* τῇ βασιληΐῃ, Reginae, IV. 33. *f. communi consensu teneant libri omnes. Vide Gregor. Dial. jon.* §. 45. *et conf. infra voc.* Βασιληΐη.

Βασιλεύειν, Regnare, Regem esse. *Ponitur vel absolute,, ut* II. 137. *a. vel constructum cum Genit. ut* βασιλεύειν Αἰγύπτου, *ibid. paulo post.* βασίλευε τῶν σεωυτοῦ, I. 206. *a.*

Βασιλεύς, ἑος *et* ῆος, ὁ, Rex. *Per ellipsin subinde subintelligendum nomen.* ὁ Λυδός, I. 80. *m. f.* τὰ ἐμπόρια - - ἐστὶ τοῦ Ἀραβίου, III. 5. *a. m.* πέμψας παρὰ τὸν Ἀράβιον, III. 7. *b. ibique Var. Lect.* ἐναυμάχησε τῷ Τυρίῳ, II. 161. *a. Sic* τὸν Κόλχον I. 2. *f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

In casibus obliquis hujus nominis variant non solum libri qui hodie supersunt, sed ipse etiam Herodotus non constanter unam eamdemque formam secutus videtur. Vide Var. Lect. ad I. 94, 9.

Genitivi formam Atticam βασιλέως *tenent libri (quod sciam) omnes* I. 192. *m. Sic et* F. III. 1. *m. ubi alii vulgo* βασιλέος, *quod tenet idem* F. *cum aliis omnibus* II. 142. *a.* VII. 138. *a. Item* βασιλῆος *vulgo omnes* VII. 145. *m.* 146. *a. et f. nisi quod in his locis duae postremae vocabuli literae non dilucide expressae sunt.* βασιλῆος *edebatur* I. 94. *a. et f. ubi nos cum aliis* βασιλέος, F. *vero* βασιλέως. *Denique servavi vulgatum* βασιλῆος VII. 101. *f. et* 137. *a. ubi quidem utrobique* βασιλέως *vel* βασιλέος *tenet* F.

Dativ. βασιλέϊ *omnes* II. 162. *f.* IV. 201. *m.* V. 2. *f.* VII. 139. *a.* IX. 24. *f. et saepius alibi: quae adeo forma teneri etiam potuerat* III. 137. *a. et f. ubi Homericam formam* βασιλῆϊ, *ex codd. Arch. et Vind. enotatam, adscivi.*

Accusat. βασιλέα I. 13. *m.* 114. *a.* III. 85. *m. et alibi. Contra* βασιλῆα I. 14. *m.* III. 86. *extr. Sic et olim* I. 94. *m. ubi nos ex aliis codd.* βασιλέα *recepimus. Vide ibi Var. Lect. Rursus vero,* Καρχηδονίων ἐόντα βασιλῆα, VIII. 165. *m.*

Plural. Nominat. οἱ βασιλέες, I. 13. *f. Accus.* τοὺς βασιλέας, II. 169. *m. f. Genit.* τῶν βασιλήων *edd. sed* βασιλέων *mssti, vide Var. Lect.* VI. 58. *ubi sic quater in eodem capite.*

Βασιληΐη, ης, ἡ, *idem quod comm.* ἡ βασιλεία, Regnum, I. 11. *m.* 12. *f.* 13. *a. et passim alibi. Genitivus et Dativus,* τῆς βασιληΐης, τῇ βασιληΐῃ, *tam ad Nominat.* βασιλεία, Regnum, *quam ad* βασίλεια, Regina, *possunt pertinere. Vide supra, voc.* Βασίλεια.

Βασιλήϊος, η, ον, Regius. ὁ βασιλήϊος θρόνος, I. 14. *m.* III. 61. *f.* ὁ βασιλήϊος πῆχυς, I. 178. *f.* βασιληΐη

τε καὶ καλλίστη πόλις, VII. 209. *f.*
τὸ βασιλήϊον, scil. ταμιεῖον, Aerarium regium, Regius fiscus, II. 149. *f.* N.

τὰ βασιλήϊα, *scil.* οἰκία, Regia, Regium palatium, Regia sedes. ἐξεινίζετο ἐν τοῖσι βασιληΐοισι ὑπὸ τοῦ Κροίσου, I. 30. *a.* ἔνθα σφι τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε, I. 178. *a.* At ἐπεχείρησε τοῖσι βασιληΐοισι, III. 61. *m.* *non videtur significare* Regiam occupare instituit: *jam enim erat ille* τῶν οἰκίων μελεδωνὸς *a Cambyse relictus. Itaque Gronov. vertit*, inhiavit regiis opibus: *commodius Henr. Stephanus*, invadendum regnum sibi putavit.

Βασσάριον, τὸ, Vulpes, *Bestia Libyca*, IV. 192. *a.*

Βάττος, ὁ, *Libycâ linguâ* Regem *significat*, IV. 155.

Βδέλλα, ης, ἡ Hirudo, II. 68. *f.*

Βέβαιος, α, ον, Firmus, Stabilis, Certus. εἰδέναι τὸ βέβαιον, Certam veri cognitionem habere, VII. 50. a. εἰ, ἐρίζων πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον, μὴ τὸ βέβαιον ἀποδέξῃ, ibid. *paulo ante.*

Βεκὸς vel Βεκκὸς, *Phrygum linguâ* Panis, II. 2.

Βέλος, εος, τὸ, Fulmen. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίαν) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος καὶ κατεκάη πᾶσα, IV. 79. *a.* ὁρᾷς, ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα ... ἀποσκήπτει (ὁ θεὸς) τὰ βέλεα, VII. 10, 5.

Βῆμα, τὸ, Gressus, Vestigium Pedis. ἴχνος Ἡρακλέος ἐν πέτρῃ ἐνεὸν, τὸ οἶκε βήματι ἀνδρός, IV. 82. *a.*

Βήσσω, Tussire. πτιρεῖν τε καὶ βήσσειν, VII. 107. *m.*

Βιάζεσθαι τὰ ψηφίσματα, Vim inferre decretis, Cogere velle victimas ut vel invitae litent, IX. 41. *f.* N.

Βιᾶσθαι, *i. q. comm.* βιάζεσθαι. 1) *Verbum medium, notione activâ*, Vim adferre, Vi uti. *Nonnunquam absolute ponitur.* ἵνα οἱ Σκύθαι μὴ πειρῴατο βιώμενοι, Ne tentarent vim adferre, IV. 139. *a.* σὺ δὲ μηδαμῶς βιῶ, IX. 111. *m. f.* *Alibi construitur cum Accusat.* θυγατέρα Ζωπύρου ἐβιήσατο παρθένον, IV. 43. *a.* βιᾶται γυναῖκας, II. 80. *f.* βιᾶσθαί σφεας, *sc.* τὰς σφετέρας θυγατέρας, VI. 137. *m. f.*

2) *Passivum passivâ notione.* τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον, Seges (*incensa et*) violento vento agitata, I. 19. *a.* ἢ θανάτῳ βιηθεὶς ἢ νούσῳ, Sive morte sive morbo coactus, VII. 83. *a.* *ubi quidem* βιασθεὶς *olim edd.*

Βιβλίον *vel* Βυβλίον, τὸ, *parum constante librariorum scripturâ*, (diminutivum vocabuli *βίβλος vel βύβλος*) *Herodoto dicitur* Chartula scriptoria, *proprie* ex Aegyptiaco papyro, *sed et* quâlibet ex materiâ *parata*; Libellus, Tabella, in quâ, quae vel memoriae mandare vel absenti cuidam significare volumus, scripto consignamus; *tum vero etiam*, *per metonymiam*, Scriptum, *nempe* brevius Scriptum, (*non*, *longior Liber*) *praesertim* Literae ad aliquem missae, Epistola.

Harpagus ἐσέθηκε (ἐς τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα) βιβλίον, γράψας (*scil.* ἐς αὐτὸ) τά οἱ ἐδόκεε, I. 123. *f.* Cyrus εὑρὼν τὸ βιβλίον ἐνεὸν, I. 124. *a.* γράψας ἐς βιβλίον (*sive ut apud Polluc.* VII.

211. *legitur* ἐν βιβλίῳ) τὰ ἐβούλετο·--μετὰ δὲ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, I. 125. *a.* γράφει ἐς βιβλίον πάντα·-- γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε, III. 42. *f.* ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βιβλίον τὸ παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἧκον, III. 43. *a.* βιβλία γραψάμενος πολλὰ, --- σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου. -- τῶν βιβλίων ἓν ἕκαστον περιαιρεόμενος, ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ ἐπιλέγεσθαι. --- ὁρέων δέ σφεας τά τε βιβλία σεβομένους μεγάλως, καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων ἔτι μεζόνως, *etc.* III. 128. Δαρεῖος γράφει γράμματα πρὸς Μεγάβαζον --- αὐτίκα δὲ ἱππεὺς --- διδοῖ τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβάζῳ, V. 14. Ἱστιαῖος δι' ἀγγέλου -- τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐοῦσι Περσέων ἔπεμπε βυβλία·-- ὁ δὲ -- φέρων ἐνεχείρισε τὰ βυβλία Ἀρταφέρνεϊ, VI. 4. *a.* ὅκως βυβλίον γράψειε --- τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες τὸ βυβλίον ἐτόξευον. --- ὡς ἔμαθον τὸ βυβλίον *etc.* VIII. 128. *a. m.*

De diversà scribendi nominis ratione diversimode tradunt Grammatici. *Vix audiendus videtur Moeris, si modo ita scripsit ut hodie editum legimus, Atticam esse scripturam* Βιβλία *διὰ τοῦ ί, Communem* βυβλία, *per υ, quà tamen usum esse Demosthenem.* Βυβλίον *per υ dici* Chartam non scriptam (τὸ ἄγραφον), βιβλίον *vero* Scriptam chartam, Scriptum ipsum (τὸ γεγραμμένον), *statuit Etymologus p.* 316, 39. *quam quidem rationem, cum Biseto ad Aristophanis Aves vs.* 1037, *merito explosit Lederlinus ad Pollue. VII.* 211. *ubi monuit quidem Pollux,* τὸ βιβλίον *dixisse Herodotum* περὶ ἀγράφου: *at ibi non de diversâ ratione scribendi hujus vocabuli loquitur Grammaticus, sed de diverso usu vocabulorum* χάρτης *atque* βιβλίον *sive* βυβλίον. *Probabilior eorum ratio est, quos in Var. Lect. ad. V.* 58, 14. *laudavi, qui scripturam per ι Atticorum esse tradunt, per υ vero Jonum; aut eorum qui cum Aelio Dionysio apud Eustath. ad Odyss. p.* 765, 38. *statuunt, ex priscorum more* βυβλίον *per υ scribi, recentiorem scripturam* βιβλίον *esse. conf. Wess. ad V.* 58. *et Sturz ad Maittaire p.* 131.

Ad Herodotum *quod adtinet, facile credas, et satis priscum hunc scriptorem, et jonico utentem idiomate, scripturam per υ in hoc vocabulo praetulisse. Sed quis est qui pro certo nobis confirmet, constanter eum hanc rationem esse secutum? Apud* Pollucem, *vocabulum hoc ex* Herodoto *citantem,* βιβλίον, *non* βυβλίον *scribitur: eamdemque scripturam non modo editiones ante* Schaef. *omnes, quibuscumque in locis hoc vocab. in Musis occurrit, pertinaciter tenent, sed et plerisque in locis in eamdem scripti omnes libri, qui hodie supersunt, consentiunt: quare hisce in locis cum eodem* Schaefero *vulgatum tenui. Sicubi vero scripturam* βυβλίον *a nonnullis saltem scriptis codicibus oblatam vidi, ut* VI. 4. *et* VIII. 128. *ibi eam cum eodem doctissimo Editore adsciscere non dubitavi: eamdemque scripturam per υ etiam* lib. I. cap. 123. 124. *et* 125. *adoptaturus eram*

si in tempore animadvertissem, quod sero demum ex Addendis Wesselingii *intellexi, tribus etiam istis in locis codicem* Pass. *cum nostro* F. *in hanc consentire scripturam.*

Βίβλος, *vide* **Βύβλος.**

Βίη, ης, ἡ, Vis. *οὐδὲ βίην προσέφερε (αὐτῇ)*, IX. 108. *a.*

Βίκος, ου, ὁ, Dolium. *βίκους Φοινικηΐου οἴνου πλέους*, I. 194. *m.*

Βίος, ου, ὁ, 1) Vita. *τελευτὴ τοῦ βίου*, I. 31. *m.* 2) Aevum. *μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον*. VI. 109. *m.* 3) Victus, Facultates, res familiaris. *βίος ἀρκέων (αὐτοῖς) ὑπῆν*, I. 31. *m.* *μετρίως ἔχοντες βίου*, I. 32. *m.* *τοῦ βίου εὖ ἥκοντι*, I. 30. *f.* *βραχέα τοῦ βίου ἔχων*, *Vit. Hom.* 1. *m.* *κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου*, ibid. 2. *f.* *τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε*, ib. 7. *m.* *ἄπορος ἐὼν τοῦ βίου*, ib. 9. *a.* *ἀπὸ τῆς ποιήσιος τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων*, ib. 10. *βίου δεόμενοι*, VIII. 26. *a.* *ὑπ' ἀσθενίης βίου*, VIII. 51. *b.* *ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτησάμενος*, VIII. 106. *m.*

Βιοτεύειν, Vitam sustentare, Victum sibi parare. *τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσεν*, *Vit. Hom.* 15. *a.*

Βιοτὴ ἀνθρωπηΐη, Vita humana, VII. 47. *a.*

Βιοῦν *vel* **Βιῶναι,** Vivere. *οὐ πολλὸν χρόνον τινὰ βιούς*, IX. 10. *m.* **Βιοῦσθαι,** Vitam sustentare. *νόμον καταστήσας, ἀποδεικνύναι πάντα τινὰ Αἰγυπτίων ὅθεν βιοῦται*, II. 177. *f.*

Βιώσιμον, Vivendum. *λέγων ὡς -- οὐδέ οἱ εἴη βιώσιμον*, I. 45. *a.* *Sic et in Plur. pro Sing.* *οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποις*, Non esset vivendum hominibus, III. 109. *a.*

Βλάβος, εος, τό, *i. q. comm.* *ἡ βλάβη*, Damnum, Detrimentum. *μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γίνηται βλάβος*, I. 9. *a.*

Βλαστός, οῦ, ὁ, Germen. *πίτυς ἐκκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει*. VI. 37. *f.* *βλαστὸς ὅσον τε πηχυαῖος*, VIII. 55. *f.* *conf.* Ἀναδραμεῖν.

Βλῆμα, τό, Jactus, Ictus, Vulnus ex misso telo. *σκέψασθαι τὸ βλῆμα*, Inspicere vulnus, III. 35. *m.* *Not.*

Βοᾶν, Clamare. *Eis in temporibus ubi vulgo concurrunt vocales* οη, *contrahuntur illae* in ω, *sicut et pro* *βοηθέω*, *βωθέω* *dicere amant Jones. Cum Accus. constructum verbum significat* Compellare aliquem, Inclamare alicui. *μηδὲ οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα*, I. 146. *f.* *ὀνομαστὶ βώσαντες αὐτούς*, V. 1. *a.* *βώσαντα δὲ τὸ οὔνομα τοῦ Φειδιππίδεω τὸν Πᾶνα*, VI. 105. *a.* *βώσας τὸν Θεμιστοκλῆα*, VIII. 92. *f.* *εἴρεσθαι βώσαντα τὸν κυβερνήτεα*, VIII. 118. *m.*

Passiv. *βωσθῆναι*, (*pro comm.* *βοηθῆναι*) Celebrari. *ἐβώσθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα*, VIII. 124. *a.* *ἐβώσθησαν*, VI. 131. *a.* *πρήγματα βεβωμένα ἀνὰ τὴν Ἰωνίην*, III. 39. *m.*

Βόεος, η, ον, Bovinus. *κρεῶν βοέων δύο μνέαι* II. 168. *f.*

Βοή, ης, ἡ, Clamor. *βοῇ τε καὶ πατάγῳ*, III. 79. *a.* *βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ*, IX. 59. *f.*

Βοηθέειν, *et vocalibus* ο *et* η *in* ω *contractis* **Βωθέειν,** Adcurrere, Concurrere ad opem ferendam amicis, *sive* ad defendendos

suos fines, et ad propellendum hostem. *Ponitur subinde Absolute, absque regimine:* οὐκ ἐμεῦ ἕνεκα ἤλθετε βωθήσοντες, VII. 158. *a. m.* ἐν ᾧ δὲ ὁ πεζὸς ἅπας ἐβώθεε, IX. 23. *a.* (*ubi proxime ante,* τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο, Reliquum exercitum auxilio advocarunt. *Alii quidem ibidem* ἐπεβώθεε *cum edd. vett. nempe ex Scholio. Conf. Wess. Not. ad* VIII. 1, 12.

Plerumque cum Dativo construitur. βωθέει τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα, VII. 157. *m.* ἐβωήθεον αὐτῇ, *nempe* τῇ ἑωυτῶν πόλι VI. 23. *m. et mox ibidem,* ἐπεί τε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἱπποκράτης ἧκε βωθέων. *Et sic frequenter.*

βωθέειν ἐς τόπον τινὰ *idem valet ac* βωθείας χάριν ἐς τόπον τινὰ πορεύεσθαι. *Sic* Ἀθηναῖοι ἐβωήθεον ἐς Μαραθῶνα, VI. 103. *a.* οἱ δὲ βωθήσαντες ἐς τὸν ἰσθμὸν, VIII. 72. *a. ubi vide Var. Lect. et conf. iterum Wess. ad* VIII. 1. *Reperitur etiam* βωθέειν παρά τινα, Ire ad aliquem defendendum, protegendum, ἵνα βωθέοι ὀπίσω παρ' ἐκείνους, Ut ad illos rediret eisque succurreret, IX. 57. *m.*

βωθέειν ἐπί τινα, Proficisci contra hostem, Occurrere hosti. ἐπεί τε ἐπύθοντο αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βωηθέουσι ἐπ' αὐτὸν, I. 62. *m.*

Βοιωτάρχαι, οἱ, Magistratus Boeotiae, IX. 15. *a.*

Βόλος, ου, ὁ, Jactus. *et per metonym.* Rete jactum, Sagena, Verriculum. Ἔῤῥιπται ὁ βόλος, I. 62. *f. in orac. Conf. Hesych. h. v. ibique Interpp.*

Βορέης, *contracte* Βορῆς. ὁ, *pro comm.* Βορέας, Boreas ventus, *et* Plaga mundi septentrionalis. ἐμπεσών σφι βορῆς ἄνεμος, VI. 44. *m. Genit.* πρὸς βορέω (*per sync. pro* βορέεω) ἀνέμου, III. 102. *a. ubi olim* βορέου *edd.*) *et* IV. 37. *a.* (*ubi olim* βορέην ἄνεμον.) *Accus.* πρὸς βορέην τε καὶ πρὸς ἑσπέρην, II. 99. *f.* πρὸς βορῆν ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια, II. 101. *f.* (*ubi alii* πρὸς βορέην). πρὸς βορῆν τε (*alii* βορέην τε) καὶ νότον, II. 149. *a.*

Βορή, ῆς, ἡ, (*comm.* βορὰ) Cibus, Pabulum, Pastus. τῷ Ἁρπάγῳ ἐδόκεε ἅλις ἔχειν τῆς βορῆς. Satis pastus ille cibo sibi visus est Harpagus, I. 119. *m.*

Βορήϊος, ίη, ιον, Borealis, Septemtrionalis. βορηΐη θάλασσα *Nostro dicitur* Pontus Euxinus, IV. 37. *m.*

Βορῆς, έω, ὁ, 1) *i. q.* βορέης, VI. 139. *f. scil.* Boreas ventus. ἐρμέωντι ὁ βορῆς ἐπέπεσε, VII. 189. *f.* 2) *Nomen proprium,* Boreas, maritus Orithyae, VII. 189. *a. m.*

Βόρυς, υος, Bestia *quaedam* Libyca, *cujus nemo, praeter Herodotum, fecit mentionem.* θῶες καὶ πάνθηρες καὶ βόρυες καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε τριπήχεες χερσαῖοι, IV. 192. *a. m.*

Βόσκειν, *non modo* Pascere pecora, *sed et* Alere homines. φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, I. 44. *f.* πεντακοσίους βόσκων ἐπικούρους, VI. 39. *f.*

Passiv. Pasci. πρόβατα τὰ βόσκεται παρὰ τὸν ποταμὸν, IX. 93. *a.*

Βούβαλις, ιος, ἡ, Animal Libycum, *de genere caprino aut cervino.* ζορκάδες καὶ βουβάλιες, IV. 192.

a. Consule Bochartum, Hierozoic. T. I, col. 910.

Βούκερως, ὁ, ἡ, ων, Bubulis cornibus instructus. τῆς Ἴσιος ἄγαλμα βούκερων, II. 41. a.

Βουκολίη, Boum armentum, sive Stabulum bovinum. κώμη ἐν τῇ ἦσαν αἱ βουκολίαι, I. 114. a.

Βουκόλιον, τό, Boum grex, Armentum boum. τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα συναλίσας ἐς τωυτὸ ἔθυε, I. 126. a.

Βουκόλος, ου, ὁ, Boum pastor, Bubulcus, I. 110-114 saepius.

Βουλήϊον, τό, i. q. βουλευτήριον, Curia. βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλήϊον, Vit. Hom. 12. f.

Βούλεσθαι, Velle. μὴ βούλευ, Noli, VII. 10, 4. βούλεσθαι sequente particula ἤ, Malle, III. 124. f. Pro ἐβούλοντο passim ἐβουλέατο usurpat Noster, quae est formatio Jonibus propria. εἰ μὴ αὐτοὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο, I. 4. m. οὐ γὰρ ἐβουλέατο εἶναι ἐλεύθεροι, III. 143. f.

τά, θυμῷ βουλόμενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε, Quibus, si serio volueritis, ipsi potiri potestis, V. 49. m. Not. ἅμα τοῖσι μετ' ἑωυτοῦ βουλομένοισι, Qui cum ipso sentiebant. Similiter in Lachete Platonis p. 189. a. ed. Steph. συμβούλομαι τἀνδρί, Cum illo consentio. βουλομένοισί σφι γίνοιτ' ἂν ἀπόδεξις, Libenter se id re ipsâ esse demonstraturos, III. 101. m.

Nescio an pro βούλομαι etiam βουλέομαι olim fuerit usurpatum unde certe Futurum βουλήσομαι derivatum est. Pro ἐβούλοντο, quod inde a Gron. I. 165. a. legitur, ἐβουλέοντο olim editum erat; non

ἐβουλεύοντο, ut apud Wess
Var. Lect. traditur. Similit
87. a. pro βουλομένους non βο
ομένους ut est in Var. Lect.
Wess., sed βουλευμένους ded
edd. veteres. Denique, eodem
etat, quod noster codex F.
vulgato βούλεαι, I. 90. a. βο
penacute scriptum a primâ
exhibeat, nempe per jon
syncopen pro βουλέεαι.

Βουλεύειν, 1) Absolute positum
senatu sedere, Deliberare
ρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι,
57. f. βουλεύειν περί τινος, I
berare super aliquo.
πέρι βουλεύειν, I. 120. a. In
cilio sententiam suam di
IX. 106. m. ubi Πελοποννησί
conject. pro vulgato Πελοπ
σίοισι correxi.

2) Cum Accusat. Animo
tare, Meditari, Moliri aliq
τὸν ταῦτα βουλεύσαντα, I. 1
(ubi quidem olim βουλεύσα
edd. nempe ex sequiorum A
rum usu. Confer quae infr
voc. Δρησμὸς notamus.) δρη
ἐβούλευε, V. 124. a. VIII.
(ubi vide Var. Lect.) 18. f.
a. 100. a. ἐβούλευσε πρῶτ
πρῆγμα, III. 84. m. ubi in
nâ versione, pro rem propo
rat, repositum malim ex V
interpretatione rem agitav
νώτερα βουλεύειν περὶ σέο, I.
f. Cum Dativ. personae et A
rei. τῇ Μασίστεω γυναικὶ ἐβο
ἐλεύθερον, IX. 110. a.

3) Cum Infinitivo, et sub
simul etiam cum Accusativo
structum, significat Consil
capere, Decernere. ἐβούλευ
Δημάρητον παῦσαι τῆς βασιλ

VI. 61. *a.* Λακεδαιμονίους βουλεῦσαι βασιλῆα τῶν παίδων τὸν πρεσβύτερον ποιήσασθαι, VI. 52. *a. m.* τάδε ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν, παρεῖναι ---, γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι, III. 84. *m. f. In tribus istis locis Activi verbi formam tenent libri omnes. Alibi verbum Medium, loco Activi, invexerunt librarii nonnulli et editores, ubi Activum firmant alii probati libri, quos secutus sum.* ἐβούλευσαν παίδων ἕνα κατακόψαι, I. 73. *m. f.* (*ubi vide Var. Lect. et pro* III. 87. *in Var. Lect. corrige* III. 84.) ἐβούλευσάν οἱ δίδοσθαι ταῦτα, III. 84. *a. m. ibique Var. Lect.* περὶ δὲ τῆς βασιληίης ἐβούλευσαν τοιόνδε -- τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληίην, III. 84. *f.*

4) *Verbum Medium* Βουλεύσασθαι *et* βουλεύεσθαι *notione* Deliberandi secum, Consilium capiendi, Decernendi, *passim quidem a librariis nonnullis loco Activi invectum supra vidimus, rarius vero hac notione usurpatum apud Nostrum consentientibus libris reperitur.* τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι, κέρδος μέγιστον εὑρίσκω ἐόν. --- ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρῶς *etc.* VII. 10, 4. οἱ μὲν αὐτέων ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, VI. 100. *a. Sed* βουλεύεσθαι ἅμα τινὶ *est* Deliberare cum aliquo. ἔφη, βουλευσάμενος ἀποκρινέεσθαι. -- ὡς δὲ ἐβουλεύετο ἅμα Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι, ἔδοξέ οἱ *etc.* VIII. 101. *a.* πρὸς ταῦτα ὦν συγκαλέσας τοὺς στασιώτας, ἐβουλεύετο, V. 124. *a. Adde quae infra ad voc.* Δρησμὸς *notamus.*

5) *Passivum, notione Activâ vel Reciprocâ.* βεβούλευμαι ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι, Decrevi, Mecum constitui, III. 134. *m. Passivâ notione:* βεβούλευται εὖ, Recte (*ab illo*) consultum fuit. VII. 10. 4. *f. et mox* ibid. ἧσσον δὲ οὐδέν οἱ κακῶς βεβούλευται, Nihilo minus male ab eo consultum fuit, Malum fuit consilium ab illo captum. κατὰ τὰ βεβουλευμένα, Prout ab illis decretum (constitutum) erat, IV. 125. *a.* ἐποίευν τὰ βεβουλευμένα, IV. 128. *m.* οὔτι ἡμῖν κακῶς βεβουλευμένα (*plur. neutr. pro sing.*) ἔσται, I. 112. *f.* τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίγνεσθαι, VII. 157. *f.*

Βούλευμα, τὸ, Captum consilium. ἔσσωται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα, VII. 10, 4. *f.* Ἐρετριέων ἦν οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα, VI. 100. *a.*

Βουλευτήριον, τὸ, Curia, *et per Metonym.* Senatus. ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον· -- τοὺς δὲ, *scil.* βουλευτὰς, VII. 148. *m. f.*

Βουλὴ, ἡ, Consilium. νυκτὶ βουλὴν διδοὺς, *scil.* ἑωυτῷ, Noctu secum deliberans, Consilium iniens, VII. 12. *a. N.* ἐν βουλῇ ἔχοντες τὰ γενόμενα, Deliberantes, III. 78. *a.* οἱ Ἐρετριέες μάχεσθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλὴν, De committendâ pugnâ non cogitabant, ne deliberabant quidem, VI. 101. *a. Similiter* ἐπὶ τοῖσι πρήγμασι βουλὴν ποιήσασθαι, VIII. 40. *m.* ἐκ βουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, De consilio viri Aegyptii, III. 1. *a. ubi quidem libri nonnulli* ἐκ συμβουλίης *praeferunt, quod adoptavit Wess. et seqq.*

Βουνὸς, οῦ, ὁ, Collis, Tumulus. τῶν ὑπερθαλασσίων χώρων τὰ μέσα (οἱ Κυρηναῖοι) βουνοὺς καλέουσι, IV. 199. *m. Quo sane ex loco*

colligi non potest id quod Eustathius (*citatus Valckenario ad Herod.* IV. 158.) *scribit* „Libycum „esse hoc vocabulum." *Multo vero magis temere idem Eustathius alibi ait:* „Herodotum „ipsum dixisse, Libycum esse „hoc vocabulum." *Quod plane contra est: nam eodem* libro IV. cap. 192. *idem Noster de* Murium quodam genere *loquens*, qui a Collibus nomen habent, ζεγέριες quidem *ait*, οὔνομά ἐστι Λιβυκὸν, δύναται δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν βουνοί. *Jam Atticis quidem non frequentatum fuisse vocab.* βουνὸς, *et barbarum eis visum esse, facile credas Aelio Dionysio* (*apud Eustath. ad Iliad. p.* 231, 34. *ed. Bas.*) *et Phrynicho p.* 156. *ex Philemonis comici auctoritate hoc docentibus. At,* Graecum *tamen fuisse* vocabulum, *Herodoto ut credamus fas est; cujus praesertim testimonium aliis etiam firmatur documentis. Certe, ne Aeschylo quidem barbarum visum fuisse novimus: et* βουνοειδέσι ἀναστήμασι *tamquam graecâ linguâ trito vocabulo usus est Diodorus Sicul. V.* 40. *extr. et* ἦν δ' ἐπὶ βουνὸν ὑψηλὸν στῶμεν *ait epigrammaticus poëta in Brunckii Anal. T. II. p.* 355. *Denique, ut alia mittam, Graecam etiam originem vocabuli tradit Etymologus, qui col.* 208, 3. βουνοὶ δέ εἰσιν, *ait*, οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρώδεις καὶ γεώλοφοι τόποι, παρὰ τὸ βαίνειν ἄνω.

Βουπόρος, ὁ, ἡ, Transfigendo bovi aptus. ὀβελοὶ βουπόροι, Ingentia verua, quibus assandus bos transfigi possit, II. 135. *m.*

Βοῦς, βοὸς, ὁ, ἡ, Bos, V *Accus. sing.* βοῦν, II. 2 IV. 192. *a. et alibi: sic* 40. *a. et* VI. 67. *f. quibus q duobus in locis doricam fo* βῶν *praeferunt edd. vett.* *Schaef. repugnantibus c aut certe probatissimis q que msstis. Nominat. pl* βόες, I. 31. *a. Accusat.* τοὺ τοὺς ἔρσενας, II. 38. *a.* τὰς IV. 8. *a.*

Βράχεα, έων, τὰ, (*tamquam a* τὸ βράχος) Brevia, Vada, dosus locus. θάλασσα πλωτὴ ὑπὸ βραχέων, II. 1c ἐν τοῖσι βράχεσι γενέσθαι λ IV. 178. *m. et mox ibi* διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύ

Βραχίων, ὁ, Brachium. ἐκ τοῦ χίονος ἵππον ἐπέλκουσα, V. 1 βραχίονας περιτάμνονται, IV *a. m.*

Βραχὺς, Brevis. ἐν βραχέϊ, B Protinus. V. 24. *m. Foem* χέα, (*pro comm.* βραχεῖα). βραχέα, V. 49. *a. m.* αἰχμὰ χέας, VII. 61. *a.*

Βρέφος, εος, τὸ, *etiam de* An lium foetu, Pullus, III. *f. N.*

Βρέχειν, Madefacere. ἐν ὕδατ χεσθαι, III. 104. *m. int tantur vulgo* In aquâ se abl vel madefacere. *Larcherus* dant ce tems-là ils se tie dans l'eau. *Equidem* Aquâ dere *de vehementi* Sudore *ligendum conjectavi.*

Βροντὴ, ῆς, ἡ, Tonitru, *et pe tonym. i. q.* ἐμβροντησία, St Vesania. ἐπεάν σφι ὁ θεὸς ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν, VII. 1 *ubi vide Larch.*

Βρώσκειν, Comedere. ὅτευ θηρίου κρέα βεβρώκοι, I. 119. *f.*

[**Βρωτὰ** *olim legebatur* IV. 43. *f.* *ubi meliores codices* πρόβατα *dederunt.*]

Βύβλινος, η, ον, Papyraceus, Ex papyro, *frutice Aegyptiaco, praesertim ex ejus libro vel interiore cortice,* confectus. βύβλινα ἱστία, Papyracea vela, II. 96. *m.* βύβλινα ὅπλα, Papyracei rudentes, VII. 25. *a.* 36. *m. f.* βύβλινα ὑποδήματα, II. 37. *m.* βύβλινος ζυγὸς, Pons rudentibus ex papyro junctus, VIII. 20. *b. in orac. Quibus cunctis in locis scripturam* βυβλ. *per* υ *communi consensu tenent edd. et mssti libri omnes.*

Βυβλίον, τὸ, *vide supra in* Βιβλίον.

Βύβλος, ου, ἡ, *per* υ *scriptum vocabulum consentientibus apud Herodotum* (*uno loco* V. 58. *f. excepto, ubi vide Var. Lect.*) *libris omnibus; non per jota, ut apud Theophr. Hist. Plant.* IV. 9. *editur. Hoc vocabulo apud Nostrum tria significantur:*

1) Tota planta *sive* Frutex ille Aegyptius, variis usibus inserviens, *qui latine, Aegyptiaco nomine,* Papyrus, *et apud Theophr. Hist. Plant.* IV. 9. *etiam graece* πάπυρος *vocatur: quam plantam describit Noster* lib. II. c. 92. *f. cum quo conf. Theophr. l. c. et Plin. Hist. Nat. lib.* XIII. *cap.* XI. *et* XII. *sect.* 22 *et seqq. Hujus plantae notitia, aut certe charta scriptoria, quae ex illa contexebatur, videtur priscis temporibus simul cum literarum usu,* (*coll.* Herod. V. 58.) *a Phoenicibus, et quidem ex* Byblo, *Phoenices oppido maritimo, ad Jonas fuisse delata; indeque et ipsam plantam et chartam ex illius membranis confectam, nomen* βύβλος *apud Jonas invenisse, suspicari licuerit ex his quae apud Stephanum Byz. voc.* Βύβλος, *in aliam quidem sententiam detorta, e prisca fama traduntur; quae eadem repetiit Eustathius ad Dionysii Perieg. vs.* 912. *ubi quidem vitiose vulgo* κεφαλὴν *pro* φυλακὴν *legitur. Theophrastus, totam plantam, quam* βύβλον *Herodotus vocat,* τὸν πάπυρον *adpellans,* τὴν βίβλον (*sive* βύβλον *scripserat auctor*) *nonnisi* interiorem *illum* corticem, *quem latine* Librum *vocamus, intelligit, e quo et vela et vestimenta quaedam texuntur, et funes nectuntur, maxime vero charta scriptoria conficitur.*

2) Charta papyracea, Charta scriptoria, ex papyri libro, *id est*, interiore cortice et tenuibus illius membranis contexta. *Sic memorat Noster* II. 38. *f.* bovem immolandum, postquam a sacerdote exploratus et mundus compertus fuisset, notari solitum ab eodem sacerdote fuisse βύβλῳ, Chartâ papyraceâ, circum cornua ejus circumvolutâ et annulo signatorio obsignatâ. *Memorat idem* V. 58. in raritate τῶν βύβλων Jonas olim pelles caprinas aut ovillas ad scribendi usum adhibuisse: *ubi* τὰς βύβλους (*plurali numero*) *dicit* Singulas plagulas chartae scriptoriae ex papyri membranis contextae. *Ibi vulgo quidem*

τὰς βίβλους et βίβλων legebatur; sed scripturam per υ probatissimi codices nobis obtulerunt.

3) *Denique, per metonymiam,* Βύβλος *Nostro dicitur etiam* Charta conscripta, Scriptum, Scriptus libellus. *κατέλεγον οἱ ἱρέες ἐκ βύβλου ἄλλων βασιλήων - - οὐνόματα*, De scripto, Ex scripto libello, recensuerunt sacerdotes *etc.* II. 100. *a.*

Confer quae supra sub voc. Βιβλίον *monita.*

Βύειν *et* **Βύζειν**, Replere, Farcire, Obturare. *τοῦ τὸ στόμα ἐβέβυστο, scil. χρυσῷ*, VI. 125. *f.*

Βύρσα, ης, ἡ, Corium, *praesertim* bubulum. *ἐπεὰν καταδήσωνται βύρσῃσι καὶ δέρμασι ἄλλοισι πᾶν τὸ σῶμα*, IV. 110. *a.*

Βύσσινος, η, ον, Ex bysso contextus. *κατειλίσσουσι πᾶν τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι*, Sindonis byssinae fasciis totum corpus involvunt, II. 86. *f.* N. *ubi de Aegyptiorum more condiendi cadavera. Similiter vero* VII. 181. *f. ubi de obligandis vulneribus.*

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* βυθὸς, Fundus, Imum, Profundum. *πάντα χωρέειν ἐς βυσσὸν*, III. 23. *m. f.* *ὁ λίθος ἐὼν ἐν βυσσῷ*, II. 96. *f.*

Βωθέειν, *vide supra in* Βοηθέειν.

Βῶλος, ου, ὁ, Gleba, Solum, Terra. Ἐρυθρὴ βῶλος, *nomen* oppidi Aegyptiaci, II. 111. *f.*

Βωμὶς, ίδος, ἡ, *quasi dicas* Arula; Gradus. *ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετεξέτεροι κρόσσας, οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι*, II. 125. *a.* N.

Βῶσαι, *et alia conjugata, vide in* Βοᾷν.

Γ.

Γαλαθηνὸς, ἡ, όν, Lactens. *θύειν γαλαθηνὰ πρόβατα*, I. 183. *a. m.*

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, Lacte potu utens, Lactis potu vivens, I. 216. *f.* *νομάδες εἰσὶ, κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται*, IV. 186. *a.*

Γαλῆ, ῆς, ἡ, Mustela. *γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι*, IV. 192. *f.*

Γαμβρὸς, ὁ, (*pro* γαμερὸς) Adfinitate (Per initas nuptias) alicui conjunctus: *itaque non modo* Gener, *ut* V. 30. *a.* 67. *m. f. et alibi; verum etiam* Adfinis, *veluti* Sororis maritus, *ut* I. 73. *a. coll.* 74. *f.* Gener *intelligitur in illo Oraculi responso, τὸν γαμβρὸν ἐπίκουρον καλέσασθαι*, VII. 189. *a. m.*

Γαμέειν, Uxorem ducere. *ἄλλην (γυναῖκα) γῆμον*, Aliam duc uxorem, V. 39. *m. f.* *οἰκία ἐδείματο ἐν Βορυσθένεϊ, καὶ γυναῖκα ἔγημε ἐς αὐτὰ (scil. ἐς ταῦτα τὰ οἰκία) ἐπιχωρίην*, IV. 78. *f.* N. *Simili ratione dicitur ἐξ ἐμεῦ (scil. ἐκ τῶν ἐμοῦ οἰκίων, vel ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι*, Ex mea domo (*id est*, filiam meam) uxorem ducere, VI. 130. *b. ubi pro* ἐξ, *quod veteres libri et scripti et editi tenent omnes, temere* ἐς *in nostram editionem irrepsit: quod erratum jam supra sub voc.* Ἀξίωσις *notavimus. Conf.* Γάμος. *Passiv.* *γαμέεται παρθένος*, Nubit virgo, IV. 117.

Γαμόρος, ου, ὁ, *Siculorum sermone, id est, Doricâ dial., i. q. comm.* γημόρος, *aut atticum et jonicum* γεωμόρος, Agrorum possessor,

Praedii rustici *vel* Praediorum rusticorum dominus. τοὺς γαμόρους παλευμένους τῶν Συρηκουσίων, VII. 155. *m. Vide Valckenar. ad* VI. 22. *et Valesium ad Diodor. T. II. p.* 549. *laudatum a Wess. ad h. l. Monuit Portus, vocem* γαμόρος *usurpasse etiam Aeschylum* ἐν Ἱκέτισι *vs.* 328.

Γάμος, ου, ὁ, Nuptiae. οἱ δὲ αὐτίκα γάμους ἔγημον, Nuptias contraxerunt, IV. 145. *f.* γάμους τοὺς πρώτους ἐγάμεε Περσῃσι ὁ Δαρεῖος, Uxores duxit nobilissimas inter Persas, III. 88. *a. m. Not.*

Γάρ, *conjunctio causalis, quâ frequenter per hyperbaton ita utitur Herodotus, ut Causam rei enunciet ante Rem ipsam cujus redditur ratio. Vide quæ adnotavimus ad* I. 24, 17. *ad* IV. 149, 8. *seqq. denique ad* IV. 200, 4 *seq. et confer quae a Valcken. monita sunt ad* VIII. 137, 9 *seq. In eâdem Valckenarii Notâ, quae in nostrâ editione T.* VI. *P.* II. *p.* 211 *seq. exhibetur, ubi p.* 212. *lin.* 1. *paginas editionis Gronovianae a Valck. citatas ad suum quemque Librum et Caput, quo spectant Valckenarii citata, retuli, pro* VI. 57, 5. *oportebat* VI. 87, 5. *et pro* IV. 96, 7. *corrigi velim* IV. 76, 7.

Γαυλός, οῦ, ὁ, 1) Situla, Haustrum. ἀντὶ δὲ γαυλοῦ, ἥμισυ ἀσκοῦ οἱ προσδέεται, VI. 119. *m. ubi in oxytonam scripturam libri omnes consentiunt.*

2) Navis oneraria, *praesertim* Phoenissa. καταβάντες - - Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν, τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, καὶ γαυλὸν μέγαν, III. 136. *a.* τὸν γαυλὸν τὸν ἅμα ἄγοντο, III. 137. *m.* γαυλοὺς τε Φοινικηΐους συνέδει, VIII. 97. *a. m. Quamvis Grammatici, quos in Var. Lect. ad* III. 136. *citavi, (quibus Suidas etiam adjici poterat)* γαῦλος pénacute, *ubi de* Navi *agitur, efferri moneant, tamen tribus istis locis apud Nostrum* Acutum accentum in ultimâ *tenent scripti et editi libri omnes. Pariter* VI. 17. *m. (ubi vide Var. Lect.) ex codicum msstorum et veterum edd. consensu* γαυλοὺς *scriptum volueram, ubi temere* γαύλους *ex ed. Schaef. in nostram propagatum est.*

Γε. *De hujus particulae vi et elegantiâ videndus Valckenarius, laudatus a Wess. ad* III. 73. *De eâdem partic. vide Var. Lect. et Not. ad* I. 112, 10. *Eadem paucis interjectis verbis, repetita in probis nonnullis codicibus: vide Var. Lect. et Not. ad* III. 29, 6 *seq.*

γε μὴν, Certe vero. ἀπορχήσαό γε μὴν τὸν γάμον, VI. 129. *f. Cf. Herm. ad Vig. not.* 298.

Γελᾶν, Ridere. γελῶ ὁρῶν γῆς περιόδους γράψαντας πολλοὺς, - - - καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσην, IV. 36. *m. ubi Wess. cum Gron.* ποιεύντων *idem ac* ποιεῖτωσαν *valere censuit; equidem* ποιεύντων *pro genitivo absolute posito accepi: et (rideo)* quum Asiam nonnulli Europae aequalem faciunt. Γελᾶν *et* Γελεῖν *olim* Splendere *significaverat; unde* Γελέοντας V. 66. *b. forsan sunt* Splendidi, Illustres. *Vide ibi Notata.*

Γέλως, ωτος, ὁ, Risus. γέλωτά με θήσεσθε, Ludibrio me habebi-

tis, III. 29. *m.* γέλωτα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι, Talia ludibrio habere, III. 38. *a.* ἐπὶ γέλωτι, Ludibrii causâ, IX. 82. *m.*

Γενεή, ῆς, ἡ, 1) Generatio, Aetas hominum. γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν, ἑκατὸν ἔτεά ἐστι, II. 142. *a. m.* τρίτῃ γενεῇ μετὰ Μίνωα τελευτήσαντα, VII. 171. *a. Genit. plur.* τῶν γενεέων, ibid.

2) Nativitas. ἐκ γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν, III. 33. ἐκ γενεῆς φαλακροὶ γινόμενοι, IV. 23. *a. ubi olim* γενετῆς.

3) ἡ ἀνθρωπηΐη λεγομένη γενεή, Humana quae vocatur aetas, *i. e.* Tempus historicum, *a quo distinguitur Mythica vel Heroica aetas,* III. 122. *a. m. ibique Not.*

Γενεηλογέειν, (*pro comm.* γενεαλογεῖν, *scilicet idem quod* καταλέγειν τοὺς ἄνω αἰεὶ πατέρας, VI. 53. *f.*) Generis originem recensere. ἀπὸ τούτου γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν γένεσιν, II. 146. *f.* ἀρξάμενος ἀπὸ Ἀχαιμένεος, ἐγενεηλόγησε τὴν πατριὴν τὴν Κύρου, III. 75. *a.* Ἑκαταίῳ γενεηλογήσαντι ἑωυτόν, II. 143. *a. et m.* ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἐμεωυτόν, ibid. *a.* ἀπὸ τούτων γενεηλογέοντες κατέβαινον ἐς τὸν Περσέα, II. 91. *f.* ταῦτα μέν νυν - - γεγενεηλόγηται, Haec igitur *illorum* genealogia (generis recensio) est, VI. 53. *f.*

Γένειον, τό, Barba, VI. 117. *f.* ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι τάς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ, II. 36. *a.* γένεια μεγάλα, IV. 23. *a. cum aliis interpretibus de* Mento praelongo *accepi: videndum vero, ne* Barbas prolixas *dixerit Scriptor; quo magis mira res fuisset, quod* capita *quidem* calva, *sed* prolixas barbas *homines isti habuissent. Nec vero existimandum est, in hanc sententiam* βαθέα *potius quam* μεγάλα, γένεια *dicturum fuisse Herodotum: nam, licet* βαθὺν πώγωνα *vulgo* Graeci prolixam barbam *dicant, tamen* μέγαν πώγωνα *Noster dixit* I. 175. *et* VIII. 104.

Γενέσια, τά, Dies quo quis e vivis excessit, IV. 26. *f. N.*

Γένεσις, ιος, ἡ, Nativitas, Ortus. γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν γένεσιν, II. 146. *f.*

Γενετή, ῆς, ἡ, Nativitas, Ortus. *Vide* Γενεή, *num.* 2.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Genitor, Progenitor. τοῦ Ἀλεξάνδρου ἕβδομος γενέτωρ, VIII. 137. *a.*

Γένος, εος, τό, 1) Genus. Λυδὸς ἦν γένος, *non* τὸ γένος, I. 6. *a. ibique Var. Lect.* Γένος *et* ἔθνος *subinde ita distinguuntur, ut* γένος *intelligatur Pars* τοῦ ἔθνεος. *Sic* τὸ Μηδικὸν ἔθνος *plura comprehendit* γένεα, I. 101. *Sic* Aegyptiorum septem *memorantur* γένεα, II. 164. Persarum *plura* γένεα *recensentur* I. 125. *Similiter* τὸ Δωρικὸν γένος I. 56. *est pars* τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνεος, *et* τὸ Ἰωνικὸν γένος, *pars* τοῦ Πελασγικοῦ ἔθνεος.

2) Proles, Soboles. ἵνα σφι γένεα ὑπογίνηται, ut illis subnasceretur soboles, III. 159. *m.*

Γεραίρειν, Honorare, Honore prosequi. τὰ πάθεα αὐτοῦ τραγικοῖσι χοροῖσι ἐγέραιρον, V. 67. *f.*

Γέρας, αος, τό, Honor, Privilegium. τῷ Δαρεῖος κοτὲ ἔδωκε γέρας, Cui aliquando singularem honorem habuit, *scil.* honori-

ficentissimis verbis eum laudans, IV. 143. *a.* τοῖσι αἱ κηρυκήϊαι πᾶσαι γέρας δέδονται, Quibus hic honos habetur, Qui hoc privilegio fruuntur, ut omnes legationes obeant, VII. 134. *a.*

Plur. τὰ γέρεα, (*Jon.* pro γέρα *vel* γέρατα). γέρεα δέ σφι ἦν τάδε ἐξαραιρημένα, II. 168. τὰ τῶν προγόνων γέρεα, IV. 162. *a.* ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, IV. 165. *a.* τὰ τῶν βασιλέων γέρεα, VI. 57. *f.* οἵ με τιμήν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώϊα, VII. 104. *a.*

Γέῤῥον, τὸ, Crates viminea, Clypeus ex viminibus contextus. Πέρσαι εἶχον, - - ἀντὶ ἀσπίδων, γέῤῥα, VII. 61. *a.* φράξαντες τὰ γέῤῥα οἱ Πέρσαι, IX. 61. *m.* N. ἐγίνετο περὶ τὰ γέῤῥα μάχη, IX. 62. *a. m.* συνεφόρησαν τὰ γέῤῥα ἕρκος εἶναί σφι, IX. 99. *extr.* ἕως μὲν ὄρθεα ἦν τὰ γέῤῥα, IX. 102. *a.* διαστάμενοι γὰρ τὰ γέῤῥα οὗτοι, ibid. *m.*

Γέρων, Senex. *Compar.* Γεραίτερος, Natu major, VI. 52. *f. Not.*

Γέροντες, Senatores *apud Spartanos.* I. 65. *f.* οἱ ἔφοροι καὶ οἱ γέροντες βουλευσάμενοι, V. 40. *a.* παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, VI. 57. *f.*

Γεύειν, Gustandum dare. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, VII. 46. *f.* Γεύεσθαι, Gustare. *Vitiose autem olim* II. 14. *a. m. legebatur* εἰ μή τε γεύσεταί σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, *pro* εἰ μήτε γε ὕσεταί σφι ἡ χώρη.

Γέφυρα, (*non* Γεφύρη) ης, ἡ. Pons, I. 186. *extr.* IV. 85. *a.* γέφυραν ζευγνύναι, Struere pontem, IV. 97. *m.* (*ubi vide Var. Lect.*) IV. 118. *a. et alibi. Conf. Not. ad* VII. 36. *a.*

Γεφυροῦν, *absolute*, Struere pontem, VII. 34. *a. Cum Accus.* Ponte jungere. Βόσπορον γεφυρώσας, IV. 88. *m.* γεφυροῖ ποταμὸν Ἴστρον, IV. 118. *a.* τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι, VII. 24 *extr.* ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, VII. 36. *f.* ὅταν Ἀρτέμιδος ἀκτὴν νηυσὶ γεφυρώσωσι, *in orac.* VIII. 77. *a. Metaphorice dicitur* γεφυρῶσαι τὸ καιόμενον, Igni veluti pontem imponere, *quo transiri possit*, II. 107. *f. Conf.* Ἀπογεφυροῦν.

Γεώπεδον, τὸ, Fundus, Praedium, Ager. *Et Diminutivum*, Γεωπέδιον, τὸ, Agellus, Praediolum. ἐμοὶ ἀπ' ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπεδίων (*sive* γεωπέδων) ἀρκέων ἐστὶ βίος, VII. 28. *extr. ibique Var. Lect. et Not. Conf. Schaef. ad Gregor. p.* 518.

Γεωπείνης, ου, ὁ, Qui parum terrae, parum agri, possidet. ὅσοι μὲν γεωπεῖναί εἰσι τῶν ἀνθρώπων, - - οἱ δὲ πολλὴν ἔχουσι, II. 6. *a.* Ἀνδρίους εἶναι γεωπείνας, ἐς τὰ μέγιστα (*scil.* τῆς γεωπεινίης) ἀνήκοντας, VIII. 111. *m. Glossa Herod. ex lib.* II. Γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. *Sic et Hesych. et Suidas, et Gregor. Dial. Jon.* §. 114. *Equidem istud vocab. non tam a verbo* πεινῆν, Esurire, *quam ab adjectivo* πένης, Pauper, *aut a verbo* πένεσθαι, Pauperem esse, *derivatum arbitror. Itaque commodius apud eumdem Suidam et apud Timæum in Lexic. Plat. p.* 68. *definiuntur* Γεωπεῖναι, οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν γῆν ἔχοντες. *Ac disertius etiam*

Etymologus Sorbon. a Bastio ad Gregor. p. 519. *laudatus* : Γεωπεῖναι, παρὰ τὸ γῆς πίνεσθαι.

[Γεώπους, οδος, ὁ, *Vocabulum nihili, temere fictum ex vitiosâ olim lectione* γεωπόδων VII. 28. *f. pro* γεωπέδων *vel* γεωπεδίων.]

Γεωρυχέειν, Terram fodere, Cuniculos agere, IV. 200. *f. quod* ibid. *paulo ante*, ὀρύσσειν ὀρύγματα ὑπόγαια.

Γῆ, ἡ, Terra. γῆν πολλὴν ἐπελήλυθας, Multas terras (*sive*, Magnam terrae partem) obiisti, I. 30. *m. N.* γῆν πολλὴν θεωρήσας, IV. 76. *a.* αἰτήσοντες γῆν τε καὶ ὕδωρ τῷ βασιλέϊ, V. 17. *a. et* 18. *a.* διδοῖς βασιλέϊ Δαρείῳ γῆν τε καὶ ὕδωρ, V. 18. *m.* 73. *m.* VI. 94. *m.* ἀπέπεμψε ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας, VII. 133. *a.* γῆν τε καὶ ὕδωρ φέρειν παρὰ βασιλῆα, VII. 133. *m. Conf. Indic. Rerum et Pers. voc.* Terra.

Genit. plural. αὕτη ἡ γῆ ὁμοίη τῇ ἀρίστῃ γεῶν, IV. 198. *a.*

Γηγενὴς, Terrâ genitus, Terrae filius. Ἐρεχθῆος τοῦ γηγενέος λεγομένου εἶναι, VIII. 55. *a.*

Γηοχέειν, Agrum *vel* Agros (Prædium *sive* Praedia) possidere. ἀνδρὶ Μάγνητι, γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα, VII. 190. *a.*

Γῆρας, αος, τὸ, Senectus. ἐς ὃ γήραϊ μέγα ὄλβιος ἐὼν ἐτελεύτησε, VI. 24. *f. Quod H. Steph. ait, Thes. T. I. col.* 847. *c.* „γῆρας ὄφεις ἐκδύνουσι *legi apud Herodotum,*" *id nusquam in Musis legere memini.* Exteriorem cutem, *quam verno tempore serpentes et cancri exuere solent, ut Romanis* Senectam, *sic Graecis* τὸ γῆρας *dici, satis notum est. Quâ de re et alii auctores, et Aristoteles cum alibi, tum Hist. Anim. lib. V. cap.* 15. (*aliis* 17.) *extr. his verbis mentionem facit*, ἐκδύουσι δὲ (οἱ κάραβοι) τὸ κέλυφος τοῦ ἔαρος, ὥσπερ οἱ ὄφεις τὸ καλούμενον γῆρας.

Γίνεσθαι, Nasci, Fieri, Esse. *Tertia pers. plur. Imperf.* ἐγινέατο, Fuerunt, I. 67. *a. m. pro* ἐγίνοντο *vel* ἐγίνοντο, *quod habent ibi alii. Pro* ἐγεγόνεε, IX. 128. *extr. et* 139. *a. alii* ἐγίνετο *praeferunt. Notemus varios verbi hujus usus hosce.*

1) Gigni, Nasci. ἡμέρῃ τῇ ἕκαστος ἐγένετο, I. 133. *a.* II. 82. *a.* ἡμέρη τῇ ἐγένετο βασιλεὺς, Natalis dies, IX. 110. *f. Praet. Med.* γέγονα, Natus sum. ἔτεα τρία καὶ δέκα γεγονὼς, XIII annos natus, I. 119. *a. et similiter alibi.* ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, A nobis estis progeniti, A nobis oriundi, VIII. 22. *m. f.* (*non, ut Portus interpretatur,* A nobis stetistis.) ἀπὸ τούτου τοῦ Περδίκκεω Ἀλέξανδρος ὧδε ἐγεγόνεε, IX. 139. *a. Referri huc etiam illa phrasis potest*, ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, Ex quo primum exstiterunt, ex quo ortum cœperunt Athenienses, VI. 109. *a. m.* IX. 110. *m. N. Aoristus pr. Med. habet Activam significationem.* οἱ γεινάμενοι, Qui genuerunt, Parentes, I. 120. *extr.* 122. *a.* ἡ γειναμένη, Quae peperit, Mater. IV. 10. *m. f.*

2) Fieri, Effici, Perfici. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Quae ab hominibus facta, gesta sunt, *Exord. lib.* I. *ubi vid. Not.* ὕβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων

γενόμενον, Ad hos pertinebat contumelia a Samiis patrata, III. 48. *a.*

Cum Dativo maxime casu constructum hoc verbum commode interdum reddas per latina Accidere, Obvenire, Evenire, *Bene aut male* Cedere, *et similia.* χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, I. 8. *a. N.* τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδει πανοικίῃ γενέσθαι, IX. 109. *m.* ἡ ἁμαρτάς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, Delictum bene ei cessit; Exitum habuit eum quem habere debebat, I. 119. *a.* τὸ ὀρυχθὲν - - ἐς δέον ἐδόκεε γεγονέναι, I. 186. *f.* οὔ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστά, Non contigerunt illis boni ominis victimae, IX. 61. *m.* ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά, IX. 62. *a. Et omisso vocabulo* χρηστά, *sed subintellecto*:. καὶ τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, IX. 61. *f. Not. et* ὡς δὲ χρόνῳ κοτὲ ἐγίνετο, IX. 62. *a. conf. Not. ad.* VII. 134. *Eodem pertinet istud:* οἰκότα βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι, VIII. 60. *f. ubi possis intelligere* ἐθέλει χρηστὰ γίνεσθαι, *quemadmodum* VII. 157. *f. ait* τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι: *at ibi* (VIII. 60.) *multo commodius repetitum intelligetur vocab.* οἰκότα, *nempe* τοῖς οἰκότα βουλευομένοισι ἐθέλει οἰκότα γίνεσθαι.

3) Esse. Γίνεσθαι *Nostro tantumdem ac* εἶναι *valere* . *recte Wess. ad* VII. 11, 21. *monuit, provocans potissimum ad* VII. 21. *ubi frequens hoc verbum recurrit. Jungit tamen Herodotus* VIII. 86. *b. utrumque verbum ita, ut majorem quamdam vim habere* γίνεσθαι *quam* εἶναι *videatur:* ἔσαν γε καὶ ἐγένοντο ἀμείνονες, Fuerunt et ipso facto sese praestiterunt fortiores; *nisi forsan nil aliud dicere voluit nisi* Fuerunt et facti sunt isto die fortiores; *scil. Regis praesentia fortiores illos reddiderat.*

οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι, Qui in poësi fuerunt, *i. e.* Qui in poësi versati sunt, Qui poësin tractarunt, II. 82. *m.* ἦν γεγονώς, VI. 37. *a. idem quod alibi* ἐγεγόνεε. *Similis periphrasis est ista,* ἐπεὰν - - διεξιὼν γένωμαι, Quando exponam, Quando in expositione meâ eo pervenero, VII. 77. *a.*

4) *Ubi agitur de* Tempore elapso, *frequenter verbum* γίνεσθαι *adhibet, praesertim cum Dativo constructum; quibus in locis* γίνεσθαι *idem fere ac* διαγίνεσθαι, Interesse, Interjectum esse, *valet.* ὡς γὰρ δέκης χρόνος ἐγεγόνεε ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι, II. 2. *m. N.* ὡς δὲ τρίτη ἡμέρη τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγίνετο, I. 113. *m. Similiter* III. 56. *a.* IX. 39. *a. Conf. Wess. ad* II. 175, 22. *ubi commode compositum occurrit verbum,* χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ.

Γινώσκειν, Cognoscere. οὐ γινώσκεται τούτων (*id est* περὶ τούτων) εἰ μὴ ὅσα αὐτέων λεγόντων, *nempe* γινώσκεται, IV. 25. *f.* Decernere. Ἀλυάττεα ἔγνωσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα Ἀστυάγεϊ, Decreverunt ut Alyattes filiam suam daret Astyagi, I. 74. *f.* Judicare, Censere, Pronunciare. οἱ Τελμησσέες τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν ἀλ-

λόθροον *etc.* Telmessenses vates *consulti* censuerunt, pronunciarunt, I. 78. *m.* ἔγνωσαν Ἀριστόδημον ἔργα ἀποδέξασθαι μεγάλα, IX. 71. *m.* ταὐτὰ γινώσκειν, *i. q.* ὁμοφρονέειν, Idem sentire, Concordes esse, IX. 2. *m.*

Γλαυκὸς, ἡ, ὸν, Glaucus, Cæsius. Cæruleus. ἔθνος γλαυκόν τε πᾶν ἰσχυρῶς καὶ πυῤῥὸν, IV. 108. *a. N. Alii ad* oculorum *et ad pilorum* colorem *referunt*, *alii caeruleo et rubro colore pictum corpus intelligunt.*

Γλίχεσθαι, Cupidum, Studiosum esse. *Semel junctum habet* περὶ *praepositionem*: δεινῶς γλιχομένοισι περὶ τῆς ἐλευθερίης, II. 102. *m. ubi quidem aut* μαχομένοισι *corrigendum*, *aut delendam voculam* περὶ *censuerunt nonnulli interpretes. Alibi quidem abest praepositio.* ἐλευθερίης γλιχόμενοι *legitur* VIII. 143. *a.* τοῦ αὐτοῦ γλιχόμεθα, III. 72. *m.* γλιχόμενοι Αἰγύπτου. Aegyptum petentes, IV. 152. *a.* ὡς στρατηγήσεις τῆς Ἑλλάδος γλίχεαι, Imperator esse Graeciae cupis, VII. 161. *a.*

Γλοιὸς, οῦ, ὁ, Viscum, Gluten, Viscida, Mucosa materia, III. 112.

Γλουτοὶ, οἱ, Nates, Clunes. τὰ ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτέων, IV. 9. *a.*

Γλυκὺς, Dulcis. *Vide in* Γεύειν.

Γλυκύτης, Dulcedo, IV. 177.

Γλύφειν, Scalpere, Insculpere. τύπους εὖ γεγλυμμένους *olim legebatur* II. 136. *a. ubi rectius nunc* ἐγγεγλυμμένους: (*conf.* Ἐγγλύφειν.) λίθος ὀξὺς, τῷ τὰς σφρηγῖδας γλύφουσι, VII. 69. *a. m.*

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *proprie*, Crena sagittae; *sed et* Tota sagitta, *certe* Inferior sagittæ pars, γλυφὶς *dicitur*, *ut apud Eurip.*, (
274.) οὐχ ὁρᾷθ' ἑκηβόλων
πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμω
ubi τὰς γλυφίδας *Scholiast*
βέλη *interpretatur. Et apu*
strum τοξεύματος περὶ τὰς :
δας περιειλίξαντες βυβλίον,
128. *a. N. conf. omnino* Π

Γλῶσσα, ης, ἡ, Lingua, S
βάρβαρον γλῶσσαν ἱέντες, Ba
linguâ utentes, Barba
quentes, I. 57. *m. Sic*
δα γλῶσσαν ἱέντα, IX. 16.
τινα γλ. ἵεσαν οἱ Πελασγοὶ,
a. Περσίδα γλῶσσαν μετεί
29. *extr.* κατὰ γλῶσσαν τὴ
τέρην, Suâ linguâ, Suo
mone, VI. 98. *f.* χαρα
γλώσσης τέσσερες, I. 142.
τὸν τῆς γλώσσης χαρακτῆρα
ἐν φυλακῇ, I. 57. *extr.*

τὴν αὐτὴν γλῶσσαν οὗτοι
ζουσι, Eâdem linguâ utu
I. 142. *a. idem quod* ὁμο
σι κατὰ γλῶσσαν, ibid.
τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται
109. *a.* γλῶσσαν οὐδεμιῇ ἄλ
ρομοίην νενομίκασι, IV. 183
ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσοντα
24. *extr.*

ἐσθῆτα δὲ φορέουσι τῇ Σ
ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην. Si
edd. et mssti IV. 106. *et*
dum hoc censuere Wes
Schaef. bene quidem intel
tes, *graece vix dici posse*
σαν φορέειν, *sed accusativum*
σαν *referri ad aliud verbum*
in scriptoris mente haesisse
cum Reizio verbum ἔχουσι
cimus; cujus facti rationem
didimus in Var. Lect. ad

ἀπὸ γλώσσης. Ore, Oret
nempe Non scripto aut pe

ras. ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης, I. 123. *f.* *ubi hoc* ἀπὸ γλώσσης *opponitur ei quod praecessit*, ἐσέθηκε βιβλίον, γράψας τά οἱ ἐδόκεε. *Sed nunc maxime animadverto, parum commode hoc loco incisam vulgo esse orationem, quasi* ἀπὸ γλώσσης *ad* ἐντειλάμενός οἱ *pertineret. Immo ante* ἀπὸ γλώσσης *incidenda erat oratio: nam verum si quaeris, structura naturalis verborum in hunc modum fuerit intelligenda*, ἐντειλάμενός οἱ, δόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ, ἐπειπεῖν αὐτῷ ἀπὸ γλώσσης.

Γνάθος, ου, ἡ, Maxilla. γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας, IX. 83. *f.*

Γνῶμα, τος, τὸ, *i. q. aliàs* γνώρισμα, Id quo quid cognoscitur, Indicium, Documentum. τῶν ἔχομεν γνῶμα μέγιστον, VII. 52. *a.* *N.*

Γνώμη, ης, ἡ, 1) Notitia. ἦν δὲ ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ ἐν γνώμῃ γεγονώς, In Croesi notitiam venerat Miltiades, Notus, Familiaris fuerat Croeso, VI. 37. *a.* *N.*

2) Sententia, Opinio. κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν, II. 26. *a.* V. 3. *m.* κατὰ γνώμας τὰς ἡμετέρας, Ut meà fert sententia, IV. 53. *a.* τήνδε ἔχω γνώμην, II. 27. *a.* τήνδε ἔχω τὴν γνώμην, Hanc habeo sententiam, IV. 31. *a.* *Sed ubi absque articulo ponitur* ἔχω γνώμην, *ut* III. 82. *f.* *ibi haec dictio ita accipienda videtur, ac si esset* ἔχω οὕτως κατὰ γνώμην, *certe adjectum etiam diserte adverbium habes*, ἐγὼ γνώμην ἔχω -- τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι, I. 207. *a.* γνώμην ἀποφαίνειν, I. 40. *f.* *a.* *sed frequentius* ἀποφαίνεσθαι, Dicere sententiam, I. 207. *a.* II. 120. *f.* III. 71. *a.* VII. 152. *a.* *Item* γνώμην ἀποδείκνυσθαι, I. 207. *a.* III. 82. *a.* 160. *a.* *m.* IV. 79. *a.* ἐκφαίνειν τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, V. 36. *a.* *Et* ἐκφέρεσθαι τὴν γνώμην, *unde mox* ibidem, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τωυτὸ ἐξεφέροντο, κελεύοντες *etc.* τίθεσθαι γνώμην, Sententiam aliquam in medium proponere, III. 80. *f.* VII. 82. *a.* *Item* ἐσφέρειν γνώμην, *quod latine reddere possis* Sententiae alicujus esse auctorem, III. 80. *f.* 81. *f.* γνῶμαι τρεῖς προεκέατο, Propositae erant, III. 83. *a.*

τῶν δὲ κατὰ τωυτὸ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον, κελευόντων *etc.* Horum sententiae in hoc consentiebant, I. 206. *f.* ἀμφοτέρων ἐς τωυτὸ αἱ γνῶμαι συνέδραμον, I. 53. *f.*

Ἀρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν *seq. infinitivo*, Aristagorae sententia eo maxime inclinabat, *sive* Aristagoras id maximè urgebat et in hac persistebat sententià, (*coll. infra voc.* Πολλὸς *num.* 4.) ut *etc.* V. 126. *a.* πλέον μέντοι ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη καταστρέψασθαι τὴν Ἑλλάδα, VIII. 100. *a.* (*ubi* ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη *idem valet ac* ἡ γνώμη αὐτοῦ ἔφερε, *sicut* τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν.) *Et inversà constructione:* ταύτῃ πλεῖστος γνώμην (*i. q.* κατὰ γνώμην *vel* γνώμῃ) εἰμί, I. 120. *m.* *ubi conf. Var. Lect.* ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμί, VII. 220. *a.*

3) Γνώμη, Consilium, Voluntas. γνώμῃ ἱκανὸς ἀνήρ, Consilio praestans, Plenus consilii vir, III. 4. *a.* (*eidem mox*

ibid. σοφίῃ tribuitur.) τίνα ἔχουσα γνώμην, Quo consilio? Quid spectans? Quid tibi volens? III. 119. *m. f.* ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξε ταῦτα, ibid. *f.* γνώμην ἔχε *seq. infinit.* Hunc indue animum, Hoc tibi stet consilium, Hoc tibi sit propositum, VII. 236. *f.* οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, Non ego consilio ejus me adjungam, Non ad illius voluntatem me componam, Non ei morem geram, I. 109. *a. m. Alibi quidem* προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινὸς *nil aliud significat, nisi* Ad sententiam alicujus accedere, ut III. 83. *a.* VI. 109. *f. At* I. 109. γνώμη *non nuda* Sententia, *sed* Consilium, Voluntas, Jussum et imperium *regis, intelligitur. Similiter* παρέστησαν ἐς τῶν Περσέων τὴν γνώμην, VI. 99. *f.* Voluntati, Imperio Persarum se subjecerunt.

Γνώμων, ονος, ὁ, Gnomon, Horologium solare, II. 109. *f. N.*

Γνωσιμαχέειν, Mutare sententiam, Meliora docere, Melius sibi consulere. *Recte H. Steph. Thes. T. I. col.* 1831. *monuit, nimis restrictum esse significatum illum,* τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχὺν, *qui verbo isti cum apud alios Grammaticos tum in Glossis Herodoteis ex libro III. tribuitur. Nempe* γνωσιμαχέειν, *apud Herodotum quidem, proprie nil aliud sonat nisi* τῇ γνώσει *i. e.* τῇ γνώμῃ (*nempe* τῇ προτέρῃ ἑαυτοῦ γνώμῃ) μάχεσθαι, Priori suae sententiae repugnare, Mutare sententiam, Melius consilium

capere, μετανοῆσαι, μεταγ
Sic εἰ μαθὼν ταῦτα ὁ Καμ
ἐγνωσιμάχεε, καὶ ἀπῆγε
τὸν στρατὸν, -- ἦν ἂν σοφὸς
III. 25. *m. Sic item* VIII
a. ἤδη τι μᾶλλον γνωσιμαχέ
εἶναι (*nempe* καὶ γινώσκετε
ναι) ὁμοῖοι ἡμῖν, Nunc s
meliora edocti intelligit
res vos nobis non esse.
aliter accipiendum istud γν
χέοντες, VII. 130. *a. ubi in*
versione, pro eo quod Val
suerat, Suae sibi imbec
tis conscii, *aut quod no*
dem in sententiam posu
Pares se nobis non esse i
gentes, *nil aliud positum*
tebat nisi mutatâ sent
aut melius sibi consul
Scilicet Thessali olim, qu
Graeciae populis Darius
et aquam petiisset, (VI. 4
se ei non tradiderant: dei
ro, quum Aleuadae se Xer
didissent, putavit rex, (*ut*
Noster sub finem hujus cap
coll. VII. 6.) de commun
tis consilio id esse fa
adeoque laudat eos, quod
tassent sententiam et n
sibi consuluissent.

Γόη, ης, ἡ, Incantatio, *i. q*
τεία, *si modo vera est scri*
quam olim editi libri praefe
VII. 191. *m.* καταείδοντε
τῷ ἀνέμῳ: *ubi* γοῆσι *salten*
les, sed accentum in ante
tenent libri omnes; itaque
probabili ratione corrigun
nulli Interpretes, a sing.
Ululatus, *quum praesert*
γοητείαν ἀπὸ τῶν γόων *non*
venisse tradant Grammatici

Suidam in Γοητεία, ab *Aem. Porto* citatum.) *Nos cum nostro cod.* F. *qui jota subscribendum aut ad latus ponendum raro negligit,* γόησι *absque jota scripsimus, quo significetur* per praestigiatores, *a sing.* ὁ γόης. *Vide Not. ad l. c.*

Γόης, ητος, ὁ, Praestigiator, Incantator. *γόητας εἶναι πάντας*, II. 33. *a.* *κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητες εἶναι*, IV. 105. *f.* *Conf. vocab. praeced.* Γόη.

Γόμος, ου, ὁ, (*a verbo* γέμειν) *i. q.* ὁ φόρτος, Onus quo oneratur navis. *τὰ μέγιστα (τῶν πλοίων) πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει*, I. 194. *m.*

Γόμφος, ου, ὁ, Clavus ligneus. *περὶ γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα*, II. 96. *a.* *N.* *Conf.* Περιείρειν.

Γονεύς, έος, ὁ, Progenitor; *cui ex adverso respondet* ὁ ἀπόγονος, I. 17. *f.* *Κροῖσος δὲ πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε*, I. 91. *a.* *N.* Pater, Parens. *τῷ γονεῖ τιμωρέοντα τὰ τέκνα*, Liberi ulciscuntur patrem, III. 109. *m.* *ubi de Serpentibus agitur.* οἱ γονέες, Parentes. *Sic* τοῦ δὲ Ταργιτάου τοὺς γονέας *praeferunt plures libri* IV. 5. *a.* *ubi nos cum aliis* τοὺς τοκέας.

Γονή, ῆς, ἡ, Semen genitale. *ἡ γονὴ τῶν Αἰθιόπων τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας*, III. 101. *a.* *ubi mox dein* *τοιαύτην ἀπίενται θορήν.* *Item de Serpente mare*, *ἀπιευμένου αὐτοῦ τὴν γονήν*, III. 109. *a.*

Γόνος, ου, ὁ, 1) Proles, Soboles. *ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος*, I. 108. *m.* *τὸν μέλλοντα Ἠετίωνι γενέσθαι γόνον*, V. 92, 3. *a.* *et* 92, 4. *a.* *ἄπαις ἔρσενος γόνου*, I. 109. *m.* *ἄπαιδα τὸ παράπαν ἐόντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου*, III. 66. *m.* *μαντευομένῳ περὶ γόνου*, Consulenti oraculum de sobole, IX. 33. *a.* *πρεσβύτατος παντὸς τοῦ γόνου*, Natu maximus universae familiae, omnium Darii filiorum, VII. 2. *f.*

2) Sexus. *τὰ ἐς ἔρσενα γόνον ἄῤῥητα ἱρὰ ἐκφήνασαν*, VI. 135. *f.*

Γόνυ, τό, Genu. *ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε*, In genu projecit civitatem, *i. e.* Misere eam adflixit, adtrivit, VI. 27. *f.* *coll.* 26. *f.*

Plur. Γούνατα. II. 80. *f.* *ἐς γούνατά σφι αὐτὰ πεσέειν*, V. 86. *m.* *λαβομένη τῶν γουνάτων*, Genua illius amplexa *mulier*, IX. 76. *m.* *κολοσσοὶ τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένοι*, Genubus innixi, IV. 152. *f.* Camelum, *ait Herodotus*, habere *ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα*, III. 103. *N.* *ubi* γούνατα, *cum Gesnero (a Schneid. ad Aelian. Hist. Anim.* III. 3. *laudato)* Articuli *videntur intelligendi. Sic et* Equo, qui herum excusserat, famuli illius *ἐν τοῖσι γούνασι ἀπέταμον τὰ σκέλεα*, crura in Genubus (in Articulis) praeciderunt, VII. 88. *f.* *Conf.* Σκέλος.

Γόος, ου, ὁ, *vide* Γόη.

Γοργύρη, ης, ἡ. *Glossae ex lib.* III. *δεσμωτήριον*, Subterraneus carcer. *ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο*, III. 145. *a.* *δήσας (με) γοργύρης ἠξίωσας*, ibid. *m.*

Γουνός, οῦ, ὁ, *apud Homerum quidem vulgo* Fertile solum *intelligitur: apud Nostrum vero* IV.

99. *m. est* Extremus terrae eujusdam angulus in mare prominens. *Ibi nempe* ὁ γουνὸς ὁ Σουνιακὸς *dicitur ille* Atticae tractus angularis, qui inter duo maria excurrens, in Suniacum desinit promontorium. *Vide Notas ad locum citatum, et conf. voc.* Ἄκρη *et* Γωνίη.

Γράμματα, τά, 1) Literae, Elementa scripturæ, Scriptura. οἱ Φοίνικες ἐσήγαγον ἐς τοὺς Ἕλληνας -- καὶ γράμματα, οὐκ ἐόντα πρὶν Ἕλλησι, V. 58. *a.* λίθος γραμμάτων Ἀσσυρίων πλέος, IV. 87. *f.*

2) *i. q.* ἐπιγραφή, Inscriptio. ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα, λέγοντα τάδε, I. 187. *a. et f.* IV. 91. *a.* στήλας ἔστησε δύο, ἐνταμὼν γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικά, IV. 87. *a. Not.*

[Γραμματεύς, ὁ, Scriba. *In Zonarae Lexico, sub voce* Ἐπελέξαντο *leguntur haec:* Ἡρόδοτος· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα: *quae verba nusquam apud* Herodotum *reperiuntur, apud quem vocab.* γραμματεὺς *ne semel quidem occurrit. Leguntur quidem in Musis* (III. 128. *a. m.*) *verba hujusmodi*, ἐδίδου (ἓν ἕκαστον τῶν βιβλίων *vel* βυβλίων) τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιληΐῳ ἐπιλέγεσθαι: *sed ista, quae Herodoto Zonaras tribuit, ex alio petita Scriptore esse videntur. Hausit ista sua Zonaras, ut fere omnia, e Suidae Lexico, in quo* (*sub eâdem voce* Ἐπελέξαντο) ῥήσει *cuidam ex Herodot.* VII. 239. *ductae subjiciuntur haec verba:* Καὶ αὖθις· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα. *At ista formula*, καὶ αὖθις, Et rursus, *nil aliud significat, nisi* „*Idem verbum* ἐπιλέγεσθαι *notio-* „*ne* Legendi *etiam in sequente* ῥήσει *positum reperiri; non utique indicat*, ῥῆσιν *hanc ex eodem Auctore esse ductam.*]

Γραμματιστής, οῦ, ὁ, (*i. q. aliis* ὁ γραμματεύς, *monente Polluce IV.* 19.) Scriba, Notarius. ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης, Scriba rerum pretiosarum Minervae dedicatarum *in templo Saitano*, II. 21. *a. Not.* Mæandrius γραμματιστὴς *fuit Polycratis*, III. 123. *a. Apud Persas*, γραμματιστὰς βασιληΐους οἱ πάντες ὕπαρχοι ἔχουσι, III. 128. *a. m.* Xerxe copias suas lustrante, singulorum populorum nomina ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί, VII. 100. *a.* In pugnâ Salaminiâ οἱ γραμματισταὶ regis ἀνέγραφον πατρόθεν unumquemque trierarcham qui bene rem gessisset, VIII. 90. *f.*

Γράφειν, 1) Pingere. 2) Scribere, τοῦτον αἴτιον γράφω, VII. 214. *extr.*

Medium. Γράφεσθαι, Sibi notare, suum in usum scripto consignare. γινομένου τέρατος, φυλάσσουσι γραφόμενοι τὠποβαῖνον, II. 82. *f. ubi alii interpretantur* Adnotari curantes. *Sic* ζῶα γραψάμενος, *et* ταῦτα γραψάμενος, Haec postquam pingenda curavit, IV. 88. *a. Verum tamen* συγγράψασθαι (*itidem verbo Medio*) I. 47. *m. dicitur etiam is qui* Ipse aliquid scripto consignat, idque non suum in usum, sed in usum alterius.

Γραφὴ, ἡ, 1) Pictura. ἐγὼ μέν μιν (phoenicem avem) οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ, II. 73. *a.* et mox ibid. οἱ τῇ γραφῇ παρόμοιος.

2) Descriptio, Delineatio. δηλώσω μέγαθός τε ἑκάστης αὐτέων (*nempe* Europae et Asiae), καὶ οἵη τίς ἐστιν ἐς γραφὴν ἑκάστη, Declarabo -- qualis fere sit utraque quoad descriptionem, *h. e.* quoad figuram; qualis fere sit utriusque figura, IV. 36. *f.* *Simili quodam modo* IV. 99. *a.* ait ἔρχομαι σημανέων τὸ πρὸς θάλασσαν τῆς Σκυθικῆς χώρης ἐς μέτρησιν.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, Gryphus. χρυσοφύλακας γρῦπας, IV. 13. *a.* 27. *a.* III. 116. *a.* Circa Scylæ ædes, Scytharum regis, λευκοῦ λίθου, σφίγγες τε καὶ γρῦπες ἕστασαν, IV. 79. *a.* γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοι, IV. 152. *f.* N.

Γυμνάζεσθαι, Gymnasticis exercitationibus vacare. τοὺς μὲν γυμναζομένους τῶν ἀνδρῶν, VII. 208. *m.*

Γυμνάσιον, Exercitatio gymnica. προσεῖχε γυμνασίοισι, IX. 33. *a.*

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, Leviter armatus. πρὸς ὁπλίτας ἐόντες γυμνῆτες ἀγῶνα ἐποιεῦντο, IX. 63. *f.* *Conf.* Γυμνός.

Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, Gymnicus. ἀναιρεόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας, IX. 33. *a. m.*

Γυμνοπαιδίαι, αἱ, Solenne ludicrum *sic nominatum* apud Lacedaemonios. ἦσαν μὲν δὴ Γυμνοπαιδίαι, VI. 67. *a.*

Γυμνὸς, ἡ, ὸν, Nudus. παρὰ τοῖσι Λυδοῖσι -- καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, I. 10. *f.* γυμνοὶ ὅπλων, Armis nudati, Nudi armis, *praesertim* Clypeis non tecti, II. 141. *f.* N. *qui* ἄνοπλοι *dicuntur* IX. 62. *f.* *Conf.* Γυμνής.

Γυμνοῦν, Nudare. γυμνωθὲν τὸ ξίφος, III. 64. *m.*

Γυναικηΐη, ης, ἡ, Gynaeceum, Conclave mulierum. ἐξελθούσας ἀπέπεμπε ἐς τὴν γυναικηΐην, V. 20. *m.*

Γυναικήϊος, Muliebris. δόλῳ γυναικηΐῳ ἐπισπόμενος, Mulieris dolo obsecutus, I. 91. *a.* ἐνδόντες τὴν γυναικηΐην ἐσθῆτα. IV. 146 *f.* ἔργα γυναικήϊα οὐκ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ἔργα γυναικήϊα ἐργάζονται, IV. 114. *m.* et *f.*

Γυνὴ, αικὸς, ἡ, 1) Mulier. ταχέως σφέας γυναῖκας ἀντ' ἀνδρῶν ὄψεαι γεγονότας, I. 155. *extr.* οἱ μὲν ἄνδρες, γεγόνασί μοι γυναῖκες· αἱ δὲ γυναῖκες, ἄνδρες, VIII. 88. *f.* γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, IX. 107. *a.* 2) Uxor. γυναῖκα ἄγεσθαι τῷ παιδὶ, Filio suo dare uxorem, I. 34. *m. f.* γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία, I. 59. *a.* (*Conf.* Ἄγειν, *num.* 1.) τὴν γυναῖκα ἀπέντα, ἄλλην ἐσαγαγέσθαι, V. 39. *f.* ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα τεκνοποιὸν, V. 40. *f.*

Γύψος, ου, ἡ, Creta. τοῦ σώματος τὸ ἥμισυ ἐξηλείφοντο γύψῳ ἰόντες ἐς μάχην, VII. 69. *m.*

Γυψοῦν, Cretà obducere, illinere. γυψώσας ἄνδρας ἑξακοσίους, VIII. 27. *m.*

Γῶν, (*jon. pro* γοῦν) 1) Saltem, Certe. δοκέων δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι, I. 31. *a.* 2) Igitur, Enim, *interprete Aem. Porto, qui huc refert istud*, ποιεῦσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος (ὁ νόμος) ἀνώγῃ, VII. 104. *f. ubi tamen* γῶν *haud minus commode* Certe, Certe quidem, *reddideris.*

Γωνίη, ης, ἡ, (*comm.* γωνία) Angu-

lus. *Argenteus crater a Croeso Delphis dedicatus*, positus est ἐπὶ τοῦ προνηΐου τῆς γωνίης, In atrii Angulo, I. 51. *a.* VIII. 122. *f.* *quasi in illo atrio nonnisi* unus *fuisset* angulus. *Vide Not. ad* I. 51. *Similiter vero etiam ait Noster:* τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμίς, II. 148. *f.* *An* γωνία *forsa*
semper utique Angulum
rum etiam quamlibet Ext
tatem *significat? Et qu*
vocab. Γῶνος, *cujus dimin*
γωνία *est, per* γουνὸς *expon*
sychius, forsan vocabulum
etiam nil aliud nisi Extre
tem *Nostro significaverit.*

Δ.

Δ *jon. et dor. pro comm.* σ. *ut* ὀδμὴ *pro* ὀσμὴ, Odor, I. 80. *m.* ἴδμεν *pro* ἴσμεν, Scimus. I. 142. *a.* 178. *f.* II. 68. *a.*

Δαέειν, Discere. βαναυσίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδέν, II. 165. *f.*

Δαΐζειν, *et in Med.* Δάσασθαι, Dividere, Partiri, Distribuere. δυώδεκα μέρεα δασαμένους τῶν ὡρέων ἐς τὸν ἐνιαυτόν, Duodecim partes succedentium invicem temporum distribuentes per annum, *i. e.* Annum in duodecim partes dividentes, II. 4. *a.* δύο ὅπλα - - - δασάμενοι ἐς ἑκατέρην γέφυραν, Binos rudentes utrique ponti tribuerunt, VII. 36. *m.* δυώδεκα μοίρας (*non*, ἐς δυώδ. μοίρ.) δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν, II. 147. *a. m. ubi vide Var. Lect.* τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν στρατόν, VII. 121. *m. N.*

Notione reciprocà, Distribuere inter se, Partiri cum alio. δασάμενοι σῖτον, Frumentum inter se partiti, VII. 119. *a.* τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν ἀδελφέοισι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι ἔνειμε, Trifariam divisam (In tres partes distributam) civitatem cum duobus fratribus administravit, III. 39. *a.* πρὶν τῶνδ' ἕτερον διὰ πάντα δα
Priusquam horum alteru
quocumque modo (*sive*
nino, utique) Participa
Sortitus fuerit, VII. 2
in Orac.

Praet. Pass. Δέδασμαι.
τριχῇ κατὰ τάδε σφι δέδαστα
medica apud illos in
partes divisa est, II. 84.

Δαίειν, (*i. q.* ἑστιᾷν) Con
Epulo excipere. τὸν Ἀσ
ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 1

Δαιμόνιος, 1) Miser. δαιμό
δρῶν, Miserrime homi
Male feriate homo, IV. 1
Sed VII. 48. *a. videtur s*
care O hominum optim
O vir mirifice. ὦ δαι
VIII. 84. *f. Sed* 2) δαιμο
ὁρμὴ, Impetus quidam
nitus immissus, VII. 18

Δαίμων, ονος, ὁ, 1) Deus. ἀ
δαίμονος, Dei cujusdam si
crum . . . . . τίνα δαιμόνα
ραβάντες, Quo numine
VI. 12. *m.* εἴ τις μιν δα
ῥύσεται, I. 86. *a. m.* εἰ δαίμ
λοι, III. 119. *f.* ταῦτα
φίλον ἦν γενέσθαι, I. 87. *ex*
et ἡ Δαίμων, Dea, τὴν μ
δαίμονα ἥγηνται, *nempe Isi*

40. a. 2) Heros, Semideus. οὔτε δαιμόνων οὔτε θεῶν ὄπιν ἔχειν, IX. 76. m. f. 3) Fortuna. κατὰ δαίμονα, (*i. q. alibi* κατὰ τύχην, *et* θείῃ τύχῃ, *conf. Valck. ad* III. 153.) Forte fortunâ, I. 111. *a.*

Δαινύειν, *i. q.* δαίειν. *Hinc* Δαίνυσθαι, Epulari, Vesci. κληθέντες δαίνυντο, I. 211. *m.* δαινυμένοισι ἐπεῖναι τὸν ποταμόν, II. 100. *f.* τὰ κρέα δαίνυσθαι τὸν βουλόμενον, III. 18. *f.*

Δαίς, τὸς, ἡ, Epulum. τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, I. 211. *m.*

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, Conviva. οἱ παρεόντες δαιτυμόνες, I. 73. *f.* 119. *m.* II. 172. *a.* IV. 172. *m.* τοῖσι δαιτυμόνεσι, VI. 57. *a.*

Δάκρυμα, τος, τὸ, (*i. q. comm.* δάκρυον) Lacryma. μηνίων ὑμῖν ἔπεμψε δακρύματα, Iratus vobis misit lacrymas, *i. e.* lacrymarum materiam, VII. 169. *m.*

Δάκρυον, ου, τὸ, Lacryma. τῆς ἀκάνθου τὸ δάκρυον, Lacryma ex spinâ arbore stillans, II. 96. *a.*

Δακτύλιος, ὁ, Annulus, II. 38. *f.*

Δάκτυλος, ὁ, Digitus. ἐπὶ δακτύλων συμβαλλεόμενος τοὺς μῆνας, Digitis computans, VI. 63. *m.*

Δαμίης (*deae sic nominatae*) ἄγαλμα, V. 82. *a. Not.* 83. *m.*

Δαπανᾷν, Consumere, Impendere. *Med.* οὔτε τι τῶν οἰκηίων δαπανέωνται, Nihil de suo impendunt, consumunt. II. 37. *m.* (*Loco verbi istius plerumque verbum* ἀναισιμοῦν *usurpat Noster.*)

Δαπάνη, ης, ἡ, Sumtus. οἰκηίη ἀνδρῶν δαπάνη, Cum militibus suo sumtu comparatis, V. 47. *m.*

Δάπεδον, ου, τὸ, Solum, Pavimentum, IV. 200. *m. f.*

Δαρεῖος, Persicum nomen, idem valens ac graecum Ἑρξείης, *id est* Coërcitor, VI. 98. *f. N.* Coërcere cupiens *interpretari maluit Portus. Nam, ut* ὀψείω (*inquit*) *valet* Videre cupio, *et* τυψείω, Verberare cupio; *sic ab* ἔρξω, *Futuro verbi* ἔργω, *formatur* ἐρξείω, Coërcere cupio.

Δάσασθαι *vide in* Δάζεσθαι.

Δασμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Tributarius. III. 97. *a.* V. 106. *extr.* διέπεμπε ἐς τὰς ἑωυτοῦ δασμοφόρους πόλιας, VI. 48. *f.* προεῖπε τοῖσι ἑωυτοῦ δασμοφόροισι, VI. 95. *a. m.* Ἰωνίην πᾶσαν κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι, VII. 51. *a. m.* ἡ πᾶσα (χώρη) ἦν ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος, VII. 108. *a.*

Δατέεσθαι, 1) Tribuere. τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται, I. 216. *extr.* 2) Comedendi, Vescendi *notione legebatur olim* κυάμους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἕψοντες δατέονται, II. 37. *f. ubi nunc* πατέονται. *Sic et* δατέονται *praeferunt probi codices* II. 66. *a. m. ubi alii cum editis* πατέονται.

Δαψιλέως, Largiter, Abunde. *Vit. Hom.* 5. *f.*

Δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, Largus. ἐδωρέετο αὐτὸν οὕτω δαψιλέϊ δωρεῇ, III. 130. *f.*

Δὲ *particula*, 1) *In exceptione, quae subjicitur Negationi, ponitur loco particulae* πλὴν, Nisi, *aut* πλὴν ὅτι, Nisi quod. ἄλλῳ μέν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι - - -, εἰ δ' ἑωυτὸν λωβησάμενος αὐτομολήσειε, III. 154. *m. ubi* εἰ δὲ *idem valet ac* πλὴν εἰ, Nisi

δὲ. κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἀσθενέος δὲ ἐόντος *etc.* I. 143. *a.* *ubi* δὲ *idem valet ac* πλὴν ὅτι, Non aliam ob caussam, nisi quod *etc.* κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, φοβεόμενος δὲ *etc.* IX. 109. *m.* *f.* *id est*, πλὴν ὅτι ἐφοβεῖτο, Nisi quod metuebat. ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημήνασθαι, - - - ὅτι δὲ *etc.* Nullo alio indicio confirmare possum, - - - nisi eo quod *etc.* IX. 71. *a.*

2) *Pleonasticâ quâdam ratione ponitur* δὲ *particula initio apodoseos, repetita ex protaseos initio.* ἐπεὶ δὲ αὐτὸν εἴρετο ὁ Ἀστυάγης, - - - ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ τε ἔφη *etc.* Postquam vero ex eo Astyages quaesivit, - - tum ille dixit, I. 116. *m.* ἢν δὲ μὴ ἔχων ὦτα φαίνηται, σὺ δὲ νόμιζε τῷ μάγῳ συνοικέειν, I. 69. *m.* ἐπεὶ δὲ - - - ἐδέοντο τῶν στρατηγῶν, - - - οἱ δὲ οὐκ ἔφασαν, Quum vero - - rogarent imperatores, - - - negarunt hi id se facturos, IX. 117. *a.* ὅσοι δὲ - - ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσὶ ἐγένοντο, τοῖσι δὲ οὐ μέτα, (*nempe* οὐ μέτεστι τοῦ ἱροῦ τοῦ Καρίου Διός.) I. 171. *extr.* ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἔσχον ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ *etc.* I. 196. *a. m.* *Sic et* IV. 66. *f.* *Similiter*, τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι - - -, τούτους δὲ *etc.* IX. 85. *m.* *ubi quidem vulgo* τούτους δὴ *legebatur*, *sed* τούτους δὲ *probati libri dederunt.*

3) *Etiam ubi in protasi non adest* δὲ *particula, adhibetur illa interdum in Apodosi, quando idem subjectum orationis in Apodosi est quod in protasi.* καὶ ἐπεὰν μὲν (ἡ λίμνη) ἐκρέῃ ἔξω, ἡ δὲ τότε *etc.* II. 149. *f.* εἰ μὲν τοῖς

Κορινθίοισι φίλα ἦν πρὸς τ
κυραίους (*id est*, εἰ οἱ Ι
φίλοι ἦσαν τῶν Κερκυραίων
οὐκ ἂν συνελάβοντο *etc.* III
εἰ μὴ αὐτὴ (σὺ) Σμέρδιν γ
σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης πύ
68. *f.* τοῖσι (*jon. pro*
ἂν ἡ ἀγορή, - - - οἱ δὲ
39. *m.* *Eadem intellige*
detur orationis structura
I. 125. *m.* *ubi post* ἀπὸ
non nisi leviter incidi
oratio: καὶ τὰ μὲν αὐτέων
pro ἃ μὲν αὐτέων) ὁ Κύρ
λισε καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασ
Μήδων, ἔστι δὲ τάδε· Per
inquit, plures sunt
quarum quas in con
vocavit Cyrus et ad d
nem a Medis solicitav
hae sunt: *quae deinde*
rantur.

4) δὲ *particula sub*
orationis posita, nonnu
post interjectam parenthe
repetitur, ut latino sermo
modissime per verbum In
aut per conjunctionem
reddi possit. χρόνου δὲ ἐπ
νου, καὶ κατεστραμμένων
πάντων τῶν ἐντὸς Ἅλυος
οἰκημένων· πλὴν γὰρ - - -
Φυλοι· κατεστραμμένων δὲ
etc. I. 28. *a. et* 29. *a.*
τηρ Φερετίμη, τέως - - - κ
δὲ εἶχε αὐτὴ *etc.* IV. 1
δεύτερά σφι λέγουσι τάδε,
λέγουσι δὲ αὐτοῖσι ταῦτα
ἔφη, VII. 136. *m. et f.*
Not. πειθομένοισι δὲ ταῦτ
ναίοισι, καὶ λέγουσι „Ὦνα
τελευτήσωμεν·" ταῦτα δὲ
ἡ πρόμαντις χρᾷ δεύτερα
VII. 141. *a. et m.* *Eodem*

nere videtur I. 127. *a.* ἐκ δὲ τοῦ κόλπου τοῦ Ἰονίου Ἀμφιμήστος, Ἐπιστρόφου, Ἐπιδάμνιος· οὗτος δὲ ἐκ τοῦ Ἰονίου κόλπου, Hic igitur (*vel* Hic, inquam,) ex Jonio sinu.

Δέω, (Δέω, δήσω, δέδεκα) Ligare, Vincire. τοὺς χαλινοὺς ἐκ πασσάλων δέουσι, Frena paxillis (ad paxillos) adligant, et ex eis suspendunt, IV. 72. *f.* (*conf.* Ἐκδέειν.) ἐς πέδας δήσαντες (αὐτούς), Compedibus eos vincientes, V. 77. *m.* ἔδησαν αὐτὸν ἐπὶ θανάτῳ, IX. 37. *a.* συλλαβὼν σφέας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ (*scil.* δέσιν) III. 119. *a.* *N.* αἱ πέδαι ἐν τῇσι ἐδεδέατο, (*jon. pro* ἐδέδεντο) Compedes quibus vincti erant, I. 66. *f.* V. 77. *m.* οἱ μὲν δὴ ἐδεδέατο, III. 143. *m.* δεθέντος δὲ τοῦ Σκύλακος, V. 33. *m.* δεδεμένοι, III. 39. *extr.* *ubi* δεδεσμένοι *praefert noster cod. Pb.*

Δέειν, *contracte* Δεῖν, *fut.* δεήσειν, *quasi praesens* δέειν *per syncopen ex* δεέειν *esset formatum: In Activo non nisi Impersonaliter usurpatur, significatque*

1) Oportere, Debere; *ut* εἰ πάντως ἔδεε πολεμέειν, VII. 9, 2. *m.* ἑτέρας νῆας ἔδεε προσναυπηγέεσθαι, VII. 144. *f.* ἐπεί σφεας ἔδεε μάχῃ διακριθῆναι, IX. 58. *a. m.* *Hoc sensu, auctore Valckenario,* I. 155. *extr.* *correxi* ἐμοὶ - - μελήσει τὰ δεῖ ποιεῖν, *pro eo quod olim erat* τάδε ποιεῖν. *Hinc derivatum* particip. δέον *vide infra suo loco. Imperfectum* ἔδεε, Oportebat, Debuit, *ita usurpare amat Herodotus ut significet* Hoc erat in fatis, In fatis erat ut hoc fieret. οὐ γὰρ ἔδεε Ναξίους ἀπολέσθαι, V. 33. *a.* ἔδεε ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα καταπαῦσαι *etc.* VI. 64. *a.* ἐπεί τε δὲ ἔδεέ οἱ κακῶς γενέσθαι, IV. 79. *a.* IX. 109. *a. m.* ἔδεε κατὰ τὸ θεοπρόπιον πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν γενέσθαι ὑπὸ Πέρσῃσι, VIII. 53. *a.* *Conf.* Δέον.

2) Abesse, Deesse, *eâ sententiâ quâ dicitur* πολλοῦ δεῖ, Multum abest. ἢν μὴ τῶν σῶν δεήσῃ, Nisi tu mihi defueris; *proprie*, Nisi ea, quae tuarum sunt partium, mihi defuerint, III. 155. *m.* τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε, Semper major pars (*itineris*) adhuc deerat, *i. e.* nondum confecta erat, IV. 43. *m.* *Conf.* Ἐπιδέειν.

3) *Huic usui verbi* δεῖ *adfinis ille est quo dicimus* δεῖ μοι τούτου, Hoc mihi deest, *id est*, Hac re indigeo, Hac re mihi opus est. *Cujus ex formulae analogiâ* V. 38. *extr.* (*ubi legitur* ἔδεε γὰρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι) satis fuerat dicere ἔδεε - - - μεγάλης, *et prorsus abundans videri possit verbum* ἐξευρεθῆναι, *nisi aut subintelligas* ὡς *aut* ὥστε ἐξευρεθῆναι, *aut statuas duas diversas verbi* δεῖ *constructiones in unam esse confusas; alteram hanc,* ἔδεε γάρ οἱ συμμαχίης τινὸς μεγάλης, *alteram hujusmodi,* ἔδεε συμμαχίην μεγάλην ἐξευρεθῆναί οἱ. *Nec vero solicitari librorum scriptura debuit. Certe similiter dictum habes apud Aeschylum,* Prometh. vs. 876. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς: *nempe* ὥστε ἐπεξελθ. τορῶς: *Simillimum item istud Platonis ex Repub. libro* V. *ab H. Steph.*

et Budaeo citatum, ὡς σφόδρα ἡμῖν δεῖ ἄκρων εἶναι τῶν ἀρχόντων.

Passivum Δέεσθαι, 1) Indigere, Cupere, Desiderare. μετρίων δεομένῳ, Modica desideranti, IV. 84. *a.* ἐδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, Vehementer eum desiderabant, Cupiebant eum sibi adjungere, IX. 35. *a.* ἐπεὰν δέωνται χρᾶσθαι αὐτοῖς; Quando illis cupiunt uti, II. 173. *m.*

2) Rogare, Orare, Petere ab aliquo. ἐδεήθη Δαρείου, ἵνα αὐτῷ καταλειφθῆναι, IV. 84. *a.* δεόμενος Πολυκράτεος πέμψαι ἑωυτῷ στρατόν, III. 44. *b.* δέεσθαι (*scil.* αὐτέων) τὴν ταχίστην βοηθέειν, I. 81. *f.* δεόμενος (*nempe* αὐτῶν) Κροίσῳ βοηθέειν, I. 83. *a.* καί σευ δέομαι μὴ δέεσθαι ἀνόμων, Et te rogo (te oro) ne petas (ne postules) illicita, I. 8. *extr.* ἐδεήθη (*scil.* αὐτοῦ) ὡς καὶ παρ' ἑωυτὸν πέμψας δέοιτο στρατοῦ, Rogavit eum ut etiam ad se mitteret et copias peteret, III. 44. *a.* οἷα κάρτα δεόμενος VIII. 59. *m.* *possis perinde aut* quippe enixe flagitans *interpretari*, *nempe* Enixe rogans duces ut rescinderent decretum ante captum; *aut* quippe vehementer cupiens, *nempe* irritum reddere superius decretum, διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, *ut ait Noster cap.* 57. *f.*

3) *Vexatus locus est* IV. 11. *a. m. N.* τὴν τοῦ δήμου φέρειν γνώμην, ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη, μηδὲ πρὸς πολλοὺς δεόμενον κινδυνεύειν; *ubi in verbo* δεόμενον *haerent Interpretes; nec tamen obscura sententia est hujusmodi*, Neque necesse esse adversus plures adire periculum. *Nec vero cum L*[illegible] *aut cum Corayo* (*apud* [illegible] *Larcherum*) *statuendum* [illegible] *in isto verbo* δεόμενον, *quu*[illegible] *cesserit vocab.* πρῆγμα [illegible] *giam inesse; quam tauto*[illegible] *ferendam Corayus ju*[illegible] *Larcherus autem, illâ o*[illegible] *delendum verbum* δεόμενον [illegible] *Quin potius videndum*, [illegible] *loco plenâ locutione usus* [illegible] *rodotus pro ellipticâ qua* [illegible] *usurpavit. Nempe quun*[illegible] *apud Scriptorem nostrum* [illegible] *a.* 207. *a.* VII. 12. *a.* [illegible] *formula*, πρῆγμά ἐστι (οὐ [illegible] ἐστι) τοῦτο ποιεῖν, *signific*[illegible] cesse est (Non necesse e[illegible] facere; *videtur subintelli*[illegible] πρῆγμα δεόμενόν ἐστι, Res [illegible] (necessaria) est hoc [illegible] *aut* Res desiderat (pet[illegible] quirit) ut hoc fiat. *D*[illegible] *etiam si* δεόμενον *non ad* [illegible] *dens* πρῆγμα *referretur*, [illegible] *quidem statuendum foret* [illegible] *logiam* ῥήσει *isti inesse;* [illegible] *sic, locum suum commo*[illegible] *tueri hoc verbum potuerit* [illegible] μενον *idem ac* δέον *valuerit*

Δείδειν, *sive* Δείειν, *fut.* δείσ[illegible] mere, Metuere. *Absolu*[illegible] *tum verbum*: δείσας ᾤχετο [illegible] *Sequente* μὴ *particulâ*: ἔδεισα μὴ ἑσσωθέωμεν, IV. [illegible] δείσας μὴ *etc.* III. 135. *f* [illegible] *Accus.* δείσας τὸ μῆκος τοῦ [illegible] IV. 43. *a.* δείσαντα τὴν τ[illegible] 86. *f.* δεδοικὼς τὴν ὄψιν, I. [illegible] *Seq.* περὶ *cum Genit.* δείσ[illegible] ἑωυτοῦ, μή μιν ἀποκτείνας [illegible] φεὸς ἄρχῃ, Sibi (De se) t[illegible] III. 30. *m. f. Seq.* περὶ *cum* [illegible]

δείσας περὶ τοῖσι Ἕλλησι (Metuens Graecis) μὴ οὐ δυνέωνται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, VII. 163. a. N.

Δείκηλον, τὸ, Imago, Species, Simulacrum. τὰ δείκηλα τῶν παθέων αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῦσι, τὰ καλέουσι μυστήρια, II. 171. a.

Δεικνύειν et Δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. δεικνύασι παραδείγματα νεκρῶν ξύλινα. II. 86. a. οἱ δὲ τῷ βασιλέϊ δεικνύασι ἑωυτούς, III. 119. a. δεικν. ἐς τὶ vel ἐς τινά, Digito monstrare, Digitum intendere. ἅμα τε ἔλεγε ταῦτα καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον, IV. 150. f. δεικνὺς ἐς τὴν γῆς περίοδον τὴν ἐφέρετο ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην, V. 49. m. δεικνύντα ἐς ἑκατέρην τοῦ δείπνου τὴν παρασκευήν, IX. 82. f.

Aor. 1. Δέξαι (*jon. pro* δεῖξαι.) *Sic* δέξαι ἕκαστα *cum Aldo agnoscunt probati libri* III. 134. *f. ubi quidem alii* δεῖξαι *præferunt. In* δεῖξαι *vero cum edd. vett. bis consentiunt scripti libri omnes* VI. 61. *f. ubi nulla necessitas urgebat ut* δέξαι *corrigeretur. Vide ibi Var. Lect. In compositis quidem plerumque exsulat jota,* ἀποδέξας, ἐπιδέξας, διέδεξαν, καταδέξας. *Tamen etiam in* ἐπιδεῖξαι VI. 61. *f. consentiunt veteres libri omnes.*

Δείλη, ἡ, Vespera. περὶ δείλην, Sub vesperam, IX. 101. *m. ubi opponitur* πρωῒ ἔτι τῆς ἡμέρης. περὶ δείλην πρωΐην, *non*, Circa matutinum crepusculum *aut* Circa diluculum, *ut cum aliis Portus vertit; sed*, Post meridiem, Horâ pomeridianâ, VIII. 6. *a.* N. δείλην ὀψίην γινομένην φυλάξαντες, Exspectantes illius diei vesperam, Sub occasum solis, VIII. 9. *b.*

Δειλὸς, ἡ, ὸν, Timidus. *De animalibus*, ὅσα μὲν ψυχὴν δειλά, III. 108. *a.*

Δεῖμα, τος, τὸ, *i. q.* φόβος, Metus. Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, VI. 74. *a.* χρηστήρια ἐς δεῖμά σφεας βαλόντα, VII. 139. *f.* ἐν δείματι μεγάλῳ κατεστεῶτες, VIII. 36. *a.* ἐς δεῖμα πεσόντα τὸν βασιλῆα, VIII. 118. *m.* δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου (αὐτοῖς), IX. 33. *f.*

Δειμαίνειν, Metuere, Timere. *Cum Accus. ut* τὴν Περσέων δύναμιν, I. 159. *a.* τὸν θάνατον, IV. 164. *m.* τοῦτον, VIII. 103. *m. f.* τὸ ἀπὸ Ξέρξεω, VIII. 15. *a. Sequente* μὴ *particulâ*, I. 165. *a.* V. 16. *m.* VIII. 68, 3. *Cum Praepos.* περὶ. περὶ ἑωυτῷ δειμαίνοντα, III. 35. *f.* περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες, VIII. 74. *a.* περὶ αὐτῷ τῷ Ξέρξῃ, VIII. 99. *f.* περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ, IX. 73. *m. Cum* ὑπὲρ *Praepositione:* δειμαίνω ὑπὲρ ὑμέων, VIII. 140. *f.*

Absolute ponitur IV. 136. *f.* δειμαίνοντες ἐμένετε, Metu mansistis. δειμαίνων, III. 72. *m. ubi quidem* ἡμᾶς *subintelligitur.* καίπερ δειμαίνοντες (*nempe* δέχεσθαι), ὅμως ἐδέκοντο, III. 51. *extr. Vitiose olim legebatur* δειμαινούσης οἱ τῆς στρατιῆς, VI. 28. *m. pro* λιμαινούσης.

Conf. Ὑπερδειμαίνειν *et* Ὑποδειμαίνειν.

Δειματοῦν, *i. q.* φοβεῖν, Timorem incutere, Terrere. ἐδειμάτου τοὺς Ἴωνας, VI. 3. *extr.*

... vide supra in Δίειν.
... i. q. δεινὸν ποιεῖσθαι)
... ferre, Lamentari.
... ἄλλον τι ἐδεινολογέετο
... τοῦ παιδὸς θάνατον) ὅτι μιν
... etc. I. 44. a. Hoc ver-
... Herodoteum, adnotavit
... II. 121.
... 1) Acer. ἀνὴρ δεινός
... Vir acri ingenio
... scientiae, Acer
... et callidus, V. 23. a.
... Re agitur, commode
... Vehemens, redditur;
... Vehemens cu-
... a.
... Durus, Dirus, Saevus.
... καὶ ἀτάσθαλος, IX.
... in Neutro genere:
... ἐδόκεε εἶναι seq. Infin.
... Grave, Indignum,
... videbatur Da-
... m. Eodem referri
... δεινὸν vel δεινὰ
... qua mox.
... Formidabi-
... losus. καί μοι τὸν
... εἶναι δεινὸν οὐδὲν ἔτι,
... ubi sub fin. cap. φο-
... δεινὸν habes. οὐδὲν δεινοί
... μὴ ἀποστέωσι, Non
... vereris ne a te defi-
... I. 155. extr. et ibid.
... οὐ - - μήτι δεινοί τοι
... οὐδὲν δεινοί τοι ἔσον-
... ταύτῃ, VII.
... in Neutro genere:
... ἦν δεινὸν οὐδὲν,
... ante, ἦσαν ἐν σκέπῃ
... Nihil eis Timendum
... Nullum imminebat Pe-
... I. 153. a. 151. b. καί
... Nihil eis esse
... VII. 203. m. οὐ

γὰρ ἦν δεινὸν μὴ etc. No
verendum ne etc. Nullu
Periculum, I. 84. a. τι
δεινὸν γίνεται μὴ etc. VI
m. f. τὸ δεινὸν τὸ πείσομα
11. f. Denique per Meton
δεινόν τι intelligitur Metu
aut Cogitatio periculi. κ
βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσῆ
τί δὴ ἀνδρωθέντες (οἱ παῖδες
σωσι, VI. 138. m. ubi vi

4) Frequentata Nostr
mula est Δεινὸν ποιεῖν vε
σθαι, Grave, Durum,
gnum, Dirum, Non fer
sibi aliquid judicare;
ter, Aegre, Indigne ferr
inde etiam commode red
dignari, Quiritari, L
tari. τὸν δὲ βασιλέα - -
ποιέειν, scil. ταῦτα, II. 12
τῶν ἄλλων - - κλαιόντων κ
ποιεύντων, III. 14. m. ἐ
ποιεύντων αὐτέων, V. 41
πολλῷ δεινότερα ἐποίεε (τ
VII. 1. a. Sic etiam fe
tuerat, ac fortasse debu
quod olim IX. 33. f. vu
erat, ἀκούσαντες (nempe
δεινὰ ἐποίευν τι καὶ etc. u
bus ex codd. ἐποιεῦντο κ
pit Wess. quod alius S
haud dubie fuerat prael
sed Nostri stylus non nec
requirebat, ut superiora e
ostendunt. Alibi quidem
in Medio etiam genere
hoc verbum eàdem in f
δεινὸν γὰρ χρῆμα ἐποιεῦν
νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τρα
VIII. 16. f. ubi nunc
animadverto vitiosum es
vulgo scribitur τραπέσθαι
erratum fraudi non fuit

tissimo Schaefero. οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανδαύλεω πάθος, I. 13. *a.* δεινὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, I. 127. *a.* δεινόν τε ποιεύμενος καὶ οὐκ ἀξιῶν ὑπὸ Κλεομένεος βασιλεύεσθαι, V. 42. *m.* τὸν δὲ, δεινὸν ποιησάμενον (τοῦτο), II. 133. *a.* ταῦτα δὲ δεινὰ ποιεύμενοι οὗτοι, II. 161. *f.* δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσῃσι καταγελᾶν, III. 155. *a. ubi adjectum* τι *pronomen immerito suspectum habuit Valck.* δεινὰ ποιευμένους εἴ σφεας αἰεὶ καταλάμψεται, IV. 33. *m. f.* ὁ δὲ δεινόν τι ποιησάμενος (τοῦτο), V. 33. *a.* δεινόν τι ποιησάμενοι νέας οὕτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι, VIII. 15. *a. N. Sic et* V. 87. *a. m. Similiter* δεινὸν γάρ τι (*sic scribendum cum nostro cod. F. non* γάρ τοι) ἐποιεῦντο γυναῖκα ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεύεσθαι, VIII. 93. *b.* *Loco formulae* οὗτος δεινὸν ποιέεται *reperitur etiam* τοῦτον δεινόν τι ἔχει. *Sic* τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου, I. 61. *a. m.*

Δεινῶς, 1) *verbis junctum*, Acriter, Studiose, Vehementer. δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι, Diligenter, Studiose custodias agebant, III. 152. *f.* ἐδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, Acriter, Vehementer cupiebant Tisamenem sibi adjungere, IX. 35. *a.* δεινῶς γλιχόμενοι περὶ τῆς ἐλευθερίας, II. 102. *m. Sed* δεινῶς φέρειν, Graviter, Aegre ferre, Vehementer dolere, II. 121, 3. *m. Sic* περιημεκτέων τῇ συμφορῇ δεινῶς, I. 44. *a.* 2) *Cum Adjectivis*, Valde, Admodum. μέλαινα δεινῶς, II. 76. *a. et f.* ἄνυδρος δεινῶς ἐστι ταύτῃ, II. 149. *f.* III. 5. *extr. Similiter* πικρὸς δεινῶς *praeferunt edd. ante Wess. cum pluribus msstis* IV. 52. *a. m. ubi nunc* αἰνῶς. *Vide Var. Lect. et Not.*

Δειπνίζειν, Cœnam praebere, Cœnâ excipere. δειπνίζοντες Ξέρξεα, VII. 118. *a.* τὴν Ξέρξεω στρατιὴν δειπνίσασι, ibid. *m.*

Δείρειν, (*jon. pro* δέρειν) Excoriare. σῶμα τοῦ κτήνεος δείρουσι, II. 39. *a. Sic et* ἀποδείρειν.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, Collum. τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς, *id est*, Collaria, Monilia *uxoris suae Delphos misit Croesus*, I. 51. *f. N.*

Δεκαέτης παῖς, Decennis puer, I. 114. *a.*

Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Decem mensium. ἡ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηίην δεκάμηνος ἦν, Decimo mense postquam Darius urbem ceperat, hanc expeditionem suscepit Mardonius, IX. 3. *f.*

Δεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, Decem cubitorum. δεκάπηχυν χάλκεον Δία ἀνέθηκαν, IX. 81. *a.*

Δεκατεύειν, Decimare. τούτους δεκατεῦσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, Hos Delphico deo esse decimandos, VII. 132. *f. N. ubi alii intelligunt* ipsos homines esse decimandos, *ut eorum decima pars sive occideretur ad placandum deum, sive venderetur ita ut emtionis pretium deo consecraretur; alii intelligunt*, bona eorum esse decimanda. ἀναγκαίως ἔχει τὰ χρήματα δεκατευθῆναι τῷ Διί, I. 89. *f.*

Δεκάφυλοι, In decem Tribus distributi *Athenienses*, V. 66. *b.*

Δεκελίη, Pagus Atticus, *qui aliàs* ἡ Δεκέλεια. *Vide Ind. Rer. et Person. voc.* Decelea. *Notemus hic formulam istam*, ἐκ δήμου Δεκελεῆθεν, IX. 73. *a.*

Δέκεσθαι, (*jon. pro* δέχεσθαι) Accipere, Recipere, Excipere. 1) Accipere *Donum*, *oblatum*, *omen*. Δεξάμενος, ἀντὶ τοῦ λαβὼν, Ἡρόδοτος, *ait Suidas*. δεκόμενος δῶρα παρ' ἐκείνου, III. 39. *m.* τὸ διδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι, VIII. 114. *a.* N. δεκόμεθα τὰ διδοῖς, VIII. 137. *f.* δέκομαι τὸν οἰωνόν, IX. 91. *f. Conf.* Δεξαμενή. 2) Recipere *urbe*, *domo*; Hospitio excipere. δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ Πεισίστρατον, - - - καὶ ἐδέκοντο αὐτὸν, I. 60. *f.* Περιάνδρου παῖδα ἐδέκοντο, III. 51. *extr.* ὁ δεκόμενος, Hospes, IV. 26. *a. Sic* οἱ δεκόμενοι, VII. 119. *f.* 3) Admittere, Probare *dictum alicujus*, Accipere *conditionem propositam*. οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ, ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον, II. 143. *m.* δεξαμένους τὸν λόγον τόν σφι Μουρυχίδης προφέρει, IX. 5. *a.* 4) Excipere, Manere, Exspectare *hostem*. δεξάμενοι ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔφευγον ὀπίσω, III. 54. *f.* ἐδέκοντο τοὺς Θεσσαλοὺς ἐσβάλλοντας, VIII. 28. *b.* 5) *Idem quod* ἐκδέκεσθαι, Excipere, *ea notione quà v. gr.* nox diem Excipere *dicitur*, *i. e.* Sequi. ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ - - - τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται, Angustias illas excipit Artemisium, VII. 176. *a. ubi quidem nonnulli* ἐκδέκεται *praeferunt*, *quod nimirum ex scholio huc invectum videtur.*

Reperitur etiam Praeteritum Passivum notione Medii. δεδεγμένος χρήματα, Qui pecunias accepit, IX. 5. *a. m.*

Δελεάζειν, Escam imponere. ἐπεὰν νῶτον ὑὸς δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, II. 70. *a.*

Δελτίον δίπτυχον, Tabella duplicata, Pugillares, VII. 239. *m.*

Δέλτος, ἡ, Tabula, Tabella. τὴν ἐφέζοντο δέλτον, VIII. 135. *f.*

Δελφὸς, οῦ, ὁ, Civis, Delphus *vel* Delphicus: *et* οἱ Δελφοὶ, Delphi, Delphenses, Incolae urbis cui olim nomen Pytho, I. 54. *Perperam olim* ἀδελφεὸν *pro* Δελφὸν *legebatur* V. 72. *f.*

Δέμειν, Construere, Munire. ἔδειμαν τῆς τάφρου τὰ χείλεα, I. 171. *m. f. et mox* ibid. οἰκήματα ἔδειμαν. τὴν στρατιὴν τὴν δείμασαν τὸ τεῖχος, IX. 10. *m.* τὸ τεῖχος ἐδέδμητο, VII. 176. *f.* τῆς ὁδοῦ - - τὴν ἔδειμαν, II. 124. *m.* ἁμαξιτὸς μίη μούνη δέδμηται, VII. 200. *a.* N.

Δένδρεον, τὸ, (*jon. pro comm.* δένδρον) Arbor. ἐπὶ δένδρεον ἀναβὰς, - - - ἀπιδὼν δὲ ἀπὸ τοῦ δενδρέου, IV. 22. *m. et f.* ποντικὸν οὔνομα τῷ δενδρέῳ, I. 23. *a.* ὑπὸ δενδρέῳ, IV. 23. *f. et* ibid. *mox rursus* τὸ δένδρεον. *Nominativum, Accus. et Genitivum plur. vide mox sub voc.* Δένδρος.

Communis forma δένδρον *superest* I. 193. *m. sed ibi pro* ὅσον τι δένδρον *videtur* ὅσον τε δένδρεον *aut* δένδρος *legendum. Superest tamen eadem forma communis et alibi fortasse apud Nostrum et* III. 107. *f. ubi consentientibus libris omnibus habes* περὶ δένδρον ἕκαστον, *licet ibidem paulo ante iidem libri omnes* τὰ δένδρεα

et paulo post τῶν δενδρέων *agnoscunt.*

Δένδρος, εος, τὸ, *i. q. praecedens* δένδρεον, Arbor. ἀναβὰς ἐπὶ δένδρος, VI. 79. *f. ubi vide Var. et Not.* διώρυξ δένδρεσι κατάσκιος, II. 138. *a.*

Nominat. Accus. et Genit. plur. Δένδρεα *et* δενδρέων *perinde ad sing.* δένδρεον *et* δένδρος *referri possunt.* δένδρεα *habes*, I. 193. *a.* 202. *a.* II. 64. *m.* 156. *m.* III. 106. *f.* 107. *m.* IX. 97. *m.* δενδρέων II. 138. *m.* III. 106. *extr.* 107. *f.* IV. *cap.* 19. *et* 21. *et* 23. *a.* τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν καὶ τὰ φύλλα τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων, VIII. 115. *a. m.*

Δέννος, ου, ὁ, Opprobrium, Contumelia. γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, δέννος μέγιστός ἐστι, IX. 107. *a.*

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, Receptaculum aquarum, Cisterna. δεξαμενὰς ὀρύξασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σώζωσι, III. 9. *f.* ἀντλέει καὶ ἔπειτα ἐκχέει ἐς δεξαμενήν, VI. 119. *m.*

Δεξιὸς, Dexter. *Formula* ἐπὶ δεξιὰ *vel* ἐπὶ τὰ δεξιὰ *intelligitur* 1) *de motu Ad locum*, Ad dextram, Versus dextram. ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα, - - ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ - - ἐπὶ δεξιὰ ποιέειν, - - ἐπ' ἀριστερά, II. 36. *f. ubi vide Var. Lect.* 2) *de situ In loco*, Ad dextram, A dextrâ. τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 33. *a. conf. Var. Lect. Sic* τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν κεφαλέων, *et* τὰ ἐπὶ δεξιά, II. 93. *m. N. et* IV. 191. *a. coll. utrobique Var. Lect. Consentientibus libris* I. 51. *a. habes* ἐκέετο ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι ἐς τὸν νηόν. *Adde* VI. 33. *a. ibique Not.* (*Eàdem notione* πρὸς δεξιά, VII. 69. *a.*) *Similiter* ἐπὶ τάδε *et* ἐπὶ θάτερα, Hinc *et* illinc, In (*vel* Ab) hac parte, In (*vel* Ab) illâ parte, *cum apud alios, tum apud Polyb. Conf. Lexicon Polyb. p.* 243. *col. b.*

Δέον, (*Neutrum partic. verbi* δεῖ,) Id quod oportet, Necessarium, Opportunum. ὥστε ἐς τὸ δέον (Quando opus foret, Opportuno tempore) οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρῆσθαι, II. 173. *f.* αἱ ὧραι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, Justo tempore, I. 32. *a. m.* ταύτῃ τε ἐν τῷ δέοντι ἐχρᾶτο, II. 159. *a.* ἡ ἁμαρτάς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, Peccatum cessit ei in id quod debuit, quod oportebat, *id est*, Commode, Recte ei cessit, I. 119. *m.* τὸ ὀρυχθὲν ἕλος γενόμενον, ἐς δέον ἐδόκεε γεγονέναι, Videbatur factum esse id quod fieri debuit, Commode et opportune factum esse, Recte successisse videbatur, I. 186. *f. Pro* δέον *est* δεόμενον, IV. 11. *a. m. de quo vide in* Δέεσθαι *num.* 3. *notata.*

Δέος, εος, τὸ, Metus. *Monens Ammonius p.* 39. δέος *esse* πολυχρόνιον κακοῦ ὑπόνοιαν, φόβον *vero* τὴν παραυτίκα πτόησιν, *provocat ad hæc Herodoti verba* IV. 115. *a.* ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος.

Δέρμα, τος, τὸ, Pellis. *vide* Τρίψις. δέρματα *olim* in Præmiis victorum, II. 91. *m. N.*

[Δέσις, (*sive* Δῆσις) ἡ, Ligatio. Vinciendi actio. *Hoc vocab. subintelligendum suspicatus sum in illâ phrasi* ἔδησέ σφεας τὴν ἐπὶ θανάτῳ, III. 119. *a.*]

Δεσμώτης, ὁ, Vinctus, Captivus, III. 143. *f.*

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Dominatus. τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. *m.*

Δεσπότης, ὁ, Dominus. δεσπότης (*invisum nomen*) *apud Persas audivit Cambyses*, I. 89. *f. N.* In liberà republicà civibus ἔπεστι δεσπότης, νόμος, VII. 104. *m. f. Accusat. sing.* δεσπότεα τὸν ἐμὸν, I. 11. *f. et* 91. *a. tamquam a nomine tertiae declin.* ὁ δεσπότης, τοῦ δεσπότεος. *Similiter in plur.* δεσπότεας τοὺς ἡμετέρους *plures codd. et edd.* I. 111. *m. et* 112. *f. ubi alii quidem* δεσπότας. *Conf. Not. ad* I. 111, 13.

Δεύτερα. *Neutr. plur. adverbialiter positum;* 1) Iterum, Denuo, Iterato, I. 146. *f.* II. 158. *a.* III. 53. *a.* IX. 3. *a.* 2) Secundo loco, Deinde. συνεβούλευε πρῶτα μὲν, - - δεύτερα δὲ, I. 59. *a. m. Sic* III. 65. *m.* 74. *m.* 80. *f.* VIII. 136. *m. Similiter* δεύτερον, *pro* ὕστερον, *habent codd. nonnulli* II. 123. *f. Conf. mox* Δευτερεῖα, *et* Δεύτερον.

Δευτεραίη, *scil.* ἡμέρη, *i. q.* ὑστεραίη, Posterus dies. τῇ δὲ δευτεραίῃ, IV. 113. *f.* (*ubi nonnulli* ὑστεραίῃ. *Vide Var. Lect.*) *Hinc*, Δευτεραῖος (*i. e.* τῇ δευτεραίῃ) ἦν ἐν Σπάρτῃ, Postridie ejus diei *quo Athenis erat profectus*, fuit Spartae, VI. 106. *a.*

Δευτερεῖα, τὰ, Secundae partes. εὐδαιμονίης δευτερεῖα νέμει τούτοισι, I. 32. *a.* Θεμιστοκλέης δευτερείοισι ὑπερεβάλλετο πολλόν, VIII. 123. *extr. Eàdem notione etiam* τὰ Δεύτερα *reperitur.* Φερόμενον οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ λέϊ, VIII. 104. *a.*

Δεύτερος, έρη, ον, 1) Secu[illegible] Proxime sequens. γενεῇ δ[illegible] ὕστερον, VI. 126. *a.* [illegible] τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δευ[illegible] Nulli secundus, I. 23. *l*[illegible] τέρῃ ἡμέρῃ ἀπ' ἧς ὁ χειμὼν [illegible]το, VII. 192. *a.* 2) Solus uno socio. εὗρε δευτέρην ο[illegible] IV. 113. *f. N.*

Neutrum, adverbialiter [illegible]*tum*, Τὸ δεύτερον, *Sive una* Τοδεύτερον, Iterum, Rurs[illegible] 79. *a.* 120. *m.* III. 159. *m* [illegible] 14. *f.* 140. *a.* 142. *a.* 14[illegible] V. 28. *a.*

[Δέχεσθαι, *vide* Δέκεσθαι.]

Δὴ *particula, ex* δῆλον *decu*[illegible] *Quid sit quod Portus ait* ἀντὶ τοῦ δέ, 133, 2. (*i.* [illegible] 130. *f. ubi est* οὕτω δή τι[illegible] λέϊ δωρεῇ) *haud video.* S[illegible] ἅτε δὴ, VIII. 90. *a. m.* [illegible] ἅτε δὲ *malles, nisi* ἅτε δὲ δ[illegible] *psit Auctor.* καὶ δὴ, Et s[illegible] mirum, Atque adeo, V[illegible] 2. 184. *f.* Atque, At nimi[illegible] Attamen, VII. 10, 2. 1[illegible] *Alium usum formulae* καὶ [illegible] *notavit Valck. ad* VII. 18[illegible] *et Herman. ad Viger. Not*[illegible] *nempe*, Fac, Fingamus ita [illegible] *quae notio fortasse locum* [illegible] *possit* VII. 10, 2. *scilice*[illegible] *intelligendo* εἰ *post* καὶ [illegible] *in fine subintelligendo* εἰ[illegible] Et quid, si acciderit [illegible] feriores discedamus?

Θεῶν ὀτεῳδὴ, (*i. q.* ᾧ τι[illegible] Deo cuipiam quisquis fuerit, Nescio cui deo, [illegible] *a. Jungere Noster amat* [illegible] I. 58. *b.* 59. *a.* 75. *a.* [illegible]

ἀμείβεται δὴ ὦν *præeuntibus libris nostris edidi* I. 210. *a. Pro vulgato olim* δὴ, IX. 85. *m.* δὲ *ex libris nostris recepi, ut supra sub voce* Δὲ *num.* 2. *monui. Et alibi quidem etiam saepius apud Nostrum, ex aliorum usu Scriptorum (de quo Hemsterhusius monuit ad Lucian. p.* 322. *et in Observ. Misc. III. p.* 419. *laudatus Valckenario ad Herod.* V. 119.) *possit aliquis suspicari* δὴ *legendum, ubi particulam* δὲ *præfert Herodoti usus loquendi, quem sub. voc.* Δὲ *num.* 2. 3. *et* 4. *exposuimus.*

Formulam δή τι *vide infra in* Τὶς.

Δῆθεν, Nimirum, Scilicet, *nempe* Ut falso *aliquis* perhibet. ὡς ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθροὺς, οἵ μιν ἠθέλησαν - - ἀπολέσαι δῆθεν, I. 59. *m.* Κυαξάρεϊ δοῦναι φέροντες ὡς ἄγρην δῆθεν, I. 73. *f.* ὡς ἐς μάχην ἦγε δῆθεν τὸν στρατὸν, VI. 66. *m. f.*

Δηϊοῦν, *vide in* Δηιοῦν.

Δηλαδὴ, Nempe, Scilicet. προφάσιος εἵνεκα τῆσδε δηλαδὴ, αὐτὸς μὲν - - μέλλοι *etc.* IV. 135. *m.* N.

Δηλέεσθαι, Laedere, Nocere, Damnum inferre. σφέας δηλέεσθαι, VI. 36. *b.* πλεῖστόν σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθὴς, IX. 63. *f.* ὡς μή σφεας δηλῆται, IV. 187. *m.* δηλήσασθαι τὴν στρατιὴν, VII. 51. *f.* τὴν γῆν δηλησαμένας, IV. 115. *b.*

Passivum, passivâ notione. δεδήληται, Laeditur, Damnum accipit, IV. 198. *m.* οὐδὲν τῶν πρηγμάτων δεδήληται, VIII. 100. *f.* *Etiam Præsens* δηλέεσθαι *passivâ notione accepit Portus,* Laedi *latine reddens, respiciens ista verba,* ὥστε καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, II. 12. *a. At ibi intelligendum* ὥστε αὐτὴν (*scil.* τὴν ἄμμην) καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, *et commode Valla interpretatus est*, ut etiam pyramidas corrumpat.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nocens, Laedens. ὄφιες ἀνθρώπων οὐ δηλήμονες, II. 74. III. 109. *f.*

Δήλησις, ιος, ἡ, Nocendi actio, Laesio. ἐπὶ δηλήσει, Nocendi caussâ, Laedendi consilio, I. 41. *f.* ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει ἀπιγμένους, Qui nullo nocendi consilio advenerunt, IV. 112. *a.*

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, Maleficus daemon, *Vit. Hom.* 32. *m.*

Δῆλος, Manifestus. *Hinc* Δῆλα, *neutr. plur. pro sing.* δῆλον, Manifestum est. δῆλα γὰρ δή· ὅτι *etc.* IX. 11. *m. pro quo est* δῆλον, ὅτι *etc.* IX. 117. *a. et alibi.*

Δηλοῦν, Declarare, Manifestum reddere. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι - - αὐτὴ δηλοῖ, II. 149. *a.* Λιβύη δηλοῖ ἑωυτὴν ἐοῦσα περίῤῥυτος. IV. 42. *a. Sic etiam accipi potest,* δηλοῖ - - ἡ ἰσηγορίη ὡς ἐστι χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a.* (*quo de loco confer quae infra monemus sub voce* πανταχῆ.) *Sed non solum personaliter et Activâ notione positum hoc verbum reperitur, verum etiam Impersonaliter et Passivâ vel Neutrali significatione*, Manifestum fit, Patet, Perspicuum est. Δηλοῖ τε ἐμοὶ ὅτι πάντα τὰ πρήγματα *etc.* IX. 68. *a. Similiter* II. 117. *a. consentientibus msstis olim edebatur et a nobis quoque edi debuerat,* Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα - - δηλοῖ (*id est*, δῆλόν ἐστι) ὅτι οὐκ

Ὁμήρου etc. *Vide ibi Not. et conf. infra* Διαδεικνύναι.

Δημήτηρ. *In Accus. olim* Δήμητραν *pro* Δήμητρα *edebatur* II. 123. *a. quâ de formâ vide Not.*

Δημιοεργὸς, ου, ὁ, Opifex; *sed præsertim* Qui mel artificiale *et varia bellariorum genera* conficit. ἄνδρες δημιοεργοὶ μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι, VII. 31. *m. Communem nominis formam*, δημιουργοὺς ἄνδρας, *eâdem notione habes* IV. 194. *ubi vide Not.*

Δῆμος, ου, ὁ, 1) *non solum* Populus *universus, sed subinde sigillatim* Plebs, Plebs egena, *cui opponuntur* Locupletes, I. 196. *a. m. Sic et* τοῦ Λυδῶν δήμου αἱ θυγατέρες, I. 93. *m. et* V. 30. *a. sunt* Filiae plebis Lydiae. τὸν δῆμον προσεταιρίζεται, Plebis favorem sibi conciliavit, V. 66. *m.* τὸν δῆμον προσθέμενος, V. 69. *m. et f.*

2) *Ubi de* Pago Attico *agitur, notanda formula hujusmodi*, ἐκ δήμου Δεκελεῆθεν, VII. 93. *a. cujusmodi in formulâ praepositionem* ἐκ *omittere consuevit sequior aetas. Similiter vero etiam ipse Herodotus* III. 55. *b.* δήμου γὰρ τούτου ἦν *ait, de* Pitane *loquens*, pago Laconico. Clisthenes τοὺς δήμους (τῶν Ἀθηναίων) κατένεμε ἐς τὰς δέκα φυλάς, V. 69. *f.*

3) *Sigillatim* δῆμος *intelligitur* Populus liber, suis utens legibus et institutis. *Sic* I. 170. *f.* κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Perinde ac si singuli populi liberi essent.

Δημόσιος, ου, ὁ, Minister publicus. τὰ χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, VI. 121. *f.* (δημόσια χρήματα, *quæ ex Herod.* I. *et* VII. *citat. H. Stephanus, non apud Herodotum, sed apud Herodianum leguntur.*)

Δημόσιον, τὸ, *i. q.* ὁ δῆμος, Populus, Civitas, Commune, Respublica. οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστὶν ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ Κυψέλου, I. 14. *a. m. ubi nonnulli codd.* δήμου *præferunt. Vide Var. Lect. et Not.* ὅστις τι τῷ βασιλέϊ ἢ τῷ δημοσίῳ ὤφειλε, VI. 59.

Δημοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, Publicus. ἤν τις θυσίην δημοτελῆ ποιέηται, VI. 57. *a. N.*

Δημότης, ου, ὁ, Plebejus, Privatus homo. II. 172. *a.* V. 11. *f.*

Δηιοῦν, *et formâ magis jonicâ* Δηϊοῦν, Vastari, Populari. ἐδήϊουν τῆς Ἀττικῆς τὰ παραθαλάσσια, V. 89. *a. N. ubi alii quidem* ἐδήουν; *istud vero quasi a* δηϊέω, *inusitatiori verbi formâ.* ἐδηΐουν πάντα, VIII. 33. *a. ubi alii* ἐδήουν. πάντα ἐκεῖνα ἐδηΐου, VIII. 50. *f.* δηϊώσαντες αὐτέων τὴν χώρην, VIII. 121. *a.* δηϊώσας τὴν νῆσον, VI. 135. *a.*

Διὰ *praepositio. Cum Genit.* Per, In, Inter. *Usurpatur* 1) *ubi agitur de eo* Cujus *operâ aliquid fit. Vide supra in* Ἄγγελος. 2) *de* Tempore *continuo sive Duratione.* διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, IX. 13. *a.* δι' ἡμέρης, (*i. q.* δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, Per totum diem, VI. 12. *a.* I. 97. *a. m.* II. 173. *m.* VII. 210. *extr.* δι' ἔτεος, Per totum annum, II. 32, *f.* 3) *de Intervallo temporis.* διὰ τρίτου ἔτεος, Tertio quoque anno, II. 4. *a.* διὰ πεντετηρίδος, Quinto quoque anno, III. 97. *f.* διὰ

τρίτης ἡμέρης, II. 37. *a.* δι' ἐτέων εἴκοσι, Vigesimo post anno, VI. 118. *f.* διὰ ἑνδεκάτου ἔτεος ἀπίκοντο ὀπίσω, I. 62. *a.* *Et subintellectâ praepositione*, τρίτου μηνός, Tertio quoque mense, IV. 180. *f.* *Sed* τριῶν ἡμερέων, Intra triduum, II. 115. *f.* 4) *de Loco vel Spatio continuo, frequenter, verbi caussâ* ῥέων δι' Εὐρώπης *aut* διὰ πάσης Εὐρώπης, II. 33. *f.* *Sed et de Intervallo spatii accipiunt vulgo* διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου, I. 179. *a.* *ubi intelligunt* Trigesimo quoque strato laterum: *sed vide quae ad h. l. notavimus.* 5) *de Eminentiâ* Inter *alios., ubi commode interdum per* Prae *latine redditur.* διὰ πάντων ἄξια θαυμάσαι μάλιστα, VIII. 37. *m.* ὑμῖν διὰ πάντων ἥκιστα, VIII. 142. *a.* *Et absque Superlativo:* ἐν πρώτοισι τετιμημένη διὰ πάντων τῶν συμμάχων, VIII. 69. *a.* εὐδοκιμέων διὰ πάντων τῶν βασιλήων, VI. 63. *f.* θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἀναθημάτων, I. 25. *b.* 6) *Nonnumquam* διὰ *idem ac* ἐν *vel* ἐς *valet. Sic* διὰ πάντων *in exemplis proxime adlatis possis cum Aem. Porto pro* ἐν πᾶσι *accipere. Sic* διὰ μέσου *i. q.* ἐν μέσῳ *in illâ phrasi* ἐν τῷ διὰ μέσου χρόνῳ, VIII. 27. *a.* διὰ μάχης ἐλεύσονται, VI. 9. *f.* *idem quod* ἐς μάχην. *Sic* διὰ μάχης ἀπικέατο Ἀρπάγῳ, I. 169. *a.* 7) *Singularis loquendi formula est* ἀγὼν γυμνικὸς διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχων, II. 91. *f.* *Not.* (*conf. supra vocab.* Ἀγωνίη.) διὰ τῆς θαλάσσης *non solum significat* Per mare; *sed et* Secundum, Juxta, Propter mare. παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ αὕτη, IV. 39. *m.*

Διὰ *cum Accus.* Propter, *frequenter: sed* διὰ πάντα *in orac.* VII. 220. *f.* *videtur valere* διὰ παντὸς *vel* πάντως, Quovis modo, Omnino, Utique.

De vi hujus praepositionis in Compositione verborum vide Valck. ad V. 18. *a.*

Διαβαίνειν, Transire. τὸν ποταμὸν, I. 75. *m.* 189. *a.* 208. *a.* IV. 139. *a.* τὸν Βόσπορον, IV. 88. *a.* Ξέρξης διαβήσεταί σε, (τὸν Ἑλλήσποντον.) VII. 35. *m.* χρῆν πλοίῳ διαβαίνειν, I. 186. *a.* IX. 89. *f.* διέβη ἐς τὴν Ἀσίην, V. 12. *a.* διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν ἤπειρον, IV. 118. *a.* *Sed et absque* ἐς *praepos.* ἐπεί τε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ἤπειρον, IV. 118. *f. N. et similiter* διαβάντες τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον *dant vett. libri omnes* VII. 20. *f.* *ubi* ἐς *ante* τὴν Εὐρώπην *ex conjecturâ inseruit H. Stephanus.* τῷ λόγῳ διέβαινε ἐς Εὐρυβιάδεα, In sermone suo transiit ad Eurybiadem; Ad Euryb. convertit sermonem, VIII. 62. *a.*

Διαβάλλειν, 1) Trajicere *naves.* ἐπεί τε διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον, V. 34. *m.* ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασα, ὡς ἐνθεῦτεν ἐς τὴν Νάξον διαβάλοι, *scil.* αὐτάς, V. 33. *a.* *Et prorsus omisso accusativo*, Navigio *vel* Navibus trajicere *ex uno loco in alium oppositum.* ἐκ μὲν Θάσου διαβαλόντες πέρην, V. 44. *a. m.* ἐκ τῆς Ἀβύδου διαβαλόντες ἐς τὴν Χερσόνησον, IX. 114. *f.* *ubi alii* διαβάντες, *ex scholio.*

2) Traducere *aliquem apud*

alium; Deferre *nomen alicujus*; Accusare *aliquem*, falso *praesertim* crimine, Calumniari, Falso crimine adducere *aliquem* in invidiam aut odium *alterius*. ἐλθόντες παρὰ βασιλῆα διέβαλλον τοὺς Ἴωνας. ὡς δι' ἐκείνους ἀπολοίατο αἱ νῆες, VIII. 90. *a. et mox ibidem*, τοὺς διαβάλλοντας λαβεῖν τοιόνδε μισθόν. *Rursus*, ἵνα μὴ, αὐτοὶ κακοὶ γενόμενοι, τοὺς ἀμείνονας διαβάλλωσι, ibid. *m. f.* διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀρταφέρνεα, V. 96. *a.*

Hinc Passivum, passivâ notione. Θασίους διαβληθέντας (Accusatos apud regem, Insimulatos) ὑπὸ τῶν ἀστυγειτόνων, ὡς ἀπόστασιν μηχανοίατο, VI. 46. *a.* διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσσαλῶν, IX. 17. *m. f.* διαβεβλημένοι ἐς τοὺς Πέρσας, Accusati, Insimulati, In odium adducti, apud Persas, V. 97. *a.* (*non, ut haud ita pridem Vir doctus in Diario Eruditorum Parisiensi contendit*, Infensi Persis: *nam manifeste haec verba referuntur ad ea quae* cap. praeced. *leguntur*, Ἱππίης διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀρταφέρνεα, *et* ἐς τοὺς Πέρσας *idem valet ac* πρὸς τοὺς Πέρσας.) ἐπεί τε (τὰ γράμματα) ἀνενειχθῇ καὶ διαβληθῇ πρὸς Ξέρξεα, Si literae istae ad Xerxem relatae, et in calumniam et criminationem apud eum fuissent adductae, VIII. 22. *f.* διαβληθῆναί τινι *dicitur is qui* Odium alterius incurrit, *qui* Odiosus et Invisus illi *est*, Cui ille Infensus est. *Sic* Aristagoras *dicitur* Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος, V. 35. *a. quum paulo ante* (cap. 33.) *legamus*, Iratum fuisse Megabaten Aristagorae. Κλεομένεϊ διεβλήθη μεγάλως ὁ Δημάρητος, Cleomeni valde exosus erat, Magnum in odium Cleomenis incurrerat Demaratus, VI. 64. *Versâ quidem vice in Platonis Phaedone* διαβεβλῆσθαί τινι *dicitur is qui* Odio habet *aut certe* Aspernatur alterum.

3) Circumducere, Decipere, Fallere. διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ, Pulcre illum circumveniens, V. 50. *a. N.* πολλοὺς οἶκε εὐπετέστερον διαβάλλειν ἢ ἕνα, V. 97. *m. f.* λέγων ταῦτα, διέβαλλε, V. 107. *ubi aut subintelligitur accusativus* Δαρεῖον, *aut absolute reddi potest*, Fraudibus, Dolo usus est. *Sic et* VIII. 110. *a.*

Eàdem notione Activâ usurpatur etiam verbum Medium Accusativo junctum: λέγων δὲ τοιάδε, Ξέρξεα διεβάλετο, IX. 116. *m.*

Passivum passivâ notione habes III. 1. *f.* διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις, Deceptum te esse nescis ab Amaside. καταπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς *interpretatur Gregorius*, *Dialect. jonic.* §. 143.

Διάβασις, ιος, ἡ, Transitus. I. 208. *b.* ἐπὶ ξύλων τετραγώνων τὴν διάβασιν ἐποιεῦντο, I. 186. *m. f.*

Διαβατὸς ποταμὸς, Fluvius qui (*vado*) transiri potest, Permeabilis, I. 75. *f.* νῆσον διαβατὸν (διάβατον *aut* διαβατὴν *malebam*) ἐκ τῆς ἠπείρου, Insulam in quam e continente transiri (*vado*) potest, IV. 195. *a. et ibi Var. Lect.*

Διαβιβάζειν, Transducere. κατὰ τὰς

γεφύρας διαβίβασε τὸν στρατόν, I. 75. a. m.

Διαβολή ἐστι δεινότατον, VII. 10, 4. m.

Διαβύνειν et Διαβυνέειν, Trajicere, Transfigere. *Passiv.* τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται, II. 96. m. N. *Medium, notione reciprocâ:* διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς διαβυνέονται, Sibi transfigunt, IV. 71. m.

[Διάγγελος, Internuncius: *Vocab. hoc Herodoto obtrudere voluit Reiskius* VI. 4. *a. ubi vide Not.*]

Διάγειν, Transigere, *hac notione, quâ dicimus* Transigere vitam, ævum, otium. *Sic igitur* διάγειν τὴν σιτοδηΐην, I. 94. *m. est* Penuriam rei frumentariae, *i. e.* tempus quo durat illa penuria. *Conf.* Λιπαρέειν.

[Διαγίνεσθαι, Durare, In vitâ permanere: *hac notione Reiskius, pro* ἐγίνοντο III. 109. *a.* διεγίνοντο *corrigendum censuit, praeter necessitatem.*]

Διαγινώσκειν, Διαγνῶναι, 1) Dignoscere, Internoscere, Cognoscere. τῷδέ τις διαγνοίη εἰ *etc.* I. 134. *a.* 2) Consilium capere, Constituere, Decernere. εἰ διαγινώσκοιέν σφισι βοηθέειν, VI. 138. *m. Conf.* Ἐπιδιαγινώσκειν.

Διαγορεύειν, Diserte, Libere eloqui. καὶ διαγορεύειν ἐκέλευε ὅτευ δέοιτο, *sic* VII. 38. *m. pro vulgato* καὶ δὴ ἀγορεύειν *cum cod. Pb. scribendum putavi. Vide Budaei Comment. Ling. Gr. p.* 75 *seq.*

Διαδάσασθαι, Distribuere. διεδάσαντο τὴν ληΐην, VIII. 121. *m.* ἐς φυλὰς διεδάσαντο (αὐτούς), IV. 145. *f.*

Διαδέειν, Utrimque adligare. τὸ πλοῖον διαδήσαντες ἀμφοτέρωθεν, II. 29. *a.*

Διαδεικνύειν, Ostendere, Declarare, Manifestum reddere. καὶ τῷ οὔ κως ἀεκούσιον ἐγίνετο, ὡς διεδείκνυε, II. 162. *a.* διέδεξε (*jon. pro* διέδειξε) ἐν τούτοισι ὁ θεὸς ὡς *etc.* I. 31. *m.* ὡς διέδεξε, *nempe* ὁ Κυαξάρης, I. 73. *m.* ὡς διεδείκνυε, *scil.* ὁ Ἄμασις, I. 162. *a.* ὡς διέδεξαν, VIII. 3. *f.* διέδεξάν τε ὅτι *etc.* IX. 58. *m.* ὡς διέδεξαν ὅτι *etc.* VII. 172. *a.* νῦν τις διαδεξάτω ὑμέων βασιλῆος κηδόμενος, VIII. 118. *f.*

Passiv. (οὗτος) διαδεικνύσθω ἐὼν πολέμιος, Is declaratus esto hostis, III. 72. *f. ubi, contra quam volueram, simplex verbum* δεικνύσθω *e superioribus editionibus in nostram irrepsit. Vide Var. Lect.*

Sed, sicut verbum δηλοῖ *sic et activum* διέδεξε *nonnumquam Impersonaliter et Intransitivâ sive Passivâ notione usurpatur, ut significet* Manifestum fit, Clarum est, Patet. *Sic,* ὡς διέδεξε τῇδε οὐκ ἥκιστα, II. 134. *f.* ἐν τούτῳ διέδεξε ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, III. 82. *m. Sic formula ista* ὡς διέδεξε *fortasse etiam* V. 124. *a. aliisque in locis supra adlatis recte accipietur, licet ibi, si necesse fuerit, e proximis verbis Nominativus repeti possit. Caeterum vide supra voc.* Δηλοῦν *et quae ad* II. 117. *a. adnotavimus.*

Διαδέκεσθαι, *scil.* τὸν λόγον, Excipere sermonem alterius, Post alterum verba facere. VIII. 142. *a.*

Διαδέξιος, η, ον, Fausti (læti) omi-

nis. διαδέξιον ποιεύμενοι τὸν εἶλον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον, VII. 180. Not.

[Διαδεξιῶ. Si hujusmodi verbum agnosceret graecus sermo, derivaretur inde διέδοξι perperam olim editum V. 124. a. pro διέδεξι.]

Διαδρῆναι vel Διαδράναι, Diffugere, Dilabi, Profugere. μὴ περιίδητε διαδράντας αὐτούς, VIII. 75. f. IX. 58. m. 60. a. m. ὅκως μὴ διαδρήσεταί σφεας ὁ Δημοκήδης, III. 135. a. διαδρήσονται, VIII. 60. m. 80. f.

Διαδρηστεύειν, i. q. διαδράναι, Profugere. Nempe διεδρήστευσε legendum videtur IV. 79. m. ubi vitiose vulgo διεπρήστευσε τῶν τις Βορυσθενεϊτέων. Vide Var. Lect. et Not.

Διαζώειν, Vitam sustentare. ποιηφαγέοντες διέζωον, III. 25. f.

Διαθέτης, ου, ὁ, Disponens, Digerens, Administrans. (ὁ καθιστῶν καὶ οἰκονομῶν, interprete Thoma Mag. voce Διατίθεμαι.) Ὀνομάκριτος, χρησμολόγος τε καὶ διαθέτης χρησμῶν τῶν Μουσαίου, VII. 6. m. N. Sed ibi διαθέτην rectius fortasse, cum Valla et Gronovio Edissertatorem aut Venditorem intelliges; ego quidem lubens Musaei oracula venditantem redderem.

Διαιρέειν, 1) Dividere quocumque modo. τὸν βασιλέα δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάντων, Lydos omnes in duas partes dividentem, I. 94. m. σφέας αὐτοὺς ἓξ μοίρας διεῖλον, IV. 148. f. ubi vide Var. Lect. σφάξας τὸν παῖδα καὶ κατὰ μέλεα διελών, Concidens, dissecans membratim, I. 119. a. m. ἀνασχισθέντα μιν (scil. τὸν λαγὸν) διελεῖν, Resecare, Ape[…] Exenterare leporem pro[…] manu, I. 123. f. τοῦτον διὰ […] μέσης διελόντας τῆς νηός, Hunc […] jicientes, quasi dividentes, […] medium intercipientes, V[…] m. ubi quidem διελῶντας mal[…] Wess. vide Not. Praet. […] vum: βασιλέϊ - - ἐς τροφὴν - - […] ραίρηται γῆ πᾶσα ὅσης ἄ[…] Universa terra in partes di[…] buta est, I. 192. a. […] Διχοῦ.

2) Διαιρέειν τὰς διαφοράς, […] mere controversias. τοῖσι […] κέουσι οὗτοί εἰσι, οἱ τὰς δια[…] διαιρέοντες, IV. 23. f. N.

3) διαιρέειν, et verbo […] διαιρέεσθαι, Mente discern[…] Judicare, Statuere; item […] bis explicare, Disser[…] Contendere. εἰ μὴ ἔστι […] οἷον ἐγὼ διαιρέω, VII. 16, […] ἐούσης τοιαύτης οἵην περ σὺ δια[…] εἶναι, VII. 47. a. πᾶν ἐστι […] τον οἷον σὺ διαιρέεις, VII. 10[…] οἰκότως σὺ τουτέων ἕκαστα διαι[…] VII. 50. a. Sic apud Ar[…] Rhet. I. 15. (citante Aem. P[…] διαιρεῖν περί τινος, De re al[…] distincte verba facere, D[…] rere.

Διαΐσσειν, Prosilire et citato […] su transire. λαγὸς ἐς τὸ […] διήϊξε, IV. 134. a. N.

Δίαιτα, ης, ἡ, Vitae ratio. A[…] stus δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου, […] gebat, Habitabat et aleba[…] Vitam agebat in Croesi […] bus, I. 35. extr. Crocodil[…] ὕδατι δίαιταν ποιεύμενος, In […] degens, II. 68. m. ἄλλοισ[…] θρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα […] κέκριται, Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοι[…]

κατά ἐστι, II. 36. a. Αυ-
πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης
ων, Universum vitae in-
m mutarunt, I. 157.
f. ibi cap. 153. f. Coenae
e *universum* apparatum,
bos *solum*, *sed et* vasa et
a pretiosa supellectilia
bat *Pausanias*, *quum de*
nio *loquens ait*, ὅς τοιαύ-
ιταν ἔχων, IX. 82. f.
αι ἐπ' ἀγροῦ, Rure vitam
, I. 120. a.
:, ὁ, Arbiter. τούτῳ γὰρ
ῃ ἐπετράποντο, V. 95. f.
ειν, Perseverare, Con-
r sustinere. διακαρτέρει
πολιορκούμενος) ἐς τὸ ἔσχα-
II. 107. m.
αι, *Tali quodam modo* Ad-
m esse. ὁρᾶν ὡς διακέαται
pro διάκεινται) τοὺς (*i. e.*
ῦς) κηλέουσι ἑταρίας οἱ Σκύ-
I. 105. *extr.*
διακείμενα, Conditiones
nedium propositae, de
us inter utrosque conve-
μουνομαχῆσαι ἐπὶ διακειμέ-
IX. 26. a. m.
εσθαι, (Med.) 1) *cum da-*
Jubere, Praecipere, Hor-
διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι,
. f. ἐμοὶ ὡς καὶ σοὶ διακελευ-
ον, VII. 16, 3. a. διακελευ-
η δὲ γυνὴ γυναικὶ, IX. 5. f.
bsolute. subintellecto dativo
λοις *vel* ἑωυτοῖς, Se invicem
rtari, I. 1. f. III. 77. f.
διακελευόμεθα, *quod olim* I.
. f. *legebatur, nunc ex me-*
m *librorum consensu* παρα-
legitur.
νεύειν, Discrimen *pugnae*
subire. *Hinc* συνδιακινδ. VII. 220. a.

Διακλέπτειν τινά, Surripere aliquem *periculo*; *quasi* Furtim conservare aliquem, I. 38. f.

Διάκορος, ου, ὁ, ἡ, Satiatus, Expletus. ἐπεὰν διάκορος ἡ γῆ γίνηται πιοῦσα τὸ ὕδωρ, III. 117. f.

Διακοσμέειν, Ordinare. ἐπεί τε ταῦτα διεκόσμησε, His ita ordinatis, I. 100. a.

Διακριδόν, Exquisite, Eximie. ἰχθύες ἄριστοι διακριδόν, Pisces longe optimi, IV. 53. a. *Not.*

Διακρίνειν, 1) Discernere. τὴν στρατιὴν διέκρινε, Discrevit copias et delectum instituit militum, *scil. fortissimos seligens, reliquos domum mittens*, VIII 114. a. *coll.* cap. 113. *Sic* διακρινομένη ἡ στρατιὴ ἐσχίζετο, Delectu militum instituto discretus est exercitus et bifariam divisus, VIII. 34. a. ἔφερε καὶ ἦγε πάντας διακρίνων οὐδένα, Agebat ferebatque omnes, nullo discrimine; Discernens, Eximens neminem, III. 39. m. f. διακρίνας, VII. 156. f. Discernens, *scil. plebem a locupletibus.*

2) Dijudicare. οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρῖναι, VII. 54. m.

3) *Passivum* διακριθῆναι *saepe notione reciprocâ usurpatur*, Sese separare, Digredi. *Sic* διακριθέντες, VII. 219. f. Digressi e concilio, Soluto concilio. *ubi alii* Dissidentes *interpretantur*, *minus commode.* διακριθέντες ἐκ τῆς ναυμαχίης, Digressi e pugnâ navali, Diremtâ pugnâ, VIII. 18. a. *ubi paulo ante est* ὡς διέστησαν *eâdem notione.*

4) μάχῃ διακριθῆναι πρός τινα,

Acie decernere cum aliquo; *quasi dicas*, Mutuas controversias armis dirimere, IX. 58. *m.* διακρίνειν τὸν πόλεμον, Dirimere, *i. e.* Finire, Perficere bellum. *Sic* οὔκων δοκέοντες κατὰ τάχος οὕτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλαις πόλεμον, Rati non tam cito perfectum iri bellum ad Thermopylas, VII. 206. *f.*

Διακρούεσθαι, Dispellere, Propulsare a se *accusationem vel criminationem alterius; praesertim* Falsâ excusatione Eludere accusatorem. οὕτω διεκρούσαντο τοὺς Ἕλληνας, VII. 168. *f. N. ubi proxime ante*, αἰτιωμένων γὰρ τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὐκ ἐβοήθεον, ἔφασαν *etc.*

Διακύπτειν, Prospicere per *fenestram*: διακύψας διὰ τῆς γοργύρης, Per carceris fenestram prospectans, III. 145. *a.*

Διακωλυτής, οῦ, ὁ, Qui prohibet. τούτου μηδένα εἶναι διακωλυτήν, VI. 56. *a.*

Διαλαγχάνειν, Sortiri, Inter se partiri. τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ μάντιες, IV. 68. *f.*

Διαλαμβάνειν, 1) Medium corripere, Prehendere, Intercipere. ἐκέλευε τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβέειν αὐτόν, I. 114. *m.* διαλαβόντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας -- μετέωρον ῥιπτεῦσι, IV. 94. *m.* αὐτίκα διαλελαμμένος ἄγεται, IV. 68. *m. N.*

2) Διαλαμβ. ποταμόν, Fluvium in plures alveos Diducere, Dividere. τὸν ποταμὸν ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἑξήκοντά τε καὶ ἑκατὸν διέλαβε ὁ Κῦρος, I. 202. *m.* V. 52. *f.* ποταμὸς διαλελαμμένος πενταχοῦ, III. 117. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Διαλέγειν, Seligere. τοῖσι εἴδεα ὑπῆρχε διαλέγων, VIII. 113. *f.*

Διαλέγεσθαι, *Tali quodam* Sermonis charactere uti, *Tali* Dialecto (*tali* χαρακτῆρι γλώσσης) loqui. πόλιες κατὰ ταὐτὰ διαλεγόμεναι σφι, Civitates eâdem Dialecto utentes, I. 142. *m.* Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν μοῦνοι, I. 142. *f.*

Διαλείπειν, Intervallum (Medium spatium) relinquere. *In Passivo absolute ponitur:* ἐνθαῦτα διελέλειπτο, Ibi relictum erat spatium, Intererat intervallum, VIII. 40. *a.* μετὰ τὴν ἵππον διελέλειπτο καὶ (*puto* κατὰ *legendum*) δύο σταδίους, VIII. 41. *f. et ibi Var. Lect.*

Διαλλάσσειν, Differre. διαλλάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἑτέροισι, VII. 70. *a. In Medio*, Inter se permutare. διαλλάσσοντο τὰς τάξις, IX. 47. *a.*

Διαλογή, ἡ, Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγίνηντο αὐτῷ, *Vit. Hom.* 36. *m.*

Διαλοιδορέεσθαι πᾶσι, Vehementibus conviciis incessere cunctos, II. 121, 4. *m.*

Διαλύειν, 1) Solvere, Persolvere, *stipendium militibus*, V. 30. *f.* 2) Dirimere. τοὺς ἀγωνιζομένους νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε, VIII. 11. *m. f. Passiv.* διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου, Discedere ex conventu, III. 73. *f.* διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, VIII. 56. *extr. Medium:* διαλύσασθαι τὴν ξεινίην, Solvere mutuum hospitium, IV. 154. *f.*

Διαλυμαίνεσθαί τινα, Saeviter et ignominiose, (Foede et Indigne) tractare aliquem. διαλυμαίνεται τὴν γυναῖκα, IX. 112. *Passiv.* ἐς οἶκόν μιν ἀποπέμπει διαλελυμασμένην, ibid. *Conf.* Λυμαίνεσθαι.

Διάλυσις, ιος, ἡ, Dissolutio. Digressus. μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος, III. 104. *a. m. Vide supra in* Ἀγορή.

Διαμάχεσθαι, Dimicare, Armis contendere, strenue pugnare. διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρης τοῖσι ἐπιοῦσι, IV. 11. *m.* διαμαχεσάμενος οὐδενί, IX. 67. *f. Et absolute*, ἡμεῖς διαμαχησόμεθα, IX. 48. *f.*

Διαμείβεσθαι, Permutare. ὁ δὲ, διαμειψάμενος. (Mutans interim amorem) ἤρα τῆς Δαρείου γυναικός, IX. 108. *f.*

Διαμιστύλλειν, In frusta concidere. διαμιστύλλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήϊον, I. 132. *m.*

Διαναυμαχέειν, Navali praelio contendere. V. 86. *a.* VIII. 63. *extr.*

Διανέειν, Transnatare. ἐς τὴν Σαλαμῖνα διένεον, VIII. 89. *m.*

Διανέμειν, Distribuere. διενέμοντο τὰς ψήφους, Calculos inter sese distribuebant, VIII. 123. *a.* τὴν πόλιν - διένειμε, codd. *Arch. et Vind.* III. 39. *a. ubi alii vulgo* ἔνειμε.

Διανοέεσθαι, *cum Infin.* Cogitare, Consilium capere, Constituere *aliquid facere.* τοὺς δὲ αὐτοῦ - - καταχλιδέντας πίνειν διανοέεσθαι, II. 121, 4. *m. Praet. Plusq.* οὕτω διενενῶντο ποιήσειν, (*jon. pro* διενενόηντο : *conf.* Βωθέειν.) Ita facere constituerant, VII. 206. *extr.*

Διάνοια, ης, ἡ, Consilium, Quod quis mente agitat. ἔμπειρον ἐόντα τῆς ἐκείνου διανοίης, VIII. 97. *f.*

Διαπαρθενεύειν, *cum Accus. pers.* Virginitatem eripere, Vitiare *virginem. Hinc Passiv.* ἣ ἂν τῷ βασιλέϊ ἀρεστὴ γίνηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται, IV. 168. *f.*

Διαπασσαλεύειν, Clavis, Paxillis adfigere. ζῶντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν, *sic commode probati codd. et ed. Schaef.* VII. 33. *f. ubi alii* προσδιεπασσ. *quod ex duabus scripturis (coll.* IX. 120. *f.) temere junctis ortum videtur. Praefixa* διὰ *obiter significat* Expansum, Passis manibus adfixum hominem tabulæ fuisse.

Διαπάσσειν, Spargere, Interspergere. ἐς τὰς τρίχας διαπάσας τοῦ ψήγματος, VI. 125. *m. f.*

Διαπειλέειν, Interminari, Minas intentare. *Absolute ponitur* VII. 15. *m. f. Seq.* ὡς *cum Fut.* II. 121, 3. *f.*

Διάπειρα, ης, ἡ, Tentatio, Tentamen, Periculum quod quis facit. ἀπέπεμπε ἐς τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων, I. 47. *a.* ἐς διάπειραν τούτου ἀπικέσθαι, Experimento cognovisse hoc, II. 28. *m. f.* λογιώτατοί εἰσι μακρῷ τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην, Quorum ego periculum feci, *scil.* cum quibus ego congressus sum. II. 77. *a. Conf.* Ἀπόπειρα.

Διαπειρᾶσθαι, *cum Genit.* Tentare, Explorare. διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, III. 14. *a. Sic alibi* διεπειρᾶτο τῆς αὐτέων ἀνδραγαθίης. *In re bellicâ*, Periculum facere

hostium, Congredi cum hoste. εἰ βούλεσθε Περσέων διαπειρᾶσθαι, - - - εἰ δὲ Φοινίκων μᾶλλον βούλεσθε διαπειρᾶσθαι, V. 109. *a. et m. conf.* Πειρᾶσθαι *et* Ἀποπειρ.

Διαπέμπειν, Dimittere, Huc illuc emittere. διαπέμψας ἱππέας, I. 84. *a.* διεπέμπετο, I. 81. *a.* διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, I. 46. *a.* Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους ἄλλους ἄλλῃ, I. 67. *f.*

Διαπεραιοῦσθαι, Trajicere *mare.* πολλοὶ διαπεραιωθέντες, VIII. 25.

[Διαπερισσεύειν. διεπερίσσευσε *ex conject. edidit* Reiz. IV. 79. *m. intelligens* Nimiâ loquacitate rem effutivit: *Conf. supra* Διαδρηστεύειν.]

Διαπίνειν, Compotare, Bibendo certare, Poculis sese largiter invitare, V. 18. *a. N.* IX. 16. *a.*

[Διαπλέειν, Transnavigare. διαπλεύσαντος τὸν βίον εὖ, *edd. vett.* V. 92, 6. *a. ubi meliores libri* διαπλέξαντος *dedere. Conf.* Διαπλέκειν.]

Διαπλέκειν, Plectere, Contexere. τὴν Φιλύρην διαπλέκων - - καὶ διαλύων, Contexens et retexens, IV. 87. *f.* Pertexere, Finire *vitam.* ἄρξαντος ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα, καὶ διαπλέξαντος τὸν βίον εὖ, V. 92, 6. *a. N. ubi olim* διαπλεύσαντος. *Conf.* Καταπλέκειν.

[Διαπλώειν, Transnavigare, Navigare per *fossam.* διέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένην, *olim edd.* VII. 122. *a. ubi nunc* διεξέπλωσε.]

Διαπολεμέειν, Conficere bellum, Debellare. ἔστ' ἂν διαπολεμήσωμεν, VII. 158. *f.*

Διαπορθμεύειν, 1) Transducere, Trajicere *copias.* τὰς νέας παρεῖχε διαπορθμεύειν τὴν στρατιήν, 141. *f.* τὴν στρατιὴν ἐκ Χε[r]σου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, 130. *a.* 2) Transire. πετηνοὶ πτερωτοί, τοὺς πάντα αἰ διαπορθμεῦσαί ἐστι, V. 5 3) *Metaphorice, Mandata,* ditiones *propositas ad ali* Perferre, Transferre. ἀνδ φέροντα τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺ Ἀλέξανδρος τοῖσι Ἀθηναίοισ πόρθμευσε, IX. 4.

Διαπρήσσειν, (*jon. pro* διαπράσ Conficere negotium, A cum aliquo pro alio. οἱ προίθεσαν τῶν ἀστίων ἀνδράσ πρῆξαι. οἱ δέ σφι διέπρηξαν ὧδε 94. *a.*

Med. Διαπρήσσεσθαι, Res peragere, Negotium s conficere. *Absolute* κατ' ἡσ ἰζομένους διαπρήσσεσθαι, IX *a. m.* δι' ἑπτὰ ἑρμηνέων διαπρ ται, IV. 24. *extr. Cum Ac* διαπρηξαμένους καὶ τἄλλα τῶ κεν ἀπίκατο, I. 2. *m.* τἄλλ πρήσσεσθαι, II. 2. *m.*

[Διαπρηστεύειν, *mendosum ve* *Vide* Διαδρηστεύειν.]

Διαραίρηται *vide in* Διαιρέειν.

Διασκεδάζειν, Dissipare. ὥστε διασκεδασθῆναι τὴν στρατιήν, 57. *f.* τὸν στρατὸν ἀπεὶς διε σε, I. 77. *f.*

Διασμᾶν, Diligenter abster Extergere, Eluere. διασμ (τὰ ποτήρια) ἀνὰ πᾶσαν ἡ II. 37. *a. Conf.* Ἐκσμᾶν.

Διασπᾶν, Distrahere, Distra tenere. τὸ Ἀττικὸν ἔθνος κα μενον καὶ διεσπασμένον ὑπὸ στράτου, I. 59. *a.*

Διασπείρειν, *proprie* Dissemi *tum* Distribuere *cum sign*

· contemtus vel indignatio-
Distribuendum projicere.
ης (πεντηκοσίας μνέας) δρασσό-
αὐτοχειρίῃ, διέσπειρε τῇ στρα-
III. 13. *extr.*

ις, ιος, ἡ, Distantia, Di-
tio, Disjunctio *duorum*
ium qui olim juncti fuerant,
129. *extr.*

ζάζειν, Interstipare. ταρσοὺς
μων διαστοιβάζοντες, I. 179.

φος, ὁ, ἡ, Distortus. (ζῶα)
ροφα, ἔμπηρα, ἀπόπληκτα,
7. *a.*

ξ, άγος, ἡ, τοῦ οὔρεος, Di-
ium montis, Fauces, Val-
III. 117. *a. et m.* II. 158.
II. 199. *bis.* VII. 216. *a.*
lim in genit. διασφάγος *edd.*
ltimâ circumflexâ, sed re-
διασφάγος *ed. Wess. et al.*
msstis et sic alibi constan-
pud Nostrum acuitur penul-
in casibus obliquis. Conf.
notarunt Viri docti ad Gre-
Dial. p. 538. *ed. Bast.*

ιν, Conservare, Ab omni
culo tutum praestare. *Sic*
ortu idoneo (πρὸς τὸ) διασῶ-
ας νέας, VII. 49, 1. *m.*

ειν, (*jon.* pro διατέμνειν,)
indere. μέσους διαταμέειν, *de*
icii genere, II. 139. *a.*
διαταμεῖν, διαταμόντας δὲ
VII. 39. *f.*

ς, ιος, ἡ, Dispositio, Ordi-
ν, IX. 26. *a.*

ειν, Ordinare, Dispone-
Constituere, suas cuique
s tribuendo; Distribuere.
ἰαρβάρους διέτασσε, Ordina-
VI. 117. *m.* ὥς σφι διετέταχ-
Acie ordinatâ, VI. 112.

a. ὁ δὲ αὐτέων διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι, *etc.* I. 114. *a.* δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγελιηφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας εἶχε, Omnia (quodque pro suâ parte) constituta habebat. I. 120. *a. m. Inde Passivum:* ἐπορᾷν δὲ ἐκκείμενον διατέταγμαι ἐγώ, (*Exponere puerum tuae sunt partes;*) inspicere vero expositum, (*sive* curare et providere ut exponatur,) ad hoc Constitutus ego sum, Hæ sunt partes mihi tributae, I. 110. *f. ubi miratus sum Portum* διατέταγμαι *active interpretantem*, Ego impero. τὰς δὲ πόλις αὐτέων ἄνδρες Μακεδόνες διατεταγμένοι ἔσωζον, Oppida illorum milites Macedones, in illis dispositi, locati, per illa distributi, tutabantur, VIII. 34. *b. Similiter* διατεταγμένοι, VII. 124. *extr. de eis* Quibus imperatum erat ut alii huc, alii illuc, *annonam conveherent.* οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχθέντες, Graeci igitur hostibus occurrunt Bifariam distributi, Bifariam divisis partibus; *nempe,* Alii ad Thermopylas, alii navibus ad Artemisium stationem capientes, VII. 178. *a. coll. cap.* 177. *extr. Aberrantes ab Herodoti sententiâ Interpretes verbum* διαταχθέντες, Ut cuique praeceptum erat, *aut* ex jussu, *interpretati sunt. Simpliciter de* Ordinandâ acie *sive* Disponendis militibus *agitur in illis verbis* ὡς δέ οἱ πάντες διετετάχατο, I. 80. *m.*

Διατείνεσθαι τὰ βέλη, Intendere,

Intentare tela in hostem. διετείνοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες, IX. 18. *a.*

Διατελέειν *cum Participio*, Perseverare, Permanere. διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι, VII. 111. *a.* VI. 117. *m. f.*

Διατετραίνειν, *i. q.* διατιτραίνειν, Perforare. κεφαλαὶ ἀσθενέες οὕτω, ὥστε ψήφῳ μούνῃ διατετρανέεις, III. 12. *a. Sic et* συντετραίνειν, II. 11. *m. pro* συντιτρ.

Διατιθέναι, 1) Disponere, Huc et illuc ponere. διαθεῖναι τὸ μὲν ἐπὶ δεξιά, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερά, VII. 39. *f.* 2) Adficere, Accipere, Tractare *aliquem tali quodam modo.* ἐμὲ ὧδε διαθεῖναι, *et paulo post*, σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι, III. 155. *a.*

Medium: Διατίθεσθαι τὸν φόρτον, Venum exponere, Vendere merces, I. 1. *m.* ἐπεὰν διαθέωνται τὸν φόρτον, I. 194. *m. f.*

Διατρίβειν, 1) Commorari, Degere, Vitam agere. διατρίβοντα παρὰ Περιάνδρῳ, I. 24. *a.* 2) Atterere, Adfligere, Perdere. *Inde Passiv.* κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι, VII. 120. *f.*

Διαφάγειν, Perrodere. III. 109. *a. et m.*

Διαφαίνειν, Illucescere, Dilucescere. ἤδη διαφαινούσης ἡμέρης, VII. 219. *m.* ἠὼς διέφαινε, VIII. 83. *a.* IX. 47. *a.*

Διαφανής, ὁ, ἡ, *non solum* Perlucidus, *sed et* Ardens, Candens igne. λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας, IV. 73. *f.* τοὺς διαφανέας λίθους τῷ πυρί, IV. 75. *a.* ἐν κλιβάνῳ διαφανέϊ πνίξαντες, In ardente furno torrentes, II. 92. *f.*

Διαφαύσκειν, *i. q.* διαφαίνειν. ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ, IX. [illegible] *sic et* ἅμ' ἡμέρῃ διαφαυσκού[illegible] *Wess. et seqq. ex codd. Ar*[illegible] *Vind.* III. 86. *a. ubi nos ex* [illegible]*rioribus edd.* διαφωσκούσῃ re[illegible]*vimus. Vide ibi Var. Le*[illegible] *Notas.*

Διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Traduce[illegible] tam, Aevum transigere, [illegible] *m.* διαφέρειν τὸν πόλεμον, Bel[illegible] diuturnum praesertim e[illegible] ceps, gerere, tolerare. ([illegible] Συνδιαφέρειν.) διαφέρουσί σφ[illegible] ἴσης τὸν πόλεμον, τῷ ἕκτῳ [illegible] συμβολῆς γενομένης, συνήνει[illegible] I. 74. *a.* τὸν πρὸς Μιλησίου[illegible] λεμον διενείκας, Post diutu[illegible] illud bellum cum Mi[illegible] gestum, I. 25. *a. coll. ca*[illegible]

οἱ τὴν ψῆφον διαφέροντες, [illegible] fragia ultro citroque (pr[illegible] quisque sententiâ) fere[illegible] IV. 138. *a.* τοῦτο τοὔνομ[illegible] νεγκαν, Hoc nomen div[illegible] runt, *Vit. Hom.* 13. *f.*

οὐδέ τι οἱ διέφερε ἀποθ[illegible] Nihil quidquam illius [illegible] erat obire mortem, [illegible] prorsus animo mortem e[illegible] ctabat, I. 85. *f.*

Διαφέρεσθαι, Dissentire [illegible] sidere. διενειχθέντων περὶ τῆ[illegible] ληίης τῶν Εὐρώπης παίδων, I. [illegible]

Διαφεύγειν, Effugere. δουλοσύν[illegible] φυγον πρὸς Περσέων, III. [illegible] VI. 45. *a.* διέφυγε πολλὸ[illegible] διώκοντας *olim edd.* VI. [illegible] *ubi nunc* ἀπέφυγε. *Pro Fu*[illegible] φεύξεσθαι *est periphrasis* δια[illegible] ἔσεσθαι, VII. 194. *f. ub*[illegible] *Var. Lect.*

Διαφθείρειν τὰ ἔργα, Vastare [illegible] I. 36. *a. m. Imperf.* διέφθει[illegible]

ibid. *a.* διαφθερέει σε ὁ ξεῖνος, Largitionibus te corrumpet, V. 51. *m.* N. διέφθειρε ἐκείνους, Interfecit illos, IX. 88. *f.* διαφθερέονται, Perdentur, Perituri sunt, IX. 42. *a.* ἐῤῥίπτεον ἑωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, καὶ διεφθείροντο, Perierunt, VIII. 53. *m. f.* διεφθάρησάν σφι νέες τεσσαράκοντα, XL naves eorum perierunt, (et reliquae inutiles factae sunt) I. 166. *f.* τῶν διαφθαρεισέων νεῶν τοὺς ἄνδρας *captivos fecerunt*, I. 167. *a. Alter filiorum Croesi* διέφθαρτο, Gravi corporis vitio laborabat, I. 34. *a.* διεφθαρμένος τὴν ἀκοὴν, Auribus captus, Audiendi sensu destitutus. I. 38. *f.* δι' ὧν ἐφθάρησαν, VII. 10, 5. *f.*

[Διαφθορέειν: *vide* Διαφορέειν.]

Διαφοιτᾶν, Permeare (*urbem*). οἱ δὲ ταῦτα διαφοιτέοντες ἔλεγον, Permeantes urbem haec edicebant, I. 60. *f*

Διαφοραὶ, αἱ, Dissidia, Lites. καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς, VII. 9, 2. *m.*

Διαφορέειν, *i. q.* διαρπάζειν, Diripere. χρήματα τὰ σὰ διαφορέει, I. 88. *f.* *ubi vitiose olim* διαφθορέει *edd.* τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα, III. 53. *m.* *Etiam*, Discerpere. ὑπό κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενος, VII. 10, 8. *f.*

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, Diversus, Diversi generis. αἱ μαντηΐαί σφι διάφοροί εἰσι, Differunt, Diversa illorum ratio est, II. 83. *f.* διάφορος τινὶ, Dissidens ab aliquo, Discors, Adversarius, Inimicus. ἦσάν οἱ διάφοροί τινες γεγονότες τῶν Αἰθιόπων, II. 30. *f.* ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπιδαυρίων· ἅτε δὲ ἐόντες διάφοροι, ἐδηλέοντο αὐτούς, V. 83. *a. m. Not.* οὐκ ἐὼν διάφορος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ Κλεομένεϊ, V. 75. *a.* ἐὼν διάφορος τοῖσι Ζαγκλαίοισι, VI. 23. *a.*

Διαφυλάσσειν, Custodire, Conservare, Diligenter observare et curare, VIII. 107. *m.*

Διαφῦναι, Interesse, Interjectum esse. χρόνος διέφυ, καὶ πάντα σφι ἐξήρτυτο. Interjecto tempore, I. 61. *f.*

Διαφώσκειν. *Vide* Διαφαύσκειν.

Διαχέειν, Diffundere, Transfundere, VI. 119. *m.* *Metaphorice*, διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, Disturbare, Irrita reddere decreta, VIII. 57. *f.*

Διαχοῦν χῶμα ἐς Σαλαμῖνα, Aggerem ducere per *fretum*, VIII. 97. *m.*

Διαχρᾶσθαι, 1) *i. q. simplex* χρᾶσθαι, Uti, *accedente interdum* (*sed rarius id quidem*) *vi praepositionis* διὰ, durationis *cujusdam vel* constantiae *aut* perseverantiae *significatione.* αἰεί κοτε τῇ αὐτῇ γλώσσῃ διαχρᾶται, *vel* διαχρέεται, I. 58. *a.* οὐκ οἴνῳ διαχρέονται, I. 71. *m.* N. (*conf. infra*, Νὴ Δία.) οἴνῳ ἐκ κριθέων πεποιημένῳ διαχρέωνται, II. 77. *m.* τοιούτῳ μόρῳ διεχρήσαντο, I. 167. *m. f.* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται, III. 117. *m.* τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους, I. 171. *f.* εἰ μὴ ἐθελήσει σφι ὕειν ὁ θεός, ἀλλ' αὐχμῷ διαχρᾶσθαι, II. 13. *f.* τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι, II. 127. *a.* τρόπῳ οὐ χρηστῷ διαχρεώμενοι, VII. 9, 2. *f.* τῇ ἀληθηΐῃ διαχρεώμενοι, III. 72. *m.* VII.

102. *a.* ἐσθῆτι Φοινικηΐῃ διαχρεώμενοι, IV. 43. *m. f.* ξεινικοῖσι ἔθεσι διεχρήσκετο, IV. 77. *m.* ἀγνωμοσύνῃ, ἀβουλίῃ, διεχρέωντο, VI. 10. VII. 210. *a.* οἰμωγῷ ἀφθόνῳ, ἀπλέτῳ, διεχρέωντο, III. 66. *m.* VI. 58. *f.* ὀρθῷ λόγῳ χρεώμενος, VI. 53. *f.* τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς, VII. 102. *a.* οὐκέτι ὁδοιπορίῃσι διεχρέετο, VIII. 118. *a.*

2) Διαχρᾶσθαι *cum Accus.* Conficere, Interficere, Occidere. αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, Se ipsum e medio tollere; Mortem sibi consciscere, I. 24. *a. m.* τάδε τοι ἐκέλευσε (ἐμὲ) εἰπεῖν, ἢν μὴ ἀποκτείνῃς τὸ παιδίον, -- ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ σε διαχρήσεσθαι, I. 110. *f. ubi possis* σὲ *pro subjecto orationis accipere, ut* διαχρᾶσθαι ὀλέθρῳ *similiter hic dicatur ac* τοιούτῳ μόρῳ διαχρᾶσθαι I. 167. *m. f. et* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρ. III. 117. *a. Sed fortasse rectius intelligetur* αὐτὸν διαχρήσεσθαί σε. Jussit me tibi dicere, pessimo supplicio eum te Perditurum, Necaturum. *Conf.* Διεργάζεσθαι.

[Διαχρῆναι *vitiose olim edd.* VII. 54. *f. pro* διακρῖναι.]

Διδασκαλεῖον, τὸ, Ludus literarius, Schola. διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα, *Vit. Hom.* 25. *a.*

Plur. τὰ διδασκαλεῖα, Minervalia, Merces magistro debita. ἀπέδωκε τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφεῖα καὶ διδασκαλεῖα, *Vit. Hom.* 26. *a. m.*

Διδασκαλία, ας, ἡ, Doctrina, Institutio puerorum, Docendi munus. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέ-
στερος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, *Vit.* I
5. *a.* ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ κατ
κει, ibid. *m.* καταλύσας τ
δασκαλίαν, ibid. *cap.* 6. *a.*

Διδασκάλιον, τὸ, *i. q.* μάθ
Doctrina, Disciplina, Sc
tia, Cognitio rerum scitu
lium. ἄλλα τε πολλὰ διδασ
ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐσήγαγον,
δὴ καὶ γράμματα, V. 58. *a.*

Διδάσκειν δρᾶμα, Docere (In
nam producere, Agere) f
lam. ποιήσαντι Φρυνίχῳ δ
Μιλήτου ἅλωσιν καὶ διδάξαντι
21. *f.* διθύραμβον πρῶτος ἀ
πων ποιήσας καὶ ὀνομάσας
διδάξας, Qui primus dithy
bum --- docuit, i. e. pu
decantavit et peregit, I. 2
οὐδ' ἐδιδάχθη οὐδὲ οἶδε καλὸν
III. 81. *m. N. cf. Valck*
VII. 102, 4.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, Doctrina, τὸ
cere, Institutio, Discip
ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔ
Haec ista dixit ut erat ed
III. 134. *m.* παραλαβόντες
χῇ παρὰ τῶν Φοινίκων τὰ γ
ματα, V. 58. *m.*

Διδοῦν *et* Διδόναι, Dare, Tra
ταύτην Μήδων οὐδενὶ διδοῖ γυν
ὁ δὲ Πέρσῃ διδοῖ, I. 107. *b*
eâdem notione, prorsus o
γυναῖκας, *sed subintellecto*
δοσάν τε καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλ
V. 92, 2. *a.* παιδία δύο διδοῖ
μένι τρέφειν, II. 2. *a. Sic et*
διδοῖ, *pro* δίδωσι, *ut* II. 6
III. 119. *m. etc.* παρ' ἑωυτο
δούς, De suo dans, VIII.
Aor. 2. *Opt.* οὔτε ἂν τοι
(*alii quidem* δοίην) θυγατέρ
ἐμὴν γῆμαι, IX. 111. *f. Con*
dius interdum διδοῦν vel δι

redditur per Offerre, Tradere velle. *Sic* Ἱππίῃ ἐδίδου Ἀμύντης Ἀνθεμοῦντα, ἐδίδοσαν δὲ Θεσσαλοὶ Ἰωλκόν· ὁ δὲ τουτέων οὐδέτερα αἱρέετο, V. 94. *a.* πόλις τε ἐδίδου (αὐτῇ) καὶ χρυσὸν ἄπλετον, ἀλλ' οὐκ ἔπειθε, IX. 109. *f.* λαβεῖν διδόμενα οὐκ ἐδικαίευ, III. 148. *m.*

Διδόναι δίκην, *vide* Δίκη.

Adjectivum verbale Δοτέον *vide infra suo loco.*

Διδρήσκειν: *vide* Ἀποδιδ. *et* Ἐκδιδρ.]

Δίδυμα, *scil.* τέκνα, Gemelli. ταύτην λέγουσι τεκεῖν δίδυμα, VI. 52. *a.*

Διειρύειν, *cum dupl. Accus.* Trahere per *vel* trans *etc.* τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι, Transducere naves per Isthmum, VII. 24. *m.*

Διεκπεραῖν, Transire, Trajicere. τὸν ποταμὸν, V. 52. *a.* τὴν ἄνυδρον, III. 4. *f.* Ἡρακλῆας στήλας, IV. 152. *m.*

Διέκπλοος, ου, ὁ, Transitus, Exitus navigio patens. διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι, Monstrare viam quà per brevia transiri et ex illis exiri potest, IV. 179. *m.* διέκπλοον κατέλιπον, Transitum reliquerunt, *id est*, Spatium, Viam quà transiri *minoribus* navigiis posset, VII. 36. *m.*

Sigillatim διέκπλοος *intelligitur* Pugnae navalis genus, quo singulæ naves per binas naves hostiles discurrunt. (*Conf. Lexic. Polyb. h. v.*) διέκπλοον ποιεύμενος τῇσι νηυσὶ δι' ἀλλήλων, VI. 12. *a.* N. *cf. Larcher. ad h. l.* ἀπόπειραν αὐτέων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς τε μάχης καὶ τοῦ διεκπλόου, VIII. 9. *f.*

Διεκπλώειν, *cum Accus.* Navi transire, Navigare per *Hellespontum.* πλοῖα ἐκ τοῦ Πόντου διεκπλώοντα τὸν Ἑλλήσποντον, VII. 147. *m.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς διεξέπλωσε τὴν διώρυχα, VII. 122. *a.* *ubi alii* διέπλωσε. ὡς δὲ ταύτας διεξέπλωσε, Postquam praeter has *naves*; (*scil.* lustrans eas) pernavigasset, VII. 101. *a.*

Sigillatim διεκπλώειν in pugnâ navali *intelligitur* Eo genere pugnae uti quod διέκπλοος *vocatur.* διεκπλώοντες ἐναυμάχεον, VI. 15. *f.*

Διέκροος, ου, ὁ, Effluxus aquarum per *fauces montis.* οὐκ ἐόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ τοῦ ἐκρόου τούτου, VII. 129. *m.*

Διελᾷν, *i. q.* Διελαύνειν, Trajicere, Transfigere: ἐπεὰν παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν διελάσωσι μέχρι τοῦ τραχήλου, IV. 72. *f.*

διελῶντας *legendum conjecerat Wess. pro* διελόντας, V. 35. *m.* *Vide* Διαιρέειν.]

Διενενῶντο *vide in* Διανοέεσθαι.

Διενιαυτίζειν, Transigere annum. οὗτος λέγεται ὑπὸ Σκυθέων οὐ διενιαυτίζειν, IV. 7. *m.*

Διεξελᾷν, *i. q.* διεξελαύνειν, Transire (*equo vel vehiculo*) per *portam.* τὰς πύλας διεξελάσαι ἀνάγκη, V. 52. *a.* διξὰς πύλας διεξελᾷς, -- καὶ ταῦτα διεξελάσαντι *etc.* ibid. *a. m.* διεξελαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον, Dum *urbe egressi* vehuntur per suburbium, III. 86. *a.* διεξελάσαντες πᾶσαν τὴν χώρην, V. 29. *m.* *idem quod* διεξελθόντες *et* διεξιόντες, ibid. *a.* διεξήλαυνε ἐπὶ ἅρματος παρὰ ἔθνος ἓν ἕκαστον, VII. 100. *a.*

Διεξελίσσειν, Dissolvere *et* Explicare *id quod implicitum et involutum erat.* φακέλους ῥάβδων

διεξιλίσσουσι, IV. 67. *a.* *ubi opponitur* συνειλίουσι.

Διεξέρχεσθαι, Transire *ab uno ad alterum*, Ordine per singulos transire. διὰ πάντων διεξελθόντες τῶν παίδων, *scil.* σφάζοντες καθ' ἕνα ἕκαστον, III. 11. *f.* οὕτω δὴ διεξῆλθε διὰ πάντων τῶν δέκα, V. 92, 3. *m.* *Sic* ὡς γὰρ δὴ διεξέλθοι ὁ κήρυξ πωλέων τὰς εὐειδεστάτας, I. 196. *m.* *N.* *ubi vitiose olim* ὡς δὴ οἱ ἐξέλθοι.

Διεξιέναι, *a praes.* διέξειμι, 1) Transire. διεξιόντα ἄν μιν (τὸν ἥλιον) διὰ πάσης Εὐρώπης, Si sol (*de cursu, quem nunc tenet, depulsus*) super universam Europam transiret, II. 26. *f.* διεξιόντες πᾶσαν τὴν Μιλησίην, V. 29. *a.* *idem quod* διεξελθόντες *et* διελάσαντες, ibid. *a.* *et m.* δι' ὧν (*sive* ὁδῶν, *sive* γυναικῶν) οἱ ξεῖνοι διεξιόντες, I. 199. *a.* Ξέρξης διεξήϊε διὰ τῶν νεκρῶν, Per caesorum cadavera transivit, VII. 238. *a.* διεξιούσης δὲ τῆς στρατιῆς, *scil.* διὰ τοῦ ἄστεος, IV. 203. *a.* *Item* Digredi, Cedendo regredi: νῦν μοι δοκέει προελθεῖν ὅσον ἂν ἐκεῖνοι διεξίωσι, I. 208. *m.*

2) *Metaphorice*, Oratione persequi, Narrando percurrere, Exponere. ἐπεὰν κατὰ τὴν Κιλίκων τάξιν διεξιὼν γίνωμαι, Quando in narrationis ordine ad Cilicum aciem pervenero, VII. 77. *a.* *Conf.* Διεξέρχεσθαι.

Διεξιέναι, (*a Praes.* Διεξίημι) Transitum dare, Transire pati *aliquem*. διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος, Transire illos passi sunt per urbem, IV. 203. *a.*

Διέξοδος, ου, ἡ, Via quà transitus et exitus patet. διέξοδοι ὁδῶν, Viae e transverso alias secantes et exitum ex praebentes, IV. 199. *m* *scriptura* ὁδῶν *bene habet* *solicitari debebat.* (*Conf.* T αποκεκληϊμένης τοῦ ὕδατος τ ξόδου, III. 117. *m.* ἡμα πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου, rarunt a totâ viâ (toto iti quà isti transierant, IV. 1 ἡ τοῦ ἡλίου διέξοδος, Curs lis, Via quam sol in percurrit, II. 24. *item* T terrae super cujus Zenith it sol; *quà notione dicitu* δικαίων τὴν διέξοδον αὐτο 26. *a.* *Metaphorice*: αἱ τῶν βουλευμάτων, Viae ac nes consiliorum, III. 156 VII. 234. *extr.*

Διέπειν, Administrare, Mod Gubernare, Praeesse *reb* πρήγματα ἐπορᾶν καὶ διέπει 53. *a.* καί οἱ ταῦτα διέποντ 107. *m.* οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπ ποντες ἀγῶνα, V. 22. *a.* πάντα ἐκεῖνα διέποντα Παυ IX. 76. *a.*

Διεργάζεσθαι, (*i. q.* διαχ *num.* 2.) Conficere, Pe Interficere. διεργάζεται ἑ Se ipse interfecit, I. 2 διεργάζοντο αὐτούς, Illos in cerunt, V. 20. *extr.* οὐδὲν λομένου διεργάσασθαι (τὸ π V. 92, 3. *f.* τοῖσι ξίφεσι ζοντο τοὺς Πέρσας, VII. 2 *Passiv.* διέργαστο ἂν τὰ Ι πρήγματα, Perditae fuisse Persarum, VII. 10, 3. *f.*

Διέτης, ου, *sive rectius* Διετὴ ὁ, ἡ, Biennis. διέτης (*s.* χρόνος, II. 2. *m.* *Vide Var* *et Not.*

Διέχειν, 1) *notione transitivâ*, Distinere, Dirimere, Separare. σχιζόμενος ὁ ποταμὸς - - ῥέει - - διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια, IX. 51. *a.* 2) *Intransit.* Pertingere, Pertinere *ab uno loco usque ad alium quemdam.* διεξέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένην, διέχουσαν δὲ ἐς κόλπον *etc.* VII. 122. *a.* διώρυχα - - - τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, IV. 42. *a. m. ubi alii quidem simpl.* ἔχουσαν, *i. e.* tendentem, directam.

Δίζειν, *sive rectius* Διζέειν, Διζεῖν, *i. q.* ζητεῖν, Quaerere. διζῶ (*al.* δίζω) ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, *in Orac.* I. 65. *m.*

Suo nomine Herodotus verbo Medio utitur, Δίζησθαι, *pro quâ quidem verbi formâ frequenter olim* Δίζεσθαι *edebatur. Cum Accusat. constructum, aut sequente* εἰ *particulâ, significat* Quaerere; *sequente Infinitivo, commode redditur* Cupere, *aut* Postulare. ἄκεα δίζησθαι, I. 94. *a. ubi vide Var. Lect. et Not. In* πλέον τι δίζησθαι ἔχειν *consentiunt edd. et mssti* II. 147. *m. Sic meliores libri* IV. 9. *a. ubi alii* δίζεσθαι, *quam formam* IV. 139. *f. tenuere editores omnes, etiam novissimi, sed nos ex probato cod.* F. (*quem unum nobis nostris inspicere oculis licuit*) δίζησθαι *edidimus.* διζήμενοι *et* διζήμενος *edd. et mssti* I. 67. *f.* 139. *f.* II. 66. *a.* III. 53. *m.* IV. 147. *m. f. Sic* ἀγγέλους διζημένους εἴ τις *etc.* IV. 151. *a.* εἰ δίζημαι εἴκοσι εἶναι ἀντάξιος, Te postulo parem esse viginti, VII. 103. *a.* δίζηται *recte ex msstis ed. Wess.* II. 38. *a. ubi olim* δίζεται. *Et* δίζησθε, V. 92, 1. *m. ubi olim* δίζεσθε. *Similiter* ἐδίζητο, I. 214. *f.* III. 41. *a. ubi olim* ἐδίζετο. *Sic* προσθήκας γάρ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίζητο, IV. 30. *a. Conf.* Ἐπιδίζησθαι.

Διηθέειν, 1) Percolare, Perluere, Eluere, Extergere. διηθήσαντες (τὴν κοιλίην) οἴνῳ φοινικηΐῳ, αὖτις διηθέουσι θυμιήμασι τετριμμένοισι, II. 86. *m.* 2) Per colum, *vel*, Quasi per colum, transire et penetrare. διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὰ κοῖλα τῆς γῆς τὰ παρὰ τὸν ποταμόν, II. 93. *f.*

Διήκειν, *i. q.* διέχειν *num.* 2. ἐκ θαλάσσης τῆς Βορηΐης ἐς τὴν νοτίην διήκουσι, Pertinent, Pertingunt, VI. 32. *m.*

Διηκονέειν, (*jon. pro* διακονεῖν) Ministrare, Operam *alicui* navare. ἐξορκοῖ ἦ μέν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῇ, IV. 154. *m.*

Διήκονος, ου, ὁ, Minister, Famulus, IV. 71. *f.* 72. *a.* IX. 82. *m.*

Διηκόσιοι, Ducenti. διηκόσια ἀποδιδοῖ, I. 193. *m.*

Διθύραμβος, ὁ, Carmen dithyrambicum. I. 23. *a. Vide supra in* Διδάσκειν.

Διϊστάναι, Dirimere, Separare.

Aor. 2. *notione passivâ aut intransitivâ*, Dirimi, Discedere *e praelio.* τέλος, οὐδέτεροι νικήσαντες, διέστησαν, I. 76. *f.* οὕτω ἀγωνιζόμενοι διέστησαν χωρὶς ἑκάτεροι. VIII. 16. *extr.* ὡς δὲ διέστησαν, VIII. 18. *a. Conf.* Δίχα.

Δικάζειν, Judicare, Jus dicere. *Absolute*: ἀνὴρ κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, I. 96. *f.* προκατίζων ἐδίκαζε, I. 97. *a.* δίκας διδόναι ταύτας τὰς ἂν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι δικά-

σωσι, VI. 139. *a. m. Cum Dativo:* τοῖσι πέλας δικάζειν, I. 97. *a.* κατὰ μέγαθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν, II. 137. *a. m.* τοῖσι Πέρσῃσι δίκας δικάζουσι, III. 31. *m. Nec vero* Judices *solum, sed et* Augures et Vates, Sententiam suam pronuntiantes, δικάζειν *dicuntur:* Τελμησσέων δικασάντων ὡς - - ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι, I. 84. *a. m. Not. Conf. Eurip. Orest.* 164. *ubi* ἐδίκασε *idem valet ac* ἐθέσπισε, Pronunciavit.

Infin. δικᾷν, *pro* δικάζειν *vel* δικάσειν, *ut* ἐλᾷν *pro* ἐλάσειν. οὐτ' ἔφη δικᾷν ἔτι, I. 97. *a. N.*

Δίκαιος, Justus, Aequus. 1) *Pervulgato vocabuli usu.* δικαιότατος ἀνδρῶν, III. 148. *m.* 2) *Ubi de* Mensurà *agitur.* αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον, Centum justae orgyiae sunt stadium sex jugeris constans; *sive* Centum orgyiae aequant (exacte efficiunt) stadium sex jugera continens, II. 149. *m.*

3) δίκαιός εἰμι ποιεῖν *vel* πάσχειν τοῦτο, *i. q.* ἄξιός εἰμι, *vel* δίκαιόν ἐστι ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν *aut* πάσχειν, Aequum est ut hoc faciam *vel* patiar, Dignus sum cui hoc accidat. οὗτος οὔνομα τοῦτο δίκαιός ἐστι φέρεσθαι, Hic dignus est, Hic meretur *etc.* I. 32. *f.* δίκαιοί ἐστε ὑμεῖς πρὸς τὴν πιεζευμένην μάλιστα τῶν μοιρέων ἀμυνέοντες ἰέναι, Aequum est ut vos *etc.* IX. 60. *f.* οἱ δὲ τὸν μισθὸν, ἔφασαν, δίκαιοί εἶναι ἀπολαβόντες, οὕτω ἐξιέναι, Hi ajebant, Aequum esse ut ita exeant (ut tum demum exeant) si mercedem accepissent, VIII.
137. *m. Alteram vocab*
structionem habes I. 39.
τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν.

4) *Neutrum*, τὸ Δίκαι
stantive positum, Aequ
δίκαιον οὕτω ἔφερε, VII. 1

Δικαιοῦν (II. 172. *f.* VI.
et Δικαιεῦν (V. 82. *m.*
dem praesens notione pr
1) Aequum censere,
mode subinde reddi pote
ciendum censere, Vel
cum constituere, *aut si*
formulà. δικαιῶ, εἴ τι π
ρῶ, σημαίνειν σοι, I. 89
ταύτῃ ἡμέρῃ πλέω δαῖτα τ
δικαιεῦσι προτίθεσθαι, I.
προσηγάγετο τοὺς Αἰγυπτίο
δικαιοῦν (αὐτοὺς) δουλεύειν
II. 172. *f.* ἐδικαίωσε δὲ κα
αὐτόθεν, II. 181. *a.*
Κροῖσος νουθετῆσαι αὐτὸν,
a. ἐδικαίευν καὶ αὐτοὶ ἕτερ
τα ποιέειν, Idem sibi faci
censuerunt, III. 79. *m.*
δικαιῶ γέρεα ἐμεωυτῷ γενέσ
142. *m.* ἄρχειν τῶν παί
καίευν, Aequum censeba
se pertinere existimaba
perare pueris, VI. 138.
του οὕτω δικαιεῦντος, Ita il
sente; Quum ille ita
dum censuisset et pro s
tentià dixisset, IX. 42. *a*
liter, adjectà Negation
ἐδικαίωσα φέρειν (τὸν ἰχ
ἀγορὴν, Aequum cens
piscem non ferrem in
rerum venalium, *sed*
ferrem; Nolui in forum
III. 42. *a.* ἐδικαίευ οὐδένα
γεῖλαι, Noluit ut qui
(Postulavit ut nemo)
intus nunciaret, III. 1

λαβεῖν ἀδέμενα οὐκ ἐδικαίευ, Noluit, Nefas duxit, III. 148. *m. f.* βοῶν θηλέων οὐ δικαιεῦσι πατέεσθαι, IV. 186. *f.* οὐκ ἐδικαίευν γενέσθαι τοῖσι κακοῖσι ὁμοῖοι, VI. 15. *f.* οὐκ ἐδικαίου (*sive* ἐδικαίευ) - - μὴ οὐκ ἐξανδραποδίσασθαί σφεας, Rem sese indignam judicavit, Male se facturum judicavit, si hos in servitutem non redigeret, VIII. 126. *m.* οὐκ ἐδικαίευν ἔτι ἀντιβαίνειν, Non amplius resistendum existimarunt, VI. 73. *a.* οὐ δικαιεῦν (*praesens notione praet.*) πειρᾷν τῆς πόλιος, Se non tentandam sibi existimasse urbem, VI. 82. *m.* οὐ δικαιοῦν -- ἀποδιδόναι, Aequum sibi non videri *etc.* VI. 86. *a.*

2) *Verbo* Δικαιοῦν *vel* Δικαιεῦν *etiam pro* κολάζειν, Punire, Mulctare, *utitur Herodotus*, *quemadmodum gallico sermone dicimus* Faire justice de quelqu'un. τοῦτον κατ' ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος ἐδικαίευ, I. 100. *f.* οἱ δὲ ἱρέες ἐδικαιεῦντο, III. 29. *f.* *Sic et in Orac.* δικαιώσει Κόρινθον, V. 92, 2. *m. N.*

De duplici istà notione, quâ verbo Δικαιοῦν *utitur Herodotus, monuit Suidas, dicens:* Δικαιοῦν δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν, καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν· οὕτως Ἡρόδοτος. *Ibi perperam vulgo, majore interpunctione post* νομίζειν *positâ, verba ista* οὕτως Ἡρόδοτος *ad sequentia referunt; quasi ea quae ibi subjiciuntur,* Δικαιῶν τοῖς αὐτοῖς *etc.*, *essent Herodoti verba, quae nihil profecto ad Herodotum pertinent. Idem error in Zonarae Lexicon propagatus est.*

Δικαστήριον, τὸ, Tribunal, Judicium, Consessus judicum. ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες, VI. 104. *f.* *ubi* ἐσαγαγόντες *edd. vett.* ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθεὶς, VI. 72. *f.* *Conf.* Ὑπάγειν.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, Judex. οἱ βασιλήϊοι δικασταί, III. 31. *m.* VII. 194. *m.*

Δίκη, ης, ἡ, 1) Lis, Caussa de quâ disceptatur. τοῖσι Πέρσῃσι τὰς δίκας δικάζουσι, III. 31. *m.*

2) Jus, Justitia. ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ, Jure, Merito, Non injuriâ, ita cum illo egi, I. 115. *m.*

3) Satisfactio, Poena, Meritum. αἰτέειν δίκας, τῆς ἁρπαγῆς, Poenas, Satisfactionem repetere, I. 2. *f.* 3. *a.* τῆς ἑωυτοῦ φυγῆς, IV. 164. *a.* τοῦ Λεωνίδεω φόνου, VIII. 114. *a. m.* εἰρώτεον τίνα δίκην ἂν ἕλοιτο, Quaesiverunt ex eo, quam satisfactionem postularet, IX. 94. *a.* δίκας διδόναι, Poenas, Satisfactionem dare, I. 2. *f.* 3. *a.* IV. 164. *a.* VIII. 114. *f.* IX. 94. *a.* Ἁρπάγῳ Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, Poenam inflixit, I. 120. *a.* ταύτην δίκην τῆς ἐκτυφλώσιος ἐκτίνουσί τοι, Hanc tibi poenam luunt, Satisfactionem dant, IX. 94. *f.* ἐνθαῦτα ἡ δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω τοῖς Σπαρτιήτῃσι ἐκ Μαρδονίου ἐπιτελέετο, IX. 64. *a.* οἱ Αἰγινῆται δίκας ἐδίδοσάν τε καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων ἐν Ἐπιδαύρῳ, Æginetae poenas (satisfactionem) invicem dabant et accipiebant in Epidauro, *id est*, Lites suas in Epidauro coram judice Epidaurio disceptabant, Jurisdictioni Epidauriorum erant subjecti, V. 83. *a.* *ubi* δίκην

λαμβάνειν *significat* Satisfactionem accipere. *Sed* I. 115. *f.* ἔλαβε τὴν δίκην *significat* Meritum accepit, *id est*, Meritam poenam luit.

Δίκτυς, *plur.* δίκτυες, Bestia *nescio quae* Libyca, IV. 192. *a.*

Διμναῖος, Duarum minarum pretio. διμναίους ἀποτιμησάμενοι, V. 77. *m. ubi quidem vulgo* διμνέως, *sed vide Var. Lect. et Not.*

Διξός, ἡ, όν, (*jon. pro* δισσός) Duplex, Geminus, *Plural.* Bini, Gemini, Duo. περὶ τούτου διξὸς λέγεται λόγος, Duplex fama fertur, III. 32. *a. ubi* διφέρεται *olim edd.* οὗτος διξοὺς λόγους λεγομένους ἔχει, De hoc homine duplex fama fertur, IX. 74. *a.* διξὰ Ἡρακλήϊα, Duo genera templorum Herculis, *alterum Herculi Deo consecratum, alterum heroi*, II. 44. *f.* διξαὶ γάρ εἰσι αἱ ἴβιες, Duo sunt genera ibium, II. 76. *a.* διξοὶ Αἰθίοπες ἐστρατεύοντο, Duo genera Aethiopum, VII. 70. *m.* διξὰς ἱστίας οἴκεε, Duas domos incolebat, V. 40. *f.* διξαὶ πύλαι, Duae portae, V. 52. *a. m.* διξὰ φυλακτήρια, ibid. διξὰ θυρώματα *quaenam dicat* II. 169. *f. haud satis liquet.* (*conf.* Θύρωμα.) ἡμίονος διξὰ ἔχουσα αἰδοῖα, τὰ μὲν ἔρσενος, τὰ δὲ θηλέος, Duplex pudendum, VII. 57. *f.* διξῶν οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων ἀδελφεῶν, Quum duo ei essent fratres natu majores, VII. 205. *a.* καρπῶν ἐστερήθητε διξῶν ἤδη, Duorum annorum fructibus (*quasi dicas*, Duobus proventibus) frustrati fuistis, VIII. 142. *m. f.*

Διοδοιπορέειν, Conficere viam. ὡς δὲ τὰς δύο μοίρας (τῆς ὁδοῦ πεπορήκεσαν, VIII. 129. *a.* διωδοιπ.

Δίοδος, ου, ἡ, Transitus, ... transitur. ἐστρατοπεδεύοντο ... διόδῳ, (*ad Thermopyla* ... 201. *a.* τὰς διόδους φυλάσσε... μεν, IX. 99. *m.* 104.

[Διοικοδομέειν. *Vulgatum ol...* κοδομημένου δὲ αὐλῶνος I... *m. cum Viris doctis in* δι... μημένου *mutavimus. Vi... Lect. et Not.*]

Διοίχεσθαι, (*vel* Διοιχέεσθαι ...terire: *unde Praet. Pass.* ... ραι ὑμῖν τοῦ ἀριθμοῦ διοι... IV. 136. *f. Sic ibi per Er... scripsit Noster, ubi m... fortasse* ὁ τῶν ἡμερέων διοίχηται.

Διόργυιος, ου, ὁ, ἡ, Duar... gyiarum, *i. q.* Duodec... dum mensurà. λίμνη βάθος διόργυιος, Lacus altitudo pedum XII e... 195. *m.*

Διότι, Quoniam, *cum I... construitur in oratione* τιμᾷν Σαμίους, ἔφη, διό... ναί οἱ τὸν πάππον δημοσίῃ ...μίων, Colere se, ait, Sa... quod avus ipsius public... tus fuisset a Samiis, II...

Δίπηχυς, εος, Bicubitalis... *a.* ξύλα ὅσον τε διπήχ... 96. *a.*

Διπλήσιος, (*jon. pro* διπλάσι... plus. μεταπέμπεται ἄλλους ... σίους μάντιας, Arcessit d... numerum aliorum ... Alios vates duplo n... IV. 68. *m.* διπλήσια νέμει... τέρῳ τὰ πάντα ἢ τοῖσι ... VI. 57. *a.* τὸ διπλήσιο...

plus numerus, Alterum tantum, VII. 103. *a.*

Διπλόος, Duplex. ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον, VI. 104. *a. In foem. pro communi* διπλῆ, *non* διπλόη, *sed* διπλέη *legitur* III. 42. *m. ubi* χάρις διπλέη *consentientibus* (*quod sciam*) *libris.*

Δίπους, Bipes. δίποδες μῦς, IV. 192. *f.*

Δίπτυχος, ὁ, ἡ, Duplicatus. δελτίον δίπτυχον (Duplicatam tabellam, Pugillares) λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε, VII. 239. *m.*

Δισχίλιοι, Bis mille. *Etiam in Singulari usurpatur cum nomine collectivo:* δισχιλίην ἵππον, VII. 158. *f.*

Διφάσιος, η, ον, Bifarius. *i. q.* διξὸς, Duplex, Bifarius, *et plerumque pluralis* διφάσιοι *idem fere ac* δύο *valet.* τρώματα διφάσια, Duo vulnera, Duæ clades, I. 18. *a.* ἔστι δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα, Alia duo ostia *Nili*, II. 17. *f.* εἰκόνες διφάσιαι, Duae imagines, II. 182. *m.* αἰτίαι διφάσιαι λέγονται τοῦ θανάτου, Duplex caussa memoratur, Caussa mortis bifariam traditur, De caussâ mortis duplex fama est, III. 122. *a.* ἀκταὶ διφάσιαι, Duae diversae orae, IV. 38. *a.* διφασίοισι γράμμασι χρέωνται, Duplici scripturae genere utuntur, II. 36. *f.* ἐφρόνεον διφασίας ἰδέας, VI. 100. *a.*

Διφθέρη, ἡ, Pellis. διφθέραι αἰγέαι καὶ οἴεαι, V. 58. *f.* οἱ Ἴωνες τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι, ibid. *Not.*

Διφρὰς, άδος, ἡ, *i. q.* ὁ δίφρος, Currus, Bigae. κατὰ διφράδα, *Vit. Hom.* 33. *m. in carmine, vide Not.*

Διφροφορεῖν, Sellâ *vel* Lecticâ gestare. Περσέων τοὺς διφροφορουμένους καὶ λόγου πλείστου ἐόντας, III. 146. *f. N.*

Διφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Duplicis naturæ. μιξοπάρθενον ἔχιδναν διφυέα, IV. 9. *a.*

Δίχα, Bifariam. δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας, Duas in partes divisae et contra se invicem stantes, Duabus a partibus stantes *virgines*, IV. 180. *a.* τοῖσι στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἱ γνῶμαι, Bifariam divisae erant sententiae, VI. 109. *a. et m. f.*

Διχῆ, *vide* Διχοῦ.

Διχοῦ, *i. q.* δίχα. διχοῦ σφεας διελόντες, Bifariam sese partientes, IV. 120. *a. ubi olim* διχῆ.

Διωθέειν, Dejicere. τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ διωθέουσι κάτω, IV. 103. *a.*

Med. Διωθέεσθαι. 1) *Idem fere quod Activum.* Disjicere, Dejicere. διωσάμενοι τὰ γέῤῥα, Disjecerunt et perruperunt scuta *vel crates e quibus vallum erat factum*, IX. 102. *m.* 2) A se propulsare, Amoliri, Repellere. διώσασθαι τὸν Δαρείου στρατὸν, IV. 102. *a.* τὴν εὔνοιαν διωθέεσθαι, Respuere benevolentiam *alicujus*, VII. 104. *m.* ὁ δὲ διωθέετο, At ille recusavit, Repulit a se *postulatum*, *sive postulantem*, Repulsam dedit, VI. 86, 2. *m.* χρήμασι ἐπεποίθεσαν διωθέεσθαι, (*praesens notione futuri* διωθήσεσθαι,) Confidebant pecuniis a se amoliri posse *periculum*, *nempe* τὴν αἰτίην, *culpam*

et condemnationem, IX. 88. *m.*

Διώκειν, 1) Insequi, Celeriter sequi, *non hostili animo.* τὴν ταχίστην διώκοντες (αὐτούς), IX. 11. *f.* Ἄρης Συριηγενὲς ἅρμα διώκων, Currum pone urgens, VII. 140. *f. Sed* διώκειν ἐκ τῆς γῆς, Pellere patriâ, Exsilio multare, IX. 77. *f.* 2) Jure persequi, Accusare. ἐδίωξαν (αὐτὸν) τυραννίδος, VI. 104. *f.* θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα ἐδίωκε, (*scil.* θανάτου δίκῃ ἐδίωκε) Capitis crimine accusavit, VI. 136. *a.*

Διωκτέος, η, ον, Persequendus. διωκτέοι εἰσὶ ἐς ὃ καταλαμφθέντες etc. IX. 58. *f.*

Διῶρυξ, υχος, ἡ, Fossa, Canalis. διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν, I. 75. *m.* 185. *a.* 189. *f.* ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε, IV. 39. *m.* 42. *m.* VII. 23. *a.* 117. *a. Conf.* Διεκπλώειν.

Δοκέειν, 1) Videri. οὔτε ἔδοξε μαθέειν, Neque visa est animadvertere *illum*, I. 10. *f.* ἐγώ μοι δοκέω κατανοέειν τοῦτο, Videor mihi hoc intelligere, II. 93. *f.* δοκέειν ἐμοὶ *et* ἐμοὶ δοκέειν, Ut mihi videtur, I. 172. *a.* II. 77. *m.* III. 45. *m.* 135. *m. f.* V. 69. *a.* VII. 229. *f.* VIII. 22. *f.* δοκέειν δέ μοι, *sive* δοκέειν δ' ἐμοὶ, VII. 173. *f.* ὡς ἐμοὶ δοκέειν, II. 124. *m.* VI. 95. *f.* (*ubi alii quidem* δοκέει.) VIII. 30. *m. Sed* ὡς δὴ ὦν ἐμοί τε (*sive* ἐμοί γε) δοκέει, *seq. Infin.* I. 58. *f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf.* Ὡς *num.* III. καί σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι· δόξαν δέ σφι, *etc.* Quod quum illis visum fuisset, Quod quum decrevissent, II. 148. *a.*

2) *i. q.* νομίζειν, Exis
Opinari, Putare, S
εἴ τι περὶ τῶν θείων πρηγμ
κέειν δεῖ, IX. 65. *a.* οὐ γ
κέω πείθεσθαί μοι, I. 8.
δοκέων αὐτὴν ἐπίστασθαι,
νησιώτας τί δοκέεις εὔχεσθ
I. 27. *m. f.* δοκέων δευτερ
οἴσεσθαι, I. 31. *a.* κάρ
(αὐτὸν) ἀμαθέα εἶναι, I
δοκέων τοὺς θεοπρόπους ο
ἀληθέως, I. 158. *f.*
Ξέρξης ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα
VII. 18. *a.* ἐδόκεε ὁ Ἱππα
δρα οἱ ἐπιστάντα αἰνίσσεσθα
56. *a.* (*Conf.* Δόκησις.)

3) Decernere, Cons
Hinc Praet. Passiv. δέδο
πείσονται, Decretum e
hi passuri sint, VI. 1
N. δέδοκται τοῖσι πρωτ
μαντίων ἀπόλλυσθαι, Dec
Constitutum est ut
vates morte plectantu
68. *f.* δέδοκτο, *scil.* αὐτ
stitutum ei erat, Co
rat, IX. 74. *m. Item* δε
ut VII. 16. *f.* εἰ δέ τοι
δέδοκται γίνεσθαι, Si ti
decretum ut ita fiat
utique vis ut ita fac
VII. 16. *f.*

Δόκησις, ιος, ἡ, Opinio, A
tio ex probabili conje
non ex certâ ratione. δ
δεῖ λέγειν, VII. 185. *a.*
lo post, τουτέων τῶν ἐθν
ἥκοντα μυριάδας δοκέω γενέ

Δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, Probatu
ctatus, Clarus. Λυκοῦρ
Σπαρτιητέων δόκιμον ἄνδρα,
m. ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δό
158. *m.* II. 162. *m.* III.
VII. 118. *f.* ἐὼν ἐν τοῖσι

δόκιμος, III. 143. *a.* τὰ πολέμια κάρτα δόκιμος, V. 111. *a.* δόκιμον ἐόντα παρὰ Ξέρξῃ, VII. 117. *a.* ἔπεμπον τὸν δοκιμώτατον σφέων αὐτέων, I. 162. *f.* II. 162. *f.* συγκαλέσας τῶν Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους, III. 127. *m.* *ubi alii* λογιμωτάτους. *Conf.* Λόγιμος.

Δολερὸς, Dolosus. δολερὸς καὶ ἁλμυρὸς ποταμὸς, *Hellespontus*, VII. 35. *f.*

Δόλος, ου, ὁ, Dolus. μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν, IX. 90. *f.*

Δολοῦν, Fraudulenter agere, Decipere. τοιούτῳ φαρμάκῳ δολώσας, I. 212. *m.*

Δόμος, ου, ὁ, Ordo, Stratum, Compages *lapidum vel laterum in aedificio.* διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου, I. 179. *a. m.* ὑποδείμας τὸν πρῶτον δόμον λίθου Αἰθιοπικοῦ, II. 127. *f. Conf. Lexic. Polyb. h. v.*

Δονέειν, Agitare, Vehementer commovere. δονέουσι τὸ γάλα, IV. 2. *f.* ἡ Ἀσίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα, VII. 1. *m.*

Δόξα, ης, ἡ, Opinio. *Notemus singularem pleonasmum quo utitur Noster, dicens* ὥς οἱ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, I. 79. *m.* N. *Sic iterum,* ἐπεὶ αὐτοῖσι παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα ἀπέβαινε ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον, VIII. 4. *a. Etiam illa dictio,* ἐπιστέατο (*jon. pro* ἐπίσταντο *vel* ἠπίσταντο) δόξῃ, VIII. 132. *f. pleonastica quodam modo videri potest, quoniam ipsum verbum* ἐπίστασθαι *per se, non solum* Scire, *sed et* Existimare, *apud Nostrum significat; ut ita dictum sit quasi latine dicas* In opinione suà existimabant.

Δόξα, Opinio aliorum de nobis, Gloria. *Sic* δόξαν φύσας (populus Atheniensis) αὐξάνεται, V. 91. *m. f. possis intelligere* Gloriam nactus augescit, *sive* auget illam: *sed vide ne rectius ibi* δόξα *intelligatur* Opinio quam quis de se habet, *ut ea fere sit sententia quam in latinâ versione expressimus,* Majores quotidie sibi spiritus sumit. *Conf. Not. et voc.* Φύσιν. ἀπὸ τῆς δόξης πεσέειν, Opinione, Glorià excidere, VII. 203. *f. ubi quidem et* Spe excidere *possis intelligere cum Larchero, nempe* Opinione quam de se habet et de rebus suis.

Δοξόειν, δοξοῦν, Existimare. *Unde Pass.* Existimari, *praesertim in* bonam partem. ἐθώσθη καὶ ἐδοξώθη εἶναι ἀνὴρ σοφώτατος, VIII. 124. *a.* δεδόξωσθε εἶναι ἄριστοι, IX. 48. *f. Sic* δεδόξωσθε πρὸς αὐτοῦ ἄνδρες εἶναι ἀγαθοί, VII. 135. *m. ubi perperam olim* δεδόξασθε.

Δοράτιον, τὸ, *diminut.* τοῦ δόρυ, δόρατος, Hasta, Hastula. ἀκόντια καὶ δοράτια, I. 34. *f.*

Δοριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus. χώρη δοριάλωτος, VIII. 74. *f.* IX. 4. *b. Utrobique quidem olim* δορυαλ. *edebatur.*

Δορκὰς, άδος, ἡ, Dorcas, Fera ex cervino genere. κέρας δορκάδος, VII. 69. *m. Sed* IV. 192. *a. pro* δορκάδες *libri ferè omnes in* ζορκάδες *consentiunt.*

Δορπίη, ἡ, τῆς ὁρτῆς, Vespera quae festum antecedit, *sive* Primus Apaturiorum (*sive* Dionysiorum apud Aegyptios) dies,

II. 48. *a. Not.*

Δόρυ, ατος, τὸ, Hasta, Lancea. *δόρατα τοῖσι πλεόνεσιν ἐτύγχανον κατεηγότα*, VII. 224. *a. τὰ δόρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων οἱ βάρβαροι*, IX. 62. *m. δόρατα ναυμαχα*, Hastae ad pugnam navalem comparata, VII. 89. *f. Aemilio Porto Herodotus visus erat ita vocare* Nauticos contos, *qui sunt* Oblongae perticae cuspide ferreà munitae, *quibus nautae naves impellunt et saepe pugnant cum hoste. Conf.* Δοῦρας.

Δορυάλωτος, *vide* Δοριάλωτος.

Δορυφορέειν, Hastatum esse, Satellitem esse et corporis custodem *regis vel principis. ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα*, II. 168. *b. τὸν χίλιοι Περσέων ἐδορυφόρεον*, III. 127. *a. δορυφορέειν Ὀροίτεα*, III. 127. *m.*

Δορυφόρος, ου, ὁ, Hastatus, Satelles, Custos corporis. *δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο, κορυνηφόροι δέ*, I. 59. *f.* Gyges, priusquam regno potitus est, *δορυφόρος* fuerat Heraclidarum, I. 91. *a. κρατῦναι αὐτὸν (τὸν βασιλέα) δορυφόροισι*, I. 98. *a. πέμψας τῶν δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους*, I. 113. *f. Omitto plura colligere.*

Δοσίδικος, ου, ὁ, Qui caussam suam judici judicandam permittit, Qui se judicis judicio submittit, VI. 42. *a. ubi* Δωσίδικ. *per* ω μέγα *ed. Wess. et seqq. Vide Var. Lect. et Not.*

Δόσις, Donum, Beneficium. *αἰτέο δόσιν τὴν τινα βούλεαί σοι γενέσθαι*, I. 90. *a.*

Δοτέον, *adjectivum verbale, a verbo* διδόναι, Dandum. *οὕτω δὴ σφι*

πάρτα δοτέα εἶναι χρήματ[a] ...
111. *m.*

Δουλόειν, *vide* Δουλοῦν.

Δουληΐη, ης, ἡ, (*jon. pro* δουλ... ...vitus. *τὴν δουληΐην ὑπομεῖ*... 12. *f.*

Δουλήϊος, η, ον, (*pro* com... λειος) Servilis. *στείλας τ*... *τέρα ἐσθῆτι δουληΐῃ*, III. ...

Δούλιος, *i. q.* δουλήϊος, S... *ἕξουσι δούλιον ζυγόν*, VII. ...

Δουλοπρεπής, έος, ἡ, Servo... niens, Servilis. *οὐδένα* ... *λοπρεπέα ἔχουσι*, I. 126. ...

Δοῦλος, η, ον, *Adjective u*... VII. 7. *m. Αἴγυπτον πᾶ*... *λὸν δουλοτέρην ποιήσας ἢ*... *ρείου ἦν.*

Δουλοσύνη, ης, ἡ, i. q. δουληΐη, S... I. 129. *a. περιημεκτέοντες* ... *λοσύνῃ*, I. 164. *a. τὴν δ*... *οὐκ ἀνεχόμενοι*, I. 169. *a* ... *λαχθέντες δουλοσύνης*, I. ... *Adde* IV. 118. *m. f.* VI... *m.* IX. 27. *a.* 76. *m.* 9... *Raris quibusdam in loci*... 95. *f.* VII. 102. *m.* o... *λωσύνη per* ω *editum e*... *jam pridem correctus e*... *Etiam in nostro cod. F.* ... *νην per* ω *perperam scrib*... 76. *m. quem ad locum*, ... *Var. Lect. adnotavi*, no... nendum esse ibi no... Accusativo positum, δ... quippe ibi idem ac δούλ... valere, *dormitasse me* ... *illa scriberem*, *intelligo* ... *alia ut taceam*, *opinion*... *ipso limine obstat adject*... *tivus αἰχμαλώτου.*

Δουλοῦν, In servitutem r... *Passiv. δουλοῦσθαι ὑπό* ... *ὑπὸ τινί. οἱ Κᾶρες ἐδουλώθ*...

Ἁρπάγου, Cares ab Harpago in servitutem redacti sunt, scil. *non ut ipsius Harpagi, sed ut Cyri imperio, Harpago operam suam in hoc navante, essent subjecti*, I. 174. *a.* Λυδοὶ ὑπὸ Πέρσῃσι δεδούλωντο, *Scilicet* Sub Persarum potestatem erant redacti, I. 94. *f.*

[Δουλωσύνη, *vide* Δουλοσύνη.]

Δοῦρας, *sive* Δοῦρυ, *ατος*, τὸ, *i. q.* δόρυ, Hasta, Fustis. τύπτοντες δούρασι τὸν ἠέρα, I. 172. *f.*

Δραμεῖν, Currere, *vide in* Τρέχειν.

Δράμημα, *ατος*, τὸ, *idem fere ac* ὁ δρόμος, Cursus: *sive potius*, Curriculi genus quoddam, Cursuum institutum. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον, VIII. 98. *extr.*

Δράσσεσθαι, Prehendere, Manu capere, III. 13. *f.*

Δρέπανον, ου, τὸ, Falx, I. 125. *m.* Ensis falcatus, V. 112. *f.*

Δρέπειν, Metere, Demetere. δρέπειν τὴν κασίην, III. 110. *extr.*

Δρησμὸς, οῦ, ὁ, (*jon. pro* δρασμὸς) Fuga. δρησμὸν ἐβούλευε, De fugâ cogitavit, V. 124. *a.* VIII. 97. *a.* 100. *a.* *Sic in Plur.* δρησμὸν ἐβούλευον, VIII. 4. *a. et* 18. *f. ubi alii* ἐβουλεύοντο, *quod et ipsum quidem teneri potuerat, quum praesertim de* Pluribus *agatur* inter se deliberantibus: *et sic consentientibus (quod sciam) libris omnibus scribitur* οἱ Ἕλληνες δρησμὸν βουλεύονται, VIII. 75. *m. f.* δρησμῷ ἐπιχειρέειν, VI. 70. *a.* ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων, VIII. 23. *a.*

Δρόμος, ου, ὁ, Cursus. *Notemus formulam*, περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, De rerum summâ jam periclitantes, VIII. 74. *a. Conf. Var. Lect. et Not.*

Δρῦς, υὸς, ἡ, Quercus. Δρυὸς κεφαλαί, *Loci nomen*, IX. 39. *a. m.*

Δύειν, δῦναι, Subire *aquam;* Descendere *in mare.* δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, VIII. 8. *f. Passiv. vel Med.* Δύεσθαι, *de* Occidente *sole.* ἐς οὗ δύεται ὁ ἥλιος, IV. 181. *f.* πρὸ δύντος ἡλίου, Ante solis occasum, VII. 149. *f.*

Δύναμις, ιος, ἡ, Vis, Copiae. τίω δυνάμει; (δυνάμι *fors.*) IV. 155. *f.*

Δύνασθαι, Posse. *Tertia plur.* δυνέαται, *jon. pro* δύνανται, II. 142. *a.* IV. 30. *a. Imperf. promiscue* ἠδύνατο, *ut* I. 10. *a. et* ἐδύνατο, *ut in illo*, τοῖσι Σπαρτιήτῃσι (τὰ σφάγια, *vel* τὰ ἱρὰ) καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, VII. 134. *a. N.* ὡς δέ οἱ προσπίμποντι οὐκ ἐδύνατο (*scil.* τὸ πρῆγμα) κατεργασθῆναι, IX. 108. *a. Plural.* ἐδυνέατο, *jon. pro* ἐδύναντο, Poterant, IV. 114. *a. Subjunct. praes.* δυνεώμεθα. *pro* δυνώμεθα, IV. 97. *m.* δυνέωνται, *pro* δύνωνται, VII. 163. *a. et ibi Var. Lect. Aor.* 1. ἐδυνάσθην, *pro* ἐδυνήθην, II. 19. *a. m.* 43. *a.* ἐδυνάσθη, II. 140. *b.* ἐδυνάσθησαν, VII. 106. *f.* δυνασθῆναι, Potuisse, II. 110. *f.*

Notemus formulas quasdam. δύναται τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Valet (significat) hoc vocabulum *etc.* II. 30. *a.* VI. 98. *f.* τριηκόσιαι ἀνδρῶν γενεαὶ δυνέαται (Valent, Aequiparant) μύρια ἔτεα, II. 143. *a. m.* ἀνὴρ μέγα δυνάμενος, Potens, Multum pollens, *Vit. Hom.* 33. *a.* δυνάμενος παρ' αὐτῷ μέγιστον Περσέων, VII. 5. *a.* δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστα ξείνων,

IX. 9. *a. ubi plerique quidem* μέγιστον.

Δυναστεύειν, Potentem esse, Multum posse. εἶχε μὲν τὸ πᾶν κράτος Πεισίστρατος, ἀτὰρ ἐδυνάστευε καὶ Μιλτιάδης, VI. 35. *a. ubi* ἐδυνάστευέ τε καὶ *habent probi nonnulli codd. qui fortasse* τι, *non* τε, *debuerant in hanc sententiam*, Sed nonnihil etiam poterat Miltiades. πέμπε χρήματα ἐς τοὺς δυναστεύοντας ἄνδρας ἐν τῇσι πόλισι IX. 2. *f.*

Δυνάστης, ου, ὁ, Dynasta, Dominus, Vir potens. ἀνδρῶν δυναστέων παῖδες, II. 32. *a.*

Δυνατὸς, Potens. *Comparat.* τοὺς Ἑλλήνων δυνατωτάτους, I. 53. *f.* 56. *a.*

Δυνατὸν (*ait Aem. Portus*) *interdum accipi videtur pro eo quod est* Decorum, Honestum, Quod facere licet ac fas est. ἀτυχῆσαι τὸν χρήζοντα οὔ σφι δυνατὸν, Ipsis nefas est orantem pati repulsam; Apud ipsos turpe censetur ac nefas esse judicatur si *etc.* IX. 111. *a.*

Δυνατῶς ἔχει ἐμοὶ, Possum, Mihi licet, In potestate meâ est ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, VII. 11. *m. ubi codd. nonnulli* ἱκανῶς, *quod vide infra suo loco.*

Δύο, Duo, *non* Δύω *scribitur apud Herodotum*, II. 44. *a.* IV. 87. *a.* V. 56. *a.* 57. *m.* 58. *a.* VIII. 73. *a. etc. Genit.* δυῶν, *non* δυοῖν, δυεῖν *aut* δυῷν, *ut habent subinde mssti aut editi nonnulli libri. Vide* I. 14. *f. cum Var. Lect. et Not.* I. 94. *m. lin.* 20. *nostræ edit. et ibi Var. Lect.* I. 130. *a.* III. 131. *m.* IV. 1. *m. etc. Dativus* δυοῖσι I. (*lin.* 31. *nostræ edit.*) V *m. quo spectat etiam* δυο *est apud Hesych. Usurp*ro δύο *etiam tamquam* ind bile. δύο ζεύγεσι, III. 1 μετὰ δύο τῶν σφετέρων, VI *f.* δύο νηῶν, VIII. 82. *ext*

Δυσειδὴς, έος, ὁ, ἡ. Deform 61. *m.*

Δυσεντερίη, ης, ἡ, Dysenteri 115. *m.*

Δυσθανατέειν, Aegre mori viter (Iniquo animo) mortem, IX. 72. *b. Conf.* III. 106. *et Foesii Oecon pocr. voc.* Δυσθάνατος.

Δυσθυμέειν, Despondere an μὴ δὲ δυσθύμει, Nec ve sponde animum, VIII. :

Δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, Male tus. ἐπὶ ἄνδρας δυσμενέα 82. *a.*

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, T difficilis, Difficilis ad gnandum, VII. 236.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, Occasus. ἑσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέ 31. *b.*

Δυσμορφίη, ης, ἡ, Defo ἐλίσσετο τὴν θεὸν ἀπαλλά δυσμορφίης τὸ παιδίον, VI.

Δύσοδμος, Male olens. ἐν τάτῳ γινόμενον, εὐωδέστατ III. 112. Conf. Δυσώδης.

Δυσπετέως, Difficulter, Cu gno labore. ταῦτα δυσπετ ωνται, III. 107. *a. m. u.* εὐπετέως *edd.*

Δύσριγος, ου, ὁ, ἡ, Frigor patiens. ζῶα δύσριγα, V.

Δυσχείμερος χώρη, Rigidan mem habens, IV. 28.

Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, Superat

pugnatu difficilis. τῇ ἑκάτεροί εἰσι δυσχειρωτότατοι, VII. 9, 2. *f.*

Δυσχεραίνειν, Indignari. δυσχεράνασα τῇ ὄψει, *Vit. Hom.* 30. *a.*

Δυσώδης, *i. q.* δύσοδμος, *quod vide supra.* καρπὸν φέρει δυσώδεα, II. 94. *m.*

Δύτης, ου, ὁ, Urinator. δύτης τῶν τότε ἀνθρώπων ἄριστος, VIII. 8. *a.* *Conf. supra* Δύειν, δῦναι. *Vide Polluc. VII.* 137.

Δυώδεκα, Duodecim, I. 16. *a.* II. 147. *m.* 151, *a.* 175. *m. f. et alibi. Galeus quidem ad* I. 16. *m. praecepit :* „Lege δώδεκα : id „enim est ἰωνικώτερον : itaque „perpetuo scribit codex Arch. „quod semel monuisse sufficiat." *At talis Jonismus nobis incompertus est : et, quod ad codicem Arch. spectat, pro olim vulgato* δώδεκα, II. 175. *m. f.* (*ubi in plerisque codd. vocabulum hoc cum aliis nonnullis verbis desideratur*) *ex eodem cod. Arch.* δυώδεκα *adscivit Wesselingius. Illud mirari possis, quum simplex vocab.* δύο *constanter per* ο *breve scribatur apud Nostrum, quid sit quod* δυώδεκα *per* ω *aeque constanter efferatur. Sic quidem etiam apud Appianum, sedulum Herodoti imitatorem, constanter* δυώδεκα *scribitur : et apud Nostrum* VIII. 121. *f. etiam* δυωκαίδεκα *habemus, ubi alii quidem codd.* δυώδεκα *praeferunt. Subinde etiam divisis vocibus* δύο καὶ δέκα *scribitur, ut* III. 91. *m. f. ubi tamen variant libri.*

Δυωδεκάπολις, ιος, ὁ, ἡ. Ad duodecim oppida pertinens, Per duodecim oppida distributus. οἱ δυωδεκάπολιες Ἴωνες, VII. 95. *ubi vide Var. Lect. et Not.*

Δῶμα, ατος, τὸ, Domus. λύχνα καίουσι περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, II. 62. *a.*

Δωρέεσθαι, *verb. Med.* Donare. *Cum Accus. pers. et Dativo rei :* δωρέεται δύο στατῆρσι ἕκαστον, I. 54. δωρέεταί μιν πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεσι, III. 130. *m.* ἐδωρέετο Δημοκήδεα δαψιλέϊ δωρεῇ, III. 130. *f.* Μανδροκλέα ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα, IV. 88. *a. Similiter* VI. 125. *f.* VII. 27. *f.* 28. *f.* 54. *f.* 116. *m. Sed et cum Dativo personae et accusat. rei :* ἑκάστου δέεσθαι ὅκως ἂν αὐτῇ ἕνα λίθον δωρέοιτο, II. 126. *f.* τῷ Δαρεῖος Μιτυλήνην ἐδωρήσατο, V. 37. *a.* καί οἱ ἐκεῖνα διδοῖ, καὶ πρὸς, ἕτερα δωρέεται, VI. 125. *f. ubi alii quidem* ἑτέροισι, *subintellecto accusativo personae* μιν *vel* αὐτόν. *Denique etiam cum solo casu Personae (sive Accusativo, sive Dativo) constructum reperitur hoc verbum* IX. 110. *m. ubi* Πέρσας ἐδωρέετο *codices Wess. et nostri dedere omnes, olim vero* Πέρσῃσι ἐδωρέετο *editum erat ut apud Athenaeum IV.* 27.

Aoristus primus Passivi, passivâ notione, occurrit VIII. 85. *f.* Φύλακος εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη, καὶ χώρῃ οἱ ἐδωρήθη πολλή, *ubi alii, omisso dativo* οἱ, *praeferunt* καὶ χώρῃ ἐδωρήθη πολλῇ.

Δωρεή, ῆς, ἡ, (*jon. pro* δωρεά) Donum, V. 23. *a.* VI. 125. *f.*

Δωροδοκεῖν, *i. q.* δῶρα δέχεσθαι, Dona accipere, Donis corrumpi. ἐδωροδόκησε ἀργύριον πολύ, VI. 72. *m.* φάμενοι (αὐτὸν) δωροδοκήσαντα οὐκ ἑλεῖν τὸ Ἄργος, VI. 82. *a.*

Δωτινάζειν, Dona colligere, Stipem corrogare. πλανώμενοι οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλις ἐδωτίναζον, II. 180. *m.*

Δωτίνη, ης, ἡ, *i. q.* δωρεὴ, Donum, Munus. ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων, I. 61. *m.* δωτίνην δοῦναί τι, Aliquid *alicui* dono dare Gratis dare, I. 69. *extr.* VI 62. *a.* *Sic* δωτίνην δοῦναι νέας Naves dono dare, VI. 89. *m* *ubi* δωρεὴν *dabant alii.*

E.

Ἔα, Eram; *vide in* Εἶναι.

Ἕαδε, Placuit, *vide in* Ἁδέειν.

Ἐάειν, Ἐᾷν, Sinere, Pati, Non impedire. ἐᾷν Βοιωτῶν τοὺς μὴ βουλομένους ἐς Βοιωτοὺς τελέειν, Eos ex Boeotis, qui Boeotorum communi adtribui nollent, nil impedire; Pati ut illi a Bœotorum communi se sejungant, VI. 108. *f.*

οὐκ ἐᾷν *non utique significat* Pro imperio vetare, *aut* Per vim impedire et prohibere ne aliquid fiat; *sed* Dissuadere; Dehortari; Jubere *vel* Hortari *aliquem* ne id faciat de quo agitur. ἐδέετο, πολλὰ λέγων, καί σφεας θεοὺς πατρῴους ἀπολιπεῖν, οὐκ ἔα, II. 30. *m. Not.* οὐκ ἐῶντες τοὺς Πέρσας πείθεσθαι Ἀθηναίων τοῖσι φυγάσι, Hortantes Persas ne morem gererent exsulibus, V. 96. *m. Alter* ἐκέλευε, *alter vero* οὐκ ἔα, IV. 203. *a.* VI. 109. *a. et* V. 36. *a. ubi Hecataeus quidem* οὐκ ἔα (Μιλησίους) πόλεμον τῷ βασιλέϊ ἀναιρέεσθαι, *sed id civibus suis persuadere non potuit. Similiter* VIII. 101. *f.* XI. 77. *m. et Pythia non pro imperio jubet, sed* hortatur, *aut* dissuadet, IV. 164. *m.* V. 82. *m. Ex isto usu formulae* οὐκ ἐᾷν *intelligitur ratio illius loquendi generis elliptici, ubi verbum* κελεύειν *supplendum lectori relinquitur, u* VII. 104. *m. f.* οὐκ ἐῶν φεύγειν - - ἀλλὰ μένοντας ἐν τάξι ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι: *et* IX. 2. *a* οὐδὲ ἐῶν ἰέναι ἑκατέρω, ἀλλ' αὐτο ἱζόμενον *etc. Vide utrobique Not*

Ἔαρ, αρος, τὸ, Ver. ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τ ἔαρ αὐτῇ ἐξαραίρηται, Nunciantes Graeciae, ver ei exemtum esse ex anno, VII. 162. *m quae dictio quid valeat, mo ibidem docetur.*

Ἐατέον, *adjectivum verbale*, Sinendum, Non impediendum. ἐατέον ὦν εἶναι φεύγειν τὸν Πέρσεα Permittendum igitur esse u fugiat Persa, VIII. 108. *f.*

Ἔβενος, ου, ἡ, Ebenus arbor. φάλαγγες ἐβένου, III. 97. *m.*

Ἐγγενής, έος, ὁ, ἡ, Indigena. ἐόντες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, II. 47. *a*

Ἐγγίνεσθαι, 1) Innasci, Inesse. ἐ τούτῳ (τῷ κάλυκι) τρωκτὰ ἐγγίνεται συχνά, II. 92. *m. Similiter,* Intra *domum vel regionem aliquan aut populum* Nasci. βουλόμενοι ἐ αὐτέων παῖδας ἐγγενήσεσθαι, Cupientes ut ex illis (*Amazonibus* liberi sibi nascerentur, (*qu nimirum essent* ἐγγενέες) IV. 111 *extr. ubi poteras* ἐκγενήσεσθαι *suspicari, sicut* IV. 155. *a. es* ἐξεγένετό οἱ παῖς, *sed in* ἐγγίνεσθαι *consentiunt libri.*

2) Interesse, Interjectun

esse, Intercedere. *Sic, ubi de* Tempore *agitur:* χρόνου ἐγγινομένου συχνοῦ, Quum multum temporis intercederet, Quum longa mora traheretur, I. 190. *extr. Sed eàdem fere notione* II. 175. *f. habes* χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ. *Rursus vero,* χρόνον ἐγγενέσθαι τριβομένῳ τῷ λαῷ, II. 124. *m.*

3) Accidere, Contingere. τοῦτο ἀμήχανον μή κοτε ἐγγένηταί σφι, Fieri non potest ut hoc umquam illis contingat, Inter (*vel* Penes) illos existat et obtineat, *scil. ut omnes aut unius pareant imperio, aut saltem inter se sint concordes,* V. 3. *m.* ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, Quaecumque in hominis naturam et conditionem cadunt, VIII. 83. *m.* ἐγγενέσθαι μοι, Contingat mihi, *praefert cod. Arch.* V. 105. *f. ubi alii* ἐκγενέσθαι *vel* ἐκγενέσθω.

4) 'Εγγίνεται *seq. Infinit.* Licet, Licitum est. τῷ θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὔ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθά, I. 132. *m.* Λαμψακηνῶν οὐδενὶ ἐγγίνεται ἀγωνίζεσθαι, VI. 38. *m.*

'Εγγλύσσειν, Dulcem, Subdulcem esse. *Loti radix esculenta* ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, Sat dulcis est, II. 92. *m. Hesychius,* 'Εγγλύσσει· ἐγγλυκάζει: *quod active vulgo accipiunt,* Indulcat, Dulcedinem infert ori: *nos cum Schneidero neutraliter accipimus.*

'Εγγλύφειν, Insculpere. ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύψαι, II. 4. *m.* ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, II. 106. *m.* ζῶα ἐγγέγλυπται, II. 148. *f.* ζώων ἐγγεγλυμμένων, II. 124. *m. f.* τεῖχοι τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι, II. 148. *f. Sic* τύπους ἐγγεγλυμμένους *ex Arch. et Vind. correctum* II. 136. *a. ubi alii vulgo* εὖ γεγλυμμ.

['Εγγονος, Nepos. ἐγγόνοισι *praefert unus cod. Reg. b.* VII. 106. *m. ubi alii vulgo* ἐκγόνοισι, Posteris.]

'Εγγράφειν, 1) Inscribere. γράμματα ἐγγράψαι στήλῃ, IV. 91. *a.* II. 102. *f.* 2) *de* Picturà. ζῶα ἑωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράψαι, Varias figuras in vestibus suis pingere; Coloratas figuras vestibus imprimere, I. 203. *f. Conf.* Προσεγγράφειν.

'Εγγυᾶν, Despondere. *Pater dicit sponso,* ἐγὼ ἐγγυῶ σοι τὴν ἐμὴν παῖδα: *Sponsus respondet,* 'Εγγυῶμαι, Accipio desponsionem, VI. 130. *m.*

['Εγερσις. *Vide* 'Αγερσις.]

'Εγκάειν *et* 'Εγκαίειν, Accendere. κάμινον ἐγκαίοντες (*al.* ἐγκάοντες) κεράμου λεπτοῦ, *Vit. Hom.* 32. *a.*

'Εγκατακοιμηθῆναι αὐτόθι, *scil.* ἐν τῷ ἱρῷ, Cubare, Pernoctare in templo, VIII. 134. *extr.*

'Εγκαταλείπεσθαι (ἐν τοῖσι ἀγῶσι), Pone relinqui *in stadio,* Cursu superari. οἱ ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται, VIII. 59. *extr.*

'Εγκατιζόμενος ἐς τοῦτον τὸν θρόνον, Sedere jussus in hac sellà, V. 26. *a. Conf.* Κατίζειν.

'Εγκεῖσθαι, Instare, Urgere. πολλὸς ἐνέκειτο, λέγων τοιάδε, VII. 158. *a. Perperam olim* τὰς ἐγκειμένας ἡμέρας, III. 157. *f. pro* συγκειμ.

'Εγκερᾶν, Immiscere, Miscere, Turbas excitare. ἐγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα, V. 124. *a.*

'Εγκεχρημένος *vide in* 'Εγχρίειν.

Ἐγκληΐειν, (*jon. pro* ἐγκλείειν) Intus claudere, Occludere. ὅκως τὰς πύλας ἐγκληΐσειε, IV. 78. *m.*

Ἐγκοιλαίνειν, Intus excavare. *Hinc* ἐγκοιλήνας, III. 73. *f. ubi nonnulli quidem libri* ἐκκοιλήνας *praeferunt. Conf.* Κοιλαίνειν.

Ἐγκολάπτειν, *i. q.* ἐγγλύφειν, Insculpere, Incidere *saxo.* (*Videtur quidem* ἐγγλύφειν *exquisitiorem quamdam artem significare.*) καί σφι γράμματα ἐνεκεκόλαπτο, I. 93. *m.* ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα, I. 187. *a.* γράμματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολαμμένα, II. 136. *m. f.* γράμματα ἐπὶ τρίποσί τισι ἐγκεκολαμμ. V. 59. *a.* δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγκεκολαμμ. II. 106. *a.* *Pro* ἐγκολάπτειν *habes* ἐντάμνειν ἐν τοῖσι λίθοισι, VIII. 22. *a.*

Ἔγκοτος, ου, ὁ, Ira *contra aliquem* concepta, Simultas. ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι, Infensi Samiis, III. 59. *f.* (*pro quo est* αἰεί σφι ἐνέχοντες χόλον, VIII. 27. *a.*) τῇ γυναικὶ οὐκ ἔχε ἔγκοτον, IX. 110. *a.* δεινόν τινά σφι ἔγκοτον διὰ τὸν προπηλακισμὸν ἔχων, VI. 73. *a.* τινὰ ἔγκοτον εἶχε Παρίοισι διὰ Λυσαγόρεα, VI. 133. *a.* τουτέων δή σφι ἀμφοτέρων (id est, διὰ ταῦτα ἀμφότερα) ἔχοντες ἔγκοτον, VIII. 29. *a.*

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, In suâ potestate habens. τῶν (*jon. pro* ὧν) αὐτοὶ χωρέων ἐγκρατέες εἰσὶ, VIII. 49. *a.* τῆς αὐτοὶ ἐγκρατέες ἔσαν, IX. 106. *a.*

Ἐγκτᾶσθαι, Possessionem acquirere *in aliquâ regione.* ἀνδρὶ Ἕλληνι δοὺς ἐγκτήσασθαι πόλιν ἐν Θρηΐκῃ, V. 23. *m. ubi alii quidem* ἐγκτίσασθαι. *Vide Var. Lect. et Not.*

[Ἐγκτίζειν, Condere *urbe*
quâ regione. Inde deri
κτίσασθαι, *quod olim p*
σασθαι *legebatur* V. 23.
praec. Ἐγκτᾶσθαι.]

Ἐγκύπτειν, Intueri, Inspic
prie Propendere ad in
dum, Prono capite (At
inspicere. ἐγκύψαντες
πέλας κακὰ, VII. 152.
olim ἐσκύψαντες, *ne i*
male. Conf. Κύπτειν.

Ἐγκύρειν, *et* Ἐγκυρέειν, *i.*
χάνειν, Incidere in *aliq*
in *aliquem.* ὁτέοισι ἐ
Quaenam in fata inc
82. *a.* ἐνέκυρσαν τοῖσι
III. 77. *m.* ἐνέκυρσε α
τῇσι μοίρῃσι, IV. 125.
autem (ait Aem. Portus
σαν *et* ἐνέκυρσε *per synco*
pro ἐνεκύρησαν *et* ἐνεκύρ
praes. ἐγκύρω *formatu*
Fut. ἐγκύρσω, *et Aor.* 1.
Sed ab ἐγκυρέειν *format*
ἐνεκύρησαν στρατῷ, VII.
et ἀλογίῃς τε ἐνεκύρησε
VII. 208. *f. ubi quidem*
- - πολλῇσι *aut* ἀλογ
malles; sed vide infr
χάνειν.

Ἐγχαλινοῦν, Frenum
παῖδας, τούς τε αὐχένας
δεμένους, καὶ τὰ στόματα
λινωμένους, III. 14. *m.*

Ἐγχειρέειν, Adgredi, Ma
movere. *Hinc deriva*
tur Partic. praet. perf.
κεχειρημένος *in illà phras*
πρός τινας καὶ ἄλλους ἐγκ
nempe πόλεμοι, Erant
manibus (*sive*, Susc
erant) etiam advers

nonnullos bella, VII. 145. *a.* *Ibi Aem. Portus, participium* ἐγκεχρημένος *eamdem fere nobiscum in sententiam accipiens, scil. ut idem valeat ac* ἐν χρήσει ὤν, *ad Praesens* Ἐγχράομαι *refert: at tale verbum, istà notione usurpatum, neutiquam agnoscere videtur Graecorum sermo. Eamdem in sententiam* ἐγκεχειρημένοι *apud Nostrum l. c. scriptum maluerunt Wess. et Valck. cui consentaneum est quod Henr. Stephanus, Thes. T. IV. col. 455. b. monuerat: „Passive* Ἐγχειρεῖσθαι *dicitur* Id cui manus ad„movetur, Id quod aggredi„mur. *Synesius,* οὔπω δὲ τότε „φόνος ἐνεκεχείρητο." *Quidni vero ipsa librorum scriptura, eamdem in sententiam locum suum possit tueri? Nihil profecto impedit quo minus* ἐγκεχρημένοι *per syncopen ab Herodoto pro* ἐγκεχειρημένοι *dictum fuisse statuamus. Scil. pro* ἐγκεχειρημ. *potuit statim brevius* ἐγκεχερημ. *dici, ac deinde, elisâ brevi vocali* ε, ἐγκεχρημ. *Superest certe apud Suidam simillima ejusdem verbi forma in Glossâ quâdam, quae in Küsteri quidem editione temere praetermissa est, sed in superioribus omnibus editionibus servata, ita tamen ut verba nonnulla, a Lexicographo olim adposita, intercidisse videantur. Glossa ista, ut hodie legitur, hujusmodi est:* Ἐγκέχρεκα. ἐγκεχείρικα πάντα Τιμολέοντι. *In mediâ glossâ intercidisse nonnihil adparet: suspicari autem licet, tali quodam modo scripsisse olim Glossatorem:* Ἐγκέχρεκα· ἐγκεχείρηκα. Ἐγκέχρεκα· ἐγκεχείρικα. ἐγκέχρεκα πάντα Τιμολέοντι.

Ἐγχειρίζειν, In manus tradere. τοῖσι στασιώτῃσι τὰς ἀρχὰς ἐνεχείριζε, V. 72. *a.*

[Ἐγχρᾶσθαι *vide in* Ἐγχειρέειν.]

Ἐγχραύειν, Infligere, Impingere. ἐνέχραυε (τῷ ἐντυχόντι) ἐς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον, VI. 75. *a. ubi* ἐνέχραε *legebat Eustath. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐγχρίμπτειν, *et* Ἐγχρίπτειν, Admovere. ἐγχρίμπτων τὸν ἵππον τῇ θηλέῃ, III. 85. *f. ubi* ἐγχρίπτων *habent nonnulli.* ἐγχρίμψαντες (*al.* ἐγχρίψαντες) τὴν βᾶριν τῇ γῇ, II. 60. *m.* N. ἐγχρίμψας (τὴν νέα) τῷ αἰγιαλῷ, IX. 98. *m. ubi rursus* ἐγχρίψας *praeferunt alii: conf. ibi Not.*

Passiv. vel Med. Ἐγχρίμπτεσθαι, Adpropinquare. ἐγχριμπτόμενοι, *scil.* τῇ γῇ, II. 93. *m.* καὶ τίς τινι ἐνεχρίμπτετο, IV. 113. *a. ubi simpl.* ἐχρίμπτετο *ms. Arch.* ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ θυούσαις, *Vit. Hom.* 30. *a.*

Ἐγχώριος, ου, ίη, ιον, Indigena, Domesticus, In terrâ quâdam usitatus. ἐγχωρίη ἐσθὴς, VI. *m.* 35.

Ἐγὼ, Ego. *Genit.* ἐμέο *et* ἐμεῦ. *Hinc* ἐξ ἐμεῦ, *i. q.* ἐκ τῆς ἐμοῦ οἰκίης, E meâ domo, Ex meâ familiâ, VI. 130. *m. ubi temere* ἐς ἐμεῦ *in editionem nostram irrepsit pro* ἐξ ἐμεῦ. *Vide supra in vocab.* Ἀξίωσις.

Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, Edens, Qui edit. κρεῶν ἐδεσταὶ ὠμῶν, III. 99. *a.*

Ἕδρη, ης, ἡ, 1) Sedes, Sessio, Mora. περιημέκτεε τῇ ἕδρῃ, Moram ægerrime tulit, IX. 41. *a.* 2) *Porro* Ἕδρη, *ut apud Hippocratem, sic apud Nostrum, dicitur etiam* Anus, ἡ ὀπίσω

ὀδὸς, Posteriora. *κατὰ τὴν ἕδρην (τοῦ νεκροῦ) ἐσηθήσαντες τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειφαρ*, II. 87. *m.*

Perperam olim ἐπ' ἕδρης, I. 17. *f. pro ἐπέδρης.*

Ἐδώδιμος, ου, η, ον, Esculentus. *ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ ἐδωδίμη*, II. 92. *m.* *ὅσα ψυχήν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα (ζῶα)*, III. 108. *a.*

Ἑδώλια, τὰ, Sedilia; Transtra *navium*, in quibus remiges sedent; Fori, Tabulata, Pons *navis.* *στάντα ἐν τοῖσι ἑδωλίοισι ἀεῖσαι*, I. 24. *m.* Stans in summae puppis foro, *ait A. Gellius XVI.* 19. *In Glossis Herodoteis, a Suida etiam repetitis, pro ὑποστρώμασι videndum ne καταστρώμασι scriptum oportuerit.*

Ἐείκοσι, *subinde pro comm. εἴκοσι*, Viginti. II. 121. *a.* 122. *f.* 130. *f.* III. 23. *a.* *Vide ubivis Var. Lect.*

Ἕειν, Collocare, Statuere. *εἷσε ἄγων ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον*, III. 61. *f.* *ἱρὸν εἰσάμενοι*, I. 66. *a.* *Conf. ὑπείσας. Hinc Passiv. ἱρὸν ἧσται*, Collocatum est templum, IX. 57. *m.* *idem valens ac ἱδρυμένον ἐστὶ, ibidem paulo ante.* *πεφυλαγμένος ἧσο*, Sede VII. 148. *m.* *in Orac.*

Ἐέργειν, *vide in* Ἔργειν.

Ἕζεσθαι, Sedere. *ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἕζεσθε*, VIII. 22. *m.* *N. cum Var. Lect. conf.* Μέσον.

Ἐθέλειν *et* Θέλειν, (*Imperf. ἐθέλεσκον*, VI. 12. *f.* *Fut. θελήσειν*, I. 109. *m. f.* *Aor.* 1. *θελῆσαι*, I. 24. *a.* *ἠθέλησαν*, I. 59. *m. f.*) 1) Velle, Cupere. *Quâ notione positum hoc verbum redundans videri poterat in illâ phrasi*, IX. 14. *a.* *ἐβουλεύετο θέλων εἴ κως τούτους πρῶτον ἕλοι: nec v jici debuit, licet e codicib nullis exsulet: (vide Va et Not.) nempe idem est dixisset, θέλων ἑλεῖν τούτο τον εἴ κως δύναιτο. Conf.* V 15. *seq. et vide infra s Ei conjunct. condition. n*

2) *Idem fere quod μέλ Infinitivo verbi, cui hoc ju addat vim Futuri tempo θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀ ἡ τυραννὶς*, I. 109. *m. f.* *supra*, Ἀναβαίνειν.) *εἰ ἐθ μηδὲν ἀντίξοον κατασττῆναι* 49, 2. *f.* *N.* *εἰ (ὁ Νεῖλος) ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον*, II. 1 *σφι ἐθελήσει ἡ χώρη etc.* II

3) *Ut φιλεῖν, sic et interdum idem valet ac ε* Solere, Consuesse. *συ ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμ* 74. *f.* *μεγάλα πρήγματα λοισι κινδύνοισι ἐθέλει καται* VII. 50. 2. *τῷ εὖ βου πρήγματι τελευτὴ ὡς τὸ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι* 157. *f.* *οἰκότα βουλευομέν θρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἐθέ σθαι· μὴ δὲ οἰκότα βουλευ οὐκ ἐθέλει οὐδὲ ὁ θεὸς etc.* 60, 3. *f.*

4) *τί θέλει τὸ ἔπος εἶναι*: sibi vult hoc verbum? significat? VI. 37. *m. f.* *τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν*, ἰ *ac, γνῶναι τὸν νόον τῶν διὰ* IV. 131. *f.*

Ἐθελοκακέειν, Ultro (Delib ignaviter et male rem VIII. 69. *f.* *ἐθελοκακέοντ ἔφευγον*, I. 127. *extr.* V. VIII. 85. *a.* *ἀποδεικνύμ ἔργα λαμπρὰ καὶ οὐκ ἐθελε

τες, VI. 15. a. ὑμέες ἐν τῷ ἔργῳ ἐθελοκακέετε, VIII. 22. m. τῶν δὲ ἄλλων ἐθελοκακεόντων, IX. 67. a.

Ἐθελοντὴν, *Adverb.* Ultro, Suâ sponte. οὕτω δὴ ἐθελοντὴν αὐτὴν (φασὶ) συνεκπλῶσαι, I. 5. a. m. τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας, VI. 25. *f.* *ubi alii quidem* ἐθελοντὶ, *ne sic quidem male.*

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, Voluntarius; Ultro (Suâ sponte) aliquid faciens. Κύπριοι δὲ ἐθελονταί σφι προσεγένοντο, V. 104. a. Ἀρτυβίῳ ἐθελοντὴς ἀντετάσσετο Ὀνήσιλος, V. 110. *extr.* ἐθελονταὶ ἐς χιλίους (ἐβοήθεον), VI. 93. *m.* ἐθελονταὶ Φωκέες, VII. 217. *f.* εἴ τινες ἐθέλοιεν ἄλλοι ἐθελονταὶ ἰέναι, IX. 21. *f.*

Ἐθελοντὶ, *Adverb. vide in* Ἐθελοντήν.

Ἔθνος, τὸ, *vide in* Γένος.

Ei *diphthongus et simplex vocalis* ι *producta sæpe permutantur a librariis. Vide Var. Lect.* I. 73, 8. 123, 17. 164, 6. VII. 235, 6. IX. 85, 4 *et* 6.

Εἰ, I. *Conjunctio conditionalis*, Si.

1) *Plerumque construitur cum Indicativo, quem ex codd. nostris restituimus auctori* I. 89. *m.* εἴ τοι ἀρέσκει τὰ ἐγὼ λέγω, *ubi olim* ἀρέσκοι *edd.* *Sic* VIII. 140, 1. *m. f.* *scripti libri omnes dederunt* εἴ περ εὖ φρονέετε, Si bene sapitis, *ubi olim edd.* εἴ περ εὖ φρονέοιτε, Si bene saperetis. *Conf. Var. Lect.* II. 14, 3. *Rarius cum Subjunctivo jungitur, quem constanter particula* ἐὰν *vel* ἢν *postulat. Sic pro* ἢν νικηθέωσι, *quod* VIII. 49. *f. alii libri dederunt, in aliis* εἰ νικηθέωσι *erat, ubi particulam* εἰ *tueri poterat Homericus usus, Iliad.* I. 340. *V.* 258. *etc.*

2) *Saepius etiam cum Optativo sive Potentiali modo construitur, nempe in locutionibus hujusmodi:* ὡς, εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθηΐην εὑρεθείη, ἐπείρηται σφέα *etc.* I. 46. *f.* εἰ γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσειέ γε συνεχέως, φαίνη ἂν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι, VII. 16, 3. *f.* νόῳ δὲ λαβὼν, ὡς, εἰ ἀποῤῥαγείη τὸ Ἰωνικὸν, - - οἷοί τε εἴησαν *etc.* VIII. 19. *a.* ἢν μὲν δοκέῃ, - - - εἰ δὲ καὶ μὴ δοκέοι, IX. 48. *f.* *Huc pertinet usus ellipticus particulae* εἴ κως, *cujus exemplum paulo ante, sub verbo* Ἐθέλειν *num.* 1. *retulimus ex* IX. 14. *a.* *Aliud simillimum habes* VI. 52. *a. m.* εἰδυῖαν μὲν, - - - βουλομένην δὲ εἴ κως ἀμφότεροι γενοίατο βασιλῆες: *id est,* βουλομένην ἄμφω γενέσθαι βασιλῆας εἴ κως δυνατὸν εἴη. *Cui loquendi formae adfinis illa est,* ἐδέοντο τοῦ Ἀρισταγόρεω εἴ κως αὐτοῖσι παράσχοι δύναμιν, V. 30. *a.* *id est,* ἐδέοντο αὐτοῦ παρασχεῖν αὐτοῖσι δύναμιν εἰ δύναιτο *vel* εἰ βούλοιτο.

3) εἰ *particula conditionalis per Ellipsin subintelligitur* IV. 118. *m.* οὔκων ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν *etc.* Hoc nisi feceritis, nos quidem *etc.* *nisi interrogative accipi placet,* Annon hoc facietis?

4) *Interdum* εἰ *ita ponitur ut Latinorum* Siquidem, Quandoquidem, *ut fere idem valeat ac* Quoniam. *Sic* V. 97. *m. f.* εἰ Κλεομένεα μὲν *etc.* *Et* VI. 138. *m.* εἰ δὴ διαγινώσκουσι *etc.* *Adde* IX. 68. *a.* *Quod in Valckenarii Notâ ad* VII. 5, 9. *legitur,*

quasi formulam *εἰ γὰρ* posuisset Herodotus, I. 27. *m. pro εἴθε γὰρ*, Utinam, *id per typographi lapsum in ed. Wess. (in Not. p.* 507. *col. a. et b.) accidit: nec enim εἰ γὰρ, sed αἲ γὰρ præferunt libri omnes* I. 27. *m.*

5) *Elliptica formula εἰ δὲ μὴ, ubi praecedens phrasis negativa expressa est, positive accipitur*, Sin quis id fecerit. *Vide* VI. 56. *m. et Not. ad h. l.*

II. Εἰ, *Dubitationem aut Interrogationem indicans, idem fere ac πότερον valet*, An, Utrum,

1) *Construitur plerumque quidem cum Indicativo, sed subinde etiam cum Subjunctivo; ut* ἐνετέλλετο Κροῖσος ἐπειρωτᾷν εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, I. 53. *a. et m. et rursus* I. 75. *a.* ἐχρηστηριάζοντο εἰ ἀνέλωνται τὰ ὀνόματα, II. 52. *f.* N. *Aliàs cum Optativo sive Potentiali modo; ut* ὡς ἐπείρηται, εἰ ἐπιχειρέοι ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι, I. 46. *f.* ἐπειρωτέοντας ὅ τι ποιέων τυγχάνοι Κροῖσος, I. 47. *a.* οὐ λήσειν ἔφη αὐτὸν, εἰ θεός τις χειροήθης ἀπιγμένος εἴη Αἰγυπτίοισι, III. 28. *a.*

2) *Particula εἰ, (sive πότερον,) ut Latinorum* Utrum, *interdum omissa subintelligitur.* οὐδ' ἂν - - διαγνοίη, λίνου ἢ καννάβιός ἐστι, IV. 74. *f.*

3) εἴ τι, εἴ τινα, (*sive εἰ τί et εἰ τίνα scriptum oportuit*) *ita posita reperiuntur, ut abundare videatur particula εἰ, et εἴ τι idem valeat ac* nudum pronomen interrogativum *τί*; Quid? *et εἴ τινα valeat τίνα*; Quem? Quemnam? *quemadmodum Latinorum* Ecquis, Ecquid, *tantumdem fere ac nudum*
Quid? *valent. Sic εἴ τι*
περὶ Ἀρίονος, Ecquid (Quic
dicerent de Arione, I.
Similiter εἴ τινα στρατὸν
προσθέοιτο, I. 53. *a. et n*
quaesivit Croesus, An ali
exercitum socium sibi a
geret; *sed* ECQUEM, Q
NAM; *itaque rectâ res*
oraculum, τοὺς Ἑλλήνων δ
τάτους, Graecorum pop
potentissimum sibi adj
ret. *Sic denique* I. 30.
τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώ
non quaerit, An aliquen
Quemnam vidisset
hominum beatissimum
ille respondit, Tellum
niensem: *et loco form*
τινα, *quâ h. l. utentem Cr*
inducit Herodotus, paulc
in simillimâ interrogation
dicentem facit, cap. 31. *a.*
δεύτερον μετ' ἐκεῖνον ἴδοι. *Sin*
εἰρομένου Κροίσου εἴ τι εἴη
ρον περὶ τὴν Ἑλλάδα, I. :
Conf. II. 32. *a. Eodem p*
εἴ κως, Ecquo modo. εἴ κ
φυλάξαιεν τὰ τείχεα, τοῦτ
ἔμελλε πέρι, VI. 101. *m.*

III. Εἰ *interdum idem fere a*
Quod, *valet; ita quidem*
mul Dubitatio *aliqua sig*
tur. τοῖσι ἐσῆλθε ἡδονὴ εἰ μ
ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου α
I. 24. *m.* θωυμάζω εἴ μοι ἀ
σι, I. 155. *a. m.*

Εἰδεῖν, Videre. *Aor.* 2. *act.*
πάντων εἶδες, I. 30. *m. nul*
rietate. Sic εἶδεν, Vidi, I
a. et f. et 13. *a. quibus q*
in locis ἴδον *ed. Schaef.*
mss. Arch. et Vind. Sed e

Vidi, II. 148. *a. edd. omnes et mssti, excepto* F. *qui* εἶδον, *ut alibi. Aor.* 2. *Med.* ἰδέσθαι, Videre, *passim.* ἐπεὰν ἴδωνται μάστιγας, IV. 3. *f. Passivum* Εἴδεσθαι *vide paulo post.*

Εἰδέναι, Scire, Nosse. II. 28. *a. et alibi.* οἶδα, Novi, IV. 15. *a.* ἴδμεν, Novimus, I. 142. *a.* II. 68. *a.* III. 60. *f.* VII. 111. *a. et alibi; interdum quidem* ἴσμεν *praeferunt codd. nonnulli, ut* I. 178. *f.* IV. 197. *m. et sic vett. libri (quod sciam) omnes* IV. 162. *f. nempe ex librariorum usu, non ab Herodoti manu. Plusquamperf.* ᾔδεα, Noveram, *jon. pro* ᾔδειν· ᾔδεα γὰρ ἀκοῇ, II. 150. *a. m. Item* ᾔειδα, *unde* ᾔειδε, Noverat, I. 45. *f. ubi alii quidem* εἶδε. *Subjunct.* ἵνα εἰδῶ, (*tamquam ex* εἰδέω *contract.*) Ut sciam, II. 114. *f. ubi olim* ἰδῶ *edd. Optat.* εἰδεῖεν, Nossent, Cognitum haberent, IX. 42. *a. ubi perperam* εἰδοῖεν *vulgo.* εἰδείησαν, III. 61. *m. ubi quidem non* Nossent *significat, sed* Arbitrarentur, Existimarent, *quemadmodum etiam verbum* ἐπίστασθαι *apud Nostrum subinde idem ac* νομίζειν *valet.* (*Etiam Praet.* οἶδα *apud Nostrum non semper* Certam scientiam *significat, sed nonnumquam idem fere valet ac* Audivi, Novi id quod narratur, Nota mihi fama est. *Sic* IV. 15. *a.* τάδε οἶδα etc. *nil aliud valet nisi id quod mox* ibid. *sequitur,* Μεταποντῖνοί φασι.) *Imperat.* ἴστω, Sciat. IV. 76. *f.* N. χάριν ἴσθι (Gratias habe) ἐὼν ἀπαθής, IX. 79. *f.*

Εἴδεσθαι, Similem esse. φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι, VI. 69. *a.* Ζεὺς ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρσῃ, Jupiter sub specie hominis Persae, VII. 56. *b.*

Εἶδος, εος, τὸ, Species, Forma, Adspectus. ὄφιες ποικίλοι τὰ εἴδεα, Serpentes variegati adspectu, Variegatà specie, III. 107. *b. Sigillatim usurpatur de* Eximià et praestanti formà *hominis.* τοῖσι εἴδεα ὑπῆρχε, Quibus egregia forma erat, Praestanti formà homines, VIII. 113. *f.* ὅσαι εἴδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, Quæcumque et præstanti formà præditæ sunt et staturà, I. 199. *f. N.* παῖδες εἴδεος ἐπαμμένοι, VIII. 105. *a. Sed et de* Formà adspectu foedà: *sic de puellà loquens Noster, quæ* δυσειδὴς *erat, memorat* τοὺς γονέας συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένους, VI. 61. *m.*

Εἴδωλον, ου, τὸ, Imago, Simulacrum, Signum. γυναικὸς εἴδωλον χρύσεον τρίπηχυ, I. 51. *f.* ὃς δ' ἂν ἐν πολέμῳ τῶν βασιλέων ἀποθάνῃ, τούτῳ δὲ εἴδωλον σκευάσαντες, (*an* εἰκάσαντες? *coll.* II. 182. *a.*) ἐν κλίνῃ εὖ ἐστρωμένῃ ἐκφέρουσι, VI. 58. *f.*

Εἰκάζειν, 1) Similem facere, Ad similitudinem *exemplaris* effingere. ἀνέθηκε εἰκόνα ἑωυτοῦ, γραφῇ εἰκασμένην, II. 182. *a.* ὁ Ἆπις ἐπὶ τοῦ νώτου αἰετὸν ἔχει εἰκασμένον, III. 28. *f.* 2) Conferre, Comparare *inter se duas res tamquam similes.* ὡς εἰκάσαι βασιληΐην τε καὶ πολιτηΐην, Quatenus licet regiam dignitatem cum jure civitatis conferre, IX. 34. *a.* τὰ πτερὰ, εἰκάζοντας, τὴν χιόνα τοὺς Σκύθας δοκέω λέγειν,

Puto Scythas, quas plumas dicunt, eas nivem intelligere, *scilicet* nivem cum plumis conferentes, IV. 31. *f.* 3) Conjectare. ὡς εἰκάσαι, Ut conjicere licet, I. 34. *f.* εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν, ἢν μὴ etc. IV. 132. *f. et mox ibidem*, Πέρσαι μὲν δὴ οὕτω τὰ δῶρα εἴκαζον. *Pro* δικασάντων, I. 84. *m.* εἰκασάντων *maluit Valck.*

Εἴκειν, Cedere. εἴκειν τινὶ τῆς ὁδοῦ, II. 80. *a.* τῇ ἡλικίῃ εἴκειν, Indulgere juvenili aetati, VII. 18. *a. m.* ἀντιβάντων τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι, VIII. 3. *a.* οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ' εἶκον, ibid. *m.* ἀντιτεινόντων τευ τέων, εἶξαν οἱ Πελοποννήσιοι, IX. 106. *f.* εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, IX. 63. *f.*

Εἴκειν, *verbum in Praes. inusitatum, sed in Praet.* Οἶκα *vel* Ἔοικα: 1) Similis sum. ἴχνος τὸ οἶκε βήματι ἀνδρός, IV. 82. *b. ubi pleriqae quidem libri* ἔοικε *praeferunt.* αὕτη οἶκε (*sic omnes*) οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ, IV. 198. *m.* οἶκε αὕτη ἡ γνώμη τῇ ἄλλῃ, VII. 147. *m. ubi* ἔοικε *nonnulli.* τῷ ἂν οἴκῃ τὸ παιδίον, Cui similis videatur puer, IV. 180. *f.* 2) Videor. ὡς οἴκασι, Ut videntur, I. 155. *a.* (*ubi male olim* εἴκασι *edd.*) *et* III. 143. *f. ubi* ἐοίκασι *olim.* αἱ ἐσχατιαὶ οἴκασι τὰ κάλλιστα ἔχειν, III. 116. *f.* (*ubi nonnisi unus cod.* εἴκασι *praefert.*)

Particip. Οἰκώς, ότος, Similis. οἰκὼς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι, III. 61. *m.* παντί τεῳ οἰκὼς μᾶλλον ἢ ἀνθρώπῳ, VI. 125. *f. Neutrum*, Οἰκός, Consentaneum, Probabile, Verisimile. *Plerumque quidem* Εἰκὸς *olim edebatur, raro etiam* ἐοικὸς *habent libri nonnulli; sed ex meliorum librorum plerisque in locis consensu colligi par est, scripturam* Οἰκὸς *ab Herodoti manu esse: vide, si placet, ad quemque locum Var. Lect. Similiter* IV. 79. *m.* VII. 161. *m.* οἰκότα ἐλπίζων, I. 27. *m.* ἔθαψε ὡς οἰκὸς ἦν τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, I. 45. *m. f.* οὔ φασι οἰκὸς εἶναι τὸν ἀληθέως τοκέα ὑπὸ τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν, I. 137. *f.* τὰ μὲν οἰκότα εἴρηκας, I. 155. *m.* οἰκότα λέγοντες, VII. 129. *f.* ἢν τὰ οἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνῃ, VIII. 60, 2. *a.* οἰκότα βουλευομένοισι etc. VIII. 60, 3. *f.* θειότερον τοῦ οἰκότος, Quam ut commune quiddam videri posset, (*interprete H. Steph.*) I. 174. *m. f.* κόθεν δὲ οἰκὸς αὐτοὺς γίνεσθαι, II. 93. *f.* οὐκ οἰκός ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν, II. 27. *f. ubi veteres quidem edd.* εἰκός *dabant, sed in* οἰκός *cum ed. Wess. consentiunt F. et Paris. Semel nos scripturam* εἰκὸς *tenuimus* II. 22. *a. ubi alteram scripturam nullo e codice mssto enotatam reperimus. Notemus praeterea formulas hujusmodi:* τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμαχέεται, Probabilis ratio mecum militat, VII. 239. *a.* λόγῳ οἰκότι χρεώμενοι, III. 111. *a.* φέρε ἴδω παντὶ τῷ οἰκότι, Age, videamus probabili quàque ratione *quid effici possit*, III. 103. *m.* ἔστι Καρχηδονίων ὅδε ὁ λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεωμένων, VII. 167. *a. N. ubi perperam olim* εἰκότι *libri omnes.*

Εἴκελος, η, ον, Similis. λέγεται δὲ

Hinc τὸ ἐὸν, i. q. εἴκελα περὶ τοῦ rum: τῷ ἐόντι χ[illegible] III. 8. *f.*

4) *Alios* [illegible]ς, ἡ, i. q. εἰκών, jus usus no[illegible]ffigies. εἰκὼ χρυσέην [illegible] ἔστι [illegible] VII. 69. *f.* N. *Sed* [illegible] εἰκόνα ἑωυτοῦ, II. 143. *a.* [illegible]peram εἰκόνι *legebatur olim* [illegible] 167. *a. pro* εἰκότι *aut* οἰκότι.

[illegible]δὸν, Catervatim. εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, I. 172. *m. ubi alii* ἰλαδόν.

Εἰλέειν, Volvere. εἰλέεσθαι, Versari. τῶν ἐν ποσὶ εἰλευμένων (ἰβίων) τοῖσι ἀνθρώποισι ἥδε ἰδέη, II. 76. *a.*

Εὐλειθυίη, ἡ, Lucina dea, IV. 35. *a.*

Εἴλη, ης, ἡ, (i. q. ἴλη.) Ala, Turma, Cohors, Caterva. Σκυθέων τῶν νομάδων ἀνδρῶν εἴλη, I. 73. *a. ubi* ἴλη *alii.* ἐπεί τε ἂν συνέλθωσι κατὰ εἴλας, Catervatim, I. 202. *a. ubi nonnulli* ἴλας, *sed* εἴλας *olim edd.*

Εἰλίσσειν, *et* Εἱλίσσειν, i. q. ἑλίσσειν, Circumvolvere, Circumplicare. σημαίνεται βύβλῳ περὶ τὰ κέρεα εἰλίσσων, (*Bovem purum sacerdos* Signat (notat) papyro circum cornua circumvoluto, II. 38. *m. ubi olim* ἑλίσσων *edd. sed* εἱλίσσων *alii edd. et mss. quod teneri potuerat.* πλόκαμον ἀποταμνόμεναι καὶ περὶ ἄτρακτον εἱλίξασαι, IV. 34. *a. et* περὶ χλόην τινὰ εἱλίξαντες τῶν τριχῶν, Circa herbam quamdam capillos circumvolvunt, ibid. *b. ubi utrobique Asperum spiritum tenent libri (quod sciam) omnes.* τὰς κεφαλὰς εἱλίχατο (*pro* εἱλιγμένοι *vel* εἰλιγμένοι ἦσαν) μίτρῃσι, VII. 90. *a. ubi* εἰλιχ. *leni spiritu praefert noster cod. F. qui et* εἰλίσσων *dedit* II. 38. *m. Conf.* Διεξειλίσσειν *et* Κατεξειλισσ.

Εἵλως, ωτος, ὁ, Hilota, Servorum genus apud Lacedaemonios. *Inde Accusat.* τὸν εἵλωτα, VII. 229. *m.* τοὺς εἵλωτας, VI. 81. *b. et Genit. plur.* τῶν εἱλώτων, IX. 10. *a. ubi quidem temere* εἰλώτων (*leni spiritu*) *in nostram editionem irrepsit. Vide Var. Lect. ad* IX. 10, 6.

Εἱλώτης, ου *vel* εω, ὁ, i. q. εἵλως. *Inde genit. plur.* τῶν εἱλωτέων, VI. 58. *m.* 75. *m.* 80. *a.* IX. 28. *a.* (*ubi* εἰλωτέων cod. *F.*) *et* IX. 80. *f. ubi* εἱλώτων *ms. Ask.* εἰλώτων *F.*

Εἷμα, τος, τὸ, i. q. ἱμάτιον, Pallium. Vestis longa. ἡ δὲ βοῦς κατακέχρυσται φοινικέῳ εἵματι, II. 132. *a. Induitur super* κιθῶνι, II. 81. *a.* κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, I. 155. *f.* εἱμάτων οὐ κατακαυθέντων, V. 92, 7. *a. m.* εἵματα ἐνεπορπέατο, VII. 77. τὸ εἷμα, III. 139. *extr. de eàdem veste quae* χλανὶς ibid. *m.* εἵματα λίνεα, II. 37. *a.*

Εἶναι, Esse. 1) *Notabiliores flexiones hujus verbi apud Herodotum occurrentes hae sunt. Indicat. Praes.* εἶ, *i. q.* εἷς, Es, IX. 76. *f.* εἰμὲν, *pro comm.* ἐσμὲν, Sumus. δυνατοί εἰμεν, I. 97. *f.* ἑτοῖμοί εἰμεν, VII. 172. *m.* ἀξιονικότεροί εἰμεν, IX. 26. *f. etc. Tertia plur.* ἔασι, *pro* εἰσί. Sunt, I. 66. *m. in orac. Sic vero etiam pro* ἀρωτῆρες εἰσὶ, I. 125. *f. codex noster F.* ἀρωτῆρες ἔασι *praefert, quod videndum an in aliis etiam codd. reperiatur. Imperf.* ἔα, *pro comm.* ἦν, Eram: πρόθυμος ἔα τάδε πυθέσθαι, II. 19. *a. m.* ἔας, *pro* ἦς, Eras; Esses: εἰ μὴ ἄπληστος ἔας χρημάτων, I. 187. *f. Tertia pers.*

Puto Scythas,
dicunt, eos niv
scilicet nivem c
ferentes, IV.
jectare. ὡς εἰκ
licet, I. 34. *f*
λέγειν, ἣν μὴ
mox ibidem.
τὰ δῶρα εἰ
των, I. 84.
Valck.
Εἴκειν, Cede
II. 80. *a.*
dulgere
18. *a. n*
χων, εἰ
οὐκ ἀν
m. ἀντ
Πελοπ
τεῖσι
Εἴκειν,
tum
κα
οἰκ
ub
p
e
c

edebatur,
ent libri
m libro-
nsensu
Οἰκὸς
vide,
Var.
II.

τε κα.
τοὺς Ἴωνας ἐν
...τάμενος τὴν πρώ-
...5. *f. ubi vide Not.*
...t *similibus formulis,*
τὸν ἀδελφεὸν ὑπάρχον
...25. *a.* ἀπέδεξε δικαστὴν
παῖδα, ibid. *f.* κατέ-
...τύραννον εἶναι, V. 94. *a.*
...ηγοὺς ἄλλους ἀπέδεξε Μιλη-
...εἶναι, V. 99. *f.* ἀπεδέχθη
...στης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος,
VII. 154. *m.* *Conf. Var. Lect.*
ad V. 3, 8. *Quibus in locutio-*
nibus Infinitivus εἶναι *pendet a*
subintellectâ particulâ ὡς *vel*
ὥστε. *quae alibi diserte adjicitur:*
ut, ὡς Σκύθας εἶναι, IV. 81. *a.*
μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα ὡς ἂν
εἶναι Ῥοδῶπιν, II. 135. *a. ubi*
nil opus erat solicitare postremi
vocabuli terminationem. ὡς εἶναι
σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν, IV.
99. *f.* ὥστε εἶναι σμικρὰ *etc.* II.
10. *m.* οὐκέτι πολλὸν χωρίον ὡς
εἶναι Αἰγύπτου, II. 8. *m. f. Vide*
Ὥς, *num.* IV.

3) Particip. ἐών, ἐοῦσα, *etc.*
ἐόντα τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύ-
τερον, I. 23. *a.* τὸν ἐόντα (*i. q.*
ἀληθέα) λέγειν λόγον, I. 95. *a.*

... IV.
... I.
... *etc.* IX.
... *formari*
... *eād.*
... *f. ubi vide*
... pro εἶναι
... *Tertia Imperat.*
... *f. videri poterat*
... *posita. sed ad* ἴσημι,
referenda est.

τὸ ἐὸν, i. q. τὸ ἀληθὲς, Ve- τῷ ἐόντι χρησάμενος, I. 30. *m.* *Alios nonnullos verbi hu- us notemus.* τοῦ θείου ἡ προ- τις ἐοῦσα σαφὴ, Est profe- piens *etc.* III. 108. *a.* αἱ ἐγένοντο --- ἀμείνονες αὐτοὶ , Fuerunt et sese præstite- , *sive* Fuerunt profecto, 86. *m.* εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων, Non- i e Græcis, II. 123. *f.* εἰ ἐν τοῦ- ἐστι ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μὴ, Si)c tibi situm est, (Si ab)endet,) ut tu rex sis aut sis, III. 85. *m.* Ἠλείων μη- ναι (Nulli licitum esse) ζεσθαι, II. 160. *extr.* ἔστι τὸ οὖρος ὑπερβάντα εἶναι ἐν δονίῃ, Licet (Potes) - - - in Macedonià, *sive* Jam rà eris in Macedonià, V. . N. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν τον ἦν, I. 21. *a. ubi* ἦν *idem ac* παρῆν *vel* ἧκε, *nec opus ut contra librorum consen- in* ἤϊε *mutaretur. Periphras- dictum est* ἔμελλε οὐ τὸ δεύ- διαφυγὼν ἔσεσθαι, VII. 194. ο διαφεύξεσθαι.

Particip. ἐὼν, *pro comm.* ὤν, est, Non fictus. τὸν ἐόντα λέ- λόγον, Verum dicere, I. 2. ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I. *f. Neutrum*, τὸ ἐὸν, Id d res est. οὐκ εἶχε συμβαλέ- τὸ ἐὸν, VII. 209. *a.* κατὰ τὸ Ex vero et justo. τὰς δίκας ιαίνειν κατὰ τὸ ἐὸν, I. 97. *a.*) ἔστι οἱ, Nonnulli. τὰ μέθρα μῶν ἔστι τῶν, VII. 187. *m. Var. Lect.*

ιοι, Nongenti. ἔτεα εἰ- σια, II. 13. *a. ubi olim* ιοσ. *Sed* εἰνακόσια, *absque variatate praeferunt omnes*, II. 145. *f.*

Εἵνεκα *et* Εἵνεκεν, (*utrumque tam ante vocalem, quam ante consonam*) *pro comm.* ἕνεκα. *Sic* τῶνδε εἵνεκα ὅκως *etc.* I. 17. *f.* τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, I. 241. *m.* τοῦ δὲ εἵνεκα (*i. q.* τούτου δὲ εἵνε- κα) τοῦτο οὕτω ποιέεται ἔχει *etc.* I. 136. *f. conf.* VIII. 85. *m. f. et ibi Var. Lect.* τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, I. 2. *m.* σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, I. 30. *a. m.* τῶνδε εἵνεκεν ὅκως *etc.* I. 22. *a. ubi alii quidem* εἵνεκα, *ut* I. 17. *f.* εἵνεκεν τουτέων, VIII. 55. *a.* τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδέκεται ἀπονοστήσειν, Quod quidem penes custodem fue- rit *etc.* I. 42. *f.* Καρυστίοισι οὐ- δὲν, τούτου εἵνεκα τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Non idcirco ulla illis mora fuit calami- tatum, VIII. 112. *f. Not.*

Εἵνυσθαι, *pro comm.* ἕννυσθαι. *Inde Compos.* ἐπιέννυσθαι, *quod vide.*

Εἶπα, Εἶπαι *et* Εἴπας *usurpat No- ster pro comm.* εἶπον, εἰπεῖν *et* εἰπών. *Sic* εἶπαν, Dixerunt, I. 120. *ter eod. cap.* IV. 158. *f.* V. 1. *f.* 39. *m. Infin.* οὐκ ἔχω εἶπαι, III. 116. *a. Variant qui- dem in hac formà libri, passim* εἰπεῖν *praeferentes: vide Var. Lect.* I. 49. *a.* 57. *a.* IV. 187. *a.* VII. 60. *a.* 152. *a. Sed* εἶπαι *tenent omnes* I. 61. *f. et* II. 53. *a. Sic et* εἰπέ, Dic, VII. 47. *m. De Participio* εἴπας, *pro comm.* εἰπών *diserte monuit Gregor. Dial. jon.* §. 52. *Vide Nostrum* I. 22. *a. cum Var. Lect. tum* I. 31. *a.* 41. *a.* 122. *a.* 128. *a.* οἷα δὴ εἴπας, I. 86. *m.* εἴπας ἐς τὰ μά- ταια ἔπεα, VII. 15. *a.* καὶ τὸν,

εἴπαντα ταῦτα, IV. 16. *m.* *Genit. plur.* εἰπάντων, III. 22. *a.* *et m.*

Εἴργειν *vide* Ἔργειν.

Εἰρέεσθαι, Interrogare, *i. q.* εἴρεσθαι *et* ἔρεσθαι: *unde Compos.* Ἐπειρεόμενος, III. 64. *f.*

Εἴρειν, Dicere. *in Praes. inusitatum; unde Fut.* ἐρῶ, *jonice* ἐρέω *apud Nostrum, ut* μέγιστον θῶμα ἐρέω, VI. 43. *m.* *Est vero etiam Futur.* εἰρήσεται, Dicetur, IV. 16. *extr. tamquam a praesente* Εἰρέω, Εἰρέειν, *formatum.* εἰρέθη *et* εἰρέαται *vide infra in* Ῥέειν.

Εἰρεσίη, ης, ἡ, Remigatio, Remigium. εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, I. 203. *a.*

Εἴρεσθαι, *i. q.* ἔρεσθαι *et* ἐρωτᾷν, Interrogare. εἰρομένου Κροίσου, I. 27. *a.* ἐκεῖνο τὸ εἴρεό με, Istud quod ex me quaeris, I. 32. *m.* *Subjunct.* ἤν τις εἴρηται περὶ Ἀναχάρσιος, IV. 76. *m. f.* *Imperf.* εἴρετο ὁ Κροῖσος, I. 30. *a.* *Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Εἰρὴν, ένος, ὁ, *vide* Ἰρήν.

Εἰρηναῖος, Pacificus, Pacatus, Amicus, Ad pacem pertinens. ὁ τροχίλος εἰρηναῖόν οἱ (*nempe* τῷ κροκοδείλῳ) ἐστί, II. 68. *f.* *Scilicet* Crocodilus οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον, *ut ait* ibid. *paulo post.* ταῦτα αὐτοῖς εἰρηναῖα ἦν, VI. 42. *extr. nempe* οὐδὲν ἐς νεῖκος φέρον αὐτοῖς, *ut ait initio ejusdem cap. Rursus* τὰ εἰρηναῖα VI. 57. *a.* *sunt commoda et honores quibus* In pace, Dum pax est, *fruitur rex Spartanorum; a quibus distinguuntur* τὰ ἐμπολέμια, *cap.* 56. *f.* *quibus* In bello *fruitur.*

Εἰρίνεος, έη, εον, Laneus. εἰρίνεον κιθῶνα, I. 195. *a.* *ubi perperam olim* ἠρίνεον *edd.* πίλους εἰρινέους, IV. 73. *f.* κιθῶνας εἰρινέους, VII. 91. *a.* *ubi prave* ο νεοὺς *edd.*

Εἴριον, τὸ, *et Plur.* τὰ Εἴρ *comm.* ἔριον *et* ἔρια, Lana *que nomine significatur* pium. τὰ δένδρεα τὰ ἄγρ θι (*in Indià*) φέρει εἴρια, τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν οἰῶν, III. 106. *f.* H ἀπὸ ξύλου, III. 47. *f.* ι *telligitur quaenam dican* τα ἀπὸ ξύλων VII. 65.

Εἰρύειν, *pro comm.* ἐρύειν, T Ducere. εἰρύειν τὸ τόξο διατείνεσθαι, Adducere dere arcum, IV. 10. *cap.* 9. *f.* πλίνθους εἴρυσ xerunt lateres, II. 136. Διειρύειν, Παρειρύειν *et* Ἐλ

Εἰρωτᾷν, *i. q. comm.* ἐρωτᾷν rogare. εἰρωτᾷν ἑκάστην V. 87. *m.* εἰρωτᾷ σε Βασι 119. *m.* εἰρωτῶσι ταῦτα · προπόποισι, I. 67. *m.* εἰρώτα rogabat, III. 22. *a.* e 13. *f.* I. 88. *m.* *ubi no dem cod. F.* ἠρώτα p *contra Nostri usum, de nuit etiam Gregor. Dial.* 73. εἰρωτέων, *jon. pro olim* I. 75. *a.* *ubi id prorsus ignorant alii.* τος τοῦ Δαρείου, (*jon.* τῶντος) V. 13. *a.* εἰρωτ VI. 3. *a.* II. 52. *a.* *Con* ρωτᾷν.

Εἰρωτέειν, *i. q.* εἰρωτᾷν *et Hinc* εἰρώτεον τί θέλοντε IV. 145. *m.* *ubi olim* ἠρώ εἰρώτευν οἱ ἑρμηνέες τίς 140. *m.* τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτ γον, IV. 145. *m.* ἐξετά τεῦντας, III. 62. *f.*

Εἰς, In, *jonice* Ἐς, *quod*

mel Εἰσάγεται *scriptum occurrit* III. 70. *m. pro quo alibi constanter* ἐσαγ.

Εἷς, μία, ἕν, Unus, a, um. ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἷς ἀνὴρ ἀπίκετο, Unus omnium maxime, VI. 127. *a.* (εἷς ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ *Proverb. vide Not. ad* III. 140. *a. m.*) ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ ἔτει, Primo et trigesimo anno, V. 89. *m. Junguntur* εἷς μὲν καὶ πρῶτος, IX. 35. *m. Foem.* μία, *et in Accus.* μίαν, *non* μίη *aut* μίην: *vide Var. Lect.* I. 164, 8. *Nempe, quoniam in* μία *ultima brevis est,* α *non in* η *mutatur. Itaque etiam* III. 150. *m. et f.* IV. 81. *f. pro vulgato* μίην *reponi* μίαν *velim, quod ibi etiam, ut constanter alibi, praefert cod. F.* ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, Alterum cum altero conferre, IV. 50. *a.* ἓν οὐδέν, Prorsus nullum. ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι, I. 32. *f.*

Εἰσάγειν, *vide* 'Εσάγειν.

Εἴσω, *jon.* ἔσω, Intra, Intus, Introrsum. εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων, VII. 148. *m. in Orac. Etiam in Herodoti verbis* I. 116. *m. olim* τὸν δὲ Κῦρον ἦγον εἴσω *legebatur, ubi nos ex msstis* ἔσω *adscivimus. Sed* εἴσω, Introrsum, *tenent libri omnes* VI. 36. *f. Conf.* Ἔσω.

Εἶτεν. *Aelius Dionysius, teste Eustathio ad Iliad. p.* 1158, 38. *ed. Rom.* (*p.* 1215, 33. *ed. Bas.*) *ait:* Ἀττικὰ μὲν τὸ Εἶτα καὶ Ἔπειτα· τὰ δὲ Εἶτεν καὶ Ἔπειτεν Ἰακά· διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ κεῖνται. *Ego vero* Εἶτεν *quidem pro* Εἶτα *apud Herodotum usquam positum nec in commentariolis meis enotavi, nec umquam reperire memini. De* ἔπειτεν *vide infra, suo loco.*

'Εκ *et* 'Εξ, *praepos.* Ex. ἐξ ἐμεῦ *vide supra in* 'Εγώ.

1) *Interdum idem valet ac* ἔξω, Extra. τετράκις ἐλέγετο ἐξ ἠθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι, Extra consuetam sedem, II. 142. *f. N.* ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι *vel* ἕζεσθαι, Extra medium sedere, *id est,* Rei, quam agunt alii, sese non immiscere, Otiosum procul sedere, Neutrarum esse partium, III. 83. *f.* IV. 118. *a. m.* VIII. 22. *a. m. Not.* VIII. 73. *f.*

2) Materiam *indicat* ex quà *quid conficitur.* οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, I. 194. *f.* ξυστὰ ποιέεσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος τοῦ ἱπποποτάμου) II. 71. *f. Sic* ἐκ ξύλων κορύνας ἔχοντες *olim* 73. *a. edd. ubi nos cum aliis* ἐκ *subintelligendum omisimus. Similiter enim* ξύλων κορύνας ἔχοντες (*subintellectâ* ἐκ *praepos.*) *dedere* I. 59. *f. edd. et mssti omnes. Sic* στῆλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου, II. 44. *a.* μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι, II. 125. *a.* πότερα χαλκοῦ ποιέονται τὰ ἀγάλματα, ἢ λίθου, V. 82. *a. m.* λαισήϊα ὠμοβοέης πεποιημένα, VII. 91. *a.* νέας τουτέων τῶν χρημάτων ποιήσασθαι, VII. 144. *m.* νόμισμα κόψας πολλὸν μολύβδου, III. 56. *m.* νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, I. 94. *a.* ἐπειδὴ στήλην λίθου ἐπέθηκαν, VII. 183. *a. Eodem pertinere videntur* θῆκαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, *i. e.* χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, IX. 83. *a. Conf. infra voc.* Θήκη.

3) Inde ab hoc Loco, Ab

hoc Tempore, Hac caussâ, Hac occasione. Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων, II. 17. *a. m.* τοῦτο προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων, VII. 22. *a.* ἐκ γενεῆς, III. 33. IV. 23. *a.* ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, VI. 109. *a.* ἐκ πολλῆς ἡσυχίας, Post longum silentium, I. 86. *m.* ἐκ τούτου - - ἔκ τε τόσου, *sic ex msstis restituendum* VI. 84. *f.* *ubi vide Var. Lect. et Not. et conf.* V. 88. *f.* ἐξ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος, Eo fit ut *etc.* III. 82. *m. f.* τὴν πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ, Hac caussâ, Hac occasione, II. 64. *a.* II. 55. *f.* ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων, II. 63. *f.* IV. 180. *a.* *Referri quodammodo huc potest istud*, ὡς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, Post peractum sacrificium, I. 50. *a. m.* *ubi quidem* ἐκ *ita ponitur uti aliàs* ἀπὸ, *quod vide.*

4) *Saepe idem sonat ac* ὑπὸ, A, Ab. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Res ab hominibus gestae, I. *Proœm. ibique* Not. (*Sed* οἱ ἐξ αὐτοῦ, *scil.* γενόμενοι, I. 56. *a.* *sunt* οἱ ἔκγονοι, Nepotes, Posteri ipsius. *Eàdemque ratione fortasse in loco controverso* VI. 127. *m.* *pro* Φείδωνος δὲ *scriptum olim fuerat* ἐκ Φείδωνος δὲ, Ab illo Phidone genus derivans. *Eodem pertinet istud*, μὴ γὰρ εἴην ἐκ Δαρείου, VII. 11. *a. m.*) τὸ ποιηθὲν ἐκ Ψαμμιτίχου, II. 151. *m.* τὸ ποιεύμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου, III. 14. *m.* τὰ λεχθέντα ἐξ Ἀλεξάνδρου, VII. 175. *a. Not.* τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου, I. 114. *a. m.* τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεω, III. 71. *m.* τὰ διδόμενα ἐξ ἐκείνου, VIII. 114. *a.* ἐκ βασιλέως

ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον, I
m. *Nonnumquam subintel*
omittitur verbum; ut in
ἐξ αὐτοῦ I. 56. *a.* *Sic* τὰ
λήνων τείχεα, *scil.* ποιηθέν
κοδομηθέντα, *aut* ἀποδεχ
quod verbum in proximis
γων ἀπόδεξιν *latet*, II. 14

5) *Notemus insuper fo*
quasdam hujusmodi : ἐκ
φανέως, De professo, A
Palam, III. 150. *a.* ἐξ
Ex aequo, VII. 135. *f.*
ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντειλάμενος, I
a. *pro* ἐν τῇ ὁδῷ *ait Portu*
et latine recte dixeris Ex
re. ἐκ τῆς ἀντίης, *vide in*
ἐκ τῆς ἰθείης, *vide* Ἰθύς.
vide Νέος. ἐξ ὑστέρης, *vide*
ρος. *Quid sit quod ait*
προηγόρευε εὖ ἔχοντα ἐκ
VIII. 83. *a.* *haud satis*
Ex omnibus *vulgo tener*
Valla; equidem Prae ca
ducibus *interpretatus su*

6) Ἐκ *per ellipsin sub*
gitur cum alibi (*vide*
num. 2.) *tum in hujusm*
ctione, ἀριστερῆς χερὸς ἐστ
77. *f.* *pro quo aliàs dicunt*
ἐξ ἀριστερῆς χερὸς, *ut* VII. 1
vel ἐπ' ἀριστερὰ, A si
manu.

Ἑκάς, *adverb. i. q.* πόρρω, P
Longe. οὐκ ἑκὰς χρόνου πα
Non longo post tempore
vi tempore, aderit, VIII.

Comparat. Ἑκαστέρω
nonnulli constanter ἑκ
male.) ἑκαστέρω ἐστὶ τοῦ
ἢ *etc.* Longius abest al
sacrà quam *etc.* II. 1
ἔθνεα τὰ ἑκαστέρω, Gen
motiores, Ulterius habi

III. 89. a. m. ἑκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι, Longius a Persis habitant, III. 101. *f.* VI. 108. a. *N. ubi olim* ἑκαστέρω *edd.* ὅσῳ ἂν προβαίνῃς ἑκαστέρω, VII. 49, 2. οὔτε προβήσονται ἑκαστέρω τῆς Ἀττικῆς, Nec ultra Atticam progredientur, VIII. 60, 3. ἰέναι ἑκαστέρω, IX. 2. *a.* εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν (χῶραι) ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ καὶ ἑκαστέρω, IX. 122. *a.*

Superlat. Ἑκαστάτω, *i. q.* πορρωτάτω, Longissime, Remotissime. τοὺς ἑκαστάτω οἰκέοντας ἀπ' ἑωυτῶν, I. 134. *f.* (*ubi opponitur* ἄγχιστα.) κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἑσπέρης ἑκαστάτω ἐπὶ τὸν Ἀδρίην, Usque ad Adriam nec vero ulterius, IV. 33. *a.* οὗτος ὁ στρατὸς τῆς Λιβύης ἑκαστάτω ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε, IV. 204. *a.* ἐς ταύτην (τὴν Μεγαρίδα) ἑκαστάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἡλίου δύνοντος ἡ Περσικὴ αὕτη στρατιὴ ἀπίκετο, In hanc igitur regionem, neque ulterius in Europa versus Occidentem, pervenit hic Persarum exercitus; Extrema haec est Europae versus Occidentem regio in quam pervenerit hic Persarum exercitus, IX. 14. *f.*

Ἕκαστος, η, ον, Quisque. 1) αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, Quisque cupit ipse esse princeps, III. 82. *m.* ὡς οἱ μὲν αὐτὰ ἕκαστα ἔλεγον, *Valla*, Hæc singulatim illi referebant; *Larcher*, Telle fut leur réponse à chacune de ses questions; *nos, nescio quam recte*: Haec illi singula ex rei veritate dixerunt, V. 13. *f.* ταύτας (τὰς πόλιας) ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης αἵρεε, Harum (urbium) singulas singulis diebus cepit, V. 117. *m.* *Praemisso Articulo*, δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον, Tenetur unusquisque praefectus populi, III. 6. *m. ubi* τῶν μὲν δημάρχων ἕκαστον *corrigebat Reiskius, invitis libris omnibus.*

2) *Pluralis* Ἕκαστοι *locum obtinet, ubi* Singuli, *de quibus agitur, sunt* Plures *collective sumti.* κατορύσσουσι ἕκαστοι, *scil. Cujusque oppidi incolæ*, II. 41. *m.* ἕκαστοι (*scil. cum qui ab hac parte stant, tum qui ab illâ*) ἔχοντες ξύλα, II. 63. *a.* ἔμενον κατὰ χώρην ἕκαστοι, *nempe* Unusquisque populus, I. 169. *m. ubi olim* ἕκαστος, *minus recte. Singularis* Ἕκαστος *perinde cum verbo Singulari et Plurali construi potest.* ἔνθεν ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, II. 53. *a. ubi nonnulli* ἐγένοντο *praeferunt.* τουτέων τῶν ἀνδρῶν, οἳ Ἑλλήνων ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. *m.* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. *m. sed et* ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, IX. 59. *b. ubi male* ἕκαστοι *plures codd. Vide Not.* περὶ τῆς ἑωυτοῦ ἕκαστος (*scil.* ἀνὴρ) μαχόμενοι, I. 169. *m.*

3) *Notandae formulae hujusmodi*: ἀπικνέονται ἐς Σάρδις οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, ὡς ἕκαστος αὐτέων ἀπικνέοιτο, *proprie*, Ut quisque eorum adveniebat; *id est*, Seorsim quisque; Ut cuique commodum erat; Non omnes simul, sed aliàs hic, aliàs ille, I. 29. *a. Ex istâ locutione plenâ intelliguntur locutiones ellipticæ, qualis est illa,* ὡς ἑκάστῳ ἔργου

et alibi) Peregre proficisci, I. 30. *a.*

Ἐκδιδόναι, 1) Dedere, Tradere. οὐ γὰρ ὁ Ἀλυάττης ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρεϊ, I. 74. *a.* οὐδὲ ἐκδόντες (ἐκείνην) ἀπαιτεόντων αὐτῶν, I. 3. *f.* τὸν ἱκέτην ἐκδιδόναι, I. 159. *a. et eodem cap. saepius, et cap.* 158. *m. et* 160. *m.* IV. 80. *f.* IX. 86. *f.* 88. *a.*

2) Ἐκδιδόναι *et* Ἐκδίδοσθαι, Elocare *filiam*, In matrimonium dare. ἐκδοῦναι τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα ὅτεῳ βούλοιτο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, I. 196. *m. f.* οἱ δὲ γάμους ἔγημαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἤγοντο, (quas uxores ex Lemno secum adduxerant,) ἐξέδοσαν ἄλλοισι, II. 146. *extr.* οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει -- ἀλλ' ἐκδιδόαται οἱ συβῶται ἐξ ἀλλήλων, II. 47. *a.* ἐκδιδόασι αὐταὶ (τοῦ Λυδῶν δήμου θυγατέρες, Lydorum filiae de plebe) ἐκδιδόασι ἑωυτὰς, I. 93. *f.* αἱ εὔμορφοι τὰς ἀμόρφους ἐξεδίδοσαν, I. 196. *m. f.*

3) Ἐκδιδόναι *vel* Ἐκδιδοῦν, *i. q.* μισθοῦν, Certà mercede locare. (*cf. Polluc.* I. 75.) ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος (*alii* ἐκδιδοῦντος, *ab* ἐκδιδόω) τὴν αὐλὴν, Mercede conduxit (conducere voluit) aulam ab illo homine, qui *statim* eam Elocare noluit, I. 68. *f.*

4) Ἐκδιδόναι *vel* Ἐκδιδοῦν *dicitur* Fluvius *in mare* Sese exonerans, *aut in alium fluvium, aut ex aliquà regione in aliam* Influens. Ἕρμος ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, I. 80. *a.* ὁ Γύνδης ἐκδιδοῖ ἐς ἕτερον ποταμὸν, I. 189. *a.* ποταμῶν ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων, IV. 48. *a. ubi quidem nonnul* *praeferunt. Sic* ἐκδιδοῖ *et* ἐκ IV. 49. *a. m. et f. ubi it* ἐσδιδοῖ *et* ἐσδιδοῦσι. ἐκδιδοῖ γυπτον, II. 22. *a.* 34. *m.* λίμνην ταύτην ἐκδιδοῖ, II. ἐς τὴν Σύρτιν ἐκδιδοῖ ἡ λίμν II. 150. *a.* ἐκδιδοῖ ἐς τὴν θάλασσαν, III. 9. *f.* 115 τὠυτὸ ἕλος ἐκδιδοὺς, IV. ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ, V *a.* VII. 113. *b. Conf.* Ἐν

Ἐκδιδρήσκειν, (*jon. pro* ἐκδιδρ Effugere, Profugere. ἐκδ ἐκ τοῦ ἄστεος, IX. 88. *a.* σκει πλείω ἐξ Αἰγύπτου, III *Conf.* Ἐκδρῆναι.

Ἔκδοσις, ιος, ἡ, τῶν ἱκετέων ditio, Extraditio suppl I. 159. *f.*

Ἔκδοτος, ου, Deditus, Tra ἔκδοτον ἄγεσθαι ἐς Αἴγινα 85. *m.* ἔκδοτον γενόμενον ὑ πολιητέων, VI. 85. *m. f.* μιν ἐποίησε ἐς Πέρσας, Tr illum Persis, Amandavi veluti captivum in Per III. 1. *a.*

Ἐκδρῆναι, *i. q.* ἐκδιδρήσκειν, *vide supra.* ἐκδράντες ἐκ τῆς IV. 148. *a.*

Ἐκδύειν *et* Ἐκδύνειν, *vide in* *et in* Γῆρας

Ἔκδυσις, ιος, ἡ, *i. q* ἔξοδος, E Egressus. οἴκημα οὐδὲ οὔτε ἔκδυσιν ἔχον, II. 12 *a.* οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέετα τέκνα τῆς ἐχίδνης) Ita in Exeunt, III. 109. *f.* εἰδὼς ἀσφαλέα ἔκδυσιν (tutum gium) ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσο 146. *m.* οὐ γάρ ἐστι Ἑλλ δεμίη ἔκδυσις -- μὴ οὐ εἶν δούλους, Effugere non p

Graeci quin servi fiant tui, VIII. 100. *m.*

'Ἐκδωριεύεσθαι, *sive* 'Ἐκδωρίζεσθαι, *sive* 'Ἐκδωριοῦσθαι, *Ex jonicâ gente* in Doriensem degenerare. οἱ Κυνούριοι δοκέουσι εἶναι Ἴωνες, ἐκδεδωρίευνται δὲ, *sive* ἐκδεδωρίδαται, *sive* ἐκδεδωρίωνται *legendum*, VIII. 73. *m. ibique Var. Lect. et Not.*

'Ἐκεῖ, *vide mox* 'Ἐκεῖσε.

'Ἐκείνῃ, *adverb.* Ibi, Illic. ἢν -- οἰκέῃ ἐκείνῃ, Si habitare ibi vellet, VIII. 106. *a.*

'Ἐκεῖνος, η, ο, Ille. *Genit. Plur. foem.* πλησίον ἐκεινέων, In illarum viciniâ, IV. 111. *m. f.*

'Ἐκεῖσε, Illuc. ἄνειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου, VII. 239. *a.* τῇ ἂν κελεύῃ ὁ θεὸς, ἐκεῖσε στρατεύονται, II. 29. *extr. Sic olim edd.* ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀπίκετο, καὶ ἠγάγετο *etc.* IX. 108. *m. f. ubi nos quidem, praeeuntibus mstis,* ἐκεῖ τι *pro* ἐκεῖσε *edidimus, ut* ἐκεῖ *ibi idem atque* ἐκεῖσε *sonet.*

'Ἐκζέειν, Effervescere, Ebullire. ζῶσα εὐλέων ἐξέζεσε, Etiam nunc vivens Scatuit vermibus, IV. 205. *ubi simplex* ἔζεσε *praeferunt plures codd.*

'Ἔκθεσις, ιος, ἡ, Expositio *infantis.* ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος (τοῦ Κύρου) I. 116. *a.*

'Ἐκθύσασθαι ἄγος, Sacrificiis expiare crimen, VI. 91. *a. N.*

'Ἐκκαίειν τὰ πυρὰ, *idem fere quod simplex* καίειν, Accendere ignes, *scilicet,* qui e castris late splendeant et eminus conspiciantur, IV. 134. *m.*

'Ἐκκεῖσθαι, Expositum esse. ἐπορᾷν ἐκκείμενον, Inspicere expositum *infantem*, I. 110. *f.* ἐκκείμενον Κῦρον κύων ἐξέθρεψε, I. 122. *f.*

'Ἐκκηρύττειν, Per praeconem edicere ut aliquis *urbe vel regione* excedat. οἱ Σπαρτιῆται ἐξεκήρυξαν Μαιάνδριον, III. 148. *f. N.*

'Ἐκκληΐειν (*sive* 'Ἐκκληΐζειν), *i. q.* ἐκκλείειν, Excludere. ἐκκληϊόμενοι τῇ ὥρῃ, Tempore exclusi, *i. e.* Quum nihil temporis eis reliquum esset; Urgente horâ, I. 31. *a. m. ubi olim* ἐκκληϊζόμενοι *edd.*

'Ἐκκνᾷν, Eradere. τὸν κηρὸν αὐτοῦ (τοῦ δελτίου διπτύχου) ἐξέκνησε, VII. 239. *m. N.*

'Ἐκκοιλαίνειν, *vide* 'Ἐγκοιλαίνειν.

'Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, Exportatio. πρὸς ἐκκομιδὴν ἐτράποντο τῶν οἰκετέων, dA Exportandos (Educendos e domibus et in tuto collocandos) suos se converterunt, VIII. 44. *m. Vide mox* 'Ἐκκομίζεσθαι.

'Ἐκκομίζειν, Exportare, Educere. σὺ νῦν ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτὸν καὶ χρήματα, *etc.* Tu igitur fac ut et me ipsum *ex hac terrâ* educas et pecunias *meas* exportes, III. 122. *f.* ἐκκομίσαι ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι (αὐτῷ) πρήγματος, Educere, Eripere hominem e casu futuro, e calamitate quae ei fato destinata est, III. 43. *a.*

'Ἐκκομίζεσθαι, Exportare res suas et in tuto collocare, *ne praeda fiant hostibus. Cum Accusat.* οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, VIII. 20. *a. Et absolute* ἐς τοὺς 'Οζόλας Λοκροὺς ἐξεκομίσαντο (*scilicet* τὰ ἑαυτῶν, res suas), VIII. 32. *m.*

'Ἐκκόπτειν, Excidere, Exstirpare. δένδρεα ἐκκόψαντες ἥμερα, IX. 97.

ἦσκε, Erat: ἡ ἔσκε εὐωδεστάτη I. 196. a. τῇ μάλιστα ἔσκε ἢ στοτε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, 133. f. σκηνὴ ἔσκε ἑτοίμη, 119. f. et mox ibidem, στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος. ram vero ἔσκε olim ἔσχε VI. 36. m. ubi v Lect.) Item ἤε, Erat: τέων ἡ μήτηρ ἤε, I. 196. m. ubi vide Var. Lect. ἐν τῷ μὲν ἤεν τὰ βασιλήϊα, I. 181. a. ubi ad veterem scripturam ἤε litera ν ex scholio, quo indicabatur idem valere ἤε atque ἦν, accessisse videtur. Sic etiam pro ἤϊε ταύτην αἰτίων, I. 122. m. f. fortasse ἤε ταύτην αἰτίων legendum. Alibi est ἔην, pro ἦν, Erat: τῷ οὔνομα ἔην Θεμιστοκλέης, VII. 143. a. et in composito, οὐκ ἐπέην ἀριθμός, VII. 170. f. Plural. ἔατε, pro ἦτε, Eratis, Essetis: εἰ μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες, IV. 119. a. m. εἰ δὲ αὐτοὶ ἔμπειροι ἔατε, V. 92, 1. f. Tertia plur. pro comm. ἦσαν passim ἔσαν praeferunt edd. ut I. 70. a. 72. a. 74. m. et f. 79. f. etc. sed plerique mssti constanter ἦσαν tenent. (vide Var. Lect. I. 30, 20. et 31, 7.) Item ἔσκον, Erant: ἐν θώματι ἔσκον, IV. 129. f. ὅσοι ἔσκον εὐδαίμονες, I. 196. a. m. μάλα ἔσκον etc. IX. 40. extr. A sing. ἦα, ἦας, ἦε, potuit etiam tertia plur. formari ἤισαν, unde olim ἐπήεσαν edd. pro ἐπῆσαν, I. 180. f. ubi vide Var. Lect. Optat. ἔοιμι, pro εἴην vide in Ἐξεῖναι. Tertia Imperat. ἔστω IV. 76. f. videri poterat pro ἴστω posita, sed ad ἴσημι, Scio, referenda est.

...κὸς olim edeb...
...ὸς habent
...meliorum l...
...cis con...
...uram...
...VII

juss... κλέους, ἐπαινε...
εἶναι, II. 44. m. τα,
Δήλιοι εἶναι Ὑπερόχην τε κα...
δίκην, IV. 33. m. τοὺς Ἰα...
οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴ...
την εἶναι, I. 153. f. ubi vide...
tum in his et similibus for...
καταστήσας τὸν ἀδελφεὸν ὑπ...
εἶναι, V. 25. a. ἀπέδεξε δι...
εἶναι τὸν παῖδα, ibid. f.
στησε τύραννον εἶναι, V. 9...
στρατηγοὺς ἄλλους ἀπέδεξε...
σέων εἶναι, V. 99. f. ἀπ...
πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππ...
VII. 154. m. Conf. Var.
ad V. 3, 8. Quibus in lo...
nibus Infinitivus εἶναι pen...
subintellectâ particulâ ὡ...
ὥστε, quae alibi diserte adj...
ut, ὡς Σκύθας εἶναι, IV.
μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα
εἶναι Ῥοδῶπιν, II. 135. ...
nil opus erat solicitare po...
vocabuli terminationem. ...
σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέ...
99. f. ὥστε εἶναι σμικρὰ ε...
10. m. οὐκέτι πολλὸν χω...
εἶναι Αἰγύπτου, II. 8. m. f.
Ὡς, num. IV.

3) Particip. ἐών, ἐοῦσα...
ἐόντα τῶν τότε ἐόντων οὐδεν...
τερον, I. 23. a. τὸν ἐόντα
ἀληθέα) λέγειν λόγον, I.

τὸ ἐόν, i. q. τὸ ἀληθές, Ve-
: τῷ ἐόντι χρησάμενος, I. 30. *m.*
Alios nonnullos verbi hu-
ius notemus. τοῦ θείου ἡ προ-
ἐστι ἐοῦσα σοφή, Est profe-
sapiens *etc.* III. 108. *a.*
καὶ ἐγένοντο --- ἀμείνονες αὐτοὶ
ὄν, Fuerunt et sese præstite-
t, *sive* Fuerunt profecto,
. 86. *m.* εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων, Non-
i e Græcis, II. 123. *f.* εἰ ἐν τού-
ἰ ἐστι ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μή, Si
oc tibi situm est, (Si ab
pendet,) ut tu rex sis aut
sis, III. 85. *m.* Ἠλείων μη-
ῖναι (Nulli licitum esse)
ίζεσθαι, II. 160. *extr.* ἔστι
τὸ οὖρος ὑπερβάντα εἶναι ἐν
δονίῃ, Licet (Potes) - - -
in Macedonià, *sive* Jam
rà eris in Macedonià, V.
f. N. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν
ρον ἦν, I. 21. *a. ubi* ἦν *idem*
t ac παρῆν *vel* ἥκε, *nec opus*
ut contra librorum consen-
in ἤϊε *mutaretur. Periphras-*
dictum est ἔμελλε οὐ τὸ δεύ-
διαφυγὼν ἔσεσθαι, VII. 194.
ro διαφεύξεσθαι.
) *Particip.* ἐών, *pro comm.* ὤν,
est, Non fictus. τὸν ἐόντα λέ-
λόγον, Verum dicere, I.
a. ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I.
. *f. Neutrum,* τὸ ἐόν, Id
d res est. οὐκ εἶχε συμβαλέ-
τὸ ἐόν, VII. 209. *a.* κατὰ τὸ
Ex vero et justo. τὰς δίκας
ζαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, I. 97. *a.*
) ἔστι οἱ, Nonnulli. τὰ ῥέεθρα
μῶν ἔστι τῶν, VII. 187. *m.*
Var. Lect.
σιοι, Nongenti. ἔτεα εἰ-
σια, II. 13. *a. ubi olim*
ιοσ. *Sed* εἰνακόσια, *absque*
varietate praeferunt omnes, II.
145. *f.*

Εἵνεκα *et* Εἵνεκεν, (*utrumque tam*
ante vocalem, quam ante con-
sonam) *pro comm.* ἕνεκα. *Sic*
τῶνδε εἵνεκα ὅκως *etc.* I. 17. *f.*
τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, I. 141. *m.*
τοῦ δὲ εἵνεκα (*i. q.* τούτου δὲ εἵνε-
κα) τοῦτο οὕτω ποιέεται ἵνα *etc.*
I. 136. *f. conf.* VIII. 85. *m. f. et*
ibi Var. Lect. τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο,
I. 2. *m.* σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, I.
30. *a. m.* τῶνδε εἵνεκεν ὅκως *etc.*
I. 22. *a. ubi alii quidem* εἵνεκα,
ut I. 17. *f.* εἵνεκεν τουτέων, VIII.
55. *a.* τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν
προσδέκα τοι ἀπονοστήσειν, Quod
quidem penes custodem fue-
rit *etc.* I. 42. *f.* Καρυστίοισι οὐ-
δὲν, τούτου εἵνεκα τοῦ κακοῦ
ὑπερβολὴ ἐγένετο, Non idcirco
ulla illis mora fuit calami-
tatum, VIII. 112. *f. Not.*

Εἵνυσθαι, *pro comm.* ἕννυσθαι. *Inde*
Compos. ἐπιείνυσθαι, *quod vide.*

Εἶπα, Εἶπαι *et* Εἴπας *usurpat No-*
ster pro comm. εἶπον, εἰπεῖν *et*
εἰπών. *Sic* εἶπαν, Dixerunt, I.
120. *ter eod. cap.* IV. 168. *f.*
V. 1. *f.* 39. *m. Infin.* οὐκ ἔχω
εἶπαι, III. 116. *a. Variant qui-*
dem in hac formà libri, passim
εἰπεῖν *praeferentes: vide Var.*
Lect. I. 49. *a.* 57. *a.* IV. 187.
a. VII. 60. *a.* 152. *a. Sed* εἶπαι
tenent omnes I. 61. *f. et* II. 63.
a. Sic et εἰπέ, Dic, VII. 47. *m.*
De Participio εἴπας, *pro comm.*
εἰπών *diserte monuit Gregor.*
Dial. jon. §. 52. *Vide Nostrum*
I. 22. *a. cum Var. Lect. tum* I.
31. *a.* 41. *a.* 122. *a.* 128. *a.* ὡς δὴ
εἴπας, I. 86. *m.* εἴπας ἐς τὸ μά-
ταια ἔπεα, VII. 15. *a.* καὶ τὸν,

ἴσαν, Erat: ἡ ἴσκε εὐειδεστάτη … I. 196. a. τῇ μάλιστα ἴσκε … στοτε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, … 133. f. σκηνὴ ἴσκε ἑτοίμη, 119. f. et mox ibidem, … στρατιὴ ἴσκε ὑπαίθριος. … ram vero ἴσκε olim e… ἴσχε VI. 36. m. ubi v… Lect.) Item ἦε, Erat: … τέων ἔμπειρος ἦε, I. 196. m. ubi vide Var. Lect. ἐν τῷ μὲν ἦεν τὰ βασιλήϊα, I. 181. a. ubi ad veterem scripturam ἦε litera ν ex scholio, quo indicabatur idem valere ἦε atque ἦν, accessisse videtur. Sic etiam pro ἦε ταύτην αἰνέων, I. 122. m. f. fortasse ἦε ταύτην αἰνέων legendum. Alibi est ἔην, pro ἦν, Erat: τῷ οὔνομα ἔην Θεμιστοκλέης, VII. 143. a. et in composito, οὐκ ἐπέην ἀριθμός, VII. 170. f. Plural. ἔατε, pro ἦτε, Eratis, Essetis: εἰ μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες, IV. 119. a. m. εἰ δὲ αὐτοὶ ἔμπειροι ἔατε, V. 92, 1. f. Tertia plur. pro comm. ἦσαν passim ἔσαν praeferunt edd. ut I. 70. a. 72. a. 74. m. et f. 79. f. etc. sed plerique msti constanter ἦσαν tenent. (vide Var. Lect. I. 30, 20. et 31, 7.) Item ἔσκον, Erant: ἐν θώμασι ἔσκον, IV. 129. f. ὅσοι ἔσκον εὐδαίμονες, I. 196. a. m. μάλα ἔσκον etc. IX. 40. extr. A sing. ἦα, ἦας, ἦε, potuit etiam tertia plur. formari ἦσαν, unde olim ἐπήεσαν edd. pro ἐπῆσαν, I. 180. f. ubi vide Var. Lect. Optat. ἔοιμι, pro εἴην vide in Ἐνεῖναι. Tertia Imperat. ἔστω IV. 76. f. videri poterat pro ἴστω posita, sed ad ἴσημι, Scio, referenda est.

…ος olim edebatur, …ος habent libri …meliorum libro- …cis consensu …ram Οἰκὸς …: vide, …m Var. … VII. … m.

jam… κλέους, ἐπ… εἶναι, II. 44. m. … Δήλιοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ … δίκην, IV. 33. m. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. f. ubi vide Not. tum in his et similibus formulis, καταστήσας τὸν ἀδελφεὸν ὕπαρχον εἶναι, V. 25. a. ἀπέδεξε δικαστὴν εἶναι τὸν παῖδα, ibid. f. κατέστησε τύραννον εἶναι, V. 94. a. στρατηγοὺς ἄλλους ἀπέδεξε Μιλησίων εἶναι, V. 99. f. ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος, VII. 154. m. Conf. Var. Lect. ad V. 3, 8. Quibus in locutionibus Infinitivus εἶναι pendet a subintellectâ particulâ ὡς vel ὥστε, quae alibi diserte adjicitur: ut, ὡς Σκύθας εἶναι, IV. 81. a. μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα ὡς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν, II. 135. a. ubi nil opus erat solicitare postremi vocabuli terminationem. ὡς εἶναι σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν, IV. 99. f. ὥστε εἶναι σμικρὰ etc. II. 10. m. οὐκέτι πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἰγύπτου, II. 8. m. f. Vide Ὡς, num. IV.

3) Particip. ἐών, ἐοῦσα, etc. ἐόντα τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον, I. 23. a. τὸν ἐόντα (i. q. ἀληθέα) λέγειν λόγον, I. 95. a.

Hinc τὸ ἐὸν, *i. q.* τὸ ἀληθὲς, Verum: τῷ ἐόντι χρησάμενος, I. 30. *m.*

4) *Alios nonnullos verbi hujus usus notemus.* τοῦ θείου ἡ προνοίη ἔστι ἐοῦσα σοφὴ, Est profecto sapiens *etc.* III. 108. *a.* ἔσαν καὶ ἐγένοντο --- ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωυτῶν, Fuerunt et sese præstiterunt, *sive* Fuerunt profecto, VIII. 86. *m.* εἰσὶ οἳ Ἑλλήνων, Nonnulli e Græcis, II. 123. *f.* εἰ ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μὴ, Si in hoc tibi situm est, (Si ab hoc pendet,) ut tu rex sis aut non sis, III. 85. *m.* Ἠλείων μηδενὶ εἶναι (Nulli licitum esse) ἀγωνίζεσθαι, II. 160. *extr.* ἔστι --- τὸ οὖρος ὑπερβάντα εἶναι ἐν Μακεδονίῃ, Licet (Potes) --- esse in Macedonià, *sive* Jam reverà eris in Macedonià, V. 17. *f. N.* ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, I. 21. *a. ubi* ἦν *idem valet ac* παρῆν *vel* ἧκε, *nec opus erat ut contra librorum consensum in* ἤιε *mutaretur. Periphrastice dictum est* ἔμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγὼν ἔσεσθαι, VII. 194. *f. pro* διαφεύξεσθαι.

5) *Particip.* ἐὼν, *pro comm.* ὢν, Qui est, Non fictus. τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, Verum dicere, I. 95. *a.* ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I. 116. *f. Neutrum*, τὸ ἐὸν, Id quod res est. οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐὸν, VII. 209. *a.* κατὰ τὸ ἐὸν, Ex vero et justo. τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, I. 97. *a.*

6) ἔστι οἳ, Nonnulli. τὰ ῥέεθρα ποταμῶν ἔστι τῶν, VII. 187. *m. cum Var. Lect.*

Εἰνακόσιοι, Nongenti. ἔτεα εἰνακόσια, II. 13. *a. ubi olim* ἐννακοσ. *Sed* εἰνακόσια, *absque varietate praeferunt omnes*, II. 145. *f.*

Εἵνεκα *et* **Εἵνεκεν**, (*utrumque tam ante vocalem, quam ante consonam*) *pro comm.* ἕνεκα. *Sic* τῶνδε εἵνεκα ὅκως *etc.* I. 17. *f.* τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, I. 141. *m.* τοῦ δὲ εἵνεκα (*i. q.* τούτου δὲ εἵνεκα) τοῦτο οὕτω ποιέεται ἵνα *etc.* I. 136. *f. conf.* VIII. 85. *m. f. et ibi Var. Lect.* τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, I. 2. *m.* σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, I. 30. *a. m.* τῶνδε εἵνεκεν ὅκως *etc.* I. 22. *a. ubi alii quidem* εἵνεκα, *ut* I. 17. *f.* εἵνεκεν τουτέων, VIII. 55. *a.* τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδέκα τοι ἀπονοστήσειν, Quod quidem penes custodem fuerit *etc.* I. 42. *f.* Καρυστίοισι οὐδὲν, τούτου εἵνεκα τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Non idcirco ulla illis mora fuit calamitatum, VIII. 112. *f. Not.*

Εἵνυσθαι, *pro comm.* ἕννυσθαι. *Inde Compos.* ἐπιείνυσθαι, *quod vide.*

Εἶπα, **Εἶπαι** *et* **Εἴπας** *usurpat Noster pro comm.* εἶπον, εἰπεῖν *et* εἰπών. *Sic* εἶπαν, Dixerunt, I. 120. *ter eod. cap.* IV. 168. *f.* V. 1. *f.* 39. *m. Infin.* οὐκ ἔχω εἶπαι, III. 116. *a. Variant quidem in hac formà libri, passim* εἰπεῖν *praeferentes: vide Var. Lect.* I. 49. *a.* 57. *a.* IV. 187. *a.* VII. 60. *a.* 152. *a. Sed* εἶπεῖν *tenent omnes* I. 61. *f. et* II. 53. *a. Sic et* εἰπέ, Dic, VII. 47. *m. De Participio* εἴπας, *pro comm.* εἰπὼν *diserte monuit Gregor. Dial. jon.* §. 52. *Vide Nostrum* I. 22. *a. cum Var. Lect. tum* I. 31. *a.* 41. *a.* 122. *a.* 128. *a.* οἷα δὴ εἴπας, I. 86. *m.* εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα, VII. 15. *a.* καὶ τὸν,

εἴπαντα ταῦτα, IV. 16. *m. Genit. plur.* εἰπάντων, III. 22. *a. et m.*

Εἴργειν *vide* Ἔργειν.

Εἰρέεσθαι, Interrogare, *i. q.* εἴρεσθαι *et* ἔρεσθαι: *unde Compos.* Ἐπειρεόμενος, III. 64. *f.*

Εἴρειν, Dicere. *in Praes. inusitatum; unde Fut.* ἐρῶ, *jonice* ἐρέω *apud Nostrum, ut* μέγιστον θῶμα ἐρέω, VI. 43. *m. Est vero etiam Futur.* εἰρήσεται, Dicetur, IV. 16. *extr. tamquam a praesente* Εἰρέω, Εἰρέειν, *formatum.* εἰρέθη *et* εἰρέαται *vide infra in* Ῥέειν.

Εἰρεσίη, ης, ἡ, Remigatio, Remigium. εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, I. 203. *a.*

Εἴρεσθαι, *i. q.* ἔρεσθαι *et* ἐρωτᾷν, Interrogare. εἰρομένου Κροίσου, I. 27. *a.* ἐκεῖνο τὸ εἴρεό με, Istud quod ex me quaeris, I. 32. *m. Subjunct.* ἤν τις εἴρηται περὶ Ἀναχάρσιος, IV. 76. *m. f. Imperf.* εἴρετο ὁ Κροῖσος, I. 30. *a. Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Εἰρὴν, ένος, ὁ, *vide* Ἰρήν.

Εἰρηναῖος, Pacificus, Pacatus, Amicus, Ad pacem pertinens. ὁ τρόχιλος εἰρηναῖόν οἱ (*nempe* τῷ κροκοδείλῳ) ἐστί, II. 68. *f. Scilicet* Crocodilus οὐδὲν σίνεται τὸν τρόχιλον, *ut ait* ibid. *paulo post.* ταῦτα αὐτοῖς εἰρηναῖα ἦν, VI. 42. *extr. nempe* οὐδὲν ἐς νεῖκος φέρον αὐτοῖς, *ut ait initio ejusdem cap. Rursus* τὰ εἰρηναῖα VI. 57. *a. sunt commoda et honores quibus* In pace, Dum pax est, *fruitur rex Spartanorum; a quibus distinguuntur* τὰ ἐμπολέμια, *cap.* 56. *f. quibus* In bello *fruitur.*

Εἰρίνεος, έη, ον, Laneus. εἰρίνεον κιθῶνα, I. 195. *a. ubi perperam olim* ἠρίνεον *edd.* πίλους εἰρινέους, IV. 73. *f.* κιθῶνας εἰρινέους,

VII. 91. *a. ubi prave*
νεοὺς *edd.*

Εἴριον, τὸ, *et Plur.* τὰ Εἴ
comm. ἔριον *et* ἔρια, Lan
que nomine significatu
pium. τὰ δένδρεα τὰ ἄγ
θι (*in Indiâ*) φέρει εἴρια
τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ
τῶν οἴων, III. 106. *f.*
ἀπὸ ξύλου, III. 47. *f.*
telligitur quaenam dicar
τα ἀπὸ ξύλων VII. 65.

Εἰρύειν, *pro comm.* ἐρύειν,
Ducere. εἰρύειν τὸ τόξ
διατείνεσθαι, Adducer
dere arcum, IV. 10.
cap. 9. *f.* πλίνθους εἴρυσ
xerunt lateres, II. 136.
Διειρύειν, Παρειρύειν *et* Ἐ

Εἰρωτᾷν, *i. q. comm.* ἐρωτᾷ
rogare. εἰρωτᾷν ἑκάστην
V. 87. *m.* εἰρωτᾷ σε Ὀχὸ
119. *m.* εἰρωτῶσι ταῦτα
πρόποισι, I. 67. *m.* εἰρώτε
rogabat, III. 22. *a.*
13. *f.* I. 88. *m. ubi no*
dem cod. F. ἠρώτα p
contra Nostri usum, de
nuit etiam Gregor. Dial
73. εἰρωτέων, *jon. pro*
olim I. 75. *a. ubi id*
prorsus ignorant alii.
τος τοῦ Δαρείου, (*jon.*
τῶντος) V. 13. *a.* εἰρω
VI. 3. *a.* II. 52. *a. Con*
ρωτᾷν.

Εἰρωτέειν, *i. q.* εἰρωτᾷν *et*
Hinc εἰρώτεον τί θέλοντε
IV. 145. *m. ubi olim* ἠρο
εἰρώτευν οἱ ἑρμηνέες τίς
140. *m.* τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτ
γον, IV. 145. *m.* ἐξετά
τεῦντας, III. 62. *f.*

Εἰς, In, *jonice* Ἐς, *quod*

mel Εἰσάγεται *scriptum occurrit* III. 70. *m. pro quo alibi constanter* ἐσαγ.

Εἷς, *μία*, ἕν, Unus, a, um. ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἷς ἀνὴρ ἀπίκετο, Unus omnium maxime, VI. 127. *a.* (εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ *Proverb. vide Not. ad* III. 140. *a. m.*) ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ ἔτει, Primo et trigesimo anno, V. 89. *m. Junguntur* εἷς μὲν καὶ πρῶτος, IX. 35. *m. Foem.* μία, *et in Accus.* μίαν, *non* μίη *aut* μίην: *vide Var. Lect.* I. 164, 8. *Nempe, quoniam in* μία *ultima brevis est*, α *non in* η *mutatur. Itaque etiam* III. 150. *m. et f.* IV. 81. *f. pro vulgato* μίην *reponi* μίαν *velim, quod ibi etiam, ut constanter alibi, praefert cod.* F. ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, Alterum cum altero conferre, IV. 50. *a.* ἓν οὐδὲν, Prorsus nullum. ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι, I. 32. *f.*

Εἰσάγειν, *vide* 'Ἐσάγειν.

Εἴσω, *jon.* ἔσω, Intra, Intus, Introrsum. εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων, VII. 148. *m. in Orac. Etiam in Herodoti verbis* I. 116. *m. olim* τὸν δὲ Κῦρον ἦγον εἴσω *legebatur, ubi nos ex msstis* ἔσω *adscivimus. Sed* εἴσω, Introrsum, *tenent libri omnes* VI. 36. *f. Conf.* Ἔσω.

Εἶτεν. *Aelius Dionysius, teste Eustathio ad Iliad. p.* 1158, 38. *ed. Rom.* (*p.* 1215, 33. *ed. Bas.*) *ait:* Ἀττικὰ μὲν τὸ Εἶτα καὶ Ἔπειτα· τὰ δὲ Εἶτεν καὶ Ἔπειτεν Ἰακά· διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ κεῖνται. *Ego vero* Εἶτεν *quidem pro* Εἶτα *apud Herodotum usquam positum nec in commentariolis meis enotavi, nec umquam reperire memini. De* ἔπειτεν *vide infra, suo loco.*

'Ἐκ *et* 'Ἐξ, *praepos.* Ex. ἐξ ἐμεῦ *vide supra in* 'Ἐγώ.

1) *Interdum idem valet ac* ἔξω, Extra. τετράκις ἐλέγετο ἐξ ἠθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι, Extra consuetam sedem, II. 142. *f.* N. ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι *vel* ἕζεσθαι, Extra medium sedere, *id est*, Rei, quam agunt alii, sese non immiscere, Otiosum procul sedere, Neutrarum esse partium, III. 83. *f.* IV. 118. *a. m.* VIII. 22. *a. m. Not.* VIII. 73. *f.*

2) Materiam *indicat* ex quà *quid conficitur.* οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, I. 194. *f.* ξυστὰ ποιέεσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος τοῦ ἱπποποτάμου) II. 71. *f. Sic* ἐκ ξύλων κορύνας ἔχοντες *olim* 73. *a. edd. ubi nos cum aliis* ἐκ *subintelligendum omisimus. Similiter enim* ξύλων κορύνας ἔχοντες (*subintellectâ* ἐκ *praepos.*) *dedere* I. 59. *f. edd. et mssti omnes. Sic* στῆλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου, II. 44. *a.* μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι, II. 125. *a.* κότερα χαλκοῦ ποιέονται τὰ ἀγάλματα, ἢ λίθου, V. 82. *a. m.* λαισήϊα ὠμοβοέης πεποιημένα, VII. 91. *a.* νέας τουτέων τῶν χρημάτων ποιήσασθαι, VII. 144. *m.* νόμισμα κόψας πολλὸν μολύβδου, III. 56. *m.* νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, I. 94. *a.* ἐπειδὴ στήλην λίθου ἐπέθηκαν, VII. 183. *a. Eodem pertinere videntur* θῆκαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, *i. e.* χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, IX. 83. *a. Conf. infra voc.* Θήκη.

3) Inde ab hoc Loco, Ab

hoc Tempore, Hac caussâ, Hac occasione. Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων, II. 17. *a. m.* τοῦτο προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων, VII. 22. *a.* ἐκ γενεῆς, III. 33. IV. 23. *a.* ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, VI. 109. *a.* ἐκ πολλῆς ἡσυχίας, Post longum silentium, I. 86. *m.* ἐκ τούτου - - ἔκ τε τόσου, *sic ex msstis restituendum* VI. 84. *f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf.* V. 88. *f.* ἐξ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος, Eo fit ut *etc.* III. 82. *m. f.* τὴν πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ, Hac caussâ, Hac occasione, II. 64. *a.* II. 55. *f.* ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων, II. 63. *f.* IV. 180. *a.* *Referri quodammodo huc potest istud,* ὡς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, Post peractum sacrificium, I. 50. *a. m. ubi quidem* ἐκ *ita ponitur uti aliàs* ἀπὸ, *quod vide.*

4) *Saepe idem sonat ac* ὑπὸ, A, Ab. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Res ab hominibus gestae, I. *Procem. ibique Not.* (*Sed* οἱ ἐξ αὐτοῦ, *scil.* γενόμενοι, I. 56. *a. sunt* οἱ ἔκγονοι, Nepotes, Posteri ipsius. *Eàdemque ratione fortasse in loco controverso* VI. 127. *m. pro* Φείδωνος δὲ *scriptum olim fuerat* ἐκ Φείδωνος δὲ, Ab illo Phidone genus derivans. *Eodem pertinet istud,* μὴ γὰρ εἴην ἐκ Δαρείου, VII. 11. *a. m.*) τὸ ποιηθὲν ἐκ Ψαμμιτίχου, II. 151. *m.* τὸ ποιεύμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου, III. 14. *m.* τὰ λεχθέντα ἐξ Ἀλεξάνδρου, VII. 175. *a. Not.* τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου, I. 114. *a. m.* τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεω, III. 71. *m.* τὰ διδόμενα ἐξ ἐκείνου, VIII. 114. *a.* ἐκ βασιλέως

ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον *m. Nonnumquam subin omittitur verbum; ut* ἐξ αὐτοῦ I. 56. *a. Sic* λήνων τείχεα, *scil.* ποιη κοδομηθέντα, *aut* ἀπο *quod verbum in proxim* γων ἀπόδεξιν *latet*, II.

5) *Notemus insuper quasdam hujusmodi:* ἐ φανέως, De professo, Palam, III. 150. *a.* Ex aequo, VII. 135. ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντειλάμενος *a. pro* ἐν τῇ ὁδῷ *ait Po et latine recte dixeris* re. ἐκ τῆς ἀντίης, *vide* ἐκ τῆς ἰθείης, *vide* Ἰθύ *vide* Νέος. ἐξ ὑστέρης, *v* ρος. *Quid sit quod ai* προηγόρευε εὖ ἔχοντα ἐκ VIII. 83. *a. haud sat* Ex omnibus *vulgo te Valla; equidem* Prae ducibus *interpretatus*

6) Ἐκ *per ellipsin gitur cum alibi* (*vid num.* 2.) *tum in huju ctione*, ἀριστερῆς χερὸς ἐ 77. *f.* pro quo aliàs dic ἐξ ἀριστερῆς χερὸς, *ut* VI *vel* ἐπ' ἀριστερὰ, A manu.

Ἑκὰς, *adverb. i. q.* πόῤῥω Longe. οὐκ ἑκὰς χρόνου Non longo post temp vi tempore, aderit, VI

Comparat. Ἑκαστέρ *nonnulli constanter male.*) ἑκαστέρω ἐστὶ το ἢ *etc.* Longius abest sacrâ quam *etc.* II. ἔθνεα τὰ ἑκαστέρω, G motiores, Ulterius ha

III. 89. a. m. ἑκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι, Longius a Persis habitant, III. 101. *f.* VI. 108. a. *N. ubi olim* ἑκατέρω *edd.* ὅσῳ ἂν προβαίνῃς ἑκαστέρω, VII. 49, 2. οὔτε προβήσονται ἑκαστέρω τῆς Ἀττικῆς, Nec ultra Atticam progredientur, VIII. 60, 3. εἶναι ἑκαστέρω, IX. 2. *a.* εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν (χῶραι) ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ καὶ ἑκαστέρω, IX. 122. *a.*

Superlat. Ἑκαστάτω, *i. q.* ποῤῥωτάτω, Longissime, Remotissime. τοὺς ἑκαστάτω οἰκέοντας ἀπ' ἑωυτῶν, I. 134. *f.* (*ubi opponitur* ἄγχιστα.) κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἑσπέρης ἑκαστάτω ἐπὶ τὸν Ἀδρίην, Usque ad Adriam nec vero ulterius, IV. 33. *a.* οὗτος ὁ στρατὸς τῆς Λιβύης ἑκαστάτω ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε, IV. 204. *a.* ἐς ταύτην (τὴν Μεγαρίδα) ἑκαστάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἡλίου δύνοντος ἡ Περσικὴ αὕτη στρατιὴ ἀπίκετο, In hanc igitur regionem, neque ulterius in Europa versus Occidentem, pervenit hic Persarum exercitus; Extrema haec est Europae versus Occidentem regio in quam pervenerit hic Persarum exercitus, IX. 14. *f.*

Ἕκαστος, η, ον, Quisque. 1) αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, Quisque cupit ipse esse princeps, III. 82. *m.* ὡς οἱ μὲν αὐτὰ ἕκαστα ἔλεγον, *Valla*, Hæc singulatim illi referebant; *Larcher*, Telle fut leur réponse à chacune de ses questions; *nos, nescio quam recte*: Haec illi singula ex rei veritate dixerunt, V. 13. *f.* ταύτας (τὰς πόλιας) ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης αἵρεε, Harum (urbium) singulas singulis diebus cepit, V. 117. *m.* *Praemisso Articulo*, δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον, Tenetur unusquisque praefectus populi, III. 6. *m. ubi* τῶν μὲν δημάρχων ἕκαστον *corrigebat Reiskius, invitis libris omnibus.*

2) *Pluralis* Ἕκαστοι *locum obtinet, ubi* Singuli, *de quibus agitur, sunt* Plures *collective sumti.* κατορύσσουσι ἕκαστοι, *scil.* *Cujusque oppidi incolæ*, II. 41. *m.* ἕκαστοι (*scil. cum qui ab hac parte stant, tum qui ab illà*) ἔχοντες ξύλα, II. 63. *a.* ἔμενον κατὰ χώρην ἕκαστοι, *nempe* Unusquisque populus, I. 169. *m. ubi olim* ἕκαστος, *minus recte. Singularis* Ἕκαστος *perinde cum verbo Singulari et Plurali construi potest.* ἔνθεν ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, II. 53. *a. ubi nonnulli* ἐγένοντο *praeferunt.* τουτέων τῶν ἀνδρῶν, οἳ Ἑλλήνων ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. *m.* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. *m. sed et* ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, IX. 59. *b. ubi male* ἕκαστοι *plures codd. Vide Not.* περὶ τῆς ἑωυτοῦ ἕκαστος (*scil.* ἀνὴρ) μαχόμενοι, I. 169. *m.*

3) *Notandae formulae hujusmodi*: ἀπικνέονται ἐς Σάρδις οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, ὡς ἕκαστος αὐτέων ἀπικνέοιτο, *proprie*, Ut quisque eorum adveniebat; *id est*, Seorsim quisque; Ut cuique commodum erat; Non omnes simul, sed aliàs hic, aliàs ille, I. 29. *a.* *Ex istâ locutione plenâ intelliguntur locutiones ellipticæ, qualis est illa,* ὡς ἑκάστῳ ἔργου

et alibi) Peregre proficisci, I. 30. *a.*

Ἐκδιδόναι, 1) Dedere, Tradere. *οὐ γὰρ ὁ Ἀλυάττης ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρεϊ*, I. 74. *a. οὐδὲ ἐκδόντες (ἐκείνην) ἀπαιτεόντων αὐτῶν*, I. 3. *f. τὸν ἱκέτην ἐκδιδόναι*, I. 159. *a. et eodem cap. saepius, et cap.* 158. *m. et* 160. *m.* IV. 80. *f.* IX. 86. *f.* 88. *a.*

2) Ἐκδιδόναι *et* Ἐκδίδοσθαι, Elocare *filiam*, In matrimonium dare. *ἐκδοῦναι τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα ὅτεῳ βούλοιτο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν*, I. 196. *m. f. οἱ δὲ γάμους ἔγημαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἤγοντο*, (quas uxores ex Lemno secum adduxerant,) *ἐξέδοσαν ἄλλοισι*, II. 146. *extr. οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει -- ἀλλ' ἐκδιδόαται οἱ συβῶται ἐξ ἀλλήλων*, II. 47. *a. ἐκδιδόασι αὐταὶ (τοῦ Λυδῶν δήμου θυγατέρες*, Lydorum filiae de plebe) *ἐκδιδόασι ἑωυτὰς*, I. 93. *f. αἱ εὔμορφοι τὰς ἀμόρφους ἐξεδίδοσαν*, I. 196. *m. f.*

3) Ἐκδιδόναι *vel* Ἐκδιδοῦν, *i. q. μισθοῦν*, Certà mercede locare. (*cf. Polluc.* I. 75.) *ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος* (*alii ἐκδιδοῦντος, ab ἐκδιδόω*) *τὴν αὐλὴν*, Mercede conduxit (conducere voluit) aulam ab illo homine, qui *statim* eam Elocare noluit, I. 68. *f.*

4) Ἐκδιδόναι *vel* Ἐκδιδοῦν *dicitur* Fluvius *in mare* Sese exonerans, *aut in alium fluvium, aut ex aliquà regione in aliam* Influens. *Ἕρμος ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν*, I. 80. *a. ὁ Γύνδης ἐκδιδοῖ ἐς ἕτερον ποταμὸν*, I. 189. *a. ποταμῶν ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων*, IV. 48. *a. ubi quidem nonnulli ἐσδιδ- praeferunt. Sic ἐκδιδοῖ et ἐκδιδοῦσι*, IV. 49. *a. m. et f. ubi item alii ἐσδιδοῖ et ἐσδιδοῦσι. ἐκδιδοῖ ἐς Αἴγυπτον*, II. 22. *a.* 34. *m. ἐς τὴν λίμνην ταύτην ἐκδιδοῖ*, II. 30. *m. ἐς τὴν Σύρτιν ἐκδιδοῖ ἡ λίμνη αὕτη*, II. 150. *a. ἐκδιδοῖ ἐς τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν*, III. 9. *f.* 115. *a. ἐς τὠυτὸ ἕλος ἐκδιδοὺς*, IV. 53. *f. ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ*, V. 118. *a.* VII. 113. *b. Conf.* Ἐνδιδόναι.

Ἐκδιδρήσκειν, (*jon. pro ἐκδιδράσκειν*) Effugere, Profugere. *ἐκδιδρήσκει ἐκ τοῦ ἄστεος*, IX. 88. *a. ἐκδιδρήσκει πλοίῳ ἐξ Αἰγύπτου*, III. 4. *a. Conf.* Ἐκδρῆναι.

Ἔκδοσις, ιος, ἡ, τῶν ἱκετέων, Deditio, Extraditio supplicum. I. 159. *f.*

Ἔκδοτος, ου, Deditus, Traditus. *ἔκδοτον ἄγεσθαι ἐς Αἴγιναν*, VI. 85. *m. ἔκδοτον γενόμενον ὑπὸ τῶν πολιητέων*, VI. 85. *m. f. ἔκδοτόν μιν ἐποίησε ἐς Πέρσας*, Tradidit illum Persis, Amandavit eum veluti captivum in Persiam, III. 1. *a.*

Ἐκδρῆναι, *i. q. ἐκδιδρήσκειν, quod vide supra. ἐκδράντες ἐκ τῆς ἑρκτῆς*, IV. 148. *a.*

Ἐκδύειν *et* Ἐκδύνειν, *vide in* Κιθὼν, *et in* Γῆρας

Ἔκδυσις, ιος, ἡ, *i. q. ἔξοδος*, Exitus, Egressus. *οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν ἔχον*, II. 121, 3. *a. οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέεται (τὰ τέκνα τῆς ἐχίδνης)* Ita *in lucem* Exeunt, III. 109. *f. εἰδὼς ἑωυτῷ ἀσφαλέα ἔκδυσιν* (tutum Effugium) *ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου*, III. 146. *m. οὐ γάρ ἐστι Ἕλλησι οὐδεμίη ἔκδυσις -- μὴ οὐ εἶναι τοὺς δούλους*, Effugere non possunt

Graeci quin servi fiant tui, VIII. 100. *m.*

Ἐκδωριεύσθαι, *sive* Ἐκδωρίζεσθαι, *sive* Ἐκδωριεῦσθαι, *Ex jonicâ gente* in Doriensem degenerare. οἱ Κυνούριοι δοκέουσι εἶναι Ἴωνες, ἐκδεδωρίευνται δὲ, *sive* ἐκδεδωρίδαται, *sive* ἐκδεδωρίεωνται *legendum*, VIII. 73. *m. ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐκεῖ, *vide mox* Ἐκεῖσε.

Ἐκείνῃ, *adverb.* Ibi, Illic. ἢν οἰκέῃ ἐκείνῃ, Si habitare ibi vellet, VIII. 106. *a.*

Ἐκεῖνος, η, ο, Ille. *Genit. Plur. foem.* πλησίον ἐκεινέων, In illarum viciniâ, IV. 111. *m. f.*

Ἐκεῖσε, Illuc. ἄνειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου, VII. 239. *a.* τῇ ἂν κελεύῃ ὁ θεὸς, ἐκεῖσε στρατεύονται, II. 29. *extr. Sic olim edd.* ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀπίκετο, καὶ ἠγάγετο *etc.* IX. 108. *m. f. ubi nos quidem, praeeuntibus mstis,* ἐκεῖ τι *pro* ἐκεῖσε *edidimus, ut* ἐκεῖ *ibi idem atque* ἐκεῖσε *sonet.*

Ἐκζέειν, Effervescere, Ebullire. ζῶσα εὐλέων ἐξέζεσε, Etiam nunc vivens Scatuit vermibus, IV. 205. *ubi simplex* ἔζεσε *praeferunt plures codd.*

Ἔκθεσις, ιος, ἡ, Expositio *infantis.* ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος (τοῦ Κύρου) I. 116. *a.*

Ἐκθύσασθαι ἄγος, Sacrificiis expiare crimen, VI. 91. *a. N.*

Ἐκκαίειν τὰ πυρὰ, *idem fere quod simplex* καίειν, Accendere ignes, *scilicet*, qui e castris late splendeant et eminus conspiciantur, IV. 134. *m.*

Ἐκκεῖσθαι, Expositum esse. ἐπορᾶν ἐκκείμενον, Inspicere expositum *infantem*, I. 110. *f.* ἐκκείμενον Κῦρον κύων ἐξέθρεψε, I. 122. *f.*

Ἐκκηρύττειν, Per praeconem edicere ut aliquis *urbe vel regione* excedat. οἱ Σπαρτιῆται ἐξεκήρυξαν Μαιάνδριον, III. 148. *f. N.*

Ἐκκληΐειν (*sive* Ἐκκληΐζειν), *i. q.* ἐκκλείειν, Excludere. ἐκκληϊόμενοι τῇ ὥρῃ, Tempore exclusi, *i. e.* Quum nihil temporis eis reliquum esset; Urgente horâ, I. 31. *a. m. ubi olim* ἐκκληϊζόμενοι *edd.*

Ἐκκνᾶν, Eradere. τὸν κηρὸν αὐτοῦ (τοῦ δελτίου διπτύχου) ἐξέκνησε, VII. 239. *m. N.*

Ἐκκοιλαίνειν, *vide* Ἐγκοιλαίνειν.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, Exportatio. πρὸς ἐκκομιδὴν ἐτράποντο τῶν οἰκετέων, dA Exportandos (Educendos e domibus et in tuto collocandos) suos se converterunt, VIII. 44. *m. Vide mox* Ἐκκομίζεσθαι.

Ἐκκομίζειν, Exportare, Educere. σὺ νῦν ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτὸν καὶ χρήματα, *etc.* Tu igitur fac ut et me ipsum *ex hac terrâ* educas et pecunias *meas* exportes, III. 122. *f.* ἐκκομίσαι ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι (αὐτῷ) πρήγματος, Educere, Eripere hominem e casu futuro, e calamitate quae ei fato destinata est, III. 43. *a.*

Ἐκκομίζεσθαι, Exportare res suas et in tuto collocare, *ne praeda fiant hostibus. Cum Accusat.* οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, VIII. 20. *a. Et absolute* ἐς τοὺς Ὀζόλας Λοκροὺς ἐξεκομίσαντο (*scilicet* τὰ ἑαυτῶν, res suas), VIII. 32. *m.*

Ἐκκόπτειν, Excidere, Exstirpare. δένδρεα ἐκκόψαντες ἡμέρα, IX. 97.

b. Et metaph. E medio tollere, Cunctos interficere. τὰς δὲ, ἐπιθεμένας, ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας, Hos invasisse viros cunctosque interfecisse, IV. 110. *m. et mox ibid.* ἐπεὶ δὲ ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας.

Ἐκλαμβάνειν ἔργον, Conducere opus faciendum, Operam suam alteri locare. ἐξελάμβανε ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα (*alii vulgo*, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα) ἔργα, IX. 95. *a. ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐκλέγεσθαι, Eligere, V. 30. *f.* VII. 6. *f.*

Ἐκλείπειν, *Activâ notione*, Relinquere, Deserere. τὴν τάξιν, VIII. 24. *f.* 219. *f.* IX. 48. *a.* ἐκλιπεῖν τὴν χώρην πᾶσαν, Totâ regione excedere, IV. 105. *a. et m.* ἐκλείψομεν τὴν χώρην, IV. 118. *m. Et significatu praegnante:* Relinquere *urbem et* in alium locum migrare. ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα, *id est*, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀναχωρῆσαι ἐς τὰ ἄκρα, VI. 100. *m. N. Sic* ἐμπρήσας Θεσπιέων τὴν πόλιν, αὐτέων ἐκλελοιπότων (*scil.* αὐτὴν, καὶ ἀποχωρηκότων) ἐς Πελοπόννησον, VIII. 50. *b.*

2) *Neutrali notione*, Deficere, Omitti, *et similia.* ἄνειμι ἐκεῖσε τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε, Illuc redeo ubi supra Defecit (Finem habuit, Substitit) mea narratio, VII. 239. *a.* τὸ δ' ἀπὸ ταύτης (τῆς Καρύστου πόλιος) ἐκλιπεῖν Ἄνδρον, *etc.* Post Carystum Omissam (Praetermissam) esse Andrum; Non fuisse in numero illarum civitatum *per quas ista sacra Delum transferebantur*, IV. 33. *a. m.*

Ἐκλογίζεσθαι, Secum perpendere. ταῦτα ἐκλογιζόμενος, IX. 89. *a. m.*

Ἐκμαίνεσθαι, In furorem erumpere, Furiosa facinora edere. ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας ἐξεμαίνετο, III. 37. *a.*

Ἐκμανθάνειν, Ediscere, Cognoscere, Pernoscere. πάλαι πάντα ἐκμεμαθηκέναι, I. 124. *a. m.* ἐκμεμαθηκότα τὸ τῆς Χέμμιος ὄνομα, II. 91. *f.* ἐπεί τε ἐξεμάθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφέως, IX. 7, 2. *a.* ἐπειρόμενοι δὲ, ἐξέμαθον πᾶν τὸ ἐόν, IX. 11. *f. Sic* ἕκαστα ἐκμαθὼν, I. 107. *m. edd. commode edebatur ante Gron. ubi nunc simplex* μαθών.

Ἐκπαγλέεσθαι, i. q. ἐκπλήσσεσθαι, Admirari, Admiratione percelli. καί μιν ἐπεδείκνυσαν ἐκπαγλεόμενοι πάσῃ τῇ στρατιῇ, VII. 181. *f.* VIII. 92. *m.* ἀνθρώπων ἐκπαγλεομένων (ὑμᾶς), ὡς οὔτε φεύγετε ἐκ πολέμου *etc.* IX. 48. *a.*

Ἐκπειρᾶσθαί τινος, Tentare aliquem, Expiscari sententiam alicujus. δείσας μή εὖ ἐκπειρῷτο Δαρεῖος, III. 135. *f. Conf.* Ἀποπειρᾶσθαι.

Ἐκπηδέειν i. q. Ἐκπηδᾷν. τοὺς δὲ ἐκπηδέειν ἐς τὴν θάλασσαν, E navi prosiluisse in mare, VIII. 118. *f. ubi alii* ἐκπηδᾷν.

Ἐκπίπτειν, 1) Excidere *bonis, spe, patriâ.* ἄνδρα ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων, III. 14. *m.* ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν, *ibid. f.* ἐξέπιπτε (*scil.* ἐκ τῆς ἀκροπόλιος) μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, Excidit *arce*, Excedere coactus est, V. 72. *f.* ὅκως ἐκπέσοι ἐκ τῶν Ἀθηνέων, Quoties Athenis pulsus est, VI. 121. *f.* ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων, Ejici Pe-

loponneso a Medis, VIII. 141. *a.*

2) *De* Sorte *quae alicui* Excidit, *i. q.* Obtingit, *vide* *Συνεκπίπτειν et Adnot. ad* V. 22, 4. *et seqq.*

3) *Ἐκπίπτειν praegnanti notione significat ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τάξιος καὶ ἐσπίπτειν ἐς τὸν πολέμιον,* IX. 74. *m.* Not.

Ἐκπλέειν, Enavigare, E praelio navali se recipere. *τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων, καὶ ἐκπλεόντων πρὸς τὸ Φάληρον,* VIII. 91. *a. Sed alibi apud Nostrum est* Ἐκπλώειν, *quod vide: et sic mox eodem cap. ait τὰς ἐκπλωούσας, scil. νῆας.*

Ἐκπλέειν, Ἐκπλήθειν, Ἐκπιμπλάναι, Explere, Persolvere. *τὸν νόμον ἐκπλῆσαι,* Satisfacere legi, I. 199. *extr.* IV. 117. *extr.* Κροῖσος *πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε,* (*i. q. ἐξέτισε*) Croesus quinti progenitoris peccatum luit, I. 91. *a.* Πολυκράτης *ἐξέπλησε τὴν μοίρην τὴν ἑωυτοῦ,* Explevit fatum suum, III. 142. *m.*

Ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, Stupens. *ἔκπληκτος ἦν ἀκούων,* Obstupuit audiens *ista*, *Vit. Hom.* 22. *f.*

Ἐκπληροῦν, *i. q. ἐκπλέειν praecedens. ἐξεπληροῦτο τὸ ναυτικὸν ἐς τὰς* 380 *νῆας,* VIII. 82. *f. ὑμῖν μὲν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται,* Vos quidem benevolentiae officio cumulate Satisfecistis, VIII. 144. *f.*

Ἐκπλήσσεσθαι, Percelli, 1) Terrore, Consternatione. *ἰδὼν δὲ, οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντός τε ἑωυτοῦ γίνεται,* I. 119. *f. Cum Dativo casu: ἐκπλαγεὶς τούτοισι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν,* I. 116. *a. τὸν δὲ, οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοισι,* VII. 226. *m. ἐκπλαγέντων τῷ γινομένῳ,* IV. 4. *a. Item cum ὑπὸ et Genit. ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος,* III. 64. *f.*

2) Admiratione Percelli, Admirari, Adstupescere. *Παυσανίην ἐκπλαγέντα τὰ προκείμενα ἀγαθά,* IX. 82. *m. ὅκως ἴδοιτο τὰ ποτήρια, ἀπεθώυμαζε καὶ ἐξεπλήσσετο* (*αὐτά*), III. 148. *m.*

Ἐκπλύνειν, Eluere. I. 203. *f. Vide in* Ζῶον.

Ἐκπλώειν, (*jon. i. q. ἐκπλέειν*) Enavigare. (*Gregor. Dial. jon.* §. 69. *τὸ ἐκπλεῦσαι, ἐκπλῶσαι λέγουσι.*) *Proprie de Navibus aut Navigantibus dicitur: conf.* Ἐκπλέειν *paulo superius. κατ' Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλώσαντες,* II. 44. *m. f. κατὰ ληίην ἐκπλώσαντας,* II. 152. *m. μόγις ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐφορμέοντας,* VIII. 81. *a. ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον,* V. 103. *f. Item de Piscibus: οἱ δ' αὐτέων ἀλῶσι ἐκπλώοντες ἐς θάλασσαν,* Enatantes in mare, II. 93. *m.*

Metaphorice dicitur Ἐκπλῶσαι *τῶν φρενῶν,* Mente alienari, De statu mentis dejici. *ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν,* III. 155. *a. m. Similiter, παραφρονήσαντες ἐκ τοῦ νόου,* VI. 12. *m.*

Ἐκποδὼν εἶναι, Procul abesse. *βουλόμενον ἐκποδὼν εἶναι olim edd.* VI. 35. *f. ubi nos quidem ἐκποδῶν dedimus cum nostris mstis. Sed ἐκποδὼν ἀπαλλάσσετο,* E vestigio discessit, VIII. 75. *extr.*

Ἐκποιέειν, Efficere, Perficere, Exstruere, Totum perficere et ad Finem perducere. *τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε,* II. 175. *a.* Παρίου *λίθου τὰ ἔμπροσθεν τοῦ νηοῦ ἐξεποίησαν,* V. 62. *extr. καί με* (*pyramidem*

quae loquens inducitur) τρόπῳ τοιούτῳ ἐξεποίησαν, II. 136. *f.* ἐξεποιήθη τὰ ἀνώτατα πρῶτα· μετὰ δὲ τὰ ἑπόμενα τούτων ἐξεποίευν· τελευταῖον δὲ τὰ κατώτατα ἐξεποίησαν, II. 125. *m. Not.*

Ἐκποίησις, ιος, ἡ, Emissio *seminis genitalis*, III. 109. *a.*

Ἐκπολεμοῦν τινα, Ad bellum suscipiendum excitare, Bello implicare *aliquem.* ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι, IV. 120. *f. et mox* ἄκοντας ἐκπολεμῶσαι, ibid. ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικὸν, Ut Persicum omne genus ad bellum adversum eum concitaretur, III. 66. *f. N.* ἠπιστέατο γάρ σφι Λακεδαιμονίους ἐκπεπολεμῶσθαι, Noverant enim bellum sibi imminere a Lacedæmoniis, *proprie*, Ad bellum adversus se suscipiendum concitatos esse Lacedæmonios, V. 73. *a. ubi quum* πρὸς Λακεδ. *vulgo legeretur, utique delendam praepositionem judicavi. Vide Var. Lect. et Not. Defendi profecto scriptura* πρὸς Λακεδαιμονίους *nullo pacto potest, nisi statuas impersonaliter positum esse verbum* ἐκπεπολεμῶσθαι, *quasi graece dici potuisset* ἐκπεπολέμωταί μοι πρὸς αὐτὸν, Bellum mihi suscitatum est adversus illum; Bellum mihi cum illo gerendum imminet: *cujus locutionis aliud exemplum desidero.*

Ἐκπρήσσεσθαι, (*jon. pro* ἐκπράττεσθαι) Poenas exigere, Ulcisci. τὸν Δωριέως φόνον πρὸς Ἐγεσταίων ἐκπρήξασθαι, VII. 158. *a. et mox* ibid. τὸν Δωριέως φόνον ἐκπρηξόμενοι.

Ἔκπυρος, Fervidus, Ardens, Ignitus. *Pro* λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας *probi alioqui codices nonnulli* λίθους ἐκπύρους διαφανέας *praeferunt*, IV. 73. *f. Meminit vocabuli* ἔκπυρος *H. Stephanus Thes. T. III.* 626. *g.*

Ἐκρήγνυσθαι, 1) Rumpi. *Arcus, si continuo intentus esset*, ἐκραγείη ἂν, Rumperetur, II. 173. *m. f.* 2) Erumpere. τέλος δὲ ἐξεῤῥάγη (*scil.* τὸ πρᾶγμα) ἐς τὸ μέσον, In publicum Erupit, Emanavit, VIII. 74. *m.* κατεῖχε ἑωυτὸν, οὐ βουλόμενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτὸν, Continuit sese, nolens in eum Erumpere, Iram suam in illum effundere, Gravius in illum invehi, VI. 129. *f.*

Ἔκροος, ου, ὁ, Effluxus. οἱ μὲν νῦν (ποταμοὶ) - - ἔκροον ἔχουσι ἐς θάλασσαν, VII. 129. *m. Conf.* Ἐξήλυσις.

Ἐκσείειν, Excutere. τῆς κεφαλῆς ἐκσείει (τὸ δέρμα), Cutem excutit de capite, IV. 64. *a. ubi olim* ἐξίει. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐκσμᾶν, Extergere. οἱ θεράποντες ἐξέσμων τὰ ποτήρια, III. 148. *a. Conf.* Διασμᾶν.

Ἐκτάμνειν, Castrare. παῖδας ἐκτάμνειν, VIII. 105. *a.* ἐξέταμε πολλοὺς, ibid. *m.*

Ἐκτείνειν, Extendere, Intendere. τούτου εἵνεκα δοκεῖς πᾶσαν προθυμίην ἐκτεῖναι, VIII. 10, 7. *a.*

Ἐκτενέως, Studiose, Intentâ curâ, Sedulo. ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως, *Vit. Hom. cap.* 7. *m. et* 26. *a. ubi* ἐκτενῶς *neglecto jonismo.*

Ἐκτίνειν, Rependere. εὐεργεσίας ἐκτίνειν (τοῖσι Σαμίοισι) III. 47. *a.*

Ἐκτιτρώσκειν, Abortum facere.

καί μιν ἐκτράπεσθαι ἀποθανεῖν, III. 32. extr.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, Castratio. III. 48. a. et 49. b. Conf. Ἐκτάμνειν.

Ἐκτομίης, ιεω, ὁ, (jon. pro ὁ ἐκτομίας, ου,) Castratus. καί σφεων τοὺς παῖδας ἐκτομίας ποιήσομεν, VI. 9. f. Pro eo VI. 32. m. est ἐποίευν (αὐτοὺς) ἀντὶ ἐνόρχιας εἶναι εὐνούχους.

Ἐκτοξεύειν, Exhaurire pharetram. ὡς σφι τὰ βέλεα ἐξετετόξευτο, Postquam omnia tela absumserant, I. 214. a.

Ἐκτὸς, Extra, Post. ἐπεί τε ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο, Interjectis quinque diebus, III. 80. a. ubi olim ἐντὸς. Vide Var. Lect. et Not. ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων, III. 80. a. m. ἐκτὸς Ἀττικῆς ἐξελάθησαν edebatur VI. 137. a. ubi nos cum probatissimis msstis ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐξεβλήθησαν.

Ἐκτράπεσθαι, (jon. pro ἐκτρέπεσθαι) Deflectere de via. ἐκτράπονται ἐπ' Ἀθηνέων, Deflexerunt versus Athenas, VI. 34. f. οὐ μέντοι ταύτῃ (hac viâ) ἐσέβαλον (ἐς τὴν Μηδικὴν) ἀλλὰ τὴν καθύπερθε ὁδὸν πολλῷ μακροτέρην ἐκτραπόμενοι, prægnante notione verbi, Deflectentes de breviori viâ et superiorem viam multo longiorem ingressi, I. 104. m. οἱ νεώτεροι τοῖσι πρεσβυτέροισι εἴκουσι τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται, II. 80. a.

Ἐκτρέφειν, Enutrire. τὸ ἐκτρέφον τὴν ῥίζαν τοῦ σίτου, Id quod radici frumenti primum praebet nutrimentum, I. 193. a.

Ἐκτρίβειν, Exterere, Atterendo perdere, Exstirpare, Funditus perdere et delere. τὴν ποίην ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν, IV. 120. a. σφέας πίτυος τρόπῳ ἀπείλεε ἐκτρίψειν, VI. 37. m. quod quid significet, mox ibid. declaratur, scil. i. q. πανώλεθρον ἀπολλύναι. Sic ἐκτέτριπται πρόῤῥιζος ἐκ Σπάρτης, VI. 86, 4. Denique, VII. 120. f. pro vulgato κάκιστα διατριβῆναι videndum ne cum nostro cod. Pf. κάκιστα ἐκτριβῆναι sit legendum.

Ἐκτυφλοῦν, Excaecare. ἐπεί αὐτὸν ἐξετύφλωσαν, IX. 93. m. Conf. Τυφλοῦν.

Ἐκφαίνειν, Aliquem In lucem producere. ἐκφήναντες αὐτὸν, III. 36. m. f. ἐκφαίνειν ἑαυτὸν, Sese Monstrare. ἐκφαίνειν ἔοικας σεωυτὸν ἐόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἥσσω, III. 71. m. ἐκφ. λόγον, Orationem, Verba facere. τόνδε σφι ἐξέφαινε λόγον, VII. 160. a. Declarare, Dicere sententiam. ἐκφήνας τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, V. 36. a.

Ἔκφασις, ιος, ἡ, Declaratio sententiae. ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων τῆς ἐκφάσιος τοῦ Κλεισθένεος, VI. 129. a.

Ἐκφέρειν, 1) Efferre, Exportare. ἐξενεῖκαι αὐτὸν κάλλιστα καὶ θάψαι, de Efferendo funere, VII. 117. b. Inde Passiv. ὅπλα ἱρὰ ἐκ τοῦ μεγάρου ἐξενηνειγμένα, VIII. 37. a.

2) Proferre, Edere, Ferre fructum. ἡ Βαβυλωνίη χώρη--καρπὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε --ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει, I. 193. m. ubi eàdem notione et verbum simplex ἐνείκῃ et ἀποδιδοῖ.

3) Efferre in Publicum, Aperire, Indicare. ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων, VIII. 132. a. m. μηδ' ἐξοίσειν μηδενὶ τὴν ἀπὸ σφέων ἀπάτην γεγονυῖαν, III. 74. m. Item Referre

ad aliquem, Renunciare *alicui*. ἐς πολύφημον ἐξενείκαντας, *scil.* τὸ πρῆγμα *vel* τὸ χρηστήριον, V. 79. *a. et mox* ibid. ἐξέφερον τὸ χρηστήριον ἁλίην ποιησάμενοι.

4) Deferre (*et in Passivo*, Deferri) ex alto mari ad oram. ἐκλαφῦναι λέγουσι ὑπολαβόντα (τὸν Ἀρίονα) ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον, I. 24. *m. f.* Ἀρίονα ἐπὶ δελφῖνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, I. 23. *m. Sic in Fut. Med. notione Passivâ.* ὡς, ἐπεὰν γίνηται ναυμαχίη, ἐνθαῦτα (ἐς τήνδε τὴν νῆσον) μάλιστα ἐξοισομένων τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν ναυηγίων, VIII. 76. *f.* ἢν νικηθέωσι τῇ ναυμαχίῃ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ, ἐς τοὺς ἑωυτῶν ἐξοίσονται, VIII. 49. *f.*

5) *Medium* Ἐκφέρεσθαι *et* Ἐξενείκασθαι, 1) Dicere, Ferre *suam sententiam.* πάντες γνώμην κατὰ τὠυτὸ ἐξεφέροντο, V. 36. *a*, 2) Reportare *victoriam*, Ferre *gloriam.* ταύτην τὴν νίκην ἀνελόμενόν μιν συνέβη τὠυτὸ ἐξενείκασθαι τῷ ἀδελφεῷ, VI. 103. *a. De Futuro Med.* Ἐξοίσεσθαι *paulo ante dictum est sub* Ἐκφέρειν *num.* 4.

Ἐκφεύγειν, Effugere, Fugâ se subtrahere. ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον, VI. 104. *a. et paulo post* ibidem, ἐκφυγόντα δὲ τούτους. *Sic*, Σκύθας ἐκφεύγει, Scythis fugâ se subtrahit, VI. 40. *a.*

Ἐκφόριον, ου, τὸ, Proventus terrae. τὰ ἐκφόρια τοῦ καρποῦ, IV. 198. *m. f. Not.*

Ἐκχόειν, Ἐκχοῦν *vel* Ἐκχωννύναι, Adgestâ humo exaltare solum. τῆς πόλιος ἐκκεχωσμένης ὑψοῦ, II. 138. *m.* μάλιστα Βουβάστι πόλι ἐξεχώσθη, *scil.* χόος *vel* χ[...] Maxime Bubasti urbi a[...] humus est atque ita exal[...] ejus solum, II. 137. *f.*

Ἐκχρᾷν, (*i. q.* ἀποχρᾷν) Suf[...] οὐκ ἐξέχρησέ σφι ἡ ἡμέρη κατ[...] ποιήσασθαι, Non suffecit ei[...] *etc.* VIII. 70. *a.* κῶς [...] ἐκχρήσει ταῦτα περιϋβρίσθαι[...] modo sufficere poterit (Quo pacto Contentus Patienter ferre, poteri[...] tali contumeliâ adfici[...] 137. *m.*

Ἑκών, Ultro, Volens. *cum* εἶναι *per pleonasmum adjec*[...] ἔφη τῷ Ξέρξῃ ἑκὼν εἶναι δου[...] VIII. 116. *a.* ἑκὼν εἶναι [...] μουνομαχέοιμι, VII. 104. *n*[...] τε εἶναι, καὶ δεινοῦ ἐπιόντο[...] νός, -- ἐς μέσον καταθεὶς [...] χήν, VII. 164. *a.* ἔφασαν ἔσεσθαι ἑκόντες εἶναι προδό[...] Ἑλλάδος, VIII. 30. *extr.*

Ἐλαίη, ης, ἡ, Olea arbor. [...] μακρα ξύλου ἡμέρης ἐλαίης, [...] *m.* νηὸς ἐν τῷ ἐλαίη τε κ[...] λασσα ἔνι, VIII. 55. *a.*

Ἔλαιον, τὸ, Oleum, *propr*[...] olivis expressum, II. 94[...]

Ἐλᾷν *et* Ἐλαύνειν, 1) *Cum A*[...] Ducere *exercitum*, Age[...] *rum.* ἔμελλε ἐλᾷν στρατιὴν Ἑλλάδα, VII. 57. *a.* ταύτ[...] ἅρμα ἐσβιβάσαντες --- ἤλαυν[...] ἄστυ, I. 60. *f.* ἐς τὸ Ξανθ[...] δίον ἤλασε ὁ Ἅρπαγος τὸν [...] τόν, I. 176. *a.* ἐλᾷν στρα[...] τῆς Εὐρώπης, VII. 8, 2. ἤλασεν ἐς ἀγορὴν τὸ ζεῦγος, *m. f.*

2) *Absolute*; *sive sub*[...] *cto Accusativo*, *sive Intra*[...] *notione*, Ducere exerc[...]

Agere currum, Vehi, Proficisci, Progredi. ἐπείγομαι ἐλῶν ἐς Θρηίκην, IX. 89. m. *et mox ibidem*, Μαρδόνιος κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων. *Similiter*, ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσι, I. 207. m. (*ubi* ἐλῶσι *valet* ἐλάσουσι; *Praesens notione Futuri*, *coll. Thom. Mag. v.* Ἐλαύνω.) *Et mox ibid.* ἐλᾷς (*i. q.* ἐλάσεις) ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος. *Sic rursus*, παρεσκευάζετο ὡς ἐλῶν (*i. e.* ἐλάσων) ἐς Ἄβυδον, VII. 32. *extr. Sed utitur Noster etiam formâ propriâ Futuri*, Κῦρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, I. 77. *extr. Nec vero is solum*, *qui* Exercitum ducit, *sed et* Exercitus ipse *dicitur* Ἐλαύνειν, *id est*, Proficisci, Iter facere, Progredi. ὁ στρατὸς ὁρμᾶτο ἐλῶν (*i. q.* ἐλάσων) ἐς Ἄβυδον, VII. 37. *a. m.* κατὰ τὴν ταχίστην ἐλῶν ἐς Θρηίκην, IX. 89. *m. Et omnino*, *quicumque* Iter facit, *etiam absque exercitu*, *praesertim vero* qui Curru vehitur. ὅπη ἂν ἐλαύνῃσι, I. 188. *f. ibique Var. Lect. et Not.* οἵ μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν ἠθέλησαν ἀπολέσαι, I. 59. *m. f. ubi quidem, si opus esset, e proxime praecedentibus adsumere accusativum* τὸ ζεῦγος *posses. Sed interdum ne subintelligi quidem tale substantivum potest; velut in illà phrasi*, ἐπὶ ζευγέων ἐλάσασαι, Curribus vectae, I. 199. *a. Denique etiam* Qui rem quamcumque institutam Persequitur, *is* Ἐλαύνειν *dici potest. Sic* τότε μὲν ἐς τοσοῦτον ἤλασαν, Tunc quidem eo usque (*in colloquio, et in eà re dequà agebatur*) Progressi erant, V. 50. *a.* (*In Aoristo promiscue*, ἤλασα *et* ἔλασα *usurpat Noster: vide* Ἐπελαύνειν.) *Ad mores translato verbo*, *memoratur Cheops*, *Aegypti rex*, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι, In omnem pravitatem Progressus, Prolapsus, II. 124. *a.*

3) Ducere *murum*, Exstruere, Aedificare. κρηπῖδα κύκλῳ περὶ τὴν λίμνην ἤλασε, I. 185. *m. f.* τὰς αἱμασιὰς τὰς παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας, I. 191. *f.* μισθὸν τοῦ τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολιν ἐληλαμένου, VI. 137. *a.* καί περ τείχεος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλαμένου καρτεροῦ, IX. 9. *f.* τὸ τεῖχος ἑκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται, (*i. e.* ἐληλαμένους ἔχει) I. 180. *a. m.*

Conf. Ἀπελαύνειν, Ἐξελᾷν *et* Ἐξελαύνειν, Ἐπελαύνειν.

Ἔλασις, ιος, ἡ, (*i. q.* ἐξέλασις, *et* στρατηλασίη) Eductio exercitus, Expeditio militaris. ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας τοῦ Δαρείου ἔλασις, IV. 1. *a.* ἐποιέετο τὴν ἔλασιν, VII. 37. *f.* πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος, VII. 106. *m. Item*, Ratio instituendae expeditionis, Itineris faciendi ratio. Καμβύσῃ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν - - - ἐξηγέεται τὴν ἔλασιν, III. 4. *f.* ἐποιέετο τὴν ἔλασιν, Educere copias coepit, VII. 37. *extr. ubi olim* ἐξέλασιν. *Conf.* Ἐλᾷν.

Ἐλάσσων, ονος, ὁ, ἡ, Paucior, Minor. οἱ δὲ ἐλάσσονες λέγουσι πέμψαι Ὀροίτεα, Sunt pauciores qui dicant *etc.* III. 121. *a.* τὸ δ' ἔτι (*nescio an* δέ τι) τούτων ἔλαττον ἀπιεὶς, Quod his minus est (Minorem numerum, Unitates quae ad superiorem numerum accedunt) omitto, III.

95. *f.* οὐδὲν ἔλασσον εἶχον τῇ μάχῃ, Non erant inferiores *in pugnâ*, IX. 102. *a.*

Ἐλαστρέειν, *i. q.* ἐλαύνειν, Agitare *navem ramis.* ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρευμένας, (*alii* ἐλαστρεομένας) II. 158. *a. et* VII. 24. *b.*

Ἐλαύνειν, *vide supra in* Ἐλᾷν.

Ἐλαφρὸς, ὴ, ὸν, Levis. ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος, Parvi pendens, III. 154. *f. Not.* διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην, Haud leviter tuli, I. 118. *b.* σοὶ ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὸν, Tibi res levis et facilis est, VII. 38. *a.*

Ἐλεύθερος, η, ον, Liber homo. *Quo sensu Herodotus, de Samiis loquens, dixerit* οὐ γὰρ δὴ ἐβουλέατο εἶναι ἐλεύθεροι, III. 143. *extr. haud satis liquet.* ἀνελεύθεροι, *parum quidem probabiliter corrigebat Pavius, cui suffragatus est Larcher. Vide Not.*

ἐλευθερωτέρη ὑπόκρισις, Liberius responsum, I. 116. *a. ubi praeter necessitatem* ἐλευθεριωτέρη *corrigunt docti nonnulli viri.*

Ἐλευθέρως εἶπαι, Libere loqui, VIII. 73. *f.*

Ἐλέφας, αντος, ὁ, Elephas, III. 114. IV. 191. *f. Conf.* Ὀδών.

Ἐλινύειν, (*aliis* Ἐλιννύειν) *i. q.* ἡσυχάζειν, Cessare, Quiescere, Otium agere. τοὺς δεῖ -- μὴ ἐλινύειν, I. 67. *f. cum Var. Lect. et Not.* διέβη ὁ στρατὸς ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἑπτὰ εὐφρόνῃσι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον, VII. 56. *a.* ἐλίνυον οὐδένα χρόνον -- οὔτε νυκτὸς, οὔτε ἡμέρης, VIII. 71. *f.*

[Ἑλίσσειν, *vide* Εἱλίσσειν]

Ἕλκειν, Trahere. ἕλκειν τόξον, Trahere, Attrahere arcum. ἐπεὰν οὕτω εὐπετέως ἕλκωσι τ III. 21. *f.* (*Conf.* Εἰρύει προφάσιας, Praetextus re, Tergiversari, *fe latine dicimus* Moras tı VI. 86. *a.*

Ubi de Librâ et Pond *tur, res quaepiam dicitu non tam quatenus* D *Lancem cui imponitur, q tenus Lancem oppositan* Movet, *nempe* Sursun *et* Attollit *quantum sat efficiendum aequilibriu* πλίνθια τρίτον ἡμιτάλαν στον ἕλκοντα, Dimidiati trahentes quisque duo cum dimidio, I. 50. *f.* ibid. ἐποιέετο λέοντος εἰκό σαν σταθμὸν τάλαντα δέ ciendam curavit leo giem, Trahentem pond erat decem talentoru Trahentem decem tale do. *Rursus* ibid. *paulo* κων σταθμὸν ἕβδομον ἡμι

Ἑλκύειν, *i. q.* ἕλκειν, Trah κύειν πλίνθους, Ducere I. 179. *a.* ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυσθῆναι, Ab alite a Discerpi, I. 140. *a.* l *sic et* Ἑλκύειν *de* Ponde *patur:* τὸ δ' ἂν ἑλκύσῃ, μελεδωνῷ διδοῖ, Quantum Trahit *alteram libræ lan capilli sunt impositi,* (*id est,* Tantum arge dus, quantum est po pillorum,) dat curat 65. *f.*

Intransitivâ notione intelligitur Extrahi, In trahi, Durare. ἐπὶ τοσ λέγεται ἑλκῦσαι τὴν

Ajunt enim, eo usque (ad id usque tempus) extractam fuisse pugnam, VII. 167. *a.*

Ἐλλάμπεσθαι (ταύτῃ) Hac in re (Hac parte) Splendere, Praeclare rem gerere, Sese illustrare, Gloriam reportare. (*i. q.* ἀπολαμπρύνεσθαι.) τῷ (ἱππικῷ) καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδὸς, I. 80. *f.* τῇσι νηυσὶ οὐκ ἐλπίζοντες ἐλλάμψεσθαι, VIII. 74. *a.*

Ἑλλὰς, ἡ, *scil.* γῆ, Graeca terra, Graecia. Ἑλλάδα *autem Herodotus intelligit non modo* Graeciam proprie dictam, *sed et* Joniam. *Sic enim, verbi gratià,* Ephesus *ei censetur esse* ἐν τῇ Ἑλλάδι, I. 92. *a.* Ἑλλὰς γλῶσσα, (*i. q.* Ἑλληνικὴ) Graeca lingua, τὸν Πέρσην, Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, IX. 16. *a.* κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, VI. 98. *f.* Ἑλλὰς πόλις, Graeca civitas, V. 93. *f.* N. VII. 22. *f.* 115. *a.*

Ἔλλεσχος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q.* ἐν λέσχῃ γινόμενος) De quo vulgo verba faciunt (confabulantur) homines. οὐ τὰ Ἰώνων πάθεα ἔσται ἔλλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα, I. 153. *a. m.* *Conf.* Περιλεσχήνευτος.

Ἕλλην, ος, ὁ, Graecus, Graecà origine, Graecà stirpe natus, ἐκρίθη εἶναι Ἕλλην, V. 22. *f.*

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Graecus, Graecanicus. τὸ Ἑλληνικὸν, *sc.* γένος, *i. q.* οἱ Ἕλληνες. τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν, Quicumque Graeci generis sunt, VII. 139. *f.* εἴ κως ἕν τε γίνοιτο τὸ Ἑλληνικὸν καὶ *etc.* VII. 145. *f.* τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμον καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. *m.*

ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ (*scil.* στρατεύματι ναυτικῷ) τὸ Περσικὸν, μηδὲ πολλοῦ πλέον εἴη, VIII. 13. *f.*

Ἑλλήνιος, *idem fere quod* Ἑλληνικὸς, Graecanicus. Δία Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες, Jovem Græcanicum (Graeciae praesidem, Graecorum deum patrium) reveriti, IX. 7, 1. νῦν ὦν πρὸς θεῶν τῶν Ἑλληνίων, V. 49. *a.* ἐπικαλεόμενοι ὑμῖν θεοὺς τοὺς Ἑλληνίους, V. 92, 7. *f.*

Ἑλληνοδίκαι, *iidem qui aliâs* ἀγωνοθέται, Ludorum solennium moderatores apud Graecos, et certaminum judices. τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ διέποντες ἀγῶνα Ἑλληνοδίκαι *legebatur olim* V. 22. *m. ubi nunc* ἀγῶνα Ἑλλήνων. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἑλλησποντίης ἄνεμος, Ventus flans ex Hellesponto. ἄνεμος ἀπηλιώτης, τὸν δὴ Ἑλλησποντίην καλοῦσι, VII. 188. *a. m.*

Ἐλλύχνιον, ου, τὸ, Ellychnium *lucernæ.* τὸ ἐλλύχνιον καίεται παννύχιον, II. 62. *a.* *Vocabulo hôc, pro eo quod* θρυαλλίδα *dicunt Attici, usum esse Herodotum monuere Moeris p.* 186. *et Phrynichus p.* 190.

Ἕλος, εος, τὸ, Palus. *Sub primo rege Aegyptus, excepto nomo Thebano* πᾶσα *erat* ἕλος, II. 4. *f.* Τὰ ἕλεα, Paludosa loca inferioris Aegypti, *saepius memorantur;* II. 92, 137. 151. 152. *Sic* ἐς τὰ ἕλεα *relegatur Psammitichus* II. 151. *extr.*

Ἔλπεσθαι, *i. q.* νομίζειν, οἴεσθαι, ἡγεῖσθαι, Existimare, Putare: θεὸν (εἶναί σε) ἔλπομαι, ὦ Λυκόεργε, I. 65. *m. in vet. orac.* ἔλπομαι καὶ μυρίων (ἐτέων) ἐντὸς χωσθῆναι ἄν, II. 11. *f.* ἔλπομαι

ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον etc. II. 26. f. ἔλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἱρέει, II. 43. f. ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πρίαμος etc. II. 120. f. ἔλπομαί τινα στάσιν ἐμπεσοῦσαν, VI. 109. m. f. ἐλπόμενοι οὐδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, VII. 218. a. m. λέγει τὰ ἄριστα ἔλπεται εἶναι ἐμοὶ, VII. 237. a. ὁ δὲ ἐλπόμενός τί οἱ κακὸν εἶναι, IX. 113. a. (ubi de Metu magis quam de Spe agitur.

Ἐλπίζειν, ut ἔλπεσθαι, Existimare, Putare. Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκεῖνον ἀληθέα, I. 27. m. III. 157. a. ὁ μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, I. 30. m. ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. a. οὐδαμᾶ ἐλπίσας μήκοτε - - Κῦρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, I. 77. extr. ἐλπίζων μιν ἀποθανέεσθαι, III. 144. b. οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν, III. 151. f. τὸ χρηστήριον τὸ οὐδαμᾶ ἤλπισαν σφίσι ἐπιτελέεσθαι, VI. 140. m. ἐς φόβον κατιστέατο, ἐλπίζοντες πάγχυ ἀπολέεσθαι, VIII. 12. m. οὐκ ἤλπισε μή κοτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη, VIII. 53. m. ἐλπίζοντες τῇσι περιούσῃσι νηυσὶ ἔτι χρήσεσθαι βασιλῆα, VIII. 96. a. IX. 110. a.

Ἔλυτρον, τὸ, quod aliàs Tegumentum, Involucrum significat, Herodoto est Alveus, Receptaculum aquarum. ὤρυσσε ἔλυτρον λίμνῃ, I. 185. m. f. Not. 186. a. ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύηνε, IV. 173. a.

Ἐμβαίνειν, in Aor. 1. idem quod ἐμβιβάζειν. ἡ Ἀστυάγεος ἡγεμονίη ἐνέβησε (αὐτὸν) ἐς φροντίδα, Injecit ei solicitudinem, I. 46. a. Aor. 2. notione intransitivâ: ἐς πλοῖον ἐμβὰς, II. 29. n alii ἐσβάς.

Ἐμβάλλειν, cum Accus. Inj φόβον ἐμβάλλειν, VII. 10, Dativo, Impetum facer νηΐ, VIII. 87. m. et mox βαλέ τε καὶ κατέδυσε. Sic 84. a. 92. a. et f. Sed ἐ εἰς τόπον vel χώραν τινα s etiam Advenire vel Ingı exercitu quidem, sed no hostili animo. πρὶν ἢ τ Παυσανίεω ἐς τὸν Ἰσθμὸν IX. 13. a. Sic apud Plu Vita Cic. c. 16. ἐμβάλλ τοῦ, scil. εἰς τὴν ἀγορὰν diente illo forum, ma matorum hominum manu

Ἐμβὰς, άδος, ἡ, Solea, ὑποδήματα παραπλήσια ... τίῃσι ἐμβάσι, I. 195. a.

Ἐμβάφιον, τὸ, Acetabul Vasculum lucernæ usu bens, II. 62. a.

Ἐμβολὴ, ἡ, Locus ubi influit in urbem. ἐξ ἐμβ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλι λει, I. 191. a.

Etiam de Ostio flumin patum idem vocab. olim tur, VII. 182. a. ἐξωκέλλ ἐμβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, ubi dem ἐσβολὰς probavimus alii codices obtulerunt.

Ἐμβόλιμος μὴν, Mensis int ris, I. 32. a. Ἕλληνες δι ἔτεος ἐμβόλιμον (μῆνα) ἐ λουσι, II. 4. a.

Ἔμβολον, τὸ, aliàs i. q. ὁ ἐ quod vide. Apud Nostri IV. 53. f. ἔμβολον τῆς χ Tractus terrae in acut sinens, veluti Rostrur mare prominens.

Ἔμβολος, ὁ, *interprete auctore Glossarum ex Herodot.* I. 166. *et Gregorio Dialect. jon.* §. 108. χάλκωμα περιτιθέμενον (*rectius codd. Gregor.* προτιθέμενον) κατὰ πρῷραν ταῖς ναυσὶν, Rostrum navis, *nempe quo* (*sive*, quod rostrum) *trierarchus* ἐμβάλλει *navi hostili.* αἱ περιοῦσαι νῆες ἀπεστράφατο τοὺς ἐμβόλους, I. 166. *f.*

Ἐμβριθής, ὁ, ἡ, Firmus, Validus. ἦν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα ὅπλα τῶν βυβλίνων, Linei rudentes firmiores erant quam ex papyro confecti, VII. 36. *m. f.*

Ἔμετος, ὁ, Vomitus. ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείην, II. 77. *a.*

Ἐμεωυτοῦ, (*jon. pro* ἐμαυτοῦ) *vide in* Ἑωυτοῦ, *et in Var. Lect.* IV. 97, 18.

Ἐμμάχεσθαι, Praelium facere in aliquo loco. ἐπιτηδεώτατόν ἐστι ἐμμαχέσασθαι τὸ Θριάσιον, IX. 7. *extr.*

Ἐμμέλεια, ἡ, Modus quidam musicus ad saltationem adcommodatus. ἐκέλευέ οἱ τὸν αὐλητὴν αὐλῆσαι ἐμμέλειαν, *etc.* VI. 129. *a. N.*

Ἐμμένειν, Permanere, Firmum manere. εἴ σφι ἔτι ἐμμένει ἡ φιλίη, VII. 151. *b. et mox*, μάλιστα ἐμμένειν (αὐτὴν) ibid. ἐμμένειν (*nempe* τῷ συμμαχικῷ, in societate Permanere firmos) καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι, IX. 106. *f. N. ubi* ἐμμενεῖν (*in Fut.*) *corrigendum suspicatus erat Portus, nullâ quidem urgente necessitate.*

Ἐμός, ἡ, ον, Meus. τὸ ἐμὸν (*scil.* μέρος *vel* πρῆγμα), Quod ad me adtinet, Ego. οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει, Ita, quod ad me adtinet, res habet; Talis ego sum, IV. 127. *a. Sic* τὸ ὑμέτερον, *i. q.* ὑμεῖς, VIII. 140, 1. *m.* τό γε ἐμὸν, Quod quidem (Quantum quidem) in me est, I. 108. *extr.*

Ἐμπακτέειν, Ἐμπακτοῦν, Firmare, Compingere, Firmiter claudere *et* Obturare. ἔσωθεν τὰς ἁρμονίας ἐν ὦν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ, Commissuras *navium* intus obturant byblo, II. 96. *a. N. Conf.* Κατάπακτος.

Ἐμπαλάσσειν, *i. q.* ἐμπλέκειν, Implicare. ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι, Laqueis impliciti, VII. 85. *f. ubi male olim* ἐμπαλλασσ.

Ἔμπαλιν, *et*, *cum articulo pleonastico*, Τὰ ἔμπαλιν, Contra, E contrario. ἢν δὲ νικηθῇ, τὰ ἔμπαλιν Ἡρακλείδας ἀπαλλάσσεσθαι, Sin vinceretur *Hyllus*, E contrario (Vicissim) abituros Heraclidas, IX. 26. *m.* Ἀθηναῖοι ᾖσαν τὰ ἔμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι, Athenienses contrariâ quam Lacedaemonii viâ incedebant, IX. 56. *f.* ἐγὼ γνώμην ἔχω τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι. Ego contra sentio quam hi, I. 207. *a. m.*

Ἐμπεδᾶν *sive* Ἐμπεδέειν, Compedibus vincire. ἐμπεδήσαντες τοὺς μάντιας, IV. 69. *a.*

Ἔμπεδον, *vide in* Ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, Stare juramento, Servare jusjurandum. ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, IV. 201. *f.*

Ἔμπεδος, ὁ, ἡ, Firmus. οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδος, οὔτε τὸ σῶμα, *sic Euseb. in Orac. quod apud Herodot. exstat* VII. 140. *ubi* ἔμπεδον *adverbialiter praeferunt edd. et mssti.*

Ἔμπειρος, ον, ὁ, ἡ, *cum Genit.* Bene gnarus, Experientiâ cognitum habens. ἔμπειρον ἐόντα τῆς ἐκείνου

διανοίης, VIII. 97. *f.* τῶν χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι, VIII. 132. *m.* ἡμεῖς Βοιωτῶν ἔμπειροί εἰμεν, IX. 46. *m.*

Ἔμπηρος, ου, ὁ, ἡ, Mutilus, Vitio quocumque corporis laborans. πᾶς ὁ περὶ τὰς φυσικὰς ἐνεργείας ἐμποδιζόμενος, *ut ait Erotianus in Glossis Hippocr.* διάστροφα, ἔμπηρα καὶ ἀπόπληκτα πρόβατα, I. 167. *a.* αἱ εὔμορφοι παρθένοι τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμπήρους ἐξεδίδοσαν, I. 196. *m.*

Ἐμπικραίνεσθαι, Exacerbatum, Infensum esse. Ἱππίῃ ἐμπικραινομένου Ἀθηναίοισι, V. 62. *a.* *Conf.* Προσεμπικρ.

Ἐμπίνειν, Potare, Largiter bibere. τοῦ αἵματος ἐμπίνει, IV. 64. *a.*

Ἐμπιπλάναι, Implere. ἵππους, ἐξελόντες αὐτέων τὴν κοιλίην, ἐμπιπλᾶσι ἀχύρων, IV. 72. *a.* *Passiv.* Vino vel cibis impleri. ἀμπελίνῳ καρπῷ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε, I. 112. *a.* οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενοι, VIII. 117. *b.*

Ἐμπιπράναι, *vide* Ἐμπρῆθειν.

Ἐμπίπτειν, Incidere. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπιπτε, VII. 88. *a.* Invadere, Impetum, Impressionem facere. ἐμπεσόντες (αὐτοῖς) οἱ ἐπίκουροι, III. 146. *f.* ὠθέει (ὁ δῆμος) ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου, Populus (*in liberâ repub.*) cum caeco impetu irruens depro-perat res, III. 81. *m.* φόβος τοῖσι βαρβάροισι ἐνεπεπτώκεε, VIII. 38. *a.* φόβος ἐς τὸ στρατόπεδον ἐνέπεσε, VII. 43. *m. f.*

Ἐμπλάσσειν, Obtinere, Obducere. σμύρνῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο (τὸ μέρος) τοῦ ᾠοῦ, II. 73. *f.*

Ἐμπλέειν, Navigare in *navi quâdam.* ἄνευ τῶν σιταγωγῶν πλοίων, καὶ ὅσοι ἐνέπλεον τούτ[οισι] 186. *extr.* *ubi quide[m] praefert noster codex*

Ἔμπλεος, ὁ, ἡ, (*sive foem.*) Plenus, Reple[tus] τες κρεῶν ἐόντες ἔμπλεοι ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς : II. 62. *a.*

Ἐμπλήθειν *sive* Ἐμπλέειν, ἐν ὧν ἔπλησαν (τοῦ ἀλεί[φατος]) νηδὺν, II. 87. *a.* τὸ ὕδατος ἐμπλησαμένη, V

Ἔμπνοος, Spiritum tra[hens] iamnunc vivus. ὡς δὲ ἀπέθανε, ἀλλ' ἦν ἔμπ[νοος] 181. *m.*

Ἐμποδίζειν, *notione prim[a]* des constringere. τὸ πεποδισμένον τοὺς ἐμπρο[σθίους πό]δας ἕστηκε, IV. 60. *a*

Ἐμπόδιος, ὁ, ἡ, Obstans impedimento. ἡ Βαβ[υλὼν] ἐμπόδιος, I. 153. *f.* μ[ὴ] ποδίου γενομένου (αὐτῷ), ἐκ Λακεδαίμονος πρῆγμα ἐμπόδιον (αὐτοῖσι) ἐγίνετ[ο]

Ἐμποδὼν, Obviam, In medio. τοὺς αἰεὶ ἐμποδ[ὼν γι]νους ἡμεροῦται, Quoscu[mque ob]viam habet, eos p[...] IV. 118. *f.* κτείνειν ἐμποδὼν γινόμενον, I. [...] *est* τοὺς προχείρους, *Suida.* ὥς σφι τὸ ἐμπο[δὼν ...] νεε καθαρὸν, Quum j[am] amplius obstaret, V[I]

Ἐμποιέειν, Inserere. ἐμπ[οιέειν] Μουσαίου χρησμὸν, M[...] ticiniis vaticinium inserere, VII. 6. *m.*

Ἐμπολέμιος, ὁ, ἡ, ον, A[d bellum] pertinens; In bello [...] bens. VI. 56. *extr.* V[ide] in Εἰρηναῖος.

Ἐμπορίη, ης, ἡ, Negotiatio, Mercatura. ἐς Αἴγυπτον ἀπίκοντο κατ' ἐμπορίην, III. 139. *a.*

Ἐμπορπᾶν, Fibulis subnectere, adstringere. εἵματα ἐνεπορπέατο, (*jon. pro* ἐνεπόρπηντο), Vestes habebant fibulis substrictas, VII. 77.

Ἐμπρήθειν *vel* **Ἐμπιπράναι**, Incendere, Cremare. τὸν νηὸν ἐνέπρησαν, I. 19. *f.* VIII. 54. *f.* ἐνέπρησαν τὸ ξύλινον τεῖχος, IV. 123. *a.* πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν, VIII. 53. *extr.* ὕλην περινήσας ἐνέπρησε, IV. 164. *m.* VIII. 143. *m. f.* ταύτην τὴν ἐλαίην κατέλαβε ἐμπρησθῆναι, VIII. 55. *m.* οἰκήματα ἐμπεπρησμένα, VIII. 144. *m.* *ubi* ἐμπεπρημένα, *praeferunt nonnulli.* οὐδέ σφι οὔτε τὰ ἱρὰ οὔτε τὰ ἴδια ἐμπεπρήσεται, VI. 9. *m. f. N. ubi alii* ἐμπρήσεται.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ, Incensio, Crematio. δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, VIII. 55. *b.*

Ἔμπροσθε *et* **Ἔμπροσθεν**, 1) *de Tempore*, Ante. ἔμπροσθε ταύτης (τῆς γνώμης), Ante hanc sententiam *ab illo dictam*, VII. 144. *a.* 2) *de Loco vel Situ*, Anterius, In parte anteriore, In partem anteriorem. ῥίπτει αὐτὰ ἐς τὰ ἔμπροσθεν, Ante se projicit illa, IV. 61. *f.* ἡ ἔμπροσθεν Εὐρώπη, Europa anterior, VII. 126. *b.* *intelligitur ea* Europae *pars quae* Asiae *propior est.* οἱ γὰρ ὄπισθε τεταγμένοι, ἐς τὸ ἔμπροσθε παριέναι πειρώμενοι, *sic olim* VIII. 89. *f.* *ubi nunc* ἐς τὸ πρόσθε, *praeeuntibus cunctis fere codicibus.*

Ἐμφανέως, Aperte, Palam, Manifeste. ἐμφανέως ποιέουσι ταῦτα, I. 140. *a.* Ἀλκμαιωνίδαι ἐμφανέως ἐλευθέρωσαν τὰς Ἀθήνας, VI. 123. *f.*

Ἐμφανής, ὁ, ἡ, Manifestus, In propatulo. μίξιν τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα, I. 203. *f.* III. 101. *a.* *Hinc* ἐκ τοῦ ἐμφανέος, *i. q. adverbium* ἐμφανέως. ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας στρατηΐην, I. 205. *b.* οὕτω δὴ ἐξ ἐμφανέος ἀπεστήκεε, V. 37. *m.* ἰθυμαχίην μηδεμίην ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, IV. 120. *a.* ἀπειρέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν συμμαχίην, VII. 205. *f.*

Ἐμφερής, ὁ, ἡ, Similis. ἔστι δὲ (αὕτη ἡ ἶβις) ἐμφερὴς τῇ ἑτέρῃ, II. 76. *f.* ἡ ζόη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερής ἐστι ἀλλήλοισι, II. 105. τὸ ἐκ τοῦ μέσου λωτοῦ, τῇ μήκωνι ἐὸν ἐμφερές, II. 92. *a. m.* ἄλλα κρίνεα, ῥόδοισι ἐμφερέα, II. 93. *a.*
Superlat. κροκόδειλοι τῇσι σαύρῃσι ἐμφερέστατοι, IV. 192. *a.* ἡ κάνναβις τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη, IV. 74. *a.* ἄγαλμα τοῖσι Παταϊκοῖσι ἐμφερέστατον, III. 37. *a. m.* πτίλα τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι ἐμφερέστατα, II. 76. *f.* *Conf.* Προσεμφερής.

Ἐμφορέεσθαι, Sese replere, Se satiare, Ingurgitare, Ad satietatem (Largiter) uti *aliquâ re.* Croesus, veracitatem Delphici oraculi expertus, ἐνεφορέετο αὐτοῦ, Largiter eo usus est, Largiter sibi in eo consulendo indulsit, I. 55. *a.* *ubi* οὐκ ἐνεφορέετο *legendum suspicatus erat Portus, hac sententiâ,* Eo non Satiabatur, Eo repleri satiarique non poterat; *id est,* Eo contentus non erat. *Atqui haec ipsa sententia nudo verbo* ἐνε-

φορέετο, *absque negante particulà, commodissime exprimitur. Sic Cicero (apud Plutarch. in Vita, c. 19. al. 20.) extremo supplicio conjuratos adficere dubitavit, veritus* μὴ δοκοίη τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, Ne videretur in usu potestatis nimis sibi indulgere; Ne intemperantius potestate suà uti videretur; *sive, ut perapte Guil. Xylander reddidit*, Ne potestate suà luxuriare videretur.

Ἐμφύεσθαι, Innasci, Ingenerari. φθόνος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ, III. 80. *a. m.*

Ἔμφυλος, ου, ὁ, ἡ, Tribulis, Intestinus. στάσις ἔμφυλος, Intestina discordia, Civilis dissensio, VIII. 3. *a.*

Ἔμφυτος, ὁ, ἡ, Insitus, Innatus. ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε, IX. 94. *extr.*

Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, Animatus, Cui anima inest, Vivus. *Sed et* Mactatum animal, *adeoque* mortuum, ἔμψυχον *dicitur, quatenus, priusquam mactaretur*, Anima vitalis in eo fuerat : *quo sensu Pythagorici dicuntur* ἔμψυχον οὐδὲν *comedisse. Sic apud Nostrum* οὐδενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδείς, Nullius animantis capite vescetur quisquam Aegyptius, II. 39. *extr.*

Ἐν *praepositio regens Dativum*, 1) *ubi de Tempore agitur, non solum* In *significat, sed et* Inter, Intra, Per. τὸν χῶρον ἡμερῶσαι ἐν ἡμέρῃ, Intra diem, I. 126. *a.* διεξελθὼν ἐν τῇσι τεσσεράκοντα ἡμέρῃσι τὸ χωρίον, II. 29. *m.* διεξελθόντες χῶρον πολλὸν ἐν πολ-

λῇσι ἡμέρῃσι, Per pl
tinuas dies, II. 32. *n*
θάλασσαν πολλὴν ἐν π
νεσι, IV. 43. *m.* ἐν το
hæc, Interea, I. 126.
ἐν ᾧ, - - ἐν τούτῳ *etc.*
interim *etc.* VI. 89. *a*
IV. 95. *a. m. ubi* ἐν
τόπῳ *accepi, quod fa*
lem; nam et ibi de
agitur. Vide Not. ad

2) *Ubi de Loco agi*
solum In, Intra, *i*
sed frequenter Ad, Pro
Circa. Σινώπην πόλιν
ξείνῳ πόντῳ, I. 76. *a.*
φι πόλι ἐγένοντο ἀμφ
πειρήσεσθαι ἔμελλον α
163. *extr.* N. ἐν Καρ
Carpathum *insulam*
a. N. ἐν Κύπρῳ ναυμ
V. 115. *a.* συνέβη νι
λαμῖνι τοὺς Ἕλληνας
VII. 166. *a. Sic* ἐν Μ
Mycalen, IX. 100.
ἐν Πλαταιῇσι IX. 81.
101. *m. valet* Ad Plat
re, pro eàdem dictione
caussà ponitur ἐν τῇ
scil. γῇ *vel* χώρῃ, in
agro, *cap.* 101. *a.*
Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα, *quo*
a. legitur, Gronovius
cum pluribus msstis
Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα *lege*
nullo pacto ferendu
Valck. Videndum ver
v. gr. Ἀθήνῃσι *pro*
vel ἐν Ἀθήναις *vulgo*
sic etiam Ὀλυμπίῃ *pr*
πίῃ usurpare licuerit.

3) *Ubi de numero*
continetur aliquis v
frequenter ἐν δὲ *ellipti*

intelligendo ἐν δὲ τούτοις, *aut* ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, *aut aliud quiddam e proximis verbis supplendum.* ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστεα, ἐν δὲ (*scil.* τοῖς ἀραιρημένοις ἄστεσι) δὴ καὶ τὴν Νῖνον, I. 185. *a.* πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι δηλώσω, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε, I. 192. *a.* πολλὰ καὶ ἄλλα τεκμήρια, ἐν δὲ (*scil.* τοῖς τεκμηρίοις) καὶ τόδε, II. 43. *a.* III. 15. *m. et* 38. *m.* πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, - - ἐν δὲ δὴ καὶ τὸν Λίνον, II. 78. *a. m.* καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοισι ἱροῖσι, - - ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι, II. 176. *a. Quando* VIII. 113. *f. scribit Herodotus* ἐν δὲ, πλεῖστον ἔθνος Πέρσας αἱρέετο, *illud* ἐν δὲ *non ad proxime praecedens* ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων *refertur, sed ad universum numerum eorum quos de Xerxis exercitu sibi delegit Mardonius: quare in latinà nostrà versione, loco verborum* In horum autem numero, *haec reposita velim,* In universo autem numero selectorum; *nisi forte, pro* ἐν δὲ, *rectius* ἓν δὲ *legeris, quae quidem scriptura non nisi ex uno codice nostro Pd. adnotata est.*

Alio modo formula ἐν δὲ *ponitur* IX. 32. *m.* ἐνῆσαν δὲ καὶ ἄλλων ἐθνέων ἄνδρες ἀναμεμιγμένοι, - - ἐν δὲ καὶ Αἰθιόπων, *ubi* ἐν δὲ *concise dictum pro* ἐνῆσαν δέ.

4) ἐν σοὶ *interdum idem ac* ἐπὶ σοὶ *valet.* ἐν σοὶ νῦν ἐστι ἢ καταδουλῶσαι Ἀθήνας, ἢ *etc.* VI. 109. *a. Cui locutioni vicina ista est,* εἰ ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μή, Si in hoc situm est, Si ab hoc pendet, *etc.* III. 85. *m. Formulas hujusmodi,* ἐν αἴνῃ εἶναι, ἐν ἐλαφρῷ, ἐν λόγῳ, ἐν μέρει, *vide quamque suo loco sub Substantivo, cui praefixa vocula* ἐν *est.* οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι, In poësi occupati, Qui poësin tractarunt, II. 82. *m.*

5) Ἐν, *præp. significans proprie* In loco, *subinde pro* εἰς *vel* ἐς *ponitur. Cujus usus luculentum exemplum ex Ctesiae Persicis cap.* 5. *adtulit Portus,* ἀποστέλλει Κῦρος ἐν Περσίδι Πετισάκαν, Cyrus Petisacam in Persidem misit. *Herodotus vero vix usquam ita usus est; nisi eum statuas* II. 126. *m.* ἐν τοῖσι ἔργοισι *eâdem notione dixisse, quâ aliâs* ἐς τὰ ἔργα *diceretur. Nam quod* II. 56. *f. legitur,* ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι, *percommode intelligi et latine reddi poterat* In Libyâ fuisse venditam, *licet paulo ante dixerit scriptor,* οἱ Φοίνικες ἐς Λιβύην ἀπέδοντο (αὐτὴν), In Libyam vendiderunt eam Phoenices.

6) *Variis in formulis locum obtinet: verbi caussà,* ἐν μέρει, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι, ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι *etc. quae vide in* Μέρος, Λόγος, Ἐλαφρός.

Ἐνάγειν, Inducere, Impellere, Instigare. *Bacchus deus* μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους, IV. 79. *m.* ἐνῆγόν σφεας οἱ χρησμοί, V. 90. *m.* πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε αὐτοὺς ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλῆος, V. 104. *m.* (τοῦτο) ἐνῆγέ σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα, IV. 145. *m.* τῶν πέρι καί τινα ἐνάγει προθυμίη μαχόμενον ἀποθνήσκειν, Quarum rerum studium inducit etiam homines ad pugnandum cum vitae periculo, V. 49. *f.* ἐνῆγε τῇ συμβουλίῃ κελεύων αἰτέειν τὸν

Καμβύσεα Ἀμάσιος θυγατέρα, Suo consilio induxit Cambysen, Suadens ei ut *etc.* III. 1. *a. m.*

Ἐναγής, έος, ὁ, ἡ, Is qui ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεται; (*ut ait* VI. 56. *a.*) Qui piaculari crimine tenetur; Piaculo obstrictus, contaminatus. ἐξέβαλε πολλοὺς Ἀθηναίους, τοὺς ἐναγέας ἐπιλέγων, V. 70. *f.* 72. *a.* οἱ δ' ἐναγέες Ἀθηναίων ὧδε ὠνομάσθησαν, V. 71. *a.*

Ἐναγίζειν, χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, *ut est in Glossis Herod. et apud Suid. et Gregor. Dial. jon.* §. 109. Justa persolvere, Parentare mortuo. ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, I. 167. *m.* Herculi τῷ Ὀλυμπίῳ θύουσι ὡς ἀθανάτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι, II. 44. *f.* *Conf.* Καταγίζειν.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, In certamen prodire, Contendere cum aliquo. ἐγὼ ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεῦμαι, III. 83. *m.* οὗτος μὲν δή σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ' ἐκ τοῦ μέσου κατῆστο, III. 83. *f.*

Ἔναιμος, ου, ὁ, ἡ, In quo sanguis est, Sanguine instructus. θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεις, III. 29. *a.*

Ἐναλλάξ, Vicissim, Per vices. ἐναλλὰξ πρήσσων, *scilicet* ἐναλλὰξ εὖ πρήσσων καὶ κακῶς πρήσσων, Vicissitudine utens fortunae, Per vices prosperâ et adversâ fortunâ utens, III. 40. *m.* ἢ μὴ ἐναλλὰξ αἱ εὐτυχίαι τοι αὐτῇσι πάθαισι προσπίπτωσι, III. 40. *f.*

Ἐναντία, *adverb. i. q.* ἀντία, Adversus, Ex adverso. ἐπεπείλησαν τοῖσι στρατοπεδευομένοισι ἐναντία σφίσι, VI. 32. *a.*

Ἐναντίος, η, ον, Adversus, Adversarius. ἐξ ἐναντίης, *scil.* ὁδοῦ, Ex
adverso, A parte
VIII. 7. *m.* *Conf.* Ἐν
Ἀντίος. ἐναντίοισι *fort*
αὐτοῖσι *legendum* III. 5
jectaverat Valck.

Ἐναντιοῦσθαι, Occurren
venire, Adversari, ...
nere, *i. q.* Ἀντιοῦσ
vide. εἰ γὰρ καὶ (τῇ
λευμένῃ) ἐναντιωθῆναί
VII. 10, 4. *m.* οὐδενός
μένου, Nemine tibi
Adversante, VII. 49

Ἐναπεῖναι, (*jonice pro*
Immittere, demitter
myris praecisum Cyri
πῆκε ἐς τὸν ἀσκόν, D
saccum *sanguine re*
214. *f.* *ubi alii quiden*
ab Ἐναπάπτειν, *jon.*
πτειν. *Vide Var. Lec*

Ἐναποδείκνυσθαι, *idem f*
κνυσθαι *aut* ἀποδείκνυ
ostentare, *sive*, *Passi*
Ostentari. διέδεξαν, -
δέντες ἄρα ἐόντες, ἐν οὐδ
Ἕλλησι ἐναπεδείκνυατο
ἐναπεδείκνυντο) IX. 58
bum ἐναποδείκνυσθαι
Henr. Stephani Th
quaeras, *apud Polyb*
qui (*ut in Lexico Polyl*
dimus) *frequenter eo*
aliud nisi Ostender
strare, *significat. Sin*
supra scripta, *quibu*
rodotum Mardonius
moniis loquens utitur
convertit Gronovius
runt, nullius sese
ter Graecos, et ips
pretii viros, demons
versionem intactam W
servavit. *At*, *alia*

perincommode dictum videri debebat, Ostenderunt sese demonstrari; *quasi dicas*, Demonstrarunt sese demonstrari. *Quod incommodum sentiens Valla*, *omisso duorum verborum* (ἀπέδεξαν, ἐναπεδείκνυντο) *altero*, *graeca ista his latinis reddiderat*: unde nullius esse se pretii, inter Graecos, et ipsos nullius pretii viros, ostenderunt. *Henr. Stephanus quo pacto interpretatus sit eumdem locum*, *non habeo dicere*: *nam*, *quod ille in orâ suae editionis Herodoti scripsit*: „Vide meam hujus loci interpretationem in libro Concionum:“ *numquam mihi usu venit librum illum oculis usurpare. Perapte vero Aem. Portus in Lexico jonico*, *hunc ipsum Herodoti locum respiciens*, *verbum* ἐναπεδείκνυντο Ostentabantur *vel* Ostentabant *se interpretatus est. Scilicet eàdem utique notione verbo isto dupliciter composito usus esse Herodotus videtur*, *quâ alii auctores simpliciori verbo* ἐνδείκνυσθαι. *Aeschines contra Ctesiph. p.* 610 *seq. ed. Reisk.* ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, Ostentans se Alexandro. *Plutarchus Vit. Cic. c.* 14. *p.* 323. *ed. Hutt.* τοῖς συνωμόταις ἐνδεικνύμενος, Conjuratis sese ostentans. *At apud Nostrum nunc* ἐναπεδείκνυντο *non tam reciprocâ notione*, Ostentabant sese, *quam passivâ fuerit accipiendum*, Ostentati sunt, Tamquam praecipui et eximii insigniti et celebrati sunt: *refertur enim hoc dictum ad id quod paulo ante idem Mardonius dixerat*, ὑμεῖς ἐλέγετε Λακεδαιμονίους ἄνδρας εἶναι τὰ πολέμια πρώτους.

Ἐναπονίζεσθαι, Lavari in *fluvio*, *pelvi aut alio quodam vase.* οὐ χεῖρας ἀπονίζονται (ἐν τῷ ποταμῷ) I. 138. *f.* ἐν τῷ ποδανιπτῆρι τοὺς πόδας ἐναπονιζέατο, II. 172. *a. m.*

Ἐνάπτω, Induo. Αἰθίοπες λεοντέας ἐναμμένοι, VII. 69. *a. N. ubi olim* ἀναμμένοι. *Conf.* Ἐπάπτειν.

Ἐναργέως, Clare, Perspicue. χρησμοὺς ἐναργέως λέγοντας, VIII. 77. *a.*

Ἐναργής, ὁ, ἡ, Perspicuus, Manifestus: *cum Dativo* Perspicue, Manifeste indicans *aliquid.* Ἵππαρχον ἰδόντα ὄψιν τῷ ἑωυτοῦ πάθει ἐναργεστάτην, V. 55.

Ἐναρέες, Ἐνάρεες, *vel* Ἐνάριες, *apud Scythas*, *dicuntur* Viri muliebri morbo laborantes, I. 105. *extr. ibique Not.* IV. 67. *b. ibique Var. Lect. et Not. Confer Wesseling. ad Glossas ex Herodoti lib.* IV. *Portus in Lexico jonico Scythicum istud vocab. præter rationem ad Græcum* ἐναρής, ἔος, ὁ, ἡ, Execrandus, Execrationibus obnoxius, *retulit.*

Ἐναύειν τινὶ πῦρ, Lumen alicui accendere, VII. 231. *m.*

Ἐναυλίζεσθαι, Diversari in *aliquo loco*, *praesertim* Pernoctandi *caussâ.* οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται (ἐν τῷ νηῷ), Neque quisquam in templo Pernoctat, I. 181. *f. pro quo mox* κοιμᾶται *ait cap.* 182. *m.* ἐν Τανάγρῃ δὲ νύκτα ἐναυλισάμενος, IX. 15. *a.*

Ἐνδέειν, Illigare. ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι, IX. 16. *f.*

Ἐνδέειν *vel* Ἐνδεέειν, Deficere, Abesse. τῶν σῶν ἐνδεήσει μηδέν, Eorum, quae tuarum sunt

partium, nihil desiderabitur, VII. 19. *f.*

Ἐνδεὴς, ὁ, ἡ, Cui aliquid deest. *ἐνδεέστερα φαίνεται τὰ ἡμέτερα πρήγματα*, Inferiores videntur esse res nostrae, VII. 48. *m.*

Ἐνδείκνυσθαι τὴν γνώμην, Suam declarare sententiam. *ἐνδεικνύμενοι τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν ἑωυτῶν γνώμην*, VIII. 141 *extr.*

Ad idem thema Wesselingius et alii referunt id quod III. 128. *m. olim legebatur et a Schaefero instauratum est, εἴ οἱ ἐνδεξαίατο (jon. pro ἐνδείξαιντο vel pro ἐνδέξαιντο) ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτεω, intelligentes*, An significaturi essent ei defectionem (*i. e.* deficiendi voluntatem) ab Oroeta. *Vide Var. Lect. et Not. ad h. l. At rectius Portus ad thema Ἐνδέκεσθαι (jon. pro ἐνδέχεσθαι) retulisse videtur.*

Ἐνδέκεσθαι, (*jon. pro ἐνδέχεσθαι*) 1) Admittere, Concedere, Adsentiri, Probare, Credere. *οὐκ ἐνδέκομαι τὸν λόγον*, VI. 121. *a.* (*pro quo est οὐ προσίεμαι c.* 123. *a.*) *οὐ γὰρ ἔγωγε ἐνδέκομαι Ἠρίδανόν τινα καλέεσθαι ποταμόν*, III. 115. *a. τοῦτο δὲ οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχὴν*, IV. 25. *m. ἀρχὴν ἔγωγε οὐδὲ ἐνδέκομαι τὸν λόγον ὅκως etc.* V. 106. *m. οὐ γὰρ δὴ κεῖνο γε ἐνδέξομαι ὅκως etc.* VII. 237. *a. τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα*, III. 73. *m. f. ὁρέω σε ἀνδρὸς ἐνδεκόμενον λόγους ὅς φθονέει τοι*, VII. 236. *a. τὸ πλῆθος οὐκ ἐνεδέκετο τοὺς λόγους*, V. 92. *a. οὔκων δὴ ἐνεδέκοντο τοὺς λόγους ἀποφερομένους*, V. 96. *f.* 98. *f.* VIII. 52. *b. Eodem pertinet locus, quem paulo ante sub verbo Ἐνδείκνυσθαι attigi*, III.

128. *a. m. ἀποπειρεόμ*
δορυφόρων, εἴ ἐνδεξαίατο ἀ
ἀπὸ Ὀροίτεω, Exploratu
tentiam satellitum an
suri, Probaturi esse
ctionem ab Oroete: *ι*
ἀπόστασιν idem valet ac
τὸν περὶ ἀποστάσιος λόγο

2) Suscipere. *ἢν μὲν*
ταλαιπωρίας ἐνδέκεσθαι,
res volueritis suscipe
11. *a.*

Ἐνδιδόναι, 1) Permitter
cedere. *ὅσον ἐνέδωκαν αἱ*
Quantum fata permi
I. 91. *a. Item*, Dare
stare, Exhibere *alicu*
benevolentiam, et simili
(*τῇ Περσικῇ στρατιῇ*) *δι*
καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν,
οὐδέν, Hi (*exercitui Pe*
justitiam et fidem P
runt, nihil ingrati *ei* e
runt, VII. 52. *a. Περία*
λακὸν ἐνδιδόναι βουλόμεν
Nullam mollitiem da
hibere, indulgere (*fi*
volens; *id est*, Nullâ
indulgentiâ uti (*Portu*
ignaviter cedere) vole
51. *m. τὰς καμήλους --*
ναι μαλακὸν οὐδέν, Cam
minas -- nihil molle (
mollitiem) Exhibere,
gere) *maribus segnius s*
bus, Non per molliti
dulgendo maribus, Re
cursum, III. 105. *f.*

2) *Intransitive*, Se
intro, Intrare, Influe
de Fluvio agitur. τὸ πεδί
γος γίνεται ἐνδιδόντος τοῦ π
III. 117. *f. Conf.* Ἐ
num. 4.

Apud Suidam, sub voce Δικαιοῦν, *per pravam vulgo interpunctionem, tamquam Herodoti verba citantur haec,* τοὺς ἐνδόντας τὴν ἄκραν, Qui arcem dediderunt; *quae apud Herodotum non leguntur. Vide supra, v.* Δικαιοῦν.

Ἐνδιατάσσειν, Aciem instruere in aliquo loco. χῶρος ἐπιτήδειος ἐνδιατάξαι, VII. 59. *a. m.*

Ἐνδοιαστῶς, Dubitanter. ἐμήδισαν προθύμως, οὐδ' ἔτι ἐνδοιαστῶς, VII. 174. *b.*

[Ἔνδον, Intus. ἐνδοτέρω *pro* ἐσωτέρω *habent codd. nonnulli* VIII. 66. *f.*]

Ἐνδύνειν, Ἐνδῦναι, Induere. κατύπερθε τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινίκεον ἐνδεδύκεε, IX. 22. *m.* ἐνδύντες τὰ ὅπλα, I. 172. *f.* αἰτήσαντα τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα, VII. 229. *m.* ἔδυνον τὰ ὅπλα, *quod teneri poterat* VII. 218. *a. ubi nos ex cod. F.* ἔδυντο *adscivimus: tum mox ibidem,* ὡς εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὅπλα. *Item*, Irrepere, Ingredi. ἐνδύντος τοῦ ἑτέρου, *scilicet* ἐς τὸν θησαυρόν, II. 121, 2. *m.* (*Conf.* Ἐσδῦναι.) ἐνδὺς ὑπ' αὐτὸ (*nempe* τὸ ὑπόβλαστρον, *codd. nonnulli*, II. 95. *f.* (*Conf.* Ὑπὸ, *num.* II.)

Ἐνεῖκαι, (*jon. pro* ἐνέγκαι) Tulisse; *nam praes.* ἐνείκω, ἐνέγκω, *pro* φέρω, *fictum a Grammaticis* (*ut a Gregor. Dial. jon.* §. 68.) *prorsus inusitatum est.* ἤνεικε ἐς Νύσαν, II. 146. *f.* (*Et absque augm.* ἐξένεικε II. 151. *a. ubi quidem* ἐξήνεικε *codd. nonnulli: sic* συνδιήνεικαν *omnes* I. 18. *extr. excepto cod. Vind. qui ibi* συνδιένειμαν *dedit, ut videatur* συνδιένεικαν *debuisse, quemadmodum vulgo* V. 99. *m. legitur, at ibi* συνδιήνεικαν *habet idem cod. Vind. Rursus vero* συνένεικε *absque augm. praefert. cod. F.* III. 129. *a.*) ἄτην ἐνεῖκαι, Perferre, Tolerare damnum, I. 32. *m. f. bis. Sic* προσενεῖκαι, Admovisse III. 87. *f. Particip.* ἐνείκας, IV. 64. *a. et* ἀπενείκας ibid. ἀνενείκαντες, IV. 62. *f.* ἐξενείκαντας, V. 79. *a. Optativ.* ὅκως δὲ ἐνείκει (αὐτὴν) ἡ τροφὸς, VI. 61. *m. ubi paulo ante,* ἐφόρεε αὐτὴν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην *etc. Conf.* Φέρειν.

Med. ἠνείκαντο, Secum adtulerunt, I. 57. *f. ubi perperam olim* εἰνείκαντο, *quod a recentioribus editoribus in* ἐνείκαντο *mutatum est. Sic* τόπερ ἠνείκαντο οὔνομα, Quod nomen secum adtulerant, I. 173. *a. m. Sic et* II. 180. *f. vulgo editur* οὐκ ἐλάχιστον ἐξ Αἰγύπτου ἠνείκαντο, *ubi nos ex cod. F. neglecto augmento* ἐνείκαντο *recepimus, quod in aliis etiam vett. libris repertum iri confidimus.*

Passiv. ἠνείχθη, ἐνειχθεὶς, *vide in* Ἀναφέρειν, Ἀποφέρειν, Διαφέρειν, Ἐκφέρειν, Συμφέρειν. *Pro* ἀνενειχθεὶς, I. 116. *codices nonnulli* ἀνενεχθεὶς *habent ex communi sermone, pro jonico.*

Ἐνεῖναι, Inesse. *Hinc* ἔνι *per sync. pro* ἔνεστι. ἐν τῷ (οὔρεϊ) χρύσεα ἔνι μέταλλα, VII. 112. *b. Pro olim vulgato* ἔνεστι, II. 79. *a.* ἔν ἐστι *nostrà de conject. edidimus. Optat.* εἴ τι ἐνέοι, (*jon. pro comm.* ἐνείη) VII. 6. *f.* τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινὸν, *vide in* Αὐτὸς, *num.* 3. ἐν τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθά, VII. 10, 6. ἐνεῖναι, *scil.*

ἐν τοῖσι πλοίοισι, Fuisse in navigiis, VII. 184. *m.*

Ἐνείρειν, Interserere, Intertexere. οἰκήματα σύμπηκτα ἐξ ἀνθερίκων ἐνερμένους περὶ σχοίνους, IV. 190. *f.* *Conf.* Ἀνείρειν.

Ἐνελίσσειν, Involvere. ἣν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιξάμενος εὕδῃ, II. 95. *f.*

Ἐνεμεῖν, Evomere in (*matulam*). ἐς τὸν ποδανιπτῆρα ἐνεμεῖν, II. 172. *f.*

[Ἐνεμφύεσθαι, *temere fictum verbum pro* ἐμφύεσθαι, *quod vide. Nempe absurde olim* ἐνεμφύεται, *pro* ἐμφύεται, *legebatur* III. 80. *m. ubi vide Var. Lect.*]

Ἐνένωτο *et* Ἐνένωντο, *vide in* Νοέειν.

Ἐνεργάζεσθαι, *scil.* ἐργάζεσθαι ἀργύριον ἐν οἰκήματι, Quaestum ex corpore facere in lupanari. αἱ ἐνεργαζόμεναι παιδίσκαι, I. 93. *a. m. Not.*

Ἐνεργὸς, ὴ, ὸν, Activus, Actuosus, In opere faciendo occupatus. ὀλίγοι τινές, βίου δεόμενοι, καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι, VIII. 26. *a. N.*

Ἔνερθε, Infra. ἔνερθε τῆς λίμνης, II. 13. *m.* ἔνερθε Μέμφιος, ibid. *a.* ἔνερθε τῶν ὀφρύων, IV. 65. *a.*

Ἐνέχειν, Intus habere. ἐνέχειν τινὶ χόλον, (*i. q.* ἔγκοτον ἔχειν τινὶ) Infensum, Iratum esse alicui. ἅτε σφι ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, VIII. 27. *a.* (*ubi alii quidem simplex* ἔχοντες *praeferunt.*) ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον, VI. 119. *a.* κρύπτων τόν οἱ ἐνείχεε χόλον, I. 118. *a. ubi si vera est consentiens veterum librorum scriptura* ἐνείχεε, *statuenda fuerit vetus verbi forma* ἐνεχέω, *idem valens ac* ἐνέχω *vel* ἐνεχέω. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐνέχεσθαι, Teneri, [illegible]cari, Capi. *Construit[ur] ἐν praepositione, ante n[omine] petitâ.* ἐν θωύματι μεγ[άλῳ ἐνέ]σχητο, VII. 128. *f.* ἐν μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς πόλ[ιος] 37. *m.* *Item omissâ p[raeposi]tione ante dativum nom[inis]* πάγῃ ἐνέχεσθαι, Laque[o] Irretiri, II. 121, 2. *m.* ἐνείχετο, Difficultatib[us pre]mebatur, I. 190. *f.* *eàdem notione usurpatur verbum* ἔχεσθαι *cum prae[positio]ne dativo nominis jun[ctum]* ἔχεσθαι ἐν *idem atque* ἐ[νέχεσθαι] *valeat. Sic* ἐν ἀπορίῃσι εἴχ[ετο] 131. *a.* ἐν θώματι ἔχεσθ[αι] 135. *m.* ἐν τούτῳ τῷ κα[κῷ ἐχό]μενος, IX. 37. *a.* *Quo eti[am per]tinere videtur illud,* ἐν τ[ῷ] τῷ ἔσχοντο, Hoc vitae f[ine] sunt, I. 31. *f.*

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, Pignus. [...]νύντα ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς [...]κυν, II. 136. *a.* *et mox* i[...] ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχ[υρον]

Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, Locus [...]nus, ubi voluptatibus [...]gent juvenes, *aut* ub[i] voluptatibus indulgere [...] ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα, [...] *f. N.*

Ἔνθα, *adverb. non solum L[oci] et Temporis,* Tunc. ἔ[...] Πεισίστρ. ἦρχε Ἀθηναίων, [...] *Et sic passim alibi.*

Ἐνθαῦτα, (*jon. pro comm.* ἐ[ντα]ῦθα) *adv. Loci et Temporis* Tunc. I. 48. *a.* 61. *m.* [...] 76. *a. et f.* 79. *m. et f[requen]ter alibi. Sed et i. q.* δεῦρ[ο] οὐ θεμιτὸν παριέναι ἐνθαῦτ[α] fas est huc intrare, V. 7[...]

Ἐνθειάζειν, Divino adflatu concitatum esse. ὁ μὲν δή οἱ ἐνθειάζων χρᾷ τάδε, I. 63. *a.*

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Hinc et inde, Ab utràque parte, IV. 175. *m.*

Ἐνθεῦτεν, (*jon. pro comm.* ἐντεῦθεν) Hinc, Illinc, Inde. I. 2. *m.* 9. *f.* 17. *f. etc.* τὸ ἐνθεῦτεν, Deinde, Postea. I. 27. *a.* 75. *a. m.* 80. *f.* 109. *f.*

Ἐνθυμιστὸς, ἡ, ὸν, *et* Ἐνθύμιος, ὁ, ἡ, Mente agitatus, Animadversus. *In Neutro genere, de eo* Quod ita in animo versamur ut id Religioni habeamus. τὸν δὲ Ἄμασιν, ἐνθυμιστὸν (τοῦτο) ποιησάμενον, Amasin hoc animadvertentem et religioni habentem, II. 175. *f. ubi vide Not. et laudatos ibi auctores.* ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρὸν, Animo ejus oblata est religio (*sive, ut Portus reddidit,* Injectus est ei conscientiæ scrupulus,) quod cremasset templum, VIII. 54. *f.*

Ἐνιαύσιος, η, ον, Annuus. νεῦμαί σοι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών, Redibo tibi Quotannis, (nonnisi revoluto anno,) uti hirundo, *Vit. Hom.* 33. *f.*

Ἐνιαχῇ, Nonnullis in locis *vel* partibus. ἐνιαχῇ τῆς Κύπρου, I. 199. *extr.* τοῦ Λιβυκοῦ τε χώρου καὶ τοῦ Ἀραβίου ἐνιαχῇ, II. 19. *a.*

Ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι, Exstruere, Erigere diis aras et templa in *locis a rege signatis*, II. 178. *a. ubi temere* χωρίοις *pro* χώρους *codd. nonnulli.*

Ἐνιέναι, Immittere, Injicere. ἐς τὰς πόλις ἐνιέντες πῦρ καὶ ἐς τὰ ἱρά, VIII. 32. *extr.*

Ἔνιοι, Nonnulli. *Sicut, pro* ἔνιοι, *duobus verbis dicitur* εἰσὶν οἳ, *sic pro* ἐνίων *mutato quidem numero verbi,* ἔστιν ὧν, *et jonice* ἔστι τῶν *usurpatur.* οὐδέν μοι θῶμα παρίσταται προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν, Non miror, fluenta (*sive* aquas) fluviorum nonnullorum prodidisse exercitum Persarum, *id est* Defecisse et spem illius fefellisse, VII. 187. *a. m. ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐνιστάναι, Erigere in *aliquo loco.* τούτοισι στήλας ἐνίστη ἐς τὰς χώρας, Horum in terris Erexit columnas, II. 102. *m.*

Passiv. Ἐνίστασθαι βασιλῆα *vel* ἐς βασιληΐην, Constitui regem, Institui in regnum, Adire regnum. ἐπεὰν ἀποθανόντος τοῦ βασιλῆος ἄλλος ἐνίσταται βασιλεὺς, VI. 59. ἐκέχρηστό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς τὰς τυραννίδας, II. 147. *f.* προεῖπε ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχήν, III. 67. *extr. ubi perperam olim* ἀνιστάμενος.

Similiter præt. act. ἐνεστεώς, *notione passivâ*, Constitutus. σέο ἐνεστεῶτος βασιλῆος, Te rege constituto, Te obtinente regnum, I. 120. *f. Sic* III. 66. *f.* ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἐνεστεῶτα *ex probabili conject. edidere viri docti, ubi quidem librorum scriptura* ἀνεστεῶτα *locum tueri suum posse videtur.* πύλαι ἐνεστᾶσι (*i. q.* ἔνεισι) ἑκατόν, II. 179. *m.*

Ἐνίσχειν, Inhibere. τὸ πλοῖον οὐ δυνατὸν ἔτι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχεσθαι, IV. 43. *f.*

Ἐννεάμηνος, ὁ, ἡ, ον, Novem mensium. τίκτουσι γυναῖκες καὶ ἐννεάμηνα (sc. παιδία vel βρέφη) καὶ ἑπτάμηνα, VI. 69. *f.*

Ἐννοέειν, Cogitare, Animo volvere, Secum reputare. ὁ δὲ ἐννώσας (*jon. pro* ἐννοήσας, *conf.* Βοᾷν *et* Βωθέειν) τὰ λεγόμενα, I. 68. *m.* τὸν Κῦρον, ἐννώσαντα ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν etc. I. 86. *f.* τὸ δὲ ὀλίγοι ἐννενώκασι, Id ad quod pauci adverterunt animum, III. 6. *a. Conf.* Νοέειν.

Ἐνοικέειν, Habitare in, Inhabitare. τοῖσι ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι, II. 178. *a.*

Ἐνοικίζειν, Sedes in aliquo loco tribuere *alicui*, Domo *aliquem* recipere. *Inde Passivum* ἐνοικίσθη, Sedes suas ibi fixit, Inibi habitavit, I. 69. *m.*

[Ἔνοπλος, ὁ, ἡ, ον, Armatus, Qui in armis est. ἔνοπλοι ἦσαν *olim* I. 13. *a. ubi meliores codd. omnes* ἐν ὅπλοισι ἦσαν, *praeferunt.*

Ἐνορᾷν *vel* Ἐνορέειν, Animadvertere, Intelligere, Perspicere *aliquid* in *aliquo*. εἴ τι ἐνορέω πλέον, I. 89. *a. ubi paulo ante* (ὁ Κῦρος) εἴρετο Κροῖσον ὅτι οἱ ἐνορῴη ἐν τοῖσι ποιευμένοισι, Interrogavit Croesum, quid esset quod in his, quae fierent, perspiceret sibi; *id est*, quid intelligeret quod ad se (*Cyrum*) pertineret, *aut*, quod sibi esset faciendum. ἀπ' ἑωυτοῦ ἐνεώρα τιμωρίην ἐσομένην, I. 123. *a.* οὐκ ἔφη ἐνορᾷν ἐλευθερίην ἔτι ἐσομένην, I. 170. *m.* ἐν γὰρ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνεώρα, *nempe* τὸ εἶναι δυνατὸν τὰ πρήγματα διέπειν, III. 53. *a.* ἄλλως οὐδαμῶς, ἔφη, ἐνορᾷν ἐσόμενον τοῦτο, V. 36. *m.* ἐνορέω γὰρ

ὑμῖν οὐκ οἵους τε ἐσομέν
140, 2. *a. quod idem*
si dixisset ἐνορέω ὑμῖν (
ὑμῖν) τὸ οὐκ οἵους τε ἔσεσ
spicio fore ut non pos
que mox adjicit, εἰ γὰρ ἐνο

Ἔνορχις, ιος, ὁ, Qui t
habet, Testiculatus,
stratus. ἐποίεον (αὐτοὺς
ναι ἐνόρχιας, εὐνούχους
m. ubi nonnulli quidem
tamquam a sing. ἐνόρ
sus vero VIII. 105. *m*
codices dedere παρὰ τοῖ
ρβάροισι οἱ εὐνοῦχοι τιμιώτερ
ἐνορχίων, *ubi alii quidem*
χίων, *tamquam a sin*
χίας, *et olim* τῶν ἐνορχί
a sing. ὁ ἐνορχής.

Ἐνουρέειν, Immingere (
lam), II. 172. *f.*

Ἐνράπτειν, Insuere. Διόν
κα γινόμενον ἐς τὸν μηρὸν
το Ζεύς, II. 146. *m.* N

Ἐνσκήπτειν, Immittere, I
τουτίων ἐκγόνοισι ἐνέσκη
θήλειαν νοῦσον, I. 105.
την (τὴν οἰκίην) ὁ θεὸς
βέλος, IV. 79. *a. m.*
Neutraliter, Cum in
cidere, Ingruere. ἐς τὸ
ἐνέσκηψαν οἱ πεσόντες ἀπὸ
νησσοῦ λίθοι, VIII. 39. *m*

Ἐνστάζειν, Instillare, Im
ἀλλά οἱ δεινός τις ἐνέσταξ
Vehemens eum inces
pido, IX. 3. *a. N.*

Ἐνστέλλειν, Ornare, I
cultu quodam. ἄνδρα
στολὴν ἐνεσταλμένους, I.

Ἐνστρατοπεδεύεσθαι, Pone
in *aliquo loco*. χῶρος ἐπι
ἐνστρατοπεδεύεσθαι, IX. 2

Ἐντάμνειν, (*jon. pro* ἐντέμ

dere. ἐντάμνων ἐν τοῖσι λίθοισι γράμματα, VIII. 22. a. ἔχων χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, VIII. 49. a. et dein, δεικνὺς ἐς τὴν τῆς γῆς περίοδον - - ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην, ibid. m.

Ἐντανύειν i. q. ἐντείνειν, Intendere. ἐντανύσας (τὸν θρόνον τοῖς ἱμᾶσι), Postquam sellam loris illis intendit, V. 25. *f.* *ubi paulo ante*, ἐνέτεινε τὸν θρόνον, *nempe* τοῖς ἱμᾶσι.

Ἐντείνειν, Intendere. *Vide* Ἐντανύειν. τόξα ἐντεταμένα, Arcus tensi, II. 173. *ubi* ἐκλύειν τὰ τόξα *opponitur.* ἔπλεον τὰς γεφύρας λύσοντες, ἔτι γὰρ ἐδόκεον ἐντεταμένας εὑρήσειν, IX. 106. *extr.* τὰς σχεδίας οὐκ εὗρον ἔτι ἐντεταμένας, VIII. 117. *a.* *Conf.* Ἐντεταμένως.

[Ἐντελής, Perfectus, Absolutus. τεῖχος ὑμῖν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἐλαυνόμενον ἐντελές ἐστι, *sic olim* IX. 7, 2. *a.* *ubi nunc ex msstis*, ἐν τέλεϊ ἐστί.]

Ἐντέλλεσθαι, (*verb. Med.*) Mandare, Mandata dare. ἐντέλλονται ἔτι ζῶντι, IV. 94. *f.* *et* ibid. *paulo ante*, ἐντελλόμενοι (αὐτῷ) τῶν ἂν (i. e. ταῦτα ὧν ἂν) ἑκάστοτε δέονται. ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια, III. 16. *a.* *m.* *Imperf.* σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὕτω, I. 118. *f.* ἐνετέλλετο, I. 90. *f.* III. 16. *m.* 25. *m.* (τοῖς ἐντέλλετο, *tamquam pro* οἷς ἐνετέλλετο, *ab Herodoto alicubi positum citat Gregor. Dialect. jon.* §. 7. *non sine mendi suspicione, ubi vide quae notavit Koen.*) *Aorist.* ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρῆ, I. 90. *a.* ἐντειλάμενος θεῖναί μιν ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, I. 118. *f.* *Adde* I. 123. *f.* 156. *f.*

Passiv. τὰ ἐντεταλμένα, Mandata, I. 60. *f.* 63. *f.* VI. 106. *m.* *Conf.* Ἐντολή.

Ἐντεταμένως, Intente, Impense, Magnâ contentione. ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως, VII. 53. *f.* τῇ Ποτιδαίῃ ἐντεταμένως προσεῖχε, VIII. 128. *a.* ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, Vehementer disceptare, Contendere, IV. 14. *m.*

Ἐντολή, ῆς, ἡ, Mandatum. ἐντολὰς τὰς Δαρεῖός οἱ ἐνετέλλετο, III. 147. *a.* εἴπας πρὸς αὐτὸν τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ, I. 22. *m.*

Ἔντομος, ου, ὁ, ἡ, *proprie* Incisus. *Sed singulari quâdam notione* Ἔντομα, τά, *scil.* σφάγια, *dicitur* Sacrorum *sive* Sacrificiorum quoddam genus; *et Grammatici quidem, Aemilio Porto sub hoc vocab. laudati, intelligunt* Victimas mortuis sive Manibus et Inferis immolatas. *Schol. ad Apollon. Rhod. I.* 587. ἔντομα τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγιζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσι. *Similiter Eustath. ad Odyss.* λ. *p.* 416. *extr. ed. Bas.* (*p.* 1671 *ed. Rom. sub fin.*) ἐπὶ νεκρῶν τόμιά φασι καὶ ἔντομα (σφάγια)· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα. *At Herodotus pariter atque Apollonius* Ἔντομα *dixit* Victimas placandis Ventis caesas. *Sic* Menelaus, ventorum vi prohibitus proficisci λαβὼν δύο παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ἔντομά σφεα ἐποίησε, II. 119. *m.* *N.* *Et* Magi Persarum, quum per tres dies tempestas duraret, ἔντομα ποιεῦντες *et* καταείδοντες τῷ ἀνέμῳ, Compescuerunt vim Ventorum, VII. 191. *m.* *Simi-*

liter *Arrianus ait* (*Indic. c.* 30. *extr.*) Alexandrum, in Indicum mare enavigantem, σφάγια τῷ Ποσειδῶνι ἐντάμνειν καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι.

Ἔντονος, ου, ὁ, ἡ, Intentus, Acer, Vehemens. γνώμη ἔντονος, Sententia fortiter propugnata, acriter defensa, IV. 11. *a.*

Ἐντός, Intra, Cis, Citra. ἐντὸς ἑωυτοῦ γίνεται, Intra se, Sui compos fuit, I. 119. *f.* δειματός εἰμι ὑπόπλεως οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ, VII. 47. *f.*

ἐντὸς τοῦ Πόντου, Intra, Cis Pontum Euxinum, IV. 46. *a.* ἅπαντες ἐντὸς οἰκημένων Θεσπρωτῶν καὶ Ἀχέροντος ποταμοῦ, VIII. 47. *a.*

Perperam olim III. 80. *a.* ἐντός πέντε ἡμερέων ἐγίνετο *legebatur*, *pro* ἐκτός.

Ἐντρέπειν τὰ νῶτα, Terga vertere. ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, VII. 211. *m.*

Ἐντυγχάνειν. *videtur cum Genitivo junctum* Nancisci *significare, ut Portus cum Valla interpretatur, aut* Invenire, Deprehendere, Offendere. λελυμένης τῆς γεφύρας ἐντυχόντες, Pontem solutum nacti, Quum solutum offendissent pontem, IV. 140. *f. Poterat quidem* λελυμένῃ τῇ γεφύρᾳ *legendum suspicari, aut* ἐντυγχάνειν αὐτῷ (*nempe* τῷ πόρῳ) *intelligere; sed vide Not. ad l. c. et conf. supra* Ἐγκύρειν *vel* Ἐγκυρέειν.

Ἔνυδρις, ιος, ἡ, Lutra, II. 72. ἐνύδριες καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, IV. 109. *f.*

Ἔνυδρος, ου, ὁ, ἡ, Aquis abundans, Aquis irriguus. *Sic fortasse legendum* II. 7. *a. ubi Aegypti* ... *ferior* ἐοῦσα πᾶσα ὑπτίη τε καὶ ... δρος *perperam vulgo* ἄνυδρος ... *quo nos cum Larch.* εὔυδρος ... *ximus. Pro* γῆ ποιώδης καὶ ... IV. 47. *a. commode codd. nulli* ἔνυδρος *praeferunt.*

Ἐνύπνιον, τὸ, Insomnium. ... τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανη... VII. 16, 2. *Conf.* Ὄνει... Ὄνειρος.

Ἐνυφαίνειν, Intexere. κατεύπ... φανθέντα, Quasi intexta, I... *f.* ζῶα ἐνυφασμένα θώρηκι ... 47. *m.*

Ἐξ, *vide* Ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, Renunciare. ἐξα... θη *scripsi cum probatis* ... I. 21. *a. pro vulgato olim* ... γέλθη.

Ἐξάγειν, Educere *ad suppl*... ἐξῆγόν σφεας ἀπολέοντες, VI. ...

Ἐξαγινέειν, *i. q.* ἐξάγειν, Edu... ἐς γυμνάσια ἐξαγινέων (τοὺς ... ρους), VI. 128. *m.*

Ἐξαγορεύειν, Edicere *id quod* ... *num haberi debebat*, Indi... Vulgare. πρὸς τοὺς Φωκέα... γόρευε (*al.* ἐξηγόρευε) οὐδέν ... 89. *a. m.* τοῦ οὐκ ὅσιον ἐξαγ... τοὔνομα, II. 170. *a.*

Ἐξαγριοῦν, Exacerbare, Fe... reddere. οἱ δὲ ἐξηγρίωσαν ... ὑπολοίπους, VI. 123. *m.*

Ἐξαγωγή, Eductio. ἀπορέων ... ἐξαγωγὴν (*scil.* τῆς νεός), (... nesciret quo pacto ed... navem *ex lacu*, IV. 179. ... λεῦσι τὰ τέκνα ἐπ' ἐξαγωγῇ, ... dunt suos liberos, in ... terras Abducendos, E... tandos, V. 6. *a.*

Ἐξαιρέειν, (*i. q.* ἐξαίρειν) In ... tollere, Opibus et po...

augere. Κλεισθένης μιν (nempe τὴν οἰκίην ταύτην) ἐξήειρε, VI. 126. a. ubi alii olim ἐξῆρε. Conf. Ἐξαίρειν.

Ἐξαιρέειν varie usurpatur, significatque I. Eximere quocumque modo; scilicet

1) Ex Toto quodam Eximere partem. Sic ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαραίρηται (jon. pro ἐξῄρηται), Ver exemtum est ex anno, VII. 162. m. et τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον, ibid. f. Sic Lapis in muro ita adaptatus ut ex reliquâ compage facile Eximi potuerit, dicitur λίθος ἐξαιρετὸς ἐκ τοῦ τοίχου, II. 121, 1. a. (vide ibi Var. Lect.) et Exemtio illius, sive Ratio illum eximendi, ἡ ἐξαίρεσις, ibid. m. Sed II. 125. m. ubi ait Herodotus ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν, equidem verbum ἀνέλοιεν eâdem notione accepi quâ paulo ante ait ἤειρον τοὺς λίθους, et ὅκως ἀνίοι ὁ λίθος, et ἐπὶ τὸν δεύτερον εἵλκετο στοῖχον: quâ notione latine sic reddenda ista verba erant, Quoties lapidem sustulissent, Sursum promovissent; quasi verbum ἐξέλοιεν perinde et ad thema ἐξαίρειν, quod vide infra, et ad ἐξαιρέειν possit referri. Alii quidem vulgo, nescio an rectius, verba ista ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν sic interpretantur, Quoties saxum exemerant; nempe e machinâ cujus ope sursum promotus est: quam sententiam etiam Larcher in hunc modum expressit, toutes les fois qu'on en avait ôté la pierre. Valla, Quoties saxum amoliebantur.

2) ἐξαιρέειν τὴν κοιλίην, Eximere intestina ex alvo, Exenterare. κοιλίην κεινὴν πᾶσαν ἐξ ὦν εἷλον, II. 40. a. m. οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδύν, II. 87. a. Hinc ἡ Ἐξαίρεσις, Exenteratio, ibid. a.

3) ἐξαιρέειν vel ἐξαιρέεσθαι τὰ φορτία, Eximere merces e navi, Exponere eas in terram. ἐπεὰν ἀπίκωνται καὶ ἐξέλωνται τὰ φορτία, IV. 196. a. Hinc in Passivo, ὁ κέραμος ἐξαιρεόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, Figlina dolia navibus in Aegyptum deportata, ibique Exposita, III. 6. f.

4) Aliâs ἐξαιρέειν intelligitur Eximere, Excipere aliquem vel aliquid e numero aliorum ejusdem generis. μητέρας ἐξελόντες τὰς λοιπὰς γυναῖκας ἁπάσας ἀπέπνιξαν, Exceptis matribus reliquas omnes mulieres suffocarunt, III. 150. m. Unde in Med. ἐξαιρέεσθαι, Excipere aliquid vel aliquem sibi, suum in usum. τὴν μίην ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέετο, III. 150. f. et προσεξαιρέετο paulo ante ibid. Sed ἐξαιρέειν τι τινί, Eximere, Excipere aliquid pro altero, scil. in illius honorem, quod illi Præ caeteris tribuatur aut ei Dicatum sit. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱρωσύνας, τὰ ἄλλα πάντα ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε, IV. 161. extr. χῶρος ἐξαραιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἑλικωνίῳ, I. 148. a. γέρεα δή σφι ἦν τάδε ἐξαραιρημένα, II. 168. a. et m. Unde est adjectivum verbale Ἐξαίρετος, Exemtus e reliquorum numero, Eximius, Quod aliquis Praecipuum habet prae aliis. ἄρουραι ἐξαίρετοι δώδεκα ἑκάστῳ ἀτελέες, II. 168. a. ἕνα ὑμέων ἐξαίρετον

ἀπαιρέων, Prae caeteris, VI. 130. *a.*

6) *Denique* ἐξαιρέειν *et* ἐξαιρέεσθαί τινα *dicitur* Qui aliquem e potestate alterius, Eximit, Eripit, Liberat. ἄνδρα βασιλῆος δραπέτην γενόμενον ἐξαιρέεσθε, III. 137. *a. m. Unde in Passivo* ἐξαιρεθείς τινα *dicitur* Is cujus e manibus alter ereptus est. ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκήδεα, καὶ τὸν γαυλὸν ἀπαιρεθέντες, III. 137. *m.*

II. Ἐξαιρέειν *significat etiam* Vi Expellere, Ejicere de suis sedibus. ἐξαίρεε τοὺς στρουθούς, I. 159. *m. ubi paulo post*, τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, *eàdem notione.* ἐπειρήθη τοὺς ἐν τῇ λίμνῃ κατοικημένους ἐξαιρέειν, V. 16. *a. ubi idem valet ac* ἐξανιστάναι ἐκ τῶν ἠθέων, *cap.* 15. *extr.* ἐκέλευε (τοὺς αὐτομόλους) ἐξελόντας τούτους (τοὺς Αἰθίοπας) τὴν ἐκείνων γῆν οἰκέειν, Jussit Automolos ut hos (Aethiopas) sedibus suis pellerent et illorum terram habitarent, II. 30. *f.* ἐκ Θρηίκης ὑπὸ Ἑλλήνων ἐξηρέθησαν· τὸν δὲ -- οὐδαμοί κω ἐδυνάσθησαν ἐξελεῖν, VII. 106. *b.* οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλέοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἐξελῶντες ἐκ τῆς νήσου, Zacynthios ex insulâ Ejecturi, III. 59. *a. ubi nil opus erat constantem veterum librorum scripturam* ἐξελοῦντες *cum* ἐξελῶντες *permutare. Videndum potius, ne etiam* ἐξελῶν (*ad quod provocat Wess. in Not. ad* III. 59.) *apud Nostrum* IV. 148. *a. non tam sit ex Atticorum more pro* ἐξελάσων *positum, sed, perinde atque superius* ἐξελοῦντες, *sit legitimum Futurum verbi* ἕλω. *Denique, ubi vulgo legitur* ἐξελῶντα τοὺς Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνέων, V. 63. *a. codices nonnulli* ἐξελόντα *praeferunt, ac fortasse ibi* ἐξελέοντα *aut* ἐξελοῦντα *scripserat auctor: certe paulo post*, V. 65. *a. eàdem in re*, ἐξεῖλον τοὺς Πεισιστρατίδας *ait. Nec tamen dissimulandum, alibi apud eumdem Nostrum participium* ἐλῶν *manifeste pro fut.* ἐλάσων *poni, ut supra in voce* Ἐλᾶν *docuimus.*

III. *Est etiam* Ἐξαιρέειν Expugnare, Evertere *urbem.* ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῖνον, -- τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν, I. 103. *m.* Πηδασέες χρόνον ἐξαιρέθησαν, I. 175. *extr.* τὴν Ἄνδρον περιεκατέατο, ἐξελέειν (αὐτὴν) ἐθέλοντες, VIII. 111. *a.* ἐπάξει τὴν στρατιὴν, καὶ πολιορκέων (αὐτοὺς) ἐξαιρήσει, VIII. 112. *a. Adde* VI. 133. *m. f.* IX. 86. *m.* 87. *a.* 117. *a. et b.*

Ἐξαίρειν, 1) Sublimem tollere *aliquem*, ἁρπάζει μέσον καὶ ἐξάρας παίει ἐς τὴν γῆν, IX. 107. *m.*

2) Excitare *murum.* τοῦτο (τὸ μέρος τοῦ τείχεος) ἐξήρετο διπλήσιον, VI. 133. *f.*

3) *Metaphorice* Laudibus tollere. ἐξάρας με ὑψοῦ, IX. 79. *a.*

Conf. Ἐξαείρειν *et* Ἐξαιρέειν *num.* 1.

Ἐξαιρετός, ή, όν, Qui facile eximi potest, II. 121, 1. *a. Conf.* Ἐξαιρέειν, *num.* 1) *et* 3). *De accentu vide Var. Lect.* II. 121, 16.

Ἐξαίρετος, ὁ, ἡ, Eximius, Praecipuus, Quod alicui prae aliis tribuitur. *Conf.* Ἐξαιρέειν, *num.* I. 5.

Ἐξαΐσσειν, Erumpere, Irruere *in hostem. Hinc* Προεξαΐσσειν, *quod vide suo loco.*

Ἐξαιτέειν, Exposcere, Deposcere,

...ecere. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ἐξε... τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξά... 74. a. ἐξαιτέειν τοὺς μηδι...ς, IX. 86. a. *Et in Medio:* χρημάτων χρηΐζοντες, πρόσ... ἡμᾶς ἐξαιτέονται, IX. 87. ...onf. Ἀπαιτέειν.

...ης, Subito, Repente. ἵνα ...πέσωσι ὑμῖν ἐξαίφνης οἱ βάρ... μὴ προσδεκομένοισί κω, *sic legebatur* IX. 45. *f. ubi nos* ...odd. *nonnullis parum neces*...m *vocem* ἐξαίφνης, *pro qua* ...*jonicà* ἐξαπίνης *utitur No*... *abjecimus. Vide Var. Lect.*]

...ειν, Illinere, Inungere. ...ώματος τὸ μὲν ἥμισυ ἐξηλείφον... ...ψῳ, VII. 69. *m. f.*

...όειν, Ἐξαμβλοῦν, Abor... facere. *Pro* ἐξέπλωσας τῶν ... *codd. nonnulli praeferunt* ...βλωσας III. 155. *a. m. ubi* *Not.*

...ἔειν, Prorsus negligere. τῶν ...ῦ ἐξημεληκότα, I. 97. *a. m.*

...ρος, Hexameter. ἐν ἔπεσι ...τροισι, VII. 220. *m.* ἐν ἐξα... ...τόνῳ, I. 47. *m.*

...εσθαι, In altum evehi, ...igare. πεντεκαίδεκα τῶν νεῶν ...ν πολλὸν ἐξαναχθεῖσαι, Lon... in altum evectæ *vel* de...erant, VII. 194. *a. nempe* ...*ae naves* (*ut ait cap.* 193. ...*avigabant* παρὰ τὴν ἤπειρον, ...adum continentem. μετὰ ... ἐνθεῦτεν ἐξαναχθέντα, VI. ...

...ούεσθαι, Valide pulsatis re... ...redire e *portu vel* discedere ...nâ. τῇσι λοιπῇσι (νηυσὶ) οἱ Βάρ... ἐξανακρουσάμενοι, VI. 115. *a.*

...ωρέειν, Retrogredi, VII. ...

Ἐξανδραποδίζεσθαι, (*Med.*) In servitutem redigere. ἐξανδραποδίσασθαί σφεας, VIII. 126. *f.* (τοὺς) Ἀμμωνίους ἐξανδραποδισαμένους, τὸ χρηστήριον ἐμπρῆσαι, In servitutem redigere Ammonios et oraculum cremare, III. 25. *m. Fut. Med. notione Passivâ:* ἑσσωθέντες τῇ μάχῃ ἐξανδραποδιεῦνται, Praelio victi in servitutem rapientur, VI. 9. *extr. Sed idem Fut. etiam Activâ notione:* ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας, I. 66. *f. ubi recentiores quidem editores* ἐξανδραποδιεύμενοι *ex conject. posuerunt, Portus vero in Lexico jonico monuit,* ἐξανδραποδιούμενοι *ibi jonice et attice pro* ἐξανδραποδισόμενοι *esse positum. Conf.* Ἀνδραποδίζειν.

Ἐξανδραπόδισις, ιος, ἡ, In servitutem redactio, Servitus. ταύτην (τὴν πατρίδα) μοι δὸς ἄνευ τε φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος, Hanc mihi da, a caedibus et servitute liberatam, III. 140. *f. ubi vulgo vertunt*, citra cædem atque direptionem.

Ἐξανδροῦσθαι, Ad virilem aetatem pervenire. ἀπότροφον γενόμενον, ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον, II. 64. *a. Conf.* Ἀνδροῦσθαι.

Ἐξανιστάναι, Expellere *sedibus suis.* τοὺς Κᾶρας Δωριέες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων, I. 171. *m.* ἐντελλόμενος ἐξαναστῆσαι ἐξ ἠθέων Παίονας, V. 14. *a.* ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, VI. 127. *m. Hinc Aor. 2. notione Passivâ.* Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες, I. 15. *f.* ἐκ τῆς Ἱστιαιώτιδος ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, I. 56. *f.* ἐξ ἠθέων ἐξαναστάντες ἠγον-

το ἐς τὴν Ἀσίην, V. 15. *extr.* Καδμείων ἐξαναστάντων ὑπ' Ἀργείων, οἱ Γεφυραῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαναστάντες, V. 57. *f.* VIII. 43. *f.* ἐξαναστῆναι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Τευκρῶν, VII. 75. *b.*

Nec vero solum, qui Vi pellitur sedibus suis, *verum etiam qui* Sponte egreditur, Ἐξαναστῆναι *dicitur. Sic* IV. 115. *f.* Φέρετε, ἐξαναστέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, καὶ περήσαντες Τάναϊν ποταμὸν οἰκέωμεν.

Ἐξανιστάναι πόλιν *vulgo redditur* Evertere urbem, *ne sic quidem male, sed simul fere intellige* Expellere incolentes eam. μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσῃς, I. 155. *m.* τὰς (πόλιας) Ταραντῖνοι ἐξανιστάντες, VII. 170. *m.* τῶν Ἑλληνικῶν ἐθνέων τὰ ἐμπόρια ἐξαναστήσαντας, δοῦναι τὴν χώρην Ἴωσι ἐνοικῆσαι, IX. 106. *m.* Sic ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων --- οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες, Eversâ a Doribus totâ Peloponneso, incolisque ejectis, -- non inde pulsi Arcades, II. 171. *f.*

Ἐξανύειν, *scil.* ὁδὸν, Conficere, Absolvere viam, *et* Pervenire *in aliquem locum.* πανημερὸν πλώοντες, ἐξανύουσι ἐπὶ Σηπιάδα, VII. 183. *f.* ἐπεὰν αὐτημερὸν νηῦς ἐξανύσῃ ἐκ τῆς ὑμετέρης ἐς τὴν ἡμετέρην, VI. 139. *f.*

Ἑξαπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, Sex palmarum mensuram habens. ἡμιπλίνθια ἑξαπάλαιστα, I. 50. *m.* τοῦ δὲ πήχεος (ὄντος) ἑξαπαλαίστου, II. 149. *f.*

Ἑξάπεδος, ου, ὁ, ἡ, Sex pedum mensuram habens. ἑξαπέδου τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, II. 149. *m.*

f. et ibi Var. Lect. Conf.
Ἑξάποδος.
Ἐξαπίνης, (*jon. pro* ἐξαίφνης) S
to, Repente. τὴν ἡμέρην ἐ
νης νύκτα γενέσθαι, I. 74.
ἐκ δὲ αἰθρίης συνδραμέειν ἐξα
νέφεα, I. 87. *a. Conf.* Ἐξα
Ἑξάπηχυς, εα, υ, Sex cubito
longitudine vel altitu
τύποισι ἑξαπήχεσι, II. 13
Ἑξαπλήσιος, η, ον, (*jon. pro* ἑξα
σιος) Sexcuplus, Sexies ta
χαλκήϊον μεγάθεϊ ἑξαπλήσι
-- κρητῆρος, IV. 81. *a. m.*
Ἑξάποδος, ου, ὁ, ἡ, Sexpe
*Vitiosa, ut videtur vocabul
ma: quae si vera esset, h
ferri deberent verba, qu*
II. 149. *m. f. paulo ante
suimus; sed ibi aut* ἑξάποδ
*genit. casu) scriptum oport
a recto casu* Ἑξάπους, *au*
πέδου, *verum erat, quod
vett. libri dederunt.*
Ἐξάπτειν, Alligare, Suspen
ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοι
τὸ τεῖχος, Fune ex *Dianae*
plo (*quod extra urbem era*
murum *urbis* alligato,
m. ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππ
πτει (αὐτό), Ex equi fre
lud suspendit, IV. 64. *n*
Ἐξαραιρημένος, *vide in* Ἐξαιρ
Ἐξαργυροῦν, In pecuniam red
cum argento *vel* cum pe
permutare. τὰ ἡμίσεα πάσ
οὐσίης ἐξαργυρώσας, VI. 86
Ἐξαριθμέειν, Numerum ini
litum. οἱ διατάξαντες καὶ ἐξα
σαντες, VII. 81. *a.* ἐξηρίθ
δὲ (αὐτοὺς) τόνδε τὸν τρόπον
60. *a.*
Ἐξαρκέειν, Sufficere. ἐξήρκε

ἡσυχίην ἄγειν, Satis habuimus silentium tenere, Nil opus esse putavimus ut nos verba faceremus, VII. 161. *a. m.*

Ἐξαρνέεσθαι, Negare, Pernegare. ἐξαρνησάμενος τὸν φόνον αὐτοῦ, III. 74 *extr. Conf.* Ἀπαρνέεσθαι.

Ἔξαρνος, ου, ὁ, ἡ, Negans, Pernegans. δεινῶς ἔξαρνος ἦν μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν, III. 66. *f. Conf.* Ἄπαρνος.

[Ἐξαρτᾶν. *Perperam* ἐξηρτημένοι *ed. Gron. cum msstis nonnullis* VII. 147. *f. pro* ἐξηρτυμένοι.]

Ἐξαρτύειν, Parare, Instruere. πάντα σφι ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτοδον, Omnia illis parata erant; Instructi erant rebus omnibus, I. 61. *f.* ἦσαν ἐξηρτυμένοι λογάσι νεηνίῃσι, I. 43. *a.* τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι καὶ σίτῳ, VII. 147. *f.* ὕδασι καὶ σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους II. 32. *m.*

Ἐξαυαίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἄνεμος τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύηνε, IV. 173. *a.* τὰ δένδρεα πάντα σφι ἐξαυάνθη, IV. 151. *a.*

Ἐξεγείρεσθαι, Expergisci. ἐπεί τε ἐξηγέρθη, I. 34. *m.*

[Ἐξείργειν. *vide* Ἐξέργειν.

Ἐξείρειν, Exserere. τοῦτον ἐξείραντα τὴν χεῖρα, III. 87. *f.*

Ἐξειρύειν, Extrahere. πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων ἐξειρύσαι, I. 141. *a. m.* τὴν γλῶσσαν (τοῦ κτήνεος) ἐξειρύσας, εἰ καθαρὴ *etc.* II. 38. *m.*

Ἐξελᾶν, *vide* Ἐξελαύνειν.

Ἐξελασίη, Expeditio militaris. Ἀμφιαρέω τὴν ἐξελασίην τὴν ἐς Θήβας, *Vit. Hom.* 9. *f.*

Ἐξέλασις, ιος, ἡ, 1) Eductio copiarum, Discessus cum exercitu. μετὰ τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης, VII. 183. *f.* ἐποιέετο τὴν ἐξέλασιν *olim* VII. 37. *extr. ubi nunc* τὴν ἔλασιν. *Conf.* Ἔλασις.

2) Expulsio. ἐπὶ Πεισιστρατιδέων ἐξέλασιν ὁρμηθέντες, V. 76. *b.* μεμφομένοις τοῖσι Αἰγινήτῃσι προτέρην ἑωυτοῦ ἐξέλασιν ἐκ τῆς νήσου, VI. 88. *a.*

Ἐξελαύνειν *et* Ἐξελᾶν, 1) Expellere. ἐξελαύνειν αὐτούς, VI. 137. *m.* Κιμμερίους ἐκ τῆς Ἀσίης ἐξήλασε, I. 16. *a. ubi* ἐξέλασε *praefert probus alioqui codex.* ἐξήλασε αὐτὸν, I. 173. *a.* VII. 6. *m. f.* τούτους ἐκ τῆς πατρίδος ἐξηλάσαμεν, V. 91. *m. Plusquamperf.* ἄνδρας ξείνους σφι ἐόντας ἐξεληλάκεσαν ἐκ τῆς ἐκείνων, V. 90. *a. Partic. Praesens notione Futuri:* ἐξελῶν αὐτούς, Expulsurus eos, IV. 148. *a.* ἐξελῶντα Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνέων, Expulsurum Pisistratidas Athenis, V. 63. *a. Unde* III. 59. *a. ubi in scripturam* Ζακυνθίους ἐξελοῦντες ἐκ τῆς νήσου *consentiunt veteres libri omnes, recentiores Editores* ἐξελῶντες *posuerunt; cum quidem* ἐξελοῦντες *videri potuisset legitimum esse Futurum prisci verbi* ἐξέλω, *a quo verbum* ἐξαιρέω *tempora quaedam mutuatur.* (*Vide supra,* Ἐξαιρέειν.) *Passiv.* ἐξελαυνόμενοι, Expulsi, V. 90. *f. Aor.* 1. *pass.* ἐξηλάσθη ὑπὸ Ἱππάρχου, ἐξ Ἀθηνέων, VII. 6. *m. Particip.* ἐξελασθεὶς, Expulsus; *pro quo leniorem formam* ἐξελαθεὶς *olim praeferebant edd. quam et nos in prioribus Herodoti libris tenuimus, sed alterâ formâ usus esse Herodotus videtur. Vide Var. Lect. ad* III. 51. *a. et ad* I. 173. *m. Sic* V. 97. *a.*

2) *Educere exercitum.* ὡς δ'

ἐξήλασαν τὴν στρατιὴν VII. 58. a. Et Intransitive, certe omisso Accusativo: οἱ δ' ἀμφὶ Ξέρξην ἐξήλασαν ἐς Βοιωτούς, VIII. 113. a.

3) Excudere, Procudere. κατακεχαλμένος χρυσὸν ἄπλατον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε, I. 50. a. m. ἐλθὼν ἐς χαλκήιον, ἐθηεῖτο σίδηρον ἐξελαυνόμενον, I. 68. a.

Ἐξεμπολᾶν sive Ἐξεμπολέειν, Vendere importatas merces. ἐξεμπολημένων σφι σχεδὸν πάντων, I. 1. m. ubi ἐξεμπολᾶν praefert probus alioqui codex; videndum vero ne ἐξεμπεπολημ. aut ἐξεμπεπολημ. scriptum oportuerit.

Ἐξεπίστασθαι, i. q. ἐπίστασθαι, Scire, Nosse. ἐξεπιστάμενοι τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, I. 190. m. f. ἐξεπιστάμενος, μνήμην οὐ ποιήσομαι, I. 193. m. III. 134. extr. εὖ ἐξεπιστάμενος, III. 146. a. m. VI. 138. a. VIII. 144. a. IX. 66. m. εὖ νῦν τοῦτ' ἐξεπίστασο, ὡς etc. VII. 39. a. τὸ μὲν δοῦλος εἶναι ἐξεπίστεαι, ἐλευθερίης δὲ οὔκω ἐπειρήθης, VII. 135. f. τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξηπιστέατο (jon. pro ἐξηπίσταντο) Αἰγύπτιοι, II. 43. f.

Ἐξεργάζεσθαι, 1) Facere, Peragere, Efficere, Perficere, qualecumque sit Factum de quo agitur. οἷον ἐξεργάσαο, I. 45. m. τότε μὲν ταῦτα ἐξεργάσατο, III. 35. f. ἐπ' ἐξεργασμένοισι, Re peractâ, IV. 164. m. VIII. 94. f. IX. 77. a. Sic de Praeclare facto. ἔστι Σωφάνεϊ λαμπρὸν ἔργον ἐξεργασμένον, IX. 75. a. Item de Male factis. πρῶτα τῶν κακῶν (Καμβύσης) ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφεόν, III. 30. a. ἐξεργασθέντος κακοῦ τοσούτου, Tanto Peracto facinore, III. 65. m. et paulo post, τὸ ἔργον ἐξέργασταί

μοι. ἐξεργασμένος ἑωυτ[ῷ] Mali sui sibi auctor, IV... Sic etiam de Opere qual... quod Perficitur; verbi... de Exstructâ navi. ἐ... (τῷ Ἰσθμῷ) ἐξεργάσθη... IV. 179. a. Item, de... τὸν ἐν Δελφοῖσι νῦν ἐόντα... ἐργάσασθαι, II. 180. a. ... γᾶσθαι praeferunt alii recte. ἐξέργασται νηὸς... πάντων, III. 60. f. et τρία σφί ἐστι μέγιστα (... ἁπάντων Ἑλλήνων ἐξεργασ...

2) Colere, Excolere... εὗρον τοὺς ἀγροὺς εὖ ἐξεργ... V. 29. f. ταύτην (τὴν χ...) ἐργασμένην εὖ, VI. 137.

3) Ut latinum verbu... ficere, sic et graecum ... ζεσθαι nonnumquam po... Interficere, aut saltem ... ἵνα μὴ ἐξεργάσῃ ἡμέας,... perdas, V. 19. f. τὸ (jo... ἡμέας οἷόν τε ἔσται ἐξεργ... Quod nos possit perd... 134. f. Similiter verb... αὐτός σφι ἐξεργασάμην, II... non, ut vulgo, Ipse id... travi, aut, ut nos in la... sione posuimus, A me h... sunt, sed cum Corayo a... eherum sic intelligenda... Quod ego ipse eam Oc... Perdidi.

Ἐξέργειν (τῆς οἰκίης), Ex... Prohibere aliquem do... 51. f. jonice pro ἐξείργ...

Singulari quâdam ratione ἐξέργεσθαι ἀναγ... Noster, pro Cogi, A... necessitate; nempe E... Prohiberi facultate al... ciendi. τῶν ἐγώ, οὐ γὰρ...

ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι, Quorum ego non memini, nec enim Necessitate adstringor, quod ad hujus narrationis rationem adtinet, VII. 96. *a.* ἐνταῦθα ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι, VII. 139. *a.* *Similiter*, ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξεργόμενος, Lege coactus; *nempe* Lege prohibitus aliter facere, IX. 111. *a.*

Ἐξερεύγεσθαι, *de* Fluvio, *non in mare sese effundente, sed* E fonte suo, *tamquam orificio*, erumpente. ὁ Γύνδης στόμασι ἐξερεύγεται τεσσεράκοντα, I. 202. *m.*

Ἐξέρχεσθαι, 1) Exire. ἐξεληλυθότας ἐκ Σπάρτης, IX. 12. *a.* *Et cum Accus.* ἐξῆλθον τὴν χώρην, Exii e terrà, VII. 29. *a.* 2) Exitum, Finem nancisci, Explere. Ἱππίης ταύτῃ τὴν ὄψιν συνεβάλετο ἐξεληλυθέναι, VI. 107. *extr.* δοκέειν οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρησμόν, VI. 82. *a. m.* οὐδὲ ἐπαύσατο (ἡ μῆνις αὐτοῦ) πρὶν ἢ ἐξῆλθε, VII. 137. *a.* ἀλλὰ γάρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρόνον, ὁκόσον *etc.* II. 139. *f.* *Conf.* Ἐξήκειν.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Dimissio, Repudiatio *uxoris.* V. 40. *m.* *Conf.* Ἐξεῖναι *ab* ἐξίημι.

Ἐξεύρεσις, ιος, ἡ, Inventio. I. 67. *f.* (*Vide in* Ἀπέχειν.) τούτων τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηϊοῦνται Λυδοί, I. 94. *m.*

Ἐξεύρημα, τος, τὸ, Inventum. ὑμῖν ἄξια δῶρα ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων, I. 53. *m.* Φασὶ οἱ Λυδοὶ, τὰς παιγνίας - - ἑωυτῶν ἐξεύρημα γενέσθαι, I. 94. *a.* καί σφι τριξὰ ἐξευρήματα ἐγένετο, I. 171. *m.*

Ἐξευρίσκειν, Invenire, Excogitare, Comminisci. τὰς παιγνιὰς ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι, I. 90. *et eodem cap. saepius.* ὧδέ σφι ἐς τὴν ἕψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, IV. 61. *a.* τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη, IV. 200. *f.* ἔδεε γὰρ δὴ μεγάλης τινός οἱ συμμαχίης ἐξευρεθῆναι, V. 38. *extr.* ὡς δέ οἱ ἐξευρῆσθαι (μηχανὴ) ἐδόκεε, V. 67. *m.* ἐκέλευσε τοὺς δορυφόρους ἐξευρόντας - - τοῦτον δῆσαι, Jussit satellites Requirere hunc Repertumque vincire, V. 33. *m.*

Ἐξέψειν, Coquere, Penitus coquere, Elixare. οὕτω βοῦς ἑωυτὸν ἐξέψει, IV. 61. *f.*

Ἐξηγέεσθαι, 1) Educere, Ducere, Praeire. συστρατευσόμεθα ἐπὶ τὴν ἂν (γῆν) ἐκεῖνοι ἐξηγέωνται, IX. 11. *m.* κατὰ τωὐτὸ ἰέναι πάντας τῇ ἂν αὐτὸς ἐξηγέηται, IX. 66. *m.* τῇ ἂν ἐξηγῆται, VI. 74. *a.* 2) Docendo praeire, Docere, Exponere, Explicare. ἐξηγέο ὁτέῳ τρόπῳ *etc.* Doce nos quo pacto *etc.* III. 72. *a.* ὅ τι χρὴ ποιέειν, ἐξηγέο σύ, IV. 9. VII. 234. *f.* ἐξηγέεται τὴν ἔλασιν, Exposuit, Docuit itineris faciendi rationem, III. 4. *f.* ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε οὔνομα καὶ τὴν θυσίην, II. 49. *a.* ἐξηγησαμένην τοῖσι ἐχθροῖσι (τὴν) τῆς πατρίδος ἅλωσιν, VI. 135. *m.* τὴν ἔλασιν ἐξηγεόμενος, VII. 6. *f.* 197. *a.* τοιοῦτο οἷόν τι ἐγὼ ἐξηγέομαι, VII. 235. *m.* οὐδένα νόον ἔχοντες ἐξηγησάμενον, Nullam rectam rationem habentes quae eis præeat, *id est*, quam illi sequantur, IV. 36. *b.* 3) Jubere, Imperare. ποιήσουσι τοῦτο τὸ ἂν κεῖνος ἐξηγέηται, V. 23. *f.*

Ἐξηγητὴς, οῦ *vel* έω, ὁ, Qui docet, exponit, proponit. σὺ ἐς οἶκον

τὸν βασιλῆος ἐξηγητὰς γίνεαι πρηγμάτων ἀγαθῶν, V. 31. *f.* *Sigillatim*, Interpres rerum obscurarum, *veluti prodigiorum*, *somniorum*, *etc.* Conjector, Haruspex. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας (*jon. pro* ἐξηγητὰς) Τελμησσίων, I. 78. *a.*

Ἐξήκειν, Exire, *sive potius notione Praeteriti*, Exiisse, Eventum *vel* Finem suum nactum esse. συμβάλλομαι ἐξήκειν μοι τὸ χρηστήριον, VI. 80. *extr. Not.* ταύτῃ ἐξήκειν τὸν ὄνειρον, In hoc (*puto*) Exitum habere, Expletum esse, insomnium, I. 120. *m.* τὸν χρόνον, τοὺς δέκα μῆνας, οὐδέκω ἐξήκειν, VI. 69. *m. f. et ibi Not.* ἐξήκει οἱ ὁ χρόνος τῆς ζημίης, II. 111. *m. Conf.* Ἐξέρχεσθαι *et* Ἐξιέναι.

Ἐξηκοστὸς, ἡ, ὸν, Sexagesimus. ἀπὸ τῆς ἐξηκοστῆς ἡμέρης, VI. 126. *f.*

Ἐξήλυσις, ιος, ἡ, Exitus, Locus aut Spatium quà patet exitus. τοῦ πυρὸς οὐκ ἔχοντος ἐξήλυσιν ἐκ τοῦ ἄστεος, V. 101. *m.* N. (*ubi nil opus est* ἔχειν *notione* τοῦ παρέχειν *accipere.*) *Sic de Fluvio:* τοῦ ποταμοῦ ἔχοντος οὐδαμῇ ἐξήλυσιν, III. 117. *m.* ποταμῷ τούτῳ οὐκ ἔστι ἄλλη ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν κατήκουσα, VII. 130. *a.*

Ἐξημερῶσαι χῶρον ἀκανθώδη, Mansuefacere, Eruncare tractum terræ spinis obsitum, I. 126. *a.*

Ἐξιᾶσθαι, *sive* Ἐξιέεσθαι, Penitus sanare, Persanare. *Democedes* ἐξιησάμενος Δαρεῖον, III. 132. *a.* ὅς σευ τὸν πόδα ἐξιήσατο, III. 134. *f. Conf.* Ἀνιᾶσθαι.

Ἐξιέναι, *ab* Ἔξειμι, Exire. ὁ χρόνος οὗτος ἐξήϊε, Exiit, Exactum est hoc tempus, II. 139. *f. Conf.* Ἐξέρχεσθαι *et* Ἐξήκειν.

Perperam subinde ἐξήϊε p
ferunt libri nonnulli pro i
quod vide paulo post.

Ἐξιέναι, *et* Ἐξιέειν, *ab* Ἐξί
Emittere *copias.* ἐξιεῖσι ἐκ
κοιλίης τὴν κεδρίην, II. 87.
τοὺς ἐπικούρους ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς
σας, III. 146. *f. Fluvius di*
ἐξιέειν, *et per syncopen* ἐξ
nempe τὸ ἑωυτοῦ ὕδωρ *vel* ῥεῖ
ἐς τὴν θάλασσαν, Exonerar
in mare. Ἅλυς ποταμὸς ἐξ
τὸν Εὔξεινον πόντον, I. 6. *a.*
Var. Lect. ἐξίει οὗτος ἐς τὴν
θρὴν θάλασσαν, I. 180. *a.*
vide Var. Lect. et Not.
II. 17. *f.* VI. 20. *m.* VII. 1

Med. Ἐξίεσθαι, Emitte
domo suà, Dimittere a se,
pudiare *uxorem. Hinc*
sec. Imperat. τὴν ἔχεις γυ
ἔξεο, V. 39. *b.*

Perperam ἐξίει *et* ἐξήϊε
legebatur IV. 64. *a. ubi* v
erat ἐκσείει.

Ἐξικνέεσθαι, Pervenire, Pe
gere. ὅσον δυνατός εἰμι μακ
τον ἐξικέσθαι ἀκοῇ, I. 171
ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντ
ἐξικέσθαι, II. 34. *a.* ὅσον
ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἷ
ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι, IV.
extr. et IV. 16. *extr.* (*con*
cab. Μακρός.) οὐκ οἵους τε
μένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν π
μενον ἄεθλον, Proposito c
mini impares, IV. 10. *m.*
λῷ μᾶλλον ἐξικνέεται *habent*
nonnulli III. 108. *f. ubi*
ἐπικνέεται, ἐσικνέεται *nos cum*
ὀχετὸν μήκεϊ ἐξικνεύμενον ἐ
ἄνυδρον, *sic* III. 9. *f. habent*
vett. cum msstis, et restitue
ibi auctori verbum ἐξικνε

haud dubie videtur, pro quo temere invectum ἐπισκευύμενον *in ed. Wess. et seqq. nescio an ex Gronovii editione, quam mihi haec scribenti non amplius consulere licet.*

Ἐξιλάσθαι τὸν Δία, Placare Jovem, VII. 141. *m. in Orac.*

Ἐξισοῦσθαι, Exaequari, Aequalem esse. τὸν Νεῖλον δοκέω - - ἐξισοῦσθαι τῷ Ἴστρῳ, II. 34. *f.* ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ τὸ Περσικόν, VIII. 13. *f.* VII. 186. *b.* ἐξισοῦτο τοῖσι ἄλλοισι τὸ ἔργον, VII. 23. *f.*

Ἐξιστορέειν τί τινα, Exquirere, Sciscitari aliquid ab aliquo. τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι, VII. 195. *b. Conf. simplex* Ἱστορέειν.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ, ἡ, (ἀπὸ τοῦ ἐξιέναι, exire, finiri, evanescere.) *idem quod* ἀφανής, Evanescens, Evanidus, Non amplius comparens, Deletus. μὴ τὰ γενόμενα - - τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται, Ne res gestae Evanescant, Ex hominum memoriâ Deleantur, Procem. lib. I. ἡμῖν ἐστι οὐ περιοπτέον, γένος τὸ Εὐρυσθένεος γενέσθαι ἐξίτηλον, Non pati debemus Exire, Interire, genus Eurysthenei, V. 39. *m.*

Ἐξογκοῦσθαι, Tumere, Inturgescere. πάντα ἐξόγκωτο, (*al.* ἐξώγκωτο) Turgida, Tumida (*in illo*) erant omnia; *sive* Turgidus omni ex parte, quantus quantus, erat, VI. 125. *f.*

Metaphorice, Intumescere, Inflari, Superbire. Ἑλλήνων ὅσοι σφίσι τε αὐτοῖσι ἔσαν καὶ πάτρῃ ἐξωγκωμένοι, VI. 126. *f.*

Ἐξοδίη, ης, ἡ, Expeditio bellica. ἐν τῇσι ἐξοδίῃσι, VI. 56. *b.* Not. *Perperam ibi olim* ἐν τοῖσι ἐξοδίοισι, *tamquam a sing.* τὸ ἐξόδιον.

Ἔξοδος, ου, ἡ, Egressio. 1) Pompa, Multitudo hominum ordine exeuntium et progredientium. *Sic* III. 14. *m.* οἱ τὸ πορευόμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ᾽ ἑκάστῃ ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον, *ubi paulo ante* ἰδὼν παρεξελθόντας. 2) *Sigillatim*, Egressio copiarum, Expeditio militaris. οὐκ ἐδικαίευν λείπεσθαι τῆς ἐξόδου, IX. 19. *a.* ἔξοδοι κοιναὶ ἐγένοντο Πελοποννησίοισι, IX. 26. *a.* κοινῆς ἐξόδου γινομένης, ibid. *m. f.*

Ἐξοκέλλειν, *ubi de Navi agitur*, Impingi, Compelli *ad littus*, Incurrere. ἡ νηῦς ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, VII. 182. *a. ubi mox* ἐπώκειλαν τὴν νέα.

Ἐξοπλίζειν, *i. q.* ὁπλίζειν, Armare, Ad arma vocare, Jubere arma capere. ἐξοπλίσας τοὺς ἐπιβάτας, VII. 100. *f. pro quo est simplex* ὁπλίσας VI. 12. *a. Commode Hesychius:* Ἐξοπλίσας· ὁπλίσασθαι κελεύσας.

Ἐξοπτᾶν, Coquere, Excoquere, Penitus elixare. εἰ ἐξοπτήσεις τὴν κάμινον *idem valet ac* εἰ ἐξοπτήσεις τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ, IV. 163. *f. et per metaphoram significat*, Ne irae indulgens nimis saevam vindictam ab inimicis capias, *cap.* 164. *m. f.*

Ἐξορκόειν, Ἐξορκοῦν τινα, Obsecrare aliquem et jurejurando eum adstringere *ad praestandum nobis id quod ab eo petimus.* ἐξορκοῖ μιν ἦ μὲν οἱ ἀντυπουργήσειν ἐκείνην τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ, III. 133. *b.* (*ubi perperam olim*

ἐξορκοῦν) Similiter, τούτου ἐξορκοῖ ἦ μὲν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῇ· ἐπεί τε δὲ ἐξώρκωσε etc. IV. 154. f. ἐξορκοῦν (μιν) τὸ Στυγὸς ὕδωρ, Jurejurando per Stygem illos adstringere, VI. 74. f. ubi alii vulgo ἐξορκῶν participium praeferunt.

Ἐξόρκωσις, ιος, ἡ, Jurisjurandi religio, quo aliquem adstringimus, vel, quo quis adstrictus est. ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν, IV. 154. f.

Ἐξορμᾶσθαι vel Ἐξορμέεσθαι, Ex (castris) proficisci, Discedere, Abire. ὡς ἂν μὴ ἴδοιατο οἱ Πέρσαι ἐξορμεωμένους, IX. 51. m. f.

Ἐξορύσσειν, Effodere oculos. ἐξώρυξε αὐτέων τοὺς ὀφθαλμούς, VIII. 116. f. τὸν ἐξορυσσόμενον χοῦν. VII. 23. a.

Ἐξοστρακίζειν, Ostracismo ejicere e civitate. ἐξωστρακισμένος ὑπὸ τοῦ δήμου, VIII. 79. a.

Ἐξυβρίζειν, Insolescere, Insolenter se gerere, IV. 146. a.

Ἐξυφαίνειν, Texere, Pertexere. ἐξυφήνασα φᾶρος, IX. 109. a. II. 122. m.

Ἔξω, 1) *Adverb.* Extrinsecus, Extrorsum. ἔξω μὲν — ἔσω δὲ, V. 33. m.

2) *Praepositio*, Extra; *cum Accusativo casu jungitur, ubi agitur de Motu ad locum:* ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, V. 103. b. ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων, VII. 58. a. *Aliàs cum Genitivo*: ἔξω Ἡρακληΐων στηλέων, IV. 8. m. N. ἡ ἔξω στηλέων θάλασσα, I. 202. f. *Tum et* Ἔξω *cum Genit. significat* Praeter, Excepto. *Sic* ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ (ἔθνεος) I. 46. a. *idem valet ac* πάρεξ τοῦ Σ[...] ibid. ἔξω σεῦ, Excepto [...]ter te, VII. 29. m.

Ἐξώλης, εος, ὁ, ἡ, Fundit[...]ditus. ἐξώλεες γένωνται, [...]cione delentur, VII. [...]

Ἐξώστης, ου, ὁ, *proprie* Ex[...] *Adjective usurpatur* II. [...] ἐξῶσται ἄνεμοι ἐμβάλλου[...] ἐς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος[...]

Ἐὸν, τὸ, *vide* Εἶναι, *num.* [...]

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Suus. *Hi*[...] *sing. foem.* ἐν γυναῖκα, [...] I. 205. f.

Ἐπαγγέλλειν, Edicere, De[...] *re mittendas auxiliares* [...] ἔσαν ἑτοῖμοι. ἐπαγγείλαντ[...] a. ἐπήγγελλον αὐτῷ ὡς [...] Κροῖσος), III. 36. f. *ubi* [...] *dem* ἐπηγγέλλοντο. *Vi*[...] *Lect.*

Med. Ἐπαγγέλλεσθαι, [...]cere, *praesertim* miss[...] cone *vel* Nuncio, VI[...] VIII. 30. a. *et* m. *coll.* [...] a. *Sed et* ἐπαγγέλλεται [...]*cius*: ταῦτα ἐπαγγειλαμέ[...]*pe* τοῦ κήρυκος) VIII. 2[...] ἐπαγγείλασθε (αὐτοῖς) τ[...] 9. m. *ubi quidem etia*[...]*ligere possis* Pollicem[...] *Subinde haud incommo*[...]*tur* Postulare. ἐπαγ[...] ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους, IV[...] ὁ μὲν ταῦτα τοῖσι Σαμίο[...]γέλλετο, (*al.* ἐπηγγέλλε[...] 142. f. ταῦτα Σκυθέων [...]λεομένων, IV. 119. a. [...]λοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι[...] ὅκως ἂν ὀπίσω ἀπέλθ[...] 98. f. *Suidas*: Ἐπαγ[...] παρακαλεῖ, ἀξιοῖ, παρ' [...]

2) Promittere, Pollice[...] ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι[...]

VI. 139. m. οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν, Nihil nec polliceri nec postulare, VII. 150. f. N.

Ἐπάγειν, Ducere contra aliquem. εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτεόμενον, ἐπάξειν (αὐτοῖς sive ἐπ' αὐτοὺς) τὴν στρατιὴν τῶν Ἑλλήνων, VIII. 112. a. πολλῷ μᾶλλον ἐπῆγον τὸν Πέρσην, IX. 1. b. *interprete Aem. Porto, cujus etiam nos sententiam in nostrà versione expressimus*, Multo magis Persam (adversus Graecos) Instigabant. *Propius fortasse ad auctoris mentem Valla accesserat, totum locum sic reddens*, Quos adeo non poenitebat eorum quae hactenus egerant, ut etiam multo studiosius Persam Inducerent: *paulo commodius redderes*, Ut potius Ducerent Persam, Viam ei monstrarent quà adversus Athenas pergeret: *certe Instigatione aut Invitatione opus non habebat Mardonius, qui, ut paulo ante ait Scriptor*, ἦγε τὴν στρατιὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. *Pro eodem usu hujus verbi duo alia testimonia ex Herod. VI. citavit Henr. Stephanus:* δύναμίν τε ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζε ὡς δὴ πάλιν ἐπάξων Πέρσαις: *et* ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις. *quae quidem non Herodoti, sed Herodiani verba sunt, lib. VI. cap. 5. et 6. Conf.* Ἔπακτος.

Praeter necessitatem ἐπάγεται *corrigendum censuerat Valckenar.* III. 70. *m. ubi* εἰσάγεται *puto scripserat Herodotus. Vitiose vero olim* ἐπαγμένοι *editum erat* I. 199. *f. pro* ἐπαμμένοι, *quod vide in* Ἐπάπτειν.

Ἐπάγερσις, ιος, ἡ, τοῦ στρατοῦ, Contractio exercitus contra *Graecos ducendi*. Ξέρξης τοῦ στρατοῦ οὕτω ἐπάγερσιν ποιέεται, VII. 19. *f. Conf.* Ἄγερσις.

Ἐπαγινέειν, i. q. ἐπάγειν, Adducere. ἐπαγινέειν σφι (τοῖς παιδίοις) αἶγας, II. 2. m.

Ἐπαγλαΐζειν, Celebrare. μηδένα ποιητὴν γενέσθαι ὅς τις Κυμαίους ἐπαγλαΐσει, *Vit. Hom.* 16. *a.*

Ἐπαγωγός, ἡ, όν, Adliciendi vel Persuadendi vim habens. ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα ἔλεγε πρὸς αὐτόν, III. 63. *m. f.*

Ἐπαείδειν, (*jon. pro* ἐπᾴδειν) Incantare, Accinere. μάγος ἀνὴρ παρεστεὼς ἐπαείδει θεογονίην, I. 132. *f.*

Ἐπαείρειν, (*jon. i. q.* ἐπαίρειν) Incitare. πολλά μιν τὰ ἐπαείροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν, I. 204. *b. Sic* ὁ θεὸς ἐπαείρας ἐμὲ στρατεύεσθαι, I. 87. *f. ubi quidem* ἐπάρας *dabant olim alii plerique. Conf.* Ἐπαίρειν.

Ἐπαΐειν, *i. q.* αἰσθάνεσθαι, Sentire, Percipere, Animadvertere. θεοὶ ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεες καὶ ἐπαΐοντες σιδηρίων, Sentientes ictum ferri, III. 29. *a.* ὁ δέ, ὡς ἐπήϊσε, εἶχε σιγῇ, Quod ubi ille Animadvertit, IX. 93. *m. Sic Schol. Apollon. Rhod.* II. 195. ἐπήϊσεν, ἀντὶ τοῦ ᾔσθετο. *Conf.* Ἐπαΐστος.

Ἐπαινέειν. ἐπαινέαι, *per syncopen pro* ἐπαινέεαι, Laudaris, III. 34. *a. ubi vide Var. Lect.*

Ἐπαίρειν, 1) Incitare, Excitare, Inducere *aliquem ad aliquid faciendum. Hinc vulgo* ἐπάρας ἐμὲ στρατεύεσθαι, I. 87. *f. ubi nos* ἐπαείρας *praetulimus. Passivum:* ἐπαρθέντες κιβδήλοισι μαντηΐοισι, Ementitis oraculis in-

ducti, V. 91. m. Ἀθηναῖοι τοῦτοι ἐπαερθέντες, Inducti, Spe erecti, VI. 132. f. 2) Ἐπαίρεσθαι, Efferri; Inflari, Exsultare. ἐπήροντο τῷ πταισματίῳ, IV. 130. extr. ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ, Elatus frigida victoria, IX. 49. a. 3) ἐπάρας (sive ἐπαείρας) ἀπεματάϊσε, Sublato femore crepitum ventris emisit, II. 162. m. N.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ, ἡ, Compertus, Cognitus, i. q. Φανερὸς, interprete Glossatore. ἐπεὶ δὲ ἐπάϊστος ἐγένετο, nempe ἀπιστὰς τοὺς Αἰγυπτίους, III. 15. f. Κλεομένεα ἐπάϊστον γενόμενον κακοτεχνήσαντα, VI. 74. ἐπάϊστος ἐγένετο προδιδοὺς, VIII. 128. m. ὡς ἐπάϊστοι ἐγένοντο, nempe ἀπικόμενοι ἐς Σάρδις, Postquam compertum est venisse illos Sardes etc. VII. 146. a.

Ἐπαισχύνεσθαι, Pudore adfici. ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπιστοῖ τῆς μάχης, IX. 85. f.

Ἐπαιτιᾶσθαι, Accusare, Culpare. Cum accus. Personae: ἐπαιτιησάμενος τοὺς ταῦτα ποιήσαντας, VI. 30. f. Cum accusativo Criminis: μέζονα ἐπαιτιώμενος (τούτων), Graviora horum crimina accusans, Graviora crimina eis imputans, I. 26. f.

Ἐπακούειν, i. q. ἀκούειν, 1) Audire, Exaudire. ὅσοι ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακούοντες, Quotquot estis qui me auditis, IX. 98. m. πάντων πρὸς σεῦ βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεῦμαι, V. 106. m. 2) Dicto audientem esse, Obtemperare: ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, IV. 141. a.

Ἐπακτός, ον, ὁ, ἡ, Adscititius,

Adscitus, Adhibitus, i
troductus, adversus ali
ex notione verbi Ἐπάγειν,
paulo ante exposuimus.
λάβῃ πενίη μὲν αἰεί κοτε σύ
ἐστι, ἀρετὴ δὲ ἔπακτός ἐστι
τε σοφίης κατεργασμένη καὶ
ἰσχυροῦ, τῇ διαχρεωμένη ἡ
τήν τε πενίην ἀπαμύνεται κ
δεσποσύνην, VII. 102. ubi
sic, uti nos edidimus, ἔπ
ἐστι, προπαροξυτόνως scripti
vocabulum in ed. Steph.
tur; monuerat Aem. P
„Apud Herodotum ἔπ
„pro ἐπακτὸς, vitiose le
„detur: ἐπακτὸς vero, pro
„τὸ, Attice et Jonice dict
et ἐπακτός ἐστι acutâ voce,
ed. Ald. cum msstis no
praeferebat, corrigere non
tavit Reizius, suffragantil
centioribus Editoribus; m
que Vir doctus in novâ Th
Stephaniani editione T. I
914. corruptam lectionem
τος, pro ἐπακτὸς, in nostr
rodoti editione esse repe
Ego vero velim doceri, q
tandem adeo certo docu
constet, corruptam hanc
scripturam: quasi non repe
tur bene multa Adjectiva
lia in τος desinentia, qua
inde et προπαροξυτόνως et ὀξ
efferri possint, prouti vim
positionis aut Particulae
quâ compositum verbum es
gis minusve significanter e
sam volumus. Apud Suida
dem et Hesychium vocab
de quo agimus, nonnisi ὀξ
scriptum video; sed in G
a Labbeo collectis, bis Ἐπ

Adhibitus, *antepenacute scriptum reperias. Equidem, quâ ratione adductus eamdem praetulerim scripturam, in Var. Lect. exposui. (Conf. Var. Lect. ad* III. 127, 19. *et ad* IV. 195, 3.) *scilicet, acutâ si voce uti voluisset Herodotus, in foeminino genere non ἐπακτὸς, sed ἐπακτὴ scripturum illum fuisse, mihi persuaseram. Illud mirum potest videri, quod in eâdem novâ Editione Thesauri vocabulum* Ἐπακτὸς, ὁ, ἡ, *tamquam haud dubie Communis generis inducatur, quum tamen primum statim, quod adfertur, testimonium sic sonet,* ἡμεῖς γὰρ τὴν ζωὴν ἔχομεν οὐ παρ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐπακτήν. *Sic vero etiam apud Euripidem Phoen.* 345. (*Musgr.* 356.) *in* ἐπακτὰν ἄταν *libri omnes consentiunt, nec ulla adfertur varietas: in unâ editione Porsoni, certe in Lipsiensi illius editionis exemplo temere* ἔπακτον *excusum reperio.* Intercalares dies, *qui ab aliis* ἐπακταὶ ἡμέραι *apud Budaeum et Henr. Steph. vocantur, aliis sunt* ἔπακτοι (*non* ἐπακτοὶ) ἡμέραι *apud Schneiderum in Lexico critico. Quod vero in Euripidis Hippol.* 318. (*Musgr.* 320.) *vulgo legitur,* μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς, *videtur ibi utique* ἐπάκτου, *ab* ἔπακτος, *non* ἐπακτοῦ *scriptum oportuisse: sic certe,* ἐπάκτου, *in scholiis penacute scribitur, et continuo adjicitur,* ἐπακτὴ γὰρ πημονὴ *etc. Denique, quod ex Plotino Suidas adfert scribens,* Ἐπακτὸν τῇ ψυχῇ φησὶ Πλωτῖνος τὴν ἀρετὴν, *non ibi in Fœminino, sed in Neutro genere, ex pervulgato Graecorum usu, positum vocab.* ἐπακτὸν *intelligi par est. Ut ad Herodotum redeam,* ἔπακτος *hoc loco, de quo quaerimus, non nude* τῷ συμφύτῳ *opponi videtur, quemadmodum* Innato *opponitur* Adventitium; *sed, tono praesertim Praepositioni imposito, simul significari videtur,* ἐπὶ τὴν πενίην, Adversus paupertatem adscitam, Adhibitam, *veluti* Auxilio vocatam *esse virtutem; quod ipsum mox etiam disertis verbis declaratur,* τῇ διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς, τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, Permutatio. *γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν,* Mutua junxerunt matrimonia, I. 74. *f. pro quo alibi ait* ἐπιγαμίας ποιησάμενοι, II. 147. *m.*

[Ἐπάλλεσθαι, (*jonice pro* ἐφάλλεσθαι.)*Huc nonnulli referunt* ἐπάλλοντο, IX. 120. *a. sed vide infra* Πάλλεσθαι, *et Not. ad loc. cit.*]

Ἐπάλξεις (αἱ) τοῦ τείχεος, Pinnae, Lorica muri. καὶ ἤδη ἐπάλξεις ἐλάμβανε, Jamque loricâ instruebatur *murus*, IX. 7. *a.*

Ἐπαμᾶν γῆν, Adcumulare, Adgerere humum. φυλλάδα ἐπιβαλὼν, καὶ γῆν ἐπαμησάμενος, VIII. 24. *m.*

Ἐπαμμένος *vide in* Ἐπάπτειν.

Ἐπαμύνειν (τινὶ), Opem ferre, Propugnare. ὡρμέατο βοηθέειν καὶ τὰ μάλιστα ἐπαμύνειν (αὐτοῖς), IX. 61. *a.*

Ἐπαναβαίνειν, Consendere *equum.* ἡμῶν ἐπαναβεβηκότων, III. 85. *a.*

Ἐπαναβάλλεσθαι, In aliud tempus differre. τρία γὰρ ἔτεα

ἐπανεβάλετο τὴν Σαρδίων ἅλωσιν, I. 91. a. m. *Conf.* Ἀναβαλλ.

Ἐπαναβληδὸν, Superne injiciendo. ἐπὶ τούτοισι (τοῖσι κιθῶσι) εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι, II. 81. *a.*

Ἐπανάγειν, i. q. Ἐπάνω ἄγειν, Sursum ducere, Excitare. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμὸν, Excitare iram, VII. 160. *a.*

τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας, IV. 103. *a. interpretantur* Delatos illuc: *sed vereor ut hunc significatum, unice utique peraptum huic loco, admittat verbum ἀνάγεσθαι: quare suspicor ἀπενειχθέντας scripsisse Herodotum, quod vide supra in* Ἀποφέρειν.

Ἐπάναγκες, *Adverb. i. q.* κατ' ἀνάγκην, Necessario. *πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες*, I. 82. *f.*

Ἐπαναλογεῖν, *sive* Ἐπανηλογεῖν, Particulatim commemorare, Inde a principio exponere; *si modo vera fuerit scriptura*, Κροῖσος δέ οἱ ἐπανηλόγησε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ διάνοιαν, I. 90. *m. ubi ex Polluce* ἐπαλιλλόγησε *corrigunt Viri docti. Vide ibi Not.*

Ἐπαναμένειν, Diutius exspectare. ἐπανέμειναν διατρίβοντες, VIII. 141. *m.*

Ἐπαναπλέειν, *et formâ magis jonicâ*, Ἐπαναπλώειν, 1) Contra aliquem enavigare. ἐπανέπλωσαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, VIII. 9. *f.* 2) Sursum enatare, Emergere, Exundare. ὥστε κατιόντος τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεα κακά, I. 212. *m. cum Var. Lect. Conf.* Ἐπιπλώειν.

Ἐπανατέλλειν, *idem fere quod* ἀνατέλλειν. *Sic* ἡλίου ἐπανατέλλοντος, Oriente Sole, III. 84. *f. pro quo cap.* 85. *a. ponitur* ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι. *Per syncopen vero dicitur* ἥλιος ἐπαντεῖλαι *pro* ἐπανατεῖλαι, II. 142. *f.*

Ἐπανείρεσθαι, Iterum interrogare, Denuo sciscitari. οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθὲν, οὐδ' ἐπανειρόμενος, I. 91. *m. Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Ἐπανέρχεσθαι *apud Nostrum non solum* Redire *significat, sed et simpliciter* Transire. δοκέει δέ μοι ἐνθεῦτεν γεωμετρίη εὑρεθεῖσα ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν, Videtur mihi Geometria, *in Aegypto* inventa, inde in Graeciam Transiisse, II. 109. *f.*

Ἐπανθέειν, Efflorescere superne. ἰδὼν τοῖσι οὔρεσι ἅλμην ἐπανθέουσαν, II. 12. *a.*

Ἐπανιέναι (*ab* εἶμι) Redire. ἐπάνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, VII. 138. *a. pro quo simplex verbum* ἄνειμι *ponit.* I. 140. *f.*

Ἐπανίστασθαι *et* Ἐπαναστῆναί τινι, Contra aliquem insurgere. Καμβύσῃ τῷ Κύρου ἐπανεστέαται ἄνδρες Μάγοι, III. 61. *a.* οἱ Μάγοι εἰσί τοι ἐπανεστεῶτες, III. 63. *f.* εἰ οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι, προσδέκεό τοι καὶ Ἀστυάγεα ἐπαναστήσεσθαι, III. 62. *f.* οἱ Σκύθαι ἐπανιστέατο τῷ Σκύλῃ, IV. 80. *a. cum Var. Lect.* αἰτίην οἱ ἐπανιστέατο, *nisi potius* ἐπανίσταιτο *legendum*, IV. 166. *f. ubi olim* ἐπανισταίατο, *quod est pluralis numeri.*

Ἐπαντέλλειν, *vide in* Ἐπανατέλλειν.

Ἐπάξιος, *scil.* μνήμης, Memoratu dignus. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα καὶ etc. II. 79. *a.* οὔτε γὰρ ἔθνεος ἑκάστου ἐπάξιοι ἔσαν οἱ

ἡγεμόνες, VII. 96. m. ubi perperam olim ἀπάξιοι.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Incantatio. ἐπαείδει θεογονίην, οἵην δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαοιδήν, I. 132. f.

Ἐπαπειλέω et Ἐπαπειλέεσθαι, Interminari, Minitari. οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἐπηπείλησαν (alii rectius fortasse Ἐπηπειλήσαντο) τοῖσι Ἴωσι, VI. 32. a.

Ἐπάπτειν, (jon. pro ἐφάπτειν) Adligare, Suspendere. *Peculiariter vero apud Herodotum* εἴδεος ἐπαμμένος (*jon. pro* ἐφημμένος) *dicitur* Formâ praeditus, Formosus. ὅσαι εἴδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, I. 199. *m. f.* (*ubi vitiose olim* ἐπαγμέναι, *et* πεπαμέναι *legendum suspicatus erat Wess.*) παῖδας εἴδεος ἐπαμμένους, VIII. 106. *a. Confer* Συνεπάπτεσθαι.

Ἐπαρᾶσθαι, Imprecari. Πέρσῃσι πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνακτησαίατο τὴν ἀρχήν, III. 75. *f. Conf.* Ἐπαγλαΐζειν.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ, ἡ, Argento tectus, Argento obductus. κλίνας ἐπιχρύσους, καὶ ἐπαργύρους, IX. 80. *a.* I. 50. *a.*

Ἐπαριστερὰ *aut* Ἐπαρίστερα (*quasi legitimum Adverbium hoc esset ab adjectivo quodam* ἐπαριστερὸς *vel* ἐπαρίστερος *derivatum*) *unà voce scribunt partim edd. partim mssti nonnulli* II. 36. *f.* 93. *m. et* IV. 191. *a. pro* ἐπ' ἀριστερὰ *scil.* μέρη, Ad sinistram, A sinistrà. *Vide Var. Lect. ad singulos istos locos, et conf. verba quae* II. 36. *f. praecedunt, ubi diserte ait scriptor* ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

Ἐπαρκέειν τινὶ, Opem ferre alicui. καιομένῳ τῷ Κροίσῳ ἐπήρκεσε (ὁ θεός), I. 91. *m. Substantivum nomen* Ἐπάρκεσις *habet ms. Arch.* VII. 158. *a. pro* ἐπαυρέσιας.

Ἐπασκέειν, Exercere, Colere *artem.* τούτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίην, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι μοῦνα, II. 166. *b.* πεντάεθλον ἐπασκήσας, -- μουνομαχίην ἐπασκέων, VI. 92. *f.* ἀρετὴν ἐπασκέων ἐς τὸ κοινόν, III. 82. *a. m.* μνήμην ἀνθρώπων ἐπασκέουσι μάλιστα, Omnium hominum maxime exercent memoriam, *i. e.* Operam dant conservandae rerum gestarum memoriae, II. 77. *a.*

Ἐπαυρέσθαι, (*jon. i. q.* ἀπολαύειν) Fructum capere. *Tristem in partem accipitur* VII. 180. *f.* τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ ὀνόματος ἐπαύροιτο. *vide Not.*

Ἐπαύρεσις, ιος, ἡ, Fruitio, Commodum quo quis fruitur, Commoditas, Fructus quem percipimus. ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὠφελίαι τε καὶ ἐπαυρέσιες γεγόνασι, VII. 158. *a. ubi alii* Ἐπαυρήσιες.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, ἡ, Venustus, Elegans, Gratiarum plenus. κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη (ἡ Ῥοδῶπις), II. 135. *a.* φιλέουσι ἐν τῇ Ναυκράτι ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἱ ἑταῖραι, ibid. *f.*

Ἐπεὰν, *Conjunctio vel Adverbium Temporis,* 1) *cum Aoristo notione Praeteriti,* Postquam. ἐπεὰν αὐτὸς σημήνῃ, Postquam ipse signum dederit, *vel* dedisset, I. 21. *f.* ἐπεὰν ἀπίκωνται, Postquam pervenerunt, I. 134. *m. f. et* ibid. *f.* ἐπεὰν μιχθῇ, I. 199. *f.* ἐπεὰν ὁ ποταμὸς ἄρσῃ

τὰς ἀρούρας, II. 14. f. ἐπεὰν ἀποτύψωνται, II. 40. f. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, II. 87. f. *Plura nil adtinet adponere.*

2) ἐπεὰν *cum Praesente, vel cum Aoristo notione Praesentis,* Quum, Quando. τότε ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, I. 183. *m.* ἐπεὰν θορνύωνται, III. 109. *a.* ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ἀποκρύπτουσι, VII. 226. *m.* ἐπεὰν τοῦτο γίνηται, Id quando accidit, I. 182. *f. Uterque usus in eâdem phrasi occurrit:* τὰ τόξα οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέωνται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι· ἐπεὰν δὲ χρήσωνται, ἐκλύουσι, II. 173. *m.*

3) *Subinde particulâ* ἐπεὰν *utitur Noster ubi eam non exspectasses, sed ubi verbum quod in protasi est cum altero, quod in apodosi, commodius per copulativam particulam conjungendum videri poterat.* ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται, τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων, I. 74. *f. ubi satis erat* τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνονται καὶ *etc.* Brachia sibi incidunt et sanguinem mutuo lingunt. ἐπεὰν ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι - - ποιήσωνται, περιτείνουσι τούτοισι *etc.* I. 194. *a. ubi simpliciter dicere poterat* ποιέουσι καὶ περιτείνουσι *etc.* ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται *etc.* II. 87. *a.*

Ἐπεγείρειν, Excitare, Denuo concitare. ἐπηγέρθη (ἡ Ταλθυβίου μῆνις), Recruduit Talthybii ira, VII. 137. *a.*

Ἐπέδρη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἐφέδρα) Obsidio, Mora hostis circa urbem. ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῷ στρατῷ, I. 75. *f.* (*conf.* Ἕδρη.) οὔτε γὰρ ἐπέδρην ἐπενόεον ποιήσασθαι, V. 65. *a.*

Ἐπεὶ, *ut apud alios auctores, sic apud Nostrum, in Narratione significat* Postquam; *in Disputatione* Quoniam, Quandoquidem. *Sic in illâ* ῥήσει, VIII. 111. *m.* ἐπεὶ Ἀνδρίους γε εἶναι γεωπείνας, *videtur* ἐπεὶ *reddendum* Caeterum, Verum, Sed, *ut apud Thucyd. I. 12. a. Frequenter vero* Ἐπεὶ *in oratione obliquâ cum Infinitivo construitur.* ἐπεὶ ὦν τοὺς νεηνίας - - - εἶναι τὰ πρῶτα *etc.* II. 32. *m. ubi vide Not.* ἐπεί οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι, IV. 10. *a. Similiter* V. 84. *m.* VII. 150. *f.* VIII. 135. *a. m. Conf. infra* Ἐπεί τε.

Pro ἐπεὶ δὲ, *quod vitiose olim* VII. 219. *a. legebatur,* ἔπειτεν *posui cum Schaefero: rectius vero fuerit* ἐπὶ δὲ, (i. e. ἐπὶ τούτῳ, Post hunc,) *quod Valck. suaserat. Vide ibi Not. et conf.* VIII. 67. *f.*

Ἐπείγεσθαι, Properare. ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε, IV. 139. *m.* δρόμῳ ἐπειγομένους, VI. 112. *m.* VIII. 37. *m.* ἢν μὴ ἐπειχθῇς ναυμαχίην ποιεύμενος, VIII. 68, 2. *a.*

Ἐπεικάζειν, Conjicere, Conjecturam facere. ὡς δὲ ἐπεικάσαι (*olim alii* ἀπεικάσαι,) ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω, IX. 32. *f.*

Ἐπεῖναι, (*ab* Εἰμὶ, Sum) 1) Insuper, Praeter cæteros esse *vel* adesse. πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες τε ἔπεισι ἐπὶ ταύτῃσι ἑπτά, VII. 184. *m. Similiter* VII. 185. *f.*

2) Praeesse, Praefectum esse. καί σφι ἐπῆν στρατηγὸς Κλεόμβροτος,

VIII. 71. *a. m.* ἐπῆσαν ἑκάστοισι ἐπιχώριοι ἡγεμόνες, VII. 96. *a.* ἔπεστί σφι δεσπότης, νόμος, VII. 104. *m. f.*

3) In *vel* super *aliquâ re* esse. ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπεόντων συχνῶν Περσέων, VIII. 118. *m.* Ἅλυς ποταμὸς, ἐπ' ᾧ πύλαι ἔπεισι, Halys fluvius, Super quo (*vel* Super quem) porta est, V. 52. *a.* ἐν τῇ αἱμασιῇ ἐπῆσαν, In maceriâ Inerant portulae, I. 180. *f.* τὸ παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν (ἐν τῷ τείχεϊ) Inerat olim porta in muro, VII. 176. *m. Eodem referri possunt locutiones quaedam, in quibus* 'Επεῖναι *pro simplici verbo* εἶναι *positum videri poterat.* τῶν ἄλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός, Non erat (*vel*, Non inerat) numerus, VII. 191. *a. sive, quod* Iniri non potuerit numerus, *sive quod* Initus non fuerit, *quam in sententiam* IX. 32. *f. ait*, οὐδε οὐδεὶς ἀριθμὸν, οὐ γὰρ ὦν ἠριθμήθησαν. *Quare* οὐκ ἐπῆν ἀριθμὸς *reddi fortasse debebat*, Non exstabat (Non constabat) numerus. *Similiter*, Ταραντίνων οὐκ ἔπεστι ἀριθμός, VII. 170. *f. In oraculo quod legitur* VI. 86, 3. *habes* οὐδ' ἔπι (*pro* ἔπεισι *aut* εἰσὶ αὐτῷ) χεῖρες, οὐδὲ πόδες, Non sunt ei manus nec pedes.

'Επεῖναι, Adire, *vide* 'Επιέναι *ab* εἶμι, Eo.

'Επεῖναι, (*jon. pro* ἐφεῖναι) *ab* 'Εφίημι, *vide infra in* 'Επιέναι.

'Επείνυσθαι, (*jon. pro* ἐφέννυσθαι) *i. q.* ἐνδύεσθαι *vel* ἐπενδύεσθαι, Induere, Superne induere. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ἐπείνυσθαι ποιεῦσι, Ex detractis pellibus laenas, quas Induunt, conficiunt, IV. 64. *m. f.*

'Επειρέεσθαι, *i. q.* ἐπείρεσθαι, (*jon. pro* ἐπερωτᾶν *et* ἐρωτᾶν) Interrogare, Sciscitari. *Hinc Particip.* ἐπειρεόμενος, III. 64. *f.* (*ubi quidem plures codd.* ἐπειρόμενος *praeferunt:*) *et Futur:* ἐπειρησομένους I. 67. *m. ubi olim* ἐπερησομένους. *Conf.* 'Επείρεσθαι.

'Επείρεσθαι, *i. q. praecedens, et magis frequentatum.* τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι, I. 19. *f.* ἵμερος ἐπείρεσθαί μοί ἐπῆλθε, I. 30. *m. Eumdem Infinit. habes* I. 86. *m.* 90. *a.* 91. *m.* IV. 9. *a. Imperf.* ἐπείρετο ὅ τι σιτέεται ὁ βασιλεύς, III. 22. *m.* VII. 101. *a.* VIII. 88. *m.* ὁ δέ μιν ἐπείρετο, III. 130. *m. Subjunct.* πρὶν ἂν ἐπείρηται, I. 97. *f. Particip. praes.* ἐπειρόμενοι IX. 11. *f. Partic. fut.* ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς ἐπειρησομένους, IV. 161. *a.* VII. 148. *a. tamquam ab* 'Επειρέεσθαι, *quod vide.*

'Επειρύεσθαι, (*jon. i. q.* ἐπερύεσθαι) Super se attrahere. ἐπειρυσάμενος τὴν λεοντῆν, Adducens super se pellem leoninam, Tegens se pelle leoninâ, IV. 8. *f.*

'Επειρωτᾶν *et* 'Επειρωτέειν, *i. q.* ἐπείρεσθαι *et* ἐρωτᾶν, Interrogare. ἐνετέλλετο ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια, I. 53. *a.* ἐπειρωτᾷς (με) ἀνθρωπηΐων πρηγμάτων πέρι, I. 32. *a.* καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾷ, I. 53. *m. Imperf. sing.* ἐπειρώτα λέγων τάδε, I. 11. *f. ubi quidem* ἐπηρώτα *habent alii, ut passim alibi.* ἐπειρώτα δὲ τάδε, I. 55. *a.* ταῦτα ἐπειρώτα, I. 30. *f.* V. 124. *extr. Plural.* οἱ μὲν ταῦτα ἐπειρώτεον, I. 47. *m.* I. 53.

m. f. ubi alii ἐπηρώτων, *alii* ἐπειρώτων *praeferunt.* ἐπεί τε ἐπειρώτευν τοὺς προφήτας, IX. 93. *f. ubi nonnulli* ἐπειρώτων, *unus codex* ἐπηρώτευν. *Particip.* ἐπειρωτέοντας, I. 47. *a.* ἐπειρωτῶν ἑκάστας (νέας), Sciscitans de Singulis navibus, VII. 100. *m.*

Ἐπειρώτημα, τό, Interrogatio, Quæstio proposita. ὁ δὲ ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι, VI. 67. *m.*

Ἐπειρώτησις, ιος, ἡ, Interrogatio, Ipsa interrogandi actio. τὴν ἐπειρώτησιν ταύτην ἄρξειν μυρίης κακότητος, VI. 67. *f.* μετὰ τὴν ἐπειρώτησιν τῶν χρησμῶν, IX. 44. *a.*

Ἔπειτα, *vide in* Ἔπειτεν.

Ἐπεί τε, *i. q. nudum* ἐπεὶ, Postquam, *redundante et prorsus abundante* τε *particulà, monente Gregor. Dialect. jon.* §. 26. *et ibi Koen.* ἐπεί τε δὲ ἐς τὴν Κύρνον ἀπίκοντο, I. 166. *a. Sic* I. 165. *a.* 196. *f.* 200. *m.* 202. *a. et alibi frequentissime. In oratione obliquà construitur cum Infinitivo.* ἐπεί τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, οὕτω δὴ *etc.* I. 94. *f. Conf.* Ἐπεί.

Sed vitiose olim ἐπεί τε *legebatur* I. 146. *f. et* II. 52. *a. ubi cum Reizio* ἔπειτεν *correximus, quod Nostro idem sonat ac* ἔπειτα, Postea. *Vide Var. Lect. ad* I. 146, 20. *et ad* II. 52, 7. (*nisi forsan* ἔπειτε, *unà voce antepenacutà, scriptum olim his in locis fuerat, quod idem ac* ἔπειτεν *et* ἔπειτα *valuisset.*) *Vicissim, pro vulgato* ἔπειτα IX. 93. *f. corrigendum* ἐπεί τε *censui. Vide Var. lect. et Not. ad* IX. 93, 22.

Ἔπειτεν (*et* Ἔπειτε) *pro* Ἔπειτα *usurpasse Herodotum monuit Aelius Dionysius apud Eustathium, cujus verba supra sub voc.* Εἶπα *adposuimus. Sed nusquam* (*quod quidem vel adnotaverim, vel nunc meminerim*) *servata a librariis nostris ista vocabuli forma est, sed constanter vel in* ἔπειτα *vel in* ἐπεί τε *mutata. Et* ἔπειτα *quidem subinde* (*veluti* III. 72. *f.* IX. 33. *m. f.*) *tenuere Editores omnes; alibi* (*ut* IX. 98. *f.*) *mutarunt Schaef. et Borh. cum Reiz. Eis autem locis, ubi pro* ἔπειτα *vulgo* ἐπεί τε *scribebatur,* (I. 146. *f, et* II. 52. *a.*) *quam scripturam etiam codex Arch.* IX. 98. *f. tenuit; his igitur in locis, ut paulo ante sub voc.* ἐπεί τε *monui, videtur* ἔπειτε *antepenacute scriptum oportuisse, et hæc ibi vera fuerit scriptura, quam eamdem ipsam noster cod. F.* II. 52. *servavit. Quemadmodum promiscue* ἔμπροσθεν *et* ἔμπροσθε, ὄπισθεν *et* ὄπισθε, *usurpat Herodotus, sic nil vetat quo minus et* ἔπειτεν *et* ἔπειτε *perinde ab eodem usurpatum fuisse credamus. Pro* ἔπειτεν, *quod* VII. 219. *a. posuimus, vide quae supra sub voc.* Ἐπεὶ *monuimus.*

Ἐπέκεινα, Ultra. θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα Εὐρώπης (*scilicet* μέρη), III. 115. *f.*

Ἐπελαύνειν, 1) Ducere *exercitum* contra. ἐπήλασε τὴν στρατιὴν (τῷ τείχεϊ), I. 164. *a.* ἐπελάσας (τὴν δύναμιν) ἐπὶ Βαβυλῶνα, III. 151. *a.* ἐπελαύνων (*nempe* τὴν στρατιὴν τῇ Μιλήτῳ) ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον, I. 17. *a.* 2) *Neutraliter,* Advehi. τρεῖς νῆες ἐπέλασαν (*i. q.* οἱ βάρβαροι ἐπέλασαν τρεῖς νῆας) περὶ

τὸ ἔρμα, VII. 183. *a.* 3) *Rursus Active*, ἐπελαύνειν τινὶ ὅρκον, Jurejurando aliquem Adstringere. σφίσι αὐτῇσι ὅρκους ἐπήλασαν, I. 146. *f.* ἐπὶ τούτοισι ὅρκους ἐπήλασαν, *nempe* ἀλλήλοις, VI. 62. *m.*

Ἐπέλκειν, Post se trahere *vel* ducere. ἐκ τοῦ βραχίονος ἐπέλκουσα τὸν ἵππον, V. 12. *m. et f.* ἐπέλκειν τὰς μακρὰς οὐρὰς, III. 13. *a. ubi de ovibus Arabiae.*

Ἐπέλκεσθαι, Morari in itinere, Segnius sequi. τοὺς ὑπολειπομένους καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευον, IV. 203. *f.* ἐπελκομένους κου (*sic scribo pro vulgato* οὐκ) ὁμοῦ ἀμφοτέρους, Morantes, Segnius sequentes subinde (*vel* passim) simul ambo, III. 105. *m. f.*

Ἐπεξέρχεσθαι, *proprie* Adversus (aliquem) egredi, Persequi. (*conf.* Ἐπεξιέναι) *Inde translatâ notione* ἐπεξελθεῖν *in Vit. Hom. cap.* 1. *a. vulgo interpretantur* Referre, *nempe, quod latine etiam dicitur*, Oratione persequi (*conf. Thucyd. III.* 67.) *Sed, quod ait ibi Pseudo-Herodotus*, ζητήσας ἐπεξελθεῖν (*scil.* περὶ Ὁμήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς) εἰς τὸ ἀτρεκέστατον, *id videtur ille in eam dixisse sententiam in quam Thucydides I.* 22. *ait*, ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπεξελθών, *ubi* ἐπεξελθών *recte Scholiastes interpretatur* ἐρευνῶν, Pervestigans, *nempe* Veritatem persecutus.

Ἑπεξῆς, (*jon. pro* ἐφεξῆς) τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς, Per tres continuos dies, II. 77. *a.* ἐπεξῆς ἵζοντο, Ordine sedebant, V. 18. *f.* VIII. 67. *f.* θέντες ἐπεξῆς, VII. 36. *f.*

Ἐπεξιέναι, *ab* ἐπέξειμι, 1) Egredi contra *aliquem.* πολλῷ μᾶλλον ἐπεξήϊσαν ἐς τὸ εὐρύτερον, VII. 223. *m.* 2) *Hinc* Persequi, Ulcisci. θεοῖσι συμμάχοισι πίσυνοί μιν ἐπέξιμεν ἀμυνόμενοι, VIII. 143. *m. f. ubi Praesens notione Futuri.*

Ἐπέπειν, *i. q.* Ἕπεσθαι, Sequi *ducentem.* θεός τε οὕτω ἄγει, καὶ ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται ἐς τὸ ἄμεινον, VII. 8, 1. *m. Conf.* Ἐπισπέσθαι.

Ἐπέρχεσθαι, 1) Venire super *aliquid; itaque, ubi de Fluvio agitur exundante*, Inundare, Tegere *terram.* ἐπέρχεται ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύῃ, τὸ Δέλτα, II. 19. *a.* (*Similiter* τὴν Αἴγυπτον ἐπιών, II. 18. *f.*) 2) Supervenire, Advenire. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Simul ac adfuerit (ingruerit) nox, IV. 134. *m. f. N. ubi nude* ἔλθῃ *olim.* νὺξ ἐπελθοῦσα, VI. 2. *a.* VIII. 11. *m. f.* στρατοπεδευομένοισι ἐπῆλθε ὁ ναυτικὸς στρατὸς, VI. 95. *a. ubi mox* παρεγένοντο, *eàdem notione.* Ἀθηναίοισι ἐπῆλθον βοηθέοντες Πλαταιέες, VI. 108. *a.* 3) Adire. ἐπελθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον, Adiens populum, In concionem populi progressus, V. 97. *a.* ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, IX. 7. *a.* ἐπῆλθον ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, IX. 11. *a. Sic* ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον, VII. 148. *ubi olim* ἐσελθεῖν. 4) Accidere, Incessere. καί οἱ ταῦτα δίαπτοντι ἐπῆλθε πταρεῖν, VI. 107. *m.* ἵμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε, I. 30. *m. ubi olim* με, *ne id quidem male; nam citra controversiam cum Accusativo constructum idem verbum*

habes II. 141. *m.* ὀλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον, Lamentanti ei obrepsisse somnum. *Quare etiam* VII. 46. *a. m. ferri potuisset vulgatum olim* ἐπῆλθέ με κατοικτεῖραι, *nisi ibi* ἐσῆλθε *postulasset potiorum omnium librorum consensus.*

Ἐπειρωτᾶν, *vide* Ἐπειρωτᾶν. *In Imperf. passim olim* ἐπηρώτα *edebatur, ubi jonicam formam* ἐπειρώτα *alii libri dederunt. Sic et* Ἐπειρωτήματι *olim legebatur* VI. 67. *m. pro* Ἐπειρωτήματι.

Ἕπεσθαι, Sequi ducem. ἤν οἱ ἕπωνται, VI. 132. *b.* ἑπομένους Βασιλέϊ, VIII. 66. *m.* ἅμα τῷ ναυτικῷ ἕψεται καὶ ὁ πεζὸς στρατός, VIII. 60, 1. οὐκ ἔφασαν Ἀθηναίοισι ἕψεσθαι ἡγεομένοισι, VIII. 2. *f.*

[Ἐπέσπεσθαι, *vide* Ἐπισπέσθαι.]

Ἐπεστραμμένα, *vide* Ἐπιστρέφειν.

Ἐπεσφέρεσθαι, Incidere, Proponi. ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένῳ πρήγματι, Super quàque re quae incidit, quàque re propositâ, VII. 50, 1.

Ἐπέτειος et Ἐπέτεος, ου, ὁ, ἡ, Annuus. τὴν βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην, Papyrum quae quotannis nascitur, II. 92. *m. f.* φόρων πρόσοδον τὴν ἐπέτεον, Annua tributa, III. 89. *m.* θυσίῃσι ἐπετείῃσι ἱλάσκονται τὸν Πᾶνα, VI. 105. *f.* τροφὴν ἕξειν τὸν ἐπέτειον καρπόν, VIII. 108. *f.*

Ἐπευρίσκειν, Reperire, Deprehendere. φοβεόμενος μὴ οὕτω ἐπευρεθῇ πρήσσων, IX. 109. *f.*

Ἐπέχειν *variis modis usurpatur apud Nostrum, significatque* 1) Occupare *locum aliquem vel spatium quoddam*, Obtinere,

Sub se (in suâ poten
bere. τὴν ἄμπελον ἐπι
Ἀσίην πᾶσαν, I. 108.
ἐλαίης τοὺς κλάδους γῆν π
σχεῖν, VII. 19. *a.* οἱ Σκ
Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον, I.
ὁκόσα ἐπέσχον, πάντα
καὶ ἔκειρον, VIII. 32. *f.* ὅσ
τῆς Φωκίδος, πάντα ἐσι
VIII. 35. *a. Sed et* N
quoddam dicitur ἐπέχ
Occupare aliquem. *Si*
ρη (Collectio fructu
ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ἐπέ
octo menses Occupat
naeos, IV. 99. *f. Den*
quaepiam dicitur ἐπέχει
absolute posito, sicuti l
cimus Haec res Obtinet,
habet. *Sic* ἢν μὴ λαμπρ
ἐπέχῃ, II. 96. *m. inter*
sum Nisi secundus i
validus Obtineat vent
quod ἐπέχῃ *ibi vulgo*
vertunt, quod Schneid
telligit tamquam qui P
navem, *id vereor ne*
fuerit in mente Scriptor

2) ἐπέχειν, In oculis
animo habere, Tende
quo *aut* adversus aliq
similia. ἐπεῖχε ἐπὶ Λακεδ
τε καὶ Τεγεήτας μούνους
ναίους γὰρ ὑπὸ τῶν ὄχθω
τεώρα, Lacedaemonios et
tas solos In oculis
Adversus hos solos Te
Sese direxit; Atheniens
stantibus clivis, non
xerat, IX. 59. (*olim* 5
In re Tacticâ, ἐπέχειν τιν
Contra aliquem in aci
tum esse, Rectâ sibi
tum illum habere. *Sic*

a. Μαρδόνιος κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους, Persas locavit ex adverso Lacedaemoniorum; sed quoniam Persarum longe major erat numerus quam Lacedaemoniorum, Persae etiam ἐπεῖχον τοὺς Τεγεήτας, Tegeatis oppositi stabant. *Similiter mox ibidem*, Medi, qui proximi Persis erant locati, ἐπέσχον Κορινθίους, ex adverso Corinthios habebant: *et* Bactrii, Medis proximi, ἐπέσχον Ἐπιδαυρίους, adversus Epidaurios directi stabant, *et cet.*

Ad Mentem sive Animum relatum verbum Ἐπέχειν *significat* In animo habere, Cogitare, Sibi proponere. τῷ (ἱππικῷ) ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός, I. 80. *f. N.* ἐπ' οὓς ἐπεῖχε στρατηλατέειν αὐτός, I. 153. *m.* ἐπὶ ταύτην πρώτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι, VI. 96. *a. N.*

Lib. VI. 49. *m. idem verbum habent probi quidam codices et editiones nonnullæ:* Ἀθηναῖοι δοκέοντες ἐπὶ σφίσι ἐπέχοντας τοὺς Αἰγινήτας δεδωκέναι (γῆν τε καὶ ὕδωρ Δαρείῳ), Putantes hostili in ipsos Animo dedisse Aeginetas terram et aquam Dario; Rati adversus se Tendere illud Aeginetarum factum: *ubi nos quidem cum aliis simplex verbum,* ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, *eamdem in sententiam prætulimus.*

3) Ἐπέχειν, *scil.* ἑαυτόν, Continere, Retinere sese. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν (scil. χρὴ) μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, I. 32. *f.* οὐκ ἐπισχήσω (ἀποδέξασθαι τὴν ἐμὴν γνώμην), Non retinebor *metu* quin meam edam sententiam, VII. 139. *a.* λέγειν μιν ἐκέλευε τὰ βούλεται, μηδὲ ἐπισχεῖν τοῦ παιδίου εἵνεκα, V. 51. *a. m.* Sic Continere se ab abeundo *vel* a progrediendo, Inhibere suum iter, *adeoque* Subsistere, Morari, Manere. ἐπισχὼν ὀλίγον χρόνον, Breve tempus moratus, I. 132. *f.* ἐπισχόντες ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ μέχρι μέσου ἡμέρης, τὸ ἀπὸ τούτου ἔπλωον *etc.* VIII. 23. *f.* ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς, ἔπλωον δι' Εὐρίπου, VIII. 66. *a.* ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας, ἐξέλαυνον ἐς Βοιωτούς, VIII. 113. *a.* ταῦτα εἴπας τε καὶ ἐπισχὼν χρόνον, - - ἀπαλλάσσετο ὀπίσω, IX. 49. *a. Similiter* Retinere se ab agendo, a negotio quodam suscipiendo; Abstinere et in aliud tempus Differre. εἰ μέν νυν δοκέει, αὐτίκα πειρώμεθα τῆς Πελοποννήσου· εἰ δὲ καὶ δοκέει ἐπισχεῖν, παρέχει ποιέειν ταῦτα, VIII. 100. *m.* ἐπισχόντας ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδικίου τριήκοντα ἔτεα, τῷ ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ - - ἄρχεσθαι τοῦ πολέμου, V. 89. *m.* (*ubi verba* ἀπὸ τοῦ Αἰγιν. ἀδικίου *non, ut olim acceperant Interpretes, ad* ἐπισχόντες *referuntur, sed intelliguntur* τριήκοντα ἔτεα ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδικίου. *Conf. supra voc.* Ἀδίκιον.) *Denique, sicut* Ἐπέχειν *Philosophi dicunt*, Sustinere, Retinere assensionem. *sic etiam Nostro* Ἐπισχέειν (*hac verbi formà*) *est* Retinere, Inhibere suum judicium et in commodum tempus Differre, Cavere ne temere pronunciemus. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν (*nem-*

pe χρῇ), μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, I. 32. *m. f.*

Ἐπηβᾷν, (*jon. pro* ἐφηβᾷν) Ad pubertatem pervenire. ἐς ὃ ἐπήβησαν οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, VI. 83. *a. ubi perperam olim* ἐπέβησαν.

Ἐπήβολος, ου, ὁ, ἡ, Adsecutus, Adeptus, Compos. τουτέων ἐπήβολος γενόμενος, Haec si nactus fuisset, IX. 94. *m.* τουτέων τῶν θεῶν ἐπηβόλους ἐόντας, Hosce quum Nacti essent (quum possideant) deos, VIII. 111. *f.*

Ἐπηγορεύειν τί τινι (*i. q.* κατηγορεῖν τι τινός) Accusare aliquem de re quâpiam, Conqueri aliquid de aliquo. ὅ τι οἱ ἐπηγορεύων, Quid de illo (*de Delphico deo*) conquerens, Cujus culpae illum accusans, I. 90. *m. quam in eamdem sententiam mox cap.* 91. *m. ait* οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος (τὸν θεὸν) μέμφεται.

Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, Qui audit, Auditor. ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, *Vit. Hom.* 13. *a.*

Ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, Advena. Λίβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες (εἰσὶ) -- Φοίνικες δὲ καὶ Ἕλληνες, ἐπήλυδες, IV. 197. *f.* ἐπήλυδες ἐόντες, ἐγένοντο Ἀθηναίων βασιλῆες, V. 65. *m. f. Neutrum plurali numero:* τὰ λοιπὰ ἔθνεα -- ἐπήλυδά ἐστι, VIII. 73. *a. m.* (*Oppos.* αὐτόχθονα.)

Ἐπὴν, *i. q.* ἐπεάν. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Simulac aderit nox, IV. 134. *m. f.*

Ἐπηρεάζειν, Minitari. τάδε σφι λέγετε ἐπηρεάζοντες, VI. 9. *f.* Not.

[Ἐπηρωτεῖν *tamquam verbum Herodoteum adfertur ab Aem. Porto, quoniam non modo In* ἐπηρώτεον *frequenter olim i*[...] *tis. praeeuntibus nonnullis* [...] *legebatur, verum etiam* [...] *particip.* ἐπηρωτέοντας, I. [...] *pro eo quod verum erat* [...]ρωτέοντας. *Vide supra,* Ἐ[...]τᾶν *et* Ἐπειρωτέειν.

Ἔπι, *pro* ἔπεισι, VI. 86. [...] *Oraculo. Vide in* Ἐπεῖναι *a*[...] Sum, *num.* 3.

Ἐπὶ *Praepositio, de cujus us*[...] *Nostrum haec notemus:*

I. Ἐπὶ, *cum Genitivo, sign*[...]

1) Super *vel* In *cum Ab*[...] παρῆσαν ἐπὶ τῶν ἵππων, II[...] *a.* ἔλεγον ὡς ἄνθρωπος ἥκ[...] ἵππου, IX. 44. *f. Quo* [...] *etiam possunt locutiones* [...] *modi:* ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, S[...] quâ re constituti sumus, [...] negotio praepositi sumu[...] 109. *f.* (*ubi alii quidem* [...] *pro* ἐπ' οὗ: *Similiter vero* [...] *Polyb. habes* ὁ τεταγμένος ἐ[...] φρουρᾶς τῆς πόλεως, *et id* [...] *alia apud eumdem et apud a*[...] αἱ νῆες ὥρμεον ἐπὶ ἀγκυρέων, *dicas* Naves in statione st[...] Super ancoris, *quod lati*[...] *ctius dicimus* In ancoris, 188. *a.* ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἐ[...] ἡμῖν τὰ πρήγματα, Super (In acie) novaculae stan[...] nostrae, VI. 11. *a.* ἐπὶ τῆ[...] νίης. In angulo, I. 51. *a.*

2) *Ubi de Motu ad locun*[...] *tur,* Ἐπὶ *cum Genitivo* [...] *Portus et vulgo alii perh*[...] *idem valere ac* εἰς *vel* ἐς. *Vi*[...] *tamen nonnihil differre: s*[...] *quicumque dicitur* Profectus ἐς χώρην τινὰ, *is intelligit*[...] illam regionem perve[...]

ὶ χώρης τινὸς profectus
iam is dicitur Qui in Re-
m, de quâ agitur, Teten-
ıidem, Qui eam petiit,
iter suum eo direxit,
ımen eo pervenit. Itaque
m Genitivo, ubi de Motu
um agitur, subinde potius
ıs, quam In vel Ad, si-
it. ἐπ' Αἰγύπτου, Aegy-
versus, vel In Aegyptum,
f. II. 75. f. 75. f. ἔπλεον
ου, I. 164. f. πλέοντες ἐπὶ
ης, I. 168. m. τὸ μὲν ἡμι-
ὕδατος ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν,
us Aegyptum fluere) τὸ
ον ἥμισυ ἐπὶ Αἰθιοπίης, II.
. οἴχετο φεύγων ἐπὶ Λιβύης,
ım versus iter intendens,
9. f. ἀπελαύνειν ἐπ' οἴκου,
ım abire, II. 121, 4. f. ἰόν-
Κυζίκου, IV. 14. m. ἔπλει
σιν ἐπ' Ἑλλησπόντου, V. 33.
αλλάσσοντο ὡς εἶχον ἰθὺς ἐπὶ
λίης, E vestigio rectà ver-
Thessaliam abierunt, V.
. τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηΐκης,
lla Thraciam spectantia,
3. a. ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον
ὶ Παγασέων φέροντα, VII.
a. ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξχναστάν-
τράποντο ἐπ' Ἀθηνέων, V.
. VI. 34. f. Promiscue cum
. et cum Accus. construitur
7. f. ubi alter ἦγε ἐπὶ τὸ
κέρας, alter ἐπὶ τοῦ εὐωνύ-
Conf. mox num. 3. extr.
Ubi de Situ agitur, prae-
o ἐπὶ cum Genit. nonnum-
constructa reperitur signi-
Ad, Apud, Juxta. Sic
37. a. olim legebatur στή-
στησε δύο ἐπ' αὐτοῦ, nempe
ισπόρου, ubi nos quidem cum

Wess. ἐπ' αὐτῷ *posuimus*, (*conf.* Ἐπὶ *cum Dativ. num.* 2.) *Schaef. vero veterem revocavit lectionem, quod et a me velim factum: nam quod in Notà l. c. scripsi, apud prosaicum scriptorem* ἐπὶ *cum genit. istà notione haud facile reperiri, non memineram tunc simillimorum exemplorum, quae ex Polybio a me ipso collecta erant in Lexico Polyb. p.* 242. *num.* 4. *Accedit aliud quod apud eumdem Herodotum legitur*, VII. 115. 8. κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηΐου ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ἔχων, Sinum qui est ad Neptuni templum, a sinistrà habens. αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι, Insulae prope Lemnum (*sive*, versus Lemnum, *coll. num.* 2.) sitae, VII. 6. *m. f.*

4) *Designat Tempus vel Aetatem, quâ gesta est res de quâ agitur.* τὰ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, (Quae Meà ætate, Meà memorià, magna fuerunt) πρότερον ἦν σμικρά, I. 55. *f.* ἐγένετο ἐπ' ἐμεῦ τοῦτο τὸ τέρας, II. 46. *f.* ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζόης, I. 38. *f.* ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος, Hoc regnante, I. 15. ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος, I. 56. *f.* ἐπὶ Δώρου, ibid. ἐπὶ Λέοντος βασιλεύοντος, I. 65. *a.* ἐπὶ Ἄτυος βασιλέος *sive* βασιλῆος, I. 94. *a.* ἐπὶ Ἀστυάγεος, I. 130. *m.* ἐπὶ τούτου, II. 4. *f.* ἐπὶ τούτων ἀρχόντων, IV. 5. *m.*

Etiam alià ratione ἐπὶ *cum Genit. in designando Tempore usurpatur.* εἷλε μὲν Δάρδανον, εἷλε Ἄβυδον, Περκώτην, Λάμψακον, Παισόν· ταύτας μὲν ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης αἱρέει, V. 117. *ubi* ταύτας

valet τούτων ἑκάστας, Harum singulas singulis cepit diebus.

5) ἐπ' ἑωυτοῦ, ἐπ' ἑωυτῆς, ἐπ' ἑωυτῶν, Separatim, Seorsim ab aliis, Privatim, *et similia*. Infantes voluit Psammitichus ἐν στέγῃ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν κέεσθαι, in solitariâ casâ Seorsim jacere, II. 2. *m.* οἰκέοντας τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ' ἑωυτῶν, V. 98. *a.* οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν, IV. 114. *f.* *ubi paulo ante, in eamdem sententiam ajebant*, ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα οἰκέειν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν. *Similiter*, ἐκέλευσέ σφεας ἐπ' ἑωυτῶν ἵζεσθαι, IX. 17. *m.* *N.* τοῦ Παρνησσοῦ ἡ κορυφὴ κατὰ Νέωνα πόλιν κειμένη ἐπ' ἑωυτῆς, VIII. 32. *a.* *quibus in verbis nihil videtur mutandum.* Caspium mare est ἐπ' ἑωυτῆς, Per se, Separatum a reliquo mari, I. 202. *f.* 203. *a.* εἶχον οὗτοι ἐπ' ἑωυτῶν μάντιν, Peculiarem, Suum sibi proprium haruspicem habuerunt, IX. 38. *a.* Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν, Peculiari, Sibi propriâ, Diversâ ab aliis Dialecto utuntur Samii, I. 142. *f.*

Eodem pertinet locutio familiaris Nostri, Ἐπὶ ἑωυτοῦ βάλλεσθαι, Secum solo, Seorsim. Re non communicatâ cum aliis, consilium capere. *Vide supra in* Βάλλειν, *num.* 3. *Sed* προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ, VII. 10, 4. *nude significat* Tecum ipse delibera.

6) *Porro frequentatur* Ἐπὶ *cum Genit. ubi significatur* Unde (ὅθεν, *vel* ἐπ' οὗ, *ut ait Noster* IV. 45. *a.*) *alicui sive rei sive personae* Nomen *aliquod aut* Cognomen fuerit impositum. ἡ Λιβύη ἐπὶ Λιβύης λέγεται ἔχειν τὸ οὔνομα, γυναικὸς αὐτόχθονος· ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. - - Λυδοὶ φάμενοι ἐπὶ Ἀσίεω κεκλῆσθαι τὴν Ἀσίην, IV. 45. *m.* ὁ ἄργυρος ὃν ὁ Γύγης ἀνέθηκε, καλεῖται Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην, I. 14. *f.* ἐπὶ τούτου (τοῦ Τυρσηνοῦ) τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους ὀνομασθῆναι Τυρσηνούς, I. 94. *f.* Πελειάδες μοι δοκοῦσι κληθῆναι ἐπὶ τοῦδε, διότι *etc.* II. 57. *a.* εἵματα μέλανα φορέουσι, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι, IV. 107. ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οὔνομα τῷ νεηνίσκῳ ἐγένετο, IV. 148. *f.* ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος (τοῦ Ἄτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο, καλέονται γὰρ Ἄτλαντες, IV. 184. *f.* Νισαῖοι καλέονται ἵπποι ἐπὶ τοῦδε, VII. 40. *m.* ἐκαλέοντο Ἀθάνατοι ἐπὶ τοῦδε, VII. 83. *a.* ἐπὶ τούτου τῷ χώρῳ οὔνομα γέγονε Ἀφέται, VII. 193. *f.*

Quemadmodum vero particula ὅθεν, *quam in eamdem sententiam ac* ἐπ' ὅτου *usurpatam* IV. 45. *a. vidimus, proprie idem valet ac* ἀπ' οὗ *vel* ἀπ' ὅτου, *sic ubi de Origine aut Occasione Nominis vel Cognominis impositi agitur, subinde loco praepositionis* ἐπὶ *etiam* ἀπὸ *apud eumdem Nostrum reperitur.* ἀπέγονος Λυδοῦ, ἀπ' ὅτευ ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη. I. 7. *m.* *nullâ librorum variatione nisi quod* ἀπό τευ, *pro* ἀπ' ὅτευ, *scribunt nonnulli. Sic* Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδέ σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο, II. 42. *m. f. con-*

ntibus libris. Ubi nunc ἐπὶ
άτου τούτου τὸ οὔνομα ἔσχε
r, VI. 47. a. ibidem olim
τοῦ Θ. edebatur præeuntibus
bus msstis. Denique IV. 45.
lus sexies repetitur hæc, de
gimus, formula) postquam
ἐπὶ et ἀπὸ fluctuarunt scri-
bri, ad extremum in ἀπό
aut, quod eodem redit, ἀπ'
καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν etc.
ntiunt, uno Arch. excepto,
ic ἐπ' ὅτευ praefert, quum
constanter ἀπὸ exhibuis-
deinde vero εἰ μὴ ἀπὸ τῆς
ς etc. communi consensu
erunt omnes.

) Pro eo, quod magno libro-
consensu V. 89. a. legitur,
ἰγινήτας στρατεύεσθαι, Con-
Aeginetas suscipere expe-
nem, codices Arch. et Vind.
ἰγίνης præferunt; quam scri-
am „satis commode" habere
avit Wess. et in contextum
ere non dubitavit Schaef.
vero, ἐπ' Αἰγίνην aut ἐπ'
ῃ facile probaturus, ἐπὶ cum
t. istà notione constructam
uam nec apud nostrum, nec
l alium scriptorem, memini
rire.

. Ἐπὶ cum Dativo casu con-
ta apud Nostrum hosce si-
icatus habet notabiliores:

) In loco, vel Super. κλη-
ους ἐπὶ τῇ χώρῃ λείπουσι, V.
m. ἠώς τε διέφαινε, καὶ ἐγί-
ἐπὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὔρεος,
217. a.

) Ad, Apud, Juxta. ἀπο-
ντα ἔθαψεν ἐπὶ τῇσι θύρῃσι,
fores, Prope fores, III. 16.
bi quidem ἐν θύρῃσι habent
nonnulli. Θεμισκύρην τὴν ἐπὶ Θερ-
μώδοντι ποταμῷ, Ad Thermo-
dontem fluvium, IV. 86. m.
(Alibi ὑπὲρ ποταμοῦ ait, puto
de urbe quam fluvius mediam per-
fluit, Μαγνησίη ἡ ὑπὲρ Μαιάνδρου
ποταμοῦ, III. 122. a.) στήλας
ἔστησε δύο ἐπ' αὐτῷ, scil. τῷ Βο-
σπόρῳ, Ad Bosporum, in ipsà
orà illius, IV. 87. a. ubi qui-
dem teneri ἐπ' αὐτοῦ in eamdem
sententiam potuerat, ut supra
monui sub Ἐπὶ cum Genit. num. 3.
Ubi de Sinope urbe loquitur No-
ster, ait Σινώπην τὴν ἐν (non ἐπὶ)
Εὐξείνῳ πόντῳ, I. 76. a. et II. 34.
b. scilicet, quoniam in peninsulà
condita est quae in Euxinum pon-
tum excurrit, ut docet ipse IV.
12. ἔστι ἐπ' αὐτῇ (τῇ Λακωνικῇ)
νῆσος ἐπικειμένη, VII. 235. a.
vertunt, Adjacet illi insula:
rectius tamen dixeris fortasse,
Ex adverso illius sita est, Op-
posita illi est insula. Sic Ὑδρέην
τὴν ἐπὶ Πελοποννήσῳ, III. 59. a.

3) Contra, Adversus. μα-
θὼν τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἑωυτῷ, I.
61. m. πᾶν (κακὸν) ἐπ' αὐτῇ μη-
χανωμένη, IV. 154. m. τὸ πᾶν
μηχανήσασθαι ἐπ' Αἰγινήτῃσι, VI.
88. a. ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, Ad-
versus se tendentes, VI. 49. m.
συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ
Σπάρτῃ, VI. 74. a. πάντων Πε-
λοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοί,
VII. 235. f. θυομένῳ ἐπὶ τῷ Πέρ-
σῃ, Sacra facienti adversus
Persam, IX. 10. f. (quo sensu
alibi cum Accus. V. 44. f.) Huc
Aem. Portus refert etiam illam
locutionem, ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμή-
τορι ἔγημε ἄλλην γυναῖκα, IV. 154.
a. quasi ibi ἐπὶ θυγατρὶ idem va-

leret ac ἐπὶ κακῷ θυγατρός. *Parique ratione Bernesius simillima Euripidis verba (Alcest.* 372 *seq.)* μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, *interpretatus est*, Nullam aliam ducturum umquam uxorem In vestrum damnum. *Percommode vero apud Nostrum loc. cit. teneri poterant Vallae latina:* Amissà uxore, induxit filiae novercam: *ac fortasse utroque loco, quum agatur de Mortuà matre, praepositio* ἐπὶ *similiter intelligi debet ac in illà formulà* ἐπὶ παισὶν τελευτᾶν. *Immo vero, quoniam (ut post Hemsterh. ad Dial. Mort.* VII. 1. *Hermannus docuit ad Viger. Adnot.* 3, 97.) *etiam dici aliquis potest* ζῆν ἐπὶ παισὶν, *nempe* Vivere liberos habentem, φεύγειν ἐπὶ τέκνοις, Exsulere relictis liberis: *sententiam Herodoti l. c. haud male expressisse videbor, sic vertendo*, Is quum filiam haberet matre orbam, aliam duxit uxorem.

4) Post, *tam quoad Tempus, quam quoad Locum. Sic* ἐπὶ τούτοις, Post haec, *et* Post hos, A tergo horum. *Nonnumquam etiam, nullo respectu habito vel Temporis vel Loci. (perinde ac* πρὸς *cum Dativo)* Praeter *redditur. Sic* I. 45. *a.* ἐπ' ἐκείνῃ τῇ συμφορῇ *Aem. Portus* Praeter illam calamitatem *interpretatur; at ibi pariter proprius significatus* Post *locum habet.* ἐπ' ἐξεργασμένοισι, Re peractà, IV. 164. *m. Not.* VIII. 94. *f.* IX. 77. *a.* αὕτη Βίαντος γνώμη ἐπὶ διεφθαρμένοισι Ἴωσι *duplicitur intelligi potest, sive* Haec fuit

Biantis sententia p
perditae res Jonun
sive Haec fuit Bianti
tia De Jonibus, (su
bus,) postquam perd
rum res erant, I. 17

5) Ob, Propter. ἐπ
I. 137. *a. idem vale*
αἰτίης ἕνεκα ibid. *paulo*
etiam ubi in latino serm
tivum casum ponimus al
positione; ut, ἐκπλαγέ
γινομένῳ, Perculsi h
IV. 4. *a.* ἐπ' ᾧ σὺ ἀπο
λέσαι τὴν ψυχὴν ἀλγ
40. *f. et* 41. *a.*

6) De, Super, Qu
vel illud spectat. ἐχρη
ἐπὶ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ,
dum terrà consulue
culum, I. 66. *m.* τοι
ποιεῦμαι ἐπὶ τοιούτῳ πρ
tali re, Ubi de re h
agitur) ἐξαγορεύειν τοὶ
170. *a.* τὠυτὸ ἐποίησε
τῇ θυγατρί, Idem fe
etiam Quoad filiam
filiae, Ubi de filià a
rectius latine, quod e
fecerat, III. 14. *m.*

7) *Pro* ἐπὶ τούτῳ
τούτοις, *ubi* ἐπὶ *sonat* P
ter, *aut etiam* Supe
cam formulam ἐπὶ δὲ
ster. ἤκουσαν Ἑλλήνων
γινῆται· ἐπὶ δὲ, (*sci*
Post hos) Ἀθηναῖοι, V
πλεῖστον ἔθνος Πέρσας α
δὲ, Μήδους, VIII. 113.
πρῶτος μὲν ὁ Σιδόνιος
μετὰ δὲ ὁ Τύριος· ἐπὶ
VIII. 67. *f.* εἷς μὲν
(ἀγὼν), - - ἐπὶ δὲ, -
- - ἐπὶ δὲ, IX. 35. *m.*

219. *a. ubi, loco vitiosæ scripturae* ἐπεὶ δὲ *nos cum Schaef.* ἔπειτεν *posuimus, haud dubie* ἐπὶ δὲ (Deinde vero) *erat corrigendum. Eadem formula* ἐπὶ δὲ VII. 92. *a. non* Postea *aut* Deinde, *nec* Super, *sed* Praeterea, Insuper, *sonat. At* VII. 75. *a.* ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς κιθῶσι, Super tunicis) ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας. *Rursus,* ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς καλαμίνοις οἰστοῖς) σίδηρον ἦν, Super telis arundineis ferrum erat; *i. e.* tela arundinea ferro erant praefixa, VII. 65. ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς τόξοις) καλαμίνους οἰστοὺς εἶχον, Arcubus imponenda habebant tela arundinea, VI. 69. *a. Et mox* ibidem, ἐπὶ δὲ (*scil.* ἐπὶ ταῖς αἰχμαῖς) κέρας δορκάδος ἐπῆν ὀξὺ, Lancea cornu dorcadis acuto erat praefixa.

8) Ἐπὶ τούτῳ, Hac conditione, Hac lege. ἐπὶ τούτῳ ὑπεξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, ἐπ' ᾧ τε (*jon. pro* ἐφ' ᾧ) ὑπ' οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, Hac conditione -- ut, III. 83. *m. et mox,* συνεχώρεον οἱ ἓξ ἐπὶ τούτοισι, ibid. *f.* ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι, ἐπ' ᾧ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων ἔσομαι, VII. 158. *f.* ἡ διαλλαγή σφι ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι, I. 22. *f.* ἐπὶ τοῖσδε καταλλάξαντες, ἐπ' ᾧτε Ἱπποκράτει Καμαρίναν Συρηκουσίους παραδοῦναι, VII. 154. *f.* ἔαδε δέκεσθαι τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί, IV. 145. *f.* ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν ὑπήκοοι, Volentes eisdem conditionibus imperio illius esse subjecti, quibus Croeso paruerant, I. 141. *a.* πρὸς τούτους ὅρκιον Κῦρος ἐποιήσατο ἐπ' οἷσί περ ὁ Λυδὸς, I. 141. *f.* ὁμολογήσαντες ἐπὶ τούτοισι Πεισιστράτου, I. 60. *a. et* ibid. *paulo ante,* εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, Hac conditione ut regno potiretur. ἐπ' οὐδενὶ, Nullà conditione, Nullo pacto, III. 38. *m. f.*

9) *Rursus* Ἐπὶ τούτῳ, In hoc, *vel* Ad hoc, *id est,* Hoc consilio, Hunc in finem, Hujus rei efficiendæ caussâ. ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται, In perniciem hominis inventum est ferrum, I. 68. *m.* οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλέοντες, Quum non hoc consilio navigassent, I. 59. *a.* (*ubi alii quidem* ἐπὶ τοῦτο, *nempe ex scholio.*) ἐπ' ᾧ ἐστάλη ἐποίεε, V. 45. *a. ubi vide Var. Lect.* ἐπὶ λύμῃ, Contumeliæ caussâ, II. 121, 4. *f. Not.* III. 114. *a.* ἔδησαν, (αὐτὸν) ἐπὶ θανάτῳ, Vinxerunt illum ad supplicium, *i. e.* Supplicio destinatum, capitali poenâ adficiendum, IX. 37. *a.* μηχανῶνται ἐπὶ τῇ κατόδῳ (αὐτοῦ) πρῆγμα εὐηθέστατον, Ad illius reditum, Hoc consilio ut ei reditum patefacerent, I. 60. *a. m.* παῖδας ἐς Σάρδις ἐξέπεμψε, Pueros Sardes misit ad castrationem, Castrationis caussâ, Castrandos, III. 48. *m. et mox ibidem,* πυθόμενοι οἱ Σάμιοι τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγοίατο ἐς Σάρδις, Postquam Samii cognoverunt Quâ caussâ (Quo consilio, Quem in finem) illi Sardes ducerentur. *Huc referri posset formula* παραλαβὼν ἐπὶ ξεινίῃ, καλέει ἐπὶ

ξεινίῃ, *si ita scripsisset Herodotus ut olim* IV. 154. *editum erat: at* ἐπὶ ξείνια (*in Accus. plurali*) *scripsisse auctorem ostendimus in Var. Lect. ad* IV. 154, 19. *et* V. 18, 5.

10) ἐπ' ἐμοὶ, ἐπὶ σοί ἐστι, Penes me, Penes te. ἐπ' ἡμῖν ἐστι ἠνδραποδίσθαι ὑμέας, VIII. 29. *b.*

III. 'Επὶ *cum Accusativo casu*

1) *Vulgatissimo usu significat* Ad, In, Super *cum Accusat. Quo de usu pauca quaedam paulo rariora hic notasse sufficiat.* ἦγον αὐτὸν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ, Coram senatu constitutus, III. 156. *m.* στὰς ἐπὶ τὸ συνέδριον, Stans ad introitum concilii, VIII. 79. *a.* ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε VII. 88. *a. idem valet ac* ἐς συμφορὴν, In calamitatem incidit. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι, Adligare (Imponere) galeis cristas, I. 171. *m. De formulâ* παραλαβεῖν *vel* καλέειν ἐπὶ ξείνια *paulo ante dictum est.* πέμπειν ἐπὶ ὕδωρ, Ad petendam (adferendam) aquam mittere, V. 12. *m.* εὖτ' ἐπὶ τὸ κῶας ἔπλεον, Ad petendum vellus, VII. 193. *b. Sic in Vit. Hom.* 17. *m.* loco *vulgati* ἐπὶ ξύλου πλεῖν *utique* ἐπὶ ξύλον *scriptum oportebat, quemadmodum* ibid. *cap.* 6. *a. recte* κατακεπλευκὼς ἐπὶ σῖτον *legitur.* ἦγε τοὺς Σπαρτιήτας ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, Duxit in dextrum cornu, IX. 47. *f. de Motu in vel ad locum. Sed* ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ *Situm indicant, quâ notione etiam latino sermone perinde et* Ad dextram, *et* A dextrâ *dicimus. Vide supra in* 'Αριστερὸς *et* Δεξιός.

Sic ἐπὶ τὰ ἕτερα V. 7… *non* In alteram partem … *cat, sed* In alterâ par… alterâ parte. *Porro, Mensurâ agitur tabular… rearum, quas Croesus I… deo dedicavit,* ἐπὶ μακρότε… μέρη) *significat directio…* longiorem partem, In … tudinem; ἐπὶ τὰ βραχύτ… breviorem partem, *ne…* latitudinem; ὕψος *vero …ties intelligitur,* L. 50. *ibique Not.* ἐπ' ἀμφότερ… In utramque partem c… Re in utramque parte… beratâ, VIII. 22. *f.* ἐπὶ … *et* ἐπὶ πλέον *vide in* Mâ… Πλέον.

2) Contra, Advers… *quem ire.* στρατεύεσθαι ἐπὶ … I. 71. *f.* στρατεύειν ἐπὶ τ… σας, I. 77. *f.* ἐλάσει ἐπὶ … ibid. ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέ… 90. *m.* 102. *a. et m.* … ἐπὶ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν … γόν, I. 153. *f.* πυθόμενος … εἶναι στρατὸν ἐπ' ἑωυτὸν ἰό… 157. *a. Et sic frequenter*

3) 'Επὶ χρόνον, Per a… tempus, Aliquamdiu, … *a.* ἐπὶ ἓξ ἡμέρας, Per, In … dies, VI. 101. *f.* εὐδαι… ἐπ' ἔτεα πέντε, III. 59. … Δαρείου - - ἐγένετο πλέω κ… Ἑλλάδι ἢ ἐπὶ εἴκοσι ἄλλας … τὰς πρὸ Δαρείου γενομένα… viginti alias generation… 98. *m.* ὁ μέγα πλούσιος … βιώτερός ἐστι τοῦ ἐπ' ἡμέρ… τες, Cui victus suppe… diem, I. 32. *m. Sed* II. 1… *pro eo quod consentientibu… editum erat* ἐπ' ἐκείνην τὴν

cum Schaefero ὑπ' ἐκείνην τ. νύκτα *corrigendum putavi.*

4) *Nominibus numeralibus* 'Επὶ *adjici videtur ut aliàs* Εἰς, *et in latino sermone* Ad. *Babylonica terra* ita frugum cerealium ferax est ut reddat ἐπὶ διηκόσια, Ad ducena, nonnumquam etiam ἐπὶ τριηκόσια, Ad ter centena, I. 193. *f. Pro* ἐπὶ κοινά, *quod olim* I. 216. *a. edebatur. rectius nunc* ἐπίκοινα *legitur. Pro* ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα, *quod libri omnes præferunt*, IX. 95. *a. ex doctorum virorum conjecturà* ἐπιὼν τὴν 'Ελλάδα *posuimus: videndum vero ne in eamdem sententiam teneri potuerit, debueritque adeo, librorum scriptura; ut nempe* ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα *valeat* Passim per Graeciam.

IV. 'Επὶ *cum Adverbio* μᾶλλον *vide sub vocab.* Μᾶλλον, *num.* 6. *De formulà* ἐπὶ πλέον *vide Not. ad* VII. 42. *a.*

'Επιβαίνειν, 1) Intrare, *cum Accusat.* τῶν ἂν ἐπιβέωμεν γῆν, Quorumcumque Intrabimus fines, VII. 50. *f. Cum Genitivo constructum significat* Intrare hostili consilio, Invadere. ἀπηγόρευον μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων, IV. 125. *m. ubi continuo dein,* εἰ πειρήσονται ἐσβαλόντες *eàdem sententià.* 2) Conscendere, *navem, murum:* ἐπὶ νηὸς Φοινίσσης ἐπιβάς, VIII. 118. *a.* ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν νῆα, VIII. 120. *f.* (*pro quo est* ἐσβαίνειν ἐς τὰς νῆας, VIII. 83. *f.*) *Post pertinacem oppugnationem postremo* ἐπέβησαν 'Αθηναῖοι τοῦ τείχεος, In murum adscenderunt, In murum evaserunt, IX. 70. *a. m.* 3) ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα, *Vit. Hom. cap.* 33. *Vide infra in* ῎Ηλεκτρον.

Perperam olim ἐπίβησαν *edebatur* VI. 83. *a. pro* ἐπήβησαν.

'Επιβάλλειν, 1) Insuper (*aut* Post) conjicere. ἑωυτὸν ἐπέβαλε ἐς τὸ πῦρ, Se ipse post illos (*aut* Super *illorum cadavera*) in ignem conjecit, VII. 107. *f. ubi alii quidem vulgo* ἐσέβαλε. 2) Imponere *tributum, poenam et similia.* ἔπρησσον παρ' ἑκάστων τὸ ἑκάστοις ἐπέβαλον, I. 106. *a. ubi vide Var. Lect. et Not.* φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, VII. 3. *a.* ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον, Inprimit annulum, II. 38. *f.* 3) *Pro eo quod alii dicunt* τοῦτό μοι ἐπιβάλλει *aut* ἐμοὶ ἐπιβάλλει ποιεῖν τοῦτο, Hoc mihi incumbit, Ad me pertinet facere hoc, (*conf. Lexic. Polyb. voc.* 'Επιβάλλειν *num.* 6.) *Noster usurpat* ἐπιβάλλει ἐμὲ ποιεῖν τοῦτο. *Sic,* τοὺς Δελφοὺς ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν, II. 180. *m. ubi verbum* ἐπέβαλλε *non tamquam regens Accusativum casum, sed tamquam absolute positum intelligi debebit; nisi omnino suspicari liceat,* τοῖς Δελφοῖς *scripsisse auctorem. Alibi certe eàdem notione usurpatum hoc verbum, haud secus atque alii scriptores, cum Dativo casu construit Noster:* μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, VII. 23. *m. f.*

Hinc τὸ ἐπιβάλλον, *scil.* μέρος, Rata pars, Portio quae *alicui* obvenit *vel* quae *ad aliquem* pertinet. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, IV. 115. *a.*

pro quo paulo ante ajebat ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ μέρος, *scilicet* τὸ ἐπιβάλλον μέρος.

Ἐπίβασις, ιος, ἡ, Adgressio, Invasio, Actio quae alicui *coram judice* intenditur; *quâ notione Hyperides orator* τὴν δίκην, *teste Polluce II.* 200. ἐπιβασίαν *dixit. Sic vulgo verba illa Herodoti* VI. 61. *a.* διὰ πρῆγμα τοιόνδε ἐπίβασιν ἐς αὐτὸν ποιεύμενος, *praeeunte Laur. Valla interpretantur*, Ob hanc rem intendens in eum actionem. *Equidem* ἐπίβασιν *hoc loco* Aditum, *id est* Ansam et Occasionem *intelligebam*, quâ quis utitur adversus aliquem. *Rectius vero etiam fortasse* Fundum *sive* Fundamentum *interpretaberis* cui aliquis Insistit, *id est*, Argumentum quo quis Nititur: *quâ notione paulo post* (VI. 65. *f.*) *eâdem in re verbo* ἐπιβατεύειν *utitur Noster*, τούτου ἐπιβατεύων τοῦ ῥήματος, *Huic verbo* Insistens, Hoc verbo (tamquam fundamento et argumento) nixus. *Similiterque Appianus*, *frequens Herodotei sermonis imitator*, *ipso vocabulo* Ἐπίβασις *usus est lib.* I. *de Bell. Civ. c.* 37. *ubi ait*, οἱ ἱππεῖς ἐπίβασιν ἐς συκοφαντίαν τῶν ἐχθρῶν τὸ πολίτευμα αὐτοῦ τιθέμενοι, Equites Romani instituto Drusi tribuni pl. tamquam Argumento et Fundamento usi ad calumniandos suos inimicos. *De vario usu hujus vocabuli*, *praeter ea quae ab H. Steph. adnotata sunt*, *consuli potest Lexicon nostrum Polybianum et Concordantiae graecae Vet. Test. e*

quibus (*quod obiter monea*
scimus, *Hesychianam gl*
Πρὸς ἐπίβασιν *spectare ad l*
Sapient. XV. 15.

Ἐπιβατεύειν, 1) Insistere.
sub *vocab.* Ἐπίβασις. 2) i
τεύειν τοῦ οὐνόματος τινός,
men alicujus Invadere, i
Usurpare, Falso sibi vindi
ἐπιβατεύειν τοῦ Σμέρδιος οὐ
τος, III. 63. *f. et vocab.* οὐ
τος *subintellecto*, ἐπιβατεύ
ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρο
67. *a. Rursus*, ἐπιβατεύω
Εὐηνίου οὐνόματος *de eo qui*
nii nomen ita usurpavi
se filium Euenii falso pı
caverit, IX. 95. 3) *i. q.* i
την εἶναι, Nave vehi. ἐπιβ
ἐπὶ τουτέων τῶν νεῶν, VII.
184. *a.*

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, Vector, *pr*
tim Qui navi vehitur,
classiarius. οἱ τῆς Ἀργοῦ
βάται, Argonautae, IV. 1
ὅκως τοὺς ἐπιβάτας ὁπλίσει
12. *a.* (*ubi* ἐπιβάται *diser*
stinguuntur a ναύταις) VII. 1
τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλιστε
VII. 180. χωρὶς τῶν ἐπι
ἐπιβατέων, VII. 184. *a.*
118. *m.* IX. 32. *m.*

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Qui *equo*
tur. ἐπιβήτορες ἵππων, *Vit.*
14. *a. m. in carmine. Sic* (
σ'. 262.

Ἐπιβοᾶν *et* Ἐπιβοᾶσθαι, A
mare, Inclamare. εἰ δὲ μ
βώσονται, (*contractione* j
pro ἐπιβοήσονται) V. 1. *m.*
Clamore bellico. *Alibi*,
voce implorare, Auxili
care. Κροῖσον ἐπιβώσασθαι
ἐπιβοήσασθαι) τὸν Ἀπόλλω

κεκλεόμενον, I. 87. *a.* τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο, IX. 23. *a.*

Ἐπιβοηθέειν, Auxilio venire. κελεύοντές σφι ἐπιβοηθέειν, VII. 207. *f.* ἡ ἄλλη στρατιὴ ἐπεβοήθεε, III. 146. *f.* *Et factâ contractione*, Λοκροί σφι ἐπεβώθεον, VIII. 1. *f.* 14. *a.* ἐπιβώθησαν, VIII. 45.

Ἐπιβουλεύειν, *seq. Infinit.* Agitare consilium. τοὺς δὲ ἐπιβουλεύειν, τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα, I. 24. *a.* ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν (σφίσι), VI. 137. *f.* *Cum Dativo rei*, Meditari, Moliri. πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι, III. 122. *m.* *ubi in bonam partem*, Magnas res moliri. *Cum Dativo pers. et Accus. rei* : ἐμοὶ Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, III. 122. *m. f.* ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι· ἐπιβουλεύοντες δὲ ὡς φανεροὶ ἐγένοντο, VIII. 132. *a.*

Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, Nubilis, Nuptiis maturus, *sive* Nuptiarum cupidus. ἔτει ἔσχεν ἐπίγαμοι, I. 196. *m.* *De virginibus loquens* ibid. *a.* παρθένοι γάμων ὡραῖαι *dixerat.*

Ἐπιγίνεσθαι, 1) Post nasci, Post venire. οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφισταί, II. 49. *a.* τῶν ἐπιγινομένων ἕνεκα ἀνθρώπων, Posterorum caussâ, IX. 85. *f.* 2) Supervenire, Ingruere, Accidere. νὺξ ἐπεγένετο, VIII. 70. *a.* πλώουσι αὐτοῖσι χειμών τε καὶ ὕδωρ ἐπεγίνετο, Navigantibus tempestas et imber incidit, VIII. 13. *m.* ἐπιγίνεταί σφι τέρας, VIII. 37. *m.*

[Ἐπιγράφειν. *Perperam olim* ἐπιγραφέντων *editum erat, pro* ἐπιτραφέντων, II. 121, 1. *a.*]

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, ἡ, Incurvus, Aduncus. πρόσωπον ἐπίγρυπον, II. 76. *a.* *de* rostro *Ibidis avis.*

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, Liberaliter offerre, Concedere, Exhibere. τὰς ἑωυτῶν μητέρας καὶ ἀδελφεὰς ἐπιδαψιλευόμεθα, V. 20. *m. f.* *ubi pro eo, quod pluribus verbis in Versione latinâ posui, velim Vallae tenuissem interpretationem*, Nostras ipsorum matres et sorores liberaliter vobis exhibemus : *nam potest quidem praepositio* ἐπὶ *vim adverbii* Insuper *adjicere; sed, plerumque etiam absque accessoriâ illâ notione usurpari hoc verbum, satis declarant exempla ab Hemsterhusio, a Wess. ad Herodoti locum laudato, congesta. Similiter verbum* ἐπιδιδόναι *non semper significat* Insuper dare, *sed frequentius etiam simpliciter*, Dare, Tradere, Donare.

Ἐπιδέειν, Superne Adligare, Imponere, Superne adfigere. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι, I. 171. *a. m.*

Ἐπιδέειν, Carere, Indigere. τετρακοσίας μυριάδας, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιάδων, Quadringentae myriades, quibus desunt septem millia, VII. 28. *f.*

Ἐπιδεικνύναι, *i. q. simpl.* δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. *Sic* VI. 61. *f.* ἐπιδεικνύναι *et* ἐπιδεῖξαι *ait, pro quibus paulo ante, et paulo post, simplex* δεῖξαι *posuit.* (*Ibi Schaeferus jonicas formas* ἐπιδέξαι *et* δέξαι *Herodoto tribuit, quas alibi frequentat Noster, sed h. l. veteres libri omnes ignorant.*) Jovem, ajunt Aegyptii, quum Hercules petiisset

ut ei se conspiciendum daret, praetento arietis capite οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι, Se illi ostendisse, II. 42. m. πᾶσαν ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι, III. 135. a. *ubi paulo ante* (*cap.* 134. *f.*) *in eamdem sententiam* δέξαι ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος *dixerat.*

Etiam in Medio notione Transitivâ positum reperitur. ἐκέλευε τοὺς δορυφόρους ἐπιδείκνυσθαι (αὐτοῖσι) πάντα τε τὸν πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ἵππον, VII. 146. *f.*

Notione sequioribus scriptoribus usitatâ verbo Ἐπιδείκνυσθαι *usus est auctor Vitae Homeri cap.* 12. *a.* τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο, Carmina sua Ostentabat, *id est*, Coram auditoribus recitabat aut canebat, specimen artis suae editurus. *Conf.* Ἐπίδειξις.

ἐπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγιστον *ed. Schaef. cum mss. nonnullis* VII. 223. *m. f. ubi nos cum aliis* ἀπεδείκνυντο *tenuimus.*

Ἐπίδεξις, *vide* Ἐπίδειξις.

[Ἐπιδέξιος, Dexter, *tamquam vocabulum Herodoto usitatum profert Aem. Portus, provocans ad* „τὰ „ἐπιδέξια, *subintell.* χωρία, Loca „ad dextram, VI. 33. *a.*“ — *At ibi divisis vocibus* ἐπὶ δεξιὰ *scriptum oportuit. Etiam Wesselingius quidem*, II. 93. *m.* (*ubi conf. Var. Lect. et Not.*) *et* IV. 191. *a. unà voce, sed eà acutà,* ἐπιδεξιὰ *ediderat; at idem Vir doctus, ubi ad* VI. 33. *pervenit, rectius divisis vocibus* ἐπὶ δεξιὰ *scribi intellexit. Vide Var. Lect. et Not. ad* VI. 33, 2. *et redi ad voc.* Δεξιός *supra, suo loco.*]

Ἐπιδευής, (*jon. i. q.* Ἐπιδεής) Indigus, Inops. τῶν πάντων ἐπιδ[…] ἐόντες, IV. 130. *a. ubi al[…]* ἐπιδέες.

Ἐπίδεξις, ιος, ἡ. (*jonice i. q.* Ἐπίδειξις) *proprie* Demonstrati[o], Ostentatio. *Non nisi* […] *quod notaverim aut memi[…] vocab. hoc apud Nostrum* […] *rit*, II. 46. *extr.* τοῦτο ἐς ἐ[…] (*alii olim* ἐπίδειξιν) ἀνθ[…] ἀπίκετο, *haud satis liquid[…] ptoris sententiâ. Nos in[…] tati sumus*, Eaque res i[n om]nium hominum notitian[…] venit. *Vide Adnot. ad* […] *Praeiverat nobis Aem.* P[…] *graeca Herodoti verba h[…] nis reddens*: „Hoc in […] „num demonstrationem […] „*id est*, Hominibus inn[…] „ita ut omnes hoc indic[…] „ac demonstrarent.“

Notione sequiori aetate p[…] gatâ occurrit vocab. Ἐ[…] *in Vita Hom.* 10. *m.* τῶν […] τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο. *Conf. sub verb.* Ἐπιδείκνυσθαι *sita.*

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, Manife[stus], Notus, Cognitus. θέλων μ[…] δῆλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι, N[…] Graecis manifestus esse; Nolens consilium suum […] gnosci a Graecis, VIII. 9[…]

Ἐπιδήμιος, *aut* Ἐπιδήμιος, ου, In urbe vel regione aliqu[a ha]bitans, Inquilinus. τοῖσι […] ἐῶσι (in oppidis Aegypti) δήμιοι ἔμποροι, II. 39. *m.* [e]δήμιοι *ex probatis msstis a[…] mus, alii vulgo* ἐπίδημοι.

Ἐπιδιαβαίνειν, Post alium tra[nsire] διαβάντων τούτων τὸν Τάνα[ιν] Πέρσαι ἐπιδιαβάντες ἐδίωκον

122. *f.* ἔφθη ἐς Ζάκυνθον διαβὰς ἐπιδιαβάντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, VI. 70. *a.* *N.*

Ἐπιδιαγινώσκειν, Recognoscere. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι, I. 133. *extr.*

Ἐπιδιαιρέεσθαι, Inter se dividere. ἐπιδιελόμενοι τὰς πόλις ἐπόρθεον, V. 116. *extr.*

Ἐπιδιδόναι, *notione intransitivâ*, Pergere, Progredi, Augescere. ἢν οὕτω ἡ χώρη κατὰ λόγον ἐπιδιδοῖ ἐς ὕψος, II. 13. *m.*

Ἐπιδίζησθαι, *non* Ἐπιδίζεσθαι, Quaerere, Inquirere, Anquirere. ἐπιδίζηται τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν Κῦρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, I. 95. *a. ubi perperam olim* ἐπιδίζεται *edd.* τί δ' ἂν ἐπιδιζήμενος ποιέοιμι ταῦτα; V. 106. *m.* *Conf.* Δίζησθαι.

Ἐπιδιώκειν, *i. q. simpl.* διώκειν, Persequi. VI. 104. *a.* VIII. 93. *a.*

Ἐπίδοξος, *i. q.* προσδόκιμος, *dicitur de* Re quae exspectari potest et debet, *de eo* Quod futurum videtur; *item de* Personâ cui aliquid eventurum esse probabile est. τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἐπίδοξα (*scil.* ἐστὶ) γενέσθαι, I. 89. *m.* πολλοὶ ἐπίδοξοι τὠυτὸ τοῦτο πείσεσθαι εἰσί, Probabile est multis hoc idem esse eventurum, VI. 12. *m.* λογισαμένους ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπίδοξα καταλάμβάνει, IV. 11. *f.* *N. ubi utique* καταλαμβάνειν *scripsisse videtur Herodotus, scilicet* ὅσα κακὰ ἐπίδοξα ἐστὶ καταλαμβάνειν αὐτούς.

Ἐπιδραμέειν, Ἐπιτρέχειν, 1) *cum Accusat.* Hostiliter incursare. τὰς κώμας πάσας ἐπέδραμον, VIII. 23. *extr.* τὴν χώρην πᾶσαν ἐπέδραμον, VIII. 32. *b.* ἐπέδραμε πεδίον πᾶν *tamquam ex lib.* I. *citavit H. Steph. Conf. Lexic. Polyb. voc.* Ἐπιτρέχειν. 2) *Cum Dativo*, Adcurrere, *et metaphorice*, Inhiare, Cupide arripere. οὔτι ἐπιδραμών, πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο, III. 135. *f.* *N. ubi constructio verborum in hunc modum intelligenda*, ἐδέκετο πάντα τὰ διδόμενα, οὔ τι ἐπιδραμὼν αὐτοῖς.

Ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ, *de Homine*, Probabilis, Satis idoneus. παῖς, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφωνος δέ, I. 85. *a. ubi Valla*, Habilis ad caetera; *nos*, Caetera quidem non ineptus. *De Re*, τὸ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον *Jonas* Ἐπιεικέστατον *dicere, ait Gregorius Dial. jon.* §. 116. *cui praeivere Glossae Herodoteae ex libro* II. ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, *ait Noster* II. 22. *a.* (Tertia illarum viarum, *quibus rationem reddere volunt augmenti annui Nili*) πολλὸν ἐπιεικεστάτη ἐοῦσα, μάλιστα ἔψευσται: *Ubi Valla*: Ut multo modestissima, ita longe falsissima est; *nos*, Quum maxime speciosa sit, plurimum a vero aberrat. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι, Multi praeponunt justioribus aequiora lenioraque; Æquum et bonum summo juri praeferunt. *Usus hujus vocabuli complura ex variis auctoribus exempla collegit Kæn. ad Gregor. l. c.*

Ἐπιεικέως, Modice, Sic satis. ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, Modice dulcis est, II. 92. *m.*

Ἐπιέναι, (*ab* εἶμι, Eo.) 1) Contra aliquem ire. οἱ Πέρσαι, ὡς εἶδον

ἐπιφανεῖσαν τῶν Σκυθέων τὴν ἵππον, ἐπηΐσαν (scil. ἐπ' αὐτήν) etc. IV. 122. m. ubi mox ἐδίωκον eâdem in re. δεινῶν ἐπιόντων τοῖσι Ἕλλησι, Periculo imminente Græcis, VII. 145. f. δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενός, VII. 164. a. τὸν βάρβαρον τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 157. a. N. 177. m. ὁρέοντες δρόμῳ ἐπιόντας, VI. 112. a. βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπηΐσαν, IX. 59. f. 2) Advenire. ἐπιοῦσι τοῖσι πρεσβυτέροισι ἐξ ἕδρης ὑπανιστέαται οἱ νεώτεροι, II. 80. Hinc ἅμα ἡμέρῃ τῇ ἐπιούσῃ, Proximo die (Postridie) primâ luce, IX. 42. f. 3) Obire, Percurrere, Passim ire per regionem. ἐσίνοντο ἐπιόντες χώρους τῆς Ἀττικῆς, (id est, ἐσίνοντο τοὺς χώρους, ἐπιόντες αὐτούς) V. 74. f. Hac notione ex Reiskii conjecturâ IX. 95. correxi ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα, pro eo quod erat ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, quod quidem ipsum fortasse, eamdem in sententiam, teneri debuerat, ut supra sub Praepos. ἐπὶ cum Accus. num. 4. monui.

Ἐπιέναι, (jon. pro Ἐφιέναι) ab ἵημι, 1) Immittere, Mittere contra. ὕδωρ θερμὸν ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, VII. 176. f. ἐπῆκαν τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἵππον, V. 63. f. ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, IX. 49. a. 2) Permittere, Concedere, Sinere. οὐδ', ἤν ὁ Λάκων ἐπίῃ τοι ἄρχειν, ἡμεῖς ἐπήσομεν, VII. 161. m. f. οὐδὲν ἐπιέντες olim edd. VII. 162. a. pro quo rectius nunc ὑπιέντες. εἴ τις ἐπιείη σφι ἐπέλκειν τὰς μακρὰς οὐρὰς, III. 113. a. 3) Admittere marem feminae. ἐπιεῖσι τοὺς ὄνους ταῖς ἵπποις, IV. 30. f. Pro quo

est locutio plenior, sed verborum constructio III. ubi Oebares ἐπῆκε (nem τοῦ Δαρείου ἵππῳ) ὀχεῦε ἵππον.

Ἐπιέννυσθαι, Indui. χαλκὸ σται, sive ἐπιέεσται, Indu aes; Operculo aeneo tec I. 47. extr. in Oraculo. Vi Lect. et Not.

Ἐπιζέειν, Effervescere. αὐ μοι τῆς Ἀρταβάνου γνώμης τίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε 13. m.

Ἐπιζευγνύναι, Praecingere, se jungere. (vide Lexic. h. v.) Sectos arborum s intentis super Hellespon dentibus continuâ seri positos ἐνθαῦτα αὖτις γνυον, VII. 36. f. ubi Vall super innexuerunt; We Gron. Superjunxerunt Arcte inter se constrinx

Ἐπιζώειν, In vitâ manere, S esse. εἰ ἐπιζώσει καὶ μὴ ἀ I. 120. a.

Ἐπιζωννύναι, Praecingere, cingere. Mulieres Aeg in luctu discurrunt pe bem plangentes pector ζωσμέναι. Succinctae; etiam viri plangunt p ἐπεζωσμένοι, Succincti, b. N.

Ἐπιθαλάσσιος, Maritimus mare situs. τῶν ἐπιθαλ ἄρχει πάντων, Universae orae maritimae, V. 30.

Ἐπιθέειν (τινὶ vel ἐπί τινα), Ir καί μιν ἐπιθέοντα ὁρῶν, IX. 1

Ἐπιθεσπίζειν τῷ τρίποδι, i. q. ζειν ἐπὶ τῷ τριπ. Ex t oracula reddere, IV. 179

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, Operculum. χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς, I. 48. *f.*

Ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, Cupidus, Studiosus. νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς ἐών, VII. 6. *a.*

Ἐπιθυμίη, ης, ἡ, Desiderium. ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, I. 32. *m. Et paulo post* ibid. ἐπιθυμίην ἐνεῖκαι, Patienter ferre desiderium.

[Ἐπιθωϋμάζειν. *Pro* ἀπεθώϋμαζε, III. 148. *m. plures codd.* ἐπεθώϋμαζε *aut* ἐπεθώμαζε *praeferunt.*]

Ἐπικαλέειν, 1) *i. q. simpl.* καλέειν, Nominare. ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι, VIII. 44. *f. ubi eâdem notione praecedit verbum* οὐνομαζόμενοι, *et sequitur* ἐκλήθησαν.

2) Ἐπικαλέειν *et* ἐπικαλέεσθαι, Ad se vocare, Invitare. αὐτῶν τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων, I. 187. *m.* ἐπικαλέοντο (αὐτοὺς) οἱ Κυρηναῖοι, Invitarunt eos Cyrenaei *ad coloniam in Libyam deducendam*, IV. 159. *m. Hinc* Auxilio vocare. ἐπικαλέσασθαι τοὺς Αἰακίδας συμμάχους, VIII. 64. *f. et mox* ibidem, ἐκ Σαλαμῖνος Αἴαντα τε καὶ Τελαμῶνα ἐπεκαλέοντο. *Rursus*, αὐτοί σφεας ἐπικαλέσαντο οἱ Ἕλληνες, VII. 203. *a. Similiter* V. 63. *m.* 80. *b. Sed et* Invitare ad pugnam, Inclamare, Provocare, V. 1. *a.*

3) Ἐπικαλέειν *et* Ἐπικαλέεσθαι, Invocare, Implorare *deum.* ἐπικαλέσαντες τὸν θεόν, II. 39. *a.* ἐπικαλέει τὸν Διόνυσον, III. 8. *m.* θεοὺς ἐπικαλέων, III. 65. *m.* V. 93. *a.* ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν, I. 87. *a.* ἐπικαλέσασθαι τὴν θεόν, V. 61. *f.* ταῦτα ἔτι τούτου ἐπικαλευμένου, Dum ille adhuc *deam* ita invocat; hæc *a deâ* precatur, V. 62. *a.* τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο, Quis esset quem ille invocaret, I. 86. *m.* ἐπικαλέω τοι τὴν θεόν, I. 199. *m. ubi Valla*, Ego tibi deam imploro; *nos*, Deam, ut tibi adsit, precor. *Sed vide ne sententia haec sit*, Per deam te obtestor; Deæ nomine te compello et invitatum velim. *Similiter, sed accedente notione* Imprecationis *et* Comminationis, θεοὺς τοὺς βασιληΐους ἐπικαλέων ὑμῖν, III. 65. *m. Et* ἐπιμαρτυρόμεθα ἐπικαλεόμενοι ὑμῖν τοὺς θεοὺς, μὴ κατιστάναι *etc.*

4) Ἐπικαλέειν, *i. q.* ἐγκαλεῖν, Accusare, Postulare, Crimini dare. *Hinc in Passivo*, τὰ ἐπικαλεύμενα χρήματα, Pecuniae quarum caussâ (*utpote furto ablatarum*) aliquis accusatur; Pecuniae et res pretiosae quae repetuntur, II. 118. *f.*

Confer Ἐπίκλητος.

Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, Incurvatio, Inflexio. αἱ ἐπικαμπαὶ, Inflexiones *muri*, I. 180. *m.* N. *Conf.* Καμπή.

Ἐπικάρσιος, ίη, ιον, Obliquus, Transversus. τὰς ἐπικαρσίας ὁδούς, I. 180. *f.* τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια, IV. 101. *f. Cum Genitivo.* τριήρεας, τοῦ μὲν Πόντου (*nisi* πόρου *legendum*) ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον, VII. 36. *a.* N.

Ἐπικαταβαίνειν, Descendere adversus *hostem.* ἔδοξέ σφι ἐπικαταβῆναι ἐς Πλαταιάς, IX. 25. *a. m.*

Ἐπικατακλύζειν, Inundare. ἐπικατακλύζειν τὴν Ἀσίην πᾶσαν, I. 107. *a.*

Ἐπικατακοιμᾶσθαι *vel* Ἐπικατακοιμέεσθαι, Incubare, Dormire su-

per. ἐπὶ τῶν προγόνων φοιτέοντες τὰ σήματα καὶ κατευξάμενοι ἐπικατακοιμέωνται, (*sive*, ἐπικατακοιμέονται,) IV. 172. *f.*

Ἐπικαταλαμβάνειν, Antevertere, Occupare, Opprimere. *Olim* I. 79. *a.* *sic edebatur*, ἐλαύνειν ὡς δύναιτο τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδις. ὅκως. πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἁλισθῆναι τὴν τῶν Λυδῶν δύναμιν, αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, *id est*, Quam celerrime posset exercitum adversus Sardes duceret, ut, priusquam iterum contraherentur, Lydorum copiae, ipse hostem occuparet, *ut Valla reddidit; sive*, ipse occuparet capere *Sardes*; et opprimere *hostem. Ibi tria verba*, ὅκως *et* αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, *quae a Gronovio et posterioribus Editoribus ex codicum nonnullorum praescripto abjecta sunt, restituenda auctori equidem putem. Similem verbi* ἐπικαταλαμβ. *usum ex Platone, Theophrasto et Xenophonte post Guil. Budæum adnotavit H. Stephanus Thes. T. II. col.* 574. *h.*

Ἐπικατασφάζειν, Mactare, Jugulare *aliquem* super *cadavere aut* super *busto alterius.* ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ, I. 45. *a.* ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ, ibid. *f.*

Ἐπικαταψεύδεσθαι, Mendacium aliquod adjicere dictis. οὐδὲν ἐπικατεψευσμένος, III. 63. *m. f.*

Ἐπίκαυτος, Adustus, Praeustus. ἀκοντίοισι ἐχρέωντο ἐπικαύτοις, VII. 74. *m.* N. *et* 71. *a.* Praeustis sudibus *ait Virgil. Aen. VII.* 524. Obustis, *XI.* 894.

Ἐπικέεσθαι, 1) Situm esse versus (prope, contra, adversus) *locum aliquem.* αἱ ἐπὶ Λήμνῳ ἐπικείμεναι νῆσοι, VII. 6. *m. f.* 2) Incumbere, Urgere, Instare, Premere; *sive* Hortando *ut* πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε, V. 104. *m.* (*conf.* Ἐνάγειν.) *sive* Hostiliter imminendo, persequendo *aut* adgrediendo. ἐπικειμένων αὐτέων Βοιωτοῖσι, V. 81. *b.* ποιήσασι ταῦτα ἰθέως Ἀθηναῖοι ἐπεκέατο, VI. 49. *m.* πεσόντι αὐτῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἰθέως ἐπεκέατο, Impetum in eum fecerunt, IX. 22. *a.* VIII. 84. *a.*

Ἐπικέρδιον, ου, τὸ, i. *q.* τὸ κέρδος, Lucrum, Quaestus. τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες, IV. 153. *m. f.* *ubi olim* ἐπικερδέων, *quod ad* τὸ ἐπικερδὲς (*Neutr. adjectivi* ἐπικερδὴς) *retulit Aem. Portus.*

Ἐπικερτομέειν, Mordacibus verbis insectari. βώσας τὸν Θεμιστοκλέα ἐπεκερτόμησε, VIII. 92. *m. f.* *ubi delendum incisum quod post* Θεμιστοκλέα *ex superioribus editionibus in nostram irrepsit.*

Ἐπικηρυκεύεσθαι, Misso praecone de pace aut induciis agere cum hoste, Per caduceatorem edicere. ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, I. 60. *a.* ταῦτα ἐπικηρυκεύσατο τοῖσι Δηλίοισι, VI. 97. *f.* ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι, IX. 87. *f.*

Ἐπικηρύσσειν τινὶ (*vel*, ἐπί τινι) ἀργύριον, Caput alicujus proposità pecunià proscribere; Per praeconis vocem pretium ei polliceri, qui proscriptum aliquem sive vivum sive mor-

obis tradidisset. οἱ Πυ- ἐπεκήρυξαν ἀργύριον ἐπὶ τῷ Τρηχινίῳ, VII. 214. Φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλα- γύριον ἐπεκηρύχθη, VII.

ι, Inspergere. κακοῖς δ' θυμόν, VII. 140. extr. Vide Not. et conf. Iliad. et ή. 451 et 458.

, ου, ὁ, ἡ, Periculosus. ἣν μὴ λαμφθείη, Pe- erat ne deprehende- VII. 239. m.

ι, Miscere. ἐπικίρναται, Miscetur in cratere vi- epletur crater, I. 51. m.

ου, ὁ, ἡ, 1) Advocatus lium, Convocatus. σύλ- ἐκλητον Περσέων τῶν ἀρί- ἔετο, VII. 8. a. N. Hinc ive, οἱ ἐπίκλητοι, Qui in m vocari solent, Conci- cipes. ἐβουλεύετο ἅμα Περ- ι ἐπικλήτοισι, VIII. 101. των δὲ τῶν ἐπικλήτων, IX. ibi vide proxime praece- 2) Invocatus, Auxilio , i. q. σύμμαχος, ut ait us, Auxiliaris. V. 75. Ἐπικαλέεσθαι,

ι, (jon. pro ἐφικνεῖσθαι) enire ad, Attingere. λα λέγων ἐπίκεο ἀληθέ- Sermone tuo verum gisti, VII. 9. a. 2) Per- e, Percutere. τὸν Ἑλλή- κέλευε τριηκοσίας ἐπικέσθαι πληγάς, VII. 35. a. N. μᾶλλον ἐπικνέεται κατα- egebatur olim III. 108. nc ἐσικνέεται. Vide Var. Not. et confer ἐξικνέε-

Ἐπίκοινα, Adverb. i. q. ἐπικοίνως, (ab Adject. ἐπίκοινος) In commu- ne, Promiscue. χρηστήριον τὸ ἐπίκοινα ἔχρησε ἡ Πυθίη τούτοισί τε καὶ Μιλησίοισι, VI. 77. m. ταῖσι γυναιξὶ ἐπίκοινα χρέωνται οἱ Μασσαγέται, I. 216. a. ubi olim quidem ἐπὶ κοινὰ edd. Conf. mox Ἐπίκοινος.

Ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, Communis, Ad plures in commune per- tinens, Promiscuus. Ἀργείοισι καὶ Μιλησίοισι ἐχρήσθη ἐπίκοινον χρηστήριον, VI. 19. a. ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, IV. 104. a. 172. a. m. 180. f. Conf. Ἐπίκοινα.

Ἐπικουρέειν, Auxilio venire. ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπικούρεε, IV. 128. f.

Ἐπικουρίη, ης, ἡ, Auxilium, Au- xiliares. ἐπεκαλέοντο ἐκ Θεσσα- λίης ἐπικουρίην, V. 63. m. 80. f. VI. 100. a. ἐπικουρίη ψυχρή, VI. 108. a. m.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ, Auxiliator. οἱ ἐπίκουροι, Auxiliares, II. 152. m. et f. III. 91. f. 145. f. 146. m. et f. Etiam Satellites intelligun- tur ἐπίκουροι, ut I. 64. a. VI. 39. f.

Ἐπικουφίζειν, Levare. τὴν νῆα ἐπι- κουφισθεῖσαν οὕτω ἀποσωθῆναι, VIII. 118. f.

Ἐπικρατέειν, 1) Vincere, Victo- riam reportare, Superare. ἐπι- κρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι, Vincere aut mori, VII. 104. f. ἐπεκρά- τησε τῇ στάσει Μίνως, Suà fa- ctione vicit; vel Superior dis- cessit e lite, II. 1. f. ὁ Νεῖλος πλήθεϊ ἐπικρατέει, scil. τοῦ Ἴστρου, Aquae copià vincit (superior est) Nilus, IV. 50. a. ubi nunc quidem ex aliis codicibus ἀποκρα- τέει editur, sed nec spernendum

istud. Simillimum certe exemplum, si Πέρσαι ἐπικρατήσειαν ... ἐθέλοι ex p. 187. ed. pr. H. Steph. citavit Portus; at ibi quidem verba hæc non leguntur, et vera illorum sedes adhuc me præteriit. πολλὸν ἐπικρατέων, *sc.* ... , VI. 138. *m.* τῇ μάχῃ ὡς ἐπικρατήσασι, V. 116. *b.* τοὔνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μέλητι..., *Vit. Hom.* 13. *Frequenter construitur cum Genitivo ejus quem vincimus.* ἐπικρατήσαι τῶν ἰχθύων, VIII. 94. *m.* ἐπεκράτησε μάχῃ τῶν Γαλλων, VII. 166. *m.* τίῳ τρόπῳ τῶν ἀνδρῶν τουτέων ἐπικρατήσομεν, VII. 234. *f.* ἐπεὰν ἐπικρατήσῃ τοῦ ... , III. 32. *a.* ἢν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλέϊ, Si apud regem (*i. e.* judicio regis, lite a rege judicatâ) illum vicit, IV. 66. *m. f.* οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι, Non amplius potuisse illos vim ignis superare, I. 86. *extr.*

2) Potiri, In potestatem suam redigere. ἐπικρατήσας τῶν πρηγμάτων, Potitus rerum, IV. 164. *a.* καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρήθη· οὐ δυνάμενος δὲ ἐπικρατῆσαι, *nempe* αὐτῆς, V. 71. *m.* ἐπεὶ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν, VI. 116. *a.*

3) Obtinere (Tenere) imperium, In potestate habere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, Maris imperium tenebant, I. 17. *f.* *Sic,* βασιλέος ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης, VII. 139. *m. f.* πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσειν τῆς θαλάσσης, V. 36. *m.* ἐπικρατέει γὰρ ταύτης, Nam hæc (insula) imperio il-

lius erat subjecta, III ... *Sic* τῶν ἐπικρατέει, II. ... *valet ac* τῶν ἄρχει ibid. ... τῶν Περσέων ἔσω χρόνου ... θεὸς ... , IV. 11...

Ἐπικτᾶσθαι, *sive* Ἐπικτέα... super adquirere, Ad... ... χρεώμενοι νόμ... λαι ... ἐπεκτέωνται, I...

Ἐπίκτητος, ον, ὁ, ἡ, Adq... Delta Aegyptiorum ἐ... ... ἐπίκτητος γῆ καὶ ... ποταμοῦ, II. 5. *a.* 10. ... Αἰγύπτου ἐπίκτητον (γυ... τιμῇ ἔχει, Uxorem ex ... adquisitam, Insuper ... Adventitiam, III. 3. ...

Ἐπικυΐσκεσθαι, Superfoet... κυΐσκεται μοῦνον πάντων λαγὸς, III. 108. *m.* N...

Ἐπικυρέειν, *i. q.* κυρέειν, ... καθαρσίου ἐδέετο ἐπικυρῆσ... *edd.* I. 35. *a. ubi nun...* κυρῆσαι, *sed neutiquam ... nandum compositum.*

Ἐπιλαμβάνειν, 1) Preh... Corripere, Invadere. λοιμὸς τὸν στρατὸν καὶ ... VIII. 116. *m.* (*quâ noti... dem alibi verbum* ὑπολα... *quentat Noster: vide* VI. ... *ibi Not.*) 2) Cohiber... nere. ἐπιλαβόντες τὸ κλ... ὀπίσω ὁδοῦ, II. 87. *m.*

Med. Ἐπιλαμβάνεσθ... *Genitivo*, 1) Insuper n... *et simpliciter* Nancisci. τεω ἐπιλαβόμενοι, I. 12... 23. *m. f.* προφάσιος ἐπι... Occasionem (Speciosa... sam) nancisci, III. 3... VI. 13. *m. f. ubi etiam* ... *test* Arripere occasion... *cut* VI. 49. *f. ubi* ἀρπαν...

πιλάβοντο. 2) Manu pre-
ere et firmiter tenere,
λαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηός,
114. *Quando simpliciter*
endere *vel* Arripere *signi-*
construitur etiam cum Ac-
ivo: τὰ δέρματα (τῶν πολι-
) ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων,
52. *m.*
Manum injicere, Adgre-
nvadere, Adoriri. ἐπιλα-
τῶν νεῶν, VI. 113. *extr.*
f. Συνεπιλαμβάνεσθαι.) 4)
ipere verbis, Invehi *in*
em. Sic olim quidem edeba-
χαλεπῶς ἐπελαμβάνετο ἡ μή-
ῦ παιδός, II. 121, 4. *a.*
unc simpl. ἐλαμβάνετο *ex*
s adscitum, sed istud denuo
avit Schaef.
πειν, Illucescere, Adpa-
ῶς σφι ἡμέρη ἐπέλαμψε,
14. *a.* ἔαρος ἐπιλάμψαντος,
tente vere, Primo vere,
130. *a. Conf.* Ὑπολάμπειν.
πτος, ου, ὁ, ἡ (*jon. pro*
πτος) Deprehensus. εἰ ἐπί-
τος ἀφάσσοντα ἔσται, Si
ehensa fuerit palpans *il-*
III. 69. *m. ubi perperam*
ἐπίλαμπτος. *Vide Var. Lect.*
ιε.
θάνεσθαι, Oblivisci. τοῦ-
μὲν τῶν ἐντολέων μεμνημένος
λαθάνετο, III. 147. *b. Conf.*
ήθεσθαι.
ειν, Lævigare, Lenire.
ph. τοσαῦτα ἐπιλεήνας τὴν
γνώμην, Lenivit, Mol-
Xerxis sententiam, VII.
extr. Conf. Λεαίνειν.
ω, 1) Dictis adjicere. λό-
ἰνδε ἐπιλέγοντες, Narratio-
vel Rationem hancadji-

cientes, II. 156. *m.* VII. 147. *a.* VIII. 49. *m. f. Sic* τοιαῦτα ἐπιλέγοντες ποιεῦσι ἐμοί γε οὐκ ἀρεστά, II. 64. *f.* Simul *vel* Deinde dicere: κεφαλὰς ταύτας παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει ὡς *etc.* IV. 65. *f.* παίζουσι -- ἐπιλέγοντες *etc.* V. 4. *f.* 2) Seligere. ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν τοὺς *etc.* III. 44. *f.*

Medium Ἐπιλέγεσθαι, 1) Deligere, Seligere sibi. ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων (*scil.* ὅσους ἐβούλετο, *aut simile quid,*) ἐξήγαγε, Selectos Babylonios eduxit, III. 157. *m.*

2) Legere, Perlegere *epistolam, librum; quod vulgo* ἀναγινώσκειν. λαβὼν τὸ βιβλίον (*vel* τὰ γράμματα) ἐπελέγετο, I. 124. *a.* 125. *a.* II. 125 *m.* III. 41. *a.* 43. *a.* 128. *m.* V. 14. *b.* VII. 239. *extr.* VIII. 22. *a.* 128. *f.* 136. *a.*

3) Secum cogitare, Reputare, Perpendere; *quod aliâs* ἀναλογίζεσθαι. Ταῦτα ἐπιλεγομένῳ Κροίσῳ, I. 78. *a.* II. 120. *a.* VI. 9. *a. m.* 86, 1. *f.* ἄλλα τε πολλὰ ἐπιλεγόμενος, VII. 47. *f.* πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, Reputans quidlibet accidere sibi posse, VII. 49. *f.* τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, Nil curare quid agant hostes, VII. 236. *f.* ἐπ' ἀμφότερα ἐπιλεγόμενοι παρεσκευάδατο, IX. 97. *f.* μήτε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεο, VII. 50, 1. *a. et f.* ἐπιλεξάμενον ὡς οὐδὲν εἴη *etc.* I. 86. *f.* V. 30. *m.* οὐδαμᾶ ἐπιλεξάμενος μή κοτέ τίς μοι ἐπαναστταίη, III. 65. *m. ubi* Metuendi *notionem includit hoc verbum, sicut* VII. 149. *a. et passim alibi, vide Not. ad* VII. 149. ταῦτα τῶν

στρατηγῶν ἐπιλεγομένων, Haec dum Inter se disseruerunt duces, VIII. 51. a. *In Vita Hom. c.* 2. ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην, Commemorans *reddunt, sed et ibi commode* Reputans *intelligi potest. Conf.* Ἐπιλογίζεσθαι.

Ἐπιλείπειν, *idem fere ac* ἀπολείπειν, Relinquere, Deserere, Destituere, Deficere. *Cum Accusat.* τοῦ θέρεος, τῶν ὄμβρων ἐπιλειπόντων αὐτοὺς, *scil.* τοὺς ποταμοὺς, Aestate quum imbres Destituunt (Deficiunt) fluvios; quum cessant imbres augere illos, II. 25. *f.* κοῖον δὲ πινόμενόν μιν (*nempe* τὸν Ξέρξεα) ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, VII. 21. *m. N.* Σκάμανδρος - - ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον *non* (*uti olim in Not. ad h. l. et ad* II. 19. *m. praeeuntibus aliis censueram*) *intelligendum* κατὰ τὸ ῥέεθρον, *sed* ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον, Deseruit, Destituit fluxum *vel* cursum suum, *sive rectius* Alveum suum, (*nam* ῥέεθρον *manifeste* Alveum *dixit Noster* VII. 127. *m. et* IX. 51. *a.*) *id est* Desiit fluere, et aquam bibendam praebere exercitui. *Ibi alii olim* ἀπέλιπε, *unus codex* ἐπελίπετο. *Confer Wesselingii Notam, in quà perperam* VII. 125. *citatur, quum* VII. 127. *debuisset.*

Alibi absolute ponitur; sed ita ut, originem formulae si spectes, subintellectus olim fuisse videatur Accusativus. Sic, Μέλανα ποταμὸν, οὐκ ἀντισχόντα τότε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἐπιλιπόντα, *nempe* τὸ ῥέεθρον, VII. 58. *f. Similiter* VII. 127. *f.* ταῦτα πάντα πολύγονα πεποίηκε ἡ σοφὴ τοῦ θείου προνοίη ἐπιλίπῃ (*scil.* τοὺς ἀνθρ[...] πισθιόμενα, III. 108. *a* *nulli quidem* ἐπιλίπηται,

Ἐπιλήθεσθαι, Oblivisci. ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα ἐ[...] θομαι, Vir cujus nom[...] volens obliviscor, I[...] *id est*, Mentionem e[...] (Edere illud) nolo, *modum* μέμνημαι *prop*[...] ni, *dein* Mentionem *gnificat: alii quidem* σομαι. *praeferunt. In quae hic obtinet, s*[...] *alibi ait*, τοῦ ἐπιστάμ[...] νομα, οὐκ ἐπιμνήσομαι *m. f. Imperf.* τούτων ἐ[...] θετο, Horum (*qua*[...] *fuerat*) ultro oblitus lam eorum fecit me[...] III. 75. *a. Praet. Me*[...] ναντο, τὰ πρῶτα ἐπι[...] (Oblitos se esse prio[...] ὕστερα οὐ συνιέναι, II[...] *ubi alii* ἐπιλελῆσθαι, *Not. Conf.* Ἐπιλανθάν[...]

Ἐπιλογίζεσθαι, Secum ἐπιλογισθέντες ὅτι *etc.* *a. Conf.* Ἐπιλέγεσθαι.

Ἐπίλοιπος, ὁ, ἡ, Reli[...] ἐπίλοιπα τοῦ λόγου, IV[...] τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολί[...] *m. f.* μῆνας ἑπτὰ τοὺς τῆς πληρώσιος, III. 6[...] *Conf.* Πλήρωσις.

Ἐπιλυπέειν, Insuper inc[...] re, Molestiam crea[...] γὰρ μᾶλλόν σφεας ἐπελ[...] 50. *a. ubi olim simpl.*

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, Qui o[...] et expugnari potest. μαχον τὸ χωρίον τῆς ἀ[...] Quà parte expugna[...]

arx, I. 84. *m. f.* (*ubi opponitur* τὸ ἄμαχον.) τῇ μάλιστα ἔσκε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, VI. 133. *f.* ᾗ τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός, IX. 21. *a. ubi non de muro aut munimento agitur, sed de tractu terrae acclivi et quidem de* Eà parte *illius tractus*, quae impressioni equitatus hostis maxime patebat, in quam equites hostium facillime impressionem facere poterant.

Ἐπιμέλεια, ης, ἡ, Cura. διότι ἑωυτοῦ οὐδεμίην ἐπιμέλειαν ποιεῦνται, VI. 105. *f.* τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, *Vit. Hom.* 24. *m.* οὐκ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον, *Vit. Hom.* 56. *m.* ἐπιμελίης προσγινομένης, *Vit. Hom.* 5. *a.* πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν (αὐτοῦ), ibid. 7. *m.*

Ἐπιμελὲς, έος, τὸ, Quod alicui curae est; Quod animum alicujus advertit. Κύρῳ ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε, I. 89. *a.* ἐπιμελές μοι ἦν, (*nempe* ὁρᾷν τὸν χοῦν *etc.*) II. 150. *a.* ἀλλά οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελές, III. 40. *a.* ὡς δὲ παρεξήϊε ἡ γυνὴ, ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο: *nempe* τοῦτο. *Et mox*, ἐπιμελὲς δὲ ὥς οἱ ἐγένετο, V. 12. *m.* VII. 37. *m. f.*

Ἐπιμέμφεσθαί τι, Conqueri de aliquà re. ὥστε σε μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι, I. 116. *m.* ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν Μίνως ἔπεμψε δακρύματα, VII. 169. *m.* ἐπιμεμφ. τινὶ τὶ *vel* ἀντί τινος, Crimini dare alicui aliquid; Infensum esse, Succensere alicui ob aliquid. τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ, I. 75. *a.* ἴσως τι ἐπιμεμφόμενοι Ἀθηναίων τῷ δήμῳ, VI. 124. *a.* ἀντὶ τούτων Αἰγύπτιοι -- ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, IV. 159. *f. ubi quidem ambigi potest utrum juncta intelligi debeant verba* ἀντὶ τούτων ἐπιμεμφόμενοι; *an ista* ἀντὶ τούτων ἀπέστησαν, ἐπιμεμφόμενοι (*scil.* αὐτὰ) Ἀπρίῃ. *Conf.* Μέμφεσθαι.

Ἐπιμήκης, εος, ὁ, ἡ, Praelongus. ἀγκύρας κατῆκαν ἐπιμήκεας, *sic bene noster cod. Flor.* VII. 36. *a. ubi alii vulgo* (*quod sciam*) *omnes* περιμήκεας.

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, Menstruus. τὰ Ἐπιμήνια, Menstrua sacrificia, *quae* ἐμμήνια ἱερὰ *dicit Sophocl. Elect.* 281. *Et apud Tragicum quidem* Victimae cæsæ *intelliguntur: apud Herodotum vero, quum* VIII. 41. *m. ait* ὡς ἐόντι (serpenti qui Minervae templum in Acropoli Athenarum habitare putabatur) ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι προτιθέντες, Menstrua *ista* sacrificia, *sive* Oblationes menstruae, *non* victimæ *sunt*, *sed* placentae melle conditae, quibus vesci serpens ille putabatur. *Vide Not. ad h. l. Similiter apud Polybium* XXXI. 20, 13. *et* 22, 12. *sunt* Menstrua cibaria, *sed illa quidem militibus distribuenda. Conf. quae ad Polyb.* XXXI. 20. *olim notavimus.*

Ἐπιμήχανος, ὁ, ἡ, Qui machinatur, Molitur. κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων, VI. 19. *m. in Orac.*

Ἐπιμιμνήσκεσθαι, Mentionem facere, Commemorare. *Cum Genitivo:* ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων, I. 5. *extr.* τούτων ἐπιμνήσομαι, I. 177. *extr.* τοῦ καὶ πρότερον ἐπεμνήσθην, I. 85. *a.* τοῦ εἵνεκα του-

τέων ἐπιμνησθῆν, VIII. 55. a. Cum praepositione περὶ et Genitivo: τῶν (συμμαχίδων) τοῦ μεγάθεος πέρι ἐπιμνήσομαι, II. 102. f. Simul cum Accusat. et Genitivo sive expresso sive subintellecto: τὰ δ᾽ ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτέων, II. 3. extr. τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες, καὶ περὶ αὐτοῦ; I. 14. extr. τῆς τε μάχης -- πολλὰ ἐπιμνησάμενοι καὶ τὴν Ἀθηνέων ἄλωσιν, VI. 136. m. Not.

Ἐπιμιξίη, ης, ἡ, Mutuum commercium. ἐούσης (αὐτοῖσι) ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τυρσηνούς, I. 68. a.

Ἐπιμίσγεσθαί τινι, Commercium aliquod cum aliquo habere. Κόλχοι ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ, -- Φοινίκων ὅσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, II. 104. f. μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ, II. 151. extr. ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι, I. 185. extr.

Ἐπιμνᾶσθαι, vide Ἐπιμιμνήσκεσθαι.

Ἐπινέειν, Adcumulare, Denuo Superne imponere. ἔτεος ἑκάστου ἀμάξας ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυγάνων, IV. 62. a. ubi paulo ante dixerat φρυγάνων φάκελοι συννενέαται.

Ἐπίνειον, ου, τό, Navale, Portus. τοῦτο γὰρ (τὸ Φάληρον) ἦν ἐπίνειον τότε τῶν Ἀθηναίων, VI. 116. f.

Ἐπινέμεσθαι, Depasci, Depascendo absumere. τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὸ ἄστυ ἅπαν, V. 101. a.

Ἐπινέφελος, Nubibus obductus. τὰ ἐπινέφελα, Coelum nubibus obductum. οὔτε ἐπινεφέλων ἐόντων, VII. 37. m. N.

Ἐπινοέειν, 1) Excogitare. ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανα ἐξευρεῖν, I. 48. f. 2) Inducere in animum, In animo habere, Destinare. πάντα ὅσα ἐπινοέω ποιέειν, III. 134.

m. ἐπιθέμενοι ἐπενόεον στρα
65. a. ἐπενόεε πρῆγμα
κατεργάσασθαι, V. :
ποιέειν ἐπινοέει ἐπιθήσε
Hom. 6. m. f. ἐπινοέ
V. 30. m. non sign
Portus reddidit, Sic a
animo voluto, Hoc
habeo; sed e praeced
bis repetendum est ἐ
καταξήειν ὑμᾶς, In Hun
Hac ratione in pat
reducere cogito.

Passivum ἐπινοηθῆ
notione usurpatur atq
nam. 2. Πολυκράτης
Ἑλλήνων δὲ θαλασσοκρ
ἤθη, III. 122. a. αὐ
ἐπινοηθῆναι, VI. 115.
codices nonnulli, pr
alioquin, αὐτοῖσι p
quasi passivâ notion
dum verbum esset, id
ctione parum necessar
librarii natum videtur

Ἐπιορκέειν τὰς βασιληΐας ἱσ
regios pejerare, Per
res jurando pejerare

Ἐπιοῦσα ἡμέρη, vide in

Ἐπίπαν (proprie, ἐπὶ
universum, Omnin
παν ὀγδώκοντα τάλαντα
sa summa (In un
octuaginta talenta,
f. ὡς τὸ ἐπίπαν, Ut p
Plerumque, IV. 6
50, 1. f. 157. extr.
3. f. Alii ubique τὸ ἐ
junctim pingunt.

Ἐπιπάσσειν, Inspergere
ἐπιπάσσοντες, Lacti in
(nempe, cicadas sole
in pulverem comm
IV. 172. a.

[Ἐπιπυρᾶσθαι, v. Πειρᾶσθαι num. 1.]

Ἐπιπίπτειν, Invadere, Irruere. κεινῇσι (τῇσι πόλισι) ἐπιπίπτοντες, V. 115. *f.* *idem quod* ἐσπίπτοντες ἐς αὐτάς, ibid. *paulo ante.* ἀφυλάκτῳ αὐτῷ ἐπέπεσον, IX. 116. *extr.* τοῖσι βαρβάροισι ὁ Βορῆς ἐπέπεσε, VII. 189. *f.* ἐπέπεσον φερόμενοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, VII. 210. *m.*

Ἔπιπλα et Ἐπίπλοα, τὰ, Supellectilia, Bona mobilia. ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἐπίπλοα, I. 94. *f.* τὰ ἔπιπλα ἀποδόντων τῶν Ἰώνων, I. 150. *b.* ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα, I. 164. *f.* III. 135. *m.* VI. 23. *f.* VII. 119. *f.* *Vide Suidam, Glossas ex Herod.* I. 150. *et Koen. ad* Gregor. §. cxi.

Ἐπιπλέειν, (*i. q.* ἐμπλέειν, *quod vide suo loco.*) Navigare in *navi quâdam. Sic quidem pro* ἐνέπλεον, VII. 184. *extr. haud male* ἐπέπλεον *praefert noster cod. Flor. Similiter* οἱ ἐπιπλέοντες, VII. 98. *a. dicuntur qui* ἐπιβατεύοντες, VII. 96. *a. Conf.* Ἐπιπλώειν.

Ἐπίπλεος, έη, εον, Plenus, Repletus. λειμὼν ἐπίπλεος κρεῶν ἑφθῶν, III. 18. *a.* τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων παραθέντες, VI. 139. *m.* τράπεζαι ἐπίπλεαι μηλείων κρεῶν, I. 119. *m.* (*ubi quod ex superioribus editionibus in nostram quoque irrepsit,* ἐπιπλέαι *penacute scriptum. id tam codicum nostrorum præscripto, quam Grammaticorum de Accentu in declinatione Adjectivorum decretis, adversatur.*) πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, VII. 45. *f.*

Ἐπιπλήσσειν τί τινὶ, (*i. q.* μέμφεσθαι) Reprehendere aliquid in aliquo. τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς οὐ ποιήσω, III. 142. *a. m.* VII. 136. *f.*

Ἐπίπλοα, τὰ, *vide* Ἔπιπλα.

Ἐπίπλοος, ὁ, Omentum. τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεὶς ὁμοῦ, II. 47. *f.*

Ἐπιπλώειν, Navibus advehi, Enavigare contra. λέγουσι ὡς - - Σάμιοι ἀπελοίατο αὐτὸν, νηυσὶ μακρῇσι ἐπιπλώσαντες, I. 70. *m.* V. 81. *b.* ἐπεὶ ἐπέπλωον οἱ Φοίνικες, οἱ Ἴωνες ἀντανῆγον τὰς νέας, IV. 14. *a.* ὡς οὐδείς σφι ἐπέπλωε, VIII. 9. *b.* ὁρέοντες οἱ στρατηγοὶ ἐπιπλέοντας (*scil.* σφίσι *vel* ἐπὶ σφέας) νηυσὶ ὀλίγῃσι, Duces conspicati illos adversus se navigantes paucis navibus, VIII. 10. *a. Aliâ notione alibi positum verbum* ἐπιπλέειν *paulo ante vidimus. Conf.* Ἐπαναπλώειν.

Ἐπιῤῥέειν, Adfluere, Ad *aliquem locum* confluere. *Metaphorice,* ἐπιῤῥεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ γινομένων πλεύνων, IX. 38. *a. Et mox iterum,* ἐπιῤῥέουσι οἱ Ἕλληνες αἰεὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, ibid. *b.*

Ἐπιῤῥωννύειν, Corroborare, Vires et animum addere. αὗται (αἱ νῆες) δή σφεας ἐπέῤῥωσαν ἀπικόμεναι, VIII. 14. *m.*

Ἐπίσημον, τὸ, τῆς νηὸς, Insigne navis, VIII. 88.

Ἐπίσημος, ὁ, ἡ, 1) Insignis, Illustris. Ἑλλήνων τινὲς, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, II. 20. *a.* 2) Signatus. ἔχειν χρυσὸν πολλὸν μὲν ἐπίσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἄσημον, IX. 41. *m.* 3) Inscriptus, Inscriptione instructus. ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα, Donaria nullo titulo signata,

Nullam inscriptionem præ se ferentia, I. 51. *f.*

Ἐπίσης, *vide in* Ἴσος.

Ἐπισιτίζεσθαι, Frumentum, Commeatum advehere, Rei frumentariae prospicere. *ἐκ ταύτης (τῆς κώμης) ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ Ἕλληνες*, VII. 176. *extr.* *ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιεύμενοι*, IX. 50. *f.* *quod ait*, *ἐπὶ τὰ σιτία οἰχόμενοι*, IX. 51. *extr.*

Ἐπισκευή, ῆς, ἡ, Reparatio, Refectio *aedificii*. *ἐς ἐπισκευὴν τούτων τῶν ἱρῶν ἐδίδου οὐδέν*, II. 174. *f.* *λίθους ἐς ἐπισκευὴν ἐκόμισε*, II. 175. *a.*

Ἐπισκήπτειν τί τινι, *vel* Ἐπισκήπτειν *τινὶ seq. Infin.* Injungere, Mandare alicui aliquid. *ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω, - - μὴ περιϊδεῖν etc.* III. 65. *m.* *ἐπισκήπτοντος ἐμεῦ (ὑμῖν) τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήξασθαι*, VII. 158. *a.* *ubi vulgo redditur:* Quum Obtestarer vos; *nec id male, sed proprie hoc ait*, quum Incumberem apud vos, Instarem, Mandatum vobis darem atque urgerem. *Nonnihil diversa verborum structura obtinet*, III. 73. *m.* *μέμνησθε τὰ ἐπίσκηψε Πέρσῃσι - - μὴ περιεωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν*, *ubi praegnans (quod vocant) verbum est* ἐπισκήπτειν, *et praeter notionem* Injungendi *Persis ut operam darent quo recuperarent imperium, includit notionem* Comminandi *eisdem et* Imprecandi Deorum iram, *si id non curarent: (conf. cap. 65. m. et vide supra* Ἐπικαλέειν *num. 3.) quo spectat Glossa apud Hesychium*, Ἐπισκήπτω· ἐπαρῶμαι.

Potest vero etiam eidem loco convenire videri notio Objurgandi, Reprehendendi, *quam et Suidas et Hesychius adnotarunt scribentes:* Ἐπισκήπτει, δοκεῖ· ἐπιτιμᾷ: *et* Ἐπισκηπτέτω· ἐπιμεμφέσθω.

2) *Controversus est locus* IV. 33. *f.* *ubi quum consentientibus libris sic vulgo editum legeretur*, *τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν, κελεύοντας προπέμπειν σφέα*, *equidem cum Schaef.* *τοῖς πλησιοχώροις edidi; quod factum nollem. Delendum erat comma, inter ἐπισκήπτειν et κελεύοντας importune interjectum; nam accusativus τοὺς πλησιοχώρους a verbo κελεύοντας regitur; et ἐπισκήπτειν κελεύοντας significat* Incumbere, Instare jubendo *vel* mandando, *id est*, Instanter, Operose jubent mandantque.

3) Ἐπισκήπτειν *neutraliter*, *(sicut ἐνσκήπτειν et κατασκήπτειν)* Incidere, Incumbere, Irruere, Invadere. *Hac quidem notione olim* VII. 10, 5. *a.* *vulgo legebatur ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ ἐπισκήπτει τὰ βέλεα. Similiter τὸν λοιμὸν ἐπισκήψαντα ἐς τὴν ἅπασαν Procopius dixit in verbis a Suida adpositis. Sed apud Nostrum loco cit. alii codices ἀποσκήπτει dederunt, activà notione, scil. ὁ θεός, quod vocabulum ibidem et paulo ante praecedit, et paulo post repetitur.*

Ἐπισκιάζειν, Obumbrare, Umbrà tegere, *et simpliciter*, Tegere. *τῇ μὲν (πτέρυγι) - - - τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν*, I. 209. *a.* *et f.* *Conf.* Σκιάζειν.

Ἐπίσκοπα, *pro ἐπισκόπως, id est,*

ὥστε τυχεῖν τοῦ σκοποῦ,
aliâs εὔστοχα, Dextre, So-
r, Ita ut scopum ferias.
λδες ἤδη οὕτως ἐπίσκοπα το-
ας; III. 35. m.
ίζειν, Scythico more in-
ere vinum, VI. 84. *f.* *N.*
ν, Attrahere. ἐπισπάσθαι,
trahere, Sibi comparare.
ν ἐπισπάσωνται κέρδος, III.
Perperam vero olim ἐπι-
νος edebatur III. 14. *f.* III.
. *et f. et alibi passim, pro*
όμενος, quod vide in 'Επι-
θαι.)
στὴρ, ῆρος, ὁ, Marculus,
ulus quo attrahitur ja-
ἐπιλαμβανόμενος τῶν ἐπι-
ήρων — χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι
ἐπισπαστῆρσι, VI. 91. *f.*
σις, ιος, ἡ, Libatio, Effu-
nfusio. κατὰ τὴν ἐπίσπεισ-
ῖ οἴνου, (*in sacrificiis,*) II.

ειν, Effundere, Infunde-
ibare. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ οἶνον
τοῦ ἱρηΐου ἐπισπείσαντες, II.
. οὔτε καταρξάμενος, οὔτ'
ίσας, IV. 60. *f.* ἐπεὰν οἶνον
ίσωσι κατὰ τῶν κεφαλέων,
2. *m. f.*
θαι, (*Aor.* 2. *Conf.* 'Επί-
1) Sequi, Comitari.
ιμ Κροῖσος ἐπισπόμενος Καμ-
π' Αἴγυπτον, III. 14. *f.* *ubi*
erperam ἐπισπωμ. *edd. Sic*
. 31. *a. et f.* 132. *f.* VI.
Νείλεῳ τῷ Κόδρου ἐπισπό-
ἐπὶ Μιλήτου κτιστύν, IX.
. εἰ μή οἱ (ἡ) τύχη ἐπίσποι-
isi ei fortuna adfuerit,
m. εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο,
10, 4. *f.*
Insequi *hostiliter*, Persequi. τούτοισι ἐπισπόμενοι φεύγουσι, I. 103. *f.* ἔφευγον ὀπίσω· οἱ δὲ, ἐπισπόμενοι ἔκτεινον, III. 54. *f.* τὴν μὲν Τροιζηνίην (νέα) αἱρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι, VII. 180. *a.* ἐξ ἐναντίης ἐπισπόμενοι, Ex adverso ingruentes, et invadentes, VII. 225. *f.* VIII. 7. *m.*

'Επιστάναι, (*jon. pro* ἐφιστάναι) 1) Constituere supra, Praeficere. *Hinc* οἱ ἐπεστεῶτες, Praefecti, Praepositi, II. 148. *m.* τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος, VII. 117. *a. Sic* τοὺς ἐπὶ τουτέων ἐπεστεῶτας *codd. et edd. nonnulli* IV. 84. *b. ubi nos cum aliis duo verba* ἐπὶ τουτέων *abjecimus, ut* ἐπεστεῶτες *ibi nil aliud nisi* Adstantes *significet. Vide Var. Lect. et Not.* τὸ ἐπιστάμενον τοῦ γάλακτος, Id quod in lacte Superne stat, Supernatat, IV. 2. *f. Perperam vero olim*, I. 196. *m. editum erat* τῷ τὸ ἐλάχιστον ἐπισταμένῳ, *ubi verum erat* ὑπισταμένῳ.

2) Statuere *vel* Constituere ad, juxta, *vel* adversus. ἐπιστήσαντες κύκλῳ τὸ σῆμα (*id est,* περὶ τὸ σῆμα κύκλῳ) ἱππέας τοιούτους, IV. 72. *f. N. Hinc* ἐπέστην, Accessi, Sto apud *vel* ante. ἐπεί τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλι ἐπέστησαν, IV. 203. *a. Et* οἱ ἐπεστεῶτες, Adstantes, In propinquo stantes, I. 59. *a.* IV. 84. *b. N.*

3) 'Επιστάναι τινὶ ἀγῶνα, *i. q.* ἱστάναι *vel* ἐνιστάναι ἀγῶνα ἐπί τινι, In memoriam et honorem alicujus Instituere (Celebrare) ludos. ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν

ἐπιστᾶσι, I. 167. m. καί σφι μεγαλωστὶ θύουσι, - - καὶ ἀγῶνα ἱππικόν τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστᾶσι, VI. 38. a.

Ἐπίστασθαι, 1) ut apud alios, sic et apud Nostrum, Scire, Nosse, significat. Sic ἀτρεκέως ἐπίστασθαι τὴν τέχνην, III. 130. a. πάντα ἠπίστατο τὰ ἐν τῷ ἱρῷ ἄμεινον ἢ etc. VIII. 35. b. Et absque augm. ἐπίστατο, VIII. 136. a. m. ubi tamen ἠπίστατο praeferunt alii. τὸ δὲ μὴ ἐπιστέαται, (jon. pro ἐπίστανται) τοῦτο φράσω, III. 103. a. ἔνθεν ἐμάνθανε ἕκαστος - - οὐκ ἠπιστέατο, (jon. pro ἠπίσταντο) II. 53. a. ἵνα Πέρσαι ἐπιστέωνται seq. Accus. cum Infinit. III. 134. a. m. ἐπίσταο δὲ, (i. q. ἐπίστασο, Scito,) - - ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος etc. VII. 209. m. ubi dicere potuerat, ὅτι vel ὡς ἐστι οὐδὲν etc. sed majorem vim habet oratio omissâ conjunctione.

Construitur verbum Ἐπίστασθαι *etiam cum nuda Infinitivo absque Accusativo:* οὐκ ἐπισταμένους λογίζεσθαι, II. 16. a. οὔτι ἀμύνεσθαι ἐπιστέαται, Repugnare, resistere hosti, nesciunt, IV. 174. *Peculiaris vis huic verbo in hujusmodi formulâ:* ἐπίστασο εἶναι αἰεὶ τοιοῦτος, Scito constanter esse talis, *id est* Cura ut constanter talem te praestes, VII. 29. *f. Cujus loci ope alium difficilem et controversum locum,* III. 15. *a. perspecte ac felicissime, ut quidem nunc sentio, expediwit eruditus et eximiae spei juvenis Werferus, cujus praematuram mortem nondum dedolui:* εἰ ἠπιστήθη μὴ πολυπρηγμονεῖν, Si scivisset novas res non mo-

λιέειν. Si satis prudens
Si potuisset sese a nova
rum molitione retinere
Var. Lect. et Not. ad l.
liter quâdam ratione di
id quod de Socrate loqu
nophon refert. Memor
9, 4. *ubi postquam di*
τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ γιγν
χρῆσθαι αὐτοῖς - - ἔκρινεν,
tes judicabat, qui bo
bona cognita haberet
dem his etiam uti,
eumdem hoc etiam in
sà vitae actione sequ
adjicit: καὶ τὸν τὰ αἰσχ
εὐλαβεῖσθαι σοφόν τε καὶ
ἔκρινεν, et Sapientem V
que cultorem judicab
qui fugere nosset
quo loco (sicuti passim
ejusdem utilissimi libri
nuina Philosophi senten
perspicue quam acute e
doctissimos fefellit inte

2) *Frequenter vero*
σθαι *apud Nostrum nil*
Putare, Existimare,
Et semel quidem adjicit
δόξῃ. τὴν Σάμον ἐπιστέ
καὶ Ἡρακλέας στήλας ἴσον
VIII. 132. *f. Alibi nu*
bum ponitur: ἐπιστάμε
τότε τελευτῆσαι, I. 122.
στασθαι γὰρ ὡς βουκόλου
I. 122. *m.* ἐπιστάμενος
ἀνακτείσει μιν, I. 156. *a.*
cum Acc. et Inf. Exist
III. 140. *a.* ἠπιστέατο, (
σταντο,) Putabant, III
et f. VIII. 5. *f.* 25. *a.*
Cum Participio: εὖ ἐπίσ
τὸς σχήσων τὴν βασιληΐην
sibi persuaserat, V. 4

Ἐπιστέλλειν, Mandatum dare, *sive scripto, sive ore. Nuncius a Scythis ad Darium cum donis quibusdam ambiguis missus, ait,* οὐδὲν οἱ ἐπεσταλθαι ἄλλο ἢ δόντα (αὐτὸν) τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι, IV. 131. *a.* καί μοι ἐκ βασιλῆος ὧδε ἐπέσταλται *ait dux exercitus Persici,* VI. 97. *m.* ἐπέστειλαν, VII. 139. *f. non tam reddi debebat* Miserunt, *quam* Nunciarunt, *scil.* ea quae in tabellâ scripta erant.

Ἐπίστιον, ου, τὸ, Familia, Ejusdem foci socii. ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων, V. 72. *a.* 73. *a.*

Ἐπίστιος, ου, ὁ, ἡ, (*jon. pro* ἐφέστιος,) Ad focum et lares alicujus confugiens, Supplex. ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο, I. 35. *m.* Ζεὺς Ἐπίστιος, Jupiter Larium præses, Foci et aedium praeses, Familiae custos, I. 44. *b.*

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, Mandatum. (*Conf.* Ἐπιστέλλειν.) τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένην αὐτὴν, IV. 10. *m. ubi perperam* ἐπιτολῆς *olim edd. conf. Not.* ἔλεγε ταῦτα ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Δημαρήτου, VI. 50. *m. f.*

Ἐπιστράτευσις, ιος, ἡ, Expeditio militaris adversus *aliquem* suscepta, III. 4. *a.*

Ἐπιστρατηΐη, ης, ἡ, *i. q. praeced.* IX. 3. *f.*

Ἐπιστρέφεσθαι, Sese convertere. ἤιε ἐπιστρεφόμενος, ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, III. 156. *a. intelligunt* Subinde sese convertens et retrospectans; Huc illuc sese convertens. ἐπιστρέφομαι *Hesych. et Suidas interpretantur* φροντίδα ποιοῦμαι.

Ἐπιστραμμένα, *nempe* ἔπη, VIII. 62. *a. intelliguntur,* Asperiora, Concitatiora verba. *Conf. Not. ad* VII. 160. *a. Possis cum Jacobsio* (*in Atticis*) Nervosa, Efficacia, *intelligere: quâ ratione apud Hesych. in* ἐπιστροφάδην *pro synonymis ponuntur* ἐπεστραμμένως *et* ἐνεργῶς.

Ἐπιστρεφέως *quo sensu maxime dixerit Noster ambigi potest quum* I. 30. *m. ait,* ἀποθωυμάσας Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἴρετο ἐπιστρεφέως. *Glossator, et cum eo Suidas, Gregorius, et Zonaras* ἐπιστρεφέως *interpretantur* ἀπατητικῶς ἢ ἐπιμελῶς, *quorum significatuum prior certe alienus est ab hoc loco.* Diligenter, Accurate, Solicite, *Aem. Portus interpretatus est; simpliciter Valla,* Instat interrogare, *posuerat. Equidem in eamdem sententiam atque* ἐπεστραμμένα *illa, de quibus paulo ante, accepi,* Concitate quaerit, *nempe* concitatâ et asperiore voce, et concitato animi adfectu qui etiam corporis motu sese prodebat. *Referri huc potest interpretatio quae cognato vocabulo Homerico* ἐπιστροφάδην *apud Hesychium subjicitur:* ἐπιστροφάδην· ἐπιστρεφομένως, ἰσχυρῶς, ἢ μετὰ ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος, οἷον ἐπεστραμμένως καὶ ἐνεργῶς.

Ἐπισχέειν, *vide in* Ἐπέχειν *num.* 3.

Ἐπιτάμνειν, (*jon. i. q.* ἐπιτέμνειν) Incidere. τὸ ἔσω τῶν χειρῶν ἐπιτάμνει, III. 8. *a.* ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται, I. 74. *f.* ἐπιταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος, IV. 70. *m.*

Ἐπίταξις, ιος, ἡ, Impositio *tributi.* διὰ ταύτην τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου,

III. 89. *m. f.* αὗται (αἱ) φόρων ἐπιτάξιες, III. 97. *a.*

Ἐπιταράσσειν, Insuper turbare, Insuper terrere. ὡς - - αὐτὸν ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε, II. 139. *f.*

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, *alias* Auxiliator, *sed apud Nostrum* Victor, I. 67. *m. f. in Orac. Vide ibi Not.*

Ἐπιτάσσειν, 1) Jubere, Imperare. ἑτοῖμός εἰμι ποιέειν - - τὸ ἂν ἐπιτάσσῃς σύ, V. 111. *m.* τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον, Imperata fecerunt, I. 115. *f.* 169. *m.* τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξεν, I. 155. *f.* ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν, I. 109. *a.* ἐπέταξε τοῖσι περιοίκοισι γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι, ὅσας δὴ ἑκάστοισι ἐπιτάσσων, III. 159. *f.* ἀγγέλους ἐπιτάξοντας τοῖσι μὲν πεζὸν στρατὸν - - παρέχειν, IV. 83. *a.* V. 57. *extr.* VII. 1. *m.* VIII. 115. *f.* ὁ στρατὸς ὁ ἐπιταχθεὶς ἑκάστοισι, VI. 95. *a.*
2) Post alios locare. ὄπισθε τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον, I. 80. *m.*

Ἐπιτείνειν, Intendere, Imponere. *Imperf. frequentativum*, ἐπιτείνεσκε ἐπὶ τὴν γέφυραν - - ξύλα τετράγωνα, I. 186. *m. f.*

Ἐπιτελέειν, 1) Facere, Perficere, Exsequi, Peragere. (*Conf.* Ἐπιτελής.) ἐπιτελέσας ὁ Κροῖσος ταῦτα, I. 51. *a.* ἐπιτελέειν τὰ Κροῖσος ὑπεθήκατο, τὰ ἐπιτασσόμενα, τὰς ἐντολάς, I. 90. *a.* 115. *f.* 157. *m.* 169. *m.* θυσίας ἐπιτελέουσι, Sacra faciunt, Sacrificia peragunt, II. 63. *a.* νηστείας αὐτῇ καί ὁρτὰς ἐπιτελέουσι, IV. 186. *b.* (*ubi nonnulli quidem* ἐπιτηδεύουσι.) εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, Suscepta vota exsequentes, II. 63.
τα ἐπιτελέουσα τὰ ὑ
πατρί, III. 69. *f.* 1
κατὰ τὰ πάτρια ἐπιτε
τὰς τέχνας, Patrio m
cent artes, Peragun
VI. 60. *b.* ἐπετέλεε
ὄψιν τῆς θυγατρός, U
filiae suae visionem
Ad exitum perduxit,
2) Ἐπιτελέειν, *i. q.*
τελέειν, Pendere, P
ἀποφορὴν ἐπιτελέειν κα
II. 109. *a.* *ubi* ἀπο
nulli, ex scholio. πιν
λαντα βασιλέϊ τὸν ἐπι
ἐπιτελεῦσι, V. 49. *m.*
ἐπετέλεον τὰ συνέθεντο
extr. 84. *a.* Serpenti
plum Minervae Atheni
putabatur, ἐπιμήνια ἐ
προτιθέντες, *non*, Men
cra faciunt; *sed*
(Menstruam pension
solvunt, VIII. 41. *m*
supra, Ἐπιμήνια.) ἡ δ
νου τοῦ Λεωνίδεω τοῖσι Σ
ἐκ Μαρδονίου ἐπιτελέετο,

Ἐπιτελής, έος, ὁ, ἡ, Perf
solutus, Ad finem p
ἢν μὴ τάδε ἐπιτελέα πο
ἐπιτελήσῃ:) Nisi ha
dederit, I. 119. *f.*
15. *f.* V. 107. VII. 30
δὴ ἐπιτελέα ἐγίνετο, I.
ταῦτά οἱ ἐπιτελέα ἐγέν
ille perfecit, III. 16.
οἱ ποιέειν ἐπιτελέα, I
effecta praestare, III.

Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, (*i. q.*
Parturiens, Partui
mulier. γυνὴ ἐπίτεξ ἐοῦ
ἡμέρην, I. 111. *a.* N.
ψατο τὴν θυγατέρα,

ἰοῦσαν, I. 108. *m. ubi conf. Var. Lect.*

Ἐπιτήδεος, *έη, εον*, (*jon. pro ἐπιτήδειος*) Aptus, Commodus, Opportunus, Idoneus. *τῆς γῆς ἐούσης ἐπιτηδέης*, IV. 47. *a. Μαρδονίῳ οὐκ ἐπιτήδεα ἐγίνετο τὰ ἱρά*, IX. 37. *a. quibus opponuntur καλὰ ἱρά*, IX. 36. *f.* (*παῖδα*) *ἐόντα ἐπιτήδεον τῷ πατρί*, Commodum patri filium, *i. e.* animo ejus sese adcommodantem, III. 52. *a. m.*

Compar. χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, IX. 2. *a. Superlat. νομὰς ἐπιτηδεωτάτας νέμοντα*, I. 110. *a. ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα*, II. 133. *f. ἐπιτηδεώτατος ἐς τοῦτο*, I. 115. *f. ἑωυτῷ ἐπιτηδεωτάτους ἐς πίστιν*, III. 70. *a. τῶν θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους*, IV. 72. *a. ἐπιτηδιώτατον χωρίον ἐνιππεῦσαι*, VI. 102. *Similiter seq. Infin.* III. 134. *f. et alibi. Item cum adjectivo in Neutro gen. ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν*, Hic vobis commodum fuerit habitare, IV. 158. *f. ἵνα δοκέει ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἱστάναι*, Ibi stare ubi (*vobis*) commodissimum esse videtur, IX. 27. *f. Mitto plura cumulare.*

Ἐπίτηδες, *Adverb.* Consulto, Deliberato, De industriâ. III. 130. *m.* VII. 44. *a.* 168. *m.* VIII. 141. *f.*

Ἐπιτηδεύειν, Instituere, Comminisci: *τοιάδε ἐπιτηδεύσας*, Talia commentus, VI. 125. *m. N. ταῦτα ἐπιτηδεύων*, Hisce utens institutis, II. 129. *m. εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι*, Omni voluptatum generi operam Indulgent. *ὁρτὰς* (*αὐτῇ*) *ἐπιτηδεύουσι praeferunt codd. nonnulli* IV. 186. *b. ubi ἐπιτελέουσι vulgo. ἐς τὸν* (*λειμῶνα*) *τὰς νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλεϊ ἐόντας*, In hoc prato principes civium Ex instituto (Callido quodam instituto) noctu carnes deponunt, III. 18. *a. Passivum: τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπιτηδεύθη*, Partim vero, atque etiam magis, ex instituto (datâ operâ) factum erat opus, I. 98. *m. ubi nempe praecesserat, τὸ μέν κου τι καὶ τὸ χωρίον* (ipsa loci natura) *συμμαχέει.*

Ἐπιτηδέως, 1) Studiose, Diligenter, Accurate. *χρὴ δὴ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως*, I. 108. *f. τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται*, IV. 139. *f.* 2) Idonee, Commode, Recte. *οὐ γὰρ ἐποιήσατε ἐπιτηδέως*, Non commode fecistis, IX. 7. *f. Leniter dictum, pro* Male fecistis.

Ἐπιτήκειν, Liquefactum superfundere. *ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα*, VII. 239. *m.*

Ἐπιτιθέναι, 1) Imponere, Superne imponere, Superstruere. *στήλην λίθου ἐπέθηκαν*, VII. 183. *a.* 2) Imponere, Irrogare *mulctam*; *si modo vera est, ut est probabilis Pavii emendatio, νῦν ὦν ἄποινά μοι τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι*, Nunc igitur hanc mihi irrogare volo mulctam, IX. 120. *a. m. N. ubi vulgo ἄποινά οἱ, quod quâ ratione ferri possit non video.* 3) Perferendam dare *epistolam*, Mittere. *γράφει ἐς βιβλίον πάντα· -- γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε*, III. 42. *extr. N. ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μέλει ποιήσας, ἐπιτιθεῖ ἐς Μυτιλήνην*, V. 95. *m. N.*

Med. Ἐπιτίθεσθαι, Ἐπιθέσθαι, 1) Injungere *alicui aliquid*, Imperare, Jubere. φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενόν μοι, I. 111. *a. m.* Σμέρδιν τὸν Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας, III. 63. *m.*

2) Manum imponere, Adgredi; *et id quidem*, (1) Hostiliter. ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι, I. 26. *a. Praesertim*, De improviso, Ex insidiis adgredi aliquem. Ἀθηναίοισι ἀπιοῦσι ἐπεθήκαντο· ἐπιθέμενοι δὲ, ἑσσώθησαν τῇ μάχῃ, VI. 108. *f.* λέοντες ἐπεθήκαντο τῇσι καμήλοισι, VII. 125. *a.* ἐπιθήσεσθαι γάρ οἱ πάντας τινὰ οἴετο, IX. 89. *a.* νυκτὸς ἐπεθήκατο τοῖσι Θεσσαλοῖσι, VIII. 27. *m. ubi Accusativus* τοὺς ἀρίστους non a verbo ἐπεθήκατο regitur, (*quemadmodum Schneiderus accepit, interpretans* Jussit illos adgredi Thessalos,) *sed unice a verbo* γυψώσας *pendet.* (2) Adgredi *rem*, Operam dare *arti*, Instituere, *et similia.* ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι, Longinquis navigationibus dedisse operam, I. 1. *a.* τῇ ποιήσει τότε ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι, *Vit. Hom.* 6. *m. f.* μηδὲ, οἰδεόντων τῶν πρηγμάτων, ἐπιτίθεσθαι, *nempe* τοῖς δεδογμένοις, Adgredi rem, Exsequi decreta, III. 76. *m. f. quam in sententiam mox ibidem* τὰ δεδογμένα ποιέειν *ait.* δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκεε, I. 96. *a. idem valet ac* ἐπέθετο τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἤσκεε αὐτήν. *Similiter* VI. 60. *b.* οὐ - - ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφέας παρακληΐουσι, *id est,* οὐκ ἄλλο ἐπιτίθενται (τῇ τέχνῃ ταύτῃ) καί σφεας παρακληΐουσι, Non (arti huic) operam dant alii, e cludunt. *Ibi* ἐπιθέμεν sidiantes *reddiderat,* *pretatio speciem quide* *nec tamen hujus erat* *sus inepte vero Gron* positi, *quod mireris* *conservatum. Sed nu* *animadverto typogr* *tum, qui in Graecis n* *tionis temere* ἐπιθέμ *quum* ἐπιτιθέμενοι *debu* *libri etiam omnes tu*

Ἐπιτιμᾷν, *et formâ Joni*

Ἐπιτιμέειν, 1) Poe gare, Ad pœnam co ἀνεσκολόπισε (αὐτὸν), δίκην (αὐτῷ) ἐπιτιμῶν, *Sic* ἐπιτιμᾷ, τιμωρεῖτα *tatur Hesychius.* 2 prosequi mortuum. οἴκους, τὸν ἀδελφεὸν δη μέων, VI. 39. *m. N.*

Reprehendendi v gandi *notione nusqua* *bum, quod meminerim* *Herodotus: significat* gendi pretium *non* *sed* ἀνατιμᾷν, *usurpat*

Ἐπιτίμιον, ον, τὸ, Mult Merces. τοῖσι παρακτα νικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐ δοῦσι, IV. 80. *extr.*

[Ἐπιτολὴ, Mandatum *tur Portus, quasi ide* ἐντολή. *Sed mendose ol* *edd.* IV. 9. *m. pro* ἐπ

Ἐπιτράπειν, (*jon. pro* Permittere. σοὶ σκήπ ἐπιτράπω, VII. 52. *ext* ματα ἐπιτράπει Βιτάλ *a.* Μεγάβυζος ὀλιγαρ ἐπιτράπειν, *nempe* τὰ III. 81. *a.* τούτοισι

ἀπέτρεψε, IV. 202. *extr.* *Communis forma verbi superest* I. 64. *m.* καὶ ταύτην ἐπέτρεψε Λυγδάμι; *et* III. 130. *m.* ὥς οἱ ἐπέτρεψε, *scil.* ἑωυτὸν, Postquam ei se permisit, *vel* rem (τὸ πρῆγμα) ei commisit. *Sic* τῷ σὺ Μίλητον ἐπέτρεψας V. 106. *a.* ἐπιτρέψας αὐτὴν Ἱέρωνι, VII. 156. *a.* *Item in Praes. temp.* τῷ ἀδελφεῷ ἐπιτρέπειν (τὴν ἀρχήν), II. 120. *f.*

Passivum: παρὰ τούτων Ἡρακλεῖδαι ἐπιτραφθέντες ἔσχον τὴν ἀρχήν, *id est,* ἔσχον τὴν ἀρχὴν, ἐπιτραφθέντες αὐτὴν παρὰ τούτων, Ab his commissum (*vel* permissum) sibi (fidei suae) regnum tenuere Heraclidae, I. 7. *f.* (*Conf.* Ἐπιτροπαῖος). ἐπιτραφθέντες *ex Wesselingii conject. edidit Borh.* II. 121, 1. *a. pro eo quod verum erat,* ἐπιτραφέντων, *quod vide in* Ἐπιτρέφειν.

Medium. Imperf. οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο, *scil.* τὰς ἑωυτῶν δίκας, Nulli alii judicium caussarum suarum permittebant, I. 96. *extr.* τούτῳ διαιτητῇ ἐπετράποντο, Hujus arbitrio permiserunt suas controversias, V. 95. *f.* *Futurum:* τά τε ἄλλα ἐπιτράψονται ἐμοὶ, καὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας, III. 155. *f.* *Infin. Praes.* ἐπιτράπεσθαι (αὐτῷ) ἑτοῖμοι ἔσαν τῶν ἐδέετο σφέων, III. 157. *a.*

Ἐπιτρεπτέον, *et Plural.* Ἐπιτρεπτέα *pro Sing.* Permittendum; Concedendum. ἐκείνοισι ταῦτα ποιεῦσι οὐκ ἐπιτρεπτέα ἐστί, IX. 58. *f.*

Ἐπιτρέφειν, *idem fere quod simplex* τρέφειν, Alere, Nutrire, Sustentare. *Lacedaemonii Atheniensibus polliciti sunt, velle se illorum* γυναῖκάς τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα ἐπιθρέψειν, VIII. 142. *f. et* 144. *f.*

Passivum, Ἐπιτρέφεσθαι, Succrescere, Adolescere. Κῦρον ὁρέων ἐπιτρεφόμενον, I. 123. *a.* ἐκ τουτέων -- ἐπετράφη νεότης, οἳ ἐπεί τε ἔμαθον τὴν σφετέρην γένεσιν, *etc.* IV. 3. *a.* *ubi olim simpl.* ἐτράφη, *edd.* οὐδένα τῶν ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων, *i. q.* ἐπιγενομένων, Nullum ex regibus post natis et educatis. Nullum ex succedentibus regibus, II. 121, 1. *a.* N.

Ἐπιτρέχειν, Incursare. *Vide* Ἐπιδραμέειν.

Ἐπιτρίβειν, Atterere, Perdere. ὁ ἥλιος καίων ἐπιτρίβει τούς τε ἀνθρώπους καὶ τὴν χώρην, IV. 184. *a. m.*

Ἐπιτροπαῖος, η, ον, Fidei alicujus commissus. ἐπιτροπαίην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχήν, III. 142. *a.* ἐόντων ἔτι τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας τὴν βασιληίην, IV. 147. *a.* *Conf.* Ἐπιτρέπεσθαι *Passiv.*

Ἐπιτροπεύειν, Esse ἐπίτροπον, *id est,* Tutorem esse *alicujus*; Fidei suae commissum aliquid habere; Praefectum esse *provinciae*; Administrare; Gubernare. Λυκοῦργον ἐπιτροπεύσαντα Λεωβώτεω, I. 65. *f.* ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, ibid. *paulo post.* προέβαινε γὰρ τὸ ἔθνος (τῶν Περσέων) ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεῦον, I. 134. *extr.* N. *quae verba H. Steph. sic interpretatus est,* Late enim progrediebatur illa gens imperans et Praefecturas obtinens; *sed videtur verbum* ἐπιτροπεῦον *non tam illas provincias spectare,*

in quas absolutum imperium per Praefectos exercebant Persae, *quam eas regiones, in quas quasi* Tutelam quamdam *exercebant, quarum reges aut incolæ non vere nominatum Tributum pendebant regi Persarum, sed Dona ferebant.* τὸν Βαβυλῶνος ὕστερον ἐπιτροπεύοντα, Qui postero tempore Babyloni (*sive* Babyloniae) fuit Praefectus, VII. 62. *extr.* χρηστῶς τὴν σεωυτοῦ πατρίδα ἐπετρόπευσας, Qui patriam tuam bene administravisti, III. 36. *a. m.* τὴν πόλιν παραδιδοῖ Κριταβούλῳ ἐπιτροπεύειν. VIII. 127.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, Tutor *pueri*; Administrator, Procurator, Praefectus *provinciae vel civitatis.* ἐγὼ ἤκουσα Τίμνεω, τοῦ Ἀριαπείθεος ἐπιτρόπου, Audivi ex Timna tutore Ariapithis, IV. 76. *f.* ἄνδρα πιστότατον, καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἑωυτοῦ, Administratorem omnium rerum suarum; Cujus fidei res suas omnes committebat, I. 108. *m.* ἐκάλει τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος, Administratores, Praesides urbis (*qui natione Aegyptii, non Persae erant*) vocavit, III. 27. *a.* ἐπίτροπος Μιλήτου, Praefectus Mileti, *Histiaei nomine* Administrans civitatem, V. 30. *a.* οἰκέτης ἐὼν Ἀναξίλεω, ἐπίτροπος Ῥηγίου καταλέλειπτο, VII. 170. *f.*

Ἐπιτυγχάνειν, *cum Dativo*, Incidere *in aliquem, vel in aliquid.* ὀρύσσων ἐπέτυχον σορῷ ἑπταπήχεϊ, I. 68. *d. m. Absolute, aut cum Participio.* λέγουσα ἐπετύγχανε τά περ αὐτὸς ἐνόει, Opportune id ipsum dixit quod ille *facere* cogitabat, VIII. 103. *a.* νῦν συμβούλευσον, ὁκότερα ποιέων ἐπιτύχω εὖ βουλευσάμενος, Nunc mihi *suade*, utrum horum faciendo rectius feliciusque rebus meis consuluero, VIII. 101. *f. Particip.* ὁ ἐπιτυχών, *idem qui aliàs* ὁ τυχὼν *dicitur.* παιδία δύο νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων, Duo infantes recens nati hominum humilis sortis, II. 2. *a.*

Ἐπιφαίνεσθαι, Adparere. τὸ ἐπιφαινόμενόν τοι ἐν τῷ ὕπνῳ, VII. 16, 3. *m.* ἀξιώσει ἐπιφανῆναι, ibid. πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα τιμωρίη οὐδεμίη ἐπιφανήσεται, VIII. 49. *f.*

Ἐπιφανής, Illustris, Clarus, Nobilis. ἑπτὰ Περσέων παῖδας ἐόντων ἐπιφανέων ἀνδρῶν, VII. 114. *f.* οὐ τῶν ἐπιφανέων ἐὼν ἀνδρῶν, VIII. 125. *a.*

Ἐπιφέρειν πόλεμον, Inferre bellum. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, V. 81. *b.* ἐπιφέρειν αἰτίην, Crimen alicui inferre, Objicere crimen, Accusare, Damnare. ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην, I. 68. *f.* τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες, I. 139. *b.* αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, IV. 166. *f.* ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, - - τοῖσι δὲ αὐτέων καὶ φαῦλα (levia crimina, leves culpas) ἐπιφέρων, I. 26. *f. Similiter* μωρίην, μανίην ἐπιφέρειν τινί, Stultitiæ aliquem Damnare. τοῖσι (ἀγάλματα) ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέρουσι, I. 131. *a.* μανίην τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον ἐρέοντες αὐτοὺς etc. VI. 112. *a.* πάγχυ σφι μανίην ἐπενείκαντες, VIII. 10. *a.*

ύνην ἐπενείκασά οἱ, IV.
ι.
ειν. Ἐπιφέρεσθαι, Cum
u ferri, Invehi in ali-
ταῦτα λέγοντος Θεμιστο-
αὖτις Ἀδείμαντος ἐπεφέρετο,
ἐς αὐτὸν, VIII. 61. a. τὰ
μενα, Imminentia, Even-
ταί μοι πάντα προδεικνύουσι
) τὰ ἐπιφερόμενα, I. 209.

ισθαι, Male ominari,
osa verba proloqui. καὶ
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντηκόν-
πεφημίζετο, III. 124. m. N.
ειν apud Nostrum non tam
videre, quam Odisse,
prosequi. τὰ πρέπει μᾶλ-
βάροισι ποιέειν ἢ Ἕλλησι, καὶ
δὲ ἐπιφθονέομεν, IX. 79.
nf. Ἐπίφθονος.
ς, ου, ὁ, ἡ, Odiosus. αἱ
χυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν
οι γίνονται, IV. 205. b.
τὸ Θεῖον.) γνώμην ἀποδέξα-
πίφθονον πρὸς τῶν πλεόνων
ων, VII. 139. a.
ιν, Incendere, Cremare.
ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, VIII.

ι, 1) Ventitare, Adve-
terate venire, VII. 15. m.
2. et 3. ubi de Spectro
2) Post alios advenire,
im supervenire. οἱ ἐπι-
τες τε καὶ οἱ ἀρχὴν ἐλθόντες,
. a. πλεῦνος αἰεὶ γινομένου
φοιτέοντος, I. 97. a.
, i. q. ἐπιφέρειν, Inferre,
ne adgerere. χοῦν ἐπιφο-
ς, καὶ ὁμοιώσαντες (τὸν χῶ-
ἄλλῳ χώρῳ, VIII. 28. b.
ατα, τὰ, proprie Post
nempe Cibi qui post le-
gitimam coenam inferuntur mensae, Secundae mensae, Bellaria, Cupediae. σίτοισι ὀλίγοισι χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, I. 133. a. Confer Athenaeum, in Var. Lect. citatum.

Ἐπιφράζειν, Insuper dicere, Insuper (vel Post haec) declarare. δεῖ με πρὸς τούτοισι ἐπιφράσαι, ἵνα ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθη, I. 179. a.

Ἐπιφράζεσθαι, verbo Medio, Intelligere, Excogitare, Comminisci. τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι, I. 48. f. ὅκως δὲ οὗτοι Μήδων ἄποικοι γεγόνασι, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, V. 9. f. ἐπιφράζεται τοιάδε, Talia comminiscitur, Tale inivit consilium, VI. 61. m. ἄλλα τε ἐπιφραζόμενοι, καὶ etc. Quum alia excogitabant, Alias inierunt rationes, tum etc. VI. 133. f. ubi eàdem notione paulo ante dixerat διενοεῦντο, et ἐμηχανῶντο.

Ἐπιφράζεσθαι, verbo Passivo, Secum rem reputare, Secum perpendere. τὰ μὲν ὀρύγματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε, ὧδε ἐπιφρασθείς, IV. 200. m. f. γυνὴ ὑπέθετο, ἐπιφρασθεῖσα αὐτή, Mulier hoc docuit re secum ipsà deliberatà; Suo ipsius ex ingenio, VII. 239. f.

[Ἐπιφράσσειν, Obstruere. Huc Schulz. in Indice Graecitatis Herod. refert ἐπέφρακτο ex VII. 142. a. quod quidem est Plusquamperf. verbi simplicis φράσσειν.]

Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, ἡ, proprie Aere tectus, Aere obductus; sicut ἐπίχρυσος est Inauratus. Sed,

ubi Herodotus narrat cuniculos, ab hostibus actos, exploratos fuisse ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι, IV. 100. m. f. non intelligi potest Aere obductum scutum, sed Aeneum scutum, sive potius Aenea lamina obducendo scuto inserviens. χαλκώματα ἐπιτέτατα ταῖς κατασκευαῖς eo consilio adhibere solitas esse ait Polyb. lib. XXII. cap. 11. nostrae editionis.

'Ἐπιχειρέειν, Adgredi, Invadere. πρώτοισι τούτοισι ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος, I. 26. b. ἐπεχείρησε τοῖσι βασιλήϊοισι, III. 61. m. τυραννίδι ἐπεχείρησε, V. 46. f. ubi Accusativum τυραννίδα, quem unus cod. Arch. offerebat, probarunt docti nonnulli viri, simili structurâ usum esse Nostrum rati V. 1. a. τοὺς δὲ ἐπιχειρέειν; at ibi τοὺς non ab ἐγχειρέειν regitur, ad verbum hoc autem subintelligitur Dativus αὐτοῖς. Vide Not. ad V. 46. f.

Ἐπιχείρησις, ιος, ἡ, Adgressio, Invasio. ὑπνωμένῳ ἡ ἐπιχείρησις ἔσται, Somno sopitum adgrediemur, I. 11. f. ubi paulo ante, ἡ ὁρμὴ ἔσται, eâdem notione. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, III. 71. m. Etiam Consilium et Molitio adgressionis, Insidiae quae alicui struuntur, Conjuratio. ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων, VII. 132. m.

'Ἐπίχολος, Biliosus, Bilem, Fel generans. ποίη ἐπιχολωτάτη, Herba bilem maxime generans, Fel pecorum eâ vescentium maxime augens, IV. 58. ubi nonnulli quidem ἐπιχυλωτάτη. Vide quae ibi a Wess. et a nobis notata sunt. Contrarium quod ex nostrae et Wess interpretatione Herodotus a aliis audivisse aut apud ali ctores legisse videtur Theo stus, (Histor. Plant. IX. 1 consentanea Plinius refert, Nat. XXVII. VI. 28. e XI. sect. 75. atque Aeli Hist. Anim. XI. 29. ita ci nendum Aem. Portus statu ποίη ἐπιχολωτάτη apud Ne non intelligatur Herba fel xime generans aut Fel xime augens, sed Am sima herba, atque ut quentibus verbis id ipsum ficasse Herodotus censeatur. Theophrastus; nempe, ap victimas sine felle rep At interpretationi nostrae alia favent, tum idem ips que Aelianus, Hist. Anim. 26. scribens, Ταῦτα δὲ ἄρα pe, τὸ τῆς χολῆς ὑποπίμπλ ἔτι καὶ μᾶλλον φιλεῖ παρα θεῖν τοῖς Σκυθικοῖς προβάτοι

'Ἐπιχρᾶσθαι τινὶ, Familiarit aliquo. αἱ ἐπιχρεώμεναι (μάλιστα γυναῖκες, Muliere sunt ei maxime Famili III. 99. m. f.

'Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, Aur ductus, Inauratus. ἄγαλμ χρύσεον Ἀθηναίης, II. 182. ι τας ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρ 50. a. IX. 80. a. Eadem χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι dicunt 82. m. Conf. Καταχρυσοῦ

['Ἐπίχυλος, vide in Ἐπίχολος.

'Ἐπιχώριος, ου, Substant. Indi οἱ ἐπιχώριοι, IX. 51. a. m jectiv. γυναῖκα ἐπιχωρίην, I a. ἱρὸν ἐπιχωρίης θεοῦ, V. 1

κράτεα ἐπιχώρια, Galeæ vernaculae, VII. 91. *a. et similiter passim.*

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, VIII. 64. *a. ex Wesselingii interpretatione in Notâ ad h. l.* Suffragia rogare super sententiâ ab aliquo propositâ; *sed vide ne sit potius*, Rogare aliquem suffragium. *Sic quidem* ἐπιψηφίζειν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῷ δήμῳ, *dicebant Graeci. Conf. Hemsterhusium ab eodem Wess. l. c. laudatum.*

Ἐποδιάζειν, (*comm.* ἐφοδιάζειν) Viaticum dare. τούτους λυσάμενοι ἀπεπέμπουσι ἐποδιάσαντες ἐς τὰς Ἀθήνας, IX. 99. *m.*

Ἐπόδιον, τὸ (*comm.* ἐφόδιον) Viaticum. Κυρηναίων δεηθέντες ἐπόδιά σφι δοῦναι, IV. 203. *m. f.* ἐπόδια λαβών, VI 70. *a.*

Ἐποκέλλειν τὴν νέα, Navem in brevia (*vel* ad littus) ejicere. ὡς τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα, VII. 182. *a. ubi paulo ante*, ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, *eâdem notione.* νέας αὐτοῦ ταύτῃ ἐποκείλαντες. VI. 16. *a.*

Ἐπομνύναι, *absolute positum*, Jusjurandum interponere. πρὸς τοῦτον εἶπε ἐπομόσας, VIII. 5. *m. Cum Accus. et Dat.* ἥλιον ἐπόμνυμί τοι, Per solem tibi juro, I. 212. *f.*

Ἐπονομάζειν τὸ οὔνομά τινος, Nomen alicujus invocare, Nominatim aliquem (deum *vel* heroëm) invocare. γυναῖκας ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα (αὐτῶν) ἐν ὕμνῳ, IV. 35. *m.* τούτῳ θύουσι ὡς ἥρωϊ, ἐπονομάζοντες τὸ οὔνομα, VII. 117. *f.*

Ἐποποιΐη, ἡ, Poema epicum, (*de Homericâ Iliade*) II. 16. *a.*

Ἐποποιός, οῦ, ὁ, Poëta epicus. εἰ χρή τι τοῖσι ἐποποιοῖσι χρεώμενον λέγειν, II. 120. *m.*

Ἐπορᾷν, (*comm.* ἐφορᾷν) Conspicere, Inspicere, Inspectare. ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα, Exeuntem (*commode*) conspicata est, I. 48. *a.* ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμμάτων, Inspexit, Perlustravit, Perlegit literas, I. 48. *a.* ἐπορᾷν ἐκκείμενον διατέταγμαι ἐγώ, Meis oculis inspicere expositum jussus sum, I. 110. *f.* σὲ οἱ θεοὶ ἐπορέωσι, Te dii Benevole respiciunt, Tui curam habent, I. 124. *a.* τὰ πρήγματα ἐπορᾷν τι καὶ διϊδεῖν, III. 53. *a.*

Ἐπορέγεσθαι, Plura cupere. ὁ δὲ ἐνθαῦτα ἐπορέγετο, ὁρέων *etc.* Major cupido eum incessit, IX. 34. *m. f.*

Ἐπορμέειν, Cum navibus in statione stare contra *hostem.* φάμενος μόγις ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμέοντας, VIII. 81. *a.*

Ἔπος, εος, τὸ, Dictum, Verbum. τούτου τοῦ ἔπεος (*de Pythiae vaticinio agitur*) λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο, I. 13. *f. Sic* VII. 143. *a. Sed et, ubi de uno vocabulo agitur, ait*, δύναται τοῦτο τὸ ἔπος (*nempe Aethiopicum vocab.* Asmach) κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν *etc.* II. 30. *a.* προΐσχόμενος ἔπεα, ὡς εἰ καταχρᾷ *etc.* I. 164. *a. ubi malles* ἔπεα τάδε, *sicut* III. 137. *a. sed priori loco, ubi sequitur obliqua oratio, nil opus erat adjecto pronomine; significat autem scriptor, non solum* vi et armis, *sed et* verbis *cum oppidanis egisse Harpagum.*

Ἐποτρύνειν, Incitare, Urgere, Impense hortari. θεοῦ σφι (*sive rectius* σφι) ἐποτρύναντος, VII. 170. *a. cum Var. Lect. et Not.*

S *

Ἔποψις, ιος, ἡ, Conspectus, Prospectus. ἐπ᾽ ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε, Quousque prospectus templi Pertinebat, I. 64. *m. f.*

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Septem mensium. τίκτουσι γυναῖκες καὶ ἑπτάμηνα (*scil.* παιδία), - - ἐγὼ δέ σε ἑπτάμηνον ἔτεκον, VI. 69. *m. f.*

Ἔπυδρος, ου, ὁ, ἡ, Aquam habens, Irriguus. γῆ ἔπυδρος πίδαξι, IV. 198. *m.*

Ἐπωνυμίη, ης, ἡ, *interdum videri potest nil aliud significare, nisi simplex* οὔνομα, Nomen; *veluti* II. 4. *m.* δυώδεκα θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους νομίσαι. *Sic* IV. 45. *m.* ἔχειν τὸ οὔνομα *et* ἔχειν τὴν ἐπωνυμίην *eâdem notione promiscue dicuntur. Sed alibi* Cognomen *indicat, et a* Nomine *distinguitur, ut* II. 52. *a.* ἐπωνυμίην οὐδ᾽ οὔνομα ἐποιεῦντο οὐδενὶ αὐτέων, II. 52. *a. Nempe proprie significat* Nomen ab alterius cujusdam rei vel personae nomine ductum derivatumque. *Sic* Hercules Thasius τὴν ἐπωνυμίην εἶχε *a* Thaso insulâ, II. 44. *m. et* Hercules Ὀλύμπιος ἐπωνυμίην, ab Olympo, quippe antiquus deus; ibid. *f. Sic* Aurum quod Gyges in Delphico templo dedicavit, vocabatur a Delphensibus Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην, Nomine (*vel* Cognomine) derivato ab eo qui illud dedicavit, I. 84. *f.* (*conf.* ἐπὶ *cum Genit. num.* 5.) ἡ Ἀσίη ἐπὶ (*alii* ἀπὸ) τῆς Προμηθέος γυναικὸς ἔχει τὴν ἐπωνυμίην, IV. 45. *m.* (*cf. Var. Lect.*) εἵματα μέλανα φορέουσι, ἐπ᾽ ὧν τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι, IV. 107. τῇ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα ἡ ἐπωνυμίη
IV. 148. *f.* ἐπ᾽ οὗ (ποτ
κόλπος οὗτος τὴν ἐπωνυμί
VII. 58. *f.* ἐπὶ Λυδοῦ ἔσ
ἐπωνυμίην, μεταβαλόντες τὸ
VII. 74. *a.* ἐπ᾽ ἧς καὶ ὁ χῶ
τὴν ἐπωνυμ. ἔχει, VII. 17

*Alibi in simillimâ phra
positionem* ἀπὸ *tenent li
nes, sicut plures* IV. 45.
τὸ οὔνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τ
τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο,
m. f. ἀπὸ τῆς τιμῆς τὴ
τὴν ἐπωνυμίην ποιεύμενος, I
m. ἀπὸ τῆς κυψέλης ἐπ
Κύψελος οὔνομα (αὐτῷ) ἐτ
92, 5. *a.* ἀπ᾽ ἧς καὶ ὁ
οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει
121. *a. Quo etiam istuc
net,* ὅθεν (*id est,* ἀφ᾽
jonico sermone ἀπό τευ)
τὰς ἐπωνυμίας, IV. 45. *a*

*Hasce praeterea formu
temus.* Ἀριστέω ἐπωνυμίην
ἀνδριάντα ἱστάναι, Statua
nere quae ab Aristea
habeat, Quae Aristeas
Aristeae statuâ) nomi
IV. 15. *a. m.* σύμπασι (
σι) εἶναι οὔνομα Σκολότοι
βασιλῆος ἐπωνυμίην, Un
Scythas communi nomi
lotos vocari, nomine d
nomine ducto, Denomi
a regis nomine petitâ,
extr. Sic οὐνόματα τριφάσι
νυμίας ἔχοντα γυναικῶν, (E
Asia, Libya.) IV. 45.
κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυ
κιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλήθησαν, I.

Ἐπωνύμιος, *i. q.* ἐπώνυμο
ab aliquo (*sive* a perso
a re quâdam) nomen i
Qui alicujus nomen ge

Ξείνης Ἑλένης ἐπωνύμιον, i. q. ἱρὸν τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης, II. 112. *m.* *ubi alii quidem* ἐπώνυμον *praeferunt; sed vide quae ad h. l. notavimus.*

Ἐπώνυμος, ὁ, ἡ, *vide vocab. proxime praecedens.* ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος (τοῦ Ἄτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἄτλαντες, IV. 184. *f.* τοὺς (Πελοποννησίους) Πέλοψ ὁ Φρὺξ κατεστρέψατο, - - καὶ ἐς τόδε αὐτοί τε ὥνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτέων ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται, VII. 11. *extr.*

Ἐρᾷν, *cum Genit.* Amare, Amore alicujus captum esse. *Imperf.* Ξέρξης ἤρα τῆς Μασίστεω γυναικὸς, IX. 108. *a. Sed eodem cap. sub fin. scribitur* ἤρα τε καὶ ἐτύγχανε τῆς γυναικός.

Ἐρᾶσθαι, Cupere, Adfectare. Δηϊόκης ἐρασθεὶς τυραννίδος, I. 96. *a.*

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, Amator, Studiosus. πολλοὶ τῆς τυραννίδος ἐρασταί εἰσι, III. 53. *m. ubi perperam olim* ἐργασταὶ *edd. nonnulli.*

Ἐργάζεσθαι, (*verb. Med.*) Facere, Agere. ὁ πολὺς ὅμιλος τί ταῦτα ἐργάζεται, Quid est quod hic facit haec tanta hominum multituto? I. 88. *m. f.* Laborare, Opus facere. παντὸς ἀνδρὸς ἐργαζομένου, ἤνετο τὸ ἔργον, VIII. 71. *f.* ἐργάζεσθαι ἑωυτῷ ἐκέλευε πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, II. 124. *a.* ἐργάζεσθαι χρήματα, Parare sibi pecunias. ἐργασάμενος χρήματα μεγάλα, I. 24. *m. Cum dupl. Accusat.* διεξιόντα (τὸν ἥλιον) - - ἔλπομαι ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον τά περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον, II. 26. *extr. Similiter* πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται, VIII. 79. *f. ubi olim quidem perperam* τῇ πατρίδι *edd.*

Passivum: 1) *Activâ notione.* οὔ τις ἀλλοτρίων τοῦτο ἔργασται, Patravit haec, III. 155. *a.* ἔργον παράβολον ἔργασμαι, IX. 45. *f.* 2) *Passivâ notione.* μὴ καταισχύνειν τὰ πρόσθεν ἐργασμένα, Ante acta, Res antehac gestas, VII. 53. *a. m.*

Ἐργαλήϊον, τὸ, (*comm.* ἐργαλεῖον) Instrumentum quo quis ad opus faciendum, *vel* ad exercendam artem, utitur. ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην (artem *medicam et chirurgicam*) ἐστὶ ἐργαλήϊα, III. 131. *m.*

Ἐργασίη, ης, ἡ, Opificium, Opera, Labor. ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ἔτρεφε τὸ παιδίον καὶ ἑωυτήν, *Vit. Hom.* 3. *b. Sed apud Herodot.* II. 135. *a.* ubi Rhodopis meretrix *dicitur* κατ' ἐργασίην in Aegyptum venisse, *non* manuum opificium, *aut* honestae cujusdam artis exercitium *intelligitur, sed* ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, Turpis quaestus arte meretriciâ quaesitus; *quam artem illa statim quidem, priusquam in libertatem vindicata est, non suo nomine, sed nomine Samii lenonis exercuit, qui illam in Aegyptum secum adduxerat.*

[Ἐργασταὶ *temere olim editum erat pro* ἐρασταί, *quod tenent scripti libri omnes; et sic recte editur inde ab edit. sec. Henr. Steph.*]

Ἐργάτης, ου *vel* εω, ὁ, Operarius. γῆς ἐργάτης, Agricola, IV. 109. *a.* V. 6. *f.*

Ἐργατικὸς, ή, όν, Efficax, Validus, Magnam vim habens. τε-

τοῦτος ποταμὸς καὶ οὕτω ἐργατικός, II. 11. *extr.*

Ἐργάτις, ιδος, ἡ. *foem. pertinens ad masc.* ὁ ἐργάτης. *Hinc* γυναῖκες οὕτω ἐργάτιδες, Mulieres ita industriae, Operi faciendo ita intentae, V. 13. *f.*

Ἔργειν, *et* Ἐέργειν, (*jon. i. q.* εἴργειν) Arcere, Prohibere, Excludere *ab unà parte, et* Includere *alià parte.* (*Sed* Includendi *notione spiritu aspero notatur, et* Ἕργειν, *sicut commune* ἑόργειν, *pronunciatur.*) σιτίων δὲ τοὺς παῖδας ἐεργόντων Κορινθίων, Quum Corinthii pueros illos excluderent alimentis, Alimenta eis negarent, III. 48. *m.* τοὺς μὴ νὺξ ἐέργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν δρόμον, Quos nox non prohibet, (Retinet. Impedit) quo minus *etc.* VIII. 98. *m. ubi alii quidem* ἔργει. *Vide Var. Lect.* αὐτοὺς ἔερξε, ὡς κατασκόπους δι.θεῖν, Detinuit, Inclusit, In custodià retinuit; (*quo refertur quod paulo post ait,* ἔλυσε τοὺς Πέρσας) III. 136. *f. ubi alii quidem* εἶρξε.

Ἔργεσθαι *apud Nostrum non tam Passivà notione ponitur, quam Reciprocà, quasi* Arcere sese, Retinere sese, *id est*, Abstinere. *Sic* ἔργετο ἑκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος, IV. 164. *m. Not.* Ξέρξης, ὡς κατὰ τὸ ἄλσος ἐγένετο, αὐτός τε ἔργετο αὐτοῦ, καὶ τῇ στρατιῇ πάσῃ παρήγγειλε, *nempe* ἔργεσθαι αὐτοῦ, VII. 197. *f. Sic* βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ ἔργεσθαι, II. 18. *m. latine non tam reddi debuit* Cupiverunt non prohiberi, *quam* Abstinere noluerunt esu boum foem rum. *Et* πολλῶν ἐπιτάξαντ γεσθαι, V. 57. *extr.* pe *reddi potest*, Impositâ c tione ut pluribus *juribu* cluderentur, *aut*, ut plu *commodis* (*quibus fruebant teres cives*) Abstinerent. ἐργόμενος τῶν ἄλλων, IX. 1 (*al. cap.* 107.) *passive intell interpretes omnes*, Cæteris hibitus; Caeteris viis, q *spe suà potiretur*, exclusus *nil impedit, quo minus etia intelligamus* Ab tinens, dicens caeteris viis; *n* nec vi uti, nec porro fr solicitare mulierem vole

Conf. Ἀπέργειν, Ἐξέργειν τέργειν.

Ἔργειν, Facere: *unde Fut.* *Praet. Med.* ἔοργα, *et Sub tiva* ἔργον *et* ἔργμα. ὅσα ἔ ἔπαθον, V. 65. *f.* ἡμέας οἷα Qualia nobis fecerunt; lia in nos commiserunt; pacto nobiscum egerunt, 8, 2. *f.* λήθην ποιεύμενος τ ἐόργεε, Oblitus quae adv illum patraverat, I. 12 *In Praes. tempore, pro* ἔ *in usu est* Ἔρδειν *vel* ἔρδειν, *vide.* (*Aoristum* ἔρξα *alii q cum Aem. Porto a Praes. formatum statuunt hoc n* Fut. ῥέξω. *Aor.* ἔρρεξα, *e syncopen* ἔρξα. *Conf.* Ἔρδε

Ἔργμα, τος, τὸ, Factum, Fac ἔργμασιν ἐν πολέμου, V. 7 *in Inscriptione metricà.* *Wess. ad* III. 97, 9.

Ἔργον, ου, τὸ, Opus, Factum ipsa effecta. ἔργα ἀποδέξα *vide in* Ἀποδεικνύειν, *num.*

ἐκλαμβάνειν ἔργα, I. 95. *a.* N. *Vide* Ἐκλαμβάνειν. Ταῦτα εἴπε· καὶ ἅμα ἔπος τε καὶ ἔργον ἐποίει, III. 135. *a.* N. ταῦτά τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε, Effectam dedit rem, IX. 92. *a.* N.

τούτου μή ἐστι ἔργον *non tam significat* Hac re nil opus est, Non necesse est hoc facere; *quam potius*, Hujus rei nullus usus est, Non est ex usu, Nil adtinet, Inutile est hoc facere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ, I. 17. *f.* *Nempe* ἡ ἐπέδρη, Obsidere urbem *utile est hosti, quo oppidanos commeatu intercludat. At Milesiis commeatus importari affatim poterat mari; quare* Inutile erat urbem illorum obsidere: *nam de nudâ* Obsidione, *non de Oppugnatione hic agitur.*

τὰ ἔργα *sunt* Opera rustica, Agri culti, Arva. συὸς χρῆμα μέγα τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε, I. 36. *a. et m.*

Ἔρδειν, *sive formâ Jonibus magis propriâ* Ἔρδειν, *idem quod inusitatum in Praesente tempore* ἔργειν, Facere, Patrare. ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ, I. 119. *f. ubi quidem nonnisi unus (quem noverim) codex Lenem spiritum tenet,* ἔρδοι *scribens.* ἀθέμιτα (*vel* ἀθέμιστα) ἔρδειν, VIII. 143. *f. ubi* ἔρδειν *praefert noster cod. Flor. quod in Jonico scriptore verum videtur. Imperf.* ἔρδον (ἔρδον *codd. F. et Pa.*) ὅσον ἐδυνέατο, IX. 103. *f. Imperf. frequentativum,* ἀθέμιστα ἔρδεσκε, VII. 33. *f. ubi Lenem spiritum cum editis omnibus libris praeferunt scripti longe plerique. Alibi vero Asperum spiritum, Atticorum ex more, pertinaciter tenent edd. et mssti.* Διῒ θυσίας ἔρδειν, I. 131. *m.* ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν, I. 137. *a.* τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι, II. 121. *a.* οἱ δὲ, ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν, ἔρδειν ἂν τοῦτο, III. 38. *m. f.* τὰ ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, III. 80. *m.* θυσίη ἐρδομένη ὧδε, IV. 60. *a.* Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, VI. 88. *m. Etiam cum duplici Accus. ut* μηδένα ἔρδειν ἀνήκεστον πάθος, Nemini irreparabile malum inferre, I. 137. *a, quo loco recte Schaef. ex ms. Arch. ante* τῶν ἄλλων Περσέων *pronomen* τινὰ *inseruit, quod in nostrà etiam editione adjectum velim.* ἔρδον ὅσον ἐδυνέατο, Fecerunt quantum potuerunt, IX. 103. *b.* ἐρδούσας τὰ ἱρὰ IV. 33. *f. pro vulgato* ἐχούσας *aut* θυούσας *legendum suspicati sunt docti nonnulli viri.*

Ἐρέειν, Dicturum esse. Ἐρέω, Dicam. *vide supra in* Εἴρειν.

Ἐρεθίζειν, Irritare. Σκύθαι ἐρεθισθέντες ὑπὸ Δαρείου, Irritati invasione Darii, VI. 40. *m.*

Ἐρείδειν, Fulcire. Ἐρείδεσθαι, Niti. τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένους, IV. 152. *f. cum reduplicatione, pro* ἠρεισμ.

Ἐρείπειν, Demoliri, Diruere. προμαχεῶνα ἕνα τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, I. 164. *a.* ἐπέβησαν τοῦ τείχεος, καὶ ἤριπον (αὐτὸ), IX. 70. *m. Conf.* Κατερείπειν.

[Ἔρεσθαι, Interrogare. *Vide* Εἴρεσθαι.]

[Ἐρεύγεσθαι. *Vide* Ἐξερεύγεσθαι.]

Ἐρευθέδανον, ου, τὸ, Rubia tincto-

ρίῃ. αἰγέας περιβάλλονται κεχριμένας ἐρευθεδάνῳ, IV. 189. *m. f.*

Ἔρημος, *sive rectius* Ἐρῆμος, ου, ὁ *et* ἡ, Desertus. *De Accentu vide Var. Lect. ad* I. 117, 18. *et* II. 31, 7. *et* IV. 17, 11. (*Similiter* Ἑτοῖμος, Ὁμοῖα *et* Ὁμοῖος.) *Circumflexum in penultimâ tenuere libri omnes edd. et scripti* VIII. 51. *m. et* IX. 3. *f. ubi* ἐρῆμον τὸ ἄστυ, *et* IX. 58. *a. ubi* εἶδε τὸν χῶρον ἐρῆμον, *et* τάδε ὁρέοντες ἐρῆμα. *Nos ubique eamdem secuti sumus scripturam.* ἐρῆμον οὖρος, I. 117. *f.* περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, II. 32. *a.*

Foem. ἐρῆμος γάρ ἐστι ἡ χώρη αὕτη, II. 31. *f.* V. 9. *a.* στέλλονται ἐς τὴν ἐρῆμον, III. 102. *f.* τὴν Ζάγκλην, ἐοῦσαν ἐρῆμον ἀνδρῶν, VI. 23. *a. m. ubi quidem* ἐρήμην *olim edd. sed nullo adstipulante vetere codice qui quidem nobis innotuerit.* ἡ Ἀττικὴ χώρη, ἐοῦσα ἐρῆμος Ἀθηναίων *edd. et scripti omnes* VIII. 65. *a.* ἡ ἐσθὴς ἐρῆμος ἐοῦσα ὅπλων, IX. 63. *f. Mira videri potest structura* IV. 17. *f.* Νευρῶν τὸ πρὸς βορῆν ἄνεμον, ἐρῆμος ἀνθρώπων, *nempe* χώρα ἐρῆμος *intelligitur. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἐρημοῦσθαι, Deseri, Destitui, Relinqui ab aliis ut solus maneas, Desolari. οἱ ὄνοι, ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου, A reliquo coetu soli relicti, IV. 135. *m.* Θεσσαλοὶ ἐρημωθέντες συμμάχων, VII. 174. *m.* Μίλητος Μιλησίων ἠρήμωτο, VI. 22. *a.* ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν λέγουσι ἐσοικίζεσθαι ἄλλους ἀνθρώπους, VII. 171. *a.*

Ἐρίζειν τινὶ, Contendere cum aliquo de principatu vel de primis partibus. τούτῳ γὰρ οὐκ οἷά τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον, IV. 162. *m. f.*

Ἐρικυδὴς, Perillustris. μέγα ἄστυ ἐρικυδὲς, VII. 220. *m. in Orac.*

Ἔριον, τὸ, Lana, *vide* Εἴρια. *In Vit. Hom. cap.* 4. *a. servatur communis forma vocabuli:* ἐρεικνῆσαι ἔρια.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Contentio. Ἀργεῖαι αἱ γυναῖκες, κατ᾽ ἔριν τῶν Ἀθηναίων, περόνας ἐφόρεον μέζονας, Ex contentione (Ob contentionem) cum Atheniensibus, V. 88. *f.* ἔριν εἶχον ἀμφί τε μουσικῇ καὶ τῷ λεγομένῳ ἐς τὸ μέσον, Certamen instituebant, Inter se contendebant, VI. 129. *a.*

Ἑρκεῖος Ζεὺς, Jupiter aedium custos, *proprie* Custos muri qui aedes circumdat, VI. 68. *a. Conf. Eustath. ad Odyss.* χ'. 335.

Ἕρκος, εος, τὸ, 1) Septum, Murus, Munitio: τὸ ἕρκος ὑπερθορέειν, VI. 134. *m. N. pro quo* τὴν αἱμασιὴν *ait* ibid. *f.* συνεφόρησαν τὰ γέῤῥα ἕρκος εἶναί σφι, IX. 99. *extr.* 2) Rete, Laqueus. ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται, VII. 85. *f. ubi alii olim* ἐν ἄρκυσι. *Vide Not.*

Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, Carcer, IV. 146. *a. et m.* 148. *a.*

Ἕρμα, ατος, τὸ, Saxum, Petra, Scopulus sub maris superficie latens, VII. 183. *N.* λίθος μέγιστος, *Suid.* ἡ ἐν θαλάσσῃ πέτρα *Dionys. apud Eustath. ad Iliad.* ξ'. *p.* 964, 28. *ed. Bas.* (*p.* 976. *ed. Rom.*) *Conf. Hesych. et ibi notata.*

Ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, Interpres. οἱ

ἑρμηνέες, II. 125. *f.* 154. *a.* III. 140. *m.* δι' ἑπτὰ ἑρμηνέων διαπρήσσονται, IV. 24. *f.*

Ἑρξιίης, *sive rectius* Ἑρξίης. δύναται κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν Δαρεῖος, ἑρξίης. Graeco sermone *nomen Persicum* Darius *valet* ἑρξίης, VI. 98. *f. Intelligitur autem vulgo* ἑρξιίης *vel* ἑρξίης, *praeeunte Valla* Coërcitor, *nempe quatenus verbum* ἔργειν, *a quo derivatur hoc nomen*, Arcere *et* Coërcere *significat. Auctor vero Etymologi M. ait*: Ἐρξίας, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ῥέζω, ῥέξω, ῥεξίας· ὑπερβιβασμῷ ἐρξίας· ὁ πρακτικός.

Ἐῤῥωμενέστερος, Validior, Acrior. (*ab* ἐῤῥωμένος, *particip. pass. verbi* ῥώννυμι.) τειχομαχίη ἐῤῥωμενεστέρη, IX. 70. *a.*

Ἔρσην, ενος, ὁ, (*comm.* ἄρσην *vel* ἄῤῥην) Mas, Masculus. ἄπαις ἔρσενος γόνου, I. 109. *m. f.* ἄπαις ἔρσενος γόνου, III. 66. *a.* ἕκαστος τῶν ἐρσένων τούτων, *nempe* ἵππων, I. 192. *f.* Φοίνικες ἔρσενες, Palmae arbores masculae, I. 193. *f.* οὔτε ἔρσενος θεοῦ, οὔτε θηλέης, II. 35. *f.* τοὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας, II. 38. *a.* 41. *a.* 46. *m. f.* τοὺς αἶγας τοὺς ἔρσενας, II. 46. *m.* καὶ ἔρσενες καὶ θήλεαι, II. 65. *a. m.* 93. *a.* III. 102. *f.* 105. *m.* VII. 56. *f.*

['Ερύειν, *vide* Εἰρύειν.]

Ἐρυθρὸς κῆρυξ, Rubens praeco, III. 57. *extr. in Orac. Conf. cap.* 58. *a.*

Ἐρύκειν τοὺς ἐπιόντας, Inhibere, Prohibere invadentes, IV. 125. *f.* V. 15. *a.* ἐρυκόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, Prohibiti ab Asopo; Quum ab Asopo fluvio, *ne ex illo aquam petere possent*, arcerentur, IX. 49. *f.*

Ἔρυμα, ατος, τὸ, Munimentum. τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσσετο, VII. 223. *m.*

Ἔρχεσθαι, Venire, Ire. ἦλθε αὐτοῖς ἀγγελίη, I. 83. IX. 14. *a. et* 15. *a. cum Var. Lect. et Not.* ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, I. 120. *m.* (*vide supra in* Ἀσθενής.) ἐλθεῖν τινι ἐς ὄψιν, In conspectum alicujus venire, III. 42. *a.* ἐλθεῖν τινι ἐς μάχην, Ad manus venire, In Aciem cum aliquo descendere, VII, 9. 3. οὐκ ἦλθον ἐς τούτου λόγον ὥστε *etc.* Non eo progressi sunt ut *etc.* VII. 9, 2. *f. Sed* ἐλθεῖν τινι ἐς λόγους, In colloquium cum aliquo venire, I. 86. *m.* IV. 126. *f.* διὰ μάχης ἐλθεῖν, Praelio decernere, VI. 9. *f. conf. Not. ad* VIII. 77. *f.*

2) ἔρχεσθαι παρά τινα *honeste dicitur de* Congressu venereo. παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἦλθες, II. 115. *m. ubi vide* Not. *Sic et de muliere*: κυέουσαν ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς οὕτω ἐλθεῖν παρὰ Ἀρίστωνα, VI. 68. *m. et mox* ibid. Φασί σε ἐλθεῖν παρὰ τὸν ὀνοφορβόν.

3) ἔρχεσθαι *cum Accusat. absque praepositione, idem valet ac* διέρχεσθαι, Transire. ὁ ἥλιος ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω, II. 24. *m. Similiter* ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, II. 25. *a. ubi* ἰὼν *idem valet ac* διεξιὼν, *quod ibidem paulo ante legitur.*

4) ἔρχομαι ἐρέων, Adgredior dicere, Dicam, I. 5. *m.* II. 40. *a.* 99. *a.* III. 80. *f. Sic* ἔρχομαι λέξων, II. 11. *m.* VII. 102. *a. m.* (*Similiter* ἤϊα λέξων, Adgressus eram dicere, IV. 82. *f.*) ἔρχο-

μαι Φράσων, III. 6. *a.* VI. 109. *a.* ἔρχομαι σημανέων, IV. 99. *a.* ἔρχομαι περὶ Αἰγύπτου μνημονέων τὸν λόγον, II. 35. *a.*

Ἔρως, ωτος, ὁ, Cupido, Desiderium. ἔρωτα σχὼν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι, V. 32. *f.*

[Ἐρωτᾷν, *vide* Εἰρωτέων.]

Ἐς, *praepositio regens Accusativum; Jonica forma, quâ constanter utitur Herodotus pro communi* Εἰς. *Adhibetur autem haec praepositio ubi agitur*

1) *de Motu* In *vel* Ad Locum; *qui est usus frequentissimus, quâlibet in paginâ obvius. Quo ex usu interpretandae sunt etiam illae locutiones, in quibus* ἐς *pro* ἐν, *praepositione* In loco *significante, posita videri poterat: quo de genere, post Hemsterh. ad Aristoph. Plutum p.* 456. *perspecte Schulzius ad Herodot.* VIII. 60, 1. *et* 71. *m. monuit. Conf. quae nos ad* VIII. 60, 1. *adscripsimus, ubi* ἐς ὃ, *quod vice* ἐν ᾧ ναυμαχεῖν *positum Wesselingius judicavit, valere diximus* ἐς ὃ εἶναι ναυμαχήσοντας, Quo nos conferre ad praelium ibi faciendum; *sed fortasse formula* ἐς ὃ *aliâ ratione fuerit ibi accipienda, de quâ infra sub num.* 5. *dicetur. At* VIII. 71. *m. ubi ait scriptor* συνδραμόντες ἐκ τῶν πολίων, ἐς τὸν ἰσθμὸν ἵζοντο, *non idem valet* ἐς τὸν ἰσθμὸν ἵζοντο, *ac id quod mox subjicitur,* ἱζόμενοι ἐν τῷ ἰσθμῷ: *istud significat* Sessum ibant, *Conferebant se in Isthmum, ibi consessuri, stationem ibi capturi; hoc significat,* Quum jam in Isthmo sederent, Stationem

aut castra ibi habere
ἱζόμενον ἐς ἱρόν, *quasi dice*
locantem sese, Confe
se in templum, ibi se
et moraturam, I. 199.
ἐς τὰ πρόθυρα τοῦ βασιλ
140. *a. Eadem ratio est*
rum fere locorum ab Aem
congestorum, ubi ἐς *cum*
pro ἐν *cum Dativo poni*
tuit. θρόνος ἐς τὸν κατίζων
(scil. ἑωυτὸν) ἐδίκαζε, I.
et V. 25. *m. f.* εἰ ἵζοι
ἐμὸν θρόνον, VII. 15. *f.*
θρόνον ἵζεσθαι, VII. 16. *a*
liter dicit τὸν ἄνδρα στάν
se constituit, *vel* a popu
stitutus est) ἐς ταύτην τὴ
III. 80. *a. m.* ὁ μὲν (κ
κῆρυξ) δὴ ἀπόστολος ἐς
ην I. 21. *a. non valet* ἐν
ην, in urbe Mileto era
Miletum missus erat,
tum legatus proficisc
sicut V. 38. *f.* αὐτὸς ἐς
μονα ἀπόστολος ἐγίνετο, I
cedaemonem suscepit
nem, profectus est. πα
διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ
τροφήν τινα τοιήνδε, II.
ubi non juncta intelligi
verba τρέφειν ἐς τὰ ποίμν
ἐν τοῖς ποιμνίοις, *sed* δι
μένι ἐς τὰ ποίμνια, τρέφει
τοιήνδε, Tradidit pastori
ges, *id est*, quos ille
duceret ad greges, ibiq
ret. *Satis vero per se*
cua ratio harum locu
τὰ ὅστεα ἀπάγουσι καὶ θ
ἐς ἕνα χῶρον, II. 41. *f.* τ
Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλά
δοντο, II. 56. *m.* τὰς π
κρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν,

m. κατακρύπτειν ἐς κυλίκην, V. 92, 4. καταστάναι τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις, V. 92, 7. *f.* τεταγμένα ἐς τὸ πεζόν, VII. 81. *a.* *quibus in locis omnibus nil opus est ut cum Porto* ἐς *pro* ἐν *poni statuamus, quamvis latinus sermo in talibus sententiis praepositionem* In *cum Ablativo potius constructam, quam cum Accusativo, amet.*

Porro, quemadmodum ἐν πόλει *non semper* In urbe *significat, sed subinde etiam* Apud urbem, *sic* ἐς πόλιν *interdum non* In urbem *significat, sed nonnumquam* Ad, Prope urbem. *Sic,* ἐπεὶ ἀπίκοντο ἐς Μώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον, II. 169. *a.* ἐπεί τε ἀπίκατο ἐς Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν, IV. 200. *a.*

Denique satis notum est, ad praepositionem 'Ες *subintelligendum subinde esse Accusativum* δόμον, οἶκον, ἱρόν, *aut aliquem talem. Sic in istis:* Φέρων ἐς σεωυτοῦ, I. 108. *f.* ἐλθὼν ἐς τοῦ Ἁρπάγου, I. 113. *m.* ἰέναι ἐς Ἀστυάγεος, I. 119. *a.* κατεκοίμισε (αὐτὸν) ἐς Ἀμφιάρεω, VIII. 134. *m.* ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε, I. 92. *m.* *Et probi codd. dant* ἐς Δήμητρος, II. 122. *f.* *ubi vulgo* ἐς ἱρὸν Δήμητρος.

Tropice dicta sunt talia, qualia ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν; I. 120. *a. m. et,* τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, ibid. *m. et* ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον, ibid. *f.* αἱ Πολυκράτεος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν, III. 125. *f.*

2) *Rarius* 'Ες *adhibetur ubi de Personis agitur,* Ad *quas quis* mittitur *aut se* confert. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητίας, I. 78. *a.* ἔπεμπε ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας, *id est,* ἐς τοὺς συμμάχους, I. 81. *a.* ἀποπλεύσεσθαι ἐς τοὺς συγγενέας, IV. 147. *m.* ἐτράποντο ἐς τοὺς Παρωρεάτας, IV. 148. *f.* ἀπίκετο ἐς τοὺς Ἕλληνας, Pervenit ad Graecos, VIII. 8. *m.* *Sed* εἶπε ἐς πάντας τάδε *significat* Coram omnibus haec dixit; *nempe,* Ita haec dixit, ut verba ejus Ad omnium aures pervenirent, VIII. 26. *f.*

3) *Frequenter* 'Ες *ponitur ubi de Tempore agitur.* ἔτι καὶ ἐς τόδε, Ad hoc usque tempus etiam, VII. 123. *m. f.* καὶ ἔτι ἐς ἐμέ, Ad meam etiam usque aetatem, I. 92. *a.* 93. *a. m.* III. 97. *f.* (*ubi olim* ἐς ἐμοῦ *vitiose.*) V. 45. *f.* *et alibi.* ἐς τοῦτο - - ἐς ὃ, Eo usque - - donec, VII. 181. *a.* *Et nude* 'Ες ὃ, (*subinde* ἐςὃ *unà voce in libris nonnullis*) Donec, Usque dum, I. 93. *m.* 191. *f.* II. 115. *f.* 118. *f.* 158. *f.* VIII. 58. *f.* *Eadem formula latine reddi nonnumquam commode potest* Ad extremum, Postremo, *ut* I. 98. *a.* 101. *m. f.* 196. *m.* 202. *m.* IV. 201. *a. m.* *Alium usum formulae* 'Ες ὃ *infra notamus sub num.* 5.

Sicuti pro ἐς ὃ *communi Graecorum sermone* ἕως οὗ *dicitur, quae ipsa formula apud Nostrum quoque* II. 144. *m. occurrit; sic alibi passim pro* ἐς ὃ *apud eumdem Nostrum* 'Ες οὗ *scriptum reperitur, et saepius quidem consentientibus libris, ut* ἐς οὗ δὴ Λίχης ἀνεῦρε, I. 67. *f.* (*ubi*

quidem invitis libris. omnibus ἐς τὸ *edidere Schaef. et Bork. Conf. Not. ad h. l. et Koen ad Gregor. Dial. jon.* §. 63.) ἐς οὗ ἀποθάνωσι, III. 31. *a. m. Alibi variant libri, et pro* ἐς οὗ *nonnulli* ἐς ὃ *vel* ἐπὸ *praeferunt, ut* IV. 160. *et* 166. *et* 181. *f. ubi vide Var. Lect.* V. 51. *m. et* 56. *m. Est etiam ubi pro* ἐς οὗ *vel* ἐς ὃ *nonnulli* ἐς τ' *exhibent, ut* ἔς τ' ἐσέβαλον, IV. 12. *f. quod cum videri posset* ἔς τι ἐσέβαλον *valere, Koenius l. c. sub illà scripturà latere* ἐς τὸ ἐσεβ. *statuit. Denique hanc ipsam formulam* Ἐς τὸ, *pro* ἐς ὃ, *nos ipsi quoque cum Wess. tenuimus,* II. 157. *ubi vide Var. Lect.*

Ἐς τὸ παρεὸν, -- ἐς χρόνον, In praesens, -- In posterum, VII. 29. *extr.* IX. 7. *m.* ἐς ὕστερον, V. 74. *f. pro quo unà voce* ἐσύστερον *scribitur* V. 41. *a.* ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι, Ad quintum mensem, Quinto post mense, I. 77. *f.* ἐς τέλος, Ad extremum, Postremo. ἐς τέλος κακῶς ἐτελεύτησε, III. 40. *f. N.* ἐς τὸ δέον, Ad (In) tempus opportunum, Tempore opportuno, II. 173. *f. Sic et* ἐς καιρόν, IV. 139. *m. Denique notemus constructionem hujusmodi*, ἡ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴς ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηΐην δεκόμενος ἦν, IX. 3. *extr. Conf.* Ὑστεραῖος.

4) *Usurpatur porro praepositio* Ἐς *ubi agitur de Re, in quà Incrementum aliquod aut Decrementum, Plus aut Minus, habet locum, indicaturque* Terminus *vel* Gradus, Ad quem *illa pervenit. Et in hoc genere saepius quidem adjicitur verbum* ἀνήκειν, *velut* ἀνήκειν ἐς τοσοῦτο, ἐς τὰ πρῶτα, ἐς τὰ μέγιστα *etc. cujus generis plura exempla supra, sub voce* Ἀνήκειν, *congessimus: verum etiam absque hoc verbo eidem usui praepositionis* Ἐς *locus est.* ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ ἔσχατον, (*nempe* ἐς τὰ μέγιστα τῆς ὀφθαλμίας ἀνήκοντες,) Ad extremum usque gradum, VII. 229. *a. ubi* ἐς τὸ μέγιστον *dabant alii.* τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα, VIII. 144. *m.* τοῦτο τὸ ἱρὸν φυλάσσουσι ἐς τὰ μέγιστα, IV. 7. *a.* ἐόντα Θρασυβούλῳ ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα, Hospitio et amicitià quam maxime conjunctum, I. 20. *a.* Μίλητος νοσήσασα ἐς τὰ μάλιστα στάσι, V. 28. *b.* τιμωρητέον ἐς τὸ δυνατώτατον, VII. 168. *a.* ἐς τοῦτο τὸ οὖρος ὑπὸ Περσέων ἄρχεται, Usque ad hunc montem porrigitur Persarum imperium, III. 97. *m. f.* ταῦτα ἐς τοσοῦτο (In tantum, hactenus,) παρεγύμνου, VIII. 19. *m.* ταῦτα μέν νυν ἐς τοσοῦτο ἐγένετο, VIII. 125. *extr.* IX. 18. *extr.* VIII. 107. *a.* ἐς τρὶς, Ad ter, non minus quam ter, I. 86. *m.* V. 105. *f.* (*conf. Hermann. ad Viger. Not.* 380.) *Eodem referendum videtur istud*, ἐς τοιαῦτα εἰπόντι, VIII. 77. *f.* Usque ad talia (*id est*, Haec ipsa talia, Haec adeo talia, *nempe*, ita praecisa et perspicua) dicenti. *Referri huc potest formula* ἐς ἀριθμὸν εἶναι, VII. 60. *a. ubi vide Not.*

5) *de Objecto, quod in scholis dicitur, id est, de Re vel Personà*, Circa *quam*, Cujus intuitu *aut* Cujus caussà (Adversus

quam vel Pro quâ) *aliquid dicitur aut agitur.* οὐδὲν μᾶλλον ἐς ἑωυτὸν λέγων, ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, I. 86. *m. f.* *quemadmodum latine dicimus*, In aliquem aliquid dicere. *Sic* Φέρειν *et* ἔχειν ἐς τὶ *aut* ἔς τινα, Aliquo spectare, Pertinere: *quarum formularum exempla vide in* Ἔχειν *et* Φέρειν, *et in* Not. *ad* III. 133, 9. ἡ γνώμη ἀποδειχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν, IV. 98. *a.* πρῆγμα ἐς αὐτὸν γινόμενον, Res quae Circa illum (Quod ad illum adtinet, Ad illum spectans) accidit; *nempe* Aliquid quod ille partim fecit, partim passus est, I. 114. *a.* τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκεε, Omnia In illum (*id est*, Pro illo, Illius caussâ, *nempe* Ad illum vitio corporis levandum) fecerat, I. 85. *a.* τῷ πεποιημένῳ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον, Facinus In (Adversus) hunc puerum admissum dolui, I. 118. *m.* ἡ ἔχθρη ἡ ἐς τὸν Δημάρητον, VI. 65. *m.* τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα, I. 123. *a.* τά τοι (*nempe* τὸ φίλον εἶναι καὶ συνετὸν καὶ εὔνοον) ἔχω μαρτυρέειν ἐς πρήγματα τὰ ἐμά, Adversus res meas, Quod ad res meas adtinet, V. 24. *f.* ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀτρεκές, Quod ad numerum spectat, non possum adcurate dicere, VII. 60. *a.* *Not.* ἤκουον εὖ ἐς δικαιοσύνην, *Vita Hom.* 7. *m. pro quo* δικαιοσύνης πέρι *dicit Noster* VI. 85. *m.*

Eodem referendus est usus, qui subinde obtinet, formulae Ἐς ὅ, *diversus ab illo usu quem supra* (*num.* 2.) *observavimus.* *Scilicet, sicut* ἐς τοιάδε πρήγματα ἐμβλέψας VIII. 77. *a. significat* Res tales respiciens, intuens; *sic etiam nuda formula* Ἐς ὅ, *ellipticâ quâdam ratione, significat* Quo respectu, Quo intuitu, *et* (*quae notio cum hac conjuncta est*) Quâ caussâ, Quapropter. ἐς ὃ (*scil.* ἐμβλέψας) μετῆκε αὐτόν, Quo respiciens, *id est*, Quapropter, Quocirca, seposuit hanc famam nec illâ usus est, II. 116. *a. N.* ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην, Quo respectu, Quapropter, poena ei inflicta est, I. 115. *f.* *Eodem pertinere videtur locus, quem supra* (*n.* 1.) *adtigimus*, ἐς ὃ ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, VIII. 60, 1. *m. ubi, verum si quaeris, non ad* ἐς ὃ *intelligi debebit* ναυμαχέειν *aut* ναυμαχήσοντας, *sed ad* ἥκιστα σύμφορόν ἐστι *ex superiori oratione intelligitur* τὸ ἀναζεῦξαι τὰς νέας πρὸς τὸν Ἰσθμόν, *et* ἐς ὃ *significat* Quo respectu, Quâ caussâ, Quapropter. *Scilicet duas caussas adfert Themistocles*, *cur* non expediat Graecis ut ad Isthmum promoveantur naves; *altera caussa est*, quoniam, *si id fieret*, praelium faciendum esset in aperto mari; *altera*, (τοῦτο δὲ) quia sic perderentur Salamis, Megara et Aegina.

6) *Ubi agitur de usu cui aliquid inservit, aut de Fructu quem ex eo, quod instituimus, capere cupimus.* πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον οἱ ἄνθρωποι, I. 34. *f.* ἡ Ἄνθυλλα πόλις ἐς ὑποδήματα δίδοται τοῦ βασιλεύοντος τῇ γυναικί, Datur reginae In

(Ad) calceamenta, *id est*, Ex cujus reditibus illa sibi calceamenta compareret. II. 98. *a.* κατεστρέψατο αὐτοὺς ἐς Φόρου ἀπαγωγὴν, subegit illos In hoc (Ad hoc) ut tributum ipsi penderent; *nempe, non ut etiam aliâ ratione imperio illius parerent*, I. 6. *m.* 27. *a.* II. 182. *extr. N.*

7) *Omittur* 'Ες *praepositio ubi de Divisione vel Distributione* In partes *agitur.* τρεῖς μοίρας (*non,* ἐς τρεῖς μοίρας) ἐδάσατο τὸν στρατόν, VII. 121. *m. ubi vide Var. Lect. et Not. Sic* δυώδεκα (*pro olim vulgato* ἐς δυωδ.) μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν *veteres libri dederunt* II. 147. *m. et* σφέας αὐτοὺς ἓξ μοίρας διεῖλον, IV. 148. *f.*

'Εσαγγελεὺς, έος, ὁ, Internuncius, Qui cupientes regem adire intro nunciat. παριέναι ἐς τὰ βασιλήϊα ἄνευ ἐσαγγελέος, III. 84. *a. pro quo est* ἄνευ ἀγγέλου, III. 118. *m.*

'Εσαγγέλλειν τινὰ, Aliquem intro nunciare, Adventum alicujus significare *regi*, III. 118. *a.*

'Εσάγειν, Introduere, Ducere ad *aliquem, vel* in *aliquem locum.* ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἁλέας, I. 196. *a.* τὸν ποταμὸν διώρυχι ἐσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην, I. 191. *m.* ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα, Aliam praeter hanc Duc uxorem, V. 40. *f. Passiv.* τὰ περὶ τὸν Διόνυσον -- νεωστὶ ἐσαγμένα, Nuper Introducta, Invecta, II. 49. *f.*

Medium: ἄλλην ἐσαγαγέσθαι γυναῖκα, V. 39. *f.* τὴν τρίτην ἐσηγάγετο γυναῖκα, VI. 63. *a.* 'Οτάνης εἰσάγεται 'Ινταφέρνεα, III. 70. *m. ubi in lat. vers. pro eo quod nos posuimus*, Proposuit, *revocatam velim Vallae aliorum interpretationem*, Adscivit *valet enim h. l. graecum ve idem atque paulo ante po* προσεταιρίσασθαι, *nec opu ut in hanc sententiam* ἐπα *corrigatur, quod Valcke placuit. Illud singulare est, h. l. libri omnes quod scian* εἰσαγ. *consentiant, quum alibi stanter* ἐς *pro* εἰς *usurpet No* σῖτα καὶ ποτὰ τὸ τεῖχος ἐσάξ *idem quod* ἄξαντο (*vel* ἐσάξ ἐς τὸ τεῖχος, Intra murum portarunt, Invexerunt, V. *a. nisi verba* τὸ τεῖχος, κα τεῖχος, *vel* τεῖχος, *in quibu riant libri, aut prorsus te huc intrusa aut ex nescio aliâ scripturâ corrupta sunt. de Var. Lect. et Not. et* Προεσάγειν.

['Εσαΐειν. ἐσαΐοντες *pro* ἐπαι *citatur ex ms. Arch.* III. 29

'Εσακοντίζειν, Jacula *in ali* conjicere. περιστάντες τὸ θ ἐσηκόντιζον, I. 43. *m.* ἐσιν τὴν στρατιὴν, ἐσακοντίζοντές τ *e.* ἀκοντίζοντες ἐς αὐτὴν) κα ξεύοντες, IX. 49. *a. m.* C 'Ακοντίζειν.

'Εσακούειν τινι, Audire aliqu *nempe* Obtemperare, Mo ei gerere. ὥς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ κουσε, I. 214. *a.* ὥς οἱ οὐδὲ ἐσήκουον, VI. 86. *extr. Et on Dativo:* ἤν περ ἐθέλητε ἐσακούειν 133. *a.* ἀλλ' ἐσακούσατε, IX *f. Cum Accus. rei:* ὥστε ταῦτα ἐσακούειν, *scil.* ἡμῖν, in hoc etiam nobis mo gesturi (gratum nobis fact preces nostras exauditur tis, IX. 60. *extr.*

Ἐσάπαξ, Semel. δωρέεται (αὐτὸν) χρυσῷ, τὸν ἂν δύνηται. τῷ ἑωυτοῦ σώματι ἐξενείκασθαι ἐσάπαξ, VI. 125. *m.*

Ἐσαπικνέεσθαι, *cum Dativo*, Pervenire in *regionem*. τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσαπικνέεσθαι. I. 1. *a.*

Ἐσαράσσειν, Cum impetu propellere in *aliquem locum*. ἐσαράξαντές σφεας ἐς τὰς νέας, Quum illos in naves compulissent, V. 116. *b.* ἐσαράξαντες τὴν ἵππον, *nempe* ἐς τὸ πεζόν, Postquam equitatum repulerunt usque ad peditatum, IV. 128. *f.*

Ἐσβαίνειν, *vide in* Ἐμβαίνειν.

Ἐσβάλλειν, 1) *transitive cum Accus.* Injicere, Immittere; *praesertim*. Immittere exercitum in regionem aliquam hostili animo, Invadere, Irrumpere. ἐσέβαλε ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιήν, I. 17. *a.* 18. *a.* ἐς Ἐλευσῖνα ἄγων τοὺς Πελοποννησίους ἐσέβαλε, V. 76. *f. ubi* τοὺς Πελοπ. *perinde et ad* ἄγων *et ad* ἐσέβαλε *referri potest.*

2) *Eâdem notione* ἐσβάλλειν *plerumque absque Accusativo, veluti Intransitive, ponitur.* ἐς Κλαζομένας ἐσέβαλε, I. 16. *b.* ἐς Μίλητον, I. 15. *m. Sic* I. 17. *f. et passim alibi, ubi subintelligi Accusativus* τὴν στρατιὴν *potest. Subinde vero etiam subintelligendo Accusativo nullus est locus, ut* στόλῳ μεγάλῳ ἐσέβαλε ἐς τὴν Ἐλευσῖνα, V. 74. *m.* ἰδόντες στρατὸν ἐς τὴν χώρην ἐσβεβληκότα. VI. 16. *f.* τοῖσι ἐσβαλοῦσι ἐς τὴν Ἀττικὴν, V. 64. *a.* ἐσβαλόντες πανστρατιῇ, VIII. 27. *a.* ἐσβαλοῦσαν ἐς τὴν χώρην ἵππον, VIII. 28. *a.* (*Conf.* Συνεσβάλλειν). *Est ubi diserte adjicitur*, Hostili animo Belli inferendi caussâ, *fieri* τὴν ἐσβολήν: *sic ait* ἐπὶ πολέμῳ ἐσβαλόντες (ἐς τὴν Ἀττικὴν), V. 76. *a. Nam subinde* ἐσβάλλειν *dicitur is qui* Nullo hostili animo Ingreditur *regionem. Sic* VI. 16. *a.* ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐφεσίην, Ingressi sunt (*non* Hostili consilio invaserunt) fines Ephesiorum. *Sic Xerxes e Perside Sardes iter faciens*, ἐκ Φρυγίης ἐσέβαλε ἐς τὴν Λυδίην, VII. 31. *a.*

3) *Fluvius dicitur* ἐσβάλλειν τὸ ῥέεθρον, Undam suam Immittere, Infundere, *in alium fluvium.* ἐσβάλλει οὗτος ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον, I. 179. *f. Et subintellecto, certe omisso isto Accusativo:* ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἴστρον, IV. 48. *f. et* 49. *a.* (*idem quod* συμμίσγονται *et* ἐσδιδοῦσι, ibid.) *Rursus* ἐσβάλλει ἐς πεδίον - - καὶ ἐς ποταμὸν Βρόγγον, ὁ δὲ Βρόγγος ἐς τὸν Ἴστρον, IV. 49. *m.* ἐς Τάναϊν ἄλλος ποταμὸς ἐσβάλλει, IV. 57.

4) *Verbum Medium notione activâ legitur* VI. 95. *m.* ἐσβαλόμενοι τοὺς ἵππους (Postquam equos Imposuerunt) ἐς ταύτας, *nempe* ἐς τὰς ἱππαγωγοὺς νέας.

Ἐσβιβάζειν, Imponere; *proprie*, Intrare (*vel* Adscendere) facere. ταύτην τὴν γυναῖκα ἐς ἅρμα ἐσβιβάσαντες, I. 60. *f.* τὸν πεζὸν στρατὸν ἐσβιβάσαντες ἐς τὰς νέας, VI. 95. *m.*

Ἐσβολὴ, ῆς, ἡ, 1) Invasio, Incursio, VI. 92. *a. m. Conf.* ἐσβάλλειν.) *Sic* διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολὴν, VII. 1. *a.*

2) Introitus, *praesertim* Fauces per quas ex unâ regione

in aliam Introitus patet. ἐσβολὴ ἐξ οὐρέων στεινῶν ἐς τὸ πεδίον, II. 75. *m.* δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν τὴν Ὀλυμπικήν, VII. 172. *m.* 173 *a.* τὴν ἐσβολὴν ἥπερ ἐκ τῆς Μακεδονίης ἐς Θεσσαλίην φέρει, ibid. καὶ ἄλλην ἐοῦσαν ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλούς, VII. 173. *f.* *Sic* ἡ ἐν Θερμοπύλῃσι ἐσβολή, VII. 175. *a. et f.* 207. *a.* VIII. 15. *f. et passim alibi; item in plurali*, κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολάς, VII. 176. *m.*

Ἐσδέκεσθαι, (*jon. pro* ἐσδέχεσθαι) Recipere. μηδαμοὺς ἐσδέξασθαι ἐς τὸ ἱρόν, Nullos recipere in templi communionem, I. 144. *a.* 145. *a.*

Ἐσδιδόναι, *de Fluvio, i. q.* ἐσβάλλειν, Influere. *Sic* οὗτοι (οἱ ποταμοὶ) ἐσδιδοῦσι ἐς αὐτὸν *dant probi codd.* IV. 49. *f. idque receptum malim loco vulgati* ἐκδιδοῦσι, *quod ex scholio invectum videtur. Sic quidem mox cap.* 50. *a. exhibent libri omnes* ἐς τοῦτον οὐδὲ ποταμὸς οὐδὲ κρήνη οὐδεμίη ἐσδιδοῦσα: *et* ibid. *paulo post*, ἡ χιὼν τηκομένη ἐσδιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον.

Ἐσδύνειν *vel* **Ἐσδῦναι**, Irrepere, Subire, Intrare. ἐσδύντα, *scil.* ἐς τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλῆος, II. 121, 2. *f. ubi paulo ante ait* ἐνδύντος τοῦ ἑτέρου. *Metaphorice*, δεινόν τι ἐσέδυνε σφίσι, Obrepit eis (Incessit eos) metus, VI. 138. *m.* N.

Medium, eâdem notione. ἡ ἀνθρώπου ψυχή, τοῦ σώματος καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται, Intrat, Irrepit, Subit, in aliud corpus quod eo ipso tempore nascitur, II. 123. *m. Conf.* Ἐσιέναι *et* Ἐσέρχεσθαι.

Ἐσεργνῦναι, *i. q.* εἰσείργειν, Includere. ἐσεργνῦναι τὸν νεκρόν, Includere cadaver *in capsâ ligneâ*, II. 86. *f.*

Ἐσέρχεσθαι, *metaphorice, de eo quod subit* animum *vel* memoriam nostram. *Cum Dativo:* Κροίσῳ ἐσελθεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος, I. 86. *m.* αὐτῷ Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἶκτόν τινα, III. 14. *f. Item cum Accusat.* τὸν δὲ ἐσῆλθε (Subiit illius mentem cogitatio) θεῖον εἶναι τὸ πρῆγμα, III. 42. *f.* τὸν Κροῖσον γέλως ἐσῆλθε, VI. 125. *f.* ἐσῆλθέ με κατοικτεῖραι, VII. 46. *a. m. ubi olim* ἐπῆλθε. (*vide Not.*) τὸν δὲ ἐσῆλθε ὡς εἴη τέρας, VIII. 137. *m. Conf.* Ἐπέρχεσθαι, Ἐσδύνειν, *et* Ἐσιέναι.

Ἐσέχειν, *idem quod* ἔχειν ἐς, *quatenus* ἔχειν *significat* Tendere, Vergere aliquo. κόλπος θαλάσσης, ἐσέχων (*nempe* ἐς τὴν Ἀραβίην χώρην) ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης, Sinus maris ex Erythraeo mari in *Arabiam* Tendens, Pertinens, Porrectus, Intrans, II. 11. *a.* N. *et mox ibidem*, τὸν μὲν ἐκ τῆς βορηΐης θαλάσσης κόλπον ἐσέχοντα ἐπὶ Αἰθιοπίης, τὸν δὲ ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίης. *Vide ibi Var. Lect.* ἐσέχει (ἡ διῶρυξ) ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, Fossa (*ex Nilo ducta*) tendit et pertinet ad Erythraeum mare, II. 158. *a. ubi paulo ante Eadem fossa* ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φέρουσα *dicebatur.* ἡ διῶρυξ ἐσέχει ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφρήτεω, ἐς τὸν Τίγριν, Fossa ex Euphrate usque ad Tigrim pertinet, in

intrat, influit, I. 193.
κτὰ τὴν καπνοδόκην ἐς τὸν
έχων ὁ ἥλιος, Solis lu-
er caminum Intravit,
in domum, VIII. 137.
άλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀν-
Cubiculum pertinens
rens in) conclave viro-
ontiguum ei ita, ut ex
alterum introitus pa-
III. 78. *m.*
Per clysterem intro-
:, ingerere. κατὰ τὴν
ηθήσαντες τὸ ἀπὸ κέδρου
, Postquam per anum
runt oleum cedrinum,
2. *ubi confer quae prae-*
t quae mox sequuntur.
usitatum verbum; unde
. *pass.* 'Εσθημένος, Ve-
Indutus. παρῆγον (αὐ-
κεσι ἐσθημένον, III. 129.
ρας ταύτην (ἐσθῆτα) ἐσθη-
VI. 112. *f.*
ς, ἡ, Vestis, Vestimen-
ollective Vestes. κοσμή-
ν παῖδα) ἐσθῆτί τε καὶ
III. 1. *m.* IV. 203. *f.*
σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθής,
f. τὰ (*jon. pro* ἃ) ἐσθή-
ματα εἶχον, III. 66. *a.*
dicem Rer. voce Vestes.
praes. ἔσειμι, Ingredi,
ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι, I. 51.
ι ἤθελε, III. 118. *m.*
rice, Inire Magistra-
c ὁ ἐσιὼν, *scil.* τὴν ἀρχὴν
βασιληίην, VI. 59. *Item*
od Subit animum *ali-*
ἐν 'Αστυάγεα ἐσῄει ἀνά-
ῦτοῦ, I. 116. *a.* N.
praes. ἐσίημι, Intro-
ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ
II. 158. *m.* ἐς τὴν (λίμ-

νην) ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ ὕδωρ, VII. 109. *m.* τὴν κεδρίην ἐσῆκαν (ἐς τὴν κοιλίην), II. 87. *m.*

'Εσικνέεσθαι, Intro pervenire, Penetrare. ἐσικνέεται καταγνάφων, III. 108. *f. Conf.* 'Επικνέεσθαι.

'Εσίπτασθαι, Advolare, Pervolare. Φήμη ἐσίπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον ἅπαν, IX. 100. *a.* ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο, IX. 101. *f.*

'Εσκαταβαίνειν, Intro descendere. ὃς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβαίνει, V. 92, 5. *m. in Orac.*

Ἔσκε, *jon. pro* ἦν, *vide in* Εἶναι, Esse.

'Εσκύπτειν, *vide supra in* 'Εγκύπτειν.

Ἔσοδος, ου, ἡ, Aditus, Introitus. ἀγχοῦ τῆς ἐσόδου, I. 9. *f.* ἑστᾶσι τοῦ ἱροῦ ἐν τῇ ἐσόδῳ, II. 63. *a.* οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὐδὲ ἔκδυσιν οὐδεμίην ἔχον, II. 121, 3. *a. et sic saepius. Item* Facultas intraudi. ἔσοδον (αὐτοῖς) εἶναι παρὰ βασιλῆα, III. 118. *a.*

'Εσοικέειν, Habitatum immigrare. ἐσοικέειν (*nempe* τὴν Ναύκρατιν *vel* ἐς τὴν Ναυκρ.) *pro vulgato simplici* οἰκέειν, *commode exhibet cod. Pass.* II. 178. *a.*

'Εσοικίζειν, In coloniam deducere. ἐς τὴν Κρήτην λέγουσι ἐσοικίζεσθαι ἄλλους τε ἀνθρώπους καὶ Ἕλληνας, VII. 171. *a.*

'Εσόπτεσθαι, Conspicere. μὴ ἐσόψεται ἰόντα διὰ θυρέων *dant probi nonnulli codices* I. 9. *extr. pro vulgato* μή σε ὄψεται *etc.*

Ἔσοπτος, Conspicuus. τὸ ἱρὸν ἔσοπτόν ἐστι, II. 138. *m. idem quod paulo ante dicebat* κατορᾶται πάντοθεν.

'Εσορᾶν *vel* 'Εσορέειν, Inspicere. ἐσορέωντες ἐς τὴν μαντικὴν, Inspi-

cientes divinationem, i. e. divinatorias sortes, IV. 68. m. f. pro vulgato ἐώρεον vel ἐώρων, V. 91. a. codex noster Flor. ἐσώρεον praefert.

Ἐσπλεῖν, Intro navigare. τὰ ἐσ' ἀριστερὰ (scil. ἰόντα) ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 33. a.

[Ἕσσον vide in Ἕσσων]

Ἑσσοῦν, (i. q. comm. ἡσσᾶν vel ἡττᾶν) Vincere, Superare; proprie, Inferiorem reddere, nonnisi in Passivo occurrit apud Nostrum. ἑσσοῦσθαι, II. 122. a. ἑσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, III. 106. m. ubi vide Var. Lect. ἑσσούμενος, V. 66. m. V. 70. a. ubi ὁρῶντες οἱ ἕτεροι ἑσσουμένους τοὺς σφετέρους, I. 82. a. m. ubi perperam ἑσσωμ. olim edd. τῷ πολέμῳ ἑσσοῦντο, I. 67. a. ubi olim ἑσσῶντο edd. contra plerorumque vett. librorum fidem. Particip. prœt. pass. περὶ τῶν ἑσσωμένων, VII. 9, 2. a. ἑσσωμένοι ἔσαν τῷ θυμῷ, Fracti animis erant, VIII. 130. f. Aorist. ἑσσώθη et ἑσσώθησαν, II. 169. a. III. 45. m. 83. a. et frequenter alibi. Similiter ἑσσωθῆναι et ἑσσωθέντες non minus frequenter, veluti ἑσσωθέντες τῇ μάχῃ, Praelio superati, V. 46. a. VI. 9. f. 108. f. ἑσσωθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, Prudentiâ superati a Cyro, IX. 122. extr. Subjunct. οὐ γὰρ ἔδεισα μὴ ἑσσωθέωμεν ὑπὸ Σκυθέων μάχῃ, IV. 97. m.

Ἕσσων, (i. q. comm. ἥσσων, vel ἥττων) Inferior. ἕσσονες εἶναι τῇ ναυμαχίῃ, Impares esse committendo praelio navali, V. 86. a. (οἱ Μῆδοι) ῥώμῃ ἕσσονες
ἐόντων Περσέων, VIII. 1
λήματι καὶ ῥώμῃ οὐκ ἕσσονες
62. m. f.

Sed communem vocabul
mam ἥσσων tenent veteres
omnes IX. 111. f. ubi ἀντὶ
οὐδὲν ἥσσων, pro quo quid
σων posuerunt Schaef. et

Adverbium vero Ἧσσον
stanter sic per η scriptu
peritur apud Nostrum, I.
a. et f. II. 6. m. III. 9.
Unus Schaef. suâ auctorita
σον edidit.

Ἔς τι, Donec, Usque du
δὲ μενέομεν ἔς τ' ἂν καὶ τ
σωμεν, VII. 141. m. ἔς
διαπολεμήσωμεν, VII. 158.
pro ἔς τ' ἐσέβαλον, quod libr
nulli IV. 12. f. praef
alii rectius ἐς ὃ aut ἐς οὗ
runt.

Ἐστιᾶν, Convivio exciper
cut jonicas formas ἱστίη
comm. ἑστία, et ἱστιητόρι
ἐπίστιος, usurpat Herodot
et pro Ἑστιᾶν exspectari
poterat. Quare pro vulg
στία (tert. pers. imperf.)
135. a. rectius fortasse
fuerat, si cum Schæfero ἱσ
cepissem, quod probi m
codices (probante etiam V
lingio) offerebant. Sic vero
pro εἱστιῆσθαι (praet.
pass.) V. 20. m. recipi
σθαι debuerat, quod ibi in
dem codicum scripturâ ἱσ
latere videtur. Erat vero
ἱστίη (nomen substant.) o
tum VI. 86, 4. pro ἱστίη
meliores quique codd. de

Ἐστοξεύειν, Sagittas ex a

-e in hostem. ἐσα-
καὶ ἐστοξεύοντες ed.
Borh. ex codd. Arch.
IX. 49. a. ubi ἐς ex
jectum nobis videbatur,
ue cum aliis simplex

vel Ἐς ὕστερον, V.
n valet In Posterum,
nudum ὕστερον, Poste-
); nam opponuntur ibi
ν ἐπελθοῦσα γυνὴ et ἡ
νή.

ιferre, Introferre. τὰς
ἐσφέρειν, I. 114. a. N.
ι. τὰ ἄλλα ἐς τὠυτὸ ἐτή-
ι Ἕλλησι, Reliqua in
loeum, quo Graeci
unt, IX. 70. m. f. Me-
ταύτην τὴν γνώμην ἐσέφε-
: sententiam in me-
ontulit, Proposuit,
II. 80. f. 81. f.

ἐσενειχθέντες σιδηρίου,
llatum fuisset instru-
aliquod ferreum,
a. m. σῖτόν σφι ἐσενεῖχ-
όν, IX. 41. a. m.

ἰς, ἡ, Extremitas. αἱ
Extrema finium. Ex-
nes. αἱ ἐσχατιαὶ τῆς οἰ-
III. 106. a.

Extremus. ἐσχάτη τῶν
ν, III. 106. a. διεκκρτέ-
σχατον, Ad extremum
uravit, VII. 107. m.
χατον κακοῦ ἀπιγμένοι,
. m. τὸν λιῶν τετρῦσθαι
ατον κακοῦ, I. 22. m. ἐξ
ἐς ἔσχατα, Ab unâ Ex-
e ad alteram, VII.

ιfundere. Perperam ed.

Gron. cum pluribus msstis κόλ-
πον ἐσχέοντα ἐπὶ Αἰθιοπίης, II.
11. m. (quasi intransitive aut
reciproce accipi posset hoc ver-
bum) ubi verum erat ἐσέχοντα.

Passiv. Effuse, (Catervatim) Intrare, Irruere. ἐσεχέοντο οἱ Ἕλληνες ἐς τὸ τεῖχος, IX. 70. m.

Ἔσω, *Adverb.* Intro. ἤϊε ἔσω, I. 111. m. ἄνδρας παρῆγε ἔσω, V. 20. m. τὸν Κῦρον ἦγον ἔσω, I. 116. m. *ubi olim quidem* εἴσω *edd. cum nonnullis msstis. Sed* εἴσω *tenent omnes* VI. 36. *f.* ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ τούτου εἴσω, Ab hoc Isthmo introrsum.

Comparat. Ἐσωτέρω, Interius, Magis introrsum, Ulterius in interiora. ὅσῳ προέβαινε ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος, VIII. 66. *f.*

[Ἐτάζειν *pro composito verbo* ἐξετάζειν V. 62. *f. scriptum reperisse Glossatorem San-Germanensem monuit Wesseling. in Nota ad hunc locum.*]

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, (*comm.* ἑταιρεία) Sodalitas. προσποιησάμενος ἑταιρηΐην τῶν ἡλικιωτέων, V. 71. *a.*

Ἑταιρήϊος, Sodalitius, Sodalitatis jura tutans. Δία ἐκάλεε Ἑταιρήϊον, I. 44. *m.*

Ἕταρος, ου, ὁ, (*jon. pro* ἑταῖρος) Sodalis, Familiaris. ἐξαγγελλόμενος τὸ ἑωυτοῦ πάθος ἀνδρὶ ἑτάρῳ, *sic quidem edd. omnes* V. 95. *m. sed probatissimi mssti libri, Arch. Vind. Pass. et F.* ἑταίρῳ *praeferunt, quod verum videtur, quum altera forma nusquam alibi, quod sciam, in solutâ oratione reperiatur.*

Ἑτεραλκέως ἀγωνίζεσθαι, Utrimque fortiter pugnare, Ancipiti marte pugnare. ἐν τῇ ναυ-

μαχῇ ἑτεραλκέως ἀγωνιζομένους, VIII. 11. m.

Ἑτεραλκὴς μάχη, Anceps pugna, Praelium in quo aequo marte pugnatur. ὡς εἶδον κατ' ἀρχὰς ἑτεραλκέα τὴν μάχην, IX. 103. b.

Ἑτεροῖος, Diversus, Diversi generis, Diversae naturae, I. 99. extr. II. 35. a. τρόπῳ οὐ τῷ αὐτῷ, ἀλλ' ἑτεροίῳ, IV. 62. m.

Ἑτεροιοῦν, Immutare, Mutare naturam rei alicujus. Passiv. οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ τούτου ἑτεροιωθῆναι, II. 142. f. ἐνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ νεῖκος, Tunc vero mutata est certaminis ratio, VII. 225. a. m. ἐνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ πρῆγμα, IX. 102. m.

Ἕτερος, η, ον, 1) absque Articulo, i. q. ἄλλος, Alius. τάξας ἑτέρους, I. 91. a. ἕτερα πρὸς ταύτῃσι, VII. 21. a. ἕτερα πεπόνθαμεν οἰκτρότερα τούτου, VII. 46. m. et sic saepius alibi. Eodem pertinet formula Ἕτερος τοιοῦτος, Alius ejusdem generis, Similis, Prorsus similis. τοιοῦτος ἕτερός ἐστι, III. 47. f. ἄνθρωπος καί σὺ εἶς, καὶ ἑτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, Homo es, et hominibus (Tui similibus) imperas, I. 207. a. ἔστι δὲ ἕτερον τοιοῦτον, Est hoc ejusdem generis, Eadem hujus ratio est, II. 5. m. Interdum latine reddi possit Idem. αὐτοί τε θαρσέομεν, καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παραινέομεν, Te ut idem facias (ut similiter facias) hortamur, I. 120. f. ἐποίεε καὶ ὁ Κῦρος ἕτερα τοιαῦτα, I. 191. a. m. ἐν Νίνῳ πόλι γενόμενον ἕτερον τοιοῦτο, (sive τοιοῦτον) II. 150. a. m, cum Var. Lect. ἕτερα τοιαῦτα ποιέειν, Paria facere, Idem facere, III. Similiter ἕτερον τοσόνδε quod latine Alterum (i. e. duplum) dicin Aliud tantum, i. e. dem, II. 149. m.

2) ὁ ἕτερος, cum Artic ter. Amat autem in hoc lo Contractionem scripto τῶν οὔτερος μὲν διέφθαρτο ἕτερος etc. I. 34. a ἂν δὲ ὑποδεέστερος, I. 134. a. γων οὔτερος, III. 78. m. τῶν ἐτέων, I. 32. a. m. (ro olim IV. 11. a. edebi ρος λόγος pro ἄλλος λόγο agnoscunt optimi quiq

Ἑτέρωθι, non solum Alio gnificat, ut τουτέων μὲν ἔσται λόγος, IX. 58. Alio tempore. τότε μὲ ρωθι δὲ, III. 35. f.

Ἐτησίαι, οἱ, Etesiae. εἰ ἐτ τισι ἦσαν, II. 20. m. τοῖ σι, ibid. τοὺς ἐτησίας II. 20. a. ἐτησιέων ἀνέμων κότων, VI. 140. a. VII.

Ἔτι, Adhuc. Sic freque καὶ νῦν, Adhuc etian Sed IX. 102. a. est ἔτι ubi loco trium harum pa unam ἤδη, Jam, exsp Vide quae ibi in Var. I notavi. ἔτι subinde cum miscetur, cum passim a VI. 97. m. ubi vide V

Ἑτοιμάζειν, Parare, Pra τὰς νέας προεῖπε ἑτοιμάζ 95. m. ἑτοιμασάμενος τὰ νεκροὺς, VIII. 24. a. Q personaliter legebatur ἐ μάλιστα ἐς τὸν Ἄθων, VI ubi nos ex conject. τ Ἄθων posuimus.

ntu, ex vetere At-
nore, non Ἑτοιμος,
plerisque in locis
nsentientibus opti-
Mssts; quare etiam
is primae Musae,
ıetatis scripturam
ibrarii et plerique
em restituimus scri-
Var. Lect. I. 10. a.
regor. Dial. Attic.
Ἔρημος, Ὁμοῖα et
atus. Construitur
verbi. ποιέειν ἑτοῖ-
42. f. 113. m. V.
extr. IX. 46. extr.
ivo Personae: ἔσαν
λαντι, I. 70. a. aut
ἐς et Accus. rei:
ἄλλην ναυμαχίην,
Alibi Absolute po-
ετέων τοὺς μάλιστα
, ἑτοίμους ποιησαμέ-
τῇ), Jussis famu-
n parato, Ad ma-
. 11. a. Ἀργείους
θαι, Argivos ro-
re, ut (ipsis) præ-
36. f. τὰ κρέα εἶχε
rato (Ad manus)
ies, I. 190. a. m.
sortem Polycrates
τὰ τέκνα καὶ τὰς
ἑτοίμους, III. 44. f.
n ἑτοῖμος et ἑτοίμη.
ῆες) ἔσονται ἑτοῖμοι,
λάρνακας εἶχε ἑτοί-
. f.
nnus. δευτέρῳ ἔτεϊ
ro ab his rebus
) anno, VI. 46. a.
. τρίτῳ ἔτεϊ τουτέων
τρίτῳ ἔτεϊ πρότερον.

Conf. c. 40. extr. et vide Notata ad l. c.

Εὖ, *Adverb.* Bene. εὖ ἥκειν, vide in Ἥκειν. ἄνδρες φύσει γεγονότες εὖ, VII. 134. *f.* *Porto et aliis sunt* Eximio ingenio, Praeclarà indole viri; *Larchero et Vallae*, Nihili loco nati. προηγόρευε εὖ ἔχοντα ἐκ πάντων, VIII. 83. *a.* (*quo de loco conf.* Ἐκ, *num.* 5.) εὖ *in fine orationis:* νόμους μὴ λύειν ἔχοντας εὖ, III. 82. *extr.* *Sic* ταφθῆναι - - ὑπὸ τῶν Σαμίων εὖ *olim edd.* III. 55. *extr. ubi nos cum aliis particulam hanc abjecimus, quae tamen tueri locum suum potuerat. Sic sane habemus* εὖ θάψαι VI. 30. *extr. ubi* εὖ *non ad* περιστέλλοντας, *sed ad* θάψαι *videtur referendum, quod Tzetzes apud Valck. interpretatus est* ἐντίμως καταθάψαι, *i. e.* Honorifice sepelire.

Εὗ, *et enclitice* εὑ, *pro* ἕο, οὗ, Sui. δείσας μή εὑ ἐκπειρῷτο Δαρεῖος, III. 135. *f.*

Εὐαὴς πνεῦμα, Commode spirans (Secundus) ventus. εὐαέϊ πνεύματι χρησάμενος, II. 117. *a.* N.

Εὐαίρετος, Captu facilis. χώρην εἶχον εὐαίρετον καὶ ταχυάλωτον, VII. 130. *m.*

Εὐαπήγητος, Narratu (Explicatu, Dictu) facilis. κράνεα πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον καὶ οὐκ εὐαπήγητον, VII. 63. *a.*

Εὔβουλος, Consilii plenus, Prudens. ἐφάνη σοφός τε καὶ εὔβουλος, VIII. 110. *a.*

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, Lenitas, Clementia. σοφίῃ αὐτοὺς, οὐκ εὐγνωμοσύνῃ, προσηγάγετο, *olim edd.* II. 172. *a.* *ubi nunc* ἀγνωμοσύνῃ.

Priorem scripturam unice veram censuit Valck.

Εὐδαιμονίη, ἡ, Opes, Opulentia. Florens status *reipublicae.* ἡ Νάξος τῶν νήσων εὐδαιμονίῃ προέφερε, V. 28. *a.*

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Dives, Opulentus. ταφαὶ τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτίων εἰσὶ αἵδε, V. 8. *a.* νήσῳ μεγάλῃ καὶ εὐδαίμονι, V. 31. *m.* αἱ Ἀθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες, VIII. 111. *m.*

Εὕδειν, i. *q.* καθεύδειν, Dormire. εὕδων ἐν τῶν Μασσαγετ. τῇ χώρῃ, I. 209. *a. et fr*

Εὐδοκιμέειν, In existimatione (In honore) esse, Bonam famam (Gloriam) sibi parare. ἐς πολέμους φοιτέοντας εὐδοκιμέειν, I. 37. *m.* εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας στρατηγίῃ, I. 59. *m. f.* τῶν μαντίων τοὺς εὐδοκιμέοντας μάλιστα, IV. 68. *a.* ἀνδρὶ εὐδοκιμέοντι διὰ πάντων, V. 63. *f.* εὐδοκιμέων παρὰ Ἀθηναίοισι, VI. 132. *a.* VIII. 87. *a.* ἀπὸ τουτέων μάλιστα εὐδοκιμῆσαι παρὰ Ξέρξῃ, VIII. 88. *a.*

Εὔδοξος, Probatus. νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο, VII. 99. *f. ubi olim* ἐνδοξοτάτας.

Εὐειδής, Formosus. θυγάτηρ μεγάλη τε καὶ εὐειδής, III. 1. *m. N.*

Εὐεπής, Bonus dictu, *vel* Bene dictus. εὐεπὴς λόγος, Sermo bene sonans et auditu gratus. οὐδένα λόγον εὐεπέα λέγεις Λακεδαιμονίοισι, V. 50. *f. ubi* εὐπετέα *ed. Wess. ex conject. Vide Var. Lect. et Not.*

Εὐεργεσίη, ἡ, Beneficium, *vide in* Ἐκτίνειν.

Εὐεργέτης, εω, ὁ, Benefactor, Bene meritus. *Cum Dativo :* ἀνδρὸς μεγάλως ἑωυτῷ τε καὶ Πέρσῃ[σι] γένεο, VI. 30. *extr. Cum* [...] εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη[...] 85. *f. N.*

Εὐεργός, ἡ, όν, Tractatu (E[...] ratu) facilis. ἡ ὕλη ἐς σφι[...] καὶ εὔεργος ὀρύσσεται, III. [...]

Εὐεστώ, όος, ἡ, Felicitas, Pr[...] rerum status. ἐν τῇ παρ[...] εὐεστοῖ, I. 85. *a. ubi olim* [...]νίᾳ. *Vide Var. Lect. et N*[...]

Εὔζωνος, ὁ, ἡ, Bene cinctus [...] peditus. εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέν[...]ραι ἀναισιμοῦνται, I. 72. τριήκοντα ἡμερέων εὐζώνῳ ὁ[...] 104. *a.*

Εὐηθείη, *vide* Εὐηθίη.

Εὐήθης, Stolidus. μηχανῶντα[ι ...]γμα εὐηθέστατον, I. 60. *a*

Εὐηθίη, ης, ἡ, Stoliditas, Stu[...] ἔθνος εὐηθίης ἠλιθίου ἀπηλλα[...] I. 60. *a. m.* οὐ γὰρ ἐς τοσοῦ[το ...]θείης (*rectius fors.* εὐηθίης [...]κει, VII. 16, 3. *m. Sed* [...]θίην, III. 140. *a. non tam i*[...]*gitur* propter Stultitiam, propter nimiam Animi [...]tatem; *quod gallice dicer*[...] sa bonhomie.

Εὐθηνέειν, Prosperitate fru[...] florente rerum statu ess[e ...]θηνέειν πᾶσαν Αἴγυπτον, I[...] *m.* εὐθηνέειν μεγάλως, II. 1[...]

Passiv. Εὐθηνεῖσθαι, O[...] et prosperitate augeri. [...] ἕδραμον αὐτίκα (οἱ Λακεδαι[μόνιοι] καὶ εὐθηνήθηταν, I. 66. *a.*

Εὐθηνίη, ἡ, Prosperitas. *Pr*[...]στοῖ, *quod vide supra, olim* [...]νίᾳ *edebatur* I. 85. *a. Ex* [...]*doti more* εὐθηνίῃ *saltem* [...] *scribendum.*

[Εὐθὺ Βοιωτῶν *perperam prae*[...]

lures libri VIII. 38. a. pro

ής, i. q. εὐκόμιστος, docente
chio, Bene curatus. νομὰς
ίστας καὶ εὐκομιδεστάτας, IV.
a. ubi olim εὐνομιδεστάτας.

ς, ὁ, ἡ, Recte explicatus,
ine dispositus. παραρτέε-
πάντα καὶ εὐκρινέα ποιέεσθαι,
42. f.

έων, αἱ, Vermes. ἵνα μὴ
νος (ὁ νέκυς) ὑπὸ εὐλέων κα-
ωθῇ, III. 16. m. ἀπέθανε
ς, ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε,
205. m.

η et Εὐμαρίη, ἡ, (jon. pro
n. εὐμάρεια) proprie Facili-
sed et per euphemismum,
e ut Aisances Gallorum ser-
e) Exoneratio alvi. εὐμα-
olim εὐμαρίῃ) χρέωνται, Ven-
ι exonerant, II. 35. m. f.
μαρίην (sic nunc omnes) ἀπο-
άμεναι, IV. 113. a. Conf.
or. Dialect. jon. §. 119. et
Not. Cur vero in hoc vocab.
liis nonnullis vocalis fina-
ε, licet vulgo brevis, ta-
in η potuerit jonico more
iri, rationem docet Eusta-
eo loco, quem supra ad
b. Ἀληθηίη et Ἀληθείη lau-
mus.

α, ἡ, Benevolentia, Indul-
ia; si modo vera est scri-
: καὶ τοσαῦτα ἡμῖν εἰποῦσι
παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν
ν εὐμένεια εἴη, II. 45. extr.
quod εὐμενέα praeferunt duo
es codices, id in εὐμενέη mu-
nt recentiores Editores: ego
tenendam ipsam illam scri-
m Εὐμενέα arbitror. Nempe
rum plurale εὐμενέα (τὰ) idem valet ac ἡ εὐμένεια, quemadmodum, verbi gratiâ, ἄρθμια (τὰ) idem valet ac ὁ ἀρθμός, Concordia, Pax, et Φίλια (τὰ) idem quod ἡ Φιλία, Amicitia, Societas, et id genus alia. Similiter Homericum ἦρα, in formulâ ἦρα Φέρειν, pro χάριν Φέρειν, nolim pro accusativo singulari haberi, sed pro Accus. plur. neutrius generis, idem valente ac ἐρατά, ἀραρότα, ἄρμενα, ἡρμοσμένα.

Εὐμενής, vide voc. proxime praeced.

Εὔνοια, ης, ἡ, Benevolentia. εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, VII. 239. a. m.

Εὐνομέεσθαι, Bonis institutis et legibus instrui. οὕτω εὐνομήθησαν, I. 66. a. οὕτω ἡ χώρη εὐνομήσεται, (fut. med. jonice loco passivi) I. 97. f.

[Εὐνομιδής, vide Εὐκομιδής.]

Εὐνομίη, ἡ, Is status reipubl. quo valent Bonae leges et bona instituta. μετέβαλον ὧδε ἐς εὐνομίην, I. 65. a. m. εἶναι ἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην, II. 124. a.

Εὔνοος, Benevolus, Bene animatus. ἀνὴρ Φίλος καὶ εὔνοος, V. 24. f. οὐκ ἦν εὔνοος Λακεδαιμονίοισι, VII. 239. a. Genitiv. εὔνου, rectius εὐνόου, VI... Comparativ. Εὐνοέστερος, quasi a positivo εὐνοής. τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι οὐδένα εἶναι εὐνοέστερον, V. 24. a.

Εὐοδοῦν, Prosperum iter praestare. Passiv. Εὐοδοῦσθαι, Prosperum successum habere. ὡς Κλεομένεϊ εὐωδώθη τὸ πρῆγμα, VI. 73. a. N.

Εὐπαθέειν, Voluptatibus indulgere. πίνειν καὶ εὐπαθέειν, II. 133. f. 174. a.

Εὐπαθείη vel Εὐπαθίη, ης, ἡ, Vo-

luptas, Voluptatum sectatio. *εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι*, I. 135. *m.* *χορεύειν καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι*, I. 191. *f.* *ἔσαν ἐν θυσίῃσι τε καὶ εὐπαθίῃσι*, VIII. 99. *a. m.*

Εὔπαις, δος, ὁ, ἡ, Felix liberis, Bonos habens liberos, I. 32. *m. f.*

Εὐπετείη, ης, ἡ, Facilitas. *γυναικῶν τουτέων πολλή ἐστι ὑμῖν εὐπετείη*, Harum mulierum facilis admodum vobis usus, Libera vobis potestas est. V. 20. *a.*

Εὐπετέως, Facile, Absque difficultate. *εὐπετέως διαβήσεσθαι*, I. 189. *m.* *εὐπετέως χειροῦται*, II. 70. *f.* *cui opponitur* σὺν πόνῳ ibid. *Sic* οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, III. 69. *f.* *ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλις*, II. 102. *f.* *Sic* II. 150. *m.* III. 12. *m.* V. 31. *m. etc.*

Sed ut Latinorum Facile, *sic et graecum adverbium* Εὐπετέως, *nonnumquam ita ponitur ut interpretari possis* Fere, *vel* Admodum. *τὰ φύλλα τῶν πυρῶν τὸ πλάτος γίνεται τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων*, I. 193. *m.* *ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρέει τὸ χαλκήϊον*, IV. 81. *m.*

Perperam olim εὐπετέως *edd. pro* δυσπετέως, III. 107. *m.*

Εὐπετής, ὁ, ἡ, Facilis. *ἐόντας εὐπετέας χειρωθῆναι*, III. 145. *f.* *νῆσον ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι*, III. 120. *f.* V. 32. *m. f.* λόγον εὐπετέα *edidit Wess. pro* εὐεπέα, V. 50. *f.*

Comparat. Εὐπετέστερος, Facilior. *πολλοὺς εὐπετέστερόν ἐστι διαβάλλειν ἢ ἕνα*, V. 97. *m.*

Εὐπλοΐειν, Felici navigatione uti. *ἐπεὶ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοΐσαντες*, *Vita Hom.* 18. *a.*

[Εὔποροι. *Perperam olim προσθέεσθαι* εὔποροι, *pro* ἄποροι, IX. 49. *m.*]

Εὐπρεπής, Decorus. *Comparativus notione positivi:* *λόγος ἐμοὶ οὐκ εὐπρεπέστερος λέγεσθαι*, II. 47. *m. f.* *Similiter* οὔ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν, II. 46. *m.* *ubi vide Not.*

Εὐπρηξίη, ἡ, (*comm.* εὐπραξία) Felicitas, Res bene gesta. *ἀπέπεμψε ἄγγελον ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι εὐπρηξίην*, VIII. 54. *a.*

Εὐπρόσωπος, Speciosus. *ὑπεκρίναντο μὲν οὕτω εὐπρόσωπα*, VII. 168. *a. N.*

Εὕρημα, τὸ, 1) Res reperta, *præsertim* inopinato reperta. *εὑρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο*, VII. 190. *f.* 2) Quælibet insperata felicitas, Inopinatus successus. *μετὰ τοῦτο τὸ εὕρημα*, *postquam victoriam et regnum adeptus est*, VII. 155. *m.* *εὕρημα εὑρήκαμεν ἡμέας τε αὐτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα*, Insperatum lucrum invenimus, *nempe* nos ipsos et Graeciam servavimus, VIII. 109. *a. m.*

Εὑρίσκειν, 1) Reperire *quaerendo vel inquirendo.* *φροντίζων δὲ, εὑρίσκέ τε ταῦτα καιριώτατα εἶναι, καὶ ἐποίεε δὴ τάδε*, *Sic cum Schaefero, praeeuntibus msstis nonnullis, repositum malim* I. 125. *a. ubi cum Wess.* εὑρίσκεται *tenui, quod ex Med. vulgatum erat. Vide Var. Lect.* *οἱ Πέρσαι διὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν εὑρίσκουσι σφίσι ἐοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας*, I. 5. *a.*

2) *Medium* Εὑρίσκεσθαι, In-

'e sibi, *id est*, Parare Consequi. εὑρήσεται τιμω- Auxilia sibi inventurus, ecuturus est, III. 148. *m. f.* :λεωρὴν εὑρήσονται, Aliquod uentum sibi parabunt, . *extr. N. Gallice diceres,* auront trouver quelque gement. τότε εὑρόμεθα τοῦ- K. 26. *a.* ἐκ τούτου τοῦ ἔρ- ιρέμεθα γέρεα μεγάλα, IX. ι. *Sic* εὑρίσκεσθαί τι παρά Impetrare aliquid ab ali- εὕροντο παρὰ Παυσανίεω ἑστά- κρά σφι -- τοὺς παρεόντας τίους, IX. 28. *m.*

Simili ratione etiam Acti- Εὑρίσκειν *subinde significat* 'e, *non tam* sibi, *quam* Suppeditare. *Sic* εὑροῦσα ν χρυσίον, I. 196. *a. non* Quae multam auri Sibi 'it, Lucrata est; *nam* ι *illud alium in usum ver-* ιr, *qui* ibid. *paulo post* *itur: sed*, Quae multo vendebatur, Cujus ven- multum auri Suppedi- , Inferebat, Cujus e ven- ie multum auri redibat. *ter apud Polybium, libro* I. 7, 12. *nostrae editionis,* λιμενίου κατὰ τοὺς ἀνώτερον ς εὑρίσκοντος ἑκατὸν μυριά- κχμῶν, Quum ex porto- rediissent olim centum ides drachmarum.

Dilatare, Latum facere. ντὸ μέσον, Latum in medio ım relinquere, IV. 52. *f.* atus. *Foem.* εὐρέα. *Sic* τά- κθέα τε καὶ εὐρέα, I. 178. *f.* *i quidem* εὐρεῖα, *unus* εὐρέη. Βαθύς.

Εὐρύχορος, ὁ, ἡ, Choris aptus, *sive potius* Spatiosus, *pro* εὐρύχωρος, *metri caussà.* Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο, VII. 220. *m. in Orac.*

'Ευρυχωρίη, ἡ, Latus et amplus locus, Spatium. ἐν τῇ λοιπῇ εὐρυχωρίῃ τῆς θήκης, IV. 71. *m. f. Etiam ubi de mari agitur.* ἐν εὐρυχωρίῃ (In aperto) ναυμαχέειν, VIII. 60. 2, *ubi opp.* ἐν στεινῷ.

Εὐρωπεὺς, *non* (*ut Portus censuit*) *i. q.* Εὐρωπαῖος, Europaeus; *sed* Europensis; Civis Europi, oppidi Cariae. ἄνδρα Εὐρωπέα γένος, VIII. 133. *a. N.* 135. *a. et f. Quibus ex locis supplendus est* Index *noster* Rerum et Personarum ab Herodoto memoratarum, *ubi p.* 222. *inserenda haec:* „Europus, Cariae op- „pidum, cujus civis Εὐρωπεὺς, „Europensis, VIII. 133. *Not. et* 135.

Εὔστομα κείσθω μοι, *jonica formula, pro* σιωπητέον ἐστί μοι, Silere debeo, Continenda mihi lingua est, Silebo. περὶ μὲν τούτων, εἰδότι μοι ἐπὶ πλέον, -- εὔστομα κείσθω, II. 171. *a. N. et mox* ibid. καὶ ταύτης εἰδότι μοι πέρι εὔστομα κείσθω. *Statuunt vulgo Grammatici, Adverbium esse* εὔστομα. *idem valens ac* εὐστόμως. *Et in illo Sophocleo quidem* (*Philoct. vs.* 202.) εὔστομ' ἔχε παῖ, *possit* εὔστομα ἔχε *idem valere ac* εὐστόμως ἔχε, *sed possis perinde in hunc modum dictum accipere* εὖ ἔχε (κατὰ) στόμα, Recte te habe quod ad os adtinet, *id est*, Contine linguam, Sile. *Sed Herodoteae formulae ratio intelligi prorsus nulla*

potest, nisi, voce εὔστομα *in duas divisâ, primitivam verborum structuram talem statuas,* περὶ τούτων (τὸ) στόμα μοι εὖ κείσθω, *i. q.* εὖ ἐχέτω, De his rebus (Super his rebus) lingua mea recte se habeat, *scilicet*, Sese contineat, Non plura dicat quam fas est. *Subierat quidem animum olim cogitatio etiam hujusmodi, in Herodoteâ formulâ Adjectivum plurale* εὔστομα *notione Substantivi* ἡ εὐστομία *esse accipiendum: sed, ut taceam minus commodum sic fore verbo* κείσθω *locum, rationi isti Sophocleum* εὔστομ' ἔχε *adversatur.*

Εὐσύμβλητος, Facili conjecturâ assequendus, intelligendus. τέρας εὐσύμβλητον, Prodigium quod quo valeat facile intelligi potest, VII. 57. *a.*

Εὖτε, (*jon. i. q.* ὡς, ὅτε *vel* ἐπειδὴ) Quum, Quando. ἤκουσας καὶ πρότερον, εὖτε ὁρμῶμεν (*imperf. pro* ὡρμῶμεν) ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 209. *a.* εὖτ' ἂν γίνηται καταφερὴς ὁ ἥλιος, Quando sol ad occasum vergit, II. 63. *a.* εὖτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἔσεσθαι, Quando magna mala imminent, VI. 27. *a.*

Εὐτελέη, ἡ, (*comm.* εὐτέλεια, *quod veteres Attici* εὐτελεία *pronunciaverunt, ultimâ productâ; cf. Eustath. ad Odyss.* η. 297.) Vilitas pretii, Facilitas parvo sumtu sibi comparandi *res necessarias.* πρὸς εὐτελέην τῶν σιτίων τάδε σφι ἐξεύρηται, II. 92. *a. ubi olim* Εὐτελείην *edd.*

Εὐτελὴς, Vilis, Pretii vilis. *Comp. et Superl.* εὐτελέστερος, εὐτελέστατος, II. 86. *a.*

Εὔτυκτος, ὁ, ἡ, Bene confectus, Bene fabricatus, Recte paratus. εὔτυκτα δὲ ποιησάμενος (τὰ κρέα), εἶχε ἑτοῖμα, I. 119. *a. m.* καλῶς παρεσκευασμένα, *interprete Suida.*

Εὐτυχέειν, Secundâ fortunâ uti. *Construitur cum Accus. subintellectâ* κατὰ *praepositione.* τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες, I. 65. *a.* τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, III. 40. *m. et mox ibid.* εὐτυχέειν τὰ πάντα. *Rursus,* εὐτυχέων τὰ πάντα, III. 43. *m.*

Εὐτυχέως, *comm.* εὐτυχῶς. Prospere. πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως, III. 39. *m.*

Εὔυδρος, ὁ, ἡ, Aquâ abundans, Aquâ bene instructus. γῆ ποιώδης τε καὶ εὔυδρος, IV. 47. *a. ubi alii quidem* ἔνυδρος. *Comparat.* χῶρος εὐυδρότερος, Locus aquâ magis abundans, Ad aquandum magis idoneus, IX. 25. *m.*

Εὐφραίνεσθαι, Laetari. *Futur.* εὐφρανέαι, *syncope pro* εὐφρανέεαι, Laetaberis, IV. 9. *f.*

Εὐφρήτης, εω, ὁ, *jonico idiomate,* Euphrates *fluvius.*

Εὐφρόνη, ἡ, *i. q.* νὺξ, Nox. μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγένετο καὶ *etc.* VII. 12. *a.* ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἐν ἑπτὰ εὐφρόνῃσι, VII. 56. *a.* ταύτης μὲν τῆς εὐφρόνης οὕτω, VII. 188. *m.* ὡς δὲ εὐφρόνη ἐγεγόνεε, VIII. 12. *a.* 14. *f.* IX. 39. *a.* τρίτῃ εὐφρόνῃ, IX. 37. *m.*

Εὐχαρίστως τελευτᾷν τὸν βίον, Placide finire vitam, I. 33. *extr.*

Εὔχεσθαι, *cum Accusat. aut cum Infinitivo,* Optare, Deos precari ut *etc.* νησιώτας τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, ἢ - - λαβεῖν Λυδοὺς *etc.* I. 27. *m.* εὔχεσθαι

ι, Vota facere ventis,
ους votisque placare ven-
II. 178. *a.* εὐξάμενοι πᾶσι
ισῖσι, VIII. 64. *b.*
bum Εὔχεσθαι *per ellipsin*
ellectum in precandi for-
ὦ Ζεῦ. ἐκγενέσθαι μοι Ἀθη-
τίσασθαι, V. 105. *f.* N.
m quidem ἐκγενέσθω.
. *Vocab. hoc restituendum*
esse Herodoto suspicatus
'alck. in Not. ad IV. 58.]
ἡ, (*jon. i. q.* εὐχή) Vo-
εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, *sive*
odd. nonnulli praeferunt)
έοντες, Vota solventes,
. *a.*
χῖος, ὁ, ἡ, Qui votum sus-
II. 63. *f.*
, ὁ, ἡ, Sinister, Laevus.
ύμου χειρὸς, VII. 109. *extr.*
, Lauto epulo excipere.
έρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα
, I. 126. *m.* εὐώχεε τοὺς
ῆρας, VI. 129. *a.* *Sic* IV.
95. *m.* *Passiv.* Epulari.
θησαν, I. 31. *f.*
ὁ, ἡ, Adsidens, In insi-
aut in subsidiis sedens,
tum aucupans, Futurus
ssor. *Glossator et secun-*
illum Gregorius Dial. jon.
3. *interpretantur per* ἐπί-
, *i. e.* Haeres. *Nempe* ἔφε-
ασιλεὺς *apud Nostrum* V.
est Futurus successor
, Haeres regni, Designa-
ex. *Licet* ἐπέδρην, *non* ἐφέ-
dicat Herodotus, in hoc
vocabulo aspiratam lite-
tenent libri omnes.
, *vide* Ἐπηβᾶν.]
ἡ, όν, Elixus. τοὺς ἰχθῦς
ὀπτοὺς καὶ ἑφθοὺς σιτέονται, II.
77. *f.* *Conf.* Ἕψειν.

[Ἐφόδια, *vide* Ἐπόδια.]

῎Εχειν, 1) Habere, Tenere. *Formulas hujusmodi*, ἐν χερσὶ ἔχειν, ἐν νόῳ, ἐν βουλῇ, ἐν φυλακῇ, ἐν ἀτιμίῃ, ἐν ἀλογίῃ, ἐν στόματι, *etcet: vide sub Vocabulis verbo adjunctis. Sic et* ἔχειν προθυμίην, ὄπιν, χόλον, ἔρωτα, ἔγκοτον, αἰτίην ἔχειν, *et* αἰτίη ἔχει μιν, ἡ φάτις μιν ἔχει, *et sim. vide sub Substantivis verbo adjunctis. Eodem pertinet* ἵνα σε λόγος ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, VII. 5. *m.* *f.* οἱ ἔχοντές τι, Habentes, Possidentes aliquid, *sunt* Locupletes, VI. 22. *a.* *ubi etiam abesse* τι *posset, si per veteres libros liceret.* ἔσχε τὴν χώρην, Habuit, Tenuit illam regionem, Potitus est illâ terrâ, VI. 36. *m.* *Sic* Μιλήτου ἁλούσης, αὐτίκα Καρίην ἔσχον οἱ Πέρσαι, VI. 25. *f.* *Sic*, ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν, I. 59. *f.* ἔσχε Μινώην, V. 46. *m.* *Similiter* εἶχε τὴν βασιληΐην, V. 39. *a.* *et* εὖ ἐπίστατο σχήσων τὴν βασιλ. V. 42. *a.* μνήμην ἔχειν τινός, *proprie* Memoriam habere alicujus; *sed, sicut verbum* μεμνῆσθαι *et latinum* Meminisse, *sic eadem locutio valet etiam idem ac* μνήμην ποιεῖσθαι, Mentionem facere, IV. 79. *a.* 81. *a.* VI. 122. *a.* *Subinde nude ponitur verbum* ῎Εχειν, Habere, *pro* Habere in matrimonio, Uxoris loco habere. *Sic* ἔσχε ἄλλην ἀδελφεὴν, Aliam sororem sibi matrimonio junxit, III. 31. *extr.* *Sic Proteus, Paridi rapinam Helenae exprobrans*, II. 115. *m.* *f.* *ait*, οἴχεαι ἔχων (αὐτὴν)

ἐκκλίψας, *ubi quidem* οἴχεαι ἔχων αὐτὴν, Abiisti habens illam, *potest intelligi* Abduxisti eam; *sed propria vis verbo* ἔχων *h. l. inesse videtur:* Rapuisti eam et abiisti Habens illam uxoris loco. *Sic certe Valckenarius recte illud etiam mulieris Coae*, βίῃ με λαβὼν ἔχε ὁ Πέρσης, IX. 76. *m. f. accipiendum esse docuit.* (*Quo loco notandum. quod Imperfectum* ἔχε, *absque Augmento formatum, reperitur similiter etiam passim alibi, veluti* ἔχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. *m. f.* πολλῷ πλέον ἔχον τῶν Λακεδαιμονίων, IX. 70. *a. quamquam frequentius* εἶχον *et* εἶχε *cum Augmento usurpat Scriptor noster. Imperfectum frequentativum vel continuativum* Ἔχεσκε *habes* VI. 12. *a.* τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρης τὰς νέας ἔχεσκε ἐπ' ἀγκυρέων.) *Mulier vero quum* ἔχουσα *dicitur, veluti* V. 41. *a.* ἔχουσαν δὲ αὐτὴν ἀληθέϊ λόγῳ πυθόμενοι, *intelligitur* Gravida, *quae plenà formulà* ἔχουσα ἐν γαστρί, III. 32. *extr.*

2) Ἔχω cum Participio Aoristi primi *non mera periphrasis est Aoristi primi Indicativi, sed significat* Actionem continuatam, *sive* Actionem praeteritam quidem, sed cujus Effectus etiam nunc durat. ἀνδρὶ ἀλαζόνι ἐπιτρέψαντες ἡμέας αὐτοὺς ἔχομεν, VI. 12. *m. non nude idem ac* ἐπετρέψαμεν ἡμέας *valet ut Valck. in Not. ad h. l. statuit, sed valet* ἐπετρέψαμεν ἡμᾶς καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπιτρέπομεν, Permisimus atque etiam nunc permittimus. ἀμφοτέρων με τουτέων ἀποκληίσας ἔχεις, I. 37. *m. non solum valet* Exclusisti, *sed* Exclusum tenes. (*vide ibi Not.*) *Sic* τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις, I. 27. *f. valet* οὓς ἐδούλωσας καὶ ἔτι νῦν δούλους *vel* δεδουλωμένους ἔχεις, Quos tu in servitutem reductos tenes. *Sic* τὰ πάντα διατάξας εἶχε, I. 120. *m.* Omnia ordinata habuit. *Similiter* πάντα ὑπ' ἑωυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος, I. 28. *a.* τὸν Ἀστυάγεα καταστρεψάμενος εἶχε, I. 75. *a.* ἔχει αὐτὴν (τὴν χεῖρα) κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, III. 87. *m. N.* ποιησάμενος ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἶχε, Fieri curaverat et ad hunc ipsum usum parata habuit, VI. 126. *extr. Sic vero etiam cum Participio secundi Aoristi.* τὰς Θυρέας ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι, I. 82. *a. Quo et referendum illud videtur*, ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα εἶχον, II. 52. *a.* Quod omnes res ordine disposuissent, et ita dispositas tenerent et conservarent.

3) *Ut latinum verbum* Tenere, *similiter, ac multo etiam magis, graecum verbum* Ἔχειν *variis atque variis modis variâque notione usurpatur.* ἔχεις, Tenes, *i. e.* Nosti, Compertum habes. σὺ ἔχεις αὐτέων τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων, VII. 234. *f. Eodem pertinet* ἔχειν τὴν τέχνην, III. 130. *a. m. idem valens atque* ἐπίστασθαι, *quod ibidem proxime praecedit: nisi* φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην *ita dictum intelligas quasi* φλαῦρον εἶναι κατὰ τὴν τέχνην. *Aliae sunt formulae huc spectantes, quas obiter paulo ante attigi,* αἰτίη μιν ἔχει, Tenet,

um culpa; φάτις μιν
et eum (id est, Fer-
) fama. Rursus aliae
. qualis τὸν δὲ δεινόν τι
ic indignatio Tenuit,
t, I. 61. a. m. quà no-
uenter Passivum prae-
bum apud Nostrum oc-
γῇ ἐχόμενος, Irà cor-
. 141. m. Sic θυμῷ
III. 50. m. N. (ubi
·sae lectiones, περιθύ-
et θυμῷ ἐχόμενος, te-
am confusæ videntur.)
εἴχετο, Premebatur,
t insomnià, III. 129.
φορῇ ἐχόμενος, Calami-
us. nempe Culpà cæ-
nissae obstrictus, I.
o quo est συμφορῇ πε-
I. 41. a. ἐν ἀπορίῃ
e in Ἀπορίῃ. ὑπ' ἀναγ-
ενοι, Necessitate pres-
, VII. 235. a. et m.
n. ἐν τούτῳ τῷ κακῷ
Hac calamitate cir-
is, IX. 37. a. Verum
bonam partem εὐεργε-
tur ἔχειν τινά, Obstri-
ere illum qui bene-
pit. καὶ γάρ τινες αὐ-
σίαι εἶχον ἐκ Κροίσου
γεγονυῖαι, I. 69. f. Item
ι partem dictum est
λόγος σε ἔχῃ πρὸς ἀν-
γαθός, Ut bona te
uatur et quasi cir-
VII. 5. m.
bi Ἔχειν notione τοῦ
κωλύειν, Inhibendi,
di usurpatur. Ἀριστό-
ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα
Inhibuit Cymaeos ne
nt, I. 158. b. τὸ μὴ

λεηλατῆσαί σφεας τὴν πόλιν ἔσχε τόδε, V. 101. a. ἡ Πυθίη -- ἔσχε βουλομένους τιμωρέειν τοῖσι Ἕλλησι, VII. 171. *extr.* εἰ δὲ μὴ νὺξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, *nempe* αὐτούς, III. 79. *f.* σχήσεις τὸν Σπαρτιάτην μὴ ἐξιέναι, IX. 12. *m. Eodem pertinet illud*, ἕξεις ἀπόνως ἅπαντα τὰ κείνων βουλεύματα, IX. 2. *f. ubi recte Valla*, Nullo negotio Occupabis omnia illorum consilia; *et gallicus interpres*, Vous déconcerterez sans peine leurs meilleurs projets. *Huc videtur referri posse* εἶχε σιγῇ, *scil.* τὸ πρῆγμα, Silentio pressit rem, IX. 93. *m. Inde verbum Medium* Ἔχεσθαι, *cum Genitivo constructum, significat* Sese retinere *vel* continere, Abstinere. οἱ Αἰγινῆται ἔσχοντο τῆς ἀγωγῆς, Ab illo abducendo Abstinuerunt, VI. 85. *f.* ἔσχοντο τῆς τιμωρίης, VII. 169. *extr.* κακολογίης πέρι -- ἔχεσθαί τινα (*nempe* αὐτῆς) κελεύω, Ad maledicentiam quod adtinet, -- abstinere ab eà quemlibet jubeo, IX. 137. *extr. Reperitur etiam Activum* ἔχειν *cum Pronomine reciproco*, Continere sese. κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι, III. 79. *extr. Et subintellecto pronomine*, εἶχε (*scil.* ἑωυτὸν) κατ' οἴκους, VI. 39. *m. Rursus vero Medium verbum* ἔσχοντο *dubitari potest quànam potissimum notione usurpaverit Noster, ubi de piorum fratrum Argivorum pari loquens ait*, κατακοιμηθέντες ἐν τῷ ἱρῷ οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο, I. 31. *f. Illud quidem satis perspicuum esse videtur, voluisse Scriptorem lenibus*

verbis Placidum vitae exitum *significare.*

5) Ἔχειν *cum Adverbio*, Sese *ita* habere, Esse *talem. Pervulgatus usus; cujus de multis exemplis pauca quaedam delibasse sufficiat.* πολλά τε καὶ εὖ ἔχοντα, Multa praeclara, IX. 27. *m. f.* ὡς οὐδὲν εἴη τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον, Nihil esse in rebus humanis quod stabile et constans sit, I. 86. *f.* ἀναγκαίως ἡμῖν ἔχει δηλῶσαι πρὸς ὑμέας, Necesse est ut exponamus vobis, IX. 27. *a.* ἀτρέμα *vel* ἀτρέμας ἔχειν, *et* ἀτρ. ἔχειν ἑαυτὸν *vide supra in* Ἀτρ. (*Sed ad* σιγῇ εἶχε, IX. 93. *m. non intelligitur* ἑωυτὸν, *sed* τὸ γενόμενον, Silentio pressit, Clam habuit rem, καὶ ἔφραζε οὐδενί, nec cuiquam edixit.) οὕτω ἔχει τοι, *scil.* τὸ πρῆγμα, Ita tibi se res habet, VII. 161. *m. N.* ὡς ὦν ἐχόντων, (*nempe* τῶν πρηγμάτων) ὧδε, *et* νῦν δὲ, ὡς οὕτω ἐχόντων. Quae cum ita sint, Rebus ita se habentibus, I. 126. *f.* VIII. 144. *f.* ὡς εἶχε, Ita ut ille erat, Qualis erat, *id est*, Absque ullo alio adparatu et absque ullâ aliâ deliberatione, Rectâ, E vestigio, I. 61. *a. m.* 114. *f. Sic* ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχον, ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. *f.* ἡμεῖς μὲν, ὡς ἔχομεν, κομιεύμεθα ἐς Σίριν τὴν ἐν Ἰταλίῃ, VIII. 62. *m.* ὁ δὲ ἰθέως, ὡς εἶχε, ἔπλωε ἐς Φοινίκην, VI. 17. *m. Subinde cum* ὡς εἶχε *jungitur Genitivus nominis substantivi, subintellectâ* περὶ *praepositione :* ὡς ποδῶν (*sc.* πέρι) εἶχον, Ut erant (Quales erant) quoad pedes, *i. e.* Quantum pedibus valebant, VI. 116. *a. N.* ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, IX. 59. *b. Similiter* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. *m. Sed* λιπαρήσομεν οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν, VIII. 144. *f. nil aliud significat, nisi* Durabimus in eo quo sumus statu, *nempe* quamvis miser ille sit.

6) *Etiam ubi nullum adest adverbium, verbum* Ἔχειν *subinde notione adeo generali et indefinitâ positum reperitur, ut fere idem atque* Εἶναι *valeat, et latine per verba* Esse, Exstare, Sese habere, Locum habere, Obtinere, *aut alio quocumque verbo, ad rem de quâ agitur adcommodato, reddi possit.* οἱ φόροι κατὰ χώρην διατελέουσι ἔχοντες - - ὡς ἐτάχθησαν ἐξ Ἀρταφέρνεος, Tributa perseverant eodem loco et statu ESSE, - - sicut ab Artapherne erant imposita, VI. 42. *f et continuo deinde,* ἐτάχθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ καὶ πρότερον εἶχον, Imposita autem ab illo erant fere eâdem ratione quâ prius FUERANT. ὕβρισμα καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον, III. 48. *a. ubi non, ut in exemplis infra sub num.* 8. *relatis, cohaerent verba* ἐς τούτους εἶχε, *sed structura sic concipienda,* εἶχε ὕβρισμα γενόμενον καὶ ἐς τούτους ἐκ Σαμίων. EXSTABAT injuria etiam in hos a Samiis admissa. αἰτίη εἶχε ἐν Ἀθηναίοισι, Fama fuit, (Inculpatio obtinuit) inter Athenienses, VI. 115. *b.* ἀγῶνα γυμνικὸν διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα, Ludos gymnicos qui per omnia certaminum gene-

ra obtinent, locum habent, *id est*, celebrantur, II. 91. *m.* βιβλία πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων, Libelli qui de multis rebus erant, *id est*, in quibus de multis rebus agebatur, III. 128. *a.* ταῦτα ἐν ἔπεσι ἑξαμέτροισι ἔχοντα, Haec versibus hexametris comprehensa, VII. 220. *m.*

Similiter in Passivo sive Medio, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. *a. ubi* ἔχεται *idem valet ac* ἐστί, *nisi forte* ἔχεται ἡμῖν *valere* ἡμεῖς ἔχομεν *statuas, quod ad sententiam quidem perinde est.*

7) Ἔχω *cum infinitivo*, Possum; *sive potius*. Οὐκ ἔχω, Non possum: *constanter in hac notione negativa particula adjecta verbo est.* οὐκ ἔχω εἶπαι, I. 49. *m.* 57. *a.* οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα, IV. 111. *a.* οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, V. 9. *f.* οὐκ ἔχουσι τοῦτο διασημῆναι ἀτρεκέως, V. 86. *a.* οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν, VIII. 87. *a.* οὐκ εἶχε τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι, V. 35. *a.* ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε δηλῶσαι τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, I. 123. *m.* ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε σημῆναι, V. 35. *m.* VII. 239. *m. Translationis ratio ab* Habendi *notione ad notionem* τοῦ Posse *facile patet, et praesertim manifesta fit ex locutionibus hujusmodi:* εἶχον οὐδὲν σίνεσθαι, Nihil habuerunt quod vastarent, *i. e.* Nihil potuerunt vastare, IV. 123. *a. Et* ἄλλο οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι τὰς γυναῖκας, Aliud non habuisse quo punirent mulieres, *i. e.* Nullà alià ratione potuisse eas punire, VIII. 87. *m. f. Formulae* ὡς εἶχον, *quam eodem retulit Portus, alia ratio est, quam paulo ante exposuimus.*

8) *Ut apud Homerum* ἔχειν τοὺς ἵππους *est* Dirigere equos et versus scopum quempiam Agitare; *sic apud Nostrum* Ἔχειν τὰς νέας *est* Dirigere naves versus locum aliquem, Adpellere naves. οὐκ ἔχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. *m. f.* ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασα, V. 33. *a.* σχεῖν (τὰς νῆας) πρὸς Σαλαμῖνα, VIII. 40. *a. et f. Ac metonymice ipsae etiam* Naves ἔχειν *dicuntur; quà notione vulgo* προσίσχειν *et* κατίσχειν *usurpantur.* Αἰγιναῖαι νέες ἔσχον ἐς τὴν Ἀργολίδα χώρην, VI. 92. *a. quemadmodum etiam latine* Naves adpulerunt *dicimus, pro* adpulsæ sunt. *Cui intransitivo verbi usui adfinis ille est, latissime patens, quo* Res quaecumque *dicitur* Ἔχειν ἐς τὶ *vel* ἐς τινά, *aut* ἐπί τι, *id est*, Dirigi, Tendere, Pertinere, Referri, Spectare ad aliquid *vel* ad aliquem. τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας, I. 180. *f.* (*ubi olim quidem* ἀγούσας, *ex scholio aut ex primi Editoris ingenio. quum paulo post* ibidem φέρουσαι καὶ αὐταὶ ἐς τὸν ποταμὸν *dixerit ipse Herodotus. conf.* I. 120. *a. m.*) τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, I. 191. *m.* τὴν διώρυχα τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἔχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, *sic bene ed. Gron. et seqq.* IV. 42. *m. ubi nos quidem lectionem olim editam* διέχουσαν *reposuimus, quam in simili loco* VII. 122. *a, libri*

tenent omnes. ἡ ἑτέρη τῶν ὁδῶν πρὸς ἑσπέρην ἔχει, II. 17. m. ubi paulo ante πρὸς νῶ τρέπεται ait eodem sensu. ἀνάβασις ἐς αὐτοὺς ἔξωθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποίηται, I. 181. m. διέξοδοι ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον, Viae, per quas transitus patet, Tendunt, Pertinent, Ductae sunt in omnes directiones, I. 199. m. τὰ ἐς Ἡσίοδον καὶ Ὅμηρον ἔχοντα, Ad Hesiodum et Homerum spectantia, II. 53. f. ταῦτα ἐς τὴν ἀπόστασιν ἔχοντα εἶπε, VI. 2. a. τὸ ἐς Ἀργείους ἔχον (χρηστήριον), VI. 19. a. ubi ἔχον idem valet ac φέρον ibidem paulo ante. ἐς Ἀθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρημένον, VII. 143. a. Sic χρησμὸς ἐς Πέρσας ἔχων, IX. 43. a. est λόγιον περὶ Περσέων, IX. 42. a. τὰ ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, Ad multitudinem spectantia, III. 82. a. Sic ἐς Πολυκράτεα, III. 126. m. et τὰ ἐς πόλεμον ἔχοντα, IV. 64. a. (conf. φέρειν. num. 5.) Eodem referri possunt formulae hujusmodi: ἔχθρης παλαιῆς ἐχούσης ἐς Ἀθηναίους, V. 81. m. ὑμέων τὴν προνοίην τὴν ἐς ἡμέας ἐχόντων, VIII. 144. m. f. nisi malueris ad illud genus referre de quo supra (num. 6.) dictum est.

9) *Participium* Ἔχων, *verbo junctum notionem activam habenti*, Continuatam actionem *significat*. ἔχοντες ἕπεσθαί σφι, Continenter sese esse secutos, sibi institisse, VIII. 38. *f. ubi vide Var. Lect. et Not. Alia ratio est eaque in vulgus nota: ubi* ἔχων *Accusativum casum regit, ut in illà*, ἥκει ἔχων ταῦτα

(βιβλία) ἐς τὰς Σάρδις
bellos Habens (*id est*,
his) ivit Sardes; Hos p
Sardes, III. 128. *a. m.* ἐς
ἥκῃ -- στρατόν, Qui adv
habens, *id est*, Qui addi
VII. 8, 4. *Quo etiam refer*
posset, αἰχμῇ ἔχων (αἰχμ
κλέψας, Abduxisti rapta
115. *m. f. nisi ibi verbum*
propriam quandam vim vi
habere, de quâ supra (su
1.) *dictum est.*

10) *Passivum vel Mediu*
σθαι, *cum Genitivo constr*
praeter illam notionem qu
pra (num. 4.) notavimus,
etiam aliam isti prorsus c
riam; significat enim etia
haerere, Adplicare se a
quid *aut* ad aliquem,
junctum, Proximum esse
quasi Manu ab illo tener
Ab illo pendere. *Quo per*
tria exemplorum genera
mum hujusmodi: ἔργου ἔχ
Adplicare se ad opus, C
sere opus, Manum adm
operi, II. 121, 1. *f.* τοιού
του εἴχετο, Talem exorsu
sermonem, VII. 5. *a.* τ
τίων λόγων ἐχόμενοι τῶν
Ἀλευάδαι, Ad eosdem serm
sese adplicantes, Eosden
mones, easdem rationes,
pientes et eis insistentes
6. *a. m.* τῆς αὐτῆς ἐχόμενο
φάσιος, Eamdem caussam
piens et praetexens, E
ratione utens atque niten
uti potuerit alter, si volu
VII. 229. *f. Alterum exe*
rum genus, in re Geogra
et in Tacticâ maxime freq

ι ἔχονται Γιλιγάμμαι,
ις. Finitimi horum
attingunt Giligam-
169. *a. et similiter*
a. 171. *a.* 178. *a.*
: *a. Sic* Φευγῶν ἔχον-
δόκαι, - - τούτοισι δὲ
ισὶ) Κίλικες, V. 49.
sus pro synonymis
οἱ ἄγχιστα οἰκέοντες, οἱ
ἰ ἐχόμενοι (*nempe* τού-
4. *f. Similiter ubi de*
tur : ἔχεται τούτων γῆ
V. 49. *f. In descri-*
i instructae : εἴχον-
lis proximi stabant)
[. 8. *m. et sic mox*
ius. In acie Platæen-
ἐχόμενοι ἵσταντο Ἀρ-
c porro, IX. 28. *m.*
μένους ἔταξε Μήδους,
. *et cet. Tertium ge-*
, *quo* Ἐχόμενον τινὸς
idquid illi adfine
dem genus pertinet.
ἐτων ἐχόμενα, Quae
nere insomniorum,
t quae his sunt si-
20. *m. N.* τὰ εἰρημέ-
ζόμενα, Ea quæ dixi
nera, I. 190. *m.* ὅσα
ἰχθύων ἐστί σφι ἐχό-
. *f.* πάντα τὰ εἶχον
να, III. 25. *m.* πάν-
ἧτος ἐχόμενα εἶχον,
ρείκοντο, III. 66. *a.*
νσου ἐχόμενόν ἐστι οὐ-
γυρίου, V. 49. *f.* τὰ
ἔχρηστα οἰκετέων ἐχό-
dquid ad bellum
inutile de genere
id est, Ad domum et
vestram pertinens,
m. f. Conf. Οἰκέτης.

Ἔχθρη, ης, ἡ, Inimicitia, Odium. V. 81. *m.* 82. *a.* καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, VII. 145. *a.*

Ἐχθρὸς, οῦ, ὁ, *passim non modo* Inimicus, *sed et i. q.* πολέμιος, Hostis publicus.

Ἕψειν, *fut.* ἑψήσειν, Coquere, Elixare. ἕψουσι (τὰ κρέα), Elixant carnes. IV. 61. *a. m.* τοὺς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο, IX. 118. *a.* χελώνης ἑψομένης, I. 47. *m.* ὁμοῦ ἕψει ἐν λέβητι, I. 48. *f.* τὰ μὲν ὤπτησε, τὰ δὲ ἕψησε, I. 119. *a. m.* ἑψήσαντες τὰ κρέα κατευωχέονται, I. 216. *m. Conf.* Ἑφθὸς, Ἀπέψειν, *et* Ἐξέψειν.

Ἕψησις, ιος, ἡ, Coctio, Elixatio. ὧδέ σφι ἐς τὴν ἕψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, IV. 61. *a.*

Ἐωθέναι, (*jon. pro comm.* εἰωθέναι,) Consuetum, Solitum esse, Consuesse. σφὶ μούνοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι, II. 91. *m.* II. 68. *f. cum Var. Lect.* ὡς καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν ποιέειν, IV. 134. *m. f.* τιμᾶν ἐώθασι Πέρσαι, III. 15. *a.* VII. 9, 2. *a.* ἐώθασι ποιέειν, IV. 187. *a. Plusquamperf.* ἐώθεα (*pro comm.* εἰώθειν) Consueveram, Solitus eram, IV. 127. *a.* ἐώθεε, III. 33. *a.* IV. 134. *a.* VI. 107. *m. f.* ἐώθεσαν, I. 74. *f.* III. 31. *a.* V. 67. *m. f. Particip.* ἐωθὼς, I. 111. *a.* ἐωθότα στρατηγέειν μιν, I. 34. *f. Neutr. plur.* οὐκ ἐωθότα ἐπενόεε ποιήσειν, Insolita facere cogitavit, III. 31. *a.* ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νενομισμένων, III. 80. *a. m.*

Ἐωθινὸν, Hora matutina; *et Adverbialiter*, Tempore matutino, III. 104. *a.*

Ἕως, ἡ, Aurora, *et* Plaga orien-

talis. *Raro quidem hac nominis formâ utitur Herodotus, cujus loco alteram,* Ἠώς, *frequentat. Tenent tamen* τὸ πρὸς τὴν ἕω IV. 40. *f. libri omnes.*

Ἕως, *Adverb.* 1) Donec, Usque dum. ἕως οὗ ἀπίδεξαν ἁπάσας, II. 143. *m. ubi formulam* ἕως οὗ *ex interpretatione alicujus Grammatici invectam esse suspicabatur Koen ad Gregor. Dial. jon.* §. 63. *quoniam pro illâ aliàs* ἐς ὃ *frequentat Herodotus.* 2) *i. q.* τέως, Aliquamdiu. ἕως μὲν τίλεος δὴ, VIII. 74. *m. Confer omnino quae monuimus in Var. Lect.* I. 86. *m.*

Ἑωυτοῦ, ἑωυτῷ, *etc.* 1) *Sic constanter Herodotus pro* Ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ *etc. Semel* I. 86. *m. pro* ἑωυτῷ *per tmesin* αὐτῷ - - οἱ *positum fuisse censuit Wess. quod nobis secus esse visum erat: vide Var. Lect. et Not. ad* I. 86, 29. *Vulgo, praeeunte Aldinâ,* ἑωϋτοῦ, ἑωϋτῷ *etc. edebatur punctis diæreticis vocali* υ *impositis, quae puncta in hac voce, sicut in* θωυμάζειν *aliisque similibus, merito ignorant scripti libri: vide Var. Lect.* I. 1, 14. *et consule Viros doctos quos in Var. Lect. ad Prooem. libri I. lin.* 3. *laudavi.*

2) *Sicut apud alios scriptores* ἑαυτοῦ *interdum est pronomen Primae personae, sic et* ἑωυτοῦ *apud Nostrum:* τάδε λέγειν Φαίη τις ἂν με ἑωυτοῦ εἵνεκεν, IV. 97. *m. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et confer* III. 52, 16. *ibique Var. Lect. et Not. Similiter* VII. 28. *a. probatus alioqui codex* τὴν ἑωυτοῦ οὐσίην *praefert, ubi vulgo* ἐμεωυτοῦ. *Alibi in Secu*[ndâ per]*sonâ positum intellig*[...] μηδὲ - - σοὶ ἑωυτῷ περι[...] 108. *m. f. et mox* ibid[...] ἑωυτοῦ *ex probâ multor*[...] *rum scripturâ pro vulg*[...] [σε]ωυτοῦ: *quemadmodum* [...] 36. *a. probati codd.* κτείνεις ἄνδρας, ἑωυτεῦ [...] *et paulo post* ibid. τ[...] πατρίδα, *et* τῆς ἑωυτοῦ *pro vulgato* σεωυτοῦ. [...] *etiam in Plurali,* παρὰ [...] τοῖσι, Apud vos ipsos [...] 1. *m.*

3) *Sed maxime Tertiæ* [...] *est, ut* τὸ ἑωυτοῦ ἐποίεε, [...] πάρ' ἑωυτοῦ διδούς, VI[...] *cujus usus ubique in* [...] *stant exempla. Perpe*[...] *olim* I. 85. *a.* τὸ πᾶν [...] (*pro* ἐς αὐτὸν) ἐπεποιήκ[...] *erat, quod interpret*[...] Pro viribus omnia, [...] tuit, fecerat. *Porro, si*[...] *rales* ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, [...] *saepe pro* ἀλλήλων, [...] ἀλλήλους *ponuntur, si*[...] *jonicam pronominis for*[...] *rodotus usurpat.* ἀποθα[...] ἑωυτῶν, *i. q.* ὑπ' ἀλλή[λων] 11. *f.* ἑωυτοῖσι (*i. e.* ἀλλ[ή]λους) ἐδίδοσαν, Sermon[...] se contulerunt, VI. [...] *Vulgo libri omnes,* εἰσὶ [...] σι διάφοροι ἐόντες ἑωυτο[...] 49. *m. ubi vocem* ἀ[...] *quippe ex interpretatio*[...] *buli* ἑωυτοῖσι *imperite i*[...] *ejiciendam putavi.*

4) *Notandum loquen*[...] *Nostro familiare, quo* α[...] τοῦ *jungitur cum Con*[...] *aliquo aut Superlativo:*

pla aliquot jam supra,
ὐτὸς num. 4. adposui-
m pertinent haec: τῇ δὲ
οῦ ἐστὶ μακρότατον (τὸ
8. m. ἡ Μίλητος αὐτὴ
λιστα τότε ἀκμάσασα,
ι. ἐγίνοντο ταύτην τὴν

ἡμέρην μακρῷ ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωυτῶν ἢ πρὸς Εὐβοίῃ. VIII. 86, b. ubi vide Not. His adfinis est formula ista, διπλήσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἑωυτοῦ, Duplo major fiebat quam per se futurus erat, VIII. 137. m.

Z.

, ἡ, Valde dives. πολ-
ρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων,
ubi paulo post, ὁ μὲν
λούσιος, eàdem notione.
bycum nomen, quo
genus quoddam in-
IV. 192. f.
escere, Aestuare. τῆς
ζεσάσης, VII. 188. a.
Ἐκζέειν.
menti genus, Spelta.
ων ποιεῦνται σιτία, τὰς
τεροι καλέουσι, II. 36. m.
(comm. ζειρά,) Indu-
Pallii genus quod-
βιοι ζειρὰς ὑπεζωσμένοι
69. a. N. Θρήϊκες πε-
κ κιθῶνας ἔχοντες. ἐπὶ
ἐπιβεβλημένοι ποικίλας,
.
ἡ, Jugum. ὑποδύντες
γλην, Subeuntes ju-
31. a. m.
ngere. ζευξάμενος κα-
ς, III. 102. f. ἵπ-
μένους ὑπ' ἅρματα, V.
νύναι γέφυραν, Junge-
ι. IV. 88. extr. et 97.
υραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐ-
πόρου, IV. 118. τὰς
χιτέκτονες ἐζεύγνυσαν,
. (ubi ad τὰς δὲ mani-
ς intelligitur, quem-
ap. 34. a. ad τὴν μὲν

et τὴν δ' ἑτέρην substantivum γέφυραν intelligitur, e praecedente verbo ἐγεφύρουν facile supplendum.) Similiter in Passivo: ἔζευκτο ἡ γέφυρα, IV. 85. a. et m. f. Sed et ζευγνύναι ποταμὸν dicit Noster, Ponte jungere fluvium. τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι, VII. 24. extr. Sic τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύγνυσαν, VII. 33. a. ζεύξας τὸν Ἑλλησπ. VII. 157. a. Item in Medio: τοῖσι δὲ ἐπιτάξαντες ζεύγνυσθαι τὸν Βόσπορον, IV. 83. a. ubi tamen multo commodius (praeeunte quidem nonnisi uno codice Arch.) ζευγνύναι, edidit Schaefer. Passivum habes VII. 34. b. ἐζευγμένου τοῦ πόρου. Compositum καταζευγνύναι, vide suo loco.

Ζεῦγος, εος, τὸ, 1) Par, ut dicimus Par boum; sed et de rebus quibuscumque quae Binae haberi solent. Sic πεδέων ζεῦγος, Par compedum, VII. 35. a. πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεα, Duo paria, III. 130. m. 2) Bigae. ζεύγεϊ κομίζεσθαι, (i. q. ἁμάξῃ κομιζ.) Bigis vehi, I. 31. a. ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος, I. 59. m.

Ζεῦξις, ιος, ἡ, Jungendi ratio vel actio. οἱ Ἰνδοὶ ζεύξει (rectius fuerit ζεύξι) τοιαύτῃ χρεώμενοι, III. 104. a. ubi de Ratione jungen-

di tres camelos. τῶν ἐπεστεώτων τῷ ζεύξι (contracte, ex ζεύξει) τοῦ Ἑλλησπόντου, Eorum qui jungendo Hellesponto (ponti super Hellesponto construendo) fuerant praepositi, VII. 35. f. ζῷα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, IV. 88. a.

Ζεύς, 1) Jupiter. τῷ Διὶ πλούτου πέρι ἐρίζετε, proverbialiter dictum, V. 49. f. 2) Coelum. ὕδατος οὐδεμίη ἄλλη ἀποστροφή, ὅτι μὴ ἐκ Διός, II. 13. extr. N.

Ζέφυρος. ὑπολαβὼν ἄνεμος ζέφυρος, VIII. 96. a.

Ζημιοῦν, Mulctare, Punire. ἄξιον ἔφησαν εἶναί σφεας ζημιῶσαι, (i. q. ζημιωθῆναι, nempe τινὰ ζημιῶσαι σφέας.) IX. 77. a. N. (conf. Aug. Matthiae Gramm. Graec. §. 532. Not. 2.) Cum Accus. pers. et Dat. rei: οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι τὰς γυναῖκας, V. 87. m. f. ubi vide Var. Lect. τὴν θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι ζημιοῦν. VII. 35. f. τοῦ δήμου ζημιώσαντος (nempe αὐτὸν) πεντήκοντα ταλάντοισι, VI. 136. f. sed ibi τάλαντα in Accusat. dedit cod. Arch. quod fortasse, ut ab ipso scriptore profectum, adoptare cum Schaefero debueram. Similiter quidem VII. 39. f. ait, τοῦ ἑνὸς (παιδὸς) τὴν ψυχὴν ζημιώσεαι: ubi Fut. Med. ζημιώσεαι jonico more pro pass. ζημιωθήσῃ positum esse monuit Wess. Verbi activi exemplum cum duplici accusativo constructi Suidas adnotavit: πῶς μὴ τὰ μέγιστα ζημιώσω τοὺς παρόντας.

Ζῆν, Vivere. τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληϊστύος, V. 6. f. τῷ δενδρέῳ ἀπὸ τοῦ ζῶσι, IV. 23. ζῶσι ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου, IV. 103. extr. Accus. plur. Partici τας olim legebatur II. 6 ubi nos e nostro cod. K. ζ edidimus. Conf. Ζώειν.

Ζητέειν, Desiderare, Requirer ἑτέρων τῶν ἡμερέων παίζειν ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία, I. Conf. Δίζειν, Διζέειν, Δίζησ

Ζήτησις, ιος, ἡ, Perquisitio. σιν ἐποιέετο τῶν νεῶν, VI. 118.

Ζόη, ης, ἡ, (jon. pro comm. vel βίος) Vita. Semel olim munis vocabuli forma lege ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζωῆς, I. 38. et ibi ζόης dedere nostri co quâ formâ constanter u Herodotus. Sic οὖρον τῆς ζ 32. a. τὸν πάντα χρόνον τῆς I. 85. extr. VI. 52. ext πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης λον, I. 157. f. ἅπαξ ἐν τῇ I. 199. a. τῷ ποιευμένῳ ἀπ των τὴν ζόην, II. 36. a. 105. f. τὴν ζόην κατεστήσα ἔργων ἀνοσιωτάτων, VIII. a. (confer Βίος.) τρόπῳ ζό ᾧδε διαχρέωνται, II. 77. a. πᾶσα ἐμφερὴς ἐστι ἀλλήλοι 105. ἵσταται ἐπὶ τῆς ἑωυτ (dum vivit) εἰκόνα ἑωυτ 143. a. ἀποφαίνοντα δικαίω II. 177. f. ὀγδώκοντα ἔτεα πλήρωμα, III. 22. f. τῆς ζ διαίτης πέρι, III. 23. a. ζόη τὴν αὐτὴν ἐκείνῃσι, IV. 112 μηκέτι πλεῦνα χρόνον ζόην ἔχωμεν, IV. 114. a. m. τ καταπλέκειν, Vitam finir 205. a. τὸ λοιπὸν τῆς ζόη 117. f. παρὰ τὴν ζόην, In cursu, VII. 46. m. μοχθη σης τῆς ζόης, VII. 46. f. τ καταστήσασθαι ἀπ' ἔργων ἀ et τὴν ζόην ποιέεσθαι ἐκ,

. et m. f. idem valent ac
ν κτήσασθαι ἀπὸ, VIII.
ι.

i. q. δορκάδες, IV. 192. a.
de Var. Lect. et conf.

, ὁ, Jugum. ἕξουσι δου-
γὸν, VII. 8, 3. f. ζυγὸν
ν, Jugum byblinum
impositum, dixit Bacis
c. VIII. 20. m. signifi-
ontem Hellesponto im-
m.

ιν, et Ζωγράφειν, vide in-
Ζῶον.

ου, ὁ, ἡ, Vivus captus
vitâ servatus. δῶρα λαμ-
ζωάγρια Κροίσου, Praemia
uri sunt pro Croeso in
ervato, III. 36. m. f.
Ζωγρέειν num. 2.

1) Vivum capere. Κροῖ-
γρησαν, I. 86. a. πολλῷ
ς ἐζώγρησαν, I. 211. f. V.
. et m. ὅσους ζωγρήσωσι,
. m. ὅσας ἠδυνέατο ζωγρῆ-
V. 110. m. ζωγρήσαντας,
110. a. ὅσοι ἐζωγρήθησαν,
. f. ἐζωγρήθη, I. 128. f.
. a. 30. a. ζωγρηθεὶς, I.
ἅμα τοῖσι ἐζωγρημένοισι,
. m. 2) Captum in vitâ
e, Vitâ donare. εἷλε αὐτὸν
α, καὶ ἐζώγρησε, III. 52.
Hinc δῶρα ζωάγρια, de
supra.

ης, ἡ, (jon. pro comm.
vel ζωγρεία, vide Suid. et
n nostrum Polybian. hac
Vivum capere. Ἱστιαῖον
ἔλαβε, VI. 28. f. καί μιν
ντες αἱρέουσι ζωγρίῃ, VI.
.

υ, τὸ, Diminut. τοῦ ζῶον,

non solum Animalculum, sed et Imaguncula, Picta, sculpta vel incisa figura, Sigillum. ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον, ζωδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ χεῖλος, I. 70. a. N. conf. Ζῶον.

Ζώειν, (i. q. comm. ζῆν) Vivere. ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν, I. 31. m. τοσαῦτα ἔτεα ζώειν, III. 22. f. ζώουσι ἀπὸ πυρέων, II. 36. a. ἀπ' ὕλης ἀγρίης, I. 203. m. ἀπὸ θήρης, IV. 22. a. (conf. Ζόη.) τὸν καρπὸν τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζώουσι, IV. 177. ἔτεα ὀλίγα ζώουσι, III. 22. f. ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν, IV. 112. f. ἄν τις μοι αὐτὸν ζώοντα ἀγάγοι, III. 127. f. ζώοντας κατώρυξε, III. 35. extr. VII. 114. m. τοῖσι περιέουσι καὶ ζώουσι, III. 80. m.

[Ζωή, vide Ζόη.]

Ζώνη, ης, ἡ, Cingulum. τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς τὰς ζώνας in templo Delphico dedicavit Croesus, I. 51. extr.

Ζῶον, (in codd. nonnullis Ζώιον, id est, Ζῷον, vide Var. Lect. I. 203, 11. et IV. 88, 4.) ου, τὸ, Animal, Animans, Natura vivens, vitâ praedita. Sed Ζῶα, plurali numero, dicit Herodotus Imagines sive Figuras cujuscumque generis (animalium, hominum, florum, fructuum, etc.) pictas, vesti intextas, sculptas, lapidi incisas aut in metallo caelatas. (conf. Ζώδιον, et Not. ad I. 70, 5. et 203, 11.) ζῶα ἑωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγηράσκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίῳ, κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχὴν, I. 203. f. ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύψαι, II. 4. m. ζῶα ἐγγεγλυμμένα (ἐν

λίθῳ) II. 124. *f.* *et* 148. *extr.* *sunt* τύποι ἐγγεγλυμμένοι, II. 136. *a.* 148. *f.* *et* 153. *a.* τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἱππεύς, III. 88. *f.* ζώων ἐνυφασμένων (τῷ θώρηκι) συχνῶν, III. 47. *m. f.*

Hinc Ζῶα γράφειν, *sive unâ voce* Ζωαγράφειν, *et contracte* ζωγράφειν, Pingere, Ad vivum pingere; *et in verbo Medio*, Pingenda curare. ζῶα γραψάμενος (*olim* ζωαγραψάμενος, *nec ita male,*) πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἥραιον, IV. 88. *a.*

Ζωός, ή, όν, Vivus. ὄνος ζωός, I. 194. *f. ubi perperam* ζῶς *olim* *edd.* τὸν βασιλῆα ζωὸν κα ἐς τὸν αἴδην, II. 122. *a.* (*i. e.* ζωόν) *cod.* F. ἔτι ζ VII. 113. *a.* δέλφακα ζ 70. *m.* βοῦς ζωή, II. 132 ἄν μιν ζωὴν (τὴν γυναῖκα VIII. 93. *f.* *quem locum* *vit Gregor. Dial. jon.* §.

Ζωρός, *scil.* οἶνος, Merum. ζωρότερον πίειν, Meraciu re, VI. 84. *f.*

[Ζῶς, *vide* Ζωός.]

Ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Cingulu ζωστῆρι τῷδε ζωννύμενον, I 10. *a.* ὅσα περὶ ζωστῆρας κοσμέονται, I. 215. *f.* ἐκ στῆρος τοῦ θώρηκος ἐφόρει την ἄγκυραν, IX. 74. *etiam loci nomen* Ζωστὴρ *Atticâ, de quo consuli* *nus Byz. potest.*

H.

Ἤ *particula*, 1) Quam. *Non solum post Comparativum habet, sed et post Superlativum, ut* II. 35. *a. ubi vide notata. Abundat post comparativam in ipsis verbis*, καὶ ἑτέρου (ποταμοῦ πηγαὶ) οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου, VII. 26. *f.* *Not. conf. Aug. Matthiae Gramm. Graec.* §. 450. *not.* 2. *Abesse utique* ἢ *particula potuerat, neque eam adpositurus fuisse videtur Herodotus, nisi praecedens Comparativus, a quo pendebat Genitivus* Μαιάνδρου, *ipse quoque in Genitivo casu (qui a subintellecto nomine* πηγὴ *regebatur) positus fuisset. Quod si praecessisset Nominativus* ἕτερος οὐκ ἐλάσσων, *nudum Genitivum* Μαιάνδρου *adpositurus fuerat Scriptor. In illâ loc* παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, I. 79. *ticula* ἢ *ad sententiam praecedentium verborum, ad ipsa verba refertur:* κατὰ δόξαν *etc. idem vale* *dixisset* ἄλλως *vel* ἐναντίω *Latine diceres*, Contra ipse existimaverat.

2) Vel, Aut. ἤ τις ἢ *proverbialiter dictum*, Au aut nullus, *id est*, Vix III. 140. *a. m.* *Post* οὐδὲ λον *ponitur* ἢ οὐ καὶ *pro* ἢ *particulâ*, V. 94. *f.* *et* *Vide infra in* Μᾶλλον.

ἤ περ *vide in* Περ.

Ἦ, Profecto. ἦ κε μέγ' εἰμ VII. 159. *a.* ἢ μὲν (*jon.*

in jurandi formulis, vide
ι. Ἦ κου vide infra, post
α.
am, vide Εἶναι, Esse.
proprie Inde a pubertate.
ς τὰ ὅπλα πάντες ἡβηδὸν,
ntes arma cuncti, Senes
esque, I. 172. f. Μιλήσιοι
ἡβηδὸν ἀπεκείραντο τὰς κε-
, VI. 21. a.
ι, 1) cum Dativo, Prae-
lonstrare viam. οὗτοι αὐτῷ
δὸν ἡγέοντο ἐς Σφενδαλέας,
5. a. 2) cum Genitivo,
sse, Imperium tenere.
νοι πάσης τῆς συμμαχίης,
48. f. et VII. 161. a. ubi
τρατηγεῖν eàdem notione.
dicare, Existimare. εἰ μὴ
ολλοῦ ἡγεύμην, II. 115. m.
ignificatu praesertim Prae-
n Perf. usurpatur notione
entis. ὑμέας ἥγημαι ἄνδρας
εἶναι οὐ φαυλοτέρους, I.
f. ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἥγη-
II. 115. f. (ubi ἄγημαι
rt cod. F. conf. Var. Lect.
, 3.) τὸ πολλὸν ἡγέαται
i. q. ἥγηνται) ἰσχυρὸν εἶναι,
ultitudine inesse robur
imant, I. 136. a. τὴν με-
δαίμονα ἥγηνται, II. 40. a.
ἥγηνται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς,
. a. τὰς (ἐνύδριας) ἱρὰς ἥγην-
αι, II. 72.
ἡγεόμενον ἐπὶ θάνατον, quod
4. m. plures codices, pro-
lioqui, dederunt, ubi de ho-
agitur qui Ducebatur ad
licium, nos ex aliis codd.
ενον auctori restituimus.
Var. Lect. et Not. ad III.
12.
ειν, i. q. ἡγεῖσθαι, quate-

nus Praeesse, Imperium tenere significat. ἡγεμόνευε (Ἀρτεμισίη) Ἁλικαρνησσίων τε καὶ Κώων etc. VII. 99. m. et mox ibid. τῶν πολίων ἡγεμονεύειν, Imperare civitatibus. τοῦ κατὰ θάλασσαν (i. e. τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ) ἡγεμονεύειν, VII. 160. f. ubi paulo ante εἰ τοῦ πεζοῦ ἡγέοισθε, eàdem notione. τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν, IX. 26. m. f.

Ἡγεμονίη, ης, ἡ, Imperium, Regnum. Inter Darii filios στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης; de Imperio; uter patri in regnum succederet, VII. 2. a. Ducatus copiarum, Honos et munus ejus qui exercitui cum imperio praeest. ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης, VII. 160. m.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, Viae dux. λαβὼν ἡγεμόνας ἐκ τῆς Θρηΐκης, V. 14. f. N. VIII. 35. a. ἐγένοντο ἡγεμόνες τῷ Βαρβάρῳ τῆς ὁδοῦ, VIII. 31. a. Alibi Dux bellicus, Praetor, Imperator. στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν βάρβαρον, VII. 158. f. 161. a. ποιέεσθαι (αὐτὸν) ἡγεμόνα τῶν πολέμων, IX. 33. f.

Ἤιδεα, (jon. pro ᾔδειν) vide in Εἰδέναι. [Temere olim ἤδη edd. pro ἴδοι. vide Var. Lect. V. 92, 6. lin. 104.]

Ἥδεσθαι, Delectari, Laetari. ἡδομένοισι ἡμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι, IX. 46. f. ἥσθη ταῦτα ἀκούσας, III. 34. f. N. ἥσθη τῇ συμβουλίῃ, VIII. 103. a. ὁ δὲ ἡσθεὶς, IX. 109. a. Praet. Med. ἕαδα vide in Ἁδεῖν.

Ἤδη, Jam; particula non solum Temporis aliquod momentum designans, (ut ἤδη τηνικαῦτα, Jam

τουτο, II. 51. m.) sed variis etiam aliis modis usurpata a Nostro; et quidem 1) ubi de Loco agitur. ἀπὸ Σερβωνίδος λίμνης — ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἴγυπτος, Ab hoc loco Jam est (Jam incipit) Aegyptus, III. 5. f. ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ, ἤδη τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλὸς, VII. 176. a.

2) *Adhibetur ἤδη in Demonstratione vel Argumentatione; ubi pronunciatum aliquod tamquam liquido jam Demonstratum, exploratum aut concessum ponimus, unde ad reliquam demonstrationem progredimur. Huc referendus locus* II. 15. *m.* ἤδη γάρ σφι τὸ Δέλτα *etc. ubi* ἤδη γὰρ *valet*, Primum enim, Statim enim, Ut ab hoc incipiam, *neque necesse est ut* ἤτοι *pro* ἤδη *cum Viro docto corrigas. Similiter* ἤδη ὦν; Jam igitur, Primum igitur, II. 144. *a.*

3) *Interdum nihil aliud significare videtur* ἤδη, *nisi latinum* Etiam. καίτοι τινὰ ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον, Quamquam etiam alium audivi sermonem, IV. 77. *a.* ἤδη δὲ ἤκουσα, Audivi vero etiam qui dicerent, VII. 35. *a.* 55. *f.* *Similiter* II. 175. *f.* ἤδη δέ τινες λέγουσι, Sunt vero etiam qui dicant; *sed ibi quidem, praesertim ex codicum nonnullorum scripturâ, probabile fit,* οἱ δέ τινες *vel* οἱ δὴ δέ τινες *scripsisse auctorem.*

4) *Subinde particula* ἤδη *videtur majorem quamdam Vim addere orationi, adeoque respondere latinae particulae* Etiam *cum emphasi quâdam pronunciatae. Sic* τὸν (λαβύρινθον) ἐγὼ ἤδη λόγου μέζω, II. 148. a. (La-
rinthum ego vidi fam[...]
majorem; *quasi dixisset*
τον ἀξιόλογον, ἀλλὰ καὶ
μέζω. *Similiter*, ὦ πάντων
ἤδη μάλιστα ἀπ' ἔργων ἀνα-
των τὸν βίον κατανύσας,
106. *m.* Tu qui maxime
omnium hominum *etc.*
dixisset, qui non solum
iquissimo negotio qua[...]
facis, verum id etiam
quam quisquam mort[...]
umquam fecit.

6) Quod IV. 45. *a. m.*
legebatur ἤδη γὰρ Λιβύ[...]
non ferendum putavi, sed
δὴ γὰρ Λιβύη *mutandum pr*[...]
etiam ex parte codice ms[...]

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, Voluptas, Gr[...]
πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθῃ[...]
ἐν ἡδονῇ, Quae grata
Scythis, IV. 139. *m.* εἴ
τως ἐν ἡδονῇ ἐστι γενέσθαι σ[...]
λασίην, Si utique ei pla[...]
cordi est, VII. 15. *f.*
ἡδονὴ (*sc.* ἐστὶ) τοῦ κατὰ θ[...]
σαν ἡγεμονεύειν, VII. 160. *f.*
ἐσελθεῖν ἡδονὴν εἰ μέλλουσι
σεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀοιδοῦ,
do eos incessit audiend[...]
I. 24. *m.* *nempe* Subiit c[...]
gitatio voluptatis quam
cepturi essent si audiren[...]
τῇ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου
ἐστὶ ἀξιαπήγητον, Adspectu[...]
lum hoc est jucundiu[...]
137. *f. N.* κότερα ἀληθηΐ[...]
σομαι πρὸς σε ἢ ἡδονῇ, VII. 1[...]

Ἡδὺς, εῖα, ὺ, Gratus, Jucu[...]
νῦν μοί σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπεί[...]
τὰ θέλω, Nunc placet
Volupe mihi est, Cupid[...]
incessit, VII. 101. *a.* C[...]

one Positivi. οὔ μοι ἁδεῖν
ν, Non libet mihi di-
. 46. m. (Sic οὐ γὰρ
pro ἀγαθόν.) Alibi ait,
μός εἰμι λέγειν.
ὁ, (jon. pro ἥλιος) Sic
ιον ἀνατέλλοντα et πρὸς
σχοντα duo probati vett.
erunt IV. 40. Sed alibi
er communem formam
ιent omnes. Complura
in Indice Rerum, voc.

ὁ, (jon. pro ἀήρ) Aër.
δούρασι τὸν ἠέρα, I. 172.
ἰν Σκύθαι λέγουσι ἀνά-
ι τὸν ἠέρα, IV. 31. a.
de Δινηθέειν et Ἐσηθέειν.]
τὸ, et praesertim plural.
, 1) Mores. πάντα ἔμ-
ιῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι
ἤθεά τε καὶ νόμους, II.
ι. ἤθεα βαθύτερα, IV.
ι. N. ἀγριώτατα, IV.
ὁμοιότροπα, VIII. 144. m.
des ubi quis habitare
it. Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ
ἐξαναστάντες, Sedibus
si, I. 15. ἀπήλαυνε ἐς
Περσέων, I. 157. a. ἐκο-
ἤθεα τῶν Σκυθέων, IV.
ξήλαυνε ἐς ἤθεα τὰ ἑωυ-
. 80. a. Similiter V.
ι. f. VII. 75. f. 125. a.
o. f. Solem ajebant
quater olim ἐξ ἠθέων
ἔξω ἠθέων) Extra con-
ιedem esse ortum, II.
f. ubi vide Var. Lect.

ὁ, Adolescens. ἱστα-
ς παρθένων τε καὶ ἠϊθέων,
n. f.
ι, (i. q. ἀκτὴ et αἰγιαλός)

Littus. ἐπὶ τὴν ἠϊόνα τὴν καλεο-
μένην Κωλιάδα, VIII. 96. a. m.

Ἥκειν, non solum Venire; sed et notione Praeteriti, Venisse. ἀγγέλλων ἥκειν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι, VIII. 50. a. Sic, ubi ait ἐμοὶ ἀγγελίη ἥκει, VIII. 140, 1. a. praeteriti notionem habet ἥκει, Adlatus mihi est nuncius: vide ibi Var. Lect. Simili ratione Imperfectum ἧκε habet significatum Plusquamperfecti: ἧκε ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐδηΐου, Venerat Athenas, et omnia vastabat, VIII. 50. b. Sic ἥκων, VI. 104. a. significat Qui veherat; et τοῖσι ἥκουσι, VI. 100. m. f. his qui advenerant. Conf. Aug. Matthiae Gramm. Gr. §. 504. Futur. ἥξω. οὐκὶ ἥξει παρά σέ γε, VII. 157. f.

Εὖ ἥκειν idem valet ac εὖ ἔχειν, Recte se habere, Prospero rerum cursu uti. τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης, Florente civitatis statu, I. 30. m. f. qui locus non debebat solicitari. (Vide Var. Lect. et Not.) Et adjecto Genitivo: τοῦ βίου (nempe ἕνεκα) εὖ ἥκοντι, Quum bene se haberet quod ad victum adtinet, i. e. Quum ei res familiaris satis lauta fuisset, I. 31. f. ἄνδρες χρημάτων εὖ ἥκοντες, V. 62. f. θεῶν χρηστῶν ἥκοιεν εὖ, Diis propitiis largiter uterentur, VIII. 111. m. Dicuntur etiam ἑωυτῶν εὖ ἥκοντες, Prospero rerum suarum statu utentes, I. 102. m. ubi adjectum pronomen ἑωυτῶν eo refertur, quod, quamquam imperium in exteras nationes amisissent, tamen Intra fines suos,

satis florenti rerum statu essent usi. Porro sicut εὖ ἔχειν *significat* Bene se habere, *sic* ὁμοίως ἥκειν, Similiter, Eâdem ratione, sese habere. χώρην ὠρέων ἥκουσαν οὐκ ὁμοίως, Regionem non eâdem (*nempe*, *non* ita felici *ut alii*) coeli temperie utentem, I. 149. *extr. N. coll. cap.* 142. *a. Denique etiam absque Adverbio, nullo librorum dissensu, dictum reperitur,* σὺ δὲ δυνάμιος ἥκεις μεγάλης, Tu vero ad ingentem pervenisti potentiam, Ingenti uteris potentiâ, VII. 157. *m. N.*

Ἥκιστα, Minime. *Ad formulam* οὐκ ἥκιστα *adjicit Herodotus* ἀλλὰ μάλιστα, IV. 170. *b. quam adpendicem sequiori aetate scriptores omittunt.*

Ἦ κου, (*jon. pro* ἦ που) Profecto. ἦ κου - - κάρτα ἂν ἐθωύμαζες, I. 68. *a. et ibi Var. Lect.* ἦ κου γε *praeter necessitatem corrigi voluit Valck.* I. 11. *f. ubi commode* κοῦ γε *praeferunt libri omnes.*

Ἠλακάτη, ης, ἡ, Colus. ἐξέπεμψε δῶρον, ἄτρακτον χρύσεον καὶ ἠλακάτην, IV. 162. *f.*

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, Electrum, Succinum. ἀπ' ὅτευ (Ἠριδανοῦ) τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστί, III. 115. *m.* ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα, *Vit. Hom. c.* 33. *Gesnero, quem sequuntur Wess. et Larcher, est* Insidens sellae electro distinctae. *Videndum vero, ne ibi structura verborum in hunc modum sit concipienda,* ὕφαινε ἐπιβεβαυῖα ἱστὸν ἠλέκτρῳ, *ut* ἐπιβαίνειν ἱστὸν *perinde dicatur ac alibi* ἱστὸν ἐποίχεσθαι, *sitque sen-*

tentia haec, Texat percu telam electro, *nempe* rad sit ex electro fabricatus

Ἡλικίη, ης, ἡ, Aetas. καὶ ἡλικίῃ. Filii adulti, *Vit.* 24. *m. N.* τὰ πάντα τῇ ἡ εἴκειν, Aetati (Juvenili ai cunctis in rebus (omnibu dis) indulgere, VII. 18. μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ει, III. 36. *a.* ταῦτα ἡλικ ἐὴν κατὰ Λάϊον, Haec seri *facta* fuerint aetate Lai 59. *f.* ἡλικίην κατὰ Οἰδ Oedipi aetate, V. 60. *f.*

Ἥλιος, ου, ὁ, Sol. (*conf.* Ἠ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα *et* πρὸς ἀνατολάς, III. 98. *a.* IV. 1 οἱ ἀπ' ἡλίου Αἰθίοπες VII. *iidem sunt qui* ibid. *paulo* οἱ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων, C tales Aethiopes. ἀνέμενε ἥλιον, ἐπανέτελλε ὁ ἥλιος, πρὸς τὸν ἥλιον, VII. 54. *a* δύντος ἡλίου, V. 50. *b.* (Δυσμή.) ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην, VII. 39. *de defectu Solis centrali.*

[Ἥλυσις, *quam vocem Glos lib.* II. *et Gregorius* §. 128 *rodoto tribuunt, inest in* Ἠ σις *et* Περιήλυσις.]

[Ἠμεκτέειν, *quod iidem Gram tamquam Herodoteum citant, inest in* Περιημεκτέ

Ἡμέρη, ης, ἡ, Dies, Lux. ἅμ ἡ διαφωσκούσῃ, III. 86. ἡμέρης, Per totum diem, *a. m.* II. 173. *m.* VI. 12. *N.* VII. 210. *extr.* ταύτ ἡμέρης ἑκάστης αἵρεε, Hæc (op singula singulis cepit di V. 117. *m.* τριῶν ἡμερέων, (ἐντὸς) Intra tres dies, II. 1

μετ᾽ ἡμέρην, Interdiu. οὐ νυκτὸς ἀλλὰ μετ᾽ ἡμέρην, II. 150. *f.* IV. 146. *m.* ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, Quotidie, VII. 198. *a.* *Et* πᾶσαν ἡμέρην, *absque* ἀνὰ, De die in diem, Proximo quoque die. ἐπίτεξ ἐοῦσαν πᾶσαν ἡμέρην, I. 111. *a.* προσδόκιμοι πᾶσάν εἰσι ἡμέρην, VII. 203. *a. m.*

Ἡμερήσιος, ίη, ιον, Unius diei. ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη, IV. 101. *f.* κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἑκάστην, VIII. 98. *a.*

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, Cursor diurnus, Tabellarius qui per totum diem cursu iter facit. κήρυκα, Ἀθηναῖον ἄνδρα, ἄλλως τε ἡμεροδρόμον καὶ τοῦτο μελετῶντα, VI. 105. *a.* τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, IX. 12. *a.*

Ἡμερόειν, ἡμεροῦν, Domare, Subigere. *Praesertim in Medio usurpatur, non solum ubi aliquis* Suo imperio subjicere *dicitur, ut* τοὺς αἰεὶ ἐμποδὼν γινομένους ἡμεροῦται πάντας, IV. 118. *f. sed et ubi quis* Alterius (*nempe utique* Regis sui) imperio subjicit *aliquos. Sic* πᾶν ἔθνος ἡμερούμενος βασιλέϊ, V. 2. *f.*

Ἡμερολογέειν. Supputare dies. ἀπὸ ταύτης (τῆς ἡμέρης) ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον, I. 47. *a.*

Ἥμερος, Mitis, Mansuetus. ἥμερον δένδρεον (*vel* δένδρος), Culta arbor, *cui opponitur* ἄγριον, VIII. 115. *m.* IV. 21.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, Speculator diurnus, VII. 182. *extr.* 192. *a.* 219. *a.*

Ἡμέτερος, Noster. *Singularis loquendi formula*, ἐν ἡμετέρου, *pro* ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ *vel* παρ᾽ ἡμῖν, Nostrà in domo, Apud nos. μόνων ἐν ἡμετέρου, I. 35. *f. ubi perperam olim* ἐν ἡμετέροις: *vide Var. Lect. et Not.* δώσω δῶρα τὰ τιμιώτατα νομίζεται εἶναι ἐν ἡμετέρου, VII. 8, 4.

Ἡμίεργος, ὁ, ἡ, ον, Imperfectus; *quasi diceres* Semiperfectus. τείχεα ἐκεῖνα ἡμίεργα μετῆκε, IV. 124. *f.*

Ἡμιόλιος, ίη, ιον, Dimidio major. τὰς περόνας ἡμιολίας ποιέεσθαι τοῦ τότε κατεστεῶτος μέτρου, V. 88. *a.*

Ἡμιόνειος ἅμαξα, Plaustrum mulis junctum. πολλαὶ ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειοι, I. 188. *f.*

Ἡμίονος, ου, ὁ *et* ἡ, Mulus. ἡμίονοι καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται τὸν χειμῶνα τοῦτον, IV. 28. *f.* τότε αἱρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι, III. 151. *f.* τῶν οἱ σιτοφόρων ἡμιόνων μίη ἔτεκε, III. 153. *a.* ἡμίονος ἔτεκε ἡμίονον διξὰ ἔχουσαν αἰδοῖα, VII. 57. *f.*

ἡμίονος βασιλεὺς, I. 55. *b. in orac. intelligitur* Rex e duabus diversis gentibus ortus, *nempe* Cyrus patre Persa, matre vero Meda, I. 91. *m. f.*

Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, Dimidiatum jugerum, Semijugerum, Quinquaginta pedes. ἡ ἔσοδός ἐστι, τῇ στεινοτάτη, ἡμίπλεθρον, VII. 176. *a.*

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, Dimidiatus later, Tabula formam habens dimidiati quadrati, *scilicet* cujus latitudo est dimidiata longitudo, I. 50. *m. N.*

Ἥμισυς, εα, υ, Dimidius. τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοῦ, Dimidiam copiarum partem mittere, IX. 51. *f.* ὑπ᾽ ἀξιόχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμίσεα συμφορή, V. 111. *f.* τῶν νήσων τὰς ἡμίσεας, II. 10. *extr.* τῶν ἐπεί-

δων τὰς ἡμίσεας, VIII. 27. *f.* *ubi quidem* ἡμισέας *penacute efferunt edd. et in communi sermone rectum foret* ἡμισείας (*penacute*) *in accus. plur. foem. sed in jonico scriptore verum videtur* ἡμίσεας *antepenacute*, *sicut* II. 10. *extr. edebatur*, *quem accentum etiam* VIII. 27. *libri nostri mssti praeferunt. Conf.* Ὑπερήμισυς.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, Semitalentum. τρία ἡμιτάλαντα, *quae* I. 15. *m. vulgo legebantur*, *sunt* Unum talentum cum dimidio: *sed corrigi utique debuit* τρίτον ἡμιτάλαντον. Tertium semitalentum. *id est*, Duo talenta cum dimidio. *vide Notam. Sic* ἕβδομον ἡμιτάλαντον, Sex talenta cum dimidio, I. 50. *extr.* ἔνατον ἡμιτάλαντον, Octo talenta cum dimidio, I. 51. *a. Conf.* Σπιθαμή.

Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, Dimidiatus, *quasi dicas* Semisectus. *Hinc* τὸ Ἡμίτομον, (*ubi intelligi potest* μέρος) Dimidiata pars, Dimidia pars resecta. ὁρέοντες τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδὸς, IX. 37. *m.* μέσον διαταμεῖν· διαταμόντας δὲ, τὰ ἡμίτομα διαθεῖναι *etc.* VII. 39. *f.*

Ἦμος, Quando, Quo tempore. βρονταὶ ἦμος τῇ ἄλλῃ γίνεται, τηνικαῦτα *etc.* IV. 28. *m. f. Conf.* Ἄλλῃ.

Ἢν, *i. q.* ἐὰν, Si. *constanter cum Conjunctivo construitur. Nam, quod* III. 15. *a.* ἢν δὲ καὶ ἠπιστήθη *dant editiones nonnullae, id temere et invitis vett. libris factum, qui* εἰ δὲ *praeferunt: et pro eo quod in editionem Wess. itidem temere irrepserat*, ἢ ἀπίλιπῃ, III. 137. *m. recte vett. libri omnes Conjunctivum dedere. Et sic constanter alibi. Semel in vitiosum* ἢν γὰρ μὴ ἐστι, III. 69. *a. consentiunt veteres libri, quod sciam, omnes; ubi quidem haud cunctanter* εἰ δὲ *fuit corrigendum. Semel cum Optativo constructa* ἢν *particula legebatur*, ἢν δὲ μὴ εἴη ἄξιος, IV. 196. *m. f. ubi scite Werferus* ἔῃ *corrigebat: nos verbum, quod ignorant plures veteres libri, prorsus abjecimus.*

Elliptice ἢν ἄρα *ponitur* IV. 64. *f. ubi partim ex praecedentibus verbis, partim ex sequentibus, intelligendum* ἢν ἄρα ᾖ λευκοῦ ἀνθρώπου.

Ἡνιοχέειν, Aurigari, Agere currum. τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνιοχεῦσι τὰ ἅρματα ἐς τὸν πόλεμον, IV. 193.

Ἠόϊος, η, ον, *i. q.* ἠῷος, Orientalis. τὰ πρὸς θαλάσσης ἠοίης νέμονται, IV. 100. *a.* φεύγοντες πρὸς τοὺς ἠοίους τῶν Λιβύων, IV. 160. *m.*

Ἤπειρος, ου, ἡ, Continens, Terra; *praesertim quatenus opponitur Insulae, Peninsulae, aut Mari. Sic* Fluvius Achelous, in mare se exonerans, Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμίσεας ἤδη ἤπειρον πεποίηκε, II. 10. *extr.* τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρη ἐς τὴν ἤπειρον τελευτᾷ, I. 174. *m.* ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον, VII. 193. *a.* κατά τε τὴν ἤπειρον καὶ τῇσι νηυσὶ ἀπικόμενοι, VIII. 66. *a. m. Sed et* ἤπειρον Terram *dicit Herodotus, ubi nulla maris aut insularum cogitatio animum subit. Sic, de* universâ Asiâ

ις, ait ἐόντων αὐτονόμων
ν ἀνὰ τὴν ἤπειρον, I. 96. *a.*
ter, *quum apud eumdem*
um Darius Hystaspis Περ-
ι καὶ πάσης τῆς ἠπείρου βα-
vocatur, IV. 91. *ista* πᾶσα
ειρος *haud dubie* Universa
intelligitur. Quin et Ter-
quatenus colitur et fru-
rt, ἤπειρον *dixisse Herodo-*
detur, VI. 46. *m. et f. ubi*
tus qui Thasiis ἐκ τῆς ἠπεί-
l ἀπὸ τῆς ἠπείρου rediisse
ntur, *haud absurde Pavius*
exisse videtur hos, qui Ex
, *tam ipsius insulae quam*
itae continentis percipie-
ur.

ης, ου, ὁ, Continentis in-
νομίζουσι ἑωυτοὺς εἶναι αὐ-
νας ἠπειρώτας, I. 171. *f.*
ὶ μὲν ἠπειρωτέων, - - πάντες
ιῶται, VI. 49. *a.*
em. ἡ ἠπειρῶτις. αἱ ἠπειρώ-
Αἰολίδες πόλιες, I. 151. *a.*
πειρώτιδας πόλις, VII. 109.

η, ον, Lenis, Mitis. ἤπια
φάρμακα) μετὰ τὰ ἰσχυρὰ
ἔγων, III. 130. *m.* (*ubi per-*
n olim ἠπιήματα.) ταῦτα
τερα ἦν τῶν προτέρων, VII.
a.

et Ἡραῖον, ου, τὸ, 1) Ju-
s templum, I. 70. *f. et*
19. *m. cum Var. Lect.* VI.
a. 82. *m.* IX. 52. *b.* 61. *f.*
ique Var. Lect. 2) Ἥραιον
Ἡραῖον) πόλις, Heræum op-
im Thraciae, IV. 90. *b.*
ης, Hercules. *Gen.* Ἡρα-
, *per syncop. ex* Ἡρακλέεος,
Ἡρακλέϊ, *ex* Ἡρακλέεϊ, *Ac-*
Ἡρακλέα, II. 42. seq. *etc.*

Ἡρακλήϊαι στῆλαι, Columnae Herculeae, *Gen.* Ἡρακληΐων στηλέων, II. 33. *m.* IV. 8. *m.* 48. *m.* *Duobus posterioribus locis* Ἡρακλέων *scribitur in cod. F. ne sic quidem male. Accus.* Ἡρακληΐας στήλας, Ἡρακλέας *F.*, IV. 43. *m.* 155. *a.*

Ἡρωΐον, ου, τὸ, *quod vulgo* Ἡρῷον, Heroum, Aedes *vel* Aedicula heroi consecrata. ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἡρωΐον ἱδρυσάμενοι, V. 47. *extr.* ἡρῷον Ἀδρήστου, V. 67. *a.*

Ἥρως, ὁ, Heros. τιμὰς ὑπὸ Τηΐων ὡς ἥρως ἔχει, I. 168. *extr.* Ἀστράβακος ὁ ἥρως, VI. 69. *m.* *Genit.* τοῦ ἥρωος, ibid. τούτῳ θύουσι ὡς ἥρωϊ, VII. 117. *f.* V. 114. *f.* τῷ μὲν Ὀλυμπίῳ Ἡρακλέϊ θύουσι, τῷ δὲ ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι, V. 44. *extr.* τὸν Κύρνον, ἥρων ἐόντα, I. 167. *f.* νομίζουσι Αἰγύπτιοι τοῖς ἥρωσι οὐδέν, II. 50. *extr.* χοὰς οἱ μάγοι τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο, VII. 43. *m.*

Ἧσθαι, Sedere, Collocatum, Statutum esse. *vide supra in* Ἔσιν.

Ἥσσων *et* Ἧσσον, *vide supra in* Ἔσσων.

Ἡσυχίη, ης, ἡ, Quies, Silentium, Otium. ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, Post longum silentium, I. 80. *a. m.* ἐπεί τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, I. 45. *f.* ἡσυχίην ἄγειν, 1) Tacere. οἱ μὲν ἄλλοι ἡσυχίην ἦγον, Κορίνθιος δὲ ἔλεξε τάδε, V. 92. *a.* 2) Quietem agere, Tranquillum, Otiosum esse, Nihil novi moliri. καί σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, I. 66. *a. Sic* ἡσυχίην ἄγειν, VII. 150. *extr. idem est quod* ibid. *paulo ante* ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, Domi sedere,

neque arma capere aut in bellum proficisci. *Similiter* ἐξήρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν VII. 161. m. Et εἰ ἡμεῖς ἡσυχίην ἄξομεν, VII. 11. m. *ubi olim* ἕξομεν. 3) Quietem habere, Tranquillitate frui, Belli malis et metu vacare. Μιλήσιοι, Κύρῳ ὅρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην ἄγον, (*Ion. pro.* ἦγον) I. 169. *b. pro quo supra dixerat*, ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ Φόβου, I. 143. *a.*

ἡσυχίην ἔχειν, Quietem agere, Nihil movere. τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν, ἐπεὶ δὲ - - κατάρχοντο, πάντας σφέας καταφονεῦσαι, II. 45. *a. m.* Sic παρ' ὑμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, VII. 150. *m.* (*conf. supra*, ἡσυχίην ἄγειν, *num.* 2.) ἐν ἡσυχίῃ ἔχειν τι, Tacere aliquid, Silentio premere. εἶχον ἐν ἡσυχίῃ, *scil.* τὸ γενόμενον χρηστήριον, V. 92, 3. *a.* τέως μὲν εἶχον ἐν ἡσυχίῃ σφέας αὐτούς, Adhuc tenuerunt silentium, V. 93. *m. ubi mox dein*, ἅπαξ τις φωνὴν ῥήξας.

Ἡσύχιος, η, ον, Tranquillus, Non turbulentus aut novarum rerum studiosus. οἰκίης μὲν ἐοῦσα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου, I. 107. *f.*

Ἥσυχος, ὁ, Quietus, Silens, Non hiscens. ἔχ' ἥσυχος, VIII. 65. *f. idem quod* ibid. *paulo ante*, σίγα τε καὶ μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς.

Ἠχέειν, Sonum edere, Resonare. ἤχησε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος, IV. 200. *f.*

Ἠχώ, ἡ, Echo. πᾶσαν Βοιωτίην κατεῖχε ἠχώ, IX. 24. *f.*

Ἠῷος, η, ον, Orientalis. Πέρσης ἀνὴρ ἐπάγων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὸν ἠῷον (*sive* ἠώϊον *scriptum oportuit*) στρατὸν ἐκ τῆς Ἀσίης, VII. 157. *a.*

Ἠώς, ἡ, 1) Aurora. ἠώς τε διέφαινε καὶ οἱ *etc.* VIII. 83. *a. N.* ἐξ ἠοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης ὀψίης, VII. 167. *a.*

2) Oriens, Orientalis coeli vel terrae plaga. τῆς ὁδοῦ ἀπὸ ἠοῦς πρὸς ἑσπέρην, II. 8. *m.* τὰ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ, *ibid.* πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν ὁδόν, VII. 53. *a.*

Θ.

Θαλαμίη, ης, ἡ, Foramen navis per quod infimi remi exstant. τοῦτον δῆσαι, διὰ θαλαμίης διελόντας τῆς νεός, V. 33. *m.*

Θάλαμος, ου, ὁ, 1) Cubiculum. εἵπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί, I. 12. *m. ubi* θάλαμος *est idem conclave, quod* οἴκημα ἐν τῷ κοιμώμεθα, I. 9. *m.* ἦν θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, ἐς τοῦτον καταφεύγει, III. 78. *m.* 2) οἱ θάλαμοι, I. 34. *f. sunt* Interiora aedium conclavia, *sive* Interior pars aedium, ubi sunt conclavia mulierum et virginum: ἀκόντια καὶ δοράτια ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους. *Conf. Hesych. voc.* θάλαμος, *et ibi Interpp.*

Θάλασσα, ης, ἡ, Mare. ἥδε ἡ θάλασσα, Mare Mediterraneum. ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασσαν, I. 1. *a.* εἰ ἂν κομίζωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θα-

, ἐς Βαβυλῶνα καταπλέον-
τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, I.
ι. (*ubi sic, ut hic scripsi,*
uenda verba esse monuit
etus in Actis Erud. Paris.
p. 48.) *Adde* IV. 39. *b.*
In Erechthei templo Athe-
esse dicebatur ἐλαίη τε καὶ
να, VIII. 56. *a. N. nempe*
, *cujus* Aqua salsa *erat*,
marina.
ρατέειν, Maris imperium
re, III. 122. *a. m.*
ρράτωρ, ορος, ὁ. Maris im-
n tenens. Αἰγινῆται --
τοκράτορες ἐόντες, V. 83. *m.*
ς, ἡ, Epulae, Lautitia.
ἐΦόρεον τὰ κάλλιστα, καὶ
θαλίῃσι, III. 27. *a.*
ῦ, ὁ, Ramus viridis. ἐστε-
θαι ἐλαίης θαλλῷ, VII.

ίδας, *Scythicum nomen*
ni, IV. 59. *f.*
ου, ὁ, Mors. τὴν ἐπὶ θα-
ξοδον ποιεύμενοι, Ad mor-
teuntes, VII. 223. *a. m.*
intelligitur Ad suppli-
hic Ad voluntariam
m *pro patria obeundam.*)
pplicio *agitur in hujus-*
ocis: τὸν παῖδα ἀγεόμενον
νατον, III. 14. *m.* συλλα-
ιας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ,
σιν, Captos in vincula
it supplicio destinatos,
plicium ducendos, III.
m. (*Conf. Not. ad* I.
.) *Sic* IX. 37. *a. et* τοὺς
λους κατέδησαν τὴν ἐπὶ θα-
V. 72. *f. ubi mox dein*
ἐν νυν δεδεμένοι ἐτελεύτησαν.
rte naturali *agitur* I.
ι. τὸ παιδίον κεκοσμημένον
τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* κόσμησιν *vel*
σκευήν, Puerulum ornatum eo cultu quo Mortis caussâ ornari infantes solent; *nempe*, Ornatus erat infans, χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ, *ut ait cap.* 111. *m. Vide Notata ad* I. 109. *a.*

Θανατοῦν, Morte adficere. τὸν ἔΦερε θανατώσων παῖδα, Quem puerum adtulerat morte a se adficiendum, I. 113. *a.*

Θάπτειν, Sepelire. εὖ θάψαι, Honorifice sepelire. VI. 30. *f.* (*conf.* Εὖ) *Similiter* ταΦῆναι -- ὑπὸ Σαμίων εὖ *haud ita male olim edd.* III. 55. *extr. ubi tamen* θαΦθῆναι *fortasse praestabat, quod quidem h. l. aspernantur veteres libri. Sed recte* θαΦθῆναι *habes* II. 81. *f.* (*conf. Not. ad I.* 130, 8) *et* θαΦθεῖσι δέ σΦισι αὐτοῦ ταύτῃ, VII. 228. *a.* τεθάΦαται, Sepulti sunt, VI. 103. *m. f.*

Θαρσέειν, *veterum Atticorum more, non* θαῤῥέειν *aut* θαῤῥεῖν, *dicit Herodotus*, Confidere. (*conf. Gregor. Dial. attic.* §. 82. *et ibi Koen.*) θαρσέοντα ἐκέλευε λέγειν, I. 88. *m.* θαρσέοντες ἤδη, V. 49. *f.* πάντα θαρσέοντα, Cuncta fidenter adgredientem, VII. 50, 1. *a.* θαρσέετε, IX. 18. *f.* γύναι θάρσει, IX. 76. *f.* ὥστε θαρσῆσαι τὴν στρατιήν, IX. 100. *f.* τεθαῤῥηκότες τοῖσι ὄρνισι *olim edebatur* III. 76. *extr. et* ἐθάῤῥησαν IX. 25. *a. ubi meliores libri* τεθαρσηκότες *et* ἐθάρσησαν *dederunt.*

Θαῦμα, *vide* Θῶμα *et* Θῶυμα.

Θάφειν, *inusitatum, vide* Τεθηπέναι.

Θεᾶσθαι, Spectare, Contempla-

νί. *fut.* θεήσομαι, (*jon. pro* θεάσομαι.) ποίεε ὅκως ἐκείνην θεήσεαι γυμνήν, I. 8. *m.* θεησάμενος τὸ τέρας, I. 59. *a.* τὰ ὀνομαστότατα θεησάμενοι, III. 136. *m.* θεήσασθαι, VII. 53. *m.* VIII. 116. *b.*

Perperam olim θεώμενος *edebatur* VII. 146. *f. pro* θηεύμενος *a* Θηέεσθαι, *quod vide.*

Θέειν, Currere. περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, De summâ rerum jam periclitantes, VIII. 74. *a.* N. θέειν περὶ ὑμέων αὐτῶν, de vestrâ ipsorum salute periclitari, VIII. 140, 1. *f. Conf.* Τρέχειν, *et* Ἐπιθέειν.

θεούσης τῆς ὥρης *praeferunt plures libri, probati alioquin,* IX. 52. *a. pro* ἰούσης.

Θέη, ης, ἡ, Spectatio, Contemplatio. θέης ἄξιος (*quod alibi unâ voce* ἀξιοθέητος) Spectatu dignus, I. 25. *b.* IX. 25. *a.*

Θεήλατος, ὁ, ἡ, Divinitus adductus, Divinitus immissus. φθορὴ θεήλατος, VII. 18. *m.*

Θεητής, οῦ, ὁ, (*jon. pro comm.* θεατής) Spectator. τῆς χώρης θεηταί, III. 139. *a. m.*

Θέητρον, ου, τὸ, Theatrum, *et per metonym.* Spectatores. ἐς δάκρυα ἔπεσε τὸ θέητρον, VI. 21. *f.*

Θεῖον, ου, τὸ, Divinum numen. τοῦ θείου ἡ προνοίη, III. 108. *a.* ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, I. 32. *a.* N. *Quae ubi dicentem Solonem facit Herodotus,* τὸ θεῖον *non videtur* Divinum numen *dicere, sed* τὸ θεῖον πᾶν Omnia quae a fortunâ pendent; *haec omnia ait esse* Inconstantia (ταραχῶδες) et quasi invidiae Fortunae obnoxia. *Tum vero ubi* III. 40. *a. scribentem A*… *facit,* τὸ θεῖον ἐπιστα… ἐστι φθονερόν, *potest quid*… *eâdem, quam dixi, ration*… *telligi; sed, quoniam ali*… ὁ θεός, γλυκὺν γεύσας τὸν α… φθονερὸς εὑρίσκεται ἐών, *passi*… *lato* VII. 10, 5) *etiam* τὸ… III. 40. *cum Valck. in N*… *h. l. intelligere* Deum ult… *et* φθόνον Vindictam div… *Conf.* Ἐπίφθονος.

Θεῖος, η, ον, Divinus. ἔμαθε ὡς… εἴη τὸ πρῆγμα, Divinitus… disse rem, VI. 69. *m.* … *simpliciter* Mirus. θεῖα περὶ… τα καταλαμβάνει τοὺς αἰπολ… II. 66. *m. Compar. Neutr. Adverbio,* μᾶλλόν τι καὶ θ… ἢ τοῦ οἰκότος, Amplius et… gis divinitus quam alio… consentaneum erat, I. 17… *Et ipsum Adverbium,* Θειο… Magis divinitus. ἵνα θει… δοκέῃ τοῖσι Πέρσῃσι περιεῖναι, I. … *f. Superlat. Neutr. pro Ad*… τοῦτο μὲν ἐν τοῖσι θειότατον (… ἐν τοῖσι θειότατον γινομένοις) … ται γενέσθαι, VII. 137. *a.* … Θεῖον.

Θέλειν, Velle, *vide in* Ἐθέλ…

Θέμις, ἡ, Themis, Dea justi… *Genit.* Θέμιος, II. 50. *m.* *nonnulli quidem codd.* Θ… *praeferunt: sed istud verum certe Herodoteum, quema*… *dum et* Ἴσιος, *non* Ἴσιδος, … *pat Noster, et similia alia.*

Θεμιτός, Licitus. οὐ θεμιτὸν… φύσει παριέναι, Non fas es… 72. *m. Conf.* Ἀθέμιτος.

Θεοβλαβής, έος, ὁ, ἡ, i. q. ὑπ… θεοῦ βλαβεὶς τὴν φρένα, Cui… mentem eripuit. ὥστε θε…

γ. m. θεοβλαβὴς γενό-
. 137. f.
ἡ, Theogonia. οὗτοι
ὁ Ὅμηρος) εἰσὶ οἱ ποιή-
ονίην Ἕλλησι, II. 53.
pud *Persas* Cantus
vel Incantatio reli-
ος ἀνὴρ ἐπαείδει θεογο-
. *f.*
υ, τὸ, Oraculum
Oraculi responsum.
ου, Oraculi jussu,
. *a.* VII. 117. *f.* IX.
ἀ τὸ θεοπρόπιον, I.
ηκοότες τὸ θεοπρόπιον
γινόμενον, I. 69. *m.*
ὸ θεοπρ. III. 64. *f.*
τὰ θεοπρόπια, I. 54.
γιον *et* Χρησμός.
, ὁ, *nusquam apud*
Vates *aut* Propheta
Consultor oracu-
l consulendum ora-
sus. πέμψαντες ἐς Δελ-
πους, I. 67. *a.* 174.
. *a.* 141. *a.* διέπεμψε
ηστήρια τοὺς θεοπρό-
b. ἐρωτῶσι ταῦτα τοῖ-
ισι λέγει ἡ Πυθίη, I.
ψε θεοπρόπους ἐς τοὺς
λμησσέων, *etc.* I. 78.
ες ἐς τοὺς Βραγχίδας
I. 158. *a. et* ἐπειρη-
ιν ἄλλοι θεοπρόποι,
θεὸν ἔπεμπον, - -
δὲ τῶν θεοπρόπων, V.
ς Pythios *nomina-*
emonii, hi erant θεο-
λφοὺς, *nempe* πεμπό-
7. *m.* 135. *m.*
Deus. ἐς ταύτην (τὴν
; ἐνέσκηψε βέλος, Im-
en, IV. 79. *a.* θεοὶ
unt ἀπὸ τοῦ κόσμῳ

θεῖναι τὰ πάντα, II. 52. *a.* ἔχοντες περὶ ἑωυτοὺς δύο θεοὺς μεγάλους Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην, VIII. 111. *m. et mox* θεοὺς δύο ἀχρήστους, ibid. σὺν θεῷ ἐκεῖνον (τοῦτο) εἰπεῖν, Non sine Dei numine illum hoc dixisse, I. 153. *f.* 2) Sol. *Sic de* Sole *loquens Herodotus ait* οὗτος ὁ θεός, II. 24. *b.* 3) Coelum. *Sic* Pluviam *Noster dicit* ὕδωρ ἐκ τοῦ Διός, II. 13. *extr.*

ἡ Θεός, Dea. *Sic* I. 105. *f. ubi olim quidem* ὁ θεὸς *edd. et plerique msti: sed* ibid. *m. in* ταύτης τῆς θεοῦ *consentiunt omnes. Sic* ἡ θεὸς αὐτὴ, IX. 65. *f.* τῇ αὐθιγενέϊ θεῷ, IV. 180. *a.* ἐλίσσετο τὴν θεὸν, VI. 61. *m.* 91. *a.* IX. 61. *f.* οὔτε ἔρσενος θεοῦ οὔτε θηλέης, II. 35. *f.*

Θεοφάνια, τὰ, Dies festi apud Delphos, *iidem fortasse qui apud alios auctores* θεοξένια *nominantur. Aemilio Porto visus est vocari ab Herodoto* Dies festus ac solemnis, quo deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. κρητὴρ ἀργύρεος χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους ἐπικέρναται ὑπὸ Δελφῶν Θεοφανίοισι, I. 51. *a. m. ubi olim quidem* Θεοφανίῃσι *edd.*

Θεραπεύειν τινα, Colere, Honore prosequi. ἢν αὐτὸν μετρίως θωυμάζῃς, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, III. 80. *m. f.*

Θεραπηΐη, ης, ἡ, (*pro comm.* θεραπεία) *i. q.* οἱ θεράποντες, Famulitium, Famuli, Famulorum *aut* Servorum, *sive* Famularum *aut* Ancillarum turba. θεραπηΐη δέ σφι (*de mulieribus agi-*

tur Babylonicis) ἔπειθε ἔπεται πολλή, I. 199. *a.* καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ θεραπηΐη αὐτῶν, V. 21. *a.* τὰ ὑποζύγια καὶ ἡ θεραπηΐη, VII. 55. *a.* 83. *f.* 184. *f.*

Θεράπων, οντος, ὁ, Famulus. οἱ θεράποντες αὐτοῦ, III. 148. *a.* προστάξαι ἑνὶ τῶν θεραπόντων, V. 105. *f.*

Θερείη, ης, ἡ, *scil.* ὥρη, (*i. q.* τὸ θέρος) Aestas, Tempus aestivum. τὴν θερείην πᾶσαν αὐτοῦ ταύτῃ διέτριψαν, I. 189. *extr.*

Θέσμια, τά, Leges, Instituta. οὔτε θέσμια μεταλλάξας, I. 59. *f.*

Θεσμοφόρος Δημήτηρ, Legifera Ceres. VI. 134. *f.*

Θεσπέσιος, η, ον, Divinus, Mirificus. ἀπόζει θεσπέσιον ὡς ἡδύ, III. 113. *a.*

Θεσπίζειν, Oracula reddere, Vaticinari. ἅσσα ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ, I. 47. *a. m.* ταῦτα θεσπισάσης τῆς Πυθίης, I. 48. *a.* IV. 155. *a. m. et f.* τὰ θεσπιέειν ἔμελλε (ὁ Ἀπόλλων) VIII. 135. *m.* *Scytharum vates*, ἐπὶ μίαν ἑκάστην ῥάβδον τιθέντες, θεσπίζουσι, IV. 61. *a.* *Conf.* Ἐπιθεσπίζειν.

Θέσπισμα, τό, Oraculum, Oraculi responsum. ἐπεάν σφεας ὁ θεὸς κελεύῃ διὰ θεσπισμάτων, II. 29. *f.*

Θεωρέειν, Spectare, Contemplari. θεωρέοντι τὰ Ὀλύμπια, I. 59. *a.* VIII. 26. *m.*

Θεωρίη, ης, ἡ, Spectatio, Contemplatio. *Solon peregrinatus est* κατὰ θεωρίης πρόφασιν, I. 29. *m.* γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκα ἐπελήλυθας, I. 30. *m.*

Θεωρίς, ίδος, ἡ, Navis (quinqueremis) sacra, *ab Atheniensibus Delum mitti solita.* τὴν θεωρίδα νῆα εἷλον, πλήρεα ἀνδρῶν τῶν πρώτων Ἀθηναίων, VI. 87. *f.*

Θῆβαι, αἱ, *intelligitur universa* Thebais *Aegyptiaca* III. 15. *f.* *ubi ait auctor*, τὸ πάλαι αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλέετο. *Alibi tamen est* ἡ Θηβαΐς, ΐδος, *ut* II. 28. *a. m.*

Θηεῖσθαι, *i. q.* θεᾶσθαι, Spectare, Conspicari, Intueri. τιθεῖσαν τὰ εἵματα ἐθηεῖτο ὁ Γύγης, I. 10. *m. ubi perperam olim* ἐθηῆτο *edd.* ἐθηέετο *malebam, ut edidit Schæf. sed in* ἐθηεῖτο *fuit adquiescendum, quod et* IV. 85. *a. meliores libri dederunt, et* VII. 56. *a. tenuere omnes.* ἐθηεῦντο, *contract. ex* ἐθηέοντο, Contemplabantur, III. 136. *m.* θηεύμενοι, VII. 146. *f. ubi male olim* θεώμενοι *edd.* ἐθηήσαντο, III. 23. *f.* 24. *a.* (*Eodem c.* 23. *f. praecedit* θεησάμενοι, *eàdem notione, a themate* θεᾶσθαι. *Sed* θηησάμενον, I. 11. *m.* 30. *a. et* IV. 87. *a. ubi etiam* ἐθηήσατο.

Θηκαῖος, η, ον, Sepulcralis. οἴκημα θηκαῖον, Camera sepulcralis, II. 86. *extr. ubi vulgatum* θηκαίῳ *praeter rationem sollicitatur a Viris doctis; maxime vero Creuzerum mireris, scripturae manifesto vitiosae et ab h. l. prorsus alienæ* (θηβαίῳ) *patrocinium suscipientem, in Commentat. Herodoteis p.* 67. *et seqq. De frequente literarum* β *et* κ *permutatione, quae librariorum vel inscitiae vel incuriae debetur, cum passim alibi a nobis disputatum est, tum ad Polyb.* I. 37. 9. *et ad Athen. p.* 129. 2.

Θήκη, ης, ἡ, 1) *i. q.* τάφος, Sepulcrum. *Quod* I. 187. *f. dicitur*, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνοίγοις,

id quod ibid. paulo
, ἀνοίξας δὲ τὸν τά-
ro Θήκη intelligitur
olum recipiendo ca-
nata, nec Loculus
uà includitur cada-
ıs paulo spatiosior,
ut Camera sepul-
litorium, plurium
capax, quod duo-
erbis οἴκημα θηκαῖον
vidimus. Memoratur
η etiam ubi de unius
inis sepulcro agitur,
ıpra citato, I. 187. f.
(ubi Θήκη τοῦ 'Ορέ-
Sepulcrum potius,
lus, debuerat reddi.
τωρὸς, infra memora-
. a. m.) Sic ἡ θήκη τῆς
ὶ Ἄργης, IV. 35. f.
sius praesertim con-
ην Θήκην ab Herodoto
tum fit ex III. 16. f.
daver repositum me-
ὶ τῇσι Θύρῃσι ἐντὸς τῆς
ς, aliud vero ἐν μυχῷ
Quin et IV. 71. m. f.
ἡ εὐρυχωρίη τῆς Θήκης
cui aes alienum non
bitor dicitur potitus
ς τῆς τοῦ λαμβάνοντος
136. m. Similiter Ca-
ılcrales intelliguntur
I. 67. a. 69. f. et illæ
ntio fit II. 148. m.
tiam Θήκη Reposito-
s cui aliquid impo-
tera aut Lanx. Hac
cipiendum esse hoc
llis verbis τοῦ χρυσοῦ
ωρέετο δαψιλέϊ δωρεῇ,
f. perspecte docuit
n cujus monitis con-

ferre juvabit quae a nobis ad eamdem locum adnotata sunt. Eàdem in Adnotatione censueram, Θήκας *eas quae ab eodem Nostro* IX. 83. *a. memorantur, pariter* Pateras *esse intelligendas, nempe* Θήκας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, *i. q.* χρυσίας καὶ ἀργυρίας, (*nempe* ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, *conf. supra voc.* Ἐκ, *num.* 2.) Pateras *vel* Lances aureas et argenteas. *Deinde vero, ut ad ipsam hujus loci tractationem accessi, turbatus adjectis verbis* καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων, *mutatà sententià* Arculas auro et argento et aliis pretiosis rebus repletas *interpretatus sum. At praepositus nomini articulus ostendit, diversam esse hujus genitivi rationem: est nimirum partitivus, quem vocamus, genitivus, intelligiturque* καὶ μέρος *sive* καί τινα τῶν ἄλλων χρημάτων. *Quare latinam ibi versionem in hunc modum refictam velim,* Invenerunt pateras aureas et argenteas aliarumque rerum pretiosarum nonnullas.

Θηλυδρίης, ου *vel* εω, ὁ, (*jon. pro* Θηλυδρίας) Effoeminatus. Θηλυδρίης καὶ μαλακώτερος ἀνήρ, VII. 153. *f.*

Θῆλυς, Θήλεα, (*jon. pro* Θήλεια) Θῆλυ, Foemineus. ἄπαις Θήλεος γόνου, III. 66. *m.* ὁ ἔρσην, -- ἡ Θήλεα, III. 109. *a. et m.* ἡ Θήλεα ἵππος, Equa, III. 86. *m.* Θηλέης Θεοῦ, II. 35. *f.* Θήλεαν (κάμηλον), III. 102. *f.* Θήλειαν (*rectius* Θήλεαν) νοῦσον, I. 105. *f.* N. τῇ Θηλέῃ, III. 85. *f.* τῶν Θηλέων, II. 46. *m.* IV. 2. *a.* τὰς Θηλέας, IV. 105. *f.* Θῆλυ τέκνον,

Vit. Hom. 1. *b.* τὰ θήλεα τέκνα, I. 94. *a.*

Θὴρ, ὀς, ὁ, Fera. ἐν ἄγρῃ θηρῶν, In venatu ferarum, III. 129. *a.*

Θηρᾷν, Venari. θηρῶν, *loco modo citato*, III. 129. *a. pro participio hujus verbi acceperam; sed rectius Valla* Ferarum *interpretatus est.* θηρᾶσθαι, *verbo Medio, notione ad alias res translatâ*, Sectari, Studere, Operam dare. ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείην καὶ κλύσμασι, II. 77. *a.*

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, Venator. δίκτυα δοὺς, ἅτε θηρευτῇ, I. 123. *f.*

Θηριώδης, Ferus, Feris frequens. ἡ θηριώδης Λιβύη, IV. 181. *a.* ἐν τῇ θηριώδεϊ, IV. 174. οὔρεα θηριωδέστατα, I. 110. *a.* ἔνθα θηριωδέστατον εἴη τῶν οὐρέων, I. 111. *m. f. Eàdem notione* Mare circa Athon montem *fuisse memoratur* θηριωδεστάτη, Belluis admodum frequens, VI. 44. *m. f. quare* multi in illo mari homines ὑπὸ τῶν θηρίων διεφθείροντο ἁρπαζόμενοι.

Θὴς, θητὸς, θητὶ, θῆτα, ὁ, ἡ, Mercenarius (*Eustath.* Θῆτες, οἱ ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ δὲ ὑπουργοῦντες.) ὁ ἄρτος τοῦ παιδὸς, τοῦ θητὸς, VIII. 137. *m. et mox* ibidem, καλέσας τοὺς θῆτας.

Θησαυρίζειν, Reponere. ἐν ἀσφαλείῃ τὰ χρήματα θησαυρίζειν, II. 121, 1. *a. et* θησαυρίσαι τὰ χρήματα ἐν τῷ οἰκήματι, ibid. *m.* τὸν νεκρὸν θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι θηκαίῳ, II. 86. *f.*

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, Thesaurus. *Scil.* 1) Aerarium, Camera in quâ adservantur pecuniae regiae aut publicae. ἤϊε ἐς τὸν θησαυρὸν, ἐς τὸν οἱ κατηγέοντο, VI. 125. *m. f.* περιῆγον αὐτὸν τοὺς θησαυρούς, I. 30. *a.* χρ φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι γαίοισι, II. 150. *m.* 2) Aed *sive* camera *ad templum ali præsertim Delphicum, perti* in quâ conservantur Do Deo dedicata. *Sic* θησαυρὸ ρινθίων, Κλαζομενίων *etc.* I. *a. m.* 51. *a. et m.* IV. 162. Σιφνίων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι κέεται, III. 57. *m.* 3) pecunias aut alias res pr sas continens. θησαυροὺς χρημάτων εὗρον, IX. 106. *a.* σαυρούς τε τῶν Περσέων εὗρε, τε χρύσεα ἄφατα χρήματα βάλλετο, VII. 190. *f.*

Θητεύειν, Mercede opus fa Pro mercede servire. ἐθ ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλέϊ, 137. *a. Conf.* Θής.

Θίασος, ου, ὁ, Bacchantium rus. ἐπεὶ δὲ παρήϊε σὺν τῷ θ IV. 79. *f.*

Θῖνες ψάμμου, Acervi, Tu arenae. νότον ἐξαίσιον, φορ θῖνας τῆς ψάμμου, καταχ σφεας, III. 26. *f.*

Θνήσκειν, Mori. *In Particip.* *variant libri*, τεθνηκὼς, τε *et* τεθνεὼς, *quod fortass Auctoris manu*, IV. 14. *Sic quidem omnes* ibid. *sub capitis*, οὔτε τεθνεῶτα οὔτε φαίνεσθαι.

Θνητὸν, οῦ, τὸ, *i. q.* ζῶον, mal. πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν τῶν, τοῦτο (*de Crocodilo ag* ἐξ ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται 68. *a. ubi paulo post ait* μοῦνον θηρίων. *Equus*, πάντων θνητῶν τὸ τάχιστον, I. 216.

Θοινᾷν, *vide* Θοινίζειν.

, Epulae. εἰ ἥσθείη τῇ 119. m. f. τῆς θοίνης ς ἦν πολλὸν τὸ μέσον, m.

pulis excipere *aliquem*. ον, τό μιν ἐκεῖνος σαρξὶ ἰς ἐθοίνισε, I. 129. a. *ubi* em ἐθοίνησε, *rectius for-* *Praes.* Θοινάω, Θοινᾶν, ᾶσθαι, Epulari.

ὀν, Turbidus *fluvius*, m.

llire, *superest in Com-* Καταθορέειν *et* Ὑπερθορέειν, e.]

, Semen genitale. τοι- ίοπες ἀπίενται θορὴν, III. *ubi paulo ante, de eâdem* ονὴ τὴν ἀπίενται ἐς τὰς *Conf.* Θορός.

Coire, *de coitu maris* inâ. *Aem. Portus inter-* ur Libidine agitari, appetere; *quasi idem* ac πρὸς τὴν θορὴν (*vel* ρνύεσθαι. *Quem secutus* , *verba ista* ἐπεὰν θορνύ- [.109. a. *his latinis red-* iando ad coitum libi- icitantur: *quod factum* *Similiter quidem etiam* Quum libidine agitan- coëunt. *At satis erat*, (*vel* Quando) coeunt. *n de verbo* ὄρνυσθαι *aut* *hic videtur cogitandum:* ίεσθαι *sive* θόρνυσθαι *a* *verbo* θορεῖν *derivatum* *umdem fere significatum* *Itaque, ut* θορεῖν *apud* *im exponitur per* πηδῆ- ῆσαι, ὀχεῦσαι, *sic* ὄρνυ- *d eumdem valet* γεννᾶν, , ὀχεύεσθαι.

Θορός, οῦ, ὁ, *i. q.* ἡ θορὴ, Semen genitale. οἱ ἔρσενες ἀποῤῥαίνοντες τοῦ θοροῦ, *scil.* μέρος, II. 93. *a.*

Θορυβέεσθαι, Tumultuari, In magno motu esse. ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυβημένους, IV. 130. *a.*

Θόρυβος, ου, ὁ, Tumultus, Major motus. εἴρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον, Quaesivit quisnam esset iste hostium tumultus, IV. 134. *a.*

Θράσος, εος, τὸ, Audacia. οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει τὰ Ἑλληνικὰ πρήγματα, VII. 9, 3.

Θρασὺς, εῖα *vel* έα, ὺ, Audax, *meliorem in partem.* εἰ βουλευόμενος μὲν ἀῤῥωδέοι, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη, VII. 49. *extr.*

Θραύειν, Frangere, Perfringere. θραυομένης τῆς πέτρης, I. 174. *f.*

Θρησκείη *et* Θρησκίη, ης, ἡ, Cultus deorum, Caerimonia religiosa. ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἱρὰ θρησκίῃ (τῶν Αἰγυπτίων), Aegre ferentes instituta sacra Aegyptiorum quae ad victimas spectant, (*nempe*, nolentes abstinere ab immolandis comedendisque vaccis) II. 18. *m.* ἄλλας τε θρησκίας ἐπιτελέουσι μυρίας, II. 37. *m.*

Θρησκεύειν, Instituto religioso uti. τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναιξὶ ἐν ἱροῖσι - - - οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι θρησκεύσαντες, II. 64. *m.*

Θρίδαξ, ακος, ἡ, Lactuca, III. 32. *f.*

Θρόμβος, ου, ὁ, Grumus. *Vide* Ἄσφαλτος.

Θυγατριδέος, έου, ὁ, Ex filiâ nepos. V. 67. *f.* 69. *a.*

Θύειν, *primitus quidem i. q.* θυμιᾶν, Odores accendere *in dei honorem; deinde vero generatim* Sacra facere, Offerre deo, Sacri-

ficare; *sigillatim* Mactare *victimam, tam Comedendi caussà quam Sacrificandi. Sic senio confectos* θύουσι *Massagetae comedendi et epulandi caussà*, I. 216. *m.* N. *et morbo mortuum senem miserantur* ὅτι οὐκ ἵκετο ἐς τὸ τυθῆναι, Quod eo non pervenit ut mactaretur. αἶγας θύουσι, -- ὄϊς θύουσι, Mactant capras, -- mactant oves, *maxime Comedendi caussà, sed et Sacrificandi*, II. 42. *a.* θύειν τὰ ἱρὰ, Mactare, Immolare victimas, Sacra facere, I. 59. *a. Croesus* κτήνεα τρισχίλια ἔθυσε, I 50. *a.* θύσας βοῦς ἑκατὸν, VI. 129. *a.* ἐπικαλέει τὸν θεὸν τῷ ἂν θύῃ, IV. 60. *a.* ποταμὸς τῷ θύουσι Σωτῆρι, Fluvius cui sacra faciunt tamquam Servatori, VIII. 138. *a. ubi* σωτήρια, *quod olim edebatur, ex ingenio primi editoris natum videtur.*

θύειν *cum Dativo casu etiam alià ratione dicitur, nempe cum Dativo Rei quae Deo pro sacrificio offertur. Sic certe, si modo vera scriptura*, θύειν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος, Sacrificare, Deo offerre, quidquid quisque haberet, I. 50. *a. ubi noster quidem cod. F.* τοῦτο *praefert, non* τούτῳ. *Similiter vero cod. Arch.* I. 216. *f. exhibet*, ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵπποισι, (*cum duplici Dativo,*) *ubi alii vulgo* ἵππους.

Θύεσθαι (*verbo Medio*) *dicitur is qui* Sacra facit *hoc consilio* ut e victimarum extis auspicium capiat, *aut* Qui imminente periculo deos sacrificiis placare nititur. ἐθύετο καὶ ἐκαλλιρέετο, VII. 167. *m.* ἐγίνε[…] μένοισι τὰ σφάγια χρηστὰ […] 62. *a.* ἐθύοντό τε καὶ ἐπεκα[…] τόν τε Βορῆν καὶ τὴν Ὠρει[…] VII. 189. *m.* ἐθύοντο, -- […] μενός ἦν ὁ θυόμενος, οὕτ[…] εἵπετο τῷ στρατεύματι μ[…] IX. 33. *a.* θυομένῳ οἱ […] Πέρσῃ, Dum sacra facieb[…] versus Persas, IX. 10. ἐπεί τε οἱ τὰ ἱρὰ οὐ προεχώρ[…] στὰ θυομένῳ ἐπὶ Κρότων[…] 44. *f.*

Θύλακος, ου, ὁ, Saccus. ἐ[…] τὸν θύλακον ἀλφίτων δέεσθα[…] 46. *b. Diminutivum*, τὸ […]κιον, III. 105. *m.*

[Θρώσκειν *habes in Compositi[…]* θρώσκειν *et* Ἀποθρ. *quae* […]

Θυμαλγὴς, ὁ, ἡ, Animum […] adficiens. λέγων θυμαλγέα […] I. 129. *a.*

Θυμιᾶν, Accendere odores […] olere. τὴν στύρακα θυμ[…] Accendentes styracem, […] *fumo abigunt serpentes*, II […] *m.* τὸ σπέρμα της καννάβ[…] μιῆται καὶ ἀτμίδα παρέχε[…] σαύτην *etc.* IV. 75. *a.* λι[…] τριηκόσια τάλαντα ἐπὶ τοῦ […] ἐθυμίησε, VI. 97. *f.* […] θυμιήματα, VIII. 99. *a.* […] μάλιστα τοῦτο (τὸ λήδανον […]βιοι, III. 112. *f.*

Θυμίημα, τος, τὸ, Suffime[…] Odores. περὶ θυμίημα κα[…]μενον ἵζει, Accensis odo[…] Incenso suffimento adsi[…] 198. *m.* νηδὺν -- πλήσ[…] κεκομμένου καὶ θυμιήματ[…] σελίνου σπέρματος καὶ ἀνήσ[…] 71. *a.* (*ubi de Scytharum* […]*lutis.*) τὴν κοιλίην διηθέουσι

τετριμμένοισι, II. 86. m.
ματα παρ' αὐτῇ (τῇ Βοῒ)
ία καταγίζουσι, II. 130. a.
54. a. ἐθυμίων θυμιήματα,
99. a. Fluctuant libri in-
ιμιημάτων et θυωμάτων, II.
:. paulo post verba modo
, et III. 113. a. Conf.
α.
ιον, ου, τὸ, Thuribulum.
62. m.
ῦ, ὁ, 1) Animus. ἐς θυ-
οῦτο) ἐβάλετο, Animo rem
avit, I. 84. f. θυμὸν ἔχε
ν, Bonum animum habe,
. m. III. 85. a. τὰ, θυμῷ
ενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε, Quæ,
imo volente fueritis, (si
volueritis,) omnia ipsi
e poteritis, V. 49. m. N.
2) Cupido, Desiderium.
αι τῶν φορτίων τῶν σφι ἦν
μάλιστα, I. 1. f. ἢ σφι
ἐγένετο θεήσασθαι τὸν πό-
VIII. 116. m. 3) Ira.
: κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέειν
γειν τὸν θυμόν, Iram solent
are, VII. 160. a. περὶ
πέρι) θυμῷ ἐχόμενος, Irà
atus, Irà supra modum
sus, III. 50. f. cum Var.
et Not.
αι, Irasci. τὸν δὲ θυμωθέν-
I. 34. m. ἐς τοὺς κρέσσονας
ῶσθαι, III. 52. m. f.
υ, ὁ, i. q. θύννος, Thyn-
piscis, I. 62. extr. et ibi
Lect.
, ἡ, 1) Janua. θύρη κατα-
, Janua plicatilis, V. 16.
ν θύρην ἀνακλίνειν, ibid. f.
ῖναι τὰς θύρας, Fores clau-
III. 78. m. N. 2) Tabula
ga, januæ formam habens.

ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, II. 96. m. N. Similiter θύραι sunt Tabulae vel Asseres VIII. 51. m. ubi ἐφράξαντο τὴν ἀκρόπολιν θύρῃσί τε καὶ ξύλοισι. Vicissim Poëta passim σανίδας dicens, Januam significat. Vide Dammii Lexic. Etym. p. 2225 seq. et Eustath. ad Odyss. χ'. p. 780. l. 18. seqq. Conf. infra Θύρωμα.

Θύρωμα, ατος, τὸ, i. q. ἡ θύρα. δίξα θυρώματα, Janua bivalvis, sive Tabulatum aut Conclave duplici januâ clausum, II. 169. f. N.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, Janitor, I. 120. a.

Θύσανος, ου, ὁ, Fimbria. οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων οὐκ ὄφιές εἰσι, ἀλλὰ ἱμάντινοι, IV. 189. a.

Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν, Fimbriatus. κιθῶνας θυσανωτούς, II. 81. a. αἰγίας περιβάλλονται θυσανωτάς, IV. 189. m.

Θυσίη, ης, ἡ, Sacrificium, praesertim publicum et solenne. Sic I. 50. a. II. 60. 61. 62. et alibi. Sic θυσίαι καὶ ἱρὰ, Sacrificia et sacra solennia, II. 63. a. ἔσαν ἐν θυσίῃσι καὶ εὐπαθείῃσι, Sacrificiis et epulis celebrandis operam dabant, VIII. 99. a. N. θυσίῃσι ἐπετείῃσι ἱλάσκονται (τὸν Πᾶνα) VI. 105. f. (Conf. Δημοτελής.) Est etiam ἡ θυσίη, Sacrorum faciendorum ratio, sive potius Ratio mactandi victimas, IV. 60. a.

Θύσιμος, Ad sacrificandum idoneus. κτήνεα θύσιμα, Pecudes quas immolare fas est, Lectae victimae, I. 50. a. ἔθυον δὲ πάντα etc. scil. πάντα τὰ θύσιμα, II. 52. a. N.

Θύωμα, ατος, τὸ, Aroma, Suffi-

mentum, Odores. πιμπλᾶσι -- λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, II. 40. *f.* τὴν νηδὺν σμύρνης καὶ κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλήσαντες, II. 86. *m.* *ubi olim* θυμιημάτων *edd.* τοσαῦτα μὲν θυωμάτων πέρι εἰρήσθω, III. 113. *a.* *ubi item* θυμιημάτων *olim edd.*

Θωκέειν, Sedere. ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέειν, II. 173. *a. m.*

Θῶκος, ου, ὁ, Consessus. καί τις οἱ -- ἐν θώκῳ κατημένῳ μετὰ τῶν ἐφόρων, VI. 63. *a. N.* *Sed etiam* (*et quidem primitivâ notione*) Sella, *sive potius* Sedile, Subsellium, in quo pluribus locus est. κατημένου ἐν θώκῳ, ἐλθόντες οἱ παρίζοντο, IX. 94. *a.* θῶκοι ἀμπαυστήριοι, Sedilia in quibus requiescere possis, I. 181. *m. f.* *Hesychius:* Θῶκος· καθέδρα, θρόνος, σύλλογος.

Θῶμα, ατος, τὸ, *i. q.* θῶυμα *et comm.* θαῦμα, Miraculum, Res mira. μέγιστον θῶμα ἐρέω τοῖσι μὴ ἀποδεχομένοισι *etc.* V. 43. *m.* *ubi alii* θῶυμα, *alii* θαῦμα, *vulgo* θώϋμα *edd.* θῶμά μοι καὶ τοῦτο γέγονε, VII. 153. *f.* *ubi quidem iterum* θώϋμα *vulgo edebatur contra librorum praescriptum.* ἐν θώματι ἐγίνοντο *dedere codd. Arch. et* F. VII. 218. *a.* ἐν θώματι ἔσκον *cod.* F. IV. 129. *f.* *et* θῶμα μέγιστον ἐρέω, ibid. *a.* *Conf.* Θῶυμα.

Θωμάζειν, *vide* Θωυμάζειν.

Θώμιγξ, ιγγος, ὁ, Funis, Funiculus. στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θώμιγγος, I. 199. *a. N.*

[**Θωπεία**, **Assentatio**, *vide in* Θώψ.]

Θωρηκοφόρος, ὁ, ἡ, **Thorace armatus**, VII. 89. *f.* 92. *a.* VIII. 113. *m.*

Θώρηξ, ηκος, ὁ, *comm.* θώραξ, Thorax, Lorica. ἐντὸς θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, κατύπερθε δὲ τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινίκεον ἐνδεδύκεε, IX. 22. *m.* ἐκ τοῦ ζωστῆρος τοῦ θώρηκος ἐφόρεε χαλκέῃ ἁλύσει δεδεμένην ἄγκυραν, IX. 74. *a.* θώρηξ λίνεος, ζώων ἐνυφασμένων συχνῶν *etc. memoratur* III. 47. *m. et f.*

Θώρηξ *etiam de* Munimento et Muro urbis *dicitur.* τοῦτο μὲν δὴ τὸ τεῖχος θώρηξ ἐστὶ, ἕτερον δὲ ἔσωθεν τεῖχος περιθέει -- στεινότερον. I. 181. *a.* *Qui locus, minus commode in latinâ nostrâ versione expressus, sic reddendus erat:* Ille igitur, quem dixi, murus munimentum urbis est, (*nempe* munimentum exterius, *quod urbem adversus molimina extrinsecus ab hoste suscepta tuetur,*) intra urbem vero (*sive*, et intra urbem, *nam* δὲ *particula hic non habet utique vim adversativam*) alius circumcurrit (circumductus est) murus -- minorem habens latitudinem. *Videri poterat turbatus nonnihil ordo rationis, et verba ista parum commodo locó inserta poterant videri, sed curatius si spectes, rite omnia succedere videbis. Scilicet cap.* 179. *describebatur* major ille *et stupendae mensurae* murus, *extrinsecus circa urbem circumductus; dein cap.* 180. *describitur* minor murus (αἱμασιή) *intra urbem ripam utramque praetexens fluvii qui mediam urbem perfluit, eam-*

ι *duas regiones dividit.* *cap.* 181. *priusquam ex- quid in utràque harum um maxime memorabile in- luti in transitu, suo more, ιs verbis ea repetit quae superioribus capitibus ube- εposuerat. Herodotus igi-* tum *illum majorem* mu- θώρηκα *vocat, haud sane node; quippe qui urbem,* lorica *hominem, protegat atur. Apud Cassium vero* n, *in descriptione urbis tiorum,* (*lib.* LXXIV. 10.) θώραξ *dicitur* pars am muri, *nec id quidem le. Scilicet* Murus urbis, *insignem quamdam lati- m patere dicitur non* totus apideus *intelligitur; sed tus agger, qui extrinsecus lapideo vestitus et munitus pars muri esse censetur; respectu altera pars, ex m* (*sive nativorum sive um*) *compage exstructa,* ώραξ τοῦ τείχεος *vocatur.* ίς, ὁ, Bestia Libyca, *de ε vulpino.* κριοὶ ἄγριοι, καὶ ς, καὶ θῶες καὶ πάνθηρες, 92. *a.*

ατος, τὸ, *pro quo subinde*, (*quod vide*) *i. q. comm.* κ. *Vulgo* θώϋμα *edebatur, et* θωϋμάζω, *et alia hujus- , cum punctis diaereticis, gnorant libri veteres. Vide* ect. *in Proœm. lib.* I. *lin.* 3. *ib.* I. *cap.* 68, 5. *et* 8. .8, 28. III. 113, 1. *et* 3. *sim alibi.* 1) Miraculum, nira, admiranda. τῷ λέ- θῶυμα (θῶμα *ms. F.*) μέγι- στον παρμετῆναι, I. 23. *a.* θώυματα Λυδίη οὐ μάλα ἔχει, I. 93. *a.* θῶυμα (*vel* θῶμα μυρίον (μέζον, μέγιστον) παρέχεται, II. 148. *m. f.* 149. *a.* 155. *f.* θῶυμα μέγα εἶδον (*sive* ἴδον), III. 12. *a.* θῶυμα γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστὶ, VIII. 37. *m.* *Et cum Dativo personae:* τόδε θῶμά μοι μέγιστον γενέσθαι λέγεται ὑπὸ Θηβαίων, Hoc, quod maxime mirum mihi videtur, accidisse narrant Thebani, VIII. 135. *a.* θῶυμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην *etc.* Pro miraculo (*vel* re mirà) habens, Miratus, I. 68. *a.* *Sic* θῶυμα (*vel* θῶμα) ποιεύμενος τὴν τοῦ Εὐρυβ. ἀβουλίην, VIII. 74. *m.* *Et* Ἀρταβάζου θῶμα (*s.* θῶυμα) ἐποιεύμην τὸ καταῤῥωδῆσαι, IX. 58. *m.* *ubi naturalis series orationis sic concipienda,* θῶυμα ἐποιεύμην τὸ ἀῤῥωδῆσαι τοῦ Ἀρταβάζου. *Reperitur quidem formula* θῶυμα ποιεῖσθαι *etiam cum Genitivo casu constructa, sed nimirum cum Genitivo participii:* τῆς (Ἀρτεμισίης) μάλιστα θῶμα ποιεῦμαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης, VII. 99. *a.* *Videri poterat eadem formula etiam cum praepos.* περὶ *alicubi constructa:* θῶυμα ποιευμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἱστίων, III. 23. *a.* *sed ibi haud dubie intelligendum* θῶυμα ποιευμένων τὸ περὶ τῶν ἱστίων λεχθέν.

2) Miratio, Admiratio, Obstupescere. ἐν θώυματι ἦν ὁρέων τὸ ποιεόμενον, I. 68. *a.* *Sic* ἐν θώματι (*vel* θώυματι) ἔσαν, IV. 111. *a.* ἐν θώυμ. ἔσχον, IV. 129. *f.* ἐν θώυμ. γενέσθαι, III. 3. *f.* VII. 218. *a. m.* ἐν θώυμ. ἔχεσθαι

ἀκούοντας, VIII. 135. m. f. ἐν θώυματι μεγάλῳ ἐνέσχετο, VII. 128. f. *Et cum Genitivo rei:* τοὺς δὲ ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς τόλμης, IX. 37. m.

Auctor Vitae Homeri *frequentat formulam* ἐν θώυματι ἔχειν τινά, Mirari, Admiratione prosequi, cap. 12. *b.* 29. *f.* 34. *f.*

Θωυμάζειν, *et* Θωμάζειν, (*comm.* θαυμάζειν) Mirari, Admirari. *Vulgo in editis libris diphthongus* ωυ *impositis punctis diaereticis dirimitur, quae ignorant mssti.* (*vide supra in* Θῶυμα.) θωυμάζω εἴ μοι ἀπιστέει, I. 155. *a. m.* (*conf.* Εἰ, *num.* III.) θωμάζω (*sive* θωυμ.) τὸ αἴτιον ὅ τί κοτ' ἦν, VII. 126. *b.* κάρτα ἂν ἐθώυμαζες, I. 68. *a.* θωμάσας τὸν λόγον, IX. 16. *m. cum Var. Lect.* Sic ἐθώμαζε ὁρέων τὸ ποιεύμενον, IX. 53. *m.* ἢν αὐτὸν μετρίως θαυμάζῃς, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, III. 80. *m. f.* (*ubi* θωυμάζειν *est* Colere, Observantia prosequi, *ut apud Thucyd.* I. 38.) *Conf.* Ἀποθωυμάζειν.

Θωυμάσιος, *et* Θωμάσιος, η, ον. Mirus. Mirabilis. ἐπύθοντο δὲ τρόπῳ θωμασίῳ, *al.* θωυμασίῳ, VII. 239. *a.* πλεῖστα θωυμάσια ἔχει ἡ Αἴγυπτος, II. 35. *a.* *Comparat.* ἡ ἑτέρη (ὁδὸς) θωυμασιωτέρη, II. 21. *a.*

Θωυμαστής, οῦ, ὁ, Admirator. καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ κατεστήκεσαν, Vit. Hom. 3. *m.* 12. *a.* 25. *m.* *In Musis nusquam occurrit hoc vocab.*

Θωυμαστός, ή, όν, Mirabilis, Admirandus. ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστά, *lib.* 1. *in prooem.* καρπὸν θωυμαστὸν φύειν, IX. 122. *f.*

Θώψ, ωπός, ὁ, Adsentator. ἢν θεραπεύῃ τις (αὐτὸν) κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί, III. 80. *f.* *ubi olim* ἅτε θωπείαν ἡγεύμενος *edd. sed verbum* ἡγεύμενος, *ex primi Editoris ingenio adjectum, nullus vetus codex agnoscit.*

I.

Ἰακχάζειν, Jacchum s. Bacchum invocare, Canticum illud canere quod Jacchum nominant. τὴν φωνήν, τῆς ἀκούεις, ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ ἰακχάζουσι, VIII. 65. *m. N.*

Ἴακχος, Canticum cui nomen Jacchus. καί οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον, VIII. 65. *a. N. Conf. Hesych. h. v.*

Ἰᾶσθαι, Sanare, Mederi. σμύρνῃσι ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, VII. 181. *m. f.* μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ, Noli malum malo sanare, III. 53. *m. N.* ὥς μιν ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε, III. 134. *a.* *Confer supra* Ἀνιᾶσθαι *et Not. ad* VII. 236. *extr.*

Ἶβις, ιος, ἡ, Ibis avis. II. 65. *f.* 75. *extr. et* 76. *Accus. plur.* τὰς ἴβις, II. 67. *m.*

Ἰδέη, ης, ἡ, Species, Genus. φρέαρ τὸ παρέχεται τριφασίας ἰδέας, Puteus qui exhibet tria diversa rerum genera, VI. 119. *m.* φύσιν παρέχονται (οἱ ποτάμιοι ἵπποι) ἰδέης τοιήνδε, Haec eorum natura et species est, II. 71. φύλλα τοιῆσδε ἰδέης, Folia talis

is, Naturae talis, I. 203.
bi *non agitur de* Specie
iore *foliorum*, *sed de illo-*
interiore vi ac Naturâ.
ν διφασίας ἰδέας, Duo gene-
nsiliorum agitabant, In
divisi erant Sententias,
oo. *a.*
η, Sylva. *χώρη ὑψηλή τε καὶ*
συνηρεφής, I. 110. *m.* *χώρη*
δασέη ἴδησι παντοίῃσι, IV.
m. f. (*Similiter γῆν πᾶσαν*
ὕλῃ παντοίῃ, IV. 21. *extr.*)
ῇ ἴδη πλείστη (in densissi-
ylvâ) *ἐστὶ λίμνη*, IV. 109. *f.*
δασὺς ἴδησι, IV. 175. *f.*
κυνηγήσιμός ἐστι ἄφθονος,
3. *m.* *οὔρεα ὑψηλὰ ἴδῃσί τε*
ἴδῃσι συνηρεφέα, VII. 111. *m.*
ἰέειν, Suum (privatum,
rium) consilium sequi,
8. *extr.*
oprius, Separatus, Diver-
b aliis. *ἔθνος ἴδιον καὶ οὐδα-*
Σκυθικόν, IV. 18. *f.* *ἔθνος*
ν καὶ ἴδιον, IV. 22. *a.* *ἴδια*
, Privatus quaestus, VI.
m. *παραδώσειν τὴν ἰδίην*
ίην, Suam tradituros li-
tem. VII. 147. *a. m.* *τά τε*
ὶ τὰ ἴδια (Privata, Profana)
ίῳ ἐποιέετο, VIII. 109. *m. N.*
ου, ὁ, Privatus *homo.*
ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας
ας, I. 32. *a.* *ἰδιώτας ἄνδρας*,
f. *ἔτι ἰδιώτῃ ἐόντι Δαρείῳ*,
m adhuc privatus (*non-*
rex) esset, VII. 3. *m.*
ς, η, ον, Ad hominem
itum pertinens; *cui aliàs*
itur δημόσιος, Publicus;
apud Nostrum I. 21. *b.*
guitur Id quod Regis est,
quod privatorum homi-

num: *ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστεϊ σῖτος καὶ ἑωυτοῦ καὶ ἰδιωτικός.*

Ἴδμεν, Novimus, *vide supra in* Εἰδέναι.

Ἱδρύειν et Ἱδρύνειν, Locare, Collocare, Statuere. *ἵδρυσε τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ*, Collocavit exercitum, Castra posuit, IV. 124. *a.* *ἵδρυται* (Situ est) *ἡ πόλις αὕτη ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα*, II. 59. *m.* *τὸν λόχον περὶ ποταμὸν ἱδρύμενον*, IX. 57. *a. m.* *ἱδρυθέντι τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ*, IV. 203. *m.* (*ubi* *ἱδρυνθέντι* commode *cod. Pass. conf. loca mox citanda*, I. 172. *m.* II. 42. *a. et* 44. *m.* *cum Var. Lect. Similiter ἱδρύνθησαν apud jonicum Poëtam, Iliad. γ'.* 78. *η'.* 56.) *τὰ δύο ἔθνεα ἵδρυται* (*i. q.* *οἰκέει*) *τῇ καὶ τὸ πάλαι οἴκεον*, VIII. 73. *a.*

Frequenter usurpatur hoc verbum ubi de Templo *agitur.* *ἱδρύσαντο Πανὸς ἱρόν*, Posuerunt, Statuerunt Panis templum, VI. 105. *f.* *τὸ ἱρὸν τὸ λέγεται τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἱδρύσασθαι*, II. 182. *f.* *ubi alii quidem ἱδρῦσθαι aut ἱδρύσθαι, sed praestat istud.* (*vide Var. Lect. et Not.*) *ἱδρυνθέντων σφι ἱρῶν ξεινικῶν*, I. 172. *m.* *ἐξ οὗ σφι τὸ ἱρὸν ἵδρυται*, II. 44. *a. et* *τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ ἱδρυνθῆναι*, *ibid. m. et* *ἱρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἱδρυμένον*, ibid. *ὅσοι Διὸς Θηβαιέος ἵδρυνται ἱρόν*, II. 42. *a. N.* *ubi ἵδρυνται idem valet ac ἱδρυσάμενοι ἔκτηντο*, (Templum erectum habent) *quod habes* II. 44. *f.*

Ἰέναι, Ire. *ἐς Σκύθας ἰέναι*, III. 134. *m. f.* *ἄσσον ἰέναι*, *vide* Ἆσσον. *Construitur cum Accus. subintellectâ διὰ praepositione:* *ὁ ἥλιος*

ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, IV. 25. a. ubi ἰὼν idem valet ac διεξιών, quod paulo ante legitur. Sic in Praef. ἤϊε τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, II. 26. f. (conf. Ἔρχεσθαι.) ἤϊα λέξων, Adgressus sum dicere, IV. 82. extr. ἤϊε ταύτην αἰνέων διὰ παντός, I. 122. m. f. ubi solicitari verbum ἤϊε fortasse non debebat: Ibat illam laudans, id est, Passim, Quacumque iret, laudabat eam constanter. Plusquamperf. notione Perfecti vel Imperfecti: ἤϊσαν μετὰ ταῦτα, quae videtur verissima apud Nostrum scribendi ratio, quam tenent libri omnes, I. 43. a. excepto uno Arch. qui ἤεσαν praefert. πανστρατιῇ ἤϊσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας, I. 62. m. ubi ᾖσαν alii. ἤϊσαν ἐπ' Αἴγυπτον, I. 105. a. (al. ᾖσαν aut ἤεσαν.) Sic IV. 140. f. ubi temere et pessime ἴησαν olim edebatur. ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ᾖσαν, II. 163. m. N. ᾖσαν Ald. et F. ἤϊσαν equidem malebam. ἤϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλήϊα, III. 76. a. et f. ubi ἤεσαν edd. ante Wess. ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίην ἤϊσαν, IX. 5. f. ubi alii ᾖσαν, et ἤεσαν ed. Wess. cum aliis. Compositum ἀπήϊσαν habes VIII. 137. a. προήϊσαν, VIII. 130. b. nec tamen sine varietate.

Med. ἴεσθαι, i. q. ἰέναι, Ire. ἵεται κατὰ τὴν φωνήν, II. 70. m. ἵετο πρὸς Παυσανίην, Adiit Pausaniam, IX. 78. a. (ubi quidem ἵκετο, nempe ex glossâ, praeferunt codd. nonnulli. Hesychius: Ἵεται· βαδίζει, πορεύεται. Simul significari Studium quoddam aut Festinationem euntis, docuit idem Grammaticus et alii

ut Scholiastes Iliad. β' δρόμῳ ἵετο ἐπὶ τοὺς βα
VI. 112. a. ὀπίσω τ
ὁδὸν ἵεσθαι, VI. 134. f
Ἀπίεσθαι et Κατίεσθαι.

Ἱέναι, Mittere, Emittere.
ἱέναι, Edere vocem, I
μᾶλλον πολλῷ ἵεσαν τῆς
IV. 135. f. N. (ubi quid
codd. nonnulli, sicut et i
2. m.) Ἑλλάδα γλῶσσα
IX. 16. a. ubi quidem
ἱέντα ms. F. Conf. Ἀπι
pro Ἀφιέναι.

Vitiose olim VII. 16.
batur ἀλλ' ἤδη ἵημι. ubi e
rum vestigiis ἀλλ' ἤδη
aut ἀλλ' εἰ δεῖ ἐμὲ erui c

Ἱερείη, ης, ἡ, Sacerdos fo
Sic quidem ἡ ἱερείη τῆς Ἀ
I. 175. a. Sed, quemad
jonico more ἱρὸς et ἱρεύ
ἱερὸς ἱερεὺς usurpat Noster
liter apud eumdem recti
ἡ Ἱρείη, Ἱρέη aut Ἱρηΐη sc
Sic ἡ ἱρείη τῆς Ἀθηναίης
104. f. ubi ἱρέη cod. A
sic quidem male. ἡ ἱρείη
στᾶσα V. 72. m. edd. et
ubi in nostrâ et in aliis
rioribus editionibus form
buli ex ed. Reiz. propaga
legitur, quam hoc quide
nullus vetus codex praei
consentientibus libris sunt
δωνίδες ἱρήϊαι, II. 53. f. i
que Δωδωναίων αἱ ἱρήϊαι, II.
(tamquam a sing. ἡ ἱρηΐα
ἱρηΐη.) et δύο γυναῖκας ἱρηΐας
II. 54. a. (ubi quidem ἱρ
luerat Valck.) Unus cod
ster, in ἱρείη quidem V.
cum aliis consentiens, ἱερε
bit VIII. 104. f. sicut I.

ται II. 53. *f.* *et* 55. *f.* *simi-*
ue ἱερείας II. 54. *a.*
le Ἱρός. *Soloece dictum* Ἀρ-
ς ἱερὸν ἀκτὴν *legitur in Ba-*
oraculo, VIII. 77. *a.* *ubi*
Var. Lect.
et Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Sacer-
m. ἱερωσύνην (*vel* ἱρωσ.) αἰ-
ι ἐμοὶ, III. 142. *m.* *f.* *cum*
Lect.
vide in Ἰέναι.
dere. *Ut passim apud Ho-*
n, *sic et apud Nostrum*
5. *m.* *f.* τὸν θρόνον ἐς τὸν
ἵζαζε: *quem locum citans*
anus προκατίζων *quidem scri-*
sed nimirum ex interpreta-
quippe hoc usitatius. Paulo
pud eumdem Nostrum habes
κατίζων θρόνῳ δικάζειν. (*conf.*
ειν.) *Similiter*, πρώτους ἐπὶ
νων ἵζειν τοὺς βασιλῆας, VI.
.
praesertim Passivum vel
m Ἵζεσθαι *usurpatur hac*
e, Sedere, Considere,
n capere. γυναῖκα ἱζομένην
Ἀφροδίτης, I. 199. *a.* (*ubi*
cod. F. quod in Var. Lect.
are neglexi.) αἱ γυναῖκες
ἵζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, V. 18.
ἱζόμενοι (*nonnulli* ἑζομ.)
Τηΰγέτῳ, IV. 145. *a.* *N.*
αὖτις ἐς τὸ Τηΰγετον, IV.
tr. κατ᾽ ἡσυχίην ἱζομένους,
1. *m.* *Frequenter de Exer-*
Locum castris capiente,
σαι ἵζοντο πέλας τῶν Αἰγυ-
, III. 11. *a.* ἐς τὸν Ἰσθμὸν
et paulo post ἱζόμενοι ἐν
θμῷ, VIII. 71. *m.* αὐτοῦ
ε ἐν χώρῳ ἐπιτηδεωτέρῳ ἐν-
πιδεύεσθαι) ἱζόμενον, IX.
ἐπ᾽ ἑωυτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ἵζε-

σθαι, IX. 17. *m.* ἱζόμεθα ἀντίοι τοῖσι κατιοῦσι, IX. 26. *a.* ἱζόμενοι ἐπὶ τὸν ὄχθον, IV. 203. *m.* VIII. 52. *a.*

Ἰή, ῆς, ἡ, Vox. πολύευκτον ἰὴν ἀκούειν, I. 85. *m.* *in Orac.* *Perperam ibi olim* ἴην *edd.*

Ἴημα, ατος, τὸ, Medicamentum. ἤπια ἰήματα μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, III. 130. *m.*

Ἰήτης, ὁ, Incola insulae e *Cycladibus* cui nomen Jos, ἐλεγεῖον ἐπέγραψαν Ἰῆται, Vit. Hom. 36. *m.*

Ἰητρική, ἡ, *scil.* τέχνη, Ars medica, II. 84. *a.* III. 129. *a.* *coll.* ibid. *f.* *et* 130. *a.*

Ἰητρός, οῦ, ὁ, (*comm.* ἰατρὸς) Medicus. II. 84. III. 131. *a.* *et* *f.*

Ἰθαγενής, ὁ, ἡ, *i. q.* αὐτιγενὴς *vel* αὐθιγενὴς *et* γνήσιος, Genuinus, Nativus, Naturâ et primâ origine talis. (*conf.* *Gregor. Dial. jon.* §. 161. *et ibi interpp.*) οὐκ ἰθαγενέα στόματα (τοῦ Νείλου), ἀλλ᾽ ὀρυκτά, II. 17. *extr.* ἐόντες Αἰγύπτιοι ἰθαγενέες, VI. 53. *f.*

Ἰθέως, *i. q.* εὐθέως, Rectâ, Statim, Protinus. II. 121, 2. *m.* IV. 68. *f.* V. 41. *f.* V. 92, 2. *m.* *et* 92, 7. *m.* VI. 10. *f.* 49. *m.*

Ἰθύ, *Adverb. cum Genit.* Rectà versus: *nempe per ellipsin praepositionis* ἐπὶ, *ut ex* V. 64. *f.* *intelligitur* (*conf.* Εὐθὺς, *Adverb.*) ἐλᾷς ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, I. 207. *m.* *ubi teneri olim vulgatum* εὐθὺς *potuerat*, *quod* V. 64. *f.* *libri omnes agnoscunt.* *Sed alibi in* ἰθὺ *consentiunt libri:* ὑπάγειν σφέας ἰθὺ τῶν χωρίων τῶν *etc.* Rectà versus fines eorum qui *etc.* IV. 120. *f.* ἐδίωκον τοὺς Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἴστρου, IV. 136.

a. ἔχων τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. m. f. ἰθὺ Βοιωτῶν ἔφευγον, VIII. 38. m. ἐτράποντο ἰθὺ τοῦ ἱροῦ, IX. 69. a. m.

Ἰθέως, Rectà ire, Iter suum dirigere. πρὸς τὴν μέσην τῶν μοιρέων ἰθέωσαν, IV. 122. m. Cum Infinitivo constructum significat Instituere, Parare, Impetum capere (Impetu ferri) ad aliquid faciendum. ὅκου ἰθύσειε στρατεύεσθαι, Quocumque instituisset exercitum ducere, Quocumque expeditionem suscepisset, I. 204. f. III. 39. m. ὁρῶντι Δαρεῖον ἰθύοντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας, VII. 8, 2. a. Quo pertinet Hesychii glossa: Ἰθύει· βούλεται, ἐφορμᾷ, ὁρμᾶται.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, Praelium rectà et aperto marte initum, Justum praelium. οὐκ οἷοί τέ εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι, IV. 102. a. ἰθυμαχίην μὲν οὐ ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, IV. 120. a.

Ἰθύνειν, i. q. εὐθύνειν, nempe 1) Dirigere. ἰθύνεται (ἡ νηῦς) ὑπὸ δύο πλήκτρων, Regitur navis duobus remis, I. 194. m. 2) Punire, Mulctare. Hinc Passiv. ἰθύνεσθαι θανάτῳ, Morte mulctari, Capitali supplicio adfici, II. 177. f.

Ἰθὺς Adverb. i. q. ἰθὺ, Rectà. ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχον, ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. b. absque varietate. Sic I. 207. m. olim commode edebatur ἐλᾷς ἰθὺς τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, ubi nos quidem praeeunte nostro cod. F. ἰθὺ posuimus. ἰθὺ Λιβύης posuerunt nuperi editores II. 119. f. ubi ἰθὺ ἐπὶ Λιβύης habet Plutarch. tam-

quam ex Herodoto, ...
Herodotei solum ἐπὶ Λιβ...

Ἰθὺς, Adject. εἶα vel έα, ὺ ...
ὀρθὸς, Rectus. ἰθύς τε καὶ ...
ἀνὴρ, Rectus (Simplex, Pr...
et justus vir, I. 96. m. f...
ibid. κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζ...
ἰθὺν ἔφαινε λόγον, Recte et ...
id quod verum erat, di...
118. a.

κατ' ἰθὺ, Rectà ex ad...
ὥσπερ κατ' ἰθὺ ἐόντων, Sicu...
ex adverso steterant, IX. ...
ubi olim unà voce κατιθ...
κατ ἰθὺ (sic) ms. F.

Foem. ἡ ἰθέα τῶν ὁδῶν, ...
m. ubi quidem (quod in ...
Lect., adnotari debuerat) ...
mss. Pa. et F. nempe F. ἰ...
quia ibi in contextu desun...
nulla (conf. Βαθὺς fœm.) Si...
vero diphthongum in pen...
alibi tenent libri omnes. ...
(scil. ὁδὸν, Rectà vià) ἔ...
τὸν κόλπον, VII. 193. a...
corrigendum in nostrà ed...
ratum typothetae, qui ἰθε...
suit pro ἰθεῖαν, quod sup...
edd. omnes cum msstis d...
ἐκ τῆς ἰθείης, scil. ὁδοῦ, sive ...
μῆς subintelligere maluer...
cum Musgravio ad Sophoc...
tig. vs. 1006. foemininu...
Neutro ἐκ τοῦ ἰθέος positu...
tuas) Rectà vià, Sine ...
gibus, Ex professo, Ex a...
ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰθείης, II...
extr. ubi pro eo quod in ...
lat. posui, e vestigio, rep...
palam vel ex aperto velin...
ἐκ μὲν τῆς ἰθείης στρατὸν ἐπ'...
οὐκ ἐδόκεε πέμπειν, III. 1...
nempe σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ ...
ὁμίλῳ voluerat agere, ut ...

ait scriptor. Sic rursus,
κεε ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμο-
ολέμιος, IX. 37. f. Sed
m ne ad formulam ἐκ τῆς
ipsius Herodoti praescri-
elligi τέχνης debeat. Nam
X. 57. a. ait, ἰθείῃ τέχνῃ
ῖν αὐτὸν, haud dubie idem
c ἐκ τῆς ἰθείης, Palam,
ste, Prorsus, proprie
ιoc agentes. Vide quae ad
locum adnotavimus.

χος, ὁ, ἡ, Rectos habens
ıs, (non crispos) VII.

, ὀν, Sufficiens. ἀνὴρ γνώ-
νός, Prudentià (Consi-
aestans, III. 4. a. ἱκανῶν
γμάτων corrigit Vir do-
o vulgato ἐκείνων τῶν πρ.
02. m.
Jbi vulgo legitur ἐξαναχω-
ετέροισι δυνατῶς ἔχει, VII.
ibi ἱκανῶς pro δυνατῶς
t cod. Arch. et Vind. spe-
ıne: nam δυνατῶς potius,
κανῶς, ex scholio adsci-
ideri debet: Hesychius:
. δυνατῶς.

, ον, i. q. ὁμοῖος, Simi-
ιμάῤῥῳ ποταμῷ ἴκελος, III.

i. q. ἱκέτην εἶναι vel πα-
Sic ὅσον χρόνον ἱκέτευον
ὶες, Quamdiu aderant
ces pueri, III. 48. m.
εύοντο codd. Arch. et Vind.
erum videtur. σὲ ἱκετεύω,
ex te oro, VI. 68. a.
Κατικετεύειν.

ης, ἡ, Oleae ramus quo
ır Supplices. λαβὼν ἱκε-
V. 51. a. Sic et VII. 141.
quidem ἱκετηρίας nonnulli

libri, commode, quoniam de pluribus agitur. et paulo post ibid. ἱκετηρίας τάσδε ἥκομεν φέροντες.

Ἱκέτης, ου, ὁ, Supplex. χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτας, nempe ἱκετηρίας λαμβάνοντας, VII. 141. a. Cum Genit. ἱκέται ἱζόμενοι τοῦ θεοῦ, II. 113. m. f. τί τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, I. 159. m. f.

Ἱκέτις, ἡ, Supplex mulier. Ἀρυάνδεω ἱκέτις ἕζετο, IV. 165. f. ῥῦσαί με τὴν ἱκέτιν, IX. 76. m.

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, Humor. ἀνεὶς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα, III. 125. f.

Ἱκνέεσθαι, non solum Venire, Pervenire, significat; (quà quidem notione compositum verbum ἀπικνέεσθαι magis, quam simplex frequentat Herodotus; nam, quod olim II. 29. a. edebatur, ἵξεται. id vitiosum erat:) sed ἱκνέεται idem etiam valet ac κατήκει, προσήκει, δίκαιόν ἐστι, Pertinet (ad me), Aequum est. Construitur partim cum ἐς praepositione: δικάζειν ἐς τὸν ἱκνέεται ἔχειν αὐτὴν, Judicare ad quem pertineat illam habere (i. e. cui illam in matrimonium dare æquum sit,) VI. 57. f. Partim absque præpositione; ut IX. 26. f. ubi, τοῦ ἑτέρου (κέρεος) φαμὲν ἡμέας ἱκνέεσθαι ἡγεμονεύειν, idem valet ac id quod paulo post ibidem subjicitur, ἡμέας δίκαιον (ἐστὶ) ἔχειν τὸ ἕτερον. Nec opus erat ut ibi contra librorum consensum ἐς ἡμέας ἱκνέεσθαι scribendum judicarent viri docti. Ignorant etiam praepositionem libri omnes II. 36. a. ubi νόμος (ἐστὶ) ἅμα κήδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἱκνέεται, nempe τὸ κῆδος,

Ad quos maxime pertinet (Quos maxime adtingit) luctus.

Hinc Particip. Ἰκνεόμενος *vel* Ἰκνεύμενος, Conveniens, Justus. *Sic* ὁμιλέοντα (σφίσι) μᾶλλον τοῦ ἰκνευμένου, Quum magis familiariter cum illis conversaretur quam Conveniebat, Par erat, VI. 84. *m. f.* ἐν χρόνῳ ἰκνευμένῳ, VI. 86, 1. *m. latine reddunt* Procedente *vel* Insequente tempore: *quae interpretatio, per se, commodissima poterat videri: sed, subtilius si spectes, aliud quid significari intelliges, scilicet* Justo, Conveniente, Opportuno, Suo tempore; *nempe, quo potissimum justitiae suae specimen edere homo ille debuit. Similiter apud Hippocratem* ἐν τῷ ἰκνευμένῳ χρόνῳ *significare* Debito, Congruo, Conveniente tempore, *docuit Foesius in Oecon. Hippocr. ad quam Portus provocavit.*

Ἰκνευμένως, *i. q.* προσηκόντως, καθηκόντως, *interprete Gregorio et Suida cum Glossatore ex lib.* VI. 65. *f. ubi* οὐκ ἰκνευμένως βασιλεύοντα Σπάρτης, Non legitime regnantem Spartae, Qui non debuerat rex esse Spartae, Ad quem regnum Spartae non pertineret.

Ἰκρίον, ου, τὸ, Tabula, Tabulatum. ἰκρία ἐπὶ σταυροῖς ὑψηλὰ ἐζευγμένα ἕστηκε, V. 16. *a. et eodem cap. saepius.* ἑζόμενος ἐπὶ τῷ ἰκρίῳ *pro* ἐπὶ τῷ ἱρῷ *legendum suspicatus erat Valck.* IV. 85. *a. intelligens* Tabulatum *vel* Pontem navis.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, Milvus *avis*, II. 22. *f.*

Ἰλαδὸν, *vide* Εἰλαδόν.

Ἱλάσκεσθαι, Propitium sibi reddere, Placare. θυσίῃσι μεγάλῃσι τὸν θεὸν ἱλάσκετο, I. 50. *a. et* V. 47. *f. ubi non de* deo, *sed de* heroë *agitur. Rursus.* τίνα ἂν θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεητέων γενοίατο, I. 67. *a.* (*Conf.* Λαμπάς.) θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι (τὸν ἱρὸν χρυσὸν) μετέρχονται, IV. 7. *a. N. puto,* Deos placant orantes ut illud sacrum aurum salvum conservent. Πάριοι Θεμιστοκλέα χρήμασι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα, VIII. 112. *f.*

Ἰλιὰς ἐλάσσων, Ilias minor, Vit. Hom. 16. *a.*

Ἱμάντινος, E loris confectus. θύσανοι ἱμάντινοι, IV. 189. *a.*

Ἱμὰς, άντος, ὁ, Lorum. ἀπάψας ἅμματα ἐν ἱμάντι, IV. 98. *a.* ἱμάντας ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος ἀνθρωπηΐου) ἔταμε, V. 25. *m.*

Ἱμάτιον, ου, τὸ, Pannus. τοῦτο, ἐπεὰν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοισι, IV. 23. *m. De* Pallio *aut omnino de* Vestimento *usurpatum in Musis hoc vocabulum nec enotavi, nec usquam reperire memini.* εἷμα, ἐσθῆτα, χλανίδα, χιτῶνα *frequentat Noster.*

Ἱμείρεσθαι, Cupere, Adpetere. ἱμείρετο χρημάτων μεγάλως, III. 123. *a.* ἱμείροντο θεήσασθαι τοὺς Μήδους, VI. 120. *m.* ἱμέρθη τῶν νεῶν ἅμιλλαν γινομένην ἰδέσθαι, VII. 44. *f.*

Ἵμερος, Cupido, Desiderium. ἵμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε, I. 30. *m.* ἐστρατεύετο -- γῆς ἱμέρῳ, προσκτήσασθαι (γῆν) βουλόμενος, I. 73. *a.* οἴκασι ποιῆσαι τῶν πάλαι ἵμερον εἶχον, V. 106. *f.* ἵμερον ἔχων θεήσασθαι Πέργαμον, VII. 43. *f.*

ἀλλά οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος τὰς Ἀθήνας δεύτερα ἑλέειν, IX. 3. *a.*

Ἵνα *frequenter apud Nostrum est Adverbium loci*, Ubi, Quo loco, Quà parte *significans.* οἰκοδομέουσι οἰκία ἵνα αὐτὸς ἔφρασε τῆς χώρης, I. 98. *a.* ἔμαθε ἵνα ἦν κακοῦ, Ubi calamitatis (*i. e.* Quantà in calamitate) esset, I. 213. *m.* ἵνα πυνθάνοιτο εἶναι γῆς *etc.* II. 133. *f. N.* ἐπιτάσσων τῇσι πόλισι ἵνα (Ubi, Quibus in Urbibus) ἑκάστοτε γίνοιτο, VIII. 115. *f.* ἵνα δοκέει (*nempe* δοκέει ὑμῖν, *perperam olim* δοκέῃ *edd.*) ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἑστάναι, Quà parte vobis commodissimum videtur ut nos stemus, IX. 27. *f.*

Alibi, nempe in illis verbis: ἵνα ἡ γῆ ἀναισιμώθη, I. 179. *a.* (*conf. supra v.* Ἐπιφράζειν) *voculam* ἵνα *Aem. Portus valere ait* πῶς, ὅπως, Quomodo *vel* (*quod nos etiam cum Valla adoptavimus*) Quem in usum. *Ac poterat utique, quemadmodum* ποῦ, ὅπου, *et alia adverbia* In loco *significantia haud raro pro eis ponuntur quae* In locum *significant, sic et* ἵνα *accipi pro* ποῖ, Quem in locum, Quam in partem, *adeoque* Quem in usum. *Sed nihil impedit, quo minus cum Henr. Stephano,* (*in Notà marginali*) *quem et Gronov. et Wess. secuti sunt, consuetum significatum*, Ubi, quo loco, *teneamus.*

Ἰνταφέρνης *et* Ἰνταφρένης *idem*, III. 70. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Ἰόνιος πόντος, *et* Ἰόνιος κόλπος, *non* Ἰώνιος, VI. 127. *a.* VII. 20. *f.* et IX. 92. *f. cum Var. Lect. et Not.*

Ἰπνὸς, οῦ, ὁ, Caminus, Furnus. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε, V. 92, 7. *m.* Ἰπνοὶ, Furni, *Locus sic nominatus.* τὰς μὲν (νέας ὁ χειμὼν) ἐξέφερε πρὸς Ἰπνοὺς καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ, VII. 188. *f. N.*

[Ἰποῦν, *vide* Ἀπιποῦν.]

Ἱππαγωγοὶ νέες, Ἱππαγωγὰ πλοῖα, Navigia transvehendis equis, VI. 95. *a. m.* 48. *f.* VII. 97. *f.*

Ἱππάζεσθαι, Equitare, Equo vehi. ἐπὶ τούτων (τῶν ἵππων) ἱππαζόμεναι ἐληΐζοντο, IV. 110. *extr.* ἀκοντίζομεν καὶ ἱππαζόμεθα, IV. 114. *m. f. Conf.* Κατιππάζ.

Ἱππαρχέειν, Equitatui praeesse. τῶν ἱππάρχεε Ἀσωπόδωρος, IX. 69. *f.* τὴν ἵππον τῆς ἱππάρχεε Μασίστιος, IX. 20. *a.*

Ἱππὰς, άδος, *Adjectivum foeminini generis, idem valens ac* ἱππικὴ, Equestris. ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἀνέβησε ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους, I. 80. *a. m.*

Ἱππάσιμος, ίμη, ιμον, *quasi latine dicas* Equitabilis, Equitatui opportunus. ἱππάσιμον ποιήσαντες τοῦτον τὸν χῶρον, V. 63. *f.* (*ubi* ἱππεύσιμον *ms. Arch.*) Αἴγυπτον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἱππασίμην καὶ ἁμαξευομένην, II. 108. *m.* (*ubi opponitur* ἄνιππος γέγονε.) *Sic* ἱππασίμη ἡ χώρη, IX. 13. *m. f.*

Ἱππεύειν, Equitare, Equo vehi. I. 136. *m.* ἱππεύει ταῦτα τὰ ἔθνεα, Hi populi equis vehuntur, VII. 84. *a. Et iterum,* ταῦτα τὰ ἔθνεα μοῦνα ἱππεύει, VII. 87. *a.*

ἱππεύεσθαι, *i. q.* ἱππεύειν *et*

ἱππάζεσθαι. ἵππου ἱππεύεσθαι ἀγαθοί, I. 79. *extr.* *ubi quidem fortasse intelligitur* Equo militare, Ex equis pugnare.

Ἱπποβότης, ου, ὁ, Equos alens, *i. e.* Opulentus homo. ἐπὶ τῶν ἱπποβοτέων τῇ χώρῃ . . . οἱ δὲ ἱπποβόται ἐκαλέοντο οἱ παχέες, V. 77. *m. N. ubi alii* ἱπποβατέων *et* ἱπποβάται, *perperam.* τοὺς κληρουχέοντας τῶν ἱπποβοτέων τὴν χώρην, VI. 100. *a. ubi vitiose olim* ἱπποβητέων.

Ἱπποδρόμος, ου, ὁ, (*penacute, ut* ὁ ἡμεροδρόμος,) Eques cursor, Cursor equestris; *gallice diceres* Soldat de la cavalerie legère. δισχιλίους ἱπποδρόμους ψιλούς, VII. 158. *f. Conf. Schaeferum ad Gregor. p.* 31. *et* 870. *Aliud est* ἱππόδρομος *antepenacute scriptum.*

Ἱπποκόμος, ου, ὁ, Equorum custos et curator, Equiso. III. 85.

Ἵππος, ου, ὁ, Equus. *Nonnunquam* οἱ ἵπποι *ponuntur pro* οἱ ἱππέες, Equitatus. ἤλαυνον ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἵππους, τῶν ἱππάρχεε Ἀσωπόδ. IX. 69. *f. Alia vide in Indice Rerum et Personarum, voc.* Equus.

Ἵππος, ου, ἡ, 1) Equa. ἡ θήλεα ἵππος, III. 86. *m.* ἵππος ἔτεκε λαγόν, VII. 57. *a.* τὰς ἵππους τὰς ἀπὸ τοῦ ἅρματος, IV. 8. *f.* ἵππους πλανωμένας, IV. 9. *a.* ἀνελόμενον τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι ἄλλην ὀλυμπιάδα, VI. 103. *m. ubi olim* τοῖσι αὐτοῖσι *edd. contra meliorum librorum consensum.*

2) Equitatus. καταβιβάσας τὴν ἵππον, I. 80. *a. et mox iterum* τὴν Κροίσου ἵππον, *et* ἔπειθε τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον, ibid. (*Eâdem notione* ali[...] ἱππικὸν *dicitur, veluti* [...] *cap.* 80. *m. f.*) *Dicitur* [...] χιλίη ἵππος, *i. e.* Mille eq[...] V. 63. *m. Similiterque* [...] δισχιλίη, VII. 158. *f. et* [...] κισχιλίη, VII. 85. *a. et* [...] Decies mille equites, I[...] *a. m.* VII. 41. *f. Conf.* Κά[...]

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *i. q.* ἡ ἵ[...] Equitatus. VII. 141. *f.* in [...]

Ἱππότης, ου, ὁ, *i. q.* ἱππεύς, E[...] ὡς ἐπήλασαν οἱ ἱππόται, IX. [...] οἱ τῶν Θηβαίων ἱππόται, IX[...] *m. f.*

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, Eques [...]tarius. ἱπποτοξόται ἰόντες [...] 49. *m. f.* *iidem qui ibid. ante* ἱππόται *nominantur.*

Ἱπποφόρβιον, τὸ, *proprie* Pas[...] equorum, *tum per met*[...] Grex equorum. ἐντυχοῦσα τῷ ἱπποφορβίῳ, τοῦτο διήρπ[...] IV. 110. *f.*

Ἱρὰ *vide infra, sub* Ἱρὸν *et* [...]

Ἱρᾶσθαι, Sacerdotem esse, S[...]dotium exercere. ἱρᾶται γυ[...] δημίη οὐδὲ ἔρσενος θεοῦ οὐδὲ θ[...] II. 35. *f.* ἱρᾶται οὐκ εἷς ἑκ[...] τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοί, II. [...]

Ἱρείη *et* Ἱρηΐη *vide supra in* [...]

Ἱρεύς, έος, ὁ, *sic constanter* [...] *Nostrum jonice pro* ἱερεὺς [...] cerdos. *In foeminino* Ἱρεί[...] *riant libri. Perperam vero* ἱρίας *et* ἱρίες *legebatur* IX. [...] *pro* ἱρέας *et* ἱρέες.

Ἱρήϊον, ου, τὸ, (*comm.* ἱερεῖον) [...]stia, Victima. διαμιστύλας μέρεα τὸ ἱρήϊον, I. 132. *m.* κατὰ τοῦ ἱρηΐου ἐπισπείσαντ[...] 39. *a. et sic alibi. Etiam codilis sacris* ἱρήϊα *offer*[...] *Aegyptii:* σιτία ἀποτακτὰ [...]

(αὐτοῖς) καὶ ἱρήϊα, II. 69. *f.* *ubi quidem non de Sacrificio cogitandum, sed intelliguntur* Animalia quorum carne illi pascebantur.

Ἰρὴν, (*sive* Εἰρὴν) ἔνος, ὁ, Adolescens, Juvenis, *Lacedaemoniorum sermone*, IX. 85. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Glossas ex lib. IX.*

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Accipiter. ὃς ἂν ἶβιν ἢ ἴρηκα ἀποκτείνῃ, II. 65. *f.* 67. *m.*

Ἱρὸν, οῦ, τὸ, (*jon. pro* ἱερὸν) 1) Templum; *proprie*, Sacrum, *nempe hac notione ut intelligatur* Locus quilibet Deo consecratus, *sive sit* Sola aedes sacra, (ὁ ναὸς, *jon.* νηὸς) *sive* Aedes cum areâ circum jacente et muro aut septo quocumque circumdatâ, quâ in areâ, praeter ipsam ædem deo sacratam, possint esse varia aedificia usui sacerdotum aut ministrorum et custodum aedis, aut eorum qui sacra faciunt, destinata; *sive denique sit* Lucus (ἄλσος) *aut* Ager deo cuidam (τέμενος) consecratus, *in quo fortasse ne insit quidem notabilis quaedam aedes eidem deo sacrata. Totus ille* Lucus, *in quo Argivi a Spartanis, duce Cleomene, erant circumsessi,* (*lib.* VI. c. 78 - 80.) *perinde et promiscue* τὸ ἄλσος *et* τὸ τέμενος *et* τὸ ἱρὸν *nominatur. Eodem Libro* c. 19. *f. ait* ἱρὸν τὸ ἐν Διδύμοισι, ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον, συλληθέντα ἐνεπίμπρατο. *ubi vide Notata. Libro* II. c. 158. *memorat Scriptor noster* Templum Latonae, (Λητοῦς ἱρὸν, ibid. *a.*) *in quo inerat, primum* ὁ νηὸς τῆς Λητοῦς ἐν τῷ τὸ χρηστήριον, *grande et magnificum aedificium; tum in eodem alius* Λητοῦς νηὸς, (ibid. *f.*) *ex uno lapide confectus. Jam, porro, Donaria illa, quae* in Templis (ἐν τοῖς ἱροῖς) dedicata *passim apud Nostrum memorantur, non censeri debent* omnia in ipsâ aede deo sacratâ (ἐν τῷ νηῷ) *fuisse deposita: sed major illorum pars sive in Areâ quae* τὸν ναὸν *circumdabat, sive in Aedificiis quibusdam circa* τὸν ναὸν *exstructis, certis in Conclavibus aut Cellis, qui* θησαυροὶ *vocabantur, reposita erant. Ubi scribit Noster* οἱ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μίσγονται (γυναιξὶ) ἐν ἱροῖσι, II. 64. *m. non hoc dicit, puto; in ipsâ aede deo sacratâ cum mulieribus coire homines, sed id fieri intelligit in aedificiis illis in areâ templi exstructis, in quibus partim habitabant templorum ministri, partim excipiebantur pernoctabantque hospites qui celebrandorum sacrorum caussâ remotioribus e locis advenissent.* (*conf. Not. ad l. c.*) *Quin et* duo illi juvenes, *qui* ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ cubitum ivisse *memorantur* I. 31. *f. non in ipsâ Junonis aede, sed in aliquo tali aedificio aut in porticu quâdam, quæ circa ædem erat, aut in areâ sub dio, decubuisse putandi sunt. Conf.* Μέγαρον, Ἄδυτον, *et* Νηός.

Variorum deorum dearumve Templa *Nostro memorata vide in Indice Rer. et Pers. voc.* Templum. *In his* ἱρὸν ξείνης Ἀφροδίτης,

II. 112. *f.* τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνακτόριον *vel* Ἀνάκτορον, IX. 65. *f. et cet.* Ἱδρύειν *vel* Ἱδρύνειν ἱρὸν *vide supra sub hoc verbo.*

2) *Plural.* τὰ Ἱρὰ *non solum intelliguntur* Templa *sive* Loca deo consecrata, *sed et* Sacra quaelibet, Res sacrae, (*vide mox sub* Ἱρός,) Sacrificia, *et sigillatim* Hostiae *s.* Victimae, *quae proprie* ἱρήϊα *dicuntur.* ἐνέπρησαν καὶ τὰ ἱρὰ καὶ τὴν πόλιν, Et templa et urbem cremarunt, VI. 96. *f.* ἱδρυνθέντα ἱρὰ ξεινικά, I. 172. *m. poteras cum Porto et aliis intelligere* Sacra constituta peregrina; *sed, quoniam verbo* ἱδρύειν *vel* ἱδρύνειν *in* Templis statuendis *propria veluti sedes est*, ἱρὰ ξεινικὰ *rectius ibi* Templa peregrinorum deorum *interpretaberis.* ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, Sacra, *nescio quae*, stramini triticeo illigata, et ex Hyperboreis Delum delata, *memorantur* IV. 33. *a. et f. ubi quidem de cruentis sacrificiis non agitur. Sed* θῦσαι τὰ ἱρά, I. 59. *a.* VIII. 54. *m. est* Victimas mactare, Hostias immolare. (*conf.* Θύειν.) *Et* ἡ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν (Exenteratio caesarum hostiarum) ἄλλη σφι περὶ ἄλλον ἱρὸν κατέστηκε, II. 40. *a. Itaque in extispicio dicuntur vel* καλὰ *et* χρηστὰ *vel* οὐκ ἐπιτήδεια *fuisse* τὰ ἱρά, V. 44. *extr.* IX. 36. *et* 37. *a.* (*Conf.* Καλλιερέειν.) *quibus in formulis* τὰ ἱρὰ *dicuntur quae alibi* τὰ σφάγια, *ut* IX. 45. *a. m.* 61. *m. etc. Cui usui consentaneum mihi visum erat, ut* τῶν ἱρῶν ἡ μαντική, *quam* ab Aegyptiis ad Graecos pervenisse *ait Noster*, II. 57. *extr. non* Divinatio in Templis, *sed* Divinatio per Victimas, per Extispicium, *intelligeretur. Vide Notata ad l. c. et conf.* Ciceron. *de Divin.* II. 12. *Sic idem Noster* μάντιν *aliquem commemorat* εἴπαντα ἐκ τῶν ἱρῶν τὰ μέλλοντα ἐκβαίνειν, VII. 221. *m.*

3) *Ubi in rebus Scytharum ait Herodotus*, θυσίη ἡ αὐτὴ πᾶσι κατεστήκεε περὶ πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως, IV. 60. *a. ibi* τὰ ἱρὰ *latine vulgo* templa *reddunt, quod haetenus fieri poterat, ut non quidem* ναοί, *sed omnino* loca sacris faciendis destinata *intelligerentur. Wesselingius* res sacras sacrorumque ritus *intelligebat: equidem* in omnibus sacrificiis, *quod hactenus verum est, si* θυσίην *ibi non generatim* Sacrorum faciendorum, *sed* Mactandarum victimarum rationem *intelligas. Sed, quemadmodum* θύειν ἱρὰ *est* Mactare victimas, *sic et hic* ἱρά, *subtilius si spectes, eadem fuerint quae mox* ἱρήϊα, *et* πάντα τὰ ἱρὰ *fuerint* Omnia victimarum genera; *nempe*, sive bos sit, sive equus, sive ovis; *nam, ut cap. extr. ait Scriptor*, θύουσι καὶ τἄλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα.

4) Libro II. c. 63. *a. videri poterant duo haec invicem opponi*, θυσίας μούνας ἐπιτελέουσι, *et* θυσίας καὶ ἱρὰ ποιεῦσι. *At ibi, verum si quaeris, non differunt* θυσίαι μοῦναι *et* θυσίαι καὶ ἱρά, *sed a* ταῖς θυσίαις καὶ τοῖς ἱροῖς *distinguitur* ludicrum illud et subinde etiam cruentum

certamen circa dei simulacrum, *quod continuo deinceps describitur. Quare ibi latina nostra versio commodius in hunc modum refingetur:* Heliopolin et in Buto oppidum qui conveniunt, solum sacrificiorum solennia celebrant: at in Papremi oppido non solum, ut alibi, sacrificia celebrant victimasque mactant; verum etiam *etc.*

Ἱρεργίαι, Caeremoniae religiosae, V. 83. *extr.* ἄῤῥητοι ἱρεργίαι, Arcana sacra, ibid. *Utrobique quidem alii* ἱρουργίαι, *alii* ἱερουργ.

Ἱρός, ἡ, ὀν, (*comm.* ἱερὸς) Sacer. τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια (Sacra et profana) ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, VIII. 109. *m. Construitur cum Genit. ejus dei vel deae*, cui *aliquid* Sacrum *vel* Consecratum *habetur.* οὖρος ἱρὸν Μητρὸς Δινδυμήνης, Mons Matri Dindymenæ sacer, I. 80. *a.* αἱ βοῦς ἱραί εἰσι τῆς Ἴσιος, II. 41. *a.* τὰς ἴβις, ἐούσας ἱράς, (*nempe* ἱρὰς Ἑρμέω) ἐς Ἑρμέω πόλιν θάπτουσι, II. 67. *f.* ἱροὺς τούτους (τοὺς ἰχθῦς) τοῦ Νείλου φασὶν εἶναι, II. 72. *f.* τοῦ Διὸς φασὶ εἶναι ἱρούς, II. 75. *a.* Διὸς Στρατίου ἱρὸν μέγα τε καὶ ἅγιον ἄλσος, V. 119. *m.* (*Et subintellecto vocab.* ἱρὸς, VI. 80. *m.* ἐπείρετο τίνος εἴη θεῶν τὸ ἄλσος. *Sic* ἡμέρη ἑκάστη θεῶν ὅτευ ἐστὶ, (*nempe* ἱρή.) ἅρμα Διὸς ἱρὸν, VII. 40. *m. f.* τὸ ἱρὸν ἅρμα τοῦ Διὸς, VIII. 115. *f. Cum Dativo Personae ejus quae aliquid sacrum habet et tamquam Sacrum colit.* εἰσί σφι ἱροὶ (οἱ κριοὶ), Arietes apud eos sacri habentur, II. 42. *f.*

νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης, τὴν ἱρὴν (Morbum sacrum) οὐνομάζουσί τινες, III. 33. *f.*

Ἱρουργίαι, *vide* Ἱρεργίαι.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Hierophanta, Sacrorum interpres et templi antistes. ἱροφάντης τῶν χθονίων θεῶν, VII. 153. *a. et m.*

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Sacerdotium. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱρωσύνας, IV. 161. *f.* ἱρωσύνας δύο, Διός τε Λακεδαίμονος καὶ Διὸς οὐρανίου, VI. 56. *a.*

Ἰσηγορίη, ης, ἡ, Aequa loquendi potestas, Aequabilitas juris, ἡ ἰσηγορίη ἐστὶ χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a.*

Ἴσημι. *Quae ad hoc thema vulgo referri solent, ea vide supra in* Εἰδέναι.

Ἰσθμός, οῦ, ὁ, *vide Indic. Rerum voce* Isthmus, *et* Ithome.

Ἶσις, ἡ, *Aegyptia dea*, *Genit. jon.* Ἴσιος, *non* Ἴσιδος, II. 41. *a.* 156. *f. Dativ.* τῇ Ἴσι, *contracte ex* Ἴσιϊ, II. 59. *et alibi.*

Ἰσοκρατής, ὁ, ἡ, ἐος, Qui parem cum alio potestatem (Aequum cum alio jus) habet. ἰσοκρατέες ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι, IV. 26. *f.*

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Juris aequabilitas. ἰσοκρατίας καταλύοντες, τυραννίδας ἐς τὰς πόλις κατάγειν παρασκευάζεσθε, V. 92, 1.

Ἰσονομίη, (Juris aequabilitas) οὔνομα πάντων κάλλιστον, III. 80. *f.*

Ἰσοπαλής, ἐος, ὁ, ἡ, Par in pugnâ, Aequo marte pugnans. μαχομένων σφέων καὶ γινομένων ἰσοπαλέων, I. 82. *m.* V. 49. *f.*

Ἰσόπεδος, ὁ, ἡ, Aeque planus,

Parem superficiem praeferens. χοῦν γῆς ἐπεφόρησε, ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον, IV. 201. a. m.

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, Paris ponderis, Par viribus. τὸ γένος τὸ Ἀττικὸν ἐὸν ἰσόῤῥοπον τῷ ἑωυτῶν, scil. τῷ Λακεδαιμονίων γένεϊ, V. 91. a.

Ἶσος et Ἴσος, Par, Aequalis, Aequus. νῆσος ἴση (Pari magnitudine) τῇ τῶν Κυρηναίων πόλι, IV. 156. f. ὥστε καὶ ὁμοίων καὶ ἴσων ἐόντων, VI. 52. m. ὕψος ἴσον, Altitudo par vel aequalis, nempe latitudini, II. 124. f. Sed ibi aut ab Herodoto aut a librariis erratum est, nisi forsan ἴσον ibidem valet Pro ratione, Pro portione.

ταῦτα μὲν ἴσα σφι πρὸς ἴσα γενέσθαι, Haec ita ab illis gesta esse ut Par pari fuerit repensum, I. 2. a.

τῶν θεῶν τὰ ἴσα (vel ἶσα) νεμόντων, Si modo dii aequa nobis tribuerint, VI. 11. f. 109. f.

ἴσον, neutrum adverbialiter sumtum, Aeque. ἴσον ἀπέχειν, Aeque abesse, Pari intervallo abesse, VIII. 132. f. ἐξ ἴσου, Ex aequo, VII. 135. f. et alibi.

ἐπὶ ἴσης, (scil. μοίρης vel τύχης) et uno vocabulo Ἐπίσης, Aequali, Pari ratione. ἐπ' ἴσης διαφέρειν τὸν πόλεμον, Pari fortunà, Aequo marte, bellum gerere, I. 74. a. τοῦτο μέν νυν ἐπίσης ἔχει, Hoc quidem Perinde est, VII. 50, 1. συμμάχους ἐπ' ἴσῃ τε καὶ ὁμοίῃ ποιήσασθαι, Aequà conditione socios sibi adjungere, IX. 7, 1.

Ἱστᾶν, i. q. ἱστάναι. Hinc ἱστᾷ, Statuit, Erigit caput hosti praecisum et palo infixum, IV. 103. f. Et Imperf. στήλας ἵστη κατὰ τὰς χώρας, II. 106. a.

Ἱστάναι, 1) Ponere, Statuere. ἱστάναι ἀνδριάντα, II. 110. m. et f. Not. 2) Instituere. ἵστασαν χορούς, III. 48. f. ubi paulo ante ἐποιήσαντο ὁρτὴν, in eadem re. εὔξατο τῇ Μητρὶ παννυχίδα στήσειν, IV. 76. a. 3) Adpendere, Ponderare. ἱστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας, II. 65. m. f.

Praet. perf. et plusquamperf. activum notione passivà vel reciprocà. ἐν τῷ ἱρῷ ἕστηκε λίθινος, Positus est, Stat lapideus, Statuam habet lapideam. ἀντίοι ἕστασαν, (per syncopen pro ἑστήκεσαν) Stabant ex adverso, IX. 18. a. Sic τὴν πέριξ σφίγγες ἕστασαν, IV. 79. a. Similiter Infinit. ἑστάναι, (pro ἑστηκέναι vel ἑστακέναι) Stare, IV. 97. m. IX. 28. a. m. Et pro ἑστάναι est ἑστάμεναι, I. 17. m. cum Var. Lect. et Not. Participium: καὶ ὀρθοῦ ἑστεῶτος τοῦ κτήνεος, καὶ ὑπτίου, II. 38. a.

Passivum. ἵππος ἵσταται ὀρθός, Stat crectus, IX. 22. a. τὸν ὑπὸ Δαρείου σταθέντα (Constitutum) ὕπαρχον, VII. 105. f. σταθέντα ἐς μέσον εἰρώτα, III. 130. a. ἀγορὴ οὐκ ἵσταταί σφι, Non instituitur ab illis (vel. apud illos) concio populi, VI. 58. f. ἱσταμένου (id est, ἀρχομένου) τοῦ μηνὸς εἰνάτῃ, Ineuntis (Incepti) mensis dies nonus, VI. 106. f.

Medium, ἐστήσαντο ἤθεα καὶ νόμους, Instituerunt mores et leges, Moribus et institutis utuntur, II. 35. a. m. πεντηκοντέρους στησάμενοι, ἐλόχησαν etc. Opportuno loco naves insidiis

Locarunt, VI. 138. *a.* *ubi quidem* λεησάμενοι *praeferunt alii.* τῇ στήσονται τὸν πόλεμον, Quo loco Instituturi (Incepturi) sint bellum, *sive rectius*, Quamnam sedem bello sint delecturi, VII. 236. *f.* *et* 175. *a.* *Sic* ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι, VII. 9, 2. *a.* *ubi vide quae mox subjiciuntur.*

Ἱστιᾷν, *vide* Ἑστιᾷν.

Ἱστίη, ης, ἡ, (*passim* ἱστίη, *leni spiritu, scribitur in cod.* F. *Vide Var. Lect.* IV. 68, 5. *et* 127, 16.) *jon. i. q.* ἑστία. 1) Vesta dea, *quam* τῶν Σκυθέων βασίλειαν *nominat rex Scytharum*, IV. 127. *f.* 2) Domus, Aedes *quas quis habitat.* διξὰς ἱστίας οἴκει, V. 40. *f.* ἱστίη οὐδεμίη νομιζομένη Γλαύκου, VI. 86, 4. 3) Familia. ὀγδώκοντα ἱστίαι ἔτυχον ἐκδημέουσαι, I. 177. *m.* 4) τὰς βασιληΐας ἱστίας ὀμνύναι *aut* ἐπιορκῆσαι, Per regios Lares jurare, *aut* pejerare, IV. 68. *a.* *et m.* *cum Not.*

Ἱστιητόριον, ου, τὸ, *i. q.* ἱστιατόριον, Coenaculum, IV. 35. *extr.*

Ἱστορέειν, Inquirere, Percunctari, Sciscitari, Quaerere, Interrogare. ἱστορέων εὕρισκε, I. 56. *a.* εἴτε ἱστορεούσῃ, εἴτε καὶ οὔ, φράζει τῇ μητρί, I. 61. *a.* *m.* ἱστόρεον ὅτεῳ τρόπῳ περιγένοιτο, I. 122. *a.* ἐπ᾽ ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, II. 34. *a.* IV. 192. *extr.* ἱστορέοντι λόγον οὐδένα ἐδίδου, III. 50. *f.* ἐλιπάρεέ τε ἱστορέων, III. 51. *a.* *m.*

Eâdem notione construitur cum Accusativo Personae. ἱστορέων αὐτοὺς ἥν τινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος, II. 19. *f.* οἵ σφεας ἱστόρεον ὅ τι θέλοντες ἥκοιεν· καὶ ἅμα ἱστορέοντες τούτους *etc.* III. 77. *m.* προσελθών μιν ἱστόρεεν ὅς τις ἦν, *Vit. Hom.* 22. *m.* *Videri etiam poterat* (*sicut compositum verbum* ἐξιστορέειν VII. 195. *b.*) *cum Accusativo Rei construi:* ἔλεγον δέ μοι οἱ ἱρέες ἱστορέοντι τὰ περὶ Ἑλένην, γενέσθαι (*scil.* αὐτὰ) ὧδε, II. 113. *a.* *sed rectius ibi, cum Schaefero, post* ἱστορέοντι *incidetur oratio, non post* Ἑλένην, *ut graeca ista his latinis, verbum de verbo, respondeant:* Sciscitanti mihi dixerunt sacerdotes, res Helenae sic se habere.

Semel apud Nostrum, nec tamen satis liquido, verbum ἱστορέειν *metonymicâ notione* (*quemadmodum frequenter* πυνθάνεσθαι) *pro* Cognoscere, Comperire, Accipere, Discere, *usurpatum poterat videri: nempe si* ἀκοῇ ἱστορέων, II. 29. *a.* *interpreteris* Auditu accipiens; *quam in partem Aem. Portus*, Rumore famâque sciens, cognoscens, discens, *interpretatus est. At videndum, ne ibi vocab.* ἀκοῇ *a praecedente verbo* ἐπυθόμην *pendeat, nempe* ἱστορέων ἐπυθόμην ἀκοῇ, Auditu (famâ) accepi percunctando.

Ἱστορίη, ης, ἡ, 1) Sciscitatio, Inquisitio, Exploratio. ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι (ταῦτα) παρ᾽ αὐτοῦ Μενέλεω, Dicentes se haec sciscitando cognovisse ex ipso Menelao, II. 118. *a.* *Et paulo post*, τουτέων τὰ μὲν ἱστορίῃσι ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δὲ, παρ᾽ ἑωυτοῖσι γενόμενα, ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν, II. 119. *f.* *Conf.* Ἱστορέειν.

2) *Metonymice*, Ea quae sciscitando vel inquirendo cognovimus. *μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ἡ ἐμὴ, καὶ γνώμη, καὶ ἱστορίη ταῦτα λέγουσα ἐστι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, Αἰγυπτίους ἔρχομαι λόγους ἐρέων*, II. 99. *a. ubi vocabulo ἱστορίη significantur* Ea quae *Herodotus* sciscitando ex aliis, *qui illa viderunt et comperta habuerunt*, cognovit; *quae distinguuntur partim ab his*, Quae ipse vidit, (*conf.* II. 29. *a. quo de loco paulo ante dictum est*) *partim a* Suâ *de rebus quibusdam* Opinione et Judicio, *partim denique a* Priscâ famâ, *sive* Rerum olim gestarum narrationibus quales apud Aegyptios circumferebantur, *quas* Αἰγυπτίους λόγους *dicit.* Ἡροδότου ἱστορίης ἀπόδεξις *in Praefat. lib.* I. *est* Earum rerum, quae Herodotus vel sciscitando ab aliis vel proprio studio et observatione cognovit, expositio et explicatio. *Adeoque formula* ἱστορίης ἀπόδεξις *apud Nostrum idem valet quod apud sequioris aevi scriptores nudum vocabulum* ἱστορία *vel* ἱστορίαι.

3) *Ad usum hujus vocabuli apud sequioris maxime aevi scriptores pervulgatum proxime accedit quod legitur apud Nostrum* VII. 96. *a.* τῶν ἐγὼ, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι. *Id est:* Quorum ego nomina edere, (nec enim necesse est ad Historiae rationem) supersedeo. *Scilicet* Historiae ratio *non postulat, ut obscurorum hominum nomina, eorumque quorum nulla prae-*

clare facta exstant, [...] *posterorum tradantur.* La[...] *rus quidem h. l.* ἱστορίην, [...] *sus ut in Praef. libri prim*[...] quisitionem, Investigati[...] *intelligebat:* „n'étant pas [...] „gé à faire la recherch[...] „leur nom:“ *quam in* [...] *tiam sic scripturus fuerat* [...] οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι [...] *potius*, ἐξέργεσθαι) ἱστορίην [...] τὰ οὐνόματα. *Nunc ad form*[...] ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι *manifes*[...] *telligitur infinitivus* παραμ[...] σθαι, *quemadmodum* VII. [...] *ait,* τῶν μέν νυν ἄλλων οὐ [...] μέμνημαι ταξιαρχέων, ὡς οὐκ [...] *καζόμενος, nempe* παραμεμν[...] αὐτῶν.

Ἴστω, Sciat, *vide in* Εἴδω.

Ἴσχειν, i. q. ἔχειν. 1) Ha[...] Tenere, In potestate ha[...] ἴσχε πᾶσαν τὴν Σάμον· ἴσ[...] (αὐτὴν) *etc.* III. 39. *a. m.*

2) Tenere, Sustinere [...] τὰς νεοσσιὰς, οὐ δυναμένας [...] τὰ τῶν ὑποζυγίων μέλεα, [...] ῥήγνυσθαι, III. 111. *f.*

3) Sistere, Cohibere, [...] nere, Impedire ne qui[...] grediatur. ἴσχον βουλομέ[...] τὸ πρόσω παριέναι, III. 77. [...] δυνατοὶ αὐτὴν (τὴν τῶν Λα[...] μονίων νεότητα) ἴσχειν εἰσὶ [...] ἐξιέναι, IX. 12. *m.* κατὰ [...] ὥστε καὶ ὀλίγους σφέας ἀνθ[...] ἴσχειν, IX. 13. *f. Eodem* [...] *net quod in edd. nonnulli*[...] *tur,* πολλαχῇ ἂν ἴσχον ἐμε[...] Saepius me Continui, [...] bui, I. 42. *m. ubi nos* [...] *cum aliis* ἀνίσχον *praet*[...] ἴσχε καὶ καταλάμβανε [...] III. 36. *a.*

Dirigere *navem*, Adpellere
10. *Huc refert Portus verba*
ἀνήχθησαν καὶ ἴσχουσιν ἐπ'
;, *ex Vit. Hom.* 19. *extr.*
huc spectantia vide in
, *num.* 8.
τὰ, Ilia *interpretatus sum*
aliis, VI. 75. *m. Rectius*
s *dicturus eram.*
ιν, Extenuare, Arefacere.
τὸν νεκρὸν ἰσχνήσωσι κατά-
Αἰγύπτιοι, III. 24. *a.*
ωνος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἰσχό-
, Qui est haesitante lin-
Obligatione linguae la-
ns. παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυ-
IV. 155. *a. ibique Not.*
, ἡ, όν, Validus, Robu-
, Firmus, Ingens, Gravis,
mens, *et similia.* σιτοδηίη
ἡ, Ingens, Gravis penuria
rumentariæ, I. 94. *a.* ἄνευ
καίης ἰσχυρῆς συμβάσιες ἰσχυ-
ὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, Abs-
validio necessitatis vin-
non solent firma manere
ι conventa, I. 74. *f.* αἱ
ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν
ονοι γίνονται, Nimis graves
ones *etc.* IV. 205. ἰσχυρὸς
, Firma, Valida, Severa
VII. 102. *a.* γνώμη ἰσχυρο-
καὶ ἀγνωμονεστέρη, Acrior,

Fortior, Ferocior et Pertinacior sententia, IX. 41. *f.* ῥεύματα ἰσχυρά, Validi torrentes, VIII. 12. *f.* τῆς χώρης ταύτης τὸ ἰσχυρότατον, Validissimus (Munitissimus) locus hujus regionis, I. 76. *a.*

τὸ πολλὸν ἡγέαται ἰσχυρὸν εἶναι, In hominum multitudine positum esse Robur et Potentiam existimant, I. 136. *a.* ἐπειρῶντο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, Vires suas invicem tentarunt, I. 76. *f.* κατὰ τὸ ἰσχυρὸν χαλεπὸν εἶναι περιγίνεσθαι, Vi et armis subigere *Graeciam* difficile esse, IX. 2. *m.*

Ἰτέη, ης, ἡ, Salix. I. 194. *a.*

Ἰτέϊνος, η, ον, Salignus. μαντεύονται ῥάβδοισι ἰτεΐνῃσι, IV. 67. *a.*

Ἴτυς, υος, ἡ, Labrum clypei ferreum. ἀσπίδας ἴτυς οὐκ ἐχούσας, VII. 89. *a. N.* ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἐχούσας, ibid. *f.*

Ἰϋγή, ῆς, Clamor, Vociferatio. βαρβαρόφωνον ἰϋγήν, IV. 43. *f. in orac.*

Ἰχθυοειδής, έος, ὁ, ἡ, Pisci similis, Pisciformis. λεπίδος σιδηρέης ὄψιν ἰχθυοειδέος, VII. 61. *a.*

Ἰχθυώδης, εος, ὁ, ἡ, Piscosus, Piscibus Abundans. λίμνη ἰχθυώδης, VII. 109. *f.*

LEXICON
HERODOTEUM.
P. II.

LEXICON
HERODOTEUM.
P. II.

ARGENTORATI

TYPIS LUDOVICI ECK.

LEXICON
HERODOTEUM

QUO
ET STYLI HERODOTEI UNIVERSA RATIO
ENUCLEATE EXPLICATUR
ET QUAM PLURIMI MUSARUM LOCI
EX PROFESSO ILLUSTRANTUR
PASSIM ETIAM
ARTIM GRAECA LECTIO PARTIM VERSIO LATINA
QUAS OFFERT ARGENTORATENSIS EDITIO
VEL VINDICATUR VEL EMENDATUR.

INSTRUXIT
IOHANNES SCHWEIGHAEUSER
ORDINIS REGII LEGION. HONOR. EQUES,
CADEMIAE REGIAE INSCRIPT. ET HUM. LIT. SODALIS, GRAEC. LITERAR.
IN ACAD. ARGENT. ET IN SEMIN. PROT. PROF.

PARS POSTERIOR.

ARGENTORATI ET PARISIIS
APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, BIBLIOPOLAS.
LONDINI
PUD TREUTTEL ET WÜRTZ, TREUTTEL FILIUM ET RICHTER.
VENEUNT ETIAM APUD R. PRIESTLEY, LONDINI;
IOH. PARKER, OXONII; ET DEIGHTON ET FILIOS, CANTABRIGIÆ.
MDCCCXXIV.

[illegible]

[illegible]

LEXICI HERODOTEI

PARS POSTERIOR.

K.

K *usurpat Herodotus, Jonum more, pro* π, *in* κοῦ, κοτὲ, κοῖος, κῆ, et *similibus, pro* ποῦ, ποτέ, ποῖος, πῆ, *etc.* K *pro* χ *ponit in* δέκομαι, *et compositis, in* κιθὼν, *in* πανταχῆ, *pro* δέχομαι, χιτὼν, πανταχῆ.

Literam κ *cum* β *imperite a librariis permutatam vide in vocab.* Θηκαῖος, *et conf. Not. ad* I. 52, 5.

Κάδος, ου, ὁ, Cadus, Doliolum. *Cambyses regi Æthiopum dono misit* φοινικηΐου οἴνου κάδον, III. 20. *m.*

Καθαίρειν, Purgare, Lustrare, Expiare, Κροῖσος μιν ἐκάθηρε, I. 35. *a.* τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε, I. 44. *a.* οὗτος ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον, I. 43. *a.* τὴν νῆσον Δῆλον καθήρας, I. 64. *m. Notione primitiva,* Expurgare. τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν καὶ καθαρθεῖσαν IV. 71. *a.*

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, Expiatio, Piaculum, Sacrificium expiatorium, καθαρμὸν τῆς χώρης ποιέεσθαί τινα, Lustrandæ (Expiandæ) terræ suæ causa immolare aliquem, VII. 197. *f. N.*

Καθαρὸς, ή, όν, Purus, *varia notione. Sic* Victima *dicitur* καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηΐων, Pura respectu præscriptorum signorum, II. 38. *m.* Fluvius fluens καθαρὸς, Limpidus, *opponitur* turbido, IV. 53. *a. m.* Homo οὐ καθαρὸς χεῖρας ἐὼν, Piaculo contaminatus, I. 35. *a.* καθαροὶ ἄρτοι *in sacrificio memorantur* II. 40. *f.* Locus καθαρὸς, *est* Expeditus, Ubi nullum obstat impedimentum. *Sic* τὸ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ καθαροῦ (*scil.* τόπου, Nullo obstante impedimento) ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν. I. 202. *m. N. nempe, alia ejusdem amnis orificia in paludes et lacunas exeunt. Similem in sententiam ait Noster,* ὡς ἔτι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε καθαρὸν, VII. 183. *m. proprie,* Cum id quod obsteterat *tutæ navigationi*, jam redditum esset expeditum. *Conf. Not. ad* VII. 183, 8. καθαρὸς στρατὸς *est* Expeditus exercitus, *nempe hac notione ut intelligatur* Cum ad iter faciendum tum ad pugnandum maxime idoneus et comparatus; *opponuntur quippe hæc duo,* ὁ καθαρὸς στρατὸς, *et* ὁ ἀχρήϊος, I. 211. *a. Similiterque* τὸ καθαρὸν τοῦ στρατοῦ IV. 135. *m. distinguitur ab eis qui* οἱ ἀσθενέες τῆς στρατιῆς *ibid. paulo ante dicuntur.*

Καθάρσιον, ου, τὸ, *et* **Κάθαρσις**, ιος, ἡ, Lustratio, Expiatio. καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι, I. 35. *a.* ἔστι παραπλησίη ἡ κάθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἕλλησι ibid.

Καθάρσιος, ου, ὁ, Expiatorius, Expiator, Expiationis praeses. ἐκάλεε Δία Καθάρσιον, I. 44. *a.*

Καθεύδειν, Dormire. καθεύδει II. 95. *f. neglecto jonismo, qui κατεύδει desiderabat.*

Καθῆσθαι, *vide* **Κατῆσθαι**.

Καθὼς, Sicut. κατὰ ταὐτὰ καθὼς, Eodem modo quo, IX. 82. *a.*

Καὶ 1) Ac, Atque, *post adjectiva et adverbia Similitudinis*: Πέρσαι (ἱππέες) τὴν αὐτὴν ἐσκευασμένοι καὶ ὁ πεζὸς αὐτέων, VII. 84. *a.* 86. *a.* Βουδῖνοι οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέονται καὶ Γελωνοὶ, IV. 109. *a.* Ἰωνικὸν ἐκλήθη κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ *etc.* VII. 95. *a.* γνώμῃσι ἐχρέοντο ὁμοίῃσι καὶ σὺ, VII. 50, 2. *a. N.* τουτέων ἕκαστον ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλεξα, VII. 115. *m. f. In istis omnibus dictionibus, ante* καὶ *videri poterat subintellecta fuisse* ὡς *particula, quam etiam nunc adjectam praeferunt plures mssti et editi libri* VII. 100. *m.* ἐπειρωτῶν ἑκάστας ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πεζὸν, *ubi tamen ex praecedentis vocabuli terminatione temere repetitam voculam judicarunt docti viri.*

2) *Ut aliis, sic et Nostro, familiaris usus est* καὶ *particulae post* πολλὰ *pleonastice positae. Sic* πολλά τε καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ IV. 167. *f.* πολλά τε καὶ ἀνάρσια, *m. De alio usu ejusden ticulae monui in Not.* 42, 16.

3) *Notemus denique hujusmodi.* πέλας τε ἐ ἐστὶ, καὶ *etc.* Adest par (nihil amplius sani su *id est*, Quando adest p tunc *etc.* III. 108 extr. ἐγίνετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρ γνώμῃ ταύτῃ, Ut nox IV. 135. *a.* παρέρχονται σαι νύκτες, καὶ ψύχεται τ IV. 181 *extr.* συγκεκομι οὗτος ὁ καρπὸς, καὶ *etc.* atque collectus est hic fi jam (maturescit alter) 139. *b.*

Καίειν, Incendere: σβεννύ καιόμενον πῦρ. I. 86. *f.* κα τὰ περιέσχατα, ibid. Ἀνακαίειν.

Καινοῦν, Novare, Novum dam moliri, II. 100. *n*

Καίριος, η, ον, Opport Commodus. εὑρίσκε τε (ε ρίσκεται) ταῦτα καιριώτα 125. *a.* καιρίη πληγὴ, Letal nus. καιρίῃ ἔδοξε τετύφθα 64. *f. ubi ex praeced.* ἔπληξε *supplendum vocab.*

Καιρὸς, οῦ, ὁ, Opportunum pus. καιρός ἐστι *seq.* Tempus urget, Necesse *hoc faciamus*, VIII. 144 ἑτέρη αὐτῷ γνώμη ἐς κα ριστεύσατο, Opportuno, modo tempore, VII 14 ἂν εἰδείης εἴ τοι ἐς καιρὸν ταῦτα τελεύμενα, Nescis a portune tibi (Tuum in modum) hæc sint exitu 206. *a.*

Κακίζειν τινά, Ignavum adpellare aliquem, Ignaviæ accusare. λοιδορέων τε καὶ κακίζων μιν, III. 145. *m.*

Κακόβιος, ου, ὁ. ἡ, Pauper, Misere vivens. IV. 95. *a.*

Κακοῖιν, *vide* Κακοῦν.

Κακόν, οῦ, τό, Malum, Calamitas, μὴ Ἰῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ, III. 53. *f.* (*conf.* ἰᾶσθαι.) ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότες, Magnis malis defuncti, I. 65. *a.* οὐ πολλὸν χρόνον ἀνέσις κακῶν ἦν, καὶ ἤρχετο τὸ δεύτερον γίνεσθαι κακά, V. 28. *a.*

Κακόνομος, ὁ, ἡ, Pravis legibus utens. κακονομώτατοι πάντων Ἑλλήνων, I. 65. *a.*

Κακός, ἡ, ὄν, Ignavus in bello. ἐοῦ κακίστῃ γινομένῃ ἐν τῇσι ναυμαχίῃσι, VIII. 68, 1. *a.* ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, VII. 11. *a. Comparat.* κακίων. οὐδαμῶς εἰσι κακίονες ἀνδρῶν, VII. 104. *m.*

Κακοτεχνέειν ἐς τινά, Malis artibus uti adversus aliquem. VI. 74. *a.*

Κακότης, ητος, ἡ, 1) Pravitas, Malitia, Nequitia, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι, II. 124. *a.* (*conf.* ἐλᾶν.) ἐς τοῦτο ἐλθεῖν κακότητος, II. 126. *a.* κακότητος ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, III. 82. *m.* οὐδεμιῇ κακότητι (Nullâ malignitate) λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης, pugnae navali non interfuisse, VII. 168. *f.*

2) Malum, Calamitas. (τοῦτο) ἄρξειν Λακεδαιμονίοισι ἢ μυρίης κακότητος ἢ μυρίης εὐδαιμονίης, VI. 67. *f. Sic* τοῖσι Αἰγυπτίοισι πᾶσαν εἶναι κακότητα II. 128. *a. idem valet ac* τὸν λεὼν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, *cap.* 129. *a.* ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα, Calamitatem superiorem reparare, VIII. 109. *a. m.*

Κακοῦν, Male facere. οἱ κακοῦντες τὰ κοινά, Qui male faciunt rei publicæ. III. 87. *m.* ἀνὰ χρόνον ἐκακώθησαν, Mala perpessi sunt, V. 27. *m.* ἐκακώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, I. 196. *extr.* μὴ σφι κεκακωμένοισι (Calamitate adflictis) ἐπιθέωνται, VII. 191. *a.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς κακωθείς, VIII. 68, 3. *Adde* VI. 26. *f. et* 27. *f.*

Κακῶς, Male. χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, In fatis erat ut Infortunatus esset Candaules, I. 8. *a. m.* ἐπεί τε ἔδεε οἱ κακῶς γενέσθαι, IV. 79. *a.* IX. 109. *m. Superlat.* ἀπολωλέναι κάκιστα, Pessime perire, II. 181. *m.*

Καλάμη, ης, ἡ, *collective*, Stipula, Stramen. καλάμης πλήσαντες τὸ πλοῖον, I. 194. *a. m. et* τὴν καλάμην ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν, ibid. *m. f.* ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, IV. 33. *a. et m.* οὐκ ἄνευ πυρῶν καλάμης, ibid. *f.*

Καλάμινος, Ex arundine confectus. πλοῖα καλάμινα, III. 98. *f.* οἰκίαι καλάμιναι, V. 101. *a.* ὀϊστοὺς καλαμίνους εἶχον, VII. 61. *a. et* 65. *a. ubi et* τόξα καλάμινα.

Κάλαμος, ου, ὁ, Arundo. καλάμου ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται, Unumquodque navigium ex uno arundinis genu conficitur, III. 99. *f.* ὅσαι τῶν οἰκιέων πλίνθιναι ἔσαν, καλάμου εἶχον τὰς ὀροφάς, V. 101.

a. ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες, I. 179. *a. m.*

Καλέειν, Nominare. ἐκαλέοντο τό περ τε ἠνείκαντο οὔνομα καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιοίκων, Eo nomine adpellabantur, quod et secum adtulerant et quo etiam nunc adpellantur a finitimis, I. 173. *m.* κεκλέαται, II. 164. *a. jonice pro* κέκληνται. ἐφάτισαν - - Φοινικήϊα κεκλῆσθαι, V. 58. *f. vide* φατίζειν.

Καλινδέεσθαι, Volutari, Vagari. ἐν τῇσι στοῇσι ἐκαλινδέετο, III. 52. *a.*

Καλλιερέειν *vel* Καλλιερέεσθαι *dicuntur* τὰ ἱρὰ *eâdem notione qua alibi* (*veluti* IX. 36. *et* 37. *a.*) *dicuntur* καλὰ *et* ἐπιτήδεια γίνεσθαι τὰ ἱρὰ, *scilicet*, *quando* Lætæ, Faustæ, Boni ominis sunt victimæ cæsæ; *quando* Litat (*quod latine dicitur*) victima. *Sic*, καλλιερησάντων τῶν ἱρῶν ἐπορεύοντο, IX. 19. *a. m.* (*ubi vide Not.*) *Et mox ibidem*, ποιήσαντες δὲ καὶ ἐνθαῦτα ἱρὰ, ὥς σφι ἐκαλλιέρετο (*nempe* αὐτὰ), πρόσω ἐπορεύοντο. *Frequenter vero omittitur nomen* ἱρὰ, *vel ex praecedentibus vel ex adjunctis subintelligendum. Sic* Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆται θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, VII. 134. *a.* ὡς οὐκ ἐκαλλιέρεε τοῖσι Πέρσῃσι ὥστε μάχεσθαι, IX. 38. *a.* τοῖσι Ἕλλησι ὡς ἐκαλλιέρησε, ἀνῆγον τὰς νῆας, IX. 96. *a. Similiter accipiendum istud quod ait* VI. 76. *m.* ἐσφαγιάζετο αὐτῷ, καὶ, οὐ γὰρ οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν, *etc. nempe* οὐκ ἐκαλλιέρεε τὰ ἱρὰ *vel* τὰ σφάγια ὥστε διαβαίνειν μιν.

Sed, ut latine non solum Victima *vel* Hostia ***dicitur*** litare ***sed et*** Is qui sacra facit; ***sic et*** (***semel quidem***) ***apud Nostrum*** Ii qui sacra faciunt, καλλιερέεσθαι (Perlitare) ***dicuntur:*** ἐς τὸν (Στρύμονα ποταμὸν) οἱ Μάγοι ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες ἵππους λευκούς, VII. 113. *f.* ***ubi delendum comma post*** ἐκαλλιερ. ***vulgo intersertum; non enim*** ἐκαλλιερέοντο οἱ μάγοι ἐς τὸν ποταμὸν, ***sed*** ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες ἵππους λευκοὺς ἐς τὸν ποταμόν, albos equos ita mactando ut sanguis illorum in fluvium influeret *vel* infunderetur.

Κάλλιστα, Pulcerrime. αἴθεται κάλλιστα, IV. 61. *m.*

Καλλιστεύειν, *i. q.* κάλλιστον *et* εὐειδέστατον εἶναι, Formosissimum esse, Formà præstare, I. 196. *a. m.* IV. 163. *f.* 180. *a. m.* VIII. 124. *f.* Construitur cum *Genit:* καλλιστεύσει πασέων τῶν γυναικῶν, VI. 61. *f.* τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλιστεύοντα, VII. 180. *a.*

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, *i. q.* τὸ κάλλος, Pulcritudo. παχύτης ἡ αὐτὴ καὶ καλλονή, VII. 36. *m.* καλλονῇ προφέρει *seq. Genit.* III. 106. *f.*

Καλὸς, ὴ, όν, Pulcer, Bonus, καλὰ ἱρὰ *sunt* Lætæ, Boni ominis sacrificia (*vide* Καλλιερέειν). Καλὸν ὦν γίνεται *seq. Infinit.* Honestum igitur, Recte factum fuerat, VII. 11. *f.* καλὰ μεγάλα, *quorum* ἀπαθέες *sunt Massagetae, intelliguntur* Commoda vitæ, I, 207. *f.* κάλλιστος homo, VII. 180. *b.* ***non, ut Portus cum Valla; inter-***

pretatus est, Fortissimus *intelligitur*, *sed* Pulcerrimus, Formosissimus. *Comparat.* καλλίων, Pulcrior III. 32. *f.* Neutrum κάλλιόν τι γεγόνασι, Honestius, Præstantius aliquid fuerint; *sive rectius*, Honestiore quodam loco nati, I. 146. *a. scil. idem* quod γενναιότατοι ibid. *m.*

Κάλος, ου, ὁ, *jon. pro* κάλως, Funis. κάλον καλεῖναι II. 28. *f.* θύρη δεδεμένη κάλῳ, II. 96. *f.* τῶν ἱστίων τοὺς κάλους, II. 36. *f.*

Καλύβη, ης, ἡ, Tugurium, V. 16. *m.*

Κάλυξ, υκος, ἡ, *in plantis*, Folliculus *vel* Capsula, semen *vel* fructum includens, II. 92. *m. N.* III. 100. *a.*

Καλύπτρη, ης, ἡ, Tegmen, Operculum. καλύπτρας τῶν φαρετρέων ποιεῦνται, IV. 64. *f.*

Καλχηδόνιοι, *jonicâ formâ*, *scribitur apud Nostrum pro* Χαλκηδόνιοι. *Vide Var. Lect. et Not.* IV. 144, 1 *et* 6.

Καμάρη, ης, ἡ, Camera; Tectum vehiculum; *sive rectius*, Arca vel Domuncula vehiculo imposita, in qua tectus sedet is qui vehitur. ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι, I. 199. *a. Perperam olim* IV. 69. *a. edebatur* ἐπεὰν ἅμαξαι καμάρης φρυγάνων πλήσωσι, *ubi nos cum aliis nuperis editoribus, optimorum codicum auctoritatem sequentes, vocab.* καμάρης *abjecimus. Vide Not.*

Καματηρὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* ἀσθενὴς, Debilis, Infirmus, Ægrotus. τοὺς καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν, IV. 135. *a. pro quo mox ibidem* τοὺς ἀσθενέας τῆς στρατιῆς.

Κάμηλος, ου, ἡ, Camelus, I. 80. *a. iterumque* ibid. *m.* III. 103. *a.* VII. 125. *a. et f.* τοὺς ἔρσενας τῶν καμήλων, III. 105. *m. Porro sicut* ἡ ἵππος *non solum* Equum *feminam*, *sed et* Equitatum *significat*, *sic et* ἡ Κάμηλος *significat* Agmen camelorum, I. 80. *m. ubi* τῇ καμήλῳ ἕπεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε.

Κάμινος, ου, ἡ, Caminus, Fornax, Furnus. ἢν τὴν κάμινον εὕρῃς *etc.* IV. 164. *b.* (*conf.* ἐξοπτᾶν.) ὤπτησαν τὰς πλίνθους ἐν καμίνοισι, I. 179. *a.*

Κάμνειν, *metaph.* Dolere, Ægritudine adfici. τῷ πεποιημένῳ ἔκαμνον μεγάλως, I. 118. *m.*

Καμπὴ, ῆς, ἡ, Flexus. ὡς ὁ ποταμὸς βραδύτερος εἴη, περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, I. 185. *f. Conf.* Ἐπικαμπή.

Κάμπτειν, Flectere, Circumvehi, Circumnavigare. κάμψαντες Ἡρακληΐας στήλας, Flexo itinere per Herculeas columnas, IV. 42. *f.* κάμψας τὸ ἀκρωτήριον, IV. 43. *m.* κάμπτων τὴν ἄκρην, VII. 122. *b.* 193. *a. Etiam* Pedestris exercitus *memoratur* κάμπτων τὸν κόλπον, Circa sinum maris flectens iter, VII. 58. *f.*

Κάνθαρος, ου, ὁ, Cantharus. ἐπὶ τῇ γλώσσῃ κάνθαρον *habet Apis*, III. 28. *f.*

Κάνναβις, ἡ, Cannabis. IV. 74. *a. Genit.* καννάβιος, IV. 74. *f. sed Accus.* κανναβίδα, ibid.

Καπηλεύειν, Minutam mercaturam exercere, I. 155. *f.*

Κάπηλος, ου, ὁ, Minutus mercator, Institor, Propola, κάπηλοι καὶ χειρώνακτες καὶ ἀγοραῖοι, II. 141. m. 164. a. I. 94. a. Per contemtum rex Darius ob avaritiam κάπηλος est nominatus, III. 89. f. N.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Fumarium supra domum eminens. IV. 103. f. ἥλιος κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐστὶν οἴκου ἐσέχων, VIII. 137. f.

Κάπριος, ὁ, ἡ, Apri formam habens. νῆες καπρίους ἔχουσαι τὰς πρώρας, Navium prorae aprorum formam referentes, III. 59. m. f.

Κάπτειν, vide Ανακάπτειν.

Καραδοκέειν, Exspectare, intentâ potissimum curâ. καραδοκήσοντα τὴν μάχην ῃ πεσέεται, VII. 163. f. καραδοκέοντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον ῃ πεσέεται, VII. 168. m.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, Fructus. καρπῶν ἀτελέες, Vectigalium immunes fructuum nomine pendendorum, VI. 46. m. N. ἀμπέλινος καρπὸς, vide Ἀμπέλινος.

Κάρτα, (i. q. καρτερῶς, λίαν, σφόδρα) Valde, Admodum, Vehementer. (conf. Gregor. Dial. jon. §. 58. et ibi Koen et Bast.) Sic opponuntur μετρίως θεραπεύειν τινὰ, et κάρτα θεραπεύειν, III. 80. f. καὶ τὰ ἀνέκαθεν λαμπροὶ, ἀπὸ δὲ (τούτου) --καὶ κάρτα λαμπροί, VI. 125. a. θῶυμα μὲν γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστί, (i. e. κάρτα θαυμαστόν) VIII. 87. m. κάρτα ἥσθη Ξέρξης τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης, VIII. 69. m. κάρτα ἐδέοντο αὐτέων, Magnopere illis opus habebant, VIII. 3. m. f. οἷα κάρτα δεόμενος, VIII. 59. interpretatus sum Enixe flagitans; nescio an rectius alii, Quippe vehementer cupiens, scilicet perfici rem.

Frequenter non solum καὶ particula, sed simul etiam τὸ articulus praeponitur, atque ita augetur vis formulae, ut valeat quod latine dicimus Vel maxime, Quam maxime. νομιζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφὸς, ἀπὸ δὲ ταύτης γνώμης καὶ τὸ κάρτα οὔνομα (nempe, σοφοῦ) ἔχων, I. 71. a. ἀπὸ τούτου ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ --καὶ τὸ κάρτα ψύχει, III. 104. extr. ὕδωρ --γίνεται χλιαρὸν, --ψυχρότερον· μεσαμβρίη τε ἐστι, καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρὸν, IV. 181. f. ἡμεῖς ταύτην τὴν στρατηλασίην καὶ τὸ κάρτα εἴχομεν μετὰ χεῖρας, VII. 16. 2. f.

Subinde videri poterat τὸ κάρτα idem fere sonare ac τὸ ἀληθὲς, τὸ ἀτρεκὲς, Verum, Certum, Id quod res est. Sic ἐς ὃ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο, I. 191. extr. interpretatus sum, Donec tandem verum rescivereunt; et εἰδυῖαν μὲν καὶ τὸ κάρτα λέγειν ταῦτα, VI. 52. m. his latinis reddidi, Potuisse quidem illam utique verum dicere. Sed rectius utrobique formula τὸ κάρτα eâdem notione, quam paulo ante exposui, accipietur. Scilicet VI. 52. non cohaerent τὸ κάρτα λέγειν, sed καὶ τὸ κάρτα εἰδυῖα: scilicet, Quam maxime, Optime, Pulcerrime noverat mater, et dicere hoc (nempe,

uter gemellorum prior natus esset) potuerat. *Et* I. 191. *Babylonii ad extremum* Quam maxime (*nempe, ipsum hostem præsentem videntes*) cognoverunt captam esse urbem.

Henr. Stephanus Thes. Gr. Ling. T. II. p. 1593 *et seq. ait:* „Apud Herodotum ἦ „κάρτα in responsione affir„mativa, et οὐ κάρτα in re„sponsione negativa." — *At equidem* nec ἦ κάρτα *nec* οὐ κάρτα *apud Herodotum usquam legere me memini.*

Καρτερὸς, ή, όν, Acer, Vehemens, Validus. μάχη καρτερὴ, I. 76. *f.* ναυμαχίη καρτερὴ, VIII. 12. *f. ubi quidem* κρατερὴ *præferunt nonnulli.* προσβολῆς γινομένης καρτερῆς πρὸς τὸ τεῖχος, VI. 101. *m.* τεῖχος καρτερὸν, Validus murus, IX. 9. *b.*

τὸ καρτερὸν, Fortitudo, Virtus bellica. δολώσας ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερὸν, Dolo vicisti, non vi et armis, I. 212. *m. Sic*, σθένεϊ κατὰ τὸ καρτερὸν ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, III. 65. *f.*

Κάρτος, εος, τὸ, *i. q.* τὸ κράτος. *Sic* τὸν τὸ μέγιστον κάρτος ἔχοντα *edebatur olim* VIII. 2. *m. quod teneri fortasse debebat; at alibi quidem communem vocabuli formam* κράτος *constanter tenent libri omnes.*

Κάρφος, εος, τὸ, Festuca, Palea, Tenue ligni frustulum. κάρφεα *dicit Noster* Bacillos *illos sive* Convolutos tenues cortices, *quos* Cinamomum *vel* Cinamum *vulgo vocamus*, III. 111. *a.*

Κασίη, ης, ἡ, Casia, *odoratus frutex et aroma. Vide lib.* III. *cap.* 110. *tot. et* II. 86. *m. ubi memorantur* σμύρνη καὶ κασίη καὶ τὰ ἄλλα θυώματα πλὴν λιβανωτοῦ.

Κασσίτερος, ου, ὁ, Stannum, III. 115. *m. et f.*

Κάστωρ, ορος, ὁ, Fiber, Castor. ἐνύδριες καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, IV. 109.

Κατὰ, *præpositio, constructa* I. *cum Genitivo, significat*

1) Sub, Subter. ἀφανίζεσθαι κατὰ τῆς θαλάσσης, VII. 6. *m. f.* καταδεδυκέναι κατὰ τῆς θαλάσσης, VII. 235. *a. m.*

2) De, Desuper, Deorsum. ἐῤῥίπτεον ἑωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, VIII. 53. *m. f.* τὸν νέκυν κατὰ τοῦ τείχεος κατακρεμάσαι, II. 121, 3. *m.* κατ' ἄκρης, *vide in* Ἄκρη.

3) κατὰ νώτου, A tergo, I. 75. *f. ubi ms. Vat. quidem* κατὰ νῶτα *præfert. Sed* κατὰ νώτου *usurpavit etiam Thucyd.* III. 108. Κατ' οἴκου, Domi *ediderat Gronov.* VI. 39. *m. consentientibus quatuor probatis codicibus, ubi quidem Wess.* κατ' οἴκους *reposuit.* Κατ' ἄλλων διεξέρχεται *ed. Schæf.* VIII. 98. *f. ubi alii libri omnes* κατ' ἄλλον *præferunt.* οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηίου ἐπισπείσαντες II. 39. *a. interpretatus sum* Adversus victimam; *H. Stephanus*, supra hostiam; *Gronovius*, Circa hostiam.

II. Κατὰ *præpos. frequen-*

tissime cum Accusat. construitur, variâ atque variâ notione, ita quidem ut græca vocula plerumque latinis Circa *aut* Secundum *maxime respondeat, sed ut passim commodius etiam aliis atque aliis modis latino sermone reddatur. Usurpatur autem*

1) *in significando Tempore.* κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, Circa idem tempus, Eodem tempore, III. 131. *f.* κατὰ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον, I. 67. *a.* κατὰ τὸν πρότερον πόλεμον, ibid. κατ' ἀρχάς, Initio, III. 153. *b.* κατὰ Ἄμασιν βασιλεύοντα, ἀλλ' οὐ κατὰ τοῦτον, Regnante Amasi, non hoc regnante, II. 134. *m.* κατὰ τὴν Καμβύσεω νοῦσον (Quo tempore ægrotabat Cambyses) ἐγένετο τάδε, III. 120. *a.*

2) *In significando Loco.* ὡς κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἐγίνοντο, Postquam Ad (Circa, Prope) eum locum venerunt III. 86. *a.* κατὰ τὠυτὸ γίνεσθαι, Unâ esse, IV. 119. *a.* (*ubi quidem intelligitur* In eâdem esse sententiâ.) αἱ ἔχιδναι κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν εἰσί, III. 109. *f.* κατέσχον τὰς νέας κατὰ Ταμύνας, VI. 101. *a.* κατὰ χώρην, In loco, Suo loco. (*vide* Χώρη.) εἶχε κατ' οἴκους, Domi se tenuit, VI. 39. *m. N.* ἐπεὰν κατὰ τοῦτο γένωμαι τοῦ λόγου, Quando ad illum locum (ad illam partem) narrationis meæ pervenero, VI. 19. *a.* Ἰέναι κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς προϊόντας, Ire ad alios, eundem versus locum; *sive* eâdem viâ, qua alii præiverunt, IX. 53. *Similiter*, ἀπέστειλε κατ' αὐτόν, Misit (*eunuchorum fidelissimum*) eâdem viâ qua ille iter direxerat, III. 4. *m.* καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι ἀνέβαινον, Et vestigia hujus legentes adscendebant alii, I. 84. *f. Rectissime forsan dixeris*, κατὰ τοὺς ἄλλους *et* κατ' αὐτόν, *in locis proxime citatis, proprie idem valere ac* κατὰ πόδας (Secundum vestigia) τῶν ἄλλων, *et* κατὰ πόδας αὐτῶν, *qua formulâ utitur Noster* IX. 89. *m.* οὗτος κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων.

Περιῆγον (αὐτὸν) κατὰ τοὺς θησαυρούς, Circumduxerunt illum In thesauros; *sive distributive accipere malueris*, Per thesauros, *qui nempe plures erant regi*, I. 30. *a. Sic* κατοικημένοι κατὰ κώμας, Habitantes in vicis; *sive*; Passim per vicos distributi; I. 96. *a.* (*conf. max num.* 3.)

Subinde usurpatur κατὰ *ubi agitur de uno Loco cum respectu ad alterum locum; ubi latine redditur* Prope, *vel* Ex adverso, E regione. *Sic*, ἡ Πτερίη κατὰ Σινώπην πόλιν κειμένη, I. 76. *a. conf.* II. 148. *a.* II. 152. *a. cum Not.* ὡς δὲ κατὰ τοὺς φυλάσσοντας ἦν II. 121. 4. *a.* παρήισαν κατὰ τοὺς πατέρας, III. 14. *a. cum Var. Lect. et Not. Sic de his qui* In acie stant ex adverso hostium; IX. 27. *extr.* IX. 31. *a. et f.* (*ubi promiscue* κατὰ τοὺς *et* ἐναντία τῶν.) IX. 46. *a.*

3) *In distributione.* ἄποινά ἐστι δύο μνέαι κατ' ἄνδρα, Vi-

Per (In) singulos *vel* ngulis viris, VI. 79. *m.* ἄλλων συμμάχων ἐξελέγε-τ' ὀλίγους, VIII. 113. *N. ubi non idem valet* λίγους *ac nudum* ὀλίγους: κατ' ὀλίγους *h. l. valet* τινὰς ἐξ ἑκάστου ἔθνεος, s de quoque populo, de e genere sociorum. τῶν κπορρίπτουσι κατ' ὀλίγους ἐγχρέων, *id est*, ἀποῤῥαί-νας τῶν κέγχρων τῶν ὠῶν ὀλίγους, Paulatim, Mi-m spargunt ovorum gra-Non multa simul, II.

ubi agitur de eo quod ntaneum, Aptum, Ad-odatum *est ad alterum.* νόμον, secundum legem iorem, I. 61. *a.* VI. 52. τὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους, *a.* ὡς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, commodum erat, I. 30. κατὰ λόγον, Pro ratione, ne habitâ, I. 134. *m.* ιs κατὰ λόγον, Merito, 111. *m.* (*sed* κατὰ τὸν λόγον VII. 96. *a. intelli-* Ob eandem rationem.) τὸ χρηστήριον, Secundum lum, Ex oraculli prae-o, VII. 178. *f.* κατὰ γνώμην ἐμήν, II. 26. *a. Eo-referri possunt formulae modi*: κατὰ ποταμὸν πλέ-πορεύεσθαι, I. 194. *a. et* I. 44. *m. quod idem valet* τὰ τὸν ῥόον τοῦ ποταμοῦ, II. *nempe* Secundum cur-fluvii, Secundo flumine icere. *Item* κατ' οὖρον, Se-cundo vento, Qua flat ventus, IV. 163. *f. N.*

5) *Porro* Κατὰ *cum Accusat. ponitur ubi significatur Modus quo aliquid fit aut sese habet.* κατὰ τοῦτο V. 33. *m. cum aliis interpretatus eram* Sic, *vel* Hoc modo; *at ibi quidem rectius* Propter hoc *intelligetur, ut in Adnot. monui. Sed* κατὰ ταὐτὰ VI. 53. *a.* VI. 31. *f.* V. 4. *a. et* κατὰ τωὐτὸ *haud dubie valent* Eodem modo. *Similiter* κατὰ τὰ, (*jonice pro* κατὰ ταῦτα ἃ) *et brevius etiam* κατὰ (*pro* καθ' ἃ) *valent* Quemadmodum, *pro-prie* Secundum id quod. κατὰ τὰ ἤκουον, II. 99. *a. N.* κατὰ τὰ συνεθήκατο, V. 112. *b. cum Var. lect. conf.* V. 11, *extr. cum Var. lect.* κατὰ ὑπέσχετο πρῶτα, I. 208. *a. consentientibus libris, nisi quod* καθὰ *praefert Arch. Sic iterum omnes* κατὰ ἡμεῖς διαιρέομεν II. 6. *a. et* κατὰ γὰρ ἐποίησε, II. 116. *a. et* κατὰ συνεθήκαντο, III, 86. *a.* (*Confer infra, num.* 9.)

Huic usui adfinis ille est, quo praepositio Κατὰ *ponitur in conferenda una re cum alia, ut* μέγαθος (τῷ δενδρέῳ τούτῳ ἐστὶ) κατὰ συκέην μάλιστα, Magnitudo hujus arboris fere eadem est quae fici, IV. 23. *m.* ποταμοὶ οὐ κατὰ Νεῖλον ἐόντες μεγάθεα, II. 10. *m. f.* κατ' οὐδέν, Quasi nihil, Fere nihil, II. 101. *a. ubi vide Not. Nescio an eodem pertineant* ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. *a. quae verba H. Steph. in ora sui Herodoti his latinis*

reddenda censuit, Frusta salis veluti grumi magni.

6) *Nominibus numeralibus praeposita vocula* Κατὰ Circiter *significat*. κατὰ ἑξακόσια ἔτεα, κατὰ εἰνακόσια, κατὰ τὰ ὀκτακόσια, II. 145. *f.* κατὰ πεντήκοντα ἔτεα, V. 79. *m.* κατὰ τριακοσίας (νῆας), VI. 44. *f.* κατὰ πεντακόσια, VI. 79. *m.* ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους, VI. 117. *a.*

7) *Frequenter apud Nostrum* Κατὰ *designat Objectum quod vulgo dicitur, id est Rem aut Personam de qua quaeritur, aut ad quam pertinet id de quo agitur: quo fit, ut* Κατὰ *idem valeat ac* περὶ *praepositio cum Genitivo aut cum Accusativo constructa.* ἐπειρωτῶν τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, *id est* περὶ τῆς ἀπίξιος, Sciscitans de adventu, *i. e.* de causa cur advenisset, V. 121, 6. *m.* τὰ κατὰ Ῥηγίνους VII. 171. *a.* *sunt* Ea quae de Rheginis (περὶ Ῥηγίνων) memoraverat auctor, τὰ μέλλοντα γενέσθαι κακὰ κατὰ τὸν παῖδα, (*i. q.* περὶ τὸν παῖδα) I. 34. *a.* *Sic* οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας (Quod ad viperas adtinet) ἠπιστάμην γίνεσθαι, III. 108. *a.* κατὰ μὲν τὸν κρητῆρα οὕτως ἔσχε, I. 70. *extr. ubi forsan* τὰ κατὰ *malles; sed eodem modo ait* κατὰ μὲν τὴν Κροίσου ἀρχὴν -- ἔσχε οὕτω, I. 91. *extr.* κατὰ Κᾶρας οὕτω Κρῆτες λέγουσι γενέσθαι, I. 171. *m. f.* τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Κύρου τελευτὴν -- ὅδε μοι ὁ πιθανώτατος λόγος εἴρηται, I. 214. *f.* κατὰ μὲν τὸν ἔρωτα τὸν Ξέρξεω -- τοιαῦτα ἐγένετο 113. *f.*

8) *Frequenter item* Κατ[...]το *significat* Hoc intuitu, respectu, Hoc consilio, [...]*nique* Propter hoc, *ut fere ac* διὰ τοῦτο *valeat*, *gallice dicimus* „Par ra[...] à cela" *pro* „A cause d[...] la." κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, aliam ob causam, I. 14[...] κατὰ τοῦτό μοι δοκέει [...] τὸν γάμον, III. 137. *f.* κατὰ τοῦτο ἀσθενίης, V. [...] κατὰ τοῦτο διαφθείρεσθαι, VI[...] *f.* κατὰ τὴν Λύκου ἐπι[...] ἐν Λυκίοι ἐκλήθησαν, I. [...] *m. non tam* Propter cum [...] *intelligendum, quam* Juxt[...] Cum respectu ad Lyci no[...] *Rursus vero*, ἐμάνθανον [...] ἄλλο μὲν οὐδὲν, (Nullam [...] ob causam,) κατὰ δὲ τὸ [...] τὸ Θεσσαλῶν, VIII. 30. *a.* ἄλλο μὲν οὐδὲν, φοβεόμενο[...] IX. 109. *m. f. Adde* VI. 5[...] 60. *f.* VII. 142. *f.* 16[...] IX. 37. *f. et cet. Notemus* [...]*ro formulas hujusmodi:* [...] τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκ[...] *q.* τῆς τούτου προθυμίης ἕνεκα [...] δὲ κατὰ θεούς τε καὶ ἐμὲ [...] I. 124. *a. m.* οὐ κατὰ τ[...] ἥκειν, Se non Hujus rei [...]tia (Ad hoc, Hoc con[...] venisse, VII. 136. *m.* [...]ιν κατὰ βίον καὶ ὄψις ζη[...] I. 94. *f.* κατὰ λιμὸν ἐκπλ[...]τες, II. 152. *m.*

9) *Ad usum illum*, q[...] *supra* (*num.* 5.) *observavim*[...] *quo* Κατὰ *indicat* Modum aliquid fit, *referendae formulae hujusmodi, ubi* [...]

cum Substantivo, cui praeponitur, vim habet Adverbii, aut ubi graeca praepositio latinae Per *respondet. Sic* κατ' ἡσυχίην, Per otium. I. 9. *f.* κατὰ τάχος, *i. q.* ταχέως, I. 124. *extr.* VII. 178. *a.* κατὰ συντυχίην, Casu, Forte, IX. 21. *a.* 91. *a.* κατὰ δαίμονα, Forte, Fortunâ, I. 111. *a.* κατὰ τὸ ἰσχυρὸν, Per vim, Vi et armis. (*vide sub* Ἰσχυρὸς *et conf.* Καρτερός.) κατὰ τὸ ὀρθὸν *i. q.* ὀρθῶς, VII. 143. *m. f. et id genus alia.*

10) τὸ κατ' ὑμέας, τάδε πάντα ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται, Quantum in vobis erat, hæc omnia a barbaris possidentur; *i. e.* Si per vos stetisset, hæc omnia in barbarorum forent potestate, VII. 158. *m.*

11) κατὰ *praepos. cum verbo composita, subinde a verbo suo separatur; ut,* κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα, IX. 5. *f. Conf.* Κατακαίειν *et* Καταλεύειν.

Καταβαίνειν, Descendere. καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, Descendam in Joniam, *nempe Susis profectus e superiore Asia*, V. 206. *f.* (*Conf.* Ἐσκαταβαίνειν.) *Subinde vero* non *de* Descensu proprie dicto *usurpatur hoc verbum; sed, ubi agitur de homine* qui verba facit, *dicitur ille* καταβαίνειν, In oratione Progredi, Pergere, Convertere se ad aliud quiddam proferendum. λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε αὖτις παραιτεύμενος, His dictis, rursus ad preces se convertit, I. 90. *m.* ἀρχόμενος ἀπ' ἀρχῆς - - κατέβαινε ἐς λιτὰς (Descendit ad supplices preces) καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ κελεύων ἔχειν, I. 116. *extr. ubi ad* καὶ κελεύων *iterum intelligendum* καὶ κατέβαινε κελεύων, *nam et alibi cum participio construitur id verbum. Sic rursus* κατέβαινε λέγων, Perrexit dicere, Postremo dixit, I, 118. *a.* λόγους ἄλλους ἐποιεῦντο, ἐς ὃ κατέβαινον συλλυπεύμενοι τῷ πάθεϊ, IX. 94. *a.*

Καταβάλλειν, 1) Dejicere, Evertere, Prosternere, *variis modis.* καταβαλεῖν αὐτῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν *olim edd.* I. 46. *a. at ibi rectius* καταλαβεῖν *dedere meliores libri.* τὰ οἰκήματα οὐ κατέβαλλε, I. 17. *m.* καταβάλλων τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, VIII. 109. *m.* ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, IX. 63. *m. Metaphorice*, ἐξάρας με ὑψοῦ, - - ἐς τὸ μηδὲν κατέβαλες, In nihilum abjecisti, depressisti, IX. 79. *a.* καταβάλλειν τοὺς χρησμούς, Rejicere oracula, Vim illorum infringere, IX. 77. *a.*

2) καταβάλλειν φάτιν, Spargere rumorem, I. 122. *f.*

3) *Ut apud alios Scriptores* καταβάλλειν ἀργύριον *significat* Deponere, Solvere, Pendere pecuniam, *sic Noster,* II. 159. *f. ait* ἡ λίμνη (Mœridis lacus) ἐς τὸ βασιλήϊον καταβάλλει (Infert in regis ærarium) ἐπ' ἡμέρην ἑκάστην τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων.

Κατάβασις, ιος, ἡ, Descensus *de* monte, VII. 223. *a.*

Καταβιβάζειν, *Transitivum* τοῦ καταβαίνειν, Curare *vel* jubere ut

aliquis descendat, Deducere. *Cyrus* καταβιβάσας τὸν Κροῖσον ἀπὸ τῆς πυρῆς, I. 87. *m.* τοὺς ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι ἐς κοίλην νῆα, VIII. 119. *m.*

Καταβοᾷν τινὸς, Vehementer accusare aliquem, ἀγγέλους καταβωσομένους Λευτυχίδεω περὶ τῶν *etc.* VI. 85. *a.*

Κατάγαιος, ου, ὁ, ἡ, 1) Subterraneus. κατάγαιον οἴκημα, IV. 95. *f.* 96. *a.* οἰκήματα ἔνεστι καταγαια, III. 97. *m.* θησαυροὶ κατάγαιοι, II. 150. *m.*

2) Terrestris, *Hinc* στρουθοὶ κατάγαιοι, Struthiones, IV. 192. *a.* στρουθῶν καταγαιέων δορὰς Φορέουσι προβλήματα, VI. 175. *m. Not.*

Κατάγειν, 1) Reducere, τὸν ἡ Ἀθηναίη κατάγει ἐς τὴν ἑωυτῆς ἀκρόπολιν, I. 60. *f. Sic* In patriam reducere, V. 30. *m.* 31. *a.* VII. 153. *b.* τυραννίδας ἐς τὰς πόλις κατάγειν, V. 92, 1. κατῆγον αὐτὸν VI. 75. *a. commode redditur* Domum revocarunt eum. 2) κατάγειν νέα, Adpellere navem *ad litus*, ὡς εἶδον νέας πολλὰς καταχθείσας ἐς τὰς Ἀφέτας, VIII. 4. *a.*

Καταγελᾷν, Deridere, Irridere, Ludibrio habere, Illudere, *Cum Genitivo*, κατεγέλασε τῶν Σικυωνίων, V. 68. *a. Sed apud Nostrum frequentius cum Dativo.* τῷ ἀγάλματι κατεγέλασε, III. 37. *a.* ἱροῖσι καὶ νομαίοισι καταγελᾷν, III. 38. *a.* Πέρσῃσι καταγελᾷν, III. 155. *a.* ἡμῖν καταγελᾶτε, IV. 79. *m.* VII. 9. *a. N.*

Καταγέλαστος, ου, ὁ, ἡ, Ridiculus, Risum debens. Πέρσας μὴ ποιήσῃς καταγελάστους γενέσθαι Ἕλλησι, VIII. 100. *m.*

[Καταγιάζειν. *Vitiose olim* καταγιαζομένου *legebatur*, I. 202. *a. m. pro* καταγίζειν.]

Καταγίζειν, Incendere odores, *etiam ubi non agitur de sacrificio. Sic* ὀσφραινομένους καταγιζομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου (ἐπὶ τὸ πῦρ) μεθύσκεσθαι, I. 202. *m.*

Sed praesertim in sacris faciendis locus est huic verbo. καταγίζουσι (*scil.* αὐτὰ, *nempe certas victimae partes*) πυρὶ, II. 47. *f.* καταγίζουσι (*nempe* τὸ σῶμα τοῦ βοὸς) ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες· καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν *etc.* II. 40. *f.* θυμιήματα παντοῖα καταγίζουσι, II. 130. *a.* VII. 54. *a. Sic* θυμίημα καταγιζόμενον, I. 198. καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα, I. 183. *m.* ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων, VII. 167. *m. Construitur cum Dativo ejus Dei cujus in honorem incenduntur odores aut crematur victima.* Cyrus rogo imponi jussit Croesum, ἐν νόῳ ἔχων ἀκροθίνια ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὁτεῳδὴ, I. 86. *a.*

Καταγινέειν, *i. q.* κατάγειν. ἐξ ἱροῦ -- τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης καταγινέων, VI. 75. *f.* Revocans (*sicut* κατῆγον, VI. 75. *a.*) *nempe*, simulans se illis veniam dare domum redeundi; ἐξεκάλεε *ait auctor ubi de eadem re agitur*, VI. 79. *a.*

Καταγινώσκειν, Judicare de *ali-*

quo, *vel* contra aliquem. Suspectum habere, Culpare. οὐκ ἐπιτηδέα καταγνόντες κατ᾽ ἐμεῦ, VI. 97. *m.* *Passiv.* καταγνωσθεὶς πρὸς αὐτέων νεώτερα πρήσσειν πρήγματα, VI. 2. *f.*

Καταγνάφειν, *i. q.* καταμύσσειν, καταξαίνειν, Perfodere, Dilacerare. πολλῷ μᾶλλον καταγνάφων (τὰς μήτρας), III. 108. *f.* *ubi olim vulgo* καταγράφων, *paulo ante vero eadem notione ait* ἀμύσσει τὰς μήτρας. Vide *Var. Lect. et Not.*

Καταγνύναι, Frangere, Diffringere. *Praet. Med.* κατέηγα, *jon. pro* κατέαγα. *Hinc* δόρατα κατεηγότα, Fractæ hastæ, VII. 224. *a.*

[**Καταγράφειν**, *vid.* Καταγνάφειν.]

Καταγωγή, ῆς, ἡ, Diversorium, *ubi requiescere et pernoctare possunt iter facientes.* σταθμοὶ καταγωγέων πεντεκαίδεκα, Mansiones diversoriorum quindecim, V. 52. *m. dein vero in fine ejusd. cap.* καταγωγαὶ μέν νυν σταθμῶν τοσαῦταί εἰσι. *Porro* καταγωγὴ *dicitur etiam* Locus quilibet (tectus, *puta*) ubi requiescere possis. *Sic in medio adscensu turrium templi Jovis Beli est* καταγωγή τε καὶ θῶκοι ἀμπαυστήριοι, I. 181. *m.*

Καταδαπανᾷν, Prorsus absumere, ταῦτα τὰ χρήματα καταδεδαπάνητό σφι, V. 34. *f.*

Καταδέειν, Obligare, Vinculis constringere, In vincula conjicere. κατ᾽ ὧν ἔδησαν ἑνὸς αὐτῶν μίτρῃ τοὺς ὀφθαλμούς, Obligarunt oculos, II. 122. *m.* *et mox*, τοῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς, ibid. *f.* καταδήσας τὰς λάρνακας εἶχε ἑτοίμας, Obligatas, Vinculis constrictas arcas in parato habuit, III. 123. *f.* συνέλαβέ σφεας καὶ κατέδησε, Comprehensos in vincula conjecit, III. 143. *m.* τοὺς ἄλλους κατέδησαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* δέσιν, Reliquos vinxerunt supplicio destinatos, V. 72. *f.* *N. collatâ Notâ ad* I. 109. *a.*

Metaphorice, Arguere, Condemnare *aliquem criminis admissi.* ὅσοι μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι, II. 174. *f.* *cui opponitur*, ὅσοι αὐτὸν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, ibid. *paulo ante. Rursus*, ἢν μὲν καταδήσωσι (αὐτὸν) ἐπιορκῆσαι, IV. 68. *m.* *N. et mox ibidem*, ἢν δὲ ἀπολύσωσι.

Καταδέειν, Indigere, Carere, *ut* ἐγὼ καταδέω τουτου *significet* Hoc mihi deest. *Quo spectant locutiones hujusmodi:* ἡ ἐς Πίσαν ἐξ Ἀθηνέων ὁδὸς καταδεῖ (*sive* καταδέει) πεντεκαίδεκα σταδίων ὡς μὴ εἶναι πεντακοσίων καὶ χιλίων, II. 7. *b.* ἕνδεκα μυριάδες ἔσαν, μιῆς χιλιάδος καταδέουσαι, IX. 30. *a.* ὥστε τριήκοντα μυριάδων, καταδεουσέων τεσσέρων, -- μηδὲ τρεῖς χιλιάδας περιγενέσθαι, IX. 70. *f.* πυραμίδα εἴκοσι ποδῶν καταδέουσαν τριῶν πλέθρων, II. 134. *a.* *Videri poterat etiam Impersonaliter positum hoc verbum eâdem notione*, VIII. 82. *f.* δύο γὰρ νεῶν κατέδεε ἐς τὸν ἀριθμόν: *sed ibi e superioribus verbis repetendus est Nominativus*, τὸ ναυτικὸν κατέδεε *etc.*

Καταδεικνύειν, *unde Aor. pr.* καταδέξαι, Monstrare, Ostendere, Docere. τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες, I. 163. *a.* ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες, I. 171. *m.* Νεκῶ βασιλῆος πρώτου καταδέξαντος, *scil.* Λιβύην ἐοῦσαν περίῤῥυτον, IV. 42. *a. Passivum:* ἐκ τόσου κατεδέδεκτο ἐοῦσα οὐδὲν χρηστή, VII. 215. *f.*

Κατάδηλος, ου, ὁ, ἡ, Manifestus, Compertus. ἐγένετο κατάδηλος (ὁ μάγος) τρόπῳ τοιῷδε, III. 68. *a.* ἢ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησε III. 88. *m. f.*

Καταδιδοῦν *vel* **Καταδιδόναι**, Defluere, Influere, Sese exonerare. ἡ Προποντὶς καταδιδοῖ (*i. q. aliás* ἐκδιδοῖ) ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, IV. 85. *f.*

Καταδικάζειν, Condemnare. σεωυτοῦ καταδικάζεις θάνατον, I. 45. *m.*

Καταδοκέειν, Existimare, Cogitare, Opinari. ἤκουε τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, I. 22. *m.* c. 79. *m. f.* VIII. 4. *a.* οὐ γὰρ ἄν κοτε κατέδοξα ἔνθα ἦν, Numquam exputare potuissem unde ille esset. I. 111. *f.* εἰ ἐστὶ τὸν καταδοκέω ἐγὼ, *nempe* εἶναι αὐτὸν, Si hic is est, quem ego puto illum esse, III. 69. *a.* πάγχυ σφίας καταδόξας -- ταῦτα ποιέειν, III. 27. *a. m.* πάγχυ σφίας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας, VI. 16. *f.* καταδόξας σφίας ἐθελοκακέειν, VIII. 69. *f.* IX. 57. *a. Reperitur cum Dativo constructum hoc verbum, loco Accusativi ut:* τοῖσι κατεδέκεον νεοχμὸν ἄν τι ποιέειν, Quos suspicabantur novum quidpiam molituros, IX. 99. *f.*

Καταδουπος, ου, ὁ. Sonitus corporis ex alto decidentis. *Hinc* οἱ Κατάδουποι, Cataractæ Nili, II. 17. *a.*

Καταδουλοῦν, In servitutem redigere VI. 109. *a. m. et alibi. Item in Medio, activa notione.* καταδουλούμενοι τὴν μητρόπολιν, VII. 51. *m.* VIII. 23. *a.*

Καταδραμεῖν, *vide* Κατατρέχειν.

Καταδρέπειν, Demetere, Destringere. τῶν δενδρέων τὰ φύλλα καταδρέποντες, VIII. 115. *a. m.*

Καταδύειν *et* **Καταδύνειν**, 1) *Active*, καταδῦσαι, Demergere. τοὺς γαυλοὺς καταδύσας, VI. 17. *m. N.* κατέδυσε τὴν νῆα, VIII. 87. *f. et* 88. *m. et* 90. *a. m.* ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νεὸς, VIII. 90. *m. Hinc Passivum:* ἡ Ἀττικὴ νηῦς κατεδύετο, VIII. 90. *a.*

2) *Notione intransitiva*, Subire, Submergi: καταδύνων ἐς ὕλην, Inter fruticeta se abscondens, IX. 37. *m.* κατὰ τῆς θαλάσσης καταδεδυκέναι τὴν νῆσον, Mari submersam fuisse insulam, VII. 235. *a. m.*

Καταείδειν, Incantare. καταείδοντες τῷ ἀνέμῳ Incantationibus placantes ventum, VII. 191. *a. N.*

Καταζευγνύναι, Adstringere, Constringere. εἰ ὑπ' ἀναγκαίης κατεζεύχθη, VIII. 22. *m.*

Καταθορέειν, *i. q.* καταθρώσκειν, Desilire. (*conf.* Ὑπερθορ.) καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, III. 86. *f.*

Καταθρώσκειν, Desilire, καταθρώσκοντα τὴν αἱμασιὴν, VI. 134. *f.*

Καταθύειν πρόβατα, Mactare pecudes (*comedendi causâ*), VIII. 19. *m. f.*

Καταθύμιος, *ἴη*, *ιον*, *i. q.* θυμήρης, κατὰ θυμὸν ἐὼν, Gratus, Acceptus, Animi sententiæ et desiderio nostro respondens. ἐούσης ταύτης (τῆς γυναικός) οἱ καταθυμίης, V. 39. *a. m.* Μαρδονίῳ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι, IX. 45. *m.*

Καταιδέεσθαι, Revereri, τὰ μὲν καταιδεόμενος ἡμᾶς, τὰ δὲ καὶ δειμαίνων, III. 72. *m.* καταιδεόμενοι οἱ φύλακες ἄνδρας τοὺς Περσέων πρώτους, III. 77. *m.*

Καταινέειν, Collaudare, Comprobare, Consentire, τοῦτον καταινέουσι βασιλέα σφίσι εἶναι; I. 98. *a.* καταινέσαντος ἐπὶ τούτοισι τοῦ παιδός, III. 53. *f.* ἡμεῖς οὐ καταινέσαμεν, ἀλλ' ἀπείπαμεν, IX. 7, 1. *m.* τέλος δὲ καταίνεον, IX. 33. *f.* καταινέουσι καὶ ταῦτα, Etiam in hanc conditionem consenserunt, IX. 34. *f. pro quo mox* συνεχώρεόν οἱ, *cap.* 35. *a.*

Καταιρέειν, *jon. pro* Καθαιρεῖν, 1) *i. q.* αἱρέειν, Capere, *nempe* Capere et abducere aut auferre, τὴν πέμπτην τῶν νεῶν κατεῖλον διώκοντες. VI. 41. *a.* *ubi mox*, καὶ τοῦτον ἅμα τῇ νηὶ εἷλον. *Hinc Passivum:* εἰ τὰ χρήματα καταιρεθείη τὰ ἐκ τοῦ ἱροῦ, V. 36. *m.* *Et Medium:* φθάνει τὰ τόξα καθελόμενος, Rapit, Capit sibi arcum, Prehendit arcum; III. 78. *a. ubi mox*, τῷ τὰ τόξα ἀναλαβόντι, *de eodem homine.*

2) Tollere, Evertere *imperium vel potentiam alicujus*, Profligare, Debellare *hostem*, E medio tollere. καταιρήσειν Κῦρόν τε καὶ τὴν Περσέων δύναμιν, I. 71. *m.* Κῦρος τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, I. 95. *a.* Ἀστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται, I. 124. *f.* μὴ καταιρέειν ἀλλήλους, II. 147. *m.* ἐνεγράφησαν ἐν τοῖσι τὸν βάρβαρον κατέλουσι, VIII. 82. *m.* *Inde Passivum:* ἡ Ἀστυάγεω ἡγεμονίη καταιρεθεῖσα, I. 46. *a.* τῆς Δαρείου δυνάμιος καταιρεθείσης, IV. 137. *m.* Ἀπρίεω ὧδε καταραιρημένου, II. 172. *a.* τὴν Εὐρυσθέος ὕβριν κατείλομεν, Eurysthei injurias sustulimus, Finem illarum fecimus, IX. 27. *a. m.*

3) *Notabilis locus est*, μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι, VII. 50, 2. *m. ubi ego quidem, recordatus vocab.* πρήγματα *frequenter apud Nostrum idem valere ac* δύναμις, ἡγεμονίη, ἀρχὴ, (*veluti* I. 46. *a. et* VII. 50, 2. *a. proxime ante eum locum de quo quaerimus,*) *verbum* καταιρέειν *eâdem notione acceperam qua illud apud eundem Nostrum frequentatum paulo ante* (*sub num.* 2.) *vidimus, ut hoc dicat Herodotus*, Magna imperia, Magnam potentiam, *non nisi magnis* cum periculis Everti posse. *At alii, iidemque doctissimi viri, quos in Adnot. ad loc. cit. laudavi, sicut* ἀγῶνα *vel* ἀγώνισμα καθαιρεῖν *interdum significat* Pera-

gere, Feliciter conficere certamen, *quam in sententiam etiam ipse Herodotus noster*, IX. 35. *a. composito verbo* συγκαταιρέειν *utitur, sic* μεγάλα πρήγματα. καταιρέειν *hoc loco*, Peragere, Conficere res magnas, *intelligunt.*

Καταιτιᾶσθαι, Accusare, Inculpare. ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι, V. 92, 3. *f.*

Κατακαίειν, Comburere, Cremare. κατακαίουσι τοὺς μάντιας, IV. 69. *b.* κατὰ μὲν ἔκαυσαν Δρύμον πόλιν, κατὰ δὲ Χαράδρην, VIII. 33. *a.* κλίνας -- καὶ κιθῶνας, νηήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε, I. 50. *m.* ἐπεί τε κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηός, I. 50. *f.* τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ἱρῶν, VI. 101. *f.* ζῶντα κατακαυθῆναι, I. 86. *a. m.* ἡ οἰκίη κατεκάη πᾶσα, IV. 79. *a.* τὸν νηὸν κατακαέντα, I. 51. *a.*

Κατακαλυψάμενος, Tegens faciem, Velata facie, (quod alias συγκαλυψάμενος), VI. 67. *f.*

Κατακεῖσθαι, Decumbere. κατεκέατο, (*jon. pro* κατέκειντο) ὀφθαλμιῶντες, VII. 229. *a.*

Κατακερτομέειν, Mordacibus verbis uti. κατέχαιρέ τε καὶ κατεκερτόμεε λέγων *etc.* I. 129. *a.* πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν, II. 135. *extr.*

Κατακηροῦν, Cerâ obducere, Cerâ circumlinere. κατακηρώσαντες τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, I. 140. *a.* κατακεκηρωμένον τὸ σῶμα, IV. 71. *a.*

Κατακλᾶν, Frangere. τὰ δόρατα κατέκλων, IX. 60. *m. f.*

Κατακλίνειν, Jubere recumbere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα, I. 126. *m.*

Κατάκλισις, ιος, ἡ, (τοῦ γάμου), Nuptiarum celebratio, VI. 129. *a. N.*

Κατακοιμᾶν et Κατακοιμίζειν, 1) *Notione transitiva*, Sopire, Cubitum mittere, Curare ut aliquis cubet vel pernoctet. ξεῖνόν τινα κατεκοίμησε ἐς Ἀμφιάρεω, *non ipse* pernoctavit, *ut temere in latina nostra versione scriptum est, sed* Peregrino alicui persuasit ut is *sui causa* in Amphiarai ædem cubitum iret, VIII. 134. *m. ubi alii quidem plerique* κατεκοίμισε. *Vide Var. et Not.*

2) *Notione intransitiva*, Dormire, Dormiendo transigere tempus, αὐτοῦ κατακοιμήσαντος τὴν φυλακὴν, Quum vigiliam dormiendo transegisset, VIII. 134. *m. et mox iterum* τὴν φυλακὴν κατακοιμήσαντα, *consentientibus utrobique ceteribus libris omnibus; ubi tamen* κατακοιμισ. *corrigunt docti viri, coll. Xenoph. Mem. Socr.* II. 1, 30.

Passiv. Κατακοιμᾶσθαι, Cubare, Cubitum ire, Dormire. κατακοιμηθέντες ἐν τῷ ἱρῷ, I. 31. *f.* ὃς ἂν ὑπαίθριος κατακοιμηθῇ, IV. 7. *m. Sic* ἐγκοιμηθῆναι, VIII. 134 *extr.*

Κατακοντίζειν, Jaculis confodere. Κατακοντιεῖ σφέας, Telis conficiet illos, IX. 17. *m.*

Κατακόπτειν, 1) Cædere, Occidere. κριὸν κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες, II. 42. *f.* τῶν παίδων ἕνα κατακόψαι, I. 73. *f.* τοὺς καταφυγόντας κατέκοψε, VI. 75. *f.* ὑπὸ Θρηΐκων κατακοπέντας κατ' οὐδέν, IX. 89. *f.*
2) Minutatim concidere. *Hinc*

κατακοπεὶς, Misere concisus, Dilaniatus, *sed etiam hunc civus*, VIII. 92. *a.* 3) κατακόπτειν χρήματα, Cudere nummos, III. 96 *extr.*

Κατακούειν, *idem fere quod* ὑπακούειν, Dicto audientem esse, Parere. Ἀράβιοι οὐδαμὰ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσῃσι, III. 88. *a.* *Conf.* Κατήκοος.

Κατακρατέειν, *absolute*, Vincere, Victoriam reportare. κατακρατήσαντα πολλὸν, Ingenti reportata victoria; Postquam longe superior discesserit, VII. 168. *m.* ὁ Πηνειὸς τῷ οὐνόματι κατακρατέων ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους (ποταμοὺς) εἶναι ποιέει, Penei nomen victoriam obtinet, (manet,) reliqui fluvii nomina sua amittunt, VII. 129. *m.*

Κατακρεουργέειν, In frusta concidere veluti carnes. ἐς τοῦτο ἀντεῖχε μαχόμενος ἐς ὃ κατεκρεουργήθη ἅπας, VII. 181. *a. N.*

Κατακρίνειν, Decernere adversus aliquem, Condecorare. *Nullo aut incerto regimine*, ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, κατέκριναν, ὡς τὴν φυλακὴν κατακοιμήσαντα, τῆς ὄψιος στερηθῆναι IX. 93. *m.* *Cum Dativo*, *sicut* καταγελᾷν, καταδοκεῖν, *et id genus alia*, *quæ vulgo cum Genit. construuntur.* κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων, II. 133. *f.* τοῖσι κατακέκριτο θάνατος, VII. 146. *m.*

Κατακρύβειν, Abscondere, *i. q.* κατακρύπτειν, *si fides codici Med. et ex eadem familia aliis*, *in quibus* V. 92, 4. *m.* *scribitur* τὸ παιδίον φέροντα ἀποκρύβει -- ἐς κυψέλην. *Passim quidem Etymologus verbum* κρύβω, *idem ac* κρύπτω *valens*, *adnotavit.*

Κατακυλίειν, Deorsum volvere, κατακυλισθῆναι, Prolabi, Decidere, V. 16. *m. f.*

Καταλαβέειν *et* Καταλαμβάνειν, *Præt.* καταλελάβηκα. *Aor.* 2. κατέλαβον. *Fut.* καταλάμψομαι. *Aor. pr. Pass.* κατελάμφθην. *Omisso vulgatissimo hujus verbi usu, quo* καταλαμβάνειν τινα *is dicitur* Qui aliquem *aliquo in loco* Deprehendit, *aut*, Facientem *quidpiam* Offendit; *notabimus usus nonnullos Herodoto præ cæteris familiares. Scilicet*

1) τοῦτο καταλαμβάνει ἐμὲ, *aut* καταλαμβάνει ἐμὲ ποιεῖν *aut* πάσχειν τοῦτο, *significat* Hoc mihi accidit; Accidit mihi ut hoc faciam *aut* patiar. οἷα καταλελαβήκεέ μιν, III. 42. *extr.* εἰ σφέας αἰεὶ καταλάμψεται μὴ ἀποδέκεσθαι, IV. 33. *m. f.* εἰ ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι, IX. 60. *f.* εἰ μὴ κατελάμβανε τοὺς αἰελούρους τοιάδε, II. 66. *a. et mox*, θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελούρους, ibid. *m.* τοῦ τὸν πατέρα κατέλαβε πρῆγμα τοιόνδε, IX. 93. *a.* ἢν σφεας καταλαμβάνῃ οἷά περ (αὐτοὺς) κατέλαβε, Si eis accidisset id quod nunc accidit, IX. 104. *a.* *Sic* ἐσήμαινε Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα, Mardonio significavit ea Quæ acciderunt, IX. 49. *a.* πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν (*scil.* αὐτοὺς) συμφορὴν, IV. 161. *a.* ὅσα φυγόν-

τας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπίδοξα καταλαμβάνειν, IV. 11. *f. N.* (*conf.* Ἐπίδοξος.) τοῦτον κατέλαβε κεῖσθαι *etc.* IX. 105. τοῦτον κατέλαβε εὐτυχίη τις, III. 139. *m.* Ἰνταφέρνεα κατέλαβε -- ἀποθανεῖν αὐτίκα, III. 118. *a.* Στησαγόρεα κατέλαβε ἀποθανεῖν ἄπαιδα, VI. 38. *b. conf.* IX. 75. *f.* σφέας κατέλαβε ἐκλιπεῖν τὴν χώρην ὑπὸ ὀφίων, IV. 105. *a. Sic,* τὸν Κίμωνα κατέλαβε φυγεῖν, VI. 103. *a.* καταλελάβηκε ἐμὲ -- τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκφῆναι, III. 65. *a. præeunte H. Stephano* (*in ora sui Herodoti*) *interpretatus sum* Eo redactus sum ut id apud vos efferam; *Valla reddiderat* Cogor efferre: *fortasse satis fuerat*, Incedit mihi in animum, *qua notione aliâs dicitur* ἐπῆλθέ μοι: *sed tamen major quædam vis inest isti formulae* καταλελάβηκέ με, *veluti si latine impersonaliter diceres* Invasit me, *id est,* Impetus invasit animum meum. *Commode Larcherus:* „je „ne puis m'empêcher."

2) *Frequenter item apud Nostrum*, Καταλαμβάνειν *significat* Inhibere, Continere, Cohibere, Coërcere. *Sic* καταλαβεῖν (*perperam olim* καταβαλεῖν) αὐξανομένην τὴν δύναμιν Κύρου, I. 46. *a. ubi vide Not.* δυναμένους οὐκέτι καταλαβεῖν τὸ πῦρ, I. 87. *a.* (*pro quo est* τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι, I. 86. *f.*) κατελάμβανε τοὺς Αἰγυπτίους, II. 162. *a.* (*id est,* κατέπαυε λόγοισι, ibid.) ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτόν, III. 36. *a.* τούτοισι αὐτὸν κατελάμβανε, His verbis eum inhibere conatus est, III. 52. *f.* καί σφεας Ἀλέξανδρος κατέλαβε, V. 21. *m. id est* ἐπίσχε, *interprete Suida; nempe,* Continuit illos; Inhibuit illorum inquisitionem: *quo pertinet quod mox ibidem subjicitur,* ὁ τῶν Περσέων θάνατος οὕτω καταλαμφθεὶς ἐσιγήθη, Persarum cædes ita silentio compressa est. ἐρίζοντας Δαρείῳ κατελάμβανε, III. 128. *a. et* καταλαμβάνειν τὰς διαφοράς, Inhibere, Componere lites, VII. 9, 2. *m. N.* οἱ Θηβαῖοι κατελάμβανον τὸν Μαρδόνιον, Inhibuerunt *ulterius progredi volentem*, IX. 2. *a. N.*

3) ἀναγκαίῃ καταλαμβανόμενος, Necessitate adstrictus, II. 65. *a.* πίστι τε καταλαβόντες (αὐτούς) καὶ ὁρκίοισι, IX. 106. *f. et mox iterum* τούτους δὲ καταλαβόντες ὁρκίοισι, *ibid. quemadmodum etiam legendum videtur*, III. 74. *a. ubi vulgo simplex verbum* πίστι τε λαβόντες καὶ ὁρκίοισι.

4) Καταλαβέσθαι, Sibi sumere, Occupare, Capessere. τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κατελάβοντο, τουτέων μνήμην ποιήσομαι, Quæ alii sibi (*commemoranda*) non sumserunt, Quæ alii non occuparunt, hæc ego commemorabo, VI. 55. *extr.* Μιλτιάδεα καταλαμψόμενον τὰ πρήγματα ἀποστέλλουσι, Miltiadem ad Capessendum (Suscipiendum) imperium miserunt, VI. 39. *a.*

5) *Vitiose olim* κατειλημμένος *legebatur*, *pro* κατειλυμένος, II. 8. *m.* *et* κατειλημμέναι *pro* κατειλημέναι, IX. 70. *f.*

;, ου, ὁ, Inhibendus,
lus, Coërcendus, πρίν
ιρ/άσασθαί μιν κακὸν,
εος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ,
xtr.
ommemorare, prae-
Plura sunt quae Or-
xplicate commemo-
uque subinde latinis
ensere, Enarrare,
rddi potest. ἡ κατα-
ᾶσα χώρη, IV. 28.
γων τῶν Σκυθέων
ην, IV. 83. m.
καταλεχθέντα, Fe-
uæ commemoravi,
f. τούτων οὐδὲν τῶν
, IV. 114. m. f.
ν καταλεχθέντων πο-
V. 50. a. ἐθνέων,
a. VII. 115. f. ὁ
υτέων καταλεχθεὶς,
ι. f. τῶν κατέλεξα
ιονεύειν αὐτὴν, VII.
VI. 109. extr. VII.
ούτους τοὺς βασιλῆας
νους ὀρθῶς ὑπὸ Ἑλ-
um regum quorum
recensetur a Græ-
53. a. καταλέγοντι
ιεὶ πατέρας, ibid. f.
i. q. γενεηλογήσει) ἑωυ-
ιν, A matre genus
etet, I. 173. f.
: καταλεγόμενος τὴν
ην, Vit. Hom. c. 21. m.
olim τάδε καταλεγό-
itur, VI. 53. a. pro
bat κατὰ ταυτὰ λε-

olere, Comminuere.
d solem siccatas κα-
omminuunt in pul-
. 172. a.

Καταλείπειν, Relinquere. ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, τὴν στρατιὴν καταλείπεσκε (relinquere consueverat) ἐν τῷ προαστείῳ, IV. 78. m. καταλελειμμένος τοῦ ἄλλου στρατοῦ, De reliquo exercitu *ibi* relictus (*custodiendae Joniae causâ*) IX. 96. *m. f.*

Καταλεύειν, *i. q.* καταλιθοῦν, Lapidibus obruere, Lapidare. τούτους ἐξαγαγόντες κατέλευσαν, IV. 167. *a. et mox* οἱ Φωκαιέες καταλευσθέντες ibid. *Rursus* ἐξαγαγόντες κατέλευσαν, V. 38. *a.* περιστάντες Λυκίδεα κατέλευσαν, IX. 5. *m. et mox* κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα, ibid. *f.* τὸν παῖδα ἐν ὀφθαλμοῖσι τοῦ πατρὸς κατέλευσαν, IX. 120. *extr.*

Καταλιμπάνειν, *i. q.* καταλείπειν, Relinquere. εἰπόντες ὅτι οὐ καταλιμπάνουσι (αὐτὸν) ἢν ἐθέλοι συμπλέειν, Vit. Hom. 19. *f.*

Καταλίσκειν, Deprehendere *reum*, Convincere *delicti*. *Suspectum verbum, quod olim legebatur*, II. 174. *m. f. Vide* Ἁλίσκειν.

Καταλλάσσειν, Pacem conciliare *inter Litigantes*. Κορίνθιοι καταλλάξαντες, *nempe* τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς Πλαταιέας *vel* πρὸς τοὺς Πλαταιέας, VI. 108. *m. f. sic* Κορίνθιοι καταλλάξαντες (*nempe*, Hippocratem et Syracusios) VII. 154. *f.* κατήλλαξάν σφεας οἱ Πάριοι, V. 29. *a.*

Καταλλάσσεσθαι, Reconciliare se cum alio, Dirimere suas lites. καταλλάσσεσθαι τάς τε ἔχθρας καὶ τοὺς κατ' ἀλλήλους ἐόντας πολέμους, VII. 145. *a.*

Minus recte olim ἀλλὰ κα-

ταλλάσσεσθε *legebatur* VIII. 140, 1. *f.* *pro* ἀλλὰ καταλύσασθε.

Καταλογέειν, *vide* Κατηλογέειν.

Καταλύειν, Dissolvere. *Mitiorem in partem, idem valet ac* Dimittere. καταλύειν τὸν στόλον, Solvere (Missam facere) expeditionem, Dimittere exercitum, VII. 16, 2. *a.* τῶν ἄλλων καταλελυμένων στρατηγῶν, Dimissis reliquis ducibus, VI. 43. *a.* *Sic* καταλύσας τὴν διδασκαλίαν Dissoluto (Omisso) ludo literario, *Vit. Hom.* 6. *f.* *Sed et tristiorem in partem; ut idem valeat ac* Evertere, Tollere, Delere. ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιλητην, I. 54. *a.* μεγάλην ἀρχὴν καταλύσαι, I. 53. *f.* 91. *m.* ἰσοκρατίας καταλύοντες, Tollentes juris æquabilitatem et libertatem civitatum, Tollentes respublicas, V. 92, 1. *a.* *Sic* τὴν βουλὴν καταλύειν, V. 72. *a.* *non nude significat* Dimittere senatum, *sed* Tollere senatum, Munus abrogare senatoribus. *Conf.* Καταπαύειν.

Construitur etiam hoc verbum cum Accusat. personae et Genit. rei. Hinc in Passivo obtinet formula hujusmodi, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν, Exuti sunt imperium, Amiserunt imperium, I. 104. *f.*

Medium Καταλύσασθαί τινι, *i. q.* καταλύειν τὴν ἔχθρην πρός τινα, Deponere bellum cum aliquo, Pacem cum aliquo componere. καταλύσονται τῷ Πέρσῃ, IX. 11. *m.* *Et omisso dativo, sed subintellecto:* ἀλλὰ καταλύσασθε (*nempe* τῷ βασιλέϊ.) παρέχει δὲ ὑμῖν κάλλιστα καταλύσασθαι (αὐτῷ), VIII. 140, 1. *f.*

Sed et καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας, Deponere mutuas inimicitias, In gratiam redire, VII. 146. *a.* *Conf.* προκαταλύειν.

Καταλύσας *perperam olim legebatur* VI. 140. *a.* *pro* κατανύσας.

Καταμανθάνειν τὴν βασιλέος στρατιὴν, Observare, Explorare exercitum regis, VII. 146. *a.*

Καταμαργέειν, *jon. pro* καταμαργᾶν *vel* καταμαργαίνειν, Insanire. φθόνῳ καταμαργέων, Livore insaniens, VIII. 125. *a.* *ubi olim* καταμαρπτέων. *Vide Var. Lect. et Not.*

[Καταμαρπτέειν, *vide* Καταμαργέειν.]

[Καταμάχεσθαι, *vulgo interpretantur* Prælio vincere, Debellare, *Vitiosa vero est codicis nostri F. scriptura,* οὗτοι ἀπίκαται καταμαχησόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου, VII. 209. *m.* *pro* οὗτοι ἀπίκαται μαχεσόμενοι.

Καταμεθύειν, Inebriare. τούτους καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν, I. 106. *m.*

Καταμετρέειν (σῖτον) τοῖσι ἐπικούροισι, Metiri frumentum (Certum frumenti demensum præbere) *auxiliaribus*, III. 91. *f.* *quo de loco vide omnino quae infra sub voc.* Μυριάς *notamus.*

[Καταμήκης, *vocab. vitio creatum, quod interpretantur* Longus, Oblongus. *Nempe* καταμήκεα ξύλα παχέα *perperam olim le-*

ιν IV. 72. *m. pro* κατὰ ἤκεα *etc.*
ύειν, Indicare, Signifi-
στήλη καταμηνύει διὰ γραμ-
ι τοὺς οὔρους, VII. 30.

ύησθαι, Luctu squalere,
ctu et squalore esse, VI.
:.
ύσσειν, Fodicare, Consau-
, Lacerare. μέτωπον καὶ
αταμύσσονται, IV. 71. *m.*
ἀμύσσειν.
ύειν, Constipare. καταναί-
τὴν γῆν, VII. 36. *f. N.*
eram a themate καταναί-
epetiit H. Steph.) Conf.
σσειν.
ν, Coacervare, Cumu-
adgerere et deponere.
ιτοῦ τριηκόσια τάλαντα κα-
ις ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίησε,
7. *extr.*
ειν, Distribuere. τοὺς δή-
ατένεμε ἐς τὰς δέκα Φυλάς,
. *f.*
ιν, Nutu concedere, Ad-
, Concedere. αἴνων κα-
ι, IX. 111. *a.*
ν, Contra, E regione.
Genitivo: καταντίον αὐ-
ΙΙ. 103. *m. f.* τὸ δ' ἐστὶ
δος καταντίον, VI. 118. *f.*
ν καταντίον τῆς ἀκροπό-
χθον, VIII. 52. *a. Item*
Dativo: Ἀβύδῳ καταντίον,
3. *a.*
ν, Perficere. κατανύσαι
ροχαίμενον δρόμον, VIII.
. *Et, subintellecto accu-*
τὴν ὁδὸν Conficere, Ab-
e viam, Pervenire. νηὶ
ιάδας ἐς Λῆμνον, VI. 140.
ubi olim καταλύσας.

Καταπακτός, ἡ, όν, *i. q.* καταπηκτός, Depactus. θύρην καταπακτὴν, V. 16. *m. et f. interpretatur Portus fere cum Valla,* Januam bene compactam e firmiter obseratam; *Gronovius* Depactam januam; *nos* Plicatilem, *quod vereor ne non satis sit. Videtur Herodotus* januam *dicere* non erectam, *sed* humi stratam, et ita compactam, ut, quando clausa erat, cum reliquo tabulato in eodem plano esset.

Καταπατέειν, Conculcare, Pedibus conterere. καταπατηθῆναι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, VII. 173. *m. f.* κατεπατέοντο ὑπ' ἀλλήλων, VII. 123. *f.*

Καταπαύειν, Sedare, *et idem fere ac* καταλύειν, Evertere, Finem facere, Delere. καταπαύσαντα τὴν ἑωυτοῦ μεγάλην ἀρχὴν, I. 86. *a.* καταπαύσοντα τὴν Κύρου δύναμιν, I. 90. *f.* καταπαύσας Τυφῶνα, II. 144. *f.* τοὺς τυράννους κατέπαυσε, V. 38. *m.* καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους, IV. 1. *m.* καταπαῦσαι Δημάρητον τῆς βασιληΐης, VI. 64. *m.*

Passiv. Ἀστυάγης οὕτω τῆς βασιληΐης κατεπαύσθη, I. 130. *a.* Λευτυχίδης Δημαρήτου καταπαυσθέντος διεδέξατο τὴν βασιληΐην, VI. 71. *a.* ἡ πρόμαντις ἐπαύσθη τῆς τιμῆς, Abrogatum illi est munus, VI. 66. *extr.*

Κατάπαυσις, ιος, ἡ, Eversio, Finis impositus, Abrogatio *imperii.* τυράννων κατάπαυσις ἐγένετο, V. 38. *m.* κατὰ Δημαρήτου τὴν κατάπαυσιν τῆς βασιληΐης, VI. 67. *a.*

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, Bolis, Plumbum exploratorium. κατεὶς καταπειρητηρίην, II. 5. *f.* 28. *f.*

Κατάπερ, *jon. pro* καθάπερ, Quemadmodum, II. 131. *a.* 144. *a.* 145. *a.* 148. *f. et saepe alibi.* κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Perinde ac si singuli populi essent, I. 170. *f.* κατάπερ ἐν Θήβῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, Prorsus eodem modo quo Thebis, I. 182. *a.*

Καταπετᾶσθαι, Καταπέτεσθαι *et* Κατίπτασθαι, Volando descendere. τὰς ὄρνιθας καταπετομένας, III. 111. *f. ubi alii* καταπταμένας, *alii vulgo* καταπετομένας.

Καταπηγνύναι, Depangere. σκόλοπας περὶ τὸ ἕρκος κατέπηξαν, IX. 97. *f.* στήλη καταπεπηγυῖα, VII. 30. *f. Conf.* Καταπηκτός.

Καταπλάσσειν, Illinere, Oblinere. *Cum duplici Accusat* τοῦτο παχὺ ἐὸν καταπλάσσονται πᾶν τὸ σῶμα, Hac massa oblinunt totum corpus, IV. 75. *f. Cum Accus. et Dativo.* κατ' ὧν ἔπλασε τοὺς ὀφθαλμοὺς (τοῦ κροκοδείλου) πηλῷ, II. 70. *m.* κατ' ὧν ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ, II. 85. *a.*

Καταπλαστύς, ύος, ἡ, Id quod illinitur, Cataplasma, IV. 75. *f.*

Καταπλέειν, 1) *i. q.* simplex πλέειν, Navigare *aliquo.* καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίην, I. 165. *a.* εἴτε καταπλέωσι ἐπ' Ἑλλησπόντου, IX. 98. *a.*

2) καταπλέειν τὸν ποταμὸν *videtur idem significare quod alibi* κατὰ ποταμὸν *sursum vel* πορεύεσθαι. (*vide supra*, Κατὰ *num.* 4.) *Sic* ἐς Βαβυλῶνα καταπλώοντες τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, Secundo flumine Euphrate navigantes Babylonem; Euphrate fluvio Babylonem descendentes, I. 185. *m. nam quod ibi vulgo legitur* καταπλώοντες ἐς τὸν Εὐφρήτην, *id ferri nullo pacto potest, et haud dubie abjicienda vocula* ἐς *est, quae e praecedentis verbi terminatione temere irrepsit. Conf.* Καταπλώειν.

Καταπλέκειν, 1) Implicare. μὴ καταπλέξαι Τιμόξεινον προδοσίῃ, Timoxenum non implicare proditionis crimine, Proditionis litem ei non intentare, VIII. 128. *f. ubi alii vulgo* καταπλῆξαι. *Vide. Var. Lect. et Not.*

2) καταπλ. τὴν ζόην, Complicare *sive* Pertexere, *id est*, Finire vitam (*conf.* Διαπλέκειν) οὐκ εὖ τὴν ζόην κατέπλεξε, IV. 205. *a. idem quod* ἀπέθανε κακῶς, ibid. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, Postquam finem fecit dicendi, VIII. 83. *b.*

[Καταπλήσσειν, Metu percellere. *Hinc* καταπλῆξαι *olim* VIII. 128. *f. sed perperam positum pro* καταπλέξαι.]

Καταπλουτίζειν, Ditare, Divitem reddere. φὰς αὐτοὺς καταπλουτιεῖν, VI. 132. *m.*

Καταπλώειν, *i. q.* καταπλέειν, Navigare *aliquo.* καταπλώσαντες μακρῇ νηῒ ἐς Αἶαν, I. 2. *m.* ἐς τοὺς Ἕλληνας καταπλώσας, VII. 194. *f.* ἀνωτέρω Σάμου μὴ καταπλῶσαι, VIII. 132. *f.*

Item, nullâ mentione factâ loci quo quis navigat: ὁλκάδι καταπλώσας πλήρεϊ ἀνδρῶν, VII. 137. *m.*

Καταποντοῦν, Mari mergere, In mare dejicere. ἐς τὴν θάλασσαν προσαγαγόντα καταποντῶσαι Σμέρδιν, III. 30. *extr.* ταύτην ἐκέλευε (αὐτὸν) καταποντῶσαι, IV. 154. *m. f.* μύδρον σιδήρεον κατεποντώσαν, I. 165. *m.*

Καταπορνεύειν, Prostituere. τὰ θήλεα τέκνα καταπορνεύουσι, I. 94. *a.* 196. *extr.*

Καταπρίειν, Serrâ secare. κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες, VII. 36. *m. f.*

Καταπροδιδόναι, Prodere, Deserere. εἰ οἱ μὲν καταπροδιδῶσι, (*nempe* ἡμᾶς), οἱ δὲ μὴ θέλωσι τιμωρέειν (ἡμῖν), VII. 157. *m. f.* καταπροδιδοὺς τοὺς Ἕλληνας, VIII. 94. *m.* καταπροδόντες τοὺς συμμάχους, IX. 11. *a.* τὰς Τιτακὸς καταπροδιδοῖ Τυνδαρίδῃσι, IX. 73. *f.* ὑπ' Ἑλλήνων καταπροδιδόμενοι, IX. 7, 1. *m.*

Καταπροΐξασθαι, Impune facere *aliquid*, Impune ferre. *Construitur cum Participio.* τοὺς περιποιήσαντας (τὸν Κροῖσον) οὐ καταπροΐξεσθαι, III. 36. *extr. N.* οὐ γὰρ, ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος, καταπροΐξεται, III. 156. *f.* οὗτοι οὐ καταπροΐξονται ἀποστάντες, V. 105. *m.* οὐ καταπροΐξεαι ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι, VII. 17. *f.*

Κατάπτεσθαι (*jon. pro* καθάπτεσθαι) *verbum regens Genitivum, proprie significans* Tangere, Attingere; *deinde vero* 1) Adgredi, Invadere *aliquem.* τῇ σευ μάλιστα κατάπτονται οἱ ἐχθροί, Qua potissimum parte adgrediuntur te inimici, VI. 69. *m. f.* 2) Testari, Antestari, Testem invocare. θεῶν σε τῶν τε ἄλλων καταπτόμενος ἱκετεύω, καὶ τοῦ Ἑρκείου Διὸς τοῦδε, Deos omnes et hunc Jovem domus nostræ custodem testatus oro te, VI. 68. *a. N. qui usus verbi derivatus videri potest a more Tangendi vel aram; vel ipsam etiam imaginem ejus dei cujus fidem testamur. Sed et eidem verbo locus est ubi quis Hominis alicujus* Testimonium invocat. ταῦτα ἔλεγε, Δημαράτου τε καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπτόμενος, Hæc dixit, Demaratum aliosque testes citans, VIII. 65. *f.*

Καταραιρημένος *vide in* Καταίρειν *num.* 2.

Καταρᾶσθαι (*sive jonico magis more* Καταρέεσθαι) Imprecari. κεφαλῇ πολλὰ καταρησάμενος, II, 39. *a. m. et mox* ibid. *m.* καταρέονται τῇ κεφαλῇ *sive* καταρέωνται, *ut est in cod. F. Rursus* τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι καταρῶνται, IV. 184. *a. m. ubi equidem eundem ducem secutus* καταρέωνται *edidi.*

Καταράσσειν, Præcipitem agere, Præcipitem propellere. τοὺς λοιποὺς κατήραξαν ἐς τὸν Κιθαιρῶνα, IX. 69. *extr. ubi olim* κατήῤῥαξαν *edd. Vide Not.*

Καταργυροῦν, Inargentare, Argento obducere. καταργυρωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας. I, 98. *extr.*

Καταρκέειν, *sequente Participio alterius verbi*, Sufficere ad

aliquid faciendum. χώρη οὐδεμίη καταρκέει πάντα ἑωυτῇ παρέχουσα, I. 32. *f.*

Καταῤῥηγνύναι *vel* Καταῤῥήσσειν, Discerpere, Rumpere. *Medium*: τοὺς κιθῶνας κατεῤῥήξαντο πάντες, Disciderunt sibi tunicas, VIII. 99. *m.* *N.* *Passivum*: χώρη μελάγγαιος καὶ κατεῤῥηγνυμένη, Terra nigra et Confracta, Rimis hians, Fragilis, II. 12. *f.*

Passivum: καταῤῥήγνυσθαι ἐπὶ γῆν, *praegnans verbum quod vocant Grammatici*, Rumpi et in terram decidere, III. 111. *f.* καταῤῥηγνύμενοι οἱ κρημνοὶ, Rupta et collapsa præcipitia *fossae*, VII. 23. *m.* χειμῶνα (λέγεται) καταῤῥαγῆναι, Tempestatem *ajunt* irrupisse de cœlo et in terram incubuisse, I. 87. *m.*

Κατάῤῥυτος, ὁ, ἡ, Adlutus, Adluvioni ortum debens *terra.* τὸ Δέλτα ἐστὶ κατάῤῥυτον, II. 15. *m.*

Καταῤῥωδέειν, (*Ion. pro* κατοῤῥωδέειν) Pertimescere. *Cum Accusat.* καταῤῥωδήσας τὸν ὄνειρον, I. 34. *m.* *ubi olim quidem* κατοῤῥωδ. *Vide Not.* καταῤῥωδήσας (*sic libri omnes*) τὸ ἐξ οὐρανοῦ φάσμα, VII. 38. *a.* IX. 46. *a.* 58. *m.* *f.* καταῤῥωδηκότες τοὺς Πέρσας, IX. 8. *f.* *Absolute*, δρησμὸν βουλεύονται καταῤῥωδηκότες, Metu perculsi, VIII. 75. *f.* οὕτω καταῤῥωδήκεε, VIII. 103. *m.* καταῤῥώδηκε μὴ πλεῦνες συλλεχθῆτε, IX. 45. *m.*

Καταρτᾶν, *unde* Κατηρτημένος, (*si proba scriptura, quam suspectam habuit H. Stephanus in Thes. Gr. Ling. et post eum alii*) Bene compositus, Bene ordinatus. κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίη, III. 80. *a.* *ubi Stephanus quidem l. c.* κατηρτισμένον *scriptum oportuisse suspicatus erat, sed vulgatum tuentur libri omnes, atque etiam Stobaeus, et is quidem non modo prout a Gesnero est editus, verum etiam in principe editione Veneta: quod eo moneo quoniam a Gesnero saepius priscam scripturam ex edita apud Herodotum scriptura temere mutatam observavi. Ista igitur si vera scriptura est, fuerit etiam* IX. 66. *m.* (*ubi nos cum aliis* κατηρτισμένως *edidimus*) *ex complurium codicum praescripto* κατηρτημένως *legendum*, Bene composito ordine, *id est*, Apte ordinato exercitu, Instructà acie *progressus est, quo etiam pertinet quod paulo post ait*, οὕτω δὴ οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο. *Caeterum conf. quae ad locum citatum adnotavimus. Pro* καταρτήσω *vero quod* V. 106. *f. legebatur, commode* καταρτίσω *restituit Wess. Sed fortasse perinde et* καταρτᾶν *et* καταρτίζειν *eâdem notione usurpavit Noster.*

Καταρτίζειν, Resarcire scissa, Restituere, Reconciliare; Concinnare. κεῖνα πάντα καταρτίσω ἐς τὠυτὸ, Ista omnia in integrum restituam, V. 106. *f.* *N. ubi olim quidem* καταρτήσω *edd.* Μίλητος νοσήσασα στάσι, μέχρι οὗ μιν Πάριοι κατήρτισαν, V. 28. *f.* *N. tum mox cap.* 29. *a.* κατήλλαξαν δέ σφεας ὧδε

, et iterum Πάριοι Μι- ατήρτισαν, cap. 29. f. ntibus libris omnibus. αταρτᾶν et Καταρτι-

, ῆρος, ὁ, Concilia- oderator, Compositor τούτους καταρτιστῆρας εἵ- λήσιοι, V. 28. f. ubi deinde, Κατήλλαξαν δὲ . Inde Pollux I. 153. ait, (nempe τοὺς δι- ;) καταρτιστῆρας Ἡρό- ιῖ. Sic rursus Noster, m. ἐκ Μαντινέης κα- α ἀγαγέσθαι Conf. ειν.

ει, cum Genit. Auspi- cra, Lustrali aqua ιο conspergere victi- sque cæremoniis fungi gulationem victimæ ntecedere. ἐπεὶ αὐτοῦ ρακλέος, quem ἐξήγοντο οντες τῷ Διῒ) πρὸς ι κατάρχοντο, II. 45. ad Scythas qui sa- it, is victimam stran- οὔτε καταρξάμενος, (per- ulii κατευξάμενος,) οὔτ' κς, IV. 60. f. N. τρόπῳ τοιῷδε· καταρ- ῥοπάλῳ παίουσι τὴν κε- IV. 103. a. ubi in ple- odd. duæ diversæ scrip- ταρξαμ. et κατευξαμ. in καταρευξαμ. contractæ sitata Græcis formula, σθαι ἱερῶν, Auspicari le qua vide Heyne Opu- Vol. I. p. 326. et quem Valckenar. ad Phoe- s. 576.

ει, Exstingui, Exstin- ctum esse IV. 5. f. N. κατασβέννυμι, σβέννυμι, σβέω, σβῆμι, fut. σβέσω, Exstinguo; Aor. sec. ἔσβην, (sicut ἔβην, a præs. βῆμι) notione intransitiva aut passiva.

Κατασιτέεσθαι, Comedere. τὸν νούσῳ τελευτήσαντα οὐ κατασιτέονται, I. 216. m. f. III. 38. m.

Κατασκευάζειν, Instruere. τοὺς ὄνους κατασκευάζειν, Rursus instruere asinos et onera illorum recte componere, II. 121, 4. m.

ἱρὸν πλούσιον, θησαυροῖσί τε καὶ ἀναθήμασι πολλοῖσι κατεσκευασμένον, VIII. 33. f. κατασκευὴ (sive rectius, σκηνὴ) χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ -- κατασκευασμένη, IX. 82. a.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, Adparatus, Supellex. Xerxes fugiens reliquerat Mardonio τὴν κατασκευὴν τὴν ἑωυτοῦ, IX. 82. a. sed quod ibi continuo subjicitur, Παυσανίην ὡν ὁρέοντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν, id utique vitiosum videtur, et σκηνὴν (non κατασκευὴν) ibi scriptum oportebat. Vide Κατασκευάζειν.

Κατασκήπτειν, Cum impetu deferri, Ingruere, Incumbere. ἦν (ὁ κονιορτὸς καὶ τὸ φθεγγόμενον) κατασκήψῃ ἐς τὴν Πελοπόννησον, VIII. 65. m. τοῖσι Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε Ταλθυβίου, VII. 134. a. ὅτι κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους ἡ Ταλθυβίου μῆνις, VII. 137. a. m.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, Speculator, Explorator, I. 100. f. (ubi junguntur οἱ κατάσκοποί τε καὶ κατήκοοι.) ἐπιφοιτήσειν γὰρ κατασκόπους ἐποψομένους, I. 112.

m. III. 19. a. 123. m. 134. f. 136. f. et sæpius alibi, præsertim ubi agitur de his Qui res hostium explorant.

Κατασκώπτειν, Irridere, Cavillis et mordacibus dictis insectari aliquem. κατέσκωπτον Δαρεῖον καὶ τὴν στρατιὴν αὐτοῦ, III. 151. m.

Κατασπᾶν, Detrahere, Deducere naves in mare. κατασπάσαντες τὰς νέας, ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον, VII. 193. a.

Κατασπουδάζεσθαι, Rebus seriis intentum esse. εἰ ἐθέλοι (ἄνθρωπος) κατεσπουδάσθαι αἰεί, II. 173. f. οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος ἀνήρ, II. 174. a.

Κατάστασις, ιος, 1) Status, Constitutio, Conditio. Κορινθίοισι ἦν πόλιος κατάστασις τοιήδε, V. 92. 2. a. οὕτω δὴ ἀνθρώπου κατάστασις, Hæc est hominis conditio, II. 173. f. ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, VIII. 83. m.

2) Constitutus ordo, Constituta *rerum gerendarum* ratio. ἐχρᾶτο δὲ καταστάσει (*sive* καταστάσι *suo more scripserat Herodotus*) πρηγμάτων τοιῆδε, II. 173. *a.*

3) Aditus datus *alicui ad senatum vel ad populum; proprie,* Quando quis introductus Stat *coram senatu aut in concione populi,* Audientia *quæ alicui datur.* οἱ δέ σφι τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο *etc.* III. 46. *a. ubi paulo ante,* καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, *et mox,* δεύτερα καταστάντες, *ibid.* συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάστασιν, Accidit ut utrique simul in senatum essent introducti, VIII. 141. m. τῇ προτεραίῃ (ἡμέρῃ) τῆς ὑστάτης καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι, IX. 9. a.

Καταστεγάζειν, Tegere, Obtegere. ἐπὴν καταστεγάζωσι (τὸν νέκυν), IV. 71. m.

Καταστέγασμα, τό, Tegmen, Tegumentum, Tectum. *Pleonastice dicit Herodotus* καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, II. 155. *f. pro* ὀροφὴ καταστέγουσα, *nempe* τὸν μονόλιθον νηόν.

Κατάστεγος, ου, ὁ, ἡ, Tectus. *Sed* αὐλαὶ κατάστεγοι II. 148. *a. m. videntur eadem esse quæ* αὐλαὶ περίστυλοι ibid. *f. nempe* Aulæ tectis porticibus circumdatæ. *Vide Not. ad II.* 148, 12.

Καταστορέειν *et* Καταστορνύναι, Prosternere. ἐσπεσόντες δέ, κατεστόρεσαν αὐτέων ἑξακοσίους, IX. 69. *f.* ἐπεὶ δέ σφι πάντες κατέστρωντο, VIII. 53. *f. ubi processit* τοὺς ἱκέτας ἐφόνευον, *in re eadem.* ὡς δὲ τοῖσι Ἕλλησι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι, IX. 76. *a.*

Καταστρέψασθαι, Sibi subjicere, Subigere, Evertere et in potestatem suam redigere, τοὺς μὲν κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν, τοὺς δέ, φίλους προσεποιήσατο, I. 6. *m.* II. 182. *extr.* III. 88. *a.* ταύτην (τὴν Νάξον) κατεστρέψατο πολέμῳ, I. 64. *m.* βουλόμενος καταστρέφεσθαι τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν καὶ ὕδωρ, VI. 94. *m.* ὡς ταύτην ἔσχον, κατεστρέφοντο καὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίην, VIII. 138. *extr.* ἀπικόμενον τοῦτον καταστρέψεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους,

f. τοὺς μὴ τὰ σὰ Φρο-
ϊδίως, καταστρέψαι,
tr. πρὶν Λυδοὺς κατα-
ι, I. 71. *extr.* τοῦτον
αμενος, I. 130. *extr.*
πι, *notione passiva.*
δοὶ κατεστράφατο ὑπὸ
I. 141. *a.* ἤδη σφι ἡ
Πελοποννήσου ἦν κατε-
, I. 68. *extr.* Κύπριοι
εστραμμένοι, VI. 6. *f.*
ς δέ, ὀπίσω κατεστρά-
(*alii*, κατεστράφησαν)
m.

, ῆς, ἡ, Subactio,
atem redactio. οὐ κα-
ἐγένετο τῶν πολίων,
τιδρομῆς ἁρπαγή, I. 6.
ωνίης τὴν πρώτην κατα-
I. 91. *extr.* ἀπεπέμ-
ρατιν ἐπὶ Λιβύων κατα-
IV. 167. *f.* καταστρο-
έως αὐτέων ἐποιήσατο,
xtr.

:, ατος, τὸ, Tabula-
s. VIII. 118. *m.* 119.

ιναι, *vide* Καταστορέσειν.
Populari, Diripere,
ἐξαιρήσοντες τὰς πόλεις
ερον οὐ κατέσυραν, VI.
κατὰ μὲν ἔσυραν Φαλη-
ὶ δὲ -- πολλοὺς δήμους,

ν, Jugulare, Interfi-
εὶ δέ σφεας εἷλε, κατέ-
VIII. 127. *m.* ἑωυτὸν
φάζει τῷ τύμβῳ, I.
em valet ac ἑωυτὸν κα-
ἐπὶ τῷ τύμβῳ.
vide Κατέχειν *et* Κατί-

. Conterere. κατασώ-
ρὶ λίθον τρηχὺν κυπα-

ρίσσου καὶ κέδρου, Conterunt in aspero lapide circumagentes ligni cypressi et cedri frusta, IV. 75. *m. N. et mox* τὸ κατασωχόμενον τοῦτο, παχὺ ἐόν, ibid.

Κατατείνειν, 1) *Activa notione*, Tendere, Intendere, Extendere. κατέτεινον τὰ ὅπλα, Intenderunt rudentes, VII. 36. *m.* κατέτεινε σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας, (*proprie dicendum erat* ὑπέδεξε διώρυχας, κατατείνας αὐτὰς σχοινοτενέας, *sive commodius etiam*, κατέτεινε σχοίνους, ὑποδέξας διώρυχας σχοινοτενέας) Tensis funibus monstravit (designavit) fossas ducendas, I. 189. *f.*

2) *Passiva sive Intransitiva notione*, Extendi, Porrigi, Pertinere *ad aliquem locum.* γῆ κατατείνουσα ἐπὶ Ἀγγίτην, VII. 113. *b. ubi mox* τείνουσα ἐς τὸν Στρυμόνα, *eâdem notione.* τῆς χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει, VIII. 31. *m.* παρῆκε αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, παρὰ Ὑσιὰς, κατέτεινε δὲ ἐς τὴν Πλαταιΐδα γῆν, Castra illius, incipientia ab Erythris, et præter Hysias porrecta, pertinebant usque in fines Plataeensium, IX. 15. *m.*

Κατατέμνειν, Secare. ἡ πόλις κατατέτμηται τὰς ὁδοὺς ἰθείας, Urbs secta est viis ad rectam lineam ductis; vias habet ad lineam sectas, I. 180. *m.*

Κατατήκειν, Emacerare, Colliquefacere, Consumere. *In cadaveribus ad condiendum præparandis*, ἡ κεδρίη ἅμα ἑωυτῇ

τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχνα κατατετηκότα ἐξάγει (ἐκ τῆς κοιλίης) τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατήκει, II. 87. *m.*

Κατατιθέναι, Deponere, Proponere. ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, III. 80. *a.* ἐς μέσον Κώοισι καταθεὶς τὴν ἀρχὴν, VII, 164. *a.* (*Pro quo est simplex verbum*, πάντα ἐς μέσον ἔθηκε τῷ δήμῳ, IV. 161. *extr.*) ἑκατὸν τάλαντα καταθεῖναι (Deponere, Persolvere) τῷ θεῷ, IX. 120. *m.*

Medium. καταθέσθαι, Suum in usum aliquid deponere; Sibi in tuto ponere *aliquid, quod repetere, aut quo frui possis quando volueris. Hinc* καταθέσθαι κλέος, Certam sibi gloriam parare, Consequi gloriam, VII. 220. *f.* IX. 78. *a. Similiter*, χάριν *vel* χάριτα καταθέσθαι (τινὶ *vel* ἔς τινα), Deponere sibi, Collocare beneficium *apud aliquem*, Gratiam *apud aliquem* inire. δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, VI. 41. *m.*

Legebatur olim, nec male, παραθήκην (σφέας) κατατίθενται ἐς τοὺς ἐχθίστους, VI. 73. *extr. ubi alii quidem libri* παρατίθενται *dederunt. Vide Not.*

Κατατοξεύειν τινὰ, Sagittam in aliquem emittere, Sagittis configere. ἐλάμβανε τὸ τόξον, ὡς κατατοξεύσων αὐτὸν, III. 36. *m.*

Κατατραυματίζειν, Vulneribus conficere. *Praet. pass.* κατατετραυματίσθαι, vulneribus confectum esse, VII. 212. *m.*

Κατατρέχειν, Decurrere, Cursu descendere. ἀπὸ τῶν ἄκρων καταδραμόντες, VII. 192. *a.*

Καταφαίνεσθαι, perspicue adparere. ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι, Ut mihi fit manifestum; Ut mihi prorsus videtur, I. 58. *a.*

Καταφαρμάσσειν τινὰ, Veneficiis uti adversus aliquem. ὦ γύναι, κατά με ἐφάρμαξας, II. 181. *m.*

Καταφερής, έος, ὁ, ἡ, *idem quod apud alios* καταφερὴς, Declivis. εὖτε ἂν γίνηται καταφερὴς ὁ ἥλιος, Quando versus occasum declinat sol, II. 63. *a. N.*

Καταφεύγειν, Profugere, Confugere. ἐς τὸ (ἱρὸν) καταφύγῃ οἰκέτης ὅτευ ἀνθρώπων, Quod in templum si confugit servus hominis cujuscumque, II. 113. *m.* τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης. VI. 75. *f.*

Καταφοιτέειν, *jon. pro* καταφοιτᾶν, Descendendo frequentare. καταφοιτέοντες οἱ λέοντες τὰς νύκτας, καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ἤθεα, Leones, relictis suis sedibus, noctu Descendere soliti, VII. 125. *a.*

Καταφονεύειν, Trucidare, Contrucidare. τούτων μὲν τοὺς πλεῦνας κατεφόνευσαν I. 106. *m. Sic* I. 165. *f.* III. 157. *m. et f.* πάντας σφέας καταφονεῦσαι, II. 45. *m.*

Καταφορέειν, Deferre, Devehere. χρυσὸς καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν, III. 106. *m. f. Pactolus fluvius*, ψῆγμα χρυσοῦ καταφορέων ἐκ τοῦ Τμώλου, V. 101. *m.*

Καταφράζεσθαι, Observare, Animadvertere. καί τις καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα, IV. 76. *m. Vide verbum simplex.*

Καταφρονέειν *apud Nostrum, jonico more, idem fere ac sim-*

φρονεῖν *significat*, Cogita- Existimare. καταφρονήσαν- ικάδων κρέσσονες εἶναι, Ex- ıntes Arcadibus se præ- ores esse, I. 66. *a. N.* ›ρονήσαντες ταῦτα, Hæc ıntes, VIII. 10. *m. N.* ι Cogitare de re qua- , Animo volvere. κατα- ·ας τὴν τυραννίδα. Cogitans ·egno occupando, I. 59.

νγάνειν, *i. q.* καταφεύγειν, ıgere, Fugâ se recipere. δὲ, ὡς ἐδιώκοντο, κατα- ἐκνυσι ἐς Μυκάλην, VI.

ίρειν (τινὶ), Malo *alterius* ·re. ἐόντι αἰχμαλώτῳ προσ- ὁ Ἅρπαγος κατέχαιρέ τε κατεκερτόμεε, I. 129. *a.* ευνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, εἴτε αταχαίρων, VII. 239. *m.* ιν, Colliquefacere, Con- καταχεάμενος χρυσὸν ἀπλε- [. 50. *a. m. Conf.* Κατα-

›μενος τῷ ἔργῳ, (τὸ ἔργον *F.*) Indolescens operis stiam, Sub operis onere ıiscens, II. 175. *f. ubi n* καὶ ἀχθόμενος *ex uno Arch. edidit Wess.* δεύειν, Laminare, Secun- longitudinem minuta- lissecare. τὴν γαστέρα κα- δεύων, VI. 75. *f. N. ubi ante*, ἐπιτάμνων κατὰ τὰς σάρκας, *de eodem furiosi hominis.* ιν, Obruere, Tegere, *ie* injectâ humo, *sed et* o, telis, *aut aliis rebus.* τε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ,

πνεύσας ὁ νότος κατέχωσέ σφεας, IV. 173. *b.* ἐν τούτῳ σφέας τῷ χώρῳ -- κατέχωσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες, Telis obruerunt, VII. 225. *f.*

Καταχρᾷν, *i. q.* ἀποχρᾷν, Dare *vel* Facere id quod satis est, Sufficere. ἀντὶ λόφου, ἡ λοφιὴ κατέχρα (αὐτοῖς), Loco cristæ ipsa juba *illis* sufficiebat, Juba præstabat illis usum cristæ, VII. 70. *f.* ὡς οἱ καταχρᾷ εἰ βούλονται Φωκαιέες *etc.* I. 164. *a.* οὐδέ οἱ καταχρήσει, ἡμέας καταστρεψαμένῳ, ὑμέων ἀπέχεσθαι, IV. 118. *m. id est*, οὐδέ οἱ καταχρήσει καταστρέψασθαι ἡμέας, καὶ *etc.*

Medium, Καταχρήσασθαι, Interficere. καταχρήσασθαι ἑωυτὸν, I. 82. *extr.* τὸν παῖδα κατεχρήσαο, Interfecisti puerum, I. 117. *a.* ἐπεὶ ἔμελλόν σφεας καταχρήσεσθαι, IV. 146. *m.* καταχρήσονται τὴν ὑποζάκορον, VI. 135. *m. Passivum*, Καταχρησθῆναι, Interfici, Supplicio adfici, IX. 120. *f.*

Καταχρυσοῦν, Inaurare. καταχρυσώσαντα αὐτὴν (τὴν βοῦν ξυλίνην) I. 129. *f.* νόμισμα μολύβδου καταχρυσώσαντα, III. 57. *b.* τὴν κεφαλὴν (τοῦ τεθνεῶτος) καταχρυσοῦσι, IV. 26. *m.* (*ubi olim* ἀποχρυσ.) καταχρυσωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας, I. 98. *extr.* ἐν νηῷ μικρῷ ξυλίνῳ κατακεχρυσωμένῳ, II. 63. *m. Conf.* Ἐπίχρυσος.

Καταχέειν, Profundere, Effundere. κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀροφοῖσι αἷμα μέλαν κέχυται, De summis tectis niger sanguis Defluit, VII. 140. *f. in Orac.*

ὁ χῶρος ἐν τῷ αἱ ἄκανθαι (τῶν ὀφίων) κατακεχύαται, Locus ubi spinae serpentum Effusae (Ingenti multitudine passim coacervatae jacent, II. 75. *a.* *ubi pro* κατακεχύαται *alii* κατακεχύδαται *praeferunt, quae verbi formatio, a nobis licet in Adnot. ad loc. cit. improbata, simili exemplo* ἐσταλάδατο VII. 89. *extr. poterit defendi, quo in verbo non magis, quam in* κατακεχύδαται, *litera* δ *in locum literae* σ *successit.*

Κατεψᾶν, Contrectare, Demulcere. τὴν δὲ καταψῶσαν τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν, VI. 61. *f.* θάλπουσαν *interpretantur veteres Grammatici. Vide Gregor. Dialect. jon.* §. 158. *et ibi a Viris doctis adnotata.*

Καταψευστὸς, ἡ, ὸν, Fictus, Fabulosus. *Hinc Compositum* Ἀκατάψευστος, IV. 191. *extr. N.*

Κατεγχέειν, Infundere. τὸν φόρον -- ἐς πίθους κεραμίνους τήξας καταγχέει. III. 96.

Κατεικάζειν, Conjectare, Existimare, Suspicari. ταῦτα οἱ βάρβαροι κατείκαζον. Sic judicabant barbari, VI. 112. *m.* καὶ πρὶν κατεικάζουσα (Suspicata, Conjecturà adsecuta) τὰ γινόμενα, IX. 109. *m. f.*

Κατειλέειν, *proprie* Convolvere, Conglobare; *inde* Catervatim compellere *aliquo, et ibi* Includere. κατειληθέντες ἐς τὸ τεῖχος, I. 80. *extr.* ἐς τὸ ἄστυ, I. 176. *a.* ἐς Μέμφιν, III. 13. *a.* ἐς τὴν ἀκρόπολιν, III. 146. *extr.* ἐς τὰ ἄκρα τῆς Μυκάλης, IX. 107. *a.* κατειλήθησαν ἐς Διὸς ἱρὸν μέγα, V. 119. *m. et mox ibidem,* κατειληθέντες ἐνθεῦτα, Ibi conclusi, conglobati. κατειλήθησαν ἐς τὸν Παρνησσὸν, In Parnassum compulsi, Ad Parnassum conclusi, VIII. 27. *m. Similiter* ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πολλαὶ μυριάδες κατειλημέναι ἀνθρώπων, IX. 70. *m. f. N. ubi perperam olim* κατειλημμέναι *edd. et mss. Sic et* IX. 31. *f.* περὶ τὸν Παρνησσὸν κατειλημένοι *probati libri dederunt, ubi quidem vulgatum olim* κατειλημμένοι *praeeuntibus duobus codd. Paris. defendit Gailius in Philol. T. IV. p. 354. sq.*

Κατειλίσσειν, Involvere, Circumvolvere. τὰς κνήμας ῥάκεσι φοινικέοισι κατειλίχατο, Crura circumvoluta habebant, VII. 76. *a.* (*conf. simpl.* Εἰλίσσειν.) *Similiter*, Obligare *vulnera.* τὰ ἕλκεα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες, VII. 181. *m. f. ubi temere* κατελίσσοντες *editiones nonnullae.*

Κατειλύειν, Obvolvere, Contegere, Obtegere. ὄρος πέτρῃσι ψάμμῳ κατειλυμένον, II. 8. *m. ubi alii quidem olim* κατειλημένον *male.*

Κατειπεῖν (τί τινι), Denunciare, Renunciare alicui aliquid, I. 20. *b. Sed jonico magis more* Κατεῖπαι, Denunciandi, Accusandi *notione*, II. 89. *extr. ubi alii quidem* κατειπεῖν.

Κατεργνύειν *et* Κατεργνύναι, Compellere, *praesertim* in angustum locum ubi quis includatur. κατεργνῦσι (τοὺς βοῦς) ἐς μέσα τὰ φρύγανα, IV. 69. *a.* (*Conf.* Ἀπολλύναι.)

Κατειρύειν, *i. q.* κατερύειν, Detrahere, In littus Pertrahere *ex mari.* κατειρύσαντες ἐς τὴν Σαλαμῖνα τῶν ναυηγίων ὅσα ἐτύγχανε ταύτῃ ἐόντα, VIII. 96. *a.*

Κατειλίσσειν, *vide* Κατειλίσσειν.

Κατελκύειν τὰς νῆας, Deducere naves *in mare.* τῶν νεῶν καθελκυσθεισέων ἐς τὴν θάλασσαν, VII. 100. *m.*

Κατελπίζειν, *i. q. simplex*, Existimare, Sperare. κατήλπιζε εὐπετέως τῆς θαλάσσης κρατήσειν, VIII. 136. *f.*

Κατεπείγειν, Urgere. οὐδενός κω κατεπείγοντος ἥκειν, VIII. 126. *m.*

Κατεργάζεσθαι, 1) Facere, Perficere, Conficere, Peragere, πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι, V. 24. *a. m.* οἱ σοὶ δοῦλοι τὸ ἔργον κατεργάσαντο, VIII. 102. *m. Inde Passivum:* τάδε οἱ κατέργαστο, I. 123. *a. m. et paulo post*, κατειργασμένου δέ οἱ τούτου, *ibid.* κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων, I. 140. *m. f.* τοῖσι δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ᾖ τοῦτο, IV. 66. *a.* ἔργα ἡμῖν κατεργασμένα, VII. 26. *extr.* ἀρετὴ ἀπὸ σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ, VII. 102. *a.* τουτέων τῶν τὸ πᾶν σφι ἤδη δοκεόντων κατεργάσθαι, VIII. 100. *a. m. Aor. pr. Pass.* οὐκ ἐδύνατό οἱ κατεργασθῆναι, *nempe* τὸ πρῆγμα ὃ ἐβούλετο, IX. 108. *a.*

2) *Notemus peculiares nonnullos verbi hujus usus. Nempe, sicut latino verbo* Conficere, *sic et graeco* Κατεργάζεσθαι *ea subinde vis inest, ut potissimum spectetur* Finis rei impositus. ὡς δὴ οὗτοί γε εὐπετέως κατεργασόμενοι, *scil.* τὸ πρῆγμα *vel* τὸ πᾶν, Quippe saltem hos facile Confecturos rem, Finem rei imposituros, VII. 211. *a.* ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι, Pollicebatur se sui (vitæ suæ) finem facturum, Se ipsum interfecturum, I. 24. *m.* (*quod aliàs* διεργάζεσθαι.) κατεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα VIII. 100. *a. non significat quod Valcken. Not. ad* VI. 102, 2. *ait*, Vastare Græciam, *sed* Græciæ (*id est*, potentiæ et libertati, rebus Græcorum) finem imponere, Debellare Græciam et prorsus Subigere. *Sic* κατεργασάμενοι τὴν (Περσέων) ἡγεμονίην, III. 65. *f. possit fortasse intelligi* Finem fecerunt imperio Persarum, *sed et commode, ut nos reddimus, intelligi potuit* Sibi pararunt; *quemadmodum apud Xenophontem Socrates ait, Memorab. III.* 6. *extr.* πειρῶ κατεργάσασθαι τὸ εἰδέναι ἃ βούλει πράττειν: *quo etiam pertinet quod apud Nostrum loc. cit. verbum* κατεργασάμενοι *respondet praecedenti* κτησάμενοι.

In verbis istis, χρόνῳ δὲ κατεργάσατο καὶ ἀνέπεισε Ξέρξεα, ὥστε ποιέειν ταῦτα, VII. 6. *a. cum aliis intellexeram* κατεργάσατο ἃ ἐβούλετο. Confecit id quod voluerat. *Sed rectius intelliges* κατεργάσατο τὸν Ξέρξεα καὶ ἀνέπεισε αὐτόν, Vicit, Expugnavit Xerxem, (*quemadmodum dicimus* Expugnare aliquem precibus) et per-

suasit ei. *Similiter apud Xenoph. Mem.* II. 3, 16. κατεργάσασθαι τοὺς ἀνθρώπους *idem valet ac* ἑλεῖν, *quod ibi paulo ante legitur. Eodem pertinet quod apud Nostrum est*, ὡς δὲ οἱ προσπέμποντι οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι, IX. 108. *a. ubi non intelligitur* τὸ χρῆμα, *sed* ἡ γυνὴ οὐκ ἐδύνατό οἱ κατεργασθῆναι, Mulier non potuit ab illo (sollicitationibus ac promissis illius) Expugnari, Vinci, Permoveri, Persuaderi. Σαρδὼ νῆσον κατεργάσασθαι, Sardiniam insulam Subigere; In (*regis*) potestatem redigere, VI. 2. *m.*

Κατέργω, *jon. pro* κατείργω, Propellere, Compellere, Coërcere, τοὺς περιγενομένους ἐς τὰς νέας κατέρξαν, In naves Compulerunt, et ibi coërcuerunt, Exscensione prohibuerunt, V. 63. *f. N.* κατέργοντες πολλὸν τοὺς Ἀθηναίους, In angustias cogentes, Arcte prementes, VI. 102. *a. N.*

Κατερείκειν, Discindere, Discerpere. τά τε ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατηρείκοντο, III. 66. *a. conf.* Καταῤῥηγνύειν.

Κατερεῖν, *i. q.* κατειπεῖν, 1) Deferre nomen *alicujus*, Accusare. ἀλλά σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν Μάγον, III. 71. *extr.* 2) Declarare, Ingenue profiteri. πᾶν εἴς σε κατειρήσεται (ὑπ' ἐμοῦ) τὠληθές, VI. 69. *a.*

Κατερείπειν, Diruere, Destruere. κατὰ γάρ μιν (τὴν πόλιν) ἐρείπει πῦρ τε καὶ ὀξὺς Ἄρης, VII. 140. *m. in Orac.*

Κατερύω, *vide* Κατειρύω.

Κατέρχεσθαι. 1) Redire in patriam, *praesertim, post exsilium.* ὅκως κατέλθωσι ἐς τὴν ἑωυτῶν, V. 30. *a. m.* (*conf.* κατιέναι, *a* κάτειμι.) 2) κατέρχεται ὁ Νεῖλος, Descendit, Defluit Nilus *in agros; nempe, postquam auctus exsuperavit suas ripas*, I. 19. *a. m.*

Κατεύχεσθαι, Procari, *in bonam partem.* πᾶσι τοῖσι Πέρσῃσι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι καὶ τῷ βασιλέϊ, I. 132. *m. Absolute*, κατευξάμενοι, Deos precati, II. 40. *a. et* IV. 172. *f.*

Κατεύξασθαι *et* κατάρξασθαι *subinde a librariis confusa vide supra voce* Κατάρχεσθαι.

Κατευωχέεσθαι, Laute epulari. ἑψήσαντες τὰ κρέα κατευωχέονται, I. 216. *m.*

Κατέχειν, 1) Potiri. ἵνα κατάσχῃ τὰ ἐν Σάμῳ πρήγματα, III. 143. *f.* τὰ χρήματα Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε, IV. 43. *extr.* μέλλων τὴν ἀκρόπολιν κατασχήσειν, V. 72. *m.* κατασχόντες ταῦτα τὰ χωρία, Locis hisce Potiti; Occupatis hisce locis, VI. 101. *a. cum Var. Lect. et Not. Tum in Medio:* κατασχέσθαι τὰ χρήματα, Sibi retinere, Intervertere pecunias, VII. 164. *f.*

2) κατέχειν τινὰ *videtur significare* Detinere, Morari aliquem, *in illis verbis* κατέχων πολλὸν τοὺς ἄλλους, VI. 129. *a. Certe Passivum*, ἐνθαῦτα κατεχόμενοι *haud dubie valet*, Ibi morati, Detenti, Retenti, VIII. 117. *a.*

3) τοῦτο κατέχει αὐτὸν (*in Praes. tempore*) *idem valet ac* τοῦτο κατέλαβε *vel* κατείληφε αὐτὸν, Hoc illum tenet, Hoc illi accidit. Κροῖσος ἐπυνθάνετο τοιαῦτα κατέχοντα τοὺς Ἀθηναίους, I. 65. *a.* ταῦτα πρότερον ἐγεγόνεε τῶν τότε μιν κατεχόντων, VI. 40. *extr.* κατελάμβανε δέ μιν ἄλλα τῶν κατεχόντων πρηγμάτων χαλεπώτερα, VI. 40. *a.*

4) Κατέχειν *vel* κατίσχειν τὴν νῆα, *et nude* κατίσχειν, *aut* κατασχεῖν, Dirigere navem, Adpellere, *vide infra in* Κατίσχειν.

Κατηγέεσθαι, (*jon. pro* καθηγεῖσθαι,) Præire, Ducere, Viam monstrare, Primum instituere aliquid, *et* Præeundo docere. *Construitur cum Dativo personae:* ἡ Τιμὼ Μιλτιάδῃ κατηγήσατο, Timo Miltiadi viam monstravit; Docuit eum quid esset faciendum, VI. 135. *a. m. coll. cap.* 134. *a. m.* κατηγέοντο οἱ Σκύθαι τοῖσι Πέρσῃσι ἐς τοὺς χώρους, ἐς τὴν σφετέρην, Præiverunt Persis et quasi duxerunt illos, IV. 125. *a. m. et cap. extr.* ἐς τοῦτό σφι τὸ χωρίον κατηγήσατο Ἱππίης, In hunc campum Duxit illos Hippias, VI. 102. *f.* 107. *a.* κατηγήσασθαί σφι ἐπὶ τὰς Ἀφίδνας, Monstrasse illis viam quæ Aphidnas fert, Viam illis præivisse ad Aphidnas oppidum, IX. 73. *m.*

Alibi absolute ponitur, nempe subintellecto Dativo personae. δέξαι (*scil.* αὐτοῖς) ἐκάστα καὶ κατηγήσασθαι, Cuncta monstrare et Viæ ducem esse, III. 134. *f.* οἱ κατηγεόμενοι (*nempe* αὐτῷ), Viæ duces, VII. 130. *a.* οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο, Non amplius eodem ordine Præivit, IX. 66. *f.* οἱ Θηβαῖοι αἰεὶ κατηγέοντο μέχρι μάχης, IX. 40. *f.*

Κατηγέεσθαι *cum Dativo personae et Accusat. rei:* ἄλλας κατηγεόμενοί σφι ὁδοὺς, Ducentes illos per alias vias, IX. 104. *f.* τὸ ἕρμα σφι κατηγήσατο Πάμμων, Scopulum illis Indicavit Pammon; Viam illis monstravit quâ vel accederent ad scopulum, vel illum tuto præternavigarent, VII. 183. *b.* τὴν ἀτραπὸν ταύτην οἱ Μηλιέες Θεσσαλοῖσι κατηγήσαντο (Præiverant, Præeundo monstraverant) ἐπὶ Φωκέας, VII. 215. *m.*

Cum Accusat. rei, omisso Dativo personae, significat Primum instituere aliquid: *et* Præeundo docere alios. ἡ αὐτὴ γυνὴ -- χρηστήριον κατηγήσατο, Primum instituit oraculum, II. 56. *f.* τὸν Φαλλὸν τὸν Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ κατηγησάμενος, καὶ ἀπὸ τούτου μαθόντες ποιεῦσι -- οἱ Ἕλληνες, Phallum in pompâ Bacchi circumferre Primus instituit (Docuit) Melampus, et ab illo didicerunt Græci, II. 49. *a. m. Ibidem paulo ante dixerat,* Ἕλλησι Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος -- τὴν πομπὴν τοῦ Φαλλοῦ. *Eâdem vero notione etiam cum Participio construitur:* οὐκ αὐτὸς κατηγή-

σομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθείς, VII. 8, 1. *a.*

Κατηγεμών, όνος, ὁ *et* ἡ, Qui præit, (Dux *viae.*) οἱ κατηγεμόνες τῆς ὁδοῦ, VII. 128. *f.* 197. *a.* φανῆναί οἱ τῶν κακῶν ἡγεμόνα, *Hanc mulierem adparuisse ei* (*a diis ei missam esse*) Ducem malorum, Quæ ei viam monstraret quâ se perditum iturus esset, VI. 135. *f.*

Κατηγορέειν, 1) Declarare, Indicare, Arguere. αὐτὸ κατηγορέει τὸ οὔνομα ὡς ἔστι Ἑλληνικὸν, Ipsum nomen declarat se esse Græcum, III. 115. *m.* 2) κατηγορέειν τινὸς, Accusare aliquem; *et pleniore dictione*, κατηγορέειν τί τινὸς πρός τινα, *proprie* Denuntiare apud aliquem factum alicujus, *id est*, Accusare aliquem apud alium. κατηγόρεον τοῦ Ἀλεξάνδρου, *et mox*, κατηγόρεον δὲ ταῦτα (scil. αὐτοῦ) πρὸς τοὺς ἱρέας, II. 113. *f.* παρεόντων τῶν συμμάχων κατηγορέειν, Præsentes accusare socios, VIII. 60. *a.* *Videtur vero etiam* κατηγορέειν τινὶ, *pro* τινὸς, *usurpasse Herodotus: nam pro eo quod vulgo legitur* οὐ παρεόντος κατηγορέων, Absentem accusans, VII. 10, 7. *m.* *suspicari licet veram esse scripturam, quam probati praeferunt codices,* οὐ παρεόντι κατηγορέων. *vide Var. Lect. et Notas.*

Passivum: σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδίζειν, Vehementer accusabantur favere Medis VII. 205. *f.*

Κατήγορος, ου, ὁ, Accusator, Delator. συνήνεικε μηδένα ... γορον γενέσθαι, VIII. ... οὐκ ἄλλος ἐμεῦ κατήγορος ... III. 71. *f.*

Κατήκειν, 1) Pertingere, ... nere, *usque ad mare, a ... vium, etc.* κατήκοντες ἐς ... λασσαν, IV. 171. V. ... κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν ... 178. *a.* ὄρος μέγα ἐς θα... κατῆκον, VII. 22. *m.* ... ἐς θάλασσαν κατήκουσα ... 130. *a.*

2) Τὰ κατήκοντα πρ... *sunt* Res quæ ad nos ... nerunt, quæ nos atti... *et notione magis genera...* quæ acciderunt; Res p... tes, Præsens rerum ... λέγοντες περὶ τῶν κατη... I. 97. *m.* τὰ κατήκοντ... τοιαῦτα, V. 49. *a.* ἐν ... κατήκουσι πρήγμασι τάδ... τέα σφι εἶναι ἔλεγε, VI... *m.* 40. *m.* 102. *a.*

Κατήκοος, ου, ὁ. 1) Auscu... κατάσκοποι καὶ κατήκο... 100. *extr.* *N.* 2) *idem* ... ὑπήκοος, Subditus, I... alicujus subjectus, Dic... diens. *Cum Genit.*: ἔσ... Μήδων κατήκοοι, I. 72. ... σέων, I. 143. *a.* V. 10... ἐόντες Μίνω κατήκοοι, ... *a.* *Cum Dativo*: Κροίσ... κατήκοοι, I. 141. *a.* καὶ ... πάντες κατήκοοι, III. ... *Absque regimine*: οὐ βου... τῶν πολιητέων κατηκόων ἐ... VII. 155. *a.* *m.* *ubi* ... *subintelligi poterit dativ...* τοῖς, *aut genitivus* ... Parere illis. *Conf.* K... ειν.

Κατηλογέειν, *i. q.* ἀλογέειν, Contemnere, Spernere, Nullam rationem alicujus habere. κατηλόγησε τούτου τοῦ χωρίου, Nullam rationem hujus loci habuerat, I. 84. *f. N.* τὸν νόμον κατηλόγησε, Sprevit legem, I. 144. *m. f. Haec ad thema* Καταλογέειν *refert Schneiderus; cui ultro adsentirer, nisi* III. 121. *m. communi librorum consensu legeretur* αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ Ὀροίτεω πρήγματα.

Κατήρης, ὁ, ἡ, Bene instructus, rebus necessariis instructus; *praesertim* de Navi remigio et rebus omnibus ad navigandum instructâ. εἶχε πλοῖον κατῆρες ἑτοῖμον, VIII. 21. *a. Conf. viros doctos ad Hesych. voc.* Κατήρη.

Κατῆσθαι, (*jon. pro* καθῆσθαι,) Sedere. κατήμενος ὑπὸ τῷ οὔρεϊ, In imo monte sedens, VIII. 90. *f.* κατήμενος ἐν τῇ τάξι, Sedens suo in ordine, IX. 72. *m. N.* ἐν Δελφοῖσι κατήμενοι, Delphis sedentes, Dum Delphis sedem habebant, V. 63. *a. Praesertim de his qui* Otiosi sedent. ἔχων δύναμιν τοσαύτην κάθηται, Tantis instructus viribus Sedes otiosus, III. 134. *a.* ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ κατήμενος, Quietus manens, non se movens, IX. 56. *a.* Κροῖσος ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθεϊ μεγάλῳ κατῆστο, Ingenti in luctu Desidebat; *nempe*, nec ullas res gerendas suscepit, I, 46. *extr.* (*aliis I.* 46. *a. et ibi quidem vulgo* καθῆστο *legebatur. Vide quae in Var. Lect. monita sunt.*) *Huc pertinet dictio ista*, ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι, E medio aliorum secedere et seorsim sedem capere; Ab aliis sese separare, nec illorum rebus sese immiscere, Neutrarum esse partium, III. 83. *f. cum Var. Lect. et Not.* IV. 118. *a.* VIII. 73. *extr.*

Sed et is κατῆσθαι *dicitur, qui* Occupatur in arte sellularià. *Sic de his qui in Arte condiendi cadavera occupantur*, εἰσὶ δὲ οἳ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην, II. 86. *a. N. ubi* κατέαται (*jon. pro* κάθηνται) *latine* Constituti sunt *reddiderat Valla, quod et noster typotheta ponere debuit, qui verbum* constituti *temere omisit, sed poterat* κατέαται *etiam simpliciter* Sedent *reddi. Conf. mox* Κατίζειν.

Κατιδέσθαι, 1) Conspicere. τοὺς ἔσω - - οὐκ οἷά τε κατιδέσθαι, VII. 208. *m.* 2) Inspicere. ξυρήσαντα τὰς τρίχας κατιδέσθαι ἐς τὴν κεφαλὴν V. 35. *f.*

Κατιέναι, *a Praesente* Κάτειμι, 1) Descendere. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν, Contumeliosa verba, quae in aliquem conjiciuntur et in pectus ejus Descendunt, solent iram hominis excitare, VII. 160. *a.* 2) Redire *in patriam* de exsilio. πειρώμενοι κατιέναι καὶ ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, V. 62. *m.* ὑπὸ τῶν κατιόντων Σαμίων, III. 45. *f.* Ἡρακλεῖδαι κατιόντες ἐς Πελοπόννησον, IX. 26. *a.*

σημαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθείς, VII. 8, 1. *a.*

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ *et* ἡ, Qui præit, (Dux *viae.*) οἱ κατηγεμόνες τῆς ὁδοῦ, VII. 128. *f.* 197. *a.* Φανῆναί οἱ τῶν κακῶν ἡγεμόνα, *Hanc mulierem adparuisse ei* (*a diis ei missam esse*) Ducem malorum, Quæ ei viam monstraret quà se perditum iturus esset, VI. 135. *f.*

Κατηγορέειν, 1) Declarare, Indicare, Arguere. αὐτὸ κατηγορέει τὸ οὔνομα ὡς ἔστι Ἑλληνικὸν, Ipsum nomen declarat se esse Græcum, III. 115. *m.* 2) κατηγορέειν τινὸς, Accusare aliquem; *et pleniore dictione*, κατηγορέειν τί τινος πρός τινα, *proprie* Denuntiare apud aliquem factum alicujus, *id est*, Accusare aliquem apud alium. κατηγόρεον τοῦ Ἀλεξάνδρου, *et mox*, κατηγόρεον δὲ ταῦτα (scil. αὐτοῦ) πρὸς τοὺς ἱρέας, II. 113. *f.* παρεόντων τῶν συμμάχων κατηγορέειν, Præsentes accusare socios, VIII. 60. *a.* *Videtur vero etiam* κατηγορέειν τινὶ, *pro* τινὸς, *usurpasse Herodotus: nam pro eo quod vulgo legitur* οὐ παρεόντος κατηγορέων, Absentem accusans, VII. 10, 7. *m.* *suspicari licet veram esse scripturam, quam probati praeferunt codices,* οὐ παρεόντι κατηγορέων. *vide Var. Lect. et Notas.*

Passivum: σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδίζειν, Vehementer accusabantur favere Medis VII. 205. *f.*

Κατήγορος, ου, ὁ, Accusator, Delator. συνίεσαι μαθόντα γνώμην γενέσθαι, VIII. … οὐκ ἄλλος ἐμεῦ κατήγορος … III. 71. *f.*

Κατήκειν, 1) Pertingere, …nere, *usque ad mare*, … *cium*, *etc.* κατήκοντες ἐς …λασσαν, IV. 171. V. 4… κατήκοντι ἐπὶ ποταμὸν … 178. *a.* ὄρος μέγα ἐς θάλ… κατῆκον, VII. 22. *m.* ἐ… ἐς θάλασσαν κατήκοντα, 130. *a.*

2) Τὰ κατήκοντα πρ… *sunt* Res quæ ad nos … nerunt, quæ nos attin… *et notione magis general…* quæ acciderunt; Res p… tes, Præsens rerum … Λέγοντες περὶ τῶν κατηκ… I. 97. *m.* τὰ κατήκοντα τοιαῦτα, V. 49. *a.* ἐν κατήκουσι πρήγμασι τοιάδε τία σφι εἶναι ἔλεγε, VII… *m.* 40. *m.* 102. *a.*

Κατήκοος, ου, ὁ. 1) Auscu… κατάσκοποι καὶ κατήκοοι… 100. *extr.* *N.* 2) *idem* ὑπήκοος, Subditus, In… alicujus subjectus, Dict… diens. *Cum Genit.:* ἔσαν Μήδων κατήκοοι, I. 72. *a.* …σίων, I. 143. *a.* V. 10… ἐόντες Μίνω κατήκοοι, I… *a.* *Cum Dativo:* Κροίσῳ κατήκοοι, I. 141. *a.* καὶ … πάντες κατήκοοι, III. … *Absque regimine:* οὐ βουλ… τῶν πολιητέων κατηκόων ἔτι… VII. 155. *a.* *m.* *ubi* … *subintelligi poterit dativ…* τοῖς, *aut genitivus* … Parere illis. *Conf.* Κα… ειν.

Κατηλογέειν, *i. q.* ἀλογέειν, Contemnere, Spernere, Nullam rationem alicujus habere. κατηλόγησε τούτου τοῦ χωρίου, Nullam rationem hujus loci habuerat, I. 84. *f. N.* τὸν νόμον κατηλόγησε, Sprevit legem, I. 144. *m. f. Haec ad thema* Καταλογέειν *refert Schneiderus; cui ultro adsentirer, nisi* III. 121. *m. communi librorum consensu legeretur* αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ Ὀροίτεω πρήγματα.

Κατήρης, ὁ, ἡ, Bene instructus, rebus necessariis instructus; *praesertim* de Navi remigio et rebus omnibus ad navigandum instructâ. εἶχε πλοῖον κατῆρες ἑτοῖμον, VIII. 21. *a. Conf. viros doctos ad Hesych. voc.* Κατήρη.

Κατῆσθαι, (*jon. pro* καθῆσθαι,) Sedere. κατήμενος ὑπὸ τῷ οὔρεϊ, In imo monte sedens, VIII. 90. *f.* κατήμενος ἐν τῇ τάξι, Sedens suo in ordine, IX. 72. *m. N.* ἐν Δελφοῖσι κατήμενοι, Delphis sedentes, Dum Delphis sedem habebant, V. 63. *a. Praesertim de his qui* Otiosi sedent. ἔχων δύναμιν τοσαύτην κάθηται, Tantis instructus viribus Sedes otiosus, III. 134. *a.* ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ κατήμενος, Quietus manens, non se movens, IX. 56. *a.* Κροῖσος ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθεϊ μεγάλῳ κατῆστο, Ingenti in luctu Desidebat; *nempe*, nec ullas res gerendas suscepit, I, 45. *extr.* (*aliis I.* 46. *a. et ibi quidem vulgo* καθῆστο *legebatur. Vide quae in Var. Lect. monita sunt.*) *Huc pertinet dictio ista*, ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι, E medio aliorum secedere et seorsim sedem capere; Ab aliis sese separare, nec illorum rebus sese immiscere, Neutrarum esse partium, III. 83. *f. cum Var. Lect. et Not.* IV. 118. *a.* VIII. 73. *extr.*

Sed et is κατῆσθαι *dicitur, qui* Occupatur in arte sellularià. *Sic de his qui in Arte condiendi cadavera occupantur*, εἰσὶ δὲ οἳ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην, II. 86. *a. N. ubi* κατέαται (*jon. pro* κάθηνται) *latine* Constituti sunt *reddiderat Valla, quod et noster typotheta ponere debuit, qui verbum* constituti *temere omisit, sed poterat* κατέαται *etiam simpliciter* Sedent *reddi. Conf. mox* Κατίζειν.

Κατιδέσθαι, 1) Conspicere. τοὺς ἔσω - - οὐκ οἷά τε κατιδέσθαι, VII. 208. *m.* 2) Inspicere. ξυρήσαντα τὰς τρίχας κατιδέσθαι ἐς τὴν κεφαλὴν V. 35. *f.*

Κατιέναι, *a Praesente* Κάτειμι, 1) Descendere. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν, Contumeliosa verba, quae in aliquem conjiciuntur et in pectus ejus Descendunt, solent iram hominis excitare, VII. 160. *a.* 2) Redire *in patriam* de exsilio. πειρώμενοι κατιέναι καὶ ἐλευθερεῦν τὰς Ἀθήνας, V. 62. *m.* ὑπὸ τῶν κατιόντων Σαμίων, III. 45. *f.* Ἡρακλεῖδαι κατιόντες ἐς Πελοπόννησον, IX. 26. *a.*

Κατιέναι, *a Praes.* Κατίημι, Demitto. κάλον κατεῖναι, Demisisse funem, II. 23. *f.* κατίει (Demittit) σχοίνῳ σπυρίδα, V. 16. *m. f.* ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, VII. 36. *a. Passivum :* κατιεμένην κατάπειρητηρίην. II. 28. *extr.*

Κατίεσθαι, *a Praes.* κατίεμαι. *Idem fere ac simplex* ἵεσθαι, *quod vide supra.* Ire, Tendere, Grassari. ἡ στρατηλασίη - - κατίετο ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, VII. 138. *a.*

Κατίζειν, 1) *Notione transitivâ,* Collocare, Constituere, Jubere *aliquem* sedere. κάτισε (*i. q.* ἐκάτισε) αὐτὸν ἐγγὺς ἑωυτοῦ, I. 88. *a. N.* (*ubi nonnulli quidem* κατεῖσε *aut* κάτεισε). κάτιζον Φυλάκους, Adpone custodes, I. 89. *m.* ἔπειτα ἄλλους κάτιζον, III. 155. *m. f.* τὴν θυγατέρα ἑωυτοῦ κατίσαι ἐπ' οἰκήματος, Jussisse eum filiam suam Sedere in lupanari, II. 121, 5. *a.* 126. *a. Conf. Not. ad* III. 86. *a.*

2) *Intransitive vel Reciproce,* Sese collocare, Sedere. οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθαπερ πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε, I. 97. *a.* ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύεσκε, I. 121. *m. f.* ἐν τῷ κατίζων θρόνῳ, δικάζει, V. 25. *extr.*

[Κατιθὺ *unâ voce scriptum olim* IX. 51. *m. ubi nunc* κατ' ἰθὺ, recta ex adverso.]

Κατικετεύειν, *idem fere quod simplex* ἱκετεύειν, Suppliciter orare, In modum supplicis adire *aliquem. Constr. cum Da-*
tivo. ἱκετεύειν τῇ μητρὶ κατικετεύσας, VI. 68. *a.*

Κατιππάζεσθαι, Perequitare, Equis incursare *regionem.* ἡ ἵππος προελθοῦσα κατιππάσατο χώρην τὴν Μεγαρίδα, IX. 14.

Κατιροῦν, Consecrare, Dedicare. τὴν οὐσίην αὐτοῦ κατιρώσας, Bona ejus diis dicavit, I. 92. *f.* οἴκημα ἓν κατιρῶσαι, Unam sedem *regi* consecrare, dedicare, I. 164. *a. m. N.*

Κατιστάναι, *jon. pro* καθιστάναι, Constituere, Instituere, Sistere. *Inde in Passivo, et in Praeteritis activae formae passivam aut reciprocam notionem habentibus,* Constitui, Institui, Existere, Fieri; *aut* Constitutum, Institutum esse, Stare, Esse.

1) *Activum.* κατιστᾶσι τύραννον εἶναι παῖδα τὸν ἑωυτοῦ, Tyrannum constituit filium suum, V. 94. *a. m.* καταστήσας ἀδελφεὸν ἑωυτοῦ ὕπαρχον εἶναι Σαρδίων, V. 25. *a.* ὕπαρχον ἐν τῷ Δορίσκῳ καταστήσας Μασκάμην, VII. 105. *m.* τοῖσι ἄλλοισι δίζησθε κατιστάναι τυράννους, V. 92, 1. *m. f.*

2) *Aor.* 2. καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, Constituti, Stantes, coram magistratibus, Ad illos introducti, III. 46. *a. et m.* ἦγόν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ *etc.* III. 156. *m.* καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, Rebus eorum bene Stantibus, bene Constitutis, VII. 132. *f.* εὖ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη (*scilicet* τὰ πρήγματα), VII. 158. *m.* τίς σε

ασι πολέμιον ἐμοὶ καταστῆ-
Quis tibi persuasit, ut
s mihi Fieres, I. 87. *m.*
τη ὁ θόρυβος, Compositus,
)itus, Sedatus est tumul-
III. 80. *a.*
Praet. perf. καί σφι μαν-
Διὸς κατέστηκε, Consti-
n est illis (*vel*, ab illis)
ılum Jovis; *sive brevius*,
illis, Exstat apud illos,
; oraculum, II. 29. *f.*
quidem κατεστήκεε *praefert*
c noster F. quod fortasse
Herodoti manu est, qui
oc verbo (*ut mox videbi-*
) *utitur Plusquamperfecto*
ore ubi Perfectum maluis-
Sed subinde etiam con-
ntibus libris omnibus re-
ur tertia certe persona
dis Praeteriti perfecti,
ῖε κατεστέασι, *jon. pro* κα-
ᾶσι, *quod ipsum pro* καθε-
ασι *ponitur. Sic* νόμοι τοῖσι
λωνίοισι οὗτοι κατεστέασι,
leges constitutæ sunt Ba-
niis; Hæc apud illos In-
ta obtinent, I. 200. *a.*
: τῶν κροκοδείλων πολλαὶ
τέασι, Venandi crocodi-
plura instituta sunt ge-
, plura genera sunt, II.
ı. οἱ μὲν ὀφθαλμῶν ἰητροὶ
τέασι, οἱ δὲ κεφαλῆς *etc.*
oculorum constituti sunt
ci, alii capitis, *sive bre-*
Alii sunt oculorum me-
etc. II. 84. *f.* ἐν δείματι
λῷ κατεστεῶτες, (*jon. pro*
στῶτες *et* καθεστηκότες)
ιo in timore constituti,
ιo in timore versantes,
36. τὸν νῦν κατεστεῶτα

κόσμον Σπαρτιήτῃσι, Ordinem rerum qui nunc apud Spartanos obtinet, I. 65. *m. f.* *Quos* Trecentos viros τοὺς κατεστεῶτας selegisse sibi *narratur* Leonidas, *sunt* Cives treceni, ex Lacedæmoniorum lege ad hoc Constituti ut regem in bellum proficiscentem, tamquam corporis custodes, comitentur, Constitutus ille et legitimus virorum numerus VII. 205. *m.* τὰ κατεστεῶτα, I. 59. *extr. sunt* Leges et Instituta quæ in civitate valent.

4) *Plusquamperf.* Φρουρὴ ἐν αὐτῷ (τῷ τείχεϊ) κατεστήκεε ὑπὸ Δαρείου, Præsidium in castello Constitutum (Impositum, Locatum) erat a Dario, VII. 59. *a.* τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη, Contra hos igitur Instituta erat obsidio, Hi igitur obsidebantur, I. 31. *a. Sic* κατεστήκεέ σφι τειχομαχίη ἐῤῥωμενεστέρη, IX. 70. *a.* ὅς οἱ πρὶν ἢ βασιλεῦσαι ἀντιστασιώτης κατεστήκεε, Qui, priusquam ille regnum susceperit, adversarius ejus Fuerat, I. 92. *m. f. Similiter* κατεστήκεε ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμονίοισι πόλεμος, IX. 37. *f.* ἔνθα, Νίνου ἀναστάτου γενομένου, τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε, Quæ post Nini eversionem regia sedes Constituta (Translata) erat, I. 178. *a.* *Sed alibi idem Plusquamperfectum, in latino quidem sermone rectius per Perfectum praeteritum aut per Praesens redditur. Sic*, ὅδε σφι νόμος κατεστήκεε, Hæc lex illis consti-

tuta est, Hoc institutum apud illos obtinet, I. 197. *a. non:* constituta erat, *aut* obtinebat; *nam sequentia omnia verba, quibus id institutum exponitur, in Praesente tempore ponuntur. Pariter* I. 132. *a. ubi nos, codices nonnullos secuti,* κατίστησι *edidimus, ex aliis olim* κατεστήκεε *editum erat, nec ita male fortasse, coll. Var. Lect. ad locum supra citatum,* II. 29. *f. Tertia plur. Plusq.* κατεστάσαν, *jon. pro* κατεστήκεσαν, Constituti erant. κατεστάσαν ἔτι πρότερον ὑπαρχοι, VII. 106. *m.* ἐν δείματι μεγάλῳ κατεστάσαν, VII. 138. *b.*

5) *Passivum, Praesens,* ἐς ταὐτὰ καθίσταται, In idem (quod ante fuerat) Constituitur, In pristinum habitum Restituitur, IV. 105. *f.* ἐπεὶ ὑμῖν ὁ λόγος οὕτω προσάντης καθίσταται, Quoniam hæc conditio ita ardua Fit (Est, Accidit) vobis, VII. 160. *m. f.* ταὐτὰ μέτρα καθίσταται, Eadem ratio Est, Esse solet. IV. 198. *f. Praet. Imperf.* ἐς φόβον κατιστέατο, (*pro* καθίσταντο) In timorem Conjiciebantur, VIII. 12. *m. Praets Perf.* νόμοι αὐτοῖσι ὧδε κατεστέαται, (*jon. pro* καθεστᾶσι) Leges illis sic Constitutæ sunt; His illi Institutis utuntur, I. 196. *a. ubi nec male* κατεστέασι *praefert noster cod. F. eâdem notione.*

6) *Medium,* αὐτοὶ πρῶτοι τύραννον καταστησάμενοι παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, (*jon. pro* παρὰ ὑμῖν αὐτοῖσι) Postquam vos primum apud vos ipsos Constitueritis vobis tyrannum, V. 92, 1. *m.* ἐς τὴν ζόην κατεστήσατο ἐξ ἔργων ἀνοσιωτάτων, Qui vitam suam Instituit (*i. e.* victum sibi quæsivit; vitam sustentabat) ex opere iniquissimo, VIII. 105. *a.* (*conf.* Ζόη.) ὅν τρόπον καταστησάμενοι (Quo pacto Sese et res suas Constituentes; Quamnam rationem Constituendæ suæ reipublicæ ineuntes) κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν, IV. 161. *a.*

Κατίσχειν, 1) *Active,* κατίσχειν *et* κατασχεῖν τὰς νέας *vel* νῆας, *et nude* κατίσχειν, κατασχεῖν, *subintellecto accusativo,* Dirigere, Adpellere naves, *et simpliciter,* Adpellere. (*Conf.* Ἔχειν *num.* 8.) ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νέας, VIII. 40. *a.* οἱ ἄλλοι κατέσχον (*scil.* τὰς νέας) ἐς Σαλαμῖνα, VIII. 41. *a.* ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νέας ἀνέψυχον, VII. 59. *f.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς κατίσχει τῆς Μαγνησίης χώρης ἐς τὸν αἰγιαλὸν, VII. 188. *a.* κατασχόντες τὰς νέας τῆς Ἐρετρικῆς χώρης κατὰ Ταμύνας, VI. 101. *a. Sed, quod ibidem mox subjicitur,* κατασχόντες δὲ ταῦτα τὰ χωρία, *id aliam habet rationem, de quâ supra dictum est sub voc.* Κατέχειν, *num.* 1.

2) *Intransitivâ notione.* Deferri, Delabi *de coelo.* λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, καί μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἆπιν, III. 28. *m. N.*

Κάτοδος, ου, ἡ, (*jon. pro* κάθοδος) Reditus de exsilio in patriam, I. 60. *a. m.* 61. *f.* V. 62. *m.*

Κατοικέειν, *i. q.* οἰκέειν, Habitare, κατοίκησε πόλιν Ζάγκλην, VII. 164. *a. m.*

Eâdem notione legebatur vulgo Praes. Pass. ἐν τοῖσι ἀνθρώπους κατοικεῖσθαι λέγουσι, In quibus ajunt habitare homines, I. 202. *m. f. ubi nos, alios libros secuti,* κατοικῆσθαι *reposuimus, quoniam constanter, aliâs Praeterito pass. eâ notione utitur scriptor; qui, si vel maxime Praesentis temporis formam adhibere hîc voluisset,* κατοικέεσθαι, *non* κατοικεῖσθαι, *fuerat scripturus.* ἀπικόμενοι ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ἐν τῷ νῦν κατοίκηνται, οἴκησαν τοῦτον, IV. 116. *m.* Γηρυόνεα οἰκέειν, ἔξω τοῦ Πόντου κατοικημένον, Ἐρύθειαν νῆσον, IV. 8. *a.* αὗται μὲν (αἱ πόλιες) ἐν τῇ Καρίῃ οἴκηνται, Hæ civitates in Cariâ habitant, Sedes suas Habent, Sitæ sunt, I. 142. *a.*

Κατοικίζειν τινά, Sedes adsignare alicui, τούτους κατοικίζει ἐς Μέμφιν, I. 154. *f. Et mox ibidem,* οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ κατοικίσθησαν.

Κατοικτείρειν, Misereri *alicujus*, Miserari *aliquem.* κατοικτείρας Φερετίμην, IV. 167. *a.*

Κατοικτίζεσθαι, Lamentari, Misericordiam hominum implorare. κατοικτίζετο, φὰς ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι, III. 156. *m.*

Κατόμνυσθαι, Jurare contra *aliquem.* κατώμνυτο Δημαρήτου, VI. 65. *m.* ἐγὼ δὲ κατωμνύμην, φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν, VI. 69. *a. m.*

Κατόνεσθαι, Vituperare, Spernere. κατόνοντο (*alii olim* κατώνοντο) τὸν Ἄμασιν Αἰγύπτιοι, καὶ ἐν οὐδεμίῃ μοίρῃ μεγάλῃ ἦγον, II. 172. *a. Conf.* Ὄνεσθαι.

Κατονοσθῆναι, *i. q.* κατόνεσθαι. μή με κατονοσθῇς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας, II. 136. *f.*

Κατόπτεσθαι, Speculari, Explorare. ὀψομένους τε τὴν - - - καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοψομένους, III. 17. *f.*

Κατόπτης, ου, ὁ, Speculator, Explorator, ἀποστέλλειν κατόπτας, III. 17. *f.* ἥκετε κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς, III. 21. *m. qui* κατάσκοποι *dicuntur. cap.* 19. *a.*

Κατορᾷν, 1) Conspicere. κατώρα πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον· τὸ γὰρ ἔσω - - οὐκ οἷά τε ἦν κατιδέεσθαι, VII. 208. *m.* Ἀθηναίους γὰρ ὑπὸ τῶν ὄχθων οὐ κατώρα, IX. 59. *m.* 2) Inspicere. κατορᾷ δὲ καὶ τὰς τρίχας εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκυίας, II. 38. *m.*

[**Κατοῤῥωδέειν**, *vide* Καταῤῥωδέειν.]

Κατορύσσειν, Defodere. εἴ τι σφι (τὰ χρήματα) κατὰ γῆς κατορύξουσι, VIII. 36. *a.* Περσέων δυώδεκα ζώοντας ἐπὶ κεφαλὴν κατώρυξε, III. 35. *extr.* VII. 114. *extr.*

Κατορχέεσθαι, Insultare. κατωρχέοντο καὶ κατέσκωπτον Δαρεῖον, III. 151. *m.*

Κατότι, *pro* καθ᾽ ὅ τι, Quatenus, Eo quod, Quoniam, VII. 2. *m. f.*

Κατοχή, ῆς, ἡ, Detentio, Retentio. συμφορὴν ποιεύμενος μεγάλην τὴν ἑωυτοῦ κατοχὴν τὴν ἐν Σούσοισι, V. 35. *f.*

Κατύπερθε, Super, Supra. τὴν κατύπερθε ὁδὸν, Superiorem viam, I. 104. *m.* ἡ χώρη ἡ κατύπερθε, IV. 8. *a.* τοῖσι κατύ-

περθε Ἀσσυρίων οἰκημένοισι, Supra Assyrios habitantibus, I. 194. *a.* τὰ κατύπερθε τῆς λίμνης, II. 5. *a.* τὰ κατύπερθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη· τὰ δὲ κατύπερθε τῆς θηριώδεος ψάμμος ἐστί, II. 32. *m.* τὰ κατύπερθε τῆς χώρης, Quæ sunt supra illam regionem. IV. 7. *m. f.* κορμοὺς ξύλων ἐπετίθεσαν κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου, Super intentos rudentes imposuerunt *etc.* VI. 36. *f.* κατύπερθε τῷ πολέμῳ γενέσθαι Τεγεητέων, Bello superiorem esse Tegeatis, I. 57. *a. m.* τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι, VIII. 60, 3. *m.* βουλόμενος μᾶλλον τὰ ὑμέτερα κατύπερθε γίνεσθαι ἢ τὰ τῶν Ἑλλ. πρήγματα, VIII. 75. *m.* 136. *f.*

Κατυπέρτερος, η, ον, Superior. κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγεγόνεσαν, I. 67. *a.* πολλῷ κατυπέρτ. I. 68. *extr.* ἐόντας τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεητέων, I. 65. *a.* ὡς εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων τὰ πρήγματα, VII. 233. *a.*

Hinc Superlat. Κατυπέρτατος, Supremus, Altissimus. ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς, IV. 199. *b.*

Κατυπνοῦν *et* Κατυπνοῦσθαι, Obdormire. κατυπνῶσαι, IV. 8. *f.* κατύπνωσε, VII. 12. *f.* ἐν κοίτῃ τῇ σῇ κατυπνῶσαι, VII. 16. *extr.* εἰ ἐν κοίτῃ τῇ ἐμῇ κατυπνώσειας, VII. 15. *extr.* τὸ ὄνειρον τῷ Ξέρξῃ κατυπνωμένῳ ἐπιστάν, VII. 14, *a.* 17. *m.*

Κάτω, Infra, Deorsum. ἔστι ἄλλος κάτω νηός, Est alia ædes Infra, Inferne, I. 183. *a.* τῆς Ἰωνίης τὰ κάτω, Inferiora Joniæ, I. 143. *a.* (*Conf.* Ἄνω, *num.* 3. *et Not. ad* IV. 18, 2.) ἀπέῤῥιπτουν ἑωυτοὺς κατὰ (*sive* ἀπὸ) τοῦ τείχεος κάτω, Deorsum sese conjecerunt, VIII. 53. *a.*

Superlat. Κατώτατα, *Neutr. plur. pro Adverbio* κατωτάτω, In imo, οἱ κατώτατα ἑστεῶτες, VIII. 23. *a.*

Κατωμοσίη, ης, ἡ, Jusjurandum quod contra aliquem interponitur. μετὰ δὲ τὴν κατωμοσίην. ἐδίωκε αὐτόν, VI. 63. *m. conf.* Κατομνύναι.

Καύκασις, ιος, ὁ, (*non solum* τὸ Καυκάσιον ὄρος, *ut* I. 104. *aut* ὁ Καύκασος, *ut* I. 203. *et* 204. IV. 12.) Caucasus mons. τὰ πρὸς βορῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος, III. 97. *m. f. Not.*

Καῦσις, ιος, ἡ, Crematio. τῶν ἱρῶν ἡ καῦσις, II. 40. *a.*

Καυχᾶσθαι, Gloriari. εὐεργετήσει βασιλῆα οὐ καυχήσεαι ὑπερβαλέσθαι, VII. 39. *m.*

Κέγχρος, ου, ὁ, 1) Milium. σπέρμα ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος, Semen magnitudine milii, III. 100. *a. coll.* cap. 97. *a. m. et ibi Not.* σπείρουσι καὶ φακοὺς καὶ κέγχρους, IV. 17. *m. f.* ἐκ κέγχρου καὶ σησάμου *etc.* I. 193. *m. vide infra in* Ὄσπρια. 2) Granum *quodlibet. Inde* Ova piscium, *quae* Granorum *formam et magnitudinem habent*, κέγχρους *vocat Noster* II. 93. *a. m. N.*

Κεδρίη, ης, ἡ, *i. q.* τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειφαρ, Cedria, Oleum cedrinum. ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, II. 87. *m.*

Κέδρος, ου, ἡ, Cedrus, *arbor odorata*. ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινομένου, II. 87. *a. ubi vitiose olim* ἀπὸ τοῦ κέδρου. (*conf.* Κεδρίη.) τῆς κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλον, IV. 75. *m.*

Κέεσθαι, (*commune* κεῖσθαι) 1) Jacere. τῇ ἂν πέσῃ, κέεται, IV. 62. *extr. Sic de Mortuis*: ἐπειρητομένους τὸν χῶρον ἐν τῷ κέοιτο Ὀρέστης, I. 67. *m.* ἐν τῇ ἑωυτῶν κέεσθαι ἀποθανόντας, IV. 11. *m. f.* IX. 105. *f.* (*ubi quidem* κεῖσθαι, *non* κέεσθαι, *praeter morem Herodoti.*) 2) Positum esse. ἐν τῷ νηῷ κλίνη κέεται, I. 181. *f.* ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ κέεται χαλκήϊον, IV. 81. *a. m. Et*, Situm esse, *ubi de Oppido aut de Regione agitur.* πόλις κέεται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, I. 178. *a. m.* ἡ Ἀττικὴ πρὸς νότον κέεται τῆς Λήμνου, VI. 139. *extr. Item, de* Statu rerum; *si, ut probabilis, ita vera est Wesselingii conjectura*, εὖ κειμένων τῶν πρηγμάτων, VIII. 102. *m.* 3) *idem quod* προκέεσθαι, Propositum esse. ἄεθλον κείμενον, Propositum certaminis præmium, VIII. 26. *m.* (*ubi olim*, προκείμενον.) ἄεθλον ἔκειτο μύριαι δραχμαὶ, VIII. 93. *m.* 4) Impositum esse, *ubi agitur de Nomine alicujus.* ἑκάστῳ αὐτέων οὔνομα οὐδὲν κέεται, IV. 184. *a.* τῷ οὔνομα κεῖται (*sic vulgo h. l. pro* κέεται) Δύρας. VII. 198. *f.* 5.) *De formulâ* εὔστομα κείσθω *supra in voc.* Εὔστομα *dictum est.*

Κεῖθεν, *jon. pro.* ἐκεῖθεν, Inde, Illic. ἀπὸ τῆς κεῖθεν ὁδοῦ, I. 122. *m.*

Κεῖθι, *i. q.* ἐκεῖ, Ibi. καὶ κεῖθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι, II. 122. *a. ubi alii quidem* κἀκεῖθι.

Κεινὸς, οῦ, ἡ, ὸν, *jon. pro* κενὸς, Vacuus, Inanis. νηστήσαντας κεινῇσι χερσί, I. 73. *m. et ibi Var. Lect. et Not.* κοιλίην κεινὴν (*i. q. vulgo* κενεῶνα) II. 40. *a. ubi conf. Var. Lect.* ἀπικέατο, οἱ μὲν, κεινοὶ, οἱ δὲ φέροντες *etc.* VII. 132. *ubi in veram scripturam libri veteres omnes consentiunt.* κεινῇσι πόλισι ἐπιπεσόντες, V. 15. *m.* χώματα, κεινὰ, Cenotaphia, IX. 85. *f. ubi perperam olim* κοινὰ *edd.* ἀμφορέας κεινούς, VIII. 28. *a. ubi plures probati libri* κενεοὺς, *ne sic quidem male. vide Var. Lect. et Not.*

Κεῖνος, *i. q.* ἐκεῖνος, Ille. κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί, I. 209. *f.* οἱ μετ' αὐτὸν κεῖνον ἔσαν δοκιμώτατοι, V. 17. *a.* ἐπικαλέεται θεοὺς κείνῳ, V. 93. *a* τί κεῖνοι ἐθέλοντες, V. 13. *m.* ἱρωτάτας κείνας νομίζοντες εἶναι, V. 82. *m.* κεῖνα πάντα, V. 106. *f.*

Κείνως, *i. q.* ἐκείνως, ἐκείνῳ τρόπῳ, Isto modo. κείνως γὰρ ἀλλοτριοῦται ἀρχὴ ἡ σὴ, ἐς τὸν παῖδα τοῦτον περιϊοῦσα, I. 120. *m.*

Κείρειν, 1) Tondere. σφέας αὐτοὺς κείροντες, καὶ τοὺς ἵππους, *nempe in Luctu*, IX. 24. *a. Hinc in Passivo*, ἅμα κηδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλάς, II. 36. *a.* λόφους κείρονται, (Tondent caput ita ut in medio emineat crista) τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν

καὶ ἴθεσι κείροντες ἐν χροΐ, IV. 175. b.

2) Caedere *arbores*, Vastare *agros*, Populari. ἔκειρε τὸ οὔρος, ἵνα ταύτῃ διεξίῃ ἅπασα ἡ στρατιή, Arbores et dumeta Excidens, quibus obsitus mons erat, viam patefecit exercitui, VII. 131. τούτους ἐπολιόρκεον καὶ τὴν γῆν σφέων ἔκειρον, Vastarunt illorum agrum, VI. 99. *f.* ἐς Ἐλευσῖνα ἐσβαλὼν, ἔκειρε τὸ τέμενος τῶν θεῶν, Lucum Excidit deabus sacrum, *ut nos cum Larchero reddidimus; sive rectius*, Populatus erat fanum, *Vallâ interprete*, VI. 75. *f. N.* πάντα ἐπιφλέγων καὶ ἔκειρον, VIII. 32. *extr.* ἡ Ἀττικὴ ἐκείρετο ὑπὸ τοῦ πεζοῦ, VIII. 65. *a.* τῶν Θηβαίων ἔκειρε τοὺς χώρους, IX. 15. *a.*

Κελεύειν, *non solum* Jubere, *sed et* Hortari. πολλὰ κελεύων, Saepe me hortatus, VI. 36. *a. N. Et* ibid. *paulo post*, εὖ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συμβουλεύσας, κελεύων αὐτὸν *etc.* Suadens illi ut *etc.*

Κέλευμα *et* Κέλευσμα, Inclamatio hortatoria, Jussum, Jussus. ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, IV. 141. *m. N. ubi* κελεύματι *dant probè nonnulli codd.* οὐ τῷ πρώτῳ κελεύσματι πειθόμενος, VII. 16. *a. ubi iterum alii* κελεύματι.

Κελευσμοσύνη, *i. q.* κέλευσμα. ἐκ τούτου κελευσμοσύνης, Ex hujus Jussu, I. 157. *m.*

Κέλης, ητος, ὁ, 1) Equus sellarius, Equus ad equitandum idoneus. ἤλαυνον δὲ κέλητας (*fors.* καὶ κέλητας) καὶ ἅρματα, VII. 86. *m.* 2) Celox, Parvum navigium velociter navigans. προσπίπτειν σφι κέλητα, VIII. 94. *a. et mox ibidem*, τοὺς ἀπὸ τοῦ κέλητος.

Κενεὸς, *i. q.* κενὸς *et* κεινὸς, Vacuus. ἀμφορέας κενεοὺς εἶναι, *ita male, edebatur consentientibus plerisque mstis* VIII. 28. *m. ubi* κεινοὺς *ex Arch. et Vind. recepit Wess. Vide Var. Lect.*

Κεντεῖν, *i. q.* κεντῶ, Pungere, Stimulis pungere. τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκέλευε κεντεῖν, III. 16. *a.*

Κέντρον, ου, τὸ, Stimulus. μάστιγας καὶ κέντρα, *Tormenti instrumenta*. III. 130. *a.*

Κεραΐζειν, *proprie* Cornibus petere; *inde*, Veluti infestis cornibus incursare *et* Propellere *vel* Dejicere; Invadere *et* Laedere *aut* Perdere quolibet modo; Vastare, Diripere, Exspoliare. οἱ λέοντες τὰς καμήλους ἐκεράϊζον μούνας, Invadebant, VII. 125. *m. ubi mox* τῇσι καμήλοισι ἐπιτίθεσθαι, *in re eâdem.* τί τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, Invadis supplices meos et ex hoc templo Expellis, I. 159. *m. f. Nempe ille* ἐξαίρεε τοὺς στρουθοὺς, *ut est paulo ante.* τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραΐζοντας, Lydorum urbem diripientes, exspoliantes, I. 88. *a. ubi paulo post*, οὕτως ὁ ὅμιλος πόλιν τὴν σὴν διαρπάζει καὶ χρήματα τὰ σὰ διαφορέει. *Similiter*, τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραΐσας ἥκεις II. 115. *f. Et* τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνιέναι κεραΐζεσθαι τὰ χρήματα, II. 121, 2. *a. m. In Pugnâ navali Navem hostilem* κεραΐζειν *dicitur is qui*

illam Rostro percutiens perdit. Ἀθηναῖοι ἐκεραΐζον τὰς ἀντισταμένας τῶν νηῶν, VIII. 91. *m.* τὸ πλῆθος τῶν νηῶν ἐκεραΐζετο, ὑπ' Ἀθηναίων διαφθειρόμεναι, VIII. 86. *a.*

Κεραμήϊα, τὰ, Fictilia vasa, *Vit. Hom.* 32. *m.*

Κεράμινος, η, ον, Fictilis, Figlinus, ἐς πίθους κεραμίνους (*olim* κεραμέους *edd.*) κατεγχέει, III. 96. *f.* κύλιξ κεραμίνη, IV. 78. *a.*

Κεράμιον, τὸ, Vasculum figlinum; *praesertim*, Doliolum. ἓν κεράμιον οἰνηρὸν, III. 6. *a.*

Κέραμος, ου, ὁ, Vas figlinum, V. 88. *m.* περιαιρέει τὸν κέραμον, Aufert, frangit Testam, Vas *in quo fusum inest aurum aut argentum*, III. 96. *f.* *Collective* Figlina vasa; *praesertim*, Dolia. κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δὶς τοῦ ἔτεος, III. 6. *a.* *et* ibid. *paulo post*, πάντα τὸν κέραμον, *et* ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος.

Κεραὸς, ἡ, ὸν, Cornutus. ἄρνες κεραοί, IV. 29. *ex Odysseâ.*

Κέρας, τὸ, *genit.* κέρεος, *jon. pro* κέραος *et* κέρατος, Cornu *animalis cornuti.* περὶ τὰ κέρεα, II. 88. *m. f.* οὐ φύειν κέρεα, IV. 29. *a.* κέρεα προσῆν βοὸς χάλκεα, VII. 76. κέρεα ὑπερμεγάθεα, VII. 126. *a.* κέρεα κεκρυφότα ἐς τὸ ἔμπροσθεν, IV. 183. *m. ubi mox etiam Genitivus*, τῶν κερέων. 2) Cornu in acie instructâ, Ala. τοῦ δεξιοῦ κέρεος ἡγέετο, V. 111. *a.* τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν *aut* ἄρχειν, IX. 26. *m. f.* ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κέρεϊ, IX. 102. *a.* 3) *Quid sit* Ἐπὶ κέρας ἀνάγειν τὰς νέας, VI. 12. *a. et* 14. *a.* (*pro quo alii scriptores* ἐπὶ κέρως *dicunt*) *declaratur in Not. ad* VI. 12. *a.*

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, Fulmen. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κεραυνοὶ αὐτοῖσι ἐνέπιπτον, VIII. 37. *f. Conf.* Βέλος.

Κεραυνοῦν, Fulmine percutere. τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοῖ ὁ θεός, VII. 10, 5.

Κερδαίνειν, *fut.* κερδανέειν *et* κερδήσειν *vel* κερδήσεσθαι, Lucrari, Quaestum facere *Constr. cum Accus.* μέγιστα - - ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν, IV. 152. *m.* ἐπεάν τι μέλλωσι κερδήσεσθαι, - - εἰ δὲ μηδὲν κερδήσεσθαι, III. 72. *f. Cum Dativo vel Ablat.* Μεγάροισι κερδανέομεν περιεοῦσι, Lucrabimur servata Megara, Lucrum ex hoc capiemus quod Megara fuerint conservata VIII. 60, 3.

Κερδαλέος, Lucrosus, Utilis. κερδαλεώτερόν ἐστι (ἡμῖν) ὁμολογέειν τῷ Πέρσῃ, IX. 7, 1. *f.*

Κέρδος, εος, τὸ, Lucrum, Quaestus. ἵνα τι ἐπισπάσωνται κέρδος, III. 72. *f.* ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα, III. 71. *m. f.* ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο περιποιῆσαι τὰ σφέτερα, Lucro sibi duxerunt conservasse res suas; VI. 13. *f.*

Κέρκουρος, ου, ὁ, Cercurus, *leviorum Navium genus.* πεντηκόντεροι καὶ κέρκουροι καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα, VII. 97. *f.*

Κέρτομος, ου, ὁ, ἡ, (*nisi rectius* Κερτόμος) Mordax, Cavillatorius, Mordacia dicta projiciens. θυσίῃσί τέ σφεα (τὰ ἀγάλματα) καὶ χοροῖσι κερτόμοισι ἱλάσκοντο, V. 83. *m. f. ubi*

paulo post, κομμῶς δὲ ἠγέρεον αἱ χεῖρες *etc.*

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, Latibulum, Latebræ. κευθμὼν Κιθαιρῶνος, IV. 141, *m. in Orac.*

Κεφαλαίωμα, τὸ, Summa collecta, Universus numerus. πέντε μυριάδων (*sive rectius*, μυριάδες) τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε, III. 159. *f. ibique Var. Lect. et Not.*

Κεφαλὴ, ἡ, Caput. *Formulas* τὴν κεφαλὴν κόπτεσθαι, πλάσσεσθαι, τύπτεσθαι, *vide in adjunctis Verbis.* ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω, Meo capite pœnam luo, I. 155. *m. N.* οὐδενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύονται, II. 39. *extr. nempe et* Olerum *nominantur* κεφαλαὶ, *quibus vescuntur omnes.*

Κῇ *vel* Κῃ, (*jon. pro* πῇ) Quà viâ; Quorsum, Quâ ratione. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται, I. 32. *extr.* ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον κῇ ἀποβήσεται, VIII. 67. *a.*

Κη, *enclitica particula*, 1) Aliquâ ratione, Quodammodo, Fere. ταῦτα μέν νυν οὕτω κη (*i. q.* οὕτω πως) ἐγίνετο, V. 22. *f.* ταῦτά κη λεγόντων, Hæc fere dicentibus illis, V. 40. *f. Eâdem notione, per pleonasmum, cum particulâ* μάλιστα *jungitur.* χῶρος κατὰ Βουτοῦν μάλιστά κη κείμενος, II. 75. *a.* σταδίους μάλιστά κη τούτους ἐς ὀγδώκοντα, VIII. 8. *m. f. Similiter*, IV. 86. *a. et* VIII. 31. *m. Rursus*, ἀνδρῶν μάλιστά κη μυρίων, VIII. 65. *a. N.*

2) *Videri poterat subinde idem significare ac* που, Alicubi. (*Conf.* Ὅκη, *num.* 2.) οὐ κη (*aut* οὔ κη) πρόσω σκοπιὰς ἔχοντες, Haud procul alicubi speculantes, V. 13. *a.* δέε, οὐκὶ ἕνα κη αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα. Nequaquam unum solum Alicubi habere oportet talem portum, *ex lectione cod. Arch.* VII. 49, 1. *m. f. Sed hoc quidem loco* κη *pleraque codices ignorant, ac videtur illa vocula temere irrepsisse. Priore vero loco possis intelligere*, Haud admodum procul: *quod vero ibi* οὐκὶ *contra plerorumque librorum fidem recepit Wess. id quidem mihi se adprobare non potuit.*

Κήδεσθαι, Solicitum esse, Curam gerere. *Cum Genit.* ἐμεῦ θεοὶ κήδονται, I. 209. *m. ubi* κηδέαται *habent codd. nonnulli, quâ de script. vide quae in Var. Lect. monui.* καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, Qui mihi curæ sunt, III. 40. *a. m.* εἰ μὴ μεγάλως ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἑλλάδος, Nisi vehementer essem solicitus de universâ Græciâ, IX. 45. *a.* ὡς δὲ κηδόμενος αὐτοῦ, VII. 17. *m.* VIII. 118. *m. Item cum* μὴ *particulâ*; μὴ ἀπόλωνται κηδόμενος, Curans ne perirent, VII. 220. *a.*

Κηδεύειν, Lugere, Justa persolvere *mortuo. Hinc* Ἀποκηδεύειν, IX. 31. *a. quod vide suo loco.*

Κῆδος, εος, τὸ, 1) Adfinitas VII. 189. *a. m.* 2) Luctus, Exsequiæ. ἅμα κήδεϊ, Simul atque incidit Luctus, Simul aliquis

lià mortuus est, II.

τὸ, et Κηλωνήϊον, (jon. .ώνειον aut . Κηλώνιον) Machina quâ e fluvio ıteo hauritur aqua ad : arva. ὁ σῖτος, χερσί ηλωνηΐοισι ἀρδόμενος, I. cum Var. Lect. et ·λέεται κηλωνηΐῳ, VI. ubi in Var. Lect. ad- 'ebuerat κηλωνίῳ per ω exhibere codicem F. əsum superesse in vi- ripturâ κοινωνηΐῳ codi-

τὸ, Præconium. κη- οιησαντο, sequente In- VIII. 41. a.

ἰ, Munus præconis, τοῖσι (Ταλθυβίου ἀπογό- κηρυκηΐαι ἐκ Σπάρτης ρας δέδονται, VII. 134.

τὸ, Caduceus, IX.

;, ὁ, Præco, Legatus. ı homo et κῆρυξ et ἀ- promiscue vocatur I. κήρυκα ἐρυθρὸν, Lega- l Præconem rubrum n orac. dixit Navem nctam, III. 57. f. et (Mendosa scriptura pro κήρυξ, IV. 127. nere ex ed. Wess. et nostram migravit.) Præconari. χρήματα ῥυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δη- ona illius per publi- cconem (venumdata) f.

:, ὁ, (jon. pro χιτὼν) ca. ἅμα κιθῶνι ἐκδυο- μένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, I. 8. f. Joniæ mulieres λίνεον κιθῶνα gestabant; V. 88. f. Babylonii χρέονται κιθῶνι ποδηνεκέϊ λινέῳ· καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἐπενδύνει, I. 195. a. Aegyptii ἐνδεδύκασι κιθῶνας λινέους, περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτούς, II. 81. a. εἰρινέους κιθῶνας gestabant Cilices, VII. 91. a. κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, I. 155. f. τοὺς κιθῶνας κατεῤῥήξαντο πάντες, VIII. 99. m. ἐνδὺς κιθῶνα μέγαν, καὶ κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος, VI. 125. m.

2) Κιθὼν, i. q. θώρηξ, Lorica, Thorax. θεοὺς ἐπόμνυμι, μὴ μὲν πρότερον ἐκδύσασθαι τὸν ἔχων κιθῶνα καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, πρὶν ἂν etc. V. 106. f. ubi τὸν κιθῶνα rectius ubique Loricam, quam Tunicam intelliges. κιθῶνες χειριδωτοὶ λεπίδος σιδηρέης, ὄψιν ἰχθυοειδέος sunt Loricæ manicatæ squamatæ, VII. 61. a. N. quas easdem poterit etiam θώρηκας λεπιδωτοὺς vocare sicut IX. 22. m. ubi κιθῶνα Φοινίκεον Tunicam puniceam dicit, loricae superindutam. (conf. Λεπίς.) Quosnam τειχέων κιθῶνας dicat Noster VII. 139. a. infra sub voc. Τεῖχος videbimus.

Haud immerito suspectum est vocab. κιθῶνας, quod VII. 90. m. vulgo legitur, ubi κιτάριας corrigunt viri docti. Vide Κίταρις.

Κίκι, Aegyptiacum nomen olei cujusdam, II. 94. a. N.

Κίλιξ, ικος, ὁ, Cilix. *Foem.* Κίλισσα. ἐπίπτον νηυσὶ Κιλίσσῃσι, Impetum fecerunt in naves Cilicienses, VIII. 14. *f.*

Κιλλύριοι *et* Καλλικύριοι, *vide* Καλλύριοι.

Κινδυνεύειν, 1) Periclitari; In Periculo esse. *Constr. cum Infinit.* τὸν ναυτικὸν στρατὸν κινδυνεύσει ἀποβαλέειν, VIII. 65. *m.* ἀπολέσθαι κινδυνεύσει, VIII. 97. *a.* *Cum* περὶ *praepos.* περὶ ἐκείνης (τῆς Πελοποννήσου) κινδυνεύειν, VIII. 74. *f.* *Cum Dativo.* ἐπεὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τῇ ψυχῇ, VII. 209. *m.*
2) i. q. δοκέειν, Videri. κινδυνεύουσι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητες εἶναι, IV. 105. *f.*

Κίνδυνος, ου, ὁ, Periculum. κίνδυνον ἀναλαβέεσθαι, τὸν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ, Periculum suscipere, subire, III. 69. *a.* κινδύνους ἀναῤῥιπτέοντες, Periculorum aleam jacientes, VII. 50. *m. f.*

Κινέειν, Movere. πᾶν χρῆμα ἐκίνεε, διαβάλλων *etc.* καὶ ποιέων ἅπαντα ὅκως *etc.* V. 96. *a.* μὴ κινέειν (Loco non movere) τὸν ἀνδριάντα, I. 183. *f.* κινήσοντά τι τῶν ἀκινήτων, Moturum (Novaturum) aliquid quod moveri non debebat, VI. 134. *f.* νόμαια κινεῖ (*sive potius* κινέει) πάτρια, Mutat instituta patria, III. 80. *f.*

Κιννάμωμον, Cinnamomum *aroma*, III. 111.

Κιρνᾷν, Miscere. κιρνᾷ κρητῆρα οἴνου, IV. 66. *a.*

Κίταρις, ιος, ἡ, Capitis tegumentum *aliquod apud Persas, et si vera virorum doctorum conjectura, apud Cyprios etiam. Nempe apud Pollucem* X. 171. *legitur*, Ἡρόδοτος δὲ καὶ κίταριν εἴρηκε. *atqui nusquam in Musis hodie id vocab. comparet, sed suspicari cum Pauw et Larchero licet*, κιτάριας *scripsisse Herodotum*, VII. 90. *m. ubi hodie* κιθῶνας *legitur. Vide Var. Lect. et Not.*

Κίων, ονος, ἡ, (*jon. pro* ὁ κίων) Columna. τῶν κιόνων αἱ πολλαί, I. 92. *a.* *Reperitur tamen hoc nomen apud eundem Nostrum in Masculino etiam genere:* τοῦτο (τὸ ὄρος) τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι, IV. 184. *f. nisi ibi rectius olim editi et nonnulli mssti libri Articulum omittunt, quem quidem longe plurimi et probatissimi codd. praeferunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Κλαίειν λέγω, *nempe* σε *vel* σέ, Plorare te jubeo, Abi in malam rem, IV. 127. *f. N.*

Κλεηδὼν, vide Κληδών.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Illustris. μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, VII. 228. *f. in Epigr.* βασιλεὺς κλεινοῖο Κορίνθου, V. 92, 5. *in Orac.*

Κλέος, εος, τὸ, Gloria. μένοντι κλέος μέγα ἐλείπετο, VII. 220. *a. m.* καταθέσθαι κλέος, VII. 220. *f.* IX. 78. *a.*

Κλέπτειν, Furari. *Imperf.* κλέπτεσκε ἄν, Furabatur subinde, II. 174. *a.* *Passiv.* κλεφθέντων τῶν ἀγαλμάτων, V. 84. *a.* *Sed valet etiam* Κλέπτεσθαι *idem fere ac* κλέπτειν τὴν ὁδὸν, Carpere *viam.* τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος, VII. 49, 2. *ubi Wess. in Not. intelligit*, Ulterius

semper furtim profectus, *nos*: Imprudens semper abreptus; *nempe adjicitur ibi*, nam felicitatis nulla hominibus satietas est.

Κληδὼν, *et* **Κλεηδὼν**, όνος, ἡ, (*a verbis* κλέω *et* κλῄζω, *conf. Eustath. ad Odyss.* σ΄. 116. *et Damm. Lexic. Etym. p.* 1191.) *idem atque* ἡ Φήμη, *nempe* Fama quædam mirabilis, Dictum ominosum *sive in bonam partem sive in malam.* ὁ μὲν τῇ κλεηδόνι οὐδὲν χρεώμενος, V. 72. *f. ubi paulo ante dixerat,* ἐπετελέετο τῷ Κλεομένεϊ ἡ Φήμη. *Rursus, quod* IX. 101. *f. ait* ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο, *refertur ad id quod cap.* 100. *a. dixerat,* Φήμη σφι ἐσέπτατο, *et* ἡ Φήμη διῆλθέ σφι, *rursusque* ἡ Φήμη ἐλθοῦσα, cap. 101. *a. m. Memoratur etiam aliquis* Quæsivisse nomen alterius κληδόνος εἵνεκεν, Ominis causâ, *nempe*, ut ex responso caperet omen, IX. 91. *a.*

Κληΐειν, (*jon. pro* κλείειν,) Claudere. *Vide* Ἀποκληΐειν *et* Ἐγκληΐειν.

Κληΐζειν, *idem ac* κληΐειν. *Vide* Ἀποκληΐζειν, Ἐκκληΐζειν, Συγκληΐζειν.

Κληῒς, ῗδος, ἡ, Clavis. *Hinc* Κληῗδες τῆς Κύπρου, Claves Cypri, *nomen Promontorii cujusdam*, V. 108. *extr. N. Conf. ibi Larch.*

Κλῆρος, ου, ὁ, 1) Sors. ἵνα - - κλήρῳ λαχόντα, III. 83. *a.* 2) Prædium, Ager quem quis possidet. Φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους, I. 75. *a. Quos* ἀγροὺς *dicit scriptor*, IX. 94. *m. eosdem continuo deinde* καλλίστους κλήρους *vocat.*

Κληροῦν, Sortiri, Sortem Ducere. κληρῶσαι ἐπὶ μοῦῃ *et* ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ τῆς χώρης, I. 94. *m. f.* (*conf.* Πάλλεσθαι.)

Κληροῦχος, ου, ὁ, Colonus, cui ager Sorte obtigit. τετρακισχιλίους κληρούχους, V. 77. *a. m. Hinc* Κληρουχέειν, Colonum esse. τοὺς τετρακισχιλίους κληρουχέοντας, VI. 100. *a.*

Κλίβανος, ου, ὁ, Clibanus, Furnus, Olla, *aut tale quoddam* Vas culinarium. ἐν κλιβάνῳ πνίξαντες, II. 92. *f. quo de loco vide quae ad verbum* Πνίγειν *notamus.*

Κλίνειν, Inclinare, Reponere, Collocare in Lectulo *vel* Adsignare sedem in Lectulo. οὐ χωρὶς ἑκατέρους κλῖναι, *Hospitem* non Collocasse (Adcumbere epulis jussisse) utrosque seorsim, IX. 16. *a. ubi quidem alii* κλῖναι *intransitive accipiunt*, Discubuisse, *quâ notione videtur* κλιθῆναι *aut* κλινθῆναι *scriptum oportuisse. Vide Not.*

Formulam ὁ ἥλιος *vel* ἡ ἡμέρη κλίνει *ex Herodot. III.* 104. *citat Schneider in Lexic. Crit. At ibi est* ἀποκλιναμένης μεσαμβρίης, *sicut* ἀποκλινομένης τῆς ἡμέρης, IV. 181. *f. Haud incommode vero* ἀπὸ κλιναμένης μεσαμβρίης *ex Reiskii conject. edidit Borh.* III. 114, 2. *pro vulgato* ἀποκλιναμένης, *ubi nos ex aliis libris* ἀποκλινομένης *recepimus.*

Κλίνη, ης, ἡ, Lectulus *praesertim* in quo ad mensam adcum-

bunt convivae. Πέρσην τι καὶ Θηβαῖον ἐν κλίνῃ ἑκάστῃ κλῖναι, IX. 16. *a.* κλῖναι ἐπίχρυσοι καὶ ἐπάργυροι, I. 50. *a.* IX. 80. *a.* *Eaedem* κλῖναι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, IX. 82. *m.*

Κλισιάδες, αἱ, Porta, Valvae. μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ, IX. 9. *f.* 56.

Κλύσμα, τὸ, Lavacrum quo eluitur alvus, II. 87. *m.*

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, Clyster, Instrumentum quo fit alvi elutio. ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος, II. 87. *a.*

Κλώθειν, Nere. κλώθουσαν λίνον, Nentem linum *mulierem*, V. 12. *m. N.*

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *i. q.* κλέπτης, Fur. κλῶπες κακοῦργοι, I. 41. f. τὰ χρήματα ἐπινόησαν κλῶπες ἐκφορῆσαι, II. 150. *m.* πάγχυ σφέας καταδέξαντες εἶναι κλῶπας, VI. 18. *f.*

Κνᾷν, Radere, Eradere, VII. 139. *f. idem quod* ἐκκνᾷν, ibid. *paulo ante.*

Κναφεὺς, έος, ὁ, Fullo. IV. 14. *a.*

Κναφήϊον, (*jon. pro* κναφεῖον *vel* γναφεῖον) Fullonis officina, IV. 14. *a. et m.*

Κνάφος, ου, ὁ, *i. q.* γνάφος, Carduus fullonius, *et* Tormenti genus quoddam. τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κνάφου ἕλκων διέφθειρε, I. 92. *f. cum Var. Lect. et Not.*

Κνήμη, ἡ, Crus, Tibia. παρέσαξε παρὰ τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχώρεον οἱ κόθορνοι, VI. 125. *m.*

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ, Ocreis instructus, VII. 92. *a.*

Κνίζειν, *Urticae in modum* Pungere, Urere, Mordere; *ubi agitur de Amore, Indignatione, Invidiâ, et similibus animi adfectionibus.* τούτης ἔκνιζε αὐτὸν ὁ ἔρως, VI. 62. *a. N.* Ξέρξεα ἔκνιζε ἡ Ἀρταβάνου γνώμη, VII. 12. *a.* τὰ σμικρὰ οὐδέν μιν (*nempe*, τὸν θεὸν) κνίζει, VII. 10, 5. *m. N.*

Κνύζημα, τος, τὸ, Vagitus, Ejulatus infantum. τὰ παιδία, ἀπαλλαχθέντα τῶν ἀσήμων κνυζημάτων, II. 2. *m.*

Κογχύλιον, τὸ, Concha. κογχύλια φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι οὔρεσι II. 12. *a.*

Κόθορνος, ου, ὁ, (*sive* Κότορνος, *ex codicum nonnullorum scripturâ*), Cothurnus, Ocrea, VI. 125. *m. N.* (*Conf.* Κνήμη.) κοθόρνους ὑποδέεσθαι, I. 155. *f.*

Κοίῃ, *pro comm.* ποίᾳ; *subintellecto substantivo* μερίδι, ὁδῷ, αἰτίᾳ, *aut alio quocumque, fit Adverbium interrogativum.* Quânam parte? Quali modo? Quali tandem ratione? Quâ de causâ? κοίῃ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον; Quâ tandem ratione, Quatenus, Quali respectu, Quidnam igitur spectans, judicas Tellum esse beatissimum? *Conf.* Κοῖος.

Κοιλαίνειν, Excavare. τῆς σμύρνης ᾠὸν πλάσσειν, - - κοιλήναντα τὸ ᾠὸν, II. 73. *m. ubi paulo post Compositum* ἐγκοιλήνας.

Κοιλίη, ης, ἡ, Cavitas ventris, Venter. ἐξ ὧν εἷλον τὴν κοιλίην πᾶσαν, II. 86. *m. N.* 92. *extr.* IV. 72. *a.* ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, II. 87. *m.*

, ον, Cavus. ξύλινα ἀγ-
οῖλα, IV. 2. m. Hinc
ι, Cavum, nomen Loci
Athenas; et ἡ διὰ Κοίλης
memorata Nostro VI.
ι. ubi vide Not.
(jon. i. q. κοιμᾶν) Hinc
ται, Cubant, Quietem
t, II. 95. a.
ublice, Communi no-
Omnium nomine. ἱρώ-
ι θεὸν κοινῇ, VIII. 122.
σθαι, Sermones confer-
νολογησάμενος τοῖσι Σα-
VI. 23. f.
, όν, Communis. κοι-
ρῆγμα συμμῖξαι τινί, De
muni cum aliquo con-
VIII. 58. a. Conf. Ἐ-
, et Ἐπίκοινος.
ινόν, Commune civitatis,
lica. ἡμέας ἀπέπεμψε τὸ
ὸν Ἰώνων, V. 109. m. τὸ
ῶν Σαμίων, VI. 14. m.
τοῖσι βασιλεῦσι δέδοται
(i. q. ὑπὸ τοῦ) κοινοῦ τῶν
ιτέων, Hæc sunt privi-
gibus tributa a Com-
Civitate) Spartanorum,
licæ nomine, VI. 58.
ιαστῶν αἱρετοὺς ἄνδρας
ρὸ τοῦ κοινοῦ, Tres vi-
civium numero Pu-
(Publico nomine) de-
VIII. 135. m. Est vero
ὸ Κοινόν, Ærarium publi-
ινομένων χρημάτων μεγά-
τῷ κοινῷ, VII. 144. a.

Κοινά, Magistratus qui
nomine civitati præ-
ε, Senatus populus-
όν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν
ήων καταστὰς δὲ ἐπ'

αὐτά, κατοικτίζετο φὰς etc. I. 156. m. N. ubi Portus quidem τὰ κοινὰ δώματα vel οἰκήματα intellexerat. Ut formula, τὰ πρῶτα, non solum de Rebus, sed et de Personis usurpatur, sic etiam τὰ κοινά, nec opus est ut in talibus utique Substantivum anxie quaeramus, quod cum Adjectivo subintellectum cogitari debeat.

Κοῖος, η, ον, (jon. pro ποῖος) Qualis; subinde etiam idem fere ac τίς, Quis? κοίῃ χειρί; Quali (Quânam tandem) hominum manu? IV. 155. f. Κοῖόν με τινα νομίζουσι εἶναι; III. 34. a. κατὰ κοῖόν τι; Quâ de causâ? Quâ re inductus? εἴρετο κατὰ κοῖόν τι δοκέοι Ἴωνας ἀπιστάναι, VI. 1. a. κοῖον δὲ πινόμενόν μιν ὕδωρ οὐκ ἐπιλείπει; Quænam aqua etc. VII. 21. a. κοῖα ταῦτα λέγεις, Quænam sunt hæc quæ tu dicis? VII. 48. m. Conf. supra Κοίῃ.

Κοίτη, ης, ἡ, latine vulgo redditur Cubiculum, Cubile, Lectus; sed apud Nostrum videtur potius esse ipsa Actio cubitum eundi, Cubitum ire. ἐπεὶ ἐδόκεε ὥρη τῆς κοίτης εἶναι, I. 10. a. σχεδὸν ἤδη τῆς κοίτης ὥρη προσέρχεται, V. 20. a. (conf. mox Κοῖτος.). προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ (Dum cubitum eunt) Δαρείῳ λόγον τοιόνδε, III. 134. a. Similiter τὴν κοίτην ποιέεσθαι, Cubitum ire, Cubare, Quietem capere, Noctem transigere, dixit auctor Vitae Hom. c. 31. extr.

Κοῖτος, ου, ὁ, i. q. ἡ κοίτη, quod vide. (conf. Hesych. voc. Κοῖ-

τος.) *Sic pro eo quod in Vita Hom. c.* 31. *extr. est* τὴν κοίτην ποιεῖσθαι, *Noster* VII. 17. *a. ait* κοῖτον ποιέεσθαι, Cubitum ire, Somnum capere, *Vicissim pro eo quod Noster* τῆς κοίτης ὥρην *usurpat, auctor Vitae Homeri c.* 22. *extr.* ὥρην κοίτου *dicit.* ἐς κοῖτον *apud Nostrum*, I. 9. *m. vulgo* In cubiculum *intelligunt; quem significatum spectarunt etiam illi qui* κοιτῶνα *pro* κοῖτον *scripsere: sed videtur* παρέσται ἐς κοῖτον *idem ac* ἐς κοίτην *valere*, Cubitum veniet, Cubandi causâ aderit. *Si* Cubiculum *significasset Herodotus, adjecturus puto fuerat Articulum*, ἐς τὸν κοῖτον. *Vide Var. Lect. et Not.*

Κοιτών, ῶνος, ὁ, Cubiculum. *Vide* Κοῖτος *et Var. Lect. ad* I. 9. 10.

Κόκκος, ου, ὁ, Granum pomi. ὅσοι ἐν τῇ ῥοιῇ κόκκοι, Quot sunt grana in malo punico, IV. 143. *f.*

Κολάπτειν, *vide* Ἐγκολάπτειν.

Κόλλη, ης, ἡ, (*comm.* κόλλα) Gluten. τῷ κόμμι ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρέωνται, II. 86. *f.*

Κόλλησις, ιος, ἡ, Glutinatio, Ferruminatio. σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε, I. 25. *extr. N.*

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, Glutinatus, Ferruminatus, Coelatus. ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητὸν, I. 25. *extr. N.*

Κόλος, η, ον, *i. q.* Κολοβὸς, Mutilus, Truncus, Aliquâ corporis parte mutilatus. τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κόλον, *nempe* Cornubus carentes boves, IV. 29. *a.*

Hinc II. 46. *m. f. pro vulgato* οἱ αἰπόλοι (*quod codices quidem omnes communi tenent consensu*) *ex tam probabili quam sagaci et eruditâ conjecturâ* οἱ κόλοι *correxit Schaeferus, nempe* οἱ κόλοι τῶν ἐρσένων αἰγῶν. *Vide Not.*

Κολοσσὸς, οῦ, ὁ, Statua, *praesertim* majoris molis; Colossus. εἰκόνες παλλακέων -- ξύλινει κολοσσοὶ ἐείκοσι, II. 130. *extr.* 131. *a. et f.* δεικνύντες κολοσσοὺς *etc.* Monstrantes statuas ligneas, numero trecentas quadraginta et unam, quae erant effigies totidem sacerdotum, II. 143. *a. coll. cap.* 142. *a.* κολοσσὸς λίθινος καθήμενος ἐν θρόνῳ *super utrâque pyramide in Moeridis lacu*, II. 149. *m.* κολοσσοὶ μεγάλοι, II. 175. *a.* ὕπτιος κείμενος κολοσσὸς, τοῦ πόδες πέντε καὶ ἑβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος, II. 176. *a.* δύο κολοσσοὶ, Αἰθιοπικοῦ λίθου, ἐείκοσι ποδῶν τὸ μέγαθος, II. 176. *m.* τρεῖς χάλκεοι κολοσσοὶ ἑπταπήχεες, τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένοι, II. 152. *f.*

Κολούειν, Mutilare, Truncare. Φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα κολούειν, VII. 10, 5. *N.*

Κόλπος, ου, ὁ, *non solum* Sinus maris; *sed et* Sinus vestis, κόλπον πολὺν καταλειπόμενος τοῦ κιθῶνος, VI. 125. *m. N.*

Κολωνὸς, οῦ, ὁ, Tumulus, IV. 181. *a.* VI. 134. *m.* VII. 44. *a.* 225. *m.* IX. 120. *f. Etiam* Tumulus manu factus, Acervus ingens. ἐνθεῦτεν --

άλους τῶν λίθων, IV.

rmâ *Jonibus propriâ*
1) Comam alere. οὐ
ρὸ τούτου, ἀπὸ τοῦ-
, I. 82. *f. N.* κομῶν-
·ας κεφαλὰς μίτρῃσι
, I. 195. *a.* οἱ ἱρέες
κομέουσι, ἐν Αἰγύπτῳ
ῳ, II. 36. *a.* τὰ ὀπί-
σι τῆς κεφαλῆς, IV.

aphorice Cristas tol-
nos sibi spiritus su-
q. μέγα φρονεῖν, ὑπερ-
ὑψοῦ τὴν γνώμην αἴ-
prete Scholiaste ad
Plut. 572. *Sic* κο-
·ται *dicitur is qui* ἐπὶ
ορθώματι ἐπαίρεται,
em bene gestam sese
t docet Eustath. ad
At quando Herodo-
·τος ἐπὶ τυραννίδι ἐκό-
71. *a. non hoc dicit*,
tyrannidem magnos
:us sumsit; *nam ho-*
, *victoriâ olympicâ*
fectaverat quidem ty-
, *nec vero ad eam*
Itaque verba ista in
tentiam sunt intelli-
Hic homo inflatus
occupandæ tyranni-
, Altos sibi spiritus
tyrannidem adfecta-

, ὁ, Comatus, Cri-
omissos capillos alens.
πόδας νίψουσι κομήταις,
m. in Orac. et mox
Herodoti verbis, τῶν
όντων κομητέων.
, ἡ, 1) Reditus. οὐ-

δεμίην σφι ἔτι κομιδὴν ἐς Κρήτην φαίνεσθαι, VII. 170. *m.* κομιδῆς πέρι - - αὐτῷ μελήσειν ὥστε ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ἑλλάδα, VIII. 19. *f.* οὐδέ τις κομιδὴ τὸ ὀπίσω φανήσεται, VIII. 108. *m. f.* τῶν ἀποφυγόντων - - - ἐγίνετο κομιδὴ ἐς Σάρδις, IX. 107. *a.* 2) Reductio, Recuperatio. κατὰ Ἑλένης κομιδήν, Recuperandæ, Reducendæ Helenæ causâ, IX. 73. *a.*

Κομίζειν, Deferre, Transferre, Transducere. τὸν χρυσὸν κομίζειν, I. 153. *f.* κομίζουσι ἐν ἁμάξῃ ἐς ἄλλο ἔθνος· οἳ δ' ἂν παραδέξωνται κομισθέντα τὸν νεκρὸν, *etc.* IV. 71. *a.* Λέσβιοι ἐς Δορίσκον ἐκόμισαν αὐτούς, V. 98. *extr.* τὴν κεφαλὴν (αὐτοῦ) ἐκόμισαν ἐς Ἀμαθοῦντα, V. 114. *a.* καί σφεα (*nempe*, τὰ ἀγάλματα) ἐκόμισάν τε καὶ ἱδρύσαντο τῆς σφετέρης χώρης ἐς τὸ μεσόγαιον, V. 83. *m. N. ubi alii* ἐκομίσαντο καὶ ἱδρ. *percommode ac fortasse rectius, quia* Suos in fines transtulerunt istas imagines.

Medium Κομίζεσθαι, 1) *Cum Accusativo*, Sibi transferre *vel* Reducere, Revehere. Θηβαῖοι αὐτοὶ ἐκομίσαντο (τὸ ἄγαλμα) ἐπὶ Δήλιον, *nempe* Δήλιον τὸ Θηβαίων, VI. 118. *f. Sic et probi nonnulli codices* V. 83. *m. quo de loco paulo ante dictum est.* 2) *Absolute, aut cum* ἐς *aut simili quâdam praepositione*, Sese transferre, Proficisci, Sese recipere, Redire. ἐκομίζοντο, Redierunt, *nempe* ex fugâ, et cursum suum

continuarunt, VIII. 107. *extr.* κομισάμενοι ἐς Σίριν, Sirin nos conferemus, VIII. 62. *m.* οἱ ἂν κομίσωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, Qui Babylonem proficiscuntur, I. 185. *m.* (*quo de loco confer dicta sub voce* Καταπλέειν.) κομίζεσθαι πρὸς Ἀλυάττεα, Ad Alyatten se conferre, I. 73. *f.* ἐὰν ἐς Βούβαστιν κομίζωνται, II. 60. *a. N.* ἐκομίζετο ἐς ἤθεα τὰ Σκυθικὰ, Reversus est ad Scytharum sedes, IV. 76. *a.*

Κόμμι, τὸ, Gummi. *Dativ.* τῷ κόμμι, II. 86. *f. ubi alii olim* τῇ κόμμιδι. (*vide Var. Lect. et Not.*) τῆς ἀκάνθης τὸ δάκρυον, κόμμι ἐστί, Lacryma acanthi arboris Gummi est, II. 96. *a.*

Κομπέειν ἄλλως, Gloriari frustra, V. 41. *m.*

Κόμπος, ου, ὁ, Jactantia. ὅρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος εἴη, VII. 103. *m.*

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, Pulvis excitatus, VIII. 65. *a. et f.*

Κοντὸς, οῦ, ὁ, Contus, Pertica. II. 136. *f.* IV. 195. *m.*

Κοπάζειν, Desinere, Cessare, Quiescere. ἐκόπασε ὁ ἄνεμος, *i. q.* ἐπαύσατο, Quievit ventus, VII. 191. *f.*

Κόπρος, ου, ἡ, Stercus. νιττόμενοι κόπρον, III. 22. *f.* τὴν κόπρον ἀναιρέονται χερσί, II. 36. *m.*

Κόπτειν, Ferire, Concidere (*conf.* Κατακόπτειν.) *Hinc* Κόπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, Ferire sibi caput, II, 121, 4. *a.* *Cares Ægyptum habitantes non solum* τύπτονται, *verum etiam* τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρῃσι, Frontem sibi incidunt [illegible] tris, II. 61. *f.* κόψαντες μικρῶς, Minutatim concisa [illegible] pertus, IV. 71. *a.*

Κόραξ, Corvus *olim fuerat* [illegible] *steas*, IV. 15. *m.*

Κορέειν, Satiare, Replete. κεκορημένος, Insolentia re[illegible] tus, III, 80. *m.*

Κορμὸς, οῦ, ὁ, Caudex, St[illegible] Truncus. κορμοὺς ξύλων [illegible] περιελόντες, VII. 36. *f.*

Κόρος, ου, ὁ, Satietas, Fa[illegible] um. Δῖα δίκη σβέσσει [illegible] Κόρον, Ὕβριος υἱὸν, VIII. [illegible] *m.* (*in Bacidis orac.*) *ubi* [illegible] *quidem* κόρον Puerum, J[illegible] pem *intelligunt. vide Not.*

Κόρυμβος, ου, ὁ, Summitas, [illegible] tremitas summa. φεύγοντε[illegible] τοῦ οὔρεος τὸν κόρυμβον, In s[illegible] mum montis verticem se [illegible] pientes, VII. 218. *f.*

Κορύνη, ης, ἡ, Clava, *unde* [illegible] νηφόρος, ὁ, Clavam ges[illegible] δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο, [illegible] νηφόροι δέ. ξύλων γὰρ κορύν[illegible] χοντες εἵποντό οἱ ὄπισθε, [illegible] 59. *f.*

Κορυφαῖος, ὁ, Qui in Vertic[illegible] Summo) est, Princeps, ([illegible] et auctor). αὐτὸς ἑκαστος [illegible] λόμενος κορυφαῖος εἶναι, III. [illegible] *m.* τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφ[illegible] (primarios cives) ἀνεκαλε[illegible] III. 159. *a. m.* τοὺς κορυφ[illegible] αἰτίων, Eminentiores ex [illegible] *sive*, Qui duces et auctores [illegible] rant cæteris, VI. 23. *f.* [illegible] *sus vero, ubi ait* Permulta n[illegible] illata esse Græciæ ἀπ' αὐτέων κορυφαίων, περὶ τῆς ἀρχῆς [illegible] μεόντων, VI. 98. *m. f.*

spicue τοὺς κορυφαίους dicit Primarios viros, Principes cives.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, Vertex, Cacumen, Summitas *montis*. ἐκ τοῦ Αἵμου τῶν κορυφέων *tres magni fluvii decurrunt*, IV. 49. *a.* ἐν κορυφῇσι ἑκάστου τοῦ κολωνοῦ, IV. 181. *a.* τὰς διόδους τὰς ἐς τὰς κορυφὰς τῆς Μυκάλης φερούσας, IX. 99. *f.* *Item* Vertex capitis. τῶν παιδίων καίουσι τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέβας, IV. 187. *m.*

[Κορυφοῦν, *vide* Ἀποκορυφοῦν.]

Κοσμέειν, Ornare, Ordinare, Instruere. τὰς κεφαλὰς κοσμέονται, Ornant, Comunt capita, VII. 209. *m. nempe i. q.* τὰς κόμας κτενίζονται, *coll. cap.* 208. *f.* παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, I. 109. *a. vide supra in voc.* Θάνατος. τὰ ἄλλα ἐκεκοσμέατό οἱ, Reliqua ab eo ordinata erant, I. 100. *b. Sigillatim de* Ordinandâ acie. ἐπὶ τάξις πλεῦνας ἐκεκοσμέατο, Plures in ordines locati erant, IX. 31. *a.* ἰδιῶται - - οὔτε κόσμῳ οὐδενὶ κοσμηθέντες οὔτε τάξι, IX. 59. *f. Porro, ut* τάσσεσθαι, *sic* κοσμέεσθαι *significat etiam* Ordini alicui adtribui, In aliquo numero censeri. ἐς γὰρ τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὗται (*nempe hae duae civitates, Cyrene et Barce*) ἐκεκοσμέατο, Adtributae erant praefecturae Aegyptiacae, III. 91. *m.* τὰ τέκνα (Filii Metiochi, nepotes Miltiadis) ἐς Πέρσας κεκοσμέαται, Persarum ordini sunt adscripti, VI. 41. *f.*

Κόσμιος, Modestus. *Unde* τὸ Κόσμιον, Modestia morum. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῷ κοσμίῳ χρωμένη, *Vit. Hom.* 4. *a.*

Κόσμος, ου, ὁ, 1) Ordo, Disciplina. κόσμον τόνδε πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος, Hunc ordinem, hanc Rationem (*administrandi imperii*) primus ille instituit, I. 99. *a. quo dein refertur quod ait*, ἐπεί τε δὲ ταῦτα διεκόσμησε, *cap.* 100. *a.* ὡς δὲ κόσμῳ ἐπεξῆς ἵζοντο, Qui ut ordine deinceps consederunt, VIII. 67. *f.* κόσμῳ θέντες τὴν ὕλην, VII. 36. *f.* Dii (οἱ θεοὶ) nominati sunt ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα *etc.* II. 52. *a.* ἀπίασι οὐδενὶ κόσμῳ, Nullo ordine, Inconditâ fugâ se recipient, VIII. 60, 3. οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο, Non amplius eodem ordine suos duxit, (*sed citato cursu corripuit fugam*,) IX. 66. *m.* ἀπιδόντες σφέας ἐπειγομένους οὐδένα κόσμον, IX. 69. *m. f.* ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ, III. 13. *a.* ἔφευγον οὐδένα κόσμον IX. 65. *a.* οὐδένα κόσμον ταχθέντες, IX. 69. *a.* οὐδὲ κόσμῳ οὐδενὶ κοσμηθέντες οὔτε τάξι, IX. 59. *f.* Ἑλλήνων σὺν κόσμῳ ναυμαχεόντων κατὰ τάξιν, Ordine et justa acie, VIII. 86. *a. cui opponitur*, τῶν δὲ βαρβάρων οὐ τεταγμένων ἔτι, οὐδὲ σὺν νόῳ ποιεόντων οὐδέν, *ibid.*

2) Ornatus, Supellex pretiosa. τὸν κόσμον τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρεῶνος, ἐόντα ἀξιοθέητον, III. 123. *m.*

3) Ornamentum (*notione ad Mores translatâ*), Decus, Modus in rebus. οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενοι, Ultra modum

cibis sese implentes, VIII. 117. οὔτε δίκαιον, οὔτε κόσμον φέρον ὑμῖν, Neque justum, neque Decus adferens (decorum) vobis, VIII. 142. *a.* οὐκ ἔφερέ οἱ κόσμον οὐδένα τῶν συμμάχων κατηγορέειν, Nequaquam eum decebat accusare socios, VIII. 60. *a.*

Κόσος, (*jon. i. q.* πόσος) Quantus; Κόσοι, Quot. Κόσοι τινές εἰσι οἱ Λακεδαιμόνιοι, VII. 234. *a.* τίνες ἐόντες καὶ κόσον πλῆθος, I. 153. *a. Conf.* Ὁκόσοι.

Κοτὲ, (*jon. pro* ποτὲ) Aliquando. καί κοτε συνήνεικε ἐλθεῖν σφεας οὐδὲν, I. 73. *m.* οὐ γάρ ἦν δεινὸν μὴ ἁλῷ κοτε, Non verendum videbatur, ne umquam caperetur, I. 84. *a. m.* VIII. 53. *a. m.* ἡμῖν κοτε κάλλιον παρέξει *etc.* Umquamne honestius nobis erit, III. 73. *a. ubi alii quidem* κότε *interrogative efferunt,* Quando? *Rursus* κοτὲ *reddi potest* Nuper *in ista phrasi,* ταύτην μέντοι κοτὲ (*aut* μὲν δὴ κοτε) σὺ τὴν θρίδακα ἐμιμήσαο, III. 32. *f. Conf. Hoogeveen Partic. Graec. cap.* 45. §. 2. *et quem is citat Eustathium ad Iliad.* α' 108.

Κότερα *et* Κότερον, (*jon. pro* πότερα *et* πότερον) Utrum? *In interrogatione directâ:* κότερά τοι ὁ πεζὸς - - ἢ τὸ ναυτικὸν *etc.* VII. 48. *a.* κότερα λέγειν (*nempe* χρή) πρός σε -- ἢ σιγᾶν, I. 88. *m. ubi* κότερα *quidem nonnisi ex ed. Ven. propagatum est, scripti libri quos novimus cuncti* κότερον *tenent.* (*Vide Var. Lect. et, quae ibi notavimus,*

his haec addes: At, ... κότερα *consentiunt libri* ... *ibi plerumque peculiari* ... *est pluralem numerum* ... *rens. Contra,* III. 3 ... *rursus codd. nostri omn* ... τερον *praeferunt, ubi* ... *una Aldina* κότερα *dedit.* ... *re videndum, ne* ... *Venetus Editor suâ auct* ... κότερα *pro* κότερον ... *Herodoto censuerit.*) ... κότερα τούτων αἱρετώτερα ... III. 52. *m.*

Similiter in Interrogati ... *directâ:* ἐπείρεσθαι ... ἑωυτοῦ ἢ τὴν Κύρου λέγοι ... 91. *m.* εἴρετο κότερα, τὰ ... φαίη ἔχειν, ἢ τὰ παρεόντα ... αἱρετώτερα, I. 126. *m.* ... ρεσθαι κότερον περιτετιλ ... θρίδαξ, ἢ δασεῖα ἐοῦσ ... καλλίων, III. 32. *f.* (... *ed. Ven.* κότερα *pr* ... *Conf.* Ὁκότερα.

Κότοφνος pro κόσσυφος *bis* ... *in edd. vett. et ms. F.* V ... *m.*

Κοῦ, *i. q.* ποῦ, Ubi? κοῦ ... Ubinam tandem certe? ... *ibique Var. Lect.*

Κου, *enclitica particula.* 1) Ferme, Circiter. μέχρι ... μισέων, Usque fere ad d ... am partem, IX. 103. ... ρον τοιοῦτον - - γενέσθαι ... Alium esse fere simile ... 11. *a. m. Eâdem notion* ... *gitur saepe cum particul* ... *fere significante* μάλιστ ... ἔτεα τρία καὶ δέκα κου ... στα, I. 119. *a.* εἴκοσί κ ... λιστα ἔτεα, I. 209. *a.* ἐκ τρ ... ων κου μάλιστα, VII.

Sic et plures codices percommode VIII. 65. *a. ubi vulgo* μάλιστά κη. 2) Fortasse, *aut, magis etiam adfirmanter*, Nempe, Haud dubie, Sane. *Sic accipienda particula ubi ait Noster*, καὶ τοῦτο μέν κου τέρας ἀνθρώποισι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεός, VI. 98. *a. Conf. Hoogev. Doctr. particul. ed. Schütz. cap.* 46. §. 9—12. *Vide etiam infra voc.* Πως.

Pro eo, quod III. 105. *m. f. parum commode vulgo legitur* ἐπελκομένους οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους, *videtur* ἐπελκ. κου ὁμοῦ ἀμφ. *corrigendum.*

Κουλεός, οῦ, ὁ, (*jon. pro* κολεός) Vagina *gladii.* III. 64. *f.*

Κουριδίη γυνή, Legitima uxor. ἕκαστος αὐτέων πολλὰς μὲν κουριδίας γυναῖκας, πολλῷ δ' ἔτι πλεῦνας παλλακὰς κτῶνται, I. 135. *f.* καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τὰς κουριδίας γυναῖκας, V. 18. *a. m.* τῶν κουριδιέων γυναικῶν, VI. 138. *m. quibus pariter opponuntur* παλλακαί, Pellices, ibid. *a.*

Κουροτρόφος, ου, ἡ, *scil.* γῆ. „Telluris *epithetum, de quo Suidam consule*, Juventutis altrix. *Accipitur et pro ipsâ* Tellure, *et* Cerere." *Haec Portus. Vide. Vit. Hom. c.* 30. *ibique notata.*

Κραιπνός, Velox, Rapidus. κραιπνὸς μετέρχεται, VI. 86, 3. *in Orac.*

Κρανέϊνος *et* Κρανέϊος, Corneus, Ex corni (arboris vel arbusti) ligno confectus. εἶχον δὲ τόξα κρανέϊνα, *sive* κρανέϊα, *ut est in cod. F.* VII. 92. *a.*

Κράνος, εος, τὸ, Galea. χάλκεα κράνεα καὶ πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βαρβαρικὸν, VII. 63. *a.* 72. *a.* κράνεα χηλευτὰ, VII. 89. *f.* κράνεα ἐπιχώρια, VII. 91. *a.*

Κραταίποδες ἡμίονοι, Robustis, Firmis pedibus muli, *Vit. Hom.* 33. *m.*

Κραταίρινος, ὁ, ἡ, Durâ cute, Duro corio *vel* clypeo instructus. ὀδμὴ κραταιρίνοιο χελώνης, I. 47. *f. in Orac.*

Κρατέειν, Potiundi *notione, cum Accusat. loco Genitivi construitur* IV. 111. *a. si vera codicum et editionum nonnullarum scriptura*, τινὰς τῶν νεκρῶν ἐκράτησαν, *ubi nos quidem, vocem* τινὰς, *quam alii ignorant, abjecimus.* κρατέειν τῇ γνώμῃ, Vincere sententiâ, IX. 42. *a.*

Κράτος, εος, τὸ, Imperium, Potentia. οὐδεὶς ἀξιονικότερος αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος, VII. 187. *extr.* τὸ κράτος τῆς στρατιῆς, Imperium totius exercitus. τὸ γὰρ κράτος εἶχε τῆς στρατιῆς οὗτος ἐκ βασιλῆος, IX. 42. *a.*

Κρατύνειν, Firmare, Stabilire, Munire. ἔσχε τὴν βασιληΐην καὶ ἐκρατύνθη, Obtinuit regnum et in eo Confirmatus est, I. 13. *a.* κρατύνειν αὐτὸν δορυφόροισι, Munire ipsum satellitibus, I. 98. *a.* ἐκράτυνε ἑωυτὸν τῇ τυραννίδι, Firmavit sese in regno, Firmavit sibi imperium, I. 100. *a.* ὁ δὲ τὰς Συρακούσας ἐκράτυνε, Syracusas quoquo modo firmavit, et potentiâ auxit, VII. 156, *a.*

Κραυγάνεσθαι, Clamitare. παιδίον ἀσπαῖρόν τι καὶ κραυγανόμενον, I. 111. m.

Κρέας, ατος, τὸ, Caro, *Plur.* κρέα ἑφθὰ, Carnes coctæ, III. 23. a. τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο, I. 73. f. ἅμα ἀρνείοισι κρέεσσι, I. 47. f. *in Orac.*

Κρὲξ, κὸς, ὁ, Crex, *avis genus.* ἶβις, μέγαθος ὅσον κρὲξ, II. 76. a.

Κρεουργηδὸν, Scissim in frusta, In modum carnium in frusta dissectarum. τοὺς ἄνδρας κρεουργηδὸν διασπάσαντες, III. 13. a. *Conf.* Κατακρεουργεῖν.

Κρέσσων, (*jon. pro* κρείσσων *et* κρείττων) 1) Melior, Præstantior. καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, I. 66. a. φθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, III. 52. m. κρέσσον γὰρ εἶναι ἀρχῆθεν μὴ ἐλθεῖν, ἢ *etc.* V. 18. f. πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν κρέσσον ὅτι ὦν ἄλλο παθεῖν, VI. 12. m. f. κρέσσον δὲ, πάντα θαρσέοντα, ἥμισυ τῶν δεινῶν πάσχειν μᾶλλον ἢ *etc.* VII. 50, 1. a. πάντα κρέσσω τοῖσι ἥσσοσι ἀντιτιθέμενα, VIII. 23. m. 2) Potentior. οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, VII. 172. f. ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι, III. 52. m. f. τὸ κρέσσον στυγέουσι, VII. 236. a. m.

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, 1) Crepido *fossae.* κρηπῖδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν (*scil.* τὴν λίμνην) ἤλασε, I. 185. f. II. 170. m. 2) Basis. σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν ἐστι λίθων μεγάλων, I. 93. a.

Κρησφύγετον, τὸ, Perfugium, Tutum perfugium. ἄμεινόν σφι εἶναι κρησφύγετόν τι ὑπάρχον εἶναι, ἢν ἄρα *etc.* V. 124. b. τοῦτο εἶναι τὸ κρησφύγετον, VII. 52. f. κρησφύγετον τοῦτο ἐποιεῦντο, IX. 15. m. ἔρυμα, ἔρυμα τῶν νεῶν, καὶ σφέων αὐτῶν κρησφύγετον, IX. 96. *extr.*

Κριθὴ, ῆς, ἡ, *sive potius Plurali numero* αἱ κριθαὶ, Hordeum. οἶνος ἐκ κριθέων πεποιημένος, II. 77. m. f.

Κρίκος, ου, ὁ, Annulus. τῶν ἱστίων τοὺς κρίκους καὶ κάλους, II. 36. f.

Κρίνειν, 1) Judicare, Jus dicere. δίκας δικαιοτάτας κρίνειν, II. 129. a. 2) Probare. κρίνειν τινὰ ἐκ πάντων, Probare (Seligere) aliquem præ cæteris, VI. 129. a. (*pro quo est* ἀποκρίνειν. ἕνα ἐξαίρετον, VI. 130. a.) *Sic* κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο, VI. 128. f. κεκριμένοι ἄνδρες, Probati viri, III. 31. m. 3) Interpretari *somnium aut prodigium.* οἱ μάγοι τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν, I. 120. a. εἴρετο ὁ Ἀστυάγης τῇ ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν, ibid. *Similiter* VII. 19. a. *et* m.

Κρίνεσθαι, Disceptare inter se. κρινομένων περὶ ἀρετῆς, III. 120. m.

Κρῖνος, εος, τὸ, Lilium, *quod ad genus refertur Lotus.* φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, II. 92. a. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα, ibid. m.

Κριοπρόσωπος, ὁ, ἡ, Arietinâ facie instructus. κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς ἄγαλμα, II. 42. m. IV. 181. m.

Κριὸς, οῦ, ὁ, Aries, II. 42. *Item* Nomen hominis Ægino-

in nominis ambigui-
ιτ VI. 49. *f.*
, ἡ, 1) Judicium.
lüs codd. pro vulgato
ισι *recepi* VIII. 69.
xeptatio. κρίσις γίνεται
ι γυναικῶν περὶ τοῦδε,
ἐς κρίσιν τούτου πέρι
VII. 26. *m.*
ὁ, Judex. Ζωπύρου
ιν οὐδεὶς ὑπερεβάλετο
ίῳ κριτῇ, Judice Da-
160. *a.*
, Trama, Subteg-
lum quod intertexi-
ni. ὑφαίνουσι οἱ μὲν
τὴν κρόκην ὠθέοντες,
δὲ κάτω, II. 35. *m.*
n (ut Larcherus mo-
travit Salmasius ad
Aurelianum, T. II.
ι Hist. Aug. p. 564.
ου, ὁ, Crocodilus;
ptiacum nomen, sed
proprie Lacertam
αἱμασιαῖς κροκόδειλον)
; Crocodilos *autem*
χάμψας *vocant*, II.
οκόδειλοι ὅσον τε τρι-
ρσαῖοι *in Libya*, IV.
η.
, ἡ, Floccus, Filum
αβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου
ροκύδα, III. 8. *a. m.*
lli κροκίδα, *minus ex*
Not.
(*sive* Κρῶσσαι,) Scala,
calæ. ἀναβαθμῶν τρό-
μετεξέτεροι κρόσσας,
ας), οἱ δὲ βωμίδας ὀνο-
II. 125. *a. ibique*
t. et Not. Conf. Πρό-

Crepitare, Agitare

τὸ Κρόταλον, Crepitaculum. αἵ τινες τῶν γυναικῶν, κρόταλα ἔχουσαι, κροταλίζουσι, II. 60. *a.*

Κρόταφος, ου, ὁ, (*nescio an et* ἡ *jonico idiomate.*) Tempus, pars capitis. καίουσι τὰς ἐν τοῖσι (*alii* ταῖσι) κροτάφοισι φλέβας, IV. 187. *m. ubi vide quae in Var. Lect. monuimus.*

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, Frigus, Gelu. καταλαβεῖν αὐτὸν χειμῶνα καὶ κρυμὸν, IV. 8. *f.* ἀφόρητος κρυμός, IV. 28. *a. et f.*

Κρύσταλλος, (*vel* Κρύσταλος), ου, ὁ, Glacies. ἡ θάλασσα πήγνυται, καὶ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται, IV. 28. *a. Hinc* χώρη ἀκρύσταλλος, (ἀκρύσταλος *cod. Arch.*) II. 22. *m.*

Κτᾶσθαι, Κτήσασθαι, Parare sibi, Nancisci, Adquirere. Κεκτῆσθαι, Possidere, Tenere, Habere. κέκτησο αὐτὸς τάπερ αὐτὸς ἐκτήσαο, VII. 29. *f. N.* τὸν χρυσὸν τρόπῳ τοιῷδε κτέωνται, III. 98. *a.* ταῦτα δυσπετέως κτέωνται. (*al.* κτέονται, *nec hi male*,) III. 107. *a. m. Imperf.* ἐκτέετο χρήματα, Paravit sibi pecunias, VIII. 112. *extr. ubi perperam* ἐκτέατο *alii, et* ἠτέετο *Ald. ex paradiorthosi. Aor. pr.* ἐκτήσαντο πόλιν ταύτην, ἥτις νῦν Ὑέλη καλέεται, Nacti sunt, Adquisiverunt sibi (*voluntate incolarum*) oppidum illud, *aut*, Potiti sunt illo oppido, quod nunc Hyela vocatur, I. 167. *f. ubi nil opus est ut* ἔκτισαν *aut* (*cum Larchero*) ἐκτίσαντο *pro* ἐκτήσαντο *requiras.* (*conf.* Κτίζειν.) Quod pro κτησαμένῳ

VII. 153. *a. m. codices nonnulli* κτισαμ. *habent, id manifeste vitiosum est.*

Praeterit. Passiv. τοῦτο ἐνόμισε μαντήϊον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι, I. 49. *f. N. ubi* κεκτῆσθαι *nonnulli.* ὅπλα ἀρήϊα μὴ ἐκτῆσθαι, (*al.* κέκτησθαι,) I. 155. *f. Eadem varietas est* I. 170. *f. Sed in formam magis Jonicam* ἐκτῆσθαι *consentiunt omnes* III. 100. *a.* IV. 191. *a.* VI. 20. *extr. Tertia pers. plur.* ἐκτέαται, (*jon. pro* ἔκτηνται) οὐδέ τι ἀρήϊον ὅπλον ἐκτέατο, IV. 23. *f. Sic et* IV. 174. *Imperativum* κέκτησο *ex* VII. 29. *f. supra vidimus, ubi nullus librorum dissensus. Participium:* στρατὸν πλεῖστον ἐκτημένοι, VII. 161. *f. ubi formam istam unice probat Wess. in Var. Lect. eamdemque equidem tenui; sed* VIII. 140, 2. *f. alteram formam* κεκτημένων *recepi, probatissimis quibusque codicibus sic jubentibus.*

Κτενίζεσθαι τὰς κόμας, Capillos sibi pectere, VII. 208. *m.*

Κτηνηδὸν, Pecudum more. μίξιν ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν ποιεῦντες, κτηνηδὸν μισγόμενοι, IV. 180. *f.*

Κτῆνος, εος, τὸ, Pecus. κατὰ ταὐτὰ τοῖσι βουσὶ καὶ τἄλλα κτήνεα, II. 41. *f.* 64. *f.*

Κτίζειν „Condere, Coloniam „aliquo ducere, Locum ali„quem ædificiis in eo exstru„etis habitabilem reddere; Ur„bes, domos, ædificia, in „aliquo loco condere." *Haec Portus, satis commode. Sic* οἱ Αἰολέες χώρην ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων, Æoles meliori in terrâ coloniam suam constituerant (Meliorem terram oppidis atque coloniis suis frequentaverant; *ut verbo dicam*, Meliorem incolebant terram) quam Jones, I. 149. *b.* τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισί φασι λόγιον εἶναι κτίσαι, Ajunt oraculum jussisse Lacedæmonios in hanc insulam ducere coloniam, Colonis frequentare hanc insulam, IV. 178. *b.*

Κτίζειν πόλιν, Condere urbem quam habitent coloni: *et quidem non solum*, Novam condere urbem, *verum etiam*, Instaurare priscam urbem, eamque colonis frequentare et augere. ἐνταῦθα ἔκτισαν πόλιν Ἄβδηρα, τὴν πρότερος τούτων Τιμήσιος κτίσας *etc.* I. 168. *b.* ἐκτήσαντο πόλιν ταύτην, ἥτις νῦν Ὑέλη καλέεται, ἔκτισαν δὲ ταύτην *etc.* Nacti sunt illam urbem quæ nunc Hyela vocatur; (*quae adeo jam ante ibi fuerat: sed alio nomine insignita*,) Instaurarunt vero eam, Colonis eam frequentarunt auxeruntque, Sedem suam in illâ ceperunt, I. 167. *f. Quid vero sit quod mox* ibid. *ait*, τὸν Κύρνον κτίσαι ἥρων ἐόντα, *haud satis liquet. Possis intelligere*, Cyrnum colere (Cultum Cyrni instituere) qui ipsis Herois loco esset, *Larcherus interpretatur*, Monumentum erigere Cyrno heroi.

Passiv. κτιζομένης Γέλης ὑπὸ Λινδίων, VII. 153. *a.* Σμύρνην τὴν ἀπὸ (*sic*) Κολοφῶνος κτισθεῖσαν, I. 16. *m. ubi nonnulli*

quidem ὑπὸ *praeferunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Κτιλοῦν, Cicurare, Mansuetum reddere. ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων, IV. 113. *extr. N.*

[**Κτίσις**, *vide* Κτιστύς.]

Κτιστὺς, ύος, ἡ, (*jon. i. q. comm.* κτίσις) Institutio coloniæ, Condere *urbem*, *et praesertim coloniam.* Νείλεῳ ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστὺν, Neleum secutus ad condendam Miletum, IX. 97. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Κύαμος, ου, ὁ, Faba. ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχέειν, VI. 109. *a. N.*

Κυβερνήτης, ου, ὁ, Gubernator *navis. Accusat.* τὸν κυβερνήτεα, VIII. 118. *m. et f.*

Κύειν, *et jonico idiomate* Κυέειν, Praegnantem, Gravidam esse. Λάβδα κύει τέξει δὲ *etc.* V. 92, 2. *m. in Orac. ubi* κυεῖ *unus codex.* γυνὴ, τὸν πρότερον χρόνον ἄτοκος ἐοῦσα, τότε κως ἐκύησε, V. 41. *a.* κυέουσαν ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρός, VI. 68. *m.*

Κυΐσκεσθαι, *i. q.* ἀναιρέεσθαι *et* συλλαμβάνειν, Foetum concipere, Gravidam fieri. (*conf.* ἐπικυΐσκεσθαι *et Not. ad* III. 108. *m.*) ἐπεάν σφεας ἐσίῃ οἶστρος κυΐσκεσθαι, II. 93. *a. ubi de Piscibus.* ἐπεὰν προσίῃ ἡ ὥρη κυΐσκεσθαι τὰς ἵππους, IV. 30. *b.*

Κυκλέεσθαι, (*non* Κυκλεύεσθαι,) *i. q.* κυκλοῦσθαι, *Med. notione activâ*, Cingere, Circumdare, Circumire *aciem vel classem hostium.* μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν, ἐκυκλέοντο αὐτούς, VIII. 16. *a. ubi qui* ἐκυκλεύοντο *praeferunt libri, hi haud dubie* ἐκυκλοῦντο *debuerant, quod idem valet ac* ἐκυκλέοντο. *Conf.* Κυκλοῦσθαι.

Κύκλος, ὁ, 1) Circulus, Orbis. κύκλος τῶν ἀνθρωπηΐων ἐστὶ πρηγμάτων, I. 207. *a. N.* ὁ κύκλος τῆς σελήνης, Orbis lunæ. μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, *nempe* τῆς σελήνης, VI. 106. *f. Est etiam* κύκλος Rota, *in Compos.* τετράκυκλος. 2) Circuitus, Circumferentia. κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον τὸ μέγαθος, I. 98. *f.*

Κύκλῳ, Circumcirca. λίμνη ἐργασμένη (*sive potius*, κρηπῖδι ἐργασμένη) ἐν κύκλῳ, II. 170. *b. Construitur cum Accus. praeeunte* περὶ *praepositione:* κύκλῳ περὶ αὐτήν, I. 185. *f. Item cum nudo Accusat.* ἐπιστήσαντες κύκλῳ τὸ σῆμα (Circa monumentum in orbem) ἱππέας, IV. 72. *extr.* περιάγουσι (τὴν παρθένον) τὴν λίμνην κύκλῳ, Circa lacum circumvehunt *virginem*, IV. 180. *m.*

Κυκλοτερής, ὁ, ἡ, Orbicularis, Rotundus. περιέξ τὴν γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου, IV. 36. *b.* οὖρος κυκλοτερὴς πάντη, IV. 184. *f.* πλοῖα κυκλοτερέα ἀσπίδος τρόπον, I. 194. *a.*

Κυκλοῦσθαι, *i. q.* κυκλέεσθαι, *quod vide.* ἐκυκλοῦντο αὐτοὺς ἐς μέσον, VIII. 10. *m.* τὸ ἀπ' ἑσπέρης κέρας κυκλούμενοι, VIII. 76. *a.* (*conf. voc.* Ἀνάγειν.) κυκλωσάμενος τοὺς χιλίους, III. 157. *m.*

Κύλληστις, ιος, ἡ, Panis ex zeâ apud Ægyptios. ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι, II. 77. m. N.

Κυλλύριοι, al. Κιλλύριοι aut Κιλλικύριοι, Servorum genus apud Syracusios, VII. 155. m. cum Var. Lect. et Not.

Κῦμα, ατος, τὸ, Unda, Fluctus maris. ὡς τὸ κῦμα ἐστρώτο, VII. 193. a.

Κυματίης, ὁ, ἡ, (jon. pro κυματίας) 1) Fluctibus agitatus. πνεύματος ἐμπεσόντος κυματίης ὁ ποταμὸς ἐγίνετο, II. 111. a. 2) ἄνεμος κυματίης, Ventus impetuosus, Ingentes maris fluctus excitans, VIII. 118. a. m.

Κυματωγὴ, ἡ, Litus ad quod franguntur fluctus, IV. 196. a. IX. 100. a. (ubi utrobique vulgo penacute scribitur vocab. Vide Var. Lect. et Not.) Vit. Hom. 19. m. 34. m.

Κυνέη, et contracte Κυνῆ, Galea, proprie, ex pelle caninâ confecta. παρθένον τὴν καλλίστην κοσμήσαντες κυνῇ Κορινθίῃ, IV. 180. m. περιελόμενος τὴν κυνέην ἐοῦσαν χαλκέην, II. 151. a. περὶ τῇσι κεφαλῇσι εἶχον ἐκ διφθερέων πεποιημένας κυνέας, VII. 77. f.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, nomen collectivum, Ministerium venaticum. Λυδῶν λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω, I. 36. f. ubi Venatores omnes cum canibus Valla interpretatur; Portus, Ipsos canes, ipsos venatores et omne venationis instrumentum: sed praesertim Canum venatoriorum chorum hoc vocabulo significasse Herodotus videtur; nam paulo ante ait, rogatum fuisse Croesum λογάδας νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι, et cap. 43. a. iterum, ἤϊσαν ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνίῃσι καὶ κυσί.

Κυπάρισσος, ου, ἡ, Cypressus arbor, IV. 75. m. Vide supra in Κατασεύχειν.

Κύπειρος, ὁ, (jon. pro comm. Κύπειρος) Cyperus, Juncus odoratus. κυπείρου κεκομμένου replent Scythae corpus mortui regis, IV. 71. a.

Κύπτειν, Pronum esse, Sese incurvare. κέρεα κατωφερέα ἐς τὸ ἔμπροσθεν, Incurvata antrorsum, IV. 183. a. m. Conf. Ἐγκύπτειν.

Κυρβείη μάζα, Vit. Hom. 33. m. N.

Κυρβασίη, ἡ, Tiarae genus, Capitis tegumentum Persicum. Persae in praelium eunt, ἔχοντες κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι, V. 49. m. Scythae in exercitu Persico gestabant περὶ τῇσι κεφαλῇσι κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας, VII. 64. a. N.

Κυρέειν τινὸς, Nancisci, Consequi aliquid. οἵων τέκνων ἐκύρησε, I. 31. f. καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι, I. 35. a. ἐδέετο φυλακῆς τινος πρὸς τοῦ δήμου κυρῆσαι, I. 59. m. f. βασιληΐης ταφῆς κυρῆσαι, I. 112. f. II. 136. m. Etiam in Malam partem dicitur aliquis κυρῆσαί τινος. Sic δίκης κυρήσας, Poenam consecutus, Punitus, IX. 116. m. ἀτιμίης

πρὸς ὑμέων κυρήσας, Ignominiâ a vobis adfectus, Ignominiose a vobis acceptus, VII. 158. *m. Quam ad formam* VII. 208. *f. pro vulgato* ἀλογίης τι ἐνεκύρησε πολλῆς *corrigendum Valck. censuit* ἀλογίης τι ἐκύρησε πολλῆς, *probabiliter sane, nisi malueris* ἀλογίῃσί τι ἐνεκύρησε πολλῇσι: *sic certe* ἀλογίῃσι *plurali numero usurpavit Noster* II. 141. *a.*

Κύριος, ίη. ιον, Statutus, Definitus. Φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, I. 49. *b.* ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων τῆς κατακλίσιος τοῦ γάμου, VI. 129. *a. N.* ἐπεί τε ἡ κυρίη ἡμέρη ἐγένετο τῆς ἀποκρίσιος, V. 50. *a.* ὅταν σφι ἥκωσι ἡμέραι αἱ κύριαι ἀνιᾶσθαι (*intellige* τοῦ ἀνιᾶσθαι) ὑπ' Ἀθηναίων, Quando adfuerint illis statuti dies quibus vexabuntur ab Atheniensibus, V. 93. *a.*

Κῦρος, εος, τὸ, Auctoritas, Potestas definiendi aut decernendi aliquid. Τουτέων τῶν πρηγμάτων τὸ κῦρος ἔχειν, VI. 109. *m.*

Κυροῦν, Confirmare, Ratum habere, Effectum præstare. ταῦτα ὑμῖν ἀναβάλλομαι Φυρώσειν ἐς τέταρτον μῆνα ἀπὸ τοῦδε, VI. 86, 2. *f.* ὡς κυρώσαντος Κλεισθένεος τὸν (τῆς θυγατρὸς) γάμον ἐν ἐνιαυτῷ ἀπὸ τῆς ἑξηκοστῆς ἀρξαμένου ἡμέρης, VI. 126. *f.* οὐδὲ κυρωθῆναι ἔμενον τὸ προκείμενον πρῆγμα, Ne manserunt quidem donec super re propositâ aliquid ratum habitum (aliquid decretum) esset, VIII. 56.

Κύρτη, ης, ἡ, Nassa, Cavea. ἔλαβον ἄν σφεας ὡς ἐν κύρτῃ, I. 191. *f.*

Κυψέλη, ης, ἡ, *i. q.* ὁ λάρναξ, Capsa, Arca, Cista. κατακρύπτει τὸ παιδίον ἐς κυψέλην, V. 92, 4. *m. N.* ἀπὸ τῆς κυψέλης Κύψελος οὔνομα οἱ ἐτέθη, V. 92, 5. *a.*

Κω, (*jon. pro* πω.) *Semper praecedentem habet Negantem particulam, ut significet* Nondum, Adhuc non. οὔ κω λέγω, πρὶν ἂν *etc.* I. 32. *m.* Σμέρδιν -- οὔ κω ὄπωπα, III. 63. *m.* οὐ γὰρ ἔδεισα κω, μὴ ἑσσωθείημεν, IV. 97. *m.* οὐδενός κω ἀνθρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο, Nondum ullius (Adhuc nullius) hominis imperio fuerunt subjecti, VII. 111. *a.*

Κῶας, τὸ, Vellus, Pellis, ovi aut arieti detracta. ἔπλεον ἐπὶ τὸ κῶας ἐς Αἶαν, VII. 193. *b.*

Κῶλον, τὸ, Latus quodque ædificii aut figuræ. τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἓν, ἐπιβατόν, IV. 62. *a.* τοῦ τείχεος κῶλον ἕκαστον, Latus unumquodque muri *urbem circumdantis*, IV. 108. *a.* τῆς πυραμίδος ἐστὶ τὸ κῶλον ἕκαστον ὅλου καὶ ἡμίσεος πλέθρου, II. 126. *extr.* 134. *a. Conf.* Μουνόκωλος.

Κῶμος, ου, ὁ, Comessatio. πίνειν καὶ κώμῳ χρέεσθαι ἐς ἀλλήλους, I. 21. *extr.*

Κώνωψ, ωπος, ὁ, Culex, II. 95. *f.*

Κωπεύς, έος, ὁ, *unde Plural.* πολλοὶ κωπέες, Multa ligna Remis conficiendis idonea, V. 23. *m.* . *N. Conf. Brunck ad Comici Acharn.* 552.

Κως *enclitica particula, Jonibus usurpata pro communi* πως *sed apud Herodotum quidem*

... significat Quodam-
... am Forte, Forte for-
... καὶ ἔτυχε ...
... 78. ...
... VII.
... tamen reddi
... aut Nescio quo
... verbis καὶ πως
... III.
... vulgato ...
... 206. a. (ubi
... rog-
... erat

... ubi par-
... modo po-
... pra in par-
... servavimus,
Profecto,
... qui loquitur,
Dubitatione
... am senten-
... consilio fa-
... s eliciat et

... exprimat adsensum alterius; veluti quum latine Opinor aut Nescio an dicimus. Sic accipiendum videtur quod ait Scriptor, καὶ κως τοῦ θείου ἡ προνοίη - - ἐστὶν ἐοῦσα σοφὴ, III. 108. *a.*

Κῶς, *interrogat. partic.* (*ion. pro comm.* πῶς) *ut* κῶς ἂν δῆτα *etc.* II. 22. *a. et alibi.*

Κωφὸς, ἡ, ὸν, Mutus *i. q.* ἄφωνος, I. 34. *a.* N. *coll. c.* 85. *a. Sic et in Orac.* I. 47. *f.* κωφὸς *idem est atque* οὐ φωνέων. *Conf. Damm. Lexic. Etym. p.* 777. *Videri quidem potest Herodotus* τὸν κωφὸν *etiam* Surdum *dicere, si cum* I. 34. *a. conferas id quod c.* 39. *f. vulgo legitur,* τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν. *At ibi duo aut tria postrema verba temere adsuta videntur. Vide Not.* τὰ ἄλλα ἔσκε κωφὰ, Sonum non edebant, IV. 200. *f.*

Λ.

... emens. ὄμ-
... 12. *f.*
... abyrinthus,

... *pro* λαγωὸς
... λαγὸν μη-
... 123. *m. f.*
minus recte.
... d. *f. iterum*
... *et cap.* 124.
... , III. 108.

m. et ἵππος ἔτεκε λαγὸν, VII. 57. *a. Rursus* λαγὸς *et* τὸν λαγὸν, IV. 134. *a.*

Λαγχάνειν, Sorte accipere; *et generatim* Pro suâ parte accipere. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος, III. 128. *a.* λαχὼν δὲ, ibid. πέμπειν τινὰ πάλῳ λαχόντα, Mittere aliquem cui ea sors obtigit, Sorte lectum, IV. 94. *a.* 153. *m.*

ἵνα - - κλήρῳ λαχόντα, III. 83. *a.* ἔλαχον αὐτέων πολλὸν πλεῦνας, Multo majorem numerum inter se partiti sunt, I. 167. *a.*

Praeterit. τοῖσι θεοῖσι, τοὶ Περσίδα γῆν λελόγχασι, VII. 53. *f.* τῶν ἀποίκων λελογχότα, Qui erat de numero colonorum, *Vit. Hom. c.* 2. *extr.*

Futur. λάξεσθαι, (*jon. pro comm.* λήξεσθαι) ἔμελλον λάξεσθαι ἕκαστος δέκα δραχμάς, VII. 144. *a. Conf.* λᾶξις, *et* Ἀπολαγχάνειν.

Λάδανον, Ladanum. τὸ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, III. 112. *a. N.*

Λαθραίως, Occulte, Furtim. μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως, *Vit. Hom.* 2. *a.*

Λάθρη *sive* Λάθρῃ, (*jon. pro* λάθρα) Clam. *Constr. cum Genit.* χρήματα ἐκτέετο λάθρη (*aut* λάθρῃ) τῶν ἄλλων στρατηγῶν, VIII. 112. *extr. cum Var. Lect.* πεμφθέντες λάθρη τῶν Περσέων, IX. 90. *a. m.*

Λαισήϊον, τὸ, Scutum ex crudâ pelle confectum. λαισήϊα εἶχον ἀντ᾽ ἀσπίδων, ὠμοβοέης πεποιημένα, VII. 91. *a. N.* Λαισήϊα *etiam dicta fuisse* τὰ ἐν τῇ λαιᾷ φερόμενα ἀμαζονικὰ ἀσπίδια, *ex Eustathio monuit Portus.*

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, *i. q.* ἡ Λακωνικὴ, Universa terra Laconica, in quà princeps civitas est Sparta. ἐκ πάσης Λακεδαίμονος πλὴν Σπαρτιητέων, VII. 58. *a. N.* ἔστι ἐν τῇ Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις, VII. 234. *m. N. Conf.* Ἀθῆναι.

Λάκκος, ου, ὁ, Lacus, Stagnum, Cisterna, Fossa, Vivarium. ἔτρεφον ὄρνιθας λιμναίους ἐν λάκκοισι, VII. 119. *a.* ἐσχέουσι (*nempe*, τὴν πίσσαν) ἐς λάκκον ὀρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης, *etc.* IV. 195. *f.*

Λάκων, ὁ, Laco, Lacedæmonius. *Hinc Foemin.* ἡ Λάκαινα χώρη, VII. 235. *a.*

Λαμβάνειν, *Imperf.* ἐλάμβανον, *et* λάβεσκον (*quasi a Praes.* λάβω) IV. 78. *m. f. pro quo est* ἐλάβεσκον IV. 130. *f. perperam* (*ut videtur*) *adjecto augmento, de quo monuimus in Var. Lect. Aor.* 2. *Infin.* λαβεῖν *et* λαβέειν, *unde* διαλαβέειν. *Imperat.* λάβε. *Praet. act.* λελάβηκα, *tamquam a praes.* λαβέω. *Plusquamperf.* λελαβήκεα, *unde in tert. personâ* κατελελαβήκεε, III. 42. *f. Praet. pass.* λέλαμμαι, (*quasi a* λάμβω) *unde* διαλελαμμένος *et* καταλαμπτέος. *Aor.* 1. *pass.* ἐλάμφθην, *unde* καταλαμφθείς *et* ἀπολαμφθέντες. *Fut.* λάμψομαι, *unde* καταλάμψομαι.

Significat autem Λαμβάνειν 1) Accipere, Consequi, Nancisci, *et similia, tam in bonam quam in malam partem.* παρὰ βασιλῆος δῶρα λάμψεται, VIII. 10. *extr.* εἰ λελάβηκε πλήρεα τὰ ἀκροθίνια, VIII. 122. *a.* δῶρα λάμψονται, III. 36. *f.* τὰ ἀριστήϊα ἔλαβε οὗτος, VIII. 11. *m.* δοκέων αὐτὴν (τὴν γυναῖκα) λάμψεσθαι, Potiturum se illâ, IX. 188. *m. Similiter*, οὐκ οὕτω μέγα τί εἰ δώσεις ὥς μιν λάμψεαι, I. 199. *f.* ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην, Donec poenam accepit, *quod latine dicimus*

non tam significat Quodammodo, *quam* Forte, Forte fortunâ. *Sic*, καὶ ἔτυχέ κως τοῦ μάγου, III. 78. *extr.* καί κως ἐν Σάρδισι οὐκέτι ἐόντας εὑρίσκουσι, V. 102. *m.* καί κως κατεῖδον τὰς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ νῆας, VII. 194. *a. Potest tamen reddi* Quodammodo, *aut* Nescio quo modo, *in istis verbis* καί κως ταῦτα ποιεῦντες ἐλάνθανον, III. 150. *a. Pro olim vulgato* πάντως μᾶλλον, I. 206. *a.* (*ubi nos ex cod. Arch.* πάντα *recepimus*) *fortasse* πᾶν κως *erat corrigendum.*

Est vero etiam ubi particula κως *eodem modo posita videtur quem supra in partic.* νυν *num.* 2. *observavimus, ut significet* Sane, Profecto, *ita quidem ut is, qui loquitur, videri velit cum Dubitatione quâdam dicere suam sententiam, sed id hoc consilio faciat, ut eo certius eliciat et exprimat adsensum alterius; veluti quum latine* Opinor *aut* Nescio an *dicimus. Sic accipiendum videtur quod ait Scriptor,* καί κως τοῦ θείου ἡ προνοίη - - ἐστὶ ἐοῦσα σοφή, III. 108. *a.*

Κῶς, *interrogat. partic.* (*jon. pro comm.* πῶς) *ut* κῶς ἂν ὦν *etc.* II. 22. *a. et alibi.*

Κωφὸς, ἡ, ὸν, Mutus *i. q.* ἄφωνος, I. 34. *a. N. coll. c.* 85. *a. Sic et in Orac.* I. 47. *f.* κωφὸς *idem est atque* ἀφωνίης. *Conf. Damm. Lexic. Etym. p.* 777. *Videri quidem potest Herodotus* τὸν κωφὸν *etiam* Surdum *dicere, si cum* I. 34. *a. conferas id quod c.* 39. *f. vulgo legitur,* τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν. *At ibi duo aut tria postrema verba temere adsuta videntur. Vide Not.* τὰ ἄλλα ἔσκε κωφὰ, Sonum non edebant, IV. 200. *f.*

Λ.

Λάβρος, η, ον, Vehemens. ὄμβρος λάβρος, VIII. 12. *f.*

Λαβύρινθος, ου, ὁ, Labyrinthus, II. 148.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, (*jon. pro* λαγωὸς *vel* λαγὼς) Lepus. λαγὸν μηχανησάμενος, I. 123. *m. f. ubi* λαγὼν *olim: minus recte. Mox* τοῦ λαγοῦ ibid. *f. iterumque* τὸν λαγὸν ibid. *et cap.* 124. *a. Rursus* ὁ λαγὸς, III. 108. *m. et* ἵππος ἔτεκε λαγὸν, VII. 57. *a. Rursus* λαγὸς *et* τὸν λαγὸν, IV. 134. *a.*

Λαγχάνειν, Sorte accipere; *et generatim* Pro suâ parte accipere. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος, III. 128. *a.* λαχὼν δὲ, ibid. πέμπειν τινὰ πάλῳ λαχόντα, Mittere aliquem cui ea sors obtigit, Sorte lectum, IV. 94. *a.* 153. *m.*

ἵνα - - κλήρῳ λαχόντα, III. 83. a. ἔλαχον αὐτέων πολλὸ πλεῦνας, Multo majorem numerum inter se partiti sunt, I. 167. a.

Praeterit. τοῖσι θεοῖσι, τοὶ Περσίδα γῆν λελόγχασι, VII. 53. *f.* τῶν ἀποίκων λελογχότα, Qui erat de numero colonorum, *Vit. Hom. c.* 2. *extr.*

Futur. λάξεσθαι, (*jon. pro comm.* λήξεσθαι) ἔμελλον λάξεσθαι ἕκαστος δέκα δραχμάς, VII. 144. *a. Conf.* λᾶξις, *et* Ἀπολαγχάνειν.

Λάδανον, Ladanum. τὸ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, III. 112. *a. N.*

Λαθραίως, Occulte, Furtim. μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως, *Vit. Hom.* 2. *a.*

Λάθρη sive Λάθρῃ, (*jon. pro* λάθρα) Clam. *Constr. cum Genit.* χρήματα ἐκτέετο λάθρη (*aut* λάθρῃ) τῶν ἄλλων στρατηγῶν, VIII. 112. *extr. cum Var. Lect.* πεμφθέντες λάθρη τῶν Περσέων, IX. 90. *a. m.*

Λαισήϊον, τὸ, Scutum ex crudâ pelle confectum. λαισήϊα εἶχον ἀντ' ἀσπίδων, ὠμοβοέης πεποιημένα, VII. 91. *a. N.* Λαισήϊα *etiam dicta fuisse* τὰ ἐν τῇ λαιᾷ φερόμενα ἀμαζονικὰ ἀσπίδια, *ex Eustathio monuit Portus.*

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, *i. q.* ἡ Λακωνικὴ, Universa terra Laconica, in quâ princeps civitas est Sparta. ἐκ πάσης Λακεδαίμονος πλὴν Σπαρτιητέων, VII. 58. *a. N.* ἔστι ἐν τῇ Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις, VII. 234. *m. N. Conf.* Ἀθῆναι.

Λάκκος, ου, ὁ, Lacus, Stagnum, Cisterna, Fossa, Vivarium. ἔτρεφον ὄρνιθας λιμναίους ἐν λάκκοισι, VII. 119. *a.* ἐσχέουσι (*nempe,* τὴν πίσσαν) ἐς λάκκον ὀρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης, *etc.* IV. 195. *f.*

Λάκων, ὁ, Laco, Lacedæmonius. *Hinc Foemin.* ἡ Λάκαινα χώρη, VII. 235. *a.*

Λαμβάνειν, *Imperf.* ἐλάμβανον, *et* λάβεσκον (*quasi a Praes.* λάβω) IV. 78. *m. f. pro quo est* ἐλάβεσκον IV. 130. *f. perperam* (*ut videtur*) *adjecto augmento, de quo monuimus in Var. Lect. Aor.* 2. *Infin.* λαβεῖν *et* λαβέειν, *unde* διαλαβέειν. *Imperat.* λάβε. *Praet. act.* λελάβηκα, *tamquam a praes.* λαβέω. *Plusquamperf.* λελαβήκεα, *unde in tert. personâ* καταλελαβήκεε, III. 42. *f. Praet. pass.* λέλαμμαι, (*quasi a* λάμβω) *unde* διαλελαμμένος *et* καταλελαμμένος. *Aor.* 1. *pass.* ἐλάμφθην, *unde* καταλαμφθείς *et* ἀπολαμφθέντες. *Fut.* λάμψομαι, *unde* καταλάμψομαι.

Significat autem Λαμβάνειν 1) Accipere, Consequi, Nancisci, *et similia, tam in bonam quam in malam partem.* παρὰ βασιλῆος δῶρα λάμψεται, VIII. 10. *extr.* εἰ λελάβηκε πλήρεα τὰ ἀκροθίνια, VIII. 122. *a.* δῶρα λάμψονται, III. 36. *f.* τὰ ἀριστήϊα ἔλαβε οὗτος, VIII. 11. *m.* δοκέων αὐτὴν (τὴν γυναῖκα) λάμψεσθαι, Potiturum se illâ, IX. 188. *m. Similiter,* οὐκ οὕτω μέγα τί εἰ δώσεις ὥς μιν λάμψεαι, I. 199. *f.* ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην, Donec poenam accepit, *quod latine dicimus*

Pœnas dedit *aut* tulit, I. 116. *f.* τὴν μὲν ἀξίην (*scil.* δίκην) οὐ λάμψεαι, Meritam non feres pœnam, VII. 39. *m.* τὸν βουκόλον μοῦνον λαβὼν, Bubulum nactus solum, *nempe, ut remotis arbitris solus cum solo agere posset*, I. 116. *a. m.*

2) Sumere, Capessere, Capere, Corripere, *variis modis.* λάβεσκε ἑλληνίδα ἐσθῆτα, Sumere (Induere) solebat græcanicam vestem, IV. 78. *f.* ἄλλην σφι ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν, II. 37. *m.* τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην - - λάμβανε, Capesse, Suscipe hanc molitionem, Adgredere hanc rem, III. 71. *m.* νόῳ *aut* φρενὶ λαβεῖν, In animum admittere, Animum advertere, Diligenter considerare, III. 41. *a.* 51. *m.* IX. 10. *a.* φθόνος καὶ ἵμερος ἔλαβε αὐτούς. Cepit, Corripuit illos Invidia et cupiditas, VI. 137. *a. m.* Βακχεύομεν, καὶ ἡμέας ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν οὗτος ὁ δαίμων καὶ τὸν βασιλῆα λελάβηκε, Corripit, Prehendit nos Deus, et nunc etiam regem corripuit, IV. 79. *m. f.* τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τουτέων, Hisce (*nempe*, morbis) Correptum, I. 138. *b.* οἱ μὲν ἀπέθανον, οἱ δὲ ζῶντες ἐλάμφθησαν, Capti, Prehensi sunt, IX. 119. *m. f. Sic* ἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες *etc.* IV. 130. *f.* τὸν ἵππον αὐτοῦ λαμβάνουσι, IX. 22. *m.* (*Sed* νέες ἀνάγκῃ λαμφθεῖσαι ὑπὸ Κλεομένεος, VI. 92. *a. non tam Sunt* Captæ naves, *quam* Sumtæ, Adsumtæ a Cleomene, et ac-qui ipsum coactæ.) *Sonat vero* Λαμβάνειν *etiam* Deprehendere *aliquem molientem aliquid*, ἐπιμελόμενος ἦν μὴ λαμφθείη, VII. 239. *m.* λαμφθῆναί τινα φασὶ μισγόμενον νεκρῷ, II. 89. *f.*

3) *Notanda locutio*, λαμβάνειν τινὰ πίστι καὶ ὁρκίοισι, Fide datâ et juramentis Obstringere aliquem, III. 74. *a. m. pro quo compositum verbum* καταλαβεῖν *habes* IX. 106. *f. quemadmodum in superiorum locutionum nonnullis Simplex verbum Compositi locum sustinet.*

4) λαβέσθαι τινὸς, Prehendere, Manu capere aliquid. λαβόμενος τῆς κεφαλῆς (τοῦ ἀνδρὸς), IV. 64. *a.* λαβομένη τῶν γουνάτων αὐτοῦ, IX. 76. *m. Sed* χαλεπῶς λαμβάνεσθαί τινος, Aspere aliquem Incessere, Aspere aliquem Accipere. χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιεόντος παιδὸς, II. 121, 4. *a. N. qui locus non erat solicitandus.*

Λαμπαδοφορίη, ἡ, Lampadum gestatio; Cursus lampadum, festivitas apud Græcos. κατάπερ Ἕλλησι ἡ λαμπαδοφορίη, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι, VIII. 98. *f. N. Conf. Scholia ad Comic. Ran.* 131. *et* 1119. *laudata Porto ad h. l.*

Λαμπὰς, άδος, ἡ, Lampas. Πᾶνα λαμπάδι ἱλάσκονται, VI. 105. *extr. cum Not.*

Λαμπρὸς, ἡ, όν, Splendidus, Illustris. οἱ δὲ ἔσαν ἀνέκαθεν λαμπροὶ ἐν Ἀθήνῃσι, VI. 125. *a.* ἀνὴρ ἐν τοῖσι πολέμοισι ἐὼν λαμπρότατος, VII. 154. *m. Sed* λαμπρὸς ἄνεμος, Validus

ει secundus ventus. ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, II. 96. *m.*

Λαμπρότης, ητος, ἡ, Splendor rerum gestarum, Illustria facta. τῶν ἄλλων βασιλέων κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος, Fere nihil splendoris, II. 101. *a.* *Not. Conf. supra* Κατὰ *num.* 5.

Λαμπροφωνίη, ἡ, Claritas vocis, *quae desideratur in praecone,* VI. 60. *f.*

Λανθάνειν, Latere, Clam facere aliquid. *Cum Accus. pers.* ἐδόκεες θεοὺς λήσειν οἷα ἐμηχανῶ, VIII. 106. *m. f.* ταῦτα γινόμενα ἐλελήθεε τοὺς ἄλλους ἱππέας, IX. 22. *f. Cum Particip.* ἀναβαίνοντες ἐλάνθανον, VII. 218. *a. Cum Accus. et Particip.* οὐδ' ἐλάνθανε τοὺς διαβεβηκότας Ξέρξης ταῦτα πρήξας, VIII. 25. *m.*

Λάξεσθαι *vide in* Λαγχάνειν.

Λάξις, ιος, ἡ, *i. q.* κλῆρος, Sors, Portio terrae, Regio. δευτέρην λάξιν ἔχοντες, IV. 21. *b. ubi* λᾶξιν *circumflexo accentu ed. Schaef. Vide Var. Lect.* ἡ πρώτη τῶν λαξίων, IV. 21. *a.*

Λαός, οῦ, ὁ, Populus. *In hoc vocab. promiscue, modo communem formam, modo Atticam* Λεώς, *modo eam quae verissime jonica poterat videri,* Ληός, *praeferunt libri Herodotei.* τριβομένῳ τῷ λαῷ, II. 124. *m. agnoscunt libri omnes; nam, qui in* τῷ ἄλλῳ *aberrarunt, etiam hi haud dubie* τῷ λαῷ *debuerunt.* τὸν λαὸν *habent edd. ante Gron.* II. 129. *a. ubi* τὸν λεὼ *ex Med. edidit Gron. sed* τὸν λεὼν *ed. Wess. et seqq. cum plerisque msstis. Vide Var. Lect. et Not.* τὸν λεὼν τετρῦσθαι *agnoscunt edd. et mssti omnes* I. 22. *m. Sic et* λεὼν πολλὸν καὶ ἄλκιμον εἶναι τοὺς Ἀθηναίους, VIII. 136. *m. Rursus* αἰτήσας λαὸν Σπαρτιήτας *edebatur ante Gron.* V. 42. *m. ubi* ληὸν *receptum in ed. Gron. et seqq. ex plurimis eisque probatissimis codicibus. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Λαπάρη, ης, ἡ, Abdomen, Cavitas ventris, Ilia. παρασχίσαντες (τὸν νέκυν) παρὰ τὴν λαπάρην, ἐξ ὧν εἷλον τὴν κοιλίην πᾶσαν, II. 86. *m.* προύβαινε ἐκ τῶν κνημέων ἐς τοὺς μηροὺς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν ἐς τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπάρας, (ad Lumbos) VI. 75. *m. f.*

Λάρναξ, ακος, ἡ, Cista. λάρνακα πληρώσας λίθων, III. 123. *m.*

Λάσθη, ης, ἡ, Ludibrium, Irrisio, Insultatio. ἐπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθῃ εἰρώτα αὐτόν, VI. 67. *m.*

Λαύρη, ἡ, (*comm.* λαῦρα) Via *in urbe,* I. 180. *f. ubi quae nominantur* λαῦραι *eaedem* ὁδοὶ *paulo ante.*

Λάχεσις, ἡ, Lachesis, *una ex Parcis.* πολλοὶ πείσονται ὑπὲρ Λάχεσίν τε μόρον τε, IX. 43. *in Bacidis oraculo.*

Λέαινα, ης, ἡ, Leæna, III. 108. *m.*

Λεαίνειν, 1) Comminuere, Conterere *in mortario.* ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, I. 200. *b.* τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λεαίνοντες, IV. 122. *a. id est* ἐκτρίβοντες, *coll. cap.* 120. *a.* 2) Lævigare, *unde*

translato verbi usu, λεαίνειν τὸν λόγον τινός, Lævigare (*id est*, Expolire, Exornare) orationem alicujus; *sive* Lævem et glabram reddere, quo facilius in animum intret auditorum eosque commoveat, adeoque Commendare eam auditoribus. μὴ ὑμέας Ἀλέξανδρος ἀναγνώσῃ λεήνας τὸν Μαρδονίου λόγον, VIII. 142. *f. Conf.* Ἐπιλεαίνειν.

Λέγειν, Dicere; *ut*, λέγω δὲ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι, II. 50. *m. Quo de verbo haecce notamus:*

1) *Quod ait Portus*, τί λέγω *in verbis istis*, I. 32. *m.* ἐκεῖνο δὲ τὸ εἴρεό με, οὔκω σε ἐγὼ λέγω, *idem valere ac* σοὶ λέγω, *id quidem minus commode praeceptum est. Sententia Solonis ibi haec est*, οὔ κω σε λέγω ὀλβιώτατον, Nondum te dico beatissimum, *hoc enim illud est quod ex Solone Croesus quaesiverat, conf.* I. 30. *m.*

2) *Idem Portus*, „Redundare *ait* Participium λέγων verbo ἔφη adjectum, et nihil addere ad hujus verbi significationem.“ *Sic:* Νῦν τε, ἔφη λέγων, III. 156. *f. Similiter* V. 36. *m. et* 49. *m. Mihi formulae isti ea vis inesse visa erat, quam in latinâ versione his verbis expressi:* Perrexit dicere: *Rursus* IX. 2. *f.* ἔφασαν λέγοντες *potueram reddere*, Sic dicere perrexerunt. *Commode vero Weiske, vir doctus, in libello qui* Pleonasmi Græci *inscribitur*, p. 112. *monuit, adjecto isto participio significare Herodotum*, ipsa alterius verba adferri, non solum sententiam utcumque expressam. *Observabit autem studiosus lector, formulâ istâ non uti Nostrum, nisi ubi ab obliquâ (quam vocant Grammatici) oratione, quâ sermonem alterius referre coeperat, ad reliquum sermonem oratione rectâ adponendum progreditur. Aliam rationem habet quod* VI. 137. *a: ait*, ὅτι Ἑκαταῖος ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοισι, λέγων *etc.*

3) *In Epistolarum introitu, et in deferendis Mandatis, ubi aliquis loquitur nomine et verbis alterius, usitata olim erat formula hujusmodi:* Ἄμασις Πολυκράτεϊ ὧδε λέγει, III. 40. *a. N.* Ὀροίτης Πολυκράτεϊ ὧδε λέγει, III. 122. *m.* Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Μαρδόνιος τάδε λέγει, VIII. 140, 1. *a.*

4) *Verbum* λέγειν *usurpatur ubi agitur de Scripto quodam, cujus Argumentum exponitur.* τὰ γράμματα ἔλεγε τάδε, γράμματα λέγοντα τάδε, I. 124. *a.* 187. *a. et f.* II. 106. *f.* IV. 91. *a.* VIII. 22. *a.*

5) *Ut latinum verbum* dicere, *sic et graecum* Λέγειν *subinde ponitur ubi aliquis* Non diserte nominavit id quod spectavit, sed tacite Significavit. *Sic ubi Herodotus ait*, Themistoclem persuasisse Atheniensibus ut ducentas naves ædificarent ἐς τὸν πόλεμον, ad bellum: *adjicit scriptor* τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων, Nempe bellum illud Dicebat quod

cum *Æginetis* ortum erat
iiensibus, VII. 144. *m.*
loco in nostrâ editione vi-
ravâ verborum distinctione
ratam esse scriptoris sen-
m. Oportebat, quemad-
m recte dederant superio-
litiones, νέας - - ποιήσα-
διηκοσίας ἐς τὸν πόλεμον,
ρὸς Αἰγινήτας λέγων, *et in*
ne latinâ reponendum, Na-
· - ducentas ædificarent
ellum; (*nempe*) bellum
s Ægineticum.*

ομ. *et* γενομ. *passim per-*
ntur a librariis, ut IV.
extr. et IV. 46. *a. N.*
ero idcirco solicitari debu-
riptura γινομ. *in Prooem.*
I. *ubi vide Not.*

ειν, Populari, Diripere.
διαρπάζειν, *et* φέρειν καὶ
) ἀπιγμένοι ἀπὸ τῆς θα-
ις ληλατεῦσι τὸ πεδίον,
52. *f.* ληλατῆσαι ἑλόν-
ὴν πόλιν, V. 101. *a.*

, ατος, τὸ, Reliquum,
uod superest. τοῦ παιδὸς
είμματα, Vidit reliquias
: (*in frusta concisi*) I.
f.

ος, ὁ, ἡ, Læve (Glabrum)
um habens. ἄνδρας λειο-
ις τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι
σας, V. 20. *m.*

η, ον, Lævis, Glaber.
χωρίον, Apertus, Planus
, Nullis asperitatibus
lifficultatibus impeditus.
κάλλιστον χωρίον καὶ λειότα-
VII. 9, 2. *a.* ubi λεότατον
est in cod. F.

pervulgatâ notione: Re-
ere *quolibet modo; velu-*

ti, τὰ ἐν τοῖσι οἰκίοισι ἔλιπε,
VIII. 35. *f.* τὸν στρατὸν τὸν ἐλί-
πομεν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, IX. 16. *m.*

Med. Λείπεσθαι (Λιπέσθαι)
τὶ, Aliquid de se (sui quiddam,
velut gloriam *aut* memoriam
sui *aut* rerum a se gestarum)
post mortem Relinquere in-
ter homines et ad posterita-
tem transmittere. μνημόσυνα λι-
πέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώ-
πων βίον, VI. 109. *a. m.* μνη-
μόσυνον τοῦτο ἄλλο ἐλίπετο, I.
186. *a.* μνημόσυνον πυραμίδα
λιπέσθαι, II. 136. *m. f.* μνη-
μόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι, II. 148.
a. VII. 24. *m.* (*Sic et verbo*
composito. μνημόσυνά τοι γνώ-
μης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι θέ-
λω, IX. 16. *a. m.*) *Rursus,*
τῶν βασιλήων τῶν τὰς πυραμί-
δας ταύτας λιπομένων, II. 134.
m. ubi perperam λιπόντων *ex*
conject. edidit Stephanus. Si-
militer, ὃς - - τόδε οὐκ ἐλάχι-
στον (*nempe* δίκαιον ἐξ ἑωυτοῦ
ἐργασμένον, *aut* δικαιοσύνης ἑωυ-
τοῦ μνημόσυνον) ἐλείπετο, VII.
164. *f. Eadem sententia etiam*
Passivo verbo expressa legitur
VII. 220. *a. m. hoc modo:*
μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα
ἐλείπετο, *quod proprie sonat:*
Manente vero ibi (*aut* A ma-
nente ibi) ingens gloria re-
linquebatur; *poterat autem*
Scriptoris sententia graece in
hunc etiam modum efferri,
μένων δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα ἐλεί-
πετο, *ac fere suspicor sic scrip-*
sisse Herodotum. De Futuro
Med. paulo post dicetur.

Passivum, 1) *absolute, aut*
cum Dativo personae, Super-

esse. ὀλίγων σφι ἡμερέων λέλειπται σιτία, IX. 45. *m.*

2) *cum Genitivo*, Λείπεσθαι (Λειφθῆναι) τινὸς, *duo significat:* 1) Pone (A tergo) relinqui ab altero, Superari, Vinci, Inferiorem esse. καμήλους ταχύτητα (*al.* ταχύτητι) οὐ λειπομένας ἵππων, VII. 86. *f. N.* quod idem valet ac οὐκ ἑσσονας ἵππων ἐς ταχύτητα, *coll.* III. 102. *extr.* τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον φαίνεται λείψεσθαι (*id est, quod mox ait,* ἐνδεέστερον ἔσεσθαι) τοῦ ἐκείνων, VII. 48. *b. ubi* λείψεσθαι, *quod in communi sermone Futurum verbi Medii censetur, jonico more (sicut passim alibi) ponitur notione Futuri Passivi* λειφθήσεσθαι. *conf. Not. ad* V. 35. *a.* ἐφρόντιζον ὅκως μὴ λείψομαι (Ne essem inferior) τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε, VII. 8, 1. *m.*

Significat vero etiam 2) Ultrà, Consulto, Suà culpà pone alterum (retro) manere; *aut* procul ab aliquà re (*v. gr.* a pugnà) abesse; Non sequi (Deserere) aliquem; non adesse rei gerendæ, Non in tempore ad eam advenire. οὗτος οὐκ ἔφη λείψεσθαι (*rursus jon. pro* λειφθήσεσθαι) τοῦ βασιλῆος, Se non retro mansurum procul a rege, Se non deserturum esse regem, VIII. 113. *m. Ad Genitivum, cum quo construitur hoc verbum, subintelligitur* ἀπὸ *praepositio, quae diserte adjecta legitur* IX. 66. *a. ubi verba* λειπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλῆος *non tam vertenda erant* Mardonium a rege relinqui; (*id graece sonaret* λειπ. ὑπὸ βασιλ.) *quam*, Mardonium retro (in Græcia) mansisse, nec secutum esse regem, non cum rege in Asiam esse regressum. Ibidem *perperam olim* λειπομένου *edebatur, ubi passivum* λειπομένου *recte dederunt veteres libri.* μηδεμίῃ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης, Nullo pravo consilio aut parum honestà caussà Retro mansisse, Non interfuisse pugnæ navali, VII. 168. *extr.* λείπεσθαι τῆς ἐξόδου Λακεδαιμονίων, Non unà cum Lacedæmoniis ad bellum proficisci; Lacedæmoniis in bellum exeuntibus manere domi, IX. 19. *a.* οὗτοι μέν νυν ἐλείφθησαν, *nempe* τῆς ναυμαχίης, VIII, 44. *m. quod idem valet ac* οὐ συνεναυμάχησαν *ibid. paulo ante*, Non interfuerunt prælio navali; In tempore non advenerunt. *Similiter*, λειφθῆναι, *scil.* τῆς μάχης, *aut* τοῦ ἀδελφοῦ, Retro mansisse; Non interfuisse *pugnae, aut* Non secutum esse *fratrem*, VII. 229. *m. f.*

Λειποστρατίη, ης, ἡ, Desertio militiæ, Desertæ militiæ crimen. τοὺς μὲν λειποστρατίης ἐπὶ Σκύθας αἰτιώμενος, V. 27. *b.*

Λειποψυχέων, Animo deficiens, Ignavus miles, Timidus. VII. 229. *m. f. qui mox* ibid. *dicitur* οὐκ ἐθελήσας ἀποθνήσκειν.

Λειποψυχίη, ης, ἡ, Deliquium animi. ἐκ πολλῆς λειποψυχίης *est in msstis nonnullis et olim edi-*

τὶς I. 86. *m.* *ubi nunc* ἐκ πολλῆς ἡσυχίης.

Λελογισμένως ὅκως ἄν, *etc.* Ratione ita initâ ut, III. 104. *a.*

Λεοντέη, *scil.* δορὴ, Leonina pellis. λεοντέας ἐναμμένοι, VII. 69. *a.*

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *nomen collectiv.* Squamæ, Lamellæ ferreæ squamarum formam referentes. κιθῶνας χειριδωτοὺς ποικίλους λεπίδος (*intellige* ἐκ λεπίδος) σιδηρέης, ὄψιν ἰχθυοειδέος, Loricas manicatas ex laminis *ferreis* confectas, quarum forma squamas piscium referebat, VII. 61. *a. N.*

Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, (*Adjectivum verbale, a verbo* λεπιδόω) Squamatus. θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, IX. 22. *m.* *Conf.* Λεπίς.

Λεπιδωτὸς, οῦ, ὁ, (*Substant.*) Lepidotus, piscis Niloticus, II. 72.

Λέπρη, ης, ἡ, Lepra, I. 138. *m.* *Vide* Λεύκη.

Λεπτὸς, ὴ, ὸν, Exilis, Parvus. πλέειν πλοίοισι λεπτοῖσι, Minoribus navigiis navigare, VII. 36. *m.* ἀνατείνουσι ἄκραι λεπταὶ τῆς ἠπείρου, VIII. 107. *f.* τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων, Minores pecudes, oves et capræ, VIII. 137. *a. N.*

Λέσχη, ης, ἡ, Sermo, Confabulatio, Colloquium familiare. ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, II. 32. *a.* γενομένης λέσχης ὅς γένοιτο αὐτέων ἄριστος, IX. 71. *m.* κατίζων ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων, *Vit. Hom.* 12. *a. et* 16. *a.* *ubi possis cum Porto et Eustathio* locum *intelligere* quo ad confabulandum conveniunt homines. λόγος ἦν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν, ibid. 12. *f.* *Conf.* Ἔλλεσχος.

Λεσχηνεύειν, Confabulari, Familiariter colloqui; *unde Composita* Περιλεσχήνευτος *et* Προλεσχηνεύειν, *quae vide.*

Λεύειν, *vide* Καταλεύειν.

Λευκανθίζειν, Albicare, Albo colore (Dealbatum) esse, VIII. 27. *m.*

Λεύκη, ης, ἡ, Vitiligo alba. πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα, *Gloss. unde Gregor. et Suid. Conf. Foes. Oecon. Hippocr. hac voce.* ὃς ἂν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, I. 138. *m.*

Λευκόλινον, ου, τὸ, Linum album. ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας λευκολίνου, Rudentes ex albo lino confecti, VII. 25. *a.* 34. *a.* 36. *m.*

Λεύκοφρυς, υος, ὁ, ἡ, Candidus, Albus, *proprie* Candida supercilia habens. λεύκοφρυς ἀγορὴ, Candidum forum, I. 57. *f.* *in Orac.*

Λευρὸς, ὴ, ὸν, *i. q.* λεῖος *et* ὁμαλὸς, Lævis, Planus. λευρῷ ἐνὶ χώρῳ, In regione Patente, Planâ, Non asperâ, I. 67. *m.* *in Orac.*

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *Suida interprete, est* Homo dignus qui lapidibus obruatur; *Hesychium si audias, est* Lapidator, Latro, Percussor. V. 67. *m. N.* *conf. Alberti ad Hesych. voc.* Λευστῆρα.

Λεχεποίης, ὁ, *epitheton Homericum* Fluvii, circa quem mul-

tæ sunt Herbæ in quibus molliter recumbere (λέγεσθαι) possis. ἐπὶ Ἀσωπῷ λεχεποίῃ, IX. 43. m. in Orac.

Λέων, οντος, ὁ, vide Indicem Rer. et Verb. voce Leo.

Λεώς, ὁ, Populus, vide in Λαός.

Λεωσφέτερος, ὁ, In civium numerum cooptatus, *Quasi dicas*, ὅν τινὲς ἐκ τοῦ λεὼ (*i. e.* λαοῦ) σφέτερον ποιοῦσιν εἶναι, " *interprete Porto*. τὸν Λακεδαιμόνιοι ἐποιήσαντο λεωσφέτερον, IX. 33. *a. N. id est*: πολιήτην σφέτερον ἐποιήσαντο, *ut est ibid. paulo inferius*.

Λεωφόρος, ου, ὁ, ἡ, Populum ferens, A populo frequentatus, celebratus. ὑπὲρ τῶν μάλιστα λεωφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος, I. 187. *a.*

Λήγειν, Desinere. ἡ ἀτραπὸς ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, - - λήγει δὲ κατὰ Ἀλπηνὸν πόλιν, VII. 216.

Λήδανον, ου, τὸ, Ladanum, III. 107. *a.* τὸ Ἀράβιοι καλέουσι λάδανον, III. 112. *a. Vid. supra* Λάδανον.

Λήθη, ης, ἡ, Oblivio. λήθην ἐκείνων ποιεύμενος, Oblitus (Memoriam deponens) illarum *inimicitiarum*, VIII. 79. *a. m. sive*, Nullam earum mentionem faciens; *quemadmodum dicimus* μνήμην ποιεῖσθαί τινος.

Ληΐζεσθαι, *absolute*, Prædari, Prædam cogere. θηρεύοντές τε καὶ ληϊζόμενοι, IV. 112. *extr. Cum Accusativo*, Rapere. τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι ἐληΐσαντο, III. 47. *m.* ληϊσάμενοι τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας, IV. 145. *a.* τὰ χρήματα ληΐσεται, VI. 86, 3. *et* χρήματα ληΐσσασθαι, ibid. *in Orac.*

Ληΐη, ης, ἡ, (*Ion. pro* ἡ λεία.) Præda. κατὰ ληΐην ἐκπεπλωκότας, II. 152. *m.* τῆς ληΐης μεταλαμβάνειν, IV. 64. *a.* ζῶσι ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου, IV. 108. *extr.* διεδάσαντο τὴν ληΐην, VIII. 121. *m. f.* μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς ληΐης, VIII. 123. *a.* τὴν ληΐην προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν, IX. 106. *a.* τοὺς μὲν αἰτιωτάτους ἀνεσκολόπισε - - τοὺς δὲ λοιποὺς ληΐην ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, Reliquos vero Persis prædæ loco permisit; *proprie*, Jussit Persas ut reliquos prædæ loco sibi haberent, *i. e.* mancipia facerent, in servitutem abducerent aut sub hasta venderent, IV. 202. *a.*

Λήϊον, ου, τὸ, Seges. ἄφθη τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον, I. 19. *m.* ἀρδόμενον ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἁδρύνεται τὸ λήϊον, I. 193. *a.*

Ληΐστυς, υος, ἡ, *i. q.* ληΐη, Præda *sive* Prædatio, *ipsa* Actio *aut* Institutum prædandi. ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληΐστυος, V. 6. *extr.*

Λήϊτον, ου, τὸ, Curia, *Achaeorum dialecto*, λήϊτον καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ Ἀχαιοί, VII. 197. *m. Est a* ληός, *i. q.* λαός, Populus: *unde* λήϊτον *idem atque* δημόσιον. *Vide Etymol. M. p.* 562. *extr.*

Λῆμα, ατος, τὸ, Animus fortis, acer, generosus et audax; Præsentia animi, Fortitudo, Magnitudo animi. ἔργα χειρῶν τε καὶ λήματος μέγιστα, V. 72.

πολέμια δόκιμος, καὶ ἄλ-ήματος πλέος, V. 111. a.
nisia regina ὑπὸ λήματος ἀνδρηΐης ἐστρατεύετο, VII.
ι. λήματι μὲν καὶ ῥώμῃ σσονες ἔσαν οἱ Πέρσαι, IX.
n. f.

ἔργα, τὰ σχέτλια, Lem-facinora dicuntur, quae Improba, VI. 138. extr.
. q. Λαὸς, quod vide.

, Larissæ vel Larissa, s Æolica, I. 149. a.

ς, Larissæus, ex Larissa aliae, IX. 1. a. 58. a.

ου, ἡ, Thurifera arbor; alibi Nostro τὸ λιβανωτο-δένδρεον, et τὸ τοῦ λι-οῦ δένδρον Theophrasto X. cap. 4. Memoratur etiam apud Nostrum παρίσσου καὶ κέδρου καὶ υ ξύλον, IV. 75. m. At, ibi de Scythis agatur, immerito mirabatur Lar-, quâ viâ quove modo era arbor, aut illius ar-frusta, ad Scythas per-it. Et suspicari utique !, ambiguitate quâdam lorum deceptum fortasse otum ista scripsisse. Ve-men, ut ad Graecos, ad Scythas, per Phoe-industriam Arabicae mer-tuerunt pervenire. Conf. 07. m.

;, οῦ, ὁ, Thus, IV. a. τὰ ἄλλα θυώματα λιβανωτοῦ, II. 86. m. f. τοῦ τριηκόσια τάλαντα, VI. tr.

Λιβανωτοφόρος, ὁ, ἡ, Thurifer. τὰ λιβανωτοφόρα δένδρεα, III. 107. m. λιβανωτοφόρα αὐτοῦ (τοῦ τῆς Ἀραβίης ὄρεος) τέρματα, II. 8. m.

Λιβυκὸς, ἡ, ὸν, Libycus. τὸ οὔνομα τοῦτό ἐστι Λιβυκὸν, IV. 192. f. ubi alii quidem Λιβυστικὸν praeferunt, alii Λιβυστῖνον. Vide Var. Lect. et Not.

Λίθινος, Lapideus. ἀρτήματα λίθινα χυτὰ, adpendicula lapidea fusa, i. e. ex fusis lapillis, II. 69. a. N. ubi λιθωτὰ praeferunt codd. nonnulli. τύπον ποιησάμενος λίθινον, III. 88. f. (ubi alii quidem λίθον.) ἕστηκε λίθινος, Stat lapideus; i. e. Statuam habet lapideam, II. 141. extr. λίθινος λέων, VII. 225. a.

Λίθος, ου, ὁ, Lapis; masculini generis, etiam ubi de Pretioso lapide agitur. Sic, σμαράγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας, II. 44. a. Caeterum vide Indic. Rer. et Pers. voce Lapis.

Λιθοτομίη, ης, ἡ, Lapicidina, II. 8. a. 124. a. 158. a. m. Ubique plurali numero ponitur vocab.

Λιθωτὸς vide in Λίθινος.

Λιμαίνειν, Fame laborare. ἵνα μὴ λιμήνειε ἡ στρατιὴ, VII. 25. a. λιμαινούσης οἱ τῆς στρατιῆς, VI. 28. m. ubi perperam olim δειμαινούσης.

Λιμναῖος, η, ον, Palustris, In lacubus habitans. ἔτρεφον ὄρνιθας χερσαίους τε καὶ λιμναίους, Aves aquatiles, VII. 119. a.

Λίμνη, ης, ἡ, Lacus, Stagnum, Palus. De lacu ărte facto ha-

bes, ὄρυσσε ἔλυτρον λίμνῃ, I. 185. *m.* *N.* 186. *a.* ἐς τὴν λίμνην ἐοῦσαν ἕλος, , In lacum qui nunc palus erat, I. 191. *m.* *N.* λίμνη ἐκ τῆς ἅλες γίνονται, VII. 30. *a.* ἰχθύες τρεφόμενοι ἐν τῇσι λίμνῃσι, II. 93. *a.*

Alia vide in Ind. Rer. et Pers. voce Lacus, *et* Mæotis.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, Fames. λιμῷ συνεστεῶτας, Cum fame colluctantes, VII. 170. *a.* *N.* IX. 89. *f.* πιεζόμενοι λιμῷ, VI. 139. *a.* λέγω τὴν χώρην - - λιμὸν τέξεσθαι, VII. 49, 2. ταῦτα δ' ἐποίεον ὑπὸ λιμοῦ, VIII. 115. *m.*

Λίνεος, η, ον, Lineus; *atque etiam*, (*ut quidem doctis viris placet*) Ex gossypio confectus. κιθὼν λίνεος, I. 195. *a.* *N.* II. 81. *a.* θώρηξ λίνεος, III. 47. *m.* *f.* εἵματα λίνεα, IV. 74. *a.* λίνεα ὅπλα, Rudentes ex lino torti, VII. 36. *m.* *f.*

Λῖνον, ου, τὸ, Linum, II. 105. IV. 74. *a.* *et* *b.* *Conf.* Λευκόλινον.

Λίνος, ου, ὁ, Linus, cantilenæ nomen cujusdam, II. 79.

Λιπαρέειν, Perseverare. *Cum dativo actionis in quâ quis perseverat.* μὴ λιπάρεε τῇ πόσει, Ne persevera bibere, Noli ulterius adsidere compotationi, V. 19. *m.* *Cum Participio actionem significante.* ἐλιπάρεε ἱστορέων, Institit percunctari, III. 51. *m.* λιπαρέετε μένοντες, Perseverate manentes, Durate et manete, IX. 45. *m.* *Absolute, aut subintellecto participio verbi actionem indicantis.* ἡμέες λιπαρήσομεν (*nempe* ἐ[…] οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν, […] hoc statu, *quo sumus*, […] *nere* Perseverabimus, […] bimus, VIII. 144. *f.* […]ρεόντων δὲ αὐτῶν, *scil.* τ[…] ρωτήσει, Quum illi In[…] quærere, I. 86. *m.* ἐκ[…] λιπαρεούσης, (*nempe* ἐ[…] χρηΐζουσα τοῦ Ξέρξεω) […] instaret illa (non ce[…] postulare, IX. 111. *a* […] 110. *f.*

Participium Λιπαρέων *solute positum*, *comm*[…] *Adverbium exponi potest* […] severanter, Constanter […] - - - τοὺς Λυδοὺς τέως μ[…]γειν (*scil.* τὴν σιτοδηΐην) […]οντας, Ajunt Lydos ali[…] diu Constanter, Perse[…]ter tulisse illam rei frum[…]riæ penuriam, I. 94. *Conf.* Διάγειν *et* Λιπαρίη.

Λιπαρίη, ης, ἡ, Persever[…] Constantia, Tolerantia […]rum. τέλος ἀρετῇ τε κα[…]ρίῃ ἐπέβησαν τοῦ τείχεο[ς …] 70. *a.* *m.* ἐς τόδε λιπ[…] καὶ ἀρετῇ ἀντέχομεν, I[…] *m.*

Λιτὴ, ῆς, ἡ, *praesertim* […] *numero*, Preces. κατέβ[…] λιτὰς, καὶ συγγνώμην κελεύων ἔχειν αὐτὸν, I. *extr.* δώροισί τε καὶ λιτα[ῖσι] τρέπει (αὐτὸν) μὴ πρ[…] πορεύεσθαι, I. 105. *a.*

Λίτρον, ου, τὸ, (*jon. et* *a*[…] *q.* νίτρον) Natrum, Sal Alcali fixum. ταριχεύου[σι …]τρῳ, II. 86. *m.* *f.* τὰς τὸ λίτρον κατατήκει, II.

Utrobique νίτρ. *olim. edd. cum msstis nonnullis.*

Λὴψ, ιβὸς, ὁ, Africus ventus, II. 95. *m.*

Λογάδες, οἱ, (*tamquam a sing.* Λογὰς, άδος) Delecti, Lecti. λογάδας νεηνίας συμπέμψας, I. 36. *m. et f.* λογάσι νεηνίῃσι, I. 43. *a.* τριηκόσιοι Σπαρτιητέων λογάδες, VIII. 124. *f.* IX. 21. *extr.* λογάδες Περσέων τοὺς ἀρίστους, IX. 63. *a.*

Λογίζεσθαι, 1) Computare, Supputare, Numerum inire et summam subducere. εὗρον λογιζόμενος, ἀργυρίου μὲν δύο χιλιάδας ἐούσας μοι ταλάντων *etc.* VII. 28. *a. m.* λογιζόμενος ὁ Δαρεῖος, εὗρέ οἱ πλέω ἀγαθὰ τῶν ἁμαρτημάτων πεποιημένα, VII. 194. *f.* (*ubi temere olim* ἀναλογιζ. *edd.*) τούτῳ μύρια λογίζονται εἶναι (ἔτεα) ἐς Ἄμασιν, II. 145. *m. ubi vulgo quidem Passive accipiunt*, Supputantur, Numerantur; *Sed, ut alibi, sic et hic Activâ notione poni hoc verbum, intelligitur ex verbis continuo subjectis*, αἰεί τε λογιζόμενοι καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα.

2) Reputare, Existimare, Judicare *de re quâdam*, In aliquo numero ponere *aliquem.* τὸν ἕτερον (παῖδα) οὐκ εἶναί μοι λογίζομαι, I. 38. *extr.* τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτὼ θεῶν λογίζονται εἶναι, II. 46. *a.* ἀνδρὶ λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἵῳ τε ἐόντι, II. 22. *a.* οὕτω ἐλογίζετο κατύπερθέ οἱ ἔσεσθαι τὰ πρήγματα, VIII. 136. *f.* Σμέρδιν μηκέτι ὑμῖν ἐόντα λογίζεσθε, Sic existimate, Smerdin non amplius in vivis esse, III. 65. *m.*

3) Secum-reputare, Perpendere, ταῦτα λογιζόμενοι, VIII. 53. *f.* ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, rem recte mecum Reputans, VII. 8, 3. *a. ubi temere olim* ἀναλογ. *edd.*

4) Secum constituere, Re deliberatâ secum decernere. ἐκ ταύτης (τῆς κώμης) ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ Ἕλληνες, VII. 176. *extr.*

Λόγιμος, η, ον, Cujus habetur ratio, Honoratus, Spectatus, Nobilis, Illustris. λόγιμος, Vir spectatus, IV. 138. *extr. idem qui* ἐὼν λόγου πρὸς βασιλῆος, ibid. *a. Sic* πόλισμα λόγιμον, I. 143. *m.* Civitas excellens præter alias *quae sunt* λόγου ἐλαχίστου, ibid. πόλι λογίμῃ, VI. 106. *m.* ἀνὴρ ἐν Σπάρτῃ λόγιμος, IX. 64. *b.* παρὰ Μήδοισι λόγιμος γενόμενος, VIII. 65. *a.* λόγιμος ἐς τὰ πρῶτα, IX. 116. *a.* τὰ ἱρὰ τὰ λόγιμα, Illustria, Nobilia præ cæteris templa, II. 111. *f.*

Ἔθνος λογιμώτατον, I. 171. *a. m.* Αἰγυπτίων λογιμώτατοι *legebatur olim* II. 3. *f. ubi rectius alii* λογιώτατοι, *nempe* Eruditissimi, Doctissimi. συγκαλέσας Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους *legitur* III. 127. *m. ubi rectius fortasse alii* τοὺς λογιμωτάτους, *in quod consentiunt libri omnes* III. 65. *a. et* IX. 15. *f. Sic* ἀνὴρ μετὰ Μαρδόνιον λογιμώτατος παρὰ βασιλέϊ, IX. 24. *b.* τῶν Τελλιαδέων ἐὼν λογιμώτατος, IX. 37. *a.*

Quod ex Herodoto citare videtur Pollux II. 122. λογίμη πόλις, *id hac quidem sub formâ apud Nostrum non reperitur; Sed nimirum* πόλισμα λόγιμον *spectavit Lexicographus, quod supra ex Nostri lib.* I. 143. *adnotavimus.*

Λόγιον, τὸ, *i. q.* χρησμὸς, Oraculum, Oraculi responsum, effatum, *aut* praeceptum. τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισί φασι λόγιον εἶναι κτίσαι, Lacedaemonios ajunt oraculi effato jussos esse hanc insulam colonis frequentare, IV. 178. *extr.* ἐν τῇ (Σαλαμῖνι) ἡμῖν καὶ λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι, VIII. 60, 3.

Δῆλον καθήρας ἐκ τῶν λογίων, I. 64. *m.* τῶν λογίων ἔνια, I. 120. *m.* τὰ λόγια λέγει *etc.* VIII. 62. *f.*

Λόγιος, ὁ, Doctus, Eruditus, *praesertim* Historiarum (τῶν λόγων) peritus. ὁ τῆς ἱστορίας ἔμπειρος, πεπαιδευμένος, *ut est apud Hesychium. Nec enim idem est* λόγιος *atque* λόγιμος, *ut Portus putavit. Conf. Not. ad* II. 3. *f. ubi perperam* λογιμώτατοι *pro* λογιώτατοι *olim edebatur.* Περσέων οἱ λόγιοι, I. 1. *a. Rursus* λογιώτατοι, Eruditissimi, Cultissimi, II. 77. *a.* οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι, οὔτε ἄνδρα λόγιον εἴδαμεν γενόμενον, IV. 46. *a.*

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ, 1) Historiarum scriptor. Ἑκαταῖος ὁ λογοποιός, II. 143. *a.* V. 36. *a. N.* ἀνὴρ λογοποιὸς *vocatur idem Hecataeus,* V. 125. *quo indigitari videtur non admodum in vulgus notas fuisse* Historias, *ab hoc scriptore editas.* 2) Fabularum scriptor. Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς, II. 134. *m. f.*

Λόγος, ου, ὁ, Sermo, Ratio.

I. λόγος, *Sermo, Oratio, variis modis dicitur:*

1. Sermo quilibet, aut qualiscumque; Verba quae quis facit. ὡς πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, Ut brevi sermone absolvam; Ut paucis verbis dicam, I. 61. *f.* ὡς εἰπεῖν λόγῳ, (*i. q.* ἑνὶ λόγῳ) Ut verbo dicam, II. 37. *m.* πολλὸς ἦν ἐν τοῖς λόγοις, Multis verbis disseruit; *aut*, In colloquentium numero plurimos ille sermones fecit, VIII. 59. *a.* (*conf. max num.* 2.) λόγων πολλὸς ὠθισμός, Multa verborum concertatio, IX. 26. *a.* τοιούτου λόγου εἴχετο, VII. 5. *a. m.* τῶν αὐτέων λόγων εἰχόμενοι, VII. 6. *a. m.* ὁ δὲ ἄλλου λόγου εἴχετο, VIII. 60. *a.* λόγον ἔχοντες πλεονέκτην, VII. 158. *a.* ἀνοσιώτατον ἔχων λόγον, IX. 78. *a.* ἐκ λόγου πλάστου ἐπινέικαντές οἱ αἰτίην, I. 68. *m. f.* οὗτος ἦν οἱ ὁ λόγος τιμωρός, VII. 5. *f.* φίλιοι λόγοι, Pacifica mandata, VII. 163, *b.* φέρων τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ *etc.* Eadem mandata (Easdem conditiones) ferens, IX. 4. *a.* λόγου μέζων, II. 35. *a.* 148. *a.* VII. 147. *a. Formula potest intelligi* Famâ major, Famam superans, *ut nos cum Valla et aliis reddimus; sed videtur potius significari* Oratione major; *i. e.* Major

et magis admirandus quam declarari verbis et oratione possit; *quam in sententiam commode Larcherus* „au dessus de toute expression“ *interpretatus.* (*Conf. H. Steph. Thes. T. II. col.* 621. *h. et* 622. *a.*) τουτέων ἑτέρωθί ἐστι λόγος, De his alibi erit dicendi locus, IX. 58. *f.* λόγον αὐτῷ προσέφερε τοιόνδε, His eum verbis est adlocutus, III. 134. *a.* ἐπιστάμεθα σύνοδον τήνδε μάχης εἵνεκα συλλεγῆναι πρὸς τὸν βάρβαρον, ἀλλ᾽ οὐ λόγων, IX. 27. *a. ubi vulgo intelligunt opponi* μάχην πρὸς τὸν βάρβαρον, *et* μάχην λόγων, Altercationem. *Ad sententiae summam parum interest; sed verba et genuinam Scriptoris mentem si spectes, hoc videtur ille dixisse,* Novimus, pugnandi causâ cum hoste hic nos convenisse, non sermonum faciendorum causâ, *i. e.* non ut longis orationibus tempus teramus.

2. Colloquium, οἱ Λόγοι, *Plurali numero; quemadmodum latine dicimus* Sermones miscere cum aliquo. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι, I. 86. *m.* IX. 44. *m.* ἐς λόγους συνελθόντες, I. 82. *m.* ἐς λόγους ἦλθον Μαρδ. καὶ Ἀρταβ. IX. 41. *a.* ἀπικέσθαι ἐς λόγους ἑτεράρχῳ, II. 32. *a.* V. 49. *a.* τῷ Κλεομένεϊ ἐν λόγοισι ἐὼν, Cum Cleomene sermones miscens, III. 148. *a.* *m.* τῷ ἐς λόγους ᾔϊε, V. 94. *a. Huc referendum et illud videtur quod ex* VIII. 59. *a. paulo ante adposuimus,* πολὺς ἦν ἐν τοῖσι λόγοισι, In colloquio, (In deliberantium consessu) ille præsertim frequenter verba faciebat, diu multumque disserebat.

3. *Intelligitur* Λόγος *etiam* Narratio; *et quidem*

1) Narratio quælibet, *praesertim quae fit* Ore tenus. τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρέομεν, τὰ δὲ λόγοισι ἐπυνθανόμεθα, *i. q.* ἀκοῇ παρελάβομεν, Alia ex Narrationibus (Audita) cognovimus, II. 148. *m. Sic* ἤδεα γὰρ λόγῳ, II. 150. *m.* ἀμφὶ (*vel* περὶ) τούτου διξὸς λέγεται λόγος, III. 32. *a.* ἔστι λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ᾽ Αἰγυπτίων λεγόμενος, II. 47. *m. f.* 48. *extr.* τῆς πέρι λέγεται ὅδε ὁ λόγος, II. 135. *m. f.* IV. 12. *extr.* 77. *a.* VII. 214. *a.*

2) Narratio quæ passim circumfertur, Fama passim vulgata. παρ᾽ ἡμέας περὶ σέο λόγος ἀπῖκται πολλός, I. 30. *m.* ὡς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, I. 75. *m.* λόγος ἐστὶ, *sequente Accus. cum Infin.* II. 75. *m. f.* III. 5. *m. f.* (*ubi subintelligitur verbum* ἐστί) III. 115. *m.* VII. 129. *a.* 198. *f.* τὰ λόγος (*scil.* ἐστι) παρ᾽ Ἀθηναίων - - μαρτύρια θέσθαι, VIII. 55. *a.* (*quem ad locum vide notata in Var. Lect. et confer quae infra notamus sub vocab.* Μαρτύριον.) *Reperiuntur vero etiam formulae hujusmodi, qualis ista,* ὅσπερ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι. Quem fama fert corrupisse Pythiam, V. 66. *a. N.* (*quod nimirum eâdem ratione dictum est, quâ quis*

αἰτίαν ἔχειν *dicitur.*) *Tum haec alia formula:* ἵνα λόγος σὲ ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθὸς, Quo bonam famam adquiras apud homines, VII. 5. *m.* ὅκως λόγος σὲ ἔχῃ μέζων, IX. 78. *m. Conf.* Φάτις.

3) Narratio literis consignata et posterorum memoriæ tradita, Historia. *Sic Herodotus, de* universo *suo* opere historico *loquens, ait,* τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω μοι ἐς πάντα τὸν λόγον, VII. 152. *f. et* ἐπεὰν κατὰ τοῦτο γένωμαι τοῦ λόγου, VI. 19. *a. et* τῶν μνήμην ἐτέρωθι τοῦ λόγου ἐποιησάμην, ibid. *f. Alibi* λόγον *intelligit* Partem aliquam suarum Historiarum. *Sic*, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω, II. 38. *m. N.* δεδήλωταί μοι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν λόγων, V. 36. *f.* ἐν τοῖσι πρώτοισι τῶν λόγων εἴρηται, VII. 93. τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι σημανέω, VII. 213. *f.* I. 75. *a.* ἐν ἑτέροισι λόγοισι δηλώσω, I. 106. *b. N.* τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι μνήμην ποιήσομαι, I. 184. *a.* τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι Λιβυκοῖσι λόγοισι ἀπηγήσομαι, II. 161. *m. N. Sic* Ἑκαταῖος ἐν τοῖσι λόγοισι *citatur a Nostro*, VI. 137. *a. conf.* Λογοποιός.

4) Narratio allegorica, Fabula, Apologus. *Sic* ἔλεξέ σφι λόγον, Dixit illis fabulam, I. 141. *a. et m. Hinc Æsopus* ὁ λογοποιός.

4. Λόγος *per metonymiam dicitur etiam* Argumentum sermonis, Res ipsa de quâ agitur. σαφέως προπεπυσμένος πάντα λόγον, Rem omnem antea cognoverat, I. 21. *m.* 111. *f.* 122. *m.* μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς, Ne cui alii hanc rem edicas, VIII. 65. *m. f.* τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, Rem dicere sicut est, I. 95. *a.* ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I. 116. *f.* τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, I. 118. *a.* (*conf.* Ἰθύς.) *Referri huc etiam illud potest,* πρὸ ἢ τὸν Εὐρυβιάδεα προθεῖναι τὸν λόγον τῶν εἵνεκα συνήγαγε τοὺς στρατηγούς, VIII. 51. *a.*

II. Λόγος, *Ratio, variâ atque variâ hujus vocabuli notione.*

1. Λόγος, Ratio, *quatenus dicimus* Rationem alicujus (*aliquam, aut nullam*) habere. *Quo referimus locutiones hujusmodi.* λόγον οὐδένα εἶχον, *nempe* αὐτοῦ, Nullam ejus rationem habuerunt, I. 62. *m.* λόγον εἶχε οὐδένα (τῶν ἐπιτασσομένων) Mandata nihili faciebat, I. 115. *f.* ἁρπαζομενέων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι, I. 4. *m. f.* τούτου τοῦ ἔπεος λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο, I. 13. *extr.* τοῦ λόγου ἐλάσσω ἐποιέετο, I. 117. *a.* Γέλης ἐπικρατέων λόγον ἐλάσσω ἐποιέετο, VII. 156. *a. Rursus,* τουτέων οὐδένα λόγον ποιέεσθαι, I. 213. III. 25. *m. f.* V. 105. *m.* VII. 13. *a.* 58. *a.* 218. *f.* IX. 7. *m. f. Item* ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιέεσθαι τινὰ *aut* τὶ, III. 50. *f.* VII. 14. *a.* 57. *a. Denique etiam* λόγου ποιεῖσθαι τινὰ: *ut* οὔτε λόγου μιν (*nempe*, τὸν Σόλωνα) ποιησάμενος, I. 33. *N.*

Quibus formulis respondent aliae hujusmodi: ἔθνος ἦν λό-

γου ἐλαχίστου, Minimi momenti, I. 143. *f.* τοὺς λόγου πλείστου ἐόντας ἔκτειναν, Notabilissimos, Spectatissimos viros occiderunt, III. 146. *f.* ἐόντες λόγου πρὸς βασιλῆος, Qui gratià valebant apud regem, IV. 138. *a.* λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων, I. 120. *f.* λόγος οὐδεὶς (τούτου) ἐγένετο, I. 19. *a.* ἐσθῆτος ποικίλης λόγος ἐγίνετο οὐδὲ εἷς, IX. 80. *m.* τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, Quorum jacturam (*rex*) minimi faciebat, IV. 135. *a. Sic* ἦν δὲ λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου, Nulla ratio habebatur pereuntium, VII. 223. *f.* Μαρδονίου δὲ, ἤν τι πάθῃ, λόγος οὐδεὶς γίνεται, VIII. 102. *f. Pari sententià dictum videri illud poterat,* οὗτοι μὲν δὴ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο, IX. 69. *f. ubi quidem commode vulgo intelligunt*, Hi igitur nullà cum laude perierunt.

Eodem referri possunt hae locutiones: (τούτους) ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεύμενος εἶχε, Hos mancipiorum loco habuit, III. 125. *f.* κατεῖχέ σφεας Λεωνίδης, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος, Obsidum loco habens, VII. 222. *m.* κακοὶ δοῦλοί εἰσι, οἳ ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται εἶναι, Qui in sociorum numero (sociorum loco) esse dicuntur, VIII. 68, 3. *a.* σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ; Tune in virorum numero censeare? III. 120. *m. N. ubi quod vulgo* ἀνδρὸς *legitur id nonnisi Aldinae editionis nititur auctoritate.*

Suspecta scriptura est, τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. *f. ubi aut abesse malis verbum* εἶναι, *aut cum Valck. corrigere,* ἐπὶ τοὺς Ἴωνας - - - τὴν πρώτην ἰέναι.

ἄξιος λόγου *videri potest significare* Memoratu dignus, Dignus de quo habeatur Sermo; *sed rectius (puto) ex mente Scriptoris intelligetur* Dignus cujus habeatur Ratio; Momenti alicujus, *veluti cum ait,* οὐκ ὕει λογου ἄξιον οὐδέν, IV. 28. *m. Caeterum perinde fere est utro modo accipias.*

2. Λόγος, Ratio, *quatenus latine dicimus* Rationem reddere. *Sic* δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν, Rationem reddentes eorum quae fecerunt, VIII. 100. *m.* Ἱστορέοντι λόγον οὐδένα ἐδίδου, Interroganti rationem nullam reddidit, Responsum nullum dedit, III. 50. *f. Sed praesertim formulam hujusmodi,* λόγον διδόναι ἑωυτῷ, *amat Noster*, Rationem sibi reddere, Secum reputare, Secum deliberare et perpendere. ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε, *scil.* περὶ τοῦ ὀνείρου, I. 33. *f. Sic,* ἐδίδου λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς ὄψιος, I. 209. *m.* δοῦναί σφι λόγον, καί σφι ἁδεῖν *etc.* Re deliberatà decrevisse illos, III. 45. *a.* ἐδίδοσάν σφισι λόγον, I. 97. *m.* VI. 68. *f.* VIII. 9. *a. Item Plurali numero:* ἐδίδοσαν αὖτίς σφισι λόγους, III. 76. *a.* ἑωυτοῖσι λόγους ἐδίδοσαν, καὶ σφίσι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε, VI. 138. *m. Interdum*

formulam istam sequitur conjunctio ὅτι *vel* ὡς. ἐμεωυτῷ λόγους ἐδίδουν καὶ ὅτι - - καὶ διότι *etc.* Reputavi mecum, VI. 86, 1. *m.* πρῶτοί σφι αὐτοῖσι δόντες λόγον ὡς οὐ ποιοῖεν δίκαια, V. 75. *a.* δόντες σφίσι λόγον ὡς οὐκ οἷοί τε εἰσί, IV. 102. *a.*

3. *Cum isto vocabuli usu conjunctus hic est, quo* Λόγος *intelligitur* Ratio *aut* Causa *qualiscumque*, quam vel in Judicando vel in Agendo sequimur, *atque inde etiam, partim*, Judicium *ipsum quod ferimus*, Sententia *aut* Opinio *quam habemus de re propositâ; partim* Consilium *quo agimus aut aliquid suscipimus.*

1) *Ad* Judicandi rationem *pertinent hae locutiones.* ἀληθέϊ λόγῳ χρεομένοισι, veram rationem sequentibus, Verum si quærimus, V. 87. *f.* οἱ ἀληθέϊ λόγῳ βασιλέες, Qui verâ ratione (re verâ) reges habentur, I. 120. *a.* ἔχουσαν ἀληθέϊ λόγῳ, Quum reverâ prægnans esset, *nempe* quum non jam falso putaretur esse prægnans, V. 42. *a.* τῷ ἐκείνων λόγῳ, Ex illorum ratione, Ex illorum opinione, Ut illi sibi persuaserant, VIII. 6. *extr. Similiter*, ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ, V. 20. *extr. idem valere videtur ac* τῷ ἐκείνων λόγῳ, Ut illi opinabantur. *At alibi formula* τῷ λόγῳ, *aut simpliciter* λόγῳ *absque articulo, videtur idem valere ac* ἀληθέϊ λόγῳ. *Scilicet sic videtur accipiendum quod ait Noster*, VIII. 61. *f.* ἑωυτοῖσι ἐδήλου λόγῳ ὡς εἴη καὶ πόλις καὶ γῆ *etc.* Ex ipsius rei ratione (Ex rei veritate) demonstravit esse ipsis et urbem et terram; *nisi commodius fortasse naturalem verborum structuram talem concipias*, ἐδήλου ὡς λόγῳ (*i. q.* ἀληθέϊ λόγῳ) καὶ πόλις καὶ γῆ εἴη ἑωυτοῖσι, Ostendit esse ipsis Re verâ (Ex vero si judicetur res) et urbem *etc. Similiter paulo post, cap.* 62. *a.* σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ, (*ex verborum distinctione olim vulgatâ, de quâ vide Var. Lect.*) Hæc postquam Ex veri ratione (Ex rei veritate) ostendit; *aut*, Postquam ostendit, Re verâ (Si recte res æstimetur) hoc ita esse. *Priorem locum* VIII. 61. *f. latine sic converterat Valla*, Ratione ostendit; *Wess. cum Gronovio*, Oratione ostendit: *alterum locum Valla*, Hæc quum ratione significasset; *Gronovius*, Hæc quum sermone significasset; *nos in nostrâ versione vocab.* τῷ λόγῳ *ad verbum* διέβαινε *retulimus. Simillimam locutionem habemus* V. 94. *f.* ἀποδεικνύντες λόγῳ οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι μετεὸν *etc. Rursusque* V. 84. *a.* οἱ δὲ ἀπέφαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν. *Item* I. 129. *m.* Ἀστυάγης δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον ἐόντα, *ubi corrigenda sunt nostra latina.*

Ad Judicandi rationem *pertinent etiam hae locutiones:* καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτως αἱ-

ρέει, Atque etiam Ratio evincit, rem ita se habere, II. 33. *a. m.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, τοῦτον ἑσσωθῆναι, Minime est credibile, (Rationi non est consentaneum ut credamus) hunc fuisse devictum, III. 45. *m. f.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, ἀναδεχθῆναι ἀσπίδα, VI. 124. *Conf. mox num.* 2)

2) *Ad* Agendi rationem, *vel* Causam quæ ad agendum movet, *refero, primum, loquendi genus aliquod Nostro familiare, ubi eadem, quam modo vidimus, formula* λόγος αἱρέει *occurrit, sed ea cum* Accusativo personæ *constructa; ut* μετεκβαίνεσκε, ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέοι, ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, VII. 41. *a.* ὁ θύσας χρᾶται (τοῖσι κρέασι) ὅ τι (*id est,* κατ' ὅτι *vel* ὡς) μιν ὁ λόγος αἱρέει, I. 132. *extr. quibus in locis* ὁ λόγος *non tam intelligitur* Recta ratio *cujus dictamen aliquis sequatur, quam* Qualiscumque ratio quæ ad agendum moveat, *ac fere* Quilibet animi impetus; *ut* ὅ τι μιν ὁ λόγος αἱρέει *cum H. Steph.* (*Thes. T. I.* 182. *a.*) *commode reddi possit,* In quemcumque usum ei visum fuerit, *vel,* ei libuerit, *aut,* fert animus. *Pariter,* ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, οὐ συμμίξομέν τοι, IV. 127. *m. non tam significat* Nisi nobis Ratio suaserit; *quam* Nisi id nobis placuerit, Nisi ita noster feret animus: *nempe,* Tu nos cogere numquam poteris ad congrediendum tecum. *Deinde huc referri potest alia formula, quam amat Noster, hujusmodi:* οὐκ ἦλθον ἐς τούτου λόγον ὥστε μάχεσθαι, Non eo consilii venerunt (*sive,* Non induxerunt animum) ut pugnam inirent, VII. 9, 2. *extr. N. Tum eadem formula, sed paulo aliter accipienda,* ἐς δὲ τούτου λόγον οὐ πολλοί τινες ἀπικνέονται, Sed in hujus rei rationem non multi perveniunt; *nempe* Non multi eo perveniunt ut senectutis causâ a suis interficiantur, III. 99. *extr. Denique huc pertinent locutiones in quibus* λόγος *commodissime* Consilium *intelligi potest, ut* κοινῷ λόγῳ, Communi consilio, De communi sententiâ, facere aut instituere aliquid. *Sic,* κοινῷ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους, I. 141. *extr.* στρατεύοντες ἐπ' αὐτοὺς κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι, I. 166. *a.* II. 30. *m.* μὴ κοινῷ λόγῳ πεποιηκότες ἔωσι ταῦτα, III. 119. *a. Similiter,* Famuli Cambysis occultarunt Croesum ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ ὥστε *etc.* hoc consilio, hac causâ; *possis etiam reddere,* hæc secum reputantes, III. 36. *m. f. Sed eadem formula* ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ *alium etiam usum habet, quem mox num.* III. *videbimus.*

III. *Scilicet* Λόγος *etiam intelligitur* Conditio, quâ aliquid promittitur alteri. ἐνδεξαμένου τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τουτέοισι, I. 60. *a. m.* ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ἐπισχνέομαι, ἐπ' ᾧ στρατηγὸς γε-

νήσομαι — — ἐπ' ἄλλῳ δὲ οὔτε ἐγὼ *etc.* VII. 158. *f.* ἕτοιμοι ὅρκια ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε, IX. 26. *m.* ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λέγουσι τοῖσι καὶ αὐτὸς, IX. 33. *extr. In formulâ posterioris aevi scriptoribus familiari, ἐπὶ τούτῳ aut ἐπὶ τούτοις vocabulum λόγῳ vel λόγοις brevitatis studio omissa est; quâ de ellipsi in Bosii Ellipsibus graecis debuerant moneri tirones.*

IV. Λόγος, Modus *et* Ratio quæ in rebus inest aut servatur. τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ ἀνοικοδόμησε — — κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχεϊ, I. 186. *m.* ὅκως τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς (*nempe* μέρος) τελέοι, Ut in posterum partem solum tributi impositi pendat Pro ratione, Pro portione, Habitâ ratione, *nempe* damni accepti, II. 109. *b. N.*

Λόγχη, ης, ἡ, Cuspis, Spiculum, Ferrum hastæ præfixum. αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην, τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ἐὸν ὁμοίως χρύσεον, I. 52. *ubi, quod* τῇσι λόγχῃσι *plurali numero ait scriptor, significat* (*interprete Larchero*) *fuisse hastae illi* tria spicula, *unum longius et rectius in medio, duo alia* (*recurva*) *ab utroque latere.* αἰχμοφόροι τὰς λόγχας κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψαντες, VII. 40. *a.* 41. *a. et f.* 55. *m.* αἰχμαὶ σμικραί, quibus λόγχαι ἐπῆσαν μεγάλαι, *memorantur* VII. 78. *a. Tum aliae* Hastæ (αἰχμαί) quibus κέρας δορκάδος ἐπῆν ὀξὺ πεποιημένον, τρόπον λόγχης, VII. 69. *a. m.*

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, Pestis, Lues. λιμὸν καὶ λοιμὸν γενέσθαι αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι προβάτοισι, VII. 171. *m. f.* ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατὸν καὶ δυσεντερίη, VIII. 115. *m. ubi* λοιμὸς *quem dicit, eadem* δυσεντερίη *est.* λοιμὸς *enim intelligitur* Quilibet morbus epidemicus, *sive* contagiosus *ille sit, sive minus.*

Λοιπὸς, ή, όν, Reliquus. τοῦ λοιποῦ, Dehinc, In posterum, II. 109. *b. et alibi. Quod vero* III. 65. *m. legitur,* δεύτερα τῶν λοιπῶν ὑμῖν — — γίνεταί μοι ἀναγκαιότατον ἐντέλλεσθαι, *Larcherus quidem* (*provocans ad Marklandi Animadv. ad Max. Tyr. Dissert. XVII. p.* 682.) *adnotavit,* τῶν λοιπῶν *ibi idem ac* τοῦ λοιποῦ *valere; significareque* Tandem, Quod ad reliquum attinet, Cæterum. *At perspicuum est, genitivum* τῶν λοιπῶν *ibi a superlativo* ἀναγκαιότατον *regi, ut sententia haec sit:* Secundo loco, reliquorum præceptorum, quæ mihi vobis danda supersunt, maxime necessarium hoc est.

Λοξίης, εω, ὁ, Loxias, Apollo, I. 91. *a. et m.*

Λούειν, Lavare. μετέωρον ἐόντα, λοῦσθαι ὑπὸ τοῦ Διός, III. 124. *a.* 125. *f.*

Λοφιὴ, ῆς, ἡ, (*jon. pro* λοφιά) Juba *equi*, VII. 70. *f.*

Λόφος, ου, ὁ, 1) Collis, II. 124. *m. f.* 2) Crista galeæ. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες, I. 171. *m.* ἀντὶ λόφου ἢ λοφιὴ

κατέχρα, VII. 70. *f.* Μάκαι λόφους κείρονται, Macæ cristas sibi tondent, *i. e.* Comam capitis ita sibi tondent, ut in vertice emineat crista, IV. 175. *m. ubi vide quae continuo ibidem subjiciuntur.*

Λοχᾶν, Insidias struere, Insidiari. *Cum Accusat. personae:* καί μιν οἱ Λαμψακηνοὶ λοχήσαντες αἱρέουσι ζωγρίῃ, VI. 37. *a.* λοχήσαντες ὦν τὴν θεωρίδα νῆα εἷλον, VI. 87. *b. quibus quidem in locis poterat etiam accusativus* μιν *videri a verbo* αἱρέουσι *et* εἷλον *pendere: sed minime ambigua verbi* λοχᾶν *constructio est ubi ait scriptor* ἐλόχησαν - - τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας, VI. 138. *a. Sed et cum Accusat. rei construitur idem verbum* V. 111. *a. ubi* ἐλόχησαν τὴν ἐν Πηδάσῳ ὁδόν, In vià ad Pedasum collocarant insidias. *Perperam ibi olim* ἐλοχήσαντο *edebatur.*

Λοχηγέειν, *i. q.* λόχου ἡγεμόνα ἔχειν, Cohortis ducem, Cohorti præfectum esse. τῶν ἐλοχήγεε Ὀλυμπιόδωρος, IX. 21. *extr.* λοχηγέων τοῦ Πιτανητέων λόχου, IX. 53. *a. ubi* λοχηγετέων *olim edd. quod quidem, ni refragarentur codices propemodum omnes, ferri et ipsum potuerat.*

Λοχίζειν, In manipulos sive cohortes (λόχους) distribuere. ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν Ἀσίῃ, I. 103. *a.*

Λόχος, ου, ὁ, Manipulus, Cohors, Manus Militum, IX. 53. *et* 57. *plus semel.* ξύλινον λόχον, Naves hostiles *dixit Pythia*, I. 57. *f. coll.* 58. *a.*

Λύειν, Solvere, Abrogare *legem.* λύειν νόμους ἔχοντας εὖ, III. 82. *extr. Notione* Liberandi e servitute vel captivitate *positum hoc verbum olim videbatur* IX. 76. *m. ubi legebatur* λῦσαί με τὴν ἱκέτιν αἰχμαλώτου δουλοσύνης. *At, si ibi hoc verbo uti voluisset Herodotus,* λῦσόν με *scripturus fuerat activâ verbi formâ,* (*coll.* V. 33. *m. f.*) *non* λῦσαι *in medio genere: quare scripturam* ῥῦσαι, *quam alii praeivere libri, adoptavi. Caeterum de eodem loco vide quae supra sub vocab.* Δουλοσύνη *monui.*

Λυκοεργής, έος, ὁ, ἡ, Interficiendis lupis idoneus. προβόλους δύο λυκοεργέας, VII. 76. *ubi alii quidem* λυκιοεργέας, *quod intelligunt* Operis Lycii.

Λυκόοργος, *nomen proprium, i. q.* Λυκοῦργος, I. 65. *m. N. in Pythiae orac.*

Λυμαίνεσθαι, Insultare, Indigne et contumeliose agere cum aliquo, Contumeliosâ clade adficere. *Cum Dat. pers.* λυμαίνεσθαι νεκρῷ, IX. 79. *a.* I. 214. *f.* δεινὸν ποιησάμενοι νέας οὕτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι, VIII. 15. *a. N.* (*ubi nonnulli* σφέας *pro* σφι) *Cum Accusat.* τὴν ἵππον αὐτέων ἐλυμήναντο ἀνηκέστως, VIII. 28. *a. Simul cum Dat. et cum Acc. in eâdem phrasi:* ᾧ λυμαινόμενοι Πέρσαι, ἐδόκεον Ἄμασιν λυμαίνεσθαι, III. 16. *f. ni cum aliis* Ἀμάσι *ibi malueris.* (*Vide Var. Lect.*) *Omisso casu personae,*

aut ambiguo regimine. μαστιγοῦν (αὐτὸν) ἐκέλευε, - - - καὶ τἄλλα πάντα λυμαίνεσθαι, III. 16. *a.* ὅτι τὸν ξεῖνον Μεγαβάτης δήσας λυμαίνοιτο V. 33. *m. f.* ὁ δὲ, παραλαβὼν ἡμέας, λυμαίνεται λύμῃσι ἀνηκέστοισι, VI. 12. *m. f. Conf.* Διαλυμαίνεσθαι.

Λύμη, ης, ἡ, Contumelia, Insultatio. ἐπὶ λύμῃ (Contumeliæ causâ, Insultandi causâ) πάντων ξυρῆσαι τὰς δεξιὰς παρηΐδας, II. 121, 4. *f.* III. 14. *a.* ἄνδρα οὕτω αἰσχρῶς λύμῃ διακείμενον, II. 162. *f. de homine cui aures et nares praecidi jusserat rex.* λυμαίνεσθαι λύμῃσι ἀνηκέστοισι, VI. 12. *m. f.*

Λυπέειν, 1) Tristem reddere, Dolore adficere. ἦν τις τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα, Hunc tristis aliquis casus adflictabat, VII. 190. *f. cum Var. Lect. et Not.* 2) Incommodare, Molestiam creare, Infestare. ἡμεῖς λιπαρήσομεν οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν, οὐδὲν λυπέοντες ὑμέας, Nullam vobis molestiam exhibentes, VIII. 144. *f.* ἡ ἵππος αἰεὶ προσικείατό τε καὶ ἐλύπεε τοὺς Ἕλληνας, Equitatus instabat Græcis, eosque Infestabat, Premebat, IX. 40. *m.* τὸ γὰρ προσκείμενον σφέας ἐλύπεε, IX. 61. *a.*

Λύπη, ης, ἡ, *per metonymiam*, Tristis rerum status, Miseria. πᾶν βουλόμενοί σφι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης, VII. 152. *extr.*

Λυχνοκαΐη, ης, ἡ, Lucernarum accensio, Dies festus quo per totam noctem lampades circa domos accensæ ardent, II. 62. *m.*

Λύχνον, ου, τὸ, Lucerna, *certe Plurali numero* τὰ λύχνα, Lucernæ. ἐν τῇ νυκτὶ λύχνα καίουσι πάντες πολλά, II. 62. *a. N. Et mox ibidem*, τὰ δὲ λύχνα ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς καὶ ἐλαίου *etc.* λύχνα ποιησάμενος πολλά, ὅκως γίνοιτο νὺξ ἀνάψας αὐτά, II. 133. *f.* περὶ λύχνων ἁφάς, Circa tempus quo accenduntur lucernæ, Sub noctem, Initio noctis, VII. 215. *a.*

Λύχνος, ου, ὁ, Lucerna. πάννυχος λύχνος παρακαίεται, II. 130. *m. Plural.* τὰ λύχνα, *vide paulo ante.*

Λωβᾶσθαι τινά, *idem fere ac* λυμαίνεσθαι, Contumeliose et injuriose tractare aliquem, Foede deformare, Turpiter mutilare. ἑωυτὸν λωβησάμενος, III. 154. *m. et mox ibid.* ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, *de homine qui* sibi ipse nares auresque præcidit, flagellisque se laceravit. ὅστις εἴη ὁ λωβησάμενος, III. 155. *a.* Δαρεῖος ἐμὲ ὧδε λωβησάμενος, III. 156. *f. Passivum:* ἰδὼν ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον, III. 155. *a. et paulo post*, λελωβημένου σεῦ.

Λώβη, ης, ἡ, Contumelia *illata.* ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, III. 154. *f.*

Λωτὸς, οῦ, ὁ, Lotus Ægyptiacus, *planta aquatilis*, II. 92. *a. et m. N.* Λωτὸς Κυρηναῖος, Lotus arbor, II. 96. *a.* IV. 177. *a. unde nomen habent* Lotophagi, οἱ Λωτοφάγοι, *ibid.*

M.

Μάγος, ου, ὁ, Magus. Μάγοι *sunt* Una de sex gentibus Medorum, I. 101. In sacrificiis Persarum Μάγος ἀνὴρ παρεστεὼς ἐπαείδει θεογονίην, I. 132. *f.* Deficiente subito sole Xerxes εἴρετο τοὺς Μάγους τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα, VII. 37. *m. Caeterum vide Indicem rerum et personarum, vocab.* Magi.

Μαγοφόνια, τὰ, Festus dies a Persis celebratus in memoriam interfectorum Magorum, III. 79. *f.*

Μάζα, ης, ἡ, Maza, Massa. ατε μάζαν μαξάμενος, Veluti massam subigens *pulverem ex siccatis contusisque piscibus*, I. 200. *f.* κυρβαίη μάζα, *Vit. Hom.* 33. *m. N.*

Μαζὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* μαστὸς *et* μασθὸς, Mamma. ἐπεζωσμέναι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζούς, II. 85. *m.* τῶν γυναικῶν τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα, περιέστιξε τούτοισι τὸ τεῖχος, IV. 202. *N. ubi nonnulli* μαστούς. μαζοὺς ἀποταμοῦσα κυσὶ προέβαλε, IX. 112. *ubi iterum* μαστοὺς *Arch. et Vind.* Μαζὸς *Homerica vocabuli forma est; alteram* μαστὸς *Hippocrates usurpavit.*

Μαθητέω, Discendum, Videndum; VII. 16, 3. *vide in* Μανθάνειν.

Μαιητις λίμνη, Mæotis palus, (*jon. pro* Μαιῶτις) IV. 20. *m. N.* *Caeterum vide Ind. Rer. et Pers.*

Μαιμᾶν, Vehementer cupere, Cum impetu ferri. δεινὸν μαιμώοντα, VIII. 77. *m. in orac.*

Μαίνεσθαι, Furere. ἐμάνη μεγάλως, III. 38. *a.* ἐλπίδι μαινομένῃ λιπαρὰς πέρσαντες Ἀθήνας, VIII. 77. *m. in Orac.* γυναῖκες μανεῖσαι, Mulieres furore correptæ, In furorem actæ, IX. 34. *a. Similiter*, ὑπὸ θεοῦ μαίνεται, In furorem agitur a deo, IV. 79. *m. f.*

Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, Beatus. Μακάρων νῆσος, III. 26. *a. m. N.*

Μακαρίζειν, Beatum, Felicem prædicare. ἑωυτὸν ἐμακάρισε, VII. 45. *extr.* Ἀργεῖοι ἐμακάριζον τῶν νεηνιέων τὴν ῥώμην, (*i. q.* ἐμακάριζον τοὺς νεηνίας τῆς ῥώμης, *scil.* ἕνεκα,) αἱ δὲ Ἀργεῖαι τὴν μητέρα, οἵων τέκνων ἐκύρησε, I. 31. *m.*

Μακρημερίη, ης, ἡ, *Nostro videtur dici* Illud anni tempus quo dies longiores sunt noctibus. νηῦς -- κατανύει ἐν μακρημερίῃ ὀργυιὰς ἑπτακισμυρίας, νυκτὸς δὲ *etc.* IV. 86. *a. ubi quod edd. et mssti nonnulli* ἐν μακρῇ ἡμέρῃ *praeferunt, id haud dubie ex scholio prognatum.*

Μακρὸς, ἡ, ὸν, Longus. μακραὶ νῆες, VII. 21. *f.* ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ ἔστι ἰδεῖν, I. 32. *a.* οὐκ ἐς μακρὸν ἔργου ἔχεσθαι *legebatur* II. 121, 1.

f. ubi nos ex aliis codd. ἐς μακρὴν (*scil.* ὥρην) *recepimus*, Non multo post adgressos esse opus. *Sic*, Ἴωνες οὐκ ἐς μακρὴν βουλευσάμενοι ἧκον πολλῷ στόλῳ, V. 108. *m. f. ubi* ἐς μακρὴν *non tam ad* βουλευσάμενοι, *quam ad* ἧκον *videtur referendum*, Jones, re deliberatâ, haud multo post advenere.

Dativum Μακρῷ *adverbialiter cum superlativis jungere amat Noster pro* πολλῷ *vel* πολὺ, Longe, Multo. τῶν ἡλίκων μακρῷ πρῶτος, I. 34. *a.* μακρῷ πρῶτοι ἐγένοντο (*nempe* τῶν ἄλλων *vel* πάντων,) V: 78. *m. Sic* ἄριστος ἐγένετο μακρῷ, IX. 71. *a. Et* νομίζοντες ἑωυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους, I. 134. *m.* πρῆγμα εὐηθέστατον μακρῷ, I. 60. *a. m.* λογιώτατοί εἰσι μακρῷ, II. 77. *a. m.* τὰς βοῦς σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακρῷ, II. 41. *a.* ἔθνος λογιμώτατον τῶν ἐθνέων ἁπάντων-- μακρῷ μάλιστα, I. 171. *a. m.* ἔχει μὲν καὶ τὰ πάντα---, ἐκεῖνα δὲ καὶ μακρῷ μάλιστα πάντων, II. 136. *a.* ἤκουε εὖ μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ, *Vit. Hom.* 7. *m. f.*

Comparativus. ἐπὶ τὰ μακρότερα (*scil.* μέρη, Longiorem in partem, *id est*, In longitudinem) ποιέων ἑξαπάλαιστα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα, τριπάλαιστα, I. 50. *m. N.*

Superlat. εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων, Num quid amplius visuri essent quam hi qui loca longissime remota inspexissent, II. 32. *m.* ὅσον ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ, Quantum ego, superiorum temporum memoriam altissime repetens, audita cognoscere potui, I. 171. *a. ubi fortasse* ἐπὶ μακρότατον *scripserat Herodotus*; *quemadmodum alibi*, *ubi non equidem de Temporis intervallo, sed de Locorum agitur distantiâ. Sic*, ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγινόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, IV. 16. *extr.* τοσόνδε ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην, II. 29. *a.* ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἷοί τε ἐγινόμεθα ἐξικέσθαι, IV. 192. *extr. Similiter*, ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορέοντα ἦν ἐξικέσθαι, II. 34. *m.*

Μάλα, *adverbium*, *alii adverbio aut adjectivo junctum*, *vulgatoque apud alios usu* Valde, Admodum, *significans*, *apud Herodotum legere non memini nisi in formulâ* αὐτίκα μάλα VII. 103. *a. et alibi*; *caeterum* μέγα *pro* μάλα *ponere amat. Sed* μάλα *apud Nostrum idem fere atque* μάλιστα *valere videtur ubi ait Noster* Πέρσαι τε καὶ Μῆδοι μάλα ἔσκον οἱ ἀποδεικνύντο ἀρετάς, IX. 40. *extr. ubi commode Valla graecam vocem latino adverbio* Præcipue *reddidit.* Persæ pariter ac Medi præcipue præclara facinora edebant. *Nam quod ibi* καλὰ *pro* μάλα *codex noster F. exhibet id quidem nihil expedit. Similiter vero* μάλα *videri poterat idem ac* μάλιστα *valere* I. 134. *f.* οἱ δὲ (*nempe* ἦρχον) μάλα τῶν ἐχομένων, *quae postrema verba ex parallelo respondent præcc-*

us istis τῶν ἄγχιστα οἰκε-
Etiamque Hesychius ad-
t, μάλα interdum μάλι-
alere. Quare fortasse nil
e erat, ut pro vulgato
μάλα loc. cit. a nobis ex
F. μάλιστα reciperetur,
ex interpretamento in il-
od. invectum videri pote-
Majorem difficultatem ha-
duo alii loci, ubi, quam-
potissimum vim voci μάλα
voluerit Scriptor, haud
ratum habeo: ἐπὶ τούτῳ
ἔργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέ-
καὶ ἕτερος μάλα ἐπὶ τού-
. 181. m. ubi Valla, et
ubinde alia turris. Equi-
άλιν pro μάλα malueram:
nge absum ut istud ob-
dum Herodoto putem;
lum potius, ne ex ipsius
oris mente atque usu μάλα
em fere ac πάλιν, Rur-
Porro, valeat. Similem
vim eadem particula ha-
videtur in istis verbis, καὶ
ἐν τοῖσι ἄλλοισι πλείοσι,
186. a. ubi particulam a
interprete latino omissam,
ulo Omnino reddidit Gro-
Non incommode vero . οὐ
Non admodum redditur
a. ubi θωύματα γῆ Αυ-
μάλα ἔχει.

Comparativ. Μᾶλ-
Magis. 1) Construitur
, aut cum Genit. τεθνάναι
θαι μᾶλλον ἢ ζώειν, VII.
. f. πάντα (sive πᾶν κως)
ν (ἐθελήσεως) ἢ δὶ ἡσυχίης
I. 206. a. μᾶλλον ἢ
Καλλίῃ, VI. 121. a. ellip-
ictum intelligitur, pro

μᾶλλον τοῦ Καλλίεω, (aut μᾶλλον ἢ Καλλίης,) ἢ ὁμοίως αὐτῷ, Magis etiam quam Callias, aut certe perinde ut ille; nisi fortasse μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίῃ nil amplius sonat, nisi brevior formula μᾶλλον ἢ Καλλίης, Magis quam Callias. μᾶλλον πολλῷ ἴεσαν τῆς φωνῆς, IV. 135. f. N. intelligendum videtur quasi dixisset μᾶλλον ἴεσαν φωνὴν τῆς εἰθισμένης φωνῆς, Multo majorem ruditum edebant asini.

2) In Negatione duplicatur particula negans. οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπὶ ὑμέας, IV. 118. m. N. οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι, ἢ οὐ καὶ σφί, V. 94. f. οὐδὲν μᾶλλον τὴν σὴν ἐσθῆτα, ἢ οὐ καὶ τὴν ἐμήν, VII. 16, 3. a.

3) Ante ἢ vel ἤπερ subinde vox μᾶλλον, per ellipsin omissa, ad sententiam subintelligitur. καί κως βούλομαι (i. q. μᾶλλον βούλομαι) οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα, ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα, III. 40. m. ἡμέας δίκαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας, ἤπερ Ἀθηναίους, IV. 26. f. ἡμῖν πατρώϊόν ἐστι -- πρώτοισι εἶναι ἢ Ἀρκάσι, IX. 27. a. Similiter, ante ἢ καὶ πρὸ τούτου, VI. 52. a. m. VII. 139. m. et 189. m. ellipsin vocabuli μᾶλλον statuit Wess. in Not. ad VI. 52. quibus tamen in locis fortasse alia orationis ratio est. Ante ἢ σφίσι V. 118. f. unum cod. Arch. secutus Schaeferus vocabulum μᾶλλον abjecit, quod tenent alii libri omnes.

4) μᾶλλον, licet ipsum per se vim Comparativi gradus habeat, tamen subinde pleonasticâ quâ-

dam ratione, nec vero prorsus otiose, alii Comparativo junguntur. ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν, I. 31. *m.* οὐ γὰρ ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, I. 32. *m.* ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἱρετώτερα εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων, VII. 143. *f. N.* κερδαλεώτερόν ἐστι ὁμολογέειν μᾶλλον ἤπερ πολεμέειν, IX. 7, 1. *f. Quo de genere consulendi Interppr. Thomae Mag. voc.* Μᾶλλον, *et praesertim Wetst. ad Ep. ad Philip.* I. 23. *Eodem commode Valck. retulit locum* VIII. 41. *f.* μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ προθυμότερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν, *ubi naturalis verborum scriptura haec erat,* καὶ μᾶλλόν τι προθυμότερον. *Quod vero* II. 137. *f. ubi legitur* ἡδονῇ δὲ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλλον, *idem Valck.* ἥδιον δὲ -- μᾶλλον *corrigendum censuit; illius quidem loci alia ratio est; ibi enim e superioribus intelligendum* μᾶλλον ἀξιαπήγητον.

5) *Formulam* μᾶλλόν τι, *quae proprie sonat* Magis quodammodo, Aliquanto magis, *subinde ita ponere amat Noster, ut non sequatur aut* ἢ *particula aut genitivus aliquis, ubi idem fere valet ac* μάλιστα, Maxime: *nempe intelligitur* Magis quam pro re, Magis quam putares, Magis solito, Magis quam alioquin, *aut aliquid tale.* μᾶλλόν τι περιημεκτέε, Gravissime doluit, I. 114 *m. f.* ἐλπίζων τὸν θεὸν μᾶλλόν τι (Magis quam aliâ quavis ratione initâ) τούτοισι ἀνακτήσεσθαι, I. 50. *a.* (*ubi perperam olim* μᾶλλόν τοι *edd.*) μᾶλλόν τι ἔσπευσαν εἰρήνην ἑωυτοῖσι γενέσθαι, I. 74. *m.* μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι *etc.* VIII. 41. *f. quo de loco paulo ante dixi. Similiter* τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπεστάθη, I. 98. *m. ubi tamen fortasse* τι *non tam ad* μᾶλλον, *quam ad* τὸ *fuerit referendum, ut* τὸ δέ τι *respondeat praecedenti* τὸ μέν τι.

6) ἐπὶ μᾶλλον *progressionem significat, quasi dicas* In magis, *id est,* Magis magisque. οὐκ ἀνιέναι τὸ κακόν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, I. 94. *m.* ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, III. 104. *f.* (*ubi vide Var. Lect. et Not. nam olim* ἔτι μᾶλλον *edebatur.*) ἐπὶ μᾶλλον ἰὸν (τὸ ὕδωρ) ἐς τὸ θερμὸν πελάζει, Magis magisque ad calorem accedit, incalescit, IV. 181. *f. N.*

III. *Superlativus,* Μάλιστα, 1) Maxime. μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, II. 37. *a.* 77. *a.* σέβουσι τὴν πίστιν ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, (*nempe* τοῖσι μάλιστα σέβουσι) III. 8. *a.* ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, VII. 118. *f.* 141. *a. Eâdem fere notione, qua nude* μάλιστα, *aut* ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, *dicitur etiam* ἐς τὰ μάλιστα. *Sic* ἔσαν γάρ σφι φίλοι ἐς τὰ μάλιστα, VI. 89. *m.* ἐόντα Θρασυβούλῳ ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα, I. 20. *a. Et omissâ* ἐς *voculâ:* εἶναί τε φίλους τὰ μάλιστα, II. 147. *m. f. ubi ibi intercidit* ἐς, *a praecedente literâ sibilante absorpta. Nec vero causa erat cur ad eamdem formam corrigendum suspicaretur*

Valckenarius id quod VI. 65. *a. commode legitur* ἐχθρὸς μάλιστα γεγονὼς διὰ πρῆγμα τοιόνδε.

2) *Ut latinum adverbium* Maxime, *sic et graecum* μάλιστα, *ponitur etiam pro* Fere, Circiter; *quâ notione particulam* κου *vel* κη *adjicere amat Noster.* ὡς ἐς μέσον μηρὸν μάλιστά κη, I. 191. *m.* ἀνδρῶν μάλιστά κη τρισμυρίων, VIII. 65. *a.* διὰ σταδίων ὡς πέντε μάλιστά κη, VII. 30. *m.* ἐκ τριῶν ἐτέων κου μάλιστα, VII. 21. *a. Eâdem notione latino sermone etiam* Admodum *usurpatur.*

Μαλακίη, ης, ἡ, Morbus. συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι -- τῇ μαλακίῃ, *Vit. Hom.* 36. *a. quem quidem vocabuli usum stylo Herodoteo minime convenire, perspecte monuit Wesseling. Conf.* Μαλακῶς.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, Mollis. ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδὲν, Nihil molle admittere, Nullam mollitiem (segnitiem) sibi indulgere, III. 105. *f. de* Camelis fœminis, nihil de cursus velocitate remittentibus. μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδὲν, *nempe, Iratus pater* Nihil de irâ remittere, Non molliri, Nullâ indulgentiâ volens uti.

Μαλακῶς ἔχειν, Ægrotare. *Vit. Hom.* 34. *m. N. Conf.* Μαλακίη.

Μαλερὸν πῦρ, Edax, Consumens, Subtilis ignis, VII. 140. *m. f. in Orac. Formula Homerica, incerto significatu.*

Μάλιστα *et* **Μᾶλλον**, *vide sub vocab.* Μάλα.

[**Μάν.** οὐ μὰν *vitiose pro* οὐκ ἂν *exhibent libri nonnulli* I. 191. *m. ubi vide Var. Lect. et Not.*]

Μανθάνειν, *non solum* Discere, Cognoscere ex alio, Resciscere, *ut,* μαθὼν τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἑωυτῷ, I. 61. *m.* (*ubi quidem etiam* Animadvertere, Intelligere, *reddere possis.*) *sed et* Animadvertere, Per se cognoscere, Intelligere. ἐπεὶ ἔμαθε ἔγκυος ἐοῦσα, I. 5. *a.* μαθοῦσα τὸ ποιηθὲν, οὐκ ἔδοξε μαθέειν, I. 10. *m.* ὡς ἔμαθον τὸ γινόμενον, I. 80. *f.* μαθὼν δέ μιν ἀποθωυμάζοντα, I. 68. *a.* εἴτε οἱ ἄλλος ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, εἴ τε καὶ αὐτὸς ἔμαθε τὸ ποιητέον οἱ ἦν, I. 191. *a.* μαθὼν δὲ τὸ μαντήϊον ἐὸν τοῦτο, IV. 164. *m. Item,* Considerare, Cogitare; Perpendere. μαθόντες δὲ τουτέων ἕκαστα, V. 91. *a. ubi praecessit* ὥρεον *et* νόῳ λαβόντες ὡς *etc. Sic* μαθὼν δὲ τουτέων ἑκάτερα, Hæc utraque videns et considerans, cogitans, VI. 100. *m. Interdum commode simplici latino verbo* Videre *reddi potest; ut, cum alibi tum ubi ait,* Ξέρξης ὡς ἔμαθε τὸ γεγονὸς πάθος, VIII. 97. *a.* ἐπειδὴ ἔμαθε ἀπολωλότας τοὺς Πέρσας, ut perditos vidit Persas, IX. 76. *a.* εἰ δὲ καὶ ἐπιφοιτήσει, τοῦτο ἤδη μαθητέον, An vero etiam *mihi* adpariturum sit, id nunc videndum, VII. 16, 3. *m. f. Sic,* βασιλῆα μαθεῖν τὴν νῆα ἐμβαλοῦσαν, VIII. 88. *a. et continuo deinde,* καί τινα εἶπαι, δέσποτα ὁρᾷς *etc.*

Μανίη, ης, ἡ, Furor, Insania. μανίην τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, ὁρέοντες αὐτοὺς *etc.* VI. 112. *a.* (*Vide* Ἐπιφέρειν.) ὑπέλαβε αὐτὸν μανίη νοῦσος, Invasit illum Fu-

ror morbus, VI. 75. a. ubi olim μανίης νοῦσος edd. Commode vero monuit Gron. per adpositionem juncta esse duo illa substantiva, quemadmodum in fragmento veteris scriptoris apud Suidam voc. Ἀπόλεμος junguntur νοῦσος ποδάγρα. Quod vero idem Gronov. ait eumdem Suidam in voc. Ἐνέχρανε verba Herodoti ita citare ut edita erant, μανίης νοῦσος, ab eo quod res est aberravit vir doctus. Verba ista prorsus praetermisit Suidas; totum Herodoti locum, qualis olim editus legebatur, in Notis ad Suidam adposuit Aem. Portus.

Μαντεύεσθαι, 1) Oraculum consulere quod alias χρᾶσθαι τῷ μαντηΐῳ. ἐς τὰ (μαντήϊα) ἀπέπεμψε μαντευσομένους Κροῖσος, I. 46. f. ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων, VIII. 36. a. μαντευομένῳ ἐν Δελφοῖσι, IX. 33. a. 2) Edere oraculum, Respondere, Vaticinari, quod alias χρᾶν. δίζω ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθρωπον, Dubito utrum te Deum, an hominem vaticinio meo adpellare debeam, I. 65. m. Orac. Sigillatim Μαντεύεσθαι dicitur ὁ μάντις, Vates qui Sacra, et praesertim exta victimarum interpretatur; et omnino, Qui Vatis munere fungitur. οὔτε τότε τοῖσι Ἕλλησι ἐμαντεύετο, IX. 36. a. ἐκαλλιερέοντο, μαντευομένου σφι Δηϊφόνου, IX. 92. f. 95. a.

Μαντηΐη, ης, ἡ, (jon. pro μαντεία) Modus quo redduntur oracula. ἡ μαντηΐη ἥ τε ἐν Θήβῃσι καὶ ἐν Δωδώνῃ παραπλήσιαι ἀλλήλῃσι τυγχάνουσι ἐοῦσαι, II. 57. f. αἱ μαντηΐαι σφι κατὰ τοῦτο ἑστᾶσι, II. 83. extr.

Μαντήϊον, ου, τό, i. q. χρηστήριον, Oraculum; nempe 1) Locus et universum Institutum quo deus aliquis hominibus, qui illum consulunt, responsa dare putatur. ἀπεπειρᾶτο τῶν μαντηΐων, I. 46. m. et mox ibidem, τὰ Ἑλληνικὰ μαντήϊα, ἐς τὰ ἀπέπεμψε Κροῖσος. μαντήϊον τὸ ἐν Δελφοῖσι, I. 48. f. ἄγοντες χον (αὐτὸν) ἐπὶ μαντήϊον, II. 174. a. (conf. Indic. Rer. voc. Oraculum.) 2) Responsum oraculi. ἀπικέσθαι οἱ μαντήϊον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, II. 111. a. m. θεῶν ἀληθέα μαντήϊα παρεχομένων, II. 174. f. τὸ Τισαμενοῦ μαντήϊον, Oraculi responsum Tisameni datum, IX. 33. m.

Μαντική, ῆς, ἡ, Divinatio, Ars divinandi, vaticinandi, sacra interpretandi. ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε, IX. 94. f. τῶν ἱρῶν ἡ μαντική, Wesselingio, Divinandi in templis ratio; nobis, Divinandi ratio ex victimis, Haruspicina, II. 57. f. N. Conf. supra Ἱρά, τά, sub vocab. Ἱρόν, num. 2. Ἐπιορκήσας φαίνεται ἐν τῇ μαντικῇ, Per divinationem compertus est pejerasse, IV. 68. m. et paulo post ibidem, οἱ μάντιες ἐσορέοντες ἐς τὴν μαντικήν, Vates sortibus inspectis Divinandi artem consulentes.

Μάντις, ιος, ὁ, Vates, Augur, Haruspex, Sacrorum interpres, IV. 68. VII. 228. f. et saepius alibi. Plur. οἱ μάντιες, Accus. τοὺς μάντιας, Genit. τῶν μαν-

τίων ἀπαγορευόντων, III. 124. *a.* *ubi olim* μαντηΐων *edd.*

Μαραίνεσθαι, *de* Flumine *dictum*, Exsiccari, Exarescere, οἰκὸς τὰ ἐγχώρια ῥεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν, II. 24. *extr.*

Μαρτυρέειν, Testem esse, Testimonium exhibere, Dicta aut sententiam alterius Confirmare. *Construitur cum Dativo.* μαρτυρεῖ (*sive* μαρτυρέει *scripsit auctor, ut alibi,*) δέ σφι καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς, VIII. 94. *extr.* μαρτυρέει δέ μοι τῇ γνώμῃ καὶ Ὁμήρου ἔπος, IV. 29. *a. ubi quidem* μοι (*pro* μου) *ex Med. primus edidit Gronov. firmarique duplicem illum dativum* (μοι τῇ γνώμῃ) *putavit eis exemplis, quae et ab ipso et a nobis in Not. ad* I. 86, 28 *sq. citata sunt; quae tamen non satis facere monuit Wesseling ad* IV. 29. *quamvis ibi perinde ac* II. 18. *a. scripturam* μοι *a Gron. adoptatam tenuit. Nos vero, sicut* IV. 29. *a. editam olim scripturam* μου *revocavimus, sic etiam, constantiae saltem causâ, altero loco* II. 18. *a. eamdem revocare debebamus,* μαρτυρέει δέ μου τῇ γνώμῃ ὅτι *etc. ubi quidem* μοι *a Gronovio receptum cum Wess. aliisque editoribus tenuimus. Quod* V. 24. *f. legitur,* τά τοι ἐγὼ -- συνειδὼς ἔχω μαρτυρέειν, *idem valet ac* τά τοι ἐγὼ σύνοιδα καὶ ἔχω μαρτυρέειν, Quæ (*scil.* τὴν σύνεσιν καὶ τὴν εὔνοιαν) scio et testari possum inesse tibi.

Μαρτύριον, τό, Testimonium, Argumentum, Documentum. *Cum passim alibi, tum* VIII. 120. *a.* μέγα δὲ καὶ τόδε μαρτύριον· φαίνεται γὰρ Ξέρξης *etc.* τὰ (*nempe* ἐλαίην καὶ θάλασσαν) λόγος ἐστὶ Ποσειδέωνα καὶ Ἀθηναίην, ἐρίσαντας περὶ τῆς χώρης, μαρτύρια θέσθαι, VIII. 55. *a. quo loco mireris perversam Vallae versionem non modo a Gronovio et Wesselingio verbotenus servatam, sed etiam a docto Interprete gallico in eamdem fere sententiam accepta Herodoti verba. Sic enim Valla:* in quo (templo) olea est et mare, ut apud Athenienses prædicatur, Neptuno et Minervæ in testimonium posita quod de regione decertassent. *Tum Larcher:* Les Atheniens prétendent que Neptune et Minerve les y avaient placés comme un témoignage de la contestation qui s'était élevée entre eux au sujet du pays. *Nempe hi* παρ' Ἀθηναίων, *perperam pro* παρ' Ἀθηναίοις *accipientes, ad* λόγος ἐστὶ *retulerunt. At verba* παρ' Ἀθηναίων ad μαρτύρια *erant referenda;* μαρτύρια *autem h. l. non sunt* Testimonia quod dii illi de regione decertassent, *aut* Monumenta illius litis; *sed sunt* Documenta *sive* Argumenta, quæ in illâ litis contestatione ab utroque deo prolata et in medium proposita sunt quibus causam suam defenderet; *scilicet, quibus probaret ad se pertinere terrae Atticae dominium, quoniam aut prior illam occupasset, aut rem utiliorem Atheniensibus esset largitus. Dicit*

autem Herodotus, (verbis, puto, veteris cujusdam poëtae usus,) παρ' Ἀθηναίων μαρτύρια θέσθαι, quod essent documenta quorum fides atque veritas ab Atheniensibus, quorum testimonia illi invocabant, confirmari possent. *Equidem, graeca Herodoti his latinis reddens,* Quae ajunt a Neptuno et Minerva, quum de hac terra inter se certarent, testibus advocatis Atheniensibus, posita ibi fuisse, *verbum* θέσθαι *de primâ procreatione acceperam earum rerum, quas Atheniensibus largitos se esse, quibusve rebus primum a se occupatam esse Atticam terram, ajebant litigantes dii; quum* θέσθαι μαρτύρια *rectius fortasse, ut paulo ante dixi, intelligatur,* Documenta illa et testimonia In medium proponere, Proferre, Citare, Ad illa provocare. *Ceterum ad illustrandam scriptoris sententiam haud parum faciet, si contuleris quae de eâdem re apud Apollodor.* III. 14, 1. *leguntur cum Heynii Notis, tum apud Pausan.* I. 26. *p.* 62. *extr. et seq. rursusque p.* 64. *denique apud Scholiast. ad Iliad.* ρ' 53.

Μάρτυς, υρος, ὁ, Testis. τῶν μάρτυς γίνεαι, VII. 52. *a.* Δημαρήτου καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπτόμενος, VIII. 65. *extr. Vide* Καταπτέσθαι.

Μάσσειν *et* Μάσσεσθαι, Subigere massam. μαξάμενος, I. 200. *f.*

Μαστιγέειν *et* Μαστιγοῦν, Flagris caedere: τὸν παῖδα μαστιγέων, I. 114. *m.* τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι, VII. 56. *m.* καὶ μαστιγώσας, III. 154. *f. ubi adjectum pronomen* ἑωυτὸν *desiderabam, quod quidem e superioribus utcumque poterat subintelligi.*

[Μαστιγεὺς, Flagellator. *Olim* VII. 36. *a. edebatur,* καὶ μαστιγέας ἅμα τούτοισι ἀποπέμψαι, *ubi nunc* καὶ στιγέας.]

Μάστιξ, ιγος, ἡ, Flagrum, Flagellum. μάστιξί τε καὶ αἵματι πεφυρμένος, Cruore ex flagellis inquinatus, III. 157. *a.* τὸν Ἑλλήσποντον τριηκοσίας μάστιγι πληγὰς, VII. 35. *a.* ἰδῶν τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα, VII. 56. *a.* ὄπισθε οἱ ἡγεμόνες, ἔχοντες μάστιγας ἐῤῥάπιζον, VII. 223. *m. f.* ἀναγκαζόμενοι μάστιγι, VII. 103. *f.*

Μαστὸς, οῦ, ὁ, Mamma. ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα, III. 133. *a.* μαστῶν ἅπτοντο, V. 18. *f. ubi unus cod.* μασθῶν *ex communi dialecto praefert. Conf.* Μαζός.

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, *vulgo intelligitur* Lorum supra alas vel armos equi circumductus, quo ad currum adligatur equus. *Apud Nostrum vero* I. 215. *m. est* Lorum quoddam *sive* Cingulum quod supra axillas gestant homines, *cujus fibulas ex auro confectas habent Massagetae.*

[Ματαΐζειν, *vide* Ἀποματαΐζειν.]

Μάταιος, η, ον, Vanus, Stultus, Temere agens vel loquens; *et, passivâ notione,* Temere jactatum *verbum.* ἦν μάταιος καὶ παιγνιήμων, Nugator erat et jocosus; Nugas agebat loque-

baturque, II. 173. *a. N. ubi* Petulantioribus indulgebat jocis *interpretatur Valck.* ἐγὼ ὁ μάταιος, Ego stultus homo, III. 65. *a. m.* ἔπεα μάταια, VII. 15. *a. quae eadem ἀεικέστερα dicuntur* VII. 13. *m. f. interpretatus sum* Contumeliosa VII. 5. *a. et* Injuriosa VII. 11. *a. proprie tamen* μάταια ἔπεα, ματαίους λόγους, *nil aliud dicere videtur Herodotus, nisi* Temere *ac stulide* prolata verba, Temere effutitos sermones. οὐδέν τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον ἔπος πρὸς αὐτοῦ, III. 120. *a.* παῦσαι λέγων λόγους ματαίους περὶ Ἑλλήνων, III. 10, 7. *a.* ἄξιον μισθὸν λαβεῖν ἐπέων ματαίων, VII. 11. *a.* εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα, VII. 13. *m.* οἱ τὸν ματαιότερον λόγον λέγοντες, VI. 68. *m.* ὡς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρμηται, III. 56. *m.* μάταιον λόγον λέγουσι, Vanum fictumque est quod illi narrant, II. 118. *a.*

Μάτην, Frustra, Temere, Falso. ὅρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος εἴη, VII. 103. *m.*

Μάχαιρα, ης, ἡ, 1) Culter *quo secantur carnes.* II. 41. *a. m.* τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρῃσι, II. 61. *f.* 2) Gladius: ἀλεξομένους μαχαίρῃσι, VII. 225. *m. f.* Minutus Gladius *aut* Culter *intelligi potest* VI. 75. *f.*

Μάχεσθαι τινὶ, Pugnare cum aliquo, adversus aliquem, VII. 104. *m. et alibi.* μάχεσθαι κατ' ἕνα, Singuli cum singulis, *ibid. Futur et Aor.* μαχέσεσθαι, μαχέσασθαι, *pro quibus tamen* μαχησ. (*quasi a* Μαχέεσθαι) *praeferunt subinde codd. nonnulli, ut* VII. 209. *ac fortasse haec ipsa verbi forma* μαχησ. *quam alibi passim reliquimus, ubique recipi debuerat. Vide Var. Lect. ad* VII. 102. *f.* 103. *a.* VIII. 26. *f.*

Μάχη, Pugna. σύνοδον τήνδε μάχης ἕνεκα συλλεγῆναι, ἀλλ' οὐ λόγων, IX. 27. *a.* (*quo de loco vide supra vocab.* Λόγος, I. 1.) διὰ μάχης ἐλεύσονται, Prælio rem decernent, Pugnæ periculo rem committent, VI. 9. *f.*

Μάχιμος, ου, ὁ, ἡ, Ad pugnam idoneus *aut* destinatus, Armatus, Miles. οἱ Μάχιμοι, Una e septem classibus Ægyptiorum, II. 164. *a. et* 141. *a. N.* (*Iidem*, οἱ ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένοι, II. 167. *b. conf.* Ἀνίημι.) οἱ μάχιμοι ἄνδρες *in Xerxis exercitu distinguuntur a calonibus et reliquâ turbâ exercitum sequente*, VII. 186. *m.* αἱ μάχιμοι μυριάδες, VII. 185. *f. Neutr.* τὸ μάχιμον, *collect. i. q.* οἱ μάχιμοι. *Sic*, ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον, II. 165. *extr.* τοῦ μαχίμου ἐόντος ἀριθμὸν τοσούτου, VII. 186. *a. et mox* ibidem, ἐξισούμενοι τῷ μαχίμῳ.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, Lascivia, Impudicitia. μαχλοσύνην ἐπενείκασθαί οἱ, IV. 154. *m.*

Μέγα *Adverb. vide sub* Μέγας.

Μέγαθος, εος, τὸ, (*jon. pro* μέγεθος) Magnitudo. *Communis quidem forma legebatur uno loco* I. 60. *m. ubi nos cum Schaef. jonicam auctori restituimus, licet non nisi ab uno cod. ms.*

oblatam, μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα etc. Alibi constanter jonicam formam servant libri. τὸ μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ ἄστεος, I. 178. m. μέγαθος (τῷ δενδρέῳ) κατὰ συκέην μάλιστά κῃ, IV. 23. m.

Frequenter in Dativo casu ponitur, in formulis hujusmodi: κρητῆρας δύο μεγάθεϊ μεγάλους, I. 51. a. κρητῆρα μεγάθεϊ τριηκοσίους ἀμφορέας χωρέοντα, I. 70. a. μεγάθεϊ ἐόντας μακρούς, II. 74. a. λίθους ἐόντας μεγάθεϊ περιμήκεας, II. 108. a. τόξα ἐόντα μεγάθεϊ τοσαῦτα, III. 21. f. χαλκήϊον μεγάθεϊ ἑξαπλήσιον τοῦ etc. IV. 81. m. ἄνδρα μεγάθεϊ μέγιστον ἐόντα Περσέων, VII. 117. a. Item in Accusativo, subintellectâ κατὰ praepositione. τεῖχος κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον μάλιστα κῃ τὸ μέγαθος, I. 98. f. αἰετῷ ὁμοιότατος τὸ μέγαθος, II. 73. m. ἀνδριάντες ἐόντες τὸ μέγαθος πέντε πηχέων, II. 121. a.

μέγαθος etiam adverbialiter poni videtur pro μεγάλως, Admodum, Eximie. λάμποντος τὰς νύκτας μέγαθος, II. 44. a. N. qui quidem locus difficultate non caret.

Pluralis etiam passim occurrit. μύρμηκες μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, III. 102. m. Et subintellectâ praep. κατά. ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἐόντες μεγάθεα, II. 10. f. ubi μεγάθεϊ, quod ex Scholio in libros nonnullos invectum est, non recipi ab Editore debuit; similiter enim et alibi loquitur Noster. νήσους Λέσβῳ μεγάθεα παραπλησίας, I. 202. a. ὄφιας μικροὺς τὰ μεγάθεα, III. 107. f. μεγάθεα τοσοῦτος οἷος σύ, VIII. 103. m.

Μεγαίρειν, i. q. φθονεῖν, Invidere. ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μεγαίρω, I. 66. m. in Orac.

Μεγαλοπρεπείη, ης, ἡ, (jon. pro comm. μεγαλοπρέπεια) Magnificentia, Majestas. Ad istam quidem formam scribitur in Accusat. ἄξιος Πολυκράτεά μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι, III. 125. m. ubi aut μεγαλοπρέπειαν ex communi sermone desiderabam: quia α longum quidem, nec vero α breve, in η mutant Jones; aut jonicâ prorsus terminatione μεγαλοπρεπείην, (quemadmodum suo arbitratu Borheck edidit) quatenus fortasse in communi sermone solum μεγαλοπρέπεια antepenacute, sed et μεγαλοπρεπεία penacute, ultimâ syllabâ productâ, pronunciabatur. Rursus vero I. 139. m. occurrit idem vocabulum, simul partim ex jonismi normâ, partim ex communis sermonis usu formatum, τῇ μεγαλοπρεπείῃ.

Μεγαλοπρεπής, Magnificus. Superlat. ἔδωκε αὐτοῖς δωρεὴν μεγαλοπρεπεστάτην, VI. 122. m.

Μεγαλοφροσύνη, apud Nostrum VII. 24. a. non tam est Animi magnitudo, ut Portus interpretatur, quam Ostentatio magnificentiæ, Jactantia, ut Valla reddidit, nempe hominis magnos sibi spiritus sumentis.

Μεγάλως, i. q. σφόδρα, Valde,

nopere. Ἕλληνας μεγάλως
ις γενέσθαι, I. 4. a. προσ-
τας μεγάλως, I. 16. f.
ισαν αὐτὸν μεγάλως, I. 30.
II. 29. f. 75. f. μεγά-
αὐξηθῆναι, I. 58. extr.
ιεποιημένῳ ἔκαμνον μεγάλως,
18. m. μεγάλως (αὐτὸν)
χζοντο, I. 122. a. (conf.
αζ.) ἐναγίζουσί σφι μεγά-
, Magnifice, Studiose,
no cum adparatu paren-
illis; I. 167. m. εὐθηνέ-
εγάλως, II. 124. a. ἐμά-
εγάλως, III. 38. a. σεβό-
ις μεγ. III. 128. m. με-
ις χρηστὴ, VII. 190. a.
μηδίζειν, VII. 205. f. Sic,
nunc, praeeuntibus msstis
ibus, legitur ἐμήδιζον γὰρ
φόδρα, IX. 17. a. ibidem
μεγάλως pro σφόδρα edi-
erat; at ibi σφόδρα ad
ens οὐκ ἑκόντες, non ad
λως videtur referendum.
ωστὶ, i. q. μεγάλως; quod
μεγαλωστὶ προσέπταισε,
rem cladem accepit, II.
m. μεγαλωστὶ τιμᾷν, V.
f. ὑπεδέξατο αὐτὸν μεγα-
ὶ, Magnifice eum excepit,
70. m. f.
ν, ου, τὸ, quod apud Ho-
m Domum, Ædem quam-
significat, apud Nostrum
nisi de Æde sacrâ usur-
r, scil. quam habitare
tur deus aliquis, ut idem
νηὸς valeat, quatenus νηὸς
αὸς ita distinguitur a τῷ
ut νηὸς inesse possit ἐν τῷ
non τὸ ἱρὸν in τῷ νηῷ.
f. Ἱρόν.) ὡς ἐσῆλθον ἐς τὸ
ρον χρησόμενοι τῷ θεῷ, ἡ
Πυθίη λέγει τάδε, I. 47. m.
τὸν ἱρέα (eumdemque regem)
ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγαρον, πρὸς
τὤγαλμα ἀποδύρεσθαι, II. 141.
a. m. ἐσαγαγόντες αὐτὸν ἐς τὸ
μέγαρον, ἐὸν μέγα, II. 143.
a. αἱ πατρῷαι ταφαί εἰσι ἐν τῷ
ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχοτάτω
τοῦ μεγάρου: et paulo post,
ἑκαστέρω μὲν τοῦ μεγάρου - -
ἐστὶ καὶ τοῦτο (τὸ σῆμα) ἐν τῇ
αὐλῇ τοῦ ἱροῦ, II. 169. f. ἀν-
τίον τοῦ μεγάρου τοῦ πρὸς ἑσπέ-
ρην τετραμμένου, VII. 77. m.
ὑπερθορόντα τὸ ἕρκος, ἰέναι ἐπὶ
τὸ μέγαρον, Postquam trans-
siluisset maceriem, perrexisse
ad templum, ivisse versus
deæ ædem, VI. 134. f. ubi
non magis, quam alibi, opus
est ut cum Valckenario de In-
teriore quodam templi reces-
su cogitemus. Similiter, ὡς ἐς
τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἵζοντο,
χρᾷ ἡ Πυθίη, VII. 140. a. ubi
quod Pythia dein ait, ἀλλ'
ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, nihil aliud inde
colligitur nisi quod ἄδυτον ibi
idem quod μέγαρον aut νηὸς va-
leat. Conf. Ἄδυτον.

Μέγας, Magnus, Potens. τὰ ἐπ'
ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρότερον ἦν
σμικρά, I. 5. f. πρὶν μεγάλους
γενέσθαι τοὺς Πέρσας, i. e. πρὶν
αὐξηθῆναι τὴν δύναμιν αὐτῶν. I.
46. a. μέγας τύραννος ἐγένετο,
Potens rex evasit, VII. 156.
extr. Procerus, Altâ staturâ
homo. ἄνδρα μεγάθεϊ μέγιστον
ἐόντα, VII. 117. a. ἔθνος μέ-
γα, Numerosus populus, V.
3. coll. III. 94. b. μέγα τι,
Magni momenti res, VII.
38. a. (ubi opponitur ἐλαφρόν.)

ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα ἢ σμικρὸν λυπηρὸν *etc.* V. 106. *m.*

2) *Neutrum* Μέγα, *et Superlat.* Μέγιστον, *frequenter absolute ponitur absque substantivo. Sic* μέγα *aut* μέγιστον δύνασθαι, Multum, Plurimum posse, *quae vide in* Δύνασθαι. μέγα *vel* μεγάλα ποιεῖσθαι, Magni facere. μέγα (*al.* μεγάλα) ποιεύμενος ταῦτα, III. 42. *m. N.* μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, IX. 111. *m. f.*

3) *Idem Neutrum* Μέγα *frequenter etiam Adverbialiter ponitur pro* Μάλα *aut* Μεγάλως, Valde, Magnopere. ὁ δὲ μέγα ἀμβώσας, I. 8. *m. pro quo etiam plurali numero ait* μεγάλα βοῶντα, Ingentem edentem clamorem, II. 141, 4. *a.* μέγα πλούσιος, I. 32. *m.* VII. 190. *f.* μέγα νήπιε, I. 85. *in Orac.* χώρη κάλλεϊ μέγα ὑπερφέρουσα, VIII. 144. *a.* οὐκ ἄν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινέατο, Nec ullâ in re magnopere nocituri fuissent hostibus, VII. 147. *a.*

4) *Comparativus* Μέζων, (*jon. pro* μείζων) Major, I. 26. *f.* 86. *m.* 183. *a. et frequenter alibi. Sic, ut his utar,* δύο ὁπλίτας μέζονας ἢ κατὰ ἀνθρώπων φύσιν, VIII. 38. *f.* πρήγματα λόγου μέζω, res famâ majores, VII. 147. *a.* (*conf.* Λόγος, *num* I. 1.) μέζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, III. 14. *f. N.*

5) *Superlativus* Μέγιστος. *Sic* μεγάθεϊ μέγιστος, (*vide in* Μέγαθ.) μέγιστον *vel* μέγιστα δυνάμενος, *vide* Δυνασθαι. ἐς τὰ μέγιστα ἀπίκατο, *vide* Ἀπίκω. *Sed formula* ἐς τὰ μέγιστα *etiam Adverbialiter ponitur, pro* Maximopere, Majorem in modum, Omnibus modis, Quam maxime. τοῖσι (*scil.* θεοῖσι) ἡμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα, Quos (*deos, et facinora in illos admissa*) necesse nobis est ultum ire quibuscumque modis possumus, VIII. 144. *m. Simili notione* πρὸς τὰ μέγιστα *legitur* VIII. 20. *extr.* συμφορῇ χρᾶσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, Gravissimas in calamitates incidere.

Μέδιμνος, ὁ, Medimnus, mensura aridorum. τριηκοσίους ἄλλους μεδίμνους, VII. 187. *m. f. N. Sic et* ἡ μέδιμνος. μεδίμνου Ἀττικῆς πλεῖον, I. 192. *m. N. ubi quidem alii* Ἀττικοῦ. *Ad vocab.* μυρία *subintelligitur genitiv.* μεδίμνων, III. 91. *m. vide voc.* Μυριάς.

Μεζόνως, *Comparat. a positivo* μεγάλως, Magis. ἔτι μεζόνως, III. 128. *m.* νῦν δὲ καὶ μεζόνως θωμάζομεν, V. 92. *sub fin.* βῆξαι μεζόνως ἢ ὡς ἐώθεε, VI. 107. *m.* ὁμιλέειν σφι μεζόνως, Familiarius (*quam par erat*) cum eis vixisse, VI. 84. *m. f.* τὴν ἐγὼ μεζόνως -- ἀπηγήσομαι, Quam ego (*alibi*) uberius exponam, II. 161. *m.*

Μεθιέναι, *vide* Μετιέναι.

Μεθύσκεσθαι, Largius potare. μεθυσκόμενοι, Inter potum *deliberare consueverant Persae de rebus maxime seriis,* I. 133. *m. f.*

Μεὶς, *i. q.* ὁ μὴν, Mensis, II.

82. *a. Sed in Casibus obliquis* μηνὸς, μηνί, *etc.*

Μελάγγαιος χώρη, Nigram terram habens regio, II. 12. *m. f. ubi olim* μελάγγεον *edebatur. Vicissim, pro edito nunc et olim* μελάγγαιος, IV. 198. *m. codd. nonnulli* μελάγγεος *praeferunt.*

Μελεδαίνειν νοσέοντας, Curare ægrotos, Curam illorum habere, VIII. 115. *m.*

Μελεδωνός, ου, ὁ, *et* ἡ, *i. q.* ἐπιμελητὴς, *et* φροντιστὴς *aut* ἐπίτροπος *ut est apud Suidam*, Curator, Qui curam gerit *alicujus.* μελεδωνοὶ τῆς τροφῆς, constituti sunt crocodilis sacris, II. 65. *a. m.* τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων, ibid. *f.* καταλελοίπεε τῶν οἰκίων μελεδωνὸν, III. 61. *a. qui* ἐπίτροπος τῶν οἰκίων *vocatur*, III. 63. *m. et* 65. *m.* πλατάνιστος, - - τὴν μελεδωνῷ ἀθανάτῳ ἀνδρὶ ἐπιτρέψας, VII. 31. *f.* τῶν χρημάτων μελεδωνός, VII. 38. *f.*

Μέλειν, Curæ esse, *quod verbum personale est apud Nostrum, ut apud Homerum, et construitur cum Nominativo ejus rei* Quæ alicui curæ est. ταῦτά οἱ νῦν μέλει, Hæc nunc illi sunt curæ, I. 36. *f.* τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἡμῖν ἤδη μελήσει, V. 98. *m.* κομιδῆς πέρι, τὴν ὤρην αὐτῷ μελήσειν, VIII. 19. *f.* περὶ στρατιῆς τῆσδε θεοῖσι μελήσει, *intellige* τὰ περὶ τῆς στρατιῆς, *cujusmodi ex ellipsi manavit usus impersonalis hujus verbi.* ἔλεγε, οὐ μέλειν οἱ (*nempe* τοῦτο) ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει, IX. 72. *f. Sed et Impersonaliter alibi ponitur idem verbum; ut,* τούτου σφι ἔμελε πέρι, VI. 101. *m.*

Μέλεος, ου, Vanus, Stultus, Miser. ὦ μέλεοι, VII. 140. *a. in Orac.*

Μελετᾶν τι, Studiose aliquid agere, Ex professo hoc agere. οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι, τοῦτο μελετῶν, Quamvis studiose id agens ut ex aliquo audirem quid rei esset, III. 115. *f. cujus de scripturae sinceritate non suberat causa cur dubitaret Valck.* ἔπεμπον κήρυκα, Ἀθηναῖον μὲν ἄνδρα, ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμον τε καὶ τοῦτο μελετῶντα, Cæterum hemerodromum, et hoc negotium ex professo exercentem, VI. 105. *a.*

Μελίνη, ης, ἡ, Panicum, *leguminis genus, de quo vide Harpocr. et Suid.* σπείροντες μελίνην καὶ σήσαμον, III. 117. *m.*

Μέλισσαι (Apes) κατέχουσαι τὰ πέρην τοῦ Ἴστρου, V. 10. *a.*

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, (*quae attice* μελιτοῦττα) Placenta mellita, VIII. 41. *f. N.*

Μέλος, εος, τὸ, 1) Membrum. σφάξας τὸν παῖδα καὶ κατὰ μέλεα (membratim, in frusta) διελὼν, I. 119. *a. m.* 2) Carmen. ἐν μέλεϊ Σαπφὼ πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν, II. 135. *extr.* ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας, V. 95. *m.*

Μέλλειν, In eo esse, In procinctu, *promiscue et inconstanter cum Praes. et cum Futuro infinitivi construunt mssti et edd.* μελλόντων αὐτῶν συνάψειν, IV. 80. *a. m. ubi olim* συνάπτειν

edd. μελλόντων συνάπτειν μάχην, VI. 108. m. f. mssti fere omnes, ubi συνάψειν olim edd. (nam pro eo quod in nostrâ Var. Lect. ad h. l. scribitur „Alii δέ σφιν συνάπτειν“, debuerat „Alii δέ σφιν συνάψειν.“ Illi autem Alii sunt Ald. et edd. ante Gronov.) μέλλει στρατηλατέειν, VII. 157. a. ubi στρατηλατέειν olim edd. Sed in μελλόντων συνάψειν ἐς μάχην, V. 75. a. consentiunt edd. et mss. omnes. Pro ἔμελλον ποιέεσθαι, VIII. 40. m. codices nonnulli, probati alioquin, ποιήσασθαι praeferunt.

Μεμονέναι, vide in Μένω.

Μεμπτὸς, ὴ, ὸν, Reprehendendus, Damnandus, Aspernandus. κότερά τοι ὁ πεζὸς μεμπτὸς κατὰ τὸ πλῆθος, VII. 48. a.

Μέμφεσθαι, (*Med. et Passiv.*) Reprehendere, Incusare, Conqueri, Improbare, Aspernari, Damnare, *et similia. Constr. cum Accusat. personae vel rei.* μεμφόμενος τὴν γνώμην ταύτην, I. 207. a. μεμψάμενον γνώμας τὰς προκειμένας, II. 24. a. μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην, VII. 146. a. μεμφθεὶς τὰ δῶρα, II. 13. f. μὴ μέμψασθαι τὴν ἐσομένην δίκην, Non conqueri de futurâ poenâ, *tamquam sit injusta*, VIII. 106. m. f. μεμφόμενος Ἄμασιν, Incusans Amasin, Causam habens cur de eo conquereretur, Succensens, Infensus Amasidi. μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ στράτευμα, Accusans, Improbans, Damnans copias suas quod ad numerum adtinet, Culpam acceptæ cladis reportatæ victoriæ co[...] in paucitatem suarum [...]rum, I. 77. a. *et* mo[...] τοῦτο μεμφθείς. *Conf.* I[...] *et* Μεμπτός.

Item cum Dativo pe[...] *quente Accusativo rei* a[...] *particulâ* ὅτι *etc.* μεμφό[...] Ἀμάσι, (*i. q. paulo ante* [...]φόμενος Ἄμασιν,) III. [...] μεμφθεῖσά τι τῷ πατρί, S[...] sens nescio quam ob[...] sam patri, Habens qu[...] patre conquereretur, [...] 180. f. μεμφόμενος αὐτ[...] ἑωυτοῦ ἐξέλασιν, VI. 8[...] μεμφόμενοι αὐτοῖς ὅτι ε[...] 92. a.

Μὲν, 1) Quidem. τοῦτο μ[...] τοῦτο δὲ, *vide in* Τουτ[...] *partic. in eodem membr*[...] *tionis repetita:* διὰ μὲν [...] Σκυθικῆς πέντε μὲν *etc*[...] 48. a. m. *quem locum* q[...] *vitiosum judicarunt doc*[...] *Similiter vero,* ἔπιπτον μ[...] ἐξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀ[...]ρων *olim edebatur* VI. 1[...] *suffragantibus probis no*[...] *codd. msstis. Conf. Dorv*[...] *Charit. p.* 543. *ed. Lip*[...]

2) Μὲν *in Jurandi f*[...]*lis* (ἦ μὲν *et* μὴ μὲν) *jon*[...]*nitur pro communi et atti*[...] *quo de usu monuit etian*[...] *gor. in Dial. jon.* §. 62. [...] *Koen. Sic* ἦ μὲν, V. [...] VI. 74. a. m. IV. 154. [...] IX. 91. f. *quibus quia* [...] *locis singulis* μὴν *pro* μὲν [...] *ferunt partim edd. partim* [...] *nonnulli: nec vero*

Valck. in Not. ad III. 99. *adfirmare debuerat,* ἦ μὴν *in jurandis frequentare etiam Herodotum.* μὴ μὲν *habes* II. 118. *m. N.* III. 99. *m. ubi alia etiam testimonia collegit Valck. ex* II. 179. *m.* III. 66. *f.* V. 106. *f. Etiam* γε μὲν *passim scribitur apud Nostrum pro* γε μήν. *Vide* VII. 152. *m. f. et* 234. *f. cum Var. Lect.*

Μένειν, 1) Manere. *Sic* μ. κατὰ χώρην, Suo loco manere; *et per metaphor. de* Jurejurando, Firmum, Ratum manere, IV. 201. *m. et f.* σὺ εἰ μενέεις αὐτοῦ, VIII. 62. *m. potest esse Futurum. At* ὥστε αὐτοῦ μενέειν, VIII. 57. *extr. videtur esse Praesens, aliàs inusitatum, unde derivatur praet.* μεμένηκα.

2) *Praet. Med.* μέμονα, *usu Homerico,* Sustineo, Constitutum habeo, Cupio. Σκύθας μεμονέναι μιν τίσασθαι, VI. 84. *a. m.*

Μέρος, εος, τὸ, Pars, Partes, Vices. ἐπεί τε αὐτῆς μέρος ἐγίνετο τῆς ἀπίξιος, παρὰ τὸν Μάγον, III. 69. *f. N.* μέρος ἑκατέρῳ νέμω, Utrique rei suas vices tribuo, II. 173. *f. et* ibid. *paulo ante,* ἐς παιγνίην τὸ μέρος (*i. e.* κατὰ τὸ μέρος, ἐν μέρει) ἑωυτὸν ἀνιέναι, Per vices sese remittere et jocis dare. ἐν μέρει (*sive* μερεῖ) ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, I. 26. *f.* κατὰ ἔθνεα κεκοσμημένοι, ἐν μερεῖ (suà quique vice) ἐμάχοντο, VII. 212. *b. N.*

Μέρος *vel* μοῖρα *cum alibi passim subintelligitur, tum ad verbum* μέτεστι *et* μέτα *quae vide.*

Μεσαμβρίη, ης, ἡ, (*jon. pro* μεσημβρία) Meridies; *nempe* 1) Medius dies, IV. 181. *m. f.* μεσαμβρίης, *et* τῇ μεσαμβρίῃ, Medio die, Meridiano tempore, III. 104. *a. et m.* (*Conf.* Μεσοῦν.) ἀποκλιναμένης τῆς μεσαμβρίης, Postquam de medio coelo declinavit sol, III. 104. *f.* 2) Plaga meridionalis, I. 6. *a.* 142. *m.* II. 8. *a. et frequenter alibi.*

Μεσόγαια, ης, ἡ, Mediterranea loca. οἰκοῦντες μεσόγαιαν, I. 175. *a.* ἐς τὴν μεσόγαιαν, Versus Interiora regionis, II. 7. *a.* 9. *b. Mira constructio est* IX. 89. *f.* τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ, Per mediterranea viam carpens.

Μέσος, η, ον, Medius, Mediocris. μέσος ἀνὴρ, I. 107. *extr. est* Mediocris fortunæ et ordinis vir. ἁρπάζει μέσον, Medium illum corripuit, IX. 107. *m.* ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἷμον, IV. 49. *a. m. N.* Νεῖλος μέσην Αἴγυπτον σχίζων, II. 17. *m.* μέσσης, *pro* μέσης, VII. 140. *a. in Orac.* ἐκ τῇ ὁδῷ μέσῃ, III. 76. *a. interpretantur* In medio itineris, *id est,* Dimidium viæ progressi; *Videndum vero ne ibi* ἡ ὁδὸς μέση *dicatur* Via quæ per mediam urbem ducit; *itaque mox subjicitur* ', ἐκστάντες τῆς ὁδοῦ.

Neutr. Μέσον, *et substantive,* τὸ Μέσον, Medium, In medio positum, Id quod interest. οἱ δὲ εἶπον πολλὸν εἶναι

αὐτέων τὸ μέσον, Multum inter illa (inter utrumque, inter utramque conditionem) interesse, I. 126. *m. f.* τῆς θοίνης παρεσκευασμένης ἐν πολλὸν τὸ μέσον, Inter hoc epulum paratum, (*intellige*, et inter alterum) interesse multum, IX. 82. *m. N.* τὰ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἔχθρης ἐστί, Inter has inimicitias nihil in medio positum est, *nempe*, Nulla pacis conditio esse potest; Aut illi nos subigent, aut nobis in servitutem redigendi sunt, VII. 11. *f.*

Notanda formula, ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι *vel* ἕζεσθαι, E medio aliorum discedere et seorsim sedere; *id est*, Rebus aliorum se non immiscere; Neutrarum esse partium, III. 83. *f.* IV. 118. *a.* VIII. 73. *f.* *Et cum Dativo personae*, ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἕζεσθε, Rebus nostris non immiscete vos, Neutrarum estote partium, VIII. 22. *m. N.* *Nota altera formula*, ἐς μέσον *vel* ἐς τὸ μέσον, *ut* γνώμην - - ἐς μέσον φέρω, IV. 97. *f.* τὸ λεγόμενον ἐς τὸ μέσον, VI. 129. *a.*

Μεσοῦν, Medium esse, In medio esse. μεσοῦντα δὲ ἡ ἡμέρη, (*participium absolute positum*) Quando medius est dies, Medio die, III. 104. *m. f.* *Cum Genit.* μεσοῦντι δέ κου τῆς ἀναβάσιος, *id est*, ἐν μέσῳ ἐόντι τῆς ἀναβάσιος, *vel* ἐν μέσῃ ἐόντι τῇ ἀναβάσει, Ubi quis in medio fere adscensu est, IV. 181. *m.*

Μετὰ *praepos. sequente* G
Cum, *apud Nostrum*
alios.

μετὰ *cum Accusat.* 1
sive quod ad Tempus
sive respectu Loci aut
Ita fit, ut μετὰ *interd*
di possit Praeter. ποταμ
γίστος μετὰ Ἴστρον, Post
ter Istrum, IV. 53. ἐ
τοι - - μετὰ Κύνητας ο
Extremi - - habitan
Cynesios, *vel* Exceptis
siis, IV. 49. *f.*

2) In, *ut* μετὰ χε
χειν, In manibus habe
cupatum esse in aliq
VII. 16, 2. *f.* μετ'
(*i. q.* καθ' ἡμέρην, In
e. Interdiu; *cui opposi*
τός, Noctu, I. 150. *f.*

3) *Ubi de Tempore*
frequenter omittitur Ac
vus, ut nudum μετὰ
valeat ac μετὰ ταῦτα
I. 128. *m.* 171. *m.*
V. 24. *a. N. etc.*

4) *De significatu prae*
nis Μετὰ *in verbo* Μετ
praes. εἶμι, Eo,) *et sin*
vide Not. ad III. 19. *a*

5) *In verbis Compos*
jungi etiam per Tmes
test praepos. μετὰ *a s*
bo; ut, μετὰ δὴ βουλεύε
μεταβουλεύεαι δή, VII.

Μέτα, *retracto accentu*
μέτεστι. οὐδὲν ἐμοὶ τούτων
Nihil horum ad me p
I. 88. *f.* τούτοισι μὲν
τεστι, (*scil.* μέρος *vel* μ
ἱρεῦ) τούτοισι δὲ οὐ μ
171. *extr.* μοίρης μοι τ

λάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα, VII. 157. *m.*

Μεταβαίνειν, Locum mutare, E loco in locum transire, Migrare. μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, I. 57. *f.* μεταβάντες ἐς τὴν Ἀσίην.

Μεταβάλλειν, 1) *Activâ notione*, Mutare. τὸ οὔνομα μετέβαλε, I. 57. *m.* VII. 62. *a.* 74. *a.* μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων, V. 58. *a.* οἱ Βρίγες τὸ οὔνομα μετέβαλον ἐς Φρύγας, VII. 73. *a.* Ζάγκλην τὴν ἐς Μεσσήνην μεταβαλοῦσαν τοὔνομα, VII. 164. *m.* τὰς Φυλὰς μετέβαλε ἐς ἄλλα οὐνόματα, V. 68. *a.* ὕδατα μεταβάλλοντες, VIII. 117. *b.*

2) Μεταβάλλειν, *Reciprocâ aut Passivâ notione*, Sese mutare, Mutari. μετέβαλον ὧδε ἐς εὐνομίην, I. 65. *a. m.* μεταβαλόντες εὐνομήθησαν, I. 66. *a.* μεταβαλὼν πρὸς Ἀθηναίους, Mutato consilio ad Athenienses se convertens, VIII. 109. *a.* *N.* (*ubi delendum incisum, quod temere in nostram ed. irrepsit.*) *Similiter commode olim* V. 75. *a. editum erat* μετέβαλλόν τι (mutarunt consilium) καὶ ἀπαλλάσσοντο, *ubi ex scholio natum videri poterat id quod ex complurium quidem codicum consensu postea receptum est,* μετεβάλλοντό τι. *Vide ibi Not. Rursus,* μεταβαλόντας, ἀντὶ μὲν Κρητῶν γενέσθαι Ἰήπυγας, VII. 170. *m. ubi quidem* τοὔνομα μεταβαλόντας *malles.*

Μεταβολή, ῆς, ἡ, Mutatio. ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἕλληνας, Ex quo in Hellenum nomen transiit *hic populus,* I. 57. *f.* (*ubi Portus quidem de* Loci mutatione *et* Migratione *intelligit; sed vide locos paullo ante in* Μεταβάλλειν *citatos.*) ἡ μεταβολὴ *dicitur* Mutatio illa, *quâ solis lumen medio die deficit*, I. 74. *m.* αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων, in quibus maxime grassari solere morbos *ait Noster* II. 77. *m. non tam intelliguntur quas vulgo dicimus* Vicissitudines temporum, *quam* Mutationes (*praesertim subitae*) coeli et tempestatis.

Μεταβουλεύεσθαι, Consilium *vel* Sententiam mutare. οὔτε μεταβουλευσάμενος εὖ ποιέεις, VII. 12. *f.* μεταβουλεύσασθαι, ὥστε αὐτοῦ μένειν, VIII. 57. *extr.* μετὰ δὴ βουλεύεται στράτευμα μὴ ἄγειν, VII. 12. *m. cum Var. Lect. et Not. nempe subintelligitur* καὶ βουλεύεται μὴ ἄγειν.

Μεταγινώσκειν, Mutare sententiam. *Absolute ponitur* μεταγινώσκω, I. 40. *extr. Sic* μεταγνόντα τι καὶ ἐνθύσαντα, I. 86. *f. Item* μετέγνων, ἔγνων δὲ *etc.* VII. 15. *a. et mox,* καὶ μετεγνωκότι ἐπιφοιτῶν, ibid. *m.*

Μετάγνωσις, ιος, ἡ, Sententiæ mutatio. μαθὼν τὴν Κύρου μετάγνωσιν, I. 87. *a.*

Μεταδιδόναι, Impertire, Participem facere. *Cum Dat. pers. et Genit. rei.* μεταδοῦναι αὐτοῦ μηδαμοῖσι ἄλλοισι, I. 143. *f.* γῆς μετέδοσαν, *nempe* αὐτοῖς, IV. 145. *f.* οὐ μεταδώσουσι (αὐτοῖς) τῆς ἀρχῆς, VII. 150. *f.* τῶν πάντων (αὐτῷ) μεταδιδόντες, IX. 33. *m. f. Subintelligi autem ad Genitivum rei Accusa-*

τινὰ μέρος vel μοῖραν, patet ex exemplis hujusmodi; ut ἢν μὴ τῷ ἀδελφεῷ δῶσουσι τὸ ἡμισημόριον τῆς βασιληΐης, IX. 34. f. Conf. Μετέχειν.

Μεταδιώκειν, Persequi. μεταδιώκει (αὐτὸν), τῶν εὐνούχων τὸν πιστότατον ἀποστείλας κατ' αὐτὸν, III. 4. m. μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα, III. 62. f.

Μεταδίωκτος γενόμενος ὁ κήρυξ ἥκει, Advenit praeco, ad quem persequendum et excipiendum missi erant homines, III. 63. a.

Μεταδοκεῖν, *nonnisi impersonaliter usurpatur apud Nostrum.* ἐπεί τι τοῦτο μετέδοξε, *scil.* ἐμοί, Quoniam in hanc partem mutavi sententiam, IV. 98. *extr.* δείσαντα μή σφι μεταδόξῃ, Verita ne mutarent illi consilium, V. 92, 4. *a. Etiam in Praet. pass.* ὡς ὦν μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι, VII. 13. *f. ubi de particula negante vide supra in* Μεταβουλεύεσθαι, *et conf. Not. ad* VII. 12. *m.*

Μεταιτέειν, Partem rei postulare. τῆς βασιληΐης μεταιτέοντες, IV. 146. *a. Ad* μεταιτέειν, VII. 160. *f. e proxime praecedentibus verbis intellige* τῆς ἀρχῆς: *et ibidem, paulo ante, ubi ait* οὐδὲν ἐπαγγελλόμενος μεταιτέειν, *aut intelligendum aut adjiciendum est* μεταιτέειν οὐδενός. *Vide Adnotata ad h. l. sed ibi pro* οὐδὲν μεταιτ. *corrige* οὐδενὸς μεταιτέειν. *De Genitivo vero, cum quo construitur hoc verbum, conf. supra ad voc.* Μεταδιδόναι *monita.*

Μεταίτιος, Culpae particeps, In causa. τοὺς μάλιστα μεταιτίους τοῦ φόνου, II. 100. f. IV. 202. f. ταύτῃ ὦν ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, IV. 100. m. οὐκ ἥκιστα μεταίτιον τοῦ πολέμου, VII. 156. m. ὡς μοι Πέρσαι οὐδενὸς μεταίτιοι πάθεος, VIII. 102. τοῦ μηδισμοῦ παῖδας οὐδὲν εἶναι μεταιτίους, IX. 88. a.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, Spatium inter duas acies patens. μεταίχμιον οὐ μέγα ἀπολιπόντες, VI. 77. a. ἦσαν στάδιοι τὸ μεταίχμιον αὐτέων ὀκτώ, VI. 112. a. ἐξαίρετόν τι μεταίχμιον τὴν γῆν κεκτημένοι, Terram incolentes, quae prae ceteris velut inter duas acies media interjecta sit, VIII. 140, 2. f. N.

Μετακινέειν, Loco movere, Alio transferre. μετακινηθῆναι οὕτω (οἱ κρητῆρες), I. 51. a. ἵνα μὴ οἱ πολέμιοι μετακινῆσαι μὴ δυναίατο, IX. 74. m. μετακινέεσθαι ἐδόκεε (αὐτοῖσι), Hinc discedere et aliô se conferre decreverunt, IX. 51. m.

Μεταλαμβάνειν, Participem esse, Partem suam accipere. τῆς ληΐης μεταλαμβάνει, IV. 64. a. τῶν ἐπίπλων τὰ ἡμίσεα μεταλαβεῖν, VI. 23. f. (*ubi olim* καταλαβεῖν.)

Med. Μεταλαμβάνεσθαί τινος, Sibi aliquid sumere, Sibi vindicare. τούτου μεταλαμβάνονται τοῦ οὐνόματος Λυδοί, IV. 45. *m.*

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, Mutatio, *i. q.* μεταβολή, I. 74. *m.*

Μεταλλάσσειν, Mutare. οὔτε θέσμια μεταλλάξας, I. 59. *f.*

Μέταλλον, τὸ, Metalli fodina. τὸ μέταλλον ἐξ οὗ τάλαντον ἀργ-

γυρίου ἡμέρης ἑκάστης ἐφοίτα, V. 17. *f.* χρύσεα μέταλλα, Aurifodinæ, VI. 46. *m. et* 47. VII. 112. *f. Memoratur vero etiam* ἁλὸς μέταλλον, Salis fodina, IV. 185.

Μεταμανθάνειν, Dediscere. τὴν γλῶσσαν μετέμαθε, I. 57. *f.*

Μεταμέλεια, (*sive* Μεταμελίη,) ης, ἡ, Poenitentia. ἐν μεταμελείῃ (*al.* μεταμελίῃ) γενόμενοι, *Vit. Hom.* 19. *f. cum Var. Lect.*

Μεταμέλειν, Poenitere. *Cum Nominat. rei et Dat. pers.* (*sicut simplex verbum* μέλει.) τῷ Ἀρίστωνι μετέμελε τὸ εἰρημένον, Poenituit eum dicti illius, VI. 63. *m. f.* τοῖσι τὰ πρὸ τοῦ πεπρηγμένα μετέμελε οὐδέν, IX. 1. *a. Sed et frequenter Constructione hujusmodi:* μετεμέλησέ σφι ταῦτα ποιήσασι, I. 130. *a.* μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν Κορίνθον, IV. 203. *m.* μετεμέλησε· οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι, VII. 54. *f.* οὐ γὰρ ὑμῖν ταῦτα ποιεῦσι μεταμελήσει, IX. 89. *f.*

Μετανάστης, ὁ, (*Homericum vocab. a verbo* νάειν, ναίειν.) *i. q.* μέτοικος, Qui sedem mutat vel mutavit, In aliam sedem migrans, Solum vertens. μοῦνοι ἐόντες οὐ μετανάσται τῶν Ἑλλήνων, VII. 161. *f.*

Μεταξὺ, 1) *cum Genit.* Inter, Medius inter duo. σκευὴν μεταξὺ ἔχουσι πεποιημένην τῆς τε Περσικῆς καὶ τῆς Πακτυϊκῆς, VII. 85. *a.* 2) Μεταξὺ *absolute absque regimine positum*, Interim, Interea. οἴχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ Βάττος, IV. 155. *f. et ibi Not. Sed rectius, quam ibi declaratum est*, μεταξὺ θεσπιζούσης αὐτῆς, Cum Pythia adhuc verba faciebat, (*quasi dicas*, In medio orationis illius) reliquit eam, et Theram rediit.

Μεταπέμπεσθαι, Arcessere, Mittere ad aliquem nuncium qui illum ad se vocet. μεταπέμπεται τὸν Ἄδρηστον, I. 41. *a.* μεταπεμψάμενον Βαβυλωνίους, I. 77. *a. m.* μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα, I. 108. *a.* Ἀρτεμισίην ... μετεπέμψατο, VIII. 101. *a. Adde* I. 111. *a.* III. 19. *a.* VI. 100. *a.* IX. 82. *m.*

Adjectiv. verbale, sive Participium, Μετάπεμπτος, Arcessitus, Vocatus. παρῆσαν μετάπεμπτοι οἱ ταξίαρχοι, VIII. 67. *m.*

Μεταπίπτειν, Mutari, *non utique in pejus, sed et in melius. Sic* μεταπεσέειν (αὐτὴν) τὸ εἶδος, Mutatam illam esse quod ad formam adtinet, Mutatam (*nempe*, in meliorem partem) fuisse formam puellæ, VI. 61. *f.*

Μεταῤῥυθμίζειν, Immutare tenorem *vel* ordinem *aut* formam. μεταῤῥυθμίσαντές σφεων (*nempe* τῶν γραμμάτων) ὀλίγα, V. 58. *m. ubi paulo ante, de eâdem re*, μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. *Vide ibi Not.*

Μετάρσιος, *i. q.* μετέωρος, Sublimis, In alto stans. ὅσας δὲ τῶν νεῶν μεταρσίας ἔλαβε ὁ ἄνεμος, Quotquot naves In alto stantes (Altum tenentes) nactus est ventus, VII. 188. *f.*

ubi quod μεταρσίας latius obliquas reddidi, id dormitanti mihi excidit, quum vocab. ἐπαρσίας in animo haberem.

Μεταρσιοῦν, In altum tollere. νέφος (κονιορτοῦ) μεταρσιωθὲν, VIII. 65. f.

Μεταστῆναι vide voc. Μεθίστημι.

Μετατιθέναι, Mutare. ἐπὶ νῦν καὶ ὅκως τὰς ἐπωνυμίας (τῶν φυλέων) μετετίθεε, Nomina tribuum mutans, et a sue et ab asino nomina illis imponens, V. 68. a.

[illegible] μετατίθεμαι, Sententiam [illegible] muto, VII. 18. m. f. [illegible]

Μεταυτίκα, Statim. [illegible] Continuo deinde, V. 112. a.

Μεταφορέειν, i. q. μεταφέρειν, Transferre. τοὺς κουροὺς μετεφόρεε ἐς ἄλλον χῶρον, I. 64. f.

Μεταχειρίζειν, In manibus habere, Manibus tractare, Administrare. λόγον δώσεις τῶν μετεχείρισας χρημάτων, III. 142. extr.

Μετεῖναί τινι, (ex εἰμὶ, Sum,) Esse alicui vel alicujus, Pertinere ad aliquem. τοῦ τούτοισι μὲν μέτεστι, - - τούτοισι δὲ οὐ μέτα, I. 171. etc. (conf. Μέτα.) ὁκόσον μοι μέρος (τῆς γῆς τῆσδε) μετῆν, VI. 107. f. Participium: οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι μετεὸν τῆς χώρης, ἢ οὐ καὶ τοῖσι ἄλλοισι, V. 94. f.

Μετεῖναι vel Μετιέναι τινὰ, (ex εἶμι, Eo,) quasi dicas, Ire post aliquem; nempe 1) Ire ad aliquem arcessendum aut adducendum. ἐν ᾧ δὲ τούτους μετῄεσαν, sive (jonicâ magis formâ) μετήισαν, III. 19. a. N. (nempe τούτους, οὓς μετεπέμψατο Καμβύσης). [illegible] οἱ μετιόντες, Qui [illegible] lum liberandum adducturi [illegible] que missi erant, III. [illegible] ἐπάγων ἐκέλευε τὸν [illegible] μετιέναι ἄξοντας (αὐτὸν) [illegible] 18. a. [illegible] μετιόντες [illegible] με αὐτὸν, Arcessiverant, [illegible] carunt eum, et in [illegible] nem consecrarunt, IX. [illegible]

2) Μετιέναι etiam, [illegible] num Prosequi, usurpatur [illegible] pe Prosequi honore et [illegible] θυσίῃσί σφεας (τοὺς [illegible] μετίασι, Sacrificiis [illegible] prosecuti sunt, coluerunt [illegible] carunt, VII. 178. f.

Μεταβαίνειν, Transcendere [illegible] et alio intrare. [illegible] τοῦ [illegible] VIII. 41. a.

Μετεξέτεροι, jonica vox, pro [illegible] muni ἔνιοι, τινές, Non[illegible] Aliqui, Alii. Vide Gr[illegible] Dial. jon. §. 91. [illegible] et Erotian. Gloss. Hip[illegible] ὡς Περσέων μετεξέτεροι λέγ[illegible] I. 95. a. μετεξέτεροι μὲν - - οἱ δὲ etc. Ali[illegible] - -, alii vero etc. I. [illegible] τὰς μετεξέτεροι κρόσσας [illegible] βωμίδας ὀνομάζουσι, II. [illegible] τὴν δὴ μετεξέτεροι φασὶ [illegible] 134. a. ἐς Ἑλλήνων μετεξέ[illegible] II. 178. a. τῶν θεῶν μετ[illegible] ροισι προσκέαται ἡ τέχνη ([illegible] ταιη), II. 83. a. κατὰ δὲ ἄλλους, οὐκ ἔχω μετεξ[illegible] εἶπαι ὡς ἕκαστοι ἠγωνίζοντο [illegible] reliquos quod adtinet, d[illegible] rum nonnullis dicere non [illegible] sum, quo pacto quique [illegible] gnaverint; VIII. 87. a.

Foem. μετεξέτεραι, I. [illegible]

'ro ἔνιοι, *quod* VII. 84. *f.*
entientibus libris fere omni-
editum erat, primus Wess.
uno cod. Arch., in quo
ξέτεροι ἔνιοι *scribitur, pri-*
vocab. ut unice verum re-
:.
vide in Μετεῖναι *ex* εἰμί.
ιτα, *i. q.* μετὰ ταῦτα, *aut*
·α, Deinde, Posthæc, In-
cto tempore, I. 25. *a.*
7. *f. Pro* μετὰ δὲ, *quod*
197. *a. vulgo edebatur,*
πειτα δὲ *ex complurium li-*
um consensu recepi.
εσθαί τινα, Adire, Adgre-
Prosequi aliquem; 1) Ver-
praesertim minacibus. ἤ
η μετέρχεται αὐτὸν τοῖσδε
ἔπεσι, VI. 86, 3. 2) Pre-
s, *i. q.* ἱκετεύω. ἐγώ σε με-
μαι (πρὸς) τῶν θεῶν, VI.
m. f. N. ἐπεί τε με λιτῇσι
χεαι, VI. 69. *a.* 3) Offi-
Cultu, Honore. τὸν χρυ-
τὸν ἱρὸν θυσίῃσι μεγάλῃσι
όμενοι μετέρχονται, IV. 7.
V. (*conf.* Μετεῖναι *vel* Με-
ι *ab* εἶμι, Eo, *num.* 2.)
enis, *adeoque* Persequi ho-
animo. κραιπνὸς μετέρχε-
VI. 86, 3. *in Orac.*
·εα Πολυκράτεος τίσιες με-
ν, III. 126. *a.*
ν, Participare, Partici-
esse. ἐδεήθησαν οὐδαμοὶ με-
ῖν (τοῦ ἱροῦ), I. 143. *f.*
Μεταδιδόναι.) τοῦ πεδίου
λαχίστην μοίρην μετέχουσι,
4. *a.* μοῖραν τιμέων μετέ-
, IV. 145. *f.* μετεσχήκα-
; ὕβριος, III. 80. *a.* ἐστὶ
τοῦ θεοῦ τι μετέχον, Inest
ac re divini quidpiam,

VII. 16, 3. *a. Est etiam ubi* Μετέχειν *pro simpl.* ἔχειν *vel* κατέχειν *ponitur*, Habere, Tenere, Obtinere. ὁκόσον μέρος μοι μετῆν, ὁ ὁδῶν μετέχει, VI. 107 *extr. nisi prorsus* κατέχει *ibi scriptum oportuit. Conf.* Μετίσχειν.
[Μετεωρίζεσθαι *praeferunt codd. nonnulli* II. 115. *f. N. ubi rectius vulgatum* μετορμίζεσθαι.]

Μετέωρος, Altus, Sublimis; *et omnino*, Quidquid est supra terræ solum. *Sic in descriptione* Labyrinthi, II. 148. *a. distinguuntur* τὰ μετέωρα τῶν οἰκημάτων *et* τὰ ὑπόγαια.

Μετιέναι, *ab* εἶμι, Eo, *vide in* Μετεῖναι.

Μετιέναι, (*jon. pro* μεθιέναι) *a praes.* μεθίημι.

1) *cum Accusat. Personae constructum, significat* Dimittere, Missum facere: *nonnumquam adjicitur* ἰέναι, Ire; *ubi* μετίημι *reddi potest* Sino, Permitto tibi, *ut* μετίημί σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην, I. 40. *et in Imperat.* ἐμὲ μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, I. 37. *f. ubi* μέθες *per* θ *literam, sicut et* I. 39. *f. tenent libri omnes, exceptâ ed. Schaef. Alibi nudus est Accusativus; ut* ἀπιέναι Μιλτιάδεα, Dimittere Miltiadem, *nempe* e vinculis, VI. 37. *m. et* λύσαντες μετῆκαν Μιλτιάδεα, ibid. *f.* μετεῖναι (*aor.* 2.) τὸν Κῦρον, I. 128. *m.* οὐδαμῇ μετιέντα αὐτὸν, Nusquam prodire sinentem illum, I. 24. *m. f.* ταύτην με (τὴν γυναῖκα) μετιέντα, θυγατέρα τὴν σεωυτοῦ γῆμαι, Vis me hanc dimittere (missam facere) uxorem, IX. 111.

m. Semel reperitur Accusativo personae (subintellecto certe) adjectus Genitivus rei: μετίεσαν (*subintellige* αὐτὸν) τῆς χρησμοσύνης, (*scil.* ἕνεκα,) Missum fecerunt hominem cum suâ vaticinandi operâ; *proprie*, quod ad operam ejus, tamquam vatis (*quam conducere voluerant*) adtinet, IX. 33. *f. N.*

Hinc in Passivo, Dimitti. οὐ γὰρ μετίετο (ἐμετίετο *cod. Med.*) ὁ Γύγης, Non dimittebatur, Non erat ei abeundi potestas, I. 12. *a.* ἐπεί τε μετείθη (*al.* ἐμετείθη), Postquam dimissus est, I. 114. *m. f.* μεμετιμένοι (*praet. perf. pro* μεθειμένοι) ὑπὸ Δαρείου, V. 108. *a.* (*coll.* 107. *f.*) VI. 1. *a.* μεμετιμένοι (*unus cod.* μεμετειμένοι) ἐκ τοῦ στρατοπέδου, VII. 229. *a.*

Item Fut. med. jonico more, Passivâ notione. εἶχε ἐλπίδας μετήσεσθαι ἐπὶ θάλασσαν, V. 35. *extr.* (*conf. Not. ad* V. 35, 5. *et* VI. 11, 13.)

2) Μετιέναι *cum Accus. Rei constructum, significat*

a) Omittere, Negligere, Seponere, *et similia.* τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετείς, I. 33. *extr.* μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, *Equi* Omittentes, Negligentes depasci *consueta* pascua, I. 78. *a.* μετιεῖσι, *nempe* τὸ βεβουλευμένον, Omittunt, Negligunt, Abjiciunt consilium quod ante placuerat, I. 123. *f.* τοὶ μετιέντι τὸν ἐπ᾽ Ἕλληνας στόλον, Omittenti tibi expeditionem adv. Græcos, Abjicienti consilium illius suscipiendae, VII. 16, 2. *a.* ἡ προτέρον γνώμη ἀποδεχθεῖσα μετείθη μοι, IV. 98. *a.* τὰ τόξα μετιέντες, Omissis, Sepositis arcubus et telis, *nempe, Gladiis et hastis nunc utentes*, IX. 62. *a. m.*

b) Deponere, Demittere. μετιέναι τὴν ἀρχήν, Deponere imperium, III. 143. *a.* Venator crocodilorum tergum porci μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν, Deponit, Dimittit in medium flumen, II. 70. *a. et paulo ante*, μετιέναι τὴν ἀρχήν, ibid. μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμάς, Submiserunt ei, (*sive* Deposuerunt coram illo) hastas suas, III. 128. *f. N.*

c) Emittere, Edere *Vocem:* Περσίδα γλῶσσαν μετείς, VI. 29. *extr.* (*conf.* Ἱέναι.) *Lacrymas:* μετιέναι πολλὰ τῶν δακρύων, IX. 16. *m. Germen vel Surculum*, ἡ πίτυς ἀποκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει, VI. 37. *f.*

d) Remittere, Condonare, *Debitum:* τὸν προσοφειλόμενον φόρον μετίει ὁ βασιλεύς, VI. 59. *extr. Peccata, Delicta:* Ἀθηναίοισι τὰς ἁμαρτάδας πάσας μετίημι, VIII. 140, 1. 2. *pro quo est*, ὁ βασιλεὺς ὑμῖν τὰς ἁμαρτ. ἀπιείς, ibid. 140, 2. *f.*

μετίει, *quod legitur* II. 70. *a.* VI. 37. *f. et* 59. *extr.* (*pro quo minus recte* μετιεῖ *expressum in ed. Schaef.*) *idem valet ac* μετίησι, *et est tertia persona praes. formatâ tamquam a prim. pers.* μετιέω, *per syncopen pro* μετιέει. *Vide Var. Lect. ad loca cit. et ad* I. 180. *a.*

Pro μετιέντες vero quod olim IX. 33. *f.* *legebatur, recte jam pridem* μετιόντες *restitutum est auctori.*

Μετιστάναι, *proprie* Transponere, Alio transferre, *inde generatim*, Mutare. μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα, I. 65. *f.* *Praet. activum, notione passivâ vel reciprocâ.* τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης, Feliciter conversâ fortunâ, I. 118. *b.* μετεστήκεε, Recepit se, Discessit, VIII. 81. *f.*

Medium, 1) *absolute positum.* μετισταμένους ἐκ τῆς τάξιος, Discedentes ex acie, Deserentes ordines, IX. 58. *a. m.* 2) *Cum Accusat.* A se removere, Submovere. μεταστησάμενος τοὺς ἄλλους, Remotis arbitris, I. 89. *a.* VIII. 101. *a. m.*

Μετίσχειν, *i. q.* μετέχειν, Participem esse. τοῦ φόνου μετίσχειν, V. 92, 3. *extr.*

Μέτοικος, ου, ὁ, Advena, Inquilinus. τὶς τῶν Κρητῶν ἢ μετοίκων, IV. 151. *m.*

Μετονομάζειν, Mutare nomen, Aliud nomen imponere. ἀντὶ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλῆος -- Τυρσηνούς, I. 94. *extr.* Qui prius Cranai, dein Cecropidæ adpellati sunt, *iidem postremo* Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν, VIII. 44. *f.*

[**Μέτοπις**, *olim tamquam una vox scribebatur in Vit. Hom. cap.* 19. *m. ubi nunc* μετ' ὄπις *Vide ibi Not. et infra vocab.* Ὄπις.]

Μετορμίζεσθαι, Portum *vel* Stationem navis mutare. σὲ προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην μετορμίζεσθαι, In aliam terram navigare, II. 115. *extr.* ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου μετωρμίζοντο ἐς τὴν Χαλκίδα, VII. 182. *f.*

Μετοχή, ἡ, Participatio. τούτους ἐξεκλήϊσαν τῆς (τοῦ ἱροῦ) μετοχῆς, I. 144. *a.*

Μέτοχος, Particeps. ἐγὼ τῆς συμφορῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι, Major pars hujus calamitatis ad me pertinet, III. 52. *m.*

Μετρέειν, Metiri. μεμετρήκασι τὴν χώρην ὀργυιῇσι, σταδίοισι *etc.* II. 6. *m.* οὕτω μοι μεμετρέαται, (*jon. pro* μεμέτρηνται) Ita a me dimensi sunt, IV. 86. *f.* *Conf.* Καταμετρέειν.

Μέτρον, ου, τὸ, Mensura. Φείδωνος, τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος Πελοποννησίοισι, Qui Peloponnesiis mensuras constituit, VI. 127. *m.* *N.* τῶν ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ταὐτὰ μέτρα τῇ Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσταται, Frugum, quas fert *illa terra*, eadem mensura est, (eadem ratio quod ad copiam et mensuram spectat) quæ in terrâ Babylonicâ obtinet, IV. 198. *b. N.*

Disceptatum est quaenam fuerit Herodoti sententia, quum Nilum cum Istro conferens, II. 33. *m.* de suâ (*ut ipse profitetur*) conjecturâ, *ait*, ὁ Νεῖλος τῷ Ἴστρῳ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμᾶται. *Alios ut taceam, gallicus Interpres verba ista ita accepit, quasi nil aliud dixisset Herodotus nisi* Videri sibi, Nilum ex eâdem mundi plagâ, quâ Ister, cursum suum auspicari. (*Le Nil part des mêmes points du monde que*

l'Ister; le Nil dans la partie occidentale de la Lybie, comme l'Ister dans la partie occidentale de l'Europe. Herodote de M. Larcher, T. II. p. 27. et p. 230.) At, ut ab hoc incipiam, μίτρον Mensuram aliquam *significat, de* Plagâ mundi *vero, aut de* Puncto coeli, *accipi nullo pacto potest. Deinde, si nihil aliud dicere voluisset Herodotus, nisi quod eum dicentem Larcherus facit, tota reliqua disputatio, quam et usque ad finem cap. 34. persequitur, nihil ad rem pertineret. Quid? quod id ipsum,* Nilum ab occidente versus orientem fluere, *jam in superioribus (cap. 31. medio) citra dubitationem adfirmavit, non tamquam suam conjecturam proposuit. Equidem, quum graeca Herodoti latine reddere conarer,* ἴσα *ista* μίτρα *ita acceperam quasi his verbis* Paria fore per totum utriusque fluminis cursum intervalla *significarentur; ut Herodoti haec fuerit sententia,* Nili cursum, priusquam ex Libya in Ægyptum incidat, parallelam (*quam vulgo dicimus*) directionem cum Istri cursu servare. *Jam, fuisse quidem hanc Herodoto sententiam, ex totâ ejus disputatione satis intelligitur: sed disputationem istam iterum iterumque perlegens, et praescripta verba cum per se expendens, tum conferens cum extremis verbis capitis 34. plane intellexi, verbis istis aliud et amplius quidpiam significari, esseque illorum sententiam eam, quam perspicue Valcken Adnot. ad cap. 34. expl scilicet,* Conjectasse Herod parem esse mensuram longitudinem cursus Nili a suis fontibus usque a locum ubi in *Ægyptu* cidit) atque cursus Istri inde fonte usque ad quibus in Euxinum P sese exonerat. *Eamden tentiam, paulo quidem rius, exprimere voluisse his latinis verbis videtu* lus pari tractu atque Ister

Μετωπηδὸν, *adverb.* Con aequatâ fronte. τὰς πρώρ νεῶν) ἐς γῆν τρέψαντες μετωπηδὸν, VII. 100. *f.*

Μέτωπον, τὸ, Frons, Super Latus *quodlibet pyra* τῆς πυραμίδος μέτωπον ἑκ *(quod alibi* κῶλον*)* II. 1

Μέχρι, (*absque* ς *in fine, ubi sequitur vox a vocali piens; rarius* Μέχρις, *ubi jecta in fine consona no librariorum consuetudini arbritrio deberi videtur; Var. Lect. et Not. ad* I. 11.) Usque ad, Donec, Q Quamdiu. *Praepositio Genitivum, significansque minum aliquem sive Loci, Numeri, sive Temporis sertim, ita quidem ut, scue, modo inclusus int tur ille terminus, modo e sus.* μέχρι τοῦ γούνατος, II. μέχρι τούτου *vel* τούτων, Usq id tempus, I. 4. *a.* ἐμεῦ, Ad meam usque ae V. 114. *f. et alibi. Item, posito articulo,* τὸ μέχρι

III. 10. *f.* μέχρι τῆς ἐκείνου ζοῆς, Per totam ejus vitam, Quoad (Quamdiu) in vitâ futurus esset, III. 160. *f.*

Praesertim frequentatur formula Μέχρι οὗ, ὅτου *vel* ὅσου. *Sic, ut* εἶχον μέχρι ὅσου (*al.* μέχρι οὗ) κάρτα ἐδέοντο αὐτέων, Cesserunt necessitati, quamdiu admodum indiguerant illis, VIII. 3. *m. f. Sed plerumque Genitivus ille* οὗ *aut* ὅτου *ita adjicitur, ut videri possit prorsus abundare.* μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς, II. 173. *a. cum Var. Lect. et Not.* μέχρις οὗ (*sive rectius,* μέχρι οὗ) ὀκτὼ πύργων, I. 181. *m.* μέχρι οὗ τροπέων τῶν θερινέων, II. 19. *m. f.* μέχρις (*aut* μέχρι) οὗ ἀγορῆς διαλύσιος, III. 104. *m.* Cujus ἀνακολουθίας *rationem perspecte Hermannus in Not.* 251. *ad Viger. ita explicavit, ut qui v. gr. dicit* μέχρι οὗ ὀκτὼ πύργων, *intelligatur initio dicere voluisse* μέχρι οὗ ὀκτὼ πύργοι εἰσὶ, *deinde vero mutatâ oratione, pro ultimis verbis, dixerit* ὀκτὼ πύργων, *nempe tamquam, quod copiosius dicere voluerat, nunc brevius expressurus.*

Μή, *particula negativa,* 1) *Interdum cum* οὐ *jungitur, aliâs huic praeposita, aliâs postposita; ita quidem, ut junctae duae particulae, sive per se, sive per ellipticam aliquam rationem, vim habeant simplicis negationis. Negat, cum aliquâ quidem dubitationis significatione, qui apud Nostrum* V. 79. *extr. ait,* ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ χρηστήριον: *quod idem valet ac si dixisset,* ἀλλὰ ὁρᾶτε μᾶλλον μὴ οὐ *etc.* Sed videte potius, ne hoc non sit sententia oraculi; *id est,* Sed videtur haec non esse *etc. Negat etiam scriptor noster, et quidem districte negat ubi ait* οὐ γὰρ μὴ ἀπώσηται, I. 199. *f. quod simpliciter valet,* Nec enim repudiabit; *possis autem, si subtilius spectes, subintelligere:* οὐ γὰρ δέος ἐστὶ μὴ ἀπώσηται: *neque necesse videtur ut cum viris doctis* ἀπώσεται *corrigas, quandoquidem simillimum est illud Sophocleum,* οὐ γάρ σε μὴ γνῶσι, (*Electr. vs.* 42. *sq.*) *non* γνώσονται, *et istud Demosthenis,* ἔστι τοῦτο δέος - - μὴ παρασπάσηταί τι, *Olynth. I. p.* 10. *ed. Reisk. Alibi obvia quidem sententia est, sed ellipseos ratio ex pervulgato sermonis usu fere obliterata, veluti in hisce:* φύκων δίκαιον εἶναι ἱστάναι - - μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενον τοῖσι ἔργοισι, II. 110. *f.* ἀνάγκη δὲ οὐκ ἐξαλείφεσθαι ἔφασαν, μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, VI. 106. *extr.* οὔτε σφέας κατέχειν δυνήσεσθαι, ὥστε οὐ μὴ (*alii,* ὥστε μὴ οὐ) διασκεδασθῆναι τὴν στρατιήν, VIII. 56. *f. Conf.* Μηχανή, *num.* 2.

2) μή τι γε *aut* μή τοι γε *quo sensu Herodotus dixerit* IV. 76. *a. ubi vulgo legitur,* μή τι γε ὧν ἀλλήλων *etc. haud satis exploratum videtur. Adi ibi Var. Lect. et Not. Quod vero* II. 16. *m. praeeuntibus codd. nonnullis a nobis editum*

est, εἰ μή τι γέ ἐστι τῆς Ἀσίης, id cum usu alioqui pervulgato particulae μή τι γε nihil commune habet; sed aut adjectum pronomen τι vim quamdam majorem addit orationi, aut simpliciter μέρος τι erit intelligendum, aut aliorum librorum scriptura μή τι γε Herodoto fuerit restituenda, nempe ut legas μή τι γε ἄλλων, collato simili loco, II. 91. a.

3) μή particula, ante vocab. Μηλιεύς, temere in editt. nonnullis omissa erat VII. 214. f. ubi οὐ maluisses. Sed alibi pariter μή ponit Herodotus ubi alii scriptores graeci οὐ posituri erant. Vide Not. ad Loc. cit.

Μηδαμᾶ (sive Μηδαμᾶ, ut est constanter in aliis nonnullis codd.) i. q. μηδαμῶς, Nequaquam, Omnino non. πρῆγμα, τό ἄν τοι προσθέω, μηδαμᾶ παραχρήσῃ, I. 108. m. ubi μηδαμῶς praeferunt alii. ἄλλων μηδαμᾶ μηδαμῶν ἀνθρώπων, Et nullorum (vel, Nec ullorum) omnino aliorum, II. 91. a.

Ut οὐδαμᾶ, sic et μηδαμᾶ vel μηδαμᾶ, subinde potest etiam reddi Numquam. μὴ γενέσθαι μηδαμᾶ μέζονας ἀνθρώπους τῶν νῦν, I. 68. a. εἶδον ὄψιν, τὴν μηδαμᾶ ὄφελον ἰδεῖν, Vidi visum quod utinam numquam (sive, nequaquam) vidissem, III. 65. a. μηδαμᾶ μηδὲν παθεῖν, Nihil umquam pati, VII. 50, 1. ubi paulo ante, ποιήσειας ἂν οὐδαμᾶ οὐδέν. Conf. Οὐδαμᾶ vel Οὐδαμά.

Μηδαμοί, Nulli. I. 143. f. 144. a. II. 91. m. IV. 136. extr.

Μηδαμῶς, Nequaquam, m. et Var. Lect. I. 1

Μηδέ, Neque. Pro μηδὲ δέ, est μηδὲ - - μήτε, m. μηδὲ αὐτῷ ἐκείνῳ. τι ἄλλων μηδένα: ubi pro μηδὲ codd. nonn exhibent.

Μηδίς, Foeminin. μηδικὴ ctius Μηδικία, vide O Var. Lect. I. 136, 10

Μηδέν, Nihil, Nihilum. δὲν ἀποβλέπειν, Pro nil bere. ἡ ἡμετέρη εὐδαιμ ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδέν, a. χωρέειν κακὴν τι καὶ τοι ἀξίων, VI. 137. a. m. δὲν, Homo nihili, vilis chus intelligitur VIII. 1 ὅτι με ἀντ' ἀνδρὸς ἐποίη μηδὲν εἶναι. Vide ibi No

Μηδίζειν, Cum Medis (sentire, Medorum p favere, IV. 144. f. VI VIII. 30. f. IX. 17. a.

Μηδισμός, ὁ, i. q. τὸ μ Medorum studium, I tio in partes Medoru τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς οἱ τι IV. 165. extr. ἐς τὸν μ ὀνειδίζων, VIII. 92. f 88. a.

Μῆδος, Medus, Persa. Si vulgo Persarum rex ὁ βασιλεὺς ὁ Μήδων vocatu 197. a.

Μῆκος, εος, τό, Longi IV. 42. m. 195. a. et Temere vero μῆκος olim IV. 151. a. pro μῆχος.

Μή κοτε, (jon. pro μήποτε) extr. et alibi.

Μηκύνειν τὸν λόγον, Long

instituere sermonem *sive* narrationem, II. 35. *a.*

Μήκων, ωνος, ἡ, Papaver; II. 92. *a. m.* *N.*

Μήλειος, *sive* Μήλιος, η, ον, (*Adjectiv. a subst.* τὸ μῆλον, Ovis,) Ovillus. τράπεζαι ἐπιπλέαι μηλείων (*al.* μηλίων) κρεῶν, I. 119. *m.* — *Sed* Μηλιεὺς κόλπος, Maliacus sinus, IV. 33. *a. Et* Μηλὶς (γῆ), Maliaca terra, VII. 198. *a.* VIII. 31. *m.*

Μῆλον, τὸ, Ovis. *Erravit Scholiast. Venet. ad Iliad.* δ'. 476. *scribens*, Herodotum Μῆλα *dixisse* πάντα τὰ τετράποδα. πρόβατον, *non* μῆλον, *Nostro dicitur* Pecudum omne genus.

Μῆλον, τὸ, Malum, Pomum. μέγαθος κατὰ μῆλον, II. 92. *m. Hastatorum quoddam genus in Xerxis exercitu in inferiore extremitate hastarum* μῆλα *nempe* χρύσεα, Mala aurea *habebant*, VII. 41. *f.* (*conf.* Σαυρωτήρ.) μῆλον ἐπὶ σκήπτρῳ, I. 195. *f.*

Μὴν *particula, pro quâ in formulis jurandi* μὲν *usurpant Jones: vide in* Μέν. *Etiam pro* γε μὴν, *quod olim vulgabatur,* γε μὲν *dedere probati libri.* πείθεσθαί γε μὲν ὦν, VII. 152. *m.* οἵ γε μὲν ἄλλοι, VII. 234. *f.*

Μὴν, ὁ, Mensis. (*conf.* Μείς.) *Genit.* ἱσταμένου τοῦ μηνός, VI. 106. *f.* μηνὸς τοῦ αὐτοῦ, Eodem mense, IX. 101. *m. Plur.* μῆνες ἐμβόλιμοι, I. 32. *a. m. Dativ. pl.* ἐν πολλοῖσι μήνεσι, IV. 43. *m. ubi olim quidem* μησὶ *edd. Sic*, ἐν τρισὶ ἑτέροισι μήνεσι, VIII. 51. *a. ne ibi quidem absque varietate scripturae.*

Μηνίειν, Irasci, Succensere. μηνίειν μεγάλως Ἀριστοδήμῳ, VII. 229. *extr.* Ἀθηναῖοι ὑμῖν μηνίουσι, IX. 7. *f. Subinde simul significat* Iram suam alteri declarare, Expostulare cum altero, Exprobrare alteri male factum. *Sic* πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐμήνιον τοῖσι Ἐπιδαυρίοισι, V. 84. *a.*

Μῆνις, ιος, ἡ, Ira altâ mente reposita. τοῖσι μῆνις κατέσκηψε Ταλθυβίου, VII. 134. *a.* θεῖον ἐγένετο τὸ πρῆγμα ἐκ τῆς μήνιος, VII. 137. *m. f.*

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, Lunatus, Lunae crescentis cornua referens. διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν, ἄγοντα μηνοειδέα, I. 75. *m. f.* οἱ δὲ βάρβαροι μηνοειδὲς ποιήσαντες (*intellige* τάγμα μηνοειδὲς) τῶν νεῶν, VIII. 16. *a.*

Μηρὸς, οῦ, ὁ, *Herodoto non solum est* Femur proprie dictum, *ut* VI. 75. *m. f. sed et* quaelibet pars cruris cameli inter duos articulos comprehensa. κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, III. 103. *N.*

Μήτρη, ης, ἡ, Uterus. ὁ σκύμνος ἐν τῇ μήτρῃ ἐών, III. 108. *f. sed mox* ibid. *in Plurali*, ἀμύσσει τὰς μήτρας, *et paulo superius*, τὸ δὲ (τέκνον) ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, *et* συνεκβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μήτρας.

Μητρόθεν, *adverb.*, A matre. καταλέξει ἑωυτὸν μητρόθεν, I. 173. *f.*

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, Avus maternus, III. 51. *a.* ἔχων τὸ οὔ-

νομαι ἀπὸ τοῦ μητροπάτορος, VI. 131. *a.*

Μητρόπολις, ιος, ἡ, Mater aliarum civitatum vel coloniarum. Sic Athenae *dicuntur* μητρόπολις Jonicarum omnium civitatum, VII. 51. *m. Item* Doris regio, *inter Thessaliam et Phocidem interjecta dicitur* μητρόπολις Δωριέων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, VIII. 31.

Μητρυιή, ῆς, ἡ, Noverca. εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ μητρυιὴ τῇ Φρονίμῃ, IV. 154. *a.*

Μήτρως, ωος, ὁ, Avunculus maternus. ἐκδιδοῖ τὸν ἑωυτοῦ μήτρωα, IV. 80. *f.*

Μηχανᾶσθαι, Moliri, *et similia.* τὸ πᾶν μηχανήσεσθαι ἐπ' Αἰγινήτῃσι, VI. 88. *a.* τὰ ἔχθιστα ἐς αὐτὸν πάντα ἐμηχανᾶτο, VI. 121. *extr.* λαγὸν μηχανησάμενος, Leporem callide instruxit, I. 123. *f.* οἷα ἐμηχανῶ τότε, Quae tu tunc molitus es, VIII. 106. *m. f.* ἡμεῖς αὐτοὶ τινα σωτηρίην μηχανώμεθα, VII. 172. *extr.* πρὸς ταῦτα τάδε ἐμηχανέοντο, VIII. 7. *a.* (*conf.* Ἀντιμηχ.) ὡς ἀπόστασιν μηχανῴατο (*jon. pro* μηχανοῖντο *ex* μηχανέοιντο, *et hoc* μηχανῷντο *ex* μηχανάοιντο,) VI. 46. *a.*

Μηχανή, ῆς, ἡ, 1) Ars, Artificium, Ratio et via efficiendi aliquid. ἤτοι κλήρῳ, - - ἢ ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ, III. 83. *m.* εἴ τίς ἐστι μηχανή, ἴθι καὶ πειρῶ *etc.* VIII. 57. *m.* μηδεμίῃ μηχανῇ, Nullo pacto, Nequaquam. συμβουλεύω τοι, μηδεμίῃ μηχανῇ ἄγειν τούτους ἐπὶ τοὺς πατέρας, VII. 51. *m. Herodoteum non videtur esse* *quod legitur in Vit. Hom.* 10. ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὴν μηχανὴν ἔχων.

2) *Notandae locutiones* *jusmodi, familiares* οὐδεμίην εἶναι μηχανὴν τῷ αὐτῷ προσθήσονται, Fie lo pacto posse quin 160. *f.* ἐστι τις οὐδεμίη νὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι κα II. 181. *m.* οὐκ ἔστι μ οὐδεμίη τὸ μὴ κεῖνον ἐπιβο ἐμοί, Fieri non potest ille mihi insidietur, prorsus dubitationi locu I. 209. *f.* οὐδεμίην μηχανήν, εἶναι μὴ οὐ σφι ἐκεῖνον ὑπο τι, III. 51. *a. Quibus in loc nibus vera esse scriptura tur* οὐδενία *et* οὐδεμίαν, *offerunt probati nonnulli ces. Vide infra in* Οὐδείς.

Μῆχος, τό, *idem fere ac* μη *praesertim vero dicitur* κακοῦ, Artificium contra lum, Remedium mali. γὰρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος 181. *m.* ἐπεί τι κακοῦ οὐ σφι μῆχος, IV. 151. *a.*

Μία, *vide in* Εἷς.

Μιαιφόνος, ὁ, ἡ, Sanguina Crudelis: *Compar.* Κυ μιαιφονώτερος, V. 92, ἀδικώτερον οὐδέν ἐστι, οὐδ μιαιφονώτερον, V. 92, 1. *a.*

[Μιγνύειν *vel* Μιγνύναι. *Hanc bi formam non usurpat ster; sed* Μίσγειν *dicit.*]

Μιλτηλιφής, έος, ὁ, ἡ, Rubr ctus. νέες μιλτηλιφέες, III.

Μίλτος, ου, ἡ, Minium, brica, Rubrum. τὸ σῶμ ονται μίλτῳ, IV. 191. *a.* 68. *m.*

Μιλτοῦν, Rubro tingere. μιλτοῦνται πάντες οὗτοι, IV. 194.

Μιμεῖσθαι, *verbum Med.*, Imitari. *Partic. Pass.* μεμιμημένος, Ad similitudinem expressus, II. 78. *a.* 86. *a.*

Μιμνήσκειν, *vide* Ἀναμιμν. *et* Ἐπιμιμν. *et conf.* Μνᾶσθαι.

Μιν, *Accusativus pronominis, jonice positus*, 1) *pro* αὐτὸν, Illum. ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα, I. 10. *m. Sic* I. 12. *m.* 13. *m.* 24. *m. et frequenter alibi: Sic item junguntur subinde* μὲν μιν, *pro* μὲν αὐτὸν, *ut* I. 183. *m. f.* II. 73. *a. Semel* μιν *in* μὲν *mutandum censui*, IV. 81. *f. ubi erat*, βουλόμενον εἰδέναι --- κελεύειν μιν πάντας Σκύθας *etc. At teneri ibi fortasse debuerat* μιν, *quod communi consensu ibi dederant libri omnes. Similiter enim et alibi pronomen personale tertiae personae pleonastice adpositum in Musis reperitur; veluti*, τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε, II. 175. *a.* ἀπικομένῃ δὲ τῇ μητρὶ ἐσθεὶς ἐς τὰς χεῖράς οἱ τῶν σπλάγχνων, VI. 68. *a. conf. Not. ad* I. 86, 28 *sq.*

2) μιν *pro* ἑαυτόν, Se. ἱκέτευε μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν, I. 11. *m.* αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, I. 24. *a. m.* 45. *a. Ubi Themistocles apud Nostrum* VII. 143. *a. ait*, οὐκ ἂν οὕτω μιν δοκέειν ἠπίως χρησθῆναι, *in latinâ versione pronomen* μιν *cum Valla ad* Apollinem *retuli; quod, quamquam ad sententiae quidem summam nihil refert, nollem factum.* μιν *ibi ad* δοκέειν *pertinet, et verbum* κεχρῆσθαι *passivâ notione, non activâ, erat accipiendum: Sese existimare, ait Themistocles*, non futurum fuisse ut tam mite oraculum redderetur. *Videri poterat* μιν *etiam pro dativo* ἑαυτῷ *positum, ubi Croesum dicentem facit Herodotus*, I. 86. *m.* ὡς δὲ ἄρα μιν προστῆναι (*sive rectius*, προςστῆναι) τοῦτο, Hoc igitur quum animo suo (*inquit*) obversaretur. *Scilicet* προςστῆναι *aliâs quidem cum dativo casu construitur; sed nihil impedit quo minus, in istâ potissimum notione quae hujus est loci, etiam cum Accusativo idem construi potuerit, quemadmodum eâdem notione perinde* τοῦτο ἐπῆλθέ μοι *et* ἐπῆλθέ με *dici potuit. Conf.* Ἐπέρχεσθαι.

3) μιν *pro* αὐτήν. ὥστε μὴ μαθεῖν μιν ὀφθεῖσαν ὑπὸ σοῦ, I. 9. *a.* οἵ μιν (τὴν μητέρα) ἐτίμησαν, I. 31. *f.* οἵ περ μιν (τὴν γέφυραν) ἔζευξαν, IV. 97. *m.*

Μίνως, Minos, *nomen proprium. Accusat.* Μίνων, Μίνω, Μίνωα, *quia et* Μίνεω, *in diversa abeuntibus tum edd. tum msstis* VII. 170. *a. et* 171. *a. cum Var. Lect. et Not. ad cap.* 170.

Μῖξις, ιος, ἡ, Concubitus. μῖξις τούτων ἐμφανής ἐστι, III. 101. *a.* I. 203. *f.* ἐπίκοινον τῶν γυναικέων τὴν μῖξιν ποιεῦνται, IV. 172. *m. Conf.* Ἐπίκοινος.

Μιξοπάρθενος ἔχιδνα, Partim virgo, partim serpens, IV. 9. *a.*

Μίσγειν, *idem quod aliâs* μιγνύναι, Miscere. *In Passivo prae-*

sertim de Congressu venereo, *de* Coitu, *usurpatur.* μίσγεσθαι γυναικὶ, II. 64. *m. et mox,* μίσγονται ἐν ἱροῖσι, Coëunt in locis sacris, *ibid.* μισγόμενόν τινα νεκρῷ γυναικός, II. 89. *b.* γυναικὶ τράγος ἐμίσγετο, II. 46. *f. Adde* I. 198. *a.* III. 118. *m. et f. et cet. Etiam* Mulier *dicitur* μιχθῆναι ἀνδρί, II. 199. *a.* ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ, I. 5. *a.*

Compositum συμμίσγεσθαι *latiorem usum habet, et generatim* Miscere quolibet modo, Congredi colloquendi causâ, Convenire aliquem, *significat.*

Μισθὸς, οῦ, ὁ, Merces. ἐθήτευον ἐπὶ μισθῷ, VIII. 137. *a.* Salarium *aruspicis*, IX. 33. *m. et f.*

Μισθοῦν, Locare, Elocare *aedificium exstruendum.* Ἀμφικτυόνων μισθωσάντων τὸν νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι, II. 180. *a. In Medio,* Conducere (*sibi*) operam alicujus. ὥς μιν οἱ Ἀργεῖοι ἐμισθοῦντο, IX. 34. *a.* μισθώσασθαι πλοῖον, Pactâ mercede conducere navigium, I. 24. *a. Passiv.* μεμισθωμένος οὐκ ὀλίγου, Haud exiguâ mercede conductus, IX. 37. *f.*

Μίσθωμα, τὸ, Pretium de quo pro conficiendo opere conventum est, II. 180. *m.*

Μισοτύραννος, ὁ, Tyrannorum inimicus, VI. 121. *a.* 123. *a.*

Μιστύλλειν, *vide* Διαμιστύλλειν.

Μίτρα, ης, ἡ, Persicum nomen Veneris, I. 131. *extr. cum Not.*

Μίτρα, ης, ἡ. Fascia, [illegible] Capitis tegumentum Ba[illegible] niorum et Assyriorum [illegible] τὰς κεφαλὰς μίτρῃσι ἀνα[illegible] I. 195. *m.*

Μιτρηφόρος, ου, ὁ, Mitra[illegible] stans, VII. 62. *b.*

Μνᾶσθαι, Ambire. *Hinc* μ[illegible] νος ἀρχὴν, I. 96. *f.* [illegible] συνοίκεε οὐκ αὐτήν μιν [illegible] νον, ἀλλὰ τὴν Μασσαγετ[illegible] σιληίην, I. 205. *m.*

Μνᾶσθαι, (*sive* Μνέεσθαι, *derivabatur* ἀναμνέεσθαι, *olim legebatur* I. 173. [illegible] cordari, Meminisse. *Praet* μέμνημαι, Memor sum; *Plusquamperf.* ἐμεμνέατο *pro* ἐμέμνηντο) Recordati *vel* Recordabantur, II. [illegible] *a. Particip.* μεμνημένος τὸ[illegible] λεν, VII. 18. *m.* τῶν ἐν[illegible] μεμνημένος ἐπιλανθάνετο [illegible] ἑκὼν ἐπιλανθάνετο,) III. [illegible] *b.* (*conf.* Ἐπιλανθ. *et* Ἐπι[illegible] σθαι.) *Imperat.* μέμνεο, μέμνησο, *quasi a Praet.* μ[illegible] μαι, *novum verbum* Μέμ[illegible] *fuisset formatum.* ὦ δέσ[illegible] μέμνεο τῶν Ἀθηναίων, V. *extr.* ὡς ἐμὲ εὖ μεμνῆσθαι [illegible] 125. *f. Aor. pr.* τούτου μ[illegible] μνησθῇς, Hujus nullam plius fac mentionem, 159. *f.* παιδὸς πέρι μὴ μν[illegible] τε ἔτι, II. 36. *f.* τὰς δυ[illegible] ὁδῶν οὐκ ἀξιῶ μνησθῆναι, II *a. Fut.* μεμνήσεσθε τῶν λόγων, VIII. 62. *extr.*

Μνέα, ης, ἡ, (*i. q. comm.*) Libra, Mina. εἴκοσι μνέας, 180. *extr.*

Μνῆμα, τὸ, Monumentum, 228. *m. in Epigr.*

Μνήμη, ἡ, Memoria, Mentio. τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστί, I. 14. *a.* VI. 122. *a.* τοῦ καὶ ὀλίγον τι πρότερον μνήμην εἶχον, Cujus paulo ante feci mentionem, IV. 81. *a. et* 79. *a. Sic* μνήμην ποιεῖσθαί τινος, I. 15. *a.* V. 74. *f.* VI. 55. *extr.* μνήμην ἐπασκέειν, Memoriam rerum gestarum excolere, II. 77. *a. N.*

Μνημήϊον, τὸ, (*comm.* μνημεῖον) Monumentum. μνημήϊον ἑωυτῆς καταλιπέσθαι, II. 135. *m.*

Μνημονεύειν, Recordari. μνημονεύων τὰ ἔπεα, I. 36. *m. f.*

Μνημόσυνον, τὸ, Monumentum. *Proprie est Neutrum Adjectivi* Μνημόσυνος, ὁ, ἡ, Ad conservandam et posteris tradendam memoriam (*rei aut hominis alicujus*) comparatus. *Itaque non solum in Sing. dicitur,* τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφοὺς μνημόσυνον ἑωυτῆς, II. 135. *m.* μνημόσυνον ἑωυτοῦ λιπέσθαι, IV. 166. *a. sed, quemadmodum in aliis Adjectivis frequenter Pluralem pro Singulari ponit Noster, sic etiam plurali numero* μνημόσυνα *dicit ubi non nisi* Unum monumentum *intelligitur. Sic,* καί σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι, II. 148. *a. ubi de uno agitur Labyrintho.* μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, VI. 109. *a. m. ubi iterum nonnisi una res intelligitur, quare ibi alii* μνημόσυνον *praeferunt.* μνημόσυνά τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι θέλω, IX. 16. *a. m. Quando* II. 136. *f. ait* μνημόσυνον πυραμίδα λιπέσθαι, *possis* μνημόσυνον *tamquam Adjectivum accipere,* Pyramidem quae ipsius memoriam ad posteros propagaret; *possis vero perinde etiam duo Substantiva per Adpositionem, quam vocant Grammatici, juncta intelligere. Similiter,* ταῦτα τὰ ἔπεά φασι αὐτὸν λιπέσθαι μνημόσυνα, VII. 226. *extr.*

Μνησικακέειν, Acceptae injuriae memorem esse. οὐ μνησικακέομεν, VIII. 29. *f.*

Μνῆστις, ἡ, Recordatio. οὕτω δὴ Γέλωνος μνῆστις γέγονε, *nempe* ὑμῖν, Ita nimirum recordatio vos subiit Gelonis, VII. 158. *m.*

Μόγις, (*jon. i. q.* μόλις) Vix, Ægre. μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθείς, I. 116. *a.*

Μοῖρα, *G.* μοίρης, *D.* μοίρῃ, *Acc.* μοῖραν, *pro quo frequentius quidem* μοίρην *praeferunt edd.*

I. *Ad formationem vocabuli quod spectat, Nominativum* μοῖρα (*non* μοίρη) *agnoscunt veteres libri omnes* I. 146. *et* VII. 157. *recte, quoniam* α *breve in* η *non mutant Jones. Unus Schaef. eumque secutus Borh. priore in loco, contra librorum praescriptum,* μοίρη *ediderunt, sed posteriori in loco hi quoque librorum scripturam intemeratum reliquerunt. In Accusat. scripturam* μοῖραν *communi consensu tenent* IV. 145. *f. edd. et mssti omnes. Alibi subinde* μοίραν *pravo accentu, frequentius vero* μοίρην *edebatur, sed vix est dubitandi locus, quin haec scriptura male sedulae diligentiae debeatur partim li-*

brariorum, *partim Editorum*, *formas quaslibet*, *quae ipsis jonicae esse videbantur*, *obtrudere Herodoto satagentium*; *qui quum viderent in Genit.* μοίρης, *in Dat.* μοίρῃ *ab hoc Scriptore usurpari*, *etiam Accusativum* μοίρην *formandum putarunt. Quare alteram formam*, μοῖραν, *utpote unice veram*, *ubique restitutam velim auctori. Eamdemque etiam ubique fere servatam in codd. nonnullis*, *quos in Var. Lect. indicavi*, *vidimus: nam*, *quod passim in his codd.* μοίραν *penultimâ acutâ scribitur*, *id quidem vitiosum est*, *et hactenus recte Wess. ad* I. 75. *a. monuit* „scripturam hanc Jonum non esse:“ *at nimirum ne aliorum quidem Graecorum est*, *sed* μοῖραν *penultimâ circumflexâ scribi debebat. Quod si in communi linguâ vera esset Accusativi forma* μοίραν, *ultimâ productâ*, *tum quidem Herodotus suo idiomate* μοίρην *dicturus fuisset.* (*Obiter hic monere liceat*, *quod in Var. Lect.* I. 73, 3. *scripsi* „μοίραν *Vind. et Arch.*“ *pro eo scribere me debuisse* „μοίραν *Med. et Arch.*“ *tum notandum*, *quod ibidem* μοῖραν *recte scribitur in codd. F. Pa. Pc. non* μοίραν, *ut ex Med. citat Wess. Denique in Var. Lect. ad* V. 69, 6 *sq. monere debueram*, *codicem F. ibi non* μοίρην *dare cum editis*, *sed* μοίραν *sicut* V. 57, 6.) *Caeterum eodem modo*, *ut Noster*, *sic et Homerus nominativum* μοῖρα, *Acc.* μοῖραν, *et dativum* μοίρῃ *usurpaverat.*

II. *Significat autem* Μοῖρα *apud Nostrum*

1. Partem *vel* Portionem quamcumque; *sigillatim vero* Terræ portionem, Terræ tractum qui est in Ditione et potestate alicujus. οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα, Pars non minima, I. 146. *a.* 204. *a.* VII. 187. *m.* μοῖραν τιμέων μετέχοντες, IV. 145. *f.* δυώδεκα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν, II. 147. *m.* (*conf.* Δάσιος.) προσκτήσασθαι (γῆν) πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν (*vulgo* μοίραν, *hic et alibi*) βουλόμενος, I. 73. *a.* ἐστρατεύετο ἐς τὴν Περσέων μοῖραν, In ditionem, in fines Persarum, I. 75. *a.* τῆς χώρης ταύτης ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοῖραν, V. 57. πλὴν μοίρης τῆς Ἀραβίων, VII. 91. *a.* τῆς Ἑλλοπίης μοίρης, γῆς δὲ τῆς Ἱστιαιήτιδος, τὰς κώμας, VIII. 23. *f.* *Similiter* I. 82. *a.* 106. *f.* IX. 65. *a.*

2. *Etiam*, *quas latine* Partes *dicimus* quibus aliquis favet, *singulari numero* μοῖραν *dicit Herodotus.* τὸν Ἀθηναίων δῆμον πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν προσεθήκατο, V. 69. *m. N.*

3. ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ ἄγειν τινά, Nullo magno loco habere, Neutiquam magni æstimare aliquem, II. 172. *a.*

4. Μοῖρα, Fatum. σεωυτοῦ μοίρῃ περιέεις, I. 121. *a.* ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ, III. 142. *m. et* IV. 164. *extr. ubi veram scripturam servavit cod. F. Etiam in Plurali*, Μοῖραι, Fata. οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας, I. 91. *a. ubi eadem*

quae hic μοῖραι dicun-
lo post ἡ πεπρωμένη
r.

, ου, Ex adulterio na-
7. *f*. ubi μοιχίδια intelli-
cinora ab eo admissa
dulterio natus est.

, Plumbum. νόμισμα
λύβδου, (*al.* μολίβδου)
5. *N*.

ἡ, *i. q.* τὸ μένειν,
aliquâ regione, Non
94. *m. f.*
: vocabuli formâ nus-
itur Herodotus; sed
· Μοῦνος dicit. Quare
probabilis proclivisque,
imâ specie videri po-
njectura erat Valcken-
ei in μόνοι mutantis
t. Vide supra in Μὲν,
Nihilo vero magis
um videri debet quod
om. cap. 37. *m. f.* le-
νώτατον τῶν Ἑλλήνων
ὶν ἔθνος.]

, Solitarius homo, *Vit.*
a. N.]

, diminutivum voca-
, sed idem significans
vel μέρος, Pars. τρία
ς γῆν πᾶσαν, II. 16.
onstructioni consenta-
quod cum Dividen-
omittitur ἐς praeposi-
r. verbum Δάζειν.) μό-
pe τῆς διώρυχος, ἴσον
ἐπέβαλλε, VII. 23.

ὁ, Fatum, Mors,
ortis, praesertim vio-
ῳ μόρῳ τὸν παῖδα κατέ-
I. 117. *a. N.* τοιούτῳ
ήσατο ὁ παῖς, I. 117.

extr. ἀνοσίῳ μόρῳ τετελεύτηκε ὑπὸ τῶν οἰκηιοτάτων, III. 65. *m.* τούτῳ τῷ μόρῳ διεφθάρησαν, V. 21. *a.* pro quo est, in eamdem fere sententiam, τρόπῳ τοιούτῳ ἐτελεύτησε, V. 48. *a.* ἐμηχανήσατο Φρίξῳ μόρον, VII. 197. *a.* διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ, IX. 17. *f.*

Μόρσιμος, ὁ, ἡ, Fatalis, Fato destinatus. ἐδόκεέ μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἁλίσκεσθαι, III. 154. *a.*

Μόσχος, ου, ὁ, *non modo* Vitulus junior, *sed et* Bos paulo adultior, *modo nondum aratro aptus. Sic de Apide*, ὁ μόσχος οὗτος ὁ Ἆπις καλεόμενος, III. 28. *f.*

Μουναρχέειν, Solum regnare. ἐμουνάρχησε χρόνον οὐκ ὀλίγον, V. 46. *f.* ἐπὶ τούτου μουναρχέοντος, V. 61. *a.*

Μουναρχίη, ἡ, Unius imperium. κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίη, III. 80. *a. m.* ὀλιγαρχίη ἀπέβη ἐς μουναρχίην, III. 82. *m.* ἡ μουναρχίη κράτιστον, III. 82. *f.* ἀναλαμβάνει τὴν μουναρχίην Ἱπποκράτης, VII. 154. *a.*

Μούναρχος, ὁ, Solus imperans, III. 80. *et* 82. *saepius. Tum* V. 46. *m. ubi idem atque* τύραννος. *Sic et* ὁ τῶν Ἀγρααγαντίνων μούναρχος, VII. 165. *a.* τὸν μούναρχον τῶν Ζαγκλαίων, VI. 23. *m.*

Μουνογενὴς παῖς, Unigenitus, Unicus filius, VII. 221. *extr.*

Μουνόκωλον οἴκημα, Ædificium *sive* Habitaculum cujus unum solum Latus (*scil.* anterius) conspicitur; *nempe, quoniam aedificia sunt utrinque contigua, a posticâ vero parte est murus*

urbis, I. 179. *m.* *N.* *Conf.* Κῶλον.

Μουνόλιθος, ὁ, ἡ, Ex unico saxo confectus. οἴκημα μουνόλιθον *et* στέγη μουνόλιθος, II. 175. *m.* *Conf.* *Not.* *ad* II. 155. *f.* *ubi* νηὸς ἐξ ἑνὸς λίθου πεποιημένος.

Μουνομαχέειν, Singulari pugnâ dimicare. *Cum dat.* δοκέει οὐκ ἂν μουνομαχέειν, VII. 104. *m.* τοῦτό οἱ μουνομαχῆσαι, IX. 26. *m.* *Paulo diversâ ratione apud Nostrum*, IX. 27. *f.* *Athenienses, de se et de Marathonia pugna loquentes dicunt*, μοῦνοι Ἑλλήνων μουνομαχήσαντες τῷ Πέρσῃ, *i. e.* μοῦνοι μαχεσάμενοι τῷ Πέρσῃ. *Conf.* *Not.* *ad* IX. 48, 15.

Μουνομαχίη, ἡ, Singulare certamen. μουνομ. τριφασίη, V. 1. *m.* μουνομαχίην ἐπασκέων, VI. 92. *f.*

Μοῦνον, *Adverb. jon. pro* μόνον, *ut* μοῦνος *pro* μόνος. *Neque aliter accipiendum* IV. 10. *f.* *ubi vide Not.*

Μοῦνος, (*jon. pro* μόνος) Solus. ὅτι μὴ Χῖοι μοῦνοι, I. 18. *f.* μοῦνος πάντων ἀνθρώπων, I. 25. *f.* εἷς μοῦνος παῖς, I. 38. *f.* νομίσας μοῦνον εἶναι μαντήϊον τὸ ἐν Δελφοῖσι, I. 49. *m.* Δία θεῶν καὶ Διόνυσον μούνους σέβονται, II. 29. *f.* *et sic constanter alibi.*
μοῦνος *olim edebatur* III. 122. *a. m.* *ubi* πρῶτος *mssti fere omnes dederunt.*
μοῦνος *generis communis esse existimavit Wess. quasi* μοῦνον IV. 10. *f.* *et* μούνου VII. 224. *f.* *essent foeminini generis, quod secus est. Vide Adnot. ad* IV. 10, 18.

Μουνοῦν, Solum relinquere, Destituere, Nudare. μουνωθεὶς συμμάχων, I. 102. *f.* VI. 15. *f.* VIII. 62. *b.* μουνωθέντα αὐτὸν (nempe, remotis arbitris) εἴρετο αὐτόν, I. 116. *m.* μουνωθεῖσιν αὐτῶν, IV. 123. *a.* VI. 75. *a.* οἱ μὲν δὴ ἐμουνοῦντο, VIII. 123. *f.* *ubi de* [illegible] Quisque non nisi unum calculum, quo ipse nominaretur, in urnâ invenit.

Μουνόφθαλμος, ὁ, ἡ, Unoculus, III. 116. IV. 27.

Μουνοφυής, ὁ, ἡ, In unum concretus, In unum coalitus. γνάθους ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας, IX. 83. *f.*

Μουσική, ἡ, Cantus. ἔριν εἶχον ἀμφί τε μουσικῇ καὶ τῷ λεγομένῳ ἐς τὸ μέσον, VI. 129. *a.*

Μουσοποιός, ὁ, *et* ἡ, Poeta lyricus, Poëtria lyrica. ἀδελφεὸς Σαπφοῦς τῆς μουσοποιοῦ, II. 135. *a.*

Μοχθηρός, ἡ, ὄν, Molestus, Miser. μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ζόης, VII. 46. *f.*

Μοχλεύειν, Vectibus et palangis *aliquid* promovere. τῶν τις αὐτὴν (τὴν μουνόλιθον στέγην) μοχλευόντων, II. 175. *extr.*

Μυγαλὴ *vel* Μυγάλη, ης, ἡ, Mus araneus. τὰς μυγαλᾶς *vulgo* II. 67, 5. *ubi* μυγάλας *F.* μυγαλᾶς *Pa. et ed. Schaef.* μυγάλη *et* μυγαλὴ *promiscue scriptum reperiri monuerunt H. Steph. Thes. II.* 992. *d. e. et Gesner de Quadruped. p.* 747. μυγαλῆ, *ultimâ acutâ, scribitur apud Athenaeum VII.* 300. *a.* *Eodem accentu scriptum hoc vocab. exhibent apud Suidam editiones omnes ante Kusterum,*

qui suo arbitrio μυγαλῆ. *Novimus idem animalculum passim etiam* μυγαλίην *vocari: quâ formâ si h. l. uti voluisset Herodotus, videtur in Plurali* μυγαλέας *potius, quam contracte* μυγαλᾶς, *fuisse dicturus.*

Μύδρος σιδήρεος, Massa ferrea, I. 165. *m. f.*

Μυέειν, Initiare. ὅστις τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηται, II. 51. *m.* ὁ βουλόμενος μυεῖται, VIII. 65. *m.*

Μύκης, ητος, ὁ, Fungus; *ubi de* Ense *vel* gladio *agitur*, Μύκης *intelligitur* Extremum vaginae claustrum *sive* vinculum æneum, fungi figurâ. τοῦ κουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ μύκης ἀποπίπτει, III. 64. *m. N.*

Μυξωτῆρες, οἱ, Nares, II. 86. *a. m.*

Μυριάρχης, ὁ, Decem millibus præfectus, VII. 81.

Μυριάς, άδος, ἡ, Myrias, Decem millia. Per μυριάδας initus est numerus militum in exercitu Xerxis, *repertæque sunt* ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες, VII. 60. τριήκοντα μυριάδων στρατοῦ, IX. 70. *f. ubi* μυριαδίων *scribitur in cod. F. nescio an et in aliis nonnullis. Pro eo quod* III. 159. *f. vulgo legitur*, πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε, *verum puto et Herodoto restituendum id quod codex Arch. offert*, πέντε μυριάδες. *Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Sicut, ubi de Nummis agitur, ad vocab. μυριὰς *subintelligitur Genitivus* δραχμῶν; *sic, ubi de* Frumento, *intelligitur* μεδίμνων, Modiorum. πρὸς γὰρ, (*scilicet* πρὸς τῷ ἐκ τῆς Μοίριος λίμνης γινομένῳ ἀργυρίῳ. καὶ πρὸς τοῖς ἑπτακοσίοις ταλάντοις) δύο καὶ δέκα μυριάσι Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ τείχεϊ κατοικημένοισι καταμετρέουσι καὶ τοῖσι τούτων ἐπικούροισι, III. 91. *f. ubi ita, uti hic factum, interpungenda videtur oratio, ut ea sit sententia quam Gronovius in Notis ad h. l. proposuerat; nempe*, Insuper enim centum et viginti millia medimnorum Persis etiam in Albo castello Memphios considentibus metiuntur et eorum auxiliaribus. *Conf. Schaeferum ad Bosii Ellipses Graecas, p.* 270 *seq. Et ego quoque, locum hunc in latinâ Nostrâ versione aliter interpretans, et verba* δύο καὶ δέκα μυριάσι *cum Valla ad* Persas eorumque auxiliares *referens, pulcre quidem noveram istum graeci sermonis usum, ubi de* Frumento *agitur, genitivum* μεδίμνων *ad vocab.* μυριὰς *pertinentem omittendi; sed offenderat me structura vocabuli* μυριάσι *in Dativo casu positi, pro quo Accusativum desideraveram. Nunc vero videor mihi rationem intelligere, qua ferendus ille Dativus accipiendusque sit. Scilicet, verbum* καταμετρέουσι *per se positum, praesertim ubi paulo ante diserta mentio facta est* σίτου, *idem valet ac* καταμετρέουσι σῖτον, *ita ut nec opus fuerit cum Aldo et junioribus nonnullis codicibus vocabulum* σίτου *hoc loco repetere, neque*

ex Schaeferi conjecturâ πρὸς *in* πυροὺς *mutare. Jam quemadmodum latine non incommode dixeris*, Metiri militibus frumentum tali aut tali mensurâ, tali quantitate; *similiter in graeco sermone qui Dativo casu pro Latinorum Ablativo utitur*, numerus modiorum, *qui militibus distribuebantur*, Dativo casu *potuit exprimi.*

Μυρίζω, Ungere. μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα, I. 195. *m.*

Μυρίκη, ἡ, Myrica, Tamarix, *frutex, et ejusdem baccae.* ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, II. 96. *m.* (*conf.* Θύρη.) μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι, VII. 31. *b.*

Μυρίος, ίη, ιον, Decies mille, Infinitus, Immensus. *Nempe non solum in Plurali usurpat Noster hoc vocab. sed et in Singulari; certe in Foeminino genere, ut* μυρίη ἵππος, Decies mille equites. (*vide* Ἵππος, ἡ.) *Sed et* μυρίη κακότης, μυρίη εὐδαιμονίη. Infinita miseria, immensa prosperitas, VI. 67. *f. Sic* ὄψις μυρίη, II. 136. *a. est* Infinita multitudo et varietas rerum conspiciendarum.

Sicut vero manent Grammatici, ubi de ingenti quidem numero, sed non definito, agitur, μυρίοι *penacute scribi, sic etiam apud Nostrum in Neutro plurali* Μυρία *habes:* ὑπεσχημένοι τὰ πάντα οἱ μυρία δώσειν, III. 74. *m. Atque etiam in Singulari* θῶυμα μυρίον *dicit Noster* Infinitam admirandi materiam, II. 148. *m. f.*

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, *non solum* Formica, *sed et* Animal quadrupes *Indiae, de Vulpium genere*, III. 102. *a. Idem plurale nomen* Scopuli cujusdam e mari eminentis, VII. 183. *a.*

Μυρσίνη, ἡ, Myrtus arbustum, Frons myrti. ἐπ' ἄκρῳ κοντῷ μυρσίνῃ προσδήσαντες, ἀναφέρουσι τῇ μυρσίνῃ πίσσαν, IV. 195. *m. Etiam collective* μυρσίνη *dicuntur* Frondes myrti. μυρσίνῃσι στορνῦντες τὴν ὁδόν, VII. 54. *a.*

Μυστήριον, Mysterium, Initiatio. τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθρηίκῃ μυστηρίοισι λέγεται, II. 51. *extr.*

Μυστικὸς Ἴακχος, VIII. 65. *a. m. Vide* Ἴακχος.

Μυχός, οῦ, ὁ, Intimus recessus, Intima pars *sinus maris.* κόλπους σχεδὸν ἀλλήλοισι συντετραίνοντας τοὺς μυχούς, Duo sinus maris, *ex oppositis mundi plagis in terram influentes, et* intimos suos recessus sibi mutuo fere perforantes, II. 11. *m. f.* (*ubi olim* συμπεραίνοντας *edd.*) *Sic apud Polyb.* II. 14. ὁ πάντος τοῦ Ἀδρίου μυχὸς *est* Ultimus recessus Adriatici sinus. *Quod vero in Glossis Herodoteis ex libro II.* (*Tom. VI. Part. II. nostrae edit. p.* 346.) *legitur*, Μυχοί. - - τὰ ἔνδον, λιμένες, - - *corrigendum* τὰ ἔνδον λιμένος, *id est*, Interiora (Interior pars) portus alicujus. *Pariterque apud Hesychium voc.* Μυχοί, *ante* λιμένες *tollenda interpunctio; scribendumque* οἱ ἐνδότατοι (*sive rectius*, ἐνδοτάτω) καὶ ἀπόκρυφοι τόποι λιμένος. *Utrumque enim glossema primitus atque proxime non tam ad Herodo-*

spectasse, quam ad Ho-
cos μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
d. φ'. 23.) quum per se pro-
le admodum erat, tum et
Brevibus, quae vulgo fe-
ur, et ex Venetis ad Hi-

eadem Scholiis, prorsus fit manifestum. ἐκ τοῦ μυχοῦ τῆς Μαιήτιδος λίμνης, IV. 21. a.

Μωρίη, ἡ, Stultitia. μωρίη πολλὴ λέγειν (τοῦτο), Ingens est stultitia hoc dicere, I. 146. a.

N.

λωνστικὸν negligunt Jones,
ursu vocalium minime of-
. vide Var. Lect. ad I. 1,
le eodem more monuit Gro-
in Notis ad I. 5. a. his
s: „ Ms. Πέρσῃσι, [non
ρσιν, ut olim edd.] Et sic
n λέγουσι ἀγαγεῖν non λέ-
ν: et rursus, Φοίνικες λέ-
. ἐγὼ etc. Nam Jones non
diunt vocales concurrere.“
εος, τὸ, Vellus. ἐνδύνται
έκος τοῦ κριοῦ, II. 42. m.
ης, ἡ, Schneiderus Val-
, alii Collem interpretan-
alii Terræ tractum in quo
es cum convallibus al-
ant. (conf. Damm. Lexic.
. p. 2050.) Apud No-
n νάπαι κάλλισται, quæ
dum utrimque includunt,
Amoenissimi colles cum
convallibus, IV. 157. f.
ν, vide Κατανάσσειν et Συν-
ειν.]
χέειν, Classi præesse, VII.
m. f.
χος, ου, ὁ, Classi (aut Par-
assis) praefectus, VII. 69.
VIII. 42. m.
της, ὁ, Qui navem con-

scendit, Navi vehitur, Exercens mare: οὐκ ἦσάν κω οἱ Πέρσαι ναυβάται, I. 143. a.

Ναυηγέειν, comm. ναυαγέειν, Naufragium facere. νέες νεναυηγήκασι τετρακόσιαι, VII. 236. m.

Ναυηγίη, ἡ, Naufragium. VII. 190. m. 192. a. VIII. 8. a. et f.

Ναυήγιον, τὸ, Fragmentum navis, Pars navis fractæ. Plurali numero maxime usurpatur hoc vocab. οἱ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια ἐξεφορέοντο, VIII. 12. a. 18. a. 76. f. 96. a. ἔρμος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο, VII. 191. a.

Ναύκληρος, ὁ, Dominus navis, I. 5. a.

Ναύκραροι olim nominabantur Magistratus Atheniensium. οἱ πρυτάνιες τῶν Ναυκράρων, V. 71. b. Not.

Ναυκρήτης, εος, ὁ, ἡ, i. q. seq.

Ναυκράτωρ. ναυκράτεες τῆς θαλάσσης, Maris imperium classibus suis obtinentes, V. 36. m.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, Navibus (Mari) potens. οὐκ ἐόντες ναυκράτορες, VI. 9. a.

Ναυλοχέειν, Cum navibus stationem habere *alicubi*, *indeque* observare *aut ibi* exspectare hostes; Cum navibus in insidiis stare. ναυλοχέοντες τῆς Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι, VII. 189. *m.* περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐναυλόχεον, VII. 192. *f.* VIII. 6. *a.* *Apud Herodotum nec vocab.* Ναύλοχος *reperitur, quod ei tribuere Suidas videtur, nec* Ναυλόχιον, *quod in Glossis Herodoteis ex lib. VII. legitur. Vide Wess. ad Gloss. Herod. l. c.*

Ναυμαχέειν, Navali praelio decernere. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἐναυμάχεον, VIII. 42. *m.* παρασκευάζεσθαι ὡς ναυμαχήσοντας, VII. 143. *f.* συναυμαχήσειν, VIII. 6. *a.* 46. *a.* *Conf.* Συνναυμαχέω.

Ναυμαχίη, ἡ, Navalis pugna. ναυμαχίην παρασκευασαμένους, VII. 142. *extr.* ναυμαχίην ποιέεσθαι, VIII. 49. *a.* ἡ ναυμαχίη διαλέλυτο, VIII. 96. *a.* *et cet.*

Ναύμαχος, ὁ, ἡ, Ad navalem pugnam idoneus, comparatus. δόρατα ναύμαχα, VII. 89. *f.*

Ναυπηγέεσθαι νέας, Construere, Fabricare naves, I. 27. *f.* κοψάμενοι ξύλα συντιθεῖσι, ναυπηγεύμενοι (*scil.* αὐτά, Navigia ex illis lignis compingentes) τρόπον τοιοῦτον, II. 96. *a.* νέας ναυπηγευμένοι μακράς, VI. 46. *a.* *Conf.* Πηγνύειν, *et* Προσναυπηγέεσθαι.

Ναυπηγήσιμος, ὁ, ἡ, Fabricandis navibus idoneus. ἴδη ναυπηγήσιμος ἄφθονος, V. 23. *m.*

Ναυπηγίη, ἡ, Navium fabricatio. ἥσθηναι οἱ πάντων ἐπίσχειν ἐν τῷ ναυπηγίῳ, I. 27. *a.* αὐτίκα, καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην, *ibid.*

[Ναῦς, *vide* Νηῦς.]

Ναυτική, ἡ, *scil.* τέχνη, Ars nautica. ἀπείρους τῆς ναυτικῆς ἐόντας, VIII. 1. *a.*

Ναυτικός, ή, όν, Navalis. ὁ ναυτικὸς στρατός, VII. 99. *extr.* *Sic* VII. 203. *m.* *cum antiquis libris omnibus scriptum exstabat* τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντων, *ubi vocab.* στρατὸν *nescio quo casu praetermissum est in nostra editione. Alibi quidem idem nomen vel in omnibus vel in optimis quibusque libris ad adjectivum* ναυτικὸς *subintelligendum relinquitur. Sic libri omnes,* ὁ μὲν δὴ πεζὸς οὐ συνελέγετο, ὁ δὲ ναυτικὸς ἀπίκετο *etc.* VIII. 131. *a. ubi ne multo quidem ante, in his quae praecedunt, adpositum est vocab.* στρατός. *Sic* VIII. 130. *a. ex plerorumque librorum praescripto, inde a Gronovio, editur* ὁ δὲ ναυτικὸς ὁ Ξέρξεω. *Scilicet e proximo verbo facile suppleri substantivum nomen poterat; veluti ubi ait,* τοῦ δὲ ναυτικοῦ ἐστρατήγεον οἵδε, VII. 97. *a.*

Ναυτιλίη, ης, ἡ, Navigatio. ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐχρήσαντο, I. 1. *a.* 163. *a.* II. 43. *m.* *Ex*peditio navalis: τῶν Τυνδαρίδεων ἡ ναυτιλίη ἐν τῇ Ἀργοῖ, IV. 145. *f.*

Ναυτίλλεσθαι, Navigare, Mare exercere. ναυτίλλοντο [illegible], I. 163. *a.* Αἴγυπτος ἐς τὴν Ἕλληνες ναυτίλλονται, II. 5. *a.* 178. *a.* III. 6. *a.*

ω, ὁ, *i. q.* ναυτιλίη
, Nauta, Navigatio-
re) exercens, II. 43.

ον, Novissimus, Ex-
τόδεις νέατοι, VII. 140.
Orac.
nnulus. *vide in* Πέ-

re. νέειν οὐκ ἐπιστάμε-
. 89. *m. Conf.* Διανέ-
ι *ejusdem verbi signi-*
vide in Νηέειν *et* Περι-

edire. νεῦμαί σοι, Re-
libo ad te, *Vit. Hom.*

ς, ὁ, ἡ, Qui nuper
τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα,
f.
Adolescens, I. 37.
τοῦ νεηνίεω, I. 53. *a.*
νίεω, VII. 99. *a. Gen.*
ν, I. 61. *a. Dat. pl.*
νίῃσι, I. 43. *a.*
υ, ὁ, Adolescentu-
ωσι τὸν νεηνίσκον, III.
IV. 149. *a.*
ltercari, Objurgare,
incessere. *Cum Acc.*
ταμαργίων, ἐνείκεε τὸν
ῆα, VIII. 125. *a.* νε-
. 55. *m. ubi subin-*
est αὐτούς.
τὸ, Altercatio, Con-
ixa. ἐόντων περὶ αὐτέ-
Qua super re quum
it rixæ, VI. 66. *a.*
σι νείκεσι, VI. 68. *a.*
τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν
VIII. 87. *m.* οὐδέ τι
οῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται
σμικρόν, III. 62. *m.*
ρὸς Καρχηδονίους νεῖκος

συνῆπτο, VII. 158. *a. ubi in lat. nostrâ versione adjicienda sunt haec verba,* Quo tempore contentio mihi cum Carthaginiensibus erat oborta. οὐδὲν ἐγένετο ἐς νεῖκος φέρον Ἴωσι, Nihil accidit quod ad lites intentandas (ad Bellum faciendum) Jonibus spectasset, VI. 42. *a.* ἐνθεῦτεν ἤδη ἐτεροιοῦτο τὸ νεῖκος, (*perperam olim* νῖκος,) Tum vero mutatum est certamen, VII. 225. *a. m. N.*

Νεκρὸς, οῦ, ὁ, Cadaver. ἀνθρώπου νεκρὸς, II. 90. *extr.* III. 16. *m. N.* νεκρὸς πρόσφατος γυναικὸς, II. 89. *extr.* νεκρῷ ἐούσῃ Μελίσσῃ ἐμίγη, Cum Melissâ jam cadavere, (*id est*, jam mortuâ) coiit, V. 92, 7. *m. N. ubi* νεκρῷ *dedere scripti libri omnes, non* νεκρῇ *quod suo judicio Venetus editor posuerat. Si foemininâ nominis formâ uti voluisset Herodotus,* νεκρῇ *positurus erat, non* νεκρῇ. *Ac ne opus quidem videtur, ut* νεκρῷ *pro adjectivo generis communis (adeoque h. l. foeminini generis) accipiamus. Sed* νεκρῷ ἐούσῃ Μελίσσῃ *idem prorsus valebit ac* τῷ Μελίσσης νεκρῷ, *quemadmodum. Gronov. acceperat. Conf. mox.* Νέκυς, *et Indic. Rer. et Pers. voc.* Cadaver.

Νεκυομαντήϊον, τὸ, Mortuorum oraculum, Orac. ubi consuluntur mortui de re quam scire quis cupit. πέμψαντί οἱ ἐπὶ τὸ νεκυομαντήϊον, V. 92, 7. *a.*

Νέκυς, υος, ὁ, *i. q.* ὁ νεκρὸς, Cadaver. ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυς,

I. 140. a. τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκβάλλειν, III. 16. a. Promiscue ὁ νεκρὸς et ὁ νέκυς memorantur III. 24. Conf. IV. 14. a. et ibi Valck.

Νέμειν, 1) Distribuere, Tribuere, et similia. θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων, VI. 11. f. 109. f. (conf. Ἴσος.) θεῷ οὐ δίκαιον νέμειν (Tribuere, Offerre deo) νέκυν ἀνθρώπου, III. 16. m. τὸ μὲν ἀπ' ἡμέων, ἀκίβδηλον δέον, νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Quod a nobis in Graecos proficisci debet, id sincero animo eis tribuimus, IX. 7; 1. extr. νέμειν πυρὶ αὐτό Tradere igni, nempe depascendum ab eo et consumendum. Sic, accedente hac notione ex alio ejusdem verbi usu: πυρὶ καὶ ταύτας (τὰς πόλις) νέμοντες, VI. 33. m. f.

2) νέμειν πόλιν idem valet ac νέμειν τὰ τῆς πόλιος, Res in civitate gerendas distribuere et suas cuique partes adsignare; Administrare rem publicam, Gubernare civitatem, Imperio tenere civitatem. Πεισίστρατος ἦρχε Ἀθηναίων, ἐπί τε τοῖσι κατεστεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν, I. 59. extr. N. τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν τοῖσι ἀδελφεοῖσι ἔνειμε, III. 39. a. ἀπέδεξαν τούτους τὴν πόλιν νέμειν, V. 29. m. f. ἦν ὀλιγαρχίη καὶ οὗτοι ἔνεμον τὴν πόλιν, V. 92, 1. a. οἱ πρυτάνιες τῶν ναυκράρων οἵπερ ἔνεμον τότε τὰς Ἀθήνας, V. 71. b.

3) νέμειν γῆν, Distribuere terram sive pascendorum gregum caussâ, sive colendorum agrorum; adeoque Incolere, Possidere, In potestate habere terram. χώρη τὴν οἱ Μαξύες νέμουσι, IV. 191. m. οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες, IV. 188. b. (ubi fortasse τὴν περὶ τὴν Τριτ. λίμνην νέμοντες scripserat Herodotus.) Passivum verbum passivâ notione positum occurrit VII. 158. m. τάδε πάντα ὑπὸ βαρβάρων νέμεται, Haec omnia sub barbarorum sunt potestate; Possidentur a barbaris. Sed et, quam dixi, notione verbum Medium frequentius de usurpatum est. Sic Νέμεσθαι γῆν significat Terram inter se partiri; adeoque Habitare, Incolere terram, Suamque partem in illa Possidere et eâ Frui. γῆ τὴν νέμονται Σκύθαι, IV. 11. a. τὴν Χῖοι νέμονται, VIII. 116. a. πόλις αἳ τὸν Ἄθων νέμονται, Civitates, (populi) Athon incolentes, VII. 22. f. πόλις αἳ τὴν Παλλήνην νεμόμεναι, VII. 123. a. οἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται τὸ πρὸς τὴν ἠῶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ, IV. 18. a. διαβάντι τὸν ποταμὸν Νομάδες ἤδη Σκύθαι νέμονται, οὔτε τι σπείροντες, οὔτε ἀροῦντες, IV. 19. a. νέμονται χώρην, ibid. f. τὸ μεταξὺ νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι, IV. 14. Quando VIII. 116. f. ait Noster: τὸ τέμενος ἔσπειρε καὶ ἐνέμετο, posterius verbum ad Pascua sigillatim refertur, Agro sacro usus est partim ad sementem in eo faciendam, partim ad greges inibi pascendos. Nec vero solum ubi de Terrâ aut Agro agitur, sed et de Re quâcum-

que, *is qui* Eam possidet, *et* Fruitur eâ, νέμεσθαι αὐτὴν *dicitur.* καὶ τἄλλα νεμομένη, Etiam reliqua participans, possidens, Reliquis commodis fruens, IV. 165. *a.* ἐξαίρετα πολλὰ ἐνέμοντο, V. 45. *f.* μέταλλα τὰ νέμονται Πίερες, VII. 112. *f.* τῷ ἐκ βασιλῆος ἐδόθη πόλις μεγάλη νέμεσθαι, *nempe non solum* Administranda, *sed et* Fruenda; Urbi cujus reditus ipse perciperet eisque frueretur, VIII. 136. *a. m. Sic,* τὴν Βαβυλῶνα οἱ ἔδωκε ἀτελέα νέμεσθαι, III. 160. *m. f.* οἱ Πελασγοὶ Λῆμνον τότε νεμόμενοι, VI. 138. *a.*

4) νέμειν, *Activum verbum cum Accus. casu, eâ notione quâ latine Pastor dicitur* Pascere, Pastum ducere gregem, *rarius occurrit,* (*velut* νέμειν τὴν δάμαλιν *apud Lucian. Dial. Deor.* III. 1.) *apud Herodotum nunquam. Sed Passivum* Νέμεσθαι, Pasci, *habes apud Nostrum* VIII. 115. *f. ubi* ἔφασαν νεμομένας (τὰς ἵππους) ἁρπασθῆναι, Pascentes, Dum pascebantur, raptos esse equos. *Et sensu translato,* τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρὸς, Igne depascente extremitates circum circa, V. 101. *m.*

5) *Quemadmodum pascentes greges paulatim ex eo loco, quem depasci coeperunt, ulterius progrediuntur, sic metaphorice* Tumor *vel* Ulcus Νέμεσθαι πρόσω, Latius serpere *dicitur* III. 133. *a. Conf.* Ἐπινέμεσθαι.

Νεάλωτος, ὁ, ἡ, Recens captus. ἰχθύες νεάλωτοι, IX. 120. *a.*

Νεόγαμος, ου, ὁ, Novus nuptus, I. 36. *f.* ἡ νεόγαμος γυνὴ, Recens nupta uxor, I. 37. *f.* 61. *a.*

Νεογνὸς, ἡ, ὸν, Recens natus. παιδία δύο νεογνά, II. 2. *a, m.*

Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, Recens conditus. τὴν νεόκτιστον ἐν Θρηΐκῃ πόλιν, V. 24. *f.*

Νεόπλυτος, ὁ, ἡ, ου, Recens lotus. εἵματα νεόπλυτα, II. 37. *a.*

Νέος, ου, ὁ, Juvenis, *passim occurrit.*

Νέος, η, ον, Novus. ἐκ νέης, (*scil.* ἀρχῆς) De novo, Denuo. αὖτις ἐκ νέης ἐστασίασαν, I. 60. *a.* αὖτις ἐκ νέης καταδεδούλωντο, V. 116. *a.* Τὸ νέον, *adverbialiter,* Nuper, Recentiori memoriâ, IX. 26. *a. ubi opponitur* τὸ παλαιόν.

Frequentatur maxime Comparativus. Νεώτερόν τι ποιέειν, Novi quidquam moliri, V. 19. *f.* V. 35. *extr.* ὅκως τι νεώτερον πρήσσουσι περὶ πρήγματα τὰ σά, V. 106. *m.* VI. 2. *f.* νεώτερα βουλεύειν περὶ σέο, I. 200. *f.* νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα, VI. 74. *a.* νεώτερα ἐς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα, V. 106. *a.* νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς, VII. 6. *a.* ἤν τι καταλαμβάνῃ νεώτερον τὸν στρατὸν, VIII. 21. *m.* *Conf.* Νεοχμός.

Νεοσσεύειν, Nidulari. *Vide* Νοσσεύειν.

Νεοσσιὴ, ῆς, ἡ, (*comm.* νεοσσιά) Nidus. τὰς νεοσσιάς, III. 111. *a. m.* τῶν νεοσσιέων, ibid. *f.*

Νεοχμὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* νέος, Novus. νεοχμόν τι ποιέειν, IX. 99. *f.* 104. *m.*

Νεοχμοῦν, i. q. νεωτερίζειν, Novare, Novas res moliri. μηδὲν νεοχμῶσαι κατ᾽ ἄνδρας τούτους, V. 19. *f.* μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαβυλῶνα, IX. 201. *m.*

Νεύειν, Nutare. νεῦον τὸ αἰδοῖον, II. 48. *f.*

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, Nervo mobiles imagines, II. 48. *m.*

Νέφος, τὸ, Nubes, Ingens multitudo. νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι, VIII. 109. *a. m.*

N.

Νεώσοικος, ου, ὁ, Navale, Horreum navale. τὰς γυναῖκας ἐς τοὺς νεωσοίκους συνειλήσας, III. 45. *f.*

Νεωστὶ, Nuper. νεωστὶ ἐσηγμένα, II. 49. *f.* νεωστὶ ἐληλύθεε, VI. 40. *a.*

Νὴ Δία, *Hanc formulam, quasi ab Herodoto lib.* I. *cap.* 71. *med. usurpatam, citat Athenaeus lib. III. cap.* 15. *nostrae ed.* (*p.* 78. *a. edit. Cas.*) *his verbis*, πρὸς δὲ οὐκ οἴνῳ νὴ Δία χρέονται: *ubi quum Herodotei libri hodie omnes dent* πρὸς δὲ οὐκ οἴνῳ διαχρέονται, *in Notis ad Athenaeum censueram corrigendum ex Athenaeo id quod apud Herodotum editur; quod nunc quidem mallem indictum. Parum opportuna loco isti haec formula erat, quâ nec alibi usquam (quoad memini) usus est Herodotus. Offenderat puto Athenaeum, aut veterem aliquem librarium, compositum verbum* διαχρέονται, *quo quidem perquam frequenter pro simplici* χρέονται *utitur Scriptor noster.*

Νηδὺς, ύος, ἡ, (*i. q.* νηδύς) Alvus, Venter. ἐξελόντες τὴν νηδὺν, Exenterato ventre, II. 87. *a. Significat*, Intestina. ἐπεὰν δὲ ἅμα ἑωυτῇ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχνα (Intestina et viscera) κατατετηκότα ἐξάγει, ibid. *paulo post.*

Νηέω, i. q. νέω, Adcumulare, Struere rogum. νηήσας πυρὴν μεγάλην, I. 50. *a. ubi alii quidem vulgo* νήσας. *Vide Var. Lect. et Not.*

Νηνεμίη, ης, ἡ, Aëris tranquillitas nullis spirantibus ventis. ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης, VII. 188. *a. m.*

Νηὸς, οῦ, ὁ, (*jon. pro* ναὸς) Templum, *nempe ipsa* Aedes sacra. (*conf.* Ἱρὸν, Ἄδυτον, *et* Τέμενος.) ἀφθεὶς ὁ νηὸς κατεκαύθη, I. 19. *a.* χρόνον, ὅσον ἂν τὸν νηὸν οἰκοδομῇ, I. 21. *a. et sic constanter alibi.* ἔστι αὐτόθι Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρὰ, ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλμασί τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι, IV. 108. *m.* ἱρὸν τὸ ἐν Διδύμοισι ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον, VI. 19. *f.* νηὸς ἐξ ἑνὸς λίθου πεποιημένος, II. 155. *f.* τὸ ἄγαλμα ἐὸν ἐν νηῷ μικρῷ (Aediculâ) ξυλίνῳ κατακεχρυσωμένῳ, II. 63. *a. m. et mox* ibid. ἅμαξαν ἄγουσι τὸν νηόν τε *etc.*

Νησὶς, ῖδος *vel* ἶδος, ἡ, Exigua insula. ἐν τῇ νησῖδι, VIII. 95. *extr. ubi* νησῖδι *penultimâ circumflexâ ed. Schaef. et Borh. ut apud poëtas nonnullos, citatos a Morello in Thes. poët. h. v. Sed* τῆς νησῖδος *penacute scribitur apud Plut. ab H. Steph.*

ad hoc voc. citatum, *et* τὰς νησίδας *apud Polyb. XVI.* 2, 8. *et XVI.* 6, 1. *Rursusque apud Herodot.* τὴν νησίδα, VIII. 76. *a. ubi pariter* νησῖδα *ed. Schaef. et Borh. sed* νησίδα *ex Herodoto repetitur apud Steph. Byz. voce* Ψυττάλεια.

Νηῦς, ἡ (*comm.* ναῦς) Navis. ἡ νηῦς ἡ Ἀρτεμισίης, VIII. 87. *a. et m. Similiter Dat. plur.* νηυσὶ, V. 108. *f. et alibi, et sic etiam optimi quique libri* I. 163. *a. ubi perperam olim* ναυσὶ *edd. Vide ibi Var. Lect. et Notas. Sic et Dat. sing.* νηΐ, VIII. 87. *m. et f. Similiter Accus. plur. passim quidem* νῆας *scribitur in edd. et msstis nonnullis: sed quemadmodum Gregorius de Jonum dialecto loquens, monuit* (§. 19.) τὰς νῆας νέας λέγουσι, συστέλλοντες τὸ η εἰς ε; *sic apud Nostrum plerumque quidem* νέας *recte praeferunt libri omnes edd. et mssti, veluti* VI. 93. *et* 95. *m.* VII. 89. *et seqq. Denique, ubi* νῆας *praeferunt editi libri, (quod et nostrae editioni nonnullibi adhaesit,) ibi forma ista,* νέας, *quae a Gregorio commendata est, in praestantioribus codicibus servata reperitur: (vide Var. Lect. ad* VII. 192. *f.) quare eamdem ubique restitutam Herodoto velim. Similiter Accus. sing. rectius* τὴν νέα *formabitur, quam formam tenuere omnes* I. 24. *m. quam* τὴν νῆα, *quod editum est* VIII. 87. *f. et* 88. *a. ubi vide Var. Lect. Sic et Nominativum plur. recte* νέες *formant edd. et mssti* VI. 95. *a. eademque forma, pro vulgatâ* νῆες, *ex msstis restituenda auctori fuerit* VIII. 87. *a. et* III. 58. *a. Item pro vulgato* νηὸς (*Genit. sing.*) VIII. 87. *a. m. et* 88. *a. rectius* νεὸς *exhibent probati libri. Et Genit. plur.* τῶν νεῶν *omnes* III. 58. *a. qui quidem* III. 59. *m. in* νεῶν (*ni fallunt excerpta*) *consentiunt; sed rursus alibi* νεῶν *meliores libri dedere, ut in Var. Lect. ad* VII. 192, 8. *monui.*

Νικᾷν γνώμην, Suâ sententiâ vincere. Ἱππίεω δὲ γνώμην νικήσαντος, I. 61. *m. N.* τὸ μὲν μέσον (*i. e.* κατὰ τὸ μέσον) τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ Βάρβαροι - - τὸ δὲ κέρας ἑκάτερον ἐνίκων Ἀθηναῖοι, VI. 113. *a.*

[Νῖκος, *vide* Νεῖκος.]

Νίτρον, *vide* Λίτρον.

Νιφὰς, άδος, ἡ, Nix confertim cadens, Ingens nivis copia. οὔρεα ἴδῃσι καὶ νιφάσι συνηρεφέα, VII. 111. *a. N.*

Νίφειν, Ningere. *Passivum*, τὰ κατύπερθε αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ (*nempe* νιφετῷ) τοῦ θέρεος ἢ τοῦ χειμῶνος, IV. 31. *a. Conf.* Ὕειν.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, *idem fere ac* χιὼν, Nix cadens, VIII. 98. *m.* IV. 50. *m.*

Νοέειν, Cogitare. ἐπ᾽ ἀμφότερα νοέων, In utramque partem Cogitans, Deliberans rem, VIII. 22. *f.* ἄλλα νοεῦντες. Alia sentientes, VII. 168. *a. m.* ὀρθὰ νοεῦντες, VIII. 3. *a. Passivum,* (*sicut Activ.* ἐννοέειν, *quod vide*) Animo agitare,

Secum constituere. *Hinc Particip. praet.* κείνου ταῦτα νενωμένου, *jon. pro* νενοημένου, IX. 53. *f. N. Plusquamperf.* ἐνένωτο ἅμα τῷ ἦρι στρατεύειν, I. 77. *m.* ἐνενῶντο (*sive rectius* ἐνένωντο) ἕτερα τοιαῦτα ποιήσειν, VII. 206. *f. cum Var. Lect.*

Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, Mentis compos, Sanâ mente. παραφρονέειν καὶ οὐκ εἶναι νοήμονα, III. 34. *m.*

Νόθος, ου, ὁ, Notus, Non legitimus. νόθοι παῖδες, VIII. 103.

Νόμαιον, ου, τὸ, Mos, Institutum. (*fere i. q.* νόμος, I. 196–199. *Conf. Var. Lect.* III. 99. *a.*) ἄλλο τι νόμαιον, II. 49. *f. In Plurali praesertim frequentatur.* ξεινικὰ νόμαια προσίενται, I. 135. *a.* ἑλληνικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι, II. 91. *a.* ἱροῖσι καὶ νομαίοισι καταγελᾶν, III. 38. *a.* νομαίοισι τοιοῖσδε χρᾶσθαι, III. 99. *a.* (*ubi olim* νόμοις *edd.*) νόμαια κινεῖ πάτρια, III. 80. *f.* τὰ νόμαια κατὰ τάδε σφι διακέεται, IV. 59. *a. Adde* IV. 76. *a.* 77. *extr.* 80. *extr.* 104. *b.* 114. *m.*

Νομάρχης, ὁ, Nomi (*i. e.* Provinciæ *vel* Pagi) præfectus. *Apud Aegyptios*, II. 177. *b. Apud Scythas*, IV. 66. *a.*

Νομεύς, έος, ὁ, *Plur.* οἱ Νομέες, Costæ navium, I. 194. *a. N. et* 194. *m. f.* II. 96. *a.*

Νομή, ῆς, ἡ, (*conf.* Νέμειν.) 1) Distributio, Administratio. οἱ θεοὶ -- πάσας νομὰς εἶχον, II. 52. *a.* 2) Pascuum. νομὰς ἐπιτηδεοτάτας νέμοντα, I. 110. *a. et mox*, ἔνθα τὰς νομὰς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος, *ibid.* οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, I. 78. *a.*

Νομίζειν, 1) Opinionem suscipere, Existimare. τοῦτο ἐνόμισε μαντήϊον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι, I. 49. *extr.* νομίζουσι καλλίστους τοὺς ἑωυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι --- ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ τοὺς νόμους *etc.* III. 38. *a.* τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέσθαι, VII. 153. *m. f.* τὸν ἐγὼ -- νενόμικα ἄριστον ἄνδρα γενέσθαι, VIII. 79. *a. Praesertim ubi agitur de* Opinione publicâ, vulgo receptâ. οἱ Πέρσαι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς εἶναι, I. 131. *a. Scythae* νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυναῖκα, IV. 59. *a.* τοὺς πάντες οἱ Σκύθαι νενομίκασι, *nempe* εἶναι θεούς, Deorum numero habent, ibid. *m.* τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι Γεβελέϊζιν, IV. 94. *a.* τὴν Ἀσίην πᾶσαν νομίζουσι ἑωυτῶν εἶναι Πέρσαι, IX. 116. *m. f.* παρὰ Σκυθέων ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νενομίκαμεν, Opinionem hanc accepimus, IV. 27.

2) Νομίζειν, *idem fere ac* ἐν νόμῳ ποιεῖσθαι, (I. 131. *a.*) Morem suscipere, More receptum habere, Instituere, Institutum habere, (*praesertim ubi de* Publico *agitur* Instituto,) Consuesse. *Construitur autem* (1) *cum Infinitivo.* νομίζουσι Διῒ θυσίας ἔρδειν, I. 131. *m.* ἡμέρην ἐκείνην τιμᾷν νομίζουσι, I. 133. *a.* οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι, III. 100. *m.* IV. 191. *a.* βωμοὺς καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιέειν, πλὴν Ἄρεϊ· τούτῳ δὲ νομίζουσι, IV. 59.

extr. ἐσθῆτι νομίζοντες χρᾶσθαι φωκέων δέρμασι, I. 202. *f.* γυναῖκας νομίζοντες πολλὰς ἔχειν ἕκαστος, IV. 172. *m.* (2) *Construitur etiam cum nudo Accusativo: nempe subintellecto Infinitivo verbi cujusdam adcommodato ad rem de quâ agitur, veluti* εἶναι, ἔχειν, ἐπιστῆσθαι, ποιεῖν, *aut alio tali.* ἓν τόδε ἴδιον νενομίκασι, Unum hoc peculiare institutum habent, I. 173. *f.* πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ, Hanc solennitatem Instituisse dicuntur hac occasione, II. 64. *a.* τῷ Ἄρεϊ ταύτην τὴν ὁρτὴν νενομίκασι, ibid. *f.* ταῦτα Ἕλληνες ἀπ᾽ Αἰγυπτίων νενομίκασι, II. 51. *a. pro quo est* μεμαθήκασι *paulo post* ibid. ταῦτα νομίζουσι Αἰγύπτιοι, His institutis utuntur, II. 92. *a.* οὔτε ἀσπίδα οὔτε δόρυ νομίζουσι, V. 97. *a. m.* γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι, I. 142. *a.* IV. 183. *extr.* φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες, II. 42. *m. f.* (3) *Reperitur etiam nonnumquam cum Dativo constructum, non (puto) quod ipsum per se verbum* νομίζειν *casum illum regat, sed quod subintelligatur infinitivus alterius cujusdam verbi Dativum vel Ablativum regentis. Sic, ubi* IV. 117. *ait,* φωνῇ νομίζουσι Σκυθικῇ, *in mente retinebatur infinitivus* χρᾶσθαι, *sive* φωνεῖν, Loqui in usu habent Scythicâ linguâ. *Similiter, quum* IV. 63. *ait,* ὑσὶ δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι, *non dicit,* Suibus nihil tribuunt; *sed* οὐδὲν *idem ac* οὐ *valet, et sententia est,* Suibus non utuntur, *nempe ad sacra facienda diis, ut ex verbis proxime praecedentibus et cap.* 61 *extr. et* 62. *a. satis adparet: itaque ibi intelligendum* γρὶ οὐ χρᾶσθαι νομίζουσι ἐς θυσίας, *aut etiam,* ὑσὶ οὐ νομίζουσι θύειν, *nam verbum* θύειν *etiam cum Dativo casu construi potest ejus Rei quae deo offertur; quemadmodum* I. 60. *a. ait* θύειν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος. *conf. Var. Lect. ad* I. 216. *f.* (*Sic apud Thucyd. II.* 38. ἀγῶσι καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζοντες, *intellige* χρᾶσθαι. *Et apud eumdem lib.* I. *c.* 77. *extr.* οὔτε τούτοις χρῆται, οὔθ᾽ οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει.) *Alia ratio est ubi Dativus est Personae vel Dei, cui sacra fiunt aut cultus aliquis tribuitur; ut* νομίζουσι ἥρωσι οὐδέν, II. 50. *extr. cujus generis sunt exempla ex* I. 131. *m. et* IV. 59. *extr. paulo ante prolata.*

3) *Passivi verbi* Νομίζεσθαι *hae formae, hi usus, occurrunt.* (1) Existimari, Haberi, Censeri. ὅθεν καὶ Ἕλληνες ἤρξαντο νομισθῆναι, II. 51. *m.* τέρας νενόμισται, Prodigii loco habetur, IV. 28. *m.* (2) Institui, Institutum esse, More receptum esse. τὰ νομιζόμενα ἐποίησε, I. 35. *a. ubi de* expiationis Ritibus. ποιήσας περὶ τὸ ἱερὸν τὰ νομιζόμενα, I. 49. *b. de sacris* legitimo more *factis. Similiter de* Nuptiarum solennibus, IX. 108. *m. f.* ἀμφὶ δὲ τῷ νόμῳ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη, I. 140. *f.* τὰς

ἄλλας πόλιας νομίζεσθαι κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Reliquas civitates ita Institui (His institutis legibusque uti) perinde ac si singuli essent liberi populi, I. 170. *f.* οὕτω μὲν νῦν ταῦτα νενόμισται, III. 38. *f.* νενόμισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, τὰ σχέτλια πάντα ἔργα Λήμνια καλέεσθαι, VI. 138. *extr.*

Νόμιμον, ου, τὸ, *i. q.* νόμαιον, Institutum publicum. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα, II. 79. *a. N. Sed videtur ibi* νόμιμα *Adjectivum esse ad* ἀείσματα *referendum*, Cantilenæ publico usu receptæ, vulgo cani solitæ.

Νόμος, ου, ὁ, 1) *non solum* Lex proprie dicta, *sed et* Institutum quodlibet, Quilibet Mos, *praesertim*, publice receptus, Ritus. κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐπιχωρίους, Ritu patrio, I. 35. *a.* ἐμίσγετό οἱ οὐ κατὰ νόμον, Non justo more, I. 61. *a.* ἀχαρίστοισι νόμος (ἐστὶ) εἶναι τοῖσι Ἑλληνικοῖσι θεοῖσι, I. 90. *extr. et* ἐξαπατᾶν τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἐστί οἱ, ibid. *a. m.* ἀγάλματα οὐκ ἐν νόμῳ ποιευμένους ἱδρύεσθαι, I. 131. *a.* ἄνευ μάγου οὔ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι, I. 132. *f.* ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ *etc.* I. 140. *extr.* I. 196. *a.* 197. *a.* 199. *a.* 199. *extr. et* 200. *a.* νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι, III. 38. *extr. ubi in lat. vers. non tam Legem ponere debuerant, quam* Mores publice receptos. (*vide ibi Not.*) *Sed* VII. 104. *m. f. ubi Demaratus ait*, ἔπεστί σφι (τοῖς Σπαρτιήταις) δεσπότης, νόμος, *ibi quidem* νόμος recte Lex intelligitur. λήγει αὕτη οὐ λήγουσα (εἰ μὴ νόμῳ) ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, Desinit haec ora in Arabicum sinum, nempe non natura et vere ibi desinens, sed solummodo ex Opinione recepta, ex Usu recepto loquendi, (νόμῳ, non φύσει) IV. 39. *a. ibique Not.*

2) *Notanda formula*, ἐν χειρῶν νόμῳ, *de qua vide suo loco.* Χείρ.

Νομὸς, οῦ, ὁ, 1) Nomus, Pagus, Provincia, Praefectura, Regio, Tractus terrae. *Sic in rebus Babyloniis* τὸν νομὸν τοῦτον (*non ut vulgo alibi* νόμον) *dicit Noster* I. 192. *m. quem* ἀρχὴν *et* σατραπηΐην *dixerat paulo ante* ibid. *Rursus* Praefecturae *imperii Persici* νομοὶ *nominantur* III. 90. *et* IX. 113. *m.* 116. *a. Praesertim in rebus Aegyptiacis frequentatur hoc nomen, ut* νομὸς Θηβαϊκὸς *vel* Θηβαῖος, II. 4. *f.* 42. *a.* νομὸς Μενδήσιος, II. 42. *a.* 46. *m. etc. Similiter de diversis* Tractibus *Scythiae*, IV. 62. *a. N.* 66. *a. conf.* Νομάρχης.

2) νομὸς, Habitatio, Sedes. οἱ ἄνθρωποι νομὸν ἐν θαλάσσῃ ἕξουσι, V. 92, 1. *a.* οἱ Πέρσαι οἱ ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ νομοὺς ἔχοντες, V. 102. *a.*

Νόος, ου, ὁ 1) Mens, Recta ratio, Prudentia, Animus, *quatenus ad* Intelligendi *et* Expendendi facultatem *refertur, sicut dicimus* Advertere animum. οὐδένα νόον ἔχοντες ἐξηγεύμενον, Nullam rectam

rationem habentes quæ ipsis præivisset, (*quam secuti essent,*) IV. 36. *m.* νόῳ λαβεῖν ὡς *etc.* Percipere, Animum advertere, Reputare. III. 41. *a.* V. 91. *a.* VIII. 19. *a.* *Item* νόῳ λαβὼν τοῦτο, III. 51. *a.* *et m.* (*pro quo est* φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον, IX. 10. *a.*) νόῳ ἴσχων ὡς *etc.* Memoriâ tenens, Recordatus, V. 92, 7. *a.* σὺν νόῳ ποιέοντες οὐδὲν, Nihil cum Ratione (Recto consilio, Prudentiâ) gerentes, VIII. 86. *m.* ὡς σὺν νόῳ λάβοι τὰ διδόμενα, Quam prudenter (Quantâ cum intelligentiâ) accepisset id quod ei oblatum erat, VIII. 138. *a. N.*

2) Νόος, Animus *quatenus hoc vocab. refertur ad id quod* Volumus, Cupimus, *aut* Nobiscum Constituimus. τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος ἔφερε, Animus prætoris in hanc partem inclinabat, IX. 120. *f.* ἐκ παντὸς νόου παρεσκεύασται μένειν, Toto animo (Libentissime) paratus est manere, VIII. 97. *f.* κατὰ νόον ποιεῖν τινι, Ex voluntate alicujus facere, I. 117. *m.* οὐκ εἶα τί ἐστι πᾶσι κατὰ νόον ποιέειν, VI. 130. *m.* ταῦτα κατὰ νόον τὸν σὸν ποιήσας, V. 106. *f.* ἢν ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, Si mihi ex animi sententiâ successerit res, VII. 150. *m. f.* ἢν ἡμῖν ὁ πόλεμος κατὰ νόον τελευτήσῃ, IX. 45. *m.* αὐτή μοι κατὰ νόον τυγχάνει κάρτα ἐοῦσα, Ipsa animo meo imprimis est adcommodata, IX. 111. *m.* τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν, I. 109. *m.* ἡμῖν ἐν νόῳ ἐγίνετο εἶπαι τοῦτο, Nos in animo habuimus hoc dicere, IX. 46. *m. Sic* ἐν νόῳ ἔχειν *sequente Infinitivo*, I. 10. *m.* I. 27. *m.* *ubi pro vulgato* ἐν νῷ *corrigendum* ἐν νόῳ *cum Schaef.*) I. 77. *a.* 86. *a.* III. 64. *a. m.* 143. *a.* VI. 44. *a.* VII. 157. *m.* VIII. 7. *f.* 8. *a.* IX. 11. *a.* 52. *m.* ἐπὶ νόον ποιέειν τινὶ *sequente Accusat. vel Infinitivo*, In animum alicui inducere ut hoc facere velit. αἲ κε τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτῃσι, *nempe* ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας *etc.* I. 27. *m.* *Similiter* ἐπὶ νόον τρέπειν τινὶ *seq. Infinit.* III. 21. *extr.*

3) Νόος, Mens, Sententia *dicti alicujus.* οὗτος ὁ νόος τοῦ ῥήματος, τὸ ἐθέλει λέγειν, VII. 162. *b.*

Νοσέειν, (*non* νουσέειν, *licet constanter* νοῦσος, Morbus, *usurpetur.*) Ægrotare, Morbo laborare, I. 105. *f.* ἐνόσησε ὁ Ἀλυάττης, I. 19. *m.* νοῦσον μεγάλην νοσέων, III. 33. τοὺς νοσέοντας κατέλιπε, VIII. 115. *m. Metaph.* ἡ Μίλητος νοσήσασα στάσι, Adflicta seditionibus, V. 28. *b.*

[Νοσηλεύειν τινὰ, Ægrotantem curare. ὁ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως, *Vit. Hom.* 7. *m.* 26. *a.*]

Νοσσεύειν, Nidificare, Nidulari, *et* In nido excludere pullos. *Hinc Passivum* ὅσα ἦν νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῷ, Quæcumque avium genera in nidis templo adstructis exclusa erant et in eis sedes

suas habebant, I. 159. m. *N. nempe* avium pullos e nidis exturbavit *ille homo de quo ibi agitur. Praeter rationem Portus* νεοσσευμ. *legendum censuerat.*

Νοστέω, Redire. (*conf.* Ἀπονοστ. *et* Ὑπονοστ.) νοστήσαντας κείνῃσι χερσί, I. 73. *m.* νοστήσαντά μιν ἐς τὰ οἰκία, I. 122. *a.* ὀπίσω ἐνόστησαν, III. 26. *m.* ἐνοστήσαμεν ἐς τὴν Εὐρώπην, VII. 147. *extr.*

Νότιος, η, ον, Australis. ἡ νοτίη θάλασσα, III. 17. *a.*

Νότος, ου, ὁ, 1) Auster ventus. ὅ τε νότος καὶ ὁ λὶψ, ἄνεμοι ὑετώτατοι, II. 25. *m.* ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος, IV. 173. *a.* πνεύσας ὁ νότος κατέχωσε σφέας, ibid. *f.* εὔρου τε καὶ νότου εἵνεκα, VII. 36. *m.* 2) Australis plaga coeli. ἡ Ἀττικὴ πρὸς νότου κέεται τῆς Λήμνου, VI. 139. *extr.*

Νοῦσος, ου, ἡ, (*comm.* νόσος.) Morbus. I. 19. *m. et f.* ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη, I. 22. *f.* ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον, I. 25. *a.* θήλεαν νοῦσον, I. 105. *f. N.* νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν, τὴν ἱρὴν ὀνομάζουσί τινες, III. 33. τοῦ σώματος νοῦσον μεγάλην νοσέοντες, ibid.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, Vespertilio. II. 76. *extr.* III. 110. *f.* IV. 183. *extr*

Νυκτομαχία, ἡ, Praelium nocturnum. νυκτομαχίην τινὰ ἐποιήσαντο, I. 74. *a.*

Νύμφη, ἡ, Sponsa. IV. 172. *m.*

Νυν, *particula enclitica, i. q.* οὖν [illegible] Igitur. *Frequenter potissimum cum* μὲν *jungitur,* μέν νυν, I. 18. *a.* 20. *b.* 24. *f. etc. Conf. Var. Lect. ad* I. 183, 15. *et ad* IX. 10, 7.

Νῦν, Nunc. *Passim. praemisso articulo,* τὸ νῦν, *aut* τὰ νῦν, Nunc, Ut nunc est. *Et, majori cum emphasi,* τὰ νῦν τάδε, Nunc maxime, Nunc cum maxime, VII. 104. *a. cum Var. Lect.*

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, Nox. ὥστε τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι, I. 74. *a.* εἶδον νύκτα ἀντὶ ἡμέρης γενομένην, ibid. *et* VII. 37. *f.* νυκτὸς ἐπελθούσης, Ingruente nocte, I. 76. *f.* 82. *m.* νυκτὸς ἔτι (Ante lucem) ἐκπέμπουσι, IX. 10. *a.*

Νωθὴς, ὁ, ἡ, Tardus, Tardo (hebete) ingenio. *Comparat.* ἀλλά οἱ κατεφαίνετο εἶναι νωθέστερος, III. 53. *a.*

Νωμᾷν, *i. q.* σκοπεῖν, Observare. νωμῶντες αὐτοὺς οὕτω αἱρεομένους, IV. 128. *m.*

Νῶτος, ου, ὁ, Tergus, Tergum. κατὰ νώτου, A tergo, I. 10. *m.* 75. *f.* ἐπεὰν νῶτον ὑὸς δελεάσῃ περὶ τὸ ἄγκιστρον, II. 70. *a.* νῶτα ἐπιστρέψας, VII. 141. *f. in Orac.* ἐντρέπειν τὰ νῶτα, Terga vertere, VII. 211. *f.*

Ξ.

Literam Ξ *loco geminae sibilantis usurpat Noster in* διξὸς *et* τριξὸς, *pro* διφσὸς *et* τριφσός. *Quod vero* ξυνὸς *pro* κοινὸς *usurpatum Portus adfert, id quidem alienum est; nam* ξυνὸν *cum Homero, non* ξυνὸν, *scripsit Herodotus. Caeterum* ξὺν, *quod Atticorum est maxime, perraro apud Nostrum reperitur, ac fere non nisi ex librariorum more scribendi invectum videtur. Conf. infra voc.* Ξυμμίξας.

Ξεινηΐη, *vide mox* Ξεινίη.

Ξείνια, ων, τὰ (*comm.* ξένια) Dona hospitalia, Hospitalia officia, Hospitium. ἐπὶ ξείνια αὐτὸν καλέσας, II. 107. *m.* V. 18. *a. ubi vulgo olim* ἐπὶ ξεινίῃ, *vide autem Var. Lect.* VI. 34. *f. nullâ cum varietate, sic et* IX. 89. *a.* τοῦτον παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια, IV. 154. *m. cum Var. Lect. et Not.* ἐπηγγείλατό σφι καταγωγὴν καὶ ξείνια, VI. 35. *f.* ξείνια προθεῖναι στρατῷ, VII. 29. *a.* ὅς σφεας, ξείνια προθέμενος, εἱστία, IX. 135. *a.*

Ξεινίζειν, Hospitio excipere. ἐξεινίζετο ἐν τοῖσι βασιληΐοισι, ὑπὸ τοῦ Κροίσου, I. 30. *a.* ξεινίσαντες (αὐτοὺς) καὶ καταμεθύσαντες, I. 106. *m. ubi perperam* ξενίσαντες, *edd. ante Reiz.* ξεινίζων, VII. 175. *a.*

Ξεινίη, ης, ἡ, (*comm.* ἡ ξενία) Hospitium, Hospitalitas, Jus hospitii. Ἴωσι ξεινίην συνεθήκατο, I. 27. *extr.* ἐποιήσαντο ὅρκια ξεινίης πέρι, I. 69. *f.* ξεινίην (*sic corrigendum puto*) Ἀμάσι βασιλέϊ συνεθήκατο, III. 39. *m. cum Var. Lect. et Not.* σκῆψιν ποιεύμενος τὴν ξεινίην τὴν Ἱστιαίου, V. 30. *m.* ξεινίην ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προεῖπε, VII. 116. *a. N.*

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, Peregrinus, Extraneus. ξεινικὰ νόμαια, I. 135. *a.* IV. 76. *a.* ἱδρυνθέντων ἱρῶν ξεινικῶν, I. 172. *m. f.*

Ξείνιος, η, ον, Hospitii jure conjunctus *cum aliquo.* ὅμως καὶ ξεινίους σφι ἐόντας τὰ μάλιστα, V. 63. *a.*

Ξεινοδοκέειν, Hospitio excipere. ξεινοδοκέων πάντας ἀνθρώπους, VI. 128. *m. f.*

Ξεινοκτονέειν, Interficere peregrinos, hospites. II. 115. *f. quem locum spectasse videtur Pollux* III. 58. *ubi scribit,* καὶ ξεινοκτόνος παρ' Ἡροδότῳ: *nam jonismum in talibus* (*ut* ξειν. *pro* ξεν.) *negligere solent Lexicographi;* ξεινοκτονέειν *autem idem valet* ac ξεινοκτόνον εἶναι.

Ξεῖνος, η, ον, (*comm.* ξένος) Peregrinus, Hospes, Hospitii jure conjunctus. ἐόντα Θρασυβούλῳ ξεῖνον, I. 20. *a.* ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ συμμάχους, I. 22. *f.*

Ξείνους ἐκάλεον (οἱ Λακεδαιμόνιοι) τοὺς βαρβάρους, IX. 11. *f.*

ms. Ask. restituit Wess. Etiam I. 32, 21. *pro* συμφορὴ *praeferunt* ξυμφορή *mss. F. Pa. Pc. et* ξύμπαντες, VII. 53. *m. idem cod. F. qui et similia alia passim habet, praesertim in lib.* VII. et seqq. *Citavit etiam alicubi Larcherus ex duobus codd. Paris.* ξυμπεσεῖν, *pro vulgato* συμπεσεῖν. *Sed haec talia apud Nostrum quidem, ut perrara, sic suspecta utique, quamvis apud Homerum passim* ξὺν *pro* σὺν *occurrat, doceantque Grammatici, in his Suidas, voce* Ξυμπάθεια, *usum literae* ξ *pro* σ *Jonibus cum Atticis esse communem.*

Ξυνὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* κοινὸς, Communis. ξυνὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λόγος, IV. 12. *extr.* ξυνὸν τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν, VII. 53. *m.*

Ξυρέειν, (*jon. pro* ξυρᾶν) Radere, Tondere. ξυρέονται τὰς ὀφρύας, Radunt sibi supercilia, II. 66. *f.* ξυρεῦντες τῶν παιδίων τὴν κεφαλήν, II. 65. *f.* ξυρεῦνται, *cui opponitur* κομέουσι, II. 36. *a.* ἐξυρημένοι, ibid. *paulo post.* ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα, II. 37. *a.* ξυρήσαντά μιν τὰς τρίχας, κατιδέσθαι ἐς τὴν κεφαλὴν, V. 35. *m. f. Adde* Ἀποξυρέειν.

Ξυρὸν, οῦ, τὸ, *sive* ὁ Ξυρὸς, Novacula. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. *a. Conf. Iliad.* κ'. 173.

Ξυστὸν, τὸ, Hastile. τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ἐὸν ὁμοίως χρύσεον, I. 52. *Videtur proprie esse Adjectivum, subintellecto Substantivo* δόρυ *vel* ἀκόντιον, *quemadmodum apud eumdem Nostrum* ξυστὰ ἀκόντια, II. 71. *extr. sunt* Polita jacula, *i. e.* Hastilia jaculorum. *Vide ibi Not.*

O.

'Ο, ἡ, τὸ, *non solum* Articulus *est, Nominibus, Participiis et Infinitivis verborum ubi commodum est, praepositus; sed apud Nostrum, ex jonici idiomatis ratione, variis etiam aliis modis usurpatur. Scilicet*

1) ὁ, ἡ, τὸ, *cum suis Casibus, non solum in vulgatissimâ illâ et Graecis omnibus usitatâ formulâ,* ὁ μὲν -- ὁ δὲ, *sed et aliàs frequenter pro* οὗτος *vel* ἐκεῖνος, αὕτη *vel* ἐκείνη, τοῦτο *vel* ἐκεῖνο *ponuntur.* ὁ δὲ εἶπε, Tum ille ait, I. 32. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο, I. 35. *m. Sic in Plur.* οἱ δὲ, *pro* οὗτοι *vel* ἐκεῖνοι δέ. (*Sed post* καὶ *accentu notatur* οἳ, *tamquam a sing.* ὃς, *quemadmodum Attici dicebant* ἦ δ' ὅς. *Sic,* καὶ οἳ -- ἐσέβαινον ἐς τὰς νῆας, VIII. 56. *b. conf.* VIII. 83. *a. N. Sed et in Plur. Nominativo reperitur* τοὶ *pro* οὗτοι *positum:* τοὶ γὰρ ἄνδρες,

Ξέρξης, Persicum nomen, graece significat ἀρήϊος, Martius, Bellicosus; Ἀρταξέρξης, μέγας ἀρήϊος, VI. 98. *f.*

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, Politus. λίθου ξεστοῦ, II. 124. *m. et f.*

Ξηρὸς, ἡ, ὸν, Siccus. παρὰ ξηρὸν Κράστιν, *de* Alveo torrentis qui æstivo tempore siccus est, V. 45. *a. N.*

Ξίφος, εος, τὸ, Ensis. τοῦ κουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ μύκης ἀποπίπτει, γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος *etc.* III. 64. *m. N.*

Ξύλινος, η, ον, Ligneus. προσποιησάμενος ξύλινον πόδα, IX. 37. *f.* ξύλινος λόχος, VI. 57. *f. in Orac. et* cap. 58. *m.* Τεῖχος ξύλινον, VII. 141. *f. in Orac. et* cap. 142. *Alius* Ligneus murus *memoratur* IV. 108. *m. et* 123. *a. Alius item*, IX. 65. *et* 70. πόλις ξυλίνη, οἰκίαι ξύλιναι, IV. 108. *a. et m.*

Ξύλον, ου, τὸ, Lignum. ξύλα τετράγωνα *sunt* Trabes, Tigna, I. 186. *f. Nonnumquam* ξύλον Fustem *significat.* μάχη ξύλοισι καρτερὴ γίνεται, II. 63. *f.* πολλοὶ ξύλων κορύνας ἔχοντες· ἄλλοι δὲ - - ἔχοντες ξύλα, καὶ οὗτοι, ibid. *a. m.* μάχονται πρὸς ἀλλήλας λίθοισί τε καὶ ξύλοισι, IV. 180. *a. Alibi intelligitur* Lignea compes. ἔδησαν αὐτὸν οἱ προσήκοντες ἐν ξύλῳ, VI. 75. *a.* ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ, IX. 37. *a. m. N.*

Alibi apud Nostrum Ξύλον *idem sonat atque* δένδρον *vel* δένδρος, Arbor; *quem vocabuli usum Phavorinus etiam in Dictionario, nescio quonam ex auctore, his verbis adnotavit:* Ξύλον ἐστιν οὐσία φυτικὴ φυλλοβόλος, σπερματική. *Sic certe Herodotus, de* Gossypio *loquens, pro eo quod* III. 106. *f. dicebat*, ἐσθῆτι οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται, libro VII. cap. 65. *ait*, Ἰνδοὶ εἵματα ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα. *Loco pluralis vero numeri* ἀπὸ ξύλων, *alibi Singularem adhibet, collectiva notione.* θώρηκα λίνεον, κατεσκευασμένον χρυσῷ καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου. III. 47. *f. quam formulam ab Herodoto Pollux mutuavit, VII.* 75. *scribens*, παρ' Αἰγυπτίοις, ἀπὸ ξύλου τι ἔριον γίγνεται. *Eamdem formulam*, ἀπὸ ξύλου, *minus recte et contra Herodoti sententiam (ut mihi quidem videtur) interpretatus Plinius libro XIX. cap.* 2. *sect.* 3. *scripsit*, Superior pars Ægypti gignit fruticem, quem aliqui gossypium vocant, plures xylon.

Ξυλουργέειν, Fabricare lignum, III. 113. *b.*

Ξυμμίξας, Ξύμμαχος, *et* Ξὺν, *ex Atticorum scriptorum usu habet noster cod. F.* lib. VI. cap. 23. *ubi alii* συμμίξας, σύμμαχος *et* σὺν *tenent, quam scripturam cum caeteris codd. alibi constanter fere (praesertim in sex prioribus libris) idem cod. F. servavit. Adhaeserat tamen olim editis et pluribus etiam libris msstis* ξυνήνεικε, *pro* συνήνεικε, VI. 23. *a. et* VII. 117. *a. quem ad posteriorem locum in Var. Lect. adnotare debueram:* „ξυνήνεικε *olim edd. et sic ms. F. pro quo* συνήνεικε *ex*

ms. *Ask.* restituit *Wess. Etiam* I. 32, 21. *pro* συμφορὴ *praeferunt* ξυμφορὴ *mss. F. Pa. Pc. et* ξύμπαντες, VII. 53. *m. idem cod. F. qui et similia alia passim habet, praesertim in lib.* VII. et seqq. *Citavit etiam alicubi Larcherus ex duobus codd. Paris.* ξυμπιεῖν, *pro vulgato* συμπιεῖν. *Sed haec talia apud Nostrum quidem, ut perrara, sic suspecta utique, quamvis apud Homerum passim* ξὺν *pro* σὺν *occurrat, doceantque Grammatici, in his Suidas, voce* Ξυμπάθεια, *usum literae* ξ *pro* σ *Jonibus cum Atticis esse communem.*

Ξυνός, ἡ, όν, *i. q.* κοινός, Communis. ξυνὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λόγος, IV. 12. *extr.* ξυνὸν τοῦτο πᾶσι ἀγαθόν, VII. 53. *m.*

Ξυρέειν, (*jon. pro* ξυρᾷν) Radere, Tondere. ξυρέονται τὰς ὀφρύας, Radunt sibi supercilia, II. 66. *f.* ξυρεῦντες τῶν παιδίων τὴν κεφαλήν, II. 65. *f.* ξυρεῦνται, *cui opponitur* κομέουσι, II. 36. *a.* ἐξυρημένοι, ibid. *paulo post.* ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα, II. 37. *a.* ξυρήσαντά μιν τὰς τρίχας, κατιδέσθαι ἐς τὴν κεφαλήν, V. 35. *m. f. Adde* Ἀποξυρέειν.

Ξυρὸν, οῦ, τό, *sive* ὁ ξυρός, Novacula. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. *a. Conf. Iliad.* κ'. 173.

Ξυστὸν, τό, Hastile. τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ἐὸν ὁμοίως χρύσεον, I. 52. *Videtur proprie esse Adjectivum, subintellecto Substantivo* δόρυ *vel* ἀκόντιον, *quemadmodum apud eundem Nostrum* ξυστὰ ἀκόντια, II. 71. *extr. sunt* Polita jacula, *i. e.* Hastilia jaculorum. *Vide ibi Not.*

O.

'Ο, ἡ, τό, *non solum* Articulus *est, Nominibus, Participiis et Infinitivis verborum ubi commodum est, praepositus; sed apud Nostrum, ex jonici idiomatis ratione, variis etiam aliis modis usurpatur. Scilicet*

1) ὁ, ἡ, τό, *cum suis Casibus, non solum in vulgatissimâ illâ et Graecis omnibus usitatâ formulâ,* ὁ μὲν -- ὁ δέ, *sed et aliâs frequenter pro* οὗτος *vel* ἐκεῖνος, αὕτη *vel* ἐκείνη, τοῦτο *vel* ἐκεῖνο *ponuntur.* ὁ δὲ εἶπε, Tum ille ait, I. 32. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο, I. 35. *m. Sic in Plur.* οἱ δέ, *pro* οὗτοι *vel* ἐκεῖνοι δέ. (*Sed post* καὶ *accentu notatur* οἳ, *tamquam a sing.* ὅς, *quemadmodum Attici dicebant* ἦ δ' ὅς. *Sic,* καὶ οἳ -- ἐσέβαινον ἐς τὰς νέας, VIII. 56. *b. conf.* VIII. 83. *a. N. Sed et in Plur. Nominativo reperitur* τοὶ *pro* οὗτοι *positum:* τοὶ γὰρ ἄνδρες,

VIII. 68, 1. m. idem valens ac οὗτοι οἱ ἄνδρες, si modo vera ibi ista scriptura, de qua vide Var. Lect. Certo, pro τοὶ Βαβυλώνιοι, quod I. 186. f. editum erat, ex frequenti optimorum codicum consensu οἱ Βαβ. restituendum auctori judicavi:) τὸν δὲ (Hunc vero) λέγεσθαι, I. 24. a. et τὸν δὲ [illegible] ἐξελθεῖν, paulo post ibid. λέγων ὡς τὸν (i. e. τοῦτον vel αὐτὸν) οἰστὸς περιφέρει ex emend. Wess. IV. 36. a. τοὺς δὲ, Hos vero, I. 2. f. 3. b. 24. a. Sic καὶ τοὺς, I. 86. m. τοῦ (i. q. τούτου) αἵματος ἐμπίεε, Hujus sanguinem (proprie Hujus de sanguine) bibit, IV. 64. a. τοῦ εἵνεκα (Hujus rei causâ) - - ἵνα, III. 46. b. τοῦ εἵνεκα - - ὅτι, VIII. 85. f. Et subintellectâ ὅτι particulâ, τῶν δὲ εἵνεκα.

2) ὁ, et Plur. οἱ, ante δὲ et γε, Homerico more nonnumquam pleonasticâ quâdam ratione nec tamen sine emphasi, adponitur. τὴν μὲν αἰτίην οὐ μάλα ἐξέφαινε, ὁ δὲ ἔλεγέ σφι, VI. 3. m. ubi satis fuerat, ἔλεγε δέ σφι. Similiter, εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, VI. 9. f. ubi si πάντως δὲ dixisset, οἱ aut οὗτοι non desiderasses. Sic rursus VI. 133. f. et alibi. Similiter in Apodosi orationis: εἰ μὲν οὖν ἄχθη παρὰ βασιλῆα, ὁ δὲ οὔτ᾽ ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν etc. VI. 30. a. ubi duae voculae ὁ et δὲ potuerant abesse. Pariter ὅ γε non necessario requirebatur ubi ait Noster, [illegible] ἂν [illegible] ὅ γε [illegible] γενόμενος, II. 172. f.

b) Casus obliqui Articulorum ὁ, ἡ, τὸ, atque etiam Nominativus sing. et pluralis Neutrius generis, τὸ et τὰ, jonico more ponuntur pro Pronomine relativo. Sic τοῦ pro οὗ, τῷ pro ᾧ, τὸν pro ὃν, et cet. Sic, τοῦ ὁ πατὴρ, Cujus pater, et similia, passim. τοῦ μνήμην ἔχειν ἄξιόν ἐστι, Cujus meminisse æquum est, I. 14. a. τῷ δὴ λέγουσι θῶυμα μέγιστον παραστῆναι, Cui ajunt accidisse etc. I. 23. a. ἐς κόλπον ἐν τῷ Ἄσσα πόλις, In quo, VII. 122. a. τὸν οἶδα - - τοῦτον σημήνας, Quem ego novi, I. 5. m. f. Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι, I. 7. a. Sic pro vulgato ὅν τινα, Quemnam, codex noster F. jonico more scriptum τόν τινα dedit I. 98. a. (Sed τὸν δέ τινα et τῷ δέ τινι, I. 114. a. ubi praecessit τοὺς μὲν, significant Alium quemdam et Alii cuidam.) κατὰ τοῦτο τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, jonice pro ὃ καὶ Ἑλλ. λέγ. I. 1. m. f. τὰ τὸ πάλαι μεγάλα ἦν, (Quae olim magna erant) σμικρὰ γέγονε, I. 5. m. τάσδε πόλις ἐκ τῶν (E quibus) νέας συμπαρελάμβανε, VII. 122. f. πάντα τοῖσι χρέωνται ἐς πόλεμον, I. 34. f. τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα ὥρα πιστοὺς, I. 11. a. — Sed tota haec observatio commodius fortasse infra sub Ὅς, ἥ, τὸ, poni potuerat. Τεῦ pro τινὸς, et Τέῳ pro τινι, vide in Τὶς et Τίς.

4) *De* τὴν *articulo elliptice posito in formulâ* τὴν ἐπὶ θανάτῳ *vide voc.* Θάνατος. *Vide etiam voc.* 'Οδός, *et* Τὴν *sub. lit.* T.

5) *Ut apud Graecos omnes, sic et apud Herodotum articulus* τὸ *subinde elliptice ponitur, intelligendo* τὸ ἔπος. *Sic* τὸ τοῦ Σόλωνος, I. 86. *m. et* τὸ, Μηδένα εἶναι τῶν ζωόντων ὄλβιον *paulo post* ibid.

6) *Sed alius usus Articuli* τὸ *Jonibus magis proprius est et Herodoto imprimis familiaris, scilicet ut ellipticâ quâdam ratione aut pleonasticâ* τὸ *praeponatur Adverbiis nonnullis Tempus aut Locum significantibus, aliisque quibusdam locutionibus Adverbiorum locum tenentibus. Sic* τὸ ἀπὸ τούτου, τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἐνθεῦτεν, τὸ πάλαι, τὸ παράπαν, τὸ πρόσω, *et similia, quae vide in voc.* 'Απὸ, 'Αρχαῖον, 'Ενθεῦτεν, Πάλαι, Παράπαν, *et cet.*

'Οβελὸς, οῦ, ὁ, Veru. ὀβελοὺς βουπόρους, II. 135. *m. f.* ὀβελὸς λίθινος, Lapideus obeliscus, II. 111. *f.* 170. *m.*

'Ογδώκοντα, *pro comm.* ὀγδοήκοντα, (*pro quo male vulgo* ὀγδώκοντα *subscripto iota edebatur.*) Octoginta. I. 163. *m. ibique Var. Lect.* (*adde quae notavi ad* I. 178, 9.) I. 189. *f.* III. 95. *m.* VI. 46. *m. f.* VII. 184. *m. et passim alibi.*

'Ογκος, ου, ὁ, Moles, Congeries, Cumulus. ὄγκος φρυγάνων, IV. 62. *a. m. et m. f. Conf.* ibid. *a.*

'Οδε, ἥδε, τόδε. *Dat. plur. neutr.* ὁ δὲ τοισίδε (His rebus) προέχει ἐκείνου, I. 32. *m.* ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε *vel* τοισίδε, His verbis, I. 120. *a.* (*conf.* 'Αμείβεσθαι.) ἀλλὰ τοῖσι δὲ (*sive* τοισίδε) καὶ μᾶλλον, *scil.* εἴκασα, II. 104. *m.*

['Οδηγεῖν, Deducere, Viam monstrare. ὁδήγεον αὐτὸν, *Vit. Hom.* 33. *a.*]

'Οδμὴ, ῆς, ἡ, *i. q.* 'Οσμὴ, Odor, I. 47. *f. in Orac.* ὀδμὴν αὐτῆς ὀσφραινόμενος, I. 80. *m. f. ubi quidem* ὀσμὴν *praeferunt codd. nonnulli. Sed* μεθύστασθαι τῇ ὀδμῇ *agnoscunt omnes*, I. 202. *m. et* ὀδμὴν βαρέαν παρέχεται, II. 94. *extr.* VI. 119. *f.* ῥέδα ὀδμῇ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων, VIII. 138. *m.*

'Οδοιπορέειν, Iter facere. ὡδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκεομένην, IV. 110. *f. Et absque Augm.* ὁδοιπόρεον τριῶν ἡμερέων ὁδὸν, IV. 116. *a. ubi alii quidem fere omnes* ὡδοιπόρεον.

'Οδοιπορίη, ης, ἡ, Iter. ὁδοιπορίην ποιήσεαι ἡμερέων τεσσεράκοντα, II. 29. *m. f.* οὐκέτι ὁδοιπορίῃσι διεχρέετο, Non amplius terrestri itinere usus est, VIII. 118. *a.*

'Οδὸς, οῦ, ἡ, 1) Via, Iter. ἰόντες τὴν 'Ιρὴν ὁδὸν, VI. 34. *f. N.* ἐξήλαυνον τὴν αὐτὴν ὁδὸν, VIII. 113. *a. Metaphorice*, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδὸν, I. 117. *a. m.*

2) *Loco Foeminini generis Masculino interdum utuntur libri nonnulli.* προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τοῖσι ὁδοῖσι *edebatur ante Gron.* II. 80. *b. sed ibi quidem* τῇσι *dederunt mssti libri omnes. Contra*, VII. 114. *a.* ἐν 'Εννέα 'Οδοῖσι τῇσι 'Ηδωνῶν

ex uno cod. *Arch.* recepit *Wess.* ubi alii omnes codices τοῖσι Ἠδωνῶν praeferunt. Similiter, II. 35. m. f. ubi alii codices (quoad equidem novi) cum editis ἐσθίουσι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, codex F. ἐν τοῖσι ὁδοῖσι habet. Similiter item, pro περίοδος μακρὴ, I. 185. f. plerique scripti libri περίοδος μακρὸς praeferunt.

3) Pro Ὁδὸς interdum Οὐδὸς praeferunt libri Herodotei; quam insolitam alioqui Nostro vocabuli formam non modo II. 7. m. cum aliis Editoribus tenui in verbis τῶν οὐδῶν τουτέων, (vide ibi *Var. Lect.* et *Not.*) sed et in illis, ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ' οὐδὸν, III. 126. extr. ubi quidem scripti plerique libri κατ' ὁδὸν praeferunt.

4) Via et Ratio *disserendi de aliqua re, aut aliquid explicandi.* ἔλεξαν περὶ τούτου τριφασίας ὁδούς, II. 20. a. et mox, τῶν μὲν τὰς δύο τῶν ὁδῶν etc. ibid. tum ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, II. 22. a.

Ὁδοῦν, Viam monstrare, Ducere; *et metaphorice,* Administrare, Gerere *res.* τὰ ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται, Quae a vobis proficiscuntur, ea benigne erga nos administrantur, reguntur, geruntur, IV. 139. f. *Not. Conf.* Εὐοδοῦν.

Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, Viae custos, VII. 239. m. f.

Ὀδὼν, όντος, ὁ, (i. q. *comm.* ὀδοὺς) Dens. *Sic* ὁ ὀδὼν *bis legitur,* VI. 107. f. ἐλέφαντος ὀδόντες, III. 97. m. *Conf.* Χαυλιόδους.

Οἷ, *et enclitice* Οἱ, *Dativ. pronom. pro* ἑαυτῷ *et pro* αὐτῷ *frequentius ponitur apud Nostrum. Nonnumquam* οἷ *ita cum* αὐτῷ *jungi censuerunt Viri docti, ut* αὐτῷ - - οἱ *idem ac* ἑαυτῷ *valeat; quo pacto olim* ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβίβηκέ οἱ (*aut* ἀποβεβήκεέ οἱ) *editum erat,* I. 86. *m. f. quo de loco vide Var. Lect. et Not. ad* I. 86, 29.

Alibi idem Dativ. pronom. οἷ *vel* οἱ *prorsus pleonastice adpositus videtur; ut,* τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωμάσια οἱ ἐξεποίησε, II. 175. *a. N.* (*conf. quae ibi in Var. Lect. notavimus.*) *Similiter* VI. 68. *a. legitur,* Ἀπικομένη δὲ τῇ μητρὶ ἐσθεὶς ἐς τὰς χεῖράς οἱ τῶν σπλάγχνων, κατικέτευε: *ubi si ita, ut vulgo fit, distinguuntur verba, abundat utique* οἱ *pronomen. Sed commodius fortasse non modo ante* κατικέτευε, *verum etiam ante* ἐσθεὶς *incidatur oratio, ut Dativus* ἀπικομένῃ τῇ μητρὶ *regi intelligatur a verbo* κατικέτευε: *nam, licet simplex verbum* ἱκετεύω *non nisi cum quarto casu construatur, nihil tamen impedit quo minus compositum* κατικετεύω *cum tertio casu jungi potuerit. Libro* IV. 152. *f. olim suffragantibus plerisque mss.tis sic editum erat,* πέριξ δὲ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσαί εἰσι: *ubi* κεφαλαί οἱ προκρ. *ex codd. Arch. et Vind. recepit Wess. eumque secuti Editores; ego inutilem h. l. voculam rursus eliminandam putavi, nec vero diffitear*

incommodo teneri eam
e.
erbium, 1) *cum Parti-*
nstructum i. q. ἅτε,
, Quippe, III. 4. *m.*
et alibi. Sic et οἷά τε,
nte τε *particulâ*, II.
. *ubi vide notata in Var.*
α δὲ, *et* οἷα δὴ, *vide Var.*
t Not. ad II. 28. *extr.*
uemadmodum, Sicut,
iam. *Sic olim* I. 47. *extr.*
edebatur in Orac. ὀδμὴ
ἰ οἷα χελώνης, *ubi nunc*
ῖνοιο χελώνης.]
le in Εἰδέναι.
et Οἰδαίνειν, Tumere,
matum esse. *Inde per*
oram, similitudine vel
ere *ductâ*, *vel a* Mari
us agitato et intumes-
οἰδεόντων πρηγμάτων,
tibus rebus, *id est* Exul-
, *sive* Turbulentis, Haud
anquillis, III. 76. *m. et*
. *N. ubi alii* οἰδαινόντων.
m locutionem imitatus
, Tument negotia, *dixit*
tic. XIV. 4. *et* Tumo-
erum, *ibid. XIV.* 5.
erba Ernestus, *aliam*
am puto translationis
m spectans, (*nempe quod*,
mor *in aliquâ corporis*
exsistit, *timendum sit*
uius quidpiam sequatur)
ninentibus rebus novis,
male interpretatus est
i Cicer. voc. Tumere *et*
r.
ive Ὀϊζυρὸς, ὴ, ὸν, Mi-
is, Miser. ὀϊζυρὴν ἔχον-
ἔτην, IX. 82. *extr. N.*
(*Jon. pro comm.* οἰακί-

ζειν) *proprie*, Gubernaculo regere *navem*, *deinde generatim* Regere, Dirigere, Gubernare *rem quamcumque.* τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰηκίζοντες τὰς ἀσπίδας, I. 171. *m.*

Οἶκα, Οἰκὼς, *et* Οἰκὸς, *vide supra sub* Εἴκειν.

Οἰκέειν, Habitare, Sedes suas habere. οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκέει, II. 166. *a. Imperf.* οἴκεε γῆν τὴν Φθιῶτιν, I. 56. *m. f.* 57. *a.* οἴκεε ἐν Πίνδῳ, I. 56. *f. Aorist.* τούτους τοὺς χώρους οἴκησαν χρόνον ἐπὶ πολλὸν, II. 154. *m.* ἐνθαῦτα πόλιν Μεσαμβρίην οἴκησαν, VI. 33. *m. ubi quidem* οἴκισαν *correxerunt Editores nonnulli; quemadmodum etiam nos cum aliis pro* οἰκησάντων I. 57. *m.* οἰκισάντων *scripsimus; et* οἰκίσαι, VII. 170. *m. N. pro* οἰκῆσαι, *quod edd. vett. et mssti dederant. Vide infra*, *voc.* Οἰκίζειν.

Frequenter Praeteritum Pass. eâdem notione, quâ Praesens Activi, usurpatur. αἱ δύο (πόλιες) νήσους οἰκέαται, (*Jon. pro* ᾤκηνται) I. 172. *f.* παρ' ὃν (Τίγριν) Νῖνος πόλις οἴκητο, I. 193. *a. m.* (*ubi commode etiam, ut et alibi subinde, reddere possis* Sita urbs erat.) τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἴωσι, I. 127. *f. et* τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ οἰκημένων, ibid. *paulo ante.* ποῖ γῆς οἰκημένοι, V. 73. *m. ubi nos quidem cum Schaef.* πῆ *posuimus.* τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ οἰκημένων, I. 28. *a.* τῶν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Στρυμόνος οἰκημένων, VIII. 115. *extr. ubi olim* οἰκεομένων *edd. invitis msstis. Sed*

notione Passivâ dicitur ἡ οἰκεομένη, Regio habitata, Incolis frequentata. [illegible] ἐς τὴν οἰκεομένην, IV. 110. *f. Quid sit vero quod* I. 170. *f.* τὰς ἄλλας πόλιας οἰκεομένας *dicit, haud admodum liquet: equidem interpretatus sum quasi dixisset* πόλιας ὑπὸ Ἰώνων οἰκεομένας: *poteras etiam suspicari,* τὰς ἄλλοθι πόλιας οἰκεομένας *aut* οἰκημένας, *scriptum oportuisse, aut* τὰς ἐν πεδίῳ οἰκημένας.

Οἰκειωσέσθαι, *vide* Οἰκειοῦσθαι.

Οἰκέτης, εω, ὁ, 1) Famulus, Servus. οὐ γὰρ εἶναι τοῦτον τὸν χρόνον σφίσι κω οὐδὲ τοῖσι ἄλλοισι Ἕλλησι οἰκέτας, VI. 137. *m.* Μίκυθος οἰκέτης ἐὼν Ἀναξίλεω, VII. 170. *f. N. et sic alibi. Sed* 2) Οἰκέται, οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, γυνὴ καὶ τέκνα, *ut ait Thomas Mag. citans illud Herodoti,* ἣν κομισάμενος τοὺς οἰκέτας οἰκέῃ ἐκείνῃ, *ex* VIII. 106. *a. m. ubi* τοὺς οἰκέτας *paulo post ipse Scriptor interpretatur* τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. *Alibi quidem jungit* τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας, *i. e.* Liberos et totam Familiam, Domesticos omnes, VIII. 4. *f. N. Rursus* VIII. 142. *m. f. junguntur quidem* γυναῖκές τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα οἰκετέων ἐχόμενα πάντα, *sed deinde* cap. 144. *m. f. eadem* Uxores cum Liberis et totâ Familiâ *communi nomine* οἰκετέων *indigitantur, ubi ait* ὥστε ἐπιθρέψαι ἐθέλειν ἡμέων τοὺς οἰκέτας.

[Οἰκέῃς *perperam olim*
Οἰκίῃ, I. 107. *f.*]

Οἰκήϊος, η, ον, (*jon. p*
Qui ex eâdem Dom
dam Familiâ est, (
Propinquus. ἄνδρα
108. *m. ubi in vers*
Familiarem sibi vi
ctius Cognatum *p*
III. 119. *a. qu*
dicit, eodem cont
de τῶν συγγενέων *n*
gitat. ποιεῦσι τοῦτο κ
οἰκηΐων, Faciunt hoc
Cognatis (*nempe,*
torum calvariis eti
la faciunt,) IV. 65.
lo post ibid. ὡς οἱ ἐο
ubi in Vers. lat.
modo dormitans,
olim sibi adversari
pro eo quod oporte
hos sibi cognation
quos. *Inde superla*
κηϊότατος, *sive* Οἰκηϊότ
natione proxime atti
quem: τετελεύτηκε ὑπὸ
οἰκηϊωτάτων, (*nempe*
cidi eum jusserat) I
ubi οἰκηϊοτάτων *scribi*
F. quod in Var. L
tari debuerat. Sic τῶ
τοῦ οἰκηϊοτάτου ἑωυτ
b. ubi οἰκηϊωτάτου *ea*
et Borh. contra qu
cum aliis edd.

2) οἰκήϊος, Domesti
prius, Privatus, Su
κακῷ οἰκηΐῳ, I. 45.
κήϊα ἐόντα, *nempe*
I. 92. *m.* οὐ τὰ τῶν
θεῖ, ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα
m. οὔτε τι τῶν οἰκηΐω
ωνται, II. 37. *m.* σ

κηΐῃ τι τριήρεϊ καὶ οἰκηΐῃ ἀνδρῶν δαπάνῃ, V. 47. *m.*

3) οἰκήϊον, τό, *i. q.* καθῆκον, πρέπον, Conveniens, Honestum, Decens. οὔτε εἶδε καλὸν οὐδὲν, οὐδ' οἰκήϊον, III. 81. *m. N.*

4) *Passiv.* τὰ οἰκήϊα, τῶν οἰκηΐων, *olim edebatur pro* οἰκία, οἰκιῶν. *Vide* Οἰκίον.

Οἰκηιότης, ητος, ἡ, Cognatio, VI. 54. *conf.* Ὁμολογίειν. *num.* 2.

Οἰκηϊοῦσθαι, et Οἰκειοῦσθαι, 1) Sibi tamquam Suum vindicare. Αἰγύπτιοι οἰκηϊεῦνται Καμβύσεα, III. 2. *a. ubi quidem* οἰκειοῦνται *olim edd. Et sic libri omnes,* τὴν Ἀσίην οἰκειεῦνται οἱ Πέρσαι, I. 4. *extr. Rursus vero,* τούτων τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηϊοῦνται Λυδοί, I. 94. *m.* 2) Sibi aliquem Conciliare, Sibi adjungere. οὐδαμῶς ἐξελῶν αὐτούς, ἀλλὰ κάρτα οἰκηϊεύμενος, IV. 148. *a.*

Οἴκημα, ατος, τό, 1) Ædificium *quodlibet*, Ædes, Domus. τὰ οἰκήματα οὐ κατέβαλλε, I. 17. *m. pro quo paulo post ait* τὰς οἰκίας οὐ κατέβαλλε, ibid. *f.* οἰκήματα μουνόκωλα ἐποίησαν, I. 179. *m. N.* οἴκημα ἓν κατιρῶσαι, I. 164. *a. N.* οἴκημα λίθινον, I. 121, 1. *a. et dein* ibid. *saepius, tum et, ubi de eodem Ædificio agitur,* ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι *ait* I. 121, 1. *f.* εἴ τι ὀρθὸν ἦν τῶν οἰκημάτων ἢ τῶν ἱρῶν, IX. 13. *m. Sic et de* Æde deo sacratâ: θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα, VIII. 144. *m. Ubi* VII. 119. *a. m. legitur,* ἐτρέφον ὄρνιθας χερσαίους καὶ λιμναίους ἔν τε οἰκήμασι καὶ ἐν λάκκοισι, *ibi* τὰ οἰκήματα Cortes *intelligebat Portus cum Valla, alii* Caveas; *equidem* ἔν τε οἰκημ. *etc.* Domibus et in vivariis *interpretatus sum.*

2) Conclave. τὸ οἴκημα ἐν τῷ κοιμώμεθα, I. 9. *m. et* 10. *a.* ῥίψαι ἐς οἴκημα σποδοῦ πλέον, II. 100. *f. N.* οἰκήματα τὰ μὲν ὑπόγαια, τὰ δὲ μετέωρα, II. 148. *m. et* ibid. *saepius.*

3) *Sigillatim* Conclave *vel* Ædicula in quâ sedet meretrix; Lupanar, *nempe, quasi* Officina in quâ sedens illa artem suam exercet. τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ κατίσαι ἐπ' οἰκήματος, II. 121, 5. *a.* 126. *a. Similiter de* Officinâ in quâ sedent hi qui artem condiendi cadavera exercent, II. 86. *a. m. collatis quae notavimus ad* II. 86. *a.*

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Incola. τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δήλου οἰκητόρων, IV. 34. *extr.* οἰκήτωρ ἐὼν Γέλης, VII. 153. *a.*

Οἰκίζειν χώρην, Incolere regionem, Habitatum migrare in regionem, Incolis eam frequentare. ἐκλιπόντας χώρην τὴν Ἀττικὴν, ἄλλην τινὰ οἰκίζειν, VII. 143. *f. Hinc pro* οἰκήσειν, VI. 33. *m.* οἰκιεῖν *correxere nonnulli, nosque ipsi* οἰκιεύντων *scripsimus pro* οἰκησάντων, I. 57. *m. et* οἰκίσαι *pro* οἰκῆσαι 170. *m. quibus tamen cunctis in locis teneri fortasse potuerat debueratque vulgata olim scriptura, veterum codicum aucto-*

ritate suffulta. Conf. Οἰκίον *et* Οἰκιστής.

Οἰκίη, ης, ἡ, 1) Domus, *nempe* Ædes quas quis habitat. τὰς οἰκίας οὐ κατέβαλλε, I. 17. *f.* οἰκίας οἰκοδομημένην, I. 114. *a.* περινήσας ἔξωθεν τὴν οἰκίην ὕλῃ, II. 107. *m.* ἦν οἱ ἐν πόλι οἰκίης μεγάλης περιβολή, IV. 79. *a.* *Sed hac quidem notione frequentius, (certe, ubi de* Amplioribus ædibus *agitur)* τὰ οἰκία, *quam* τὴν οἰκίην, *usurpat Noster. Vide mox* Οἰκίον.

2) Domus, Familia. οἰκίης ἐούσης ἀγαθῆς, I. 107. *f. N.* ἐόντες οἰκίης οὐ φλαυροτέρης, I. 99. *f.* ἐόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος, II. 172. *a.* τούτης ἦν τῆς οἰκίης Ἀνάχαρσις, IV. 76. *f.* ἐὼν οἰκίης τεθριπποτρόφου, VI. 35. *a.*

Οἰκίον, ου, τὸ, *in Singulari, quod quidem vel notaverim vel meminerim, apud Nostrum nusquam occurrit, sed Plurali numero frequenter* τὰ Οἰκία, *idem fere ac* ἡ οἰκίη *et* ὁ οἶκος, Domus, *quas latine Plurali item numero* Ædes, *vocamus.* παρελθὼν ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, I. 35. *a.* οἰκίοισι ὑποδεξάμενος, I. 41. *a.* 44. *f.* οἰκία ἄξια τῆς βασιληΐης οἰκοδομῆσαι, I. 98. *a. et* οἰκία μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ibid. ἄπιθι ἐς τὰ οἰκία, III. 53. *m.* τὰ πρόθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίων, III. 140. *a.* *Quibus quidem cunctis in locis de* Regum domibus, *adeoque de* Amplioribus ædibus *agitur. Est vero etiam, ubi de* Privatorum ædibus *idem vocab. adhibitum reperitur, et quidem, ut Plurali numero, sic et notius Plurali:* ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγένοντο. *At ibi plures probati alioqui codices* οἴκων *exhibent, quod haud dubie verum videtur.*

Οἰκοδομέω, *Ædificare.* τὸν νηὸν οἰκοδομῇ, I. 21. *a.* δύο νηοὺς ᾠκοδόμησε, I. 22. *f.* οἰκίας οἰκοδομέειν, I. 114. *a.* (*ubi quidem videndum ne* οἰκοφορέειν *scripserit auctor, ut eodem spectant* δορυφόροι, *cap.* 120. *a. m. nominati.*) πυραμίδας οἰκοδομῆσαι, II. 101. *b.* οἰκοδόμεον τεῖχος, VIII. 71. *m. f. Med.* οἰκοδομέεσθαι οἴκημα, Sibi ædificare; *aut,* Ædificandum curare, II. 121, 1. *a. Sic* τῶν τὸν λαβύρινθον οἰκοδομησαμένων βασιλέων, II. 148. *m. Passiv.* διὰ οἰκοδομημένου αὐλῶνος, II. 127. *m. N.* (*Conf. Var. Lect.*) ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι, II. 126. *f. Conf. Voc. seq.*

[Οἰκοδομή, ῆς, ἡ, Ædificium. *Vitiose olim legebatur* ἐχομένην τῆς μεγάλης οἰκοδομῆς, I. 127. *f. pro* οἰκοδόμησι. *Alibi vocab. istud apud Nostrum non occurrit.*]

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, *Ædificium.* τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι ἀναφορέοντες, II. 121, 1. *f.* καὶ ἄλλην ὄψιν οἰκοδομημάτων μυρίην, II. 136. *a.*

Οἶκος, ου, ὁ, Domus, *Ædes.* (*conf.* Οἰκίη, Οἴκημα *et* Οἰκίον.) *Quâ notione notanda formula,* κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ μάγοι ἔχουσι, III. 79. *extr. et* ἔσχε κατ' οἴκους, Domi sese tenuit, VI. 39. *m. ubi alii quidem* κατ' οἶκον *praeferunt, sed vide Not.*

Eâdem notione οἶκος *de Æde sacrâ usurpatur.* τῶν (θεῶν) ἐνέπρησε τούς τε οἴκους καὶ τὰ ἀγάλματα, VIII. 143. *f.*

2) ὁ βασιλήιος οἶκος, Familia regia, Rex cum suâ familiâ, V. 31. *f. N.* VI. 9. *f.*

3) οἶκος *intelligitur etiam* Domus cum bonis omnibus quæ possidet dominus, Res familiaris, Bona, Patrimonium. τὸν οἶκον πάντα τὸν ἑωυτοῦ ἐπίδωκε, VII. 224. *f.* τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα. Bona Patris dissipata, III. 53. *m. Conf.* Οἰκοφθορέειν.

4) οἶκος *nonnumquam per ellipsin subintelligitur.* ἐξ ἐμεῦ (*i. q.* ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι, VI. 130. *f.* (*conf.* Γαμέειν.) *Sic* V. 39. *b. olim edebatur* τὴν γυναῖκα - - ἐκ σέο (*nempe*, ἐκ σοῦ οἴκου) ἄπες, *percommode, si modo vel unus vetus codex verbum* ἄπες *agnosceret; quod quum ignorent vett. libri omnes, utpote ex Veneti Editoris ingenio adjectum, perspecte* ἐκ σέο *in* ἔξεο *mutandum censuit Valck.*

Οἰκοφθορεῖσθαι, Domum, Rem familiarem Perdere. ἁλόντες ἐκακώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, I. 196. *extr.* ὡρέον σφεας δεινῶς οἰκοφθορημένους, V. 29. *a.* προΐδετε ἡμέων οἰκοφθορημένων, VIII. 144. *m. f.* οἰκοφθόρησθε χρόνον ἔτι πολλόν, VIII. 142. *m.*

[**Οἰκτίζεσθαι.** *Vide* Ἀποικτίζ. *et* Κατοικτίζεσθαι.]

[**Οἶκτος**, ου, ὁ, Commiseratio. ἐς οἶκτον προηγάγετό μιν, *Vit. Hom.* 21. *f.*]

Οἰκτρὸς, ή, όν, Miserabilis. ἑτέρα τούτου πεπόνθαμεν οἰκτρότερα, VII. 46. *m. ubi alii quidem* οἰκτότερα.

Οἰμᾶν, Advenire, Accedere, Adesse (cum impetu). θύννοι δ' οἰμήσουσι, I. 62. *extr. in Orac. Hesychius:* Οἰμᾶν· δύεσθαι, - - καὶ ὁρμᾶν.

Οἰνηρὸς, ή, όν, Vinarius. κεράμιον οἰνηρὸν, III. 6.

Οἶνος, ου, ὁ, Vinum. *Vide* Ἀμπέλινος, Φοινικήϊος, *et Indicem Rer. voc.* Vinum.

Οἰνοῦν, Vino onerare. οἷα πλεύνως οἰνωμένοι, V. 18. *extr.*

Οἰόλυκος, *nomen proprium, quasi* ὄϊς ἐν λύκοισι, Ovis inter lupos, IV. 149. *a.*

Οἰόρπατα, Scythicum vocabulum, idem sonans quod græcum ἀνδροκτόνοι, Qui viros occiderunt. Οἰὸρ γὰρ καλέουσι (οἱ Σκύθαι) τὸν ἄνδρα, IV. 110. *a.*

Οἷος, η, ον, 1) Qualis. ἐμακάριζον τὴν μητέρα οἵων τέκνων ἐκύρησε, *id est*, τῶν τέκνων εἵνεκα τοιούτων οἵων ἐκύρησε, *aut*, ὅτι τοιούτων τέκνων ἐκύρησε, I. 131. *m. f.* (*conf.* Ὅσος, *num.* 5.) ἀφόρητος οἷος κρυμὸς, Intolerabile quoddam gelu; *proprie*, Gelu quale est intolerabile, IV. 28. *a.* (*conf.* Ὅσος, *num.* 4.) οἷα δὴ εἴπας, I. 86. *m. Si solum hoc per se staret, sententia foret* Qualiacumque locutus; *nunc quum sequatur* ὥστε αὐτῷ πάντα *etc.* οἷα δὴ *idem valet ac* τοιαῦτά τινα, Talia scilicet locutus, ut sibi *etc. Commodius forsan dixeris*, Talia atque talia locutus. *Videtur nempe significare Herodotus, Croesum ipsa Solonis verba retulisse, tum suo*

nomine adjecisse, ὥστε etc. id est, Adeo ut sibi etc. vel Proinde sibi ea ipsa accidisse quae ille praedixisset. Conf. Ὥστε, num. 3.

2) Οἷός τέ ἐστι, sequente Infinitivo, i. q. δύναται, Potest, Est in illius potestate, proprie, Talis est qualis hoc faciat. οὐκ οἷοί τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι, I. 29. f. ἀνυρεῖν οὐκ οἷοί τε ἐγινέατο, I. 67. m. ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδαμῶν οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν, Non potestis (Nullo jure potestis) necessitatem ullam nobis imponere, VIII. 172. f. ὅσον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, IV. 16. b.

3) Οἷόν τε, et Plurali numero pro Singulari, Οἷά τέ ἐστι, Possibile est, Licet, Fieri potest. οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας, I. 91. a. ubi quidem οἷος τε ἦν (nempe ὁ θεός) praeferunt alii. οὐκ οἷά τε εἶναι ἰδεῖν τὸ πρόσω, IV. 31. a. cum Var. Lect. ἀνὰ τὸν ποταμὸν οὐκ οἷά τέ ἐστι πλέειν, I. 194. f.

Οἴσυπη, vel Οἰσύπη, ης, ἡ, Lana succida, nondum purgata sordibus. οἰσύπῃ προβάτων καίουσι τὰς φλέβας, IV. 187. m. N. ubi alii οἰσύπῃ.

Οἰτόσυρος, Scythicum nomen Apollinis, IV. 59. f.

Οἴχεσθαι (et Οἰχέεσθαι), Abire, Discedere. οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας αὐτήν, II. 115. f. Imperf. οἴχοντο πλέοντες ἐς Λακεδαίμονα, IV. 145. a. Sic οἴχετο πλέων ἐς Κυρήνην, V. 47. a. οἴχοντο ἀπαλλασσόμενοι, V. 75. extr. οἴχετο ἀπολιπὼν (nempe ἀπολι-

πὼν τὸ χρηστήριον) ἀσπὸ
ρυ, IV. 155. extr. 165.
m. VI. 97. a. VII. 218. f.
Med. οἴξεται praeferunt
nonnulli II. 29. a. ubi na
dem cum aliis οἴχεται
mus. Ab inusitatâ alioqui f
Οἰχέεσθαι formatur Praet.
οἴχημαι, unde Compos. δ
ραι διοίχηνται, IV. 136. j

Οἰχωῦν, i. q. οἴχεσθαι. N
formâ Praeteriti plusquam
occurrit, notione vero non
Plusquamperfecti, quam
fecti aut etiam Imperfe
κῆρυξ οἰχώκεε ἀγγελέων
Δαρείῳ, IV. 127. extr. φο
οἰχώκεε ἐς Αἴγυπτον, IV.
m. οἰχώκεε φεύγων ἐκ Σα
νος, VIII. 126. f. ὁ πο
τὸν ἵππον ὑποβρύχιον οἰ
φέρων, Fluvius equum
mersum rapiens abiit, i
secum abripuit, I. 18
τὰ Κάρνεια παροιχώκεε ἤδη,
praeterierunt, VIII. 72.
Participium occurrit IX.
a. ἐπύθοντο οἰχωκότας τοὺ
βάρους, et VIII. 108. a.
θοντο τὰς νῆας οἰχωκυίας.

Οἰωνός, οῦ, ὁ, Omen. δ
τὸν οἰωνόν, IX. 91. b. N

Ὀκέλλειν τὰς νῆας, Naves i
ram ejicere; vel saltem,
movere terrae. ἐπὶ πρύμνη
κρούοντο, καὶ ὤκελλον τὰς
VIII. 84. a. N. Conf.
κέλλειν et Ἐξοκέλλειν.

Ὄκῃ, (jon. i. q. ὅπῃ), 1)
Quam in partem. ὄκῃ
στρατεύεσθαι, I. 104. ext
paulo ante, ἐπ' οὓς ἔσχ
θυμίην στρατεύσασθαι, e
notione. 2) Ubi. (conf. K

clit. num. 2.) εἰρωτᾷν ἔκη εἴη ὁ ἑωυτῆς ἀνήρ, V. 87. m. ubi quidem ὄκου olim edd.

'Οκνέειν, Cunctari. τοῖσι ἐπιλεγομένοισι πάντα καὶ ὀκνέουσι, VII. 50, 1. extr.

'Οκοῖος, (i. q. ὁποῖος.) Qualis. II. 175. a. quo de loco vide voc. 'Οσος, num. 5.

'Οκόσοι, (i. q. κόσοι et πόσοι) Quot. εἰπέ μοι, κόσοι τινὲς --, καὶ τουτέων ὀκόσοι etc. VII. 234. a. m.

'Οκότερα, Utrum, Utro modo, Utrà ratione. ἐβουλεύοντο, ὁκότερα, ἢ παραδιδόντες --, ἢ ἐκλιπόντες -- ἄμεινον πρήξουσι, V. 119. f. Conf. Κότερα.

'Οκότεροι, Utri. II. 82. a.

'Οκου, 1) Ubi. vide 'Οκη num. 2. Hinc ὄκου δὴ, Ubicumque tandem, Alicubi, Nescio ubi. τὸν δὲ ἐξεῦρον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ὄκου δὴ, III. 129 extr. 2) Quo. ἐνθεῦτεν δὲ ὄκου ἐτράποντο, οὐκ εἶχον εἰπεῖν, II. 119. f. 3) Quandoquidem, Quum, Quoniam. ὄκου νῦν οὕτω τυγχάνεις θῶμα ποιεύμενος, I. 68. a. ὄκου καὶ ἐν Ζακύνθῳ etc. IV. 195. m. ὄκου δὲ ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε, VII. 160. m. Sic ὄκου γε, VII. 118. m.

'Οκως, (jon. pro ὅπως) 1) Ut. ποίεε ὄκως ἐκείνην θεήσεαι, I. 8. m. σοὶ μελέτω ὄκως μή σε ὄψεται, I. 9. extr. διώρυχα ὀρύσσειν μηνοειδέα, ὄκως ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι, I. 75. f. τῶνδε εἵνεκεν, ὄκως ἂν μὴ οἱ ὁμήλικες λυποίατο, I. 99. b. ποίεε ὄκως, ἐπεὰν -- ἔλθω ἐκεῖ, ὥς μοι καταστήσῃς τὸν παῖδα, I. 209. extr. N. ubi post parenthesin ὡς, postquam ὄκως praecessit, ex abundantiâ adjicitur. ὅρα ὄκως μή σευ ἀποστήσονται, III. 36. a. 102. f. ποιέειν χρεόν ἐστι ὑμέας ὄκως ἔσται ἡ Ἰωνίη ἐλευθέρη, V. 109. m. Conf. Διλογισμένως.

2) ὄκως, Quo modo, Quâ ratione. ἀπορέοντος Κροίσου ὄκως οἱ διαβήσεται ὁ στρατός, I. 75. m. ὄκως μὲν γινόμενος (ἐκεῖ ὁ χρυσός), οὐκ ἔχω εἰπεῖν, III. 116. m. εἰδέναι, ὄκως χρὴ, τὸ βέβαιον, VII. 50, 1. f. (ubi quidem πῶς, non ὄκως praeferebant olim edd. cum msstis. Vide Var. Lect. et Not. κατὰ τὠυτὸ ἰέναι πάντας, τῇ ἂν αὐτὸς ἐξηγέηται, ὄκως ἂν αὐτὸν ὁρέωσι σπουδῆς ἔχοντα, Quo festinationis modo ipsum viderent utentem; id est, Prout ipsum viderent vel citatiore gradu, vel paulo magis presse, praeeuntem, IX. 66. m. οἱ τάριχοι ἐπάλλοντο καὶ ἤσπαιρον ὄκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, Prorsus sicut pisces recens capti. IX. 120. a.

3) Ut ὡς, sic et 'Οκως, nonnumquam idem fere ac ὅτι valet, eâ notione quâ sequens oratio latino in sermone per Accusat. cum Infinit. solet efferri. οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι ὄκως θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώπης, III. 115. f. ubi recte Vir doctus quem in Adnot. laudavi, monuit, sic vertenda esse posteriora verba, Mare esse ultra Europam. Ac similiter ista, πεύθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὄκως μουνόφθαλμοι

ἄνδρες φύονται, Ne hoc quidem mihi persuadetur, esse homines naturâ unoculos, III. 116. *m.* *Quibus quidem in locis particula* ὅκως *notionem illam, de quâ num. 2. dixi, non prorsus exuere videtur; sed simul significare videtur Herodotus*, Mirari sese, neque intelligere posse quo modo id, *de quo agitur*, fieri possit, aut quo pacto possit pro vero haberi. ὅκως (*i. e.* ἐμέο ὅκως) μή τι ὑμῖν *etc.* VI. 85. *f. N.*

4) ὅκως, *i. q.* ὅτε, Quum, Quo tempore; *et i. q.* ὁπότε, Quocumque tempore, Quoties, *Raro cum Indicativo construitur, et simpliciter i. q.* ὅτε *significat.* ὅκως ἡ συμβολὴ ἐγίνετο, Quo tempore (Eo ipso tempore quo) commissum est prœlium, IX. 66. *m.* *Frequentissime Optativo vel Potentiali modo construitur, significans* ὁπότε, Quoties, Quando. ὅκως εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἁδρὸς, τηνικαῦτα *etc.* I. 17. *a.* (*quemadmodum etiam latine pro* Quando *vel* Quoties, *dicere possumus*, Ut in agris fruges adultæ erant, ita deinde *etc.*) ὅκως ἐπεπυρφάτο ἀλλήλων, I. 68. *f.* I. 100. *b.* ὅκως γὰρ τειχήρεας ποιήσειε, I. 162. *b.* *Sic* I. 171. *a.* 175. *a.* II. 108. *f.* 140. *a.* 150. *f.* *et cet.* ὅκως τοῖσι ἐρέτῃσι χρήσαιτο *etc.* VI. 12. *a.* *interpretatus sum* Postquam remiges exercuisset; *alii, nescio an rectius*, ut remiges exerceret.

Ὀλβιος, η, ον, Felix, Beatus. ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι, I. 32. *m.* μὴ καλέειν κω ὄλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα, I. 32. *f.* πάντα ἔοντα μεγάλα καὶ ὄλβια, I. 30. *a.* 31. *a.* πάντων ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, I. 30. *m.* ταῦτα τὰ ὀλβιώτατά σφι νενόμισται, Hæc apud illos sors felicissima habetur, I. 216. *m.*

Ὄλβος, ου, ὁ, Opes, Beatitudo. πάντα τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσας, I. 86. *m. f.*

Ὀλέθριος, ίη, ιον, Perniciosus. μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, Furorem hunc esse judicabant Atheniensium, eumque prorsus perniciosum, VI. 112. *a.* *quo ex loco quum temere exsculptum Substantivum nomen,* ἡ ὀλεθρίη, Pernicies, *Lexico suo inseruisset doctissimus Schneider, in novissimâ ejusdem utilissimi operis editione, retractavit errorem, perspecteque monuit adjectivum* ὀλεθρίην *ad substantivum* μανίην *esse referendum.*

Ὄλεθρος, ου, ὁ, Pernicies; *et per metonym.* Perniciosus, Pestifer *homo*, Pestis, Nebulo. γεγονώς τε κακὸς καὶ ἐὼν ὄλεθρος, III. 142. *extr.* *Passive*, Dignum qui pereat *intelligit Valck. in Not. ad* V. 67, 12.

Ὀλιγαρχίη, ἡ, Paucorum dominatus, III. 82. *a.*

Ὀλιγαχόθεν, Ex paucis nonnullis locis *vel* partibus. φέρει ἀπό τε τῆς Ἀσίης, καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν, III. 96. *a.*

Ὀλιγόγονα ζῶα, Parum fœcunda animalia, III. 108. *a. m.*

Ὀλίγος, η, ον, 1) Parvus, Exiguus. ποταμὸς ἐν ὀλίγοισι μέγας, Fluvius inter minores ma-

guus, IV. 52. *m. f.* (*ubi alii quidem* In paucis magnum *interpretantur, quibus adsentitur Hemsterh. ad Luciani Somn. c.* 2.) ἐν ὀλίγῳ χώρῳ, In exiguo loco, angusto in spatio, IX. 70. *f. N.*

2) Paucus. *Quâ notione notanda formula* κατ᾽ ὀλίγους, idem fere significans ac ὀλίγοι, Pauci, *sed accedente* notione *quâdam* distributivâ. Sic ἀποῤῥαίνουσι κατ᾽ ὀλίγους τῶν κέγχρων, II. 93. *a. m. idem valet ac* ἀποῤῥαίνουσι κατὰ μικρὸν κέγχρους, αἰεὶ ὀλίγους τινὰς αὐτῶν, Spargunt paulatim (subinde, idemtidem) partem granorum (grana quædam,) *quae nimirum* ova sunt. (*conf. ib. Not. et vide supra voc.* Κατά, *num.* 3.). τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ᾽ ὀλίγους, Ex reliquis sociis non nisi paucos passim selegit; *nempe*, ex quoque populo paucos, VIII. 113. *m. f. N.* οὗτοι δὲ, κατ᾽ ὀλίγους γινόμενοι, ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ - - ἐσπίπτουσι Ἑλλήνων, Hi Persæ, quum pauci essent *etc. nempe*, quocunque loco pugnabatur, nonnisi pauci Persæ supererant qui contra Graecos starent, IX. 102. *f.*

3) Ὀλίγον, *adverbialiter, et* Ὀλίγῳ, Paulo. ὀλίγον τι πρότερον τούτων, Paulo ante, IV. 81. *a. ubi alii quidem* ὀλίγῳ *praeferunt, quod fere omnes agnoscunt*, IV. 79. *a. et* VII. 113. *a.* VIII. 95. *a.* 132. *a.*

Ὀλιγοχρόνιος, Parum diu vivens *vel* durans. ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, I. 38. *a.*

Ὀλιγωρίη, ης, ἡ, Contemtus. ὑπὸ ὕβριός τε καὶ ὀλιγωρίης, VI. 137. *m. f.*

Ὀλίγωρος, ου, Contemtor, Superbus, Vilipendens, Nullam rationem habens *alicujus*. χαλεπός τε καὶ ὀλίγωρος, III. 89. *f.*

Ὁλκάς, άδος, ἡ, *scil.* νηῦς, Oneraria navis. ὁλκάσι τε καὶ πορθμηΐοισι, VII. 25. *f.* ὁλκάδι καταπλέων πλήρεϊ ἀνδρῶν, VII. 137. *f.*

Ὁλκοὶ, οἱ, *interprete Hesychio et aliis cum Scholiasta Thucydidis*, Instrumenta *sive* Machinæ quibus naves sive e terrâ in mare trahuntur, (deducuntur,) sive e mari in terram subducuntur, *sed et eodem Hesychio interprete, i. q.* οἱ ναύσταθμοι, Navalia. (Canales quibus deducebantur naves *interpretatus est H. Stephanus in Notâ marginali, Suida fere praeeunte.*) ἐν τούτοισι (τοῖσι χώροισι) οἵ τε ὁλκοὶ τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι ἐμεῦ ἦσαν, II. 154. *extr.* τριήρεες ἐποιήθησαν ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, τῶν ἔτι οἱ ὁλκοὶ ἐπίδηλοι, II. 159. *a.*

Ὅλμος, ου, ὁ, Mortarium. ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, I. 200. *b.*

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ, Ingens saxum (fere rotundum). προσιόντων τῶν βαρβάρων ὀλοιτρόχους ἀπίεσαν, VIII. 52. *f. Apud poëtas est* Ὀλοοίτροχος. *Sic*, τέξει δ᾽ ὀλοοίτροχον, V. 92, 2. *in Orac. ubi quidem* ὀλοίτροχον

vulgo legebatur. Vide Var. Lect. et Not.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, Ululatus, ἡ ὀλολυγὴ ἐν ἱροῖσι, IV. 189. *f. N.*

Ὀλύμπια, τὰ, Olympia, Ludi olympici. ἔλεγον ὡς τὰ Ὀλύμπια ἄγουσι, VIII. 26. *a.*

Sed et ἡ Ὀλυμπιὰς, ἄδος, *eâdem notione usurpatur a Nostro.* ἦν κατὰ τοῦτο (sub idem tempus quo τὰ Κάρνεια celebraturi erant Spartani) Ὀλυμπιὰς τούτοισι τοῖσι πρήγμασι συμπεσοῦσα, VII. 206. *b. Itaque pro eo, quod vulgo Graeci dicunt* Ὀλύμπια νικᾶν, *ἀναιρεῖν vel* ἀνελέσθαι, *Nosterque ipse* VI. 36. *a. ait* Ὀλύμπια ἀναιρηκώς, *alibi idem Noster* Ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι *ait* VI. 70. *f. N.* 103. *a. et m. et* ibid. *f. ubi* ἵπποι τρεῖς Ὀλυμπιάδας ἀνελόμεναι, *tum rursus* VI. 125. *extr., et* νικᾶν Ὀλυμπιάδα, IX. 33. *m. Nempe* Ὀλυμπιάδα *plane etiam dicit Noster* Victoriam olympicam, *et* Olympiacæ victoriæ laudem, VI. 70. *f. ubi de* Demarato *loquens*, Spartanorum rege, *ait*, τοῖσι Λακεδαιμονίοισι Ὀλυμπιάδα προσέβαλε. *Sed et in Dativo casu ait*, τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι νικῶν, VI. 103. *m.*

Ὄλυνθος, ου, ὁ, Grossus, Ficus serotina, I. 193. *extr.*

Ὀλύρη, ης, ἡ, (*comm.* ἡ ὄλυρα.) *sive potius, Plurali numero*, αἱ Ὀλύραι, Zea, Spelta, *Cerealium genus quoddam.* ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι, II. 36. *m.* ἐκ τῶν ὀλυρέων πεποιεῦνται ἄρτους, II. 77. *m.*

Ὁμαίμιος, ου, ὁ, ἡ, *et* Ὅμαιμος, ου, ὁ, ἡ, Consanguineus. ἐόντας ὁμαίμους, I. 151. *m.* τὸ Ἑλληνικὸν, ἐὸν ὅμαιμόν τε καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. *f.* ἄνδρας ὁμαίμονας, II. 49. *a.*

Ὁμαιχμίη, ης, ἡ, Societas belli, Armorum societas. ὁμαιχμίην συνθησομένους πρὸς τὸν Πέρσην, VII. 145. *m.* VIII. 140, 1. *extr.*

Ὄμβριος, ου, Pluvialis. ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου, II. 25. *m. f.*

Ὄμβρος, ου, ὁ, Imber, Pluvia copiosior. τοῦ θέρεος, τῷ ὄμβρῳ ἐπιλειπόντων τοὺς ποταμούς, II. 25. *f.* ὄμβρος λάβρος, VIII. 12. *f.* οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, VIII. 98. *m.*

Ὅμηρος, ου, ὁ, 1) Obses. ὁμήρους τῶν νησιωτέων παῖδας ἐλάμβανον, VI. 99. *a.* κατεῖχε σφέας, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος, VII. 222. ἀγόμενοι ὅμηροι, VIII. 94. *f.* 2) *Cumaeorum idiomate*, Caecus. οἱ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσι, *Vit. Hom.* 13. *f.*

Ὁμιλεῖν χώρῃ τινὶ *Apud Nostrum sonat* Intrare regionem, *aut* Esse, Versari in aliquâ regione. διαβάντες τὸν Ἅλυν ποταμὸν, ὡμίλησαν τῇ Φρυγίῃ, VII. 26. *m.* εἰ τῇ χώρῃ πολλὰ ὁμιλήκως εἴη, VII. 214. *f. N.*

Ὁμιλίη, ης, ἡ, 1) Consuetudo quam cum aliquo habemus. αὗται (αἱ γυναῖκες) λέγονται οὐδαμῶν ἀνδρῶν ἐς ὁμιλίην φοιτᾶν, I. 182. *b. ubi de* Venereo congressu. 2) Collegium, Sodalitas. ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, τούτοισι παρεδίδοσαν τὸ κράτος, III. 81. *f.*

Ὅμιλος, ου, ὁ, Turba, Multitudo. ὁ πολλὸς ὅμιλος, I. 88. *m. f.* σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ, III. 127. *m.* τὸν ἀρχαῖον ἑκάστων τῶν ἐθνέων ὅμιλον, VII. 184. *a.* ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου, IV. 135. *f.* *Sed* Tumultus *significari videtur* IX. 59. *f. ubi* βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπῄεσαν, ὡς ἀναρπασόμενοι τοὺς Ἕλληνας, *pro quo* βοῇ τε πολλῇ καὶ πατάγῳ *ait Plutarchus. Vide Not.*

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, Eâdem linguâ loquens. ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσὶ ἐγένοντο, I. 171. *extr.* II. 158. *extr.* τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμον καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. *m.*

Ὁμοῖα, (*rectius hoc accentu, quam* Ὅμοια: *vide Var. Lect. ad* III. 8, 1. III. 67. *a.* IV. 44, 16. *cet. et conf.* Ὁμοῖος, Ἐρῆμος, Ἑτοῖμος.) *Adverbium constr. cum Dativo*, Similiter, Sicut. ὁμοῖα τοῖσι πλουσιωτάτοις, III. 57. *m.* (*scil.* πλούσιος ὁμοῖα τοῖσι πλουσ.) ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, III. 8. *a.* VII. 118. *f.* 141. *a.* τὸ ἄριστον ὁμοῖα τῷ δείπνῳ παρασκευάζειν, VII. 120. *b.* *Subinde permutatur cum* Ὁμοίως, *quod idem significat, ut* II. 57. *a. ubi* ὁμοῖα *vera fuerit Auctoris scriptura, et* III. 35. *f. ubi* ὁμοῖα *nos etiam praetulimus. Vide utrobique Var. Lect. et Not. et conf. Hemsterh. ad Luciani Somn. c.* 2.

Ὁμοῖος, *ex Jonum et veterum Atticorum more i. q.* Ὅμοιος, Similis, Par. (*De Accentu vide Var. Lect. ad* I. 18, 13. I. 32, 21. *et alibi, et conf.* Ὁμοῖα *etc.*) ὁμοῖος τῷ πρώτῳ Περσέων, III. 68. *a.* (*sed ibi vulgatam olim scripturam* ὁμοίως *cum aliis probat Hemsterh. ad Lucian. l. c. coll. Herodot.* III. 67. *m. et Thucyd.* I. 25.) κολωνὸς ὁμοῖος (*sic hoc accentu libri scribunt omnes*) τῷ Ἀμμωνίῳ, IV. 182. *Etiam, ut latine dicimus* Parem non esse hosti, *sic ait Noster* οὐ γὰρ ἐδόκεον ὁμοῖοι εἶναι, *nempe* τοῖς πολεμίοις, IX. 96. *m. ubi iterum eodem accentu utuntur libri omnes.*

Foeminin. Ὁμοίη. αὕτη (ἡ γῆ) ὁμοίη τῇ ἀρίστῃ, IV. 198. *a.* τὴν ὁμοίην (*nempe* δίκην, ποινὴν, χάριν) ἀποδιδόναι τινι, Paria reddere alicui, Par pari referre, IV. 119. *m. f.* VI. 21. *a. Item* ἀνταποδιδόναι, I. 18. *f. Et simpl.* τὴν ὁμ. διδόναι, VI. 62. *a.* τὴν ὁμοίην ζητέων φέρεσθαι παρ' ἐκείνου, Paria sibi ab illo referri postulans, VI. 62. *f.*

Neutrum. ὁμοῖον ἡμῖν ἔσται, Perinde nobis erit, Nihil intererit, VIII. 80. *f. Inde*, ἐν ὁμοίῳ ποιεῖσθαι, Perinde (Eodem loco) habere. πυνθανόμενοι ταῦτα οὐκ ἐν ὁμοίῳ ἐποιεῦντο, VII. 138. *a. Et*, ὅς τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, VIII. 109. *m.* οὐδὲν ὁμοῖον πρῆγμα, I. 32. *m.* ὁ καρπὸς - - κηρίῳ σφηκῶν ὁμοιότατον (*nempe* πρᾶγμα), II. 92. *m. f.* τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρέχεσθαι (*vel* ποιέειν) ὁμοῖα, Dicta facta præstare, Verbis æquare facta, III. 157. *m. f.* VIII. 107. *a. Difficilis locus est* IV. 44. *f.* οὕτω μὲν καὶ τῆς Ἀσίης - - τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοίη παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, *ubi alii*

περιεχομένην· nempe haud dubio, earumque fuerit περιεχόμενα, Reliquæ Partes Asiæ perscognitæ sunt, compertumque est eadem illas gignere quæ Africa progignit. (Sub initium ejusdem capitis memoratur Indus fluvius, ὃς κροκοδείλους δεύτερος ἐών, nempe, sicuti Nilus, ποταμῶν πάντων παρέχεται.) τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) ὅμοια τοῖσι σώμασι, I. 139. m.

Ὁμοιοῦν et Ὁμοιοῦσθαι, Assimilare, Inter se comparare, Res duas Pares, vel Similes ducere. τὰς πάθας τὰς Κύρου τῇσι ἑωυτοῦ ὁμοιούμενος, I. 123. a.

Ὁμοίως, Similiter, Pariter, Æquo ac, Perinde, Peræque. (Conf. Ὁμοῖα, cum quo subinde hoc permutatur.) οὐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ, I. 32. m. τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ὁμοίως χρύσεον, I. 52. οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως, Pariter omnia, I. 139. extr. ὁμοίως σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα ἐπεξιών, I. 5. f. ἐπειρωτῶν ἑκάστας ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πεζόν, VII. 100. m. ubi ὡς ignorant probi nonnulli codices, nec ita male. Sic ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλεξα, VII. 115. m. οὐδὲν ὁμοίως καὶ Ἀθηναῖοι, nempe ἐποίησαν, sive ποιήσαντες ad superiora relatum, VI. 21. m. Potest etiam ὁμοίως nonnumquam, sicut ὅμως, latino sermone Tamen reddi. οἱ μὲν δὴ, πιεζόμενοι, ὁμοίως τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέλεον, Hi, quamquam pressi, Tamen (Nihilo minus, Perinde) mandata sunt exsecuti, VII. 120. extr.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, In eodem lectulo vel loco) accumbens epulis, IX. 16. a.

Ὁμολογέειν, 1) Consentire, Idem sentire et profiteri cum aliquo, Adsentire alicui. λέγουσι Κορίνθιοι, ὁμολογέουσι δέ σφι Λέσβιοι, I. 23. a. οὕτω Κρῆτες λέγουσι, οὐ μέντοι ὁμολογέουσι τούτοισι οἱ Κᾶρες, I. 171. m. f. ὧδε ἔλεγον, ὁμολογέοντες σφίσι, Secum (Inter se) consentientes, II. 4. a. Κυρηναῖοι τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραίοισι, IV. 154. a. (Conf. Συνομολογέειν.)

2) Consentire, Congruere, Commune aliquid habere, Ad idem genus pertinere. ὁμολογέουσι ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι, II. 81. m. αὗται αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, I. 142. f. (conf. Ὁμοφωνέειν.) τούτους ὁμολογέοντας κατ' οἰκηιότητα Περσέϊ οὐδέν, Hos cum Perseo, quod ad cognationem adtinet, nihil commune habere, Nulla cognatione eum adtingere, VI. 54.

3) ὁμολογέειν, Consentire in conditiones quasdam, Pacisci de Operâ praestandâ, de Mercede aut Pretio solvendo, de Foedere ineundo, de Deditione. ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοισι Πεισιστράτου, I. 60. a. μισθῷ ὁμολογήσαντες, II. 86. a. m. ὁμολογήσαντα ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες, ἀζήμιοι εἶναι, VI. 92. m. εἰ μὴ πέμψετε στρατιήν, ἐπίστασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ, VII. 172. f. ἢν μὴ αὐτίκα ὁμολογήσητε, μεγάλα (αὐ-

τῶν) προτεινόντων ἐπ' οἷς ὁμολογέειν ἐθέλουσι, VIII. 140, 2. m. Sic VI. 33. f. VIII. 143. a. et m. 144. m. IX. 7, 1. et 2. IX. 13. a.

Ὁμολογίη, ης, ἡ, Pactum, Compositio, Consensus in conditiones *foederis initi aut deditionis faciendae*. κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα γενομένην, I. 61. *a.* ὁμολογίῃ ἐχρήσαντο, I. 150. *b.* IV. 118. *m.* 201. *m.* VII. 139. *m.* ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν, VII. 156. *m.* λογους προσφέρειν περὶ ὁμολογίης, VIII. 52. *m.* ἥκειν ἐς ὁμολογίην ἄξοντα τῷ βαρβάρῳ Ἀθηναίους, VIII. 141. *a.* ἥκοντο παρὰ τοῦ βαρβάρου ἄγγελον ἐπ' ὁμολογίῃ, Legatum pacis conciliandæ caussâ, VIII. 141. *f.*

Ὁμομήτριος ἀδελφεὸς, Uterinus frater, VI. 38. *a.*

Ὁμοσιτέειν τοῖσι ἀνδράσι, Unâ cum maritis capere cibum, I. 146. *f.*

Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, Qui cum aliquo cibum capit, Conviva, Mensæ socius. ταῦτα αὐτῷ τε βασιλέϊ καὶ τοῖσι ὁμοσίτοισι μετ' ἐκείνου ἐπεποίητο, VII. 119. *m.*

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ, Libationis (*et* Compotationis) socius. ἐπεὶ νῦν ὁμοτράπεζός τε μοι καὶ ὁμόσπονδος ἐγένεο, IX. 16. *a.*

Ὁμοτράπεζος, Qui eâdem mensâ utitur, Commensalis. ὁμοτράπεζος βασιλέϊ ἐγεγόνει, III. 132. *a. Conf. voc. praec.*

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ὅμοιος, Similis, Ejusdem modi. τὰ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεύμενα τῷ θεῷ ὁμότροπα ἦν τοῖσι Ἕλλησι, II. 49. *m. f. N.* ἤθεα ὁμότροπα, Consimiles mores, VIII. 144. *m.*

Ὁμότροφος, ου, ὁ, ἡ, Qui unâ cum alio alitur et vitam degit. ὁμότροφα τοῖσι ἀνθρώποισι θηρία, Animalia domestica, II. 66. *a.*

Ὁμοῦν, *i. q.* ὀμνύναι, Jurare. ἀλλήλους ὁμοῦντες ἐξαπατῶσι, I. 153. *a. m.*

Ὁμουρέειν, Finitimum esse. οἱ Κελτοὶ ὁμουρέουσι Κυνησίοισι, II. 33. *m. f.* ἐκ τῶν προσεχέων πολίων τῇ Παλλήνῃ, ὁμουρεουσέων δὲ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ, VII. 123. *m.* Θεσπρωτοί εἰσι ὁμουρέοντες Ἀμπρακιώτῃσι, VIII. 47. *a.*

Ὅμουρος, ου, ὁ, ἡ, Finitimus, Confinis. οἱ ὅμουροι ἦσαν τοῖσι Δωριεῦσι, I. 57. *a.* τῶν ὁμούρων, *i. q.* τῶν ἄγχιστα οἰκεόντων, I. 134. *f.* IV. 125. *m.* ἐοῦσα Αἴγυπτος ὅμουρος τῇ Λιβύῃ, II. 65. *a.* χώρην ὁμουρον ἐοῦσαν τῇ ἡμετέρῃ, VII. 8, 3.

Ὁμοφρονέειν, Consentire, Concordem esse, Commune consilium sequi. οὐκ ἐθελῆσαι ὁμοφρονέειν, ἀλλὰ γνώμῃ διενεχθέντας, VII. 229. *a. m.* πολεμος ὁμοφρονέων, Bellum communi gentis consensu gestum, (*cui opponitur* Bellum civile et intestinum) VIII. 3. *m.* οὐ γὰρ ἀλλήλοισι ὁμοφρονέουσι, VIII. 75. *f.* Ἕλληνας ὁμοφρονέοντας, IX. 2. *f.*

Ὁμοφωνέειν, Eâdem linguâ uti. σφὶ ὁμοφωνέουσι, I. 142. *f. conf.* Ὁμολογέειν, *num.* 2.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ, Eâdem linguâ utens. ἔθνεα οὐκ ὁμόφωνα σφισι (*i. e.* ἀλλήλοις), III. 98. *m.*

Ὀμοχροΐη, ης, ἡ, i. q. Summa cutis, Superficies cutis. ἀπὸ ταύτης Βραχίονας ἐπιτάμνονται ἐς τὴν ὁμοχροΐην, I. 74. f. N. Similima refert Noster de Scythis regem sepelientibus, IV. 71. a.

Ὁμόψηφος τινὶ vel μετά τινος, Qui aequum jus suffragii habet cum aliquo. ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι, VI. 109. a. κατὰ δύο τῶν σφετέρων ὁμοψήφων τὴν Ἀργείων εἶναι, VII. 149. f.

Ὀμφαλὸς, ὁ, Umbilicus. VII. 60. f. vide Τέλος, et conf. Ὀφθαλμός.

Ὅμως, Tamen. (Conf. mox Ὁμῶς.) ὅμως καὶ i. q. καίπερ, Quamquam, Tametsi. ὅμως καὶ ἐκπίπτοντας σφάλλοντας, V. 63. a. m.

Ὁμῶς, i. q. ὁμοίως, interprete Hesychio, Pariter, Similiter. Sic ὁμῶς — — αἱρέοντες correxi, VIII. 74. a. pro eo quod ibi vulgatum erat ὅμως. Vide tamen Not. ad h. l.

Ὀνήσειν, Juvare. τό σε τέκνα τ' ὀνήσει, VII. 141. f. in Orac.

Ὄνειαρ, ὀνείρατος, τὸ, Somnium. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, I. 120. m.

Ὀνειδίζειν, Exprobrare, Vituperare. τὴν (συμφορὴν) τοι οὐκ ὀνειδίζω, I. 41. a. N. ὡς δέ οἱ ταῦτα ὠνείδισε, VIII. 106. f. οὐδὲν δέει τοῦτό γε ὀνειδίζειν, VIII. 143. a. τῷ θεῷ τούτων (nempe τούτων πέρι aut τούτων εἵνεκα) ὀνειδίσαι, I. 90. m. Σκύθαι τοῦ βακχεύειν πέρι Ἕλλησι ὀνειδίζουσι, IV. 79. m. ὀνειδίζων (nempe αὐτῷ) ἐς τὸν Αἰγινητέων μηδισμόν, Exprobravit ei id quod ille de Æginetarum Medismo dixerat, VIII. 92. m.

Ὀνείδισμα, τὸ, Exprobratio, Vituperatio. εἰπόντες ἐς τὸ … τῷ θεῷ ὀνείδισμα, II. …

Ὄνειδος, Convicium, Probrum, Contumelia. ὄνειδος … ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν θυμόν, VII. 160. a. N.

Ὄνειρον, τὸ, Somnium, … nium, Visum nocturnum … somnum adparens. τὸ … ρον Ξέρξης ἔλεγε … 14. a. N. (nempe Xerxi … ait Noster, VII. 12. a. … νυκτὶ εἶδε ὄψιν, ἐδόκεε … ἐπιστάντα αὐτῷ etc.) … ὄνειρον φαντάζεταί μοι, V… m. et mox, … γὰρ τοῦτό τοῦτο ὄνειρον, … ἐλθεῖν εἰ τοῦτό ὄνειρον τὸ … ρα Ξέρξῃ ἐφάνη, VII. …

Ὄνειρος, ου, ὁ, Somnium. … τούτου λόγον οὐδένα … VII. 13. a. φής τοι … ὄνειρον, οὐκ ἐῶντά σε … τὸν στόλον, VII. 16, conf. Voc. praec.

Ὄνασθαι, Vituperare, Spe… Contemnere. ἤπιστα K… ὄνονται τοὺς χειροτέχνας, I… extr. (Conf. Κατόνασθαι.) … est Ὀνίναι, quod vide su…

Ὀνομάζειν, Nominare. ἐς … μάσαι Σόλωνα, sic mss… nes et edd. I. 86. m. ubi … Schaef. et Borh. jonicam … bi formam οὐνομάσαι, … neglectam hoc loco, … ab auctore ipso, certe … braniis. Conf. Οὐνομάζειν.

Ὀνομαστὸς et Οὐνομαστός, … bris, Illustris. Priorem … mam passim consentient… omnes. Ἀθηναίων πολλοί … ὀνομαστοί, VI. 114. ext… λοί τε καὶ ὀνομαστοὶ I…

VIII. 89. *a.* ὥστε πολλῷ ὀνομαστοτέρην γενέσθαι (τὴν οἰκίην) ἐν τοῖσι Ἕλλησι, VI. 126. *a.* ὀνομαστότατοι ἐγένοντο, IX. 72. *a.* *Alteram formam praeferunt libri omnes* II. 178. *a. ubi* τέμενος οὐνομαστότατον, *et* IV. 58. *a. ubi* τοῖσι οὐνομαστοῖσι ποταμοῖσι, *nec ibi tamen absque varietate lectionis.*

Ὄνος, ου, ὁ, Asinus, IV. 135. *m. et f.* ὄνοι ἄποτοι, IV. 192. *a. Conf. Ind. Rer. et Pers. voce* Asinus. *Sed intelligitur* Ὄνος *etiam* Machina quaedam tractorii generis, Axis, Sucula. κατέτεινον ἐκ γῆς, στρεβλοῦντες ὄνοισι ξυλίνοισι, τὰ ὅπλα, VII. 36. *m. N.* (*perperam* ὄνυξι *olim edd.*) *Conf. Van-Capelle ad Aristotelis Quaestiones mechanicas,* (*Amstel.* 1812.) *p.* 235.

Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ, Asinarius, VI. 68. *m.* 69. *f.*

Ὄνυξ, υχος, ὁ, Unguis. ἐχθρῶν τὰς χεῖρας, νεκρῶν ἐόντων, ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, Excoriant manus cum ipsis unguibus, IV. 64. *f.* (ὄνυξι *perperam olim edd.* VII. 36. *m. pro* ὄνοισι.)

Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, Acute videns, Perspicax. ὀξυδερκέστατος, II. 68. *m. de crocodilo.*

Ὀξύνειν, Acuere, Irritare, *hinc* ὀξυνθεὶς, Iratus, Irâ correptus, VIII. 138. *a.*

Ὀξὺς, έος, 1) Acutus. λίθῳ ὀξέϊ τὸ ἔσω τῶν χειρῶν ἐπιτάμνονται, III. 8. *a.* ἀντὶ σιδήρου ἐπῆν τοῖς ὀϊστοῖς λίθος ὀξὺς πεποιημένος, *etc.* VII. 68. *m.* κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας, VII. 64. *a.* 2) Acer, Velox. ὀξυτάτους ἵππους, V. 9. *m. f. ubi alii* ὠκυτάτους.

Ὀπάων, ονος, ὁ, Famulus armiger, Pedissequus. *Sic* ὁ ὀπάων *nominatur* V. 111. *m. N. qui paulo ante* ὑπασπιστὴς ibid. *Conf.* Ὀπέων.

Ὄπεας, ατος, τὸ, Subula *quâ quid perforatur.* τύψαντες ὀπέατι, ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ, IV. 70. *m. N. ubi perperam olim* ὑπέατι.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, *i. q.* ὀπάων, *quod vide.* οἵ σφεων ὀπέωνες ἀποπεμφθέντες ὡς ἐπισιτιεύμενοι, IX. 50. *f. N.* 51. *f.*

Ὅπερ *recte fortasse praefert noster cod. F.* VIII. 42. *m. f.* ναύαρχος αὐτὸς ὅπερ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, *ubi vulgo* ὅσπερ, *quod utique unice probandum foret in Attico scriptore.*

Ὄπις, ἡ, 1) Cura, Ratio quae habetur alicujus, Respectus. (*conf. Hesych. voce* Ὄπιδα *et* Ὄπις.) τῶν (θεῶν καὶ ἡρώων) ἐκεῖνος οὐδεμίην ὄπιν ἔχων, ἐνέπρησε τοὺς οἴκους *etc.* VIII. 143. *f.* τοὺς οὔτε δαιμόνων οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἔχοντας, IX. 76. *m. f.* 2) Vindicta, Ultio. δεινὴ γὰρ μέτ' ὄπις ξενίου Διός, *Vit. Hom.* 19. *m. N.* 3) *Nomen propr.* Virginis Hyperboreae, IV. 35.

Ὄπισθε *et* Ὄπισθεν, Pone, Post. (*conf.* Ἔμπροσθε *et* Ἔμπροσθεν.) ὄπισθε τῆς θύρης, I. 9. *m.* (*ubi quidem* ὄπισθεν *alii.*) ἄλλῳ κάλῳ ὄπισθε. ἡ μὲν *etc.* II. 96. *f. consentientibus libris; sed paulo post,* ὄπισθεν ἐπελκόμενος, ibid. ἔμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὄπισθε, VII. 176. *a. m.* ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι, In

sequentibus historiis, V. 22. a. et VII. 213. f. *ubi vide Var. Lect.* ὄπισθε τῶν πυλέων καὶ τῆς ἀνόδου, In parte aversâ a portâ et adscensu, VIII. 53. a. *ubi vide iterum Var. Lect. Conf.* Ὀπίσω, *num.* 3.

Ὀπίσθιος, α, ον, Posterior. τὰ ὀπίσθια σκέλεα, II. 103. *Conf.* Πρόσθιος.

Ὀπισθονόμοι βόες, *qui* ὀπίσω ἀναχωρέοντες νέμονται, IV. 183. *a. m.*

Ὀπίσω, 1) Retro. ἀπίκοντο ὀπίσω, I. 62. *a.* ὀπίσω πεμπόμενοι, I. 75. *extr.* ὀπίσω ἀπελαύνειν, I. 78. *m.* VI. 116. *f.* ὀπίσω ἥξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον, VII. 67. *a.* ᾔιε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδόν, I. 111. *a.* τὴν ὀπίσω φέρουσαν ὁδόν, VIII. 7. *m.* ὀπίσω κατεστράφθησαν, I. 130. *m.* ἐν τῇ ὀπίσω κομιδῇ, VIII. 120. *a.* ὀπίσω ἀναχωρέοντες, IV. 183. *a. m. Sic et* τὸ ὀπίσω, *abundante articulo.* οὐ τὸ ὀπίσω φεύγοντες, I. 207. *m. Sic* κομιδὴ τὸ ὀπίσω, *i. q.* ἐς τὸ ὀπίσω, Reditus, VIII. 108. *m. f.*

2) ὀπίσω, Rursus, Iterum. ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα, I. 61. *m. f.* συνίχωσε (τὴν ὁδὸν) ὀπίσω, I. 68. *m.* III. 75. *f.* ἐπεάν σφι ὁ ποταμὸς ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολίπῃ ὀπίσω, II. 14. *f.* ἀποδόντες ὀπίσω, Postquam reddiderant, V. 92, 3. *f.* ταῦτα ὀπίσω ἀπηγγέλθη, Renunciata hæc sunt V. 92, 7. *m.* συμπάσσουσι ὀπίσω, II. 86. *m. f.*

3) ὀπίσω, Pone, Post ea. *Hinc,* ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοισι σημανέω, Posterioribus (Subsequentibus) in historiis exponam, I. 75. *a. Conf.* Ὄπισθε.

Ὁπλίζω, Armare, *et* Exercere in armis, VI. 12. *a. N.*

Ὁπλῖται, αἱ, Graviter armati, VII. 188. *m. f.* VIII. 38. *b.* IX. 29. *a. et* 30. *a. ubi* ἀντί τε ὁπλίτεων καὶ ψιλοῖσι τοῖσι [illegible]. *Sic opponuntur* ὁπλῖται *et* γυμνῆτες, IX. 63. *extr.*

Ὅπλον, ου, τὸ, Quidquid ad armorum genus pertinet. οὔτε τι ἀρήιον ὅπλον ἐκτέαται, IV. 23. *f.* IV. 174.

Plur. Ὅπλα, τὰ, 1) Arma, *præsertim tegendo corpori inservientia, nempe* Scutum *aut* Lorica. ἔδυνον τὰ ὅπλα, VII. 218. *a.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *vide* Ἀναλαμβ. πλεῦνές σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθής, ἐρῆμος ἐοῦσα ὅπλων, IX. 63. *extr.* ὅπλα δὲ οὐδ᾽ οὗτοι εἶχον, *i. e.* ψιλοὶ ἦσαν, IX. 30. *a. et b. N.* ἀντία τίθεσθαι, Arma armis (Castra castris) opponere, I. 62. *f. Sic* Πελοποννησίοισι ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα, V. 74. *extr. ubi quidem cum aliis simpliciter etiam intelligere possis,* Contra Peloponnesios arma converterant. *Sed, quod ait Noster,* ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱροῦ τὰ ὅπλα, IX. 52. *f. id ipsum continuo dein* ἐστρατοπεδεύοντο *dicit;* τῶν πρὸ τοῦ τείχεος τὰ ὅπλα ἐχόντων, Qui ante murum stativa habebant, VII. 208. *m. Similiter apud Thucyd.* II. 2. θέμενοι ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα *non (ut Scholiastes vult)* περιθέμενοι ἑαυτοῖς τὰ ὅπλα, *sed* In foro stationem ceperunt. *Scilicet, Armati milites, iter*

facientes, a tergo suspensa scuta gestabant; Subsistentes *vero*, humum ante se ita demittebant scuta ut inniti eis quodammodo possent.

2) Ὅπλα, Armamenta navium, Rudentes *cujuslibet generis. Sic* τὰ ἐκ τῶν γεφυρέων ὅπλα, IX. 115. *b. de quibus vide* VII. 25. *a. N. et cap.* 36.

Ὁποδαπός, Cujâs, Quâ ex terrâ. εἴρεσθαι αὐτὸν ὁποδαπός ἐστι, IX. 16. *a. m. ubi alii nonnulli* ποδαπός.

Ὀπτᾶν ἄρτον, Coquere panem. ὅκως ὀπτῷτο ὁ ἄρτος, Quoties coquebatur panis, VIII. 137. *a. m.* ὀπτήσαντες, II. 47. *f. Perperam vero* ὀπτήσαντες *legebatur olim pro* πτίσαντες, II. 92. *m.*

Ὄπτεσθαι, Videre. *Fut.* ὄψεσθε, VIII. 75. *extr.* ὀψόμενος, IX. 54. *Praet. perf.* Σμέρδιν οὔκω ὄπωπα, III. 63. *m. Plusq.* ἔλεγε τὰ περ ὀπώπεε, I. 60. *m.* ἀπηγεόμενος τά περ πρὸς Θρασυβούλου ὀπώπεε, Quæ a Thrasybulo peragi viderat, V. 92, 6. *extr.* VII. 208. *extr.* τὸ μὴ πρότερον ὀπώπεσαν θηρίον, VII. 125. *b. Sed* ὅς δὲ τούτους μὴ ὀπώπεε, Qui vero hos non vidit, III. 37. *m. ubi (sicut passim alibi apud Nostrum) praet. plusq. nonnisi Perfecti notione usurpatur. Particip.* οὐκ ὀπωπότας αὐτὸν πρότερον, II. 64. *a. Aor. pr. pass.* ὡς ἂν μὴ ὀφθέωσι, VIII. 7. *a. Infinit.* ὀφθῆναι γυμνόν, I. 10. *f. Particip.* ὀφθεῖσαν ὑπό σεῦ, I. 9. *m.*

Ὀπώρη, ης, ἡ, Anni tempus quo terræ et arborum fructus colliguntur. ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ὀπώρη ἐπέχει, IV. 199. *f. coll.* ibid. *a.*

Ὀπωρίζειν, Fructus autumnales. *Particip. fut.* ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας, IV. 172. *a. et* 182. *b.*

Ὀρᾶν, *vide* Ὁρέειν.

Ὀργάζειν, *vide voc. seq.*

Ὀργᾶν, 1) Turgere, Turgescere. ὁ καρπὸς πεπαίνεται τε καὶ ὀργᾷ, IV. 199. *b.* 2) *Si vera est scriptura* ὀργήσας, IV. 64. *a. m. quam ex mss. Arch. et Vind. adoptavit Wess. et posteriores Editores, valebit* Ὀργᾶν *etiam* Materiam quamlibet manibus Subigere, Macerare, Mollire, *quod aliâs* Ὀργάζειν *graece dicitur, unde est partic.* ὠργασμένος, *et substant.* ὁ ὀργασμός. (*conf. Ruhnk. ad Timaei Lexic. Plat. voc.* Μετρίως ὠργασμένος, *et laudatos ab illo Grammaticos veteres. Quem verbi* ὀργάζειν *usum spectans Æm. Portus, pro vulgato olim apud Nostrum l. c.* ὀργίσας, *corrigendum* ὀργάσας *censuit: cui ego propemodum fidenter adsentirem, nisi videndum putarem, ne pro* ὀργάζειν *Jones* ὀργίζειν *usurpaverint: certe* ὀργίσας *ex Nostri lib.* IV. *legitur etiam in Glossis Herodoteis, et Erotianus in Glossis Hippocrateis* Ὀργίσασθαι *retulit, ubi nonnulli quidem* ὀργάσασθαι *praeferunt, et ipse Galenus* (*docente Foesio in Oeconom. Hippocr. voc.* Ὀργάσασθαι) *monuit, plerosque Hippocratis*

codices ἐργάσασθαι praeferre, ubi alii ἐργάσασθαι habent.

Ὀργή, ῆς, ἡ, Ira. Hinc ὀργῇ χρεώμενος, VI. 85. f. Et nude ὀργῇ Per iram, Iratus. ὀργῇ λέγων πρὸς αὐτόν, III. 35. a. ὀργῇ, ὡς εἶχε, ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἀστυάγεα, Iratus (Irâ percitus) e vestigio adiens Astyagen, I. 114. f. I. 61. m. N. ubi quum utrobique vulgo ὀργῇ ὡς εἶχε junxissent, Ut erat irâ percitus intelligentes, eamdem in sententiam ὀργῇ in ὀργῆς mutavit Schaef. contra librorum consensum. (conf. Ἔχειν, num. 6.) ὀργὴν ἄκρος, Praeceps ad iram, Iracundus, I. 73. m. f. ubi ὀργὴν οὐκ ἄκρος praeferunt alii. ὀργὴν ποιησάμενος, Iram concipiens, III. 25. a. οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίην, VII. 105. a.

2) ὀργή, Animi impetus, Adfectiones animi, Indoles, Ingenium. διεπυρᾶτο αὐτίων τῆς τε ἀνδραγαθίης καὶ τῆς ὀργῆς, καὶ παιδεύσιός τε καὶ τρόπου, VI. 128. a. N. Sic accipiunt I. 73. m. f. qui ibi ὀργὴν οὐκ ἄκρος legunt; vide ibid. Not.

Ὄργια καὶ ἱρὰ Ἀχαιΐης Δήμητρος, V. 61. extr. N. τὰ Καβείρων ὄργια, II. 51. m.

Ὀργίζειν, vide Ὀργᾷν, num. 2.

Ὀργυιή, ῆς, ἡ, Orgya, Ulna. ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον. ἑξαπέδου τῆς ὀργυιῆς etc. II. 149. m. f. ὀργυιῇσι μεμετρήκασι τὴν χώρην, II. 6. a. ἐν ἕνδεκα ὀργυιῇσι ἔσται, II. 5. f. Gen. plur. ὀργυιέων, II. 149. m. f. IV. 86. m. f. Accus. plur. ὀργυιάς, IV. 86. a. ubi nos quidem cum aliis ὀργυιάς.

Ὀρέγεσθαι, vide Προορέγεσθαι.

Ὁρέειν, Ὁρᾷν. Τὸ ὁρέειν ὀρέω λέγουσιν οἱ Ἴωνες, — τὸ α εἰς ε τρέποντες, ait Gregor. Dial. jon. §. 15. At ista vocalium permutatio, apud Herodotum quidem, non constans est. Is enim statim in Infinitivo non solum ὁρέειν usurpat sed et ὁρᾷν, quemadmodum in aliis hujusmodi verbis ut ἐπορᾷν, III. 53. a. et tert. pers. praes. ὁρᾷ, II. 38. m. Item in Imperf. ὥρα sive ὥρα, Vidit, I. 11. f. (cum Var. Lect.) III. 72. a. VII. 160. a. Et in plur. ὥρων, Videbant, VI. 79. f. VIII. 209. a. m. et εἰ ὡρῶμεν, Si cerneremus, I. 120. f. Particip. ὁρῶντες, Vide paulo post. Inf. Passiv. ὁρᾶσθαι, Conspici, I. 99. a. Vocalis ε vero locum obtinet in hisce: Praes. ὁρέω παιδίον, I. 111. m. Imperf. αὐτὸς ὥρεον, Ipse vidi, II. 106. a. Plur. ὡρέομεν, sive, neglecto augmento, ὁρέομεν, II. 131. f. 148. m. f. (cum Var. Lect. et Not.) V. 40. a. Particip. ὁρέων, I. 68. m. 80. m. f. Plural. ὁρῶντες quidem vulgo I. 82. a. m. et 99. m. sed ibi alii ὁρέοντες, alii ὁρέοντες, sicut III. 156. a. 157. a. et Dativ. plur. ὁρέουσι, quibus de formationibus vide, si lubet, quae in Var. Lect. ad I. 99. lin. 9. et lin. 13. monita sunt.

Ὀρεινός, ἡ, όν, Montanus. χώρη ὀρεινή, Terra montibus aspera, I. 111. m. Sed Mons τὸ Οὖρος vide suo loco.

Ὄρθιος νόμος, Modus *quidam* musicus, qui elatâ voce canitur. διεξελθὼν νόμον τὸν ὄρθιον, I. 24. *m.* *Sed* ὄρθια ἦν τὰ γέῤῥα, Rectæ stabant crates, IX. 102. *a.*

Ὀρθὸς, 1) Rectus, Erectus. κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας ὀρθὰς εἶχον, VII. 64. *a.* ὀρθὰ τὰ αἰδοῖα, II. 51. *a. et f.* 2) Rectus, Verus, Justus. κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, I. 96. *f.* ὀρθὰ νοεῦντες, VIII. 3. *a.* ὀρθῷ λόγῳ, Re verâ, Verum si quærimus. τίς μευ ἐστὶ πατὴρ ὀρθῷ λόγῳ, VI. 68. *a.*

Ὀρθοῦν, Erigere, Facere ut aliquis firmiter stet, ut res quædam recte succedat. ἢν ἡ διάβασις μὴ ὀρθωθῇ, Si transitus minus prospere cessisset, I. 208. *f.* οὕτω ὀρθοῖτ' ἂν ὁ λόγος ὁ παρὰ σεῦ εἰρημένος, Ita demum firmabitur (Recte stabit, Verum fuerit) quod tu dixisti, VII. 103. *a. m.* ὧδε ποιήσας, ὀρθώσεις σεωυτὸν, Firmabis te ipsum, Facies ut res tuæ tibi recte succedant, III. 222. *m. f.*

Ὄρθρος, ου, ὁ, Diluculum. ἅμα τῷ ὄρθρῳ, VII. 188. *a.*

Ὅρκιον, ου, τὸ, 1) Foedus jurejurando sancitum. τὸ ὅρκιον (*paulo ante dixerat* εἰρήνην) ἰσχυρὸν γενέσθαι. I. 74. *f.* κατὰ τὸ ὅρκιον, Ex foedere, I. 77. *a.* πρὸς τούτους ὅρκιον Κῦρος ἐποιήσατο, I. 141. *f.* 143. *a.* Κύρῳ ὅρκιον πεποιημένοι, I. 169. *b.* τὸ ὅρκιον ὧδε εἶχε, Foederis formula haec erat, VII. 132. *f.* μένειν αἰεὶ τὸ ὅρκιον (κατὰ χώρην), IV. 201. *m. et f.* ὅρκια (*scil.* ἱρήϊα) τάμνειν, Cæsis hostiis foedus facere. ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὅρκια, IV. 201. *m.* *Et in Sing.* ἐπὶ τούτοισι ἔταμον ὅρκιον, VII. 132. *m.*

2) *Alibi satis fuerit*, τὰ ὅρκια *simpliciter* Juramenta, Jusjurandum, *interpretari.* ὁρκίοισι μεγάλοισι κατείχοντο χρήσεσθαι νόμοισι *etc.* Gravissimis juramentis adstricti erant, I. 29. *f.* ἐποιήσαντο ὅρκια ξεινίης πέρι καὶ συμμαχίης, I. 69. *f.* IX. 92. *a.*

Ὅρκος, ου, ὁ, Jusjurandum, Juramentum. σφίσι αὐτῇσι ὅρκους ἐπήλασαν, I. 146. *f.* ἐπὶ τούτοισι ὅρκους ἐπήλασαν, *nempe*, ἀλλήλοις, VI. 62. *m.* ὅρκους προσάγειν σφι, VI. 74. *a. m.*

Ὁρμᾶν, 1) *cum Accusat. i. q.* ἄγειν, Ducere. τὸ στράτευμα ὅρμα (*al.* ὥρμα) ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, VIII. 106. *a.* 2) *cum Infin.* Instituere, Suscipere (*expeditionem*), πρὶν δὲ ἐξελαύνειν ὁρμῆσαι τὸν στρατὸν, I. 76. *m.* *N.* (*nisi ibi infinitivus* ἐξελαύνειν *ex interpretamento in contextum irrepsit.*) Ξέρξης πρότερον ἤπερ ὁρμῆσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 150. *a.* *Sed hac quidem notione Passiva potius verbi forma usurpatur.*

Passiv. Ὁρμᾶσθαι, 1) Proficisci, Exire. παιδὸς ἐς ἄγρην ὁρμεωμένου, Filii mei venatum exeuntis, I. 41. *f.* ἐνθεῦτεν ὁρμεώμενοι, Inde progressi (*non hostili animo, sed culturi agros*), I. 17. *f.* τοὺς ἰχθύας αἱρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὁρ-

μεύμενοι, Navibus arundineis ad capiendos pisces exeuntes, III. 98. f. N. ὁρμέατο, *sive* ὡρμέατο (*Ion. pro* ὥρμηντο) ἐπὶ τὸ ἱρὸν, Profecti, Progressi sunt, VIII. 35. *a.* ὁρμεώμενος ἐκ τοῦ οὔρεος τούτου, Proficiscens, Irruens ex hoc monte, I. 36. *a.* ἐξ Ἄνδρου ὁρμεώμενος, Andro profectus, *sive potius*, Dum oppugnavit Andrum, missis inde ad alios insulanos legatis corrasit pecuniam, VIII. 112. *f. coll.* 111. *extr. et* 112. *a. Similiter abundat fere verbum* ὁρμεώμενος, VIII. 133. *a. ubi* ἐνθεῦτεν ὁρμεώμενος *non tam significat* Inde movens, *aut* Inde quum institueret movere; *sed nil aliud nisi hoc dicere videtur Scriptor*, Dum in Thessaliâ hiemabat, inde (ex Thessaliâ) legatum misit. ὡς φάτις ὥρμηται, Ut fama exiit, Sparsa est, Manavit, VII. 189. *a.* ὡς δὲ ὁ μετριώτερος λόγος ὥρμηται, III. 56. *m. N.*

2) ὁρμᾶσθαι, *sequente Infinitivo*, Instituere, Incipere, Adgredi, Parare *aliquid facere*. τῆς πέρι ὅδε ὁ λόγος ὥρμηται λέγεσθαι, De quâ (terrâ) sermo hic Coeptus est haberi, Instituta est hæc narratio, IV. 16. *a.* τοῦ εἵνεκα ὁ λόγος ὅδε ὡρμήθη λέγεσθαι, VI. 56, 4. τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὥρμητο λέγειν, Quem Instituerat dicere, V. 50. *m. f.* ὡρμέατο ἐκδιδόναι (αὐτόν)· ὁρμεωμένου δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθεος, Instituebant, Parabant, Parati erant eum tradere: quam in partem quum Ferretur animus multitudinis, I. 158. *a.*

[illegible] ποιέειν, Instituerat, Parabat facere, VII. 22. *f.*

3) *Nonnunquam verbo* Ὁρμᾶσθαι Acrior *quidam impetus significatur.* πολλῷ δεινότερα ἐποίεε, καὶ μᾶλλον ὥρμητο στρατεύεσθαι, Magis incitabatur, Incendebatur, VII. 1. *a. et f. Paulo post vero*, VII. 4. *a. ubi iterum* ὥρμητο στρατεύεσθαι *cum Wess. edidimus, commodior videtur locus esse Imperfecto* ὡρμᾶτο, *quod cum editis vett. praeferunt msti fere omnes*, Properavit, Totus in eo fuit. *Rursus* ὡρμημένῳ Ξέρξῃ στρατηλατέειν, VII. 19. *a. nescio satis-ne sit quod in versione posui*, Postquam ita constitutum erat Xerxi; *ubi forsan praestabat*, Xerxi ad bellum inferendum Concitato, Incenso, *praesertim si conferas extrema capitis praecedentis verba. Quos Scriptor dicit* Persas ὁρμημένους διώκειν τοὺς Ἕλληνας, illi δρόμῳ (cursu, citato gradu) ducebantur, *ut ajebat paulo ante.* ὡρμέατο (*sive* ὁρμέατο *malis*) βοηθέειν, Properarunt *illis* succurrere, IX. 61. *a.*

Ὁρμέειν, Stationem habere, In statione esse. αἱ πρῶται τῶν νεῶν ὥρμεον πρὸς γῇ, VII. 188. *a.* ἐν Ἐλαιοῦντι ὁρμέων ἡμέρας, VII. 22. *a. Item in Passivo, eâdem notione*, πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς τὸν πόντον, VII. 188. *a.*

Ὁρμὴ, ῆς, ἡ, 1) Impetus quem facimus in aliquem, Impressio, Invasio. ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἡ ὁρμὴ ἔσται, I. 11. *extr.*

petus animi, Ardor quo
fertur ad aliquid susci-
um. ἐπεὶ δαιμονίη τις γί-
ὁρμὴ, VII. 18. *m.*
, In tutâ statione locare
καταγομένας τὰς νέας ὥρ-
VI. 107. *m.* οἱ μὲν αὐ-
μισάμενοι, Ibi stationem
unt, IX. 96. *a.*
ου, ὁ, Statio navium.
τῷ τῷ χώρῳ ὅρμον ἐποιεῦν-
II. 194. *a.*
, τὸ, Avicula. τὰ σμι-
ὀρνιθίων, II. 77. *f.*
, Mons, *vide* Οὖρος.
αι, Bene meriti de
Persicum nomen, VIII.
tr.
, (*jon. pro* ἑορτάζειν)
festum celebrare. ὀρτά-
μεγάλας ἀνάγοντες θυσί-
. 60. *f.* διὰ ταῦτα ὀρτά-
II. 122. *m.* οἱ Λακε-
οι ὅρταζον τοῦτον τὸν χρό-
. 7. *a.* ὀρτάσαντες, VII.
n.
ς, ἡ, (*i. q.* Ἑορτὴ) Dies
, Festorum solennia.
ὀρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀρ-
, I. 31. *a.* Ἀπατούρια
ὀρτὴν, I. 147. *b.* ἀγε-
τὴν - - Πανιώνια, I. 148.
simul monetur, Festo-
omnium nomina apud
s in α desinere. ἐπεὰν τὴν
ἄγωσι τῷ θεῷ, I. 183.
γίστην οἱ (τῇ μεγίστῃ δαί-
ρτὴν ἀνάγουσι, II. 40. *a.*
61. *a.* 122. *m.* *Et in*
τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς
III. 97. *a.*
υγος, ὁ, Coturnix, II.

ατος, τὸ, Fossa. III.

60. *a.* VII. 23. *m.* ὀρύσσοντες ὀρύγματα ὑπόγαια, Cuniculos agentes, IV. 200. *m.* *Conf.* Διώρυξ, *et Indic. Rer. voce* Fossa.

Ὄρυς, υος, Bestia *quaedam* Libyca, IV. 192. *a.* N.

Ὀρύσσειν, 1) Fodere, Effodere. ὤρυσσε ἔλυτρον τῇ λίμνῃ, - - τὸ χωρίον ὀρώρυκτο, - - τὸ ὤρυσσε χωρίον, I. 186. *a. et m. moxque* ibid. *etiam* τοῖσι λίθοισι τοὺς ὠρύξατο, Effodiendos, Exscindendos curaverat lapides. ὤρυσσον ὑπὸ μαστίγων, VII. 22. *a.* 2) *i. q.* διορύσσειν, Perfodere. *Sic*, ὁ ἰσθμὸς τὸν ὤρυσσον, I. 174. *m. et paulo ante*, τὸ ὀλίγον τοῦτο, ἐὸν ὅσον ἐπὶ πέντε στάδια, ὤρυσσον οἱ Κνίδιοι, ibid. *Rursusque* ibid. *f.* ἰσθμὸν μὴ ὀρύσσετε, *in Orac.*

Ὀρχέεσθαι, Saltare. ἑωυτῷ ἀρεστῶς ὠρχέετο, VI. 129. *m. et* ὀρχήσατο Λακωνικὰ σχημάτια, *paulò post* ibid.

Ὀρχηδὸν, *i. q.* ἡβηδὸν, Viritim. VII. 144. *a.* *N.*

Ὄρχις, ιος, ὁ, Testiculus. οἱ ὄρχιες, IV. 109. *f. ubi de castoribus. Conf.* Ἐνόρχις.

Ὅς, ἥ, τὸ, Qui, Quae, Quod. *Genit.* τοῦ, τῆς, τοῦ, Cujus, *Dat.* τῷ, τῇ, τῷ, Cui, *et cet.* *De jonico* τὸ *pro communi* ὅ, *et de Casibus obliquis, supra dictum est ubi de Articulo* ὁ, ἡ, τὸ, *num.* 3. *Servarunt tamen* ἐν ᾧ *libri omnes*, I. 74. *m.* *ubi suo judicio* ἐν τῷ *edidit Schaef. Etiam* ἐξ οὗ, *ni fallor, constanter usurpat Noster, non* ἐκ τοῦ. *Ferendus videtur fuisse Nominativus* ὃ, *idem valens ac*

ὅτω, IX. 98. m. εἰ δ᾽ ὦν τύχωσι ἐπακούσαντες, ubi, quod nos cum Schaef. ex codd. Arch. et Vind. edidimus ὅτεω ὑμέων, id fortasse est scholio notatum erud.

2) *Ut apud Atticos, sic et apud Nostrum*, ὃς et ὁ subinde *idem ac* οὗτος, οὗτοι, *vel* ἐκεῖνος, ἐκεῖνοι, *valent. Sic* ὃς καὶ ὅς, Hic aut ille, IV. 88. a. καὶ οἱ, διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, ἐσέβαινον ἐς τὰς νέας, VIII. 56. b. *Similiter* καὶ ἣ, etc. VIII. 87. a.

3) ὅς, ἥ, τὸ, *interdum idem ac* τίς *et* τί *valent.* ὃς ἦν, ὁ ἀποδέξας, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, VI. 124. b. γενομένης λέσχης ὃς γένοιτο αὐτέων ἄριστος, IX. 71. m. προβαλλομένων τὸν τινα (*id est*, τίνα) στήσονται βασιλέα, I. 98. a. γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν, IV. 131. f. πλαγιομένων αὐτῶν τὸ θέλει τὸ ἔπος εἶναι, VI. 37. m. f. εἴρετο τοὺς μάγους τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα, VII. 37. f. ἱστόρεε αὐτὸν τά σφι ὁ μητροπάτωρ διαλέχθη, III. 51. a. ἵνα βουλεύσωνται τὸ ποιητέον ἔσται, VIII. 40. a. m.

Ὁσίη, ης, ἡ, Sanctitas, Pietas, Fas. κτήνεα θύειν οὐκ ἔστι ὁσίη, II. 45. m. f. ὅσον αὐτῆς (*i. e.* περὶ αὐτῆς) ὁσίη ἐστὶν λέγειν, II. 171. m.

Ὅσιος, Sanctus. ὅσια μὲν ποιέειν, ὅσια δὲ καὶ λέγειν, IX. 79. m. οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι, Nefas mihi esse existimo, Religioni mihi duco, II. 170. a.

Ὅσον, *Adverbium*, 1) Quantum, (*conf. mox* Ὅσος.) *verum etiam*, Tantum, Solummodo, Non ultra. οὐκ ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν ταύτην, - - ἀλλ᾽ ὅσον ἐς Κρήτην, IV. 45. f. *Conf. Viger. Idiot.* III. 9, 12. 2) Quatenus, ὅσον ὁσίη ἐστὶ λέγειν, II. 171. m. Quamdiu, *nempe ubi* ὅσον χρόνον *intelligitur.* ὅσον παντὸς στρατοῦ ἐδέου ἡγέεσθαι, ἐξήρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν, VII. 161. a. m. 3) *Adjecta* τε *particula*, ὅσον τε, Circiter, Fere, Admodum, Non amplius. ξύλα ὅσον τε διπήχεα, II. 96. a. νεκρὸν ξύλινον, μέγαθος ὅσον τε πηχυαῖον ἢ δίπηχυν, II. 78. a. VIII. 55. *extr.* ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους, II. 99. a. m. ὅσον τε δέκα στάδια, IX. 57. a. ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, III. 5. *extr.* ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους, III. 30. a. m. 4) ὅσον κη, *i. q.* ὅσον τε. ὅσον κη τρία στάδια, Tria admodum stadia, IX. 51. a. *Peculiare est quod* II. 73. m. *legitur*, ᾠὸν πλάσσειν ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν, *ubi* ὅσον τι *malueram*, *coll.* I. 193. m. f. *sed verum videtur quod dant alii codices* ὅσον τι δυνατός εἶναι, *ut* ὅσον τι *idem valeat ac* τοσοῦτον ὥστε. 5) ὁσονῶν, Quantulumcumque, Parumper, Tantillum. εἰ ἐχιόνιζε καὶ ὁσονῶν, II. 22. f.

Ὅσος, η, ον, 1) Tantus quantus, *et in Plur.* Tot quot. *Cui notioni vim quamdam addunt adjectae particulae* ὦν *vel* κη. ἀργύριον μέγαθος ὅσον ὦν, Pecunia quantulacumque, I. 199. m. λίμνη μέγαθος ὅση κη

ἡ ἐν Δήλῳ, Lacus prorsus tanta quanta est illa quæ est in Delo, II. 170. *f.* τοῦ χειμῶνος (ὁ ποταμὸς) ἐστὶ ὅσος περ ἐστὶ, Hieme tantus est, quantus per se (suâ naturâ) est, IV. 50. *a. m.* ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε, Quousque, I. 64. *f.* (*Perperam olim in editt. nonnullis* ὅσσα *legebatur* I. 47. *a. pro* ἄσσα.)

2) ὅσος, *i. q.* πόσος. ὅσον τι δένδρεον γίνεται ἐξεπιστάμενος, Bene gnarus quanta existat arbor, I. 193. *m.* μὴ πύθη ὅσοι τινὲς ἐόντες *etc.* Noli quærere quot illi sint numero, quantus sit illorum numerus, VII. 102. *f.* μὴ ἐπιλέγεσθαι, - - ὅσοι πλῆθος εἰσί, VII. 236. *f.* (*Pro* ὅση, *quod* IV. 36. *extr. dabant nonnulli edd. et mssti,* οἵη *ex aliis revocavi.*)

3) ὅσος δὴ *significat* Quantitatem aliquam, per se quidem definitam, sed quam is, qui loquitur, exacte definire non potest aut non vult. ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δὴ, Pacti pretium nescio quod *vel* quantum, I. 160. *a.* κήρυγμα ἐποιήσατο, ζημίην τοῦτον ὀφείλειν, ὅσην δὴ εἴπας, Præconio edixit, hunc definitam quandam mulctam (nescio quantam) debiturum, III. 52. *a.* ὅσας δὴ ἑκάστοισι ἐπιτάσσων, Certum quemdam numerum, nescio quem, singulis imperans, III. 159. *f.* σιτία καταλιπόντες ὅσων δὴ μηνῶν, Relinquentes cibaria nescio quot mensium, IV. 151. *f.*

4) πλεῖστα ὅσα, Quam plurima, Plurimum quantum, I. 14. *a. m.* εἰ δέ σφι ἄφθονοι ὅσοι γίνονται, Ingens, Mirifica multitudo, IV. 194. *b.* ὅσας ἂν πλείστας δύναιντο καταστρέφεσθαι, VI. 44. *a.*

5) *Denique notemus formulas loquendi quasdam hujusmodi:* χῶμα ἄξιον θώυματος, μέγαθος καὶ ὕψος ὅσον τί ἐστι, I. 185. *m. ubi naturalis verborum constructio sic concipienda,* ὅσον τί ἐστι (κατὰ) μέγαθος καὶ ὕψος, *sive malueris* ὅσον τί ἐστι τὸ μέγαθος καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ: *valet autem nunc* ὅσον *idem fere ac si dixisset* ὅτι τοσοῦτό ἐστι: *et similis est locutio isti,* ἐμακάριζον τὴν μητέρα, οἵων (*id est,* ὅτι τοιούτων) τέκνων ἐκύρησε, I. 31. *f. Eodem pertinet quod legitur* V. 4. *m.* τὸν γενόμενον οἱ προσήκοντες ὀλοφύρονται ὅσα μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακά. *Item,* προπύλαια θωμάσια, - - ὅσων τι τὸ μέγαθος λίθων ἐστὶ, καὶ ὁκοίων τέων, II. 175. *a. nempe,* Admiratu digna sunt ista propylæa, quod ex lapidibus tantæ molis et tam exquisitæ qualitatis exstructa sunt. *Possis eadem commode etiam his latinis reddere:* Ex tantæ molis tamque exquisitæ qualitatis lapidibus exstructa sunt!

Ὅσπερ, *i. q.* ὅς, Qui. αὐτὸς ὅσπερ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 42. *b. ubi* ὅπερ *ms. F.*

Ὀστέϊνος, Osseus. φυσητῆρες ὀστέϊνοι, IV. 2. *a.*

Ὀστέον, τὸ, Os. *Plur.* ὀστέα, Ossa, IV. 61. *m.*

Ὅστις, *vel* Ὅς τις, *cum Optat.*

constr, ὅστις γε σύνεσιν ἔχει, VII. 49. a. ubi alii quidem ἴσχει. Genitivum et Dat. vide mox in Ὅτευ. Accusativum τὸν τινα, idem valentem ac τίνα, Quem? Ecquem? ex I. 98. a. supra citavi in voc. Ὅς, num. 3. Neutrum ὅ τι vide infra, in Ὅτι.

[Ὀστρακίζειν, vide Ἐξοστρακίζ.]

Ὀσφραίνεσθαι, Olfacere, Odorem percipere. ὀσφραινόμενος, I. 80. f. et mox, ὡς ὤσφραντο (alii ὀσφραντο) τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, ibid. Est autem ὤσφραντο, aut ὀσφραντο, Praet. Imperfectum, tamquam a Praes. ὄσφρομαι formatum, ut ἵστατο ab ἵστημι.

Ὅσῳ, Adverb. Quanto, non solum cum Comparativo jungitur, sed et cum Superlativo, nempe instituitur Comparatio inter Plura, non inter duo solum. διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, Quanto sit hic status melior, nempe duobus reliquis, III. 82. m. Latine ὅσῳ interdum non tam Quanto, quam Quoniam, reddi debet. ἐόντος μεγίστου - - ὑμῖν, ὅσῳ προέστατε τῆς Ἑλλάδος, V. 49. a.

Ὅτε, Quum, Quando, Quandoquidem. ἐγίνετο γὰρ ὢν τοῦτο ὅτε etc. III. 131. f. ubi Wess. cum Gronovio: Tunc enim id factum est, quando etc.; nos cum H. Steph. et Larchero, Fuit enim tempus, quum etc. οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς, μάχης γινομένης, ἀπέθνησκον, Non est (vel, Non fuit) quum non etc. id est, Numquam non, Semper quoties factum prae-

dium est, etc. II. 120. a. m. ὅτε αἰεί vide in Αἰεί num. 2.

Ὅτευ, Genitiv. Ion. pro Attico ὅτου et comm. οὗτινος, Cujus. ὅτευ δεηθέω πρὸς, I. 119. f. ὅτευ δέοιτο ἐστί, II. 82. a. ὅτευ δὴ χρήματος δεησόμενος, Nescio quid ab illo postulaturum, III. 121. a. ἀπ' ὅτευ, I. 7. m. ubi vide Var. Lect. Sic et III. 115. a. In ἐπ' ὅτευ IV. 45. a. consentiunt omnes. Agnoscunt tamen etiam Atticam formam ὅτου libri omnes II. 172. a. in ista phrasi μέχρι ὅτου σταθμίης ἀγορῆς. Etiamque nos I. 146. m. ἀπ' ὅτου ex ms. F. adscivimus, ubi tamen rectius fuerat vulgatum ab H. Stephano ἀπὸ τοῦ, aut ἀπ' ὅτευ, quemadmodum correxit Schaef.

Dativus, ὅτεῳ τρόπῳ, I. 95. a. 125. a. VIII. 8. m. τρόπῳ ὅτεῳ βούλεαι, I. 108. f. περὶ ὅτεῳ ἀνθρώπων, III. 68. m. et f. οὐκ ἔχων ὅτεῳ ζημιώσωσι, V. 87. m. f. περὶ ὅτεῳ ἀγωνίζονται. mss. Arch. et F. VIII. 26. m. ubi alii περὶ ὅτευ vulgo. ταῦτα καταγινέειν θεῶν ὅτεῳ δὴ, Offerre deo nescio cui, I. 86. a. (conf. Ὅσος, num. 3.)

Genit. Plur. ὅτεων κοτε ἐὰν ἀνθρώπων, VIII. 65. a. Dativ. Plur. ὁτέοισι ἐγκυρσέει, II. 82. a.

Ὅτι et Ὅ τι, sive (ut vulgo scribere solent) Ὅ, τι, Particulam ὅτι, Quod, Quia, Quoniam, sua origine duabus ex vocibus ὅ et τι esse compositam, adeoque non differre a Neutro genere Pronominis ὅς τις, recte monuere Grammatici, in his

een, cap. XXXVI. 1, 1. ...x origine quum intelli- etiam variarum loquendi ...arum ratio, in qui- articula ὅτι adhibetur, in locis longe commo- τι aut ὅ, τι divisis vo- scribunt subtiliores edito- quam unâ voce ὅτι, go plerumque pingeba-

1) *ubi* ὅ τι Cur, Quâ ussâ Quo consilio *si- t, rectius utique separa- ae voculae scribentur: est talibus in locis* ὅ τι *el- dictum pro* διὰ ὅ τι *vel* τι, *quae, jonico sermone, valent ac* διὰ τί, κατὰ *ro quibus similiter in ini sermone frequenter i eâdem notione usurpa- Ipsum* κατ' ὅ τι *legitur a.* εἰρωτεώμενος κατ' ὅ τι ως οὕτω ἐπέστειλε. *Nu-* ὅ τι *cum alibi, tum in* εἴρετο, ὅ τι μιν οὕτω ως *etc.* I. 111. *a. m.* ου δέ μιν ὅ τι σφι μούνοι- αὶ ὅ τι *etc.* II. 91. *m.* 7. *m.* ὅ τι δὲ οὐκ αὐτίκα αι τοι, ἐγὼ καὶ τοῦτο ω, IV. 127. *a. Bis in phrasi ponitur* ὅ τι VI. *mel notione* τοῦ κατ' ὅ ır, Quâ de caussâ, *sive* atione, Quo pacto; *de- tione simplicis pronominis,* , Quas res. ὅ τι δὲ, Αἰγύπτιοι, καὶ ὅ τι ἀπο- ποι, -- ἐλάβον τὰς βασιληίας, ι εἴρηται, Quâ ratione Ægyptii cum essent, et ıs rebus gestis (*Dorien-*

sium) regna acceperint, ab aliis expositum est.

2) *Monent Grammatici,* ὅτι μὴ *idem valere ac* πλὴν ἤ, Nisi, Si excipias. *Sic,* οὐδαμοὶ -- ὅτι μὴ Χῖοι μοῦνοι, I. 18. *f.* ὅτι γὰρ μὴ Ἀθῆναι, ἦν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον, I. 143. *m.* οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὅτι μὴ γυνὴ μούνη, I. 181. *f.* οὐδαμίη ἄλλη ἐπιστροφή, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μοῦνον, II. 13. *extr.* ὅτι γὰρ μὴ οἱ Συρακοσίων γενόμενοι τύραννοι, οὐδὲ εἷς τῶν ἄλλων ἄξιός ἐστι *etc.* III. 125. *a. m.* οὐδεὶς -- ὅτι μὴ Κῦρος μοῦνος, III. 160. *a.* ἀπάλλαξις οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ στεινόν, IX. 13. *f. Sed, omnibus istis in locis formulam* ὅτι μὴ *proprie* Quidquid non *significare, adeoque, originem locutionis si spectes, divisis vocibus* ὅ τι μὴ *scriptum oportuisse, quum per se poterat intelligi, tum liquido fit manifestum ex cognatis loquendi formulis, in quibus abest negativa particula, veluti* II. 60. *f.* συμφοιτέουσι δὲ ὅ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι, Conveniunt quidquid vir est et fœmina, *i. e.* viri omnes mulieresque: *ubi pronomen neutrius generis* ὅ τι *refertur ad duo substantiva quorum alterum masculini generis est, alterum foeminini. Similiter alibi singulare* ὅ τι *refertur ad substantivum plurale; veluti apud Xenophontem;* ὅ τι μὲν ἂν δοκῇ ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης ἔργα εἶναι, *Memorab.* IV. 2, 13.

3) *Elliptica locutio est* ὅτι τάχος, *sive, rectius, divisis*

oculis, ὅ τι τάχος, ubi intelligitur ὅ τι δυνατὸν ἔσται vel ὅ τι δυνήσεσθε κατὰ τάχος, aut simile quidpiam; id est, Quidquid valueritis celeritate. ὅ τι τάχος στρατιὴν ἐκπέμπετε ἡμέας ἐκπέμπετε, IX. 7. f. *Alia ellipsis locum habet in istâ formulâ*, ὅ τι πλέον ἦν ἢ ἔλασσον, VII. 184. m. *ubi intelligitur* τὸ λογίζομαι *aut aliquid tale.* Non computo, Non jam curo id quod vel plus est vel minus; *quam in sententiam Latino sermone compendiosius etiam dicimus*, Plus, minus.

Ὀτραλέως, Festinanter. ἐπιδραμεῖν ὀτραλέως, *Vit. Hom.* 21. a.

Οὐ, Non, *particula negans.* κατείργει πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον, VII. 208. m. N. 1) *Abundat juncta cum* οὐδείς: *ut*, οὐ μέντοι ἔφασαν ἀποθνήσκειν οὐδένα, II. 63. *extr. Similiter*, οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμά, VII. 136. a. m. *Item in istâ formulâ*, οὐδὲν μᾶλλον ἢ οὔ, *de quâ supra dictum in* Μᾶλλ. 2) *Jungitur cum* μή. ὥστε οὐ μὴ διασκεδασθῆναι τὴν στρατιήν, VIII. 57. f. *ubi alii* ὥστε μὴ οὐ *etc. Ellipticâ quâdam ratione dictum est istud*; οὐ γὰρ μὴ ἀπολέηται, Non est verendum ne illa repudiet, I. 199. m. f. 3) *Adjecto pronomine* τι *intenditur vis Negationis*, οὔ τι χαίρων, III. 36. m. N. *Vide infra* Οὔτι.

Οὐδαμᾶ; *sive rectius* Οὐδαμά, *ut efferunt constanter nostri codd.* F. Pa. Pe. *et libri omnes edd. scriptique* VII. 136. a. m. (*quam varietatem ad* I. 5. *extr. quo loco primum occurrebat, adnotare neglexeram.*) *i. q.* οὔ κοτε *vel* μή κοτε, Numquam. οὐδαμὰ ἐν ταὐτῷ μείνασαν, I. 5. *extr.* I. 56. a. (*ubi continuo adjicitur* οὐδ' ἄν κοτε.) I. 58. *extr.* 67. f. II. 168. m. III. 10. f. 65. a. *et* a. m. III. 69. m. VII. 83. a. IX. 74. f. *etc. Passim quidem* Neutiquam *vel* Nequaquam *intelligi potest, ut* III. 53. m. f. VII. 136. a. m. *sed in hisce etiam locis propria vocis notio*, Numquam, *nihilo minus obtinet. Alibi perperam* μηδαμᾶ *praeferunt nonnulli, ubi verum erat* μηδαμῶς, *quod vide.*

Οὐδαμῆ, 1) *i. q.* οὐδαμόθι *vel* οὐδαμοῦ, Nusquam, Nullibi. οὐδαμῆ Αἰγύπτου, II. 43. a. οὐδαμῆ ἄλλῃ, II. 116. a. 2) Nullam in partem. οὐδαμῆ μετιέντα, I. 24. f. οὐδαμῆ ἔτι (αὐτὸν) ἐξέπεμπε, I. 34. f. οὐδαμῆ κω ἐξεχώρησε, I. 56. m. *Perperam olim* οὐδαμῆ *editt. vett. pro* οὐδαμοί, II. 50. f.

Οὐδαμοί, *i. q.* οὐδένες, Nulli. οὐδαμοὶ Ἰώνων, I. 18. f. ἐδιδάχθησαν οὐδαμά, I. 143. f. οὐδαμοί, εἰ μὴ Λίβυες, II. 50. f. *ubi perperam* οὐδαμῆ *alii.* οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν, I. 47. m. ὑπὸ οὐδαμῶν ἀνδρῶν, IV. 123. m. f. 127. m. f. V. 12. m. οὐδαμῶν εἶναι κακίονες ἀνδρῶν, VII. 104. m. οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι, I. 24. a. *Sic* I. 57. f. οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἔξειν, VII. 150. m. f. οὐδένες ἐόντες ἐν οὐδαμοῖσι. IX. 58. m. πρήγματα μεγάλα, οὐδαμῶν Ἑλλήνων τῶν οὐ πολλὸν μέζω, VII. 145. *extr. ubi post* Ἑλλήνων *inepte*

forsan, subintelligendum certe videtur participium ὄντων.

Foeminin. οὐδαμέας ἄλλας, IV. 114. *m. alii quidem* οὐδαμάς.

Οὐδαμόθι *et* Οὐδαμοῦ, Nusquam. οὐδαμόθι ἑτέρωθι, III. 113. *a.* οὐδαμόθι πάσης τῆς Εὐρώπης, VII. 126. οὐκ ὥρων τὸν χρυσὸν οὐδαμοῦ ἐόντα, II. 160. *a.* φανῆναι οὐδαμοῦ γῆς, VII. 166. *f.*

Οὐδαμῶς. Nullo modo, Nullâ ratione, Nullo pacto, Neutiquam. ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε, I. 123. *m.* V. 35. *a.* δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελε, II. 148. *m.* ποιέεις οὐδαμῶς βασιλικά, II. 173. *m.* III. 16. *a. m.* IV. 148. *a.* 154. *a.* V. 19. *a.*

Οὐδὲ, Neque. *Pro* οὐδὲ, *quod olim editum erat, nos cum aliis* καὶ *posuimus:* ἡμίονοι δὲ καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται, IV. 29. *f. ubi vide Var. Lect.*

Οὐδεὶς, Nullus, Nemo. ἤ τις ἢ οὐδεὶς, Nullus aut vix unus, III. 140. *m. N.* οὐδεὶς ὅστις οὐ, Nemo non, III. 72. *m. Pluralis* οὐδένες, *i. q.* οὐδενὸς ἄξιοι, *vide in* Οὐδαμοί.

Foeminin. οὐδεμίη *et Accusat.* οὐδεμίην *vulgo editur, sed rectius, ut opinor, (ob ultimam* α *in communi sermone brevem)* Οὐδεμία *et* Οὐδεμίαν *praefert noster cod. F. cum aliis nonnullis. Vide Var. Lect. ad* I. 209, 21. II. 101, 1. II. 160, 18. *et ibi Not.* II. 181, 11. III. 51, 5. IV. 51, 5. VIII. 100, 19. *N.* IX. 8, 9. *Exempla adposui sub voc.* Μηχανή. *Similiter pro* Μηδεμίη, *quod* III. 155, 22. *ex Ald.* *propagatum est, alii codd.* οὐδεμία, *alii* μηδεμία *praeferunt. Puto etiam* I. 4, 7. *pro vulgato* μηδεμίην *in aliis libris* μηδεμίαν *iri repertum, quamquam ibi varietas ista et meam et aliorum, qui alios codices inspexerunt, observationem praeteriit. Conf.* Εἷς.

Neutrum. οὐδὲν ὅ τι οὐκ ὑπέσχετο, Nihil non promisit, V. 97. *m.* Καρυστίοισι οὐδὲν, τούτου εἵνεκα, τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἦν, Nihil idcirco morabatur Carystiorum calamitatem, VIII. 112. *f. N.* κατ' οὐδὲν λαμπρότητος, Tantum quantum nihil (*i. e.* Nihil admodum) splendoris, II. 101. *m. N. Adverbialiter,* οὐδὲν πάντως, (*aliquanto magis quam* οὐ πάντως,) Haudquaquam, II. 101. *a.*

Οὐδέκοτε, *sicut* οὐδαμὰ *et comm.* οὐδέποτε, Numquam, VIII. 111. *f.* οὐδ' ὢν αὐτὸς, οὐδὲ οἱ ἐξ αὐτοῦ, παύσεσθαί κοτε, I. 56. *a.*

Οὐδέτεροι, Neutri. τὸ κατακαίειν τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐδετέροισί ἐστι, III. 16. *m.*

Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Via: *vide in* Ὁδός.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, Limen. ἐπὶ γήραος οὐδῷ, III. 14. *f.* τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, *Vit. Hom.* 31. *a.*

Οὖθαρ, ατος, τὸ, Uber, Mamma, IV. 2. *a. ubi de Scythis* equas *mulgentibus.*

Οὐκ, *sequente vocali, jon. pro* οὐχ. *Sic* οὐκ οἷόν τε, οὐκ ὁμοίως, *et cet.*

Οὐκέτι, Non amplius. καί σφι

οὐκί τι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, I. 66. a. τὸ δὲ -, οὐκέτι εἶχον εἰπεῖν, II. 119. f.

Οὐκὶ, (jon. pro οὐχί) Non, Neutiquam. οὐκὶ εὑρήσαι, I. 133. m. f. ubi quidem οὔτε aut οὐδὲ malles, aut nudum οὐκ, ut apud Athenaeum. Sed et alibi apud Nostrum, οὐκὶ nihil fere amplius quam nudum οὐ valet. οὐ στεφανοῦται, οὐκὶ αὐλῷ, οὐ στέμματι, οὐκὶ οὐλῇσι, I. 132. a. ἀπὸ τῶν μητέρων, καὶ οὐκὶ ἀπὸ πατέρων, I. 173. f.

Sed pro οὐκὶ, quod V. 13. a. edebatur, placuit ὄκως, quod alii libri dederunt. Vide supra voc. Καί.

Οὔκω, sive divisis vocibus Οὔ κω, (jon. pro οὔπω) Nondum. οὔκω ἐγὼ λέγω πρὶν etc. I. 32. m. οὔ κω ὄπωπα, III. 63. f. Conf. Κω.

Οὔκων, sive divisis vocibus Οὐκ ὤν, pro comm. οὔκουν vel οὐκ οὖν, 1) subinde quidem parum differt a nudâ particulâ οὐ abundante posteriore particulâ. ἱστορίαι μὲν οὔκων ἐπινύσαν, ... ταῦτα λέγοντες Ταραντίνους οὔκων (sive οὐκ ὦν) ἔπεισαν, III. 137. f. 138. f. 2) Alibi ὦν vim suam Igitur obtinet. οὔκων δὴ ἔπειθε, I. 11. f. οὔκων δὴ πείθειν αὐτὸν, I. 24. a. οὔκων ποιήσειν ταῦτα, II. 139. m. Quod legitur IV. 118. m. οὔκων (sive οὐκ ὦν) ποιήσετε ταῦτα, idem valet ac εἰ οὖν οὐ ποιήσετε ταῦτα.

Οὔ κως, (pro comm. οὔ πως) Nullo modo, Neutiquam. οὔ κως οὔτε ἐχαρίζετο οὔτε etc. I. 33. a. οὔ κως ἤκουον, ἀλλ' ἀπέδοξέ σφι, I. 152. m.

Aliud est οὐκ ὡς, pro οὐχ ὡς, Non sicut. οὐκ ὡς Ἕλληνες, I. 2. a. οὐκ ὡς ἤθελε ἀπήλλαξε, I. 16. b.

Οὐλαὶ κριθῶν, Mola ex hordeo. οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο, I. 160. f. N. οὐλῇσι in sacrificiis non utuntur Persæ, I. 132. a.

Οὐλόθριξ, gen. οὐλότριχος, Crispos habens capillos. οὐλότριχες Κόλχοι, II. 104. a.

Οὖλος, η, ον, Crispus. οὐλότατον τρίχωμα, VII. 70. m.

Οὔνομα, pro comm. ὄνομα, passim. Notamus hîc difficilem illum locum, ubi τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα omnia in literam S desinere ait Herodotus I. 139. N.

Οὐνομάζω, (jon. pro Ὀνομάζω, quam formam verbi communem semel apud Nostrum I. 86. m. occurrere monuimus suo loco) Nominare. Σκύθας Ἕλληνες οὐνόμασαν, IV. 6. οὔνομα τῇ πόλι - - Βουτὼ ὡς καὶ πρότερον οὐνόμασταί μοι, II. 155. m. οὐνομαζέτω ἐπιθυμίη, IV. 59. m. ἀπὸ τούτου μὲν τοῦτο οὐνομάζεται, Ab hoc (Hippoclide) originem duxit istud proverbium, οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, VI. 129. extr.

Οὐνομαίνειν, Nominare, Mentionem facere. ἔσται οὐνομαστὶ εἶσι αἴτιοι, τούτους οὐνομαίνω, IV. 47. m.

[Οὐνομάκριτος, perperam olim edd. IV. 66. a. pro ὁ νομάρχης.]

Οὐνομαστὸς, Nobilis, Clarus, Celebris. τὸ μέγιστον τίμιος καὶ οὐνομαστότατον, II. 178. m. Conf. Οὐνομαίνειν.

Οὐράνιος, Coelestis. οὐρανίη Ἀφροδίτη, IV. 59. *f. Nude*, ἡ Οὐρανίη, Luna *apud Arabes*, III. 8. *m. et f. N.*

Οὐρανομήκης, Longitudine (Altitudine) coelum attingens. οὐρανομήκεα δένδρεα, II. 138. *extr.*

Οὐρανὸς, οῦ, ὁ, Coelum. ἐνθαῦτα ὁ οὐρανὸς τέτρηται, IV. 158. *f. N.* ἡ δὴ ὁ οὐρανὸς ἔσται ἔνερθε τῆς γῆς, καὶ ἡ γῆ μετέωρος ἔσται ὑπὲρ τοῦ οὐρανοῦ, V. 92, 1. *a.*

Οὐρέειν, Mingere. οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου, I. 133. *f. Conf.* Ἐνουρέειν.

Οὐρὴ, ῆς, ἡ, Cauda. τὴν οὐρὴν ἄκρην, II. 47. *f.* ἁμαξίδας ὑποδέουσι τῇσι οὐρῇσι τῶν οἴων, III. 113. *b.*

Οὐρίζειν, (*jon. pro* ὁρίζειν) 1) Disterminare. ὁ Νεῖλος τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης, *sive, ut plerique dant libri veteres*, τῇ Λιβύῃ, II. 16. *f. N.* Τύρης ποταμὸς οὐρίζει τήν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν, IV. 51. *Similiter* IV. 56. *et* 57. VII. 123. *f.* 127. *m. Etiam*, Unam quamdam regionem finibus circumscribere. οὔρισαν τὴν χώρην ἐπὶ τοῖσδε, VI. 108. *f.* βωμὸν ἱδρύσατο, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὔρισε, III. 142. *a.* 2) *Neutraliter*, Conterminum esse. Λιβύη ἐοῦσα περίῤῥυτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει, IV. 42. *a.*

Οὔρισμα, τὸ, (*jon. pro* ὅρισμα) Finitio, Fines, Limes quo una terra ab aliâ disterminatur. οὔρισμα Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἴδαμεν οὐδὲν ἐὸν *etc.* II. 17. *a.* οὐρίσματα τῇ Ἀσίῃ Νεῖλός τε καὶ Φᾶσις, IV. 45. *a. ubi perperam* οὐρίσματα *edit. vett.*

Οὖρον, ου, τὸ, Urina, II. 111. *m. et f.*

Οὖρος, ου, ὁ, *comm.* ὅρος, Finis, Terminus, Limen. ὁ οὖρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἅλυς, I. 72. *a.* ὀγδώκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζόης ἀνθρώπῳ προτίθημι, I. 32. *a.* οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν τοῦτον, Hunc ipsum annum præfiniens, I. 74. *m.* οὖροι πέντε ἦσαν ἐπὶ τοῦ σήματος, Termini, Cippi, I. 93. *m.* (*et ibi Var. Lect.*) τοὺς Αἰγυπτίων οὔρους, Ægyptiorum fines, II. 17. *a.* φέροντας ἐς τοὺς οὔρους, Ad terræ suæ fines, IV. 33. *f.* ἐν οὔροισι χώρης, IV. 52. *m. f.* τὰ δύο μέρεα τῶν οὔρων ἐς θάλασσαν φέροντα, IV. 99. *m.* μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων, IV. 125. *f. et* ἐβοήθεον ἐπὶ τοὺς οὔρους, *mox* ibid.

Οὖρος, ου, ὁ, Ventus secundus. ἀποπέμπει κατ' οὖρον, IV. 163. *f. in Orac.*

Οὖρος, εος, τὸ, *comm.* τὸ ὄρος, Mons. ῥέει ἐξ Ἀρμενίου οὔρεος, I. 72. *a. m.* 80. *a.* οὔρεα θηριωδέστατα, I. 110. *a.* αἱ ὑπώρεαι τῶν οὐρέων, I. 110. *m. Sic rursus* οὔρεα, *et* τοῖσι οὔρεσι, *et* τῶν οὐρέων, II. 28. *et alibi, consentientibus libris omnibus. Superest tamen communis forma* τὸ ὄρος, II. 8. *ubi in istam formam ter libri omnes* (*quod sciam*) *consentiunt, licet paulo post* ibid. τῶν οὐρέων *et* τοῦ οὔρεος *tenent omnes. Rursus* II. 12. ὄρος τοῦτο

cum aliis libris omnibus tenet noster cod. F. qui tamen paulo ante ibid. οὖρον *praefert, ubi ex aliis* ὄρον *editum erat. Ex eodem cod. F.* οὔρεον *recepi* I. 203. *a. m. ubi* ὄρεον *vulgatum erat. Rursus vero* ὄρος ἄβατον *praeferunt omnes* VII. 176. *a. m.*

Οὐροτὰλ, Bacchus, Sol, *apud Arabes*, III. 8. *f.*

Οὖς, ὠτός, τό, Auris. ὦτα τυγχάνουσι ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν, I. 8. *m.* ἐν τοῖσι ὠσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμός, VII. 39. *a.* οἱ ἵπποι ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ὦτα, IV. 129. *f. Conf. Ind. Rer. et Pers. voce* Aures.

Οὐσίη, ης, ἡ, *comm.* οὐσία, Bona quae quis possidet, Facultates, I. 92. *m. et f.*

Οὔτε, Neque. *Ad praecedens* οὔτε *refertur* δέ, *absque negatione*, I. 108. *f.* οὔτε *in* οὐδὲ *mutavit Schaef.* I. 3. *a. ubi vide Var. Lect.*

Οὔτερος, *pro* ὁ ἕτερος, Alter ex duobus, I. 34. *a.* I. 134. *a.* *Neutrum*, τοὔτερον τῶν ἐπέων, I. 32. *a. Conf.* Ἕτερος.

Οὔτι, *sive separatim* Οὔ τι, Neutiquam, Nequaquam. οὔ τι μοῦνοι οἱ Ἴωνες ὁρταί, I. 148. *f.* οὔ τι τοιοῦτον νομίζουσι, II. 46. *a. m.* οὔ τι ἐπιδραμὼν πάντα, III. 135. *f.* οὔ τι χαίρων, *consentientibus codd. fere omnibus*, III. 36. *m. ubi perperam* οὔ τοι *editt. vett. Similiter pro vulgato* οὔ τοι - - χαίροντα, III. 69. *a. corrigendum* οὔ τι *videtur. Vid. ibi Var. Lect.*

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Hic, haec, hoc, 1) ὁ ἐκεῖνος, οὗτος δὴ ὁ

καθαρθείς, I. 43. *m.* ... δέ - - οὗτος ὁ ... I. ... οὗτος ... τὸν ... 32. *f.* ὁ δὲ παῖς οὗτος ... τος, I. 85. *f.* οὗτος δὴ ... λος, I. 110. *m.* ... τὸν Πακτωλόν, V. 10... τος ἀνήρ, V. 104. *a.* ... *pro* οὗτοι Βακχιάδαι ... νοι, V. 92, 2. *a.* οὗτοι ... *interserto articulo* ... *consuerat Valck. At* ... *esse rationem, et* ... *novandum, decui in* ... οὗτοι - - μῆνες, *leguntur* ... *a. ubi nos cum Schaefer* ... *gia codicum nonnullorum* ... *cati*, τοιοῦτοι *pro* οὗτοι ... *mus.*

2) *Notemus paro* ... *ejusdem pronominis* ... οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, ... οὐδὲ οὗτος προσωτέρω ... κέσθαι, IV. 16. *m.* ... γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα ... τοῦτον βουλόμενον εἰδέ... πλῆθος, IV. 81. *m. f.* ... οὗτοι μὲν τοὺς παρὰ σφ... δρας δικαιοτάτους - - ... τους (*scil.* ὀμνύουσι,) τ... βων ἁπτόμενοι, IV. 172 ... *vide quae in Var. Lect.* ... *Conf. mox num.* 3. *sub* ...

3) *Neutrum* Τοῦτο ... *ter apud Nostrum ita* ... *tur, ut* τοῦτο μὲν - - ... *significet* Partim quidem ... tim vero. *Sic* I. 30. ... *vide Var. Lect. et* ... 161. II. 135. *f.* III. ... 136. *m.* 159. *a.* IV. ... IV. 142. V. 28. *a. et* ... *alibi. Nec vero formula* ... μὲν *constanter responde*...

τοῦτο δέ: ad praecedens τοῦτο μὲν nonnunquam in sequenti oratione sola particula δὲ aut δὲ καὶ refertur. Ad τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὸς, III. 108. a. refertur deinde ἡ δὲ δὴ λέαινα. Ad τοῦτο γὰρ Ἀνάχαρσις, IV. 76. a. refertur dein πολλοῖσι δὲ ὕστερον ἔτεσι Σκύλης, initio cap. 78. Ad τοῦτο μὲν γὰρ Ἀλκμαίων, VI. 125. a. refertur dein Μετὰ δὲ etc. cap. 126. Ad τοῦτο μὲν, VII. 176. a. refertur mox deinde, ἡ δὲ αὖ. Conf. quae ad VII. 22. a. notavimus. Quibus ex locis inter se collatis videndum ne vera Herodotea fuerit scriptura, quae consentientibus probatissimis libris olim III. 115. m. f. vulgata erat, τοῦτο μὲν - - -, οὔτε δὲ etc. ubi pro οὔτε δὲ Wess. ex codd. Arch. et Vind. τοῦτο δὲ recepit. At nullo pacto huc referri debuit id, quod II. 99. a. praeeuntibus pluribus quidem codicibus primus idem Wess. edidit τοῦτο μὲν ἀπογεφυρῶσαι καὶ τὴν Μέμφιν. Nam recte quidem in eodem cap. sub fin. legitur τοῦτο μὲν ἐν αὐτῷ πόλιν κτίσαι - - -, τοῦτο δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ἱδρύσασθαι: at superiore loco haud dubie verum istud erat quod ex aliis codd. editum olim legebatur, τοῦτον μὲν (scil. τοῦτον τὸν Μῆνα) ἀπογεφυρῶσαι etc. Nempe hoc loco ille usus pronominis οὗτος obtinet, de quo paulo ante (num. 2.) monui: τὸν Μῆνα, - - - οἱ ἱρέες ἔλεγον τοῦτον μὲν etc. Quo dein refertur quod initio cap. 100. legitur, Μετὰ δὲ τοῦτον κατέλεγον οἱ ἱρέες.

4) *Genit. plur. per tria genera*, Τουτέων, *pro comm.* τούτων. *Sic* τουτέων, *nempe* ἡμιπλινθίων, I. 60. *m.* τουτέων τῶν ἀνδρῶν, I. 68. *a. et* VII. 85. *bis.* τουτέων εἵνεκεν, I. 70. *a.* τῶν κρεῶν τουτέων, I. 73. *f.* τοῖσι τουτέων ἐκγόνοισι, I. 105. *f.* τουτέων πάντων καθαρὸς, II. 38. *m. f.* ἐλάσσονες τουτέων, VII. 102. *f.* τριῶν τουτέων γενεέων, VI. 98. *m.*

Οὕτω, 1) Sic, Ita, *absque* ς *in fine, non solum ante literam consonam, sed et ante vocalem, ubi sermonis communis et attici usus* οὕτως *postulat.* οὕτω ἀποθνήσκειν δεῖ, I. 11. *m.* οὕτω ὦν, I. 32. *m.* οὕτω ὁ Ἅλυς, I. 72. *m. Similiter olim bene editum erat* οὕτω ἴσχε, I. 70. *extr. ubi vide Var. Lect.*

2) *Notandus usus hujus particulae in consecutione sententiae, de quo monuit Wess. ad ista verba,* ἐγγυητὰς χρῆν καταστήσαντα, - - -, οὕτω ἂν ἄγεσθαι, I. 196. *f. Ejusdem generis sunt exempla haec:* ἐπεί τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, οὕτω δὴ *etc.* I. 94. *m.* παραχρῆμα μὲν οὐδὲν - -, ἐπεὶ δὲ - -, οὕτω δὴ *etc.* VII. 150. *f.* ἐν κλιβάνῳ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι, II. 94. *f.* ἀποκτείναντες δὲ, οὕτω ἐκείνῃ ἀπέδοσαν τὴν βασιληΐην, II. 100. *m.* διαφαγόντα δὲ - -, οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέεται, III. 109. *m. f. Quibus et similibus in locis* οὕτω *idem fere ac* ἔπειτα *valet. Eodem pertinet quod* VII. 170. *f. legitur,* ἀπικομε-

νες τιμωροὶ Ταραντίνων· ἐπείδοντριηκόσιοι οὕτω. Vide ibi notata.

3) Interdum, ubi ad complendam sententiam (Ita ut) exspectasses respondentem praecedenti particulae οὕτω alteram ὡς vel ὥστε, omittitur haec altera; eaque ellipsis majorem quamdam vim addere videtur orationi. αἱ τῶν Αἰγυπτίων (κεφαλαί εἰσι) οὕτω δή τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥήξειας, III. 12. m. (Praecesserat ibi locutio plena: αἱ τῶν Περσέων κεφαλαί εἰσι ἀσθενέες οὕτω, ὥστε etc.). ὁ λαγὸς - - οὕτω δή τι πολύγονόν ἐστι, ἐπικυΐσκεται μοῦνον πάντων θηρίων, III. 108. m. Alibi loco particulae ὡς vel ὥστε, ad praecedentem οὕτω referendae, ponitur pronomen relativum. κρήνη πικρή, οὕτω δή τι ἐοῦσα πικρή, ἣ μεγάθεϊ σμικρὴ ἐοῦσα κιρνᾷ τὸν Ὕπανιν, IV. 52. m. N.

'Οφείλειν, Debere. ὀφείλεις χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, I. 41. m. 42. f. σφάλλεσθαι ὀφείλεις, Labi (falli) debes, Necesse est (Periculum est) ut fallaris, VII. 50, 1. m. ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, VII. 152. m. f. εἶδον τὸ μὴ ἰδεῖν ὄφελον, I. 111. a. m. III. 65. a. Conf. 'Οφλέειν, et Προσοφείλειν.

Ὄφελος, τὸ, Utilitas, Usus. τῶν ὄφελός ἐστι οὐδέν, VIII. 68. extr.

'Οφθαλμιᾷν, Oculorum morbo laborare. ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ ἔσχατον, VII. 229. a.

'Οφθαλμὸς, οῦ, ὁ, Oculus. ὀφθαλμὸς βασιλῆος, I. 114. a. τὸν παῖδα ἐξ ὀφθαλμῶν ἀποπέμψαι, I. 120. f. ἐμεῦ ἐξ ὀφθαλμῶν σφι γενομένου, V. 106. f. καμόντα αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς, II. 111. a. m. παίει μιν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν, IX. 22. m. f. ubi in cod. Arch. ἐς τὸν ὀμφαλὸν legi falso tradiderat Galeus. Vide Not.

Ὄφις, ιος, ὁ, Anguis. ὄφιν μέγαν φύλακα τῆς ἀκροπόλιος, VIII. 41. m. τοῦ σημαινομένου ὄφιος τοῦ χαλκέου, IX. 81. a. Conf. Indicem Rer. sub Serpentes.

'Οφλέειν et Ὄφλειν, ἐ. q. ὀφείλειν, Debere, Culpam sustinere. δειλίην ὄφλειν (al. ὦφλε) [illegible], VIII. 26. f.

'Οφρύη, ης, ἡ, (ἐ. q. comm. ὀφρὺς) Supercilium, Tumulus in longitudinem extensus. ὑπὲρ τῆς θηριώδεος ὀφρύη ψάμμου κατήκει, IV. 181. a. 182. a. 185. a. et f.

'Οφρυόεις Κόρινθος, Alta, Edita Corinthus, V. 92, 2. extr. in Orac. cum Not.

Ὄχανον, ου, τὸ, Manubrium, Ansa. ὄχανα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι, I. 171. m. μῦς ἀρουραίους κατεφαγέειν τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, II. 141. f.

'Οχεύειν τὴν ἵππον dicitur Equus admissarius cum Adscendit et init equam, III. 85. extr. ὀρνίθων γένεα ὀχευόμενα, II. 64. f.

'Οχετεύειν ποταμὸν, Per canalem (Per alveum manu factum) deducere, derivare, fluvium, II. 99. m. τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλῆνος, III. 60. m.

Ὄχθος, ου, ὁ, Tumulus, Collis.

ω ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθον,
103. *m. ubi temere* ὄχθην
edd. ἱζόμενοι ἐπὶ τὸν κα-
ν τῆς ἀκροπόλιος ὄχθον,
52. *a.* ἐτάσσοντο - - διὰ
ν οὐκ ὑψηλῶν, IX. 25.
56. *f.* 59. *m.*
τινὰ, Turbas movere a-
ἔχουσαν αὐτὴν οἱ οἰκῆται
ιν, V. 41. *m.*
ς, ἡ, όν, Molestus, Ope-
. ἦν ὀχληρὸν τοῦτο, I.
a.
παρέχειν, Molestiam ex-
ε, Operose urgere ali-
ι, I. 86. *m.*
υ, ὁ, Currus, Vehiculum.
παντό μιν ὄχῳ καλλιστευ-
, VIII. 124. *f.*
ος, ὁ, ἡ, Sero natus,

Post natus. ἦν βασιλεύοντι ὀψίγονος ἐπιγένηται, VII. 3. *f.*

Ὄψις, ιος, ἡ, Visus, Conspectus. τοσόνδε ἀπέφαινέν μοι ἐς ὄψιν, IV. 81. *a. Et per metonymiam*, Id quod quis ipse vidit. ὅσα ἄλλοι λέγουσι, ταῦτ' ἤδη φράσω· προσέσται δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος, II. 147. *a. Inde et* Visum nocturnum. ὄψιν εἶδε ἐν τῷ ὕπνῳ, III. 30. *m.* 65. *a.* ὄψιν τινὰ ἰδὼν ἐνυπνίου, VIII. 54. *f.* τὴν ὄψιν οἱ τοῦ ἐνυπνίου ἀπηγεόμενος, VII. 18. *a.* εἴ τοι ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου μὴ ἐναργὴς οὕτω ἐφάνη, VII. 47. *m. et mox ibidem*, ἡ ὄψις ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ὀνείρου. *Dat.* τῇ ὄψι, VII. 15. *a. nisi* ὄψι *ibi scripserat auctor.*

Π.

ra ante aspiratam voca-
ocum obtinet suum, nec in φ
tur. Itaque ἀπηγέεσθαι, ἀπι-
θαι, ἐπ' ἡμέρην, ὑπ' ἑωυτῷ,
milia dicit Herodotus, non
εῖσθαι, ἀφικνεῖσθαι, ἐφ'
ν, ὑφ' ἑαυτῷ.
ἡ, Laqueus. τοῦ ἀδελφοῦ
πάγης ἁλόντος, II. 121,

, (*jon. i. q.* πάνυ *aut* παν-
Prorsus, Omnino, Uti-
πάγχυ περιχαρέες ἐόντες,
157. *m.* δοκέων πάγχυ δεῦ-
ε γῶν οἴσεσθαι, I. 31. *a.*
χυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀ-
α, III. 157. *a.* III. 27.

a. m. IV. 35. *extr.* πάγχυ ἐπικαίμενος, V. 104. *m.* πάγχυ εὑρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι, VII. 12. *a.*

Πάθη, ης, ἡ, *idem fere ac* τὸ πάθος, Casus, Calamitas. πυθόμενος αὐτοῦ τήν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην, I. 52. 122. *m.* τὰς πάθας τὰς Κύρου τῇσι ἑωυτοῦ ὁμοιεύμενος, I. 123. *a.* τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, Calamitatem oculorum, Cæcitatem, II. 111. *f.* πάθαισι προσπίπτειν, III. 40. *extr.* τὴν ἑωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος, *Vit. Hom.* 21. *f.*

Πάθημα, ατος, τὸ, *i. q.* τὸ πάθος *et* ἡ πάθη, Calamitas.

τὰ συνενειχθέντα σφι παθήματα, VIII. 136. m. f. τὰ δέ μοι παθήματα — μαθήματα γεγόνεε, I. 207. a.

Πάθος, εος, τὸ, Calamitas, Clades. τὸ Σαρδίων πάθος, I. 91. a. ἀνήκεστον πάθος ἔρδων, Irreparabile malum patrare, I. 137. a. (quo de loco vide quae sub voce Ἔρδω supra monui.) μετὰ τὸ τῆς θυγατρὸς πάθος, Post filiae calamitatem, (mortem,) II. 133. a. ἰδὼν πάθος μέγα (ingentem cladem) Πέρσας [illegible], III. 147. a. ἀπαγγεῖλαι τὸ πάθος, V. 87. a. VIII. 97. a. τὰ ἀνθρωπήια πάντα πάθεα, V. 4. f. τοῦ θωμασίου πάθεος, VIII. 90. extr. Pro τοῦ ἑταίρου πάθος, quod III. 14. f. olim legebatur, alii plerique codices τοῦ ἑτ. πένθος dederunt, eâdem notione.

Παιγνίη, ης, ἡ, Lusus. τὰς παιγνίας, I. 64. a. τῶν παιγνιέων, ibid. m.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, ἡ, Lusuum et jocorum amans. μάταιός τε καὶ παιγνιήμων, II. 173. a.

Παιδίον, ου, τὸ, VI. 61. m. et f. ubi de Puellâ agitur.

Παιδοφόνος συμφορὴ, Calamitas hominis qui imprudens filium occidit, VII. 190. extr. N.

Παίειν κατὰ ἐς τὴν γῆν, Terrae adfligere, Humum prosternere. [illegible] μέσον, καὶ ἐξάρας παίειν ἐς τὴν γῆν, IX. 107. m.

Παίζειν, Ludere. ὁ λόγος ἄλλως παίζεσθαι ὑπὸ Ἑλλήνων, Narratio temere et per lusum fi[illegible], IV. 77. f.

Παῖς, παιδὸς, ὁ, Puer, Filius. Λυδῶν παῖδες, Lydorum filii, Lydi, I. 27. m. [illegible] παῖς [illegible], VI. 86, 3. in Orac. conf. Not.

Παιωνίζειν, Paeanem canere. [illegible], V. 1. f. et mox ibid. [illegible].

Πακτοῦν, vide Ἐκπακτοῦν.

Παλάθη, ης, ἡ, significat [illegible] σύκων ἐν ἀλλήλοις παλάθης, σύκων μάζα, sed et generatim, Massam ex quibuslibet fructibus inter se compressis confecta. ἐκ τῆς [illegible] (τοῦ καρποῦ) τῆς [illegible] παλάθας συντιθέασι, IV. 23. m. f. N.

Πάλαι, et praefixo articulo, Τὸ πάλαι, Olim. I. 5. f. IV. 180. m. VII. 74. a. (ubi olim τὸ aberat editis.) VII. 95. f. 142. m. Conf. mox Τὸ παλαιόν.

Παλαίειν, Conflictari: εἰ παλαίσαιεν, commode exhibet cod. F. VIII. 21. a. ubi alii (quod noscimus) omnes παλήσειαν. Vid. Not.

Παλαιὸς, Antiquus. Inde Neutrum, Τὸ παλαιὸν, adverbialiter positum, i. q. τὸ πάλαι, Olim, Antiquitus, I. 171. a. 173. a. et a. m. IV. 12. a. V. 87. f. VII. 59. f. 89. a. VIII. 31. m. Sic τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον, IX. 26. a. ubi etiam paulo ante, καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ ἔργα.

Comparat. παλαίτερος. Hinc ἐκ παλαιτέρου, A priscis inde temporibus, I. 60. m.

Πάλαισμα, τὸ, i. q. ἡ πάλη,

, Luctæ certamen in lu-
lympicis. ἀσκέων πεντάεθ-
παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε
τὰ Ὀλύμπια, IX. 33. *a.*

ιαῖος, η, ον, Unius pal-
mensuram habens. *Conf.*
πάλαιστος *et* Ἐξαπάλαι-

, ης, ἡ, Palma ma-
metaphorice, Ansa, Oc-
, Via et ratio efficiendi
id, τέχνη, *interprete Sui-*
λεγε ἔχειν τινὰ παλάμην,
πίζει ἀποστήσειν τοὺς ἀρί-
, VIII. 19. *m.*
τως συνεφέρετο αὐτοῖσι, Ca-
ates illis recruduerunt,
mala in illos incubue-
, IV. 156. *a.* *N.*
γέειν, *i. q.* πάλιν λέγειν,
m dicere, Repetere. ὡς
παλιλλόγητο (τὸ πρῆγμα),
uam res iterum ab illo
ta, Repetita, erat, I.
et ibi Var. Lect. Idem
m restituendum Hero-
censuerunt viri docti, I.
n. ἐπαλιλλόγησε *pro* ἐπα-
ησε *corrigentes: vide ibi*
Lect. et Not.
non solum, Rursus, Ite-
; *sed et*, Retro. πάλιν χώ-
μη τ' εἴσιθι ἐς τὸ ἱρὸν. V.
n. *f.*
μέειν, Recurrere, Rena-
e. ἐναντίου ἀνέμου γενομένου
δρομῆσαι, *Vit. Hom.* 19. *m.*
ας πεπαλινδρομηκότας, ibid.
α τόξα, Reciproci arcus,
, Qui in utramque par-
tendi possunt, VII. 69.
ibi Var. Lect. et Not.

Παλλάδιον, τὸ, *i. q.* Ἀθηναίης ἄ-
γαλμα, IV. 189. *m. coll.* ibid.
a.

Παλλακεύεσθαι, Pellicis (Concu-
binæ) loco habere. τὴν Φρονί-
μην παραλαβὼν - - ἐπαλλακεύε-
το, IV. 155. *a.*

Παλλακή, ἡ, Pellex, I. 84. *m.*
πολλὰς κουριδίας γυναῖκας, πολ-
λῷ δὲ πλεῦνας παλλακάς, I. 135.
extr.

Πάλλειν, Vibrare, Quatere, A-
gitare. *Hinc Passivum* Πάλλεσ-
θαι, Concuti, Palpitare, Tre-
pidare. οἱ τάριχοι ἐπάλλοντό τε
καὶ ἤσπαιρον ὅκως περ ἰχθύες νεά-
λωτοι, IX. 120. *a. Not.* ἰδὼν
δὲ παλλομένους (τοὺς ἰχθῦς),
I. 141. *m.* δείματι παλλόμενοι,
Metu trepidantes, VII. 140.
f. in Orac. Rursus πάλλεσθαι,
(*verbum Medium*) Sortes du-
cere, *nempe* ex concussâ urnâ,
Sortiri, Sorte inter se conten-
dere. κελεύων πάλλεσθαι· παλ-
λομένων δὲ λαγχάνει *etc.* III.
128. *a.*

Πάλος, ου, ὁ, Sortitio. πάλῳ ἀρ-
χὰς ἄρχει, III. 80. *f.* τὸν πά-
λῳ λαχόντα, IV. 94. *a.* 153.
m.

Παμφόρος, ὁ, ἡ, Omnium fe-
rax, Fertilis. χώρη παμφορωτά-
τη, VII. 8, 1. *f.*

Πανδαισίη τελέη, Epulæ omni
munificentiâ instructæ, V.
20. *m. Commode Suidas:* Παν-
δαισία, ἡ πάντα ἔχουσα ἀ-
φθονα, καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν
τῇ δαιτί.

Πανδημεί, *adverb.* Cum omni-
bus copiis, Cum totius po-
puli viribus, Universi cives.
ἐπῆλθον βωθέοντες Πλαταιέες

πανδημεί, VI. 108. *a.* VII. 206. *m.* πανδημεί, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας, ἐλθόντας ἐς τὰ ἱρά, VII. 120. *a.* τὸν βάρβαρον δέκεσθαι πανδημεί, VII. 145. *a.* VIII. 40. *m.* Λακεδαιμονίων πανδημεὶ διζημένων (αὐτὸν), Quum Lacedæmonii universi atque singuli eum quærerent, IX. 37. *m.*

Πανδοκεύειν, Hospitio excipere. πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους καὶ εὐωχέοντα, IV. 95. *m.*

Πανηγυρίζειν, Magnâ hominum frequentiâ festos dies celebrare, Ad celebrandos festos dies convenire *in aliquem locum.* πανηγυρίζουσι ἐς Βούβαστιν πόλιν, II. 59.

Πανήγυρις, ιος, ἡ, Panegyris, Festorum dierum celebratio *sive* celebritas. πανηγύρις καὶ πομπὰς ποιησάμενοι, II. 58. πανηγυρίζουσι πανηγύρις, II. 59. θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων καὶ πανηγύριας, VII. 111. *m.*

Πανημερὸν πλέοντες, Per totum diem navigantes, VII. 183. *b.*

Πανιώνιον, Panionium, locus ubi agitur communis Jonum conventus, I. 141. *f.* 142. *a.* *et praesertim* I. 148. *a.*

Sed plur. τὰ Πανιώνια *sunt* Dies festi quos convenientes cunctis e civitatibus celebrabant Jones, I. 148. *m.*

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, Pervigilium. παννυχίδας στήσειν (τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν), IV. 76. *m.*

Πάννυχος, *i. q.* παννύχιος, Pernox. πάννυχος λύχνος παρακαίεται, II. 130. *m.*

Πανοικίη, ης, ἡ, Universa familia. *Inde Dativus absque articulo positus*, Πανοικίῃ, *Adverbii locum tenet, significatque* Cum totâ domo, Cum universâ familiâ. ὡς δὲ ἄρα πανοικίῃ μιν περιέλαβε, VIII. 106. *m. nempe* Cum liberis et uxore, *ut* ibid. *paulo ante dictum.* τὸν χρῆν πανοικίῃ, αὐτῇ γυναικὶ, συνέπεσθαι, Qui debuerat cum totâ familiâ ipsâque uxore me sequi, VII. 39. *a. Eodem pertinet quod* IX. 109. *m. legitur* τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδει πανοικίῃ γενέσθαι, πρὸς ταῦτα εἶπε Ξέρξῃ, *ubi* τῇ *non est articulus ad* πανοικίῃ *referendus; sed, quemadmodum*, I. 24. *m.* καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι -- ἀοιδοῦ, ἀναχωρῆσαι, *ex Nostri usu loquendi idem valet ac si dixisset*, καὶ τούτους, ἐσελθεῖν γάρ σφι ἡδονὴν, - - - ἀναχωρῆσαι, *sic nunc* τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, - - εἶπε, *idem valet ac si dixisset* ἡ δὲ, κακῶς γάρ οἱ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, εἶπε Ξέρξῃ: *quo de usu loquendi perspecte Schaeferus etiam monuit, a quo se veram hujus loci rationem edoctum esse profitetur Dav. Schulz. in Animadv. ad h. l.*

Πανοπλίη, ης, ἡ, Universa armatura. τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, I. 60. *m. f.*

Πανσέληνος, ἡ, *scil.* ὥρα, Plenilunium. ἐν τῇ πανσελήνῳ, II. 47. *f.* οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, ἔμενον τὴν πανσέληνον, VI. 106. *extr.* μετὰ τὴν πανσέληνον, VI. 120. *b.*

Πανστρατιῇ, Cum omnibus (*vel*, Cum frequentibus) copiis, I.

62. m. VII. 103. a. VIII. 27. a. 66. f.

Πανταχῆ et Πανταχῇ, *sicut* πάντῃ, *apud Nostrum valet* Quovis modo, Quolibet respectu, Quaquaversum. (πάντα τρόπον *interpretatur Suid. et Phot.*) τῆς ἐστι πανταχῆ (*al.* πανταχῇ) μέτωπον ἕκαστον ὀκτὼ πλέθρα, ἐούσης τετραγώνου, καὶ ὕψος (ἴσον) ἴσον, Latus illius quodque quaquaversum metitur octingentos pedes, est enim quadrata pyramis, et altitudo basi æqualis est, II. 124. *f. N.* δηλοῖ δὲ οὐ κατ' ἓν μόνον, ἀλλὰ πανταχῇ, ἡ ἰσηγορίη ὡς ἐστι χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a. ubi pro his Vallae latinis,* Non ex uno tantum, sed undique, datur intelligi, *nos in eamdem fere sententiam ista posuimus,* Adparet autem non hoc uno exemplo, sed ubique, quam præclara res sit *etc. Sed vide, ne haec fuerit mens Herodoti:* Adparet autem, quam præclara non uno tantum modo, (uno respectu, unà in re) sed omnibus modis (quolibet respectu, omni ex parte) res sit æqualitas juris. *Similiter ista,* Πανταχῇ ὦν μοι δῆλά ἐστι, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης, III. 38. *a. in eamdem cum superioribus interpretibus sententiam his latinis reddideram,* Quibus ex omnibus fit mihi manifestum, furore maximopere actum fuisse Cambysen. *At,* quibus ex omnibus *graece* πανταχόθεν, *non* πανταχῇ, *sonat: videndumque puto, ne, deleto post* δῆλά ἐστι *commate, adverbium* πανταχῇ *simul cum* μεγάλως *ad verbum* ἐμάνη *sit referendum, ut hoc dixerit Herodotus,* Fit mihi manifestum, Cambysen quovis modo (omnes in partes, *in deos et in homines*) vehementi furore actum fuisse. *Quae si minus placent, superest ut* πανταχῇ *h. l. et* V. 78. *a. pro* πανταχόθεν *aut pro* πανταχοῦ *accipiendum statuamus.*

[Πανταχοῦ *vulgo legebatur* III. 117. *a. ubi probus cod. ms. opportune dedit* Πενταχοῦ, *quod vide suo loco.*]

Παντελέως, Prorsus, Omnino, Absolute, Perfecte. ὡς οἱ παντελέως εἶχε (*i. q.* παντελὲς ἦν) τὸ οἴκημα, IV. 95. *f.* παντελέως τιμεώμενοι τῶν περ ἐστὶ ἄξιοι, IV. 20. *f.* ἡ διώρυξ παντελέως πεποιημένη, VII. 37. *a.* σχὼν παντελέως τὰς Ἀθήνας ὁ Ξέρξης, VIII. 54. *a.*

Πάντῃ, (*conf.* Πανταχῆ) Quaquaversum. ἦν χῶρος ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ σταδίους εἴκοσι πάντῃ, I. 126. *a.* (*ubi vide Var. Lect.*) Διὸς Βήλου ἱρὸν, - - δύο σταδίων πάντῃ, ἐὸν τετράγωνον, I. 181. *a.* ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστὶ πάντῃ, II. 168. *a.* τῆς Σκυθικῆς, ἐούσης τετραγώνου, ἴσον τό τε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέρον, καὶ τὸ κατὰ τὴν θάλασσαν, IV. 101. *a.*

Dubitationem movet quod legitur II. 78. *a.* περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον πεποιημένον, - - μέγαθος ὅσον τε πάντῃ πηχυαῖον ἢ δίπηχυν, *ubi* πάντῃ *non, ut alibi,* Quaquaversum, In quadratum, *signi-*

[illegible] [illegible]: quare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] interpretatione, [illegible] quidem, omnino interpretatio [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] longitudinem [illegible]. Vide [illegible] Notam.

Παντοδαπός, ὴ, ὸν, Ex omni regione, Omnis generis. [illegible] [illegible] [illegible] Ἑλληνικὰ, Vit. Hom. 1. [illegible].

Πάντοθεν, i. q. πάντοθεν, Undique. [illegible] [illegible] [illegible] noster [illegible] F. VII. 225. extr. ubi [illegible] vulgo [illegible].

Παντοῖος, η, ον, Omnis generis, Nullius non formae. παντοῖος [illegible], In omnes formas sese convertit, Omnem movit lapidem, Nihil non tentavit quo vel efficeret vel impediret aliquid. Sequente Participio: παντοῖος ἐγίνετο, οὐ βουλόμενος δοῦναι, IX. 109. m. f. παντοῖοι ἐγένοντο Σκύθαι δεόμενοι Ἴωνων λῦσαι τὸν πόρον, VII. 10, 3. Item, sequente Infinit. absque Participio: παντοῖα ἐγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι τὸν Πολυκράτεα, III. 124. m. N.

Παντοίως, Quovis modo, Omnibus modis, VII. 211. extr.

Πάντως, Omnino. πάντως κου πυνθάνεαι, Utique, Haud dubie nosti, VII. 157. a. οὐδὲν πάντως, i. q. πάντως οὐ, Omnino non, Neutiquam, Nequaquam. οὐδὲν πάντως προσεδόκων ἐπὶ σφέας τὸν στόλον ὁρμήσεσθαι, V. 34. a. οὐδέν τι πάντως ἂν ἐξεῖλον αὐτούς, V. 65. a. εἰ δὴ δεῖ γε πάντως ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους στρατεύεσθαι, VII. 10, 8. a. πάντως συνεχώρεόν οἱ, IX. [illegible] [illegible] reddunt [illegible], [illegible] ei assenserunt: sed malles utique πάντων, Omnibus postulatis ejus concesserunt. Quod I. 206. m. editum erat, ἀλλὰ πάντως μᾶλλον (scil. ἐθελήσεις) ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι, id non ferendum putavi, sed πάντα μᾶλλον recepi, quod ex cod. Arch. commendavit Galeus. Vide Var. Lect.

Πανώλεθρος ἐξαπόλλυται, Funditus perit, VI. 37. f. ubi plerique quidem mssti cum edd. vett. πανωλέθρως tenent.

Παπαὶ, Μαρδόνιε, Papae, Mardoni! VIII. 26. f.

Παπαῖος, Paternus, Pater, nomen Jovis apud Scythas, IV. 59. f.

Πάπραξ, ακος, ὁ, Piscium genus in Prasiade lacu, V. 16. extr.

Πάρα, pro πάρεστι, Adest, Est. οὔτε οἰκός ἐστι – –, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα, (id est, πάρεστί μοι,) Neque decet, nec mihi voluntas est, (sive, nec ego per me id cupio,) I. 42. m. τῷ πάρα μὲν πάντα ὅσα περ σοί, Cui (nempe mihi) omnia sunt, (praesto sunt), quae tibi, V. 106. m. οὔτε κακὸς [illegible], οὔτε ἐ [illegible] τοι πάρα, VII. 12. f.

Παρὰ, praepositio, 1) constructa cum Genitivo, A, Ex; De. frequenter. Pauca notamus. ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλῆος, VIII. 140, 1. a. πυνθανόμενοι παρὰ πυρσῶν, Ex ignibus cognoverunt; quasi Ab illis edocti, VII. 182. f. N. (ubi [illegible] [illegible] Arch. ex docti librarii ingenio.) παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκότι, II. 104. m. περὶ τούτου [illegible],

o *aere* dans, VIII. 5. *a.*
. 129. *m.* *Sic* παρ' ἑμεῦ-
VII. 29. *m.* *Quod* VIII.
legitur, λόγος παρ' Ἀθη-
etc. *id non ita accipien-*
quasi λόγος ἐστὶ παρ' Ἀθη-
significaret Fama est apud
ienses; *sed juncta intelligi*
t verba παρ' Ἀθηναίων μαρ-
θῆσθαι, Testimonia in
um proferre ab Athenien-
sibi exhibita.

παρὰ *cum Dativo*, Apud.
ἑωυτοῖσι, Apud se, Suâ
rrà, I. 105. *f.* κείμενα ἔ-
παρὰ σοὶ σέα, VI. 86,
ἔξειν παρ' ἑωυτῷ (Clam
e) καὶ μηδενὶ ἐξεῖναι τὴν
ην, III. 74. *m.* παρὰ Δα-
κριτῇ, Judice Dario, III.
a. *Similiter*, ἣν ἐπεμαρτύρη
παρὰ τῷ βασιλέϊ, IV.
b. *Sic*, παρ' ἐμοί, Meo
io, I. 33. *f.* τοὺς παρὰ
αὐτοῖσι δοκιμέοντας ὀλβίους
I. 86. *m. f.*

παρὰ *cum Accusativo*: (1)
l aliquem (*deponere ali-*
τὰ ἡμίσεα θέσθαι παρὰ
VI. 86, 1. *f.* *N.* οὗτος κα-
θη παρὰ τὸν νηόν, IV.
f. τὴν νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσαν
ν, VIII. 140, 1. *m.* (*ubi*
lli quidem παρ' ἐμοί, *sed*
Var. Lect. et Not.) δὶς
παρ' αὐτὸν παῖδας, Apud,
eum, Cum illo, I. 86.
) *Frequentissime idem va-*
πρὸς *vel* ἐς, Ad. ἀναβῆ-
ναι ἑωυτόν, Ad se deferre,
. *m.* ἀπικόμενοι παρὰ Κροῖ-
I. 36. *a.* κομίζεσθαι πα-
λυάττεα, I. 73. *f.* ἤγαγον
Κῦρον, I. 86. *a. et simi-*
lia passim. *Sic et* I. 127.
a. *olim* αὐτομόλεεν παρὰ τοὺς
Πέρσας *haud incommode edeba-*
tur, *ubi quidem in* πρὸς *r.* Π.
consentiant mssti fere omnes.
παρὰ σμικρά, I. 120. *m.* *idem*
ac ἐς σμικρὰ *valet.* (3) Juxta,
Secundum. παρὰ τὸν Ἀσωπόν,
IX. 15. *m.* (4) *Est ubi* παρὰ
idem fere ac πάρεξ *sonat*, Ex-
cepto, Demto *hoc*, Hoc unum
ni adfuisset vel obstitisset.
παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν
ὀλυμπιάδα, IX. 33. *a. m.* *N.*
Conf. Πάλαισμα *et* Τρέχειν.

Παραβαίνειν, 1) Juxta, A latere
ire. *Hinc*, *sicut Praet.* βέβηκε
non tam Ivit, *quam* Stetit
significat, *sic* παραβεβήκεέ οἱ
ἡνίοχος, VII. 40. *extr.* A
latere ejus stabat auriga: *in*
hunc enim modum corrigenda
ibi latina censeo, *pro eo quod*
alios secutus posueram, ince-
debat. 2) Offendere, Volun-
tatem alicujus transgredi. τίνα
δαιμόνων παραβάντες, Quo nu-
mine læso, VI. 12. *a. m.*

Παραβάλλειν, 1) Admovere, *va-*
riâ atque variâ ratione; *ve-*
luti (1) Admovere unam rem
alteri, Conferre, Comparare
unam cum alterâ. ὥστε τὴν
Λιβύην ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παρα-
βληθῆναι, IV. 198. (2) Adducere,
Mittere *ad aliquem*, Tradere *ali-*
cui, Deponere *apud aliquem.*
παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι (τοῖσι Ἴω-
σι) Αἰγυπτίους, τὴν Ἑλλάδα
γλῶσσαν ἐκδιδάσκεσθαι, II. 154.
a. *Hinc verbo Medio cum Ac-*
cusativo casus, ἡμέων ἀμφοτέ-
ρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα,
VII. 10, 8. *a.* Nobis ambo-

rebus liberos nostros in medio deponentibus; Altero nostrum alteri liberos nostros tradente et apud eum, veluti pignora deponente. (Nescio an eidem verbis, an alio usu verbi παραβάλλεσθαι, simul significetur Periculum, quod incursuri sint isti liberi.) (3) Verbum παραβάλλειν in formâ activâ etiam Reciprocam habet notionem; Admovere se, Sese conferre aliquo. παρέβαλε πορὶ δέκα ἐς Σκιάθον, VII. 179. ubi non utique necesse est ut παρέβαλε latine Trajecit, aut cum Porto Adpulit, reddatur; nec enim solum in Maritimo itinere, verum etiam in Pedestri, locus huic verbo est. Vide Lexic. Polyb. voce Παραβάλλειν, num. 3.

2) παραβάλλεσθαί τινα, Circumvenire, Fallere, Decipere aliquem. μηδαμά ἐμὲ παραβάληι, I. 108. m. f.

3) παραβαλλόμενα (Proposita) dant codd. nonnulli, I. 38. m. pro vulgato παραλαμβανόμενα.

Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, Audax, Periculosus. ἔργον παράβολον ἐργασμαι, IX. 45. f.

Παραγγέλλειν, Jubere, Signum dare, (in re militari). Ἐπειδὴ παρήγγελλον ἀνακλαίειν, VIII. 70. a. παραγγέλλει Λακεδαιμονίοισι λέναι κατὰ τοὺς ἄλλους, IX. 53. a.

Παράγειν, 1) A rectâ viâ abducere, Transversum agere. οὐκ οἷά τε ἐγένετο παραγαγεῖν (τὰς) μοίρας, Viam (Cursum) mutare fatorum, I. 91. a. conf. ὁ Ὀλυμπίων, et Not. ad I. 241. [illegible] 2) In medium producere. [illegible] ἐς μέσον ἄγειν, IV. 20. a.

3) Praeter locum aliquem traducere. Vide in Παραμείβειν.

Παραγίνεσθαι, Advenire, Adesse, Adjuvare. [illegible] ἄλλος πολλὸς ... [illegible] παραγένωνται, I. 4. m. παραγενομένων ... VI. 95. a. m. Cum Dativo, [illegible] παραγενέσθαι, Multis (talibus rebus) Interfui, VIII. 109. m.

Παραγυμνοῦν, Nudare, Patefacere, Declarare. παραγυμνώσει τὸν ... λέγων, I. 126. m. f. Ταῦτα ... παραγυμνῶν, VIII. 19. m. ... παραγυμνοῖ. Nullum aliud verbum promit, IX. 45. a.

Παραγωγή, ῆς, ἡ, 1) Deflexio, In diversum itio, Varietas. οἱ Ἴωνες ... γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσερας παραγωγέων, I. 142. m. N. 2) Circumventio. ὁ ... νομιζόμενος τῆς αἰτίας τῇ παραγωγῇ, VI. 62. f. Conf. Ἀπάγειν.

Παράδειγμα, τό, Exemplar praescriptum. τὸν ἐξεργάσαντο τὸ παραδείγματος κάλλιον, V. 62. f.

Παραδέκεσθαι (Ion. pro παραδέχεσθαι), τὴν μάχην, In aliorum locum succedendo Excipere (vel Suscipere) pugnam, IX. 40. f.

Παραδιδόναι, 1) Tradere, τὴν Σάμον οἱ Πέρσαι παραδιδοῦσι Συλοσῶντι, III. 149. Item, Dedere aliquem hosti. μὴ πρότερον ἢ ἡμέας αὐτοὺς παραδῶμεν, IX. 87. a. 2) Concedere, Per-

'ο *alicui aliquid*, Pote-
ι dare. νικῶν, παρεῖδον
τράτῳ ανακηρυχθῆναι, VI.
α. *ubi mox*, *eådem no*-
τὴν νίκην παρεὶς τούτῳ.)
θεὸς τοῦτό γε οὐ παρε-
V. 67. *a*. τοῦ θεοῦ παρα-
ς, Quum Deus tibi hanc
potestatem, has tibi res
endas committat, VII.
τοὶ θεὸς παρίδωκε - -
καταθέεσθαι μέγιστον, IX.

άσσιος, ίη, ιον, Mariti-
τὰ παραθαλάσσια, IV.
ι. τὰς πόλις τὰς παραθα-
ς, VII. 109. *f*. τὰς παρα-
σίας κώμας, VIII. 23.
ταραθαλάσσιοι ἄνδρες, Ma-
colæ, V. 25. *a*. *m*.
κ, *i*. *q*. παρακαταθήκη,
itum. παραθήκην ὑμῖν τὰ
τάδε τίθημαι, ἀπόδητα
ενος, IX. 45. *a*. *Etiam*
Homine agitur. παραθη-
ιτούς) παρατίθενται ἐς τοὺς
ους, VI. 73. *f*. *Conf*.
3. *a*. *cum Var. Lect*. *et*
5, 1. *a*. *et* 2. *a*.
ν, Suadere, Hortari,
nfinit. παραίνεε τε πρου-
ιάστους, VIII. 19. *f*. πα-
ις τὰ κρέσσω αἱρέεσθαι,
33. *f*. *Cum Accusat. rei*.
παραινέειν, VIII. 66. *f*.
Dativo pers. οὕτω δὲ αὐ-
ταραίνεε κελεύων παρασκευά-
, IX. 122. *m*. *f*.
ιν. *Perperam codd. non*-
'αραιρημένου III. 65. *m*. *pro*
ιρημένου: (*conf. ibi Not*.)
ραιρημένους, III. 126. *a*.
παραιρημένους. *Vide* 'Απαι-
ε 'Υπαιρέειν.]

Παραιτέεσθαι, Precari, Deprecari, Veniam precari, Flagitare. χρήματα μέν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον, I. 24. *a*. παραιτησάμενος βασιλῆα, ἐς Σαμίην ἀπίκετο, Veniâ impetratâ a rege, VI. 24. *m*. παραιτεόμενος (τὸν Κῦρον) ἐπεῖναί οἱ, Precatus est (Cyrum) ut sibi permitteret *exprobrare ista deo*, I. 90. *m*. *f*. *et* ibid. *paulo ante*: Κῦρος εἴρετο ὅ τι οἱ ἐπηγορέων παραιτέοιτο τοῦτο, Quâ de re illum (*Apollinem*) accusans hanc a se gratiam flagitaret. τούτους, βασιλέα παραιτησάμενος, ἐῤῥύσατο, Regem precatus, Deprecatus *pro illis*, Veniam *pro illis* precatus apud regem, III. 132. *f*. *Sic*, παραιτέετο τὸν Πέρσην, Deprecatus *pro illo* apud Persam, V. 33. *m*. *f*. *Not*. *Praegnans verbum est, alterius cujusdam verbi notionem simul includens: in istis*, παραιτησάμενοι οἱ Λίβυες, ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν, Rogantes illos Libyes, Dicentesque se meliorem in regionem illos deducturos, persuaserunt eis ut regione excederent, IV. 158. *a*. *ubi* ὡς ἄξουσι *idem valet ac* ὡς ἄξοντες *aut ad verbum* παραιτησάμενοι *subintelligitur* καὶ λέγοντες *aut aliquid in eamdem sententiam*. παραιτήσαντο αἱ γυναῖκες ἐσελθεῖν ἐς τὴν ἑρκτήν, Precatæ sunt uxores illorum ut sibi liceret in carcerem intrare; Veniam petierunt intrandi, IV. 146. *m*.

Παραιωρέειν, Suspendere juxta *vel* secundum (*femur*). ἐγχειρίδια

παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παρῃωρημένα ἐκ τῆς ζώνης, VII. 61. m.

Παρακαλέειν, Advocare, Invitare. ἐτολμήσατε ἐμὲ σύμμαχον παρακαλέοντες ἐλθεῖν, Ausi estis me adire advocantes socium, Rogantes ut socius vobis adsim, VII. 168. a. *ubi corrigenda nostra latina, non enim cohaerent* ἐμὲ ἐλθεῖν, *sed* ἐτολμήσατε ἐλθεῖν παρακαλέοντες ἐμέ.

Παρακαταθήκη, Depositum. *Vide* Παραθήκη, *et adde* II. 156. m. *ubi* Λητὼ Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη.

Παρακατατίθεσθαι, In depositum dare, Custodiendum dare. τὴν νῆσον Τροιζηνίοις παρακατέθεντο, III. 59. a.

Παρακελεύεσθαι, Hortari, *cum Dat. pers. et Accus. rei.* καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρακελευόμεθα, Et te, ut idem facias, hortamur, I. 120. *extr. ubi contra plerorumque librorum fidem* διακελευόμ. *olim editum erat. Absolute positum, significat* Sese mutuo cohortari. παρακελευσάμενοι, IX. 102. m. οἱ μὲν δὴ παρακελεύοντο ὅκως μὴ παρήσουσι τοὺς βαρβάρους, VIII. 15. f.

Παρακληΐειν, (*jon. pro* παρακλείειν) Excludere *aliquem*, VI. 60. b.

Παρακλίνειν πύλην, Reclinare, Aperire portam. ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην, III. 156. a.

Παρακούειν, Obiter audire. παρακούσας τις - - τοῦ Δημοκήδεος τὴν τέχνην, Forte (Obiter) audiret praedicari Democedis artem, III. 129. f.

Παρακρίνεσθαι *dicitur Classis aut Exercitus*, Sese explicare, Explicare ordines, *prope ad secundum aliquem locum.* πολλὸν πεζὸν παρακεκριμένον παρὰ τὸν αἰγιαλόν, Explicatis ordinibus in acie stantem secundum littus, IX. 98. m. ἀνῆγον τὰς νέας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, καὶ παρεκρίθησαν (*nempe*, τὴν αὐτὴν) διαταχθέντες κατ᾽ ἡσυχίην, VIII. 70. a.

Παρακτᾶσθαι, Adsciscere, Insuper adsciscere. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους, IV. 80. *extr.*

Παραλαμβάνειν, 1) *cum Accusativo Rei*; (1) Accipere *aliquid.* ἔμελλε αὐτὴν (τὴν βασιληΐην) παραλάμψεσθαι, II. 120. f. παραλαβὼν τοῦτο τὸ ἔπος, Accepto hoc responso, I. 126. m. f. οὐδὲν ἐδυνέατο παραλαβεῖν τῆς ἐσόδου, Nullâ parte introitus potuerunt potiri, VII. 211. f. *Sic et* παραλαμβάνειν τὶ παρά τινος, Accipere aliquid ab aliquo; *verbi gratiâ*, Ritus religiosos, II. 51. a. *et* m. τὰ παρέλαβε παρὰ Πεισιστράτου, V. 95. m.

(2) *Significat etiam* παραλαμβάνειν, Suscipere aliquod negotium. *Hinc*, τὰ παραλαμβανόμενα, Ea quae suscipiuntur, Quae nunc aguntur, I. 38. m.

2) παραλαμβάνειν *cum Accus. Personae:*

(1) Adsumere, Adsciscere, Adjungere sibi aliquem. ταύτην παραλαβὼν ἐπαλλάσσουσι,

IV. 155. *a.* ὅκου ἑκάστοτε γίνοιτο (ὁ Ξέρξης), τούτους παρελάμβανε, Hos adsumsit, et copiis suis junxit, IX. 1. *a.* (*quam in sententiam* VII. 115. *m. ait Noster* ἅμα ἀγόμενος τουτέων ἕκαστον τῶν ἐθνέων.) *Sigillatim* παραλαμβάνειν τινὰ *dicitur is qui* Adjungit sibi aliquem Socium, *praesertim* Armorum socium. *Sic*, τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο παραλαβεῖν, VII. 106. *f. Tum vero, posito verbo Actionem significante pro Voluntate et Conatu agendi*, παραλαμβάνειν τινὰ *dicitur etiam is* Qui aliquem socium sibi jungere cupit, Qui illum ad ineundam societatem invitat, *quamvis irrito conatu. Sic* VII. 168. *m.* ἡμεῖς, παραλαμβανόντων τῶν Ἑλλήνων ἡμέας ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον, - - οὐκ ἐθελήσαμεν. *Sic etiam* VII. 150. *f. Not.* VII. 168. *a. et* 169. *a.* τοῦτο παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια, Hunc ad hospitium invitatum, Hospitio acceptum, IV. 154. *m.*

(2) *Sed longe diversâ notione*, IV. 203. *f.* παραλαβόντες τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς Λίβυες - - ἐφόνευον, Inde (*scil.* dum relictâ Cyrene in Ægyptum revertuntur) Excipientes illos Libyes - - interfecerunt.

Παραλίη, ἡ, (*scil.* γῆ) Ora maritima. ὅσοι τῆς Θρηΐκης τὴν παραλίην νέμονται, VII. 185. *f.*

Πάραλος, ὁ, ἡ, *i. q.* παραθαλάσσιος, Maritimus, Mare adcolens. τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου, I. 59. *m.* πάραλος στρατός, Navales copiæ, VII. 161. *f.*

Παραλύειν, Solvere *propriâ et frequentius translatâ verbi notione.* τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν νεῶν, Solvi, Adimi jussit gubernacula navium, III. 136. *m. f.* Σμύρνη παρελύθη σφέων ὑπὸ Ἰώνων, Smyrna ademta illis (separata a reliquis Æolicis civitatibus) est a Jonibus, I. 149. τῶν μοι παίδων ἕνα παράλυσον τῆς στρατηΐης, Unum e filiis meis dimitte a militiâ, Vacationem ei indulge militiæ, VII. 38. *f.* παραλυομένου (*nempe* τῆς στρατηΐης) τοῦ ἑτέρου, Vacante altero a militiâ (*et domi manente*) V. 75. *m.* Μαρδόνιον παραλύει τῆς στρατηγίης, Mardonium ab imperio removit, Missionem ei dedit a Ducatu exercitus, VI. 94. *m.* τοὺς ἔρσενας τῶν καμήλων παραλύεσθαι, Camelos mares Remittere a velocitate, Deficere, III. 105. *m. N.*

Παραμείβεσθαι, *i. q.* παρέρχεσθαι, Præterire, Præter locum aliquem iter facere. πόλις τάσδε παραμείβετο, VII. 109. *a.* VII. 30. *a.* λίμνην παραμείψατο, ibid. *m.* παραμείβετο τείχεα τὰ Πιέρια - - παρ' αὐτὰ τὰ τείχεα τὴν ὁδὸν ἐποιέετο, VII. 112. *a.* 115. *m. Etiam*, Transeundo præterire. τοῦτο (τὸ ἔθνος) παραμειβομένοισι εἶναι ἐν τῇ Μηδικῇ, I. 104. *m.* διξὰ φυλακτήρια παραμείψεαι, V. 52. *a. m.* παραμειψάμενος τὴν εἰρημένην (χώρην), VII. 112. *a.* παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος, VII. 225. *m.* Παραποταμίους παραμειβόμενοι,

VIII. 34. *Item*, Prætervehi navibus. ἔθνεα πολλὰ παραμειψάμενοι, I. 94. *f.* ἔπλεε διὰ τοῦ κόλπου, παραμείβετό τε τὴν Χερσόνησον, VI. 41. *f.* *Denique* Fluvius *dicitur* παραμείβεσθαι τὸ στρατόπεδον, Præterlabi præter castra, I. 75. *f.* *Sic* Halys fluvius παραμειβόμενος τούτους, Hos populos (quorum alterum a dextrâ, alterum a sinistrâ habet) prætergressus, præterlapsus, I. 72. *m.*

Παραμελέειν, Non curare, Insuper habere. ἱρέων ἐπιόντα - - παρημελήκεε, I. 85. *f.*

Παραμένειν (ἐκείνων) ἀγωνιζομένων, Manere, Præsto manere dum illi pugnant, I. 82. *a.* *m.* εἴ τοι δέδοκται μὴ παραμένειν, Si tibi constitutum est hic non manere, VIII. 100. *extr.* τέκνα πάντα παραμείναντα, Liberi omnes in vitâ manentes, I. 30. *f.*

Παραμνᾶσθαι, Mentionem facere. τῶν οὐ παραμέμνημαι, VII. 96. *m.* 99. *a.*

Παρανομέειν, Delinquere, Inique et improbe agere. ἐς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε, VII. 238. *b.*

Παράπαν, *et praeposito Articulo*, Τὸ παράπαν, Prorsus, Omnino. τὸ παράπαν οὐδὲν ὁμοῖον, I. 32. *m.* ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρης τὸ παράπαν, I. 61. *m.* 75. *extr.* III. 66. *a.* 130. *a.* IV. 63. *extr.* 124. *b.* 129. *m.* 164. *a.* ἐπὶ διηκόσια τὸ παράπαν ἀποδιδοῖ, I. 193. *m.* *reddidi* Plerumque ducena; *sed et ibi reddi poterat:* Omnino trecena, *id est,* Ad minimum ducena, Numquam non trecena; *nempe*, *ut mox adjicit auctor*, Subinde etiam trecena.

Παραπέτασμα, τὸ, Aulæum, Tapes. παραπετάσματα ποικίλα, *in Mardonii tentorio*, IX. 82. *a.*

Παραπίπτειν, Incidere *in aliquem*, Occurrere, Offerri, Objici. κατὰ τύχην παραπεπτώκεε νῆες, VIII. 87. *m.* *f.*

Παραπλὴξ, ἦγος, ὁ, ἡ, Mente captus, Vesanus. ἄνδρα παραπλῆγα, V. 92, 6. *extr.*

Παραπλήσιος, ἴη, ιον, Adfinis, Similis. τρόπῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται, IV. 172. *m.* ἐν ταύτῃ τῇ ναυμαχίῃ παραπλήσιοι ἀλλήλοισι ἐγένοντο, Pares utrimque fuerunt, VIII. 16. *m.* (*Conf.* Παραπλησίως.) ἐποιεῦντο παραπλησίας προσβολάς, IV. 128. *extr.* νήσους Λέσβῳ παραπλησίας, I. 202. *a.* ἔπαθε παραπλήσια τούτῳ, IV. 78. *a.* *Superlat.* ἐσθῆτα τῇ Καρδίῃ παραπλησιωτάτην, V. 87. *f.*

Neutrum Plur. etiam Adverbialiter ponitur. παραπλήσια νέμονται ὡς εἰ *etc.* Similiter ac si *etc.* IV. 99. *m.*

Παραπλησίως, Similiter, Pariter. ὡς δὲ παραπλησίως καὶ ἐν τῇσι ἄλλῃσι πόλισι, VII. 119. *a.* ἀγωνίζεσθαι παραπλησίως, I. 77. *extr.* *est* Pari exitu (*Æquo* marte) pugnare. *coll.* VIII. 16. *m.*

Παραπρήσσειν, Agere contra mandatum, Delinquere. παρὰ τὰ μεμαντευμένα ποιέων διεφθάρη -- εἰ γὰρ μὴ παρέπρηξε μηδὲν, *etc.* V. 45. *m.*

Παραῤῥάπτειν, Adsuere, Præte-

xere *fimbriam vesti.* θηρίων τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας παραῤῥάπτεται, IV. 109. *f.*

Παραρτέεσθαι, (*jon. pro* παραρτᾶσθαι) (*i. q.* παρασκευάζεσθαι.) 1) *cum Accus. notione Activâ.* Parare, Præparare, Instruere. τέσσερα ἔτεα παραρτέετο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ, VII. 20. *a.* ταῦτα παραρτέεσθαι ἐκέλευον, VII. 142. *m.* IX. 42. *extr.* οἱ μὲν ταῦτα τῆς νυκτὸς παραρτέοντο, VIII. 76. *extr.* 2) *Passive aut Reciproce.* πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον, Instructus erat ad bellum, IX. 29. *m.* παραρτέεσθαι συνεβούλευε ὡς ἀλεξησομένους, Comparare sese ad propulsandum hostem, VIII. 81. *m.*

Παρασάγγης, ου, ὁ, Parasanga, *Itineris mensura apud Persas.* δύναται ὁ παρασάγγης τριήκοντα στάδια, II. 6. *f.* V. 53. *a.* VI. 42. *m.*

Παρασάττειν, *sive, jonico loquendi more,* Παρασάσσειν, Infercire, Inculcare juxta *vel* secundum *etc.* παρέσαξε παρὰ τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχώρεον οἱ κόθορνοι, Infersit circa (*vel,* secundum) crura quantum auri capiebant cothurni, VI. 125. *m.*

Παρασκευάζειν, 1) *Activâ voce,* Parare, Adparare (*coenam*) IX. 82. *a.* 2) *verbo Medio, idem quod in Activo, sive* Parandum., Adparandum curare. παρασκευάζετο (*al.* παρεσκευάζετο) ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας, VII. 25. *a.* παρασκευασάμενος μεγάλως, *nempe* τὰ ξείνια *aut* τὸ δεῖπνον, IX. 15. *f.* 2) *Passivâ voce,* Parari, Parare se, Paratum esse. τοῦτο τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, IX. 110. *m.* παρεσκευάζοντο, *scil.* ἐκδιδόναι αὐτὸν, I. 160. *a.* παρεσκευάζοντο ἐς ναυμαχίην, IX. 96. *a. N.* παρασκευαζομένους ἐς μάχην, IX. 99. *a.* οὕτω παρασκευάζεσθαι, ὡς οὐκέτι ἄρξοντας, IX. 122. *f. Plusquamperf.* ἐς τὴν πολιορκίην παρεσκευάδατο, (*jon. pro* παρεσκευασμένοι ἦσαν,) Parati erant, III. 150. *a. Sic* οὗτοι μὲν παρεσκευάδατο ὡς παρεσομένου σφι πολέμου, V. 34. *a. et,* μένειν αὐτοῦ παρασκευάδ. VII. 219. *extr. Item cum Augmento,* παρεσκευάδατο ὡς ἀπολεόμενοι, VII. 218. *f. ut habent etiam nonnulli* VII. 219. *extr. Mire vero legitur* IX. 100. *a.* ὡς δὲ ἄρα παρεσκευάδατο τοῖσι Ἕλλησι, *ubi* οἱ Ἕλληνες *exspectasses, quemadmodum* IX. 99. *a. dixerat* ὡς εἶδον τοὺς Ἕλληνας παρασκευαζομένους: *nempe cap.* 100. *a. intelligi par est,* ὡς δὲ ἄρα πάντα παρεσκεύαστο *vel* παρεσκευάδατο (*nam Jonibus etiam Plurale verbum cum nomine plurali neutrius generis jungere licuit*) τοῖσι Ἕλλησι, Postquam igitur omnia parata fuerant Græcis.

Παραστάτης, ου, ὁ, Juxta stans, In acie a latere stans *alteri.* τὸν ἑωυτοῦ παραστάτην, VI. 117. *extr.* εἶπε πρὸς τοὺς παραστάτας, VI. 107. *f. ubi vulgo* παρεστεῶτας, *forsan vero* παραστάντας *scripserat auctor.*

Παραστῆσαι *vide in* Παριστάναι.

Παρατείνειν, Juxta extendere,

Prætendere. τῇ μὲν, Ἀραβίης ὄρος παρατέταται, nempe Αἰγύπτῳ, Ab alterâ parte mons Arabicus prætenditur Ægypto, Secundum Ægyptum extensus est, II. 8. a.

Παρατίθεσθαι, Deponere, In depositum dare. τοῦ παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες, VI. 86, 2. a. ubi paulo ante, ἐδόξέ μοι τὸ ἥμισυ τῆς οὐσίης θέσθαι παρὰ σέ. Conf. Παραθήκη.

Παρατρέπειν τὸν λόγον, Invertere narrationem, III. 2. f. παρατρέψαι ποταμὸν, Avertere fluvium, et aliâ viâ in mare derivare, VII. 128. extr. οὐκ οἷά τε αὐτὸ παρατρέψαι, Declinare, Amovere hoc a me (sive, Decretum hoc tuum mutare) non possum, VII. 16. extr.

Παρατρίβειν, Juxta aliud adterere (Adfricare) aliquid. τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον ἐπεὰν παρατρίψωμεν (nempe ἐπὶ τὴν βάσανον) ἄλλῳ χρυσῷ, VII. 10, 1. a.

Παρατυγχάνειν, Adesse, VI. 108. a. et m. f. Cum Dativo: παρατυχὼν τῷ πάθεϊ τῷ γεγονότι, Qui acceptæ cladi interfuerat, IX. 107. a.

Παραυτίκα, et praeposito Articulo, Τὸ παραυτίκα, Statim, In præsentiâ, Protinus. τὸ παραυτίκα λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, I. 19. a. ἐπαύσατο τὸ παραυτίκα, VII. 137. a. Sic alibi passim.

Παραφέρειν, 1) In medium proferre in oratione, Adferre argumenta, Commemorare. καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα, IX. 26. a. 2) Παραφέρεσθαι dicuntur Cibi qui mensae inferuntur, Adponuntur, I. 133. m.

Παραφορέεσθαι, i. q. Παραφέρεσθαι num. 2.

Παραφρονέειν, Delirare, Desipere. [illegible] παραφρονέειν, VIII. 34. m. et 36. a. [illegible] παραφρονήσαντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νόου, VI. 12. m. [illegible] (Quum alienati mente esset.) [illegible], VI. 75. a. m.

Παραχέειν et Παραχόειν, Παραχοῦν, Adfundere, Adgerere [illegible] χοῦν ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος — παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ [illegible], I. 185. m. f. χῶμα [illegible], ibid. m.

Παραχρᾶσθαι, Παραχρήσασθαι, Παραχρέεσθαι, 1) Obiter, Neglectim tractare, Negligere, Insuper habere, Spernere, Contemnere. πρῆγμα, τό ἄν σοι προσθέω, μηδαμὰ παραχρήσῃ, I. 108. m. ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων, [τὸ μάχιμον corrigunt viri docti] ὡς οὐδὲν δεησόμενον αὐτῶν, II. 141. a. N. παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμὸν ὡς οὐδὲν λέγοντα, VIII. 20. a. pro quo dein ait τοῦτοισι οὐδὲν τούτων ἔπεσι χρησάμενοι, ibid. f. οἱ πεπειρημένοι πρότερον οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ παραχρησάμενοί, scil. αὐτοὺς, Spernentes illos, IV. 159. f. nisi ibi παραχρησάμενοι, absolute positum, significat Neglectim rem gerentes. παραχρᾶσθαι (παραχρῆσθαι mss. Pass. et F. quod in Var. Lect. praeteriri non debuerat) ἐς τοὺς συμμάχους, V. 92, 1. f. intellig.

potest Contemtim (*sive*, *ut nos reddidimus*, Indigne) cum sociis agitis. *Sed ex his quae ibi proxime praecedunt*, Vos studiosissime cavetis ne hoc apud vos Spartæ accidat, (*nempe*, ne Spartæ instituantur tyranni,) *probabile fit*, *ad* παραχρᾶσθαι *intelligi debere* τοῦτο γενέσθαι ἐς ἡμᾶς, Per contemtum insuper habetis, et rem levem ac nullius momenti esse ducitis, si id fiat adversus socios vestros, *nempe*, si apud illos instituuntur tyranni.

2) παραχρεώμενοι VII. 223. *extr. Lamb. Bos intelligebat* παραχρ. αὐτοὺς, Quos spernebant et pro nihilo habebant; *Æm. Portus vero*, (*cui adstipulatur Wess.*) *intelligebat* ἀφειδῶς χρώμενοι τοῖς ἑαυτῶν σώμασι, Suis corporibus minime parcentes, at iis abutentes, ea contemnentes. *Vide Not.*

Παραχρῆμα, Statim, Protinus. παραχρῆμα μὲν οὐδὲν μεταιτέειν, ἐπεὶ δὲ *etc.* VII. 150. *f.*

Παρδαλέη, *scil.* δορὴ, Pardi *s.* Pantheræ pellis. παρδαλέας καὶ λεοντέας ἐναμμένοι, VII. 69. *a.*

Παρεγγυᾶν, Tradere, Commendare *aliquem alicui.* τοῖσι φίλοισι παρεγγυᾷ τὸν ξεῖνον, III. 8. *m.*

Πάρεδρος, ου, ὁ *et* ἡ, Adsessor, Adsidens. τῷ βασιλέϊ σημαίνει τις τῶν παρέδρων, VIII. 138. *a.* τὰς γυναῖκας ἐσάγεσθαι παρέδρους, Mulieres introducere quæ nobiscum mensæ adsideant, VIII. 18. *a. m.*

Παρεῖναι, 1) Adesse, Præsentem esse, Advenire. τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, VI. 100. *f.* ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι, VIII. 20. *extr.* ἐν τῷ παρεόντι χρόνῳ, I. 88. *m.* οὐ παρεόντος κατηγορέειν, VII. 10, 7. *f.* παρεσομένου σφι πολέμου, VIII. 20. *a.* οὔτι ὑμῖν ἐς τὸν Ἰσθμὸν παρέσονται οἱ βάρβαροι, VIII. 60, 3. *a.* ἄλλη δύναμις παρέσται (μοι), VIII. 140, 1. *m.* ἢν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, IV. 98. *m.* παρέσται ἐς κοῖτον, I. 9. *m. f.* ἐκ ταύτης (τῆς πόλιος) παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην, VI. 24. *a.* πάρισθί μοι ἐπὶ δεῖπνον, I. 118. *extr.* (*ubi alii quidem* πάριθι, *tamquam a* Πάρειμι, Adeo, *quod minus placet.*) *Particip.* παρὼν *vel* παρεὼν, Præsens. πρὸς τὸ παρὸν βουλεύεσθαι, I. 20. *f.* πρὸς τὰ παρεόντα εὖ λέγειν, I. 113. *a.*

2) πάρεστί μοι *seq. Infinit.* Accidit; In promtu est mihi; Facile est, Licet mihi. παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι, Accidit illis ut *etc.* VIII. 20. *extr.* παρῆν τοῖσι Ἕλλησι φονεύειν (αὐτοὺς) οὕτω ὥστε *etc.* In promtu, Facile erat, *etc.* IX. 70. *f. Hinc Particip.* παρεὸν δέ οἱ ὑποχείρια πάντα ποιήσασθαι, VI. 78. *m.* παρεὸν αὐτοῖσι ἀποκτεῖναι τοὺς Πελασγούς, VI. 137. *f.* VII. 24. *a.* 164. *f.* 229. *a. et a. m. Similiter* παρεὸν *olim edebatur* V. 49. *f. sed id ex scholio*, *pro* παρέχον, *quod ibi dedere mssti fere ad unum omnes.*

Παρειρύειν, (*jon. pro* Παρερύειν) A latere trahere *vel* ducere. φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν κα

ἐνθεν, Duxerunt septum (cancellos) secundum latus utrumque pontis, VII. 36. extr. N.

Παρέλκειν, dicitur Jumentum alteri Junctum et ab ejus latere Trahens currum. ζεύξαμενος συμφέρειν μὲν ἑκατέρωθεν ἵππους παρέλκειν, θῆλυν δὲ ἐς μέσον, III. 102. f.

Παρενθήκη, ης, ἡ, Additamentum in medio interpositum, Corollarium. τοῦ λόγου παρενθήκην ποιέεσθαι τήνδε, VII. 5. f. τὰ κατὰ Φρυγίους τοῦ λόγου μοι παρενθήκη γέγονε, VII. 171. αἱ τοίνυν ἐξ αὐτῶν παρενθήκας ἐποιέετο, His operibus aliud hujusmodi, veluti Corollarium, adjecit, I. 186. a. N. ubi ἐξ αὐτῶν (nisi prorsus tollenda fuerit praepositio) significat Hisce perfectis operibus.

Πάρεξ, (non παρὲξ, ut passim in ed. Wess.) i. q. χωρὶς, Præter, Præterquam. πάρεξ τοῦ ἀργύρου χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκε, I. 14. a. Sic I. 93. a. II. 4. m. 31. a. 168. a. et f. III. 91. m. et saepius alibi. Sed construitur etiam cum ἢ particulâ: πάρεξ ἢ ὅσον (χρόνον) οἱ Σκύθαι ἦρχον, Excepto, Demto eo tempore, (eo numero annorum) quo Scythæ tenuerunt imperium, I. 130. a.

Παρεξάγειν, Præter (sive, Per) locum quemdam transducere aliquem. τὸν κάλλιστον τῶν χώρων — — νυκτὸς (αὐτοὺς) παρεξάγειν, sic commode olim edebatur, IV. 158. m. N. ubi nos quidem ex omnium fere codicum, eorumque probatissimorum, ... sequuti.

Παρεξελαύνειν, Pertransire, Transeundo praetergredi. ὡς δὲ παρεξελαύνειν, ... τῷ χώρῳ αὐτῷ, VIII. 126. b.

Παρεξελθεῖν τινα, Præterire praeter aliquem, VI. 117. f.

Παρεξευρίσκειν, Quærendo reperire aliud quiddam præter id de quo agitur. παρεξευρεῖν ἄλλον νόμον, III. 31. m. cf. Παρευρίσκειν.

Παρεξιέναι (a Præs. Παρέξειμι) Præterire, Juxta transire. ὡς δὲ παρεξῆισαν ... V. 112. m. Μέμνων ... παρεξιέναι, VII. 58. extr. 109. a. 113. a.

Παρεξιέναι, (a Præs. παρεξίημι) Prætermittere. ... παρεξιέναι ἡμέρας, VII. 216. a.

Παρέρχεσθαι, Transire, Progredi. παρῆλθον ἐς τὴν αὐλὴν, III. 77. a. Φυλακὰς τὰς κατεστεώσας παρελθεῖν, Per (vel. Præter) dispositas custodias Transire, III. 72. m.

Παρευρίσκειν, Reperire et Repertum proferre. τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας (αἰτίας) παρευρίσκων, Quorum potuit culpas reperire et in eos conferre graviores, III. 26. f.

Παρέχειν, 1) Præbere, Exhibere. παρέχειν ἑωυτὸν ἀμορφωθῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ, IX. 17. f. πρήγματα παρέχοντες (...ἀλλοις) καὶ αὐτοὶ ἔχοντες, I. 155. a. πρήγματα παρέσχον αὐτῷ πλεῖστα, I. 175. b. τὰ οἱ παρέσχε πόνον πλεῖστον, I. 177. σῖτα καὶ νέας παρέχειν, VII. 21. extr. Conf. mox num. 3.

2) παρέχει μοι, impersonali-

:t *elliptice* (*subintelligendo*
aut ὁ καιρὸς, *conf. Not.*
/III. 8.) Oblata est occa-
Est mihi facultas, In prom-
est, Licet mihi. (*fere sic*
Ιαρεστι *et* Ἔξεστι.) παρέξει
·ενσασθαι (αὐτὴν), I. 9. *f.*
παρέξει ἀνασώσασθαι τὴν
ιν, III. 73. *a.* καί μοι πα-
νῦν ὑμέων ἄρχειν, III. 142.
n. ὑμῖν παρέχει σώζεσθαι,
8. *m.* οὔ οἱ παρέσχε, *nem-*
ὐτομολέειν, VIII. 8. *m. N.*
e VII. 120. *b.* VIII. 30.
5. *f.* 100. *m.* IX. 122. *m.*
'χον, *ut* παρεὸν, Quum
it. παρέχον (ὑμῖν) τῆς Ἀσίης
ς ἄρχειν εὐπετέως, V. 49.
'. *ubi nonnulli* παρεὸν, *ex*
lio.

Frequenti in usu est Me-
verbum, Παρέχεσθαι,
d notione, eâdem fere quam
t Activum παρέχειν, Præ-
, Exhibere, Suppeditare
pe de suo *vel* ex sese),
nilia: παρείχοντο νέας ἑκα-
Præbuerunt, Contule-
centum naves, VI. 15.
âdem quidem notione etiam
ram verbi formam agno-
: libri omnes, VII. 60. *a.*
ἕκαστοι παρεῖχον πλῆθος:
II. 1. *m.* πλέω ἢ πρότερον
'χον: *et* νέας ἐλαχίστας πα-
όντες, VII. 168. *m. f.* πα-
τες ἄεθλα, II. 91. *m.*
nus vero παρείχοντο νέας
ienter VII. 89. *et seqq. et*
, 1. *et* 2. *Similem ratio-*
habent locutiones hujus-
i: Indus fluvius κροκοδεί-
ταρέχεται, crocodilos Præ-
Offert, IV. 44. *a.* ἡ Ἀ-

σίη ἀνεύρηται ὁμοίη παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, *sive*, τὰ ἄλλα τῆς Ἀσίης (Reliquæ partes Asiæ) ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχόμενα τῇ Λιβύῃ, IV. 44. *f. cum Var. Lect. et Not.* ὁ Πόντος ὁ Εὔξεινος παρέχεται ἔθνεα ἀμαθέστατα, Exhibet, Spectandos offert, Ostendit, Habet, populos incultissimos, IV. 46. *a.* ἐόντες Ἀθηναῖοι, - - ἀρχαιότατον ἔθνος παρεχόμενοι, Nos qui sumus Athenienses, - - et antiquissimum Exhibemus (Ostendimus) populum, *i. e.* Sumus antiquissimus populus), VII. 161. *f.* ἄρχοντα παρείχοντο Ὀτάνεα, Offerebant, Ostendebant, In fronte habebant ducem Otanen, VI. 61. *m. et eodem modo* VII. 62. *a.* 67. *f.* 121. *f.* ἀψευδέα μαντήϊα παρεχόμενοι, Ostendentes, Exhibentes, Edentes, oracula non mendacia, II. 174. *extr.* πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι, omne studium Ostendentes, Præ se ferentes, promtissimam voluntatem Significantes; promtam operam Pollicentes, VII. 6. *a.*

Παρηβᾶν, Senescere, Vigorem juventatis prætergredi. παρηβήκεε, III. 53. *a.* γέρων ἤδη καὶ παρηβηκώς, ibid. *m.*

Παρηγορέειν *et* Παρηγορέεσθαι, Hortari, Adhortari. οἱ μὲν παρηγόρεον Ἀμομφάρετον, IX. 54. *a.* παρηγορέοντο τὸν Ἀμομφ. μὴ κινδυνεύειν, IX. 55. *a.* πολλάκις μὲν καὶ πρότερον τὸν Γόργον παρηγορέετο ἀπίστασθαι, V. 104. *m. ubi olim* παρηγορίατο *edd. quod judice Æm. Porto est*

Plusquamp. jonice formatum pro παρηγόρητο: et commodius quidem hic locus erat Plusquamperfecto: at terminatio ista nunc est Pluralis numeri, non Singularis. οἱ παρηγορεόμενοι κεῖνοι παῦσαν, VII. 13. m.

Παρήκειν, In longitudinem Extendi (Porrigi) secundum *vel* juxta (*mare aut aliquid aliud.*) παρήκουσι παρὰ πᾶσαν (τὴν θάλασσαν) Λίβυες, II. 32. m. παρ' ἀμφοτέρας (παρὰ Λιβύην τε καὶ Ἀσίην) παρήκει ἡ Εὐρώπη, IV. 42. a. (*nam Asiae partem septemtrionalem Europae adtribuit Herodotus*). Ex adverso Arabia, ubi meridiana coeli plaga ad occidentem vergit, ibi παρήκει ἡ Αἰθιοπίη χώρη, III. 114. *a.* παρῆκε τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, παρὰ Ὑσιάς, κατέτεινε δὲ ἐς *etc.* IX. 15. *m.*

Παρθενεύεσθαι, Vitam in virginitate traducere. ἠπείλησε πολλόν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι, III. 124. *f. ubi* παρθενεύσεσθαι *malis, sed vulgatum tenent libri omnes sicuti paulo post,* βούλεσθαι γὰρ παρθενεύεσθαι.

Παρθένος, ου, ἡ, Virgo, IV. 180. *et alibi. Sigillatim*, Dea Virgo apud Tauros Scythas, *nempe* Iphigenia, IV. 103. *N.*

Παριδεῖν τί τινι, Videre (Observare) aliquid apud aliquem *vel* in aliquo. οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδών, I. 37. *m.* οὔτε δειλίην οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδών τοι, I. 38. *a.* παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδέν, I. 108. *f.*

Παριέναι, (*a Praes.* πάριεμι, εἶμι,) Adire, Prodire, Transire, Ingredi. ἔχω σκῆψιν τῇ πάριμεν, Habeo praetextum quo illos (Magos) adeamus; *sive*, quo per custodias Transeamus, III. 72. *m.* (*Conf.* Παρέρχεσθαι.) βουλομένους ἐς τὸ πρόσω παριέναι, III. 77. *f.* παρεῖναι ἐς τὰ βασιλήϊα, III. 84. *m.* παριέναι ἐς τὴν Παλλήνην, VIII. 119. *a. ubi perperam olim* παριέναι *edd.* στείχειν (προβάντα καὶ ἀναβάντα) τοὺς παριόντας τὸν χῶρον, I. 167. *a.*

Pro vulgato olim παρῆλθέ μοι, I. 118. *extr.* παρῆλθέ μοι *edidimus, quod vide in Παρέρχεσθαι.*

Παριέναι, (*a Praes.* παρίημι,) 1) παριέναι τινά, Transmittere aliquem, Sinere aliquem Transire, Adire, Progredi. οὐδεὶς ὅστις οὐ παρήσει (ἡμέας), III. 72. *m.* παρίεσαν (αὐτούς), III. 77. *a. et paulo post,* ὅτι σφέας παρῆκαν, ibid. οἱ δὲ σφέας παρῆκαν, IV. 146. *m.* ὅκως μὴ παρήσουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους, VIII. 15. *f.* VII. 175. *f.* παρέντες Καμβύσεα ἐς Αἴγυπτον, III. 88. *a.* παρῆκε (*al.* παρεῖχε, *minus commode*) Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, IX. 1. *extr. ubi* παρῆκε *fere idem sonat atque* προέπεμψε, Deduxit, *quod ibi praecessit.*

2) παριέναι τι *vel* τινὰ, Praeterire *vel* Praetermittere aliquid *vel* aliquem. τὰ αὐτῶν πλέω παρήσομεν, Plerumque silentio praeteribimus, I. 177. πᾶν ἔθνος καταστρεφόμενος, καὶ οὐδὲν παριείς, Praeteriens, Praetermittens nullum populum, quem non subegisset, ibid. ἕνδεκα ἡμέρας παρέντες, VII.

183. *m.* νύκτα μέσην παριέντες πορεύεσθαι, VIII. 9.

3) παριέναι τινὶ *seq. Infinit.* Concedere, Permittere. ἄλλῳ παρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχέειν, VII. 161. *f.*

Παρίζειν, 1) *notione Transitivâ*, Collocare juxta. παρίζω Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα, V. 20. *f.* 2) *Neutrali vel Reciprocâ notione, i. q.* Παρίζεσθαι, Adsidere. ἐν βουλῇ παρίζουσα, IV. 165. *a.* ἐκέλευε (αὐτὰς) παρίζειν, V. 18. *f. sed paulo ante,* μὴ παριζομένας, ibid. *Rursus,* παρίζειν (Adsidere) βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, VI. 57. *f. Sed* παριζόμενός οἱ, VIII. 58. *m.*

Παρισοῦν, Æquare, Æquiparare. παρισεύμενος (*al.* παρισούμενος) Δαρείῳ, Æquans sese (Æqualem se gerens) Dario, IV. 166. *a.* παρισεύμενοι βασιλέϊ, VIII. 140, 1. *f.*

Παριστάναι, 1) *in Praes. Imperf. aut Aoristo primo Activi non memini apud Nostrum legere.*

2) *Praet. perf. Activae formae,* τοὺς παρεστεῶτας, Adstantes, *dabant edd.* VI. 107. *f. ubi nos cum plerisque codd.* παραστάτας *posuimus, sed fortasse* παραστάντας *scripserat auctor.*

3) *Aor. sec.* παραστῆναι, *proprie* Adstare *significans, frequenter usurpatur apud Herodotum hac notione* In deditionem venire, Deditionem facere, Sese dedere. μετὰ τοῦτο πολιορκεύμενοι, χρόνῳ παρέστησαν, III. 13. *m.* (*ubi in Notâ pro* V. 56. *oportebat* V. 65. *a. m.*) *Similiter* ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ παρέστησαν, VI. 140. *extr. Plenior est locutio* VI. 99. *extr.* παρέστησαν ἐς τῶν Περσέων τὴν γνώμην, Voluntati Persarum se subjecerunt. *Olim* ὡς δὲ ἄρα μιν παραστῆναι τοῦτο, *ex H. Stephani conject. edebatur* I. 86. *m. pro* πρεστῆναι *sive rectius* προςστῆναι, *vide ibi Var. Lect. et Not.*

4) *Medium,* παραστήσασθαί τινα, Ad deditionem (Ad iniquas conditiones) compellere; In ordinem cogere. ἱκανοὶ ἦσαν Πολυκράτεα παραστήσασθαι, III. 45. *m. f. N. ubi eâdem notione praecessit* νικῆσαι Πολυκράτεα. *Inde Futurum medium, jonico more Passivâ notione positum;* οἱ πολέμιοι παραστήσονται, Subigentur hostes, III. 155. *a. m. Alibi Aor. pr.* παραστήσασθαι *idem fere sonat ac* καταστήσασθαι, *accedente tamen notione* Cogendi, Compellendi. ᾔδεε γὰρ, ὅτι οὐκ ἑκόντες ἔθελον ἐς μάχην κατίστασθαι, ἀέκοντας παραστήσασθαι, VIII. 80. *a. Tum Fut. Med. notione Activâ.* τὸν ὑμέων δεσπότην παραστησόμεθα οὕτω, (Eo redigemus, Ita eum tractabimus,) ὥστε ἐπὶ μηδαμοὺς ἔτι ἀνθρώπους στρατεύσασθαι, IV. 136. *extr.*

Παρνησσὸς, οῦ, ὁ, Parnassus mons, VIII. 27 *et* 31.

Παροικίζειν, Sedes *alicui* in viciniâ *aliorum* adsignare. πρὶν ἢ σφι Ἕλληνας παροικισθῆναι, Priusquam Græci inter eos (*sive,* in eorum viciniâ) habitarent, IV. 180. *m.*

Πάροικος, ου, ὁ, Accola, In viciniâ habitans. παροίκου πολέμου σφι ἐόντος οἰκηΐου, Quum habeant proprium bellum finitimum, VII. 235. m.

Παροίχεσθαι, i. q. παρέρχεσθαι vel παρελθεῖν, Praeterire, Praeteriisse. ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα, IX. 58. a. m. 60. a. τῶν παροιχομένων εἶχον χάριν, VII. 120. m. Ὀλύμπια παροιχώκεε ἤδη, VIII. 72. extr.

Πάρος, Antea. οἵ περ καὶ πάρος ταὐτὰ ἐγνώκεσαν, IX. 2. m.

Παρωροφίς, ίδος, ἡ, Ora tecti, Pars tecti praeter murum prominens, II. 156. extr.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omnis. (Conf. Ἅπας.)

1) Cum Substantivis jungitur; sive absque Articulo, ut, πάντες ἄνθρωποι, Λυδοῖσι πᾶσι: sive interjecto Articulo, πάντες οἱ ἄνθρωποι: sive iterato Articulo, auctâ vi orationis, ut, τὰς νέας τὰς πάσας, Cunctas naves nullâ exceptâ, VI. 47. f. VII. 59. m.

2) πᾶς τις, i. q. ἕκαστος, Unus quisque. θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος, I. 50. a. (quo de loco conf. supra notata ad voc. Θύειν.) ἔκτεινον πάντα τινὰ τῶν μάγων, III. 79. a. m. Adde VI. 122. a. Etiam nudum πᾶς pro πᾶς τις vel ἕκαστος fortasse accipiendum esse VII. 197. m. f. dixi ibid. in Adnot. sed nescio an rectius ab aliis πᾶς Totus intelligatur. πᾶσαν ἡμέρην idem sonat ac ἑκάστην ἡμέρην. (vide Ἡμέρη.) Neutrum πᾶν pro πᾶν τι aut πᾶν χρῆμα, sive pro plurali πάντα, positum habes III. 157. m. ubi [illegible] ὑπηρετέειν. Sic, τὸ πᾶν ἔχοντες, Licet omnia possimus, VIII. 29. m. Sic [illegible] idem valet ac τὸ ἔσχατον τῶν κακῶν. Sic ἐς τὸ πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, VII. 118. a. & IX. 118. a.

3) πᾶς, i. q. ὅλος, Totus. τὴν φάτνην ἐοῦσαν χαλκέην πᾶσαν, IX. 70. m. ἀπηγέεσθαι τὸν πάντα λόγον, vel πάντα τὸν λόγον, Totam rem enarrare, I. 21. m. 111. f. 122. m. ἐβίωσε πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτεα, I. 163. m. significat Integros (sive, ut Gron. in versione posuit, Totos) centum et viginti annos vixit; quemadmodum etiam in nostris latinis repositum velim: est enim idem ac si dixisset auctor, Non minus quam CXX annos vixit, adeo fuit longaevus. Nec vero equidem cum Hermanno (Adnot. 94. ad Viger.) adjecto articulo τὰ πάντα scriptum velim: nam ubi in hujusmodi dictione adjicitur Articulus, ibi non tam multitudo, quam paucitas significatur, velut quod IX. 70. extr. ait, Λακεδαιμονίων ἀπέθανον, οἱ πάντες, εἷς καὶ ἐνενήκοντα, adjecta verba οἱ πάντες referuntur ad exiguum numerum caesorum, quasi dixisset, nonnisi XCI. non plures quam XCI. ceciderunt; quod latine etiam recte dicetur, Omnino vel In universum XCI. Sic ubi I. 214. m. ait, Κῦρος τελευτᾷ, βασιλεύσας τὰ πάντα ἑνὸς δέοντα τριήκοντα

ἔτεα, Obiit Cyrus, postquam regnavit annos omnino undetriginta, *significat* modicum fuisse numerum annorum imperii pro magnitudine multitudineque rerum gestarum; *quasi dixisset*, postquam non amplius quam XXIX annos regnasset.

4) πάντα cum Adjectivo numerali *non significat* Tot omnino *vel* Tot singula; *sed* Tot de quoque genere. κτήνεα τὰ θύσιμα πάντα τρισχίλια ἔθυσε, De quoque genere tria millia, I. 50. *a. N.* κρέα ἑφθὰ πάντων τῶν τετραπόδων, III. 18. *a.* ἐδωρήσατο αὐτὸν πᾶσι δέκα, IV. 88. *a. N.* Παυσανίῃ πάντα δέκα ἐδόθη, IX. 81. *f.* ὑπισχνεύμενοι τὰ πάντα οἱ μύρια δώσειν, III. 74. *m. Eodem referri potest* ἀγὼν γυμνικὸς διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχων, Ludus gymnicus omnia certaminum genera continens, II. 91. *m. N. Nec vero equidem, cum Valckenario, ad idem genus referam* πάντας ἀνθρώπους, VII. 57. *a. quod ibi non tam valet* παντοίους *vel* παντοδαπούς, *quam* hyperbolicâ *quâdam* ratione *dictum intelligi debet* omnes homines, *pro* tantâ hominum multitudine ut nemo domi relictus videatur. *Sic et* ἦγε πάντα (ἔθνη) τῶν ἦρχε, Tantam multitudinem ex quolibet populo duxit, ut totos populos omnes duxisse videretur, IV. 87. *a. m.*

5) *Notanda dictio hujusmodi*, οὗτός ἐστί μοι πάντα, Hic mihi est omnia, loco omnium, Amplius quid valet quam alii omnes *vel* alia omnia. πάντα ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος, III. 157. *extr. N.* ἔσαν οἱ πάντα αἱ Συρήκουσαι, VII. 156. *a.*

6) *Sed* τὰ πάντα *elliptice dicitur pro* κατὰ πάντα. *Sic* ἦν οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ, Quâvis occasione in ore ei versabatur Cyno, I. 122. *f. pro quo* ibid. *paulo ante est* διὰ παντὸς, Semper. ἀνὴρ τὰ πάντα δόκιμος, Vir quovis modo probatus, V. 97. *f.* τὰ πολλὰ πάντα, Plerumque, Pleràque ex parte, I. 203. *m.* II. 35. *a.* V. 67. *a. Similiter Sing.* πᾶν, *pro* κατὰ πᾶν, Prorsus, Omnino, Quovis modo: πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή, I. 32. *m.* διὰ πάντα, V. 220. *f. in Orac. valet idem ut* πάντως, Omnino, Utique. *Conf.* Ἐπίπαν, *et* Παράπαν.

Πάσασθαι, *i. q.* γεύεσθαι, Gustare, Vesci. ἰχθύων οὔ σφι ἔξεστι πάσασθαι, II. 37. *f.* τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο, I. 73. *f. Conf.* Πατέεσθαι.

Πάσσαλος, ου, ὁ, Paxillus, Palus. τοὺς χαλινοὺς (τῶν ἵππων) ἐκ πασσάλων δέουσι, IV. 72. *f. Conf.* Προσπασσαλεύειν *et* Προσδιασπάσε.:

Πάσσειν, *vide* Ὑποπάσσειν.

Παστὰς, άδος, ἡ, Atrium. ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας, ἐς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν παστάδων, II. 148. *f.* παστὰς λιθίνη μεγάλη καὶ ἠσκημένη στύλοισι *etc.* II. 169. *f.*

Πάσχειν, Pati, Accipere. ἤν τι πάθῃ (*scil.* κακὸν) Si quid ei

acciderit, VIII. 102. *f.* *Sed* III. 146. *a. m.* *ubi ex non-nullis codd. edebatur* παθόντες οἱ Πέρσαι, *nos ex aliis codd. et edd. vett. adjiciendum* κακῶς *putavimus.* (*vide Var. Lect.*) τί γὰρ πάθωμεν; Quid enim faceremus? Quæ enim foret nostra conditio? IV. 118. *m.*

Futur. πείσεσθαι τοῦτό τοῦτο πείσεσθαι δεῖ, VI. 12. *m. f.* πείσονται ἄχαρι οὐδὲν, VI. 9. *m.* πεισόμενος πολλά τε καὶ λυγρὰ, IX. 37. *a. ubi alii* πισόμενος. *vide Var. Lect. Sed pro* οὐ πεισόμεθα, *quod* IV. 119. *f. legebatur,* οὐ πειθόμεθα *corrigendum putavi. Vide Var. Lect. et Not.*

Πατὰ, Scythico sermone, *i. q.* Κτείνειν, Occidere, IV. 110. *a.*

Πάταγος, ου, ὁ, Strepitus, βοῇ τε καὶ πατάγῳ ἐσπίπτειν, IV. 211. *m.*

Πατέεσθαι, *i. q.* πάσασθαι *et* γεύεσθαι, Gustare, Vesci. πατέονται τῶν κρεῶν, II. 47. *m.* 66. *a. m. Sic et* οὔτε ἕψοντες πατέονται, *scil.* αὐτῶν, II. 37. *f. ubi olim* δατέονται *edd.* βοῶν θηλέων οὐ δικαιοῦσι πατέεσθαι, IV. 186. *m. ubi alii* ἅπτεσθαι, *ex scholio.*

Πατὴρ *nominatus a Persis est* Cyrus, ὅτι ἤπιός ἦν καὶ ἀγαθά σφι πάντα ἐμηχανήσατο, III. 89. *f.* *N.* πατέρες, Parentes, *nominantur* Conditores coloniæ. *Sic* Athenienses, πατέρες Jonum Asiam incolentium, VII. 51. *m.* VIII. 22. *a.* *N. Conf.* Πρόγονοι.

Πάτρη, ης, ἡ, Patria. σφίσι τε αὐτοῖσι καὶ πάτρῃ ἐξεγεν… VI. 126. *f.*

Πατριὴ, ῆς, ἡ, 1) Tribus, Fa… Gens. ἀπὸ αὐτέων (τῶν … λεων) πατριαὶ τρεῖς ἀ… ἄλλαι εἰσὶν αἱ μὴ … 200. *a.* 2) Genus, … origo. Ἑκαταίῳ γενεαλ… ἑωυτὸν, καὶ ἀναδήσαντι … τρὶν ἐς ἑκκαιδέκατον θε… 143. *a.* ἀρξάμενος ἀπὸ … μένεος ἐγενεηλόγησε τὴν … τὴν Κύρου, III. 75. *a.* … *notione ait alibi,* ἀπὸ … γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν … II. 146. *extr.*

Πατρόθεν, A patre. ἐν στή… γραφῆναι πατρόθεν, Adjec… tris nomine inscribi … næ, II. 14. *f.*

Πατροῦχος παρθένος, Virgo … tibus orba et unica bo… paternorum hæres, VI. *Conf. Suidam, et Timaei Platon. hac voce, Ruhnk.*

Πατρώϊος, η, ον, Patrius, … ternus. πατρώϊον, γάρ τοι … *nempe* τὸ ἀπολαμπρυνθ… γουσι, I. 41. *extr.* γέρ… τρωΐα, VII. 104. *a.* … *dem* πατρῷα *edd. ante et* πατρῶα *ms. F. Rursu…* πατρῷόν ἐστι *olim edd. F.* IX. 27. *a. ubi nos cu… ex codd. Arch. et Vin…* τρώϊον *adscivimus.*

Πάτρως, ὁ, Patruus, Frate… tris. ὁ αὐτοῦ πατὴρ καὶ π… II. 133. *a.* πάτρως ἐὼν … VII. 10. *a. coll. cap.* 11. … 46. *a. Accusat.* τὸν πάτρ… 76. *f.* IX. 78. *f.* *Dat.* τῷ πάτρῳ, VI. 103. *f.* …

οῖ contractum statuit Aem.
ις, tamquam a Genit.
ως. Potuit vero etiam a
nat. πάτρως, ut Accus.
ων, sic et Genit. πάτρω
ari, adeoque et Dativ.
ῳ, absque contractione.

Finem imponere, Facere
aliquis desinat. ῥαψῳδοὺς
τε ἀγωνίζεσθαι, V. 67. a.
χίη ἡ μιν παύσει καταστρέ-
ται τὴν Εὐρώπην, VII. 54.
Ξέρξης σφέας ἀπικόμενος
τε, nempe ποιέειν ταῦτα,
99. extr. Conf. Κατα-
ν.

edium, παύεσθαι, cum
cip. Desinere, Desistere,
scere. πινῶντας παύεσθαι,
ox, ἐσθίοντας ἂν οὐ παύε-
, I. 133. m. οὐ πρότερον
εσθαι τιμωρέοντες ἐκείνῳ,
93. f. Cum Genitivo: τῆς
ς ἐπαύσαντο, I. 74. m.
χμενος τοῦ δρόμου, IV. 124.
Alibi absolute ponitur;
ὡς ἐπαύσατο ὁ ἄνεμος,
193. a. οὐ παυσόμεθα ex
ct. posui pro οὐ πεισόμ.
119. f.

uet. perf. Passivum, no-
Praesentis. Ῥοδώπης μὲν
ερι πέπαυμαι, Desino de
lope plura disserere, II.
extr. Et Plusquamperf.
ne Imperfecti vel Perfecti:
αυτο, Dicendi finem fecit,
9. extr. οὕτω δὴ οὗτοι μὲν
αυντο, Quieti se tenebant;
terunt de consilio succur-
, I. 83. extr. οἱ ἱππέες ἐπέ-
ο νυκτὸς δὴ γινομένης, IX.
ι.

Πάχος, εος, τό, Crassities (aheni), IV. 81. m.

Παχύς, Pinguis, Dives, Locuples. ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων (e numero Locupletum) ὑπὸ τοῦ δήμου, V. 30. a. οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων, V. 77. m. VI. 91. a. VII. 156. m.

Παχύτης, ητος, ἡ, Crassities, Crassitudo. παχύτης (τῶν ὅπλων, Rudentum; ἡ αὐτή, VII. 36. f. ἀπὸ τῆς παχύτητος τῆς τρυγὸς αὐτοῦ παλάθας συντιθέασι, IV. 23. m. f. ubi temere παχύτητος plures edd.

Πεδᾶν, Compedibus vincire, In vincula conjicere. τὸν μουνάρχον πεδήσας, VI. 23. m.
Pro vulgato ἀδάμαντι πελάσας, VII. 141. m. *in Orac. corrigendum Vir doctus judicavit* ἀδάμαντι πεδήσας.

Πέδη, ης, ἡ, Compes, I. 90. f. πεδέων ζεῦγος, VII. 35. a. III. 130. m. ἐς πέδας δήσαντες (αὐτούς), V. 77. m. et mox ibid. τὰς πέδας ἐν τῇσι ἐδεδέατο.

Πεδιάς, άδος, ἡ, scil. γῆ vel χώρη, Campestris terra, IX. 122. extr.

Πέδιλα, τά, Caligae. πέδιλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα, VII. 67. m. περὶ τοὺς πόδας τε καὶ τὰς κνήμας πέδιλα νεβρῶν, Caligae ex hinnulorum corio, VII. 75. a. N.

Πεζῇ. adverbium, Pedibus, Pedestri itinere. οἱ ἄλλοι πεζῇ εἵποντο, VII. 110. ubi perperam πεζοὶ olim edd. τοὺς δέ, πεζῇ ἑπομένους, VII. 115. b.

Πεζομαχέειν, (oppos. ναυμαχέειν) Pedestre (Terrestre) praelium

committere. ἀντιβάντες ἐς τὴν νῆσον, πεζομαχήσαντες ἐν αὐτῇ, III. 45. m.

Πεζομαχίη, ης, ἡ, Pedestre praelium. συνέπιπτε ὥστε τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταὐτὰς καὶ τὰς πεζομαχίας, VIII. 15. m.

Πεζὸς, ή, όν, Pedestris. *Hinc* ὁ πεζὸς στρατὸς, *et interdum nude* ὁ πεζὸς, *ut* III. 25. *a.* VII. 84. *a. subintellecto substantivo* στρατὸς, Pedestris exercitus, *qui aliàs distinguitur a* τῷ ἵππῳ, *ut* Peditatus *distinguitur ab equitatu*, IV. 128. *f.* VII. 84. *a. aliàs distinguitur* ὁ πεζὸς στρατὸς *et* ὁ ἐκ τῶν νεῶν *vel* ὁ ναυτικός, IV. 97. *a.* VI. 95. *a.* VII. 121. *m.*

τὸ πεζὸν, *scil.* στράτευμα *aut* μέρος τοῦ στρατοῦ, *i. q.* ὁ πεζός. *Sic*, ταῦτα τὰ ἔθνεα τεταγμένα ἐς τὸ πεζὸν, VII. 81. *a.*

Πειθαρχέεσθαι, Parere magistratui *vel imperio tyranni.* ἔθνος ἀσθενὲς καὶ πειθαρχέεσθαι ἑτοῖμον, V. 91. *a.*

Πείθειν τινὰ, Persuadere alicui. ξεῖνόν τινα χρήμασι πείσας, VIII. 134. *m.* μισθῷ πείσαντες αὐτόν, IX. 33. *m.* οὔκων δὴ πεῖθειν τούτοισι τοὺς πορθμέας, I. 24. *a.* ἀμφιδέη ἣν τὸ πεῖθον (αὐτοὺς), VII. 173. *f. Item cum duplici Accus.* ὡς τοῦτο οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαιέας, I. 163. *f. Sed pro* πεῖθε, *quod olim in Vit. Hom.* 32. *m. legebatur,* πρῆθε *correxi cum Barnes. et Wess. ubi* πρῆθε *legendum censuerat Portus.*

Πείθεσθαι, 1) Credere, Persuasum esse, Pro vero habere. πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐ-

τὴν τὴν θεόν, I. 60. ext
τῷ πείσεται λεγομένοισι, I
a. 2) Parere, Morem
alicui. *Constr. non solum*
Dativo: ut, ἐμοὶ πείθεσθ
11. *f.* τῇ (γνώμῃ) εἰ ἐπ
I. 170. *a.* οὐδέ σφι πεί
V. 39. *extr.* Ἀθηναῖοι
Αἰσχίνῃ συμβουλεύσαντι πεί
VI. 100. *f. Verum ho*
etiam cum Genitivo. ἀ
κούουσι μὲν ἐμέο πείθεσθ
paulo post, μὴ βουλομέν
ἐμέο πείθεσθαι, I. 126.
Rursus ἐμέο πείθεσθαι
cunt libri omnes V. 33. *f.*
μὴ πειθώμεθα αὐτοῦ de
optimi quique codices V
f. et τούτων (*non* τούτοις
πείθεσθαι, V. 29. *f. Alibi*
regimine ponitur idem ve
ὡς δὲ οὐκί σφι ταῦτα σ
λεον, - - ἐπείθοντο.

Πεποιθέναι, Confidere
μασι ἐπεποίθεσαν διαθέ
IX. 88. *b. conf.* Διαθέειν

Πειθὼ, όος, ἡ, Persuasio,
dela. ἔχοντες δύο θεοὺς
λευς, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκ
VIII. 111. *m. N.*

Πειρᾶν *rarius in Activo occ*
eàdem notione quâ Medi
Passivum Πειρᾶσθαι, *qu*
continuo deinde. οὐ πειρ
πόλιος πρὶν ἱροῖσι χρήσηται
82. *m.* πειρᾶν ἐς τὴν Ν
ἐσβαλεῖν, VI. 84. *m. Q*
locorum non recordatus
quum ea scriberem, qu
Adnot. ad V. 85. p. 90.
psi. Nunc collatis duobus
modo adpositis, probab
mihi, ab Herodoti man
id quod V. 56. *a. m. p*

exhibent codices, πειρᾶν ἐκ τῶν βάθρων ἐξανασπᾶν, *et correctoris alicujus arbitrio, constructionis* ἀνακολουθίᾳ *offensi, deberi id quod vulgo ibi legitur* ἐπειρῶντο.

Πειρᾶσθαι, *Medium et Passivum*, 1) *cum Genitivo constructum*, Tentare, Periculum facere, Vires suas tentare adversus aliquem, Hostiliter adgredi, Armorum fortunam adversus aliquem experiri. πειρώμεθα τῆς Πελοποννήσου, VIII. 100. *m.* 101. *m.* ἐπειρώατο (*jon. pro* ἐπειρῶντο) κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, I. 76. *f.* πειρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων, II. 163. *extr. Praet. perf. Pass.* οὐδεὶς πεπείρηται Μήδων, IX. 46. *m. Plusquamperf. Pass.* μήτ' ἐπεπειρέατο (*jon. pro* ἐπεπείρηντο) αὐτοῦ, VII. 125. *extr.* οὐ πεπειρημένοι πρότερον Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων, IV. 159. *f. Aor. pr. Pass.* τί δεῖ ἡμᾶς πειρηθῆναι ἀλλήλων, IV. 80. *m. Optat. vel Modus potentialis:* ὅκως πειρῴατο ἀλλήλων, I. 68. *f. sic enim ibi* (*ut perspecte Werferus monuerat in Actis philolog. Monac. T. I. p. 76. sq.*) *haud dubie scribi debebat, et hoc repositum in nostro exemplo velim, pro vulgato olim* ἐπειρώατο, *pro quo equidem minus circumspecte* ἐπιπειρῴατο *posueram, tamquam a composito verbo* ἐπιπειρᾶσθαι, *quod in Lexicis quidem graecis locum invenit, sed absque auctoritate adfertur, et ex hoc ipso Herodoti loco temere adscitum videtur, merito ut dubiae fidei notatum a Schneidero. Vulgatum h. l. olim* ἐπειρώατο *correctori debetur, qui quum non recordatus esset, particulam* ὅκως, Quoties *significantem, constanter cum Optativo modo construi, Imperfectum Indicativi hic requiri censuerat.*

2) πειρᾶσθαι, *cum Infinit. aut cum Particip. constructum*, Tentare, Conari, Niti, Operam dare. *Cum Infinitivo.* ἐπειρῶντο ἐξανασπᾶν, V. 85. *a. m. ubi quidem cum aliis codd.* πειρᾶν *legendum videri paulo ante monui.* εἰ ἄρχειν πειρῴατο, (*Optat. pro* πειρᾶοιντο, πειρῷντο,) VI. 138. *f.* πειρήσεται ἀντιωθῆναι, VIII. 100. *m.* πειρῷτο ἂν ἡσυχίην μὴ ἄγειν, Operam daturus esset ne umquam esset otiosus, VIII. 108. *m.* ἐπειρῶντο ποιέεσθαι, IX. 33. *m.* πειρησομένης τῆς στρατιῆς, *nempe* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχεος, I. 84. *a. Sed frequentius cum Participio:* ἐπειρᾶτο ἐπιών, (*i. q.* ἐπιέναι) I. 77. *a. N.* ἐπειρᾶτο προσβαίνων, Adscendere conatus est, I. 84. *a.* ἵνα μὴ πειρῴατο βιώμενοι, Ne conarentur vim inferre, IV. 139. *a.* βίῃ ἐπειρᾶτο κατιών, VI. 5. *a. m.* ἕκαστος πειράσθω ἀποσχίζων, (*i. q.* ἀποσχίζειν,) VI. 9. *m.* ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων, VI. 50. *a.* ἐπειρῶντο ἀντιεύμενοι βασιλέϊ, VII. 139. *a.* σφέας οἱ Ἕλληνες πειρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, VII. 146. *a.* πειρησόμεθα σωτηρίην τινὰ μηχανώμενοι, VII. 172. *extr.* ἐπειρῶντο κατιόντες, IX. 26. *a.*

Conf. Ἀποπειρᾶσθαι *et* Διαπειρᾶσθαι.

Πεῖρα, ας, ἡ, Experimentum, Tentamen, Conamen. ἄκρα πεῖρας πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι, VII. 9. extr. ubi proxime praecessit ἔστω ὦν μηδὲν ἀπείρητον.

Πελαγίζειν, Restagnare, Exundare. ἐώθεε ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδίον πᾶν πελαγίζειν, I. 184. extr. Perperam πελαγίζει olim edd. pro πελάζει, IV. 181. f.

Πέλαγος, εος, τὸ, Mare, Altum. ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ναυμαχήσειν, VIII. 60, 1. ἐς τὸ πέλαγος, - - ἀπὸ τῆς νήσου ἑκάς, III. 41. f. Pontus Euxinus πελαγέων ἁπάντων πέφυκε θωυμασιώτατος, IV. 85. a.

Πελάζειν, Adpropinquare. πελάσας ἐς τὸν ἀριθμόν, II. 19. m. ὅκως πελάσειε τοῖσι πολεμίοισι, IX. 74. a. ἀδάμαντι πελάσσας vulgo VII. 141. m. in Orac. (Vide Not. et supra voc. Πεδᾷν). ἐπὶ μᾶλλον ἐὸν ἐς τὸ θερμὸν πελάζει, Magis magisque ad calorem accedit, Magis magisque incalescit, IV. 181. f.

Πέλας, Prope. πέλας Κασταλίης, Prope Castaliam, VIII. 39. m. πέλας τῶν χηνῶν, VIII. 138. m. οἱ πέλας, Alii. τῶν ἑωυτοῦ ἐξημεληκότα, τοῖσι πέλας δι' ἡμέρης δικάζειν, I. 97. a. τὰ τῶν πέλας, quibus opponuntur τὰ οἰκήϊα κακά, VII. 152. a. Etiam in Sing. τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, Quae in alio reprehendo, III. 142. m.

Πελειάς, άδος, ἡ, Columba. δύο πελειάδες μέλαιναι ἐκ Θηβέων τῶν Αἰγυπτιέων ἀναπταμέναι, II. 55 et 57.

Πέλω, ἔω, q. πέλεσθαι et alias, [illegible] μάλα πέλει, VII. 140. m. in Orac.

Πέμμα, τὸ, Libum. πέμματα ἐπέσσετο, I. 160. f. Adde Valck. Not. ad I. 182. a.

Πέμπε, Quinque, Aeolicè dictum idem ac πέντε, Vit. Hom. 37. extr.

Πέμπειν, Mittere. Imperf. frequentationis, πέμπεσκε, VII. 106. a. ἕαδε ἀδελφεῶν ἀπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν πάλῳ λαχόντα, Placuit ut de duobus fratribus unus mitteretur, sorte designatus, IV. 153. πέμπει ἄγγελον ἐπὶ Ἀρτάβανον καλέοντα, scil. αὐτόν, VII. 15. a. et ibi Not. τὴν ἀδελφεὴν ἐπ' ὕδωρ ἔπεμπον, Aquatum (Ad hauriendam aquam) miserunt, V. 12. m. coll. f. Ἡρακλέα ἐπ' ὕδωρ πεμφθέντα, VII. 193. m. (conf. Ἐπὶ cum Accus. num. 1.) Etiam, Dimittere, Amandare. τὸν Ἀρτεμβάρεα πέμπει, I. 116. m. id est ἐκπέμπει, quo verbo ibid. paulo ante usus est Scriptor. πέμπειν πομπήν, Ducere pompam, V. 56. extr.

Πέμπτος, Quintus. πέμπτη σπιθαμή, Quatuor cubiti cum dimidio, II. 106. m. N.

Πεμπώβολον, τὸ, Veru quinquefidum, quinque cuspidibus instructum, Vit. Hom. 37. f.

Πέμψις, Missio. ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ, VIII. 54. a.

Πένης, ητος, ὁ, Pauper. πένητες ἄνθρωποι, IX. 51. m.

Πενθεῖν, Lugere. πενθήσει βασιλῆ φθίμενον, VII. 220. f. in Orac.

;, εος, τὸ, Luctus, Tristis
ι. τὸ πένθος τοῦ ἑταίρου, III.
f. N. ubi olim πάθος.
θος μέγα προεθήκαντο, VI.
m. II. 1, *a.*
ἡ, Paupertas, Inopia.
η (αὐτοῖς) σύντροφός ἐστι,
ἡ δὲ -- τὴν πενίην ἀπαμύνε-
, VII. 102. *a.* Θεοὺς δύο
ηστους --- Πενίην τε καὶ
ηχανίην, VIII. 111. *m.*
ραχμος, ου, ὁ, ἡ, Quin-
drachmas valens, Quin-
drachmarum pretio *ven-*
ε, VI. 89. *b. Vide om-*
quae supra ad vocem Ἀπο-
θαι *monuimus.*
θλον, τὸ, Quinquertium.
κεθλον ἐπασκήσας, VI. 92.
εντ. ἀσκέων, IX. 33. *a. m.*
θλος ἀνὴρ, Quinquertio
.lis vir, IX. 75. *a.*
της *vel* Πενταέτης, Quin-
nnis, I. 136. *b. cum Var.*
. *Genitivus* πενταέτεος, ibid.

όσιοι, Quingenti, I. 7. *f.*
.48. *m.*
λήσιος, (*jon. pro* πενταπλά-
Quincuplus, Quintu-
. ἄλλο σφι παρέσται (τοιου-
) πενταπλήσιον, VI. 13. *m.*
ῦ, Quinque in locis,
nquies. ποταμὸς διαλελαμ-
πενταχοῦ, Fluvius quin-
s (in quinque rivos) di-
;, III. 117. *a. cum Var.*
. *et Not. Conf.* Διαλαμ-
ν.
ρὶς, ἴδος, ἡ, 1) Quinquen-
n. *Hinc* διὰ πεντετηρίδος,
nto quoque anno, III. 97.
r. 94. *a.* 2) Festum quin-
nnale. θυσίας καὶ πανηγύ-

ριας τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινο-
μένας, (Panathenaea *significare*
videtur auctor,) VI. 111. *m.*

Πεντήκοντα, Quinquaginta. *Hinc*
Πεντηκόντερος, ἡ, (*jon. pro*
communi πεντηκόντορος) *scil.* νηῦς,
Actuaria navis, quinquaginta
remis agitata; Navis longa.
ἐναυτίλλοντο οὐ στρογγύλῃσι νηυ-
σὶ, ἀλλὰ πεντηκοντέροισι, I.
163. *m.* 164. *f.* III. 41. *m.*
IV. 153. *f.* 156. *m.* VII. 36.
a. et m. 97. *f.* (*ubi* τριηκόντε-
ροι καὶ πεντηκόντεροι.) VII. 184.
m. VIII. 1. *f.* 48. *extr. Alibi com-*
munis forma πεντηκόντορος *ad-*
haeserat olim editis ut III. 124.
et VI. 138. *a. ubi formam*
Herodoto usitatam meliores
libri mssti dederunt.

Πεπρῆσθαι *vide in* Πιμπρήσκειν.

Πέπων, ὁ, ἡ, Maturus *fructus.*
τοῦτο ἐπεὰν γένηται πέπον, IV.
23. *m.*

Περ, *enclitica particula, frequenti*
in usu apud Nostrum; aliis
particulis aut pronominibus re-
lativis, quibus adnectitur, vim
quamdam addens, quam la-
tino sermone interdum per ad-
verbia Prorsus, Utique, *aut*
similia, saepius vero vix, ac
ne vix quidem, commode ex-
primere possis.

1) *Encliticae hujus Adjectivis*
aut pronominibus Relativis ad-
nexae exempla e Musis haecce
enotavi: λίμνη, μέγαθος ὅση
περ ἡ ἐν Δήλῳ, II. 170. *f.* ὁ
Ἴστρος, τοῦ χειμῶνος ἐστὶ ὅσος
περ ἐστὶ, IV. 40. *m.* τῷ παρα
μὲν πάντα ὅσα περ σοί, V. 106.
m. διέχων ὅσον περ τρία στάδια,

IX. 61. m. ἐσθῆτα φορέουσι οἵην περ οἱ ἄλλοι Λίβυες, IV. 168. a. ἀνέχευ ὁρέων ἄρχοντας τῶν περ ἄρχομεν, I. 206. a. εἶπε πρὸς τούτοισι εἰώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν, IV. 139. a. m. τὸ πῦρ πάντα κατεσθίει τά περ ἂν λάβῃ, III. 16. m.

2) *Encliticae* περ *aliis particulis adnexae* (*ut omittam pervulgatas particulas*, ὥσπερ, *idem fere ac* ὡς *valentem*, Sicut, *sive* Prorsus sicut, *et* καίπερ, Quamvis, Tametsi,) *exempla apud Nostrum reperiuntur haec:* ἢν μή περ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυήσῃ, VI. 57. *f.* πολλαπλήσιον τοῦ θέρεος ἢ περ τοῦ χειμῶνος, IV. 50. *f.* ἡμέας δίκαιον (μᾶλλον) ἔχειν ἤ περ τοὺς *etc.* IX. 26. *extr. et* 28. *a.* ὅτι περ, Eodem (Eo ipso) tempore quo, V. 99. *m.* VI. 106. *a.* θηλέων βοῶν οὔ τι γεύονται διότι περ οὐδὲ Αἰγύπτιοι, Eamdem ob caussam propter quam nec Ægyptii, IV. 186. *a.*

Περαίη, ἡ, *scil.* χώρη, Regio trans *mare vel fluvium* sita; Opposita ora. ἐς τὴν περαίην τῆς Βοιωτίης χώρης, VIII. 44. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Περᾷν, Transire. ἃς (φυλακὰς) τέῳ τρόπῳ περήσομεν, III. 72. *a. Conf.* Περητός.

Πέρην, *Adverb.* (*jon. pro* πέραν) Ultra, Trans mare, Ex adverso. οὐ πρὸς τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι, ἀλλὰ πέρην ἐν τῇ Ρηναίῃ, VI. 97. *a.* τέκνα πέρην ἐς τὴν Ἀχαιίην διέπεμψαν, VIII. 36. *m.* ἐκ Θάσου διαβαλόντες πέρην, VI. 44. *a. m.*

Περητὸς, Transeundus, Qui transiri potest. ποταμὸς περητὸς, I. 189. *a.* V. 52. *m. bis. Etiam in Foem. olim legebatur* ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων ἐστὶ νηυσὶ περητὸς, I. 193. *a. ubi aut* νηυσὶ περητὴ *exspectamus, aut id, quod diligenter scripti libri dederunt,* νηυσιπέρητος *unâ voce. Vide Var. Lect.*

Πέρθειν, Perdere, Vastare. μέγα ἄστυ πέρθεται, VII. 220. *in Orac.* πέρσαντες Ἀθήνας, VIII. 77. *iterum in Orac.*

Περὶ *Praepositio*,

I. *cum Genitivo constructa*,

1) *eadem ratione, qua in communi sermone Graecorum, significat* Objectum de quo agitur, *et latinae voculae* De *respondet; ut* περὶ τούτων οὐκ ἔρχομαι ἐρέων, I. 5. *m. cujus generis nil opus est plura adponere exempla. Illud moneo, adfini ratione construi* περὶ *subinde etiam cum Accusativo, ut* II. 18. *a. quo de loco et similibus infra dicetur.*

2) *ut vulgo dicunt Graeci* περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι Magni facere, *sic et Noster; veluti* περὶ πολλοῦ ποιεύμενος αὐτούς, I. 73. *m. Et similiter,* ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστι κατορθοῦσθαι τὴν σὴν ἀρχήν, I. 120. *m.*

3) *Etiam ille usus non alienus a communi Graecorum usu est, quo* περὶ *fere idem ac* ὑπὲρ *valet; ut,* σφέων αὐτέων πέρι ἐφρόντιζον, VIII. 36. *m. Similiter,* περὶ ἑωυτοῦ τρέχων, Propriæ salutis periculum adiens, VII. 57. *m. ubi nulla caussa erat cur* περὶ ἑωυτῷ, *quod ms. Arch. dabat,*

probarent editores nonnulli; nam simillimâ ratione dicitur πολλοὺς ἀγῶνας δραμέονται περὶ σφίων αὐτέων, VIII. 102. *f. et* τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς, IX. 37. *a. et* περὶ παντὸς δρόμον θέειν, VIII. 74. *a. Quare nec solicitandum erat illud* περὶ ὅτευ (*i. e.* οὗ τινος) ἀγωνίζονται, VIII. 26. *m. ubi probabile videri poterat* περὶ ὅτεῳ, *de quo in Var. Lect. dixi: sed sub finem ejusdem cap. iterum ait Scriptor,* οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς.

II. περὶ *cum Accusativo*, Circa; *proprie ubi de Loco agitur, veluti* περὶ τὰ ἕλεα οἰκέουσι, II. 95. *m. tum vero et de Re quâlibet aut Personâ, ubi latino sermone commode hac formulâ redditur*, Quod ad *hoc vel hunc* spectat, Quod adtinet. *Sic*, τὰ περὶ τὸν Κῦρον, τὴν Ἑλένην, τὸν Βάττον, I. 95. *a.* II. 113. *a.* IV. 154. *a.* περὶ Πακτύην ὁκοῖόν τι ποιέοντες, I. 158. *a.* οὐδεμίη συμφορὴ ἔσται περὶ οἶκον τὸν σοῦ, VIII. 102. *f.* περὶ μὲν τούτους οὕτω εἶχε, VIII. 85. *extr. Pro quo est*, οὕτως ἔσχε περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, I. 117. *extr. Rursus vero*, περὶ μὲν τοὺς ἰχθῦς οὕτω ἔχει, II. 93. *extr. Quare* II. 18. *a. ubi consentientibus libris legitur*, τὸ ἐγὼ -- περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην, *potuerat quidem, sicut Valck. maluerat, perinde* περὶ Αἰγύπτου *scribi, quemadmodum*, I. 124. *m. scribitur*, πάντα ἐκμεμαθηκέναι σὲ πέρι ὡς ἐπρήχθη: *sed ex supra adlatis exemplis, aliisque similibus, satis intelligitur non necesse esse loco cit. invitis libris quidquam mutare.*

Usitatam aliis Graecis formulam οἱ περὶ αὐτὸν, *pro* αὐτὸς, *nec enotavi e Musis, nec in illis me reperire memini. Verba* οἱ περὶ Κορινθίους *apud Herodotum occurrere obiter ait Zeunius ad Viger.* I. 5. *sed virum doctum fefellerat memoria.* οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, Corinthii cum suis, *ait Noster* IX. 69. *a. m. sicut et* οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα, Xerxes cum suis, *sive* Xerxis milites, VIII. 24. *extr. Conf.* Ἀμφί.

III. περὶ *cum Dativo construitur in dictionibus hujusmodi*: περὶ τοῖσι αὐχέσι (Circa cervices) περικείμενοι σιλαμῶνας, I. 171. *m.* περὶ τῇσι κεφαλῇσι, VII. 61. *a. Duorum aliorum locorum, ubi de eâdem constructione poterat cogitari*, VII. 57. *a. et* VIII. 26. *m. supra* (*num.* I. 3.) *feci mentionem: conf. ibi Var. Lect. et Not. De formulâ* περὶ (*sive rectius*, πέρι) θυμῷ ἐχόμενος, Valde iratus, III. 50. *f. vide Not. ad h. l.*

IV. περὶ *in Compositione Adjectivorum et Adverbior. significat* περισσῶς. *conf.* Περικαλλὴς, Περιχαρὴς, Περιθύμως, Περιμήκης, *etc. ut Latinorum* Permultus, Permagnus.

Περιαγγέλλειν, Circumcirca nunciare, Circummissis nunciis edicere. *Passivum.* τουτέων δὲ περιαγγελλομένων, VII. 1. *m.*

Περιάγειν, Circumducere. περιῆγε (τὸν ἵππον) ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ, III.

85. f. (conf. Ἀγχοῦ.) περιάγουσι (αὐτοὺς) κατὰ τοὺς φίλους ἐν ἁμάξῃσι, IV. 73. a.

Περιαιρέειν, Circumcirca tollere. σφέων τὸ τεῖχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας κατέσπασε, III. 159. a.

Medium. βιβλίον ἓν ἕκαστον περιαιρεόμενος, Literas singulas Solvens; *nempe* Detrahens sigillum et solvens vinculum cujusque epistolae, III. 128. a. Polycrates περιαιρεόμενος τὴν σφρηγῖδα, Detrahens annulum de suo digito, III. 41. f.

[Περιάπτεσθαι, Adnectere, Circumdare, *in Schulzii Indice Graecitatis Herodoteae adfertur tamquam lib.* VII. *cap.* 149. *occurrens; quod quidem nec ibi, nec alibi (quod meminerim) apud Nostrum legitur.* περιέψεσθαι ὡς πολεμίους *legitur* VII. 149. *extr. quod vide in* Περιέπειν. *Tum* VII. 69. *a. memorantur* Αἰθίοπες λεοντέας ἐναμμένοι, *ubi potuerat* περιαμμένους *scribere auctor, sed in vulgatum consentiunt libri.*]

Περιβάλλειν, Circumjicere, Circumdare, Includere.

I. *Activa verbi forma occurrit*

1) *Propriâ et vulgo usitatâ notione, constructione vero hujusmodi:* βρόχῳ περὶ ὦν ἔβαλε τὸν αὐχένα, Laqueo circumdat cervicem, Laqueum cervici circumjicit, IV. 60. b. λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν (*scil.* τῷ ἀμφιβλήστρῳ) πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων (Circumdedisse, Inclusisse reti magnam piscium multitudinem) καὶ ἐξειρύσαι, I. 141. a. b.

2) *Alibi* περιβάλλειν *idem significat ac* περιτιθέναι, Circumdare aliquid in aliquem, Tribuere alicui aliquid. εἰ δέοι περιβαλεῖν ἄλλῳ τινὶ τὴν βασιληίην, δικαιότερον εἶναι Μήδων τινὶ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθόν, I. 129. f.

3) *In re Nauticâ idem valet* περιβάλλειν *ac* περιπλέειν, Circumnavigare. τὸν Ἄθων περιβάλλειν, VI. 44. m. *ubi continuo dein* περιπλέειν *eadem notione. Nempe similiter eadem* ἐκβάλλειν (*ibid. paulo ante*) *valet* ἐκπλέειν, Navibus trajicere.

II. *Frequenti in usu Medium est,* περιβάλλεσθαι *et* περιβαλέσθαι, sibi (Sui causa; Suum in usum) Circumjicere, Circumdare *aliquid; verbi gratiâ,*

1) *Vestem, adeoque* Induere *vestem.* χλανίδα λευκὴν περιβαλλόμενος, I. 195. a. λαβὼν χλανίδα καὶ περιβαλόμενος, III. 139. m. f. περιβάλλεται τι φᾶρος, IX. 109. a.

2) *Munimentum, Murum.* τείχεα περιεβάλοντο καρτερά, I. 141. f. ἕρκος ὑψηλὸν περιεβάλοντο, VII. 192. a. ἀνειρύσαντες τὰς νέας, καὶ περιβαλέσθαι ἕρκος, ἔρυμα τῶν νεῶν καὶ σφέων αὐτέων καταφύγιον, IX. 96. f. et 97. m. *Mira vero structura etiam cum duplici Accusativo:* τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν, I. 163. f. *ubi* τῇ πόλι *exspectasses, sed vulgatam agnoscunt libri omnes.*

3) *Res quaslibet* Suum in usum Circumdare, Colligere et Includere, Sibi adquirere, Sibi comparare, Potiri. ἵνα περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα, III

71. *f.* πολλὰ ἴσωσι χρήματα τοῖσι Πέρσῃσι, πολλὰ δὲ καὶ αὐτὸς περιεβάλετο, VIII. 8. *a.* τὰ λοιπὰ αὐτέων (*nempe* τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνθρώπων) ἤλαυνον περιβαλλόμενοι παρά τε Μαρδόνιον καὶ ἐς τὸ στρατόπεδον, Reliqua circumvenientes, cingentes; *sive* Colligentes et suum in usum vertentes.

III. *Passivum, notione Medii, (num. 3.) et quidem Plusquamperfectum notione Imperfecti vel Perfecti:* ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην Ζάγκλην περιεβεβλήατο, (*jon. pro* περιεβέβληντο) Potiti sunt, VI. 24. *extr. Participium Praet.* τὸ περιβεβλημένον, Id quod circumjectum est, Circuitus, Ambitus, Septum. ἐν τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηὸς ἔνι, II. 91. *a. m.*

Περιβόητος (Clarus, Celebris) ἐν τῇ ποιήσει, *Vit. Hom.* 24. *f.*

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, Circuitus. οἰκίης μεγάλης περιβολὴ, Ædium magnarum circuitus, Vasto circuitu ædes, IV. 79. *a.*

Περιγίνεσθαι, 1) Superesse, Superstitem esse, Adhuc in vivis esse, Salvum evadere. ἱστόρεον ὁτέῳ τρόπῳ περιγένοιτο, I. 122. *a.* συλλαβὼν τῆς στρατιῆς τοὺς περιγινομένους, V. 46. *m.* οἱ περιγενόμενοι ἀπαλλάσσοντο, V. 64. *f.* 87, *a.* VII. 230. 232. 233. *m.* VIII. 6. *extr.* Σάλαμις περιγίνεται, VIII. 60, 2. *m.* τῶν αἱ νῆες περιεγένοντο, VIII. 92. *f.* VII. 195. τῶν αἱ νῆες περιεγεγόνησαν, VIII. 93. *extr.* μοῦνος περιεγένετο τούτου τοῦ πάθεος, Solus huic cladi Superstes fuit, Ex hac clade Salvus evasit, V. 46. *m.*

2) Superare, Superiorem discedere. τέλος οἱ Μασσαγέται περιεγενέατο, (*jon. pro* περιεγένοντο) I. 214. *m.* ἢν περιγένηται αὕτη ἡ πόλις, VI. 109. *m.* οἷοί τε εἰμὲν περιγενέσθαι τῇ συμβολῇ, VI. 109. *f. Construitur cum Genitivo personae.* πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι, I. 207. *m. f.* πολυτροπίῃ τοῦ βασιλῆος περιγενέσθαι, II. 121, 5. *m. Sed et cum Accusativo, si vera est scriptura,* τοὺς Ἕλληνας - - χαλεπὰ εἶναι περιγίνεσθαι καὶ ἅπασι ἀνθρώποισι, IX. 2. *f. quem ad locum vide quae in Var. Lect. adnotavi. Cum istâ constructione nescio an conferri possit dictio, quae ex Plutarcho adfertur,* περιγίγνεσθαι τὰ Ὀλύμπια, *quâ ratione aliàs* νικᾶν τὰ Ὀλύμπια *dicunt Graeci. Conf.* Περιεῖναι.

Περιγράφειν, Circumscribere. περιγράφει τῇ μαχαίρῃ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον, Solem (solis lumen quod per caminum in conclave incidebat) cultro circumscripsit (circumcirca descripsit) in pavimento conclavis, VIII. 137. *f.*

Περιδέειν, Circumligare. περισφύριον περιδέεται (sibi circumligat) γυνὴ, IV. 176.

Περιδεὴς, Territus, Metu perculsus. περιδεὴς γενόμενος τῇ ὄψει, (*sive* ὄψι,) VII. 15. *a.* τοὺς δὲ, περιδεέας γενομένους, V. 44. *a.*

[Περιείλησιν *olim edebatur* II. 123. *f. ubi nunc* Περιήλυσιν, *quod vide.*]

Περιελίσσειν, Circumvolvere. περιειλίξαντες τὸ βυβλίον περὶ τὰς γλυφίδας τοῦ τοξεύματος, VIII. 128. m.

Περιεῖναι, i. q. περιγίνεσθαι, semper 1) Superesse, Superstitem esse. τῇ οὐσιωτάτῃ μοίρῃ περίεις, I. 121. m. ubi alii vulgo περιεῖς, sicut et I. 124. a. m. (vide utrobique Var. Lect.) ἔστι ὁ παῖς καὶ περίεστι, I. 120. a. ἔστ' ἂν συνθέωνται περιεόντα τὸν πατέρα, III. 53. f. ὡς περιείη ὁ Κύρου Σμέρδις, III. 74. extr. τὸν ἀδελφεὸν ἔδεε περιεῖναί τοι, III. 119. f. αὐτὸς περιεὼν ἐβασίλευε, V. 39. a. VI. 103. m. μὴ δωλῇ δόξῃς περιεῖναι, VII. 107. m. ἐλάμψοι τὴν Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, VII. 139. f. αὐτοί τε περιέσεσθαι καὶ αἱ νέες αὐτέων, VII. 188. f. οὕτω διαφυγὼν μὴ ἀπολέσθαι περιῆν, VII. 194. f. σῶο τε περιεόντος καὶ ἐκείνων (sive: εὖ κειμένων) τῶν πρηγμάτων· - - ἦν γὰρ σὺ περιῇς, VIII. 102. m. f.

2) περιεῖναι, Superare, Superiorem esse. ὡς δόξαι τὴν ἑωυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλῆος, III. 146. a. πολλὸν γὰρ περιέσεσθαι (jon. pro περιῆσαν) πλήθεϊ οἱ Πέρσαι, IX. 31. a. ubi alii vulgo περίεσαν. Vide Var. Lect.

Περιείρειν, Circum inserere. περὶ γομφους συντόνους καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα, Circum clavos ligneos frequentes et prælongos Inserunt et innectunt bicubitalia ligna, II. 96. a. N.

Περιέλασις, Circumactio. τὸ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν, Spatium ... rent quo quadrigæ ... vehi possent, I. 179. ...

Περιελαύνειν, 1) Circum eq... Obequitare. περιελαύνοντες τοῦτο ὅ τι ἔχοιεν ... I. 106. a. 2) Passiv. ... νόμενος τῇ στάσι (sive ... Circumactus, Ultro ci... agitatus, Fatigatus sed... nisi fortasse rectius ... In angustias redactus, ... a. coll. Lexic. Polyb. ...

Περιέπειν, Prosequi, Tr... aliquem, Agere tali quodam ... do cum aliquo. ἔστι ... περιέπουσι (αὐτούς), II. ... περιέποντες αὐτοὺς ὡς ... ζῶντας, II. 69. m. ... περιεῖπε εὖ, (Imperf.) ... m. καί μιν Ἄμασις εὖ π... II. 169. m. περιεῖπον ὡς ... σοφά, VII. 181. f. ... κάρτα περιέσπε (Aor. 2 ... τους, I. 73. m. f. 114. ... VI. 44. m. τὸν ... περισπεῖν, (Aor. 2. Inf. ... 115. m. τοὺς ... περισπεῖν, II. 64. b. Fut. ... εἰ δὲ μή, περιέψεσθαι (... ὡς πολεμίους, VII. 149. ...

Passivum: οἱ Μῆδοι ... περιείποντο, Male accepti ... VII. 211. a. περιεφθησαν ... χέως ὑπ' αὐτῶν, VIII. ... m. περιεφθ. τρηχύτερα, V... a. τρηχέως περιεφθέντες ... τῶν, V. 1. a. 81. a. ... 18. a.

Περιεργάζεσθαι, Nimium (Su... vacaneum) facere. Praet... notione Activâ: τῷ θυλα... περιεργάσθαι, Nimium feci... los, (Nimis loquaces ...

quod Saccum, *quem satis fuerat ostendisse*, diserte *etiam* nominassent, III. 46. *b. ubi alii vulgo* περιεργάσθαι. *Vide Var. Lect. et Notas, et conf. verbum* Ἐργάζεσθαι *suo loco.* τί περιεργάζοντο (Quas tandem nugas egerunt) δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι, II. 15. *m.*

Περιέρχεσθαι, 1) Circumire, Circumvenire. περιελθόντες πάντοθε περιστάδον, VII. 225. *extr.*

2) ἐς τινὰ *vel* ἐς τὶ, Mutatâ vice transire ad aliquem: *vel*, in aliquid. ἡ ἡγεμονίη περιῆλθε ἐς τὸ γένος τὸ Κροίσου, I. 7. *a.* Qui olim liberi et sui juris fuerant, hi αὖτις ἐς τυραννίδας περιῆλθον, I. 96. *a.* ἐς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιληΐη, I. 187. *m.* μὴ περιϊδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὖτις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν, III. 65. *f.* ὡς ἡ βασιληΐη περιεληλύθοι ἐς τοῦτον, III. 140. *a.* ἐς ἐκεῖνον περιῆλθε ἡ πρυτανίη, VI. 111. *a.* ἐς Φθίσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος, VII. 88. *b. Quibus in locis* περιῆλθε ἐς *idem valet ac* περιῆλθε καὶ ἀπῖκται ἐς *etc. Completa formula legitur* VII. 158. *m. ubi* περιελήλυθε ὁ πόλεμος καὶ ἀπῖκται ἐς ὑμέας.

3) περιέρχεσθαι τινὰ, Circumvenire aliquem, (1) *eadem notione quâ latine* Circumvenire *dicimus, pro* Fallere, Decipere. σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης, III. 4. *m.* (2) Vice versâ invenire, attingere aliquem. Πανιώνιον οὕτω περιῆλθε ἥ τε τίσις καὶ ὁ Ἑρμότιμος, VIII. 106. *extr. ubi* ἡ τίσις καὶ ὁ Ἑρμότιμος *idem valet ac* ἡ τίσις τοῦ Ἑρμοτίμου, *et* περιῆλθε *idem sonat ac* ἐκ περιόδου μετῆλθε, Vicissim persecuta est. *Confer omnino*, III. 136. *a.*

Περιέσχατα, τὰ, Extrema quæ circumcirca sunt. καίεσθαι τὰ περιέσχατα, I. 86. *f.* τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρὸς, V. 101. *m.*

Περιέχεσθαι, I. *verbum Medium, proprie*, Circumplecti, Amplecti, Adhærescere; *tum notione ad Animum translatâ*, Cupere, Studiose velle, Curæ cordique habere, Studiosum esse *alicujus rei aut hominis. Construitur plerumque cum Genitivo.* γευσάμενοι τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, περιέξονται, *nempe* αὐτῶν, Adhærebunt eis, Nolent ea e manibus dimittere, I. 71. *f.* περιεχόμενος τοῦ νεηνίεω, Valde desiderans, Cordi habens juvenem, III. 53. *a.* τώυτοῦ (*perperam olim* τώυτῷ) περιεχόμεθα, III. 72. *f. idem valet ac* τοῦ αὐτοῦ γλιχόμεθα, ibid. *paulo ante.* τοῦ (παιδὸς) περιέχεαι μάλιστα, VII. 39. *f.* ὅκου ὑμεῖς περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης, VII. 160. *m.* καὶ τόδε, τοῦ περιέχεσθε μάλιστα, VIII. 60,2. *Semel cum Infinit. constructum legere memini:* περιείχετο αὐτοῦ μένοντας (*nempe* περιείχετο τούτου, ὥστε αὐτοῦ μένοντας) μὴ ἐκλιπεῖν, Valde cupiebat, Volebat, et Studiose contendebat, ut ibi manentes *etc.* IX. 57. *a.*

II. περιέχεσθαι, *Passivâ notione*, Circumveniri, Cinctum, Inclusum esse. ὁρέοντες περιεχομένους, VIII. 10. *m. f.* πε-

μαχόμεθα ὑπὸ τῶν πολεμίων κυκλῳ, VIII. 79. extr. 80. f. et 81. a.

III. Olim VII. 237. extr. videbatur, κακολογίης πέρι . . . περιέχεσθαί τινα κελεύω, ubi pro περιέχεσθαι, quod idem ac ἀπέχεσθαι valere videbatur, ex aliis libris ἔχεσθαι reposuit Wess. vide Var. Lect. et Not.

Περιηγέεσθαι τινὰ τὸ οὖρος, Circumducere aliquem (Viam alicui monstrare et eidem praeire) circum montem, VII. 214. a. et f.

Περιήγησις, ιος, ἡ, interprete Wesselingio, „Formam et diligentem ejus descriptionem" exprimit apud Nostrum, II. 73. m. ubi Phoenix avis ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγαθος. Vide ibi Not.

Περιήκειν τι, i. q. ἥκειν ἐς τὶ, Pervenisse ad aliquid, Consecutum esse. τά σε καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι σφάλλουσι, VII. 16, 1. a. N. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα etc. VI. 86, 1. m. N.

Περιήλυσις, ιος, ἡ, Circuitus, Rotatio. τὴν περιήλυσιν αὐτῇ (τῇ ψυχῇ) γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι ἔτεσι, II. 123. f. N. ubi perperam olim περιέλασιν.

Περιημεκτέειν, (Ion. i. q. δυσφορεῖν, ἀνιᾶσθαι) Graviter, Inique ferre, Lamentari. περιημεκτέων τῇ συμφορῇ δεινῶς, I. 44. a. III. 64. a. τῇ δουλοσύνῃ, I. 164. a. τῇ ἀπάτῃ, IV. 154. f. τῇ ὕβρι, IX. 41.

a. μᾶλλόν τι περιημέκ . . . 114. m. f. οὕτω γὰρ . . . ἐκπεφευγότων περιημέκτεε . . . enim maxime aegre f . . . quod effugissent barbari . . . 109. a.

Περιθέειν, proprie Circum . . . re; inde translatè . . . ἔτερον ἔσωθεν τεῖχος . . . (sic enim scribendum e . . . pro vulgato περιθεῖ,) . . . alius Circumductus . . . rus, I. 181. a.

Περιθύμως ἔχειν, Valde ir . . . Irâ accensum esse, I. 1 . . . Conf. Not. ad III. 50. . . .

Περιϊδέειν aut Περιϊδεῖν, S . . . Pati, Permittere. περιϊδ . . . τὸν αὖσαι, I. 24. m. . . . τους περιϊδῃς διαρπασθέντ . . . 89. a. μὴ περιϊδεῖν τὴν . . . νίην αὖτις ἐς Μήδους περ . . . σαν, III. 65. f. οὐκ ἄν . . . ριιδες, scil. ποιεῖν αὐτό . . . non passus esses (passuru . . . ut id facerem, III. 15 . . . περιιδε (αὐτὸν) χρήσασθαι . . . 113. m. μηδενὶ τρόπῳ π . . . ἡμέας διαφθαρέντας, IV. . . . m. VIII. 75. f. περιιδεῖν . . . λόντα τὸν βάρβαρον, IX. . . . περιίδετε ἐσβαλόντα, I . . . 2. m.

Περιϊέναι, (ab εἶμι, Eo,) . . . ριέρχεσθαι, Circumire, . . . tà vice transire, devol . . . alium. γυναῖκες περιϊοῦσαι . . . cumeuntes, VI. 58. a. . . . ἐς τὸν παῖδα τοῦτον περι . . . I. 120. m. f. N. οὐδὲ ἡ . . . λιὴ ἐς Ἀλέξανδρον περιῆ . . . 120. m. ὁ κύκλος τῶν . . . ἐς τωυτὸ περιϊὼν, In ide . . . diens, II. 4. m. χρόνου . . .

τος, Circumacto tempore, Interjecto tempore, II. 121, 1. *m.* IV. 155. *a.* *N.*

Περιϊστάναι, *unde Aor. sec.* περιστῆναι, Circumstare. περιστάντες αὐτὸ (τὸ θηρίον) κύκλῳ, I. 43. *a.* *Activum* περιστήσαντες *Vide in Var. Lect.* IV. 2. *m.* *ubi nunc* περιστίξαντες.

Περικαλλὴς χώρη, Perpulcra terra, VII. 5. *f.*

[Περικαμπή. *Perperam olim* περικαμπὰς, *pro* περὶ καμπὰς, *edd. et ms.* *F.* I. 125. *f.*]

Περικατῆσθαι, Circumsedere, Obsidere. τῶν περικατημένων αὐτόν, Qui circa eum sedebant, III. 14. *m.* περικατημένῳ τὴν Νῖνον, Obsidenti Ninum, I. 103. *f.* περικατέατο (*Ion. pro* περιεκάτηντο) πόλιν, VI. 23. *a.* VIII. 111. *a.* περικατημένων Ἀθηναίων τὴν Αἴγιναν, IX. 75. *a.* V. 126. *extr.*

Περικεῖσθαι, Circumjacere, Circumpositum esse. *Sed*, περικείμενοι τελαμῶνας περὶ τοῖσι αὐχέσι, Circumposita habere lora circa cervices, I. 171. *m.*

Περικληΐειν, Includere, Circumcludere. πεδίον περικεκληϊμένον οὔρεϊ πάντοθεν, III. 117. *a.* *et* ἐκ τοῦ περικληΐοντος οὔρεος τούτου ῥέει ποταμός, *paulo post* ibid. *Sic et* VII. 199.

Περικτίονες, οἱ, (*i. q.* περίοικοι,) Circum habitantes, Finitimi, VII. 148. *m.* *in Orac.* *Conf.* Ἀμφικτίονες.

Περικυκλοῦσθαι, *activa notione*, Cingere, Includere. ὅτι σφέας περιεκυκλέοντο τῇσι νηυσὶ οἱ Βάρβαροι, VIII. 78.

Περιλαμβάνειν, Circumdare, Circumvenire, Comprehendere, Capere. ἐπεὰν αὐτὸν περιλάβῃς, Postquam eum in potestate habueris, V. 23. *extr.* ὡς δὲ παντοίῃ μιν περιέλαβε, VIII. 106. *m.* ἐκυκλέοντο ὡς περιλάβοιεν αὐτούς, VIII. 16. *a.* *Conf.* Πέριξ *num.* 1.

Περιλέπειν, Decorticare, Corticem (librum arboris) circumcirca decerpere. τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, VIII. 115. *a.* *m.*

Περιλεσχήνευτος, ὁ, ἡ, Sermonibus hominum celebratus, II. 135. *extr.* *N.*

Περίμετρον, ου, τὸ, Circuitus, Mensura circumferentiae. εὖρος δὲ, τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῦσι εἴκοσι καὶ τετρακοσίων σταδίων, I. 185. *m.* *f.* τῆς (λίμνης) τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰσὶ στάδιοι ἑξακόσιοι *etc.* II. 149. *a.* περίμετρον αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἐννέα, II. 41. *m.* *ubi olim* περίμετρος *edd.*

Περιμήκης, ὁ, ἡ, Ingens, Permagnus. λίθους μεγάθεϊ περιμήκεας, II. 108. *a.* ἀνδρόσφιγγες περιμήκεες, II. 171. *a.* ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, VII. 36. *a.* *ubi* ἐπιμήκεας *ms.* *F.*

Περινέειν *et* Περινηέειν, Circumcirca adcumulare, Cumulum circumstruere, Adgesto cumulo circumdare. περινέειν ὕλῃ τὸ ἄλσος, VI. 80. *a.* περινῆσαι τὴν οἰκίην ὕλῃ, II. 107. *m.* *et mox*, περινήσαντα δὲ, ibid. ὕλην περινήσας, *scil.* αὐτοῖς *aut* τῷ πύργῳ, *vel* περὶ τὸν πύργον, IV. 164. *m.* *Conf.* Νέειν *et* Νηέειν.

Πέριξ, 1) *Adverbium*, Circumcirca. πέριξ ὑπορύσσοντες τὸ τεῖχος, V. 115. *extr.* πέριξ λαμβάνειν τινὰ, Circumdare. πέριξ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον λαβοῦσας καὶ κεντεύσας, V. 87. *m. conf.* Περιλαμβάνειν.

2) *Praepositio, promiscue regens Genitivum vel Accusativum.* πέριξ τοῦ τείχεος πύλαι ἐνεστᾶσι ἑκατόν, I. 179. *m.* πέριξ αὐτοῦ (τοῦ ἱροῦ) Φοίνικες πεφύκασι, II. 91. *a.* πέριξ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλαί εἰσι, IV. 152. *f. N. ubi* πέριξ αὐτὸ *alii.* πέριξ αὐτὰς ἵστατο ὅμιλος ἀνδρῶν, I. 196. *a.* πέριξ αὐτὸν δάφναι ἑστᾶσι, IV. 15. *extr. ubi ex uno ms. Arch.* πέριξ αὐτῶν *adscivit Wess.* προσβολὴν ποιευμένου πέριξ τὸ τεῖχος, III. 158. *a.* ὠκεανὸν ῥέοντα πέριξ τὴν γῆν, IV. 36. *m.* πέριξ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκέουσι, IV. 180. *a.*

Περιξυρέειν, Circumtondere. περιξυροῦντες τοὺς κροτάφους, Circum tempora capillos tondent, III. 8. *f.*

Περίοδος, ου, ἡ, Circuitus, Ambitus. ἡ περίοδος τοῦ τείχεος, I. 163. *f.* περίοδος τῆς λίμνης μακρὴ, I. 185. *f.* (*ubi plures quidem probati alioquin libri* μακρὸς *praeferunt. conf. voc.* Ὁδός.) γελῶ ὁρέων Γῆς περιόδους γράψαντας πολλούς, IV. 36. *m. ubi intelliguntur libri,* Γῆς περίοδος *inscripti.* ἔχων χάλκεον πίνακα ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, V. 49. *a. N.* ἐξαγγείλαντες τῶν Περσέων τὴν περίοδον, Circuitum Persarum circa montem, VII. 219. *a.* 223. *a.* 229. *m.*

Περιοικέειν, Circum habitare. τῶν σφέας περιοικεόντων ἀμείνους, V. 78. *m. Conf.* Περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, *foem. ad masc.* περίοικος *pertinens.* περιοικίδες πόλιες, Circumjacentes, Vicinae urbes, I. 76. *a. m.* ἔκ τε τῶν ἄλλων περιοικίδων καὶ δὴ καὶ ἐκ Καρδίης πόλιος, IX. 115.

Περίοικος, ὁ, ἡ, Circum habitans, Vicinus. οἱ περίοικοι Λίβυες, IV. 159. *m.* Θηραίων καὶ τῶν περιοίκων, IV. 161. *f.* αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι περιοίκοισι, I. 175. *ubi* περιοικεῦσι *praefert cod. F. quod valet* περιοικέουσι, *a verbo* περιοικέειν, Circum habitare. Spartanorum Perioeci *memorantur* VI. 58. *f. et* IX. 11. *extr. N.*

Περιοπτέος, η, ον, Negligendus. οὔ σφι περιοπτέη ἐστὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπολλυμένη, VII. 168. *a.* ἡμῖν τοῦτό ἐστι οὐ περιοπτέον, γένος τὸ Εὐρυσθένεος γενέσθαι ἐξίτηλον, Nobis non est negligendum (Per negligentiam ferendum aut committendum) ut *etc.* V. 39. *m.*

Περιορᾶν, *ut* περιιδέειν, Negligere, *adeoque* Sinere, Pati *ut aliquid fiat.* ὁ δὲ πυλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ περιεώρων, *scil.* αὐτὸν ἐσιέναι *aut* ἐσιόντα, III. 118. *m. f.* IV. 203. *m.* πνεύματα ἀνέμων ἐμπίπτοντα οὐ περιορᾶν τὴν θάλασσαν φύσι τῇ ἑωυτῆς χρᾶσθαι, VII. 16, 1. *m.* μὴ περιορᾶν αὐτοὺς συλλεγομένους ἔτι πλεῦνας, IX. 41. *f.*

Περιπέμπειν, Circummittere. οἱ περιπεμφθέντες, I. 48. *a.*

Περιπετής, ὁ, ἡ, Ad cadendum (Ad incidendum in malas res).

us. Subitæ rerum mu-
ni in deteriorem par-
obnoxius. περιπετέα ἐποιή-
σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγμα-
les suas ipsi in summum
men adduxerunt, VIII.
. ubi mox de eisdem ait,
σφι συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς
ίγιστα.
τειν, Incidere; 1) notione
propriâ, quâ Incidere
liquem dicimus פגע Oc-
re, Inopinato obviam ve-
τῷ δὴ -- ὁ Πὰν περιπίπτει,
05. a. περιπίπτειν σφι κέλη-
VIII. 94. a. ubi de amicâ
agitur, οἱ Φοίνικες οἱ περι-
ντι τῇσι νηυσί, VI. 41. a.
hostes quidem erant Phoe-
, sed περιπίπτουσι nil aliud
ficat nisi Inciderunt, Ino-
to occurrunt; non, ut
a acceperat, Circumve-
nt illum. ταρασσομένων
ῶν καὶ περιπιπτουσέων πε-
λλήλαις, VIII. 16. m. f.
ῇσι σφετέρῃσι νηυσὶ φευγου-
περιέπιπτον, VIII. 89.

Translatâ notione, quâ
etiam dicimus Incidere
alamitatem. πρότεροι περι-
ντες ἀδίκοισι γνώμῃσι, I.
f. οὗτοι τοιαύτῃσι περιέπι-
τύχῃσι, VI. 16. extr. πο-
ουλοσύνῃ περιπίπτουσαν πρὸς
ν βαρβάρων, VI. 106. m.
συμφορῇ περιέπεσε inde a
. edebatur VII. 88. a.
ιος ἐνέπεσε cum aliis. μὴ
al. σὺ) ἑωυτῷ περιπέσῃς,
nâ ipsius culpâ in malum
las, Ne tibi ipse causa
xitii, I. 108. m. f. N.

„ Quasi dicas (ait Æm. Portus) Ne in te ipsum cadas. „ Est enim metaphora sumta „ ab aedificiis, quae propriâ „ mole in se ipsa corruunt “ — Simili ratione ait Noster, VIII. 16. a. ὁ Ξέρξεω στρατὸς ὑπὸ μεγάθεός τε καὶ πλήθεος αὐτὸς ὑπ' ἑωυτοῦ ἔπιπτε. Thucydides vero, II. 65. extr. αὐτοὶ ἐν σφίσι περιπεσόντες ἐσφάλησαν.

[Περιπλανᾶσθαι, pro vulgato ex librorum consensu πιπλανῆσθαι VII. 16, 2. corrigendum praeter necessitatem censuerat Valck. ubi temere et prorsus perperam περιπλανῆσθαι edidit Borh.]

Περιπλέειν et Περιπλώειν, Circumnavigare, ἐπιπεσὼν σφι περιπλέουσι, nempe τὸν Ἄθων, VI. 44. m. περιπλώοντες τὴν Εὔβοιαν, VIII. 14. m. τὴν Λιβύην, IV. 42. f.

Περίπλοος, όου, ὁ, Circumnavigatio. δείσαντες τὸν περίπλοον τοῦ Ἄθω, VI. 95. f.

Περιποιέειν τινὰ vel τὶ, i. q. ποιέειν τινὰ περιεῖναι, Facere ut aliquis (aut aliquid) supersit, Integrum conservare, Salvum præstare, συνήδεσθαι μὲν Κροίσῳ περιεόντι, ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταπροΐξεσθαι, III. 36. extr. περιποιῆσαι τὰ ἱρὰ τὰ σφέτερα καὶ τὰ ἴδια, VI. 13. f. διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι, Sive perdere, sive servare, VII. 52. m. περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, VII. 181. m.

Περιῤῥαντήριον, τὸ, Vas lustrale, aquâ consecratâ repletum, quâ adspergebantur et purgabantur qui templum ingrediebant-

tur. περιῤῥαντήρια δύο ἀνέθηκε Croesus in templo Delphico, I. 51. m.

Περιῤῥηγνύναι, Circumfrangere. κατὰ τὸ ὀξὺ τοῦ Δέλτα περιῤῥήγνυται ὁ Νεῖλος, Ad apicem τοῦ Delta frangitur Nilus et illud utrimque includit, II. 16. f.

Περίῤῥοος et Περίῤῥυτος, ὁ, ἡ, Circumfluus. ἐούσης πάσης τῆς Κνιδίης, πλὴν ὀλίγης, περιῤῥόου, I. 174. a. Λιβύη ἐοῦσα περίῤῥυτος, IV. 42. a. IV. 45. a. *Conf.* Ἀμφίῤῥυτος.

Περισπεῖν *vide in* Περιέπειν.

Περισπερχέειν, *i. q.* περισπερχῆ εἶναι *et* περισπερχθῆναι, Indignari, Offensum, Iratum esse. Λοκρῶν περισπερχεόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ, VII. 207. *N. Conf.* Σπέρχεσθαι.

[Περισσεύειν, *vide* Διαπερισσ.]

Περισσός, Supervacuus, Curiosus. τούτους καὶ ἄλλα μηχανᾶσθαι περισσά, καὶ δὴ καὶ *etc.* II. 32. *a.*

Περισσῶς, Sumtuose, Magnifice. *Inde Comparat.* περισσότερον τῶν ἄλλων θάψας τὴν θυγατέρα, II. 129. *f.*

Περισταδὸν, Circumstando, Circumcirca, II. 225. *extr.*

Περιστέλλειν, 1) Rite componere, Curare, Exornare. τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἱστιαίου λούσαντας καὶ περιστείλαντας εὖ ἐνετείλατο θάψαι, VI. 30. *extr. N. ubi* εὐπρεπῶς *olim edd. pro* εὖ, *quae particula non tam ad* περιστείλαντας, *quam ad* θάψαι, *refertur.* ἓν πόλισμα ποιήσασθαι, καὶ τοῦτο περιστέλλοντας, τῶν ἄλλων ἧσσον ἐπιμέλεσθαι, I. 98. *m. ubi tam* Exornare *quam* Tueri *intelligere possis, generatim vero* Curare. 2) Protegere, Tueri, Defendere. τὸν νόμον περιστέλλοντες, III. 31. *f.* τοὺς νόμους τούτους ἰσχυρῶς περιστέλλουσι, II. 147. *f.* τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν, Tale institutum tueri, III. 82. *extr.* οὕτω περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια, IV. 80. *extr.* περιστέλλειν ἀλλήλους, IX. 60. *m.*

Περιστεφανοῦν, Coronâ cingere, Undique cingere. οὔρεσι περιεστεφάνωται πᾶσα Θεσσαλίη, VII. 130. *a.*

Περιστίζειν, *proprie* Circumpungere; *sed apud Nostrum*, Continuâ serie circum collocare. περιστίξαντες κατὰ τὰ ἀγγήϊα τοὺς τυφλούς, IV. 2. *m. f. ibique Var. Lect. et Not. Alia verbi constructio occurrit*, IV. 202. τῶν γυναικῶν τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα, περιέστιξε τούτοις τὸ τεῖχος, Abscissas mulierum mammas, continuatâ serie circa murum suspendit.

Περιστρωφᾶσθαι, Circumvagari. περιστρωφώμενον πάντα τὰ χρηστήρια, VIII. 135. *a.*

Περισφύριον, τὸ, Fascia pedum malleolis (*ornatus caussâ*) circumligata, IV. 176.

Περισχίζεσθαι χῶρόν τινα, *i. q.* σχίζεσθαι περὶ τὸν χῶρον, *de Fluvio, qui* Circa aliquem locum discinditur, *id est*, Utrimque circumfluit illum, IX. 51. *f.*

Περιτάμνειν, (*jon. pro* περιτέμνειν) 1) Circumcirca incidere. *Hinc in Medio*; Sibi circumcirca

incidere. *Mulieres in luctu ob mortem regis* βραχίονας περιτάμνονται, IV. 71. *a. m. Sed* τὰ αἰδοῖα περιτάμνονται, Circumcidunt viri, II. 36. *m.* 104. *m.* 2) περιτάμνειν τί τινι, Circumcidere (Minuere) alicui aliquid, Eripere ei rem, Privare illum re suà. *Hinc Passivum:* περιταμνόμενοι γῆν πολλήν, IV. 159. *m. idem quod* στερισκόμενοι πολλῆς χώρης, ibid.

Περιτείνειν, Circumtendere, IV. 73. *f. Vide in* Πῖλος, *num.* 2.

Περιτιθέναι τί τινι, Tribuere, Conferre, Dare, Tradere, alicui aliquid. περιθεῖναι ἄλλῳ τέῳ τὴν βασιληΐην, I. 129. *f.* τουτοισι περιθέωμεν τὸ κράτος, III. 81. *f.* (*conf.* Περιβάλλειν, *num.* I. 1.) τὴν ἐλευθερίην ὑμῖν περιτίθημι, III. 142. *f. quo de loco quae in Var. Lect. adscripsi, ea indicta velim.*

Περιτίλλειν, Circumcirca avellere, Decerpere (*folia lactucae*). Φασὶ, θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτῖλαι, III. 32. *f. N. et mox,* περιτετιλμένη ἡ θρίδαξ, *cui opponitur* δασεῖα ἐοῦσα, *et* ibid. *paulo post ponitur verbum* ἀποψιλῶσαι *tamquam fere synonymum* τοῦ περιτῖλαι.

Περιτροπὴ, ἡ, Conversio in orbem. ἐν περιτροπῇ, In orbem, Per vices. τάδε ἐν περιτροπῇ ἐκαρπεῦντο, καὶ οὐδαμᾶ αὐτοί, II. 168. *m.* ἐν περιτροπῇ αἱ γυναῖκες φοιτέουσι τοῖσι Πέρσῃσι, III. 69. *f.*

Περιτρόχαλα κείρεσθαι, In orbem tonderi, III. 8. *f. N. Conf.* Τροχοειδής.

Περιϋβρίζειν, Magnâ contumeliâ adficere, Admodum contumeliose agere *cum aliquo*, tractare *aliquem*. ὧδε περιϋβρίσμεθα, I. 114. *extr.* περιϋβρισμένος πρὸς αὐτῶν, II. 152. *a. m.* ταῦτα περιϋβρίσθαι, III. 127. *m.* περιϋβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων, IV. 159. *m. Quae verba tamquam Herodotea Henr. Steph. in Thes. Gr. Ling. citat,* τὸν βασιλέα ἡμέων περιϋβρίσας ἐξέβαλε, *ea in Musis legere non memini.*

Περιφανείη πολλὴ τῆς χώρης ἐστί, Multa notitia est regionis, Satis cognita haec regio est, IV. 24. *a. N.*

Περιφερέες, *vide Var. Lect.* IV. 33. *m. ubi nos cum aliis* Περφερέες *edidimus, nec tamen spernentes alteram scripturam.*

Περιφέρειν, 1) circumferre. τῇ οὐ περιήνεικε τὸν λέοντα, I. 84. *m. et mox,* περιενειχθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος, ibid. *et mox rursus,* κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενείκαι. *Tum,* περιφερομένου ἐνιαυτοῦ, Circumacto anno. IV. 72. *a.*

2) *Notanda formula:* οὔτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει (Neque mihi in animum (in memoriam) redit, revolvitur) οὐδὲν εἰδέναι τουτέων, VI. 86, 2. *m. N.*

[Περιφθάνειν, Praevenire, Antevertere, *in Schulaei Indice Graecitatis Herodoteae citatur ex* VIII. 27. *At, quod ibi legitur* περιέφθησαν *ad verbum* Περιέπειν *pertinet, quod vide.*]

Περιφλεύειν, i. q. περιφλέειν et περικαίειν, Adurere, Amburere. τειχέων περιπεφλευσμένων πυρί, V. 77. m. N. ubi quidem praeter rationem sollicitata ista scriptura est a Viro docto.

Περιφορητός, sive, ut apud Suidam, περιφόρητος, Qui circumportari potest, Portatilis. οἰκήματα περιφορητά, IV. 190. extr.

Περιχαρής, i. q. λίην χαίρων, Vehementer gaudens. γελάσαντα καὶ περιχαρέα γενόμενον, III. 35. m. IX. 49. a.

Περιψιλοῦν, Nudare. τῶν νεκρῶν περιψιλωθέντων τὰς σάρκας, IX. 83. m. Conf. Ἀποψιλοῦν.

Περόνη, ης, ἡ, Acus, Subula, Fibula. κεντεῦσαι τῇσι περόνῃσι τῶν ἱματίων, V. 87. m.

Πέρσης, ὁ, Persa. Accusat. τὸν Πέρσεα vulgo edd. VIII. 108. f. et 109. f. sed utrobique τὸν Πέρσην ms. F.

Πέσσειν, Coquere panem. αὐτὴ τὰ σιτία σφι ἔπεσσε, et mox ὅκως δὲ ὀπτῷτο ὁ ἄρτος, VIII. 137. a. m. N. (quem locum nescio an spectarit Suidas, scribens: Πεσσόμενα σιτία, παρ' Ἡροδότῳ, τὰ ὀπτώμενα). In Medio, Πέσσεσθαι, Sibi, Suum in usum coquere. οὐδεὶς πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν, I. 161. f.

Πεσσός, οῦ, ὁ, Calculus lusorius, Latrunculus. ἡ τῶν πεσσῶν παιγνίη, I. 94. m.

Πέτεσθαι, Volare. οὐκ οἷόν τέ εἶναι ὑψοῦ πέτεσθαι, II. 95. a. Conf. Καταπέτεσθαι.

Πετεινά, τά, Volucres. τὰ πετεινὰ πολλῷ μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοι-σι, III. 106. a. ubi alii

Πέτρινος, η, ον, Saxeus. ...τρινον, II. 8. m.

Πήγνυσθαι, 1) verbum ... Compingere, Constru... ves. νέας πεπηγμένας, V. ... σχεδίας πεπηγμένας, VI. ... 2) Passivum, Concresc... αὐτόματοι πήγνυνται, IV ...

Πηδάλιον, τό, Gubernaculum, Clavus navis. οὐδὲ ... χρῆσθαι, IV. 110. m. ... ἄλλα παρέλυσε τῶν ... 136. m. f.

Πηκτίς, ίδος, ἡ, Fides, ... mentum musicum chor... sum, de quo consulendi... naeus et Suidas. ἐστρατ... συρίγγων καὶ πηκτίδων, ... a.

Πηλός, οῦ, ὁ, 1) Lutum, ... Ex πηλῷ ducuntur later... 136. f. 2) Coenum. ὑδ... χίας, πηλὸν οὐ ποιήσεις. ... ἀναγκαίων, πηλὸν ποιήσεις ... 28. a.

Πῆμα, ατος, τό, Damnum ... aliquis patitur, Noxa. ἐπὶ πήματι κεῖται, I. 67 Orac. et 68. m. N.

Πημαίνειν, i. q. βλάπτειν, ... re, Damno adficere. ἐπήμαινε οὔτε ἐσινέετο τὴν ... IX. 13. a.

Πηχυαῖος, Cubitalis, (... magnitudine. βλαστὸν ... πηχυαῖον, VIII. 55. extr.

Πῆχυς, εος, ὁ, Cubitus. ... δημοσίων πηχέων. ὁ δὲ ... βασιλήιος πῆχυς τοῦ μετρίου πήχεος μέζων τρισὶ δακτυ... I. 178. extr. N. τοῦ πήχεος ... τος ἐξαπαλαίστου, II. 149.

Πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, Fons, Scatebra. γῆ ἔπυδρος πίδαξι, IV. 198. *m.*

Πιέζειν *et* Πιεζέειν, Premere, Urgere. μάλιστα τοὺς ἐναντίους ἐπίεσαν, IX. 63. *a.* πολέμῳ πιεσθέντας, IV. 11. *a. ubi perperam* πιασθέντας *olim edd.* πρὸς τὴν πιεζομένην μάλιστα τῶν μοιρέων, IX. 60. *m. f.*

A formâ Πιεζέειν *derivatum est Particip. Pass.* πιεζεύμενος, III. 146. *extr.* VI. 108. *a.* VIII. 142. *m. N.*

Πιθηκοφαγέειν, Simiis vesci. πιθηκοφαγέουσι· οἱ δὲ (*nempe* πίθηκοι) ἄφθονοι ἐν τοῖσι οὔρεσι γίνονται, IV. 194.

Πίθος, ου, ὁ, Dolium. πίθους ἀργυρέους Delphos misit Croesus, I. 51. *m.* Ἐς πίθους κεραμίνους aurum et argentum liquefacta infundebat, III. 96. *f. Conf.* Κέραμος.

[**Πικραίνειν**. *Vide* Ἐμπικραίνειν *et* Προσεμπικραίνειν.]

Πικρός, Amarus. ὦ πικρὸν ὕδωρ, VII. 35. *m. ubi de* Hellesponto.

Πικρότης, ητος, ἡ, Acerbitas, Durities, Crudelitas (*regis*), I. 130. *a.*

Πῖλος, ου, ὁ, 1) Pileus, Tegmen capitis, *proprie* ex coactili sive lanâ coactâ confectum. Κίσσιοι ἀντὶ τῶν πίλων μιτρηφόροι ἔσαν, *id est*, μίτρας ἐφόρεον, Pro pileis mitras gestabant, VII. 62. *f. Eâdem notione* III. 12. *f. ait*, πίλους τιάρας φορέοντες: *et* VII. 61. *a.* περὶ τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας καλεομένους, πίλους ἀπαγέας: *ubi vide Not.*

2) πῖλος *etiam dicitur* Tegmen latius et amplius ex coactili confectum. *Sic*, Scytha quisque habitat sub arbore, quam hiemali tempore tegit πίλῳ στεγνῷ λευκῷ, aestate vero ἄνευ πίλου, IV. 23. *f. N. Similiter*, ἐπεὰν ξύλα στήσωσι τρία, - - περὶ ταῦτα πίλους εἰρινέους περιτείνουσι, IV. 73. *m. f. et* 75. *a.*

Πιμπλάναι, *vide* Πιπλάναι.

Πίναξ, ακος, ὁ, Tabula *geographica*, V. 49. *a. Vide voc.* Περίοδος.

Πίνειν, Bibere. ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ πιεῖν, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἑτέρου πίνει, IV. 172. *b.* (γῆ) ὄμβρον πλέω πιοῦσα, IV. 198. *m. N.* διάκορος ἡ γῆ - - πίνουσα τὸ ὕδωρ, III. 117. *f.*

Πιπλάναι, Implere, Complere. *Hinc tert. plur. Imperf. Pass.* δυνάμιός τε πάντα οἱ ἐπιπλέατο, (*jon. pro* ἐπίπλαντο.) Omnia ei complebantur potentiâ, (*sive*, quod ad potentiam adtinet,) *id est*, Omni ex parte complebatur et stabiliebatur illius potentia, III. 88. *f. ubi alii quidem* ἐπιμπλέατο, *sicut et* III. 84. *f.* ἄρχεσθαι πίμπλασθαι (*non* πίπλασθαι) *praeferunt codices plerique. Nomen vero plurale neutrius generis passim etiam alibi cum verbo pluralis numeri construit idem Noster. Sic* πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται, III. 31. *m.* ταῦτα τὰ πλοῖα οὐ δύνανται πλέειν, II. 96. *m. N.*

Πιπρήσκειν, (*jon. pro* πιπράσκειν,) Vendere; *a formâ primitivâ* πρέειν, *unde Praet. Pass.* πι-

περιεῖσθαι *et Aor. pr. Pass.* ἐπεριέθη, II. 56. *extr. et* περιεθῆναι, I. 156. *a. et id genus alia.*

Πίπτειν, Cadere. 1) *de his qui* in bello Cadunt, Pereunt. ἔπεσον πολλοὶ ἀμφοτέρων, VI. 101. *m. Sic* πίπτω, VI. 111. *idem valet ac* ἀποθανεῖν, *ibid. et* IX. 63. *m. et saepe alibi. Et* πίπτειν ὑπό τινος, Manu alicujus cadere, Ab aliquo interfici. οἱ ἄριστοι ἔπεσον ὑπὸ Ἀθηναίων, IX. 67. *b. Similiter,* μεγάλα πεσόντα πρήγματα ὑπὸ ἡσσόνων, Res magnæ Prostratæ, Eversæ, ab inferioribus, VII. 18. *a. Et* ὁ Ξέρξου στρατὸς αὐτὸς ὑπ' ἑωυτοῦ ἔπεσε, A se ipse oppressus est, Suâ mole corruit, VIII. 16. *m. Conf.* Περιπίπτειν, *num.* 2.

2) πίπτειν, Cadere, Evenire, Exitum habere; *sicut latine dicimus*, Res bene (*sive* male) cecidit. καραδοκήσαντα τὴν μάχην ᾗ πεσέεται, VII. 163. *f.* 168. *m.* ἐκῇ πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα, VIII. 130. *extr.*

Πίρωμις, vox Ægyptiaca, græco sermone valens καλὸς κἀγαθός, II. 143. *f. N.*

Πίστις, ιος, ἡ, Fides, *et* Fidei pignus. τὰς πίστις ποιεῖσθαι, Fidem mutuo dare et accipere, III. 8. *a. et m.* πίστισι τοιῇσίδε χρέωνται, IV. 172. *f.* πίστιν καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, De societate cum Græcis ineundâ, IX. 92. *a.* πίστι τε καταλαβόντες καὶ ὁρκίοισι ἐμμένειν τε καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι, IX. 106. *f.* πίστι

καταλαβόντες καὶ ὁρκίοισ[ι] ...ξειν *etc.* III. 74. *m.*

Πιστός, ή, όν, Fidus, Fi[...] nus, Certus. πιστὸν π[...] τὸ συμβόλαιον, V. 92, [...] *Item*, Qui fidem inveni[...] creditur. τοῖσι ὡς πιστ[...] λεγόμενα ῥήματα, VIII. [...] τὰ πιστὰ ποιέεσθαι, *i.* [...] ποιέεσθαι, III. 8. *a.*

Πίσυνος, Confisus, Fret[...] τῷ πίσυνος, I. 66. 73. [...] στρατιῇ, τῷ πίσυνος γα[...] V. 92, 5. (*ubi,* [...] *errore, absurda scrip*[...] πίσυνος *nostram occupa*[...] *tionem.*) VII. 10. *a.* 86. [...] οἷσι συμμάχοισι πίσυνοι, IX. [...] *m.*

Πίτυς, υος, ἡ, Pinus arbo[r ...] τυος τρόπον ἐκτρίβειν τινά [...] 37. *m. et f. N. Est* Loci nomen *ab arbore d*[...] Πίτυς, *in Vit. Hom. ca*[...] *a. ubi mox memoratur* [...] τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετ[...] στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον κα[...] *Vide ibi Not.*

Πλαγκτός, ή, όν, *Adject.* [...] *a verbo* πλάζειν *deriv*[...] Errabundus. Cyaneæ in[...] ἃς πρότερον πλαγκτὰς φα[...] ναι, IV. 85. *a.*

Πλανᾷν, Errare facere, citroque circumducere. πλανᾷν μὲν οὐκέτι Πέρσας [...] 128. *a. Sed et* Πλανᾶσθαι: [...] πλανέονται (Circumvagan[...] ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλις, I[...] *f.* πλανωμένου αὐτοῦ ἐν τῷ [...] Oberrante, Divagante i[n] oratione, II. 115. *a.* π[...] πνια τὰ ἐς ἀνθρώπους π[...] νημένα, Insomnia cir[...]

vagantia et hominibus occurrentia, VII. 16, 2. *et mox*, πεπλανῆσθαι αὐται μάλιστα ἐώθασι αἱ ὄψιες, ibid.

[Πλάσσειν, *vide* Καταπλάσσειν, Ἐμπλάσσειν, Ἀναπλάσσειν.]

Πλατάνιστος, ου, ἡ, Platanus arbor. πλατ. χρυσέη, VII. 27. *f.* εὗρε πλατάνιστον, τὴν κάλλεος εἵνεκα *etc.* VII. 31. *b.* ἄλσος πλατανίστων, V. 119. *m.*

Πλατέα *sive* Πλάτεα, Insula in Africæ orâ, IV. 151. *f. N.*

Πλάταια *et* Πλαταιαὶ, urbs Græciæ, VIII. 50. *f. N.*

Πλατὺς, έα, ὺ, Latus, Amplus. χῶρος πλατὺς καὶ πολλός, IV. 39. *m. Sed* Salsus, *ubi de* Aquâ *agitur.* πλατυτέροισι ἐχρέοντο τοῖσι πόμασι, II. 108. *f. N.*

Πλέειν, Navigare. *Fut.* πλεύσεσθαι, III. 135. *m. unde* ἀποπλεύσεσθαι *et* συμπλεύσεσθαι. *Sed pro* πλέειν *frequenter jonicam formam* Πλώειν, *quam suo loco vide, usurpat Herodotus. Tenent tamen formam* πλέειν *libri omnes, cum alibi passim, tum* II. 96. *m.* IV. 89. *a. etc. Conf.* Περιπλέειν. *Sic et* νῆσος πλέουσα, Natans insula: *Conf.* Πλωτός.

Πλέειν, Implere, *vide* Πλήθειν.

Πλέθρον, τὸ, Plethrum, Jugerum; *mensura centum pedum, sexta pars stadii.* μέτωπον ἑκάστου, ὀκτὼ πλέθρα, II. 124. *f.* δισχίλια καὶ δισμύρια πλέθρα τοῦ πεδίου ἐστί, VII. 199. *a. Mireris vero* Plethri *mentionem omissam a Nostro* II. 6. *ubi varias finium mensuras, tam minores, quam majores, commemorat.*

Πλεῖστος *vide sub* Πολλὸς, *et ibidem* Πλέων, Πλέον, Πλεῦν, *et* Πλεῖον.

Πλέκειν, Plectere. κράνεα πεπλεγμένα, VII. 72. *a.* χρέωνται σειρῇσι πεπλεγμένῃσι (contortis) ἐξ ἱμάντων, VII. 85. *m. Ex* VII. 75. *f. temere citat Stobaeus* γλυκὺν πλέξας τὸν αἰῶνα, *pro* γεύσας. *Conf.* Διαπλέκειν *et* Καταπλέκειν.

Πλεονεκτέειν, Habendi cupidum esse, Corradendæ pecuniæ inhiare. οὐκ ἐπαύετο πλεονεκτέων, VIII. 112. *a.*

Πλεονέκτης, ὁ, Habendi cupidus, Plura quam par est sibi arrogans, Insolens. λόγον ἔχοντες πλεονέκτην, VII. 158. *a.*

Πλεονεξίη, ἡ, Majora quam par est habendi studium, Insolentia nimium sibi arrogans, et iniqua postulans. οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, VII. 149. *f.*

Πλεόνως, *i. q.* Πλεύνως, *quod vide.* τῇ φιλοινίῃ πλεόνως προσκέεσθαι, III. 34. *m.*

Πλέος, η, ον, Plenus. βίκους οἴνου πλέους, I. 194. *m.* τάφρος πλέη ὕδατος, I. 178. *f.*

Πλεῦν, *i. q.* πλέον, *vide sub* Πολλός.

Πλεύνως, *i. q.* πλεόνως, Magis quam par est, Nimis, Admodum. πλεύνως οἰνωμένοι, V. 18. *extr.*

Πλευρὸν, τὸ, *et Plur.* τὰ πλευρὰ, Latus, Costæ. ἐτρωματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά, IX. 72. *m.*

Πληγὴ, ἡ, *non solum* Ictus,

Vulnus; *sed et* Inflictio vulnerum, Verberatio, Pugna *quâ* fustibus *mutuo se petunt.* τῷ Ἄρεϊ ἑωυτῆς τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὁρτῇ νενομισμένην, II. 64. *m.*

Πλήθειν, *sive* Πλέειν, *i. q.* πληροῦν, Implere. πλῆσαι τὴν πόλιν, I. 107. *a.* καλάμης πλήσαντες τὸ πλοῖον, I. 194. *a. m.* φορτίων πλησ. ibid. θωμάτων, II. 86. *m. f.* ὁλκάδα πλήσας ἀγαθῶν παντοίων, III. 135. *m. f. Medium:* ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται τοῦ ἀλείφατος, II. 87. *a.* μέχρι ὅτευ πληθούσης ἀγορῆς *olim edd. et plerique mssti* II. 173. *a. N. ubi nunc* πληθώρης. *Conf.* Πληθύειν.
Conf. Ἐκπληθ. *et* Ἐμπλ.

Πλῆθος, εος, τὸ, 1) Multitudo, Magnus numerus. σὺν στρατοῦ πλήθεϊ, Cum numeroso exercitu, IX. 73. *a. m.* οὐκ ἔχοντες πλήθεϊ (*alii*, πλήθεσι) χρήσασθαι, VII. 211. *m.* ἐς τὸ πλῆθος (Multitudinem, Populum, Plebem) φέρειν τὸ κράτος III. 81. *a.* τὸ δὲ πλῆθος αὐτέων, Major pars eorum, VII. 89. *extr.*
2) πλῆθος, Quantitas; Numerus quilibet, sive major sit, sive minor. μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ στράτευμα, Accusans exercitum suum quod ad numerum spectat; Causatus exiguum numerum (paucitatem) sui exercitus, I. 77. *a.* νέας πλήθεϊ πολλάς, Naves numero multas, VI. 44. *m. sicut* μεγάθεϊ μέγας.
3) Amplitudo, Magnitudo, *montis, campi, etc.* πεδίον (κατὰ) πλῆθος ἄπειρον ἐς κάτοψιν, I. 204. *a.* ὄρος πλήθεϊ μέγιστον, καὶ μεγάθεϊ ὑψηλότατον, I. 203. *a. N.* ἡ ἔρημος, ἐοῦσα πλῆθος ἑπτὰ ἡμερέων ὁδὸν, IV. 123. *f. Conf.* Πολλός.

Πληθύειν, Plenum esse, Impleri, Augeri. πληθυούσης ἀγορῆς, IV. 181. *m.* (*Conf.* Πλήθειν.) ὁ Νεῖλος πληθύων, II. 19. *m.* 20. *a. Passivum,* Πληθύεσθαι, *i. q. activum.* ἐπεὰν πληθύεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος, II. 93. *f. nisi verum est* πλήθεσθαι, *quod ibi offert ms. Arch.*

Πληθώρη, ης, ἡ, 1) Plenitudo. μέχρι ὅτευ πληθώρης ἀγορῆς, II. 173. *a. N.* (*conf.* Μέχρι.) ἐς ἀγορῆς καὶ μάλιστα πληθώρην, VII. 223. *a.* 2) Satietas. συμφορῆς οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι πληθώρη, VII. 49. *m. f. Conf.* Πλήρης *num.* 2.

Πλῆκτρον, τὸ, Remus, *nempe* quo pulsatur aqua. τὸ πλοῖον ἰθύνεται ὑπό δύο πλήκτρων: *et mox,* ὁ μὲν ἕλκει τὸ πλῆκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθέει, I. 194. *m.*

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, *Æstus* maris, Accessus maris. ἐπῆλθε πλημμυρὶς τῆς θαλάσσης μεγάλη, VIII. 129. *m. et mox,* αἴτιον τῆς τε ῥηχίης καὶ τῆς πλημμυρίδος, ibid. *f.*

Πλὴν, Præter, Excepto; *passim apud Nostrum, ut apud alios.*

Πλήρης, ὁ, ἡ, 1) Plenus. φορμοὶ ψάμμου πλήρεες, VIII. 71. *extr.* ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμός, II. 92. *a.* τέσσερα ἔτεα πλήρεα, VII. 20. *a.* μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου (τῆς σελήνης) VI. 106. *extr.* 2) Satiatus. ἐπεὰν ταῦτα θηεύμενοι ἔωσι πλήρεες, VII. 146. *extr. Conf.* Πληθώρη *num.* 2.

Πληροῦν, Implere, Complere. ἐπλήρουν νέας εἴκοσι, VIII. 1. *m.* VII. 168. *a. m. et f. Hinc Passiv.* ἵνα ἤ τοι ἀπαρτιλογίη ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη, VII. 29. *f.* πεπληρωμέναι νέες, VIII. 46. *a. Activi verbi constructio singularis occurrit* II. 7. *extr.* ἡ δὲ (ὁδὸς) - - πληροῖ ἐς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, *ubi si activâ notione accipis*, Hæc via complet istum numerum, *abundabit* ἐς *praepositio, quare Intransitivâ quâdam notione capiendum fuerit, quasi dicas* Plena est ad hunc numerum *conficiendum. Conf.* Πλήρωσις.

Πλήρωμα, *vocabulum nauticum, quod apud alios Scriptores* Socios navales, Remiges *maxime et* Nautas, *designat*, (*conf. Wess. Not. ad* VII. 96. *et Lexicon nostrum Polyb.*) *apud Herodotum* Naves ipsas cum sociis navalibus et pugnatoribus quibus instructa est *significat.* Λακεδαιμόνιοι ἑκκαίδεκα νῆας παρεχόμενοι· Κορίνθιοι δὲ τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 43. *a. nempe ad Artemisium iidem* τεσσεράκοντα νέας (*sive* νῆας *malis*) παρείχοντο, VIII. 1. *m. Rursus*, Μεγαρέες τωὐτὸ πλήρωμα παρείχοντο τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 45. *nempe* εἴκοσι νέας, *ut docuerat* VIII. 1. *m.*

Πλήρωσις, ἡ, Impletio, Completio. ἐβασίλευσε μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύσῃ ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα τῆς πληρώσιος, III. 67. *a. m. N. ubi nomen* πλήρωσις, *sicut in verbo* πληροῦν *supra vidimus, cum praepositione* ἐς *construitur, ut* ἡ πλήρωσις ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα *sit* Completio octo annorum, *Genitivus vero* τῆς πληρώσιος *pendet ab* ἐπίλοιπος. *Nempe* Septem menses Cambysi reliqui fuerant; (defuerant) ad complendos octo annos.

Πλησιαιτέρω, *Adverb.* Propius. προσεχώρεον πλησιαιτέρω, IV. 112.

Πλησίος, ὁ, Vicinus; *et sicut* ὁ πέλας, Alius, Alter. ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοισι, VII. 152. *m. ubi continuo dein*, τὰ τῶν πέλας κακά.

Πλησιόχωρος, Finitimus, Vicinus, Cujus fines contigui sunt finibus alterius. *Sic eosdem* τοὺς πλησιοχώρους *dicit et* τοὺς προσεχέας, III. 89. *a. Similiter* IV. 30. *f. et* IV. 33. *f. ubi non necesse erat accusativum* τοὺς πλησιοχώρους *cum dativo permutare. Vide supra ad voc.* Ἐπισκήπτειν *num.* 2. *notata. Adde* IV. 102. *a. et* 118. *f.* VI. 108. *a. m.*

Πλήσσειν, Percutere, Ferire, Vulnerare. οὔτε πληγέντα (Cominus percussum) οὐδὲν τοῦ σώματος οὔτε βληθέντα, VI. 117. *m.* ἐπλήγησαν, Cladem acceperunt, V. 120. *extr. N. Sic*, μεγάλως πληγέντες, VIII. 130. *m.* σὲ συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, I. 41. *a. Metaph.* πληγέντες δώροις, Donis perculsi, labefactati, victi, VIII. 5. *f. N. Medium*: ἐπλήξατο τὴν κεφαλήν, III. 14. *m. quod aliàs* τύπτεσθαι *et* κόπτεσθαι.

Πλινθεύειν, Lateres fabricare. ἐπλίνθευον τὴν γῆν τὴν ἐκ τοῦ

ὀρύγματος ἐκφερομένην, I. 179. a.

Πλινθηδὸν συντιθέναι, Laterum in morem componere, II. 96. *a.*

Πλίνθος, ου, ἡ, Later. ἑλκύσαντες πλίνθους, ὤπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι, I. 179. *a.* πλίνθους εἴρυσαν, II. 136. *extr.* λίθοι, πλίνθοι, ξύλα, VIII. 71. *f.* *Collective, Singularis pro Plur. ponitur,* I. 179. *a. N. Conf.* Δόμος.

Πλοῖον, τὸ, Navigium *minus.* νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα, VI. 48. *extr. N.*

Πλόκαμος, ου, ὁ, Cincinnus. αἱ κόραι πρὸ γάμου πλόκαμον ἀποταμνόμεναι, IV. 34. *a.* VII. 1. *m. N.*

Πλόος, όου, ὁ, (*comm.* Πλοῦς) Navigatio. ἔστι ἐπὶ ἡμέρας τέσσερας πλόος, II. 29. *a.* τῆς (διώρυχος) μῆκός ἐστι πλόος ἡμέραι τέσσερες, II. 158. *a.* νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται, Et navigare poteritis, Et erit vobis navigatio secunda, *Vit. Hom.* 19. *f.*

Πλώειν, *frequenter usurpat Herodotus pro communi* πλέειν, Navigare. πλώειν ἰθέως ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον, VIII. 108. *a. m.* πλῶσαι ἐς Ἰταλίην, I. 24. *a.* ἔπλωσε, IV. 148. *m. f.* πλώσαντες, IV. 156. *f.* τὰς ἑωυτῶν νέας, ἄμεινον πλωούσας, VIII. 10. *a. ubi alii quidem* πλεούσας, *alii* πλωϊούσας. *Sed maxime in Compositis verbis frequentatur forma* πλώειν: *vide* Ἀναπλώειν, Ἐκπλώειν, Διεκπλώειν, Ἀποπλώειν, Περιπλώειν, *etc.*

Πλωτὸς, ἡ, ὸν, Navigabilis; *unde Compos.* πρόσπλωτος, *quod vide. Sed* πλωτὴ νῆσος, II. 156. *a. et m. quae et* πλέουσα, Natans, Mobilis insula, ibid. *a.*

Πνέειν, Spirare, Flare, *poëtice* πνείειν. ἔνθ' ἄνεμοι πνείουσι, I. 67. *m. in Orac.*

Πνεῦμα, τὸ, Spiritus, Flatus. πνεύματα ἀνέμων ἐμπίπτοντα (τῇ θαλάσσῃ), VII. 61, 1.

Πνίγειν, 1) *proprie,* Suffocare; *est vero etiam in re* coquinariâ *usitatum verbum, de modo quodam parandi cibos; scilicet* „Cum in proprio suc„co (*ut docuit Casaub. ad* „*Athenaei lib.* II. *p.* 65, 1. „*cap.* 72. *nostrae edit.*) co„quuntur carnes intra ollam „aut patinam conclusæ ita, „ut nullus exhalationibus pa„teat meatus: – – quod ge„nus paraturæ nostri etiam co„qui *suffocationem* vocant.“ — οἳ δ' ἂν καὶ κάρτα βούλωνται χρηστῇ τῇ βύβλῳ χρᾶσθαι, ἐν κλιβάνῳ διαφανέϊ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι, II. 92. *f. quo loco verba ista,* ἐν κλιβάνῳ πνίξαντες, *praeeuntibus viris doctis, Valla, Wesselingio et Larchero; interpretatus eram: in furno torrentes; satius fuerat dicere,* in clibano (*sive* in testo) suffocantes. *Nam sicut* πνίγειν *non significat* torrere; *sic* clibanus *hoc quidem loco, non* Furnus *intelligi debuit, certe non* Furnus major et immobilis, *quales sunt in quibus panes coquuntur, sed* minor atque portatilis, *adeoque* Testum, Lebes, Olla, Sartago, *aut adfine quoddam* Vasis coqui-

genus. Vocabulum κλίβανος
mquam Lebetem signi-
adnotavit Hesychius: et
ιe etiam interdum inla-
ιisse τὸν κλίβανον simul cum
'ui in illo coctus est, in-
tur ex versiculis illis ab
aeo (lib. III. p. 101. a.)
, ἐν λοπάσιν μ' εὐφραίνεο
καλὰ πρόσωπα ἐκβολά-
έλφαξ ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὄ-
)e verbi πνίγειν in re cu-
l usu ejusdem Athenaei
onia citavi in Adnot. ad
loti locum, in quo ver-
', II. 92. f. sed ibi cor-
'um sphalma est, et pro
165. f. ponendum IX.
f.

, Delicatus homo. Λυδὲ
ί, I. 55. f. N. in Orac.

ὴρ, ῆρος, ὁ, Pelvis pe-
maxime lavandis inser-
sed in quam etiam ἐνε-
:t ἐνουρέειν consueverant,
2. toto cap.

, ἡ, όν, Cujas, Quâ e
ίρετο ποδαπὸς εἴη ὁ στρατός,
218. m. f. Sic et olim,
ς εἴη, V. 13. a. ubi nunc
ή.

ῶνος, ὁ, Pedunculus,
ιis; Lacinia. 1) In Utri-
ιo repletis, Lacinia pen-
e quâ liquor emittitur.
κῶν ποδεῶνας λύειν ἀπαμ-
, II. 121, 4. a. N. 2)
: Regione agitur, ποδεὼν
' Extrema pars regionis
gustam veluti laciniam
'ens. τῆς Δωρίδος χώρης
στεινὸς ταύτῃ κατατείνει,
31. m. N.

, ὁ, ἡ, Tunica aut to-

ga Ad pedes usque descendens, Talaris. χρέωνται κιθῶνι ποδηνεκέϊ λινέῳ, I. 195. a.

Ποθέειν, Desiderare, Desiderio tangi. ἢν δὲ μὴ ποθῇ μιν, III. 36. m. et Aor. pr. ἐπόθησε τὸν Κροῖσον, ibid. Sed ἐπόθεσαν (per ε) dant libri omnes, IX. 22. f. N.

Πόθος, ου, ὁ, Desiderium. ἔλαβε (αὐτοὺς) πόθος τῆς πόλιος, I. 165. f. ὥστε ἀποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας, III. 67. m.

Ποῖ, Proprie, Quo, Quem in locum. ποῖ γῆς οἰκημένοι olim V. 73. m. quod nescio an teneri potuerit: equidem cum Schaef. πῇ posui, praeeunte fere ms. Arch.

Ποιέειν, 1) Facere, pervulgatâ verbi notione. ποιέειν ἢ παθέειν προκέεται ἀγών, VII. 11. m. Inde Imperfectum frequentativum, ταῦτα ποιέεσκε πολλάκις, IV. 78. extr. ποιέεσκον μὲν οὐδὲν κακόν, I. 36. a. ubi subintelligitur alter Accusativus αὐτὸν, nempe τὸν σῦν, Nihil mali fecerunt ei. Nam sic ποιεῖν cum dupl. Accus. construitur: ἐγὼ ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ, I. 115. m. ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κῦρος Πέρσας πεποιήκοι, III. 75. a. m. τὠυτὸ τοῦτο καὶ Εὐβοέας ἐποίησε. ἐποίεε δὲ ταῦτα τούτους, VII. 156. f. ἀργύριον τὠυτὸ τοῦτο ἐποίεε, Idem ipsum argento fecit ille, nempe Perpurgavit argentum et ex illo monetam fecit, IV. 166. m. f. ubi duplicem Accusativum etiam ita accipi possis, quasi latine dicas Argen-

tum ille fecit monetam, *id est*, Fecit ut argentum esset moneta. *Nempe simillima ratio est constructio Passivi* Ποιεῖσθαι *cum duplici Nominativo*: τῶν τὰ κέρεα τοῖσι φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται, Quorum cornua fiunt brachia citharárum, *id est*, Quorum e cornibus conficiuntur illa, IV. 192. *a.* *Porro, sicut pro eo quod plerumque usurpatur* ἱρὰ ἔρδειν, Sacra facere, *reperitur etiam* ποιεῖν ἱρὰ, *veluti* ποιήσαντες καὶ ἐνθαῦτα ἱρὰ, IX. 19. *m. sic in Passivo* τὰ ποιεύμενα τῷ θεῷ, II. 49. *m. f. sunt* Sacra quæ fiunt huic deo, Sacri ritus qui in honorem ejus peraguntur. νεοχμόν τι ποιέειν, *vide in* Νεοχμός. ἢν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ, Nisi haec ille prorsus perfecisset, effecta dedisset, I. 117. *f.* ποιέειν χρεόν ἐστι ὑμέας, - -, ὅκως ἔσται ἡ Ἰωνίη ἐλευθέρη, Faciendum est vobis (Operam dare necesse vobis est) ut *etc.* V. 109. *m.* ποίεε ὅκως, - - -, ὥς μοι καταστήσῃς *etc.* Fac ut, - - -, ut (inquam) mihi *etc.* I. 209. *extr. N.*

2) *Sicut latine dicimus* Fac (*pro* Finge *vel* Pone) hoc ita esse, *simili quadam ratione verbum* Ποιέειν *usurpat Noster.* καὶ δή σφεας ποιέω (Pono, Sumo; *gallice diceres*, je suppose) ἴσους ἐκείνοισι εἶναι, VII. 186. *m.* ποιήσας, ἔτι πλέον ἢν αὐτέων ἢ ἔλασσον, ἀνὰ ὀγδοήκοντα ἄνδρας ἐνεῖναι, VII. 184. *m. N.*

3) ποιεῖν, *de Poëtis usurpatum*, *significat* Versus facere, Carmen componere, Canere, Carmine describere. οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἕλλησι, II. 53. *a. N.* ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλῆα φήσας εἶναι, III. 38. *extr.* ἐποίησε Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου, II. 116. *a.* ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων ἔφησε *etc.* IV. 16. *m.*

4) δεινὰ ποιέειν, Ægre, Ægerrime ferre, II. 121, 5. *a.* πολλῷ δεινότερα ἐποίεε, Multo gravius tulit, VII. 1. *a.* *Ista notione frequentius quidem Medium verbum* Ποιεῖσθαι *usurpatur, sed ne apud alios quidem auctores desunt exempla Activi eâdem notione adhibiti; vide Notata ad* III. 155. *a.*

Medium Ποιεῖσθαι, Ποιήσασθαι, *subinde etiam Praet. pass.* Πεποιῆσθαι, *usurpatur*

1) *de eo quod quis* Sibi *aut* Suum in usum fecit. *Sic* συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι ποιέεσθαι, VI. 42. *a.* ληΐην ποιεύμενος, Prædam faciens, *nempe* sibi, I. 161. *ubi* τῷ στρατῷ, *quod adjicitur, non accipi debebat pro dativo Personae cui dux copiarum fecisset praedam; sed (ut commode Portus monuit) locus sic erat vertendus*, Cum suis copiis prædam faciens; *licet facile credi posset magnam praedae partem militibus fuisse permissam. Sic* ὑπ' ἑωυτῷ (*et* ὑπ' ἑωυτοῦ) ποιέεσθαι *significat* Sibi subjicere, Suam in potestatem redigere, I. 201. *a. cum Var. Lect.* V.

103. *m.* *f.* VII. 157. *m.* καταστροφὴν εὐπετέως αὐτέων, ἐποιήσαντο, V. 27. *extr.* ἑωυτοῦ ποιέεται τὸ Κύρου ἔργον, Suum facit Cyri factum, I. 109. *a.* *m.* Σαμίους ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο, IX. 106. *f.* ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, II. 36. *m.* τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ κριθέων τὴν ζόην, *paulo ante* ibid. τῆς στρατιῆς (τῶν νεῶν) ἀριθμὸν ποιέεσθαι, VII. 59. *extr.* VIII. 7. *extr.* ὅρμον ποιέεσθαι, Stationem sibi capere, VII. 193. *extr.* τὸν Δία ἑωυτοῦ μιν ποιήσασθαι θυγατέρα, Adoptasse illam, IV. 180. *f.* *N.*

2) ποιέεσθαι *usurpatur de Actione Intransitivâ quae intra eum qui agit, neque extra illum per se movet quidquam. Quo pertinent formulae hujusmodi:* ὀργὴν ποιέεσθαι, Concipere iram, III. 25. *a.* *m.* *N.* οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίην, VII. 105. *a.* *Sic* πένθος ποιέεσθαι *potest significare* Luctu adfici, Lugere; *sed* II. 1. *a.* *rectius intelligetur* Luctum externo adparatu demonstrare; *coll.* VI. 21. *m.* *Rursus vero* θῶυμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου, I. 68. *a.* *idem quod* θωυμάζων ibid. λήθην ποιεύμενος (*i. q.* ἐπιλανθανόμενος, ἐπιλελησμένος) τά μιν ἐόργεε, I. 127. *m.* βουλὴν ποιέεσθαι, *i. q.* βουλεύεσθαι, Secum deliberare, Consilium inire, VI. 101. *a.* VIII. 40. *m.* ὁδὸν *vel* ὁδοιπορίην ποιέεσθαι, Conficere viam, VII. 110. *a.* 112. *a.* 121. *m.* II. 29. *m.* πλόον ποιέεσθαι, VI. 95. *m.* *f.* ὡς μετὰ ταῦτα κοῖτον ἐποιέετο, VII. 17. *a.* *N.* πρόσχημα ποιεύμενος, Speciem sibi sumens, Prætextu utens, VII. 157. *a.* *m.* *Sic* σκῆψιν ποιεύμενος, V. 30. *m.* *Tum*, πᾶσαν σπουδὴν ποιεύμενος, *paulo post* ibid. ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο (*i. e.* ἀνέβαλλον) τὴν ἀποχώρησιν, VIII. 21. *f.*

3) *de Actione Reciprocâ; de eo quod Mutuo peragitur inter duo vel plures.* *Sic* δι' ἀγγέλων ποιεύμενος, Per nuncios agens cum illis, VI. 4. *a.* *N.* διὰ χρηστηρίων ποιεύμενος, VIII. 134. *f.* τὸν ἀγῶνα ποιέεσθαι, VIII. 3. *f.* 26. *extr.* ἀπόπειραν αὐτέων ποιήσασθαι, VIII. 9. *f.*

4) *Interdum quidem paulo minus in promtu ratio est, cur Medium* ποιέεσθαι *potius, quam Activum* ποιέειν, *sit adhibitum. Sic, ubi aliquis dicitur* φίλα ποιέεσθαι τῇσι πόλισι, Gratum facere civitatibus, V. 37. *extr.* *Sic*, προσβολὰς ποιέεσθαι, IV. 128. *extr.* στρατιὴν ἐποιέετο Harpagus, I. 171. *a.* *non* suo nomine (*ut Cambyses* II. 1. *b.*) *sed alterius nomine, nempe Cyri.* τοῦπερ μνήμην ἐποιεύμην *ait Noster* (*non* ἐποίεον) IV. 16. *ubi non, ut* λήθην ποιέεσθαι *significat* Oblivisci, *sic* μνήμην ποιέεσθαι Recordari *significat sed* Facere mentionem, *quemadmodum et* λόγον ποιέεσθαι τινὸς, VII. 113. *m.* *quod alibi quidem frequentius* Rationem alicujus habere *significat.* ἀπόρρητα ποιησάμενοι ταῦτα, IX. 94. *a.* *coll.* IX. 45. *a.* *N.*

ἐν θυσίῃ τις δημοτελῆ ποιέεται, VI. 57. a. (Ipse ποιέει, Activo verbo, supra vidimus.)

5) Quemadmodum latine dicimus, Magni aut parvi Facere, pro Aestimare; sic in graeco sermone verbum Ποιέεσθαι cum variis aliquot variis adjunctis usurpatur, et non solum Opinionem nostram de re aut persona quadam conceptam, sed et consentaneam eidem opinioni Affectionem animi et Agendi rationem significat: estque iste usus hujus verbi, apud nostrum quidem Scriptorem, latissime patens. De multis pauca adponam exempla: μέγα (scil. πρῆγμα) ποιεύμενος ταῦτα, III. 42. m. μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος, IX. 111. m. f. μέγα πεποιημένοι (i. q. ποιησάμενοι) περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα, VIII. 3. a. ὡς ἤκουσε ταῦτα -- μεγάλα ποιησάμενος, I. 119. a. ταῦτα ἀκούσαντας λέγεται πρῆγμα (nempe μέγα πρῆγμα) ποιήσασθαι, VII. 150. f. τοῦτο ἤκουσαν μὲν πρῆγμα μέντοι οὐδὲν ἐποιήσαντο, VI. 63. m. f. οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι, II. 86. a. τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, V. 63. m. δεινὸν χρῆμα (et nude, δεινὸν) ποιεῖσθαι, vide in Δεινός, num. 4. et conf. Activum Ποιέω num. 4. Alia vide infra, in Συμφορή. περὶ πολλοῦ, περὶ πλείστου ποιέεσθαι, I. 73. m. VI. 104. a. VII. 181. m. VIII. 40. f. λόγον ποιεῖσθαι τινός, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεῖσθαι, et similia, vide in voc. Λόγος, num. II. 1. διαβεβλημένος αὐτοῖς ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην,

Non leviter tuli, I. [...] III. 154. m. f. N. [...] ἐποιεῦντο, Non eodem [...] habuerunt, VII. 138. [...] -- ἐν ἀδείῃ οὐ [...] λόγον, Non tutum a[...] tibus, IX. 42. m. [...] νόμῳ ποιεῦνται ἱδρύεσθαι [...] a. potest intelligi, No[...] re habent templa [...] sed rectius (puto) [...] pretantur, Nefas exist[...]

6) Denique ille [...] verbi Medii ποιέεσθαι significat Faciendum [...] apud Nostrum, [...] occurrit. Sic certe [...] hoc verbum II. 135. [...] famosa mulier Rhodo[...] moratur ποιησαμένη [...] multos ferreos obelos [...] Delphos dono misit.

Ποίη, ης, ἡ, Herba. [...] IV. 53. m. ἐπιχολωτάτ[...] ων ποιέων, IV. 58. a. [...] ἢν τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀνα[...] κατήσθιον, VIII. 115. [...]

Ποίημα, τό, Opus. ποίη[...] σαμένη τοῦτο, Quae o[...] (nempe, ὀβελοὺς βουπόρ[...] ους) faciendum curavit, [...] m. ποιήματα χρύσεα, I[...] χάλκεα καὶ σιδήρεα, VI[...]

Ποίησις, ιος, ἡ, 1) Confe[...] ἐκ τῆς ποιήσιος τοῦ μυ[...] 22. m. 2) Carminum [...] sitio, Ars poëtica. [...] ἐν ποιήσι (sive ποιέει [...] scripsit auctor) γενόμενο[...] in poësi (in condend[...] minibus) versati, [...] fuerunt, II. 82. m.

Ποιηφαγέω, Herbis (nem[...] ribus quae sponte edit[...]

eorumque radicibus) vesci. ποιηφαγέοντες διέζων, III. 25. *f.* III. 100.

Ποικίλος, η, ον, 1) Variegatus, Versicolor. κιθῶνας χειριδωτοὺς ποικίλους, VII. 61. *a.* 2) Perplexus, Ambiguus. *Hinc Neutrum adverbialiter positum*, ἡ πρόμαντις, χρέουσα κατάπερ ἐν Δελφοῖσι καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον, VII. 111. *extr.*

Ποίμνη, ης, ἡ, *et* τὸ **Ποίμνιον**, Grex. τά τε αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια, I. 126. *a. ubi* ποίμνας *sigillatim dicit* Ovium greges. διδοῖ τὰ παιδία τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια, Tradidit infantes pastori ad greges qui illos aleret, *i. e.* qui illos apud greges aleret, II. 2. *a. m.* καὶ ὑμῖν γυναῖκές τε καὶ ποίμνια (*alii* ποῖμναι) τίκτοιεν, III. 65. *f.*

Ποινὴ, ῆς, ἡ, Poena, Ultio, Satisfactio. ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ τῶν κηρύκων ἀπολομένων, VII. 134. *f.* ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι, Poenam capere, (Culpæ pretium accipere) pro cæde Æsopi, II. 134. *f.*

Πολεμαρχέειν, *vide voc seq.*

Πολέμαρχος, ὁ, Polemarchus; *apud Athenienses.* ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι, VI. 109. *a. N. ubi etiam*, ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχέειν. *Apud Lacedaemonios:* ἐστρατήγεε Εὐαίνετος, ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, VII. 173. *m. N.*

Πολεμέειν τινι, Bellum facere, *et* Πόλεμος, *non modo universum* Bellum, *sed et unum* Praelium, *passim apud Nostrum*, *ut apud alios scriptores. Singulos locos enotare neglexi.*

Πολέμιος, ὁ, 1) *Substant.* Hostis. *Sic accipiunt etiam* I. 78. *f.* λέγοντες, ἵππον πολέμιόν τε (εἶναι) καὶ ἐπήλυδα: *ubi quidem rectius fortasse Adjective intelligas*, Bellicum (Ad bellum pertinens) animal esse equum. Equus *enim*, *Lydorum judicio*, *qui equitatu ipsi* (*ut docet Noster* I. 79. *extr.*) *maxime valebant*, bellicum *quidem*, *nec vero ita facile* hostem *potuit significare.*

2) *Ad Adjectivum* πολέμιος, Bellicus, *pertinet Pluralis*, τὰ πολέμια, *scil.* πρήγματα, Res bellicæ. τὰ πολέμια ἄλκιμος, III. 4. *a. N. ubi nonnulli quidem* τὰ πολεμικὰ *praeferunt*, *nempe ex scholio.* τῶν περιοικεόντων τὰ πολέμια ἀμείνους, V. 78. *a.* τὰ πολέμια κάρτα δόκιμος, V. 111. *a. ubi miratus sum Schaefero placuisse* πολεμήϊα, *quod in uno cod. Vind. erat repertum.*

3) *Alibi quidem Adjectivum* πολέμιος *significat etiam* Contrarius, Adversarius. δύο τὰ μέγιστα, ἐόντα τοι πολεμιώτατα, VII. 47. *extr. et* 48. *a.*

Πολεμιστήριος, Bellicus, Belli usui destinatus. ἵπποι πάρεξ τῶν πολεμιστηρίων, I. 192. *m. N. ubi* πολεμιστέων, *a Sing.* ὁ Πολεμιστὴς, *ex Aldina revocavit Wess.* (*vide Var. Lect.*) πολεμιστήρια ἅρματα, V. 113. *a.*

Πολεμιστὴς, ὁ, *vide voc. praec.*

[**Πολεμοῦν**, *vide* Ἐκπολεμοῦν.]

Πολιὰς, άδος, ἡ, Urbis tutatrix

ἡ Ἀθηναίη Πολιὰς, V. 82. f. N. Conf. Πολιοῦχος.

Πολίζω, Condere urbem. Non nisi in Praet. Pass. occurrit hoc verbum, apud Herodotum certe, ita quidem πόλις πεπόλισται fere nihil aliud significat, nisi Sita urbs, Situm oppidum est. ἐν ᾧ ποταμῷ Σοῦσα πόλις πεπόλισται, V. 52. extr. πόλις ἐν αὐτοῖσι πεπόλισται ξυλίνη, IV. 108. a. ἐν τῷ (αἰγιαλῷ) Σαλὴ πεπόλισται πόλις, VII. 59. f. Sic et VII. 108. m. VII. 199. a. Etiam de Regionis situ usurpatur; nisi intelligamus, confusio de Paeonia tamquam de notabili urbe locutos illos homines esse qui Dario dixerunt, ὡς εἴη ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη, V. 13. m.

Πολιήτης, εω, ὁ, (jon. pro comm. πολίτης) Civis, Popularis. πολιήτης πολιήτῃ εὖ πρήσσοντι φθονέει, VII. 237. m. τίς τοῖσι πολιήτῃσι δόξω εἶναι, I. 37. f. IX. 33. f. σέο ἐόντος πολιήτεω, cum tu sis noster popularis, I. 120. f. ἐόντι ὁπῶν κατὰ τοὺς πολιήτας, II. 129. m. σεωυτοῦ πολιήτας, III. 36. a. 80. m. οἱ πολιῆται, II. 160. m. τῶν πολιητέων, II. 167. m. III. 150. a. VII. 155. m. et cet. In πολιτέων tamen, absque η, consentiunt veteres libri, quod sciam omnes I. 96. f. pro quo formam Nostro usitatam πολιητέων posuerunt Schaef. et Borh. quos et ego sequi debueram.

Πολιορκέειν, Obsidere. Pro πολιορκεομένης I. 26. a. codd. nonnulli (nescio an etiam πολιορκέων) praeferunt πολιορκεομένοι jonice πολιορκεομένοι jonica, ... ea notione pro πολιορκ... ponitur, V. 34. a. ... κατειλημένους, IX. 117. ... πολιορκέεσθαι maluerant; sed ... tant libri. ἐπολιόρκεε τὸ ... τον, I. 17. a. non ... Obsidione intelligitur ... ibid. (sub finem cap ... δρη dicitur, sed de I... tione et vastatione agro...

Πολιορκίη, ἡ, Obsidio. V... et alibi. Conf. Πολλὰς,

Πολιοῦχος, ὁ, ἡ, Urbem ... Urbis praeses. Ἀθηναίη ... χος, apud Chios, I. ... ut Ἀθ. Πολιὰς apud A... seq.

Πόλις, ἡ, Urbs, Oppidu... vitas. τῆς πόλιος, τῇ ... πόλιες et αἱ πόλις, τῶν ... ταῖσι πόλισι, τὰς πόλια... πόλις.

Πόλισμα, τὸ, (a verbo ... idem fere quod ἡ πόλις ... gallice dicas un Établis... I. 57. m. 98. a. m. VI... πόλισμα ὀνομαστότατον κ... ρότατον Βαβυλὼν, I. 17... b. ubi promiscue ... πόλις, et ἄστυ.

Πολιτηΐη, ἡ, (comm. ... Jus civitatis, IX. 34.

Πολιτικὸν, τὸ, i. q. οἱ π... Cives, Populares: abst... quod ajunt, pro concre... 103. a.

Πολίχνη, ἡ, (comm. ... Oppidulum interpretan... Πολίχνη ἡ Χίων, VI. 2... videtur esse Proprium nomen. Vid. Not.

Πολλάκι, Saepe, II. 2. *f. ubi quidem codd. nonnulli* πολλάκις *praeferunt, quemadmodum et alibi passim.*

Πολλαπλήσιος, (*jon. pro comm.* πολλαπλάσιος) Multis partibus major, *aut* copiosior. Φάς ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδώσειν, III. 135. *f.* πολλαπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἤπερ τοῦ χειμῶνος, IV. 50. *f.* δοθῆναί οἱ πολλαπλήσια ἢ Καλλίᾳ, V. 45. *f. N.* στράτευμα πολλαπλήσιον τοῦ ἡμετέρου, VII. 48. *m. Foem.* πολλαπλησίη, VIII. 140, 1. *f.* 143. *a.*

Πολλαχῆ, Multis locis, Multis occasionibus, Sæpe, *ut idem fere ac* πολλάκι *vel* πολλάκις *sonet.* πολλαχῆ ἀνίσχον ἐμεωυτόν, *interprete Valla*, Frequenter me continui, I. 42. *ubi Wess. cum aliis* ἂν ἴσχον *legens*, Multis me modis continuissem *interpretatur: vide ibi notata. Mihi haud satis liquet.* τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῆ, καὶ δὴ καὶ *etc.* Cum sæpe aliàs, *aut* Cum aliis multis modis, tum *etc.* VI. 21. *m.*

Πολλαχοῦ, Frequenter, Crebro, Multis nominibus, VI. 122. *a.*

Πολλός, ή, όν, (*jon. pro comm.* πολύς) Multus, Frequens, Magnus. 1) *Perraro, nonnullibi tamen, communis forma apud Nostrum occurrit, certe in Accusat. ut* πολὺν χρόνον, III. 57. *f.* (*pro quo est* πολλὸν χρ. IV. 1. *extr.* V. 28. *a.*) *et* κόλπον πολὺν, VI. 125. *m.* (*vide de utroque loco notata in Var. Lect.*) *et in Acc. Plur.* πολίας ἀνθρώπους, II. 107. *a. ubi alii quidem codd.* πολλοὺς *exhibent. Nominativum plur.* πολέες *etiam ex Herodoto citavit Gregor. in dialect. jon.* §. 16. *sed in Musis verba, quae ab illo citantur, non memini legere. In Neutro,* πολύ, *cum alibi, tum* II. 106. *extr. ubi* πολὺ τῆς ἀληθείης ἀπολελειμμένοι. *Sic* πολύ τι *ms. F.* III. 38. *a. ubi alii (quod sciam) omnes* πουλύ τι *praeferunt, formam alioqui non usitatam Nostro, nisi in uno composito nomine,* πουλυπλάνητον ἔθνος, I. 56. *m. si genuina ibi ista scriptura: in reliquis quidem compositis apud eumdem Nostrum communis forma* πολὺς *constanter servatur, ut* πολυάργυρος, πολύγονος *et cet. Haec de Formâ vocabuli; superest ut de Usu ejusdem variis in dictionibus nonnihil subjiciamus.*

2) πλῆθος πολλὸν, Ingens, Vasta multitudo, I. 141. *a.* χῶρος πολλὸς, Ampla, Vasta regio, IV. 39. *m. Sic* λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, Lacus magnus et amplus, IV. 109. *m. f. Tum* ibid. ἐν τῇ ἴδῃ τῇ πλείστῃ, In densissimâ sylvâ *interpretatus sum; poteram* in frequentissimâ *ponere.* μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο, Magnus et amplus (*sive* late potens) factus es, VII. 14. *b.* ἔθνος πολλὸς *est* Frequens, *i. e.* Copiosus, Numerosus populus, IV. 22. *a. Sic et* πλεῖστοι, IV. 20. *a. intelliguntur* Numerosissimi.

3) παρ' ἡμέας περὶ σέο λόγος ἀπῖκται πολλός, I. 30. *m.* εὐ-

νησαι αὐτοῦ ἐν πολλὸν πρὸ τῷ βωμῷ, III. 137. f. πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, Frequenter repetebatur hoc verbum, II. 2. f. ὡς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Ut vulgo narrant Græci, I. 75. m.

4) ἐν πολλὸς (Frequens, i. e. Multum et frequenter) ὑπὸ πρωτὸς ἀνδρὸς αἰνεόμενος, I. 98. a. πολλὸς ἐνέκειτο λέγων τοιάδε, VII. 158. a. N. ubi πολλὸς (ut monuit Wess.) Adfectum et vehementiam exprimit. Similiter, πολλὸς ἦν λισσόμενος, IX. 91. a. ὁ πολλὸς ἦν ἐν τοῖσι λόγοισι, οἷα κάρτα δεόμενος, Multa magno cum adfectu verba fecit, VIII. 59. a. quod pleniōribus verbis ait, ἔλεγον πολλὰ, οἷα κάρτα δεόμενοι, III. 46. a.

5) *Neutrum* πολλὸν *absolute ponitur variis modis.* τὸ πολλὸν ἡγέαται ἰσχυρὸν εἶναι, In multitudine existimant inesse robur, I. 136. *a. Plural.* τὰ πολλὰ πάντα, *adverbialiter*, Frequentissime et maximopere. Ἀργεῖοι καὶ Ἄργος (in Homericis carminibus) τὰ πολλὰ πάντα ὑμνέαται, V. 67. *a. ubi commode reddere possis*, Fere non nisi Argivi et Argos laudantur; *quemadmodum* ἔθνεα, τὰ πολλὰ πάντα (Pleráque ex parte, Fere non nisi) ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζώοντα, I. 203. *m.* *Ægyptii*, τὰ πολλὰ πάντα, Plerisque omnibus in rebus, *contrarios aliis hominibus mores habent*, II. 35. *a.* (*Sed* πρεόντων δὲ τῶν πάντων πολλῶν, V. 120. *extr. non significat id quod imprudens equidem in latinâ versione posui*, Ceci-

dere plerique omnes, Ceciderunt ex omnib… pe, ex omnibus soci… ti, *aut*, *ut Valck.* … *tus est*, in universum… *Rursus Singularis* πολλ… *que articulo*, *passim* … *tur ad Tempus*: *ut*, πολλὸν τοῦτο ἐγίνετο, … diu factitarent, IV. … *Sic* κατέχων πολλὸν … λογς, Diu detinens … Multam moram injici… teris, VI. 129. a. … *Spatium refertur*, *ut* … viæ, Longum iter … ἐκ τῆς Κολχίδος ἐς … βῆναι ἐς τὴν Μηδικὴν, … m. τὸ ἔθνος τοῦτο … πρὸς νῶ χώρην τῆς Σκυ… ἐπὶ πολλὸν, II. 32. a. m. *de ductâ metaphorâ*: … πολλὸν (longo intervall… διώκοντας, VI. 82. *ext…* *de* persecutione coram j… *de* intentatâ lite capital… *tur. Similiter dictum est* πολλὸν ἐπεκράτεεν, VI. … *Eodem pertinet*, *quod* … *passim ita adhibetur*, … *tinum* Multum, *quum* … tum interesse *dicimus*. … πολλὸν εἶναι αἴτιον τὸ … I. 126. *m.* οἱ Μάγοι κεχω… πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπ… 140. *m.* 172. *m.*

6) *Denique*, *ut in com… sermone græco Comparat… ac subinde etiam Superla…* πολὺ *adjicitur*, *idem ac…* λῷ *valens*, Multo, longe, … λὸν *apud Nostrum*. πολλὸν … σων, I. 77. *a.* πολλὸν ἀλκιμ… τῶν προγόνων, I. 103. *a.* ἀχ…

ναυτώτεραι πολλὸν φέρειν, III. 102. extr. ubi πολλῷ οὐκ uni aut duobus codicibus ex scholio adhaesit. Sed πολλῷ ἀγεννέστερος tenent omnes, I. 134. a. quod respondet praecedenti ibidem ὑποδεέστερος ὀλίγῳ. Rursus vero, Αἰγύπτον πολλὸν δουλοτέρην ποιήσας, VII. 7. m. ex plerorumque librorum consensu; et πολλὸν κρέσσων, VIII. 136. f. πολλόν τι μάλιστα πάντων, Longe maxime omnium, I. 56. a. sed πολλῷ πλείστους, Longe plurimos, V. 92, 5. extr. νέας πολλῷ πλείστας, VIII. 42. extr. Subinde vero etiam, pro πολλὸν, communem formam πολὺ tenet; ut, νηῶν πολὺ πλεόνων, VII. 160. m.

7) Comparativus, Πλέων, gen. πλέονος et contr. πλεῦνος. Neutr. πλέον, contracte πλεῦν: semel (quod adnotaverim) πλεῖον tenent libri omnes I. 192. m. Masculini et foeminini generis exempla de multis pauca hic subjiciam. Genit. sing. πλεῦνος, I. 97. a. 202. m. et Foemin. πολλῷ πλεῦνος εὐτυχίης, III. 40. a. Masculini aliud e Nostro exemplum citat Suidas (voc. Πλεῦνος) hujusmodi, ὡς δὲ τοῦ πλεῦνος ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσσοντο: quae verba ubinam in Musis legantur, mihi nunc non succurrit. Accus. sing. οὐ πλεῦνα χρόνον, IX. 111. f. sed et τὸν στρατὸν τὸν πλέω, VI. 28. extr. et τὴν πλέω στρατιήν, VI. 81. a. Nominat. plur. πλεῦνες, Plures, I. 82. m. II. 63. a. Sed οἱ πλεῦνες, Major pars, Plerique, II. 120. a. αἱ πλεῦνες, I. 199. a. Genit. plur. νεῶν (vel νηῶν) πολὺ πλεόνων, VII. 160. m. IX. 38. a. Dativ. plur. pro πλέοσι apud Nostrum (locum jam indicare non valeo) mss. Arch. et Vind. πλεόνεσι praeferunt. Accus. plur. πολλῷ πλεῦνας, Multo plures, I. 211. f. τοὺς πλεῦνας, Majorem partem, I. 106. m. Sic τὰς πλεῦνας τῶν γυναικῶν, I. 1. f. ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας, Cum pluribus communicare, III. 72. f. Sic, περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας, i. q. ἐς τὸ πλῆθος, ἐς τὸν δῆμον, VII. 149. m.

8) Neutrum Comparativi, Πλεῦν, ut, καὶ πλεῦν ἔτι τούτου καὶ ἔλασσον, II. 19. a. ἐγὼ αὐτῆς (τῆς συμφορῆς) τὸ πλεῦν (Majori ex parte, Maxime) μέτοχός εἰμι, III. 52. m. προιδότος πλεῦν τι, IX. 41. f. Semel Πλεῖον, I. 192. m. ex librariorum fortasse arbitratu. Plerumque Πλέον partim adjective positum, partim adverbialiter. πολλῷ πλέον εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων, Multo plus habuerunt quam Lacedaemonii, i. e. Multo eis fuerunt Superiores, IX. 70. a. Similiter, πλέον αἰεί κοτε ὑμέων ἐφερόμεθα, Semper vobis fuimus Superiores, VIII. 29. a. εἴ τι ἐνορέω πλέον, Si quid amplius video, (nempe, Amplius quidem quam id quod in oculos incurrit,) I. 89. a. οὐδὲν ἔτι πλέον ἐγίνετο τουτέων, IX. 107. f. et 121. extr. quibus quidem ambobus in locis fortasse pro more suo Herodotus οὐδὲν ἐπὶ πλέον, eamdem in

sententiam, scripserunt, ut VII. 42. a. ubi vide Not. et locos ibi citatos; II. 171. a. (ubi εἰδότι μοι ἐπὶ πλεῖον περὶ τούτων) V. 61. extr. ubi junguntur ἐπὶ πλεῖον (sive unâ voce ἐπιπλεῖον) ἔτι, tum V. 125. b. ubi ἐπὶ πλεῖον ἢ πρότερον; denique IX. 41. a. ubi οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον ἐγένετο τουτέου, consentientibus libris omnibus. πλεῖον adverbialiter positum, Magis, cum alibi habes, tum in istâ dictione, πλεῖον μέντοι ἔφερε ἡ γνώμη etc. VIII. 100. a. conf. Γνώμη, num. 2.

g) *Superlativus* Πλεῖστος, *ut in communi sermone. Inde formula*, πλεῖστος εἶναι, *de quâ in voc.* Οὗτος. *Superlativus loco Comparativi positus:* πλεῖστα θωυμάσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρη, II. 35. *a. N. ubi per ellipsin post* πλεῖστα *intelligitur* καὶ πλέονα. *Denique notentur dictiones hujusmodi*, ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι, VII. 220. *a. et aliae eodem pertinentes, quas supra sub voc.* Γνώμη *num.* 2. *adposui.*

Πόλος, ου, ὁ, Polus, Horologium; *sive potius* Instrumentum definiendis anni partibus inserviens, II. 109. *f. N.*

Πολυάργυρος, ὁ, ἡ, Multum argenti possidens. Λυδοὶ πολυαργυρότατοι, V. 49. *m.*

Πολυαρκής, Ad multa sufficiens, Multis modis utilis et fructuosus. πολυαρκέστατος ποταμός, Uberrimus fluvius plurima et multiplicia commoda praestans, IV. 53. *a.*

Πολύγονον ζῶον, Foecundi[illegible] turbandum animal; [illegible] a.

Πολυήρατος, ὁ, ἡ, Valde[illegible] bilis. πολυηράτου - Αἰ[illegible] 159. *in Orac.*

Πολύκαρπος, ὁ, ἡ, multi[illegible] Multos fructus ferens; [illegible] *apud Nostrum quidem* [illegible] tos fructus capiens; [illegible] tus, praesertim terrae fr[illegible] Φρύγες πολυπροβατώτατοι [illegible] πολυκαρπότατοι, V. 49. *m.*

Πολυμηκάδες αἶγες, VIII. [illegible] *Orac.* Multum-mecantes[illegible]

Πολυπλάνητος *ms. F.* I. [illegible] *ubi vulgo* Πολύπλα[illegible] *infra.*

Πολυπραγμονεῖν, Res nova[illegible] ri, III. 15. *a.* Ad[illegible] *mula*, τί πολλὰ πρήσσεις [illegible] rebus alienis te immis[illegible] 33. *f.*

Πολυπρόβατος, Multos gre[illegible] lens, *vide in* Πολύκαρπος.

Πολύς, *vide* Πολλός.

Πολύτιτος, ὁ, ἡ, Valde h[illegible] tus, *et* Valde honor[illegible] *ut in Orac.* εὖτε σε τί[illegible] λύτιτον ἐόντα, V. 92, [illegible]

Πολυτροπίη, ἡ, Versutia, [illegible] tia. πολυτροπίῃ περιγενέσ[illegible] βασιλῆος, II. 121, 5. [illegible]

Πολυφάρμακος, ὁ, ἡ, Mu[illegible] neficia habens. πολυφ[illegible] Κίρκη, *Vit. Hom.* 32. *f. in* [illegible] *quod* Caminus *inscribit*[illegible]

Πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, *ali*[illegible] *sive*, Famosus, Celebe[illegible] *apud Nostrum in Orac.* Clamosus. ἐς πολύφημον [illegible] κάντας, V. 79. *a. N.* ibid. *interpretantur* ἁλίην [illegible] cionem populi.

Πολύφορτος, ὁ, ἡ, Multas habens sarcinas, Opulentus. οὐ πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων, *Vit. Hom.* 1. *m.*

Πολυφροσύνη, ἡ, Versutia. ἐπιπλῆχθαι ἐπὶ τῇ πολυφ. τε καὶ τόλμῃ τἀνθρώπου, V. 121, 6.

Πολυψήφις, ὁ, ἡ, *Gen.* πολυψήφιδος, *penult. longâ, ut* εὐκνήμις, ιδος *penult. productâ*, (*non, ut alii*, πολυψηφὶς, ῖδος: *conf. Eustath. Iliad* α. *p.* 20, 25. *ed. Bas.*) Calculis, Lapillis abundans. πολυψήφιδα παρ' Ἕρμον, *in Orac.* I. 55. *conf. Var. Lect. et Not.*

Πόμα, τὸ, Potus. πόμα εἶναι γάλα, III. 23. *a.*

Πομπὴ, ἡ, Missio, Missus. θείῃ πομπῇ χρεώμενος, Divinitus missus, Instinctu, Impulsu divino usus, I. 62. *f.* (*idem quod* ἐνθεάζων, *cap.* 63. *a.*) III. 77. *a. N.* IV. 152. *m.* περιπίπτειν σφι κέλητα θείῃ πομπῇ, VIII. 94. *a.*

Πομπὸς, οῦ, ὁ, Comes qui aliquem deducit. πομποὺς ἅμα (σύν σοι) πέμψω, I. 121. *m.* 122. *m.*

Πονέεσθαι, *Passiv.* Occupari. περὶ τὤγαλμα πεπονέαται (*i. q.* πεπόνηνται,) Circa simulacrum occupati sunt, II. 63. *a.*

Πόνος, ου, ὁ, Labor; *usurpatur de* Belli labore, *de* Gravi et periculoso conflictu. ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ (Marathoniâ pugnâ) ὁ πολέμαρχος διαφθείρεται, VI. 114. *a. N. ubi temere olim glossa* πολέμῳ *pro* πόνῳ *in contextum recepta erat. Pariter* ἐν τῷ πόνῳ τούτῳ, VIII. 89. *a. ubi de* Prælio navali ad Salaminem. *Sed et* VII. 190. *a. ubi de* Tempestate *agitur* quæ Persicam classem adflixit, ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ *ait*, In hac calamitate.

Ποντικὸν δένδρεον, Pontica arbor, Corylus, *avellanas ferens*, IV. 23. *m.*

Ποντοπόροι ναῦται, *Vit. Hom.* 19. *a.* Pontigradi nautæ.

Πόντος, ου, ὁ, Mare. *Sic de* Mari *Ægaeo.* τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ νήσοισι, II. 97. *a. Et unde* ἐς τὸν πόντον, IV. 99. *m. N. ubi intelligitur* Mare adluens Atticam illamque circumfluens; *sed eodem cap. paulo ante*, ἐς Πόντον *intelligitur* in Pontum Euxinum. *Rursus* IV. 177. *a. de ora quadam Libyae loquens*; ἀκτὴν προέχουσαν ἐς τὸν Πόντον *dicit*, πόντον mediterraneum mare *intelligens. Denique* IV. 8. *a.* insulam Erytheam prope Gades ἔξω τοῦ Πόντου sitam *memorans*, πόντον *videtur* Universum mare mediterraneum *dicere*; *quamquam* ibid. *paulo ante* οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες *haud dubie sunt* Ponti Euxini accolæ.

Πορεύεσθαι, *ut vulgo, sic apud Nostrum*, Abire, Discedere; Proficisci. πορευόμενοι παρὰ βασιλῆος, VI. 95. *a.* ἐψόμεθα εἰ πορεύεσθαι ἐπιχειρέοιεν, εἴ τε καὶ μὴ διανοεῦνται ἀπαλλάσσεσθαι, IX. 54. *f. et cet. Sic vulgo etiam accipiunt*, VIII. 107. *f.* νῆας διαφυλαξούσας τὰς σχεδίας πορευθῆναι βασιλεῖ, *ubi intelligunt* Naves custodituras regi pontes (ὥστε πορευθῆναι) qui-

bus transiret et in Asiam discederet. *Quia in interpretatione, quod ad sententiam spectat, nihil desideres; sed videndum tamen ne Passivo verbo πορευθῆναι alia quaedam vis insit. Mihi quidem oborta suspicio erat, Activum πορεύειν non solum, ut vulgo interpretantur,* Mittere *aut* Adducere *significare, verum etiam (fere ut στέλλειν)* Ad iter parare; *unde praescriptis verbis, vi Passivae vocis, haec inesset sententia:* Naves custodituras pontes ut essent regi ad transeundum parati; *vel*, observaturas, curaturas, ut pontes regi ad transeundum essent parati.

Πορθέειν, 1) Vastare, Diripere, Populari, Evertere. πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο, I. 84. *f.* τοὺς χώρους αὐτέων ἐπόρθεον, I. 58. *f.* τὰς πόλιας ἐπόρθησαν, IV. 148. *extr.* V. 116. *extr.* 2) Oppugnare. χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα ἐπόρθεε (τὰς πόλιας), I. 162. *extr. Sic et Diodor. Sicul. cum alibi, tum XV.* 4. τὴν πόλιν ἐπόρθουν κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλασσαν.

Πορθμεύεσθαι, Navibus trajicere, II. 97. *a.*

Πορθμεὺς, έος, ὁ, Portitor, Nauta qui homines trans fluvium aut trans mare pervehit, I. 24. *a. m.*

Πορθμήϊον, τὸ, (*i. q.* πορθμεῖον) Ponto; Navis portoria, transvehendis hominibus aut mercibus inserviens. ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέοντας, ἐν τῇ ἐλαύνει τε καὶ πορθμεύει, VII. 25. *m. N. ubi πορθμεῖον praefert ms. Arch. (tamquam a Sing. ὁ Πορθμεύς)* *quod non aspernabatur Wess. Inde* Πορθμήϊα τὰ Κιμμέρια, Loci nomen *ad Paludem Maeotidem*, IV. 12. *a. N. et* 45. *a. Apud Stephanum Byzantinum* Πόρθμια.

Πορθμὸς, ὁ, Fretum. κατέχειν μέχρι Μουνυχίης πάντα τὸν πορθμὸν τῇσι νηυσί, VIII. 76. *m.*

Πόρος, ου, ὁ, 1) Trajectus, *et per metonym.* Pons qui praebet transitum. *Sic* λύσαντες τὸν πόρον, IV. 136. *f. idem valet ac* τὴν γέφυραν *paulo ante* ibid. *Sic et* IV. 140. *f. Et* λύσοντας τὸν πόρον, VIII. 111, 3. *idem sonat ac* λύσοντας τὰς γεφύρας, VIII. 108. *a. m. Denique* VIII. 115. *a. ait* ἀπικνέεται ἐς τὸν πόρον τῆς διαβάσιος, Pervenit ad locum ubi (*sive*, ad pontem per quem) trajecerat fretum. 2) Via ac ratio *perveniendi ad id quo tendimus.* ὡς οὐκ ἐδύνατο πόρον οὐδένα τούτου ἀνευρεῖν, II. 2. *a.* ἐπεὶ οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἁλώσιος, III. 156. *m. f.*

[Πόῤῥω, *vide* Πρόσω.]

Πορσύνειν, Praebere, Parare, Curare, Administrare. περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν, IX. 7. *a. conf.* Πρεσβύτερος.

Πορφυρεὺς, έος, ὁ, Purpurarius. συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρέϊ, IV. 151. *m.*

Ποσειδέων, έωνος, ὁ, *qui vulgo* Ποσειδῶν, Neptunus, I. 50. *f. et cet. Vide Indic. Rer. et Pers.* Ποσειδάων, *in Vit. Hom.* 17. *f.*

Ποσιδήϊον, τὸ, Neptuni templum. κόλπον τὸν ἐπὶ τοῦ Ποσιδηΐου, Ad Neptuni templum. *Alibi,*

τοῦ Ποσειδέωνος ὁ νηὸς, VIII. 129. *f.*

Πόσις, ιος, ἡ, Compotatio. εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, I. 172. *m.*

Ποσσίκροτος, ὁ, ἡ, Pedibus pulsatus *saltando*, I. 66. *m. in Orac.*

Πότιμος, ὁ, ἡ, Potabilis. τὰ πότιμα ὕδατα, VIII. 22. *a.*

Πότνιαι, αἱ, Eumenides. τὸ τῶν Ποτνιέων ἱρὸν, IX. 97. *a.* πότνια Νίκη, Alma Victoria, VIII. 77. *f. in Bacidis oraculo.*

Ποτνιάνακτος, ὁ, ἡ, Dominatu venerandus. Σμύρνην ποτνιάνακτον, *Vit. Hom.* 14. *m.*

Ποτὸν, τὸ, Potio, Potus. σῖτα καὶ ποτά, V. 34. *a.*

Πουλύ τι, *pro* πολύ τι, III. 38. *a. et* Πουλυπλάνητον ἔθνος, I. 56. *a. vide supra in* Πολλὸς, *num.* 1. *Etiam pro* Πολιούχου, I. 160. *m. olim* Πουλιούχου *edebatur. vide Var. Lect.*

Πούς, ποδὸς, ὁ, Pes. ἐδίωκον ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, IX. 59. *f.* Ἀθηναῖοι ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθεον, VI. 116. *a.* ξύλινον πόδα, IX. 37. *f.* Pes mensura, quatuor continet palmas: τῶν ποδῶν τετραπαλαίστων ἐόντων, II. 149. *f.*

κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων, E vestigio me sequens cum exercitu, IX. 89. *m.*

ἐν ποσὶ, Ante pedes, In proximo. πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον, Obvium quemque, III. 79. *a.* αἱ χεῖρες τῶν κολοσσῶν (Manus ligneorum colossorum, *quae vetustate deciderant*) ἐν ποσὶ αὐτέων ἐοῦσαι, Ante pedes, (Ad pedes) illorum jacent, II. 131. *extr.* ἐκ ποδῶν, Procul. βουλόμενον ἐκ ποδῶν εἶναι, VI. 35. *f.* (*ubi alii quidem* ἐκποδὼν *unâ voce.*) ὡς ποδῶν εἶχον, VI. 116. *a. m.* IX. 59. *b.* τῇ κατὰ πόδας ἡμέρῃ, Proxime insequente die, *ex Herodoti libro* III. *citat H. Steph. in Thes. Gr. Ling. T. III.* 503. *h. et post illum alii: quorum verborum in Musis sedem subtilius indicare nunc quidem non possum.*

Πρέπει, Decet. *Construitur cum Infinitivo, sive expresso sive (ut saepe apud Nostrum) subintellecto. Sic,* τίσασθαι οὕτω ὡς κείνους πρέπει, *nempe* ὡς πρέπει τίσασθαι ἐκείνους, IV. 139. *f.* ἀπήλλαξαν οὕτω ὡς κείνους ἔπρεπε, VIII. 68, 1. *extr. ubi, sicut et in superiori exemplo, verbum* πρέπει *non Accusativum regit, sed subintellectum Infinitivum* ἀπαλλάξαι, *cui junctus est Accusativus,* κείνους: Ita accepti sunt uti æquum erat ut illi acciperentur. *Similiter, in illâ phrasi,* Τοιγάρ σφι Μαρδόνιος δίκας δώσει τοιαύτας οἵας ἐκείνοισι πρέπει, VIII. 114. *extr. idem verbum* πρέπει *non regit Dativum* ἐκείνοισι, *sed regitur hic dativus a subintellecto verbo* διδόναι, Talem illis poenam dabit, qualem æquum est dare talibus hominibus. *Conf.* Ἐμπρέπειν.

Πρεσβεύειν τινὸς, *i. q.* πρεσβύτερον εἶναί τινος, Natu majorem esse, VII. 2. *m. N.*

Πρεσβυγενείη, ἡ, Primogenitura, *quasi dicas* Prioritas nativita-

tis. κατὰ πρεσβυγενείην τετίμηται μᾶλλον, VI. 51. extr.

Πρεσβύτερος, Antiquior, Honore dignior. τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, V. 63. a. m. (Conf. Πορσύνειν.) De Antiquitate generis habes II. 2. extr. πρεσβυτέρους i. q. προτέρους ibid. a.

Πρῆγμα, τό, (jon. pro comm. πρᾶγμα), 1) Res, Negotium. σοὶ δὲ καὶ τούτοισι πρήγμασι τί ἐστί; Tibi et hisce rebus quid commune est? Ad te quid pertinent hæ res? V. 33. f. N. σφίσι τε καὶ Ἀθηναίοισι εἶναι μηδὲν πρῆγμα, Sibi nihil esse negotii cum Atheniensibus, V. 84. extr. Etiam de Personà vocabulo πρῆγμα utitur Noster. ἦν μέγιστον πρῆγμα Δημοκήδης παρὰ βασιλέϊ, III. 132. extr.

2) Nudum voc. πρῆγμα valet etiam idem ac μέγα πρῆγμα, Res magni momenti. ταῦτα ἀκούσαντας λέγεται πρῆγμα ποιήσασθαι, VII. 150. f. ταῦτα ἤκουον μέν, πρῆγμα μέντοι οὐδὲν ἐποιήσαντο, VI. 63. m. f.

3) πρῆγμα, Res facienda, Res utilis aut necessaria. εὑρίσκει πρῆγμά οἱ εἶναι seq. Inf. Reperit e re suà, Necesse sibi esse, I. 79. a. N. οὐδὲν ἂν εἴη πρῆγμα γνώμας ἐμέ σοι ἀποφαίνεσθαι, Nil opus fuerit ut ego etc. I. 207. a. ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη, IV. 11. m. N. εὑρίσκει οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι, VII. 12. a. N. πρῆγμα ἂν μοῦνον ἦν seq. Inf. Una res facienda hæc foret; Nullà alià re opus foret, nisi ut etc. VII. 130. m. (Conf. Δέεσθαι, num. 3.)

4) πρῆγμα, Res molesta, Molestia. ἵνα φερόμενοι τὸ ἀλέτιον μηδὲν πρῆγμα παρέχῃ οἱ πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων, V. 239. m. f. πρήγματα ἔχειν, cum Participio, VII. 147. m.

5) τὰ πρήγματα, Opes, Potentia, Imperium. καταιρησέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα, III. 137. a. μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι, VII. 50, 2. m.

Πρηγματεύεσθαι, Occupari, Negotium suscipere. οὐδὲν ἔτι πρηγματευθέντες (scil. περὶ τὸν νεκρόν), II. 87. extr.

Πρῆξις, ιος, ἡ, non solum Actio, sed et Casus, Sors, Calamitas; a formulà εὖ vel κακῶς πρήττειν derivato hoc usu. ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν, II. 65. extr. conf. cap. 64. a.

Πρῆσις, ιος, ἡ, Venditio. ὠνῇ τε καὶ πρήσεϊ (sive πρήσι) χρέωνται, I. 153. m. σπείρουσι τὸν σῖτον ἐπὶ πρήσεϊ (sive πρήσι), IV. 17. b. Conf. Πιπρήσκειν.

Πρήσσειν (Atticum πράττειν) 1) Agere, Facere. τί πολλὰ πρήσσεις; V. 33. f. (Conf. Πολυπρηγμονέειν.) δηλώσειν τὰ πρήσσομεν, II. 162. f. ὅσπερ τὴν Κυπρίων ἀπόστασιν ἔπρηξε, V. 114. b. ὁ ναυτικὸς τὰ ἔμπαλιν πρήσσων τοῦ πεζοῦ, VII. 58. a. τὠυτὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομεν, IV. 119. m. ubi Dativus ὑμῖν non (ut dormitans equidem in latinà versione acceperam) a verbo ἐπρήσσομεν, sed a prono-

mine τοῦτο, *pendet.* (*Cf. supra in* Αὐτός.)

2) εὖ *vel* κακῶς πρήσσειν, Rem (Res suas) bene *aut* male gerere, Prospero *aut* malo uti successu. καί μιν εὖ πρήσσοντα λίποιεν, I. 42. *a.* V. 24. *f.* πρήσσειν ᾗ δύναιτο ἄριστα, V. 30. *f.* κακῶς πρήσσοντες, V. 34. *f.* 35. *a.* Μαρδόνιον φλαύρως πρήξαντα τῷ στόλῳ, VI. 94. *m.* *Subinde*, *ubi* Pessimus *fuit* successus, *nude* οὕτω ἔπρηξαν *dicere amat Noster*, Hac fortunâ (*nempe*, Hac calamitate) usi sunt, III. 25. *extr. N.* VI. 44. VIII. 129. *extr. N.* Φάμενοι οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκέοντες Λιβύην, Dicentes non melius secum agi quod Libyam habitent, IV. 157. *a. Notanda vero* ἀνακολουθία *constructionis*, IV. 156. *a. N.* συγκτίζουσι (*nempe* αὐτοῖς) - - ἄμεινον πρήξειν, *ubi ex justâ structurae ratione aut* συγκτίζοντας ἄμεινον πρήξειν *oportebat*; *aut* συγκτίζουσι ἄμεινον ἔσεσθαι.

3) πρήσσειν *et* πρήσσεσθαι, Exigere *tributum*, *pecuniam*, *poenam*. Φόρον ἔπρησσον παρ' ἑκάστων, I. 106. *a. N.* καὶ αὐτοὺς ἑκατὸν τάλαντα ἔπρηξαν, III. 58. *extr.* πρήσσεσθαι ἀργύριον, II. 126. *a. et m.* τοὺς Αἰγινήτας πρήσσεσθαι, Ab Æginetis poscere *tributum quotannis persolvendum*, V. 84. *b. Conf.* Συμπρήσσεσθαι.

[Πρηστεύειν, *vide* Διαπρηστ. *et* Διαδρηστ.]

Πρηστήρ, ῆρος, ὁ, Fulgur, Fulmen. βρονταί τε καὶ πρηστῆρες ἐπεσπίπτουσι, VII. 42. *f.*

Πρητήριον, τὸ, Forum rerum venalium. ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, VII. 23. *extr.*

Πρηΰνειν, (*jon. pro* πραΰνειν) Mitigare. πρηϋνομένου τοῦ χειμῶνος, Mitescente hyeme, II. 25. *m.*

Πρηΰς, (*jon. pro* πραΰς) Lenis, Mitis, Placatus. *Comparat.* οὐδὲν ἐγίνετο πρηΰτερος, II. 181. *a.*

Πρίασθαι, Emere. I. 60. *extr. Conf.* Ὠνέεσθαι.

Πρίν, Prius, Antea. τέρεα μέζονα τοῦ πρὶν γινομένου. τέρεος, VIII. 37. *m.* πρὶν ἄν, *et* πρὶν ἤ *aut unâ voce* πρινή, Prius quam. 1) *Sequente Subjunctivo:* οὐκ ἀνίει πρὶν ἂν διαφύγῃ, III. 109. *m. ubi alii quidem* ἂν *non agnoscunt.* οὔτε τοῦ χρυσοῦ ἅπτεσθαι πρὶν ἂν σφι ἀποσωθῇ *etc.* IV. 196. *f.* οὐκ ἔφη χρήσειν πρὶν ἢ τὸν νηὸν ἀνορθώσωσι, (*alii quidem* ἀνορθώσουσι *male*) I. 19. *f.* Φὰς οὐκ ἐπαναστήσειν τὴν στρατιὴν πρὶν ἢ ἐξέλῃ σφέας, VI. 33. *m. Similiter olim edebatur* μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι πρὶν ἢ ἐξέλωσι Θήβας, IX. 87. *a. ubi* πρὶν *ignorant mss. libri omnes. Rursus vero*, οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἂν ἕλω τὰς Ἀθήνας, VII. 8, 2. *m. ubi* πρὶν *agnoscunt libri omnes, sed nonnulli ex abundantiâ* πρὶν ἂν ἢ *praeferunt.* οὐκ ἔστι ὅκως ἔξεισι πρὶν ἢ θύεσθαι μέλλῃ, VII. 197. *m. ubi* μέλλοι *praefert ms. Arch. contra constantem Scriptoris morem.*

2) *Alibi sequitur Infinitivus.*

οὐ πρότερον θάπτεται ὁ νέκυς πρὶν ἂν -- ἑλκυσθῆναι, I. 140. a. πρὶν ἢ Ψαμμίτιχον βασιλεῦσαι, II. 2. a. πρὶν ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιήν, IV. 167. a. πρὶν ἢ Ἰωνίην ἀποστῆναι, V. 65. f. πυθόμενος τὸν πάντα λόγον πρὶν ἢ -- ἐμβαλεῖν, IX. 13. a. *Sed, quod libri nonnulli*, IX. 93. *f. praeferunt*, πρὶν ἢ δίκας δώσειν, *id quidem mendosum est: nam, si Infinitivum ibi ponere voluisset auctor, non Futurum* δώσειν, *sed Aoristum* δοῦναι *erat positurus; quare recte ibi alii*, πρὶν ἢ δίκας δῶσι. *Etiam nudum* πρὶν *absque* ἢ *vel* ἂν, Priusquam. πρὶν ὦν παρεῖναι ἐκεῖνον, VIII. 144. *extr.*

3) *Etiam praeposito artic.* Τὸ πρὶν *vel* Τοπρὶν, Olim, cui opponitur νῦν, I. 129. *extr.*

Πρὸ, *Praepositio regens Genitivum*, 1) Ante, *ut vulgo; cum de Loco tum de Tempore.* πρὸ τῆς ἀκροπόλιος, ὄπισθε δὲ *etc.* VIII. 53. *a.* πρὸ τῆς Πλαταιέων πόλιος, IX. 52. *a.* πρὸ τούτου (*scil.* τοῦ χρόνου), *et brevius* πρὸ τοῦ, *aut una voce* προτοῦ. τοῦτον ἔτι τὸν χρόνον, καὶ πρὸ τοῦ, *vel* προτοῦ, *al.* καὶ τὸν πρὸ τούτου, V. 83. *a. Sic* I. 106. *a. cum Var. Lect.* I. 122. *a.* III. 62. *f.* V. 75. *m. et cet. Sic* μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ *vel* ἢ προτοῦ, V. 55. *extr. Similiter* πρὸ πολλοῦ, Multo ante. *Sed perperam olim* πρὸ πολλοῦ *pro* πρὸς πολλοὺς *add. vett.* IV. 11. *m.*

2) πρὸ *i. q.* ὑπὲρ, Pro. εἴ τις βούλοιτο πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκειν, VII. 134. *m.* πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει, IX. 72. *f.* πρὸ χώρης δορυαλώτου μαχέσθαι, VIII. 74. *f.* (*pro quo* VIII. 70. *b. ait*, ὑπὲρ γῆς τῆς Ἀθηναίων ναυμαχέειν.) *Sic* πρὸ τῶν Ἑλλήνων, πρὸ τῶν βαρβάρων μάχεσθαι, IX. 48. *m. f. Conf.* Προναυμαχέειν.

3) πρὸ, Præ; *verbi causa, quum dicitur aliquis* Hoc eligere præ illo, *i. q.* loco illius, *aut*, Hoc potius quam illud. οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον, I. 62. *a.* πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν κρέσσον καὶ ὅ τι ὦν ἄλλο παθέειν ἐστί, VI. 12. *f.* πᾶν δὲ βουλόμενοί σφι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης, VII. 152. *extr.*

Προάγειν, Perducere, Impellere, Excitare *aliquem.* εἰ ὑποπτεύουσι μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν, IX. 90. *f.* ἐς γέλωτα προαγαγέσθαι τινά, Permovere ad risum, Risum alicui elicere, II. 121, 4. *m. N. ubi alii* προσαγαγεῖν, *alii* προσαγαγέσθαι.

Pro τὸ ἔργον προσῆγε, IX. 92. *a. suspicatus sum* προῆγε *fortasse legendum, et Neutraliter accipiendum verbum*, Progrediebatur, Succedebat opus. *Similiter usurpatur verbum Medium notione activa:* κινδύνους ἀναῤῥιπτέοντες ἐς τοῦτο σφεα προηγάγοντο τὰ πρήγματα, In hoc fastigium res suas evexerunt, VII. 50, 2.

Προαγορεύειν, 1) Pro concione dicere, Proponere. ἐπεὰν ὑμῖν προαγορεύω, III. 142. *m.* προαγόρευε (*nempe* ἐν τῷ συλλόγῳ) τά τοι δοκέει εἶναι ἄριστα, VII. 10, 4. *a.* προηγόρευε (ἐν τῷ συλλόγῳ) οἱ ἔχοντες Θεμι-

στεικλέης, VIII. 83. *a.* 2) Edicere, Proclamare, *praesertim* præconis voce. ταῦτα προαγόρευε (*sive, ut vulgo et hic et alibi legebatur*, προηγόρευε) Θρασύβουλος, I. 22. *a.* *ubi paulo ante, eâdem notione*, προεῖπε *ait, quemadmodum etiam latine* Prædixit *dicimus pro* Edixit. (*Conf. Not. ad* III. 61. *extr.*) οἱ κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, III. 62. *a.* ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἴωσι λέγων, IX. 98. *m.*

Προαιδέεσθαι (τι) τινί, Ob acceptum beneficium reverentiam aliquam et grati animi significationem debere alicui. αἵ τινές σφι (πόλιες) προῃδέατό κού τι, (*jon. pro* προῄδηντο) I. 61. *f.* τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδεῦμαι, III. 140. *a. m.* (*Sed* συνῄδεατε, IX. 58. *m.* *est a* συνειδέναι.) *Conf.* Προφιλέεσθαι.

Προακούειν, Ante audire. προακήκοε ὅτι *etc.* VIII. 79. *m.*

Προαναισιμοῦν, Ante consumere. ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, Intra tempus quod ante meam ætatem Absumtum est, Effluxit, II. 11. *f.*

Προαπηγέεσθαι, Prius (Ante) exponere. προαπηγησόμενος τὴν συμφορήν, III. 138. *a.*

Προάστειον *et* Προαστήϊον, τὸ, Suburbium. τὸ προάστειον. I. 78. *a.* ἐν τῷ προαστείῳ, VIII. 129. *f.* *Sed* ἐν τῷ προαστηΐῳ, III. 142. *a.* *ubi nonnisi ex uno ms. Paris. a. communem formam* προαστείῳ *enotatam reperi, noster cod. F. vero cum aliis jonicam tenet formam: adeoque pro eo quod in nostrâ Var. Lect. temere positum est* „προαστείῳ *F.*" *corrigendum* „προαστείῳ *Pa.*"

Προβαίνειν, Progredi. προέβαινε γὰρ τὸ ἔθνος ἄρχον, Progrediebatur enim hic populus imperando; *id est*, Latius enim atque latius successu temporis promovebat suum imperium, I. 134. *extr.* (*quo de loco vide Not., et Lexic. hoc Herodot. voce* Ἐπιτροπεύειν.) προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου, II. 5. *m. f.*

Προβάλλειν, Projicere, Abjicere. προβαλλόντων σφέας αὐτοὺς, Abjicientibus animum, *ex commodissimâ Wesselingii interpretatione*, VII. 141. *a. N.* *sed videtur proprie significare*, Humum sese projicientibus, *nempe ut fere faciunt qui* desperant et animum prorsus despondent.

Medium, Προβαλέσθαι, In medium producere, Proferre, Commemorare. ἔθνος οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι, IV. 46. *a. N.*

Πρόβατον, τὸ, *sigillatim quidem* Ovis, *sed et generatim* Pecus quodlibet quod Pastum exire (προβαίνειν ἐς τὴν νομήν) solet. I. 207. *f. N.* τὰς βοῦς τὰς θηλέας σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα, II. 41. *a.* θύουσι καὶ τἆλλα πρόβατα καὶ ἵππους μάλιστα, IV. 61. *extr. N.* VI. 56. *f.* 57. *a.* VII. 171. *b.* *Itaque* Oves, Capræ, *nescio an et* Vituli, *sunt* τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων, I. 133. *a. et* VIII. 137. *a.*

Πρόβλημα, τὸ, Tutamen corporis, Id quo tegimus tuta-

murque corpus contra hostium tela. προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δορὰς, VII. 70. *extr.* ἐς τὸν πόλεμον, στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα, IV. 175. *m.*

Προβοηθέειν, Prius ad tutandos suos et ad occurrendum hosti conferre se *aliquo*. ἡμέας καιρός ἐστι προβωθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην, *sic olim edebatur*, VIII. 144. *extr. commode*, *ubi* πρὸ *refertur ad praecedens* πρὶν ὦν παρεῖναι ἐκεῖνον. προσβωθ. *ex aliis libris recepit Wess.*

Προβόλαιος, ὁ, (*sive* τὸ Προβόλαιον,) *i. q.* ὁ πρόβολος, VII. 148. *m. N. in Orac.*

Πρόβολος, ὁ, Venabulum, Hasta, Verutum. προβόλους δύο λυκοεργέας ἕκαστος εἶχε, VII. 76. *N.* προβόλους, ἀκόντια *interpretatus est nescio quis Grammaticus*, *cujus verba olim apud Athenaeum lib. XI. p.* 486. *c. d. iniquo loco intrusa erant*, *Conf. Not. ad* VII. 148. *m.*

Πρόβοσκος, ου, ὁ, Subbubulcus. ἤιε ἐς πόλιν ὁ βουκόλος, τῶν τινα προβόσκων φύλακον αὐτοῦ (τοῦ ἐκκειμένου παιδίου) καταλιπών, I. 113. *m. N. ubi* πρόβοσκον *Æm. Portus*, *praeeunte Valla*, Pecoris pascendi vicarium *interpretatur*, *quem latine*, *sicut Proquaestorem et Proconsulem dicimus*, Propastorem *dicere possis. Eamdem vim praepositionis* πρὸ *spectans Toupius* (*Epist. crit. p.* 66. *edit. Lips.*) *ait:* „Πρόβοσκος *est* Subbubulcus, *sive* locum tenens bubulci.“ *Equidem vocabulum* Subbubulcus *tenens*, *ita accepi*, *ut* ὁ πρόβοσκος *non ab eo nomen invenerit quod* locum teneat bubulci, *sed ab eo quod* προάγει τὰ βοσκήματα ἐς τὴν νομήν. *Nempe* ὁ βουκόλος Praefectus *erat* armentorum; *cujus sub imperio plures* Pastores (πρόβοσκοι) *alii alio* pastum educebant curabantque armenta.

Πρόβουλος, ου, ὁ, Consiliarius; Qui ante alios et pro illis deliberat, eisque consulit. οἱ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐόντες ἁλισμένοι πρόβουλοι τῆς Ἑλλάδος, Legati de salute Græciæ deliberantes, VII. 172. *a.* ἔπεμπον προβούλους σφέων αὐτῶν ἐς Πανιώνιον, VI. 7. *a. ubi quidem* σφέων αὐτῶν *non tam* Pro ipsis, *quam* De suo numero *videtur significare.*

Προγίνεσθαι, Ante nasci. οἱ προγεγονότες πρὶν ἢ τὸν πατέρα σφέων βασιλεῦσαι, VII. 3. *m. f.*

Πρόγονοι, Majores, Progenitores. ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους στρατεύεσθαι, VII. 150. *m. f. pro quo est* ἐπὶ τοὺς πατέρας, VIII. 22. *a.*

Προδεικνύειν, 1) Præmonstrare, Exemplum præeundo monstrare quid et quo pacto sit faciendum. προδέξαντα σχῆμα οἷόν τι ἔμελλε ἐνσκευασαμένη φανέεσθαι ἔχουσα, I. 60. *m. f. N.* Ἡρακλέα, τὸν ζωστῆρα προδέξαντα. Quum aptandi cinguli rationem praemonstrasset, IV. 10. *a.* (*ubi perperam olim* προσδείξαντα *aut* προσδέξαντα) *conf.* IV. 9. *f. ubi ait*, τὸν ὦν ἐμοῦ τῷ ζωστῆρι τῇδε κατὰ τάδε (hoc modo, hac ratione) ζωννύμενον. 2) Ante significare; Id quod futurum est signifi-

care. Ἕλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, VII. 37. *f.*

Προδειμαίνειν, Ante timere. πᾶν χρῆμα προδειμαίνοντα, μηδὲν παθεῖν, VII. 50, 1. *a.*

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, (*jon. pro* προδείκτωρ) Futura significans, Futuri index. ἥλιον εἶναι Ἑλλήνων προδέκτορα, σελήνην δὲ σφέων, *nempe* τῶν Περσέων), VII. 37. *extr.*

[Προδηλώσηται *perperam olim legebatur pro* Προσδηλώσῃ. VIII. 68. *f.*]

Πρόδηλος, η, ον, Manifestus. *Neutr. plur. pro Sing.* πρόδηλα γὰρ ὅτι οὗτοι οἱ ἄνθρωποι *etc.* IX. 17. *m. f.*

Προδιδόναι, 1) Prodere, Tradere *aliquem hosti.* τοὺς λοιποὺς τοῖσι Σαμίοισι προέδωκε, VI. 23. *f.* προδιδοὺς τὴν Ποτίδαιαν, VIII. 128. *m.* προδοθέντες ὑπὸ Σικαλκιῶ ἥλωσαν, VII. 137. *m. f.*

2) *In Bello, ac praesertim in Praelio,* προδιδόναι *dicuntur hi* Qui deserunt socios *et ad hostes transeunt.* ἐρέοντες τοὺς πολλοὺς τῶν συμμάχων προδιδόντας, VI. 15. *b.* προδιδόμεθα ὑπὸ τῶν συμμάχων, IX. 60. *a.* ἢν ἄρα προδιδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, III. 45. *extr.* μαχομένων τῶν ἄλλων, Στησήνωρ προδιδοῖ ἔχων δύναμιν ἀνδρῶν περὶ ἑωυτὸν οὐ σμικρήν, V. 113. *a.*

3) *Per metaphoram,* προδιδόναι *dicitur etiam* Res, quæ, ubi eà opus habemus, Deficit, *et* Destituit fallitque spem nostram. *Sic* προδοῦναι *dicuntur* τὰ ῥέεθρα ποταμῶν, VII. 187. *m. N. ubi e sequentibus subintelligi potest* προδοῦναι τοσαύτας μυριάδας, Aqua fluminum defecit, (ἐπέλιπε, *ut ait,* VII. 127. *extr.*) nec sufficiens fuit tot myriadibus hominum. *Similiter,* τοῦ φράγματος προδεδωκότος, *nempe* αὐτούς, Quum septum vel vallum eos destituisset, VIII. 52. *m.*

Προδοσίη, ἡ, Proditio. προδοσίην ἐσκευάζοντο, VI. 100. *m.*

Προδότης, ὁ, Proditor. προδόται τῆς Ἑλλάδος, VIII. 30. *extr.*

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, Præcursor, Prævius. προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, I. 60. *f.* προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους, IV. 121. *a.* τῶν Σκυθέων οἱ πρόδρομοι, IV. 122. *a.* λέγοντες ὡς αὐτοὶ μὲν ἥκοιεν πρόδρομοι τῶν ἄλλων, VII. 203. *a.*

ἦλθε ἀγγελίη πρόδρομος, ἄλλην στρατιὴν ἥκειν, IX. 14. *a. N. nisi ibi, ut equidem suspicatus sum, legendum:* ἦλθε ἀγγελίη, πρόδρομον ἄλλην στρατιὴν ἥκειν.

Προεδρίη, ἡ, Primarius in consessu locus, *quasi dicas* Præsidentia. ἀτελείη καὶ προεδρίη, I. 54. *b.* IX. 73. *m.* ἐν τοῖσι ἀγῶσι προεδρίας ἐξαιρέτους, In omnibus ludis publicis sedes primarias et præcipuas *habent reges Spartanorum*, VI. 57. *a. m.* βασιλῆα Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, In eminente sede præsidentem, IV. 88. *a. Conf.* Προεξέδρη.

Προειδεῖν, Providere. ἀγάμεθα τὴν πρόνοιαν, ὅτι προείδετε ἡμέων οἰκοφθορημένων, VIII. 144. *m. f.*

Προειδέναι, Ante cognitum habere, Præscire. ὡς προειδότος πλεῦν τι καὶ τούτου, Nam et hic,

quid futurum esset, melius prospexerat, IX. 41. f.

Προειπεῖν, Edicere, Edicto publico imperare. προεῖπε Μιλησίοισι *seq. Infinit.* I. 21. *extr.* ἀλλά σφι προειπεῖν ἐκ τῆς γῆς ἐξιέναι, VI. 137. *f.* (*Conf.* Προαγορεύειν.) ξεινίην ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προεῖπε, Edixit (*vel* Indixit) eis, se hospitio illorum esse usurum, VII. 116. *ubi vide quae adnotavimus, et confer cap.* 119.

Προελαύνειν, Promovere. *In Passivo*, Progredi. ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο, IX. 44. *a. N.*

Προεμβάλλειν, Ante invadere. Boves opisthonomi non possunt antrorsum eundo pasci, προεμβαλλόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερέων, Quia prius (*nempe*, prius quam progredi antrorsum possint) cornua eorum Impinguntur in terram, IV. 183. *m.*

Προεξαΐσσειν, Ante reliquam aciem proruere, Subito procurrere. προεξαΐσσοντες κατ' ἕνα, καὶ δέκα, ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας, IX. 62. *extr.*

Προεξανίστασθαι, Ante justum tempus (*nempe*, Ante datum signum) e carceribus excurrere. ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται, VIII. 59. *b.* Ante alios surgere et prodire. προεξαναστάντες πρότεροι οἱ Τεγεῆται ἐχώρεον ἐς τοὺς βαρβάρους, IX. 62. *a.*

Προεξέδρη λίθου λευκοῦ, Sublimis sedes marmorea, VII. 44. *a.* *Conf.* Προεδρίη, IV. 88. *a.*

Προερέειν, Edicere. κήρυκας προερέοντα τῷ στρατῷ ὡς *etc.* III. 61. *f. N.*

Προέρχεσθαι, Progredi. τὰ Περσέων πρήγματα ἐς τοῦτο προελθόντα, res in hoc fastigium Evectæ, VII. 50. *m. Paulo ante* ibid. προκεχωρήκεε *ait eâdem notione.*

Προεσάγειν, Ante introducere. *Med.* προεσάγεσθαι, *Res suas* Prius (*vel* Antea) rure in urbem et in domos inferre. προεσάξαντο σιτία ἐτέων κάρτα πολλῶν, I. 190. *f. ubi vide quae proxime praecedunt;* οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, οὔτε προεσάξαντο, VIII. 20. *a.*

Προετοιμάζεσθαι, *Medium notione activâ*, Præparare, Ante parare, *sive* Præparandum curare. προετοιμάσατο τάδε, VIII. 24. *a.* προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων τὰ ἐς τὸν Ἄθων, VII. 22. *a.*

Προέχειν, 1) *idem ac* πρότερον ἔχειν, Prius (Jam ante) habere, accepisse, tenere, cognitum habere *aliquid.* προέχων μὲν τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, IX. 4. *m. N.*

2) προέχειν, Eminere, Antecellere; *cum Genit. ejus supra quem quis eminet, et Dativo rei in quâ antecellit.* προέχω αὐτέων τοσοῦτον, II. 136. *f.* εὕρισκε προέχοντας τοὺς μὲν τοῦ Δωρικοῦ γένεος, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ, I. 56. *m. Similiter* Masistii equus προέχων τῶν ἄλλων, IX. 226. *a. intelligi potuerat* Eminens præter cæteros; *sed perspecte Wesselingius docuit intelligendum esse* Præ aliis longius provectum.

ταις οετο, πάντων - - πολ-
-οῦτο προέχειν λέγω, Om-
is hoc longe antecellit,
82. *a*. *Et* ὁ μὲν δυνῖσι
χει τοῦ εὐτυχέος μούνοισι
; δὲ τοῦ πλουσίου πολλοῖσι, I.
m. *Similiter*, Ἄργος προεῖ-
χεσι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι
, *nempe* πολίων *aut* οἰκεόν-
, Argos rebus omnibus
ebat inter eos qui tum
ciam incolebant, I. 1. *a*.
οὔ τι προέχει τουτέων ἐπι-
ῆσθαι, Nihil admodum
icit, *aut* promovet, men-
em harum rerum fecisse,
27. *m*. *N*.
προέχεσθαι, Ante se tene-
Sibi Prætendere. τὸν Δία
χεσθαι τὴν κεφαλὴν τοῦ κρι-
I. 42. *m*. *Conf*. Προΐσχεσθαι.
έεσθαι, Paratum esse,
ere. προθυμεομένῳ μάχης ἄρ-
, IX. 37. *a*. *ubi alii qui-*
, *satis speciose*, προθυομέ-
Prius sacra facienti, *a*
ο Προθύειν. (*Vide Var. Lect.*
onf. I. 204. *f*.) προθυμεύ-
ν ἀποδέξασθαι ἔργον ἑωυτοῦ
, IX. 72. *extr*. τότε Μαρ-
προεθυμέετο, Promtam
am navavit, IX. 38. *a*.
ίη, ἡ, Consilium, Volun-
Paratus animus, Studi-
ἐπ' οὓς ὁ Κῦρος εἶχε προ-
ην στρατεύσασθαι, I. 204. *m*.
ἐ τὴν τούτου προθυμίην τεθνη-
Hujus ex consilio (Per hunc
etisset) mortuus eras, I. 124.
. ἐκ τῆς Κλεομένεος προθυμίης,
Cleomenis consilio, VI.
m. πᾶσαν προθυμίην παρε-
νοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII.
τῶν πέρι καί τινα ἐνάγει
προθυμίη μαχόμενον ἀποθνήσκειν, V. 49. *f*.

Πρόθυμος, 1) Promtus. ἡμῖν προθύμους ἔσεσθαι συμμάχους, IX. 92. *m*. 2) Volens, In animo habens, Consilium agitans. τὰ θεῖα - - οὐκ εἰμὶ πρόθυμος ἐξηγέεσθαι, II. 3. *f*. οὐδαμῶς πρόθυμοι ἔσαν ἄλλον τύραννον δέκεσθαι, VI. 5. *a*. ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας οὐδαμῶς πρόθυμος ἦν κατ' ἀρχὰς στρατεύεσθαι, VII. 5. *a*. οὐδαμῶς ἔτι πρόθυμος ἦν μένειν ἐν τῇ Ἀττικῇ, IX. 13. *a*.

Προθύμως, Studiose, Gnaviter, Sedulo. τύπτονται τὰ μέτωπα προθύμως, VI. 58. *f*.

Πρόθυρα, τὰ, *non tam* Atrium, *quam* Vestibulum, *id est* (*ut A. Gellius docet, XVI.* 5.) Locus ante januam domus vacuus, per quem a viâ aditus accessusque ad aedes est. (*Plura vide apud eumdem Gellium.*) τοῦ παιδὸς ἑστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι, III. 35. *a*. κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἑωυτοῦ, VI. 35. *a*. ἵζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίων, III. 140. *a*. καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος, ἐπιλαμβανόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων, VI. 91. *f*.

Προϊέναι (*ab* εἶμι, Eo,) Procedere, Progredi. προϊόντος τοῦ χρόνου, III. 96. *a*. προιούσης τῆς πόσιος, VI. 129. *a*.

Προϊέναι, (*ab* ἵημι,) Projicere, Missum facere et aliis Permittere aut tradere. τὸν δὲ, χρήματα μὲν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον, I. 24. *a*. οἱ μὲν προϊέναι (αὐτὸν τοῖς Πέρσαις) ἑτοῖμοι ἔσαν, III. 137. *a*.

Προΐζεσθαι, Praesidere, Ante alios sedem sublimem capere, Ξέρξεω ἀπικομένου προΐζετο, dein ceteri [illegible] ut cuique honorem tribuere voluit rex, VIII. 67. m.

[Προΐζεσθαι, vide Κατυπερ[illegible].]

Προΐστάναι, 1) Ante sistere vel statuere. Unde, in Medio, ἐπεὰν σκίπωνα προστήσωνται, Postquam baculum ante se statuerunt, sive Postquam baculum suum prius in terram defixerunt, IV. 172. m. 2) Praeficere, unde προστῆναι, et προεστάναι vel προεστηκέναι, cum Genitivo, Praeesse, Curare, Protegere. προεστέατε τῆς Ἑλλάδος, Praeestis Graeciae, Principes estis Graeciae, V. 49. οὐ σὺν ὀρθῶς σεωυτοῦ προέστηκας, Non recte tibi ipse Praees; te ipsum Gubernas, II. 173. m. καὶ ἐν τούτῳ οἱ δορυφόροι Μασίστιω προέστησαν, Protexerunt Masisten, IX. 107. m. f.

προστῆναί μιν, Subiisse animum ejus, I. 86. a. m. et προστὰς τῷ Ἀστυάγεϊ, Adstans Astyagi, I. 129. a. et similia, non sunt a verbo προΐστημι, sed a προσίστημι, et rectius προστῆναι et προσστὰς scribentur, quemadmodum etiam pro vulgato προεστήκεε τῷ Κλεομένεϊ, V. 51. a. recte προσεστήκεε dedere scripti nonnulli libri. Vide infra voc. Προσιστάναι.

Προΐσχεσθαι, Prae se ferre, Proferre, Proponere. προϊσχομένων ταῦτα, Illis haec proponentibus, Haec postulata exponentibus, I. 3. f. ὁ δὲ ἀκούσας αὐτέων τὰ προΐσχοντο, I. 141. a. (ubi alii olim προ-

[illegible]ίσχοντο.) [illegible] προϊσχόμενος [illegible], I. 164. a. [illegible] [illegible] III. 137. [illegible] [illegible] προϊσχόμενοι [illegible] [illegible] Haec illis [illegible] tes, nunciate (sive [illegible] mini) simul etc. VI. [illegible] cum Var. Lect. προϊσχ[illegible] [illegible] etc. VIII. 111. [illegible] πολλὰ μὲν [illegible] [illegible] ὁ Πέρσης, VI. [illegible] προϊσχόμενοι, VIII. 3. [illegible] [illegible] ἄλλην [illegible] σχομένους, VI. 117. m.

Activum [illegible] [illegible] πρὸς τὸ [illegible] ferunt, nec [illegible] male plur[illegible] IV. 200. f. pro vulgato π[illegible]

Πρόκα, Statim, Protinus [illegible] bito. Sic Hesych. et S[illegible] Πρόκα. εὐθὺς, παραχρῆμα [illegible] Φνης. At nusquam nude [illegible] scribit Herodotus; con[illegible] Πρόκα τι, adjectâ τι p[illegible] lâ, (ita quidem ut vide[illegible] sit una vox πρόκατι [illegible] (Conf. Var. Lect. I. 111 καὶ πρόκα τε δὴ κα[illegible] συνθάνομαι etc. I. 111. πρόκα τι Φρίκης αὐτὸν [illegible] θούσης, VI. 134. m. κα[illegible] τι Φωνῆς ἀκούων, VIII. [illegible] καὶ πρόκα τι τὸν πρόμαν[illegible] βάρῳ γλώσσῃ χρᾷν, VIII. [illegible]

Προκαλέεσθαι, Provocare. [illegible] γους προεκαλέετο τοὺς βα[illegible] IV. 201. m. ubi vulgo [illegible] καλέετο legebatur.

Προκαταλύεσθαι τὴν ἔχθρη[illegible] us redire in gratiam cu[illegible]

micis, VII. 6. *m*. *Conf*. Καταλύειν, Καταλύεσθαι.

Προκατῆσθαι, 1) Ante alios sedes suas habere. ἡμέας προκατημένους τοσοῦτο πρὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, Nos qui adeo longe ante reliquam Græciam sedes nostras habemus, VII. 172. *f*. 2) Præsidere, Præesse, Tutari. τῶν ἑωυτοῦ προκατῆσθαι, Res suas tutari, VIII. 36. *m*. Ἰώνων προκατῆσθαι φρουρέοντας (αὐτοὺς,) Jones copiis suis et custodiis tutari, IX. 106. *m*.

Προκατίζειν, Sublime et propalam sedere. βασιλήϊος θρόνος ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκαζε, I. 14. *m*. οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθα περ πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε, I. 97. *a*.

Similiter in Passivo vel Medio. Δαρεῖον προκατιζόμενον ἐς τὸ προάστειον, V. 12. *m*. *Conf. voc*. Ἐς, *num*. 1.

Προκατόπτεσθαι, Prospiciendo explorare. νῆας ταχείας ἀπέστειλαν προκατοψομένας, VIII. 23. *a*.

Προκέεσθαι, 1) Propositum (In medio positum) esse. γνῶμαι τρεῖς προεκέατο, (*jon. pro* προέκειντο,) III. 83. *a*. τοιουτέων προκειμένων γνωμέων, VII. 16, 1. *f*. ἀγῶνος μεγίστου προκειμένου, IX. 60. *a*. τὰ προκείμενα ἀγαθὰ, IX. 82. *m*. παιδίον προκείμενον, Puerulus in medio positus, I. 111. *m*. 2) τὰ προκείμενα σημήϊα, II. 38. *m*. *sunt* Præscriptæ notæ, *ex quibus judicatur*, munda *ne*, *an* immunda, *sit* victima; *et ibi ad* τῶν προκειμ. σημ. *intelligenda vocula* ἕνεκα, Quod adtinet ad illas notas. αἱ προκείμεναι ἡμέραι, Præscriptus, Statutus dierum numerus, II. 87. *m*. 3) Αἴγυπτον προκειμένην τῆς ἐχομένης γῆς, Ægyptum, *ait*, præter regionem utrimque adjacentem Prominere in mare, II. 12. *a*.

τὸ προκείμενον *mendose olim edebatur pro* τὸ προσκείμενον, IX. 61. *a*. *Et perperam* προκεῖσθαι *dant libri nonnulli pro* προσκεῖσθαι *vel* προσκέεσθαι, VI. 57. *m*.

Προκλαίειν, Prius (Antea) deplorare. προκλαύσαντες πρῶτον (τὸν νεκρόν).

Πρόκλησις, ιος, ἡ, Provocatio. μουνομαχίη ἐκ προκλήσιος, V. 1. *m*. Εὐρυβάτην ἐκ προκλήσιος ἐφόνευσε, IX. 75. *m*.

Προκομίζεσθαι, In ulteriora (remotiora) loca transferri, provehi. ταῦτα μὲν δὴ προεκομίζοντο, IV. 121. *extr*. *ubi vide praecedentia, et conf*. Κομίζεσθαι.

Προκόπτειν, *active*, Promovere. *Hinc, apud Nostrum quidem, in Passivo*, Προκόπτεσθαι, Promoveri, Progredi, Proficere, Succedere. ἐς τὸ πρόσω οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πρηγμάτων, III. 66. *a*. ἀνωτέρω οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων, I. 190. *extr*.

Πρόκροσσος, *rarius vocabulum, non nisi semel apud Homerum et bis apud Nostrum occurrens, quo quid potissimum significetur haud satis in plano est. Equidem* προκρόσσους γρυπῶν κεφαλὰς, IV. 152. *f*. *interpretatus sum* In quincuncem disposita grypum capi-

ta. *Similiter* Naves quae προέχουσαι ὥρμεον εἰς πόντον ἐπὶ ὀκτὼ νέας, VII. 188. *a. intellexi* In quincunces dispositas octo ordinibus gradatim minoribus prout in mare magis prominebant. *Vide ad utrumque locum Notata et confer Scholia ad Iliad.* ξ. 35.

Προλέγειν, Praedicere. τῶν μαντηΐων γνῶμαι προλέγουσαι Κροίσῳ, I. 53. *f.* τάχα ἂν τι χρηστήρια ταῦτά οἱ προλέγοι, VIII. 136. *extr.*

Προλεσχηνεύεσθαί τινι, Prius sermones miscere cum aliquo, VI. 4. *a. Simplex verbum* λεσχηνεύειν, Confabulari, *in Actione usurpavit Appian. Civ. II.* 91.

Προμαντηΐη, ἡ, (*comm.* προμαντεία,) Jus ante alios consulendi oraculum et responsum petendi, I. 54. *b.*

Πρόμαντις, ιος, ὁ, Vates, Propheta, oraculum edens et nomine dei responsum dans consulentibus. τὸν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσσῃ χρᾶν, VIII. 135. *m. ubi mox*, τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προφήτεω, *quod de* eodem homine *acceperunt hi qui* τὸν πρόμαντιν *legunt; sed alii* τὴν πρόμαντιν *praeferunt. Utrum verum sit, haud satis liquet. Vide Var. Lect. et Not. et conf. infra voc.* Προφήτης, *et* Προφητεύειν.

ἡ Πρόμαντις, Prophetissa, *eadem quae* Pythia, VI. 66. *Et sic iterum*, VII. 141. *m. coll. cap.* 140. *a. et* 142. *f. Similiter* VII. 111. *b.* πρόμαντις (ἐστὶ) ἡ χρέωσα, κατάπερ ἐν

Δελφοῖσι: *at ibidem alii* προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, ἡ πρόμαντις. *Memorantur* Δωδωναίων αἱ προμάντιες *a. quae paulo post ai ibid. f.*

Προμαχεών, ῶνος, ὁ, Propugnaculum, Lorica muri, *tius, Quaelibet ex* quibus distinguitur mu bis. (*Suidas:* Προμαχεών ἐπάλξεως. *Hesychius:* Προμαχεών πύργος.) προμαχεῶνα τον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, *a. In urbe Ecbatanorum* ρος τοῦ ἑτέρου κύκλος τοῖς προμαχεῶσι μούνοισι erat ὑψηλότερος *etc.* I. 98. *m. et f.* Ionii a Persis obsidione ἀναβαίνοντες ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος, tripud irridebantque Darium 151. *a.*

Προμετωπίδιον, τό, *apud scriptores*, Frontale, rum in fronte ornamen *apud Nostrum*, VII. 7 προμετωπίδια *sunt* Pelles bus equorum detractae minum capitibus ad ter et speciem indutae.

Προμηθέεσθαι *cum Accus.* nem, Respectum haber *cujus*, Revereri *aliquem* μηθεόμενος τὸν ἀδελφόν, 108. *a. Conf. Voc. seq. cum Genit. eadem notion* μᾶν τι καὶ προμηθέεσθαι τοῦ ἐκέλευε (αὐτούς), II. *extr.*

Προμηθίη, ἡ, 1) Observanti ρος Κροίσου κάρτα ἐν πολλῇ μηθίῃ εἶχε, ἀπειθωυμάζει 88. *a.* 2) Providentia,

a. ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι·
δὲ ἡ προμηθίη, III. 36. *a.*
olim προμηθείη *edd. Sed*
fortasse προμηθίη *intelli-*
Moderatio, *quo per-*
quod apud Hesychium
θεὺς *per* σώφρων *explicatur.*
αχεῖν Μιλήτου, Pro Mile-
ugnâ navali decernere,
. *f.* αὐτοῦ μένων, προναυ-
ρεις Πελοποννήσου, Hic ma-
pariter pro Pelop. pu-
s, VIII. 60, 2. *f.*
(*sive* Προναίη) Ἀθηναίη,
rva Pronæa, *quasi dicas*
bularis, *apud Delphen-*
ρὸν τῆς Προνηΐης (*al.* Προ-
alii perperum Προνοιίης)
αίης, VIII. 37. *f. et* 39.
, *omisso* Minervæ *nomi-*
ς Προνηΐης τῆς ἐν Δελφοῖσι,
. *a. cum Var. Lect.* 7. *et*

, τὸ, Vestibulum templi.
οῦ προνηΐου τῆς γωνίης, I.
. *m.*
, Providere. τὰ ἀμείνω
νσέων *praeferunt libri non-*
VII. 172. *a. ubi vulgo*
σέων.
sic enim jonice, pror-
t in communi sermone,
r formatus fuisse Nomi-
ts hujus vocabuli, non
η, *ut vulgo*, III. 108. *a.*
tur; nam α *breve in* η
mutant Jones: nisi for-
verum est id quod loco
odex noster F. habet προ-
quasi a verbo προνοιέω,
ac προνοέω *valente. Nam,*
in nostrâ Var. Lect. ad
08. 4. προνοίη *tamquam co-*
F. scriptura citatur, id
temere factum est, et προνοίη
ibi scriptum oportuit. Caete-
rum alibi προνοιΐης *perperam pro*
προνηΐης *scriptum paulo ante*
vidimus; conf. Var. Lect. VIII.
37. *m.*

Igitur Πρόνοια, *sive* Προνοίη, ἡ, *Genit.* προνοίης, Providentia, Consilium. *Sic* τοῦ θείου ἡ πρόνοια, III. 108. *a.* (*ubi vulgo* προνοίη.) Divina providentia. *Ubi de Hominibus agitur*, ἐκ προνοίης ποιέειν τι *significat* Consulto, Deliberato consilio, De industriâ aliquid facere, *cui opponitur* κατὰ τύχην, VIII. 87. *m. f. Sic*, πρὸς ταῦτα ἐκ προνοίης ἐποίεε τάδε, I. 159. *m.* δοκέοντες Ἀπρίην ἐκ προνοίης αὐτοὺς ἀποπέμψαι, ἵνα δή σφεων φθορὴ γένηται, II. 161. *f.* ἀνωΐστου γενομένου ἐκ προνοίης τῆς Κλεομένεος ἐς τὴν Πυθίην, VI. 66. *a.* ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοίης τινός, I. 120. *a. m.* ἐξ οὐδεμιῆς προνοίης αὐτὸν ποιήσαντα, II. 151. *f.*

Πρόνοος, Providus. ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι, III. 36. *a.*

Πρόξεινος *et* Πρόξενος, Hospes publicus. *Glossae ex libro* VI. Πρόξενοι· οἱ προστάται πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξένους ὑποδεχόμενοι. *Conf. Suid. et Eustath.* Spartanorum reges possunt προξείνους ἀποδεικνύναι τοὺς ἂν ἐθέλωσι τῶν ἀστῶν, VI. 57. *a. m. N.* Alexandrum Macedonem ἐόντα πρόξεινον καὶ φίλον Atheniensium, VIII. 143. *extr. Idem* Alexander πρόξεινος καὶ εὐεργέτης *eorumdem*, VIII. 136. *m. ubi communem voca-*

buli formam tenent libri omnes.

Προόπτεσθαι, Prospicere, Curam gerere. *Hinc* ἡμῖν τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτέον, I. 120. *f.*

Πρόοπτος, ὁ, ἡ, Manifestus, Evidens. ἡμέας μέλλουσι προόπτῳ θανάτῳ δώσειν, IX. 17. *f.*

Προορᾷν, Providere, Prospicere. τὸ συνεῖν τε καὶ προορᾷν ἀγαμαί σευ, IX. 17. *f.* ἐκείνων προορέων ὅκως βίον ἄφθονον ἔχωσι, II. 121, 1. *m.* τοῦ σίτου προορέοντες (*sive*, προορέοντας), III. 159. *m.*

Προοφείλεσθαι, *dicitur* Id quod a nobis alicui debetur (quod nos debemus alteri; quod alter de nobis commeruit) ob ea quæ ab illo prius in nos profecta erant. *Sic* εὐεργεσία προοφειλομένη *apud Thucyd. I.* 32. *est* Beneficium quod quis debet alteri pro meritis in se antea ab illo collatis. *Similiter apud Nostrum*, V. 82. *a.* ἡ ἔχθρη ἡ προοφειλομένη ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων *vulgo haud ita male quidem intelligitur* Vetustum Æginetarum in Athenienses odium; *subtilius vero si spectes*, *est* Odium Atheniensibus debitum ab Æginetis (Odium quo Æginetæ haud immerito prosequebantur Athenienses) ob injurias ab illis sibi prius illatas. *Similem quamdam rationem habet usus verbi* Προαιδεῖσθαι, *quem suo loco supra vidimus.*

Pro τὸν προοφιλέμενον φόρον, *ex aliis codd.* προσοφειλομ. *recepi*, VI. 59.

Προπάτωρ, Progenitor, Avus, II. 161. *a.* IX. 122. *a.* … τορες, Patres, Majo… 169. *f.*

Πρόπειρα, ας, ἡ, Prim… culum, Periculum an… ceptum. ἐν Ἀθηναίοισι … πρόπειραν ποιευμένους, IX. …

Προπέμπειν, 1) Præmitte… φυλακὰς προπέμψαντες, I. … 2) In anteriora, In … mittere, IV. 33. *m.* … 3) Deducere, Comitar… noris causâ prosequi, … *f.* VIII. 124. *f.* 126. *a.*

Προπηλακισμός, ὁ, Cont… illata, VI. 73. *a.*

Προπλώειν, Prius (Ante) enavigare, V. 98. *a.*

Προποιέειν, Ante (Prius) … προποιήσαιτο αὐτῷ προεξ… 44. *a.* ἐμεῦ προποιήσαντος ἐς σέ, I. 41. *m.*

Πρόπολος, ου, ὁ, Minister, … *sertim* templi, II. 64.

Πρόπυλα, τὰ, idem quod … τὰ προπύλαια, II. 91. *a*

Προπύλαια, τὰ, Propy… Vestibulum templi, II … *a.* 121. *a.* 136. *a.* 1… 155. *m. f.*

Προπυνθάνεσθαι, Ante resci… Ante cognoscere. προπε… μένοι ταῦτα, V. 63. *m.* … προπεπυσμένος πάντα λό… 21.

Πρόρριζος, ου, ὁ, ἡ, Cum radice. (πολλοὺς) ὁ θεὸς … ζους ἀνέτρεψε, Radicitus, … ditus evertit, I. 32. *ex…* κῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος, … mum funditus exitum h… III. 40. *f.*

Praepositio constructa cum Genitivo, significat idem fere ac ὑπό, A, οὗ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν, mine memoratur, I. 47. II. 60. *a.* ἀτιμάζεσθαι πρὸς τρατοῦ, (*i. q.* ὑπὸ Περ.) . *m.* ταῦτα πρὸς Κυαξά- αθόντες, I. 73. *m. f.* λό- ουδενὸς γινόμεθα πρὸς Περ- , Nulla nostrûm ratio ha- r a Persis, Nullâ in exi- itione sumus apud eos, 21. *f.* τετιμῆσθαι πρὸς Αἰ- ίων, II. 75. *f.* ἵνα κακόν τι θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λά- II. 139. *m.* πρὸς τῶν βα- ν καταλαμβάνει μιν, *et* , περιυβρισμένος πρὸς αὐτῶν, .52. *a.* μὴ ἀπαιρεθέω τὴν ν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, III. . αἰσχρὰ πρὸς τῶν Μάγων θέντος, III. 65. *m.* 74. *a.* ανὲν καλέεσθαι πρὸς βαρβά- III. 115. *a. Similiter*, 45. *a. et inf.* V. 20. *f.* 106. *m.* VII. 135. *m.* 151. 39. *f.*

idem pertinent phrases quae- , in quibus πρὸς *cum Ge- dem ac* παρὰ *cum dativo e ait Portus.* εἴπας τόδε τὸ ἐλίπετο ἀθάνατον μνήμην Ἑλλησποντίων, Apud Hel- ontios immortalem sui me- iam reliquit, IV. 144. *a.* , Reliquit memoriam et verbi illius a se dicti, omne futurum ævum ab spontiis celebrandam; tionem faciendam ab Hel- ontiis. *Sic* γνώμην ἐπίφθο- ρὸς τῶν πλεόνων, VII. 139. *ddere quidem latine licet*, Sententiam invidiosam apud plerosque: *sed, subtilius si spectes, intelliges*, ἐπίφθονον πρὸς πλεόνων *idem valere ac* ἐπιφθονεομένην (*vel* ἐπιφθονηθη- σομένην) πρὸς πλεόνων, Cui invi- debitur a plerisque.

2) πρός τινος εἶναι *significat* Pro aliquo Facere; Favere ali- cui, Commodis illius inser- vire. Κροῖσος ἐλπίσας πρὸς ἑωυ- τοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. *a.* τὸ ἐν στεινῷ ναυμαχέειν, πρὸς ἡ- μέων ἐστί, VIII. 60, 2. *a. Similiter*, ἵνα ποιήσῃ Ἴωνας με- ταβαλέειν καὶ γενέσθαι πρὸς ἑωυ- τῶν, Pro ipsis (*nempe*, pro Græcis,) facere, Ab ipsorum partibus stare, VIII. 22.

3) πρὸς *cum Genit. usurpa- tur subinde ubi de* Situ loci *cujusdam agitur, et latine* Ver- sus, Ad, *redditur: Et istâ qui- dem notione cum Accus. con- struitur, ut,* ἔθνος οἰκημένον πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολάς, I. 201. *a.* τὰ πρὸς ἠῶ τε καὶ ἥλι- ον ἀνίσχοντα, IV. 40. τὸ πρὸς τὴν ἠῶ, II. 99. *f.* κέεται πρὸς βορῆν τε καὶ νότον, II. 149. *a. et similiter frequentius alibi. Sed sicuti latine, ubi de Situ agitur, perinde et eâdem no- tione, v. gr.* Versus *aut* Ad o- rientem, *et* Ab oriente *dici- mus; similiter in græco ser- mone Praepositio* πρὸς cum Ge- nitivo, *quae proprie* A, Ab, *significat, adhiberi potest. Nem- pe correlata haec et mutua sunt:* Quam in partem *ego respiciens conspicio aliquid*, Ab eâ parte *res illa mihi in ocu- los incidit. Quare non est quod*

miremur frequentes apud eumdem Nostrum hujusmodi dictiones: οἰκέουσι πρὸς νότου ἀνέμου, III. 101. *f.* πρὸς βορέου ἀνέμου, III. 102. *a.* πρὸς μεσαμβρίης Ἀραβίη ἐστί, III. 107. *a. illud mirum et incongruum quodammodo videri potest, quod passim in eâdem phrasi juncta reperiatur utraque structura; veluti,* τὸν μὲν πρὸς βορέω ἑστεῶτα, τὸν δὲ πρὸς νότον, II. 121. *a.* τὸ πρὸς βορῆν ἄνεμον, *et mox*, πρὸς ἑσπέρης, IV. 17. *extr.* οἱ Πέρσαι ἐδίωκον πρὸς ἠῶ τε καὶ τοῦ Τανάϊδος, IV. 122. *f. N. Tum illud mireris, quod, quum commodissime dicatur,* ἀκτὴ τῆς Σικελίης πρὸς Τυρσηνίην τετραμμένη, VI. 22. *f. et* τὰ πρὸς βορῆν τετραμμένα προπύλαια, II. 101. *f. reperiatur etiam* χωρίον τῆς ἀκροπόλιος πρὸς τοῦ Τμώλου (*in genit.*) τετραμμένον, I. 84. *m. f.*

Caeterum variant in his saepe libri, alii Genitivum, Accusativum alii praeferentes. Vide Var. Lect. IV. 17, 13. 38, 1. 191, 1. *et* VII. 108, 8.

4) *Usui proxime memorato praepositionis* πρὸς *cum Genitivo constructae, adfinis ille est, quo latine* Prope *reddi solet.* εἰσὶ οὗτοι οἱ χῶροι πρὸς θαλάσσης, Prope mare, Versus mare, Ubi a mari venis, II. 154. *a.* Πελλήνη πρὸς Σικυῶνος, Prope Sicyonem, Versus Sicyonem; *proprie*, Ubi a Sicyone venis, I. 145. *m.* Παίονες τὴν πρὸς θαλάσσης φυλάσσοντες, V. 15. *m. et* ἐξεστρατοπεδεύοντο πρὸς θαλάσσης, ibid. *Similiter,* πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου μᾶλλον ἵδρυται τὰ Ἄβδηρα ἢ τοῦ Στρυμόνος, VIII. 120. *b.* ἡ αὐτῆς (τῆς Ἀρτεμισίης) νηῦς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα ἐτύγχανε ἐοῦσα, VIII. 87. *a. m.*

5) *Sicut latine dicimus* Sese *aut* regionem defendere Ab hoste, *pro* Adversus hostem, *similiter etiam graeca praepositio* πρὸς *cum Genitivo constructa potest nonnumquam* Adversus, Contra, *valere. Sic*, φυλακαὶ κατέστασαν (Custodiæ impositæ erant variis Ægypti oppidis) πρὸς Αἰθιόπων, πρὸς Ἀραβίων, πρὸς Λιβύης, Adversus Æthiopas, adv. Arabes, adv. Libyam; *nempe*, præsidia quæ Ægyptum custodirent et defenderent ab invasione quæ ab Æthiopibus, ab Arabibus *etc.* tentari possent, II. 30.

6) πρὸς *cum Genit. significat etiam* Id quod ingenio aut moribus alicujus congruit, Quod ab aliquo fieri solet aut exspectari potest. ταῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἀπίστους ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηΐης, VII. 153. *f.* οὔτε Περσικὰ ἦν οὔτε Λύδια τὰ ποιεύμενα, οὔτε πρὸς τῶν ἐκ τῆς Ἀσίης ἀνδρῶν, V. 12. *m. f.*

II. Πρὸς *cum Dativo.* 1) Ad, *eâ notione quâ, ut hoc utar,* Nidi avium *quarumdam* adstructi πρὸς ἀποκρημνοῖσι οὔρεσι, III. 111. *m.* 2) Ad, Præter. πρὸς τούτοισι, Ad hæc, Præterea, Insuper; *pervulgato usu. Vide Adnot. ad* VII. 197,

'militer πρὸς τούτῳ, I. 41. ubi olim τοῦτο edd. , pro πρὸς τούτοισι aut τούτῳ frequentissime per 'n nuda vocula Πρὸς po- Sic, πρὸς γὰρ, III. 91. (quo de loco vide quae ad voc. Μυριὰς notavimus) ἰέ, I. 71. m. II. 119. . 135. m. V. 20. f. 22. alibi. καὶ πρὸς, V. 20. I. 154. m. 184. a. etc. πρὸς, V. 67. f.

vulgato πρὸς ἑσπέρην, 08. m. plures codd. πρὸς praeferunt; sed illi haud πρὸς ἑσπέρης debuerunt. supra, num. I. 3.

Πρὸς cum Accusativo, Ad, ι, Contra. Sed nil mo- pervulgatum et multi- usum hujus Praeposi- , quem Herodoti stylus omnibus Graecis commu- ubet, notemus usus non- Nostro familiares, qui iores sunt vel difficulta- 'dpiam videri possint ha- Igitur

πρὸς cum Acc. interdum fere ac διὰ cum Accus. nempe Propter, Hanc ıssam, certe Hac ex oc- e, Hoc respectu, Ratio- ıbità hujus rei, Quae ita sint. Sic πρὸς ταῦτα, m. f. 88. a. VII. 163. ς τοῦτο τὸ κήρυγμα, III. . πρὸς ταύτην τὴν Φήμην 53. f. πρὸς τὴν καταλα- συμφορὴν, IV. 161. a. ϰ πυνθάνομαι κατεργάσα- 'ηλίκην ἔργον τοσοῦτον, etc. audiam Telinem rem

tantam perfecisse, mirum mihi etiam hoc accidit, quod etc. VII. 153. f.

2) πρὸς cum Accus. ex Graecorum more „Comparationi servire" perspecte Wesselingius monuit ad III. 34. m. f. ubi κοῖός τις δοκέοι ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα Κῦρον videri poterut p[illegible]issime significare, Qualis ipse videretur vir esse, cum patre Cyro collatus. Sed adjectum ibidem verbum τελέσαι molestias creavit Interpretibus, quod alii ita acceperunt, quasi (ὥστε) τελέσαι πρὸς τὸν πατέρα significet Ut ad patris exemplar perveniat, sive eum æquiparet; alii πρὸς τὸ τελέσαι τὸν πατέρα, junxerunt, interpretatique sunt Ad consummandum, aut, ad adæquandum patrem. (vide Not. ad l. c.) Mihi videtur Herodotus, ista dicentem faciens Cambysen, haud dubie Homericos illos versiculos in animo habuisse (Odyss. β. 271. seq.) ubi Telemachum his verbis Minerva compellat: Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακτο μένος ἠΰ, Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε. Itaque apud Nostrum Infinitivus ille τελέσαι (abrupte sic positus, intelligendo τελέσαι ἔργα) ad κοῖος ἀνὴρ fuerit referendus, Qualis vir ad res gerendas videretur esse, atque haec verba ad res gerendas adjici in nostrâ versione latinâ debuerunt; verba vero πρὸς τὸν πατέρα Κῦρον per se steterint, et ex graeci sermonis usu idem valuerint ac πρὸς τὸν

...us et eis quoda
ponitur, significat
illud Reliqua o
sumta æquiparare
superare. *Sic* Ἀθηνα
τας τοὺς ἄλλους (συμ
ἐρχόμενοι νῆας ὀγδο
ἑκατόν, VIII. 44. *a*
Valla, Supra qua
(*Poterat etiam ad ve*
dere, Contra cætero
Gronov: Pares omni
Larcher: Les Athéni
voient être mis en para
tous les autres alliés;
nirent eux-seuls 18
seaux. *Similiter*, Ἰνδοὶ
ἐον ἀπαγίνεον πρὸς πάν
ἄλλους, ἑξήκοντα καὶ τ
τάλαντα ψήγματος, III.
Valla, Super cæteros
Gronov. Ad omnes ca
Larcher. Ils payèrent
d'impots que tous les
ensemble. *In nostris L*
loco verborum pro ra
aliorum omnium, *reposita*
velim, Contra quam (
Supra quam) reliqui on
De Ægypto loquens Noster
35. *a*. *ait* πλεῖστα ...

ολλύειν, Simul interfice-
ῥεσαπολλύουσι δέ σφεων (τῶν
ων) καὶ τὰς μητέρας, VI.
f. *Passiv.* Simul cum
perire. ἵνα μὴ προσαπό-
κι, VI. 100. *f.*
ὑειν, Adscendere, I. 84.
f. nempe idem quod ἀνα-
ιν, ibid. *f.*
λλειν, 1) Adferre. ἵνα μη-
ν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλη,
rem adferret animo patris,
6. *extr.* τοῖσι Λακεδαιμονίοισι
νικάδα προσέβαλε, Lacedæ-
iis victoriam olympicam
lit, VI. 70. *f. Conf.*
ιπιxς.
In re Militari. Adgredi,
tum facere, Oppugnare.
τέλεα προσβάλλοντες (*nem-*
ῖς πολεμίοις) ἀπήλαυνον (αὐ-
ὀπίσω, VII. 211. *extr.*
ππον ἐδέξαντο προσβάλλου-
IX. 25. *a.* προσβάλλειν
τὸ τεῖχος, III. 155. *f.*
m. IX. 86. *extr.*
προσεβάλετο τούτων τοῦ
ος *legebatur vulgo*, VIII.
ubi equidem non dubi-
Reiskii emendationem προ-
λετο *recipere. Vide* Προσ-
ὑειν, *et Not. ad l. c.*
ις, ιος, ἡ, Accessus, Ad-
ns. πρὸς ἀποκρημνοισι οὔρε-
νθα πρόσβασιν ἀνθρώπῳ οὐ-
εἶναι, III. 111. *m. Conf.*
βαίνειν.
ν, Adclamare, Incla-
; *in Medio accedit notio*,
sese vocare. ὁρέων παριόν-
– προσεβώσατο, καί σφι
θοῦσι *etc.* VI. 35. *m.*
θέειν, *vide* Προσβωθέειν.
ἡ, ῆς, ἡ, Impressio *fa-*

cta in hostem; Oppugnatio. προσβολὴν Δαρείου ποιευμένους πέριξ τὸ τεῖχος, III. 158. *a.* προσβολὰς καρτερὰς ποιεύμενοι, IV. 200. *m.* τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο, ibid. *f.* προσβολῆς γενομένης πρὸς τὸ τεῖχος, VI. 101. *m. Conf.* Προσβάλλειν.

Προσβωθέειν, *i. q.* προσβοηθέειν, Auxilio venire *amicis et* Occurrere hosti. προσβωθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην, VIII. 144. *extr. ubi* προσβοηθῆσαι *alii.*

Προσγελᾷν τινα, Suaviter adridere aliquem, V. 92, 3. *m.*

Προσγίνεσθαι τινὶ, Accedere, Jungere sese alicui, Adesse alicui. ὅτι σφι οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσγίνοιντο, IV. 120. *a.* V. 103. *extr. et* 104. *a.* προσγινομένου τοῦ δήμου αὐτῷ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου, Favente illi populo, VI. 136. *f.*

Προσδέειν, Adligare. ἥμισυ ἀσκοῦ οἱ (τῷ κηλωνηΐῳ) προσδέδεται, VI. 119. *m.*

Προσδέεσθαι, Rogare, Petere *ab aliquo. Seq. Accus. et Infin.* VI. 41. *f.* 100. *f. Cum Genit. personae et Infinit.* VIII. 40. *a. et f. Cum Genit. personae et Accus. rei.* τά περ αὐτοῦ προσεδέοντο, VI. 35. *extr. Sic* οὐδὲν τῶν ἐκεῖνος ἡμέων προσεδέετο, VIII. 144. *f. ubi* τῶν *valet* τούτων ἅ.

[Προσδεικνύειν. *Perperam olim* προσδέξαντα, *pro* προδέξαντα, IV. 10. *a.*]

Προσδέκεσθαι (*i. q. comm.* προσδέχεσθαι,) 1) Exspectare, Existimare aliquid futurum esse. *Cum Accusat. et Infinitivo, aut Participio.* τοῦτον προσδέκεσθαί τοι ἐπαναστησόμενον, I. 89. *m.*

... pro προσ
codex προσεδέχουν ex
nudo Accus. rei. οὐ
μένους τοιοῦτο οὐδέν,
f. 2) Accipere, Pr
ἐκ Δελφῶν (Libellum
tinebatur responsum
oraculi) προσενεχθέντα τ
ἐδέξατο, adoravit C
Accepit, Probavit,
[Προσδεξιά, nempe τόξα,
ram scribunt codd.
VII. 69. a. pro πρὸς
Vide Not.]
Προσδηλέεσθαι, Simul (In
calamitatem adferre.
νυ καὶ ὁ ναυτικὸς στρατὸς
ἂν προσδηλήσηται, VIII.
2. a. ubi olim προδηλ.
Προσδιαλέγεσθαι, Reciprocar
mones, Respondere. δια
μένῳ δὲ οὐ προσδιελέγετο,
60. f.
Προσδιαπασσαλεύειν, Clavis a
gere. ζῶντα πρὸς σανίδα προσ
πασσαλεύσαν, VII. 33. f.
alii nude διαπασσαλ. Vide V
Lect. et Not. Conf. Προσπα
σαλ.
Προσδοκᾷν vel Προσδοκέειν, i.
προσδέκεσθαι, quod vide

admovere, Adjuvare, Operam suam conferre. προσεπιλαβέσθαι σφίσι τοῦ πολέμου, V. 44. *m. f. pro quo est* συνεπελάβετε, V. 45. *f. Conf.* Προσλαμβ.

Προσεργάζεσθαι, Simul efficere. κοινὰ τῇ Ἑλλάδι ἀγαθὰ προσεργαζόμενος, Procurandis communibus Græciæ commodis operam conferens suam, VI. 61. *a.*

Προσερέειν, Adloqui. ἤϊε ἐς τὸ ἄδυτον τῆς θεοῦ, ὡς προσερέων, V. 72. *m. ubi alii* Consulturus deam *intelligunt; alii rectius*, Adoraturus.

Προσέρχεσθαι, Accedere: *sicut* προσιέναι, *usurpatur ubi agitur de* Vectigali *quod in aerarium* Intrat, *quod* Accedit fisco publico. χρήματα τὰ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε, VII. 144. *a.*

Προσεταιρίζεσθαί τινα, Aliquem sibi conciliare, Sibi adjungere socium, III. 70. *m. et f.* V. 66. *b.*

Προσεύχεσθαι, Adorare, I. 48. *m. Vide supra in* Ἀποδέκεσθαι, *num.* 2.

Προσέχειν *et* **Προσίσχειν**, Admovere. προσίσχε αὐτὴν (τὴν ἐπίχαλκον ἀσπίδα) πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος, IV. 200. *f. Inde, notione Reciprocâ, subintelligendo* ἑωυτόν, sese adplicare *ad aliquid*, Operam dare *rei cuipiam.* προσεῖχε γυμνασίοισι, IX. 33. *a. Denique subintelligendo* τὴν νηῦν *aut* τὰς νέας, Adpellere. προσίσχον (*plerique quidem codd.* προσίσχοντο *praeferunt*) πρὸς τὰς νήσους, *et mox,* προσίσχον καὶ ἐς Κάρυστον, VI. 99. *a. N.* ὡς προσίσχον ἐς τὴν Ἀσίην πλέοντες, VI. 119. *a.* προσίσχει ἐς Κύζικον, IV. 76. *m.* προσίσχειν τῇ γῇ, IV. 157. *b. Partic. Praes.* προσίσχοντες, III. 136. *a. Partic. Aor.* 2. προσσχών, προσσχόντες: *sic enim rectius, geminatâ literâ sibilante, scribitur, quam* προσχὼν *ut vulgo edebatur. Vide Var. Lect. ad* I. 2. *a. Adde* II. 182. *f.* III. 48. *m.* 58. *a.* IV. 42. *m. f.* 145. *m.* 147. *f.* V. 63. *m.* VI. 33. *f. Plenam locutionem,* προσσχόντες τὰς νῆας *vel* νέας, *habes* IX. 99. *a.*

Medium, Προσέχεσθαι *et* Προσίσχεσθαι, *cum Dativo*, Adhærescere. ὅτι προσέχοιτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ, II. 136. *f. cum Var. Lect.*

Προσεχής, έος, ὁ, ἡ, *quasi* Adhærescens, Contiguus, Finitimus, Proximus. οἱ προσεχέες (*nempe* τῇ Αἰγύπτῳ) Λίβυες, III. 13. *m.* 91. *m.* τοὺς προσεχέας, III. 89. *a.* (*eosdem quos* πλησιοχώρους *dicit* ibid.) τῶν προσεχέων, III. 92. *m.* IX. 102. *m.* τοῖσι προσεχέσι τούτοισι τεταγμένοισι, Eis qui his proxime locati in acie erant, IX. 102. *a. Sic* προσεχέας δέ σφι εἵλοντο ἱστάναι οἱ Σπαρτιῆται τοὺς Τεγεήτας, IX. 28. *m. N.*

Προσήκειν, Adtinere, Pertinere. οὐδὲν πρὸς Πέρσας τοῦτο προσήκει τὸ πάθος, (*id est,* οὐ Πέρσαι αἴτιοί εἰσι τούτου τοῦ πάθεος,) VIII. 100. *f. Partic.* Προσήκων τινὶ, Propinquitate generis ad aliquem pertinens, Cognatio-

ne conjunctus. τὸ ἀνέκαθε τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, VI. 128. extr.

Προσημαίνειν, 1) idem fere ac simplex σημαίνειν, Signum, Imperium dare, Elatâ voce jubere. Sic de Praecone: ὅκως ὁ κῆρυξ προσημαίνοι τι Λακεδαιμονίοισι, VI. 77. extr. Item de Pythiâ: οἱ τὴν Πυθίην ἀναπείσαντες προσημαίνειν Λακεδαιμονίοισι ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, VI. 123. f.

2) Ante significare futura. Φιλέει προσημαίνειν εὖτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἔσεσθαι, VI. 27. a. ubi verbum προσημαίνειν potest Impersonaliter et passivâ notione accipi, quemadmodum ἐσήμηνε, VIII. 11. a. commode reddi potest Signum datum est. Possis vero etiam intelligere Φιλέει ὁ θεὸς προσημαίνειν, quemadmodum paulo post (VI. 27. f.) diserte ait Scriptor, ταῦτά σφι σημήϊα ὁ θεὸς προέδεξε et Ἕλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, VII. 37. f.

Προσηνής, apud Nostrum, II. 94. extr. non tam Gratum aut Suave significat, quam Idoneum, Commodum. Oleum kiki, inquit, quo utuntur Ægyptii, οὐδὲν ἧσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ ἐστὶ προσηνές, ὀδμὴν δὲ βαρέαν παρέχεται.

Πρόσθε, (i. q. comm. πρόσθεν) Antea, I. 11. a. cum Var. Lect. III. 145. a. m. VIII. 126. a. Item de Loco: οἱ ὄπισθε τεταγμένοι, ἐς τὸ πρόσθε (in Anteriora) παριέναι πειρώμενοι, VIII. 89. f.

Πρόσθιος, η, ον, Anterior. ἀμφιδέας ἐνθέντες περὶ τοὺς προσθίους πόδας, II. 69. m. (conf. Ὀπίσθιος.)

Προσθήκη, ης, ἡ, Additamentum, Accessio, Digressio orationis, IV. 30. a.

Προσιέναι, (ab Εἶμι, Eo) 1) Accedere, Adpropinquare. (Vide supra in Προσεῖναι) προσήϊσαν πρὸς τοὺς βαρβάρους, Iverunt in hostes, IX. 100. a. 2) Redire in ærarium, Intrare, Inferri in fiscum publicum. ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεα, III. 89. a. προσήϊε ἑπτακόσια τάλαντα, III. 91. m. 92. a. 96. a.

Προσίεσθαι, 1) Admittere, Adsciscere, Adoptare. ξεινικὰ νόμαια προσίενται, I. 135. a. οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην. Non admiserunt proditionem, VI. 10. m. 2) Admittere, Probare, Credere. τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι, I. 75. extr. οὐ προσίεμαι τὴν διαβολήν, VI. 123. a.

Singulariter dictum videri poterat illud, τῶν μὲν οὐδὲν προσίετό μιν, I. 48. a. pro αὐτὸς προσίετο (id est, προσεδέξατο, ut paulo post ait). Nempe verba ista proprie hoc sonant: Nullum horum adiit illum, id est, animum illius tetigit. Vide Not.

Προσιστάναι, Sistere ad vel juxta aliquem, hinc προσιστάναι et προστῆναι, idem fere quod παραστῆναι, Adstare alicui. προσεστήκεε τῷ Κλεομένεϊ ἡ θυγάτηρ, VI. 51. a. ubi conf. nota-

ta in Var. Lect. Sic προσστάντες, Adstantes, I. 199. *f. et* τῷ Ἀστυάγεϊ προσστὰς ὁ Ἅρπαγος, I. 129. *a. quibus ambobus in locis minus recte* προστάντες *et* προστὰς (*quasi a* προϊστάναι) *scribebatur, quemadmodum etiam* προσχὼν *pro* προσσχὼν *vulgo scriptum supra vidimus in voc.* Προσίχειν.

Singularis est constructio ejusdem verbi cum Accusativo casu; ὡς δέ ἄρα μιν προσστῆναι τοῦτο, Hoc ubi subiisset ejus animum, I. 86. *m. ubi ad* Animum *translatum hoc verbum idem ac* ἐσελθεῖν, *et quemadmodum* ἐσελθεῖν *eadem notione non modo cum Dat. sed et cum Accus. construi potest, (vide supra, in* Ἐσέρχεσθαι) *sic et* προσστῆναι *h. l. cum Accus. construere placuit Herodoto. Conf. Var. Lect. et Not.*

Προσίσχειν, *vide supra in* Προσίχειν.

[Προσκαλέειν, Advocare. ἐς λόγους προσεκαλέετο τοὺς Βαρκαίους *legebatur olim* IV. 201. *m. ubi meliores libri* προεκαλέετο *dederunt.*

Προσκατῆσθαι πόλι, Obsidere urbem. προσκατήμενος ἐπολιόρκεε, ἐς τὸ ἐξεῖλε, II. 157. Ἀμαθουσίους ἐπολιόρκεε προσκατήμενος, V. 104. *extr. N.* προσκατῆσθαι τινὶ, Adsidere alicui, *id est,* Adsidue convenire aliquem, et eum flagitare eique instare. Πεισιστρατιδέων προσκατημένων (*nempe* τῷ Πέρσῃ), καὶ διαβαλλόντων Ἀθηναίους, VI. 94. *a.*

Προσκέεσθαι, (*comm.* προσκεῖσθαι) *quasi latine dicas* Incumbere. *Significat autem*

1) Instare *alicui; sive* sollicitando et incitando, *ut* τῷ Κύρῳ Ἅρπαγος προσέκειτο, δῶρα πέμπων, I. 123. *a. sive* (*ut in re Militari*) hostiliter adgrediendo, *ut* ἤλαυνον τοὺς ἵππους -- καὶ προσεκέατό σφι, (*jon. pro* προσέκειντο,) IX. 57. *extr.* τὸ προσκείμενον, (*i. e.* οἱ προσκείμενοι *aut* τὸ προσκείμενον μέρος τοῦ στρατοῦ) IX. 6. *a. N.* ἡ ἵππος αἰεὶ προσέκειτο, IX. 40. *m.* 60. *a.*

2) Deditum, Addictum esse, *ut Amicus amico, quo* utitur familiariter, *cum quo* multà consuetudine conjunctus est. ἦν οἱ φίλος, τῷ προσεκέετο τῶν ἀστῶν μάλιστα, VI. 61. *a. Sed et,* Deditum esse, Indulgere *vino.* οἴνῳ Πέρσαι κάρτα προσκέαται, I. 133. *m.* τῇ φιλοινίῃ πλεόνως προσκέεσθαι, III. 34. *m.*

3) προσκεῖσθαι *habet significationem Passivam, quae respondet variis significatibus Activi verbi* προστιθέναι. τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένῳ προσεκέετο ἡ παρθένος, Ei, qui minimo contentum se fore declarasset, Adtribuebatur, Jungebatur, In matrimonium dabatur virgo, I. 196. *m.* (*conf.* Προστιθέναι, *num* 1.) τοῦτό μοι πρόσκειται, Hoc (*hoc munus, hoc officium, hic honor, hoc jus*) mihi tributum est, Injunctum est, Ad me pertinet; *et similia.* τοῖσι προσέκειτο, Quibus hoc mandatum erat, I. 119. *f.* καὶ οἱ

... ἀνθρώπων
κέεται ἡ τέχνη (ἡ μ...
δὲ θεῶν μετεξετέροισι, ...

Προσκέπτεσθαι, Ante ... re et perpendere. π... ...ος ἐπὶ σεωυτοῦ, VI... ...απαντα προσκεψάμενοι ... λογισθέντες, VII. 177.

Προσκηδὴς τινὶ, Affinita... junctus, VIII. 136. a.

Προσκτᾶσθαι, Adquirere, ... tioni vel ditioni suæ a... τὴν Καππαδοκίην προσκτ... πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν β... ...νός, I. 73. a. Adjunge... socium sive in bello, s... pace. Καρίης τὴν πολλὴν ...εκτήσαντο σφίσι σύμμαχον V. 103. f. VIII. 136. m. ...iades προσκτᾶται τὸν K... ...μαχον, In suam senten... perduxit, Nactus est su... gatorem accedentem eis ... jam ante cum ipso sensera... VII. 110. a.

Προσκυνέειν, Adorare, Sese pr... ...sternere. καταθορόντες ἀπὸ τ... ...ππων προσκύνεον τὸν Δαρεῖον ... βασιλῆα, III. 86. extr. N. προσ... ...κυνέειν βασιλῆα προσπίπτ... VII. 136 ...

Προσόμουρος, *i. q.* ὅμουρος, *et* πρόσουρος, Finitimus. Νασαμῶσι προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι, IV. 173. *a.*

Προσορέγεσθαί τινι *idem fere videtur significare ac* προσκέεσθαι *num.* 1. *nempe*, Adplicare se ad aliquem, Instare, Sollicitare. ἔτι πλέον προσορέγοντό οἱ *vel* προσωρέγοντό οἱ, VII. 6. *a. m. cum Var. Lect. et Not.*

Προσορμίζεσθαι, Adpellere. *aut certe*, Prope oram Stationem capere, οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι, VI. 97. *a.*

Προσουδίζειν, Humo adlidere. λαβόντα τὸ παιδίον προσουδίσαι, V. 92, 3. *m.*

Πρόσουρος, ὁ, ἡ, *i. q.* ὅμουρος *et* προσόμουρος, Finitimus, Confinis. τῇ Ἀραβίῃ, προσούρῳ ἐούσῃ *nempe* τῇ Αἰγύπτῳ, Arabiæ Ægypto finitimæ, II. 12. *m.* οἰκέοντες Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύῃ, II. 18. *a. m.* Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, III. 97. *a.* 102. *a.* V. 49. *m.*

Προσοφείλειν, *idem fere ac simplex* ὀφείλειν, Debere. τὸν προσοφειλόμενον φόρον μετίει, Debitum (debitum adhuc necdum solutum) tributum remittit *novus rex*, VI. 59. *ubi alii minus recte* προσοφειλομ.

ἡ ἔχθρη ἡ προσοφειλομένη (*sic enim etiam h. l. cum mss. quibusdam legendum videtur pro vulgato* προσοφειλομ.) ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων, V. 82. *a. idem fere sonat ac* ἡ παλαιὴ ἔχθρη, *cap.* 81. *m. nempe* Vetustum odium adhuc debitum, *id est*, cujus effundendi adhuc defuit opportuna occasio.

Προσπασσαλεύειν, Clavis ligneis adfigere. σανίδα προσπασσαλεύσαντες (*nempe* αὐτῷ), *sive potius*, σανίδι (*aut* πρὸς σανίδα) προσπασσαλεύσαντες (*nempe* αὐτὸν) ἀνεκρέμασαν, IX. 120. *extr. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Προσδιαπασσαλ.

Προσπέμπειν (πρός τινα), Mittere ad aliquem, *nempe* Mittere qui alteri conditionem proponat aut eam sollicitet, IX. 108. *a. N.*

Προσπίπτειν, Accidere, Incidere. αἱ συμφοραὶ προσπίπτουσαι, καὶ αἱ νοῦσοι, VII. 46. *f.*

Προσπλάσσειν, Adstruere. νοσσιὰς προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, III. 111. *m.*

Προσπλέειν, Adnavigare, Navigare in hostem, VII. 194. *f. ubi perperam olim* προσπταίσαντας *edd. pro* προσπλέοντας.

Προσπλώειν, *i. q.* προσπλέειν. ἐξ ἀντίης προσπλώειν, VIII. 6. *m.*

Προσπλωτὸς ποταμὸς *Nostro dicitur* Fluvius in quem e mari navibus aditus et adscensus patet. ποταμοὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης, IV. 47. *f.* ἐς ὃ ὁ Βορυσθένης ἐστὶ προσπλωτός, Quousque adverso fluvio e mari navigari potest, IV. 71. *a.* (*conf.* Προσβαίνειν).

Προσποιέεσθαι, Sibi comparare, Sibi adsciscere, προσποιησαμένας ξύλινον πόδα, IX. 37. *f. N.* τοὺς δὲ, φίλους προσεποιήσατο,

VI.
προσπταισάντων τῶν
scil. πρὸς τὸν Ἄθων,
a. coll. VI. 44. m. 2
accipere. προσπταίσας
I. 16. b. II. 161. m.
f. VII. 210. f. 170.
μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρη
τὰ δὲ προσπταίειν, III.
πρὸς Τεγεήτας μούνους
πταιον, A solis Tegeat
solo cum Tegeatis bello
dem acceperunt, I. 65.
militer, τῷ πεζῷ προσπ
πρὸς τοὺς Βρύγους, καὶ τῷ να
μεγάλως περὶ Ἄθων, VI. 4
προσπταίσας τῇ ναυμαχίῃ,
cladem pugnâ navali accep
IX. 107. extr.
Προσρέειν, Confluere, Magnâ
quantitâ adcurrere. ἐκ τῶν δή
ἄλλοι προσέῤῥεον, I. 62. a.
Προστάσσειν, 1) Adtribuere, A
jungere, Contribuere. πρ
τοῖσι ἔθνεσι τοὺς πλησιοχώρο
προστάσσων, III. 89. a. ut
paulo post, ἄλλοισι ἄλλα ἔθνεα
νέμων, eâdem notione. μοίρῃ τινὶ
προστάσσειν ἑωυτόν, Parti cui-
dam sese adjungere, I. 94.
m. J. N. Ἰνδοὶ προσετετάχατο
συστρατευόμενοι

cum *Dativo*, Adjungere se *alicui, sententiae aut voluntati illius.* τῷ λόγῳ τῷ λεχθέντι προστίθεμαι, Adsentior, II. 120. *a.* οὔ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, Voluntati ejus non obsequar, I. 109. *m.* (*conf.* Γνώμη, *num.* 3.) ἢν σὺ γνώμῃ τῇ ἐμῇ προσθῇ, (*Aor.* 2. *Subj.*) VI. 109. *f.* οἱ δὲ προσέθεντο ταύτῃ τῇ γνώμῃ, Adhæserunt huic sententiæ, III. 83. *a.* τῷ ἀστῷ προσθήσονται, Favebunt suo civi, Suffragia ferent in illius favorem. II. 160. *f.*

2) προστίθεσθαι τινά, Sibi adjungere *aliquem, socium, amicum.* εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον, I. 53. *a. et m.* τὸν Ἕλληνα φίλον προσθέσθαι, I. 69. *a.* III. 74. *a.* V. 66. *extr.* τὸν δῆμον προσθέμενος, Plebe suis partibus adjunctà, V. 69. *f.*

3) προσθέσθαι τινὶ πόλεμον, Suscitare (Facere) alicui bellum. ἐόντες οἰκήϊοι πόλεμόν οἱ προσεθήκαντο, IV. 65. *f.* μῆνιν προσθέσθαι τινὶ, Iram contra aliquem exercere, VII. 229. *f.*

4) *Temere olim* προσέθεντο Ἀρισταγόρῃ πρήσσειν ἄριστα *edd.* V. 30. *f. ubi* προσέθεσαν *dedere scripti libri omnes.*

Προσυμμίσγειν, Ante miscere. ποταμοὶ προσυμμίσγοντες τὸ ὕδωρ ἐς τωὐτό, VII. 129. *m.*

Προσυνοικῆσαι, Antea matrimonio junctum fuisse. τὴν Ἄτοσσαν, προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ, III. 88. *m. Vide* Συνοικέειν.

Πρόσφατος, Recens. νεκρὸς πρόσφατος, II. 89. *b.* 121, 5. *m.*

Προσφέρειν, Adferre, Inferre, Proponere. πρὸς τὴν δωρεὴν τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε, Ad accipiendum hoc donum talia commentus adtulit, VI. 125. *m.* προσφέρειν τινὶ ἀναγκαίην, VII. 172. *f.* βίην, IX. 108. *a.* (*ubi plures* προσεφέρετο, *pro* προσέφερε.) πόλεμον, VII. 9, 3. *a. N.* (*ubi quidem* προφέρειν *praeferunt plerique libri*) προσέφερον αὐτῷ τάδε, Hæc ei proposuerunt, V. 40. *a.* δεύτερα αὐτῷ προσέφερον, φάμενοι *etc.* III. 74. *m. f.* προσέφερε αὐτῷ λέγων τοιόνδε, His verbis eum compellavit, III. 134. *a.* V. 30. *m.* VIII. 100. *a.* λόγους προσφερόντων περὶ ὁμολογίης, Conditiones proponere de deditione, VIII. 52. *b. Usurpatur etiam* προσφέρειν *de* Conferendo *tributo.* ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον, III. 92. *f.*

Passivum et Medium Προσφέρεσθαι. 1) Offerri, Sese offerre. προθύμως ἔπρησσε τὰ προσφερόμενα πρήγματα, Oblata negotia peregit, II. 173. *a.* οὗτος δὴ χρησμῳδέων προσεφέρετο (*nempe* τῷ βασιλέϊ), Hic igitur regi se obtulit, (adiit eum, egit cum eo) vaticinia canens, VII. 6. *extr.*

2) Congruere, Convenire, Similem esse. ὁ χαρακτὴρ τοῦ προσώπου (τοῦ παιδὸς) προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτόν (*perperam olim* ὡς ἑωυτὸν *edd.*) I. 116. *a.* *ubi mox in eumdem fere sententiam,* ὅ τε χρόνος τῆς ἐκθέσιος τῇ ἡλικίῃ τοῦ παιδὸς ἐδόκεε συμβαίνειν. *Conf. mox* Προσφερής.

...

4) In re Militari, ...θαι significat Comin... di, Congredi cum ho... petum facere. πρὸς ... μένους προσεφέροντο, V... προσφέρεσθαι Πέρσῃσι, ... a. et f. προσφερόμενοι ... θρασεῖ, . . πρὸς τὸν ... νεχθῇ, V. 111. a. προ... πρὸς τὸν Ὀνήσιλον ὁ ... V. 112. ἱπποτοξόται, ... φέρεσθαι ἄποροι, Quib... fieri non potest ut ad... nus venias, IX. 49. a. ... τε ἰσχυρότερον προσηνείχθ... nempe τοῖς πολεμίοις, aut ... τοὺς πολεμίους, Eà parte ... gressi cum hoste, quà st... rant validiores, IX. 71 ... ἐπεὶ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελά... προσφερόμενοι προσέμιξαν τῇ Να... Postquam ex Icario m... erumpentes (irruentes) adp... lerunt ad Naxum, VI. 96.

Προσφερής, ὁ, ἡ, 1) i. q. ἐμφ... ρὴς, Similis. Κόλχοι Αἰγυπ... τίοισι προσφερέες εἰσί, -- καὶ ... ζόη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερής ... ἐστι, II. 105. a. οἶδα τουτ... ...

adgestâ humo obstruxit, II. 99. *a. m.*

Προσχρήζειν, *sive* Προσχρηΐζειν, *cum Genit.* Rei, Insuper cupere *vel* postulare aliquid, V. 11. *m.* 18. *m.* VIII. 140, 2. *a.* *Cum genit. Personae et Infinit.* Petere ab aliquo, Orare et obsecrare. προσχρηΐζω ὑμέων πείθεσθαι Μαρδονίῳ, VIII. 140. 2. *a.*

Προσχωρέειν, Accedere, Adpropinquare. προσεχώρεον πλησιαιτέρω στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ IV. 112. *Inde translatâ notione.* τὰ (*i. e.* κατὰ τὰ) δ' ἄλλα νόμαια Θρήϊξι προσκεχωρήκασι, IV. 104. *N.* προσκεχωρήκασι (κατὰ τὴν) γλῶσσαν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, I. 172. *a.* *Item*, προσχωρέειν πρὸς τὴν γνώμην τινός, VIII. 60. *extr.*

Πρόσχωρος, ὁ, ἡ, Finitimus, Accola. μετεπέμψαντο τοὺς προσχώρους τῶν Ἀσωπίων, IX. 15. *a.*

Πρόσω, *Adverb.* 1) Procul. ἐξαναχωρῆσαι πρόσω ἀπὸ τῶν Φορτίων, IV. 196. *m.* οὐ πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες, V. 13. *a.* οὐ πρόσω Ἑλλησπόντου, V. 13. *f.*

2) In anteriorem partem, Ulterius, Longius. *Cum Articulo* τὸ *et* ἐς *Praepositione.* προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω, I. 5. *m. f.* ἤϊε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω, III. 25. *f.* 77. *f.* ἐς τὸ πρόσω οὐδὲν προεκόπτετο, Nihil promovebatur, III. 56. *a.* *Et absque praepositione.* εἵποντο αἰεὶ τὸ πρόσω, III. 123. *a.* ἐπορεύετο αἰεὶ τὸ πρόσω, VII. 30. *a.* IX. 57. *f.* *Etiam nude, absque Articulo* τὸ φῦμα ἐνέμετο πρόσω, III. 133.

3) *Notanda formula*, πρόσω ἦν τῆς νυκτός, Jam multum processerat nox. II. 121, 4. *f.* *et huic similis*, πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο, IX. 44. *a.* *N.* *Cum quibus convenit ista*, εἰ μὴ πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει, VII. 237. *m.* *Et*, ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται, Honorantur et ad insignem magnitudinis gradum evehuntur, III. 154. *m.*

4) *Comparativ.* Προσωτέρω, Ulterius. οὐκ ἔχω προσωτέρω εἰπεῖν, VI. 124. *b.* οὐκ ἔτι προσωτέρω ἑλκύσαι, II. 175. *f.* IV. 7. *f.* οὐ προσωτέρω Ἰσσηδόνων ἀπικέσθαι, IV. 16. *m.* μὴ ἐπιδιώκειν ἔτι προσωτέρω, VIII. 111. *a.* τὸ προσωτέρω μηκέτι πλέειν, III. 45. *a.* οὐκ εἶναι (φασὶ) διελθεῖν τὸ προσωτέρω, V. 10. *a.* τὸ γὰρ προσωτέρω, πᾶν δεινὸν ἦν τοῖσι Ἕλλησι, VIII. 122. *m. f.*

5) *Superlat.* τὰ (*pro* κατὰ τὰ) προσωτάτω, In remotissimis locis, IV. 43. *a.* *Et Neutrum plur. pro Adverbio.* ἐς τούτους μοι δοκέει καὶ προσώτατα ἀπικέσθαι, Hi sunt extremi (remotissimi) eorum ad quos ille pervenisse mihi videtur, II. 103. *a.* *ubi temere alii* καὶ οὐ προσώτατα.

Πρόσωπον, τό, Rostrum avis *dicit Noster.* Ibis avis πρόσωπον φορέει ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον, II. 76. *a. et f.*

Προσωφελέειν, Juvare, Adjumento esse. προσωφελέειν ἐθέλοντες τοῖσι Ἕλλησι, IX. 103. *b.*

τείνομαι, V. 24. *f.*
ουν ταῦτα προτείνει
160. *extr.* *aut* 161. *a*
προετείνατο τῆς βασι
ημισυ, Conditionem p
ut mercedis loco sibi
retur *etc.* Mercedem
lavit, IX. 34. *a.* ὑπ
τα ὁ Μελάμπους προε
ibid. *b.*

Προτεραῖος, η, ον, *i. q.* πρ
Prior. τῇ προτεραίῃ, *scil*
ρῃ, Pridie, VII. 212. *ex*
προτεραίῃ τῆς ὑστάτης κατ
σιος μελλούσης ἔσεσθαι. P
ejus diei quo *etc.* IX.
Sic τῇ ὑστεραίῃ, IX. 8. *a.*
τῇσι προτέρῃσι ἡμέρῃσι, IX.
f.

Προτερέειν, *et* Προτερεύειν, Præi
Ante alios (Relictis aliis) p
gredi. προτερεόντων δὲ τῶν
Παυσανίῃ, IX. 57. *a.* προτερε
τῆς ὁδοῦ, IX. 66. *f.* *ubi* *a*
προτερεύων.

Πρότερον, *Adverbium*, Prius
Antea. ἡ Εὐρώπη πρότερον ἦ
ἀνώνυμος, IV. 45. *f.*
1) *Cum Genitivo constru-*
ctum, *induit vim praepositionis*
πρό. Ante

ἢ -- γίνηται, VII. 54. *m.* δέδοκται μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι ἢ ἐξέλωσι Θήβας, IX. 87. *a. N. ubi* πρὶν ἢ *olim edd. contra quam mssti.* μὴ πρότερον... πρὶν ἂν, I. 82. *f.*

Πρότερος, η, ον, Prior, Superior. *Adjectivum hoc exhibere codices nonnullos ubi recte alii Adverbium praeferunt, supra vidimus in* Πρότερον *num.* 2. *Sed Adjectivum ferunt omnes* III. 47. *m. ubi* τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ἢ τὸν κρητῆρα ἐλῃίσαντο. *Et* I. 168. *m.* ἔκτισαν πόλιν Ἄβδηρα, τὴν πρότερος τούτων (Prior, Prius quam hi, Jam ante hos) Τιμήσιος κτίσας, *etc.* νομίζουσι Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἑωυτῶν, II. 2. *a.*

Προτιθέναι, 1) Proponere *ad deliberandum.* πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβ. προθεῖναι τὸν λόγον, Priusquam proposuisset causam, (rem quæ in deliberationem veniret.) VIII. 59. *a.* ἐς μέσον σφι προετίθεε τὸ πρῆγμα, συμβουλευόμενος *etc.* I. 206. *f.* προέθηκε -- λέγειν, Instituit dicere, *sive,* Proposuit ut diceremus, IX. 27. *a. sed de hoc loco vide infra, num.* 4. εἴ τις προθείη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων *etc.* Si quis proponeret omnibus juberetque eos ut eligerent, III. 38. *a. ubi* προσθείη *praeferunt mssti, quod fortasse restituendum auctori. Conf.* Προστιθέναι.

2) προθεῖναι δαῖτα, Proponere, Adponere, epulum, I. 207. *f. Item verbo Medio,* προτίθεσθαι δεῖπνον, *ut* Φυλάξασα Ξέρξην βασιλήϊον δεῖπνον προτιθέμενον.

3) προτιθέναι *et* προτίθεσθαι, Ponere, Proponere, Statuere, *terminum.* οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν τοῦτον, I. 74. *m.* ἐς ἑβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζόης ἀνθρώπῳ προτίθημι, I. 32. *a.*

4) προτιθέναι, Anteponere, Præferre. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι, III. 53. *m. Eâdem notione accipiendum hoc verbum videtur in loco supra (num.* 1.) *memorato,* ἐπεὶ δὲ ὁ Τεγεήτης προέθηκε παλαιὰ καὶ καινὰ λέγειν *etc.* IX. 27. *a. nempe,* Quoniam vero Tegeata prætulit commemorare (*vel* ut commemoraremus) antiqua et nova, *etc. quae interpretatio et cum usu verbi, et cum his quae l. c. praecedunt, aptissime convenit.*

5) προτίθεσθαι, Exponere conspectui hominum, Ostentare. ὅκως ποτήρια ἀργύρεά τε καὶ χρύσεα προθεῖτο, III. 148. *a.* ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς καὶ πένθος μέγα προεθήκαντο, VI. 21. *a.*

6) προτίθεσθαί τινι πόλεμον, ἀτιμίην, *vide in* Προστιθ.

Προτιμᾶν, Pluris æstimare, Præferre. προετίμησα μεγάλων χρημάτων *sequente Infinitivo,* I. 86. *m.* προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι, II. 37. *a.* προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι, III. 21. *m.*

Προτρέπεσθαι, Excitare, Monere, Attentum reddere. I. 31. *a. N.*

Προτοῦ, *vide in* Πρό.

Προφαίνειν, Significare. εἴρετο τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα, VII.

37. *f.* σὺ δὲ, ὅκως μὲν στρατιὴν πέμψεις, -- οὐ προφαίνεις, Non significas, Non promittis, (*sive*, Tu negas) missurum te esse exercitum, VII. 161. *a.*

Πρόφαντον, τὸ Effatum, Responsum oraculi. αἰεὶ τὠυτὸ πρόφαντόν σφι ἐγένετο, V. 63. *a.* πρόφαντά σφι ἔν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐγίνετο, IX. 93. *m. f.*

Πρόφασις, ιος, ἡ, 1) Caussa *vel* Occasio *qualiscumque.* κατὰ θεωρίης πρόφασιν, I. 29. *m. pro quo ait* θεωρίης εἵνεκεν, *cap.* 30. *a.* ἐγίνετο ἀπὸ προφάσιος (διὰ πρόφασιν, IV. 145. *a.* VII. 230.) τὴν ἀπηγήσομαι, II. 161. *m.* ἐς σὲ προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι, III. 36. *m.* ταύτης ἐχόμενος προφάσιος, Hac arreptâ occasione, VI. 94. *a.*

2) *Sigillatim*, Caussa speciosa quæ prætenditur, Prætextus. προφάσιος (εἵνεκεν) τῆσδε, δηλαδὴ αὐτὸς -- μέλλοι, IV. 135. *m.* *N.* ἵνα ἐπὶ προφάσιος ἡσυχίην ἄγωσι, VII. 150. *extr.* προφάσιας εἷλκον, VI. 86. *a.*

Προφέρειν, 1) *Active*, Proferre *verba; unde, ubi de Oraculo agitur, significat* Edere oraculum, *quod aliàs* ἀναιρεῖν *dicunt Graeci.* τὴν Πυθίην -- προφέρειν σφι, τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν, V. 63. *a. ubi, paulo post, ipsum* Editum oraculum τὸ πρόφαντον *dicitur. Item*, Proferre criminationem, Inculpationem, Objicere, Exprobrare. προφέρειν σφι τὴν Μηδείας ἁρπαγήν, I. 3. *b.* προέφερέ σφι ἡ Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην, Exprobravit eis coloniam in Africam, *nempe*, quod illam non duxissent, IV. 151. *a.* 2) *Neutraliter, cum Genitivo, i. q.* διαφέρειν, Præstare, Antecellere. εἵματα, καλλονῇ προφέροντα τῶν ἀπὸ τῶν ὀίων, III. 106. *f.* Νάξος εὐδαιμονίῃ τῶν νήσων προέφερε, V. 28. *a.* πλούτῳ καὶ εἴδεϊ προφέρων Ἀθηναίων, VI. 127. *f.*

Verbum hoc temere subinde permutatum cum Προσφέρειν *vide sub istâ voce. Et* Προφερὴς *vide in* Προσφερής.

Προφητεύειν, Vaticinari; *sive potius*, Oracula, *quae a Deo edita putantur*, interpretari et scripto consignata vel consignanda tradere consultantibus. οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, VII. 111. *f.* *N. distinguuntur a* τῇ προμάντι, *quae dei nomine oracula edit.*

Προφήτης, εω, ὁ, Propheta, Interpres oraculorum a Pythiâ dei nomine editorum, VIII. 36. *extr. et* 37. *a.* τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προφήτεω γράφειν ἐς δέλτον, VIII. 135. *f. ubi, si paulo ante* τὸν πρόμαντιν *legis, incertum est idemne homo* πρόμαντις *et* προφήτης *dicatur; at, alios si sequaris libros, alius* ὁ προφήτης *fuerit, alia* ἡ πρόμαντις. (*conf.* Προφητεύειν, *et* Πρόμαντις.) ἔν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐπειρώτεον τοὺς προφήτας τὸ αἴτιον τοῦ κακοῦ, IX. 34. *f.*

Προφράζειν *vulgo, ut* προλέγειν, Prædicere *interpretantur* I. 120. *f. ubi* πᾶν ἄν σοι προεφράζομεν

rectius fortasse intelligetur Aperte et libere tibi omnia expposituri eramus.

Προφυλάσσειν, Ante locum aliquem custodiam agere. νηῦν σὴν προφυλάσσουσαν ἐπὶ Σκιάθῳ, VIII. 92. *a.* VII. 179.

Medium, Προφυλάσσεσθαι, Præcavere. τοῦτο προεφυλάξαντο, Hanc cautionem ante adhibuerant, Ab hoc sibi ante caverant, VII. 176. *f. pro quo est*, ταῦτα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο, VII. 130. *m.*

Προχέειν, Profundere. εὐξάμενοι καὶ σπονδὰς προχέαντες, VII. 192.

Πρόχυσις, ιος, ἡ, Effusio, Profusio. *Hinc in sacris faciendis*, Libatio, Effusio molæ salsæ super aram. οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενὶ, I. 160. *f. N. quem locum respiciens Glossator*, πρόχυσιν *interpretatur* τὸ ἀποσπεῖσαι. *Tum, in rebus Ægyptiacis* πρόχυσιν τῆς γῆς *dicit* Profusionem, Proluvionem, telluris a flumine devectæ et ad aliam firmam terram adlutæ; *et, per metonymiam*, Ægyptum *ipsam ait esse* πρόχυσιν τῆς γῆς, II. 5. *extr. et* ἰλύν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίης κατενηνειγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, II. 12. *f.*

Προχωρέειν, Progredi, Succedere. ὡς οὐ προεχώρεε, *nempe* τὸ πρῆγμα, I. 84. *a.* ὥς οἱ δόλῳ οὐ προεχώρεε, I. 205. *m.* V. 62. *m.* VIII. 102. *a.* ὁρᾷς τὰ Περσέων πρήγματα ἐς ὃ δυνάμιος προκεχώρηκε, VII. 50, 2. *a.*

Πρύμνη, ἡ, Puppis. *Vide* Ἀνακρούεσθαι *et* Πρώρη.

Πρυτανηΐη, ἡ, τῆς ἡμέρης, Præsidentia (Præsidium) illius diei, Dies quo quis præsidet concilio. ὡς ἑκάστου αὐτῶν ἐγίνετο πρυτανηΐη τῆς ἡμέρης, VI. 110. *m.*

Πρυτανήϊον, τὸ, Prytaneum, Curia, I. 146. *m. N.* III. 57. *f.* VI. 103. *m.* λήϊτον καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ Ἀχαιοί, VII. 197. *a. m. N.*

Πρύτανις, ιος, ὁ, Prytanis, Præcipuus magistratus. οἱ πρυτάνις (*contract. ex* πρυτάνιες) τῶν Ναυκράρων, V. 71. *b. N.*

Πρώην, Nuper. μέχρι οὗ πρώην τε καὶ χθὲς, ὡς εἰπεῖν λόγῳ, Usque ad nuperam memoriam, II. 53. *a. N.*

Πρωῒ, Mane. πρωῒ ἔτι τῆς ἡμέρης, Matutino adhuc tempore, Ante meridiem, *cui opponitur* περὶ δείλης, Post meridiem, Sub vesperam, IX. 101. *m.*

Πρώϊος, Matutinus, Maturus, Tempestivus. περὶ δείλην πρωΐην γινομένην ἀπίκατο, Post meridiem ante vesperam, Haud multo post meridiem, VIII. 6. *a.* (*conf.* Δείλη.) ὁ ναυτικὸς Ξέρξεω ἔαρος ἐπιλάμψαντος, πρώϊος συνελέγετο ἐς Σάμον, Adpetente vere, mature convenit, Primo vere convenit, VIII. 130. *a.*

Πρώρη, ἡ, Prora navis. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρώρην συνάγοντες, I. 194. *a.* παρέπλεε παρὰ τὰς πρώρας, - - ἐντὸς τῶν πρωρέων πλέων καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, VII. 101. *m. et f.*

Πρῶτος, 1) Primus, Princeps. ἡμῖν (*intellige* ἡμῖν μᾶλλον) πατρώϊόν ἐστι - - πρώτοισι εἶναι ἢ

τοῖσι Ἄρκασι, IX. 3. *a.* πρῶτος cum *Genit. constructum idem valet ac* πρότερος, πρεσβύτερος. *Vide Var. Lect. ad* II. 2. *extr. ac fortasse ibi* πρώτους *pro* πρεσβυτέρους *restituendum Herodoto fuerit.*

2) τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερέων, Proximo quoque die, Quum primum, VII. 168. *a.* τὴν πρώτην, Primum, Statim, In præsentiâ. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. *f.* ἐς Σκύθας μὲν τὴν πρώτην ἰέναι ἔασον, III. 134. *m. f.*

3) *Neutrum, sive Adjective sive Adverbialiter positum.* ἐδόκεε βουλευομένοισι, πρῶτον μὲν χρημάτων πάντων, καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, Primum omnium, Ante alia omnia, VII. 145. *a. Alibi pro Neutro sing.* πρῶτον, *Adverbialiter posito, Pluralem* πρῶτα *ponere amat Noster. Sic passim,* πρῶτα μὲν, - - μετὰ δέ. *Nec tamen spernit* πρῶτον μὲν, VII. 219. *a.*

4) τὰ πρῶτα, Primarius *vir*, Princeps, Primum locum tenens. ἐὼν τῶν Ἐρετριέων τὰ πρῶτα, VI. 100. *f. N.* Αἰγινητέων τὰ πρῶτα, IX. 78. *a. Sed* ἐς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, Ad primum (summum) gradum, ad culmen, pervenisse. Φρενῶν γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔ κω ἀνήκω, VII. 13. *m. N.*

Πταίειν, Offendere. ἀῤῥωδίη, μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς, Ne in Mardonio offendat (Ne Mardonio succumbat) Græcia, IX. 101. *f. Conf.* Προσπταίειν, *et* Πταῖσμα.

Πταίρειν, Sternutare. ταῦτα διαποντι ἐπῆλθε πταρεῖν, VI. 107. *m.*

Πταῖσμα, τὸ, Clades, Calamitas. ἢν σφεας καταλάβῃ πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην, Si cladem acciperent a Persis, VII. 149. *m. Quem ad locum quod in Adnot. significavi, in istam sententiam scriptum oportuisse* πταῖσμα πρὸς τοῦ Πέρσεω, *id indictum velim. Graeca phrasis proprie hoc sonat,* Si accidisset illis offensio ad Persam: *atqui,* Offendere *vel* Impingere in aliquem, *ex graeci sermonis usu, certe ex Herodoti more loquendi, quem supra in verbo* Προσπταίειν *vidimus, idem valet ac* Cladem vel Calamitatem ab eo accipere.

Πτερὸν, τὸ, 1) Penna, Pluma. τὰ μὲν αὐτοῦ (phoenicis avis) χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά, II. 73. *a. m. ubi* τῶν πτερύγων *praeferunt codd. nonnulli.* πῖλοι πτεροῖσι περιεστεφανωμένοι, VII. 92. *b.* πτερῶν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἠέρα εἶναι πλέα, IV. 7. *extr.* ἔοικε ἡ χιὼν πτεροῖσι, IV. 31. *m.* 2) Ala. *vide in* Πτίλον.

Πτεροῦν, Alis instruere, Alas addere. τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες καὶ πτερώσαντες τὸ βυβλίον, Libellum (Epistolam) circum sagittæ crenas circumvolvebant et Alas ei addebant, adplicabant, VIII. 128. *a. N. ubi* γλυφὶς *non, ut vulgo interpretantur, intelligitur* illa crena quæ est in infimâ et extremâ parte sagit-

tæ, quæ, quando emittitur telum, nervo inseritur, *sed αἱ γλυφίδες sunt* Quatuor illæ incisuræ, in inferiore sagittæ parte in longum decurrentes, quibus pennæ sive alæ inferuntur; *quare πτερωτὰς γλυφίδας dixit Euripidis Orestes VI. vs.* 274.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, Pinna alæ. *Ibis avis*, λευκὴ πτεροῖσι, - - πλὴν ἄκρων τῶν πτερύγων, II. 76. *a.*

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, Alatus, Pennatus, Pennis instructus. (*Vide mox* Πτίλον.) πτερωτοὶ ὄφιες, II. 75. *a.*

Πτίλον, τὸ, Ala. πτίλα οὐ πτερωτὰ φορέει, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι μάλιστά κη ἐμφερέστατα, II. 76. *f.*

Πτίσσειν, Tundere, Pinsere. πτίσαντες τὸ μέσον ἐκ τοῦ λωτοῦ, ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους, II. 92. *m. ubi perperam olim alii* ὀπτήσαντες.

Πτύειν, Spuere, I. 99. *m.*

Πτώσσειν, (*i. q. comm.* πτήσσειν) Metu contrahi, Tremere, Metu terroreque refugere. πτώσσοντας ὑμέας εὕρομεν, IV. 48. *m. f.*

Πτωχηίη, ἡ, Paupertas, Mendicitas. ἐς πτωχηίην ἀπῖκται, III. 14. *f.*

Πτωχὸς, ὁ, Pauper, Mendicus. ἔχων οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα πτωχός, III. 14. *m.*

Πυγαῖον, τὸ, *scil.* μέρος τοῦ σώματος, Pars corporis circa nates; *atque etiam idem quod ἡ πυγὴ*, Nates, Clunes. (*confer* Suidam, Hesych. et Polluc. II. 183.) *Ubi vero de* Ave *agitur, sicuti* Rostrum. τὸ πρόσωπον *dicit Herodotus, sic τὸ πυγαῖον* Caudam *intelligere consentaneum est.* Ibis avis, λευκὴ πτεροῖσι, πλὴν - - τοῦ πυγαίου ἄκρου, II. 76. *m.*

Πύγαργος, ὁ, ἡ, Albas habens nates; *sigillatim*, Bestiæ Libycæ *nomen*, *de cervino genere*, Pygargus, IV. 192. *a.*

Πυγμαῖος ἀνὴρ, III. 37. *m. N.*

Πυγὼν, όνος, ὁ, Mensura longitudinis a cubito usque ad digitorum flexionem; *proinde* Mensura viginti digitorum *aut* quinque palmarum, *quum integer Cubitus* (πῆχυς) *sex palmas metiatur.* τὸ μῆκος ὀκτωκαίδεκα πηχέων καὶ πυγόνος, II. 175. *f.*

Πυθίη, ης, ἡ, Pythia: *passim.* (*Conf.* Πρόμαντις.) χρᾷ ἡ Πυθίη, τῇ οὔνομα ἦν Ἀριστονίκη, VII. 140. *a.*

Πύθιοι, *qui dicti* apud Lacedæmonios, VI. 57. *m.*

Πυθιονίκης, ὁ, Victor ludorum Pythiorum. ἀνὴρ τρὶς πυθιονίκης, VIII. 47. *extr.*

Πυθώ, Delphi urbs. πέμψας ἐς Πυθὼ, Δελφοὺς δωρέεται - - δύο στατῆρσι ἕκαστον, I. 54. *a. N.*

Πυκάζειν, Stipare, Onerare, Obtegere. στέμμασι πᾶς πυκασθείς, VII. 197. *m. f. N.*

Πυκνὸς, Densus, Frequens, Prudens. μήτιδι πυκνῇ, Prudenti consilio, VII. 141. *m. in Orac.*

Πυλαγόροι, οἱ, Legati civitatum Græcarum ad Amphictyonum conventum. *Vide Not. ad* VII. 213. *Scribitur autem apud Nostrum* Πυλαγόροι, *non* Πυλαγόραι, *in plerisque codicibus*,

VII. 214. *m. parique ratione in genit. plurali* Πυλαγόρων (*non* Πυλαγορέων) *exhibent libri omnes*, VII. 213. *m. ubi* καὶ οἱ ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων, τῶν Ἀμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων, ἀργύριον ἐπεκηρύχθη.

Πυλαίη, ἡ, *scil.* ἀγορὴ, Conventus Amphictyonum ad Thermopylas, VII. 213. *m.*

Πύλη, ης, ἡ, Una duarum valvarum portæ bivalvis. ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην, III. 156. *a.*

Plur. πύλαι, Porta, *nempe* bivalvis. *Sunt autem* πύλαι *non solum* ædium, templorum, oppidorum, *sed et* viarum publicarum, quibus portis claudi possunt montium fauces per quas iter faciendum est. *Sic Per fauces Ciliciae iter faciens* διξὰς πύλας διεξελάς, Per duas portas transis, V. 52. *a. m. Etiamque subinde* Aditus pontis, quo flumen transitur, portâ clauditur. *Sic* ἐπὶ τῷ Ἅλυϊ ποταμῷ πύλαι ἔπεισι, τὰς διεξελάσαι πᾶσα ἀνάγκη, V. 52. *a. N.*

Πύλαι *sigillatim, et veluti proprio nomine, adpellantur ab accolis Fauces illae aliâs* Thermopylæ, VII. 201; *nempe et ibi olim* Muro et portâ clausus erat transitus, VII. 176. *m. f.*

Πυλουρὸς, ὁ, Portæ custos, III. 72. *f.* 77. *m.* (*ubi alii* πυλωροῖσι). 118. *f.* et 156. *m. ubi iterum alii* πυλωροί, *sicut alibi* θυρωροί.

Πυνθάνεσθαι, Audire, Rescìscere, Cognoscere, Intelligere. πυθόμενος ἵνα ἔσαν οἱ Δήλιοι, VI. 97.

a. ταῦτα πυνθανόμενοι, VI
f. 42. *a.* ἐπεὶ ἀνενεχθέ
θεοπρόπια ἐπύθετο, I. 1
πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος
ἐπύθοντο τὸν Πέρσην ἐόντα
ρίῃ, VII. 177. *b.* τὸν
πυθόμενος ὅτι *etc.* VII. 1
N. πυθόμενος περὶ τῶν π
ὀφίων, II. 75. *a.* πυθέσ
περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ K
II. 49. *f.* ἐξιστορήσαντες τ
λοντο πυθέσθαι ἀπὸ (*i.*
τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, VIII
b. τὸν πάντα λόγον τῶν
(*i. e.* παρὰ *vel* ἐκ τῶν π
πυθέσθαι, I. 123. *m.* S
θάνετο τῶν Ἠλείων λεγόντω
τα, II. 160. *a. m.* ταῦ
θάνονται παρὰ πυρσῶν ἐκ
θου, VII. 182. *m. N.* τ
μην) πρὸς ἐμεῦ (Ex me) β
πεύσεται, IX. 58. *f.*

Sic et in Praet. Pass.
μα πεπυσμένον παρὰ τῆς μ
II. 91. *extr. nam ibi* πεπ
non est Neutrum ad οὔνο
latum, sed Masculinum
nempe τὸν Περσέα, *spect*

Est etiam ubi πυνθάνεσ
πυθέσθαι *non solum* Ex ali
noscere, *sed et* Per se i
gere *significat.* τὴν ὦφε
οὐ δύναμαι πυθέσθαι ἥτις ἦ
139. *m. f.* Locum, *u*
verbum perspicue Sciscit
Interrogandi *habeat sig*
tum, e Musis nullum e
nec ab aliis enotatum re

Πῦρ, ὸς, τὸ, Ignis. *Vide*
Ἀνακαίειν, Ἐναύειν, Καί
conf. Πυρή. πῦρ αἴτιον, VI
extr. N. ἀπ᾽ οἰκίης ἐς οἰκ
τὸ πῦρ ἐπένεμε τὸ ἄστυ, V
a. ζώοντα πυρὶ διδόναι,

f. πυρὶ ταύτας τὰς χώρας νείμαντες, VI. 33. *m.*

Πύργος, ὁ, Turris. ἀναβαίνειν ἐπὶ πύργον, III. 74. *f.* IX. 70. *a.* ἀπῆκε ἑωυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου, III. 75. *f.* πύργος στερεὸς (in regiâ aulâ Babylone) καὶ ἐπὶ τούτῳ πύργος ἄλλος -- μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων, I. 181. *m.* ἐς πύργον μέγαν καταφυγόντες ἰδιωτικόν, IV. 164. *m.* *conf.* Ὑπερβαίνειν.

Πυργοῦν, Turribus munire. ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, I. 174. *f. in Orac.*

Πυρὴ, ῆς, ἡ, Rogus. συννήσας πυρὴν μεγάλην, I. 86. *a.* τῆς πυρῆς ἤδη ἀμμένης, I. 186. *f. Pro* πῦρ ἀνακαίειν, VIII. 19. *f. et* IV. 145. *a. perperam alii* πυρὴν καίειν *praeferunt.*

Πυρίη, ης, ἡ, Caldarium, Tepidarium, Fomentum, Sudatio siccâ in vaporario. IV. 75. *a.* *N. conf. Foesii Oeconom. Hippocr. hac voce.*

Πυρκαϊὴ, ῆς, ἡ, Incendium. πυρκαϊῆς γενομένης, II. 66. *m.*

Πυρπολέεσθαι πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν, Igne vastare, VIII. 50. *a.*

Πυροῦν, Incendere, Igne cremare. οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἕλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας, VII. 8, 2. *m. N.* VIII. 102. *extr.*

Πυῤῥὸς, ὴ, ὸν, Rufus, Rutilus. χλανίδα περιβαλόμενος πυῤῥὴν, III. 139. *m.*

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, Fax, Ignis, Sublatus ignis quo signum e longinquo datur. ταῦτα πυνθανόμενοι παρὰ πυρσῶν ἐκ Σκιάθου, VII. 182. *m.* πυρσοῖσι διὰ νήσων βασιλέϊ δηλώσειν, IX. 3. *a.*

Πυρφόρος, ου, ὁ, Ignifer, *in exercitu Spartanorum ignis sempiterni et sacri curam gerens; et sacrosanctus ipse habitus. Inde Proverbium:* μηδὲ πυρφόρος ἐκφυγὼν περιεγένετο, VIII. 6. *extr. N.*

Πώγων, ωνος, ὁ, Barba. ἡ ἱερείη τῆς Ἀθηναίης πώγωνα μέγαν ἴσχει, I. 175. *a.* φύει πώγωνα, VIII. 104. *f.* (*conf.* Γένειον.)

Πωλέειν, Vendere, Venumdare. πωλέεσκε, Vendebat, I. 196. *a.* ἐπωλέοντο ἐπὶ συνοικήσει, ibid. πωλεόμενος, Venumdatus, VIII. 105. *a.*

Πώρινος λίθος, Tophus, Lapis vulgaris, *cui opponitur* Πάριος λίθος, V. 62. *extr.*

Ρ.

Ῥαδινάκη, ης, ἡ, *Persico sermone* Olei *quoddam* genus, VI. 119. *f. N.*

Ῥάκος, εος, τὸ, Pannus, Panniculus. τὰς κνήμας ῥάκεσι φοινικίοισι κατειλίχατο, VII. 76.

Ῥαπίζειν, Virgis *vel* Bacillis *aut* Flagello cædere, *i. q.* ἐπικέεσθαι μάστιγι πληγὰς, VII. 35. *a.* ἐν τοῖσι ἀγῶσι προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται, VIII. 59. *N.*

Ῥάπτειν, Suere, Consuere. (*Conf.* Ἐνράπτειν) *Proverbium:* τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψας μὲν σὺ, ὑπεδή-

...sum mo
της ῥάχιος τοῦ οὔρεος,
b. κατὰ ῥάχιν τοῦ οὔρε
216. m.

Ῥαψῳδὸς, ὁ, Cantor car
Homericorum. ῥαψῳδοὺς
ἀγωνίζεσθαι, V. 67. a.

Ῥέεθρον, τὸ, comm. ῥεῖθρον,
sus fluminis, Alveus f
et subinde Flumen ipsum
da quæ per alveum dec
λέγουσι τὸ ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀ
ρανθῆναι, I. 75. extr. 186
VII. 109 a. τὸν ποταμὸν ἐ
ἀρχαῖα ῥέεθρα ἐκ τῆς λίμνης
γαγε, I. 186. f. τὸ ἀρχ
ῥέεθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε,
191. m. et a. εἰ ἐθελήσει ἐκτ
ψαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος ἐς
Ἀράβιον κόλπον, II. 11. f. ἐ
τρέψας τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρ
πᾶν ἐς τὸ ὤρυσσε χωρίον, I. 18
m. παρατρέψας δι' ὧν νῦν ῥέ
ῥεέθρων, (id est παρατρέψας τὰ
ῥέεθρα δι' ὧν νῦν ῥέει,) VII. 130.
m. ἐσβάλλει δὲ οὗτος (ὁ ποτα-
μός) ἐς τὸν Εὐφρήτην τὸ ῥέεθρον,
I. 179. f. Duo fluvii ἐς τὠυ-
τὸ ῥέεθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγουσι,
VII. 127. m. σχιζόμενος ὁ πο-
ταμὸς ῥέει ἐς τὸ πεδίον...

endum sit, Herodo-
n imagine eâdemque
ormulâ in sententiam
prorsus contrariam
est simile vero. At
'lum Lanx depressa
ȝ Calamitatem, *nec*
anx *per se* Felicita-
cat: neque enim Ju-
d poëtam generatim
Fortunam Trojano-
Fortunâ Græcorum
ıâ ponderat, sed Fa-
m, *Lethale fatum:*
em, Exitium *Grae-*
ns, in alterâ lance,
m calamitatem *in*
ionit; adeoque, utro-
deprimitur, eisdem si-
praevalitura calami-
iale imminens fatum.
ευέσθαι, *i. q.* ῥέειν,
τος (ὁ ποταμὸς) μέγας
, Ita maguus (auctus)
ıt *etc.* VIII. 138. *m.*
idem fere ac ῥέεθρον,
. ὅσῳ ἐλάσσονες ἐόν-
αμοὶ) ἀσθενέστερα τὰ
χρέχονται, II. 20. *f.*
ἐστι) τὰ ἐγχώρια ῥευ-
είνεσθαι τῶν ποταμῶν,
r. ὄμβρος τε λάβρος, καὶ
χυρὰ ἐς θάλασσαν ὠρ-
VIII. 12. *f.*
umpere. ῥήξαντες (τὸ
ωκον *etc.* VI. 113. *a.*
οῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι
ibid. *m.* ῥῆξαι φωνὴν,
Rumpere vocem, *ut*
. *Aen. II.* 129. *et IX.*
δέους τε καὶ κακοῦ ἔρ-
, εἶπε δὲ· Ὤνθρωπε *etc.*
θέλων ἀκοῦσαι ἦν τινα
υσι πρώτην, II. 2. *m.*

ἅπαξ τις αὐτέων φωνὴν ῥήξας, V. 93. *f. Conf.* Ἐκρήγνυσθαι.

Ῥηϊδίως, *comm.* ῥᾳδίως, Facile, IX. 2. *extr.*

Ῥῆμα, τὸ, Verbum, Dictum. οὗτος δὲ ὁ νόος τοῦ ῥήματος, VII. 162. *b.* πιστὰ ἦν τὰ λεγόμενα τῶν Τηνίων ῥήματα, VIII. 83. *a.* τοῖσι κείνων ῥήμασι πειθόμενοι, VII. 228. *f. N. in Epigr.*

Ῥῆσις, ἡ, Dictio, Verba, Sermo. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, Postquam dicendi finem fecit, VIII. 83. *f.* ἡ ἀπὸ Σκυθέων ῥῆσις, Scythicum dictum, Loquendi formula a Scythis adhiberi solita et ab illis ad Græcos propagata, IV. 127. *f. N.* ἔπεμπον -- ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, Miserunt qui Lacedæmoniorum verbis ediceret Cyro ne *etc.* I. 152. *f.*

Ῥηστώνη, ἡ, *comm.* ῥᾳστώνη, Facilitas, Indulgentia. ἐκ ῥηστώνης τῆς Δημοκήδεος, Ex indulgentiâ in Democedem, Democedis in gratiam, III. 136. *m. N.*

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, Dictus, Definitus. παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητὸν, I. 77. *m.* ἐπὶ ῥητοῖσι, Certis, Definitis conditionibus, V. 57. *f.*

Ῥηχίη, ἡ, *comm.* ῥαχία, Aestus maris, Accessus maris et adpulsus fluctuum adversus littora, VII. 37. *a.* VIII. 129. *m.* ῥηχίη καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται, II. 11. *a. m.*

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* φραγμός, Septum ligneum. ἡ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηνέων ῥηχῷ ἐπι-

..., ..ος, τὸ, Vime
κτῖ πεποιημένη θύρη, κ
ιη ῥιπεῖ καλάμων, Ta
longa ex tamaricis
confecta, et Vimine
neo (Ligamine ex a
bus) consuta *vel* cont
96. *m. N. Conf.* Ῥίψ
Ῥιπτέειν, *jon. pro comm.*
Jacere, Projicere. μετέ
τεῦσι, IV. 94. *m. ubi* ..
dem ῥίπτουσι, *sed in* ῥ..
consentiunt omnes IV. ..
Similiter ἐῤῥίπτεον ἑωυτοὺς
τοῦ τείχεος, VIII. 53.
sicut ἀναῤῥιπτέοντες, VII
2. *m.*
Ῥίψ, ῥιπὸς, ὁ, (*at* αἱ ῥῖπες
bit Damm in Lex. crit.
hac voce.) Crates, Storea.
καταστεγάζουσι, IV. 71. *m.*
Ῥοιὴ, ῆς, ἡ, *comm.* ῥοιά, ..
lum granatum, IV. 143. ..
χρύσεαι *et* ἀργύρεαι, VII. 41
Ῥόος, ου, ὁ, Fluxus, Cur..
fluminis. τὰ πλοῖα κατὰ ῥ..
κομίζεται, II. 96. *m.* τοῦ Ε..
λησπόντου κατὰ ῥόον, VII. 3..
& τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος, I..
96. *f.*
Ῥόπαλον, τὸ, Clava. ...

νικηίων τὴν ῥώμην, I. 31. *a. m.* *ubi alii quidem* τὴν γνώμην.

Ῥωννύναι, *unde* Ἐῤῥωμένος, Validus, *et Comparat.* Ἐῤῥωμενέστερος, Validior. *Vide sub lit.* E.

Σ.

Σ. *litera, vide* Σάν.

Σάγαρις, ιος, ἡ, Bipennis, Ensis aut culter anceps. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σάγαριν πεσέειν, IV. 5. *m.* ἀκινάκεα καὶ οἰστοὺς καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον, IV. 70. *b.* σαγάρις νομίζοντες ἔχειν, *et paulo post,* ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδις καὶ σαγάρις (*contracte ex* σαγάριας, *ion. pro* σαγάρεις) χαλκῷ χρέωνται, I. 215. *a. cum Var. Lect. et Not.* Sacæ Scythæ in exercitu Xerxis ἀξίνας σαγάρις εἶχον, Bipennes quæ Sagaris vocantur, VII. 64. *m. N.*

Σαγηνεύειν, Indagine cingere, Vericulo capere *homines, veluti feras.* III. 149. *N.* VI. 31. *N.*

Σαθρός, ή, όν, Putris, Marcidus, Ruinosus. *Metaph.* πρίν τι καὶ σαθρὸν Ἀθηναίων μετεξετέ... σι ἐγγενέσθαι, Priusquam ...re quoddam consilium a... subeat nonnullorum, ...uam animum despon... nonnulli, VI. 109. *f.*

...κκέειν *et* Σακκεύειν, Sac... ...olare. τοῦτο, ἐπεὰν ... σακκέουσι ἱμα... ...3. *m. cum Var.*

...men literæ Sig... ...σθαι (τοῖτι Πέρ... ...ντα ἐς τὠυτὸ ... μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα, I. 139.

Σᾶν, Σάειν, *i. q.* σήθειν, Colare, Percolare. λεήναντες ὑπέρουσι, σῶσι διὰ σινδῶνος, I. 200. *b.*

Σανδάλιον, τό, Sandalium, Solea. σανδάλιον (τοῦ Περσέος) δίπηχυ, II. 91. *m.*

Σανδαράκινος, η, ον, Sandaracæ colorem (ex flavo rubescentem) præferens, I. 98. *f.*

Σανίς, ίδος, ἡ, Tabula, Asser, Palus, *et* Crux cui adfigitur homo criminis compertus. ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν, VII. 33. *f. N.* (πρὸς) σανίδα προςπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν (αὐτὸν), IX. 120. *extr. cum Var. Lect. et Not.*

Σαρκίζειν, Carnem detrahere, IV. 64. *a. m. N.*

Σαρκώδης, Carneus, Carne instructus. θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεες, III. 29. *m.*

Σατραπηίη, ἡ, Præfectura. ἀρχὴν τὴν οἱ Πέρσαι σατραπηίην καλέουσι, I. 192. *m.* III. 89. *a.*

Σάττειν, *sive* Σάσσειν, *apud Nostrum nil aliud valet nisi* Instruere, *cujus usus hæc apud eum occurrunt exempla.* Ὑρκάνιοι κατάπερ Πέρσαι ἐσεσάχατο, VII. 62. *f. N. ubi non solum de armaturâ agitur, sed de universo Corporis cultu. Sic* VII...

... ος, τὸ, Vimen ...
κης πεποιημένη θύρη, κ...
νη ῥιπεῖ καλάμων, Ta...
longa ex tamaricis ...
confecta, et Vimine ...
neo (Ligamine ex a...
bus) consuta *vel* conte...
96. *m. N. Conf.* Ῥίψ.

Ῥιπτέειν, *jon. pro comm.* ...
Jacere, Projicere. μετέα...
πεῦσι, IV. 94. *m. ubi* a...
dem ῥίπτουσι, *sed in* ῥι...
consentiunt omnes IV. 1...
Similiter ἐρρίπτεον ἑωυτοὺς ...
τοῦ τείχεος, VIII. 53. ...
sicut ἀναῤῥιπτέοντες, VII. ...
2. *m.*

Ῥίψ, ῥιπὸς, ὁ, (*at* αἱ ῥῖπες ...
bit Damm in Lex. crit. ...
hac voce.) Crates, Storea.
καταστεγάζουσι, IV. 71. *m. f.*

Ῥοιὴ, ῆς, ἡ, *comm.* ῥοιὰ, M...
lum granatum, IV. 143. ῥο...
χρύσεαι *et* ἀργύρεαι, VII. 41.

Ῥόος, ου, ὁ, Fluxus, Curs...
fluminis. τὰ πλεῖα κατὰ ῥό...
κομίζεται, II. 96. *m.* τοῦ Ἐλ...
λησπόντου κατὰ ῥόον, VII. 36...
a. τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος, II...
96. *f.*

Ῥόπαλον, τὸ, Clava. ...

νηνίων τὴν ῥώμην, I. 31. *a. m.* *ubi alii quidem* τὴν γνώμην.

Ῥωννύναι, *unde* Ἐῤῥωμένος, Validus, *et Comparat.* Ἐῤῥωμενέστερος, Validior. *Vide sub lit.* E.

Σ.

Σ. *litera*, *vide* Σάν.

Σάγαρις, ιος, ἡ, Bipennis, Ensis aut culter anceps. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σάγαριν πεσέειν, IV. 5. *m.* ἀκινάκεα καὶ οἰστεὺς καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον, IV. 70. *b.* σαγάρις νομίζοντες ἔχειν, *et paulo post*, ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδις καὶ σαγάρις (*contracte ex* σαγάριας, *jon. pro* σαγάρεις) χαλκῷ χρέωνται, I. 215. *a. cum Var. Lect. et Not.* Sacæ Scythæ in exercitu Xerxis ἀξίνας σαγάρις εἶχον, Bipennes quæ Sagaris vocantur, VII. 64. *m. N.*

Σαγηνεύειν, Indagine cingere, Vericulo capere *homines*, *veluti feras.* III. 149. *N.* VI. 31. *N.*

Σαθρὸς, ἡ, ὁν, Putris, Marcidus, Ruinosus. *Metaph.* πρίν τι καὶ σαθρὸν Ἀθηναίων μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι, Priusquam putre quoddam consilium animos subeat nonnullorum, Priusquam animum despondeant nonnulli, VI. 109. *f.*

Σακκέειν, Σακέειν *et* Σακεύειν, Saccare, Percolare. τοῦτο, ἐπεὰν γένηται πέπον. σακκέουσι ἱματίοισι, IV. 23. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Σὰν, Doricum nomen literæ Sigma. τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) τελευτῶσι πάντα ἐς τωυτὸ γράμμα τὸ Δωριέες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα, I. 139.

Σᾷν, Σάειν, *i. q.* σήθειν, Colare, Percolare. λεήναντες ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδῶνος, I. 200. *b.*

Σανδάλιον, τὸ, Sandalium, Solea. σανδάλιον (τοῦ Περσέος) δίπηχυ, II. 91. *m.*

Σανδαράκινος, η, ον, Sandaracæ colorem (ex flavo rubescentem) præferens, I. 98. *f.*

Σανὶς, ίδος, ἡ, Tabula, Asser, Palus, *et* Crux cui adfigitur homo criminis compertus. ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν, VII. 33. *f. N.* (πρὸς) σανίδα προςπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν (αὐτὸν), IX. 120. *extr. cum Var. Lect. et Not.*

Σαρκίζειν, Carnem detrahere, IV. 64. *a. m. N.*

Σαρκώδης, Carneus, Carne instructus. θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεες, III. 29. *m.*

Σατραπηίη, ἡ, Præfectura. ἀρχὴ τὴν οἱ Πέρσαι σατραπηίην καλέουσι, I. 192. *m.* III. 89. *a.*

Σάττειν, *sive* Σάσσειν, *apud Nostrum nil aliud valet nisi* Instruere, *cujus usus haec apud eum occurrunt exempla.* Ὑρκάνιοι κατάπερ Πέρσαι ἐσεσάχατο, VII. 62. *f. N. ubi non solum de armaturâ agitur, sed de universo Corporis cultu. Sic* VII. ...

... ἐῤῥιζωμέν
Ῥῖπος, εος, τὸ,
κης πεποιημένη θ
νη ῥίπεϊ καλάμων
longa ex tamar
confecta, et Vi
neo (Ligamine
bus) consuta *vel*
96. *m. N. Conf.*
Ῥιπτέειν, *jon. pro co*
Jacere, Projicere.
πιῦσι, IV. 94. *m.*
dem ῥίπτουσι, *sed*
consentiunt omnes I
Similiter ἐῤῥίπτεον ἑω
τοῦ τείχεος, VIII.
sicut ἀναῤῥιπτέοντες,
2. *m.*
Ῥίψ, ῥιπὸς, ὁ, (*at αἱ* ῥ
bit Damm in Lex. c
hac voce.) Crates, Sto
καταστεγάζουσι, IV. 71.
Ῥοιὴ, ῆς, ἡ, *comm.* ῥοιὰ,
lum granatum, IV. 143
χρύσεαι *et* ἀργύρεαι, VII.
Ῥόος, ου, ὁ, Fluxus, C
fluminis. τὰ πλοῖα κατὰ
κομίζεται, II. 96. *m.* τοῦ
ληπόντου κατὰ ῥόον, VII.
a. τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος,
f.

νεηνίων τὴν ῥώμην, I. 31. *a. m.* *ubi alii quidem* τὴν γνώμην.

Ῥωννύναι, *unde* Ἐῤῥωμένος, Validus, *et Comparat.* Ἐῤῥωμενέστερος, Validior. *Vide sub lit.* E.

Σ.

Σ. *litera, vide* Σάν.

Σάγαρις, ιος, ἡ, Bipennis, Ensis aut culter anceps. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σάγαριν πεσέειν, IV. 5. *m.* ἀκινάκεα καὶ οἰστεὺς καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον, IV. 70. *b.* σαγάρις νομίζοντες ἔχειν, *et paulo post*, ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδις καὶ σαγάρις (*contracte ex* σαγάριας, *jon. pro* σαγάρεις) χαλκῷ χρέωνται, I. 215. *a. cum Var. Lect. et Not.* Sacæ Scythæ in exercitu Xerxis ἀξίνας σαγάρις εἶχον, Bipennes quæ Sagaris vocantur, VII. 64. *m. N.*

Σαγηνεύειν, Indagine cingere, Ver- riculo capere *homines, veluti feras.* III. 149. *N.* VI. 31. *N.*

Σαθρὸς, ἡ, ὀν, Putris, Marcidus, Ruinosus. *Metaph.* πρίν τι καὶ σαθρὸν Ἀθηναίων μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι, Priusquam putre quoddam consilium animos subeat nonnullorum, Priusquam animum despondeant nonnulli, VI. 109. *f.*

Σακκέειν, Σακέειν *et* Σακεύειν, Saccare, Percolare. τοῦτο, ἐπεὰν γένηται πέπον. σακκέουσι ἱματίοισι, IV. 23. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Σὰν, Doricum nomen literæ Sigma. τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) τελευτῶσι πάντα ἐς τὠυτὸ γράμμα τὸ Δωριέες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα, I. 139.

Σᾷν, Σάειν, *i. q.* σήθειν, Colare, Percolare. λεήναντες ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδῶνος, I. 200. *b.*

Σανδάλιον, τὸ, Sandalium, Solea. σανδάλιον (τοῦ Περσέος) δίπηχυ, II. 91. *m.*

Σανδαράκινος, η, ον, Sandaracæ colorem (ex flavo rubescentem) præferens, I. 98. *f.*

Σανὶς, ίδος, ἡ, Tabula, Asser, Palus, *et* Crux cui adfigitur homo criminis compertus. ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν, VII. 33. *f. N.* (πρὸς) σανίδα προςπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν (αὐτὸν), IX. 120. *extr. cum Var. Lect. et Not.*

Σαρκίζειν, Carnem detrahere, IV. 64. *a. m. N.*

Σαρκώδης, Carneus, Carne instructus. θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεες, III. 29. *m.*

Σατραπηΐη, ἡ, Præfectura. ἀρχὴ τὴν οἱ Πέρσαι σατραπηΐην καλέουσι, I. 192. *m.* III. 89. *a.*

Σάττειν, *sive* Σάσσειν, *apud Nostrum nil aliud valet nisi* Instruere, *cujus usus haec apud eum occurrunt exempla.* Ὑρκάνιοι κατάπερ Πέρσαι ἐσεσάχατο, VII. 62. *f. N. ubi non solum de* Armaturâ *agitur, sed de universo* Corporis cultu. *Sic* VI. 70.

m. f. 73. *b. Sic* Ἰνδοὶ σκευῇ τῇ αὐτῇ ἐσεσάχατο, VII. 86. *a. Similiter*, Πέρσαι σάξαντες (τὴν ἐσβολὴν ἐπ' Αἴγυπτον) ὕδατι, Persæ introitum ex Syriâ in Aegyptum instruxerunt aquâ, III. 7. *a. ubi vide Var. Lect. et Not. sed non equidem cum Wess. dixerim* σάξαντες ὕδατι *idem valere ac praecedens* πλήσαντες ὕδατος· *nam ad* πλήσαντες *refertur accusativus* τὸν κέραμον, *ad* σάξαντες *vero refertur* τὴν ἐσβολήν.

Perperam Portus huc retulit id quod V. 34. *a. legitur*, τὸ τεῖχος ἐσάξαντο, *quo de loco vide voc.* Ἐσάγειν.

Σαῦρος, ου, ὁ, *et* ἡ Σαύρη, Lacerta. σιτέονται ὄφις καὶ σαύρους, *al.* σαύρας, IV. 183. *a.* κροκόδειλοι τριπήχεες χερσαῖοι τῇσι σαύρῃσι ἐμφερέστατοι, IV. 192. *m.*

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *i. q.* στύραξ, Inferior hastæ cuspis, quâ in terram defigitur hasta. ἐπὶ τοῖσι δόρασι ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων ῥοιὰς εἶχον χρυσέας, VII. 41. *m. N. Quem in locum nonnulla ex his quae ab Aem. Porto sub hac voce monita sunt adponam.* „Sensus, *inquit*, hic „erit: *Pro Sauroteribus mala „punica aurea gestabant, hastarum posteriori cuspidi in„serta.* Hocautem isti videntur „fecisse cum ornatus, ac re„giæ magnificentiæ ostentan„dæ caussâ, tum etiam ut his „aureis malis punicis cuspi„dem tegerent, ne quis forte „in ipso itinere concitatius fa„ciendo, in confertâ militum „turbâ, a socio subsequente „cuspide, per imprudentiam „in præcedentis dorsum im„pactâ, sauciaretur."

Σαφέως, *jon. pro* σαφῶς, Manifeste, Perspicue, Liquido, Certo. σαφέως προπεπυσμένος πάντα, I. 21. *m.* IX. 7, 2. *a.* οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι, II. 31. *f.* δηλοῖ σαφέως, II. 44. *f.* σαφέως πάντα ἐξηγησάμενον, II. 121, 1. *m. f.* σαφέως ἐπισταμένους, VIII. 88. *m.*

Σαφηνέως, *i. q.* σαφῶς. τάδε ὡς κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως, Non aperte, I. 140. *a.* καί μοι τοῦτο ἐξαγγέλλεται σαφηνέως, Hoc mihi pro certo renunciatur, III. 122. *f.* οὐκ ἔχω σαφηνέως εἶπαι, VI. 82. *a.*

Adjectivum Σαφηνὴς, *quo et ipso usum esse Herodotum ait H. Steph.* (*Thes. Gr. Ling. T. III.* 747. *g.*) *nusquam apud eum me legere memini.*

Σέβεσθαι, Venerari, Venerabundum adorare. τὰ βιβλία σεβομένους μεγάλως, III. 128. *m.*

Σειρὴ, ἡ, Funis, Restis. χρέωνται σειρῇσι πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων, VII. 85. *m. N.*

Σειρηφόρος ἵππος, Funalis equus. *Sic et de Camelis.* ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν θήλεαν δὲ ἐς μέσον, III. 102. *f.*

Σέλας, τὸ, Fulgur, Fulgor. λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, καί μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἆπιν, III. 28. *m.*

Σεληναῖος, η, ον, Lunaris. σεληναίη νὺξ, Nox lunæ lumine collustrata, I. 62. *extr. in Orac.*

Σελήνη, ἡ, *vide Indicem latin.*

voce Luna. Orbis lunæ, *vide* Κύκλος.

Σεμνοῦν, Præter verum extollere et exornare rem. σεμνοῦν τὰ περὶ Κῦρον, I. 95. *a.* Falso jactare. ἄλλως αὐτὰ Αἰγύπτιοι δοκέουσι σεμνοῦν, III. 16 *extr.*

Σεμνύνειν, Gravitatem et magnificentiam adfectare. ταῦτα περὶ ἑωυτὸν ἐσέμνυνε, I. 99. *b.*

Σεῦ, *jon. pro* σέο *et* σοῦ, *frequenter.*

Σεωυτοῦ, Σεωυτῷ, *jon. pro* σεαυτοῦ, σεαυτῷ, I. 45. *m.* 108. *f. et alibi.*

Σήθειν, *vide* Σᾷν.]

Σηκὸς, οῦ, ὁ, Locus vel ædificium deo consecratum, Sacrarium. *Pro eo quod* IV. 62. *a. vulgo legitur,* ἐπὶ τούτου τοῦ ὄγκου, *plures libri veteres* ἐπὶ τούτου τοῦ σηκοῦ *praeferunt. Vide Var. Lect. et Not. et de vocab.* σηκὸς *confer Not. ad* VI. 19, 15.

Σῆμα, τὸ, Monumentum sepulcrale, I. 93. *a. et f.* IV. 72. *extr.* 172. *f.*

Σημαίνειν, 1) Significare, Indicare, Exponere, Monstrare, Demonstrare. σήμηνον Πέρσῃσι τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ πεμπόμενα, VII. 18. *f.* ὁ μὲν ταῦτα σημήνας (His dictis, His expositis) ἀπαλλάσσετο, VIII. 75. *extr.* ἐσήμαινε Μαρδονίῳ τα καταλαβόντα, IX. 49. *a.* ὡς ἐσήμηνα, *sive rectius* ἐσήμηνα, Ut supra exposui, III. 106. *f. ubi* ἐσήμανα *alii, praeter Nostri morem.* σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ, (*sic enim jungenda esse haec verba, sub voce* Λόγος II. 3. *a. supra monui, non disjungenda ut in nostrâ edit. factum*) Hæc quum ex ipsius rei ratione (ex rei veritate, rectâ ratione rem judicando) ita esse demonstrasset, VIII. 62. *a.*

2) *In re militari*, Signum edere; *sed verbo, per ellipsin nominativi, veluti impersonaliter posito.* τοῖσι Ἕλλησι ὡς ἐσήμηνε, *scil.* ὁ σαλπιγκτὴς, Persis ut signum editum est; *proprie*, ut signum edidit, *nempe* tubicen, VIII. 11. *a. et mox,* δεύτερον δὲ σημήναντος, ibid.

3) *Rursus in re militari*, Imperium dare, Imperare. ταῦτα εἴπας ἐσήμαινε παραρτέεσθαι πάντα, IX. 42. *extr.*

4) *Medium*, σημαίνεσθαι, Signare, Notare, σημαίνεται (τὸν βοῦν) βύβλῳ, II. 38. *m.*

Σημαντρὶς γῆ, Terra signatoria. γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, II. 28. *f.*

Σήμαντρον, τὸ, Sigillum. τῶν σημάντρων ἐόντων σόων, II. 121, 2. *a. ubi intelliguntur* Sigilla quibus obsignata janua erat.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, Dux, Præfectus *militum.* ἐθνέων ἔσαν ἄλλοι σημάντορες, VII. 81. *b. ubi quidem* Minores *intelliguntur* Duces, aliorum imperio subjecti.

Σημήϊον, *comm.* σημεῖον, 1) Signum, *quo datur imperium.* ἀνέδεξε σημήϊον τοῖς ἄλλοις ἀνάγεσθαι, Signum edidit, Sublato signo imperium dedit, VII. 128. *m. Et omnino* Signum *vel* Nota ex quâ aliquid cognoscitur aut judicatur. *Vide in* Προκέεσθαι. 2) Insigne. τὸ ση-

... καὶ στη
117. *m. f.* ἐκ στηταλ
bylonià terrà) ἐστιν τι
γαθος γίνεται, I. 193
Σιγὴ, ῆς, ἡ, Silenti
ἔχειν, Silere, Tacere.
δυσμενής ἐστι τῇ σιγῇ, T
sensus est, VII. 237.
σιγῇ (*nempe* τὸ γενόμ
ἔφραζε οὐδενὶ, Silentio
Tacuit rem, IX. 93. *n*
idem Dativus Σιγῇ *etiam*
positionis vicem sustinu
cum Genitivo casu const.
ut σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος,
Aethiope, Inscio Aeth
II. 140. *m.*
Σιγύννη *aut* Σιγύνη, ἡ. Σι
καλέουσι Λίγυες, οἱ ἄνω
Μασσιλίης οἰκέοντες, τοὺς
πήλους· Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα
9. *extr. cum Var. Lect. et*
Conf. Viros doctos ad Hes
voc. Σίγγυνοι, *a quibus pr*
termitti non debebat Herod
hujus loci mentio.
Σιδήρεος, Ferreus. ὑποκρητηρίδ
σιδήρεον, I. 25. *b.*
Σιδήριον, ου, τὸ, Instrumentu
ferreum. ἐσενειχθέντος σιδηρίο
...ις — ἀπέταμε τὸν ...

men; itaque continuo adjecit Lexicographus, οὐχὶ σινόμωρος.

Σινάμωρος, ου, ὁ, Destructor, Vastator. ἄνδρα τῶν ἑωυτοῦ σινάμωρον, Qui sua ipse destruit, V. 92, 6. *extr.* (*olim perperam* συνάμορον.)

Σινδὼν, όνος, ἡ, Linteum, *praesertim* subtilius. σῶσι διὰ σινδόνος, I. 200. *b.* ἣν ἐν ἱματίῳ ἐνελιξάμενος εὕδῃ ἢ σινδόνι, II. 95. *f.* κατειλίσσουσι πᾶν τὸ σῶμα (cadaver aromatibus conditum) σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι, II. 86. *f.* τὰ ἕλκεα (vulnera hominis misere concisi in pugnâ) σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες, VII. 181. *b.*

Σίνεσθαι, *et formâ Jonibus propriâ* Σινέεσθαι, (*quae forma in Musis passim non nisi arbitrio fortasse librariorum in communem mutata est*,) Lædere, Nocere, Damnum inferre, Corrumpere, Vastare. *Vide Not. ad* V. 81. *extr. et Var. Lect.* IX. 49. *a.* ὅκως ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλων, I. 17. *extr.* κροκόδειλος οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον, II. 68. *extr.* εἶχον οὐδὲν σινέεσθαι, IV. 123. *a. ubi istam formam, loco vulgatae* σίνεσθαι, *a cod. Arch. servatam adscivi, sicut passim alibi.* σίνεσθαι τὸν Δαρείου στρατόν, V. 27. *b.* ἐσίνοντο χώρους τῆς Ἀττικῆς, V. 74. *f.* μεγάλως Ἀθηναίους ἐσινέοντο *libri omnes* V. 81. *extr.* N. ταύτην (τὴν χώρην) μηδὲν σίνεσθαι, VI. 97. *m. f.* οὐκ ἄν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινέατο, (*jon. pro* ἐσίνοντο) VII. 147. *a.* τὴν γῆν οὐκ ἐσίναντο, VIII. 31. *b.* οὔτε ἐσινέετο γῆν τὴν Ἀττικὴν, IX. 13. *a. cum Var. Lect. Similiter* ἐσινέοντο πᾶσαν τὴν στρατιὴν, IX. 49. *a. et* σινεομένων τὴν Ἀττικὴν, IX. 73. *extr. et* οὐκ ἐπαύοντο σινεόμενοι, IX. 87. *a. denique*, τὸν ἀδικέοντα σινέεσθαι, IX. 120. *m. ubi alii vulgo* τίνεσθαι. *Vide notata in Var. Lect.* ἵνα οἱ ἱππέες σφέας μὴ σινοίατο, IX. 51. *m.*

Σῖνος, εος, τὸ, Damnum, Malum, Calamitas. μέγα τι σῖνος ἔσται τῇ βασιλῆος στρατιῇ, VIII. 65. *m.*

Σίσυρα *et* **Σίσυρνα**, ης, ἡ, Penula, Rheno. θηρία τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας (*al.* σισύρνας *fortasse rectius*) παραῤῥάπτεται, IV. 109. *f. cum Var. Lect. et Not.* Κάσπιοι σισύρνας (*al.* σισύρας) ἐνδεδυκότες, VII. 67. *a. cum Var. Lect.*

Σισυρνοφόρος, ὁ, Penulâ indutus, VII. 67. *f. ubi vix unus aut alter codex* σισυροφορ. *praefert.*

Σῖτα, *vide in* Σῖτος.

Σιταγωγὰ πλοῖα, Naves frumentariæ, VII. 147. *f.*

Σιτέεσθαι, Cibum capere, Comedere. *Absolute.* τὴν ἑτέρην (ἡμέρην) σιτέεσθαι, I. 94. *m.* τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους, I. 133. *m. Et cum Accusativo.* σιτέονται οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, I. 71. *m.* σιτέονται ἰχθῦν, I. 200. III. 98. *f.* ῥίζας, I. 202. *a.* καρπους, ibid. σαύρους, IV. 183. *f.* κρόμμυα, IV. 17. *m.* σιτεόμενοι μετὰ τῶν βασιλήων τὰ δημόσια, VI. 57. *m. Conf.* Κατασιτέεσθαι.

Σιτεύειν, Nutrire, Saginare. κτήνεα σιτεύεσκον, VII. 119. *a.*

Pro ἐσιτέοντο VIII. 115. *a. perperam* ἐσιτεύοντο *scribitur in cod. F.*

Σίτησις, ιος, ἡ, Cibus. σίτησιν εἶναι κρέα ἑφθά, III. 23. *a.* οὐκ ἐπὶ σιτήσει (In cibi usum, Comedendi caussâ) σπείρουσι τὸν σῖτον, IV. 17. *f.*

Σιτία, τὰ, Cibaria, Cibi, *praesertim* farinacei. ἵνα μὴ ζητοῖεν σιτία, I. 94. *m.* αὐτὴ τὰ σιτία σφι ἔπεσσε, VIII. 137. *a. m.* σιτία ἀποτακτὰ καὶ ἱρὰ, II. 69. *m.* σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοισι, I. 188. *a. ubi utique* ἐσκευασμένος *videtur legendum.* Αἰγύπτιοι ἀπὸ ὀλυρέων ποιέονται σιτία, II. 36. *m.* πάντα τὰ εἶχον σιτίων ἐχόμενα, μετὰ δὲ τὰ σιτία καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε κατεσθιόμενα, III. 25. *m.* σιτίων ἔργειν τινα, Alimenta alicui negare, III. 48. *m.*

Σιτοδηίη, ἡ, Rei frumentariæ penuria. σιτοδηίην εἶναι ἰσχυρὴν, I. 22. *m. et* I. 94. *a. N. ubi quidem olim* σιτοδείην *edd. cum msstis.*

Σιτοποιὸς, ὁ *et* ἡ, ἀρτοκόπος *interpretatur Hesychius, quod vocab. vide suo loco. Videtur autem* Σιτοποιὸς *non solum* Pistor *aut* Pistrix, *sed et* Coquus *et* Coqua, Parandos cibos curans. *Nonnisi in foem. gen. apud Nostrum occurrit hoc vocab.* τὴν μίην σιτοποιὸν ἐξαιρέετο, III. 150. *f. N.* γυναικῶν σιτοποιέων, VII. 187. *a.*

Σῖτος, ου, ὁ, 1) Frumentum. ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστεϊ σῖτος, II. 21. *b.* ἰδὼν σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον, I. 22. *a.* τοῦ ἐπιμετρουμένου σίτου, III. 91. *m.* σῖ-
τον καὶ σπείρουσι καὶ σ
IV. 17. *m.* 2) Cibus
praesertim farinaceus.
στης ἡμέρης σῖτον αἱρέεσθ
120. *m. f.* ὅπτου σίτ
cibi farinacei, Panis
μνέαι, κρεῶν βοέων δύο μ
168. *f.*

Pluralis, τὰ Σῖτα,
τία *et* σῖτος *num.* 2. σῖτα
σθαι, Cibum capere,
a. N. σῖτα καὶ ποτὰ ἐ
V. 34. *a.* σῖτα καὶ νέ
χειν, VII. 21. *extr.* σ
ποτοῖσι εὖ παρεσκευάδατο
a.

Σιτοφάγος, ου, ὁ, ἡ, Q
mento vescitur. γῆς ἐργ
σιτοφάγοι, IV. 109. *a.*

Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Frum
Commeatum portans.
ροι κάμηλοι, (*foemin.*)
m. VII. 125. *a.* τῶν σ
ἡμιόνων μίη, III. 154.

Σκαιὸς, ἡ, ὸν, 1) Sinister,
stus. φιλοτιμίη κτῆμα σκα
53. *m.* 2) Imperitus,
tus, Importunus. σκ
καὶ ἀδικώτατον πάντων
πων, I. 129. *m.*

Σκαιότης, ἡ, Imperitia,
tas. ὑπὸ ἀγνωμοσύνης κα
τητος, VII. 9, 2. *a.*

Σκαπτὴ ὕλη, (*sive* Σκαπτ
aspero spiritu in literam
lautem mutato, ut in
Sylva.) *Nomen propriu*
Thraciæ, *propr.* Sylva s
VI. 46. *m. cum Var.*
Not.

Σκάφη, ης, ἡ, Scapha,
Alveolus, IV. 73. *f.*

Σκέλος, εος, τὸ, Crus.
σκέλεα ἀναξυρίδας εἶχον, V

a. ἐν τοῖσι γούνασι (τοῦ ἵππου) ἀπέταμον τὰ σκέλεα, Crura in genibus amputarunt, VII. 88. *f.* *id est, interprete Gronovio,* In commissurâ quà femur cruribus connectitur, *quae est Genu.* κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, III. 103. *a. N. Conf.* Μηρός *et* Γόνυ.

Σκέπη, ἡ, Tegumentum, Tutamen. ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου, I. 143. *a. N.* ἵνα ἡ Ἑλλὰς ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου, VII. 172. *m.* 215. *b. Suidas quid spectaverit, scribens* Σκέπη παρ' Ἡροδότῳ θήκη, δέρμα, *viderint doctiores.*

Σκέπτεσθαι, Dispicere, Considerare. *Legebatur olim apud Nostrum* ἐλευθερίην σκεπτόμενοι, *id est:* Considerantes libertatem, VIII. 143. *a. N. ubi Valla, quasi* σκεπόμενοι *legisset,* in tutandâ libertate *interpretatus est, nos ex aliis codicibus* ἐλευθερίης γλιχόμενοι *edidimus.*

Σκευάζειν, 1) Instruere. τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, I. 60. *m.* σκευάσας αὐτούς, *nempe* στολῇ ἱππάδι, I. 80. *a. m.* σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα, V. 12. *m.* τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας. V. 20. *m.* τούτῳ εἴδωλον σκευάσαντες, VI. 58. *f. ubi* εἰκάσαντες *fortasse legendum suspicatus eram, coll.* II. 182. *a.*

2) Parare cibum, Parare *carnes* in cibum. προβάτων πολλὰ κατακόψαντες καὶ σκευάσαντες, I. 207. *f.* σκευάσαντες τὸν παῖδα (ὃν κατέκοψαν) ὥσπερ ἐώθεσαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, I. 73. *f.*

Medium. προδοσίην ἐσκευάζοντο, Proditionem parabant, IV. 100. *m. f.*

Passiv. Particip. ἐσκευασμένος, Instructus. στρατεύεται βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοισι καὶ προβάτοισι, I. 188. *a. ubi haud dubie* ἐσκευασμένος *scriptum oportebat.* (*conf.* V. 65. *a.*) Πέρσαι ὧδε ἐσκευασμένοι, VII. 61. *a. Praet. perf.* ποταμοῖσι οὕτω οἱ Σκύθαι ἐσκευάδαται, *jon. pro* ἐσκευασμένοι εἰσί, IV. 58. τὰ προπύλαια τύποισι ἐσκευάδαται, II. 138. *m. Plusquamperf.* ἐσκευάδατο, Instructi erant, VII. 62. *b.* 66. *a.* 86. *a.*

Σκευή, ἡ, Adparatus, Ornatus, Cultus corporis, Vestimenta et arma quibus aliquis instructus est. ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ, Omni suo ornatu instructus, I. 24. *m. et mox,* ἐνδύντα πᾶσαν τὴν σκευήν, ibid. *Sic,* εἰ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν καὶ ἐνδὺς (αὐτήν), VII. 15. *f. et pro* σκευὴν *ait* ἐσθῆτα, VII. 16, 2. Μηδικὴ αὕτη ἡ σκευή ἐστι, VII. 62. *a.* τὴν αὐτὴν σκευὴν ἔχοντες ἐστρατεύοντο. VII. 66. *m.* 73. *a.* 77. *a.* 86. *a.* σκευὴν σκυτίνην ἔχοντες, VII. 71. *a.*

Subinde praetermittitur vocab. Σκευή, *e vicinia aut ex adjunctis facile supplendum.* Μῆδοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο, VII. 62. *a. N. ubi ad* τὴν αὐτὴν *substantivum* σκευὴν *non solum ex proxime sequentibus intelligitur, sed e-*

tiam e verbis praecedentibus Πέρσαι ὧδε ἐσκευασμένοι, *cap.* 61. *a. ad quae refertur quod ait* τὴν αὐτήν. *Vide Notata ad* I. 109. *a. et conf.* VII. 72. *m.* 84. *a.*

Σκευοφόρος, ου, ὁ *et* ἡ, Sarcinas et Impedimenta portans. αἱ σκευοφόροι κάμηλοι, I. 80. *a.* οἱ σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποζύγια, Calones (*sive* Bajuli) et jumenta cum impedimentis.

Σκήπτεσθαι, Niti, Prætextu uti, Caussam prætexere. τὸ (*jon. pro* ὃ) σκηπτόμενοι οἱ Πέρσαι, V. 102. *a.* οὐ σκήψομαι τὸ μὴ εἰδέναι, VII. 28. *a.*

Σκῆπτρον, 1) Baculus. σκῆπτρον χειροποίητον gestat quilibet Babylonius, I. 195. *m.* 2) Sceptrum, insigne regiæ potestatis, σοὶ σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω, VII. 52. *extr.*

Σκῆψις, *i. q.* πρόφασις, Caussa (sive vera, sive ficta) quæ prætenditur. κατὰ φόνου τινὰ (*fors.* τινὸς) σκῆψιν, I. 147. *extr.* σκῆψιν ποιεύμενος τὴν ξεινίην τὴν Ἱστιαίου, V. 30. *m.* πρὸς τοὺς Ἕλληνάς σφι σκῆψις, (parata illis, excogitata ab illis erat alia Excusatio) τῇπερ δὴ καὶ ἐχρήσαντο, VII. 168. *f.*

Σκιάζειν, Obumbrare, Tegere. τοῦ τὸ γένειον τὴν ἀσπίδα πᾶσαν σκιάζειν, VI. 117. *f. Conf.* ἐπισκιάζειν.

Σκίδνασθαι, Spargi. ἅμα ἡλίῳ σκιδναμένῳ, Simul cum sparso sole, *i. e.* cum oriente sole; Simul ac sol lumen suum per aethera Spargere coepit, Primâ luce, VIII. 23. *a. N.*

Σκιὴ, ῆς, ἡ, Umbra. εἰ
ἔσοιτο ἡ μάχη, VII. 2

Σκιητροφέειν, In umbrâ
In umbrâ educare. *In*
sivum. σκηνὰς πηξάμεν
τροφέοντο, In umbrâ d
VI. 12. *extr. Sed et*
verbi formâ Passivâ a
trali notione usurpat
σκιητροφέουσι, πίλους τ
ρέοντες, III. 12. *f. nis*
mihi quidem videtur,
me praecedentibus inte
fuerit Accusativus, σκι
σι τὰς κεφαλάς.

Σκίπων, ωνος, ὁ, Scipio, I
ἐπεὰν σκίπωνα προστήσων
172. *m.*

Σκληρὸς, ἡ, ὸν, Durus,
Dirus. σκληραὶ βρονταὶ
12. *a.*

Σκολιὸς, ἡ, ὸν, Incurvus,
cus. σκολιῷ σιδήρῳ, II.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, Palus præ
σκόλοπας περὶ τὸ ἕρκος
πῆξαν, IX. 97. *b.*

Σκοπέειν, Spectare, Re
σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήμ
τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται,
extr. σκοπέειν τινὰ τὰ
Vetus dictum, I. 8. *a*
ubi olim σκοπεύειν *edd.*

Σκοπιὴ, ῆς, ἡ, 1) Specul
Περσέος καλεομένης σκοπ
15. *a.* 2) Speculatio.
ἔχειν, Speculari. οὐ κ
σκοπιὴν ἔχοντες τούτων, V.

Σκόροδον, τὸ, Allium. κ
καὶ σκόροδα, II. 125.
17. *m.*

[Σκυθίζειν, *vide* Ἐπισκυθίζ

Σκυθιστὶ, Scythice, Scythi
mone, IV. 27. *b.* 59. *n*

Σκύλαξ κυνὸς, Catulus canis, III. 32. *a.*

Σκυλεύειν, Spoliare, *praesertim* eos qui in bello ceciderunt. σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκρούς, I. 82. *m.* ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψέλιά τε καὶ στρεπτοὺς καὶ τοὺς ἀκινάκεας, IX. 80. *m.*

Σκύταλον, τὸ, Clava, Fustis. τοῖσι σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας, III. 137. *a. ubi quidem olim* τῇσι σκυτάλῃσι, *sed vide in Var. Lect. notata.*

Inde Diminutivum Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, Minutus fustis. σκυταλίδα ἐμβαλὼν (τῷ βρόχῳ) περιάγει (αὐτὸν), IV. 60. *b.*

Σκύτινος, η, ον, Coriaceus. Λίβυες σκευὴν σκυτίνην ἔχοντες, VII. 71. *a.* σκυτίνη ἡ ἐσθὴς τῶν Λιβυσσέων, IV. 189. *a.* πλοῖα σκύτινα, I. 194. *a.*

Σμᾶν, Detergere, Abstergere. καθαίρονται τρόπῳ τοιῷδε· σμησάμενοι τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκπλυνάμενοι *etc.* IV. 73. *m.* τότε τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον βασιλεὺς, IX. 111. *f. N. Conf.* Ἐκσμᾶν *et* Διασμᾶν.

Σμάραγδος λίθος, Smaragdus lapis. II. 44. *a.* (*ubi alii* μαραγδ.) III. 41. *a.*

Σμικρὸς, *i. q.* μικρὸς, Parvus, Exiguus. σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα, I. 5. *f. cum Var. Lect.* ἔχων δύναμιν οὐ σμικρὴν, V. 113. *a.* ἀπὸ σμικροῦ τεο ὁρμεώμενος, I. 58. *a.* παρὰ σμικρὰ ἡμῖν τῶν λογίων ἔνια κεχώρηκε, In exiguum quiddam exierunt, I. 120. *m.* ἐόντα λόγου οὐ σμικροῦ, III. 4. *m.* σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν, IV. 99. *m. f.* ταῦτα μὲν ἐπὶ σμικρόν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου, IV. 129. *extr. N.*

Σμύρνη, ἡ, Myrrha. λιβανωτοῦ, σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, II. 40. *f.* σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης, II. 86. *m.* σμύρνῃσι ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, VII. 181. *m.* (*ubi* σμύρνῃ *praeferunt nonnulli.*

Σολοικίζειν τῇ φωνῇ, Soloece loqui, IV. 117. *a.*

Σόος, η, ον, Salvus, Incolumis. ἄγαλμα τὸ ἐς ἐμὲ ἦν σόον, (*al.* σῶον), II. 181. *f. N.* εἰ βουλοίατο σόοι (*rursus al.* σῶοι) εἶναι, V. 96. *b.* τὰ κείμενα ἔσται παρὰ σοὶ σόα, (*al.* σῶα) VI. 86., 1. *f.* οἱ λίθοι ἐς ἐμὲ ἔσαν σόοι, (*al.* σῶοι), superfuerunt, VIII. 39. *m. Conf.* Σῶος.

Σορὸς, οῦ, ἡ, Loculus, I. 68. *m.* περιφέρει νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον, II. 78. *a.*

Σὸς, σὴ, σὸν, Tuus, Tua, Tuum. πατὴρ σὸς, VII. 204. *a. m.* τοὺς σοὺς συμπλόους, II. 115. *f. Plur. Neutr.* ἢν μὴ σῶν δεήσῃ, Nisi tuæ defuerint partes, III. 155. *m. N. Conf.* Ὑμέτερος. *Sed Homericâ formâ* τεοῖσι (*i. q.* σοῖσι) *usus est Noster*, VIII. 100. *a. m. si vera ibi nostra emendatio* ἐν Πέρσῃσι τεοῖσι, *ubi vulgo* ἐν Πέρσῃσι τοῖσι. *Vide Var. Lect.* VIII. 100, 25.

Σοφίζεσθαί τι, Callide comminisci aliquid, Callidam quamdam rationem inire. πρὸς ταῦτα σοφίζονται τάδε, II. 66. *a.* οὗτος σοφίζεται αὐτοῖσι τοιόνδε, VIII. 27. *m.* τούτου εἵνεκεν ἐσεσόφιστο (τοῦτο), I. 80. *m. f.*

Σοφίη, ης, ἡ, 1) Sapientia, Prudentia, Ingenium doctrinâ excultum, Cognitio rerum. Ἀθη-

ναῖοι οἱ πρῶτοι λεγόμενοι εἶναι Ἑλλήνων σοφίην, I. 60. *m.* παρ' ἡμέας περὶ σέο λόγος πολλὸς ἀπῖκτο σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, I. 30. *m.* 2) Calliditas, Astutia, Callidum inventum. καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, I. 68. *a.* σοφίῃ αὐτοὺς, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ, προσηγάγετο, II. 172. *a. N.* σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης, III. 4. *m.* εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ ὡς *etc.* III. 85. *a. m.* (*conf.* Σόφισμα.) σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ, Astu, non vi, III. 127. *m.* σφέας κατέλαβε σοφίῃ, V. 21. *m.* ἀνεπιστήμονες καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην, IX. 62. *f.*

Σόφισμα, τὸ, Commentum, Callidum inventum. εἴ τι τοιοῦτον ἔχεις σόφισμα, III. 85. *m.* πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκεε ἐς αὐτούς, III. 152. *a.*

Σοφιστὴς, ὁ, Sapientiam professus, Doctrinæ studiosus, Excolendo ingenio dans operam, Philosophus. πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταὶ, - - καὶ δὴ καὶ Σόλων, I. 29. *a. N.* οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ (τῷ Μελάμποδι) σοφισταί, II. 49. *a. m.* Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ, IV. 95. *m.*

Σοφὸς, ἡ, ὸν, 1) Sapiens, Doctrinâ et ingenio præstans. Φημὶ Μελάμποδα γενόμενον ἄνδρα σοφὸν, II. 49. *m.* *ubi confer quae praecedunt et quae proxime sequuntur.* 2) Prudens, Callidus. ἱπποκόμος, ἀνὴρ σοφὸς, III. 85. *a.* σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοί, VII. 130. *a.*

Σπαδίζειν, Discindere, Dissecare, Laucinare, *interprete Wesselingio ad* V. 25. *m.* *ubi* σπαδίξας αὐτοῦ τὸ δέρμα, ἱμάντας ἐξ αὐτοῦ ἔταμε. *Videndum vero ne propior vero sit Glossatoris interpretatio*, Σπαδίξας, ἀποδείρας; *quam in sententiam Portus etiam* σπαδίξας τὸ δέρμα Detractâ (avulsâ) pelle *interpretatus est.*

Σπάθη φοίνικος, Ramus palmæ. τόξα εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα, VII. 69. *a.*

Σπαίρειν, *vide* Ἀσπαίρειν.

Σπάκα τὴν κύνα καλέουσι Μῆδοι, I. 110. *a.* *Conf. notata ad Hesych. h. v. Ridicule Portus veluti graecum inde effinxit vocab.*, σπὰξ, ὁ, ἡ, *genit.* σπακός.

Σπᾷν, Trahere, Distrahere. τὸν μηρὸν σπασθῆναι (αὐτὸν), Distractum, Luxatum ei esse femur, VI. 134 *extr.*

Σπάνιος, Rarus. παρ' ἡμῖν τοῦτό ἐστι· ἔστι μέντοι οὐ πολλὸν, ἀλλὰ σπάνιον, VII. 103. *f.* *Comparat.* οὐδὲν ἐγίνετό πλοίων σπανιώτερον, VIII. 25. *a.*

Σπάρτον, τὸ, Spartea, Funis sparteus. τὰ νήπια παιδία δέουσι τοῦ ποδὸς σπάρτῳ, V. 16. *m. f.*

Σπασμὸς, ὁ, Convulsio, Spasmus, IV. 187. *f.*

Σπείρειν, 1) Serere. οὔτε τι σπείρουσι, III. 100. σῖτον σπείρουσι, IV. 17. πεδιάδας σπείρειν, IX. 122. *extr.* 2) Disseminare, Dispergere. τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ τοῦ τείχεος ἐς τὸν Στρυμόνα, VII. 107. *f.*

Σπένδειν, *Fut.* σπείσειν, Infundere, Inspergere. τράγου οὖρον σπείσαντες ῥύονταί σφεα, IV. 187.

extr. (*conf.* Ἐπισπένδειν.) σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης ἐς τὴν θάλασσαν, εὔχετο πρὸς τὸν ἥλιον, VII. 54. *a.*

Σπένδεσθαι, Libationem facere cum aliquo, Fidem dare et accipere, Foedus facere et sacris cærimoniis sancire. καταινέσαντος Ὀτάνεω καὶ σπεισαμένου, III. 144. *extr.* τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι Λακεδαιμονίοισι, VII. 148. *f. ubi aut* ἐς *vel* ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα *legendum videtur, aut* τριηκονταέτεα εἰρήνην. *Conf.* Τριηκονταέτης.

Σπέρμα, Semen *plantarum, et* Cerealium *sive* Frumenti genus quodlibet. σπέρματι χρέωνται τῷ αὐτῷ *etc.* III. 97. *m. N. ubi intelligitur* Oryzæ aut Milii genus quoddam.

Σπέρχεσθαι, 1) Properare, Festinare, Urgere. ἐπειδὴ ὥρα σπερχόμενον, III. 72. *a. ubi mox*, ἐπεί τε ἡμέας συνταχύνειν κελεύεις. 2) *Ex usu Jonibus proprio*, Irasci, Succensere. ἐσπέρχετο τῷ Ἀρισταγόρῃ, V. 33. *f. N. ubi mox* θυμωθεὶς, *eâdem notione.* σπερχθεὶς, I. 32. *a. Conf.* Περισπερχέειν *et Not. ad* VII. 207.

Σπεύδειν, Festinare, Properare, Urgere, Studiose agere *aut* in rem aliquam Incumbere. *Cum Accus. et Infinit.* μᾶλλόν τι ἔσπευσαν εἰρήνην ἑωυτοῖσι γενέσθαι, I. 74. *m.* τὸ ὅρκιον σπεύσαντες γενέσθαι, ibid. *f.* ἔσπευσαν τὰ παιδία ὑπεκθέσθαι, VIII. 41. *a. Cum nudo Accus.* τὸν γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, I. 38. *m.* παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις, I. 206. *a. Absolute:* Δημοκρίτου σπεύσαντος, Hortante (Urgente rem) Democrito, VIII. 46. *f.*

Passiv. ξυνὸν τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται, Commune hoc bonum a *nobis* omnibus studetur, quæritur, VII. 53. *m. N.*

Σπιθαμὴ, ἡ, Spithama. ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, μέγαθος πέμπτης σπιθαμῆς, Magnitudine quatuor cubitorum et unius spithamæ, *id est*, quatuor cubitorum cum dimidio, II. 106. *m. N.*

Σπλὴν, ηνὸς, ὁ, Splen, Lien. τὴν οὐρὴν ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεὶς, II. 47. *f.*

Σποδὸς, οῦ, ὁ, 1) Cinis. νῆσον χώσας σποδῷ τε καὶ γῇ, II. 140. *a.* οἴκημα σποδοῦ πλέον, II. 100. *extr. ubi in Not. praeter Ctesiam laudari debebat Valer. Max. IX. 2. Extern.* 6. 2) Pulvis. τῆς χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες, IV. 172. *extr.*

Σπονδαρχίη, ης, ἡ, Jus libationum initium faciendi, Libationum auspicandarum jus et honos, VI. 57. *a.*

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, 1) Libatio *in sacris faciendis.* οὐ σπονδῇ χρέωνται οἱ Πέρσαι, I. 132. *a.* 2) Fœdus, Pax. σπονδὰς γενέσθαι, VII. 149. *a. ubi paulo ante, pro* σπονδὰς, *est* εἰρήνην, *cap.* 148. *f.* (*conf.* Σπένδεσθαι.) *Mox iterum*, VII. 149. *a.* σπονδέων ἐουσέων, *et passim alibi.*

Σπόρος, ου, ὁ, Satio, Seminatio, Ipsa Sementem faciendi actio. καί τις σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω, VIII. 109. *f.*

Σποῦ, Oculus Scythico sermone, IV. 27. *extr.*

Σπουδαῖος, αίη, αῖον, *de Re quālibet*, Bonus, Eximius, Præ-

stans, σπουδαῖαι νομαὶ αὐτόθι εἰσί, IV. 23. *f. De Personâ:* σπουδαίη (γυνή), Eximia mulier, VIII. 69. *b.*

Comparat. τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων, Res graviores, I. 8. *a. Superlat.* τὰ σπουδαιέστατα (*al.* σπουδαιότατα) τῶν πρηγμάτων, I. 133. *f.* τὴν σπουδαιοτάτην τῶν ταριχεύσεων, Præstantissimam condiendorum cadaverum rationem, II. 86. *a. Inde Adverbialiter.* ὧδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι (τοὺς νεκρούς), II. 86. *a. m. N.*

Σπουδή, ἡ, 1) Festinatio. *Hinc* σπουδῇ, Propere. ἦγε τὴν στρατιὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, IX. 1. *a.* σπουδὴν ἔχω, *absolute*, Festino, Celeritate utor, Citato gradu iter facio, IX. 89. *m. Et*, ἰέναι πάντας ὅκως αὐτὸν ὁρέωσι σπουδῆς ἔχοντα, IX. 66. *m. f. Cum Infinitivo.* ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν αὐτούς, VI. 120. τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο παραλαβεῖν, VII. 205. *m.* 2) σπουδή, Studium, Opera quam quis dat. τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν, Raptarum curam habere, De raptis sollicitum esse et laborare, ut ulciscaris illatam injuriam, I. 4. *a. ubi mox opponitur* μηδεμίην ὤρην ἔχειν ἁρπασθεισέων, ibid. τί ταῦτα σπουδῇ πολλῇ ἐργάζεται, I. 88. *m.* σπουδὴν ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι, VII. 149. *a.* ἰσθμὸν ἐτείχεον, σπουδὴν ἔχοντες πολλήν, IX. 8. *m. et mox*, σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο μὴ μηδίσαι Ἀθηναίους, ibid.

Στάδιον, τὸ, Stadium. αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον, II. 149. *f.* σταδίοισι μεμετρήκασι τὴν χώρην, II. 6. *m. In ludis Olympicis* ἀγωνιζόμενος στάδιον, Stadio certans, V. 22. *extr.*

Nominat. et Accusat. Pluralis, Στάδια *et* Στάδιοι, *promiscue, immo frequentius apud Nostrum genus mascul. occurrit.* ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι, IV. 101. *f.* ὁ παρασάγγης δύναται τριήκοντα στάδια, V. 53. *a.* ἔστι τὸ μεταξὺ ἑπτὰ στάδιοι, I. 26. *m.* στάδιοι ἑξακόσιοι, II. 149. *a.* στάδιοι χίλιοι, II. 158. *f.* τέσσερες στάδιοι, IV. 85. *m.* λέγουσι σταδίους εἶναι τοὺς πάντας *etc.* V. 54. *m.* στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες ἢ ὀκτώ, VI. 112. *a.*

Σταθμᾶσθαι, Σταθμέεσθαι *et* Σταθμοῦσθαι, Ponderare, Dimetiri; *et translato maxime significatu*, Perpendere, Ex rationibus et documentis quibusdam Colligere, Conjecturam facere et Judicare. σταθμησάμενος (Postquam dimensione judicavit æstimavitque) ὅκως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, IX. 37. *m.* ὑπὸ γῆν, σταθμεύμενοι, ἐς τὰ βασιλήϊα οἰκία ὤρυσσον, Sub terrâ versus regiam cuniculum foderunt, metiendo et conjectando dirigentes viam, II. 150. *f.* τοιούτῳ σταθμησάμενοι πρήγματι, Tali ex argumento judicantes, II. 2. *extr.* τοῖσι λεγομένοισι σταθμώμενος, VII. 237. *a.* σταθμεύμενοι, ὅτι σφέας οὐκ ἐπεδίωξαν, Id ex eo colligebant, (ita osse judicabant) quoniam illi se non essent

persecuti, VIII. 130. *m.* πολλοῖσι καὶ ἄλλοισί ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι *etc.* Ex multis etiam aliis documentis colligi potest *haec ita esse*, III. 15. *m.* πάρεστι δὲ καὶ σταθμώσασθαι, εἴ γε *etc.* Aestimari id etiam inde licet, quandoquidem *etc.* VII. 10, 2. ἀνοιγομένοισι τοῖσι κτήνεσί ἐστι σταθμώσασθαι ὅτι τοῦτο οὕτω ἔχει, IV. 58. εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων, VII. 11. *m.* τοῦτο μὲν γὰρ τῷδε χρὴ σταθμώσασθαι, ὅτι *etc.* VII. 214. *a. m.*

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, 1) Libra, Trutina. ἱστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας, II. 65. *m. f.* 2) Pondus. ἀναθήματα ἴσα σταθμὸν τοῖσι ἐν Δελφοῖσι, I. 92. *a. m.* ἡμιπλίνθια σταθμὸν διτάλαντα, I. 50. *f.* ὀπτοῦ σίτου σταθμὸς, πέντε μνέαι ἑκάστῳ, II. 168. *f.* *Conf.* Ἕλκειν. 3) σταθμοὶ, Postes portæ. πύλαι χάλκεαι πᾶσαι, καὶ σταθμοί τε καὶ ὑπέρθυρα, I. 179. *m.* 4) σταθμοὶ βασιλήϊοι, Stationes, Mansiones regiæ, II. 152. *a. et extr.* VI. 119. *a. m.*

Σταίτινος, η, ον, Farinaceus. σταιτίνας πλάσσουσι ὗς, II. 47. *extr.*

Στασιάζειν, Dissidere, Inter se contendere, Altercari. στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν *etc.* I. 59. *m.* στασιάζων ἑσσώθη, IV. 162. *a.* αὖτις ἐπ' ἀλλήλοισι ἐστασίασαν, I. 60. *a.* τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἐστασίασε, IV. 160. *a.* εἰ στασιάσουσι περὶ τῆς ἡγεμονίης, VIII. 3. *a.* ἡμέας στασιάζειν χρὴ περὶ τοῦ ὁκότερος πλέω ἀγαθὰ ἐργάσεται, VIII. 79. *m.* οὐ τάξιος εἵνεκα στασιάζειν πρέπει, IX. 27. *f.*

Στάσις, ιος, ἡ, 1) Statio *quam capere jussa est manus militum*, Locus quo quis stat. ἔχοντες στάσιν ταύτην ἐς τὴν ἔστημεν, IX. 21. *m.* *ubi paulo post* τὴν τάξιν, *et deinde* τὸν χῶρον τοῦτον *ait*, *eamdem* Stationem *dicens. Similiter* ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς στάσιος *edebatur olim* IX. 26. *a. at ibi communi consensu scripti libri omnes* τῆς τάξιος *dederunt. Rursus vero*, IX. 48. *a.* *suffragantibus probis codicibus*, στάσιν ἐκλείποντας *restituendum Nostro judicavi*, *quod praeeuntibus codd. Arch. et Vind. in* τάξιν ἐκλ. *mutaverat Wess. Vide quae ibi in Var. Lect. monuimus.*

2) ἡ στάσις τῶν ὡρέων, Statio et Locus ubi stant (ἑστήκασι *vel* ἱστᾶσι) plagæ cardinales in cœlo. εἰ ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν ὡρέων, II. 26. *a. et mox*, ἡ στάσις τοῦ νότου καὶ τῆς μεσαμβρίης, *quo posteriore loco* σύστασιν *praefert cod. F. nec ita male fortasse. Vide Var. Lect.*

3) στάσις, Dissidium, Contentio. τινα στάσιν μεγάλην ἐμπεσοῦσαν, VI. 109. *f.* διενειχθέντων περὶ τῆς βασιληΐης τῶν παίδων, ἐπεκράτησε τῇ στάσει (*sive* στάσι) Μίνως, Ex contentione illâ superior discessit, I. 173. *a.* (*Aem. Porto interprete :* Suâ factione superior evasit.) περιελαυνόμενος τῇ στάσι, I. 60. *a.* (*vide* Περιελαύνειν.) ἤγειρε τρίτην στάσιν, Tertiam concitavit dissidentium factionem, I. 59. *m.*

Στασιώτης, *i. q.* συστασιώτης, (*quem ad modum* πολίτης μου *dicitur*

pro συμπολίτης,) Qui ejusdem est factionis, Assecla. οἵ τε τοῦ Μεγακλέους στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου, I. 60. *a.* ἐξήλασε τοὺς στασιώτας αὐτοῦ, I. 173. *a.* III. 144. V. 36. *a.* 72. *m.* IX. 2. *extr.* ἄνδρες στασιῶται, Viri socii, III. 83. *a.* στασιῶταί σφι γενόμενοι, Conjuratione inter se factà, VIII. 132. *a.* κατελλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτῃσι, (*perperam nonnulli* στρατιώτῃσι,) I. 61. *m. interpretantur vulgo cum H. Stephano,* Gratiam iniit cum Seditiosis; *Portus*, cum adversæ factionis hominibus; *quasi* ἀντιστασιώτῃσι *dixisset scriptor. Atqui etiam h. l. vertendum erat*, cum suæ factionis hominibus; *nempe*, cum his qui factionem et partes illius erant secuti, sed deinde inimici ejusdem facti erant, quippe foedere et amicitià cum Pisistrato inità offensi.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, Stater, aureus numus. III. 130. *f.* στατῆρες Δαρεικοί, VII. 28. *f.*

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, Palus *in terram defixus.* ἰκρία ἐπὶ σταυρῶν ὑψηλῶν ἐζευγμένα, V. 16. *a.* κατὰ γυναῖκα ἑκάστην ὁ γαμέων τρεῖς σταυροὺς ὑπίστησι, ibid. *m.*

Στεγάρχες, ου, ὁ, Aedium dominus, I. 133. *f. N.*

Στεγαστρίδες διφθέραι, Tectoriæ pelles, I. 194. *a.*

Στέγη, ἡ, Conclave. αἱ ἔξοδοι διὰ τῶν στεγέων in Labyrintho, II. 148. *f.* ἡ στέγη ἡ μουνόλιθος, II. 175. *m. f. eadem quae* ibid. *paulo ante*, οἴκημα μουνόλιθον *dicebatur.*

Στεγνὸς, ἡ, ὸν, Firmus, Sol
περικαλύψῃ πίλῳ στεγνῷ,
23. *f. ubi in Latinis nostr*
vocab. tegmine *adjici deb*
firmo. *Conf.* Πῖλος *et N*
h. l.

Στεινόπορος, η, ον, Ubi an
via est, *et i. q.* στεινός,
gustus. ἐν στεινοπόρῳ χώρ
χέμενοι, VII. 211. *a. m.*
ξιόντες ἐς τὰ στεινόπορα,
223. *m. ubi alii quidem*
νότερα.

Στεινὸς, ἡ, ὸν, *comm.* στ
Angustus. χώρης πεδεινῆς στ
VIII. 31. *m. Hinc* τὰ στ
Angustiæ, *cum alibi, tum*
223. *m. ubi* ἔξω τῶν στ
Comparat. ἐσβολὴ στεινο
VII. 175. *a. Conf.* Στεινό

Στείχειν, Ire, Incedere. ἐν τ
μέσῃ στείχοντες ἐγίνοντο,
cum maxime incedebant
dià, III. 76. *a.* (*conf.* M
εἶναι ἐν Ὀρεστείῳ, στείχοντα
τοὺς ξείνους, IX. 11. *m. f.*
ἂν ἀπὸ τοῦ θρόνου στείχῃ ἐς
εὐνήν, Quando e sellà le
conscendet, I. 9. *f. N.*

Στέλεχος, εος, τὸ, Stipes,
dex *arboris.* ἑώρων βλαστ
τοῦ στελέχεος αναδεδραμηκ
VIII. 55. *f.*

Στέλλειν, 1) Instruere *vestim*
armis, rebus necessariis.
λας αὐτοῦ (τοῦ βασιλῆος)
θυγατέρα ἐσθῆτι δουληίῃ ἐξέπ
ἐπ' ὕδωρ, συνέπεμπε δὲ καὶ
λας -- ὁμοίως ἐσταλμένας, III
a. τὴν αὐτὴν (σκευὴν) ἐσταλ
ἐστρατεύοντο, VII. 62. *a*
τὰ ἄλλα κατάπερ Ἕλληνες ἐσ
μένοι, VII. 93. οὗτοι μὲν
ἐσταλάδατο, (*i. q.* ἐσταλ

ἥσαν) VII. 89. *extr. quâ de mirâ verbi formatione vide in Var. Lect. et in Notis monita; quibus adjici poterat, singularem illam verbi formam, quam ex ἐστολίδατο corruptam nonnulli viri docti statuerunt, etiam Hesychio fuisse cognitam, apud quem (temere quidem insertâ ν literâ) legitur:* ἐστκλάδαντο, ἐστολισμένοι ἦσαν. *Rursus Activum verbum eâdem, quam dixi, notione habes*, III. 52. *f. ubi* ἐξ ὀφθαλμῶν μιν ἀποπέμπεται στείλας πλοῖον, Instructo navigio dimisit illam e conspectu. στέλλειν στόλον, Parare expeditionem, Instruere copias ad suscipiendam expeditionem, μέζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν,-- οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον, V. 64. *a.*

2) στέλλειν στρατὸν *non solum significat* Instruere exercitum, *sed sigillatim* Ad proficiscendum instruere, *praesertim* Ad iter maritimum, *atque* Trajicere exercitum *aut* Trajectionem illius curare, *ut apud Aeschylum, Pers.* 176. *et Euripidem, Iphig. in Aul.* 661. *Adeoque apud Nostrum* ἔστειλε τὴν στρατιὴν, III. 141. *latine non debebat* Contraxit exercitum *reddi, sed* Expedivit, *id est*, Trajecit exercitum, *aut* Trajicere eum paravit, instituit; Trajectionem ejus curavit: *quo de verbi usu commode Larcherus in Notis ad l. c. monuit.*

3) *Et, quem ad modum latine Absolute etiam* Trajicere *vel* Transmittere *dicitur is qui* Transvehitur ipse; *similiter graece* Στέλλειν *etiam Absolute ponitur pro* Navi proficisci. *Sic apud Nostrum* Θήρας ἔστελλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος, IV. 147. *a. et* ἐπὶ τούτους ὁ Θήρας, λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν Φυλέων, ἔστελλε, IV. 148. *a. nisi fortasse et hic subintelligitur Accusativus* αὐτὸν, *nempe* λαὸν, (*conf.* Συνοικίζειν.) *Pariterque cap.* 147. *a:* ἔστελλε λαὸν *vel* ἀποίκους ἐκ Λακεδαίμονος. *Certe* V. 125. *a. eâdem notione* στέλλειν *dicit, quâ cap.* 124. *b.* ἄγειν ἐς ἀποικίην *dixerat: et* V. 42. *m. ait,* αἰτήσας λεὸν Σπαρτιήτας ἄγε ἐς ἀποικίην.

4) Στέλλεσθαι *non tam significat* Proficisci, *quam* Ad proficiscendum sese comparare, Parare iter *vel* expeditionem, *praesertim* maritimam *vel* trans mare. *Sic* ἐστέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν, III. 53. *f. N. et* ἐστέλλετο αὐτόσε, III. 124. *a. Sic*, χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αἱρέει ἐπ' ἣν στέλλεται χώρην, V. 43. *b. Similiter*, στελλομένου Δαρείου ἐπ' Αἴγυπτον, VII. 2. *a. coll. cap.* 4. *a. Et*, ἐπύθοντο πρῶτοι, ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Primi resciverant parare regem expeditionem adversus Græciam, VII. 239. *a. At* ἐστάλησαν (*Aor. sec.*) *recte redditur* Profecti erant, IV. 159. *a. Sic* ἔχε (*i. q.* εἶχε) τὴν χώρην ἐπ' ἣν ἐστάλη, V. 125. *a.*

Στέμμα, τὸ, Corona, Infula. *In sacris faciendis* στέμμασι οὐ χρέ-

ωνται Πέρσαι, I. 132. *a.* στέμμασι πυκασθεὶς, VII. 197. *m.*

Στέργειν, Amare, Diligere, Delectari *aliquo vel aliquâ re.* τὴν μάλιστα στέρξας τῶν γυναικῶν Δαρεῖος, VII. 69. *f. Ironice ait Demaratus*, ὡς ἐγὼ τυγχάνω ἐστοργὼς ἐκείνους, αὐτὸς ἐξεπίστεαι, Quopacto ego illos diligam scilicet, tu ipse nosti, VII. 104. *a.* εὐνοίην φαινομένην οὐ διωθέεσθαι, ἀλλὰ στέργειν, Declaratam benevolentiam non respuere, sed eam læto et grato animo amplecti, VII. 104. *m.* στέργειν τὰ παρεόντα, Contentum esse rebus præsentibus, Patienter eas ferre, IX. 117.

Στερέειν, Privare. *Inde Passiv.* τῶν ὀμμάτων *et* τῆς ὄψιος στερηθῆναι, VI. 117. *m.* IX. 93. *m. et* τοῦ ὕδατος στερηθείσης τῆς στρατιῆς, IX. 50. *a. Sed et* Στέρεσθαι *dicitur, pro* στερέεσθαι. *ut* στέρεσθαι τῆς χώρης, VIII. 140, 1. *f.*

Στερίσκειν, *i. q.* στερέειν. τῆς χώρης στερισκόμενοι, IV. 159. *m.* στερισκομένην τὴν Ἑλλάδα τῆς ἑωυτοῦ συμμαχίης, VII. 162. *a.*

Στεφάνη, ἡ, *i. q.* ὁ Στέφανος, Corona. δωρήσασθαι χρυσέῃ στεφάνῃ τὸν κυβερνήτεα, VIII. 118. *f. N.* οἱ δὲ εἶπον (τὸ ἄεθλον) τῆς ἐλαίης τὸν διδόμενον στέφανον, VIII. 26. *m.*

Στεφανηφόρος ἀγὼν, (*qui aliâs* στεφανίτης,) Certamen cujus victor coronâ donatur. στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναραιρηκώς, V. 102. *f.*

Στεφανοῦν, Coronare. ἐστεφανωμένοι *et* ἐστεφάνωντο, Coronati incedebant, VII. 55. οἱ ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανεῦνται, VIII. 59. (*ubi, pro olim vulgato* στεφανοῦνται, *istam verbi formam ex codd. Arch. et Vind. merito adscivit Wess. Non solum verba in* έω *desinentia ita format Noster, sed et quae in* όω *desinunt. Vide* Δικαιοῦν *et* Οἰκηϊοῦσθαι.) *Conf.* Περιστεφανοῦν.

Στήλη, ἡ, Columna, Cippus. τούτοισι στήλας ἐνίστη ἐς τὰς χώρας, II. 102. *m.* στήλας ἵστα κατὰ τὰς χώρας, II. 106. *a.* στήλας ἔστησε, ἐνταμὼν γράμματα, IV. 87. *a.*

Στιβὰς, άδος, ἡ, Stratum (ex constipatis frondibus aut gramine), Torus. ἐπεὰν θέωσι τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκῃσι ἐπὶ στιβάδος, IV. 71. *m. f.*

Στίβος, ου, ὁ, Via trita, in quâ Vestigia adparent. τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον φυλάσσοντες, IV. 140. *f.* ἐπήϊσαν (αὐτοῖς) κατὰ στίβον, Progressi sunt adversus illos, vestigia illorum legentes, IV. 122. *a.* ἑπόμενοι κατὰ στίβον, E vestigio sequentes, Vestigia illorum prementes, V. 102. *m.* IX. 59. *a.*

Στιγεὺς, έος, ὁ, *apud Suidam exponitur* τὸ κεντήριον, *id est*, Instrumentum quo pungitur, *aut* quo stigmata inuruntur. *Sed* στιγέας *dixisse videtur Herodotus* Homines qui stigmata inurunt *aut* stigmatibus notant. στιγέας ἀπέπεμψε στίξοντας τὸν Ἑλλήσποντον, VII. 35. *a. N.*

Στίζειν, Stigmatibus, Punctis, Notis quibusdam notare; *sive*

e et contumeliae causså,
ɔ modo citato VII. 35. a.
signum Servitutis, ut VII.
f. ubi τοὺς δὲ ἔστιζον στίγ-
βασιλήϊα, sive Honoris
l, ut Nobilitatis signum,
ud Thraces τὸ μὲν ἐστί-
, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ
ον, ἀγεννές, V. 6. extr.
io quodam consilio, quale
llud Histiæi, quum servi
caput rasum ἔστιξε, No-
ibusdam notavit, e qui-
ntelligeret Aristagoras id
ei significare voluit, V.
ι. qui servus ibid. paulo
dicitur ἐστιγμένος τὴν κε-

.

rf. Περιστίζειν.

Punctum, Nota. στίγμα-
σιλήϊα, vide in Στίζειν.

τὸ, Globus militum or-
pugnantium. (conf. Suid.
sych.) οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἔτι
ἐποιήσαντο, IX. 70. m.

ου, ὁ, i. q. στίχος, Se-
Ordo. ὁ πρῶτος, ὁ δεύτερος
ς τῶν ἀναβαθμῶν, Pri-
secundus Ordo graduum,
ramide, II. 125. et ὅσοι
οῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν,

ου, ὁ, Adparatus itine-
t belli, sive terrâ sive
suscepti; tum et ipsum
aut Expeditio suscepta;
piæ ad suscipiendam ex-
ionem instructæ. Conf.
n Στέλλειν, et quos ad
am Mag. laudat Ouden-
ıs, Suidam h. v. et Scho-
Apollon. Rhod. I. 704.
De simplici Itinere agitur
. a. ὅκως ἔλθοιεν (ἐς Δελ-

φοὺς) Σπαρτιητέων ἄνδρες, εἴ τε ἰδίῳ στόλῳ, εἴτε δημοσίῳ, Sive privatim suscepto itinere, sive publico nomine. Item VI. 39. f. ubi Congressi ex omnibus civitatibus dynastæ, κοινῷ στόλῳ Unà et communi consilio iter facientes, convenerunt Miltiadem, condolendi causså.

2) *Frequentius* Belli adparatus *aut* Bellica expeditio *hoc nomine significatur.* ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔπρηξε, III. 25. *extr.* ἐγίνετο ἐπὶ Λιβύην στρατιῆς μέγας στόλος, IV. 145. *a.* ἀπιέναι, μετιέναι, καταλύειν τὸν στόλον, III. 25. *f. et* VII. 16, 2. *a.* ὁ μὲν πρῶτος στόλος ἐκ Λακεδαίμονος οὕτω ἀπήλλαξε, V. 63. *f. Tum*, - μετὰ δὲ Λακεδαιμόνιοι μέζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, -- οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον, V. 64. *a.* ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλῃ· στόλων γὰρ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, πολλῷ δὴ μέγιστος οὗτος ἐγένετο, VII. 20. *a.*

3) *Denique* στόλος *sigillatim intelligitur* Adparatus maritimæ expeditionis; Naves et copiæ ad expeditionem trans mare aut in mari suscipiendam instructæ; Classis. *Sic, cum alibi, tum* V. 43. *f. ubi* (*postquam cap.* 42. *f. dixerat* ἀπίει ἐς τὴν Λιβύην τὰ πλοῖα) *ait* παραλαβὼν δὲ τὸν στόλον. *Quod* I. 4. *f. legitur*, στόλον μέγαν συναγεῖραι, *latine reddi potuit* Classem ingentem contraxisse; *sed poterat etiam reddi*, Copias ingentes contraxisse.

Στόμα, τὸ, 1) Os. πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες, III. 157. *a. Sed et* Vituperantes et Maledicentes *Athenienses* Μιλτιάδεα ἔσχον ἐν στόμασι, VI. 136. *a. coll. Iliad.* β΄. 250. κατὰ στόμα, *cum aliis interpretibus* A fronte *interpretatus sum* VIII. 11. *a. ubi legitur* ἐν ὀλίγῳ περ ἀπολαμφθέντες καὶ κατὰ στόμα, *cujus quidem loci difficultates non dissimulavi in Notis. Nunc videndum puto ne istâ formulâ* κατὰ στόμα *paulo diversum quiddam significatum voluerit Herodotus, scilicet id quod latine diceres* In ipso ore, *id est*, E proximo, Cominus admodum cincti et conclusi erant. *Similiter Hector apud Eurip.* (*Rhes.* 408.) *dicens:* Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα, *non hoc solum dicere videtur, quod eum dicentem Musgravius facit*, Adversâ fronte se irruisse in fortissimos Thracum, *sed* Cominus eos esse adgressum et consertâ manu cum illis pugnasse.

2) στόμα ποταμοῦ *non solum dicitur* Ostium fluvii, per quod ille se in mare aut in alium fluvium exonerat; (*veluti* Septem στόματα Nili, II. 17. *et* τὸ στόμα Ponti Euxini, Bosporus Thracicus, IV. 85. *m.*) *sed etiam* Orificium per quod ille e terrâ aut e rupe erumpit. *Sic* ὁ Ἀράξης ποταμὸς στόμασι ἐξερεύγεται τεσσεράκοντα, I. 202. *m.*

3) τὸ ἄνω στόμα τοῦ ὀρύγματος *dicit Noster* Latitudinem in quam superne (in super-
ficie terræ) patet fossa
κάτω στόμα *vero*, Latitu
ejusdem fossæ in imo f
VIII. 23. *m.*

Στόμιον, ου, τὸ, Frenum.
νοὺς καὶ στόμια ἐμβαλόντ
τοῖς), IV. 72. *m. f.*

Στομοῦν, Os obturare. ἐμπ
τες αὐτοὺς, καὶ στομώσαντ
69. *m. N.*

Στορνύειν *et* **Στορνύναι**, *i. q.*
νύειν, Sternere. μυρσίνησ
νύντες τὴν ὁδόν, VII. 54.

[**Στραγγεύεσθαι**, *vide* Στ
σθαι.]

Στρατάρχης, εω, ὁ, Summ
perator, Dux copiarum
τος στρατάρχης σφι ἀπεδ
III. 157. *extr.* Ἴωνος στ
χέω γενομένου Ἀθηναίοισι,
45. *f.*

Στρατεύειν, *et* **Στρατεύεσθαι**
ἐπὶ τινὰ, Bellum inferr
cui, Bello invadere ali
συλλέξας στρατιὴν, ἐνένωτ
τεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, s
nes I. 77. *m. f.* οἱ μὲν
στρατηγοὶ τῶν Περσέων) ἐ
λητον ἐστράτευον, VI. 7.
(*ubi alii quidem* ἐστρατε
Θηβαῖοι ἐστρατεύοντο (*al.*
τευον) ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας
108. *m.* στρατεύεσθαι ἐπὶ
σας, I. 71. *a. et* ἐπὶ Λ
ibid. *f.* Καμβύσεω στρατ
νου ἐπ᾽ Αἴγυπτον, III. 139.
ἐδόκεε στρατεύεσθαι ἐπὶ τὰ
βας, IX. 86. *a. Eodem*
net, ὄκη ἰθύσειε στρατε
(*al.* στρατεύειν) ὁ Κῦρος, I.
extr.

2) Στρατεύεσθαι, *ab*
dictum, significat Militar
bellum ire, Stipendia fa

ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται, Super glacie bella gerunt *Scythae*, IV. 28. *a. N. ubi quidem* στραγγεύεσθαι *corrigi jusserunt viri docti, sicut et* III. 139. *a. m. N. ubi* Græci multi adiisse *memoruntur* Aegyptum, οἱ μὲν κατ' ἐμπορίην, οἱ δὲ στρατευόμενοι. *In recensu copiarum Xerxis frequenter hoc verbum occurrit.* οἱ μὲν στρατευόμενοι εἶδε ἔσαν, VII. 61. *a. Conf. cap.* 64. *a.* 66. *m.* 67. *a.* 72. *a. et extr.* 81. *a. etc. Sic* εἵποντο ὡς οὐ στρατηγοὶ, ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἄλλοι στρατευόμενοι δοῦλοι, VII. 96. *f. Rursus, ubi agitur de his qui* Sponte expeditionem suscipiunt: ἐστρατεύοντο δὲ οἵδε· ἐκ μὲν Πελοποννήσου Λακεδαιμόνιοι, *et cet.* VIII. 43. *a.* τριήρεας παρεχόμενοι ἐστρατεύοντο, VIII. 48. *a.*

Στράτευμα, τὸ, *non solum i. q.* ἡ στρατιὴ *et* ὁ στρατὸς, Exercitus, *ut* VIII. 106. *a. sed et i. q.* ἡ στρατηίη, Expeditio quæ cum exercitu suscipitur, Invasio hostilis. γενεῇ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου, III. 48. *a.* συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον, III. 49. *a.* Θεμιστοκλέα χρήμασι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα, VIII. 112. *f.* δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου τοῦ Περσικοῦ τούτου στρατεύματος, IX. 33. *f.*

Στρατηγέειν, *i. q.* στρατηγὸν εἶναι, Imperatorem, Ducem esse exercitus. στρατηγήσεις τῆς Ἑλλάδος, VII. 161. *a.* ἐστρατήγεον τοῦ σύμπαντος στρατοῦ, VII. 82. *a.*

Στρατηγίη, ἡ, Munus imperatoris, Ducatus copiarum. Μαρδόνιον παραλύει τῆς στρατηγίης, VI. 94. *m. f.*

Στρατηγὶς νηῦς, Imperatoria navis; *vide in* Σημήϊον, *num.* 2.

Στρατηγὸς, Dux exercitus, Imperator. στρατηγὸς τοῦ σύμπαντος στρατοῦ πεζοῦ, VII. 83. *a. et alibi passim.*

Στρατηΐη, ἡ, *comm.* στρατεία, Expeditio militaris. ἐποιέετο στρατηΐην ἐς Καππαδοκίην, I. 71. *a. Similiter* I. 171. *a.* V. 77. *a.* ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρατηΐην, II. 111. *a. Sicut vero subinde perperam* στρατίην *pro* στρατηΐην *scripserunt librarii, sic et alibi, magis etiam vitiose*, στρατιὴν *pro* στρατηΐην *dederunt, ut* III. 3. *extr.* VII. 7. *a. et* 174. *a. Fortasse etiam* VI. 56. *m. pro* ἐπὶ στρατιῆς *corrigendum* ἐπὶ στρατηΐης, *ut Reiskius voluerat.*

Στρατηλασίη, ἡ, *idem fere quod* στρατηΐη, Eductio copiarum in bellum, Expeditio militaris. ἐπὶ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην, II. 1. *b.* πρότερον τῆς Δαρείου στρατηλασίης, IV. 105. *a.* VII. 106. *b.* VIII. 27. *a.* ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, VII. 14. *a.* 15. *m.* 16, 2. *extr.* 22. *a.* 138. *a. Et tropice, pro* Ipso exercitu εἴδετε τῆς Ξέρξεω στρατηλασίης τὸ πλῆθος, VIII. 140, 1. *m.*

Στρατηλατέειν, Exercitum ducere, Expeditionem suscipere. ἐπὶ Μήδους, I. 122. *m. f. Sic* I. 154. *f.* IV. 118. *m.* ἐπὶ ταύτην τὴν χώρην, V. 31. *a.* ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, VII. 5. *a. etc. Etiam absolute ponitur verbum.*

στρατηλάτεε αὐτὸς σύ, VII. 10, 8. *a.*

Στρατιὴ, ἡ, *comm.* στρατιὰ, Exercitus; *frequenter, et subinde perperam pro* στρατηΐη, *ut supra vidimus.*

Στράτιος Ζεὺς, Jupiter Exercituum præses. Διὸς Στρατίου ἱρὸν μέγα, V. 119. *m.*

Στρατόπεδον, τὸ, *ut vulgo, sic et apud Nostrum*, 1) *proprie*, Castra, *cum alibi passim*, (*veluti*, συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα, Jungentes, Miscentes castra, IV. 114. *a.*) *tum ubi Nomen proprium loci, in* Aegypto, Στρατόπεδα, *memoratur*, II. 154. *a. et* Τυρίων στρατόπεδον, II. 112. *m.* 2) Exercitus. τὰ στρατόπεδα ἀμφότερα οὕτως ἠγωνίσατο, I. 76. *extr.* τετραμμένου τοῦ στρατοπέδου, V. 113. *m.* τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου, IX. 51. *f.* IX. 53. *extr.*

Στρατὸς, ὁ, Exercitus. Περσικὸν ὁ στρατὸς δῶρον, IX. 109. *f.* *Substantivum* στρατὸς *subintelligitur ubi memoratur* ὁ πεζὸς *aut* ὁ ναυτικός. *Vide haec vocab.*

Στρεβλοῦν, Torquere. στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέζω ἐργάζοντο, III. 129. *m.* κατέτεινον τὰ ὅπλα (rudentes), ἐκ γῆς στρεβλοῦντες (αὐτὰ) ὄνοισι ξυλίνοισι, VII. 36. *m.*

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, Torques. χρύσεος στρεπτὸς περιαυχένιος, III. 20. *a.* IX. 80. *m.*

Στρεπτοφόρος, Torquem gestans. ἄνδρας στρεπτοφόρους τε καὶ ψελιοφόρους, VIII. 113. *f.*

Στρέφειν, Torquere, Distorquere, Luxare. συνήνεικε Δαρεῖον, ἀποθρώσκοντα ἀπὸ τοῦ ἵππου, στραφῆναι τὸν πόδα. καί κως ἰσχυροτέρως ἐστράφη. ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων, III. 129. *a.*

Στρουθὸς, οῦ, ὁ, Passer. τοὺς στρουθοὺς καὶ ἄλλα ὀρνίθων γένεα, I. 159. *m.*

Στρουθὸς καταγαιος, Struthiocamelus *avis*, IV. 192. *m.* στρουθῶν καταγαιίων δορὰς φορέουσι προβλήματα, IV. 175. *b. N.*

Στροφᾶσθαι, Discurrere, Vagari. ἀνὰ τὴν πόλιν στροφώμεναι, II. 85.

Στρόφος, ου, ὁ, *apud Herodotum nil aliud est nisi* Vinculum *aut* Funis. τὸ ἱρήϊον ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἕστηκε· ὁ δὲ θύων, σπάσας τὴν ἀρχὴν τοῦ στρόφου, καταβάλλει μιν, IV. 60. *a. ubi vide in Var. Lect. adnotata.*

Στρυμονίης (*jon. pro* Στρυμονίας) ἄνεμος, Strymonius ventus, *impetuosus*, flans a Strymone fluvio, VIII. 118. *m. N.*

Στρωννύειν, Στρωννύναι, Sternere. κλίνην ἔστρωσαν ὡς εἶχον κάλλιστα, VI. 139. *m. Conf.* Στορνύειν.

Metaphorice dicitur τὸ κῦμα ἔστρωτο, Strati, *id est*, Compositi, Sedati sunt fluctus, VII. 193. *a.*

Στυγέειν, Odisse, Odio prosequi. τὸ κρέσσον στυγέουσι, Oderunt potentiores, VII. 236. *a. m. Conf.* III. 52. *m. f.*

Στυμφηλίη λίμνη, (*jon. pro* Στυμφαλὶς λίμνη) VI. 76. *a. N.*

Στυπεῖον, Stupa, VIII. 52. *a. ubi al.* στυππεῖον, *al.* στυππίον.

Στυπτηρίη, ἡ, Alumen, *sive* Vi-

triolum, II. 180. *b. N. Conf. Beckmanni notata ad Aristotelis Mirabil. p.* 281.

Σὺ, Tu. *Construitur cum Infinitivo, loco Imperativi, subintellecto verbo* θέλε, βούλευ, *aut aliquo simili.* σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι, III. 134. *m. f.* σὺ μέντοι ἥσυχος εἶναι, IV. 163. *m.* σὺ δὲ μὴ βοηθέειν, VII. 159. *extr. ubi paulo ante dixerat* εἰ μὲν βούλεαι βοηθέειν τῇ Ἑλλάδι. *Etiam* III. 134. *proxime ante verba*, σὺ δέ μοι *etc.*, *dixerat* ἐπεὰν σὺ βούλῃ.

Genitiv. σέο, *pro* σοῦ, *ut* σέο πειρώμενος, I. 9. *a. et alibi. Item* σεῦ, *ut* παρὰ σεῦ, I. 45. *m. Conf. Wess. ad* III. 34. *a.*

Dativ. σοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι τί ἐστι; V. 33. *f. Frequentius vero* τοὶ, *pro* σοὶ, *usurpat Noster.* μή τι τοι γένηται βλάβος, I. 9. *a. m. et dein eod. cap.* παρέξει τοι, Licebit tibi: *mox vero rursus ibidem*, σοὶ μελέτω. *Rursus* τοὶ, I. 11. *a.* 32. *a.* 38. *a. et m.* 39. *a. etc. Sic* καί σέ τοι χρεὼν ἐστι ἰέναι, I. 41. *f. ubi naturalis constructio haec erat*, χρεὼς τοί ἐστι καὶ σὲ ἰέναι.

Συβώτης, ὁ, Subulcus, Sues alens. οἱ συβῶται, Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, II. 47. *a.* τῶν συβωτέων, II. 48. *a.*

Συγγηράσκειν, Unà senescere. γηράσκοντι τῷ σώματι συγγηράσκουσι καὶ αἱ φρένες, III. 134. *f.*

Συγγίνεσθαι, Congredi, Convenire. συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, I. 172. *m. De* Coitu venereo. πρὶν συγγενέσθαι, II. 121, 5. *a. Pro eo quod ex msstorum praescripto* II. 115. *m. f. legitur* καὶ μάλα ταῦτά τοι οὐκ ἤρεσε, *olim edebatur* καὶ μάλα οὐκ ἤρεσέ τοι τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ, *nempe haec e scholio contextui inserta.*

Συγγινώσκειν *et* **Συγγινώσκεσθαι**, Cognoscere, Agnoscere, Intelligere; *et frequenter sigillatim*, Agnoscere unà cum alio, Consentire, Adsentiri, Concedere, Fateri.

1) *Activi haec apud Nostrum occurrunt exempla.* συγγνόντες ποιέειν σε δίκαια, I. 89. *extr.* συνέγνω ἑωυτοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα, I. 91. *extr.* πρὸς ταῦτα συγγνόντας τὴν βασιληίην πᾶσαν παραδοῦναι τῷ νεωτάτῳ, Super haec, intelligentes et Consentientes (*nempe*, minimum natu destinatum a fatis esse regem), tradidisse illi regnum, IV. 5. *extr.* Ξέρξης οὐ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθέα, Intelligens vera non dicere, IV. 43. *f. Not.* συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασι ὀρθῶς, V. 91. *m.* νῦν μέντοι συγγνούς, *nempe* ἀποῤῥίψαι ἐμὲ ἀεικέστερα ἔπεα *etc.* VII. 13. *m. f.* συγγνόντες Πέρσαι, Adsentientes *regi, aut* συγγνόντες ἑσσηθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, Intelligentes, et fatentes prudentiâ se superari a Cyro, IX. 122. *extr.*

2) *Passivi vel Medii exempla haec sunt.* συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι βαρυσυμφορώτατος, I. 45. *extr.* συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς, III. 53. *a.* οἱ δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι, Non agnoscentes, Non adsentien-

tes, *nempe* μὴ νοσέειν αὐτὸν, III. 99. *m.* ἕσσονες συγγινωσκόμενοι τῇ ναυμαχίῃ, Agnoscentes se impares esse committendo prælio navali, V. 86. *a.* οἱ μὲν ἀπαιτέοντες τὴν χώρην, Ἀθηναῖοι δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι, Non concedentes, V. 94. *f.* οὐ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτων εἶναι αἴτιος, VI. 61. *a.* οὐ συγγινωσκόμενοι εἶναι τὴν Χερσόνησον Ἀττικὴν, VI. 140. *extr.* οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα, Neque adest qui tibi sit adsensurus; qui consilium, quod nunc iniisti, sit probaturus, VII. 12. *f.* Mardonii sententia erat οὐδαμῶς συγγινωσκομένη, Neutiquam consentiens *sententiae aliorum; sive, ut alii interpretantur*, Nullo pacto cedens, IX. 41. *f.*

Ignoscendi, Veniam dandi, Condonandi *significatu* (*quem habet nomen* συγγνώμη) *nusquam apud Nostrum reperitur hoc verbum.*

Συγγνώμη, ἡ, 1) Venia, Condonatio *peccati.* κατέβαινε ἐς λιτὰς, καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ ἔχειν κελεύων αὐτὸν, I. 116. *f. Sic*, Λυδοῖσι συγγνώμην ἔχων, I. 155. *m. Et*, συγγνώμην ποιήσασθαι, II. 110. *extr. Rursus*, συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέετο αὐτῷ ἴσχειν τῶν ῥηθέντων, VI. 86, 3. *f.* συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι *etc.* VII. 13. *a.* ὑμῖν πολλὴ ἔκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη, IX. 58. *m.*

2) *Quando* Croesi filius *apud Nostrum* I. 39. *a. ait*, Συγγνώμη μέν, ὦ πάτερ, τοὶ (*scil.* ἐξ ἐμεῦ ἐστί) περὶ ἐμὲ

φυλακὴν ἔχειν, *ibi* συγγνώ[...] *latine non tam vertendum* Ignosco tibi, *quam*, e[...] *verbi* συγγινώσκειν, Ass[...] tibi, Probo, Laudo, qu[...] me sis solicitus.

Σύγγραμμα, τὸ, Scriptum. [...]στα ἀναπτύσσων ἐπώρα τὰ [...] γραμμάτων, I. 48. *a.*

Συγγράφειν, *et* Συγγράψα[...] Scripto consignare. τα[...] Λυδοὶ συγγραψάμενοι, I. [...] *Nempe* Croesus jusserat [...] ista συγγραψαμένους ἀπ[...] παρ' ἑωυτόν, I. 47. *m.*

Συγγραφὴ, ἡ, Scriptio, [...] scriptio. θωύματα γῆ Λ[...] συγγραφὴν (quæ Scripto [...] signari mereantur) οὐ [...] ἔχει, I. 93. *a.*

Συγκαταιρέειν τινὶ ἀγῶνας μεγ[...] Ad feliciter conficienda [...]ma certamina operam conferre, IX. 35. *a.* *Not. ad* VII. 50, 22.

Συγκατακληΐειν, Unà incl[...] cum *aliquo*, I. 182. *ex*[...] *ad* συγκατακληΐεται *inte*[...] σὺν τῷ θεῷ. *Conf.* Συγκ[...]

Συγκατεργάζεσθαί τινι τὴν [...]ίην, In comparando et [...]nendo regno adjuvare ali[...] I. 162. *a.* τύραννος τυράν[...] κατεργάζεται, VIII. 142.

Συγκατῆσθαι, Unà sedere, habitare, I. 59. *extr.* [...] συγκατήμεναι γυναῖκες *f*[...] *non reddi debebat* Qua[...] cum habitant; *sed*, Qua[...] unà sedebamus et mu[...] bus operibus aut conf[...] tionibus unà vacabamu[...] *militer* Artifices in ædibu[...] sedentes et opus facient[...]

dicuntur II. 86. *a. ubi*
οt.
ι *vel* Συγκέεσθαι *dicitur*
quo inter nos conven-
, Quod inter nos con-
n habemus. *Sic*, αἱ συγ-
ἡμέραι, III. 157. *f.* κα-
συγκείμενα, III. 58. *a.*
'νου σφι *sequente Infini-*
)uum conventum cum
sset, ut *etc.* ἰούσης τῆς
τὴν συνέκειτό σφι ἀπαλ-
αι, IX. 52. *a. ubi pro*
ἱ σφι *poterat perinde*
τυνεθήκαντο, *quo verbo*
οst *usus est Noster*, IX.

, Confodere gladio.
μὲν συγκεντέουσι, III.
r. ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγ-
εσθαι, VI. 29. *f.*
Commiscere. *Metaph.*
ρασθαι φιλίην πρός τινα,
am (Societatem) conci-
σφι ἐμμένει τὴν πρὸς Ξέρ-
ην συνεκεράσαντο, *id est*,
'ν π. Ξ. ἐκεράσαντο, VII.
Inde Passivum: Κυρη-
ιαὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους
του τοῦ ἔργου φιλίαι με-
ινεκρήθησαν, (*jon. pro*
θησαν) IV. 152. *extr. ubi*
n *olim* συνεκρίθησαν.
, Includere. λίμνην συγ-
ίνην πάντοθεν, VII. 129.
Var. Lect. Conf. Συγ-
'ειν.
, Colligere, Domum
tare fruges. *Passiv.* του
γκεκομισμένων καρπῶν,
a. et mox, ὀργᾷ συγ-
κι, *dein rursus*, συγκε-
ουτος.
, Concidere, Rescin-
dere. χειμὼν μέγας συνέκοψε πάντα καὶ διέλυσε, VII. 34. *extr.*

Συγκτίζειν, Cum alio condere coloniam. συγκτίζουσι Βάττῳ Κυρήνην ἄμεινον πρήξειν, IV. 156. *a. Vide Notata in Var. Lect.*

Συγκτίστης, εω, ὁ, Ejusdem coloniæ deducendæ socius, V. 46. *a.*

Συγκυβεύειν τινὶ, Aleâ ludere cum aliquo, II. 122. *a.*

Συγκύπτειν, Sedere unà, In eamdem rem incumbere, Consentire, Conspirare. οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ, συγκύψαντες ποιεῦσι, III. 82. *m. N. ubi perperam* συγκρύψαντες *olim.* εἰ συγκύψαντες τωὐτὸ πρήσσοιεν πάντες, VII. 145. *f.*

Συγκυρέειν, 1) *generatim quidquid* Accidit, Evenit; *quem ad modum* τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν συντυχόντα σφι παθήματα, VIII. 136. *m. sunt* Calamitates quæ mari ipsis acciderant. *Sic*, φράζων τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα, I. 119. *a.* οὐκ ἔχω εἶπαι οὔτε εἰ ἐκ προνοίης τοῦτο ἐποίησε, οὔτε εἰ συνεκύρησε κατὰ τύχην παραπεσοῦσα ἡ νηῦς, VIII. 87. *m.* 2) *Sigillatim vero* συγκυρέειν *dicuntur* Res quæ Coincidunt, quæ Simul eodem tempore Accidunt, *aut* eodem in loco Concurrunt. τῆς αὐτῆς ἡμέρης -- συνεκύρησε καὶ γενέσθαι *etc.* Coincidit ut eodem die *etc.* IX. 90. *a.* ἐνθαῦτα συνεκύρεον νῆες, ἥ τε -- καὶ ἡ *etc.* Concurrebant ibi, *nempe non hostiliter*, *sed* Occurrebant sibi mutuo, *aut* Accidit ut simul eodem fere loco, haud procul a se invicem, versa-

rentur duæ naves, VIII. 92. *a. N.*

Passivum, si proba librorum scriptura est, legitur IX. 37. *f.* τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους συγκεκυρημένον, *quod intelligitur* Odium in Lacedæmonios conceptum; *ac passiva verbi forma indicat fortasse* Mutuum odium, Odium inter illum et Lacedæmonios conflatum. *Vide Not.*

Συγχέειν, Confundere, Summa miscere imis, Turbare, Disturbare. συγχέειν ὑμῖν πειρᾶσθε τοὺς πατρωΐους τάφους, IV. 127. *m.* τὴν ὁδὸν, τῇ Ξέρξης τὸν στρατὸν ἤλασε, οὐ συγχέουσι Θρήϊκες, σέβονταί τε μεγάλως, VII. 115. *f. Metaphorice:* κείνους συγχέαι (Confundere, Violare) τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, VII. 136. *f. N.* ἡ ἀγγελίη συνέχεε αὐτοὺς (Turbavit, Consternavit) οὕτω, ὥστε τοὺς κιθῶνας κατεῤῥήξαντο πάντες, VIII. 99. *m.* συνεχέοντο αἱ γνῶμαι τῶν Φαμένων, Conturbati sunt animi eorum qui dixerant *etc.* VII. 142. *f.*

Συγχοῦν, 1) Adgestà terrà tegere, Obruere, Obstruere. συνέχωσα (τὴν σορὸν) ὀπίσω, Terrà rursus obrui loculum, I. 68. *m.* τὰ Φρέατα καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν, IV. 120. *a. cujus rei iterum mentionem faciens scriptor,* τὰ ὕδατα συγχώσαντες *ait* IV. 140. *a. Rursus,* τὴν κρήνην συνετάραξαν καὶ συνέχωσαν, IX. 49. *m.*

2) *Sed alibi* συγχοῦν *rectius* Solo æquare, Destruere, Diruere, ut nil nisi Ruinæ et confusa lapidum strages su-

persint. *Sic,* εἴ κου τι
τῶν τειχέων ἢ τῶν οἰ
πάντα καταβαλὼν καὶ
σας, IX. 13. *m.* τῶν
ἀγάλματα καὶ τὰ οἰκη
πεπρησμένα τε καὶ συγ
να, VIII. 144. *a.* συγ
τὴν Σκιρωνίδα ὁδὸν, VII
haud incommode redd
struxerunt viam; *at*
que, ut Larcherus in
tus est, terrà adgestà,
so praesertim monte, s
rum, puta, ingenti
quae muniti valli ratio
beret, quo interclusa f
et prohibiti adscenden
potius intelligas Subr
dirutam esse viæ muni
ita ut et fossis et ruin
cepta via esset.

Συγχωρέειν, Concedere.
σιοισι συγχωρήσομεν τη
νίης, VII. 161. *f. I*
Accus. rei: συγχωρησ
καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητ
35. *a.*

Συκέη, ἡ, (*comm.* συκῆ
arbor. μέγαθος κατὰ
IV. 23. *f.* οὔτε συκέην,
πελον, I. 193. *m. Ge*
συκέων, *per syncopen*
κέων, I. 193. *f. ubi a*
Lect.

Συλᾶν, Diripere, Spoli
συλήσαντες ἐνέπρησαν, V
f. VIII. 33. *f. Passivu*
θάνετο ὁκόθεν σεσυλημέν
ἄγαλμα, VI. 118. *a.*

Συλλαμβάνειν, 1) Compreh
ἑνὶ ἔπεϊ πάντα συλλαβόντ
Ut uno verbo omnia C
hendam (Complectar)
que, III. 82. *f. Simil*

πᾶν αὐτὸ (*immo*, αὐτὸς) συλλαβὼν εἴρηκας, VII. 16, 3. *a. quae verba ego quidem interpretatus sum*, Tu recte rem omnem Intellexisti Dixistique; *sed rectius videntur alii in hanc sententiam accepisse*, Tu rem omnem brevibus verbis Complexus es. *Cum eodem usu hujus verbi convenit ille, ubi commode redditur* Colligere. συλλαβὼν οὗτος τῆς στρατιῆς τοὺς περιγενομένους, V. 46. *m.*

2) συλλαμβάνειν, Animo comprehendere, Percipere, Intelligere: οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθέν, I. 91. *m. f. et mox*, οὐδὲ τοῦτο συνέλαβε, ibid. ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβὼν τὸν λόγον, II. 49. *a.* συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν, II. 56. *b.* συλλαβὼν τὸ θεοπρόπιον, III. 64. *extr.* τὴν τῶν ἀνδρῶν φωνὴν αἱ γυναῖκες συνέλαβον, IV. 114.

3) συλλαμβάνειν τινί, Simul cum aliquo capessere rem, et manum operi admovere, Adjuvare aliquem. τοῖσι Λυδοῖσι συμπρήκτωρ τε ἐγίνετο καὶ συνελάμβανε προθύμως, VI. 125. *a.* συνέλαβε γὰρ ἄλλα οἱ σύμμαχα γενόμενα ἐς τὸ πείθεσθαι Ξέρξεα, VII. 6. *a. ubi* συνέλαβε *vulgo*, Contigit ut, *interpretantur: at ibi verbum eodem significatu atque* VI. 125. *positum est: commode vero inter* οἱ *et* σύμμαχα *levi inciso distinguetur oratio, ut intelligatur hujusmodi constructio verborum*, καὶ γὰρ καὶ ἄλλα συνέλαβόν οἱ, σύμμαχα (αὐτῷ) γενόμενα ἐς τὸ πείθεσθαι Ξέρξεα. *Similiter verbo Medio:* συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον, III. 49. *a. Conf.* Συνεπιλαμβάνεσθαι.

Συλλέγειν, 1) Colligere. τὰ ὀστέα συλλέξας, I. 68. *f.* συλλεγούσαι σφίσι φερνάς, I. 93. *m. f.* 2) Congregare, Convocare, διὸ ὑμέας ἐγὼ συνέλεξα, VII. 8, 1. *f. Passiv.* Convenire. συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις, I. 81. ὡς δὲ συνελέχθησαν, VII. 8, 1. *a.* IX. 50. *a.* μὴ πλεῦνες συλλεχθῆτε, IX. 45. *m.*

Συλλογή, ἡ, Coitio. τὸν ἡγεμόνα γενέσθαι τῆς συλλογῆς, ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι, V. 105. *a.*

Συλλογίζεσθαι, Animo complecti, Computare et summam colligere. εἰ γάρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, II. 148. *a.*

Σύλλογος, ου, ὁ, Conventus, Concilium, Concio. σύλλογον ἐπίκλητον ἐποιέετο Περσέων τῶν ἀρίστων, VII. 8. *a. et nude* σύλλογον ποιήσασθαι, VIII. 24. *m. f.* 83. *a.* σύλλογος ἐγίνετο καὶ πολλὰ ἐλέγετο, VIII. 74. *m.* διαλύειν σύλλογον, Conventum aut concilium dimittere, VII. 10, 4. *sed* διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου, Discedere e concilio, III. 73. *f.*

Συλλοχίτης, ὁ, Ejusdem manipuli vel cohortis socius. τῶν οἱ συλλοχιτέων διεφθαρμένων, I. 82. *extr.*

Συλλυπεῖσθαι, Condolere. συλλυπούμενοι τῷ πάθεϊ (αὐτοῦ), IX. 94. *a.* συλλυπηθησόμενοι (αὐτῷ), VI. 39. *f.*

Συμβαίνειν, 1) Contingere, Accidere, *ex pervulgato verbi usu; veluti*, καὶ αὐτῷ ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι συνέβη, VI. 103. *a.* συν-

ἔβη Γέλωνα νικᾷν, VII. 166. *a.* ὀρθῶς σφι ἡ Φήμη συνέβαινε ἐλθοῦσα, IX. 101. *a.*

2) Convenire, Consentire, *variis modis. Sic de* Consentientibus inter se narrationibus. ἐθέλων εἰδέναι εἰ (οἱ ἐκείνων λόγοι) συμβήσονται τοῖσι λόγοισι τοῖσι ἐν Μέμφι, II. 3. *m. f. Sic et de aliis* Rebus inter se Convenientibus, Congruentibus. ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος τῇ ἡλικίῃ τοῦ παιδὸς ἐδόκεε συμβαίνειν, I. 116. *a. Porro, de* Hominibus, qui in aliquam conditionem Consentiunt, Inter quos Convenit ut aliquid fiat. ἐς λόγους συνελθόντες, συνέβησαν ὥστε -- μαχέσασθαι, I. 82. *a.* συνέβησαν ἐς τωυτὸ οἵ τε -- καὶ οἱ λοιποὶ --, τόνδε βασιλεύειν, I. 13. *a. Denique* συμβαίνειν *dicitur etiam* Res in quam aliqui Consentiunt; Res de quâ inter illos Convenit. δοκέοντας πάντα συμβεβάναι, (*i. q.* συμβεβηκέναι, *sicut* ἑστάναι *i. q.* ἑστηκέναι) Existimantes omnia convenisse, Composita esse omnia, III. 146. *f. coll. cap.* 144.

Συμβάλλειν, *et* Συμβαλλέειν, *jonico more insertâ* ε *vocali; unde frequens occurrit Particip.* συμβαλλεόμενος, *nec tamen consentientibus libris: quâ de formatione verbi vide Var. Lect. ad* I. 68, 16. *et ad* III. 14, 23. *cum Not. ad istum locum, denique Var. Lect. ad* III, 76, 8. *ubi similiter* ὑπερβαλλέεσθαι *praefert cod. F. Alibi antiquissimam verbi formam* Συμβαλέειν (*quae in pervulgato Praeterito perfecto* βέβληκα *superest, per syncopen ex* βεβάληκα *formato*) *tenuisse Noster videri potest: certe* συμβαλέειν, II. 10. *a. m.* III. 160. *a. et* IV. 42. *a. non tam Aoristus, quam Praesens tempus esse videtur, praesertim si conferas* IV. 50.

Usus hujus verbi apud Nostrum varius atque varius reperitur: significat enim

I. *Activum* συμβάλλειν,

1) Conferre, Comparare *unum cum altero.* ὥστε (*fors.* ὥς γε) εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν, II. 10. *a.* τούτῳ οὐδεὶς ἠξίωσε ἑωυτὸν συμβαλέειν, III. 160. *a.* εὖρεος πέρι ἡ Εὐρώπη οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη φαίνεται εἶναι, IV. 42. *a.* ἐπεὶ ὕδωρ γε ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, IV. 50. *a.* τούτῳ οὐκ οἷά τέ ἐστι συμβαλέειν ἄλλον ποταμόν, IV. 53. *a.*

Inde Passivum. οὐδὲ εἷς ἄξιός ἐστι Πολυκράτεϊ μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι, III. 125. *f.* τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοεικὸν συμβαλλεόμενον τάλαντον, III. 95. *a.*

2) συμβάλλειν τινὰ τινὶ, Committere aliquem in aliquem *vel* cum aliquo, ut ambo invicem pugnent. συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός, III. 32. *a.* ἄνδρα ἀνδρί καὶ ἵππον ἵππῳ συνέβαλον, καὶ κύνα κυνί, V. 1. *m. f.*

3) συμβάλλειν τινὶ, *absque Accusativo*, Congredi cum hoste, Confligere, Ad manus venire. ὁ συμβαλὼν στρατὸς, I. 77. *a.* λογάδες ἑκατέρων συνέβαλλον, I. 82. *a.* ὡς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, I. 103. *m. f. quibus in locis subintelligitur Dativus personae, qui alibi*

expressus adest, *ut* συμβαλόντες τοῖσι Σκύθῃσι, I. 104. *f.* συμβαλὼν τοῖσι Πέρσῃσι, I. 128. *f. Et sic frequenter in Musis*, *partim cum adjecto dativo*, *partim subintellecto. Plura Portus collegit.*

II. *Medium* Συμβάλλεσθαι, *vel* Συμβαλλέεσθαι, *et in Aor.* Συμβαλέσθαι *significat*.

1.) Conjicere, Conjecturam facere; *scil.* Collatis inter se rationibus colligere et judicare. συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα τοῦτον εἶναι. τῇδε συμβαλλεόμενος, I. 68. *m. ubi conf. Var. Lect. Similiter*, πρῶτος ὑπόπτευσε, τῇδε συμβαλλεόμενος, III. 68. *a.* συνεβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον, II. 33. *a. et* ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι, *paulo post* ibid. οὐδ' ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτευ *etc.* IV. 45. *a.* συνεβάλοντο τὸ χρηστήριον τοῦτο εἶναι, V. 1. *f.* ἐκ τῆς ὄψιος συνεβάλετο ταῦτα, VI. 107. *a.* ὡς ἐμὲ συμβαλλεόμενον εὑρίσκειν, VII. 24. *a. et* ὡς ἐγὼ συμβαλλεόμενος εὑρίσκω, VII. 184. *a.* 187. *f.* VIII. 30. *a.* συμβαλλεόμενοί σφι τὸν Βορῆν γαμβρὸν εἶναι, VII. 189. *a.*

2) Conferre, In unum conferre, Adjicere. πολλῶν ἄλλων ποταμῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ, γίνεται ὁ Ἴστρος ποταμῶν μέγιστος, IV. 50. *a. et mox*, οὔτε ποταμὸς, οὔτε κρήνη οὐδεμίη ἐσδιδοῦσα, ἐς πλῆθός οἱ (*nempe* τῷ Νείλῳ) συμβάλλεται, ibid. *ubi subintelligi potest* συμβάλλεταί τι, Ad magnitudinem ejus nihil Confert; Ad magnitudinem, quam per se habet, nihil Adjicit. ἐς τὰ δῶρα ὁλκάδα οἱ ἔφη συμβαλέεσθαι, (*alii*, *nec ita male fortasse*, συμβαλέεσθαι) III. 135. *m. ubi* ἐς τὰ δῶρα *cum aliis interpretatus sum* Ad transferenda dona; *sed rectius intelligetur*, Ad illa dona (*sive* Donis illis) sese Adjecturum (*sive in praesenti tempore*, Adjicere) ait, onerariam navem, *etc. Similiter*, γνώμας συμβάλλεσθαι, VIII. 61. *a. significat* Conferre suffragia, Adjicere sua suffragia suffragiis aliorum, Cum aliis dicere suam sententiam et ferre suffragia.

3) συμβάλλεσθαι, Computare, Supputare *et* Summam colligere. ἐπὶ δακτύλων συμβαλλεόμενος τοὺς μῆνας, VI. 63. *m. N. et* 65. *f.* τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες εὑρίσκονται, II. 31. *Similiter in Passivo*: ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι, IV. 101. *b. quae verba perincommode Portus interpretatus est*, Viam conjecturis assequor, Viam hanc esse conjicio: *commodissime Valla*, Supputantur a me in singulos dies itineris ducena stadia.

Σύμβασις, ιος, ἡ, Conventio, Conventum, Consensio *et* Conditiones in quas consensimus. συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, I. 74. *f.*

Συμβιβάζειν, Conventionem et Pacem *inter aliquos* Conciliare. οἱ συμβιβάσαντες αὐτούς, I. 74. *m. f.*

Συμβόλαιον, τὸ, Argumentum, Documentum, ex quo aliquid colligitur et cognoscitur. πι-

στὸν γὰρ οἱ ἦν τὸ συμβόλαιον, V. 92, 7. *m.*

Συμβολὴ, ἡ, 1) Commissuram *interpretantur* IV. 10. *a. ubi habes* ζωστῆρα, ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς φιάλην χρυσέην. *Mihi haud liquet. Larcherus*, ζωστῆρα, *cum Valla* balteum *intelligens, reliqua verba sic interpretatur* „à l'endroit où le „baudrier s'attachoit, pendoit „une coupe d'or.

2) συμβολὴ, Congressus ad pugnandum, Conflictus, Prælium. ἑσσωθέντες τῇ συμβολῇ, I. 66. *f.* συμβολῆς γενομένης, I. 74. *a.* VII. 210. *extr.* IX. 42. *extr.* ἐνίκησαν τῇ συμβ. IV. 159. *f.* συμβολὴν ἐποιέετο, VI. 110. *extr.* ὕστεροι ἀπικόμενοι τῆς συμβολῆς, VI. 120. *etc.* ἀποσπεύδειν τὴν συμβολὴν, Dissuadere prælium, VI. 109. *extr. ubi quidem alii plerique* τὴν συμβουλὴν *praeferunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Συμβουλεύειν τινὶ, Consulere, Suadere alicui. συνεβούλευε Ἱπποκράτεϊ, I. 59. *a. ubi vide Var. Lect.* συμβουλεύω τοι, VII. 51. *m. f.* συμβουλεύεις, *scil.* ἡμῖν, VII. 135. *f.* συμβουλεύσειε (*scil.* αὐτῷ) τὰ ἄριστα, VII. 237. *f.* συνεβούλευον αὐτῷ μένειν, VIII. 103. *a.*

Συμβουλεύεσθαι τινὶ, Deliberare cum aliquo, Consulere aliquem. συμβ. τῇ γυναικί, II. 107. *m.* εἰ μὲν δὴ συμβουλεύεαί μοι, VII. 235. *a. et omisso dativo personae*, συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ, *nempe* ἀνδρὶ πολιήτῃ, Quando civis civem consulit, VII. 237. *m. et mox iterum* συμβουλευομένου τε, *nempe* ξείνου ξείνῳ, Quando hospes (peregrinus) hospitem consulit, ibid. *f. ubi utrobique, suo more, Scriptor noster Genitivum participii absolutum posuit, licet verba utrobique sequentia*, ὑποθέοιτο *et* συμβουλεύσειε, *proprie Dativum casum postulassent.*

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, Consultatio. ἔγνωσαν, συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῶσαι, Decreverunt consultandi caussâ ad deum rem referre, I. 157. *m. f. ubi in scripturam* συμβουλῆς *libri omnes consentiunt.*

Alibi vulgatum olim τὴν συμβουλὴν, *praeeuntibus codicibus nonnullis in* τὴν συμβολὴν *mutandum censui.* (*Vide* Συμβολή.) *Alibi, in librorum dissensu, scripturam* Συμβουλίη *probavi.*

Συμβουλίη, ης, ἡ, Consilium quod datur *alicui.* ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι, IV. 97. *extr.* σὺ δέ μευ συμβουλίην ἔνδεξαι, VII. 51. *a.* οὐκ ἐξ ἴσου γίνεται ἡ συμβουλίη, VII. 135. *m. f.* πάσης συμβουλίης ἀλογήσας, III. 125. *a. quibus in locis omnibus libri omnes consentiunt. Sic item omnes,* ἐνῆγε (αὐτὸν) τῇ συμβουλίῃ, III. 1. *a. m. sed paulo ante,* (*eodem cap.*) *ubi* ἐκ συμβουλίης *dabant codd. nonnulli, vulgatam olim scripturam* ἐκ βουλῆς *revocavi.* (*Vide ibi Var. Lect. et Not.*) εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα χρηστῆς εἵνεκα συμβουλίης, (*minus recte* συμβουλῆς *olim edd.*) VII. 15. *a.* ἔδοξέ οἱ καὶ Ἀρτεμισίην ἐς συμβουλίην (ad dandum consilium) μεταπέμ-

ψασθαι, VIII. 101. *a. tum*, ἥσθη τῇ συμβουλίῃ Ξέρξης, VIII. 103. *a. ubi rursus olim* ἐς συμβουλὴν, *et* τῇ συμβουλῇ.

Συμμαχέεσθαι, *i. q.* συμμάχεσθαι. *Metaphorice*, τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμαχέεται, Ratio militat mecum, Pro me pugnat, VII. 239. *a.*

Συμμαχίη, ἡ, *metonym. pro* οἱ σύμμαχοι, Socii. ἐς τὰς ἄλλας συμμαχίας ἔπεμπε καὶ ἐς Λακεδαίμονα, I. 82. *a.*

Συμμαχικὸν, τὸ, *scil.* στράτευμα, Sociorum exercitus; *aut omnino idem ac* οἱ σύμμαχοι. τοὺς ἑωυτοῦ πολιήτας ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ, VI. 9. *m.*

Σύμμαχος, *non solum* ὁ, Socius, Auxiliaris; *sed et* ἡ, *ut*, συντυχίη ἐπεγένετο, σύμμαχος (αὐτοῖς), Casus incidit, illis Favens, Adjuvans illos, V. 65. *a.*

Συμμένειν, Manere, Permanere, Durare, I. 74. *f. Vide* Σύμβασις.

Συμμετρεῖσθαι, Dimetiri, Commetiri. συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην τῆς ἡμέρης, IV. 158. *b.*

Σύμμιγα, *Adverb.* Mixtim, Promiscue. ἐπεὰν συλλεχθέωσι σύμμιγα τοῖσι γυναιξί, Promiscue unà cum mulieribus, VI. 58. *m.*

Συμμίσγειν, 1) Miscere. συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα, Jungentes et miscentes castra, IV. 114. *a. Inde Passivum:* οὐ συμμίσγεσθαι τοὺς παῖδας; τοῖσι -- παισί, IV. 138. *m. ubi olim* συμμίγνυσθαι *edd. contra Herodoti usum.* ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου πολλοῦ αὐτοῖσι, II. 25. *m.* εἶναι θνητὸν οὐδένα, τῷ οὐ κακὸν συνεμίχθη, (*scil.* τοῖσι ἀγαθοῖσι, bonis aut commodis, quibus cæteroquin fruitur aut fruitus est,) VII. 203. *f. Et Activum notione Passivâ:* οὐ συνέμισγον οὗτοι βασιλέϊ, Hi cum rege non miscebantur, VII. 40. *a. ubi temere transpositis literis codd. nonnulli* συνέσμιγον *praeferunt, sicut et* I. 127. *f.* VI. 14. *a. et* ἐπισμιγόμενοι, I. 185. *f.*

2) συμμίσγειν (*scil.* ἑωυτὸν) τινί, Congredi cum aliquo ad colloquendum, in Colloquium venire, Sermones miscere, Sermones conferre. συμμίσγων ἑνὶ ἑκάστῳ, I. 123. *a. m.* ἐθέλων τῇ μητρὶ συμμῖξαι, II. 64. *a. N.* ἔνθα συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρέϊ, IV. 151. *m.* συμμίξας τοῖσι Σαμίοισι ἀνέπειθε (αὐτούς), VI. 23. *a.* ἄγγελοι συμμίξαντες Γέλωνι, VII. 153. *a.* θέλων αὐτῷ συμμῖξαι, VIII. 79. *m.* ἐθέλων συμμῖξαι σφι καὶ πυθέσθαι τὰς γνώμας, VIII. 67. *a. Singularis est verbi constructio*, ἔφη ἐθέλειν οἱ κοινόν τι πρῆγμα συμμῖξαι, De re quàdam communi velle se cum illo agere, VIII. 58. *a.*

3) συμμίσγειν, Hostiliter congredi ad pugnandum. συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν, IV. 127. *a. m.* συμμισγόντων δὲ τῇ ναυμαχίῃ, I. 166. *m.* οἱ Μῆδοι στρατευσάμενοι συνέμισγον τοῖσι Πέρσῃσι, I. 127. *f.* ὡς δὲ ἀγχοῦ ἐγίνοντο καὶ συνέμισγον ἀλλήλοισι, VI. 14. *a.*

4) *Semel de* Venereo congressu *intelligi poterat*, τῇ πρῶτον συνεμίχθη, IV. 114. *a. Sed*

et ibi rectius latiore significatu accipietur, Cum quâ primum erat congressus. *Simplex verbum* Μίγνυσθαι, *sigillatim de* Coitu maris cum foeminâ *usurpatum Nostro, supra vidimus.*

Συμπας, αντος, Universus. τοῦ σύμπαντος στρατοῦ *libri omnes* VII. 82. *a. Sic et olim* σύμπαντος τοῦ στρατεύματος, VII. 187. *a. ubi nunc* συνάπαντος *ex aliis codd. Conf.* Συνάπας.

Neutrum: τὸ δὲ σύμπαν (ἔφησαν) εἶναι, *seq. Infinit.* Summam rei ajebant in eo verti ut *etc.* VII. 143. *f.*

Συμπείθειν τοὺς Αἰακίδας, *pro vulgato* συμπέμπειν, V. 80. *extr. probavit Gronovius in Notis, intelligens* Persuadere Aeacidis ut sibi auxilium ferant, *et simillimum esse monens id quod apud Justinum* XX. 2. *legitur:* „Spartani, longinquâ militiâ „gravati, auxilium a Castore „et Polluce petere eos jubent.“ *Sed vide monita a Wesselingio in Notis ad Herodoti locum.*

Συμπέμπειν, Mittere cum aliquo. συνέπεμπε τοῖσι παισὶ φύλακον, VIII. 104. *a. Conf.* Συμπείθειν.

Συμπεραίνειν, Unâ perficere, Unâ finire. *Legebatur olim hoc verbum* II. 11. *m. ubi* Duo sinus maris *memorat Herodotus* σχεδὸν ἀλλήλοισι συμπεραίνοντας τοὺς μυχούς, *quae verba Valla interpretatus erat*, Qui prope inter se suos recessus terminant. *At ibi commodius ex aliis codd. receptum est* συντετραίνοντας.

Συμπίπτειν, 1) Accidere, *et praesertim, vi praepositionis* συν, Simul accidere, *quasi latine dicas* Coincidere. τοῖσι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκεε ἔρις ἐοῦσα, I. 82. *a.* συνέπιπτε γὰρ καὶ τὸν ἐστιγμένον ἀπῖχθαι, V. 35. *a.* Ἀρισταγόρῃ δὲ συνέπιπτε τοῦ αὐτοῦ χρόνου πάντα ταῦτα συνελθόντα, V. 36. *a.* συνέπιπτε ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας, VIII. 15. *m.* συνέπιπτε τοιοῦτο ὥστε τοὺς μὲν μὴ τολμᾶν, τοὺς δὲ *etc.* VIII. 132. *f.* συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάστασιν, Accidit ut utrique simul in senatum introducerentur, VIII. 141. *m.* τῆς ἡμέρης συμπιπτούσης, IX. 100. *m. Haud satis exploratum est, quid sit quod ait Herodotus* II. 49. *m. f.* οὐ δὴ συμπεσέειν γε φήσω τά τε ἐν Αἰγύπτῳ ποιεύμενα, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἕλλησι, *quo de loco vide Adnot.*

2) συμπίπτειν *dicitur etiam Res quae alii rei* Congruit, Convenit, Consentit. ὥστε συμπεσέειν τὸ πάθος (τῶν Μιλησίων) τῷ χρηστηρίῳ τῷ ἐς Μίλητον γενομένῳ, VI. 18. *a.* συμπεσεῖν τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσι, VII. 151. *a.* καὶ τόδε ἕτερον συνέπεσε γενόμενον, IX. 101, *a.*

3) *Valet etiam* συμπίπτειν *idem ac* ἐμπίπτειν *vel* ἐσπίπτειν, Incidere. ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, III. 52. *a.* ἐς νείκεα συμπεσόντες, IX. 55. *a.*

4) συνέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος *olim vulgabatur* IX. 102. *m. ubi rectius* συνεσέπιπτον *alii libri dederunt. Vide Not. Sed* I. 215. *a. m. opponuntur* διαστάντες

:πεσόντες, Eminus pugnan- *et* Ad manus venientes.

ειν τινί, Navigare cum ali- οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύσει- IV. 149. *a.*

κεσθαί τινι, Comprehen- aliquem firmiter tenere quasi implicatum esse. λακέντος δὲ Γωβρύεω τῷ Μα- III. 78. *f.* συμπλακείσης τῆς Quum navis (cui rostrum hostilis erat impactum) icita hæreret alteri navi, 84. *a.*

θύειν, Ad augendum (flu-) suam partem conferre. ἐνέες ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμ- ύουσι, IV. 48. *extr.* ἡ χιὼν, ῦσα ἐς τὸν Ἴστρον, συμπλη- κυτὸν, IV. 50. *m.*

οῦν, Unà *cum alio* com- . Πλαταιέες, ἄπειροι τῆς :ης ἐόντες, συνεπλήρουν τοῖσι κίοισι τὰς νέας, Simul cum ιiensibus naves comple- ιt propugnatoribus, VIII.

ς, ὁ, Navigationis socius. ὶ τοὺς σοὺς συμπλόους, II. *f.* πάντων ὁρεόντων τῶν λέων, III. 41. *m.* δέξα- αὐτὸν σύμπλουν, Vit. Hom. 2.

σσεσθαι, *vide* Συμπρησσ.

ιτωρ, ορος, ὁ, Adjutor. ι συμπρήκτωρ ἐγίνετο, VI. *a.*

σσεσθαι τινὶ, *i. q.* τιμωρεῖσθαι lcisci cum aliquo injuriam ılatam, Adjuvare aliquem ciscendâ injuriâ ei inlatâ. Ἑλλήνων συνεπρήξαντο (*olim* ραξ. *edd.*) Μενέλεῳ τὰς Ἑλέ-

νης ἁρπαγάς, V. 94. *extr.* N. *Conf.* Συνεκπρήσσεσθαι.

Συμπροπέμπειν, Unà cum aliis comitari et deducere aliquem. συμπροέπεμψε Ξέρξεα φεύγοντα, IX. 1. *b.*

Συμφέρειν, 1) Conferre in unum, In commune conferre. εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήϊα κακὰ ἐς μέσον συνενέγκαιεν, VII. 152. *m.* Caspii, cum tribus aliis populis ἐς τὠυτὸ συμφέροντες, In unam summam conferentes tributum, διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον, III. 92. *m.*

2) Conducere, Prodesse. τὸ καὶ συνήνεικε ποιησάσῃ, VIII. 87. *m.* οὐ μέντοι ἐς τέλος οἱ συνήνεικε τὸ ἔχθος, IX. 37. *f.*

3) συμφέρειν *et* συμφέρεσθαι, (*sicut* συμβαίνειν *et* συμπίπτειν) Accidere, Evenire. τοιόνδε τι συνήνεικε γενέσθαι, VI. 23. *a.* VIII. 88. *a.* συνήνεικε δ' αὐτόθι θῶμα γενέσθαι τοιόνδε, VI. 117. *a.* συνήνεικε αὐτὸν -- ἀποθανεῖν, VII. 4. *a.* 117. *a.* συνήνεικε ἑσσωθῆναι, VII. 10, 2. *Pro* συνήνεικε III. 129. *a.* *habet* συνένεικε *noster cod. F. neglecto augmento: sicut* συνδιένεικαν *plerique libri praeferunt* V. 99. *a.* *Passivi haec sunt exempla:* συνενείχθη τοιόνδε γενέσθαι πρῆγμα, I. 19. *a.* συνενεχθῆναι δέ οἱ τυφλὸν γενέσθαι, II. 111. *a.* οὐδέν σφι χρηστὸν συνεφέρετο, IV. 157. *a.* ἔμελλε τοιοῦτο σφι συνοίσεσθαι οἷόν περ ἀπέβη, VIII. 86. *m.* ἡμῖν πολλὰ συμφέρεται ἐς τὸ ἄμεινον, Multa nobis cadunt (eveniunt) meliorem in partem; Multa nobis prospere cedunt, VII. 8, 1. *m.* τά τι

ἀλλὰ συνήνεικε αὐτῇ ἐς εὐτυχίην γενόμενα, VIII. 88. *m. f.*

Ut latine dicimus, Bene, Male, mihi *evenit; sic et graecum verbum* συμφέρεσθαι, *cum Adverbio subinde construitur.* πειθομένοισι ἄμεινον συνοίσεσθαι, Si paruerint, (ait) bene eis eventurum esse; *proprie*, melius; *nempe* melius quam si contra fecerint. καί σφι ἱδρυσαμένοισι ἄμεινον συνοίσεσθαι, V. 82. *a. m.* 114. *extr.* Θηραίοισι συνεφέρετο παλιγκότως, Theræis iterum male evenit; Recruduerunt Theræis calamitates, IV. 156. *a. Not.*

Reperitur etiam ejusdem verbi constructio hujusmodi: συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ, Qui in eo est ut ingens in malum Incidat; Cui ingens imminet calamitas, VI. 50. *extr.*

4) συμφέρεσθαί τινι, Convenire, Consentire cum aliquo. ἐν τόδε ἴδιον νενομίκασι καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώποισι, I. 173. *f. N.* εὗρον οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἕλλησι συμφερομένους, II. 44. *a.* συμφέρεται δὲ ὠυτὸς (*sive* ὠυτὸς) εἶναι τὸν οἱ Ἕλληνες ἀείδουσι, II. 79. *a. ubi perperum Portus* συμφέρεται Conjicitur *interpretatur; Larcherus*, Consentiunt vulgo omnes, *intelligit; commode Valla*, Congruit cum eo *etc. nempe* Congruit ita ut prorsus idem sit. συμφέρονται δὲ καὶ τόδε (*nempe*, κατὰ τόδε) ἄλλο Αἰγύπτιοι Λακεδαιμονίοισι· -- τόδε μέντοι ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι συμφέρονται, II. 80. *cum Var. Lect. et Not.* οὐδὲ οὗτος (ὁ Ἀριστέης) συμφέρεται περὶ τῆσδε

τῆς χώρης, Σκύθῃσι, I
extr. τὰ δ' ἐπίλοιπα τ
συμφέρονται Θηραῖοι Κ
IV. 154. *a. et similiter*
a. et 60. *a. De* Mo
ingeniorum atque an
concordiâ *usurpatur* h
bum, ubi de Novis n
quens Herodotus ait,
συμφεροίατο, Sin sibi
non convenerint, I.
et ubi Amazones, adol
bus Scythis cohabitan
ἂν δυναίμεθα αὐτῇσι (
τῇσι Σκυθικῇσι γυναιξί)
ρεσθαι, Nobis conven
illis non posset, Nu
nos et illas foret co
IV. 114. *f.*

Συμφοραίνειν, Lamentari,
tatem suam deploran
videtur esse Herodote
bum, legitur tamen
Hom. *cap.* 14. *a.* ὁ δ
σας, ἐσυμφόρηνέ τε καὶ
ἔπεα τάδε.

Συμφορέειν, Congerere. συ
(*scil.* τὸν κόσμον, ὃν ἀπ
γυναῖκας) κατέκαιε, V.
m. (*Conf.* Ἀποδύειν.)
τὰ ὀστέα ἐς ἕνα χῶρ
83. *m.*

Συμφορή, ῆς, ἡ, 1) *ge*
Fortunæ casus *in utram*
tem. Sic, πᾶν ἐστι ἄνθρ
φορή, I. 32. *m. N. ubi*
dem συμφορὴν *in sinistr*
tem accipientes, Cala
interpretantur, *mihi*
disputationis connexio
visa est, *ut hoc dixis*
nem intelligeremus, O
modis (Omni ex parte
Casus est, *id est*, Fort

sibus obnoxius. *Similiter, ubi apud Nostrum memoratur* ἄχαρις συμφορή, (*ut*, συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, I. 41. *a. et* ἤν τις τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα, VII. 190. *extr.*) *vocabulum hoc non per se* Calamitatem *significat*, (*quaelibet enim calamitas* ἄχαρις *est*) *sed* Fortunæ casum. *Eodem pertinet quod ait* ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεθέλητον, VII. 88. *a. Conf.* Ἀνεθέλητος.

2) *Sed idem vocab.* συμφορὴ *plerumque utique* In deteriorem partem *accipitur*, *et* Calamitatem *significat.* συμφορὴν ταύτην ὡς κουφότατα φέρων, I. 35. *f.* ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος, III. 64. *f.* συμφορῇ ἐχόμενος, I. 35. *a. ubi unus codex* χρεόμενος *praefert*, *quem ad modum omnes dant* συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον, I. 42. *a. et* συμφορῇ ἐχρῆτο, III. 41. *extr. et* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται, III. 117. *m. et* συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, VIII. 20. *extr. Quod ait* ἀγνοεῦντες τὰς συμφορὰς, IV. 156. *a. idem valet ac* τὰς τῶν συμφορῶν αἰτίας, Calamitatum caussas. *Frequentata Nostro maxime est formula hujusmodi:* συμφορὴν (συμφ. μεγάλην) ποιεῖσθαί τι, Magnam sibi calamitatem ducere aliquid, Calamitatis loco habere, *et* Tamquam calamitatem dolere *aut* lugere. *Sic* IV. 79. *extr.* V. 5. *extr.* 35. *f.* VII. 117. *m. et extr.* VIII. 10. *m.* 69. *a.* IX. 77. *a. Similiter*, (ταῦτα) συμφορὴν ἐποιεῦντο δεινὴν, V. 90. *m. Reperitur vero etiam constructio hujusmodi*, ὁρέων Ξέρξεα συμφορὴν μεγάλην ἐκ τῆς ναυμαχίης ποιεύμενον, Xerxen videns ex pugnæ navalis exitu gravi dolore adfectum, VIII. 100. *a.*

Σύμφορος, ὁ, ἡ, Utilis. ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, VIII. 60, 1. *m.*

Συμφράσσειν, Communire, Arcte conjungere ut nihil spatii supersit. πίλους εἰρινέους περιτείνουσι, συμφράξαντες δὲ (αὐτοὺς) ὡς μάλιστα, IV. 73. *f.*

Συμφυλάσσειν, Unà cum aliis custodire. δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολήν; -- ἡμεῖς μέν νυν ἑτοῖμοί εἰμεν συμφυλάσσειν, VII. 172. *m.*

Συμψᾶν, *proprie* Corradere. *Quid vero sit potissimum quod verbo hoc significatum voluerit Herodotus, haud satis in liquido est. De* Fluvio *quodam* rapido *loquens*, in quem temere ingressus erat petulans et ferox equus, *ait*, ὁ δέ μιν (*nempe* ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον) συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων, I. 189. *m. ubi quid spectarint veteres Grammatici* (*Glossator Herodoti, eumque sequentes Suidas h. v. et Gregorius Corinth. dialect. jonic.* §. 104.) *verbum* Συμψήσας *interpretantes* συντρίψας, *difficile dictu est; nisi forte* συντρίψας, *ut saepius hoc verbum Polybius usurpavit*, *intellexerunt* Frangens vires et ferociam equi, *aut* Evertens, Deturbans, Prosternens *illum. Equidem, auctoritatem magis quam certam rationem secutus, vulgatam Vallae interpretatio-*

nem, Contorquens, *in latinâ versione tenui. Rectius fortasse Henr. Stephanus, consentientem habens Schneiderum, collato Scholio ad Aristoph. Nub.* 971. συμψήσας Absorbens *intelligit* et e conspectu hominum subducens. *Utut sit, eamdem loquendi formulam ab Herodoto mutuati sunt duo sequioris aevi scriptores; Jamblichus, apud Suidam scribens*, Βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν: *et Eusebius philosophus, apud Stobaeum*, (*Eclog. lib. II. cap.* 9. *P. II. T. I. p.* 416. *ed. Heeren*,) συμψήσαντος καὶ παρασυρέοντος τοὺς κατενεχθέντας ἐπ' αὐτὸν ποταμοῦ. *Caeterum de eodem verbo consuli merentur quae docte congessit Biel in Thesauro Philologico Vet. Test. T. III. p.* 364.

Σὺν, Cum. *Atticâ formâ* ξὺν *pro* σὺν, *sive in ipsâ Praepositione, sive in Compositis, perraro apud Nostrum utitur codex unus et alter: sed frequentius noster cod. F. inde a libro sexto.*

De vi voculae σὺν *in Compositis verbis* Lugendi aut Gaudendi *vide Adnot. ad* VI. 39. *f.*

Συνάγγελος, ὁ, Nuncii socius, VII. 230.

Συνάγειν, Congregare, Contrahere, *et similia.* συναγαγόντες ἐς ἕνα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων, VII. 60. *a. N.* συνάγουσι (οἱ δύο ποταμοὶ) τὰ τέρματα, Contrahunt suos limites, Exiguo intervallo distantes fluunt, IV. 52. *f.* οὐ πρώρην συνάγοντες (τῶν πλοίων), Non (in angustu[m] arctum) contrahentes u[...] rum proras, I. 194. *a.* [...] ὀξὺ, ἐς στενὸν, συνῆχθα[...] *Diodorum et Athenaeum [...] Not. ad Herodot.* VII. [...] *seq.* προβαίνοντος τοῦ ἔργου [...] γον αἰεὶ τὴν διώρυχα, Ut p[ro]diebatur opus, sic an[gustio]rem faciebant fossam[...] 23. *f.*

Συναινέειν τινί, Laudare, P[...] factum aut consilium al[...] ἴστε ὑμῖν Κορινθίους γε ο[ὐ συναι]νέοντας, V. 92. *extr.*

Συναιρέειν πόλιν, Unà cu[m ...] capere urbem. τὸν Δωριέ[α ...] λεῖν (σὺν τοῖς Κροτωνιήτ[ῃσι ...] Σύβαριν, V. 44. *m.* 45.

Συναλίζειν, Congregare. [...] πόλιν συναλίσαντα πάσας [...] σαι, II. 111. *m. f.* συ[...] τοὺς καὶ πρότερον συνέλεξε [...] 13. *a.* συνήλισαν ἐς τὴν [πό]λιν τὰς γυναῖκας, I. 176. [...] *olim* συνείλησαν *edd.*) συν[...] καὶ ἐβοήθεον τοῖσι Λυδοῖσ[ι ...] 102. *a.* πυθόμενοι συνο[...] τοὺς Παίονας, V. 15. *a.* [...] *simplex* ἁλισθέντες *paulo* [...]

Συναμφότεροι, Utrique si[mul ...] conjunctim: οἱ Αἰθίοπε[ς ...] οἱ πλησιόχωροι τούτοισι, - συναμφότεροι ἀγίνεον δῶρα [...] 97. *a. m.* Pariter utriqu[e ...] æque atque illi. Στυρέ[ες ...] Κύθνιοι, ἐόντες συναμφότε[ροι ...]τοι Δρύοπες, VIII. 46. *f.* [...] (*sive* Pariter et Perinde [...] utroque genere: βασιλέα[ς ἐστή]σαντο, οἱ μὲν Λυκίους, οἱ δὲ [...]κωνας, οἱ δὲ καὶ συναμφοτ[έρους ...] I. 147. *a.*

Συνάπας, Simul omnis, [...]

totus, Universus. (*conf.* Σύμπας.) ὁ χῶρος οὗτος ὁ συνάπας, II. 112. *m.* τοῦ συνάπαντος στρατεύματος ἀριθμός, VII. 187. *a.* Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ, II. 39. *f.* συναπάσης τῆς Ἑλλάδος, IX. 45. *a.*

Plural. οὗτοι στάδιοι γίνονται συνάπαντες τριακόσιοι, I. 178. *m.* συναπάντων ἄρχουσι Μῆδοι, I. 134. *f.* *Sic*, κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ, I. 98. *m. f. ubi perperam olim* συναπτόντων *edd.* τοῖσι συνάπασι ἄλλοισι, V. 49. *m.* καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ καὶ συνάπασι, VI. 128. *a. m. N. ubi prave olim* σὺν ἅπασι *edd.*

Συναπελαφρύνειν *vide* Συνεπελαφρ.

Συναπίστασθαι τινὶ, Deficere simul cum aliquo. ἀνέπειθε πάντας συναπίστασθαι, V. 104. *f.* ὡς ἂν ἑκόντες αὐτῷ συναπισταίατο, *jon. pro* συναφίσταιντο, V. 37. *m. ubi prave olim* συναπιστέατο *edd. de quo corrigendo Portus etiam monuerat.*

Συναποθνήσκειν τινὶ, Simul cum aliquo perire, V. 47. *a.*

Συνάπτειν, 1) Conjungere, Connectere, Conserere; *et notione Intransitivâ sive Passivâ*, Conjunctum, Contiguum esse. τὸ πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ, II. 75. *f.* 2) *In Re militari*, συνάπτειν μάχην, VI. 108. *m. f.* συνάπτειν (τοῖς πολεμίοις), Congredi, Manum conserere cum hoste. *Sic*, μελλόντων δὲ αὐτέων συνάψειν, *scil.* ἀλλήλοις, Quum in eo essent ut ad manus venirent, IV. 80. *m. Sed et transitive cum Accusativo:* Ducere exercitum in pugnam: *sic*, μελλόντων δὲ συνάψειν τὰ στρατόπεδα ἐς μάχην, V. 75. *a.* οὗτος ὁ τὸν πόλεμον ἦν συνάψας, Hic bellum Conflaverat, Concitaverat, I. 18. *m. Similiter in Passivo.* ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο, Quo tempore mihi oborta contentio (conflatum bellum) erat cum Carthaginiensibus, VII. 158. *a.*

Perperam olim συναπτόντων *legebatur* I. 98. *m. f. pro* συναπάντων.

Συναράσσειν, Contundere, Confringere. μάχη ξύλοισι γίνεται, κεφαλάς τε συναράσσονται πολλοί, II. 63. *f.* συναραχθέντων δὲ τῶν πλοίων (τῷ χειμῶνι), VII. 170. *m.*

Συναύξεσθαι, Simul augescere, Simul crescere et viribus augeri. αὐξανομένῳ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, III. 134. *m.*

Συνάχθεσθαι τινὶ, Dolere cum aliquo. πιεζουμένοισι ὑμῖν συναχθόμεθα, VIII. 142. *m.*

Συνδιακινδυνεύειν, Periculum (certaminis) adire cum aliquo. οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν (αὐτῷ), VII. 220. *a.*

Συνδιαφέρειν τινὶ πόλεμον, Belli labores et pericula simul cum aliquo sustinere, perferre; In gerendo bello sociam præstare operam. ἅμα ἡμῖν αἰεὶ μαχόμενοι, προθύμως συνδιαφέρουσι τὸν πόλεμον, V. 79. *f.* οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον συνδιήνεικαν, I. 18. *extr. et* V. 99. *a. ubi* συνδιένεικαν *neglecto augmento, siculi* συνένεικε *praefert cod. F.* III. 139. *a.*

Συνδιαχειρίζειν, Simul administrare, Simul peragere. τὰ λοιπὰ συνδιεχείριζον, IX. 103. *a.*

Σύνδουλος, *non solum* ὁ, *sed et* ἡ, Conservus, Servitutis socius *aut* socia; Eidem hero serviens. δούλη ἦν Ἰάδμονος, σύνδουλος δὲ Αἰσώπου, II. 134. *f. Similiter* συνοίκεε τῇ ἑωυτοῦ συνδούλῳ *recepi ex cod. Vat.* I. 110. *a. ubi alii vulgo* συνδούλῃ.

Σύνδυο, Bini. οἱ δὲ, σύνδυο κύλικας ἔχοντες, πίνουσι, IV. 66. *extr. N.*

Συνέδριον, τὸ, Consessus, Concilium. διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, VIII. 56. *b.* ἐξέρχεται ἐκ τοῦ συνεδρίου, VIII. 75. *a.*

Σύνεδρος, ὁ, Adsessor in concilio. Περσέων οἱ (τῷ Καμβύσῃ) συνέδρων ἐόντων, III. 34. *m.*

Συνειδέναι τινὶ, *quasi* Conscium esse cum aliquo, Compertas habere res ab altero gestas. συνοίδαμεν ὑμῖν -- ἐοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι, IX. 60. *extr.* εἰ τέοισί τι χρηστὸν συνείδεε πεποιημένον, VIII. 113. *f. ubi* συνείδεε *non differt a* συνῄδεε, *quod habent alii, nisi quod jonico more neglectum sit augmentum.* τοῖσί τι συνῄδεατε, Quorum res quasdam bene gestas compertas habebatis, IX. 58. *m. N. ubi perperam olim* συνῄδεαται *praeferebant libri omnes. Alia ratio est verbi* προῄδεατε, I. 61. *quod vide in* Προαιδέεσθαι.

Συνειλέειν, 1) Convolvere, Colligere in fasciculum. συνειλέουσι τὰς ῥάβδους ὀπίσω, IV. 67. *a. ubi opponitur* διεξελίσσουσι *paulo ante.* 2) In unum locum Compellere et Concludere. τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς τοὺς νεοσοίκους συνειλήσας, III. 45. *f. Sic percommodum per se erat quod olim* I. 176. *f. vulgabatur*, συνειλήσαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν: *at ibi quidem rectius ex aliis codicibus* συνήλισαν *receptum videtur, et* συνειλήσαν *interpretamenti speciem habet, ex verbo proxime praecedente* κατειληθέντες *adsciti.*

Συνεῖναι, *vide* Συνιέναι.

Συνεκπίπτειν, *dicitur* Suffragium quod aliis consentiens ex urnâ exit: *aut omnino*, Suffragium aliis consentiens. τῶν δὲ κατὰ τωὐτὸ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον, κελευόντων *etc.* I. 206. *f.* αἱ γνῶμαι τῶν λεγόντων αἱ πλεῖσται συνεξέπιπτον -- ναυμαχέειν, VIII. 49. *m. Deinde et Is* cujus suffragium cum aliis consentit, *aut* Cujus nomen simul cum alio ex urnâ educitur, *ipse* συνεκπίπτειν *dicitur.* οἱ πολλοὶ συνεξέπιπτον, Θεμιστοκλέα ἄριστον κρίνοντες, VIII. 123. *b.* ἀγωνιζόμενος στάδιον συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ, V. 22. *extr. N.*

Συνεκπρήσσεσθαι, *i. q.* Συμπρήσσεσθαι, *quod vide.* Μίνως μηνίων ὅτι οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον γενόμενον, VII. 169. *m. N.*

Συνελευθεροῦν τινὰ τινὸς, Ad liberandum aliquem a servitute alicujus sociam conferre operam. συνελευθέρου αὐτοὺς τοῦ μουνάρχου, V. 46. *m. f.* σὺ δὲ βοήθει (*sive* βοήθεε) τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα καὶ συνελευθέρου, VII. 157. *m.*

Συνεπαινέειν, Comprobare. τὸ ὄνει-

ρον Φαντάζεταί μοι, οὐδαμῶς συνεπαινέειν ποιέειν με ταῦτα, VII. 15. *m. N. ubi quidem genuinum videtur quod dant codd. nonnulli*, συνέπαινον ἐόν.

Συνέπαινος, ου, ὁ, ἡ, Collaudans, Comprobans, Consentiens. εἰ συνέπαινοί εἰσι τῷ πεποιημένῳ, III. 119. *a.* συνέπαινοι ἔσαν οἱ Πέρσαι, V. 20. *a.* 32. *a. Conf.* Συνεπαινέειν.

Συνεπάπτεσθαι (*jon. pro* συνεφαπτ.) τινός, Simul cum alio adgredi aliquem. ἐμεῦ δεηθέντος (ὑμῶν) βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψασθαι, VII. 158. *a.*

Συνεπελαφρύνειν (*sive* Συναπελαφρ.) τινὶ τὸν πόλεμον, Sublevare aliquem in bello gerendo, Levare alicui onus et pericula belli. τοῖσι οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον, I. 18. *f. ubi rectius videtur quod alii praeferunt*, συναπελάφρ.

Συνεπέσπεσθαι, (*jon. pro* συνεφέπεσθαι) E vestigio sequi. συνεπισπόμενοι (Aor. 2. Simul e vestigio secuti *illos*) συνεσέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος, IX. 102. *m. f. Conf.* Συνέσπεσθαι.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, Operam suam conferre. συνεπελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον, III. 48. *a.* εἰ συνεπελάβετο τοῦ Συβαριτικοῦ πολέμου, V. 45. *f. Conf.* Προσεπιλαμβάνεσθαι, *et* Συλλαμβάνειν *num.* 3.

Συνέρχεσθαι *dicuntur* Res quae Concurrunt et Simul eveniunt; *aut*, quae in unum locum Conveniunt aut ad conficiendam unam summam concurrunt. ταῦτα πάντα συνελθόντα, τοῖσι Ἀργείοισι φόβον παρεῖχε, VI. 77. *f.* τριηκόντεροι -- καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐφάνη τρισχίλια, VII. 97. *extr.*

Συνεσβάλλειν, Hostiliter ingredi, Invadere *regionem.* συνεσέβαλεν (*scil.* cum Mardonio) ἐς Ἀθήνας, IX. 17. *a. ubi* ἐς Ἀθήνας *idem valet ac* ἐς τὴν Ἀττικήν.

Σύνεσις, ιος, ἡ, Intelligentia, Sana mens. ὅς τις γε σύνεσιν ἔχοι, (*sive* ἔχει,) VII. 49. *a.*

Συνέσπεσθαι, Sequi aliquem simul cum aliis. συνέσπετο Δωριέϊ Φίλιππος οἰκηίῃ τριήρεϊ, V. 47. *a. et m.* παῖδές οἱ συνέσποντο, VIII. 103. *extr. Conf.* Συνεπέσπεσθαι.

Συνεσπίπτειν, Simul cum alio irruere. συνεσπεσόντες φεύγουσι ἐς τὸ τεῖχος, III. 55. *a. Conf.* Συνεπέσπεσθαι, *et* Συμπίπτειν *num.* 4.

Συνεστίη, ἡ, Convivium. ἐν τῇ συνεστίῃ, VI. 128. *m. ubi alii quidem* συνεστοῖ *praeferunt, quod verum ac restituendum Herodoto videtur, a Nominativo* ἡ Συνεστώ, *cujus formae vocabulo* εὐεστώ *pariter utitur Noster. Alterâ vocabuli formâ, si uti voluisset Scriptor,* συνεστίῃ *dicturus fuisse videtur, non* συνεστίῃ.

Συνετὸν, *passivâ notione*, Quod intelligi potest. ἐπεὶ δὲ συνετά σφι ηὔδα ἡ γυνή, II. 57. *m.*

Συνευνᾶσθαι, Concumbere. συνευνηθὲν (μοι τὸ φάσμα) VI. 69. *a. et paulo post*, ἐλθόντα καὶ συνευνηθέντα (ἐμοί), ibid.

Συνέχεσθαι, Implicari, Constrictum teneri, Premi. συνέχε-

σθαι δουληΐη, VII. 12. *f.* (*conf. Lexic. Polyb. h. v.*) πατρὶ συνείχετο ὀργὴν χαλεπῷ, Premebatur, Multas molestias habebat, quum pater ei esset iracundus et morosus, III. 131. *a. m.*

συνέχεται *Hesychius interpretatur* συμπλέκεται. *Valet autem* συμπλέκεσθαι, *in Re militari*, Manus conserere cum hoste, Cominus confligere; *cujus usus plura exempla olim in Lexic. Polybiano collegimus: Inde, lucem accipit quod ait Herodotus* I. 214. *a.* πρῶτα μὲν λέγεται αὐτοὺς διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν, μετὰ δὲ -- συμπεσόντας (concurrentes) τῇσι αἰχμῇσι τε καὶ τοῖσι ἐγχειριδίοισι συνέχεσθαι, *scil.* ἀλλήλοις, hastis atque gladiis sese invicem Pressisse, Cominus hastis gladiisque conflixisse.

Συνεχέως, Assidue, Constanter, Semper. εἰ ἐπιφοιτήσειε συνεχέως, VII. 16, 3. *f. Junguntur* συνεχέως αἰεί, I. 67. *a.*

Συνηρεφής, ὁ, ἡ, Contectus, Obsitus. χώρη ὑψηλή τε καὶ ἴδῃσι συνηρεφής, I. 110. *m.* οὔρεα ὑψηλὰ ἴδῃσι καὶ νιφάσι συνηρεφέα, VII. 111.

Συνθάπτειν, Simul sepelire. συνθάπτεται τῷ ἀνδρί, V. 5. *b.*

Σύνθετον, τὸ, Compositum. ταῦτα ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα, III. 86. *b. Conf. voc. seq.*

Σύνθημα, τὸ, Signum de quo conventum est, Tessera. ἀπὸ συνθήματος Οἰνόην αἱρέουσι, V. 74. *m.* ἀναδέξαι Πέρσῃσι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, VI. 121. *a.* τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι

παρὰ τῶν περιπλωόντων,
7. *f.* μεμνῆσθαί τινα χ
συνθήματος Ἥβης, Me
quemque oportet vo
Hebe quod nobis pr
serâ est, IX. 98. *f.*

Συνιέναι *sive* Συνεῖναι, (*a*
Eo,) Convenire. ἐς τω
ιόντες, I. 62. *m. f. Sed*
ματα, Pecunia, Vect
Tributa, συνιέναι *dicuntur*
Redeunt, Colliguntur
feruntur. τῶν μὲν χρη
τῶν μὲν αὐτόθεν, τῶν
Στρυμόνος, συνιόντων, I.
Sic, χρημάτων μεγάλων
των, IV. 1. *a.*

Συνιέναι, (*ab* ἵημι,) Intel
Percipere. ἐγὼ δοκέω συν
γεγονός, III. 63. *f. et* V.
ubi olim συνεῖναι *edd.* τὰ
οὐ συνιέναι, III. 46. *f. S*
Genit. rei: καὶ κωφοῦ σ
I. 47. *f. in Crac. Sic*
ἀλλήλων, IV. 114. *a. R*
συνῆκε γὰρ τοῦ ἕνεκα ἐδέε
110. *extr. Futur.* οὐδὲν ε
σι Πέρσαι τῶν ἐγὼ ὑμῖν
λομαι, IX. 98. *m. f. P*
praes. συνιεὶς τὸ ποιηθέν,
7. *a. Particip. Aor. se*
δὲ συνέντα τοῦτο, I. 24.
92, 3. *a.*

Συνίζειν, *notione intransitiv*
dere, Considere. οὐδ' α
σίη συνίζει, Neque est ma
tuum, (*sive*, comiti
Consessus, VI. 58. *extr.*

Συνίππαρχος, ὁ, Collega p
copiarum equestrium,
88. *a.*

Συνιστάναι, I. *in Praes. I*
Aor. 1. *et Futuro*, *pro*
generatim Constituere

quidem variis modis, pro variâ verbi Constructione. 1) *συστῆναι τινὰς ἐπὶ τινί*, Facere ut aliqui consistant et stent contra aliquem, Excitare aliquos ad bellum alicui faciendum. *συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ*, VI. 74. *a.* *πρῶτος συνέστησε αὐτούς, nempe ἐπὶ τῷ Μάγῳ*, III. 84. *m.* 2) Facere (conjunctim cum aliis) ut aliquid sit vel eveniat, Moliri, Parare aliquid. *ἥκω σπουδῇ, ὡς συστήσων ἐπὶ τῷ Μάγῳ θάνατον*, III. 71. *a.* 3) *τὴν ἄνω Ἀσίην συστήσας ἑωυτῷ*, Qui totam superiorem Asiam suo imperio adjecit, Sibi subjecit, I. 103. *m.*

II. *Aor. sec. et Praeteritum, συστῆναι, συνεστηκέναι et per syncopen συνεστάναι, constanter apud Herodotum significant quidem* Consistere, Stare cum aliquo; *sed*, non ab eâdem parte: *verum*, a parte oppositâ; Ex adverso stare, Oppositum et Contrarium esse; Pugnare, Contendere cum aliquo. *Sic*, *συνεστηκότων δὲ τῶν στρατηγῶν*, Dum inter se Altercant (Contendunt) duces, VIII. 79. *a. Erat quippe inter eosdem ὠθισμὸς λόγων πολλός*, ibid. *cap.* 78. *Sic βουλόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἔχειν πόνους, συνεστεῶτας Βοιωτοῖσι*, Contentionibus et bellis implicitos cum Boeotis, VI. 108. *m. Alibi ad verbum συνεστάναι diserte adjicitur μαχομένους. Similiter γνῶμαι* (Sententiæ diversæ) *dicuntur συνεστάναι*, Inter se Pugnare, Oppositæ esse altera alteri. *γνῶμαι αὗται συνέστησαν*, I. 208. *a. N.* *συνεστήκεε δὲ ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω*, IV. 132. *m.* *γνῶμαι αἵδε συνεστηκυῖαι μάλιστα*, VII. 142. *a. Denique, aliâ metaphorâ*, Homo *dicitur συστῆναι λιμῷ, πόνῳ, etc.* Colluctari cum fame, cum ærumnis. *λιμῷ συνεστεῶτας*, VII. 170. *a. m.* *καὶ λιμῷ συστάντας καὶ καμάτῳ*, IX. 89. *extr.* *εἰ μὲν τοιούτῳ πόνῳ συνέστασαν*, VIII. 74. *a.*

Semel apud Nostrum Res quædam *videri poterat dici συνεστηκέναι generali quâdam notione*, Consistere, Locum habere, Durare. *τοῦτο συνεστήκεε μέχρι οὗ etc.* Hæc res duravit usquedum *etc.* VII. 225. *a. Sed ibi* Res, *de quâ agitur*, Certamen et Pugna erat, *ὠθισμὸς ἐγένετο πολλός. Itaque τοῦτο συνεστήκεε loco cit. idem valet ac οὗτος ὁ ὠθισμός, αὕτη ἡ μάχη, συνεστήκεε, quâ ratione alibi τῆς μάχης συνεστεώσης ait Noster*, I. 74. *a. per tropum quemdam, pro τῶν μαχομένων συνεστεώτων.*

Συνάσσειν, Comprimere, Constipare. *συνάξαντες fortasse scriptum oportebat pro συνάξαντες*, VII. 60. *m. ubi vide Var. Lect.*

Συνναυμαχέειν τινί, In pugnâ navali sociam operam præstare. *Πλαταιέες οὐ συνεναυμάχησαν Ἀθηναίοισι*, VIII. 44. *a.*

Συννέειν, Coacervare, Congerere. *τοιαῦτα πάντα ἐς τοὺς θαλάμους συνένησε*, I. 34. *extr.* *συννήσας πυρὴν μεγάλην*, I. 86. *a. et* VII. 107. *m.* *Φρυγάνων φάκελοι συν-*

νενίκηται, (*jon. pro* συννένηται) IV. 62. *a.*

Συννοίη, ἡ, Profunda cogitatio. συννοίῃ ἐχόμενος, Cogitabundus, I. 88. *a.*

Σύνοδος, ου, ἡ, 1) Conventus, Concilium. εἴδομεν σύνοδον ταύτην συλλεγῆναι, IX. 27. *a.* 2) χρημάτων σύνοδοι, *i. q.* πρόσοδοι, Pecuniarum reditus, I. 64. *a.*

Συνοικέειν τινί, 1) Habitare cum aliquo. *Sic* συνοικήσοντας Κυρηναίοισι Λιβύην, Unà cum Cyrenæis Africam habitaturos, IV. 159. *f.* (*ubi nescio quâ auctoritate* συνοικίσοντας *edidit H. Steph.*) *Similiter* συνοίκησαν Μακεδόσι *edebatur olim* VII. 73. *a. ubi alii quidem libri* σύνοικοι ἦσαν (*vel* ἔσαν) *dederunt: et* συνοικήσων τούτοισι, IV. 148. *a. ubi tamen praestabilius videtur* συνοικίσων, *quod habent alii.* (*vide* Συνοικίζειν.)

2) *Certe constanter alibi* (*et id quidem frequentissime*) *verbum* συνοικέειν *de* Conjugibus *usurpat Herodotus* unà habitantibus, *ita ut idem valeat ac* In matrimonio habere, Matrimonio junctum esse. κοίῳ ἐκείνῃ δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; I. 37. *f.* δεσποίνῃ τῇ ἑωυτοῦ συνοίκεε, I. 91. *f.* Λυδῶν αἱ θυγατέρες πορνεύονται, - - ἐς ὃ ἂν συνοικήσουσι, *scil.* ἀνδράσι, Donec nupturæ sunt, I. 93. *f.* συνοικεούσης τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης, I. 108. *a.* συνοικέειν αὐτῇ, Illam habere uxorem, I. 196. *m. et f. Similiter* I. 173. *f.* II. 120. *a. et m.* III. 31. *a.* 68. *m. et f.* τουτέων συνοικησάντων γίνεται Κλεισθένης, Horum ex matrimonio nascitur Clisthenes, VI. 131. *a.* ἐγώ σε [illegible] γεωργέειν τὴν ἡμῶν, [illegible], Hanc duo [illegible], VIII. 111. *a. m. et f.*

Συνοίκημα, τό, *proprie* Habitatio unà cum aliquo, in vicinia alterius; *et, per Metonymiam, i. q.* οἱ συνοικέοντες, Qui unà cum altero habitant. Gelon, Syracusarum tyrannus, νομίσας τὸν δῆμον (*plebem*) εἶναι συνοίκημα ἀχαριτώτατον, VII. 156. *f. N.*

Συνοικίζειν τινά τινι, 1) Habitare facere aliquem (Sedes et habitationem alicui quaerere et comparare) unà cum altero, in viciniâ alterius. *Sic recte olim* συνοικίσων τούτοισι *editum fuisse videtur* IV. 148. *a. ubi nunc, praeeuntibus quidem compluribus msstis,* συνοικήσων *legitur: nempe,* ὁ Θήρας ἔστελλε λαὸν ἀπὸ τῶν Φυλέων, συνοικίσων αὐτὸν τούτοισι. *Vicissim pro* συνοικίσοντας, *quod H. Steph.* IV. 159. *f. invexerat, recte* συνοικήσοντας *restitutum est, ut paulo ante monuimus.*

2) συνοικίζειν τινὶ τὴν θυγατέρα, Filiam suam alicui in matrimonium dare, II. 191. *extr. Conf.* Συνοικέειν, *num.* 2.

Σύνοικος, ου, ὁ, Qui unà cum aliquo habitat. οἱ σύνοικοι ἐγένοντο Ἀθηναίοισι, I. 57. *m. Sic,* σύνοικοι ἦσαν (*sive* ἔσαν) Μακεδόσι, VII. 73. *a. ubi alii* συνοίκησαν.

Συνομνύειν ἐπί τινι, Conjurare adversus aliquem. πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοί, VII. 235. *extr. Conf.* Συνωμότης.

Συνομολογέειν τινί, Consentire alicui; Idem dicere quod dicit alter. ἔλεγον ταῦτα· συνωμολόγεον δέ σφι καὶ οἱ ἄλλοι, II. 55. *extr.*

Συνουσίη, ἡ, Conversatio, Consuetudo, VI. 128. *a. ubi distinguuntur* συνουσίη *et* συνεστὼ *vel* συνεστίη. *Sed sigillatim* Convivium *intelligitur* II. 78. *a.*

Συντάμνειν, (*jon. pro* συντέμνειν) *proprie* Concidere, Præcidere. *Metaphorice*, συντάμνων (*nempe* τὴν ὁδὸν) ἀπ' Ἀμπέλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραῖον ἄκρην, Præcidens viam; *id est*, Viâ brevissimâ (Rectâ viâ) utens, VII. 123. *a.* (*conf.* Τάμνειν.) τοῦ χρόνου συντάμνοντος, Adpropinquante, Instante tempore, (quo paritura erat mulier) V. 41. *m.*

Συνταράσσειν, Turbare. τὴν κρήνην συνετάραξαν, IX. 49. *m. Metaphorice*, Conturbare, Terrere. ἵνα μὴ συνταράξῃ τὴν Ἑλλάδα, III. 138. *a. m.*

Συντάσσειν, *in Re militari, non solum* Ordinare *aciem: sed et* Extra aciem Centuriare et Coordinare milites. τούτους συνέτασσον ἄρχοντες οἵδε, VII. 78. *a. Eâdem fere notione ponitur verbum* διατάσσειν, VII. 60. *extr. et* 81. *a.*

Συνταχύνειν τι, Accelerare, Deproperare aliquid. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, III. 71. *m. Et, Absolute*, συνταχύνειν, Festinare, Properare. ἐπεί τε ἡμέας συνταχύνειν ἀναγκάζεις, III. 72. *a.* τούτου εἵνεκα καὶ συνταχύνειν αὐτῷ τὸν βίον, Hac caussâ properare (*scil.* ad finem properare) ei vitam, II. 133. *m. pro quo paulo ante apertius ait* μέλλει ταχέως τελευτήσειν. *Portus loco cit. verbum* συνταχ. *transitive acceperat, formans inde phrasin hujusmodi*, συνταχύνειν τινὶ τὸν βίον, Alicui vitam accelerare.

Συντετραίνειν, Perforando jungere et miscere. *Sic* Duo sinus maris *dicit Herodotus*, ex adverso sibi occurrentes, σχεδὸν ἀλλήλοισι συντετραίνειν τοὺς μυχούς, Propemodum sibi invicem Perforasse intimos suos recessus atque adeo junxisse et miscuisse, II. 11. *m. N. Conf.* Διατετραίνειν.

Συντιθέναι, Componere, Jungere. πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες, VII. 36. *a. Inde Passiv.* τό τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πλῆθος συντιθέμενον, VII. 184. *f.*

Medium: συντίθεσθαί τι τινί, Convenire cum aliquo de re quâdam, Pacisci, Polliceri. ἐποίεε τάπερ τῷ Δαρείῳ συνεθήκατο, III. 157. *a.* τούτους γὰρ συνθεμένους τοῖσι Πέρσῃσι ἀναδέξαι ἀσπίδα, VI. 115. *f.* πέμπειν ἐς Ἄργος ἀγγέλους συνθησομένους (*scil.* τοῖς Ἀργείοις) ὁμαιχμίην πρὸς τὸν Πέρσην, VII. 145. *m.* προσέχοντί οἱ συντίθεται προδοσίην Τιμόξεινος, VIII. 128. *a.* συνθέμενοι ἡμῖν τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι, IX. 7, 2. *m.* νομίσας αὐτοὺς ἐς τὸν χῶρον ἰέναι ἐς τὸν συνεθήκαντο, IX. 53. *a. Conf.* Σύνθετον.

Σύντομος, ὁ, ἡ, Concisus, Brevis. *Hinc* ἡ σύντομος, *scil.* ὁδός, Via brevis. ἔστι ἐκ τῆς Πρασιάδος λίμνης σύντομος κάρτα ἐς τὴν

Μακεδονίην, V. 17. m. *Et* τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ, Compendia itineris, Via brevissima. τῇ δέ τι ἐσβολὴ ἔστιν καὶ τὰ σύντομα τῆς ἐκ Μηδων ὁδοῦ, I. 185. *extr.* τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπιστάμενος, IV. 136. *m.* *Similiter in Sing. Neutr.* ταύτῃ γὰρ ἐπυνθάνοντο συντομώτατον εἶναι, VII. 121. *a.*

Συντρέχειν *et* Συνδραμεῖν, Concurrere. ἀμφοτέρων ἐς τωὐτὸ αἱ γνῶμαι συνέδραμον, I. 53. *f.* συνδραμέειν ἐξαιρέτης νέφεα, I. 87. *a.*

Συντρίβειν, Conterere, Disperdere. σύντριβ' ὁμῶς *etc.* Vit. Hom. 32. *m.* *N. in Carmine cui titulus* Caminus. *Sed ibi alii, praeeunte Aem. Porto, non pro Imperativo verbi* συντρίβειν *accipiunt, sed pro Accusativo decurtato* σύντριβα, *a Nominativo* Σύντριψ.

Verbo συντρίβειν *usos esse Grammaticos pro interpretamento verbi* συμψᾶν *supra vidimus.*

Σύντροφος, ὁ, ἡ, Simul nutritus, Simul educatus, Inde a pueris consuetus et familiaris. τῇ Ἑλλάδι πενίη αἰεὶ σύντροφός ἐστι, VII. 102. *a.* *ubi opponitur quodam modo* ἐπακτός.

Συντυγχάνειν, τινί, 1) Occurrere alicui, Incidere in aliquem. φὰς συντυχεῖν οἱ (ἐκεῖνον), IV. 14. *f.* 2) *i. q.* συμβαίνειν, Accidere. τὰ συντυχόντα σφι παθήματα, VIII. 136. *m.* 3) οὐ συντυχὸν ἔργον, (*quod aliàs* οὐ τυχὸν *diceres*) Non vulgare opus, I. 51. *a. m.*

Συντυχίη, ἡ, Casus fortuitus, Fortunae casus (vel eodem tempore) incidens. συντυχίης δεινῆς καὶ μεγάλης αἰνῶς κατηφέες, III. 43. *f.* οἱ δὲ αὐτὰ ταῦτα ἐβουλεύοντο, ἐγένετο κατὰ συντυχίην τοιήνδε, III. 74. *a.* συντυχίη τις τοιήδε ἐγένετο, III. 121. *m.* ὑπὸ συντυχίης τοιῆσδε χρησάμενος, V. 41. *a.* καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, I. 68. *a.* νῦν δὲ συντυχίῃ τῶν μὲν κακῇ ἐχρήσαντο, τῶν δ' εὐπρήκτῳ, V. 65. *a.* οἶδα μεγάλων οἱ συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ἢ μὴ τοιαῦτα *etc.* VII. 54. *m.* κατὰ συντυχίην Μεγαρέες ἔτυχον ταχθέντες *etc.* Forte acciderat ut Megarenses *etc.* IX. 21. *a.* ἅτε κατὰ συντυχίην, θεοῦ ποιεῦντος, IX. 91. *a.* *Namque*, Casum *etiam*, *quem* fortuitum *homines dicunt et existimant*, a Deo dirigi et administrari, *prudens et religiosus persuasum habuit Herodotus.*

Συνυφαίνειν, Contexere, *et per Metaph.* Moliri, Machinari. ἡγεμόνα γενέσθαι ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι, V. 105. *a.*

Συνῳδός, ὁ, ἡ, Concinens, Consentiens. *Sic* Responsum aliquod oraculi *dicitur* συνῳδὸν alii responso, V. 92, 3. *a.*

Συνωμότης, ὁ, Conjuratus. οἱ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, VII. 148. *a.* *Conf.* Συνομνύειν.

Συνωνέεσθαι, Coëmere, Mercede conductos milites contrahere. ἵππον συνωνέενται μυρίην, I. 27. *a. m.*

Συρμαΐζειν, Purgare alvum, II. 77. *a.* *ubi Glossator verbum hoc interpretatur* καθαίρειν ἐκ ζωμῶν καὶ ὑδάτων. *Quo de verbo, item-*

que de vocabulo συρμαίη, *praeter Auctores a viris doctis ad Hesych. et ad Gregor. dialect. jon.* §. 124. *laudatos, inprimis consuli merentur quae Foesius in Oecon. Hippocr. p.* 601. *collegit.*

Συρμαίη, ης, ἡ, 1) Raphanus, *et collectioe* Raphani, II. 125. *m. f. N. ubi simul nominantur* συρμαίη, *et* κρόμμυα, *et* σκόροδα. 2) Potio purgatoria, Raphani succus ad ventrem purgandum. συρμαίῃ διηθήσαντες τὴν κοιλίην, *nempe* ventrem cadaverum condiendorum, II. 88. *Conf.* Συρμαΐζειν.

Συῤῥέειν, Confluere, Magnâ frequentiâ convenire. ἐς Σαλαμῖνα συνέῤῥεε καὶ ὁ λοιπὸς ναυτικός, VIII. 42. *a.*

Συῤῥηγνύναι, Simul irrumpere. ποταμοὶ καὶ ἄλλοι καὶ Ὕλλος συῤῥηγνῦσι ἐς τὸν Ἕρμον, I. 80. *a.*

Σῦς *et* Ὗς, συὸς *et* ὑός, ὁ, ἡ, Sus, Porcus. συὸς χρῆμα μέγιστον, I. 36. *a. sed paulo post,* ὑὸς χρῆμα μέγιστον, *consentientibus utrobique libris, quod sciam omnibus. (vide ibi in Var. Lect. monita.) Rursus* τὸν σῦν, I. 43. *m. sed* (τὰς) ὗς *et* τῇσι ὑσὶ, II. 14. *extr. ubi* βοῦς *et* βουσὶ *corrigunt viri docti. Rursus* ὗν *et* τοὺς ὗς *habes* II. 47. *a. et m. sed* οἱ συβῶται *memorantur* ibid. *Rursus Genit.* ὑός, II. 68. *m.* 70. *a.* ὑὸς ἀγρίου, IV. 192. *m. et Genit. plur.* ὑῶν, IV. 186. *extr.*

Συσπεύδειν, Suo studio et operâ aliquem juvare. συσπεύδων Παντολέοντι γενέσθαι (*nempe,* ὥστε γενέσθαι αὐτῷ) τὴν Λυδῶν ἀρχήν, I. 92. *m.*

Σύστασις, ιος, ἡ, Prælium, Pugna, Conflictus, (*conf.* Συνιστάναι *num.* II.) ἐν τῇ συστάσει μαχόμενον *etc.* VI. 117. *a.* ἐπὶ τοσοῦτο λέγεται ἐλκῦσαι τὴν σύστασιν, VII. 167. *a.*

σύστασις *pro* στάσις *scribitur in cod. F.* II. 25. *a. Vide* Στάσις, *num.* 2.

Συστασιώτης, ὁ, Qui Earundem partium (ejusdem factionis) est. οἱ Ἀλκμαιωνίδαι καὶ οἱ συστασιῶται αὐτέων, V. 70. *f.* συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας, V. 124. *f.*

Συστρέφειν, Contorquere, Convolvere, Conglobare. συστρέψαντες ἑωυτοὺς καὶ πυκνώσαντες, IX. 18. *a. N. nempe, quo resisterent hostibus, undique eos cingentibus.* Δηϊόκης τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε, Medicam nationem in unam Contraxit, I. 101. *a. N. ubi* συνέστρεψε *interpretes ante Wess. pro* κατεστρέψατο, Subegit, *acceperunt.*

Passiv. συστραφέντες οἱ στρατηγοὶ, καὶ ἓν ποιήσαντες στρατόπεδον, Contrahentes sese, (*i. e.* vires suas,) et castra jungentes, VI. 6.

Συστροφή, ἡ, Congregatio, Concursus, Confluxus. τί δείσαντες; κοίην πλήθεος συστροφήν; VII. 9, 1. *a.*

Συχνός, ή, όν, *i. q.* πολύς, Multus, Frequens. *Sic* ἐθνέων συχνῶν, I. 58. *f. idem valet ac* ἐθνέων πολλῶν *paulo ante. Sic,* συχνὰς τῶν νήσων αἱρήκεε, III. 39. *f.* πόνους συχνούς, VI. 108.

a. ἐπὶ χρόνον συχνόν, VIII. 62. extr. ἐν τῇ Χερσονήσῳ πόλιες συχναὶ ἔνεισι, VI. 33. a.

Σφάγια, τὰ, Hostiae, Victimae, quae σφάζονται, mactantur; Sacrificia. τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι, IX. 45. m. τὰ σφάγια ἐᾷν χαίρειν, ibid. τὰ σφάγια ἐᾷν χαίρειν, μηδὲ βιάζεσθαι, IX. 41. extr. οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστά, IX. 61. m. et, τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, (nempe χρηστῶν aut καλῶν) ibid. f. tum mox rursus, ἐγίνοντο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά, IX. 62. a. quod aliàs uno verbo dicitur καλλιερέειν.

Σφαγιάζεσθαι, Hostias caedere, Sacra facere victimas mactando. τῷ ποταμῷ ἐσφαγιάζετο, VI. 76. m. et σφαγιασάμενος τῇ θαλάσσῃ ταῦρον, ibid. f. ἐσφαγιάζοντο ὡς συμβαλέοντες, IX. 71. m. Etiam Homo pro victimà mactatus, σφαγιασθεὶς dicitur VII. 180. f. ubi paulo ante, ἀγαγόντες (αὐτὸν) ἔσφαξαν.

Σφάζειν, Mactare, Jugulare. (vide proxime ante.) σφάζεται ἐς τὸν (τοῦ ἀποθανόντος) τάφον, V. 5. b. et σφαχθεῖσα συνθάπτεται ἀνδρί, ibid. σφάξας (αὐτὸν) ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, V. 25. m. Conf. Κατασφ. et Επικατασφ.

Σφακελίζειν, notione Neutrali s. Passivà, Carie corrodi. ἐσφακέλισέ τε τὸ ὀστέον, καὶ ὁ μηρὸς ἐσάπη, III. 66. a. σφακελίσαντος τοῦ μηροῦ καὶ σαπέντος, VI. 136. f. Conf. Ἀποσφακελίζειν.

Σφαλερός, ή, όν, Fallax, Lubricus, Periculosus. τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, III. 53. m. τῶν χωρίων τῶν σφαλερωτάτων αὐτῇ τε καὶ Πέρσῃσι ἀναβῆναι, III. 16, 1. extr.

Σφάλλειν, Fallere, Decipere, Incertum reddere. τούτους ἔσφαλε τὰ δύο τελευταῖα ῥηθέντα, Hos incertos reddiderunt (Conturbaverunt) duo postremi versus oraculi, VII. 142. f. ubi mox, eamdem in sententiam ait συνεχέοντο αἱ γνῶμαι αὐτῶν.

Σφάλλεσθαι, 1) Labi, Errare, Falli, Spe excidere. σφάλλεσθαι ὀφείλεις ἐν αὐτοῖσι, VII. 50, 1. m. 2) Corruere, Perire. ἢν σφαλῇ ἡ Ἑλλάς, VII. 168. a.

Σφάλμα, τὸ, Lapsus; hinc per Metaph. 1) Periculum. σφάλμα ἐὸν οἴκῳ τῷ σῷ ἀποστρέψαι, I. 207. a. 2) Calamitas, Clades. εἰ μέν τι ἐνέοι (ἐν τοῖς χρησμοῖς) σφάλμα φέρον τῷ βαρβάρῳ, VII. 6. f.

Σφὲ, Accus. sing. et plur. pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτοὺς, αὐτάς. Sic, βούλεαι αὐτός σφε (i. e. αὐτὸν, scil. τὸν οἶκον) ἔχειν, III. 53. m. N. ubi quidem σφέα (i. e. αὐτὰ) corrigunt nonnulli, scil. τὴν τυραννίδα καὶ τὸν οἶκον. Rursus, ἐγὼ αὐτός σφε (i. e. αὐτὴν) ἐξεργασάμην, III. 52. m. N. Item, θεοῦ σφε (i. e. αὐτοὺς) ἐποτρύνοντος, VII. 170. a. N. ubi pravum utique videtur quod alii praeferunt σφι.

Σφέα, Neutr. plur. i. q. αὐτὰ vel ταῦτα, Illa, Haec. ἐνείρηται σφεα, scil. τὰ χρηστήρια, I. 46. extr. σφέα, nempe τὰ χρήματα, I. 89. f. εἰ μὴ σφεα

σαιμι, I. 111. *f.* 112. *m.* III. 23. *m.* *etc.*

Σφέας, *Acc. plur. i. q.* σφᾶς, ἑωυτοὺς *et* αὐτούς. I. 5. *a.* 70. *a.* *et frequenter alibi. Reperitur vero* σφέας *idem ac* ὑμᾶς *sonans.* ἀλλά σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω, Sed ego ipse Vos denunciabo, III. 71. *extr.*

Σφεῖς, *Nom. plur. i. q.* αὐτοί, Ipsi. σφεῖς γε δουλεύσουσι, VII. 168. *a.* σφεῖς δὲ ἐπισπόμενοι ἐξ ἐναντίης, VIII. 7. *m.* *Genit. plur.* Σφέων, *pro* σφῶν, ἑωυτῶν *et* αὐτῶν, I. 31. *extr. et passim alibi.* ἀνάξια σφέων αὐτῶν πεπονθότες, I. 73. *m. f.*

Σφι, *Datio. plur. pro* σφίσι, ἑαυτοῖς, ἑαυταῖς, αὐτοῖς *et* αὐταῖς, I. 2. *extr. et* 3. *extr. et frequenter alibi. Nec vero* σφίσι *respuit Herodotus, quod legitur* I. 4. *extr. et* 5. *a. et alibi, ubi quidem* σφίσιν *plerumque edebatur contra Herodoti usum, pro* σφίσι *autem suâ auctoritate* σφι *posuit Schaef. Pro* σφι, *ante vocalem in sequenti voce, subinde* σφιν *edebatur olim, ut* I. 1. *f. et* I. 67. *m. f. ubi nos cum Schaef. partim veteres libros, partim constantem alioquin usum Scriptoris secuti,* σφι *auctori restituimus. In nostrâ Var. Lect. ad lib.* I. *cap.* 67. *haec adjici debuerant, temere ibi omissa : „lin.* 9. σφι „ἔχουσι) *Sic recte mss. Paris. „cum F. ut edidit Schaef. Olim* „σφιν ἔχουσι *contra usum He-„rodoti.“*

Σφόδρα, *i. q.* μεγάλως. *Vide Var. Lect. et Not. ad.* IX. 17. *a.*

Σφρηγὶς, ῖδος, ἡ, Sigillum, III. 41. *a. et f.* λίθος τῷ τὰς σφρηγῖδας γλύφουσι, VII. 69. *m.*

Σφυρήλατος, ὁ, ἡ, Malleo ductus. εἰκὼ χρυσέην σφυρήλαταν ἐποιήσατο, VII. 69. *extr.*

Σχεδίη, ἡ, *proprie Adjectivum, subintellecto Substantivo* γέφυρα, (*Vide Schaef. ad Bosii Ellips. p.* 77.) Pons *praesertim*, ex tempore factus. *Promiscue Herodotus* τὴν σχεδίην *et* τὴν γέφυραν *dicit ; nusquam vero utrumque jungit vocabulum. Vide* IV. 87-89. 97 *et* 98. 136 *et* 141. V. 23. *a.* VIII. 97. *m.* VIII. 107. *m. coll.* VII. 37. *a.* *etc.*

Σχέτλιος, ίη, ιον, Pravus, Maleficus. *Sic de Bestiis*, ὅσα σχέτλια καὶ ἀνιηρά, III. 108. *a.* *Et* σχέτλια ἔργα, Improba facinora, VI. 138. *extr.*

Σχημάτια Λακωνικά, Saltationes modi Laconici, VI. 129. *m.*

Σχίζειν, Scindere, Dividere. Νεῖλος μέσην Αἴγυπτον σχίζων, II. 17. *m.* *Hinc Passiv.* σχιζομένης τῆς ὁδοῦ, VII. 31. *a.* Νεῖλος σχίζεται τριφασίας ὁδούς, (*idem atque* ἐς τριφ. ὁδούς,) II. 17. *m.* ἐνθεῦτεν διακρινομένη ἡ στρατιὴ ἐσχίζετο, VIII. 34. *a.* καί σφεων ἐσχίζοντο αἱ γνῶμαι, VII. 219. *b.*

Σχῖνος, ου, ἡ, Lentiscus arbor, *et* Bacca lentisci, IV. 177.

Σχοῖνος, ὁ, 1) Funis. πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι, I. 66. *m. et f.* κατίει σχοίνῳ σπυρίδα, V. 16. *f.* 2) Mensura longitudinis apud Aegyptios, sexaginta stadia capiens, II. 6. *b.*

Σχοινοτενής, ὁ, ἡ, Lineâ rectâ decurrens, quasi secundum

Funem tensum ductus. σχοινοτενὴς διέξοδος ὁδῶν, I. 199. m. κατέτεινε (nempe κατέτεινε σχοίνους) σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα, I. 189. f. κατὰ Σάνην πόλιν σχοινοτενὲς ποιησάμενοι, Prope Sanen oppidum lineam rectam (e transverso) ducentes, VII. 23. a.

Σχολαῖος, η, ον, Otiosus, Lentus, Segnis. *Inde Neutr. plur. adverbialiter*, Σχολαίτερα, Segnius, Majore otio, IX. 6. *a.*

Σώζειν, Servare, Tueri. τὰς πόλις αὐτέων ἄνδρες τεταγμένοι ἔσωζον, VIII. 34. *f.* σωθέντος ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν, Quando salvus domum meam rediero, IV. 97. *f. Conf.* Ἀποσώζειν.

Σωλὴν, ῆνος, ὁ, Tubus, Canalis, Aquæductus. ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, III. 60. *m.*

Σῶμα, τὸ, Corpus. ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι, I. 32. *f. ubi* ἀνθρώπου σῶμα οὐδὲν *per periphrasin dictum intelligi debet pro* ἄνθρωπος οὐδεὶς, *quasi dicas* Nulla persona hominis, Nulla natura humana. *De loco difficili, ac fortasse a librariis corrupto*, II. 139. τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) ἐόντα ὅμοια τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ, *vide ibi Notata.*

Σῶος, Salvus, Incolumis. αἱ πέδαι -- ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι, I. 66. *extr. consentientibus h. l. msstis. Conf.* Σόος *et Notata ad* V. 77. *m. ubi pro eo, quod* I. 66. *est* ἦσαν σῶαι, *ait* ἦσαν περιεοῦσαι.

Σωρὸς, οῦ, ὁ, Acervus. [illegible] σωρὸν μέγαν [illegible], I. 22. *a.* ἐσελθὼν ἐς σωρὸν ψήγματος, VI. 125. *m.*

Σῶστρα τοῦ παιδὸς θύειν δεῖ, (*i. q. alias* σωτήρια θύειν), Pro servato puero sacra eucharistica facere diis, I. 118. *f.*

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, Servator. σωτῆρος, -- τῷ θύουσι -- Σωτῆρι, VIII. 138. *m. N.*

Fœm. Σώτειρα, ας, ἡ, Servatrix. Λητοῦν τροφὸν αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γενέσθαι, II. 156. *f.*

Σωφρόνως, Moderate, Considerate, Prudenter. *Hinc Comparat.* τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμβανε, III. 71. *m. Sic et apud Thucyd. I. 32. opponuntur* σωφροσύνη *et* ἀβουλία.

Σώχειν, *vide* Κατασώχειν.

T.

T *literam pro* σ *usurpat Herodotus in* τοὶ *pro* σοὶ, Tibi, *quod vide in* Σύ. T *pro* θ, *in* αὖτις *pro* αὖθις, ἐνθεῦτεν *pro* ἐντεῦθεν *et similibus. Item* τ *tenet jonico more, ubi vulgo ob sequentem aspirationem* τ *in* θ *mutatur, ut* κατελεῖν *pro* καθελεῖν, κατ' ἡσυχίην *pro* καθ' ἡσυχίην, *etc. Pro Atticorum vero* ττ *in terminatione verborum,* σσ *tenet.*

Τάδε, *pro* κατὰ τάδε, *i. q.* οὕτω, Sic; Hoc modo. τούτῳ μὲν τά-

δὲ ἐχρήσατο, II. 108. *a. Sic etiam, praeeunte optimo cod. msto, legendum* II. 95. *f.* τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ, ἐν ταύτῃ *etc. Vide ibi Not.*

Τὰ δὴ, *i. q.* καθ' ἃ δὴ *vel* δι' ἃ δὴ, Quapropter nempe, II. 106. *f.* τὰ δ' ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε φέρειν, τὸ κράτος - - ἡμάρτηκε, In eo vero quod, *sive*, Quod vero ad hoc adtinet quod *etc.*, fefellit eum opinio, III. 81. *a.* Τὰ μάλιστα, τὰ νῦν, *et similia, vide in* Μάλιστα *sub* Μάλα, *in* Νῦν, *etc.* τὰ πρὸς βορῆν *et* τὰ πρὸς νότου, *scil.* ἔχοντα, IV. 38. *coll.* 39. *extr. Similiter,* τὰ ἐς τὸν Ἄθων, VII. 22. *a.* (*aliis cap.* 21. *m.*) *ubi nos quidem articulum* τὰ, *a terminatione vocis praecedentis* μάλιστα *temere olim absorptum, ex conjecturâ adjecimus.*

Ταλαιπωρίη, ἡ, Labor, Aerumna. τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταλαιπωρίας, Ad tolerandos labores maxime infirmi, IV. 134. *f.*

Τάλαντον, τὸ, Talentum; 1) *Pondus.* χίλια στυπτηρίης τάλαντα, II. 180. *b.* λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα, VI. 97. *extr. Conf.* Ἡμιτάλαντον. 2) *Pecuniarum summa.* ἀργυρίου δύο χιλιάδες ταλάντων, VII. 28. *b.* Εὐβοϊκὸν, Βαβυλώνιον τάλαντον, III. 89. *m.*

Ταμίης, ὁ, Quæstor. ταμίαι τοῦ ἱροῦ, Quæstores templi Minervæ Atheniensis, VIII. 51. *m. N.*

Τάμνειν, (*jon. pro* τέμνειν) Secare, Cædere, Concidere. τάμνοντα ἰχθῦς παρέχει τροφὴν, II. 65. *f.* ἐδέοντο ἐλαίην σφι δοῦναι ταμέσθαι, Cædendam oleam arborem, V. 82. *m.* ἐτάμνετο λίθους, Cædi jussit lapides, I. 186. *a. m.* οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν, Quum non sectæ (stratæ, signatæ, definitæ) essent viæ, IV. 136. *m.* τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῶν ὁδῶν, Carpens viam per mediterranea, IX. 89. *f.* τάμνειν *et* τάμνεσθαι ὅρκια, Ferire foedus, IV. 201. *m. et cap.* 70. *a. Tum notanda phrasis hujusmodi:* ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὅρκιον, ὅσον ἂν *etc.* Pacti erant cum Barcæis, tamdiu firmum mansurum foedus *etc.* IV. 201. *f.*

Ταξιάρχης, ὁ, Ordinum militarium (Agminis *vel* Manipuli) ductor, Centurio, *aut* Tribunus militum. *Inde Genit. plur.* τῶν ταξιαρχέων, IX. 53. *a. ubi alii quidem* ταξιάρχων *praeferunt, sed in* ταξιαρχέων, VII. 99. *a. plerique libri consentiunt.*

Ταξίαρχος, ὁ, *i. q.* Ταξιάρχης, *quod vide.* οἱ ταξίαρχοι, VIII. 67. *b.* τοὺς ταξιάρχους τῶν τελέων, IX. 42. *a.*

Τάξις, ιος, ἡ, 1) Locus quo quis in acie stat, Statio. αἰεί κοτε ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς τάξιος, *nempe*, ut in dextro stemus cornu, IX. 26. *a.* δίκαιοί εἰμεν ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν, IX. 27. *f. et mox*, τάξιος εἵνεκα στασιάζειν, ibid. ἐν τῇ τάξει (*sive* τάξι) εἶχε ἑωυτὸν, In statione mansit, I. 82. *m.* 2) τάξις, *i. q.* τάγμα, Manus militum unum ducem sequentium, Cohors, *aut* Manipulus; *cujus*

dux est ταξιάρχης *vel* ταξίαρχος. 3) Unaquæque series militum continuo ordine in acie stantium, τὸ μὲν μέσον (media acies) ἐγίνετο ἐπὶ τάξιας ὀλίγας, τὸ δὲ κέρας ἑκάτερον ἔῤῥωτο πλήθεϊ, VI. 111. *extr.*

Ταράσσειν, Turbare, Impedire, Incommodare. τὰ ναυήγια ἐτάρασσον τοὺς ταρσοὺς τῶν κωπέων, VIII. 12. *m.* τῆς στρατιῆς ὑπὸ τῆς ἵππου ταρασσομένης, IX. 50. *a. Iterum,* ὡς μή σφεας ταράσσοιεν οἱ ἱππόται, IX. 51. *f. pro quo est* μὴ σινέατο *paulo ante* ibid.

Ταραχώδης, ὁ, ἡ, Turbulentus. τὸ θεῖον ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, I. 32. *a. N.*

Ταριχεύειν, Sale condire. ἰχθῦς ἐξ ἅλμης τε ταριχευμένους, I. 77. *f. Conf.* Προταριχ.

Ταριχεῖη *et* **Ταριχηΐη**, Conditura quæ fit sale. *Et nomen proprium* Loci in Aegypto prope ostium Canobicum Nili αἱ Ταριχεῖαι, II. 113. *a. et* Ταριχηΐαι αἱ Πηλουσιακαί, II. 15. *a. N.*

Τάριχος, ου, ὁ, Piscis sale conditus. ὀπτῶν τοὺς ταρίχους, IX. 120. *a. et* οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι, IX. 120. *a. Moxque* ibid. *de Homine*, καὶ τεθνεὼς καὶ τάριχος ἐών.

Ταρσός, οῦ, ὁ, 1) Crates. *Sic* ταρσοὺς καλάμων, Crates arundineas *interpretantur viri doctissimi* I. 179. *m. N.* 2) οἱ ταρσοὶ τῶν κωπέων, Palmulæ remorum, VIII. 12. *m.* 3) ὁ ταρσὸς τοῦ ποδός, Planta pedis, Anterior pars pedis, *quâ parte latior pes est*, IX. 37. *m.*

Τάσσειν, 1). Locare, Ponere, Disponere. *Inde Passiv.* οὐδένα κόσμον ταχθέντες, IX. 69. *a.* τὸ στρατόπεδον παρὰ τὸν ποταμὸν τεταγμένον, IX. 15. *f.* 2) τάσσειν τινὰ ἐπὶ τινός, Constituere aliquem ad aliquid. *Hinc,* ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, V. 109. *f. non tam significat* Quâ parte locati sumus, *quam,* Cui rei præpositi sumus. 3) τάσσειν φόρον, Imponere tributum. *Unde Passiv.* φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν, III. 97. *a. Sed Medium,* τάξασθαι φόρον *significat* Pacisci, Convenire cum aliquo, de tributo illi pendendo; *quasi dicas*, Sibi ipsi imponere tributum. *Sic* Κυρήνη Καμβύσῃ ἔδωκε, καὶ φόρον ἐτάξατο, IV. 165. *f. Similiter*, οἱ Κόλχοι ἐτάξαντο ἐς τὴν δωρεήν, *et* δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, ἀγίνεον, III. 97. *m. et f. Adde* III. 13. *f.*

[**Ταΰγετον**, *vide* Τηΰγετον.]

Ταύτῃ, *Adverb.* 1) Hic, Hoc in loco; *unde* αὐτοῦ ταύτῃ, Ibidem, Hoc ipso in loco, *vide in* Αὐτοῦ. 2) Hoc modo, Ita. τὸ ἐνύπνιον ταύτῃ ἔκρινεν, I. 120. *a.* ταύτῃ πλεῖστος γνώμην εἰμί, Hic maxime sum quod ad sententiam meam pertinet, *id est*, Sic maxime sentio, I. 120. *m. Conf.* Τῇ *num.* 3.

Ταφή, ἡ, Sepultura. ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχῃ, I. 24. *a. m.* βασιλῆος ταφῆς κυρήσει, I. 112. *extr.*

Τάφος, ου, ὁ, Sepulcrum. τάφοι πατρώϊοι, IV. 127. *m.* II. 136. *m. Conf.* Τύμβος, Θήκη *et* Σῆμα.

Τάχα ἄν, Fortasse; *passim in Musis.*

Τάχιστα *vide sub* Ταχύς.

, τὸ, Celeritas. οἱ μὲν
τάχος ἐβοήθεον, VII.
IV. 127. a. m. νῦν οὖν
(i. q. ὡς τάχιστα) με
ευθῆναι, V. 106. f. νῦν
άχος (sive rectius, ὅ τι
στρατιὴν ἐκπέμπειν, IX.

ς, ὁ, ἡ, Qui cito (bre-
le) capi potest. χώρην
καὶ ταχυάλωτον, VII.

eler; et Neutrum ad-
er positum Ταχὺ, Cito.
Comparatio. Ταχύτερον,
ταχύτερον συμμίσγοιμεν ἂν
ν, IV. 127. a. m. μᾶλ-
αὶ ταχύτερον τὴν πρόσοδον
ο, IX. 101. f.
latives, Τάχιστος, unde
ίστην, scil. ὁδὸν, Bre-
viâ, Quam celerrime,
citissime, I. 73. f. τὴν
ν βοηθέειν, I. 81. σβεν-
ν ταχίστην τὸ πῦρ, I.
τὴν ταχίστην οἴχεσθαι, I.
. 126. extr. τὴν ταχί-
ίσω ἀπαλλασσόμενοι, VII.
et frequenter alibi.
rbium ὡς τάχιστα, Quam
ne, Quam primum fieri
IX. 66. f. ubi paulo
ὴν ταχίστην ἐτρόχαζε Φεύ-
d alibi ὡς τάχιστα vim
Conjunctionis, Ut pri-
Simul atque. ὡς δὲ ἡμέρη
ἐγεγόνεε, I. 11. m. ὡς
τρόπευσε τάχιστα, I. 65.
liter I. 80. f. 141. a.
. et alibi, ubi constan-
lem inter ὡς et τάχιστα
onnullae interseruntur.
la enclitica, interdum
e loco posita poterat vi-
deri. ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης,
I. 69. m. malles fortasse ἄνευ
δόλου τε καὶ ἀπάτης, ut h. l.
praefert cod. Par. C. sed in
eamdem scripturam ἄνευ τε etc.
consentiunt libri (quod sciam)
omnes IX. 7, 1. εὑρίσκω κῦδος
ἡμῖν τε προσγινόμενον καὶ χώρην,
VII. 8, 1. f. ubi κῦδός τε ἡμῖν
malles: vide Var. Lect. βασι-
ληΐην τε καὶ καλλίστην πόλιν,
VII. 209. f. ubi καλλίστην βα-
σιληΐην τε καὶ πόλιν aut βασιλ.
τε καὶ πολ. καλλ. malles. πολ-
λοὶ μὲν γάρ τε καὶ εὖ ἔχοντες,
IX. 26. f. ubi commodius vi-
deri poterat καὶ γὰρ πολλοί τε
καὶ εὖ ἔχοντες.

Τέθηπα ἀκούων, Obstupui audi-
ens, II. 156. a.

Τεθριπποβάτης, ὁ, Qui quadrigis
vehitur. Κυρηναῖοι τεθριπποβά-
ται, IV. 170.

Τέθριππον, τὸ, scil. ἅρμα, Quad-
rigae. ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι τε-
θρίππῳ, VI. 103. a.

Τεθριπποτροφέειν, Equos alere
quadrigis jungendos ad ludos
curules, VI. 125. extr.

Τεθριπποτρόφος, ὁ et ἡ, Equos
quadrijugos alens. ἐξ οἰκίης τε-
θριπποτρόφου, VI. 35. a.

Τεῒν, ex vetere dialecto Doricâ,
i. q. τοὶ et σοὶ, Tibi, V. 60.
extr. et 61. a. in Inscript. an-
tiquâ.

Τείνειν, ubi de Situ geographico agi-
tur, Tendere, Dirigi, Porri-
gi. τὸ (i. e. κατὰ τὸ) πρὸς Λι-
βύης, ὄρος ἄλλο τείνει. II. 8. m.
ἡ ἀκτὴ τείνει, τὰ (i. q. κατὰ τὰ)
ἐς θάλασσαν, μέχρι Τριοπίου
ἄκρης, IV. 38. b. Eâdemque
notione etiam Passivum usur-

patur. Nam loco modo citato, II. 8. m. τὸ ὄρος ait τεταμένον τὸν αὐτὸν τρόπον etc. ubi me invito τεταμμένον in nostrum exemplum irrepsisse significavi in Var. Lect. et Not. conf. Παρατείνειν. Metaphorice dicitur, ταῦτα πάντα ἐς σὲ τείνει, Hæc omnia ad te spectant, ad te pertinent, VI. 109. f. N. ubi paulo ante ait ἀνήκει, eâdem notione.

Τειχέειν, Muro munire, Muro intercipere. τὸν Ἰσθμὸν τειχέειν, VIII. 40. f. IX. 8. a. τειχέοντες Ἰστιαίαν τὴν etc. scil. τὴν πόλιν ἦν, V. 23. a. N. Item simpliciter, Murum ædificare, Struere. τὸ τεῖχος τὸ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτείχεον, IX. 7. a.

Τειχήρης, ὁ, ἡ, Intra moenia compulsus, Intra murum inclusus. ὅκως τειχήρεας ποιήσειε τὰς πόλιας, I. 162. b.

Τειχίζειν, i. q. τειχέειν: unde Passivum τετείχιστο, impersonaliter positum, Munitum erat, id est, Exstructa erant munita ædificia, quæ quasi castella (τείχεα) erant, I. 181. a. N. ubi quidem si μὲν pro ἦν legas, (quod tamen nulla necessitas cogit) ad verbum τετείχιστο spectabit sequens Nominativus τὰ βασιλήϊα, itemque alter Διὸς Βήλου ἱρόν.

Τειχομαχέειν, Oppugnare murum urbis, IX. 70. a. m.

Τειχομαχίη, ἡ, Pugna circa murum, Oppugnatio et Defensio muri, IX. 70. a. et a. m.

Τεῖχος, εος, τὸ, 1) Murus, etiam ligneus, ut VII. 14. seq. IX. 65 et 70. sed maxime lapideus

aut latericius; proma
rus urbis; ut muradi
τὸ τεῖχος, I. 80. extr. ἐ
τοῦ τείχεος, I. 84. etc.
mus hoc loco, quos τει
θῶνας Herodotus VII. 1
dicit, non esse quasi vel
rices murorum latine di
sed κεθῶνας ibi per metap
Totum murum dici, qu
pe hos qui pone sunt,
thorax aut lorica, defi
ab hostium impetu tutu
stat. Igitur, quod I. c. a
stur, εἰ καὶ πολλοὶ τειχ
θῶνες ἦσαν ἐληλαμένοι ἐ
Ἰσθμοῦ τοῖσι Πελοποννησίοι
valet: Etiam si plures
rum ordines (plures mu
ter ante vel post alterum
ceps positi) per Isthmum
fuissent a Peloponnesiis

2) Τεῖχος, Locus mu
nitus, Urbs, Arx, Cast
Sic τὸ τεῖχος τὸ Θηβαίων
41. a. m. et 66. f. idem
τὸ Θηβαίων ἄστυ, IX.
ἐς τὴν Σηστὸν, ὡς ἐόντος
τάτου τείχεος τῶν ταύτῃ
115. a. Etiam in Plura
tione Singularis; ut τείχ
γάλα -- τὰ νῦν Ἀγβάτανα
ται, I. 98. m. et mox il
τοῦτο τὸ τεῖχος, de eâdem
Sic Κιμμέρια τείχεα, Ci
rium castellum, IV. 12.
et notione plurali: Scyth
ἄστεα μήτε τείχεα haben
que urbes, neque castell
46. f. Darius in Scythi
τείχεα ἐτείχεε μεγάλα, IV
Rursus Singulari numero
βε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι
14. a. et 91. f. Alia om

αξ, ακος, ὁ, Muri cu-
III. 157. *extr.*
ρὸ, Filius, Filia, Pro-
ίc *de* Filiâ, μούνου ταύ-
ἰούσης τέκνου, VII. 224.
ibi μούνης *quidem prae-*
alii. Etiam Animalium
τέκνα *dicuntur : sic* αἱ
ἐκλέπουσι πολλόν τι χρῆμα
κνων, III. 109. *f. N. ubi*
idem ὀφίων *posuerunt.*
ς γυνὴ, Mulier pariendis
idonea. γυναῖκα τεκνο-
ιὴ ἄγεσθαι, I. 59. *a.*
, ῶνος, ὁ, Ligamen,
. τὰ ἕλκεα σινδόνος βυσσί-
αμῶτι κατειλίσσοντες, VII.
f.
1) Perficere. ἔσται ταῦ-
εύμενα, I. 206. *a.* 2) Im-
re. ἐς τὸν δεῖπνον τετρακό-
λαντα τετελεσμένα, VII.
b. 3) Pendere *tributum:*
manarunt formulae hu-
di, qualis ἐς Βοιωτοὺς τε-
Communi Boeotorum
butum esse, In censum
cum Bœotis, VI. 108.
ista rarioris usus dictio,
ις ἀνὴρ δοκέοι εἶναι πρὸς
τέρα τελέσαι Κῦρον, Qua-
ipse esset, cum patre
collatus, III. 34. *m. f.*
tiare *aliquem mysteriis.*
ησε Διωνύσῳ Βακχείῳ τε-
αι, IV. 79. *a.*
, Esse, Manere. μοῦνον
ητον τελέθειν, VII. 141.
Orac.
ἐ Τέλεος, Perfectus, Ab-
s. *Persicum nomen* Tycta
τέλειον *sonat*, IX. 110.
libi vero jonicâ vocabuli
Τέλεος *utitur Herodotus.*

διὰ ὄψιν ὀνείρου οὐ τελέην, Propter insomnii visum imperfectum, haud satis perspicuum certumque, I. 121. *a.* βωμὸς ἔπου θύεται τὰ τέλεα τῶν προβάτων, I. 183. *a. m.*

Τελεοῦν, Perficere, Consummare. Cyrus *puer* omnia, quæ faciunt veri reges, ἐτελέωσε ποιήσας, exacte, plene, omni ex parte absolute, nullâ re omissâ, fecerat, I. 120. *a.* ἐπιγενόμενα ταῦτα Δαρείῳ ἐτελέωσέ μιν, Consummarunt eum et quasi Consecrarunt et Inaugurarunt regem, III. 86. *b.*

Τελετὴ, ἡ, Initiatio, Mysteria, Sacræ cærimoniæ. ἡ Δήμητρος τελετὴ, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, II. 171. *a.* μέλλοντι δέ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν, IV. 79. *a. Vide voc.* Ἄγειν, *num.* 6.

Τελευταῖος, η, ον, Postremus. τὸν τελευταῖον σφι τόνδε ἐξέφαινε λόγον, VII. 160. *a.* τὰ δύο τὰ τελευταῖα ῥηθέντα, VII. 142. *m.* τὸ τελευταῖον, *adverbialiter*, Postremo, I. 91. *m. f.*

Τελευτᾶν, 1) *activâ notione, cum Accusat.* Finire. τελευτᾶν τὸν βίον, I. 32. *m. f.* (*ubi* τελευτήσει τὸν βίον εὖ.) *et* ibid. *f.* VII. 154. *a.* III. 73. *a.* Vit. Hom. 1. *f.* τελευτήσας καλῶς τὸν αἰῶνα, I. 32. *m.* ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, IX. 17. *f.* 27. *m.*

2) *Neutraliter*, Finem, Exitum habere, Finiri, Desinere, Mori. ἡ ὄψις, ὡς βουλόμεθα, τελευτήσει, VII. 47. *f.* ἢ τελευτᾷ τὰ τῆς Λιβύης, II. 32. *m.* ἐτελεύτα ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι,

Vid. Hom. 14. a. [illegible] αἱ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν, III. 125. f. ἐς τὴν (scil. λίμνην) τελευτᾷ αὕτη ἡ αὐτή, IV. 39. f. τελευτᾷ ὁ Ἴστρος ἐς θάλασσαν μίαν τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου διὰ πάσης Εὐρώπης [illegible] Ἰστρίην οἱ Μιλήσιοι οἰκέουσι, II. 33. extr. N. ubi nos, commate post Ἴστρος posito, orationem ita distinximus ut verba τῇ Ἰστρίην etc. relata intelligantur ad τελευτᾷ ὁ Ἴστρος, Desinit Ister ibi, ubi Istriam habitant Milesii. Quando τελευτᾷν Mori significat, potest utique τὸν βίον subintelligi: sed ne necesse quidem est ut de hoc Accusativo cum maxime cogitemus, praesertim in locutionibus hujusmodi; quales, οὐκ εὖ τελευτήσειν μέλλει Πολυκράτης, III. 43. a. coll. 125. f. φῇς ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης με τελευτήσειν, I. 39. a. τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπείθεος, IV. 78. a. His adde VI. 107. a. VII. 141. m. VIII. 71. a.

3) *Reperitur etiam alia ejusdem verbi forma*, Τελευτέω, *certe in Participio praesentis temporis.* τελευτέοντας τοὺς πατέρας κατακαίειν, III. 38. f.

Τελευτή, ἡ, Finis. τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη, I. 30. f. 31. m. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται, I. 32. extr.

Τελέως, Prorsus, Admodum. τελέως ἐς ἀσθενὲς (i. q. ἐς τελέως ἀσθενὲς) ἔρχεται, I. 120. m.

Τέλμα, τὸ, *vulgo*, Lacuna, Cœnosus et palustris locus; *Herodoto* Limum ipsum, *sive po*-

...tius Caementum significat... mentando ... τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, I. 179. a.

Τέλος, εος, τὸ, 1) Finis, ... ἐν τέλεϊ τούτῳ ... extr. (conf. ...) ... 22. a. ... ἐν τέλεϊ ἐστι, IX. 7. m. ... add. ... πρὸς τέλεϊ, IX. 8. m. ... τῆς ... τοῦ ... ἔλεγον γενέσθαι, II. ... a. N. ἐς τὸ τέλος ... τινι, III. 40. m. f.

2) τέλος, adverbialiter ... stremo, I. 76. f. 82. m. ...

3) οἱ ἐν τέλεϊ ἐόντες ... Principes civitatis ... gistratus, III. 18. m. IX ... m. N.

4) τέλος, *in re militari* ... ma, Agmen, Manus qu... militum coordinatorum, ... gio, Cohors, Manipulu... χισι κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ ... I. 103. a. ἐτετάχατο κα... λεα, VII. 87. a. κατὰ ἔθ... κατὰ τέλεα, IX. 33. a. ... τὰ τέλεα καὶ παντοίως ... λοντες, VII. 211. extr. ... ἔβαλλον κατὰ τέλεα, ... b. 22. a. cui opponitur κατὰ τέλεα, ἀλλ' ἅμα ... IX. 23. a. οἱ τῶν τελέων ... τορες, ἡγεμόνες, VII. 8... 223. m.

5) *Etiam, extra rem* ... rem, ὀρνίθων τέλεα, *pro* ... γένεα, *dixit Noster* II. ... *si fides libris nonnullis*, ... *rum auctoritatem secutu*... *Schaef.*

Τέμενος, εος, τὸ, *redditur subinde* Fanum, Delubrum, Templum; (*ac fortasse, aliter licet Varro sentiat, graecum vocabulum latino* Templum *originem dedit:*) *vocatur autem* τέμενος Quælibet area sacra; Ager, *itemque* Lucus vulgari usu exemtus et deo alicui aut heroi sacer habitus. ἔστι ἐν τῷ τεμένεϊ τοῦ Πρωτέος ἱρὸν τὸ καλέεται ξείνης Ἀφροδίτης, II. 112. *m.* ἔστι ἐν τῷ τεμένεϊ τούτῳ Λητοῦς νηός, II. 155. *m.* Διὸς βωμὸν ἱδρύσατο καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὔρισε, III. 142. *a. N.* Lucus (τὸ ἄλσος) Argo heroi sacer *idem* τέμενος *vocatur Nostro*, VI. 79. *m. f. coll. cap.* 78 *et* 80. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱερωσύνας, IV. 161. *f. N. ubi intelligi videntur* Agri sacri quorum ex proventu sacerdotes sustentare vitam consueverunt. ἔστι Πρωτεσίλεω τάφος τε, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν, ἔνθα ἦν χρήματα πολλά, IX. 116. *a.* τὸ τέμενος ἔσπειρε (ὁ τύραννος) καὶ ἐνέμετο, ibid. *f. N. Per metonymiam* τέμενος *etiam dicitur* Aedes aut Ara in sacrâ areâ exstructa. οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Αἰακῷ τέμενος ἀπέδεξαν τοῦτο τὸ νῦν ἐπὶ τῆς ἀγορῆς ἵδρυται, V. 89. *f. N. adde* V. 67. *f. Quin et* μέγιστον τέμενος (Templum maximum) ἱδρύμεναι αἱ πόλιες, II. 178. *m.*

Τέμνειν, *vide* Τάμνειν.

Τέναγος, εος, τὸ, Palus, Lacuna. ἐς ἕλεά τε καὶ τενάγεα ἐκδιδοῖ, I. 202. *f. Alibi* τέναγος *commode redditur* Locus vadosus. *Sic*, Videntes barbari, Locum, qui aliàs alto mări inundatus erat, nunc ingenti et diuturno maris recessu τέναγος γενόμενον, Vadosum (Vado pervium) esse factum, VIII. 129. *a.*

Τεο, *enclit.* (*jonice pro* του *et* τινός.) ἀπὸ σμικροῦ τεο, I. 58. *a. Dativ.* τεῳ *aut* τέῳ, *pro* τινι. ἔργον οὐ πολλῷ τέῳ (*sive rectius* τεῳ *absque accentu scribetur*) ἔλασσον, II. 48. *b.* 124. *m.* IV. 47. *m. Dativ. plur.* εἰ τέοισι, (*jon. pro* εἴ τισι,) Si quibus, VIII. 113. *f. N.* εἰ τέοισι καὶ ἄλλοισι Ἕλλησι, IX. 27. *m. f. Conf.* Τευ, Τεῦ *et* Τέῳ.

Τεὸς, ἡ, ὸν, (*jon. pro* σὸς,) Tuus. ἐν Πέρσῃσι τεοῖσι, VIII. 100. *f. si vera ibi nostra conjectura, ubi* ἐν Πέρσῃσι τοῖσι *vitiose praeferunt libri. Vide Var. Lect.*

Τέρας, εος, τὸ, Prodigium, Ostentum, Signum. τοῦτο τέρας τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεός, VI. 98. *a.* τέρας σφι ἐφάνη μέγα, VII. 57. *a.* δόξασαι ἄλλο τι εἶναι τέρας, VIII. 27. *m. f.* τέρεα μέζονα τοῦ πρὶν γενομένου τέρεος, VIII. 37. *m.*

Τέρμα, ατος, τὸ, Terminus, Finis. συνάγουσι τὰ τέρματα (*scil.* τῶν ῥεέθρων) ὅ τε Τύρης καὶ ὁ Ὕπανις, IV. 52. *f.* τέρματι *pro* σπέρματι *ex conjecturâ temere edidit Schaef.* III. 97. *a. m.*

Τέρπειν, Delectare. ἡ ἀγγελίη ἔτερψε αὐτούς, VIII. 99. *a.*

Τέρψις, ἡ, Delectatio, Voluptas. τέρψιος ἐμπιπλέει τὸ σῶμα, VII. 39. *m.*

Τεσσεράκοντα, Quadraginta, *jon. pro* τεσσαράκοντα, *quam formam communem plerique qui-*

dem codices, in prioribus praesertim Musis, tenent, I. 166. *m. f.* II. 29. *m. f.* III. 10. *a. et* τεσσεράκοντα *cum aliis tenui etiam ipse* I. 202. *m. f. ubi* τεσσεράκοντα *positum malim cum Schaef.*

Τέσσερες, Quatuor, *jon. pro* τέσσαρες, *quam formam communem item frequenter temere librarii; et* πίθους τέσσαρας *nos etiam cum aliis tenuimus* I. 51. *m. ubi* τέσσερας *cum Schaef. positum velim; constanter enim Herodotus jonicâ formâ in hoc vocab. usus esse videtur.* τρόπους τέσσερας παραγωγέων *ex auctoris usu recte primus edidit Gronov.* μέχρι τεσσέρων μηνῶν *jam olim recte editum erat,* II. 31. *a. Sic* παῖδας τέσσερας, II. 110. *a.* τεσσέρων πλέθρων, II. 138. *f.* ἡμέραι τέσσερες, II. 158. *a. et cet. Similiter in Neutro genere,* τέσσερα καὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, III. 10. *a.*

Τεσσερεσκαίδεκα, Quatuordecim. ἔτεα τεσσερεσκαίδεκα καὶ τεσσερεσκαίδεκα ἡμέρας, I. 86. *a.*

Τεσσερεσκαιδέκατος, Decimus quartus. τεσσερεσκαιδεκάτη ἡμέρη, I. 84. *a.*

Τετάρτη, ἡ, *puto subintellecto substant.* μοῖρη *aut* μερίς, Mensurae genus Liquidorum apud Spartanos, Quarta pars, Quartarius. οἴνου τετάρτην Λακωνικήν, VI. 57. *a. m.*

Τεταρτημόριον (Quarta pars) τοῦ μισθώματος, II. 180.

Τέτορες, *idiomate Laconico i. q.* τέσσαρες, Quatuor. χιλιάδες τέτορες, VII. 228. *a. in Epigram.*

Τετράγωνος, ὁ, ἡ, Quadrangularis, Quadrilaterus. ... ἐούσης τετραγώνου, II. 124 ...

Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, ... dratam habens faciem. ... κάστορες καὶ ἄλλα θηρία ... γωνοπρόσωπα, IV. 109. ...

Τετραέτης, *sive* Τετραετής, ... Quatuor annorum. ... καὶ τετραέτεα χρόνον, I. ... *extr. ubi* τριέτεα *et* τε... *praefert cod. F. Conf.* T...

Τετραίνειν, *i. q.* τετραίνειν, *fu*... σειν, Perforare. ἐνθαῦτα ... νὸς τέτρηται, IV. 158. ... *Conf.* Διατετραίνειν *et* Συ...

Τετράκυκλος, ὁ, ἡ, Quatu... tas habens. τετράκυκλος ἅ... I. 188. *f.* II. 63. *m.*

Τετράπηχυς, εος, ὁ, ἡ, Q... cubitorum longitudine. ... μακρά, τετραπήχεων οὐκ ἐ... VII. 69. *a.*

Τετράπουν, τὸ, Quadrupes ... 71.

Τετράφυλοι, In quatuor ... distributi *Athenienses,* V. ...

Τευ, *i. q.* τεο, *enclit.* (*jon. p*... *tico* του *et communi* τινος ... βουλεύσαντός τευ, I. 19. *b.* τευ, I. 39. *m. f.* εἰ ἄξι... κακοῦ εἰμί, I. 115. *extr.* ... τευ δαίμονος, II. 43. *m.*

Passim olim ἀπό τευ ... *tur, ubi nos cum aliis* ἀ... *scripsimus. Vide* Ὅτευ. ὑπ' ὅτευ, IX. 84. *a. u*... ὑπό τευ.

Τεῦ, jonice *pro interrogati*... νος, Cujus? τεῦ ἐνδεὴς ἐ... 106. *m.*

Τεχνάζειν, Artificiis (Dolis) ... Simulare *vel* Dissimulare ... ὣν αὐτὸν τεχνάζοντα, VI. ...

δάνη τεχνάζων, III. 130.
r.
η, Ars. τὴν τέχνην (Artem
icam) εἰ ἐπίσταιτο, III.
a. Φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην,
m. μηδεμιῇ τέχνῃ, Neuti-
n, Nequàquam, I. 112.
τέῃ τέχνῃ, *vide in* Ἰθύς.
nclit. jon. i. q. atticum τῳ
mmune τινί. ἢν μὴ ἀποκ-
αὐτὸ, ἀλλὰ τεῳ τρόπῳ πε-
ίσῃ, I. 110. *f.* ἄλλῳ δέ
V. 86. *m.* δῆλον δ᾽ ἐποίεον
τεῳ, VII. 210. *f.* καί τεῳ
υλασσόντων, IX. 120. *a.*
passim cum accentu scri-
τέῳ, *ut* οὐ πολλῷ τέῳ
ρεν, II. 48. *b.* 124. *m.*
47. *a. quibus locis com-*
us fortasse οὐ πολλῷ τεῳ,
ibi, scribetur. Similiter in
l. plur. πολλῶν τέων, *sive*
ῶν τεων, V. 57. *f. idem*
πολλῶν τινων.
m. pro attico τῷ *et com-*
τίνι *interrogativo aut re-*
. Φέρε ἀκούσω τέῳ καὶ τρό-
πιχειρήσομεν αὐτῷ, I. 11.
τέῳ τρόπῳ τουτέων ἐπικρα-
ει; Quonam modo? VII.
f. τέῳ τρόπῳ πειρήσομεν;
72. *a.* τέῳ μόρῳ τὸν παῖδα
ρήσαο; I. 117. *a. Etiam*
omninino genere: τέῳ δυ-
, *sive rectius* τέῳ δυνάμι;
ιρί; Quibusnam viribus?
55. *f. Dativus plur.* τέοισι
σι; Quibusnam oculis?
. *a. N.*
1) *jonice pro comm.* ἕως,
d, Quamdiu. τέως ὁ Ἀρ-
ως ἐν τῇ Βάρκῃ διαιτᾶτο,
165. *a.* 2) Aliquamdiu,
ie Usque adhuc. *Sic* τέως

μὲν--, μετὰ δέ, I. 11. *m. f.* 86. *m.* 94. *a.* τέως μὲν--, ἔπειτα δέ, VI. 83. *a.* τέως μὲν--, τέλος δέ, I. 82. *m.* II. 169. *a. m. Sed et* ἕως μὲν--, τέλος δέ, *legitur* VIII. 74. *a. Conf. Var. Lect. ad* I. 86, 20.

Τῇ, *jon. pro comm.* ᾗ 1) Quo loco, Quà parte, Ubi. τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος, I. 84. *a. et mox* τῇ οὐδὲ Μήλης, ibid. τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον, ibid. *m.* κατὰ τοῦτο τῇ, Eâdem in parte quà, III. 64. *m. Similiter* τῇπερ *i. q.* ᾗπερ. ἔθαψαν αὐτὸν τῇπερ ἔπεσε, I. 30. *extr.* τῇ στήσονται πόλεμον, Quo loco gesturi sint bellum, VII. 236. *f.*

2) τῇ, Ut, Quemadmodum, Quomodo. εἴρετο τῇ (Quomodo, Quam in partem) ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν, I. 120. *a.* ταῦτα μέν, τῇ ἐμοὶ δοκέει εἴρηται, II. 120. *extr.* τῇ γέ μοι φαίνεται εἶναι ἀληθές, (*sive rectius* τὠληθές) VII. 139. *a.* ἢν μὴ ταῦτά τοι ταύτῃ ἐκβῇ τῇ ἐγὼ λέγω, Nisi hæc ita eventura sunt ut (*proprie*, in eam partem exitura sunt, in quam) ego dico, VII. 209. *extr. Similiter*, ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε, I. 86. *m. f.*

3) *Minus explorata ratio est illius locutionis*, ἔστι τῇ με νικᾷς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου, I. 40. *f. ubi difficultatem dissimulantes interpretes exprimere duo verba* ἔστι τῇ *supersederunt; ego illa latino vocabulo* Aliquatenus *reddidi; nempe* ἔστι τῇ *proprie sonat* Est quomodo, *quod idem valet ac* Quodammodo, Aliquatenus.

Sed non diffiteor, haud satis commodam sic prodire verborum Croesi sententiam. Itaque videndum puto, ne τῇ h. l. fortasse idem ac ταύτῃ valeat, et ad ἀποφαίνων referatur: quo posito, tollenda fuerit distinctio post νικᾷς, et post ἔστω reponenda, ut hoc dixisse intelligatur Croesus: Est; (*i. e.* Est ita; Verùm est quod tu dicis:) vincis me, sententiam super insomnio ita declarans.

Τήκειν, 1) Liquefacere, Conflare. τήξας (*scil.* aurum et argentum) ἐς πίθους κεραμίνους καταχέει, III. 96. *f.* (*conf.* Χιών.) 2) τηκόμενος νούσῳ, Marcescens et Macrescens morbo, III. 99. *m.*

Τὴν *saepe elliptice ponitur, tacito substantivo ad quod refertur ille articulus. Sic* τὴν πρώτην, *scil.* ἀρχὴν, *sive cum aliis* ὁρμὴν, ὥραν *aut* ὁδὸν *supplere velis:* τὴν ταχίστην, *sc.* ὁδόν. (*vide in* Πρῶτος *et* Ταχύς.) *Praesertim subintelligitur Substantivum nomen ab adjecto Verbo derivatum. Sic* τὴν αὐτὴν (*scil.* σκευὴν) ἐσκευασμένοι, VII. 84. τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι, VII. 62. *a. N. ubi* στολὴν *supplere posses, nisi continuo subjiceretur,* Μηδικὴ γὰρ αὕτη ἡ σκευή ἐστι. *Adde* VII. 72. *m. coll. cap.* 73. *a. Ad* τὴν ἐπὶ θανάτῳ *intelligunt vulgo* ὁδὸν, *et eamdem in sententiam substantivum* ἔξοδον *adjecit ipse Herodotus* VII. 223. *a. m. Sed ad* τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, I. 109. *a. subintellectum esse nomen* κόσμησιν *mihi persuasi; vide ibi Notata. Similiter* Τίσει τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* δίκη, III. 119. *a. m. N. et alibi. Conf.* Θάνατος.

Τηΰγετον, τὸ, *scil.* ὄρος, Taygetus mons, IV. 146. *extr. N.*

Τὶ *et* Τί, *vide in* Τὶς *et* Τίς.

Τιάρας *et* Τιήρης, ὁ, Tiaras, Capitis tegumentum Persicum. ἐστεφανωμένος τὸν τιάρην μυρσίνῃ, I. 132. *a. m.* (*ubi invitis mstis* τιάρην *posuerunt recentiores editores: vide Var. Lect. et Notas.*) *Sic,* πίλους τιάρας φορέοντες, III. 12. *f. N.* VII. 61. *a. Sed in* τιήρῃ χρυσοπάστῳ *consentiunt omnes* VIII. 120. *a. nisi quod mendose* τριήρει *praeferunt nonnulli.*

Τίειν, *vide* Τίνειν.

Τιθέναι, Ponere. Αἰγύπτου τὰ μὲν, κάτω θήσω, *etc.* III. 3. *f.* οἱ θεοὶ, κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα, II. 52. *a.*

Medium: ἐν τιμῇ τίθεσθαί τινα, In honore habere, III. 3. *m.* γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε, III. 29. *m.* γέλωτά με ἔθευ, VII. 209. *a. m. N.* χρήματα θέσθαι παρά τινα, Apud aliquem deponere, VI. 86, 1. *f. N.* γνώμην θέμενος μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 82. *a.* τὰ σεωυτοῦ τιθέμενος εὖ, VII. 236. *f.* ὑμεῖς ἡμῖν χάριν θέσθε, Gratificamini, Gratiam inite, IX. 60. *f.* χάριτα αὐτῷ τιθέμενος, IX. 107. *m. f.* ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱροῦ τὰ ὅπλα, Arma deposuerunt, Consederunt, Castra posuerunt, IX. 52. *extr. N.* μαρτύρια θέσθαι, VIII. 55. *a.*

Τίκτειν, Parere. ἐδόκεε λέοντα τεκεῖν, VI. 131. *f.* λέγω τὴν γυ-

-λιμὸν τέξεσθαι, Adlaturam , *tuo exercitui* famem , 49. *f.*

ωνος, ὁ, Piscis quidam idis Prasiadis, V. 16. *extr.*

, Honore prosequi , Co-. ξείνων πάντων μάλιστα ἐτί- Σαμίους, III. 55. *f. ubi lium verbum* ἐτιμᾶτο *prae-nt plures codices, sed mox . in* τιμᾷν τοὺς Σαμίους *con-unt omnes. Passivum* πάν- τῶν εὐνούχων ἐτιμήθη μά- κ παρὰ Ξέρξῃ, VIII. 105. . ἢ δ᾽ ἂν κριθῇ καὶ τιμηθῇ,). *a. ubi* τιμηθῇ *idem fere t ac* προτιμηθῇ, Quæ præ ris digna hoc honore ju- tur. ἐτιμήθη ὑπὸ Λακεδαι- ων, Præmio honoratus est positum præmium , pe- iam accepit) a Lacedæmo- , VII. 213. *f. Conf.* Ἐπι- ν.

ledium notione Activâ. πολ- τιμᾶσθαι, *i. q.* περὶ πολλοῦ σθαι, III. 154. *a. Conf. . Lect.* III. 55. *f.*

ἡ, 1) Honor. τιμὰς μέζο- ἔχουσι, II. 46. *f.* 2) Mu- honorificum , Dignitas. τιμὰς τὰς ἐούσας συνταράξ- I. 59. *extr.* ἄχαρις τιμὴ, 36. *a.* 3) Pretium. ἐξευ- ντες τιμῆς (*i. e.* ἀντὶ τιμῆς, io , Caro pretio) τὰ καλ- κ, VII. 119. *a. Sic* ὠνήσα- τιμῆς ἀργυρίου *dixit Lucas Apost.* 7, 16.

, Honoratus, Honore ad- ıs. τίμιοι ἐγένοντο, VII. 71. . (*ubi opponitur* ὁ δὲ οὐκ ιθη.) τιμιώτεροί εἰσι (Ma- jore in pretio sunt) οἱ εὐνοῦχοι, VII. 105. *m.*

Τιμωρέειν, 1) τιμωρ. τινὶ, Opem ferre , Auxilio venire alicui. Ἴωσι τιμωρέειν, I. 141. *extr.* 152. *m.* τιμωρέοντες τῷ θεῷ, II. 63. *f.* τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα, IV. 165. *f.* τιμωρέουσι τῇ Ἑλλάδι, VII. 169. *a. et saepius alibi. Subinde Dativus facile subintelligitur , ut* οὗτοι δὲ - - ἐτιμώρεον, *nempe* αὐτοῖσι, I. 18. *f.*

2) *Rursus* τιμωρέειν τινὶ, Ulcisci aliquem , *nempe* Ulcisci injuriam alicui illatam. τιμωρέουσα ἀδελφεῷ, τὸν Αἰγύπτιοι ἀπέκτειναν, II. 100. *a. m.* τιμωρέων τῷ πατρὶ, I. 103. *m. coll.* 102. *f.* τοῖσι ἡμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα, VIII. 144. *m. et cet. Abest subintelligendus Dativus,* I. 4. *a.* τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν, *nempe* ὥστε τιμωρέειν αὐταῖς, *ut* injuriam illis illatam ulciscaris. *Conf.* Σπουδή.

3) *Medium.* Τιμωρήσασθαί τινα, Punire aliquem, Poenam sumere ab aliquo. βουλόμενοί μιν ἀντὶ τουτέων τιμωρήσασθαι, VI. 135. *a.*

4) *Passivum.* τιμωρέεσθαι ἔς τινα *idem valet ac* τιμωρέειν τινί, *notione num.* 2. *expositâ.* τετιμώρησαι ἐς Λεωνίδην, Ultus fueris cædem Leonidæ, IX. 78. *f. coll. cap.* 79. *m. ubi homini, qui verbis istis usus erat, respondet Pausanias,* Λεωνίδῃ με κελεύεις τιμωρῆσαι.

Τιμώρημα, τὸ, Auxilium alicui præstitum ad ulciscendam in-

juriam ei ab alio inlatam. ἐκ τῶν Μενέλεω τιμωρημάτων, VII. 169. *a. ubi in Latinis nostris temere omissa sunt verba*, Propter auxilia Menelao præstita. *conf. Var. Lect. et Not.*

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, Auxiliator, Adjutor, Opem ferens. Αἰγινητέων δέεσθαι τιμωρητήρων (ἡμῖν) γενέσθαι, V. 80. *m. id est*, βοηθέειν ἡμῖν, ibid. *f. Conf.* Τιμωρός.

Τιμωρίη, ἡ, *idem fere ac* τὸ τιμώρημα, Auxilium alicui missum, *sive* Ipsa actio opem ferendi. ἔσχοντο τῆς τιμωρίης, Abstinuerunt ab ope ferendâ, Opem ferre supersederunt, VII. 169. *extr.*

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* τιμωρητήρ. οὐ φλαυροτάτους ἐόντας Κρῆτας τιμωρούς Μενέλεῳ, VII. 171. *m.* αὐτὸς γάρ οἱ πέμψειν τιμωρούς, Auxiliares ei missurum, II. 141. *m.*

Τιμωρὸς *etiam Adjective usurpatur.* οὗτος μέν οἱ ὁ λόγος ἦν τιμωρὸς, Hæc ejus oratio Ad ultionem (Ad exigendam pœnam) spectabat, VII. 5. *f.*

Τίνειν, *sive rectius* Τίειν, *fut.* τίσειν, (*nam* τίνειν *apud Nostrum non nisi corruptis in locis quibusdam reperitur.*) Solvere, Dare *poenas.* ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ τῶν ἀπολομένων, VII. 134. *f. Perperam* ζυγὰ τίνουσι *pro* τείνουσι *praeferunt plures codd.* II. 96. *a. nempe diphthongum* ει *cum productâ vocali* ι *confundentes.*

Medium, Τίσασθαι, Pœnas sumere, Ultionem capere *ab aliquo.* ἐν νόῳ ἔχοντα τίσεσθαι τὸν Κανδαύλην, I. 10. *f. ubi* τίσασθαι *praeferunt alii. Sic* τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμέων, I. 123. *a. et* τίσασθαι θέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κῦρον, I. 73. *a.* ὡς τίσωνταί σε ὑπὲρ τῶν *etc.* I. 27. *f.* τὸν σεωυτοῦ φονέα τῖσαι, I. 124. *a. ubi male* τίσαι *vulgo.* τὸν ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος, I. 190. *f.* εἰ μὴ τοὺς Μάγους τισαίατο, III. 75. *f.* τὸν εἴπαντα ταῦτα τίσασθαι, III. 120. *extr. Plura omittens, unum adjicio locum*, IX. 120. *a. m. ubi olim* τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι *edd. ut nos quidem cum aliis codicibus edidimus.* τισόμεθα *pro* τεισόμεθα *legendum censuerat Valck.* IV. 119. *f.*

Τίνυσθαι (τινὰ), Punire aliquem, Ultionem capere. τίνυσθαι βουλόμενοι, *scil.* τοὺς Δωριέας, V. 77. *a. Conf.* Ἀποτίνυσθαι.

Τὶς, τινὸς, Aliquis, Quidam. ἤ τις ἢ οὐδείς, Vix unus, III. 140. *m.* τῶν τις Περσέων, I. 85. *m.* τῶν τινες Φοινίκων, VIII. 90. *a. ubi vide Not. Subinde* τὶς *valet* πᾶς τις *vel* εἷς ἕκαστος. *Sic*, σκοπέειν τινά τὰ ἑωυτοῦ, I. 8. *f.* καί τις οἰκίην ἀναπλασάσθω, VIII. 109. *f. Not. Alibi fere abundat.* δοκέει μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη, IV. 198. *a.* δι' ὅν τινα κακῶς ἤκουσε, III. 120. *extr. N.* οἵ τινες ἀνθρώπων, II. 2. *f. idem valet ac* τίνες ἀνθρ. Quinam ex hominibus, Quinam homines. *Conf.* Τευ, Τεο, Τεῳ *et* Τεων.

Neutrum Τὶ, Aliquid. οὐδέν τι, Nihil quidquam. οὔτι τι ἐπιδέοντες οὐδέν, IV. 19. οὔτι τι ἐξικομένοισι οὐδέν, VIII. 20. *a.*

Post δὴ *frequenter pleonastice fere ponitur.* τῷ δή τι καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι, I. 80. *f. ubi alii* τοι *pro* τι *habent, ut passim alibi.* οὕτω δή τι ἰσχυραί, III. 12. *m.* οὕτω δή τι πολύγονον, III. 108. *m.* ἡ κρήνη οὕτω δή τι πικρή, IV. 52. *m.*

Τίς, *Pronomen interrog.* Quis. *Neutr.* τί; Quid. οἵ τινες ἀνθρώπων βεκὸς τί (*alii* βεκός τι *aut* βεκός τί) καλέουσι, II. 2. *f. ubi conf. notata in Var. Lect.* σοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι· τί ἐστι; τί πολλὰ πρήσσεις; V. 33. *f. N.*

Τίσις, ιος, ἡ, Ultio, Vindicta. δείσαντα τὴν τίσιν, I. 86. *f.* τῷ μεγίστη τίσις ἀδικηθέντι ἐγένετο, VIII. 105. *a.* τίσιν διδόναι, Poenas dare. ἵνα δοῖεν τίσιν τῶν ἐπ' Ἀρτεμ. ἀγωνισμάτων, VIII. 76. *m. Pluralis:* Ὀροίτεα Πολυκράτεος τίσιες (Diræ ultrices) μετῆλθον, III. 126. *a.* 128. *extr.*

Τιτραίνειν, *vide* Τετραίνειν.

Τιτρώσκειν, Vulnerare. αἱ ἡμίσεαι τῶν νεῶν τετρωμέναι, Vulneratæ naves, VIII. 18. *Conf.* Τρωματίζειν.

Τλῆναι, Sustinere. οὐκ ἔτλη προλιπεῖν, VII. 228. *f. in Epigr.*

Τὸ, *vide sub* Ὁ, ἡ, τό, *num.* 5. *et* 6.

Τοὶ, Tibi, *vide sub* Σύ.

Τοὶ γὰρ ἄνδρες, *si vera scriptura*, VIII. 68, 1. *m. idem valet ac* οὗτοι γὰρ οἱ ἄνδρες. *Plerique quidem libri ibi* οἱ γὰρ ἄνδ. *praeferunt.*

Τοι *particula nonnumquam perperam pro* τι *posita.* Τοίγαρ, Igitur, Itaque, VIII. 114. *f. et alibi.*

Τοῖος, *i. q.* τοιοῦτος, Talis. ἡμέων ἐόντων τοίων, III. 72. *m. ubi nonnulli quidem* τοιῶνδε, *nempe ex scholio.*

Τοιόσδε, *i. q.* τοιοῦτος. ὑμεῖς συμμάχων τοιῶνδε μουνωθέντες, VIII. 62. *f.* ῥώμην σώματος τοιήνδε, I. 31. *a.* οὐδὲν ἔτι τοιόνδε ἔλεγον, II. 5. *f.* κατὰ τοιόνδε, Talem ob caussam, Hac ratione, IV. 48. *a.* VII. 10, 5. κατὰ τοιόνδε τι, Talem quamdam ob caussam, IV. 50. *m.* ἐν τῷ τοιῷδε, In hoc temporis momento, In hoc rerum statu, IX. 27. *f.*

Τοιοῦτος, Talis. *Neutrum*, τοιοῦτο *et* τοιοῦτον, *variantibus libris, quorum inconstantiam nos etiam sumus secuti; sed fortasse ubique forma* τοιοῦτον *debuerat teneri. Vide Var. Lect.* I. 34, 13. 57, 12. 185, 17. 197, 5. ἕτεροι τοιοῦτοι, I. 5. *extr. Conf.* Ἕτερος.

Τοιουτότροπος, ὁ, ἡ, Hujusmodi, Hujus generis. ταῦτα καὶ τοιουτότροπα ἔπεα, VII. 226. *extr.*

Τοκέες *et* **Τοκῆες**, Parentes. I. 122. *f.* ἐς τοὺς τοκῆας τεθυμῶσθαι, III. 52. *m. f.*

Τόκος, Partus. τοῦ τόκου πέρι τῆς γυναικός, I. 111. *a.*

Τόλμα, ης, ἡ, Audacia, Audentia, VII. 135. *a.*

Τολμᾷν, Audere. οὐ τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι, VII. 10. *a. Sed* τολμέω *in Praes. Indic.* οὔτε αὐτὸς λέγειν τολμέω, VIII. 77. *extr.*

Τόνος, ὁ, 1) Intentio. τόνος τῶν ὅπλων, Intentio rudentium, VII. 36. *a. Sed* κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου ibid. *f. idem*

valet ac ὑπὲρ τῶν ὅπλων ἐντεταμένων, Super intentos rudentes. 2) Intentio vocis, Tenor, Tonus. ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ, I. 47. *m.* 62. *f.* V. 60. *a.* ἐν τριμέτρῳ τόνῳ, I. 174. *f.* 3) τόνοι, Nervi, Chordæ *vel* Lora, *quibus tenditur lectulus.* τοὺς τόνους ἐψόντες τῶν κλινέων, IX. 118. *a. quem locum temere Aem. Portus, et invitis libris omnibus, ita citavit quasi* τόρους *ibi, non* τόνους, *legeretur.*

Τοξεύειν, Sagittas arcu emittere. ἐσακοντίζοντες καὶ τοξεύοντες, IX. 49. *m. ubi* καὶ ἐστοξεύοντες *praeferunt nonnulli.* τοξεύματος περὶ τὰς γλυφὰς περιειλίξαντες τὸ βιβλίον, ἐτόξευον (αὐτὸ) ἐς συγκείμενον χωρίον, VIII. 128. *a. m.*

Τόξευμα, τὸ, Sagitta. (*conf.* Τοξεύειν.) *Sic, qui* ὀϊστοί *memorantur* IV. 131. *a. iidem* IV. 132. *extr.* τοξεύματα *nominantur; pariterque* VII. 226. *m.* ἵππος βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευρά, IX. 22. *a. m.* VII. 218. *f.* ἐτρωματίσθη τοξεύματι, IX. 72. *b.* οὐκ ἐξῆν ὕδωρ φορέειν ὑπό τε τῶν ἱππέων καὶ τοξευμάτων, IX. 49. *extr.* ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται, Ad teli jactum, IV. 139. *a. Per metonymiam Plur.* τοξεύματα *ponitur pro* τοξόται, Sagittarii. οὐδὲ ἵππου ὑπαρχούσης σφι, οὐδὲ τοξευμάτων, VI. 118. *m.*

Τόξον, τὸ, Arcus. *Vide Indicem Rer. et Pers. voce* Arcus. ἡ τέχνη τῶν τόξων, I. 73. *m.* τὰ τόξα τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα, II. 173. *m. f. Conf.* Τετράπηχυς *et* Παλίντονος. *Pluralis vero* τὰ τόξα *intelligitur etiam* Arcus (*in sing.*) *cum sagittis, sive simpliciter Arcus. Sic,* ὁ μὲν αὐτίκα [illegible] τὰ τόξα κατειλόμενος, ὁ δὲ [illegible] αἰχμὴν ἐτράπετο, III. 78. *a. et mox,* τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα ἀναλαβόντι, ibid. *et* ἐπεὶ δὲ οἱ τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἦσαν, ibid. *m. Sic commode [illegible] interpretatus est Gronovius* ἡ μὲν δεξιῇ χειρὶ ἔχων αἰχμήν, ἡ δὲ ἀριστερῇ τόξα, II. 106. *a. ubi alias, contra librorum veterum praescriptum,* τόξον *editum erat.*

Τοξότης, ὁ, Sagittarius, VII. 158. *f. et alibi.*

Τοξοφόρος, ὁ, *idem ac* τοξότης, Arcitenens, I. 103. *a. et* IX. 43. *in Orac.*

Τόρμος, ὁ, Foramen, IV. 72. *f. N.*

Τόρνος, ὁ, Tornus *instrumentum mechanicum.* τὴν γῆν, ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου, IV. 36. *b.*

[Τόρος, ὁ. *Vocab. hoc temere Aem. Portus in Lexico jonico citavit tamquam ex* IX. 118. *a. Vide* Τόνος.]

Τόσος, η, ον, *i. q.* τοσοῦτος, Tantus. τόσον δὲ ἔτι ἔχω εἰπεῖν, IV. 197. *a. ubi alii quidem* τοσοῦτον *praetulerunt, ex interpretamento puta.* καὶ πλῆθος ἦν τηνικαῦτα ἐπιτόσον, VII. 184. *a. ubi alii quidem* τόσον *ignorant et abjecit Wess. cum Gron.* ἔκ τι τόσου δὴ, VII. 215. *f. ubi* ἐκ τοσοῦδε *praefert unus cod. Arch. Sic* ἔκ τε τόσου *tenent omnes* V. 88. *f. ubi* ἐκ τότε *habet unus Arch. Pro* ἔκ τε τοῦ, *quod* VI. 84. *f. ex ed. Ald. propagatum*

est, recipi debuerat ἔκ τε τόσου, *quod probatissimi exhibent libri, ubi codd. Arch. et Vind. suo more interpretamentum* ἐκ τοσούτου *posuerunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Τοσοῦτος, Tantus. τοσοῦτό τι πλῆθος, VII. 226. *m.* ἐνίκησαν τοσοῦτο ὥστε *etc.* IV. 160. *f. idem atque* οὕτω ὥστε, IV. 159. *f.* ἐς τοσοῦτο τοῦ λόγου πάντες λέγουσι, In hanc usque partem narrationis consentiunt omnes, VI. 134. *a.* ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω, VI. 97. *m.* τοσαῦτα θηρία, Tot bestiarum genera, IV. 192. *extr.* καὶ τότε μὲν τοσαῦτα, VI. 140. *a. ubi nonnulli quidem* τοιαῦτα *ediderunt ex uno cod. msto.*

Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, *vide in* Οὗτος, *num.* 3.

Τραγικὸς, Tragicus. τραγικοὶ χοροί, V. 67. *f. vide* Γεραίρειν.

Τράγος, ὁ, Hircus. οἱ τράγοι τῶν αἰγῶν, III. 112. *N. Conf. Ind. Rer. et Pers. voc.* Hircus.

Τραγοσκελὴς. Hircinos pedes habens. γράφουσι τοῦ Πανὸς τὤγαλμα, κατάπερ Ἕλληνες, αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα, II. 46. *a. Putares* τραγοσκελὲς *scriptum oportuisse, scil.* τὤγαλμα: *sed non solicitandum vulgatum, in quod consentiunt libri; nempe*, Pingunt, *inquit*, Panis imaginem ita, ut referat Panem caprinâ facie et hirci pedibus instructum. *Simili quadam ratione graece dicitur* ἕστηκε χρύσεος, *pro* ἕστηκε ἄγαλμα αὐτοῦ χρύσεον.

Τράπεζα, ης, ἡ, Mensa. (*vide* Ἐπίπλεος.) ἡ λεγομένη ἡλίου τράπεζα, III. 17. *b.* 18. *a. Metonymice*, Cibi mensæ impositi. Ἄρπαγον Ἀστυάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 162. *a.*

Τράπειν, *jonice i. q.* τρέπειν, Convertere. τὰ μὲν ἄνω ἐς ἄλλο τι τράπουσι, In alium quemdam usum convertunt, II. 92. *f. Medium.* πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, III. 78. *a.* IV. 125. *f. N.* IX. 18. *m.* ἐγὼ μὲν καὶ αὐτὸς τράπομαι καὶ τὴν γνώμην μετατίθεμαι, Inverto me et muto sententiam, VII. 18. *f.* (*Sed potest idem* τράπομαι *etiam in Passivo accipi, sicut* IX. 34. *f. ubi* γνοὺς τετραμμένους σφέας, Intelligens mutasse illos sententiam.) τὴν ἄνω ὁδὸν τράπονται, V. 15. *m.* οὗτοι μὲν κατὰ τὰ εἵλοντο ἐτράποντο, V. 11. *extr. Passivum, Praet. imperf.* ἡ ἵππος ἐτράπετο, In fugam versus est equitatus, V. 64. *m. Sic*, ἐτράποντο οἱ Λυδοί, I. 80. *extr.* τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων, VIII. 91. *a. Sed* VIII. 16. *f. perperam editum est* ὑπὸ νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τραπέσθαι *verbo Medio, ubi cum Schaefero* τράπεσθαι (*jonica forma Praesentis Passivi*) *poni debebat.* τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τετραμμένον *edebatur* IV. 22. *f. quod per se quidem probum poterat videri; sed scripti libri omnes* ἀποκλίνοντι *aut* ἀποκλίναντι (*non* τετραμμ.) *dederunt.* ἄγαλμα ἔξω τετραμμένον τοῦ Κυρηναίων ἄστεος, Foràs spectans extra Cyrenaeorum urbem, II. 181. *f.* πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μᾶλλον τετραμμένος ἦν, IV. 78. *m.* κάτω τραφθέντες ἐς

τὸ πεδίον, IX. 56. *extr. Conf.* Τρέπειν.

Τραυλὸς, Balbus, Blæsus, Qui literas quasdam recte pronunciare non valet. παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυλὸς, IV. 155. *a. N.*

Τρέπειν, *vide* Τράπειν. οἱ δὲ τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι, In fugam vertunt, I. 63. *m. ubi fortasse* τράπουσι *scripserat Herodotus. Imperfectum frequentativum,* ἡ ἵππος τὴν ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε, IV. 128. *b. Medium verbum habes* VII. 105. *a. ubi,* ὁ μὲν ταῦτα ἀμείψατο, ὁ δὲ Ξέρξης ἐς γέλωτα ἐτρέψατο. *Conf. ibi Not.*

Τρέφειν, Nutrire, Educare. τρεφόμενος *sigillatim dicitur* Puer qui etiam nunc in manibus nutricis (τῆς τροφοῦ) est, et παρὰ τῇσι γυναιξὶ δίαιταν ἔχει, apud mulieres vitam agit. *Sic,* ἢν ἀποθάνῃ, τρεφόμενος, Si moritur eâ ætate, *nempe,* priusquam quinquennis est, I. 136. *extr. Sed* Τρόφις *valet* τεθραμμένος, Educatus, Adultus.

Τρέχειν, Currere; *saepe per ellipsin accusativi* ἀγῶνα *aut* δρόμον *significat* Subire certamen, Adire periculum, Periclitari. (*conf.* Θέειν.) *Adjectum accusativum habes* VIII. 102. *f. ubi* πολλοὺς ἀγῶνας δραμέονται περὶ σφίων αὐτέων οἱ Ἕλληνες. *Alibi abest accusativus.* τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς, IX. 37. *a.* ὀπίσω δὲ περὶ ἑωυτοῦ τρέχων ἥξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον, VII. 57. *a. ubi* ὀπίσω *non ad* τρέχειν *refertur, sed* ἔμελλε Ξέρξης ὀπίσω ἥξειν, περὶ ἑωυτοῦ (*i. e.* περὶ τῆς ἑωυτοῦ ψυχῆς *vel* σωτηρίας) τρέχων.

Semel apud Nostrum idem verbum τρέχειν *vel* δραμεῖν, *sicut aliâs cognatae significationis verbum* κινδυνεύειν, *cum alio verbo construitur, quod in Infinitivo positum est.* ἀσκέων πεντάεθλον, παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν Ὀλυμπιάδα, Reportaturus videbatur et reportaturus erat victoriam, nisi unum luctæ certamen obstitisset, VII. 33. *a. N.*

Τρηχέως, *jon. pro* τραχέως, Aspere. τρηχέως περιεφθέντες, VIII. 18. *a.*

Τρηχὺς, έη, ὺ, *i. q.* τραχὺς, Asper. Χερσονήσου τῆς Τρηχέης καλεομένης, IV. 99. *m.* γῆ λιθώδης καὶ τρηχέη, IV. 23. *a.*

Τρίβειν, Usu deterere, Absumere. οὔτε τι τῶν οἰκηίων τρίβουσι οὔτε δαπανῶνται, II. 37. *m.* τετριμμένοι (Adtriti) τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν κεφαλέων, II. 93. *m.* τριβομένῳ τῷ λαῷ, II. 124. *m. Conf.* Τρίβων *et* Τρύειν.

Τρίβος, ου, ὁ, Via, *proprie* Via trita, frequentata. ἐν τρίβῳ οἰκημένοι, In viâ habitantes, incursioni hostium expositi, VIII. 140, 2. *m.*

Τρίβων, ωνος, Usu peritus, Usu cognitum habens aliquid. ὅκως τις μὴ κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, *scil.* τῆς καννάβιος, IV. 74. *b.*

Τριέλικτος ὄφις, Tripliciter convolutus anguis, VI. 77. *f. in Orac.*

Τριετηρίδες, Triennalia festa, IV. 108. *b.*

Τριετὴς *vel* Τριέτης, εος, ὁ, ἡ, Triennis. *Vide in* Τετραετής.

Τρίζειν, Stridere, Stridorem edere, *veluti vespertiliones.* τέτριγε δεινὸν, III. 110. *b. N. ubi perperam*

τέτρυγεν olim edd. τετρίγασι κατάπερ αἱ νυκτερίδες, IV. 183. *extr.*

Τριηκὰς, *άδος*, *ἡ*, Societas triginta virorum, I. 65. *f. N. In Glossâ ad h. l., ubi vulgo legitur*, Τριηκάδας, *δεῖπνα κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸς λ΄. ἀνδρῶν*, *pro ἀριθμὸς haud dubie ἀριθμὸν aut ἀριθμοὺς scriptum oportebat.*

Τριήκοντα, *jon. pro τριάκοντα*, I. 14. *a. m.* VIII. 46. *a.*

Τριηκοντούτιδες σπονδαί, Triginta annorum induciæ, VII. 149. *a.*

Τριηκόντερος, *ου*, *ἡ*, Navis triginta utrimque remis agitata, Actuaria navis, IV. 148. *m.* VII. 97. *f.* VIII. 21. *m.*

Τριηκόσιοι, Trecenti. VIII. 48. *b.* III. 94. *f.*

Τριηραρχέειν, Triremi præesse, VIII. 46. *f. Construitur cum Genit.* VII. 181. *a.*

Τριήραρχος, *ου*, *ὁ*, Præfectus triremis. *τοῖσι Ἀθηναίων τριηράρχοισι*, VIII. 93. *m.*

Τριήρης, *εος*, *ἡ*, Triremis. *τῶν τριηρέων ἀριθμὸς*, VII. 89. *a.* *διηκοσίας τριήρεας*, VII. 158. *f.* VIII. 48. *a. etc.*

Τριηρίτης, *ὁ*, Qui triremi vehitur, Classiarius, V. 85. *b.*

Τρικάρηνος ὄφις, Triceps anguis, IX. 81. *a.*

Τρίμετρος, *vide* Τόνος.

Τρίμηνος, *ου*, *ἡ*, Trimestre. *τὴν τρίμηνον ἑκάστην*, II. 124. *m.*

Τριξὸς, *ἡ*, *ὸν*, *jon. pro τρισσός*, Triplex; *et in Plur. idem fere sonat ac τρεῖς vel τρία*, Tres, Tria. *τριξὰς ἐποιήσαντο θήκας*, IX. 85. *a.* *τριξὰ ἐξευρήματα*, Tria inventa, Tria inventorum genera, I. 171. *a. m. Conf.* Τριφάσιος.

Τρὶς, Ter. *ἐς τρὶς*, *quasi dicas* Ad ter, *i. e.* Non semel, sed non plus quam ter. *ἐς τρὶς ὀνομάσαι Σόλωνα*, I. 86. *m.*

Τρισκαιδεκαστάσιος, *η*, *ον*, Tredecuplus; Tredecupli pretii; *proprie* Tredecupli ponderis. *χρυσίον τρισκαιδεκαστάσιον*, *nempe τοῦ ἀργυρίου*, III. 95. *a.*

Τριταῖος *in aliquem locum pervenisse dicitur qui* Tertio die, *a quo profectus est, eo pervenit.* *τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ*, VI. 120. *Sed ἐσβεβληκὼς ἦν τριταῖος*, VII. 196. *a. significare videtur* Tertio ante die, Ante triduum, ingressus erat. *Vide Not. et conf. Polyb. XV.*33, 11. *ubi παραγεγονέναι τριταῖον ἀπὸ Κυρήνης recte intelligi videtur* Ante triduum advenisse Cyrenis.

Τριτημόριος, *ίη*, *ιον*, Tertia pars. *τριτημορίη ἡ Ἀσσυρίη χώρη τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης*, I. 192. *a. m. ubi alii quidem τριτημοιρίη praeferunt.* *τὸ τριτημόριον, τῆς βασιληΐης*, IX. 34. *f.*

Τριτημορὶς, *ίδος*, *ἡ*. *i. q. τὸ τριτημόριον*, Tertia pars. *τριτημορὶς τοῦ στρατοῦ*, I. 211. *a.* *τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ*, I. 212. *f.* VII. 131.

Τρίτος, Tertius. *τὸ τρίτον*, Tertio, Tertium, Tertiâ vice. *ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον*. (*sive, ut alii τοτρίτον*) I. 55. *f.*

Τριφάσιος, *jon. pro τριπλάσιος*, *vel τριπλοῦς*, Triplex, Trifarius. *μουνομαχίη τριφασίη*, Triplex certamen singulare, V. 1. *m. In Plurali, sicut τριξοὶ, idem*

fere ac τρεῖς *valet.* βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύαται, II. 156. *a. m.* περὶ Κύρου τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι, I. 95. *m.* ὁ Νεῖλος σχίζεται τριφασίας ὁδοὺς, II. 17. *m.* παρέχεται τριφασίας ἰδέας, Tria genera rerum, VI. 119. *m. et mox* ibidem, τρέπεται τριφασίας ὁδούς.

Τρίχα, Trifariam, Tripliciter, In tres partes. ἐπεὰν τὴν φιλύρην τρίχα σχίσῃ, IV. 67. *f.*

Τριχοῦ, Tribus in locis, VII. 36. *m.*

Τρίχωμα, ατος, τὸ, Capilli. οὐλότατον τρίχωμα, VII. 70. *m.*

Τρίψις, ιος, ἡ, *proprie* Frictio, Adtritio; *sed* Firmitas *intelligi videtur* attritui frictionique resistens, IV. 183. *m. ubi* τὸ δέρμα τῶν ὀπισθονόμων βοῶν διαφέρον *dicitur* τῶν ἄλλων ἐς παχύτητα καὶ τρίψιν. *Vide Not.*

Τροπὴ, ἡ, Fuga in quam vertitur hostis. ἰδὼν τροπὴν τῶν ἑωυτοῦ γινομένην, VII. 167. *m.*

Τρόπις, ιος, ἡ, Carina navis. τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται, II. 96. *m.*

Τρόπος, ου, ὁ, Modus, Ratio, *etc.* πάντα τρόπον, Quovis modo, Quaquaversum, Qualibet in directione. διέξοδοι ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον διὰ τῶν γυναικῶν, I. 199. *m.* (*conf.* Διέξοδος.) διώρυχας τετραμμένας πάντα τρόπον, I. 189. *f.* διώρυχες παντοίους τρόπους ἔχουσαι, II. 108. *m.* κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γενομένοισι χειμῶσι, Hyems in Scythiâ septemtrionali diversam prorsus rationem habet (Multis modis diversa est) ab *etc.* IV. 28. *m.* διεπειρᾶτο αὐτέων τοῦ τρόπου, Pertentavit illorum Indolem et mores, VI. 128. *a.*

Τρόφις, ιος, ὁ, ἡ, Enutritus, Adultus. *Sic* τρόφιες, IV. 9. *m. idem valet ac* ἀνδρωθέντες ibid. *paulo post. Conf.* Τρέφειν.

Τροφὸς, οῦ, ἡ, Nutrix, VI. 61. *m.*

Τροχάζειν, *i. q.* τρέχειν, Currere. τὴν ταχίστην ἐτρόχαζε φεύγων, IX. 66. *f.*

Τροχίλος, ου, ὁ, Trochilus *avicula*, II. 68. *f.*

Τροχοειδὴς, ὁ, ἡ, Rotundus. τροχοειδὴς λίμνη, II. 170. *extr.* πόλις τροχοειδὴς *vocatur urbs Athenarum*, VII. 140. *a. in Orac.*

Τρύειν *et* Τρύχειν, *idem fere ac* τρίβειν, Adterere, Adfligere, Vexare. τὸν λεὼν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, I. 22. *m. Similiter* τὸν λεὼν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, II. 129. *a. ubi* τετρυχωμένον *habet cod. Arch.* (*Eâdem notione ait*, τριβομένῳ τῷ λεῷ, II. 124. *m.*) τετρυμένοι ταλαιπωρίῃσι, VI. 12. *m. ubi* τετριμμ. *unus Arch.*

[Τρύζειν, *vide* Τρίζειν.]

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, Fæx. ἀπὸ τῆς παχύτητος τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι, IV. 23. *m.*

Τρύφος, εος, τὸ, Frustum, Fragmentum. ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. *a.*

Τρώγειν, Comedere, Edere. οἱ σῦκα ἔχουσι τρώγειν, I. 71. *m. f.* τοὺς γενομένους κυάμους οὔτι τρώγουσι, οὔτε ἕψοντες πατέονται, II. 37. *f.* ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι,

II. 92. *f.* τὸν καρπὸν τοῦ λωτοῦ τρώγοντες, IV. 177. *a.*

Τρωκτὸς, ὴ, ὸν, Esculentus. ἐν τούτῳ (τῷ καρπῷ τοῦ λωτοῦ) τρωκτὰ ἐγγίνεται συχνά, Esculenta *grana vel nuclei*, II. 92. *m. f.*

Τρῶμα, *i. q. comm.* τραῦμα, Vulnus. ἀποθνήσκουσι ἀπὸ τῶν τρωμάτων, II. 63. *f.* τελευτήσας ἐκ τοῦ τρώματος, III. 29. *extr.* III. 64. *f.* 78. *m.* IX. 18. *m.* *Etiam de* Navi vulneratâ: ἀδύνατοι ἔσαν αἱ νέες ὑπὸ τρωμάτων, VI. 16. *a.* *Dicitur etiam* τρῶμα Clades accepta. μετὰ τὸ τρῶμα τοῦτο, IV. 160. *f. et* V. 121. *a.* (*ubi alii quidem* τὸ τρῶμα ἀνέλαβον *jungunt, quemadmodum* τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται, Præsentem cladem reparabunt, VII. 236. *extr.*) μετὰ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα γενόμενον, VI. 132. *a.* αναίτιοι τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος τῷ βασιλεῒ, VII. 233. *m.* *Adde* VIII. 27. *a.* 66. *a.* IX. 90. *a.* *Conf.* Τρώυμα.

Τρωματίζειν, Vulnerare. τρωματίσας ἑωυτὸν, I. 59. *m.* τρωματίζει τούτους, III. 78. *m.* τρωματισθείς, III. 64. *m.* ἐτρωματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά, IX. 72. *b.* πλεῦνες ἐτρωματίζοντο, IX. 61. *m. f.*

Τρωματίης, ὁ, *i. q.* τραυματίας, Vulneratus. τοὺς τρωματίας ἑωυτῶν αὐτοῦ λείπουσι, III. 79. *a.*

Τρώυμα, τὸ, *i. q.* τρῶμα *et* τραῦμα, Vulnus. *Sic olim edd. et codd. nonnulli msti*, ἀποθνησκούσας ἐκ τῶν τρωυμάτων *aut* τρωϋμάτων, IV. 180. *a. m.* *ubi nos quidem cum plerisque msstis* τρωμάτων.

Τυγχάνειν, 1) Accipiendi *notione videri poterat cum Accusativo, loco Genitivi, construi* V. 23. *a.* *ubi* τὴν παρὰ Δαρείου ἔτυχε μισθὸν δωρεὴν φυλακῆς τῆς σχεδίης. *Sed ibi duo Accusativi* δωρεὴν *et* μισθὸν *ab uno verbo* αἰτήσας *reguntur, et naturalis verborum series haec intelligitur,* τὴν (*jon. pro.* ἣν) αἰτήσας δωρεὴν, μισθὸν φυλακῆς τῆς σχεδίης, ἔτυχε, *nempe* αὐτῆς. *Conf. ibi Not.*

2) *Sicut latine dicimus* Accipere cladem, calamitatem, *pro* Pati cladem; *sic et graecum verbum* τυγχάνειν *in malam partem usurpat Noster.* εὖ γὰρ ἐπίστατο βίης οὐ τευξομένη, Bene noverat, se vim non esse Passuram, IX. 108. *a.* *Conf. Not. ad* VII. 208, 16.

3) *Pervulgata est verbi* τυγχάνειν *cum alio verbo in Participio posito constructio; ut* τὰ τυγχάνω φρονέουσα ἄριστα, VIII. 68, 1. *Eamdem rationem habet id quod* VIII. 102. *a.* *eadem Artemisia ait,* χαλεπόν ἐστι συμβουλευομένῳ τυχεῖν τὰ ἄριστα εἴπασαν, *ubi* εἴπασαν *idem atque* εἶπαι *valet. Praeteritum plusquamperf. legitur* III. 14. *f.* ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἑπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον.

Τύκος, ου, ὁ, Bipennis. εἶχον δόρατα ναύμαχα καὶ τύκους μεγάλους, VII. 89. *f.* *ubi* τύχους *alii. Vide Var. Lect et Not.*

Τυκτὰ, vox Persica, *significans* τέλειον δεῖπνον βασιλήϊον, Solen-

nem cœnam regiam, IX. 110. *m.* *N.*

Τυλόειν, τυλοῦν, Callosum, durum reddere. *Hinc* ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρῳ, Clavæ ligneæ ferreis nodis munitæ, VII. 63. *m.* *et* ῥόπαλα τυλωτά, Clavæ nodosæ, VII. 69. *m.*

Τύμβος, ου, ὁ, Tumulus sepulcralis, Bustum, Sepulcrum. ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ, I. 45. *extr.*

Τυμβοχοέειν, Humum adgerere ad erigendum Tumulum sepulcralem. ἐτυμβοχόεε πᾶσα ἡ στρατιή, VII. 117. *b.* *Conf.* *Schol. ad Iliad.* Φ.' 323.

Τύπος, ου, ὁ, 1) Figura, Forma, Signum, Effigies. ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, II. 86. *f.* τὰ προπύλαια τύποισι ἑξαπήχεσι ἐσκευάδαται, II. 138. *a.* αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι, II. 138. *m.* τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔστησε· ζῶον δέ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἱππεύς, Monumentum erexit lapideum, in quo erat figura hominis equitis, III. 88. *f.* *N.* *conf.* Ζῶον. 2) Ictus. *Vide in* Ἀντίτυπος.

Τύπτειν, Percutere, Ferire. καιρίῃ (πληγῇ) ἔδοξε τετύφθαι, III. 64. *m.* τύπτειν τινά, Percellere animum alicujus. Καμβύσεα ἔτυψε ἡ ἀληθηΐη τῶν λόγων, III. 64. *a.* *Aliud est* Ὑποτύπτειν, *quod vide.*

Τύπτεσθαι, *absolute positum, quasi* Percutere sese, *nempe* Percutere (Pulsare) pectus, Plangere. τύπτονται πάντες, II. 41. *a.* *Cum Accusativo ejus quem quis* Plangit *vel* Luget. τύπτονται πάντες· τὸν δὲ τύπτονται, οὔ μοι ὅσιόν ἐστι λέγειν, II. 61. *a.* *Sic* τύπτονται τὸν κριόν, II. 42. *extr.* ἐπεὰν τύπτωνται τὸν -- θεόν, II. 132. *b.* *Conf.* Κόπτεσθαι, *et* Πλήσσεσθαι.

Τυραννεύειν, *absolute*, Regem esse *nempe*, nullis legibus adstrictum, I. 54. *a.* (*pro quo tamen fere* συνωνύμως *ponitur* βασιλεύειν, I. 15. *a.* V. 92, 5. *b.* VII. 154. *a.* *Cum Genitivo:* τυραννεύων Σαρδίων, I. 15. *b.* ἐτυράννευε Μήδων, I. 73. *a.* *m.* Μιλήτου, I. 20. *a.* Ἀθηναίων, I. 59. *a.* 64. *f.* τῶν Βαβυλωνίων, I. 77. *m.* Ταρτησσοῦ, I. 163. *m.* *etc.* ἐτυράννευε τούτου τοῦ νομοῦ Ξέρξεω ὕπαρχος, IX. 116. *a.*

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, Tyrannis, Regia dignitas nullis legibus adstricta. τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, III. 53. *m.* τυραννίδα παύων, III. 81. *a.* αἱ τυραννίδες, *metonym. pro* οἱ τύραννοι, VIII. 137. *a.* *m.*

Τύραννος, ὁ, Tyrannus, Rex nullis adstrictus legibus. τυράννου ὕβριν φυγόντες, III. 81. *a.* τύραννος ἐγεγόνεε μέγας ὁ Γέλων, VII. 156. *extr.* Μιλήτου τύραννος, VII. 10, 3. *b.* *Conf.* Μούναρχος, Μουναρχίη, *et Indic. Rer. et Person.* *v.* Tyrannis.

Τύφειν καπνόν, Excitare fumum, IV. 196. *a.*

Τυφλὸς, Cæcus, III. 111. *a.* οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι, IV. 20. *m.*

Τυφλοῦν, Excæcare, Oculorum usu privare, IV. 2. *a.* *Conf.* Ἐκτυφλοῦν.

Τύχη, ἡ, Sors, Fortuna. εἰ μὴ οἱ τύχη (*immo* ἡ τύχη) ἐπίσπω-

το, I. 32. *m. coll.* VII. 10, 4. *extr.* ἥσσωται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα, VII. 10, 4. *f.* τῆς τύχης εὖ μετιστεώσης, I. 118. *b.* θείη τύχη, IV. 8. *extr.* V. 92, 3. *m. Conf.* Δαίμων, *et Not. ad* III. 153. *Reperitur etiam Plurali numero.* ἐπὶ τύχῃσι χρηστῇσι ἐπὶ δεῖπνον κέκλητο, I. 119. *a.*

[Τύχος, *vide* Τύκος.]

[Τυχὼν, ὁ, *et* τὸ τυχὸν, *vide* Συντυγχάνειν, *num.* 3.]

Τῷ *jon pro* ᾧ, Cui, I. 23. *a. Sic* ἐν τῷ, *pro* ἐν ᾧ, In quo, VII. 122. *a.*

Τὤγαλμα, Τὠληθὲς, Τὠποβαῖνον, Τὠρχαῖον, *vide in* Ἄγαλμα, Ἀληθὴς, Ἀποβαίνειν, *et* Ἀρχαῖος, *Collegit talia Koen ad Gregor. Dialect. jon.* §. 29.

Τωθάζειν, Cavillis, Dicteriis incessere. τωθάζουσι τὰς ἐν τῇ πόλει γυναῖκας, II. 60. *m.*

Τὠυτὸ, *comm.* τὸ αὐτὸ, Idem. εἰ τὠυτὸ πρήσσοιεν πάντες, VII. 145. *f.* τὠυτὸ ἐξενείκασθαι τῷ ἀδελφεῷ, Idem reportasse quod frater, VI. 103. *a.* τὠυτὸ πλήρωμα παρείχοντο τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 45. (*Similiter*, τὰς αὐτὰς παρείχοντο νῆας τὰς καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 46. *f.*) ἐς τὠυτὸ συνέδραμον, I. 53. *f.* 62. *f.* 97. *m.* οὐδαμᾶ ἐν τὠυτῷ μένειν, I. 5. *extr.* κατὰ τὠυτὸ, Similiter, II. 42. *f.* V. 36. *a.* IX. 66. *f.* κατὰ τὠυτὸ γενόμενοι, Idem sentientes, IV. 119. *a.* κατὰ τὠυτὸ τουτοισι, Per idem tempus quo hæc gerebantur, VII. 3. *a.* κατὰ τὠυτὸ τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, I. 1. *f.*

Υ.

Ὕαινα, ης, ἡ, Hyæna, *bestia Libyca, Plurali* ὕαιναι, IV. 192. *a. m.*

Ὕαλος, *vide* Ὕελος.

Ὑβρίζειν, Proterve, Injuriose, Ferociter agere, Ferocire. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, I. 100. *b.* ὑβρίσας τάδε, III. 118. ὑβρίζοντες οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον, IV. 129. *m. N. ubi Glossator* σκιρτῶντας *interpretatur, alii nonnisi* Rudentes *intelligunt. De* Impetuoso et feroci *fluvio, qui equam sacram abripuerat, ait Noster*, ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι.

Ὕβρις, ιος, ἡ, Contumelia, Protervia, Ferocia. ὑπό τε ὕβριος καὶ ὀλιγωρίης, I. 106. *a.* Ὕβριος υἱός, VIII. 77. *m. N. in Orac.*

Ὕβρισμα, τὸ, *i. q.* ὕβρις, Contumelia, Contumeliosum (Injuriosum) facinus. ὕβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον, III. 48. *a.* ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, VII. 160. *a.*

Ὑβριστὴς, Protervus. Πέρσαι φύσιν ἐόντες ὑβρισταί, I. 89. *a.* ἀν-

δρῶν δυναστέων παῖδας ὑβριστάς, II. 32. *a.*

Inde Comparativus ὑβριστότερος. ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδέν ἐστι ἀξυνετώτερον οὐδὲ ὑβριστότερον, III. 81. *a. ubi alii quidem* ὑβριστικώτερον, *tamquam a Positivo* Ὑβριστικός. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ὑγιηρός, ή, όν, *et* Ὑγιηρής, ὁ, ἡ, Robustâ valetudine utens. *Superlativus* ὑγιηρότατος *et* ὑγιηρέστατος. οἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιηρότατοι, IV. 187. *m.* Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιηρέστατοι, II. 77. *m.*

Ὑγιής, Sanus. *Metaphorice*, Prudens. λέγεις λόγον οὐκ ὑγιέα, I. 8. *m. f.* οὐδὲν ὑγιὲς βουλευμα, VI. 100. *a.*

Ὑδρεύεσθαι, Aquatum ire, Aquari. ὑδρευσάμενοι, VII. 193. *f.* τὴν κρήνην ἀπ' ἧς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στρατόπεδον, IX. 49. *m.*

Ὑδρήϊον, τὸ, *comm.* ὑδρεῖον, Hydria, Urna, Aqualis. τὴν θυγατέρα ἐξέπεμπε ἐπ' ὕδωρ, ἔχουσαν ὑδρήϊον, III. 14. *a.*

Ὑδροποτέειν, Aquam bibere. οὐκ οἴνῳ διαχρέωνται, ἀλλὰ ὑδροποτέουσι, I. 71. *m.*

Ὑδροφόρος, ου, ὁ *et* ἡ, Aquam *vel* Hydriam portans. παρεξελθουσέων τῶν ὑδροφόρων, III. 14. *a.*

Ὕδωρ, ατος, τὸ, 1) Aqua potui inserviens. ἐπ' ὕδωρ πεμφθέντες, VII. 193. *b.* (*conf.* Ὑδρήϊον.) φοιτᾷν ἐπ' ὕδωρ, VII. 137. *m. N.* ὕδωρ πλατὺ, Aqua salsa, II. 108. *f. N.* ἀσθενὲς ὕδ. Levis aqua, III. 23. *m. f.* γῆν καὶ ὕδωρ αἰτέειν *et* διδόναι, *vide in* Γῆ. *Plural.* ὕδατα *vide voc.* Χιλός. 2) Pluvia. ἐγίνετο ὕδωρ [illegible] τῆς νυκτός, VIII. 12. [illegible] τὸ ὕδωρ [illegible], VII. 16. [illegible] ὕδατι λαβροτάτῳ, I. 87. *m.* 3) Quemadmodum Latinum vocab. Sudor manifeste ipsum est graecum Ὕδωρ, atque quidem initio sermonis in angustiorem notionem contractum, *sic graecum* ὕδωρ *Herodotus* III. 104. *m. f. haud dubie de Sudore usurpavit, ubi ait:* Quo tempore dicit apud Indos sol ardentissimus est, per id tempus ἐν ὕδασι λέγεις αὐτοὺς εἶναι βρέχεσθαι, Dicuntur illi Aqua madere.

Ὕω, Pluere; *proprie* Pluviam profundere *hominibus*, Pluviâ rigare *terram: nam licet saepe, veluti impersonaliter, unde* ὕει, Pluit, *dicatur;* (*sicut etiam apud Nostrum*, οὐκ ὕει λόγου ἄξιον οὐδὲν, IV. 28. *m.* ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρῃσι, II. 22. *f. et* ὕσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, I. 87. *m.*) *tamen ex Herodoti et sententiâ et usu loquendi* Deus *est qui* ὕει, Pluviam mittit incolis terræ, et Pluviâ terram rigat. εἰ μὴ ἐθελήσει σφι ὕειν ὁ θεός, II. 13. *f. N.* ὕει σφι ὁ θεός, III. 119. *m. Tum in hujusmodi locutionibus, qualis ista,* οὐκ ὕε τὴν Θήρην, IV. 151. *a. manifeste subintelligitur* ὁ θεός. *Quo etiam pertinet quod* IV. 28. *m., ubi legitur* οὐκ ὕει λόγου ἄξιον οὐδὲν, *continuo adjicitur,* τὸ δὲ θέρος ὕων (*sc.* ὁ θεὸς) οὐκ ἀνίει. *Vide ibi Not. et Var. Lect.*

Passivâ verbi formâ ὕεσθαι *dicitur terra, nempe* Pluviâ ir-

ται πᾶσα ἡ χώρη τῶν
II. 13. m. μήτι ὕεται
med. jonico more pro
ιο.) ἡ χώρη, II. 14.
ο ἂν ταῦτα τὰ χωρία,
n. ὕσθησαν Θῆβαι αἱ
-- ψακάδι, III. 10. b.
ἡ αὐτὴ πάμπαν ὀλίγῳ,
m. ὕεται ταῦτα τῆς
V. 198. b.
pro ὕαλος, Vitrum.
) λέγονται σκευάζεσθαι
III. 24. a. et mox
περιίστᾶσί οἱ (τῷ νε-
ν ἐξ ὑέλου. Vide ibi
. et Not.
ἄνεμοι, Pluviosissimi
maxime adferentes)
. 25. m. ubi vide ne
τοι scriptum oportu-
ὑετιώτατοι à Positivo
Pluviosus, quo usus
hrast. de Ventis p. 403.
Schneidero in Lexic.

VIII. 77. m. N. in
ν ποιεῖσθαι, Adoptare
Vit. Hom. 4. f.
, 1) Sylva, Arbores,
; et collective, Sylvæ,
. Sauromatae habitant
πᾶσαν ἐοῦσαν ψιλὴν
ν καὶ ἡμέρων δενδρέων,
s omnibus, tam agres-
iam cultis nudam;
ι vicini Budini habi-
πᾶσαν δασέην ὕλῃ παν-
lvarum et arborum,
que cujusque generis
m, IV. 21. b. Hegesi-
ıgâ salutem petiit, τὰς
ς περιεόμενος, τὰς δὲ
ταδύνων ἐς ὕλην, Syl-
uticetis sese abscon-

dens, IX. 37. m. Populi Cau-
casum habitantes plurimâ ex
parte ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζώουσι,
Arborum et fruticum agrestium
fructibus vitam sustentant, I.
203. m. Laudanum barbis hir-
corum, veluti viscum, adhaeret
ἀπὸ τῆς ὕλης, ex sylvâ, de fru-
ticetis, III. 112.

2) Ligna, Materies sicca *concipiendo igni idonea*, Virgulta sicca, Sarmenta. *Nonnullos qui in magnam turrim confugerant, igne cremavit Arcesilas*, ὕλην περινήσας, Lignorum acervo circumcirca structo, IV. 164. *m. Cleomenes jussit Hilotas* περινέειν ὕλῃ τὸ ἄλσος, Materiem siccam, Ligna et virgulta sicca, Sarmenta, circum lucum congerere; *atque ita* ἐνέπρησε τὸ ἄλσος, lucum incendit, VI. 80. *In Pontis descriptione, quo Hellespontum Xerxes junxit*, VII. 36. *f. ubi ait Scriptor*, ὕλην ἐπιφόρησαν· κόσμῳ δὲ θέντες τὴν ὕλην, γῆν ἐπεφόρησαν, *ibi* ὕλην *Valla* Materiem, *Larcherus* Asseres (des planches) *interpretatus est; ego (quam recte, alii viderint)* Sarmenta *reddidi*, Virgultorum fasces *intelligens*, *eo consilio ponti impositas ut* terræ superne deinde ingestæ et constipatæ *majorem conciliarent firmitatem*.

'Υμέτερος, Vester. τὸ ὑμέτερον, *sc.* μέρος, Vestræ partes, Id quod in vobis est, Vos. ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον αἴτιον γένηται, VIII. 140, 1. *m. Conf.* Σός.

'Υμνέειν, Carmine (laudibus) celebrare. 'Αργεῖοι (in Homericis

carminibus) τὰ πολλὰ πάντα ὑμνέαται, *jon. pro* ὕμνηνται, Celebrati sunt, V. 67. *a.*

Ὑπάγειν, 1) *Transitivo significatu*, Adducere, Traducere. ὑπῆγόν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους, VI. 82. *a.* θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, VI. 136. *a.* ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθείς, VI. 72. *b.* ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, IX. 93. *m. N.* οἱ θεοὶ ὑπήγαγόν σε ἐς χεῖρας τὰς ἐμάς, VIII. 106. *f. Dicitur etiam* ὑπάγειν τινὰ *is qui* Fallaci sermone Adducit *vel* Inducit alterum ad aliquid credendum aut faciendum. ταύτῃ ὑπάγοντες (αὐτὸν) Fallentes eum hac ratione, IX. 94. *a. N. ubi dein* ἐξαπατηθεὶς *dicitur is quem illi* ὑπήγαγον.

2) *Intransitive* Ὑπάγειν *dicitur* agmen, *id est*, Retro cedere, Sese recipere, IV. 120. *m. et f.* 122. *m.*

Ὑπαίθριος, ὁ, ἡ, Sub dio agens. ἡ στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος, VII. 119. *f.*

Ὑπαιρέεσθαι, 1) Clam auferre, Subripere. τὰ ἀγάλματα ταῦτα ὑπαιρέονται αὐτέων, V. 83. *m.* τὰ χρήματα ἐξ Ἐλαιοῦντος ὑφελόμενος, IX. 116. *a.* 2) E medio tollere, Interficere. Σμέρδιος ὑπαραιρημένου, III. 65. *a. m.*

Ὑπακούειν, Audire, Morem gerere. III. 148. *extr.* IV. 119. *m.* οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, IV. 201. *m.* ὑπακούειν τινός, Parere alicui, Imperio alicujus esse subjectum. οἱ δὲ Δαρείου βασιλῆες οὐδαμῶς ὑπήκουσαν, III. 101. *extr.*

Ὑπαντιάζειν τινά, Obviam ire alicui. οἱ Σκύθαι ὑπηντίαζον τὸν Δαρείου στρατόν, IV. 121. *a.*

Ὑπάπτειν, (*comm.* ὑφάπτειν) Succendere. καὶ ἔπειτε ὑπῆψε (*scil.* αὐτὴν, ὥστε) τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καίεσθαι, I. 177. *a.*

Ὑπαρπάζειν, Subripere, Eripere. ὑπ' ἐκ τῶν γρυπῶν ἁρπάζειν τὸν χρυσόν, Subripere aurum e gryphorum potestate et custodiâ, III. 116. *a. Metaphorice dicitur aliquis* ὑπαρπάζειν, Præripere, Præcidere alicui sermonem. ὁ δὲ ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ἐκεῖνος ὥρμητο λέγειν, V. 50. *m.* IX. 91. *a.*

Ὑπάρχειν, 1) Esse. *Sed* ὑπάρχον εἶναι, Certum, Paratum esse. ὡς ἄμεινόν σφι εἴη, καταφυγήν τι ὑπάρχον εἶναι, *nempe* σφίσι, Esse sibi refugium aliquod certum paratumque, V. 124. *m.*

2) ὑπάρχειν, *i. q.* ἄρχειν *et* ἄρχεσθαι, Incipere, Initium facere. τὸν ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων, I. 5. *m.* ὑπῆρξαν ἀδικίης, IV. 1. *a. m. N.* VII. 9. *a.* ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες, VII. 8, 2. *b.* φυλάσσεται μὴ ὑπάρχειν ἔργα ἀτάσθαλα ποιέων, IX. 78. *m. N. Passivum.* εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι (*jon. pro* ὑπηργμ.) ἐξ ἐκείνων, Si colligere fas est ex his quæ ab illis coepta sunt fieri; quæ illi priores fecerunt, VII. 11. *m.*

Ὕπαρχος, ὁ, Præfectus provinciæ. Αἰγύπτου ὕπαρχος ὑπὸ Καμβύσεω, IV. 166. *a.* θέλων Ἑλλάδος ὕπαρχος εἶναι, VII. 6. *a.* Μακεδόνων ὕπαρχος, Macedoniæ sub regis auspiciis præfectus.

o. f. N. καταστήσας Ἀρτα-
ε ὕπαρχον εἶναι Σαρδίων, V.
a. τοῖσι οἱ Πέρσαι ὕπαρχον
ᾶσι Λυκάρητον, V. 27. a.
mox, οὗτος ὁ Λυκάρητος
ν ἐν Λήμνῳ, ibid.
ων, Parum subtili culto-
ingenio. Comparativ. ἐόν-
ῶν Θρηΐκων ὑπαφρονεστέρων,
95. a. m.
vide Ὄπιας.
ος πλὴν θανάτου, Judicio
oenae obnoxius, exceptâ
is poenâ, V. 71. b. N.
, Cedere, Remittere. ἤ-
τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λό-
Remittemus non nihil de
riore postulato nostro,
160. m. f.
, idem fere quod εἶναι,
sse, Esse. βίος ἀρκέων ὑπῆν
ἔστι), I. 31. a. Sed et pro-
Subtus, Infra esse, II.
m. ubi ὕπεστι οἰκήματα
γῆν.
, jon. pro ὑφεῖσας, Par-
ior. pr. a verbo inusitato
, In insidiis colloco. κτεί-
, ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ'
, III. 126. extr. N. ubi
ram ὑπεὶς nonnulli. κτεί-
ουτοί μιν, νυκτὸς ὑπείσαντες
;, VI. 103. m.
θαι, i. q. ἐκτιθεῖσθαι,
rtatum et foris in tuto
im esse. Σαλαμῖς ἐς τὴν
πέκκειται τέκνα τε καὶ γυναῖ-
VIII. 60, 2. m. ὡς δέ σφι
ὑπεξέκειτο, VIII. 41.
οὐκ εἰδότες ἵνα ὑπεξέκειτο ἡ
, IX. 73. a.
ίζειν, Clam exportare.
ομίσαντο πάντα, Sua om-
xportaverant, IX. 6. a.

Ὑπεκτιθέναι, Foras in tuto collocare. Passivum: ὑπεκτιθέμενοι ἔξω τῆς χώρης οἱ παῖδες, V. 65. a. N. (conf. Ὑπεκκεῖσθαι.) Medium: ἔστ' ἂν τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας ὑπεκθέωνται, VIII. 4. b.

Ὑπεκτρέχειν, Effugere. ἢν τὸ παρεὸν ὑπεκδράμωσι, Si praesentem calamitatem effugissent, I. 156. m.

Ὑπεκφέρειν, intransitive, E conspectu semet auferre. ἐδίωκε ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδῷ, IV. 125. a. N. (ubi ex uno quidem codice ὑπερφέροντας adfertur) Eâdem notione ait ἡμέρης ὁδῷ προέχοντας τῶν Περσέων ὑπεξάγειν, IV. 120. f.

Ὑπεκχωρέειν, Excedere, Sese e loco quodam recipere. Μαρδόνιος ὑπεξεχώρεε, scil. ἐκ τῆς Ἀττικῆς, IX. 13. m. et 14. a.

Ὑπεναντίος, η, ον, i. q. ἐναντίος, Contrarius. τὸ ὑπεναντίον τούτου, Contrarium hujus rei, III. 80. m.

Ὑπεξάγειν, dicitur Agmen quum Paulatim aliò se confert, Alio se recipit. ὑπεξάγειν, ὑπιόντας τε καὶ etc. IV. 120. f. conf. Ὑπεκφέρειν.

Ὑπεξαιρέειν, E medio tollere. Passivum τουτέων ὑπεξαραιρημένων, VII. 8, 3. extr.

Ὑπεξειρύειν et Ὑπεξερύειν, Subtrahere, Eripere. οἱ Ἕλληνες ὑπεξείρυσαν, Subtraxerunt, Eripuerunt cadaver Leonidae e manibus Persarum, VII. 225. a.

Ὑπεξελαύνειν, scil. τὰ βοσκήματα, Paulatim retro et ulterius agere greges. ὑπεξιόντες καὶ ὑπεξελαύνοντες, IV. 120. a.

Ὑπεξέρχεσθαι, Excedere suis sedibus et aliò se conferre. Σκυθέων ἴλη ὑπεξῆλθε ἐς γῆν τὴν Μηδικὴν, I. 73. a. m.

Ὑπεξέχειν, Clam se subducere, Aliò sese recipere. ὑπεξέσχε ἐς Θεσσαλίην, VI. 74. a. ὑπεξέσχον ἐκ τῆς Χίου καὶ ἐς Σπάρτην ἀπίκοντο, VIII. 132. m.

Ὑπεξιέναι, Sese recipere. οὗτοι μὲν ὑπεξήϊσαν, οἱ δὲ ὑποδεξάμενοι etc. VII. 211. a. ὑπεξιόντες ἐς τὰ στεινότερα, VII. 228. m. Conf. Ὑπεξαλεύειν.

Ὑπὲρ, *Praepos. regens Genit.* 1) Pro, *passim.* 2) Supra. τὸ οὖρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης, II. 106. *a.* 3) *Subinde i. q.* περὶ, De. *Sic* τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἑκάστων, Quae de quaque re memorantur, II. 123. *a. ubi quidem* ὑπ' ἑκάστων *praeferunt plerique libri.*

Ὑπεραιωρέεσθαι, In sublimi suspensum vel erectum eminere. τῆς οἰκίης ὑπεραιωρέεσθαι, IV. 103. *extr. idem valet ac* ὑπὲρ τῆς οἰκίης ὑπερέχειν, *paulo ante* ibid. *In re navali,* τῇσι νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου, *proprie,* Navibus super Phalero suspensi; *id est,* Quum (barbari) naves prope Phalerum *aliquamdiu* in alto tenuissent; *sive* (*accedente aliâ verbi notione, ab usu nominis* αἰώρα *repetitâ, de quâ ad Athenaei lib. VI. p.* 257. *b. dictum est*) Postquam navibus in alto supra Phalerum (*aliquamdiu*) fluctuassent, agitati fuissent, VI. 116. *b.*

Ὑπεράκριος, η, ον, Montanus. *Distinguuntur* οἱ πάραλοι, οἱ ἐκ

τοῦ πεδίου, καὶ οἱ ὑπεράκ[illegible]
69. m. οἱ Πέρσαι εἶχον [illegible]
τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδίον,
ὑπεράκρια. Conf. Καρ[illegible]
20. extr.

Ὑπεραπολογέεσθαί τινος, [illegible]
alicujus agere causam
VI. 136. m.

Ὑπεραρρωδέειν τινὶ, Veh[illegible]
metuere alicui. ὑπεραρ[illegible]
τῇ Ἑλλάδι καταδουλουμέν[illegible]
72. *b.*

Ὑπεραχθεσθῆναι (ὑπεράχθομαι),
tem dolorem ex aliquâ
cipere. ὑπεραχθεσθέντες
λήτου ἁλώσει, VI. 21.

Ὑπερβαίνειν, 1) Transgred[illegible]
βάντες τοὺς οὔρους, VI.
Similiter, Nilus ὑπερβ[illegible]
τὴν χώρην, ἐς τὰς [illegible]
Transgreditur suas ri[illegible]
agros inundat, II. 13.
m. (*Ex Herodoto citat*
phanus ὑπερέβησαν τοῦ
Turrim transscendente
verba, sicubi apud [illegible]
leguntur, meam quiden
vationem effugerunt.)
terire, Prætermittere.
των τοὺς προσεχέας, III. 8

Ὑπερβάλλειν, Superare,
re. ὑπερβάλλειν *dicitur* [illegible]
Lebes fervens cujus aq[illegible]
vasis superans exunda
τες, ἔμπλεοι ὕδατος, ἐξ
ὑπερέβαλον, I. 59. *a.*
τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλ[illegible]
gressus est Augendo
pecuniæ oblatæ summ
51. *m.* ὑπερβαλέειν Μαλ[illegible]
perare, Circumvehi
promontorium, VII. [illegible]
Medium: Ὑπερβαλέσ[illegible]
Superare, Vincere; *cum*

ersonae. βασιλῆα Δαρεῖον
λέσθαι, V. 124. a. ὑπερ-
αι, *scil.* τοὺς Ἴωνας, VI.
τολλὸν πάντας ὑπερβαλλό-
ῷ τε ὕψεϊ καὶ τῷ μεγά-
I. 175. a. τὰ βασιλῆος
τα (τὸ ναυτικὸν τοῦ Δα-
περβαλέσθαι, VI. 13. m.
53. a. VIII. 140, 1. m.
. a. *Futur.* ἀελπτέοντες
Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι,
68. m. VIII. 24. *extr.*
Dativo rei, omisso Accus.
minere super alios, Su-
cæteros. Θηβαῖοι ὑπερ-
ο τῇ δόσει τῶν χρημάτων,
f. ὑπερεβάλοντο ἀρετῇ Λα-
νιοι, IX. 71. a.

περβαλέσθαι, Differre, In
tempus rejicere. πάγχυ
τες ὑπερβαλέσθαι, *sc.* τὸ
, III. 76. m. ἢν αὐτοὺς
ωνται ὑπερβαλλομένους, *scil.*
εσθαι, *aut* τὴν στρατηΐην,
ἔξοδον, VII. 206. a. ἢν
ληται τὴν συμβολὴν Μαρ-
IX. 45. m. *f.* ἢν ὑπερ-
αι κείνην τὴν ἡμέρην οἱ
συμβολὴν μὴ ποιεύμενοι,
. a.

, ἡ, Procrastinatio, Di-
Καρυστίοις οὐδὲν, τούτου
τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγέ-
Carystiis, hanc quidem
ssam, nihil morabatur
entem calamitatem, VIII.
. *ubi vide Notata.*

ι, Hyperborei, *quasi*
vel Ultra boream (Sub
à plagâ boreali) habi-
, IV. 32–36. *Vide Not.*
32. a.

ν, Supra modum time-

re. ἐκπλαγέντα τε καὶ ὑπερδεί-
σαντα, VIII. 94. a.

Ὑπερδειμαίνειν τινά, Vehementer metuere aliquem *vel* ab aliquo. ὑπερδειμαίνων τοὺς Πέρσας, V. 19. a.

Ὑπερέχειν, Eminere super alios. τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοῖ ὁ θεός, VII. 10, 5. a. ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, V. 92, 6. m. *f.* παιδεύσιος προσγινομένης, πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε, Vit. Hom. 5. a.

Ὑπερήδεσθαι, Vehementer delectari. ὑπερήσθη τοῖσι χρηστηρίοισι, I. 54. a. ταῦτα ἀκούων ὑπερήδετο, I. 90. a.

Ὑπερημίσεες, Ultra dimidium numero, Major pars. ὑπερημίσεες ἔσχν, VII. 40. Γελώων ὑπερημίσεες τῶν ἀστῶν, VII. 156. a. m.

Ὑπερθαλασσίδιοι χῶροι, Loca supra tractum terræ maritimum (paulo altius) sita, *a quibus distinguuntur* τὰ παραθαλάσσια, Tractus maritimus, IV. 199.

Ὑπερθορέειν τὸ ἕρκος, Transilire murum, III. 134. m. *f.*

Ὑπερθρώσκειν, *i. q.* ὑπερθορέειν. οἱ αἰέλουροι, ὑπερθρώσκοντες τοὺς ἀνθρώπους, II. 66. *f.*

Ὑπέρθυρον, τὸ, Superius limen portæ. πύλαι χάλκεαι πᾶσαι, καὶ σταθμοί τε καὶ ὑπέρθυρα ὡσαύτως, I. 179. *f.*

Ὑπεριστάναι, *vide* Ὑπερστῆναι.

Ὑπερλυπεύμενος, Vehementer dolens, Aegerrime ferens rem, VIII. 90. m.

Ὑπερμεγάθης, ὁ, ἡ, (*comm.* ὑπερμεγέθης,) Supra modum grandis, Permagnus. λίθους ὑπερμεγάθεας, II. 175. a. οἱ ὄφιες οἱ

ὑπερμεγάθεας, IV. 191. m. κά-μαι ὑπερμεγάθεα, VII. 126. a.

Ὑπερμήκης, ὁ, ἡ, Permagnus, Præaltus. τὸν Ὄλυμπον ὑπερμήκεα ἐόντα, VII. 128. a. 129. a. Prælongus. ἡ Βασιλῆος χεὶρ ὑπερμήκης, VIII. 140, 2. m.

Ὑπερνότιοι, Populi sub extremâ plagâ cœli australi habitantes, IV. 36. a. Conf. Ὑπερβόρεοι.

Ὑπεροικέειν, cum Genit. Super vel Ultra alios habitare, IV. 21. 37. Cum Accus. ὑπεροικέοντας τὸν Πάγγαιον πρὸς Βορέω ἀνέμου, Valla haud satis perspicue, Super Pangæum ad aquilonem habitantes; nos, Populos a septemtrione Pangæi (nempe, trans Pangæum in septemtr.) habitantes, VII. 113. a.

Ὑπέροικος, ὁ, ἡ, Supra, (Ultra) regionem aliquam habitans. τὰ κατύπερθε τῶν ὑπεροίκων τῆς χώρης, IV. 7. f.

Ὑπερορᾷν τὴν θάλασσαν, Desuper (de ponte) conspicere mare, VII. 36. extr.

Ὕπερος, ὁ, Pistillum. ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λήναντες ὑπέροισι, I. 200. b.

Ὑπερπίπτειν, Præterire, Præterlabi. ἣν ὑπερπέσῃ ἡ νῦν ἡμέρη, III. 71. f.

Ὑπερστῆναι, Superne adstare alicui, Capiti alicujus adstare. τὸ ὄνειρον ὑπερστὰν Ἀρταβάνου εἶπε, VII. 17. m.

Ὑπερτέλλειν, de Sole dictum, idem apud Nostrum ac ἀνατέλλειν valet. ὑπερτείλας (ὁ ἥλιος), Postquam ortus est supra horizontem et ad aliquam in cœlo altitudinem pervenit, IV. 104. m. N.

Ὑπερτίθεσθαί τι τινι, Commun[icare] aliquid cum aliquo, [...] ad aliquem de re qui[...] μὲν τοὶ ὑπερετίθεε (ἐπ[...] ετίθεε) τὰ ἔμελλε [...] 155. m. [...] Δαρείῳ) τὰ λεγόμενα [...] Δαρεῖος ἐγένετο, V. 32.

Sed frequentius in ist[a sen]tentiam verbum Medium [ὑπερ]τίθεσθαι, et Ὑπερθέσθ[αι ...] patur. τοῦτο τῶν ἐγκειμέν[ων] πρηγμάτων ὑπερετίθετο, [...] ὑπερθέμενος τοῖσι ἐσωτερ[...] ἐνέστεον, I. 107. m. [...] vulgo quidem ὑποθέμενος [...] ram legebatur, sed pau[...] (cap. 108. a.) in ὑπερ[...] consentiunt meliores quiq[ue ...] ἐπεὶ ἐμοὶ ὑπερέθεσθε. (ε[...] III. 71. f. ἵνα τοι αὐτ[...] θέωμαι, V. 24. a. m. [...] θετο ταῦτα Πέρσῃσι, VII. [...]

Ὑπερφέρειν, Antecellere, Pr[æstare] aliis, Superare alios. (hac ex parte. scil. τῇ [...]τητι καὶ τῷ μεγάθεϊ) πολλ[ὸν ...] φέρει (nempe, τοῦ λίνου) [κάν]ναβις, IV. 74. a. ῥέε[θρα] ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων, 138. f. χώρη κάλλεϊ καὶ μέγα ὑπερφέρουσα, VIII. [...] a. κάλλεϊ καὶ μεγάθεϊ ὑπε[ρ...] Περσέων, IX. 96. f.

Ὑπερφρονέειν πλούτῳ, Sup[erbire] divitiis, I. 199. a.

Ὑπερφυής, ὁ, ἡ, Super [...] Contra) naturam. In [...] partem: ἔργον ἐργασταί τ[ι ὑπερ]φυές, (Supra humanam [natu]ram) μέγαθός τε καὶ κ[...] IX. 78. a. In deteriorem [par]tem: ἔργον ὑπερφυὲς ἐργα[...]

ne facinus patravit, VIII.
:.
, *i. q.* ὑπερφέρειν. ὑπερ-
λῆνας ἰσχυΐ, VI. 127. *a.*
ἀρχή, Rationi redden-
noxius magistratus, *cui*
ur ἡ μουναρχίη, III. 80.

Porrigere et submittere
n sacerdoti qui vinum
ut quo fiat libatio; ὡς
φιάλην, τὴν κυνέην ὑπέ-
ὶ ἔσπενδε, II. 151. *a.*

Parens *alicui*, Imperio
subjectus. Πέρσας Μη-
ηκόους ἐποίησε, I. 102.
'θνεα βασιλέος ἦν ὑπήκοα,
r. extr. V. 1. *a.* οὐδενὲς
ν ὑπήκοοι ἐγένοντο, VII.
Λακεδαιμονίων ὑπήκοοι,
9. *m. Conf.* Κατήκοος.
, Inservire, Operam
ilteri navare. οὔ οἱ ἐς
οῦτον ὑπηρετήσω, I. 109.
ρηστηρίῳ ὑπηρετέειν, Ob-
ire oraculo, VIII. 41.

m notione etiam Passi-
bi formam sive Medi-
um Ὑπηρετέεσθαι *usur-*
erodotum statuit Aem.
scilicet ubi ait Noster,
λον τοῦτο γίνεσθαι, χρὴ
μὸν ὑπηρετέεσθαι ἐπιτη-
108. *extr. Et sic etiam*
Reizius et Schaeferus
; *qui verba ista in hunc*
intercisa ediderunt,
τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέ-
uos et ego sum secutus.
m vero, ne recte olim
t duae hypostigmae, et
γε ἐμὸν ὑπηρετέεσθαι,

verbo Passivâ notione accepto, *hoc significet*, Oportet ut mea quidem tibi ad hoc navetur opera. *Similiter passivâ et formâ et notione idem verbum Isocrates (a Guil. Budaeo laudatus, Comment. Ling. Graec. p. 333.) usurpavit, ubi ait*, ἣν γὰρ τὰ παρ' ὑμῶν ὑπηρετηθῇ. *Quid, quod apud eumdem nostrum Herodotum perspicua haec verba leguntur*, τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται, IV. 139. *f.*

Ὑπιέναι, (*a Praesente*, Ὕπειμι,) Sensim retrogredi. ὑπεξάγειν ὑπιόντας, IV. 120. *f. ubi paulo ante similiter ait* ὑπάγειν ὑποφεύγοντας.

Ὑπιέναι, (*jon. pro* ὑφιέναι) Submittere, Remittere, Cedere. ὑπεὶς τῆς ὀργῆς, Remissâ irâ, I. 156. *m.* III. 52. *a.* ἐλπίζων σφέας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, IX. 4. *b.* ἐπεὶ, οὐδὲν ὑπιέντες, ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε, VII. 162. *a. N. ubi perperam* ἐπιέντες *nonnulli. Eâdem notione* ὑπείκειν *habes* VII. 160. *f.* (*Conf.* Ὑπείσας.)

Eâdem notione verbum Medium usurpatur. τὸ ὕδωρ ὑπίεται τοῦ ψυχροῦ, Remittit de suo frigore, Frigus ejus paulatim minuitur, IV. 181. *f.*

Ὑπιστάναι, (*jon. pro* ὑφιστάναι,) Statuere *palos* subter *tabulata.* ὁ γαμέων τρεῖς σταυροὺς ὑπίστησι, V. 16. *m. et* τοὺς σταυροὺς τοὺς ὑπεστεῶτας τοῖσι ἰκρίοισι, ibid. *paulo ante.* ὑποστήσας αὐτῷ (τῷ χαλκηΐῳ) τρεῖς κολοσσοὺς, Supposuerunt aheno tres colossos,

nempe, qui illud sustinerent, IV. 152. *f.*

Aor. 2. Ὑποστῆναι, 1) In insidiis stare. Αἰγινῆται ὑποστάντες ἐν τῷ πορθμῷ, VIII. 91. *a.* (*conf.* Ὑπείσας.) 2) Suscipere, In se recipere, Recipere *alicui aliquid* et Polliceri. τίς ἄν μοι τοῦτο ὑμέων ὑποστὰς ἐπιτελέσειε, III. 127. *m.* τῷ δὲ ἄνδρες τριήκοντα ὑπέστησαν ποιέειν ταῦτα, III. 128. *a.* ὑποστάντες τὰ ὁ Μελάμπους προετείνετο, IX. 34. *m.*

Passivum vel Medium Ὑπίστασθαι, 1) Infra stare, Subtus esse. *Sic, ubi de* Lacte *agitur*, exquisitius esse *ait* τὸ ἐπιστάμενον, Id quod Supernatat, minoris æstimari τὸ ὑπιστάμενον, Quod infra est, IV. 2. *f.* 2) ὑπίστασθαι, *idem fere quod* ὑποστῆναι *num.* 2. ὁ τὸ ἐλάχιστον ὑπιστάμενος, Is qui minimum in se recipit; *id est*, Qui profitetur se minimâ summâ fore contentum, I. 196. *m.*

Ὑπίσχεσθαι, *i. q.* Ὑπισχνέεσθαι, Polliceri, In se recipere. ὑπίσχεσθαι δῶρα, V. 30. *f.* ταῦτα ὑπίσχομαι, IV. 158. *f. ubi praecedit* ὑποδέκομαι *eâdem notione.* ὑπίσχοντο πέμψειν, VII. 168. *a.* ταῦτα ὑπισχόμενος, IX. 120. *m.* ὑπισχνεύμενος *habes* VIII. 106. *a.* ἐγὼ οὔτε δέκα ἀνδράσι ὑπίσχομαι (Profiteor, Recipio) οἷός τε εἶναι μάχεσθαι, VII. 104. *m.* οὐδεὶς ὑπίσχετο εἰδέναι, Nemo se scire Professus est, II. 28. *a.*

Ὑπνοῦν, Sopire. ὑπνωμένου τοῦ μάγου, III. 69. *f. Conf.* Κατυπνοῦν.

Ὑπό, *Praepositio, constructa* I. *cum Genitivo, significat*

1) *Caussam agentem*
facientem. Omisso vulg
usu, quo aliquid ὑπό
factum esse *dicitur*
Ab aliquo, *notamus f*
nonnullas ad idem per
tinentes, in quibus ὑπό
Pro *aut* Propter *red*
ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφο
pter praesentem calam
I. 85. *f.* ὑπὸ δέους
φωνὴν ἔῤῥηξε, ibid.
τοῦ παρεόντος κακοῦ,
m. f. οὐκ εἰδέ τι προσω
ναι. ὑπὸ στερῶν κεχρῆ
7. *f.* ὑπὸ μαλακίης
ἐθελῆσαι τὸ πρότερον,
ὑπὸ Βοιωτῶν ἀναχωρέουσ
νας, V. 61. *b. non*
debebat Ab Boeotis
Athenas; *quam*, Pro
Propter Boeotos, *nem*
tu Boeotorum et pro
lorum vexationes; *ni*
prorsus id valet quod no
sione posuimus, A
coacti sunt Athenas c
re, *fere eâdem rati*
ὑποθνήσκειν ὑπό τινος
Interfici ab aliquo.
ὑπὸ μεγάθεος τῆς πόλιος,
magnitudinem urbis,

2) ὑπὸ *cum Gen.*
Caussam concomitanten
operantem, aut Ins
tum quo fit aliquid.
οντο ὑπὸ σαλπίγγων, I.
N. ὤρυσσον ὑπὸ μαστίγ
22. *a. N. nempe* Flag
strumenta erant, qui
ad fodiendum *cogeban*
militer, ἐθηεῖτο τὸν στρ
μαστίγων διαβαίνοντα,
a. ὑπὸ κήρυκος προηγορ

præconem, Præconis ope, Præconis voce, IX. 98. *a.*

II. Ὑπό *cum Dativo, latine* Sub *cum Ablativo.* ὑπ' αὐτῷ (τῷ ἀμφιβλήστρῳ) καθεύδει, II. 95. *f. ubi alii quidem*, ὑπ' αὐτὸ, *nempe* ἐνδὺς ὑπ' αὐτὸ *nescio an rectius.* ἵνα πάντα ὑπὸ Ἕλλησι, ἢ ὑπὸ Πέρσῃσι γένηται, VII. 11. *m. f.* τὴν Ἑλλάδα ὑπ' ἑωυτῷ ποιήσασθαι, *proprie*, Facere ut Græcia Sub se (Sub suo imperio) sit, VII. 157. *m.* ὑπὸ τῇ ἀκροπόλι, Sub arce, VI. 105. *f. Perperam vero* ὑπὸ τῷ Ὑπάνι *olim legebatur pro* ἐπὶ τῷ Ὑπάνι, IV. 53. *f. nisi* ὑπὸ τῷ Ὑπάνι *significat* Post (Ultra) Hypanim.

III. Ὑπό *cum Accusativo*,

1) *de Loco vel Situ usurpatum, modo* Post *significat, modo* Sub. κατακρύπτει (αὐτὸν) ὑπὸ τὴν θύρην, Post januam, I. 12. *m.* (*Eodem pertinet* ὑπὸ *absolute positum, significans* A tergo. ὑπὸ δὲ, φαρετρεῶνας ἐκρέμαντο, VII. 61. *a.*) τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον (*i. q.* ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ, Sub urso, Sub septemtrionibus) ἀοίκητα δοκέει εἶναι, V. 11. *b. Similiter*, ἔνεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν, (*i. q.* ὑπὸ γῇ.) II. 127. *m.*

2) *denotat Tempus, quo aliquid fit.* ὑπὸ τὴν νύκτα ταύτην, Hac nocte, IX. 51. *f.* ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα, Proximâ, (Præteritâ) nocte, IX. 58. *a.* 60. *a. m.* ὑπὸ τὴν πρώτην ἐπελθοῦσαν νύκτα, VI. 2. *a.* ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα, Quo tempore crematum est templum, I. 51. *a.* ὑπὸ ταῦτα, Eo tempore quo hæc acciderunt, II. 142. *f.* οἱ Αἰγύπτιοι κατὰ τοὺς θανάτους (Quo tempore mortuus est aliquis suorum) ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι, II. 36. *a.*

3) *Variis aliis modis adhibetur.* ὑπαγαγόντες μὲν ὑπὸ δικαστήριον, IX. 93. *m. N.* VI. 72. *b. Sic*, ὑπὸ τὸν δῆμον, VI. 136. *a.* ὑπὸ τοὺς ἐφόρους, VI. 82. *a. Sed*, ὑπὸ τοῦτον τὸν στρατὸν καταφυγόντες, Sub hunc exercitum, *i. e.* sub hujus exercitus (*qui in orâ maris stabat*) tutelam confugientes *duces classis*, IX. 96. *f.*

Ὑποβαίνειν, Deorsum ire, Descendere; *unde Aor.* 2. Ὑποβῆναι, *quasi* Descendisse, *id est*, Infra subsistere, *vel*, Inferiorem (Minorem) esse. τεσσαράκοντα πόδας ὑποβὰς τῆς ἑτέρης τὠυτὸ μέγαθος, Infra alterius (pyramidis) æqualem magnitudinem subsistens quadraginta pedibus; *i. e.* Nonnisi XL pedibus depressiorem faciens, II. 127. *f. ubi praeter necessitatem alii* ὑποβᾶσαν, *alii* ὑπόβασιν *aut* ὑποβάσι *corrigunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Ὑποβάλλειν, Supponere. ὑποβαλέσθαι *dicitur* Mulier alienum infantem pro suo supponens, V. 41. *m.*

[Ὑπόβασις, *vide in* Ὑποβαίνειν.]

Ὑποβολιμαῖα (τέκνα), Liberi suppostitii, I. 137. *b.*

Ὑπόβρυξ, ὁ, ἡ, *Genit.* ὑποβρύχος, Aquis mersus, Sub aquis latens. ὥστε Θεσσαλίην πᾶσαν ὑπόβρυχα γενέσθαι, VII. 130. *f. N. ubi quidem plerique codd.*

ὑποβρυχία *praeferunt*, *tamquam a nominativo* Ὑποβρυχής.

Ὑποβρύχιος, η, ον, *i. q.* ὑπόβρυξ. ὁ ποταμὸς ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων τὸν ἵππον, I. 189. *m.*

Ὑπόγαια ὀρύγματα, Subterraneæ fossæ, IV. 200. *m.*

Ὑποδέειν, Subligare. ὑποδησάμενος κοθούρνους, Calceatus cothurnis, VI. 125. *m.* I. 155. *f. Conf.* Ὑπόδημα.

Ὑποδεής, ὁ, ἡ, *Comparat.* ὑποδεέστερος, Inferioris conditionis. ἢν δὲ ᾖ οὔτερος ὑποδεέστερος ὀλίγῳ, I. 134. *a. ubi mox* ἀγεννέστερος *eâdem notione.* ἐὼν οἰκίης τῆς ὑποδεεστέρης, VI. 51. *Idem* Inferior re quâcumque. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, Vit. Hom. 5. *a.*

Ὑποδεικνύναι, *idem fere quod simplex* δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. πολλοῖσι ὑποδέξας, (*jon. pro* ὑποδείξας) ὄλβον ὁ θεός, I. 32. *extr.* κατάτεινε σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας, Extentis funibus Ostendens (Designans) ducendas fossas, I. 189. *f.* τῷ ἐγὼ (τὰ χρήματα) ὑποδέξω, *non male codd. nonnulli* III. 122. *extr. ubi alii vulgo* ἀποδέξω.

Ὑποδειμαίνειν, *i. q. simplex*, Timere, Metuere. τὸν νόμον ὑποδειμαίνουσι, VII. 104. *f.*

Ὑποδέκεσθαι, (*jon. pro* ὑποδέχεσθαι) 1) Apud se (Domum suam) recipere aliquem, Hospicio excipere. οἰκίοισι (σε) ὑποδεξάμενος ἔχω, I. 41. *a.* 44. *b.*

2) Excipere, *quatenus hoc verbum idem ac* Sequi *significat aut* Contiguum esse, Attingere. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς ὁδοῦ (*ad Thermopylas*) θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα, VII. 176. *m. Cui usui adfinis est ille, quo significat* Manum alicui injicere, Adoriri, *aut tale aliquid.* ἀπικόμενον ἐς τὴν ἑωυτοῦ, ἤδη τε ἐνθεῦτεν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι ἐδίωξαν τυραννίδος, VI. 104. *b.*

3) ὑποδέκεσθαι, In se suscipere, Recipere *alicui*, Polliceri. ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι, I. 24. *m.* μεγάλα ὑποδεκόμενον ἐλθόντι, II. 121, 6. *a.* πάντα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρί, III. 69. *f.* Δαρεῖος ὑποδεξάμενος (*scil.* τοῦτο ποιήσειν) ἐπετέλεε, III. 138. *m.* ὑποδεξαμένων Ἰώνων ποιήσειν ταῦτα, IV. 133. *extr.* ὑμῖν ἐγὼ ὑποδέκομαι οὐ συμμίξειν τοὺς πολεμίους, VI. 11. *f.* ὑπεδέκετο ταῦτα ποιήσειν, VIII. 102. *a.* σῖτον τῇ στρατιῇ ὑποδέκομαι παρέξειν, IV. 157. *f. pro quo est* ὑπίσχομαι *paulo post* ibid. οὐ βουλομένων τῶν ἄλλων, Ἀθηναῖοι ὑπεδέξαντο (Susceperunt, In se receperunt operam.) -- οὗτοί εἰσι οἱ ὑποδεξάμενοι, IX. 21. *extr. et* 22. *a.* πεντήκοντα τάλαντα ὑποδέδεκται, *scil.* δώσειν αὐτῷ, V. 51. *m. f.*

4) Admittere id quod alter ait, Profiteri *et* Adfirmare quod alter interrogat. ἐπυνθάνοντο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλεων ἀποκτείνας, οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑποδεκέατο (*jon. pro* ὑπεδέκοντο) πάντες, Professi sunt Barcæi, se ipsos cunctos *esse caedis illius auctores*, IV. 167. *m. Inde* οὐκ ὑποδέκεσθαι *significat* Negare. ἐγὼ ἐφάμην, ἐκεῖνον (εἶναι

όντα μοι τὸν στέφανον). ὁ δὲ
ιπεδέκετο. ἐγὼ δὲ Φαμένη
ν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεύ-
, VI. 69. *a. N.* εἰρώτα ὁ
ἐς, τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο.
οὐκ ὑπεδέκετο, III. 130. *a.*
Accipere *conditionem pro-*
am. ἀποδεξάμενος ἀσμένως
λόγους, VIII. 106. *m.*
ειν, Substruere. ὑποδείμας
ρῶτον δόμον λίθου Αἰθιοπι-
II. 127. *m. f.*
οι λιμένες, Portus idonei
tis capaces ad classem ex-
ndam, VII. 49, 1. *f. N.*
ὑποδέξιμοι *malebant docti*
Vide Var. Lect.
α, τὸ, Calceus. τοῦτο τὸ
ημα ἔῤῥαψας μὲν σὺ, ὑπεδή-
δὲ ἐκεῖνος, VI. 1. *extr.*
ἡ, ἡ, *quasi dicas* Exceptio
itis, Præbitio convivii.
α ἐσίτισκον ἐς ὑποδοχὰς τοῦ
οῦ, VII. 119. *a. m.*
ιν, 1) Induere (*tunicam*)
veste). κέλευε σφέας κιθῶνας
ύνειν τοῖσι εἵμασι, I. 155. *f.*
sinuare se, *quasi* Irrepere.
νες τῶν Ἰώνων τὴν ἡγεμονίην
ρὸς Δαρείου πολέμου, In-
ivit se in ducatum Jonum
ellum cum Dario, VI. 2.
) Subire, Suscipere, Inire
nilia. εἰ δὲ μὴ ἑκόντες ὑπέ-
τὸν πόλεμον, IV. 120. *f.*
ταῦτα ὑποδύνειν (Inire hanc
itionem, Subire hoc pe-
um) οὐκ ἐθελήσεις, VII.
8. *m.* ἐθέλονταὶ ὑπέδυσαν
se receperunt) ποινὴν τῖσαι
, VII. 134. *f.*
ορος (ἡ) τῶν χθονίων θεῶν,
stra templi Dearum infera-

rum, VI. 134. *a. N.* 135. *a.*
et m.
Ὑποζύγια, τὰ, Jumenta. κείραντες τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια,
IX. 24. *a.* ὑποζύγια, σιτία ἄγοντα, IX. 39. *m. et mox*, οὐ
φειδόμενοι ὑποζυγίου οὐδενὸς, ibid.
χόρτον τοῖσι ὑποζυγίοισι, IX.
41. *m.*
Ὑποζωννύναι, Succingere. ζειρὰς
ὑπεζωσμένοι ἔσαν, VII. 69. *a.*
Ὑπόθερμος, ὁ, ἡ, Calidus, Fervens. πολέμιος ὑποθερμότερος,
VI. 38. *extr. N.*
Ὑποθήκη, ἡ, Admonitio, Monitum, Consilium. ἤσθεὶς τῇ ὑποθήκῃ, I. 156. *m.* ἐποίει τὰς
Κροίσου ὑποθήκας, I. 211. *a.*
V. 92, 6. *f.* κατὰ τὰς τοῦ Μεσσηνίου ὑποθήκας, VI. 52. *f.* τῷ
Θεμιστοκλέϊ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη,
VIII. 58. *a. Conf.* Ὑποτίθεσθαι.
Perperam vero olim ὑποθήκην, *pro*
ἀποθήκην, *legebatur* VIII. 109. *f.*
Ὑποθωπεύειν, Adulari, Adsentari.
οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ
ἐόντι χρησάμενος, I. 30. *m.*
Ὑποκαίειν, Succendere, Infra
(sub *lebete*) accendere. ἐς λέβητας ἐσβάλλοντες (τὰ κρέα) ἕψουσι, ὑποκαίοντες τὰ ὀστέα τῶν
ἱρηΐων, IV. 61. *a.*
Ὑποκαταβαίνειν, Paulatim descendere. II. 15. *f.*
Ὑποκατῆσθαι, Subsidere *alicubi*
et exspectare *aliquem.* ἐν ταύτῃ τῇ πόλι ὑποκατήμενος ἐξέωσε
τὴν βασιλέος στρατιὴν, VII. 27.
a. ἐν τῇ Βοιωτίῃ ὑποκατημένους
τὸν βάρβαρον, Residentes in
Boeotiâ exspectare ibi et excepturos esse hostem, VIII.
40. *m. f.*
Ὑποκεῖσθαι. ἐμοὶ ὑπόκειται ὅτι *etc.*

Propositum est mihi ut etc. II. 123. *a.*

Ὑποκινέειν, Nonnihil movere, Parum sese commovere. ἐμέο ἐόντος ἐν Ἰωνίῃ, οὐδεμία πόλις ὑπεκίνησε, V. 106. *f.*

Ὑποκρητηρίδιον, Basis (Repositorium) crateris, I. 25. *N. ubi alii* Ὑποκρητήριον.

Ὑποκρίνεσθαι, (*Ion. pro comm.* ἀποκρίνεσθαι) Respondere. ταῦτα ὑπεκρίνατο Κροίσῳ, I. 78. *f.* ἡ Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι, I. 91. *f.* ἔφασαν ὑποκρινέεσθαι, Responsuros se esse, I. 164. *m.* ὑπεκρίνατο οὐδὲ, III. 119. *m. et sic alibi constanter libri omnes, duobus exceptis locis, quos sub voc.* Ἀποκρίνεσθαι *notavi.*

Ὑπόκρισις, ιος, ἡ, Responsum. ὑπόκρισις ἐλευθερωτέρη, I. 116. *a.* τῆς ὑποκρίσιος τρόπος, IX. 9. *a.* τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσιας, I. 90. *m. Conf.* Ἀπόκρισις.

Ὑποκύπτειν τινί, Succumbere alicui, Imperio alicujus subjici. Μῆδοι ὑπέκυψαν Πέρσῃσι, I. 130. *a. Etiam*, Ultro sese Subjicere. τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας, VI. 25. *b.* ἢν ὑποκύπτωσι τοῖσι Μήδοισι, VI. 109. *m. Conf.* Ὑποκύπτειν.

Ὑπολαμβάνειν, 1) Suscipere, *sicut* delphinus Excepit et dorso suscepit Arionem, δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα αὐτὸν ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον, I. 24. *m. f.*

2) Admittere *consilium datum*, Accipere *conditionem propositam.* νῦν μευ εὖ παραινεύσης ὑπόλαβε τὸν λόγον, I. 212. *m. f.* ὑπέλαβε τὸν λόγον, III. 146. *a. quos Herodoti locos citans* Thomas Mag. ὑπολαμβάνω *interpretatur* τὸ ὑποδέχομαι.

3) Excipere, Insequi, Invadere. τοὺς δὲ λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπήνεικε, Insecuta pestis eos absumsit, VI. 27. *m. N. ubi* ἀπολαβὼν *olim, invitis optimis quibusque libris. Mox* ibid. ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα *est* Insecuta pugna navalis. κατελθόντα αὐτὸν ὑπέλαβε μανίη νοῦσος, VI. 75. *a.* καί μιν ὑπολαβεῖν ἄνεμον Βορῆν καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην, IV. 179. *a.* ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν, VII. 170. *m.* VIII. 118. *a. Quibuscum locis collatis probabile fit, pro* ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντας, II. 115. *m.* ὑπολαμφθέντας *scripsisse Herodotum.*

4) ὑπολαμβάνειν, Sermonem *alterius* excipere, *i. e.* Respondere. ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, VII. 101. *f.*

Ὑπολάμπειν, Sublucescere, Illucescere. ὡς δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμψε, I. 190. *a. Conf.* Ἐπιλάμπειν *et Not. ad* VIII. 130. *a.*

Ὑπολείπεσθαι, *verbum Medium, Activâ notione*, Relinquere, Post se relinquere. τοσαῦτα ὑπολειπόμενοι, IV. 121. *m. N.* ὑπολειπομένους μηδεμίαν τῶν νεῶν, VI. 7. *b. Sed Passiva verbi forma significat* Retro (Suis in sedibus) manere dum alii proficiscuntur. *Sic* οἱ δὲ ὑπολειφθέντες, V. 61. *m.* VIII. 67. *a. et*, μὴ ἀπολιπτεῖν ὑπολειφθῇς, IX. 53. *f. Similiter*, πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν γενέσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑπο-

καταβαίνοντας, II. 15. *f.* IV. 13. *f.*

Ὑπόλειπος, ὁ, ἡ, Reliquus. τοὺς ὑπολείπους Πεισιστρατιδέων, *nempe*, qui adhuc in vitâ erant, VI. 123. *b.* *sic et*, μετὰ τῶν ὑπολείπων, VII. 171. *f.* ἐν τῇ ὑπολοίπῳ ἠπείρῳ, VII. 126. *f.*

Ὑπόμαργος, ὁ, ἡ, Haud satis compos mentis, Hebetioris ingenii *homo.* ἐὼν ὑπομαργότερος, III. 29. *a.* 145. *a.* VI. 75. *a.*

Ὑπομένειν, *absque regimine*, Manere. τὸ ὑπομένον (*scil.* μέρος τῶν Λακεδαιμονίων) ἐν Σπάρτῃ, VII. 109. *f.* *Sigillatim*, In vitâ manere. τοῖσι οὐκ ὑπεμέμειναν τὰ τέκνα-- μετὰ ταῦτα ὑπέμεινον, IV. 149. *f.*

Cum Accusat. sive expresso, sive subintellecto, Manere *alicubi* et Exspectare ibi *aliquem.* τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμῃ, VII. 121. *a.* *Sigillatim* Manere *hostem*, Exspectare et Excipere *eum*, Vim hostis sustinere. ὑπομένειν Ξέρξεα ἐπιόντα, VII. 120. *b.* (*pro quo est* δέκεσθαι VII. 138. *b.* *et* 177. *m.*) οἴχοντο φεύγοντες οὐδὲ ὑπέμειναν, *scil.* τοὺς πολεμίους, VI. 96. οὐκέτι οἱ ἱππόται ὑπέμενον, IX. 23. *m.* *Videri poterat hoc verbum apud Nostrum construi etiam cum Infinitivo aut cum Participio*, εἰ ὑπομενέουσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι, VII. 101. *m.* *sed et hic ad* ὑπομενέουσι *subintelligi Accusativum* ἐμέ *adparet ex* VII. 209. *f.* *ubi* οὐδὲν ἔθνος τὸ σὲ ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον.

Ὑπομιμνήσκειν *vel* Ὑπομνᾶν τὶ (τινα), Revocare (*alicui*) aliquid in mentem. ἡ Πυθίη ὑπομνήσασα (αὐτοὺς) ταῦτα, VII. 171. *extr.*

Ὑπονοέειν, *i. q.* ὑποπτεύειν, Suspicari, Suspectum habere. ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονέειν, IX. 99. *a.* αὐτὰ ταῦτα ὑπονοέων, IX. 88. *b.*

Ὑπονοστέειν, *quasi dicas* Deorsum ire, *id est*, Subsidere; Humiliorem, depressiorem fieri, decrescente et sensim diminutâ altitudine. *Sic de* Fluvio *loquens Noster, ait* ὑπονοστήσαντος *et* ὑπονενοστηκότος τοῦ ποταμοῦ, I. 191. *m.* *De* Strue sarmentorum *loquens* IV. 62. *m.* *ait*, ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων. *Alia vis est verbi* Ἀπονοστέειν, *quod vide.*

Ὑποπάσσειν, Substernere. ὑποπάσας ποίην ἁπαλωτάτην, I. 132. *m.* *N.* *ubi perperam olim* ὑποσπάσας.

Ὑπόπετρος, ὁ, ἡ, Petrosus. γῆν ὑπόπετρον ἐοῦσαν, II. 12. *extr.*

Ὑποπιμπλάναι, *aut* Ὑποπλήθειν, Replere. ὡς δὲ τέκνων αἱ γυναῖκες ὑπεπλήσθησαν, Quum frequentes peperissent liberos, VI. 138. *a.* *m.*

Ὑπόπλεος, Plenus, Satis (Nonnihil) plenus. ἔτι καὶ ἐς τόδε δείματός εἰμι ὑπόπλεος, Etiam nunc aliquis me tenet metus, VII. 47. *f.*

Ὑποπρήθειν, Succendere. ὑποπρήσαντες τὰ φρύγανα, IV. 69. *m.*

Ὑπόπτερος, ὁ, ἡ, Alatus. ὄφιες ὑπόπτεροι, III. 107. *f.* 109. *a.* *et f.*

Ὑποπτεύειν, Suspicari. ὑποπτεύων αὐτὸν δρησμὸν βουλεύεσθαι, VIII. 100. *a.* εἴ τι ὑποπτεύουσι μὴ δό-

λῳ αὐτοὺς προάγοιεν, IX. 90. extr. ὑπόπτευε τὸ ποίημα, Suspectam rem habuit, Limis oculis et cum indignatione rem adspexit, VI. 129. m. N.

Ὑπορύσσειν, Subfodere. ὑπορύσσοντες τὸ τεῖχος, V. 115. b.

Ὑπόσπονδος, ὁ, ἡ, Pactione initâ tutus, Ex pacto. ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται τῆς χώρης, V. 72. m. κατῆλθε ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ ὑπόσπονδος, VI. 103. m.

Ὑποστῆναι, vide Ὑπιστάναι.

Ὑποστρέφειν, Reverti. ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν, IV. 124. b. et ὑποστρέψας mox ibid. Rursus ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων, IV. 140. a. Sed ἐταράσσοντό τε (οἱ ἵπποι) ὑποστρεφόμενοι, Consternati equi Retro sese avertebant, Resiliebant, IV. 129. f.

Ὑποστροφὴ, ἡ, Conversio retrorsum. ἀναχωρήσιος γινομένης καὶ ὑποστροφῆς (τῆς ἵππου), IX. 22. f.

Ὑπόσχεσις, ιος, ἡ, Promissum. τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι, V. 35. a.

Ὑποτάμνειν et Ὑποτάμνεσθαι (verbo Medio, notione Activâ) τινὶ τὴν ὁδὸν, Præcidere, Præcludere alicui viam. Hinc ὑποταμομένους (nempe αὐτοῖς) τὸ ἀπὸ τῶν νεῶν, V. 86. extr.

Ὑποτείνειν, idem fere quod προτείνειν, Offerre conditionem. ὑποτείνοντος τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν, VII. 158. a.

Ὑποτελέειν, i. q. simplex τελέειν, Pendere tributum. φόρον οὐδένα ὑποτελέοντες, I. 171. a. Solvere mulctam vel pœnam. ὑποτελέειν ἀξίην βασιλέϊ, IV. 201. m.

[Ὑποτέμνειν, vide Ὑποτάμνειν.]

Ὑποτίθεσθαι, quasi dicas Suggerere; id est Monere, Suadere. ὑπερήδετο ὡς οἱ ἐδόκεε εὖ ὑποτίθεσθαι, I. 90. a. Κροῖσος ταῦτά οἱ ὑπετίθετο, I. 156. a. τὰ αὐτὴ ὑποθῆται (αὐτῷ), VI. 134. m. et mox, τὴν μὲν ὑποθέσθαι, ibid. ὑποθέμενος ἔπος οὐδὲν, V. 92, 6. f. et mox, οὐδέν οἱ ὑποθέσθαι, ibid. σωτηρίην ὑμῖν ὑποθησόμενος, De salute vestrâ vos moniturus, Salutis viam vobis ostensurus, V. 98. a. m. εὖ ἂν, συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ, τὰ ἄριστά οἱ ὑποθέοιτο, VII. 237. m. f. δείσας μή τις ὑποθῆται τοῖσι Ἕλλησι, VIII. 97. a. Potest etiam nonnumquam reddi Præcipere, Jubere; ut, ταῦτα τοῖσι ὑπολειπομένοισι ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος, IV. 135. f. Conf. Ὑποθήκη.

Perperam vero ὑποθέμενος olim pro ὑπερθέμενος legebatur, I. 107. m. N.

Ὑποτοπέεσθαι, i. q. ὑποπτεύειν, Suspectum habere. ὑποτοπηθέντες Δημάρητον δρησμῷ ἐπιχειρέειν, VI. 70. a. οὐδὲν ὑποτοπηθέντα τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνεε, IX. 116. m.

[Ὑποτρόχαλα olim legebatur III. 8. f. pro Περιτρόχαλα, quod vide.]

Ὑποτύπτειν, quasi Succutere, aut Inferne percutere quo extrahamus aut capiamus aliquid. ὑποτύψας γαυλῷ ἀντλέει, Succutiens situlam homo haurit aquam ex puteo, VI. 119. m. κοντῷ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὅ τι προσέσχοιτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ τοῦτο συλλέγοντες, II. 136. extr. N. ὑποτύψασα ἑκάστη (τῶν γυναικῶν) φιάλῃ, χρυσοῦ (nempe,

στατήρων χρυσέων) ἐδωρέετο αὐτὸν δαψιλέϊ δωρεῇ, III. 130. *f. N.*

Ὑπουργέειν τινὶ, Operam suam præstare alicui, Rebus alicujus inservire. σοὶ βουλόμενος ὑπουργέειν, VIII. 110. *f. Cum Accus. rei et Dativo personae.* χρηστὰ ὑπουργέειν Ἀθηναίοισι, VIII. 143. *f. Subinde commodius redditur* Gratificari; *sic* VII. 38. *a. ubi Xerxem homo privatus orat* ὑπουργῆσαι sibi, *et Rex eidem* ὑπουργήσειν *pollicetur. Similiter* IX. 109. *a. ubi habes Passivum*, αἰτῆσαι ὅτι βούλεταί οἱ γενέσθαι ἀντὶ τῶν αὐτῷ ὑπουργημένων. *Quin etiam duobus superioribus in locis* ὑπουργέειν *commodissime* Gratum facere *possis interpretari.*

Ὑπούργημα, τὸ, Præstita utilis opera, Meritum. μέζω τὰ ἀδικήματα τῶν ὑπουργημάτων, I. 137. *a.*

Ὑπόφαυσις, ιος, ἡ, Fenestra, Apertura, Spatium vacuum. ὑπόφαυσιν κατέλιπον, διέκπλοον τῶν πεντηκοντέρων, VII. 36. *a. m. N.*

Ὑποφεύγειν, Effugere *culpam.* ὑποφεύγεσκε *commode praeferunt codd. nonnulli* II. 174. *a. ubi alii* ὑπέφευγε, *alii* ἀπέφευγε, *et* ἀποφεύγεσκε *ed. Wess. et seqq.*

Ὑποχείριος, ίη, ιον, Qui in *alicujus* potestate est, Imperio alicujus subjectus. Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποιήσαντο, I. 106. *f.* VI. 45. *a.* τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο, I. 178. *a.* τὰ ἐπὶ δεξιὰ -- τοῖσι Πέρσῃσι ὑποχείρια ἦν γεγονότα, VI. 33. *a.* 44. *a.* ὑποχειρίους ἑωυτῷ ἐόντας, VI. 219. *a.* οὐδέ μιν δυνησόμεθα ὑποχειρίην ποιήσασθαι, VI. 107. *f.*

III. 154. *b. N.* ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας, V. 91. *m.*

Ὑποχωρῆσαι. τῆς χώρης, Retrocedere, Retrogredi e terrâ, I. 207. *m. f.*

Ὑπόψαμμος, ὁ, ἡ, Arenosus. γῆν ὑποψαμμοτέρην, II. 12. *extr.*

Ὑποψίη, ἡ, Suspicio. τῶν εἵνεκα ὑποψίην ἔχον, IX. 99. *m.*

Ὕπτιος, η, ον, Supinus; *sed* ὕπτια πεδία, *Suida interprete, sunt* τὰ ὁμαλά, Plana, Campestria loca. *Sic de Inferiore Aegypto loquens Herodotus*, ἐοῦσα πᾶσα ὑπτίη *ait* II. 7. *a. ubi Vallae* Supina *tenuit Wess. cum Gronovio; commode vero H. Stephanus adnotaverat* „Depressa, *id est*, Campestris, non montosa." *Conf. Indicem nostrum Graecitatis Appianeae, hac voce.*

Ὑπώρεα, ης, *Substant.* (*jon. pro comm.* Ὑπώρεια) *quo quidem et ipso (ni fallunt libri) usus est Herodotus*, Pes (Radix) montis. οἰκέουσι ὑπώρεαν οὐρέων ὑψηλῶν, IV. 23. *a.* ἀντετάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπωρείης τοῦ Κιθαιρῶνος, IX. 19. *extr.* 56. *extr.* αἱ ὑπώρεαι τῶν οὐρέων, I. 110. *m.* (δύο ὄρεα) συμμίσγοντα τὰς ὑπωρείας ἀλλήλοισι, VII. 129. *a. Conf. voc. seq.*

Ὑπώρεος, η, ον, (*jon. pro comm.* ὑπώρειος) Ad pedem, (Ad radicem) montis situs. *Hinc* ἡ ὑπωρέη, *scil.* χώρη, Terræ tractus secundum montis radicem porrectus; *sive, idem prorsus quod proxime praecedens* ἡ ὑπώρεα. παρὰ τὴν ὑπωρέην ἦκται ἡ διῶρυξ, II. 158. *m.* ποταμὸς

Posterior *fuit*
post urbem a
suscepla est. τ
Postridie, IX.
τῇ ὑστεραίῃ, V
f. ἔφραζε ἐς τὴν ὑ
IV. 113. *m.*
Ὑστερέω *et* Ὑστερίζω
pe, Post oppor
pus) venire. *Ab*
ρήσαντες, I. 70.
Genit. ὑστέρισαν ἡ
συγκειμένης, VI. 8
alii ὑστέρησαν, *recti*
Ὑστέρη, ἡ, Uterus.
ὑστερέων ἄκεσιν, IV.
Ὕστερον, *Adverb.* *abs*
tum, Postea, Dein
μὲν ὕστερον ἐγίνετο,
extr. *et* *passim* *alibi*
ἐς ὕστερον, aut unà
V. 41. *a.* *Alibi* *cum*
jungitur. ἔτεσι πολλοῖσ
τούτεων, VI. 140. *a.* *e*
ὕστερον τουτέων, IX. 105
mox Ὕστερος.) *Hinc*,
tiosâ *scripturâ* τῇσι ἐμ
γνώμῃσι ὕστερον, II. 18.
ἐμεωυτοῦ γνώμης ὕστερον c
cum *viris* *doctis*: *et* *pro* *m*
so ὕστερον

Φ.

Φ *literam cum* Θ *permutatam a librariis vide Var. Lect.* IV. 48, 15

Φαίνειν, Indicare, Ostendere, Declarare. τριφασίας λόγων ὁδοὺς φῆναι, I. 75. *a.* ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I. 116. *f.* τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, I. 118. *a.*

Φαίνεσθαι, Adparere, Manifestum esse. τοῦτό μοι ἐν τοῖσι θειότατον φαίνεται γενέσθαι, VII. 137. *a.* εὔνοος ἐφαίνετο ἐών, VII. 173. *f.* ἐμοὶ σὺ μέγα πλουτέειν φαίνεαι, Video te admodum opulentum esse, I. 32. *m.* φαίνεαι ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, Palam abjecisti consilium expeditionis, VII. 14. *a.* ἀποσπεύδων μοῦνος ἐφαίνετο, VII. 18. *extr. Imperativ.* τοῦτον ξεινίζεσθε, καὶ εὖ ποιεῦντες φαίνεσθε, IX. 89. *m. Aorist. sec. pass.* νῦν τὶς ὑμέων εὖ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλῆος οἶκον, VI. 9. *m.* φανήτω κἀμοὶ (τὸ φάσμα), -- φανῆναι δὲ οὐδὲν μᾶλλον ὀφείλει *etc.* VII. 16, 3. *Praet. Med.* τὸ τέρας τοῦτο οὐ σοὶ πέφηνε, Non tibi adparuit, sed mihi *etc.* IX. 120. *a. Futur. Med.* Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν, III. 35. *a.*

Φάκελοι φρυγάνων, Fasces sarmentorum, IV. 62. *a.* φάκελοι ῥάβδων μεγάλοι, IV. 67. *a.*

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, Palus, Truncus. διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου, III. 97. *m.*

Φαλακρὸς, ἡ, ὸν, Calvus. III. 12. *m. f.* IV. 23. *a.* 25. *a. et f.*

Φαλακροῦσθαι, Calvescere, III. 12. *m.*

Φάλαρα, τὰ, Phaleræ *equorum*, τὰ περὶ τοὺς χαλινοὺς καὶ στόμια καὶ φάλαρα χρυσῷ χρέωνται, I. 215. *f. quo ex loco intelligitur, nimis restrictam esse Glossatoris interpretationem, quam et Suidas et Gregor. adoptarunt, φάλαρα interpretantes τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.*

Φαλλὸς, ὁ, Phallus, II. 48. *m.* ἡ πομπὴ τοῦ φαλλοῦ, II. 49. *a.*

Φάναι, Dicere. ἔφη λέγων, *vide* Λέγειν *num.* 2. Φὰς, Dicens, IX. 70. *a. m.* φάναι (*scil.* φάναι χρὴ, Fatendum est) Πέρσας λέγειν ἀληθέως, III. 35. *a. m.* ἅμα δ' ἔπος ἔφα *ex Med. perperam ediderat Gronov.* III. 135. *a. ubi alii* ἔφατο, *nos cum aliis utrumque ejecimus verbum.* (*Vide Var. Lect. et Not.*) *Forsan tamen teneri* ἔφατο *debuerat. Certe et alibi Medium verbum pro Activo usurpavit Noster.* τῶν νῦν Λυκίων φαμένων Ξανθίων εἶναι, I. 176. *m. ubi perperam Portus cum Valla* φαμένων *pro verbo Passivo, passivâ notione usurpato, accepit.* λέγει οὐδὲν, φαμένη τὸν Νεῖλον *etc.* II. 22. *a.*

Φανερὸς, ὴ, ὸν, Conspicuus, Manifestus, Evidens. εἰ (οὗτοι οἱ θεοὶ) φανεροὶ ἐγένοντο ἐν τῇ Ἑλλάδι, Si conspicui (Si conspecti) fuissent in Græciâ, II.

146. *a.* Cylinder vitreus, cui in Aethiopiâ includuntur cadavera, ἔχει πάντα φανερά, Omnia *quae intus sunt*, conspicua habet, III. 24. *f. id est*, Omnia quae in illo inclusa sunt, conspici possunt, *quemadmodum* ὁ ἐν μέσῃ τῇ στήλῃ ἐνεὼν διαφαίνεται ὁ νέκυς, *ut* ibid. *paulo ante ait.* ὃς πρότερον ἀποσπεύδων ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν, VII. 18. *extr.*

ἐκ τοῦ φανεροῦ (*i. q.* φανερῶς) ἀπίστασαν, VIII. 126. *f.* ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῆσαν Μαρδονίῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, IX. 1. *f.*

Φανεροῦν, Conspicuum, (Notum) reddere. ἐφανερώθη ἐς τοὺς Ἕλληνας πάντας μεγίστῃσι δαπάνῃσι, Inclaruit apud omnes Graecos sumtuum factorum et munerum magnificentiâ, VI. 122. *m.*

Φανερῶς, Manifeste. βουλόμενοι φανερῶς ἀποθανεῖν, IX. 71. *m. f.*

Φαντάζεσθαι τινὶ, Conspici ab aliquo, Adparere alicui. ἀφανισθέντων τούτων, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζοντό σφι, IV. 124. *b.* ὄνειρον φαντάζεταί μοι, VII. 15. *m. Absolute* φαντάζεσθαι, Adparere, Insignem speciem ostentare, Superbire, VII. 10, 5. *a. N.*

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Pharetra. I. 216. *a.* II. 141. *f.* VII. 61. *a.*

Φαρμακεύειν, Incantamentis et sacrificiis uti ad placandum *fluvium.* φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποταμόν, VII. 114. *a. Aliud est* Καταφαρμάσσειν, *quod vide suo loco.*

Φάρμακον, τὸ, 1) Medicamentum, Potio medicata. κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πεπωκότα, IV. 160. *f.* 2) Φάρμακα *dicuntur etiam* Quaelibet arcanae rationes, artificia et inventa, quibus aliquid, quod quis cupit, efficitur. τοιαῦτα ἔχω φάρμακα, III. 85. *a. cui respondet Darius, rex designari cupiens,* εἰ τοίνυν τι τοιοῦτον ἔχεις φάρμακον. 3) *Denique sunt etiam* φάρμακα, Colores, Pigmenta, quibus aliquid tingitur, βάμματα, χρώματα. *Sic,* πρόμαχεῶνες ἠνθισμένοι φαρμάκοισι, I. 98. *extr. Conf. Koen ad Gregor. Dialect. jon.* §. 96.

Φᾶρος, εος, τὸ, Amiculum virile, Pallium, Toga. φᾶρος αὐτηρὸν ἐξυφήναντες, II. 122. *m.* ἐξυφηνήσασα φᾶρος ποικίλον, IX. 109. *a. et m.*

Φάρσος, Fragmentum; *apud Nostrum sigillatim* Pars *aut* Regio aliqua urbis. ἔστι δύο φάρσεα τῆς πόλιος, I. 180. *a.* 186. *a.* ἐν φάρσεϊ ἑκατέρῳ, I. 181. *a.* ἐκ τοῦ ἑτέρου φάρσεος, I. 186. *a. ubi vitiose* φάρσιος *habent editiones nonnullae. Conf. Viros doctos ad Gregor. Dial. jon.* §. 106.

Φάσμα, τὸ, Ostentum, Prodigium. φάσμα Αἰγυπτίοισι μέγιστον ἐγένετο, III. 10. *b.* IV. 79. *a.* τὰ ἐπιγενόμενα διὰ πάντων φασμάτων ἄξια θωυμάσαι μάλιστα, VIII. 37. *m. f.* Species adparens, Spectrum. ἦλθέ μοι φάσμα, εἰδόμενον Ἀρίστωνι, VI. 69. *a.* τὸ φάσμα τοῦ ἀνθρώπου, IV. 15. *m.*

Φατίζειν, Vulgò dicere, Vulgò nomine quodam adpellare; *veluti apud Apollon. Rhod.* ἱερὴ δὲ φατίζεται ἠδ' ἔτι πέτρη

Argonaut. I. 1019. *Similiter apud Nostrum, ubi de* Literis *agitur,* (*nempe de* Scripturæ elementis) a Phœnicibus ad Græcos translatis, ἐφάτισαν (*scil.* οἱ Ἴωνες) ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε, ἐσαγαγόντων Φοινίκων ἐς τὴν Ἑλλάδα, Φοινικήϊα κεκλῆσθαι, V. 58. *f. quae verba, ex Herodoti more, sic intelligi debent, quasi dixisset* ἐφάτισαν (ταῦτα τὰ γράμματα Φοινικήϊα), ὥσπερ *etc.* Hasce literas vulgo Phoenicias adpellarunt, quemadmodum æquitas postulabat, ut, quoniam a Phœnicibus in Græciam translatæ sunt, Phœniciæ adpellarentur. *Aliena certe ab hoc loco videtur Aem. Porti interpretatio,* ἐφάτισαν *reddentis* Rumorem sparserunt: *nec mentem Scriptoris satis commode expressit Vallae versio latina, quam alii tenuerunt interpretes,* Confessi sunt, ut ratio ferebat, vocari Phoenices, *etc.*

Φάτις, ἡ, Fama, Rumor. ἐς τοὺς δήμους φάτις ἀπίκετο, I. 60. *extr.* κατέβαλλον φάτιν, ὡς *etc.* Sparserunt famam, I. 122. *f. et* ἐντεῦθεν ἡ φάτις αὕτη κεχώρηκεε, ibid. ὡς φάτις ὥρμηται, VII. 189. *a. m.* ὡς ἡ φάτις μιν ἔχει, Ut de eo fama fert, VII. 3. *a. N.* τούτους τοιαύτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων, VIII. 94. *f.* ἔχει τινὰ φάτιν ἀνὴρ Ἐφέσιος θάψαι Μαρδόνιον, IX. 84. *b. Conf.* Ἔχειν.

Φαῦλος, Exilis, Levis, Malus; *communis vocabuli forma, pro quâ jonicam potius frequentavit Herodotus. Vide* Φλαῦρος *et Adnot. ad* I. 120, 35. *Rarius communem formam libri omnes tenuerunt. Sic* I. 26. *extr. opponuntur* μέζονα *et* φαῦλα, Majora, Graviora, *et* Levia. ὑμέας ἥγημαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, Non deteriores, I. 126. *f. Alibi in diversa abeunt libri.*

[**Φαύσκειν**, *vide* Διαφαύσκειν.]

Φείδεσθαι, Parcere, Abstinere. οὐ φειδόμενοι οὐδενός, IX. 39. *f.* φείδεο τῶν νηῶν, μηδὲ ναυμαχίην ποιέο, VIII. 68, 1. *m.*

Φερέγγυος, ὁ, ἡ, Sufficiens, Idoneus et satis validus ad præstandum aliquid. αὐτὸς μὲν οὐ φερέγγυός εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχεῖν, V. 30. *m.* λιμὴν φερέγγυες διασῶσαι τὰς νέας, VIII. 49, 1. *m. N.*

Φέρειν, Ferre, *variâ hujus verbi notione. Fut.* οἴσειν (*conf. Not. ad* I. 157, 13.) *Aor. pr.* ἐνεῖκαι, *jon. pro* ἐνέγκαι.

1) Ferre, *vulgatissimo verbi usu.* Διόνυσον Ζεὺς ἤνεικε ἐς Νύσαν, II. 146. *m. f.* ὅκως ἐνείκειε ἡ τροφὸς (τὸ παιδίον) πρὸς τὤγαλμα, VI. 61. *m. ubi paulo ante,* ἐφόρεε. (*Conf.* Φορέειν.) γῆ καρπὸν ἔφερε. VI. 139. *a. et nude,* καὶ ἡ γῆ σφι ἔφερε, V. 82. *extr.* (*ubi initio capitis dixerat,* ἡ γῆ καρπὸν οὐδένα ἀνεδίδου.)

2) *Hinc Medium* Φέρεσθαι *significat partim* Secum ferre, πολλὴν φορβὴν φερόμενοι πορευόμεθα, VII. 50. *f.* Secum adferre, *ut,* ἐπεὰν φακέλους ῥάβδων ἐνείκωνται, IV. 67. *a. partim* Sibi ferre, *id est,* Reportare, Percipere. ἤλπιζον πλέον

τι τῶν ἄλλων οἴσεσθαι, VII. 168. *f.* οὐδὲν πλέον ἐφέροντο, VII. 211. *a.* φερόμενος εὖ τὰ δεύτερα εὐνούχων παρὰ τῷ βασιλεῖ, VIII. 104. *a.* ἴδια κέρδεα παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι, VI. 100. *m.*

3) φέρειν καὶ ἄγειν, Ferre et agere; Auferre et abigere prædam. φέρουσι καὶ ἄγουσι τὰ σὰ, I. 88. *extr.* ἄγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους, I. 166. *a.* III. 39. *m. f.* ἀλλήλους φέρουσί τε καὶ ἄγουσι, VI. 42. *m.* ἔφερόν τε καὶ ἦγον τὴν Μαρδονίου στρατιὴν, IX. 31. *f.*

4) φέρειν τι, Ferre; Tolerare, Pati, Sustinere aliquid. ἄτην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι, I. 32. *m.* βαρέως ἤνεικε, III. 155. *a.* V. 19. *a.* συμφορὴν ταύτην κουφότατα φέρειν, I. 35. *extr.* προθύμως φέρειν τὸν πόλεμον, Sustinere labores et pericula belli, IX. 18. *f.* 40. *b.* τὸ πᾶν ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσι, VIII. 62. *m. ex Vallae interpretatione,* Totum belli momentum nobis naves sustinent; *sed videndum ne* φέρειν τὸ πᾶν *potius reddi debuerit* Adferre, Conferre omne momentum. *conf. infra num.* 6.

5) φέρειν ἐς τὶ *vel* ἐπί τι, Ducere, Tendere, Vergere aliquò, Conducere, Conferre ad aliquid. ὁδὸς φέρουσα ἐς ἱρὸν, II. 122. *f.* 138. *f. N.* ἐτράπετο τὴν (ὁδὸν) φέρουσαν ἄνω, IX. 69. *m. Inde translatâ verbi notione,* τὰ ἐς ἄκεσιν φέροντα, IV. 90. *a.* (τοῦτο) ἐς αἰσχύνην φέρει, I. 10. *extr. N.* III. 133. *extr. Rursus de Regione, ejusque Situ.* ἡ ἐπὶ θάλασσαν φέ-

ρουσα χώρη, Vergens (
nens) ad mare, Mare sp
IV. 99. *a. m.* (*pro* qua
τὰ πρὸς θάλασσαν, IV. 1
τὰ μὲν πρὸς βορῆν ἔχου
δὲ πρὸς νότον φέροντα, V
b. Similiter, in significat
lato, τὸ μὲν χρηστήριον
Ἀργείους φέρον, VI. 19
mox τὸ ἐς Ἀργείους ἔχ
(*conf.* Ἔχειν, *num.* 8.)
ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρει
nam valere? Quorsum
ctare? Quid significa
120. *m. Sic,* οὐκ ἐς γυ
ἀλλ᾽ ἐς ἀρηΐους ἀγῶνας (
μαντήϊον, IX. 33. *m.*
αὐτοῦ (*vel* ἡ γνώμη *ei*) ἔφ
Infinit. (*nempe* ἔφερε
ὥστε) Sententia ejus f
eo ducebat ut *etc.* V. 1
VI. 110. *m.* VIII. 100.
τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νό
IX. 120. *f.* ὥσπερ καὶ τὸ
ἔφερε, Quo et æquita
bat, ducebat; Quemadm
æquitas postulabat.

6) φέρειν ἐπί τι *si*
etiam Ducere ad aliqu
est, Conducere, Prodes
τα ποιέειν φέρει τοι ἐπ᾽ ἀμ
Hoc si feceris, Condu
(Utile tibi erit) ad utru
ad hæc duo, III. 134.
dem referri potest form
πᾶν φέρειν τινὶ, Omnia
conferre, Maximum
totum momentum co
οὐ ξύλων (*nempe,* naviu
γὼν ὁ τὸ πᾶν φέρων ἐστὶ
ἀλλ᾽ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων,
100. *m. quibus verbis*
Herodotus ista, quae di
Themistoclem fecerat,

ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσι
ες, VIII. 62. *f.* *id est*,
ie belli momentum (Om-
iomentum ad bellum cum
)ero successu gerendum)
erunt nobis naves; *hac*
potius notione accipien-
h. l. fuerit verbum φέρειν,
i istâ quam supra (*num.*
xposui. Sicut autem loco
ὁ πᾶν τοῦ πολέμου *dixit*,
libi σμικρόν τι (*aut*, *quod*
valet, ἐπὶ σμικρόν τι) τοῦ
ιου *ait.* ταῦτα μέν νυν ἐπὶ
όν τι ἐφέροντο πολέμου, IV.
extr. N. ubi quidem mi-
verbum ἐφέροντο *formâ*
ivâ vel Mediâ positum; nisi
n (*id quod res esse vide-*
onstructio orationis in hunc
im fuerit intelligenda, οἱ
ι ἐφέροντο ταῦτα ἐπὶ σμι-
τι τοῦ πολέμου, *ut verbum*
ντο *eâ notione accipiatur*,
ι *supra* (*num.* 2.) *exposui:*
iis quidem rebus Persae
iihil commodi ad belli
inam percipiebant.
ι *Passiv.* φέρεται, *scil.* ὁ λό-
Fertur, Circumfertur fa-
Ferunt, Ajunt. τοιόνδε
ι πρῆγμα γίνεσθαι, VIII.
m.
Rursus Passiv. φέρεσθαι,
ι impetu ferri. ὅκως τινὲς
Ἀθηναίους διαφύγοιεν, φε-
οι ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Αἰγι-
, Cum impetu delati (*id*
Dum sese proripiunt et
m accelerant, *aut*, *ut*
node Valla, Eodem cur-
incidebant in Aeginetas,
. 91. *extr.* φερόμενοι (In-
i impetu) ἐσέπιπτον ἀλλήλοις
ἐς τοὺς Πέρσας, IX. 102. *m. Et*
quemadmodum sequiores scri-
ptores Participium Activum φέ-
ρον *eâdem notione usurparunt*,
sic eis etiam Noster praeivit,
VIII. 87. *m. ubi de Artemisiâ*
loquens, *ait*, φέρουσα (Impetu
capto, Cum impetu) ἐνέβαλε
νηῒ φιλίῃ. *Vide ibi Not. et conf.*
Hermann. ad Viger. Adnot. 228.

Φερέοικος, Domo portatili utens.
Φερέοικοι ἐόντες, τοῖσι οἰκήματα
ἦν ἐπὶ ζευγέων, IV. 46. *f.*

Φερνή, ἡ, Dos. πορνεύονται συλλέ-
γουσαι σφίσι φερνάς, I. 93. *f.*

Φεύγειν, Fugam capessere; *pas-*
sim. Tum, Effugere, Evadere.
ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότας,
I. 65. *a.* οὐδεμία πόλις πέφευγε
δουλοσύνην πρὸς Ἱπποκράτεος, VII.
154. *f. Cum Infinitivo constru-*
ctum significat Aversari, Ab-
horrere, Refugere. ξεινικοῖσι νο-
μαίοισι χρᾶσθαι αἰνῶς φεύγουσι,
IV. 76. *a.* φεύγειν ὑπό τινος,
Fugari, In exilium pelli ab
aliquo. ὁρέοντες τοὺς ὁμούρους
φεύγοντας ὑπὸ Σκυθέων, IV.
125. *m.* ἐκ Νάξου ἔφυγον ὑπὸ
δήμου, V. 30. *a.* φεύγειν αἰτίην
τινὰ *apud Nostrum non intel-*
ligitur, *ut vulgo graece dicitur*
aliquis δίκην φεύγειν, Culpam
sustinere, Accusari; *sed* Ob
aliquam culpam Exulare,
Fugâ se proripere. φεύγοντα
τὸν Ἐπιάλτην ταύτην τὴν αἰτίην
οἴδαμεν, VII. 214. *f. coll.* 213. *m.*

Φήμη *et* **Φῆμις**, ἡ, Omen. βλη-
θεὶς ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φή-
μην, I. 43. *f. N. ubi* τὴν φῆμιν
praeferunt nonnulli. πρὸς ταύ-
την τὴν φήμην, (*unus cod. Arch.*
φῆμιν) III. 153. *f. pro quo est*

...ειξη, vide Φεέτ
Φθάνειν et Φθάνα

Prævenire, O
(Citius) aliquid
Nimis properar
sativo ejus quen
tit. Φθάσας ὁ Ἀ
τὸν Λακεδαιμονίων
δε, VII. 161. a.
τὸν χειμῶνα, VI
Cum eodem Acc
nae, simulque c
verbi activi aut
significatur id quo
agit, aut Prius
λόμενοι φθῆναι το
ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστ
Interdum non ade
vus personae, sed

Occupatur ab eo
agit aut patitur, in
bis proxime sequentib
ticulâ ἢ vel ἀλλὰ in
ἔφθησαν ἐπὶ τοὺς πύ
βάντες πρὶν ἢ etc. IX
ὁ δὲ φθάνει τόξα και
III. 78. a. φθαίητε γὰ
λάκις ἐξανδραποδισθέντε
πυθέσθαι ἡμέων, VI.
m. οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμ
γορος ἔσται. ἀλλ...

sivè vel Neutrali, Lan-
, Elanguescere. *Sic*
ι, a Cambyse saucia-
ιντι ἐν τῷ ἰςῷ κατακεί-
I. 29. *f.*
. φθίμενος, Mortuus.
βασιλῆ φθίμενον, VII.
in Orac.
nvidere. *Cum Dativo.*
ι πρήσσοντι, VII. 236.
a. Cum Accus. rei cu-
ssâ quis invidet aliis,
ecto Dativo personae.
έειν φθονέουσι, (*nempe*
aut τῷ εὖ πρήσσοντι)
ι. *a. m. Cum Infini-*
όνησαν (οἱ θεοὶ) ἄνδρα
ς Ἀσίης καὶ τῆς Ευρώ-
λεῦσαι, VIII. 109. *m.*
tribuitur τὸ φθονέειν,
, Odisse, Indignari,
πεάν σφι ὁ θεὸς φθονή-
ν ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν,
, 5. *Conf.* τὸ Θεῖον,
ad III. 40.
, όν, Invidus, Odio
(*Sic* Ἐπίφθονος, *quod*
liosus, *et* Ἐπιφθονέειν,
τὸ θεῖον πᾶν ἐστι φθο-
32. *a. N.* ἐμοὶ αἱ σαὶ
ὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι,
πισταμένῳ ὡς ἐστι φθο-
. 40. *m. N.* ὁ θεὸς,
ευσας τὸν αἰῶνα, φθονε-
ρῷ εὑρίσκεται, VII. 46.
is ex locis quum inter
is, tum adhibitis duo-
ι VII. 10, 5. *et* IV.
intelligitur sententiam
hancce fuisse: Deus,
dispensator, eorum
, qui donis fortunæ
ır aut eis insolenter
nt, quasi Invidet,

nempe Indignos istà felicitate judicans Odit illos, eripitque eis Dona olim collata, atque etiam, si ita res fert, aliis pœnis eosdem adficit.

Φθόνος, ὁ, Invidia. ταῦτα μὲν καὶ φθόνῳ ἂν εἴποιεν, IX. 71. *f.*

Φθορὴ, ἡ, Pernicies, Exitium. φθορή τις θεήλατος, VII. 18. *m.*

Φιάλη, ἡ, Phiala, Vas potorium multo majorem amplitudinem quam profunditatem habens. *vide* III. 130. *f. N. ubi idem* Vas *modo* φιάλη *modo* θήκη *vocatur:* φιάλας χρυσέας τῇσι ἐώθεσαν σπένδειν, II. 151. *a. Sic et* Xerxes, VII. 54. *a.* Hercules gestabat ζωστῆρα ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς φιάλην χρυσέην, IV. 10. *a.* φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων φορέουσι Σκύθαι, IV. 10. *f.* φιάλας τε καὶ ἄλλα ἐκπώματα, IX. 80. *a.*

Φιλέειν, Amare. ἐφιλέετο μάλιστα, V. 5. *a. ubi perperam* ἐφίλετο *olim edebatur. Frequenter, ut apud Latinos, pro* Consuesse, Solere. αὔρη ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει πνέειν, II. 27. *extr.* ἔχθεα ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγίνεσθαι, III. 82. *m.* φιλέει προσημαίνειν εὖτ' ἂν *etc.* VI. 27. *a.* ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι, VII. 9. *extr.* φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν, VII. 10, 5. ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι φιλέουσι γίνεσθαι, VII. 10, 6. τοῖσι -- φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα, VII. 50, 1. *f.* ὀνείδεα -- φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμὸν, VII. 160. *a.* οἷα φιλέει γίνεσθαι ἐν πολέμῳ, VIII. 128. *m.* φιλέειν ἐκ τῶν μαλακῶν χώ-

ρων μαλακοὺς ἄνδρας γίνεσθαι, IX. 122. *f.* *Conf.* Θέλειν.

Φιλίη, ἡ, Amicitia, Societas. ἐπειρώτων Ἀρταξέρξεα περὶ Φιλίης, VII. 152. *a.*

Φίλιος, η, ον, Amicus. προέχων (*sive*, *divisis vocibus*, πρὸ ἔχων) τῶν Ἀθηναίων οὐ Φιλίας γνώμας, IX. 4. *m.* *N.* ἔχοντα Φιλίους λόγους, VII. 163. *f.* ἔλεγε Φιλίους λόγους, VIII. 106. *a.* οὐδεμίην πόλιν Ἀργεος Φιλιωτέρην, VII. 151. *extr.*

Φιλοδέσποτα ἀνδράποδα καὶ ἄδρηστα, Mancipia heris amore dedita, IV. 142. *f.*

Φίλος, *Subst.* Amicus, Socius. *Adject.* Φίλος, η, ον, Gratus, Jucundus. εἴ οἱ Φίλον εἴη *seq.* *Infinit.* An ei gratum esset futurum, An ei placiturum esset, IV. 97. *a.* I. 108. *extr.* Φίλα ποιεῖσθαί τινι, Gratum facere alicui, Benigne aliquem excipere. Φίλα τοῖσι Ἴωσι ποιέεται, II. 152. *f.* Φίλα βουλόμενος ποιέεσθαι τῇσι πόλισι, V. 37. *f.* οὐ Φίλα τοι ἐρέω, Parum grata tibi dicam, VII. 104. *a.*

Φιλοσοφέειν, Sapientiæ (Scientiarum, Cognoscendæ rerum naturæ) studio duci. *Sic* Solon Φιλοσοφέων γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθε, I. 30. *m.*

Φιλότης, ἡ, Amicitia. κατ' ἡλικίην καὶ Φιλότητα συγγίνεσθαι, I. 172. *b.*

Φιλοτιμίη, ἡ, *gravi in vitio ponitur apud Nostrum, et non tam* Ambitio *videtur intelligi, ut Gronov. reddidit, quam* Obstinatio *et* Pervicacia, *ut Val-*

la. Φιλοτιμίη κτῆμα σκ…
53. *m.*

Φιλοψυχίη, ἡ, Vitæ amo…
servandæ vitæ cupidit…
29. *b.* *Conf.* Ἀνακρίνω…

Φιλύρη, ἡ, Tilia *arbor.*
Φλοιῷ μαντεύονται, IV.

Φλαῦρος, η, ον, *jonice i.*…
λος; (*cum quo passim*…
tatur a librariis,) Vilis…
momenti, Debilis, M…
ἐνυπνίου ἀποσκήψαντος…
ρον, (*al.* Φαῦλον,) I. 1…
N. *ubi* ἐς Φλαῦρον…
idem valet ac ἐς ἀσθε…
ται, *et* παρὰ σμικρὸν…
ibid. *m.* τῆς στρατιῆς…
ρότατον, I. 207. *extr.*…
τὸ ἀχρήϊον, I. 211. …
οὐ Φλαυροτέρης, (*nonnu*…
λοτέρης,) I. 99. *f.* χ…
ἐλάσσονα οὐδὲ Φλαυροτέρη…
ci Φαυλοτ.) VII. 8, 1…
σαν τὸ εἶδος Φλαύρην, …
set adspectu turpis, V…
αἰσχίστην *dixerat* ibid.
ante. *Conf.* Φαῦλος.

Φλαύρως ἔχειν, Male se …
III. 129. *f.* *ubi nil*…
libri; *sic et* VI. 135.
Φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην,…
male callere, Male ten…
130. *a.* *m.* Φλαύρως …
Male audire, VII. 10…
Φλαύρως πρήξας τῷ στόλ…
ri re male gestâ, VI. …

Φλέγμα (τὸ) καταῤῥέον…
κεφαλῆς, Pituita e ca…
fluens, IV. 187. *m.*

[Φλεύειν *et* Φλύειν, *vide* Περι…

Φλέψ, εβὸς, ἡ, Vena.
τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι …
IV. 187. *m.* τὰς Φλέβ…
πλασθαι, IV. 2. *m.*

Φλόϊνος, η, ον, Ex phleo confectus. φορέουσι ἐσθῆτα φλοΐνην, III. 98. *f. ubi vide quae in Var. Lect. notavimus. Conf. mox* Φλοῦς.

Φλοιὸς, Liber (Cortex interior et mollior) arboris. φιλύρης φλοιῷ μαντεύονται, IV. 67. *f.* τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, VIII. 115. *m.*

Φλοῦς, ὁ, Phleos, *planta aquatilis quae alias* φλέως. ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι, III. 98. *f. N. Conf.* Φλόϊνος.

Φλυηρέειν, (*jon. pro* φλυαρεῖν.) Nugari. πολλὰ φλυηρέεις, VII. 103. *extr.* 104. *f.*

Φοβέειν, Terrere, Timorem incutere. φοβεόντων (*jon. pro* φοβείτωσαν, Terreant) τοὺς Λακεδαιμονίους, VII. 235. *m.*

Φοβέεσθαι, Timore, Metuere. ἣν (αἰχμὴν) σὺ φοβέαι, *per syncop. pro* φοβέεαι, *comm.* φοβέῃ; Metuis, I. 39. *b. Sic Imperat.* φοβέο, *pro* φοβέεο, (*comm.* φοβέου, φοβοῦ.) Time, VII. 52. *f.* ἀλύκταζον οἷα ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πεφοβημένοι, IX. 70. *f. N. interpretantur* Erant stupefacti quippe in exiguum locum Exterriti; *mihi vero h. l.* πεφοβημένοι *potius Homerico more significare* Fugati, Fugâ compulsi, *videbatur. Conf.* Φόβος.

Φοβερὸς, ὴ, ὸν, Terribilis. χρηστήρια φοβερὰ καὶ ἐς δεῖμα βαλόντα, VII. 139. *f.*

Φόβος, ὁ, *non solum* Metus, Terror: *ut*, ἀκούοντες τχῦτα ἐς φόβον κατιστέατο, VIII. 12. *m.* φόβος αὐτοῖσι ἐνεπεπτώκεε, VIII. 37. *f. sed et ex prisci sermonis usu* Fuga *potest intelligi* IX. 69. *a. ubi* οἱ μὲν δὴ (Ἕλληνες) νικῶντες εἵποντο, τοὺς Ξέρξεω διώκοντές τε καὶ φονεύοντες· ἐν δὲ τούτῳ τῷ γινομένῳ φόβῳ ἀγγέλλεται τοῖσι ἄλλοισι Ἕλλησι *etc. Possis reddere*, Inter hunc fugæ et cædis tumultum.

Φοιβόλαμπτος, Phœbi numine correptus. ἔφη ἀπικέσθαι ἐς Ἰσσηδόνας φοιβόλαμπτος γενόμενος, Phœbi instinctu ad Issedonas ait se pervenisse, IV. 13. *a.*

Φοινίκεος, η, ον, Puniceus, Purpureus, I. 98. *f.* II. 132. *a.* VII. 76. *b.* IX. 22. *m.*

Φοινικήϊος, η, ον, Palmeus. οἶνος φοινικήϊος, Vinum palmeum, II. 86. *m.* φοινικηΐου οἴνου κάδος, III. 20. *m.* βίκους φοινικηΐου κατάγουσι οἴνου πλέους, I. 194. *m. conf.* I. 193. *f.* ἐσθὴς φοινικηΐη, *quâ usi perhibentur minuti homines Africam habitantes, est* Palmea vestis, e palmæ foliis confecta, IV. 43. *m. f. ubi conf. quae Larcherus monuit.*

Φοινικικὸς, ὴ, όν, Phœnicius, Ad Phœnices pertinens. μέταλλα τὰ Φοινικικά, VI. 47. *a. N. ubi alii* Φοινικά.

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, 1) Natione Phœnix, Phœniciæ incola, Pœnus. ἐπὶ τοῦ Θάσου τούτου, τοῦ Φοίνικος, VI. 47. *a. N. Conf. Indic. Rer. et Pers. v.* Phœnices.

2) Cithara Punica. τῶν τὰ κέρεα τοῖσι φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται, IV. 192. *a.*

3) ὁ φοῖνιξ ἔρσην, *et* ἡ φοῖνιξ βυλανηφόρος, Palma arbor, I. 193. *f.* φοίνικες συχνοί, II. 156.

m. *Sed* Palma frugifera *etiam masculino genere* ὁ Φοῖνιξ *vocatur. Sic* Φοίνικες ἐόντες καρποφόροι, IV. 172. *a.* 183. *a.* ὀπωρίζειν τοὺς Φοίνικας, Palmarum fructus (palmulas) colligere, I. 172. *a. et* 182. *a.* (*quasi dicas* Palmas arbores vindemiare aut fructibus exuere: *nam* Φοίνικες *non sunt* Palmulæ, *sed* Palmæ arbores: *ipsa* Palmula *graece* ἡ τοῦ Φοίνικος βάλανος, *aut* ὁ καρπὸς ὁ τοῦ Φοίνικος *vocatur*, *ut* I. 193. *f. et alibi.*)

4) Φοῖνιξ, Phœnix, *fabulosa* avis, II. 73.

Φοινίσσειν, Rubefacere, Rubro tingere. αἵματι ὁ Ἄρης πόντον Φοινίξει, VIII. 77. *in Orac.*

Φοιτᾷν, *et frequentius apud Nostrum* Φοιτέειν, 1) Itare, Ventitare, Frequentare. ἐς πολέμους καὶ ἐς ἄγρας Φοιτέοντες, I. 37. *m.* ἐς ἀγορὴν Φοιτέοντα, ibid. οἱ ἵπποι Φοιτέοντες, I. 78. *a.* ἄσμενοι ἐΦοίτεον παρ᾽ αὐτὸν, I. 96. *extr.* Φοιτέουσι, III. 69. *f.* Φοιτέουσα ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλῆος, III. 119. *a. m.* παρὰ τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα μοῦνον πεΦοίτηκε, II. 111. *m. N.* αἱ τῶν Σκυθέων γυναῖκες ἐΦοίτεον παρὰ τοὺς δούλους, IV. 1. *extr.* (*conf.* ἘπιΦοιτ. *et* ΚαταΦοιτ.) τῶν ἐς τὰ χρηστήρια Φοιτεόντων, *simpliciter*, Qui oracula Adierunt, Convenerunt, VI. 125. *a. ubi paulo ante de eâdem re*, τοῖσι ἀπικνεομένοισι ἐπὶ τὸ χρηστήριον.

2) Φοιτᾷν *dicitur etiam* Tributum *quod* Redit in ærarium. τὰ δὲ -- Δαρείῳ ἐΦοίτα, III. 90. *extr.* τάλαντον ἀργυρίου Ἀλεξάν-

δρῳ ἡμέρης ἑκάστης ἐΦοί[...] 17. *b.* *Similiter de* Fr[...] σῖτος σΦίσι πολλὸς ἐΦοίτα[...] Ἀσίης, VII. 23. *extr.*

Φονεύειν, Interficere. ἐΦονευ[...] μένους, I. 211. *m. et* [...] αὐτέων ἐΦόνευσαν, ibid. ἱκέτας ἐΦόνευον, VIII. 5[...]

Φονεὺς, ὁ, Homicida, I.[...]

Φονὴ, ἡ, *i. q.* Φόνος, Ca[...] ἐν τῇσι Φονῇσι ἐόντας, [...] in cædibus occupato[...] 76. *a.*

Φόνος, ὁ, Cædes. Φόνος Ἑ[...] μέγιστος, Cædes Græca[...] *e.* Græcorum) maxim[...] 170. *m.*

Φορβὴ, ἡ, Cibus. καρποῦ[...] βὴν καταςίθεσθαι, I. [...] πληρωθέντες Φορβῆς καὶ [...] 211. *b.* πολλὴν Φορβὴν ([...] multa) Φερόμενοι πορε[...] VII. 50. *extr.* ὅσα σΦι [...] βὴν ἱκανὰ ἦν, IV. 122. [...] δὲν ἔτι Φορβῆς ἐνῆν ἐν τῇ[...] VII. 107. *m.* τὰ ἐς Φορ[...]σόμενα, VII. 119. *m.*

Φορέειν, *idem fere ac* Φέρειν[...] Gestare. σκυτίνην ἐσθῆτε[...]σι, I. 71. *m.* II. 37. [...] 106. *et alibi.* ἄνευ ὀχά[...]ρεον τὰς ἀσπίδας, I. [...] *In eâdem phrasi hab*[...]ζειν, Φέρειν, *et* Φορέειν, [...] *m.* ἰσχυρὰς (ἀσθενεστέρας [...] τὰς κεφαλὰς, Robusta [...]liora) habere capita, II[...]

Φορμὸς, ὁ, Corbis. Φορμο[...]μου πλήρεες, VIII. 71.

Φόρος, ὁ, Tributum. Φόρ[...]γωγή, Tributi pensio [...] *m.* 27. *a.* παρέδοσάν σ[...] Φόρον ἐτάξαντο, III. 13[...] 169. *f.*

Φορτηγέειν, Onera transportare. τὰ πλοῖα τοῖσι φορτηγέουσι, II. 96. *a.*

Φορτίον, τὸ, *et praesertim Plural.* τὰ Φορτία, Onus, Merces quas circumvehunt mercatores, I. 1. *a. et f.* φορτίων πλήσαντες τὸ πλοῖον, II. 194. *m.* μέγιστα ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν, IV. 152. *m.* ἀντὶ τῶν Φορτίων χρυσὸν τιθέναι, IV. 196. *m. et f.*

Φόρτος, ὁ, *i. q.* τὸ Φορτίον. διατίθεσθαι τὸν φόρτον, I. 1. *m.*

Φράγμα, τὸ, *i. q.* ὁ Φραγμὸς, Septum, Vallum, Munitio. τοῦ Φράγματος προδεδωκότος, VIII. 52. *b.*

Φραγμὸς, ὁ, Septum. φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, VII. 36. *f. ubi de Ponte super Hellespontum jacto.* (*Conf.* Παρειρύειν.) *Alibi de* Ligneâ munitione *vel* Vallo *quo olim munita fuerat arx Athenarum*, VII. 142. *m. conf.* Φράσσειν *et* Φράγμα.

Φράδμων, ὁ, ἡ, Prudens, Intelligens. τότε δεῖ φράδμονος ἀνδρός, III. 57. *f. in Orac.*

Φράζειν, Dicere, Indicare. οὐκ ἔχω φράσαι, V. 66. *a. et alibi.* ταῦτα πρῶτα φράσω, V. 65. *f.* ἔφραζε οὐδενί, III. 133. *m.* ἔφρασαν οὐδὲν τοῖσι ἀγγέλοις, IX. 10. *a.* ἔφρασέ οἱ τὴν ἀτραπόν, Indicavit et exposuit ei semitam, VII. 213. *a.* φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, - - τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐς τὴν ὑστεραίην ἐλθεῖν ἐς τωὐτό, Quia verbis non potuit, manu ei Significavit, IV. 113. *m.* φράζει αὐτοῖς πάντα τὰ παρεόντα πρήγματα, VI. 100. *f.*

Passivum et Medium, Φράζεσθαι, Animadvertere, Observare; *quasi dicas* Sibi dicere. ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο, I. 84. *f.* φράσσασθαι ξύλινον λόχον, III. 57. *extr. in Orac.* ἄλλῳ οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸν εἶναι, Cogitavit, Intellexit; *quasi* Sibi ipse dixit, aliâ ratione fieri non posse, III. 154. *m.* φρασθεὶς Ξέρξεα δακρύσαντα, VII. 46. *a. Similiter* V. 92, 3. *m.* IX. 19. *f. et* IX. 107. *f. ubi nonnulli* φθὰς *pro* φρασθείς.

Φράσσειν, Septum circumdare, Munire, Dense jungere. φράξαντες τὰ γέῤῥα, Constipantes, Dense jungentes scuta ex vimine confecta, Valla ex cratibus facta, IX. 61. *f. N. nempe idem est quod explicatius alibi ait* συνεφόρησαν τὰ γέῤῥα ἕρκος εἶναί σφι, IX. 99. *extr. Haud absimili ratione, nonnihil diversâ tamen notione, Poëta dixerat*, φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ, *Iliad.* ν΄. 130.

Medium. ἀναβάντες δὲ (ἐπὶ τοὺς πύργους), ἐφράξαντο ὡς ἠδυνέατο ἄριστα τὸ τεῖχος, IX. 70. (*al.* 69.) *a. ubi Valla*, Præstruunt murum; *similiter Larch.*, *sed nullâ ratione habitâ verborum* ἀναβάντες δὲ, se hâtèrent de fortifier la muraille; *mihi h. l.* φράξασθαι τὸ τεῖχος *significare videbatur* Protegere, Defendere murum; *nempe ut* Ipsi propugnatores quasi φραγμὸς essent, quo murus defenderetur.

Passivum. ἡ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηνέων ῥηχῷ ἐπεφράκτο,

Circumdata, Munita fuerat, IX. 142. *m.* πεφραγμένοι, V. 34. *m.* *sunt* Muniti, Muro protecti.

Φράτορες, οἱ, Tribules, Vit. Hom. 29. *m. et f.* 31. *f. Conf.* Φρήτρη.

Φρέαρ, ατος, τὸ, Puteus. φρέαρ τριφασίας παρέχον ἰδέας, VI. 119. *m.* τοὺς κήρυκας ἐς τὸ φρέαρ ἐσβαλόντες, VII. 133. *m.*

Φρενήρης, ὁ, ἡ, Mentis compos, Sanæ mentis. ἐμάνη, ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενήρης, III. 30. *a.* ἐμμανὴς ἐὼν καὶ οὐ φρενήρης, III. 25. *a.* V. 42. *a.* ἄνδρα οὐ φρενήρεα, III. 35. *f.* IX. 55. *f.*

Φρενοβλαβὴς, ὁ, ἡ, Mente captus. οὐ γὰρ οὕτω φρενοβλαβὴς ἦν, ὥστε *etc.* II. 120. *a.*

Φρὴν, ενὸς, ἡ, Mens, Animus. ἐν φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον, Animo mandantes dicta, et secum de eis deliberantes, IX. 10. *a.*

Plural. αἱ φρένες, Prudentia, Animi vires. τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, III. 134. *m.* φρενῶν ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔκω ἀνήκω, VII. 13. *m.*

Φρήτρη, ἡ, (*comm.* φράτρα.) Familia, Tribus. ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδαι εἰσὶ φρήτρη, I. 125. *f.* Tribulium societas vel consessus. ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρην, Vit. Hom. 31. *a.*

Φρίγειν *et* Φρίσσειν, *Fut.* φρίξειν, 1) Horrescere, Cum horrore reformidare. 2) *i. q.* φρύγειν Torrere, Frigere, *unde* Frixæ carnes. γυναῖκες ἐρετμοῖσι φρίξουσι, VIII. 96. *extr. ibique Var. Lect. et Not. ubi* φρύξουσι *corrigunt nonnulli.*

Φρίκη, ἡ, Horror, Subitus terror. πρόκα φρίκης αὐτὸ[...] θούσης, VI. 134. *f.*

Φριμάσσεσθαι, *i. q.* φρυά[...] Fremere, Infremere. [...] (ἵππον) αἰσθόμενον, φριμ[...] καὶ χρεμετίσαι, III. 87. [...]

Φρονέειν, Sapere, Sentire. [...] *sus tentabat oracula*, [...] *scire* ὅ τι φρονέοιεν, Q[...] saperent; *nempe* ε[...] τὴν ἀληθηΐην, Nossent [...] rum, I. 46. *m.* ἐπὶ το[...] φρονέω, In tantum (H[...] certe sapio, VI. 97. *m.* [...] (κατὰ τωὐτὸ, *aut* το[...] φρονέειν, Idem (Eaden[...] tire, Concordes esse, [...] V. 3. *a.* N. 72. *m.* τα[...] φρονέειν, Meliora sentir[...] liorum partium esse, V[...] *a.* 172. *a.* ἄλλα φρον[...] ἄλλα λέγειν, IX. 54.

Φρόνημα, τὸ, Animi sensu[...] tentia, Animus, Vo[...] Institutum. ἐπεί τε ἐξ[...] τὸ ἡμέτερον φρόνημα σα[...] οὐδαμῶς προδώσομεν τὴν [...] IX. 7, 2. *a.* ἐξεπιστάμ[...] Ἀθηναίων τὸ φρόνημα, Quo pacto animati sin[...] nienses, nempe quod *e*[...] 144. *a.* *Sic et in Plura*[...] στάμενοι τὰ Λακεδαιμον[...] νήματα, Morem, In[...] Lacedæmoniorum, IX. [...] *militer*, ἐφθάρη οὐκ ἀξ[...] ἑωυτοῦ φρονημάτων, III. [...] *haud incommode reddi*[...] Morte indignâ Ingenio [...] *sed, subtilius si spect*[...] φρονήματα *ibi dixerit He*[...] Consilia quæ ille anim[...] rat. *Sic quidem haud* [...] *ante scribentem Polycr*[...]

duxerat Orvetem, πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοις, καὶ χρήματά τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα, III. 122. *m. f.*

Φροντίζειν, 1) Curare, Cum curâ cogitare. *Cum Accusat.* τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅκως *etc.* VII. 8, 1. *m. et mox* φροντίζων δὲ εὑρίσκω, ibid. *f.* τά τις ἡμέρης φροντίζει, Quæ quis interdiu Cogitat, Curat, VII. 16, 2. *b.* 2) Solicitum esse. *Cum* περὶ *Praepos.* σφέων αὐτέων πέρι ἐφρόντιζον, VIII. 36. *m. Et omissâ praepositione.* οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδὲν, Nec siccitatis caussâ solicita est *illa terra;* Siccitatem non Timet, IV. 198. *a.*

Φροντὶς, ἴδος, ἡ, Cura, Solicitudo. οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, VI. 129. *f. N.* ἦσαν ἐν φροντίδι ἀλλήλων πέρι, I. 111. *a.* ὡς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο (τὸ πρῆγμα), II. 104. *a. Subinde* φροντὶς *simpliciter* Cogitatio *intelligitur.* ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιληΐης, Longe remotus erat a Cogitatione de regno adipiscendo, VII. 205. *a.*

Φρουρέειν, Custodire. ἡ θάλασσα ὑπ' Ἀθηναίων φρουρεομένη, VII. 203. *a.*

Φρουρὴ, ἡ, Custodia, Præsidium. Περσέων φρουρὴ ἐν τῷ τείχεϊ κατεστήκεε ὑπὸ Δαρείου, VII. 59. *a.*

Φρύγανα, τὰ, Sarmenta. φρυγάνων φάκελοι, IV. 62. *a.* ὁ ὄγκος τῶν φρυγάνων, ibid. *f.*

Φρύγειν, *vide* Φρίγειν.

Φυγὰς, άδος, ὁ, Exul, VIII. 65. *a.*

Φυγὴ, ἡ, Fuga, Exilium. φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, VIII. 3. *a.*

Φύειν, Gignere, Producere. καρπὸν θωυμαστὸν φύειν, IX. 122. *f.* γλῶσσαν (ὁ κροκόδειλος) μοῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσε, Non genuit linguam, Non nata ei est lingua, Naturâ linguam non habet, II. 68. *m. N.* δόξαν φύσας, Famam nactus, V. 91. *m. f. N. conf.* Δόξα.

Passiv. ἐν τοῖσι (κήποισι) φύεται ῥόδα, VIII. 138. *f. Sic Aor. sec. et Praet. Activ.* ἐκ τῶν αἰδοίων φῦναι ἄμπελον, I. 180. *a.* (*cf.* Φῦμα.) ἐμπεφύκασι ἐν αὐτῇ φοίνικες, II. 156. *a. m. Et* ὑπὸ φηγῷ πεφυκυίῃ, II. 56. *m. intelligi potest* Sub fago ibi natâ; *nisi potius significatur* Sub verâ (vere nominatâ et naturali) fago. *Vide ibi Not.*

Φυλακὴ, ἡ, Custodia. Πακτύην παραδεξάμενοι εἶχον ἐν φυλακῇ, Pactyen sibi traditum, in custodiâ tenebant, I. 160. *f.* V. 77. *m.* VIII. 23. *a.* τὸν ἰσθμὸν εἶχον ἐν φυλακῇ, VII. 207. *a.* VIII. 40. *f.* τὸν τῆς γλώσσης χαρακτῆρα ἔχουσι ἐν φυλακῇ, Servant, Conservant, Tenent eamdem sermonis formam. δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι, Studiose custodias agebant et sibi cavebant, III. 152. *b.* φυλακὴν ἔχειν περί τινα, Custodire aliquem, Solicitum esse de aliquo, I. 39. *a. Similiter* φυλακὴν ἔχω εἴκως δυναίμην σε διακλέψαι, Solicite custodiens te et observans ecquâ ratione possim te in vitâ conservare, I. 38. *b.*

Φύλακος, ου, ὁ, *i. q. comm.* φύλαξ. τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος,

I. 84. *a. m.* κάτισον ἐπὶ τῇσι πύλῃσι φυλάκους, I. 89. *f. Similiter* II. 113. *extr.* 121, 3. *m.* III. 4. *m. f. frequenterque et constanter alibi.*

Φυλακτήριον, Castellum, *aut certe* Statio custodiæ, V. 52. *a. et m.*

Φυλάσσειν, 1) Custodire, In custodiâ habere. τὴν ἑωυτῶν (χώρην) ἐφύλασσον, VIII. 46. *a.* ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε, I. 108. *a.* 2) Observare. φυλάσσουσι τὠποβαῖνον, II. 82. *f.* φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, I. 49. *m.* δείλην ὀψίην γενομένην φυλάξαντες, VIII. 9. *b.* φυλάξασα Ξέρξην βασιλήϊον δεῖπνον προτιθέμενον, (*i. e.* φυλάξ. τὴν ἡμέρην ἐν ᾗ *etc.*) IX. 110. *a. et f.*

Passivum. φυλασσομένους, III. 45. *a. possis perinde* Observatos *interpretari, et* In custodiâ habitos *aut* Retentos, *ut reddiderat Valla.*

Medium. φυλάσσεσθαι *et* φυλάξασθαι, Cavere. ταῦτα φυλασσόμενος, I. 108. *m.* ταῦτα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο, VII. 130. *a.*

Φυλή, ἡ, Tribus, V. 68 *et* 69. *Conf. Indic. Rer.*

Φυλλάς, άδος, ἡ, Folia arborum, Foliorum congeries, Frondes. φυλλάδα ἐπιβαλών, VIII. 24. *a. m. N.*

Φύλλον, τὸ, Folium. τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον, VIII. 115. *m.* ῥόδον ἔχον ἑξήκοντα φύλλα, VIII. 138. *m. f.* φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσί, VII. 218. *a.*

Φῦμα, τὸ, Tumor. ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα, III. 133. *a. N.*

Φυσᾷν, Flare. φυσῶσι τοῖσι στόμασι, IV. 2. *a. et paulo post,* ἄλλων φυσεόντων, *et* φλέβας φυσιωμένας: *alii* φυσσ. *geminatâ literâ sibilante. Vide Var. Lect. et Not.*

Φυσητὴρ, ὁ, Fistula, *nempe* Instrumentum sufflatorium. ἐπεὰν λάβωσι φυσητῆρας (*al.* φυσσητ.) ὀστεΐνους, αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους, IV. 2. *a.*

Φυσίζοος αἶα, Animantia progignens tellus, I. 67. *m. f. in Orac.*

Φύσις, ἡ, Natura. τοῦτο φύσιν οὐκ ἔχει, *formula Herodotea,* Hoc naturam non habet, *id est,* Hoc per rerum naturam fieri non potest. ἕνα ἐόντα τὸν Ἡρακλέα κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι, II. 45. *f. ubi Infinitivus* τὸ φονεῦσαι *sustinet vicem Nominativi. Conf. voc.* Ἰδέη.

Φυτεύειν, Gignere, Procreare *liberos.* τούτους φυτεῦσαί σφεας, IV. 145. *m.*

Φώκη, ἡ, Phoca. ἐσθῆτι χρᾶσθαι φωκέων δέρμασι, I. 202. *f.*

Φωνέειν, Sonum edere, Loqui. κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω, I. 47. *f. in Orac.* φωνέων μέγιστον, Validissimam vocem habens, Vocalissimus, IV. 141. *a.* VII. 117. *m.*

Φωνὴν ἱέναι, Vocem edere, II. 2. *a. m.* φωνὴν ἰδίην ἱέντες, IV. 23. *a. m.* φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον, VIII. 65. *a.* ὁ παῖς ἄφωνος -- ὑπὸ δέους καὶ κακοῦ ἔρρηξε φωνήν, I. 85. *f.* θέλων ἀκοῦσαι ἥν τινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην, II. 2. *m. ubi* φωνὴν *etiam* Sermonem, Lin-

guam, *reddere posses*, *sicut* IV. 114. *a.* *ubi* τὴν φωνὴν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες οὐκ ἐδυνέατο μαθεῖν. τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. *Et* φωνῇ νομίζουσι σκυθικῇ, IV. 117. *a.* αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπηΐῃ, II. 55. *a.* χρησόμενος περὶ τῆς φωνῆς, IV. 155. *f.* *conf.* Ἰσχνόφωνος.

Φὼρ, ωρὸς, ὁ, Fur. ἀπέλυσαν αὐτὸν μὴ φῶρα εἶναι, II. 174. *b.*

[Φώσκειν, *vide* Διαφώσκειν *et* Διαφαύσκειν.]

X.

Χαίρειν, 1) Gaudere, Lætum esse: *quâ notione frequentat Herodotus participium* κεχαρηκὼς, Lætus. κεχαρηκότες ὀρτάζουσι, III. 29. *f.* III. 42. *f.* V. 1. *f.* VII. 13. *extr.* *Et Aorist. Pass.* ἐχάρη τε καὶ ἥσθη, VII. 101. *a.* 2) Amare, Solere. τρόποισι τοιούτοισι χρεώμενοι χαίρουσι, VII. 236. *a.* *N.* 3) Valere. εἴ τε ἐγένετο ἄνθρωπος, εἴ τ' ἐστὶ δαίμων, χαιρέτω, Valeat ille, IV. 96. *b.* *N.* *Sic* ἐᾷν χαίρειν, Valere jubere, *id est*, Missum facere, *i. q.* περιορᾷν, IX. 41. *extr.* *N.* 4) χαίροντα ὑπό τινος ἀπαλλάσσειν, Lætum *vel* Salvum discedere *vel* dimitti ab aliquo, IX. 106. *m.*

Χαλεπὸς, Durus, Severus *homo.* ἦν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός, I. 100. *a.*

Χαλινὸς, ὁ, Frenum, Habena, Lorum quo regitur equus. ἀνείρας αὐτῶν τά τε ὦτα καὶ τὰς ῥῖνας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, *etc.* III. 118. *f.* ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἐξάπτει αὐτό, IV. 64. *m.* τὰ περὶ τοὺς χαλινοὺς χρυσῷ κοσμέονται, I. 215. *f.*

Χάλκεος, *i. q.* χάλκειος, Aeneus. χάλκεοι ἄνδρες, II. 152. *m.* χαλκέους θώρηκας περιβάλλουσι, I. 215. *f.* χάλκεος Ποσειδῶν, Aenea Neptuni statua, IX. 81. *a.* χάλκεον Δία ἀνέθηκαν, ibid.

Χαλκεὺς, έος, ὁ, *non solum* Faber ærarius, *sed et* ferrarius, I. 68. *a.* *N.* IV. 200. *m.*

Χαλκήϊον, τὸ, *comm.* χαλκεῖον, 1) Ahenum. ἐποιήσαντο χαλκήϊον, κρητῆρος τρόπον, IV. 152. *f.* χαλκήϊον ἑξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος, *etc.* IV. 81. *m.* 2) Officina fabri ærarii aut ferrarii, I. 68. *a.* *N.*

Χαλκόπυλος, η, ον, Aeneas portas habens. ἱρὸν χαλκόπυλον, I. 181. *a.*

Χαλκὸς, Aes. In Massagetarum terrâ non reperitur Ferrum nec Argentum, ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς ἄπλετος, I. 215. *extr.* οὐδὲν χαλκῷ χρέωνται Σκύθαι, IV. 71. *f.* τοῖσι Αἰθίοψι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατος καὶ τιμιώτατος, III. 23. *f.* ἤχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος, IV. 200. *f.* χαλκὸς χαλκῷ συμμίξε-

Hinc Κεχαραδ
gio torrentibu
25. *f.* ὡς ἂν χ
ρος, Quo vorag
cus, VII. 176.
Χαρακτὴρ, ὁ, T
τὸν γλώσσης χαρ
f. χαρακτῆρας γλ
I. 142. *extr.* ὁ
προσώπου, I. 116
Χαράσσειν, Incidere
item Acuere. *Hin*
νος (*i. q.* ὠργισμέν
ναίουσι, Exasperat
VII. 1. *a.*
Χαρίζεσθαί τινι, *ver*
Gratum facere,
I. 33. *a.* *N.* VI. 1
a. *Sec. pers. Fut.*
pro χαριῇ, Gratu
ἐάσας με τὸν θεὸν ἐπει
ρεῖ (μοι) μάλιστα,
Passivâ et formâ et
τοῖσι Εὐβοεῦσι ἐκεχάρι
tum factum est Euboe
VIII. 5. *f.* *Particip.*
μένος, Acceptus, Grat
cundus, III. 119. *f.*
Χάρις, ἡ, Gratia, Bene
δοκέοντες χάριτα μεγάλη

χειμεριωτάτους μῆνας τέσσερας, II. 68. *a.*

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, 1) Hyems. γέρανοι φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ, II. 22. *f.* κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι, IV. 28. *m.* ὄρος ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος, Mons transscensu difficilis Propter aëris intemperiem; *Vallae et Larchero*, Per hyemem inaccessus, Inaccessible en hiver, VIII. 138. *f. N. ubi* ὑπὸ χιόνος *maluerat vir doctus.* 2) Tempestas. χειμῶνα καταῤῥαγῆναι καὶ ὗσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, I. 87. *m.* ἐπιγενόμενος χειμὼν μέγας, VII. 34. ἐπέπεσέ σφι χειμὼν μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος, VII. 188. *m.* ἦν τι τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἄφερτον, ibid. *f.* τοῖσι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἀπολομένοισι, VIII. 66. *m.* ὑπονοστέει (τὰ φρύγανα) ὑπὸ τῶν χειμώνων, IV. 62. *a. m. ubi Valla*, Propter coeli tempestatem; *Gronov.* Propter coeli atrocitatem; *nos*, Per vim tempestatum; *nempe* Per vim ventorum et pluviarum.

Χεὶρ, ἡ, τῆς χερὸς, τῇ χερὶ *et* χειρὶ, τὴν χεῖρα, 1) Manus, *membrum corporis.* ἀποταμόντα ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα, II. 121, 5. *m. N.* νοστήσαντας κεινῇσι χερσί, I. 73. *m.* τοὺς δεξιοὺς ὤμους ἀποταμόντες σὺν τῇσι χερσὶ, IV. 62. *f.* τὰς δεξιὰς χέρας ἀποδείραντες, IV. 64. *f.* χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι τοῖσι ἐπισπάστροισι, VI. 91. *extr.*

2) *Hinc variae formulae.* ἐν χερσὶ ἔχειν τι, Occupari in aliquâ re, Cum maxime parare aliquid, I. 35. *a. Sic et* ἔχειν τι μετὰ χεῖρας, VII. 16, 2. *extr. N. Tum*, ἄγεσθαί τι (*verbo Medio*) ἐς χεῖρας, *quasi* Manibus capere, *id est*, Suscipere, Adgredi aliquid: (*vide voc.* Ἄγειν, *num.* 6.) *Porro*, χρᾶσθαι τῇ χειρὶ, *quod opponitur* τῷ, ἀργὸν ἐπεστάναι, III. 78. *f.* IX. 72. *f.* ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι, *i. q.* συμμῖξαι, Ad manus venire, Manus conserere, IX. 48. *a.* ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπόλλυσθαι, In prælio (Manu hostium) cadere, VIII. 89. *a.* (*conf. Lexic. Polyb. p.* 660.)

3) χεὶρ, *i. q.* δύναμις. δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλῆος καὶ χεὶρ ὑπερμήκης, VIII. 140, 2. *m. Similiter, ubi de* Copiis bellicis *agitur, graecum vocab.* χεὶρ *apud Nostrum non tam, ut latino sermone*, Multitudinem, *quam* Robur *et* Vim *significat.* ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλῃ πλήθεος *proprie*, Expeditionem suscepit cum ingenti Robore multitudinis, VII. 20. *a.* ἁλὴς γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, χεὶρ μεγάλη συνάγεται, VII. 157. *m.* τίῳ δυνάμει; ποίῃ χειρί; IV. 155. *f.*

Χειραπτάζειν, *i. q.* ψαύειν, Tangere, Manu tractare, II. 90. *extr.*

Χειριδωτὸς, ἡ, όν, *i. q.* χειρῖδας ἔχων, Manicatus; *adjectivum verbale a verbo* χειριδόω *formatum.* κιθῶνας χειριδωτούς, VI. 61. *a.*

Χειρὶς, ῖδος, ἡ, Manica. ἐπικατη-

ται, αἴματι δ' Ἄρης etc. VIII. 77. m. in Orac.

Χαμάθεν, *Adverb.* Humo, De humo. χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες, IV. 172. *extr.*

Χάμψαι, Crocodili, Aegyptiorum sermone, II. 69. *f.*

Χαράδρη, ἡ, Vorago, Fissura *aut* Excavatio terrae. IX. 102. *a.* *Hinc* Κεχαραδρωμένη χώρη, Regio torrentibus excavata, II. 25. *f.* ὡς ἂν χαραδρωθείη ὁ χῶρος, Quo voraginosus fieret locus, VII. 176. *f.*

Χαρακτὴρ, ὁ, Typus, Forma. τὸν γλώσσης χαρακτῆρα, I. 57. *f.* χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες, I. 142. *extr.* ὁ χαρακτὴρ τοῦ προσώπου, I. 116. *a.*

Χαράσσειν, Incidere, Insculpere; *item* Acuere. *Hinc* Κεχαραγμένος (*i. q.* ὠργισμένος) τοῖσι Ἀθηναίοισι, Exasperatus, Iratus, VII. 1. *a.*

Χαρίζεσθαί τινι, *verbo Medio*, Gratum facere, Gratificari, I. 33. *a.* *N.* VI. 122. *f.* 130. *a.* *Sec. pers. Fut.* χαριεῖ, *jon. pro* χαριῇ, Gratum feceris. ἐάσας με τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι χαριεῖ (μοι) μάλιστα, I. 90. *a.* *Passivâ et formâ et notione:* τοῖσι Εὐβοίεσσι ἐκεχάριστο, Gratum factum est Euboeensibus, VIII. 5. *f.* *Particip.* Κεχαρισμένος, Acceptus, Gratus, Jucundus, III. 119. *f.*

Χάρις, ἡ, Gratia, Beneficium. δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, Maximam gratiam se inituros rati, VI. 41. *m.* ὑμῖν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται, Vestrum (a vobis) expletum est beneficium, VIII. 144. *f.* τὴν χάριν, *i. q.* πρὸς οὐ κατὰ χάριν, In gratiam. ἐς τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐστρατεύοντο, V. 99. *a.*

Χαρμόσυνα (*scil.* ἱρὰ) ποιέειν, Laetum (Laetitiae significandae) festum celebrare, III. 27. *a.*

Χαυλιόδους, *sive* Χαυλιόδων, (*scil. voc.* Ὀδὼν,) *apud Nostrum non est* Exertos dentes habens, *sed* Χαυλιόδοντες, *tam Substantive, quam Adjective, dicuntur ipsi* Dentes exserti. *Hippopotamus* τετράπουν ἐστὶ, χαυλιόδοντας φαίνων, II. 71. *Crocodilus habet* ὀδόντας μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, II. 68. *m.*

Χέειν, Effundere. χοὰς ἐχέετο, VII. 43. *m.*

Χειμάζειν, 1) Hybernare, In hybernis esse. Μαρδόνιος περὶ τὴν Θεσσαλίην ἐχείμαζε, VIII. 133. *a.* (*conf.* Χειμερίζειν.) *Sed* 2) Χειμάζει, (*impersonaliter, sive subintellecto Nominativo* ὁ χειμὼν) Furit (Durat) tempestas. ἡμέρας ἐχείμαζε τρεῖς, VII. 191. *a.*

Χειμαίνεσθαι, Tempestate (Fluctibus) agitari. μᾶλλον γάρ τι χειμαίνεσθαι, *nempe* τὴν νῆα, VIII. 118. *m.*

Χειμασίη, ἡ, Hybernatio, Hyberna. φοιτέουσι ἐς χειμασίην, II. 22. *f.* *ubi perperam olim* χειμαδίην.

Χειμερίζειν, Hybernare, Hyberna agere, χειμερίσας περὶ Μίλητον, VI. 31. *a.* χειμερίσαι ἐν Θεσσαλίῃ, VIII. 113. *a.* *N.* χειμερίζοντες περὶ Θεσσαλίην, VIII. 126. *m.* ἐχειμέριζον αὐτοῦ, VIII. 130. *a.* *Conf.* Χειμάζειν.

Χειμέριος, η, ον, Hybernus. τοὺς

χειμεριωτάτους μῆνας τέσσερας, II. 68. *a.*

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, 1) Hyems. γέρανοι φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ, II. 22. *f.* κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι, IV. 28. *m.* ὄρος ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος, Mons transscensu difficilis Propter aëris intemperiem; *Vallae et Larchero*, Per hyemem inaccessus, Inaccessible en hiver, VIII. 138. *f. N. ubi* ὑπὸ χιόνος *maluerat vir doctus.* 2) Tempestas. χειμῶνα καταῤῥαγῆναι καὶ ὗσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, I. 87. *m.* ἐπιγενόμενος χειμὼν μέγας, VII. 34. ἐπέπεσέ σφι χειμὼν μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος, VII. 188. *m.* ἤν τι τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφέρητον, ibid. *f.* τοῖσι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἀπολομένοισι, VIII. 66. *m.* ὑπονοστέει (τὰ φρύγανα) ὑπὸ τῶν χειμώνων, IV. 62. *a. m. ubi Valla*, Propter coeli tempestatem; *Gronov.* Propter coeli atrocitatem; *nos*, Per vim tempestatum; *nempe* Per vim ventorum et pluviarum.

Χεὶρ, ἡ, τῆς χερὸς, τῇ χερὶ *et* χειρὶ, τὴν χεῖρα, 1) Manus, *membrum corporis.* ἀποταμόντα ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα, II. 121, 5. *m. N.* νοστήσαντας κεινῇσι χερσί, I. 73. *m.* τοὺς δεξιοὺς ὤμους ἀποταμόντες σὺν τῇσι χερσί, IV. 62. *f.* τὰς δεξιὰς χέρας ἀποδείραντες, IV. 64. *f.* χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι τοῖσι ἐπισπαστῆροισι, VI. 91. *extr.*

2) *Hinc variae formulae.* ἐν χερσὶ ἔχειν τι, Occupari in aliquà re, Cum maxime parare aliquid, I. 35. *a. Sic et* ἔχειν τι μετὰ χεῖρας, VII. 16, 2. *extr. N. Tum*, ἄγεσθαί τι (*verbo Medio*) ἐς χεῖρας, *quasi* Manibus capere, *id est*, Suscipere, Adgredi aliquid: (*vide voc.* Ἄγειν, *num.* 6.) *Porro*, χρᾶσθαι τῇ χειρὶ, *quod opponitur* τῷ, ἀργὸν ἑστεῶτα, III. 78. *f.* IX. 72. *f.* ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι, *i. q.* συμμῖξαι, Ad manus venire, Manus conserere, IX. 48. *a.* ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπόλλυσθαι, In prælio (Manu hostium) cadere, VIII. 89. *a.* (*conf. Lexic. Polyb. p.* 660.)

3) χεὶρ, *i. q.* δύναμις. δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλῆος καὶ χεὶρ ὑπερμήκης, VIII. 140, 2. *m. Similiter, ubi de* Copiis bellicis *agitur, graecum vocab.* χεὶρ *apud Nostrum non tam, ut latino sermone*, Multitudinem, *quam* Robur *et* Vim *significat.* ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλῃ πλήθεος *proprie*, Expeditionem suscepit cum ingenti Robore multitudinis, VII. 20. *a.* ἁλὴς γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, χεὶρ μεγάλη συνάγεται, VII. 157. *m.* τίνι δυνάμει; κοίῃ χειρί; IV. 155. *f.*

Χειραπτάζειν, *i. q.* ψαύειν, Tangere, Manu tractare, II. 90. *extr.*

Χειριδωτὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* χειρῖδας ἔχων, Manicatus; *adjectivum verbale a verbo* χειριδόω *formatum.* κιθῶνας χειριδωτούς, VI. 61. *a.*

Χειρὶς, ῖδος, ἡ, Manica. ἐπικατη-

...ρονομεῖν, Manibus (*aut*
bus, loco manuum) gesti
τοῖσι σκέλεσι ἐχειρονόμησε
129. *f.* *N.*

Χειροποίητος, ὁ, ἡ, **Manu fa**
Arte factus. σκῆπτρον χειρ
τον, I. 195. *b.* λίμνη χειρ
τος, II. 149. *a.*

Χειροτέχνης, ὁ, Opifex, **Man**
artem exercens. ἥκιστα K
θιοι ὄνονται τοὺς χειροτέχνας,
167. *extr.*

Χειροῦσθαι, *verbum Mediu*
Sub potestatem suam redig
Subigere. τοὺς ἂν χειρώσωντ
IV. 103. *f.* τοὺς δέ τινας χει
σάμενος, IV. 164. *a.* *Passivu*
ἐχειρώθησαν ὑπὸ Περσέων, I
96. *extr.* ἐοῦσαν εὐπετέα χειρ
θῆναι, III. 120. *f.* 145. *f.* οι
ἐχειρώθησαν ὑπ' Ἀρταβάζου, V
16. *a.* οἱ χειρωθέντες, V. 1
extr. *Perperam olim* ἐχειρώθ
edd. *pro* ἐχηρώθη, VI. 83. *a*

Χειρῶναξ, νακτος, ὁ, **Opifex**,
Suis manibus vitam susten-
tans. οἱ ἀγωραῖοι ἄνθρωποι καὶ
οἱ χειρώνακτες, I. 93. *m.* κα-
πήλους τε καὶ χειρώνακτας καὶ
ἀγοραίους ἀνθρώπους, II. 141. *f.*

Χειρωναξίη, ἡ, Opifici...

ς, τὸ, *jon. pro comm.*
σπάνις. χήτεϊ συμμάχων,
destituti, IX. 11. *a.*
ri. *Vide* Πρώνην.

η, ον, Subterraneus,
. χθόνιοι θεαὶ *vel* θεοί,
deæ, *Ceres et Proser-*
ὑποζάκορος τῶν χθονίων
VI. 134. *a. N.* ἱερο-
τῶν χθονίων θεῶν, VII.
.

ος, *i. q.* χίλιοι ἱππεῖς,
equites, V. 63. *m. f.*
.. *a. m.* τοὺς θωρηκοφό-
τὴν ἵππον τὴν χιλίην,
13. *m.*

, ὁ, Pabulum. τῇ χι-
οῖσι ἵπποισι καὶ ὕδατα
140. *m. f.*

cil. ὁ θεός) τὴν χώρην,
hac in regione; *proprie*
ivem mittit hanc in
m. εἰ ἐχιόνιζε καὶ ὁσονῶν
τὴν χώρην II. 22. *f.*
ιζε, ὕετο ἂν ταῦτα τὰ
II. 22. *m. Conf.* Ὕειν.

ma nominis non usitata
Vide Κιθών.]

, ἡ, Nix. τὸν Νεῖλον
ὸ τηκομένης χιόνος, II.
ἐπὶ χιόνι πεσούσῃ, ibid.
50. *m. f.* χιόνα ἁδρὴν
ιν, IV. 31. *m. et mox,*
χιων πτεροῖσι, ibid.

, Læna, Pænula. πα-
ἀγώνων) ἄεθλα, κτήνεα
ύνας καὶ δέρματα, II.

τὸ, Lænula, Pænula.
λευκὸν περιβάλλεται,
a.

ς, ἡ, *i. q.* χλαίνη, Læ-
nula, Pallium. χλανί-
δα περιβαλόμενος πυῤῥήν, III.
139. *m. N.* 140. *m.*

Χλιαρός, ή, όν, Tepidus. ὕδωρ
χλιαρόν, IV. 181. *m. et f.*

Χλιδή, ἡ, Luxuria, Mollities.
ἐπὶ πλεῖστον χλιδῆς ἀπίκετο, VI.
127. *a.*

Χλόη, ἡ, Viriditas, Viride; *si-*
gillatim, Viridis herba *quae-*
libet, aut frons. περὶ χλόην τι-
νὰ εἱλίξαντες τῶν τριχῶν (μέρος),
IV. 34. *f.*

Χοή, ῆς, ἡ, Effusio, Libatio,
Inferiæ. χοὰς οἱ Μάγοι τοῖσι
ἥρωσι ἐχέαντο, VII. 43. *m.*

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, Choenix, *men-*
sura aridorum. Artaba Persica
capit μεδίμνου Ἀττικῆς πλεῖον
χοίνιξι τρισὶ Ἀττικῇσι, I. 192.
m. χοίνικα πυρῶν ἕκαστος τῆς
ἡμέρης ἐλάμβανε, VII. 187.
m. N.

Χοιράς, άδος, ἡ, Porcula, Saxum
in mari aut fluvio parum et
vix nonnihil supra aquæ su-
perficiem eminens. σκόπελοι
ἐν τῷ Νείλῳ ὀξέες ἀνέχουσι καὶ
χοιράδες πολλαί εἰσι, II. 29. *m. f.*

Χόλος, ὁ, Bilis, Ira. ἅτε σφι
ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, VIII. 27.
a. Alia vide in Ἐνέχειν. *Conf.*
Ἐπίχολος.

Χολοῦσθαι, Irasci. οἱ Θεσσαλοὶ
κεχολωμένοι, VII. 31. *a.*

Χόνδρος, ὁ, Grumus. ἁλὸς τρύ-
φεα κατὰ χόνδρους μεγάλους,
IV. 181. *a.* οἰκία ἐκ τῶν ἁλίνων
χόνδρων οἰκοδομέεται, IV. 185. *m.*

[Χορδεύειν, *vide* Καταχορδ.]

[Χορηγέειν. κεχορήγηται *unus habet*
codex; I. 87. *a. ubi alii om-*
nes ἐδωρήθη.]

Χοῦν, Humum adgerere, Agge-
rem struere. χοῦσι χῶμα μέγα

IV. 71. *extr.* χώματα χοῦν, II. 137. *m.* IX. 85. *f. id est,* γῆν ὑψοῦν, *interprete Suida.* νῆσοι χώσας σποδῷ τε καὶ γῇ, II. 140. *a.* χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα, I. 162. *b.* αἱ πόλιες ἐχώσθησαν, *i. q.* ἐγένοντο ὑψηλότεραι, Solum oppidorum exaltatum est, II. 137. *m. ubi paulo post,* ἐξεχώσθη *eodem significatu. Similiter* II. 11. *f.* κόλπος *dicitur* χωσθῆναι *et* ἐκχωσθῆναι, Compleri, *quum nimirum* Solum *illius* progressu temporis altius fit. *Conf.* Ἐκχοῦν, Διαχοῦν, Καταχοῦν, Συγχοῦν.

Χοῦς, χοῦ, ὁ, Terra effossa et alio adgesta. ὁ χοῦς ὁ ἐξορυχθείς, I. 150. *a. et f.* VII. 23. *a.*

Χρᾶν *et (rarius quidem)* χρέειν *triplici maxime significatu apud Nostrum occurrit.*

I. Dare, Suppeditare, Commodare *alicui in aliquâ re,* Gratificari.

1) *Activi verbi haec in Musis reperiuntur exempla.* χρήσαις, ἄν τι τεῦ βουλοίμην τυχεῖν; Dares-ne, Indulgeres, Gratificareris mihi, si quid *etc.* VII. 38. *ubi respondet Xerxes,* se illi ὑπουργήσειν, gratificaturum. Athenienses Κορινθίων ἐδέοντο χρῆσαί σφι νέας, VI. 89. *a. ubi si proxime sequentia contuleris, intelliges,* χρῆσαι *ibi idem atque* δοῦναι, Dare (*et quidem* Gratuito dare) *valere.* (*De eâdem re loquentes Corinthii apud Thucyd. I.* 41. *in oratione ad Athenienses ajunt* παρὰ Κορινθίων εἴκοσι ναῦς ἐλάβετε.) *Quare etiam* III. 58. *m.*

Χρᾶν.

f. ἐδέοντο δέκα τάλαντ[...] σαι *non, ut vulgo* in[...] *tur, significat* Petie[...] sibi decem talenta [...] darent; *sed* [...]*de*, U[...] sibi talenta darent.

2) *Medium* χρᾶσθ[...] χρέεσθαι. *Et* χρᾶσθαι *tenent libri omnes* I. 187. *m.* II. 15. *a.* II[...] 117. *m. et alibi.* χρέε[...] *probatissimi quique lib*[...] I. 21. *f.* (*ubi conf.* [...] 187. *m. pro eo, qu*[...] *bique olim vulgatum* χρῆσθαι, *quam verbi apud Nostrum* medium *non agnoscunt: nam* et [...] 101. *f. pro olim vulg*[...] σθαι *probatissimi libri* σθαι *dederunt. Praesen*[...] *cativi* χρέωμαι *format nempe insertâ brevi ante* ω *formae commu*[...] *tractae* χρῶμαι. *Pass*[...] *occurrit etiam forma* [...] *vocali* α *communis for*[...] *nico more in* ε *mutatâ Infinitivo* χρέεσθαι. *Co*[...] *tata ad Var. Lect.* I. [...] 138, 13. 155, 14. [...] VII. 102, 6. *et alibi Itaque Particip. Praes.* [...] *que* χρεώμενος, *subin*[...] *etiam* χρεόμενος. *Tertia Plur.* χρέωνται *fere om*[...] 215. *a. et b.* 216. *a.* [...] *m. ubi quidem alii* [...] χρέονται *praeferunt, et ego etiam tenui* I. 34. *sing. Imperf. promiscue et* ἐχρῆτο. *Vide Var.* L[...] II. 173. *a. et* III. 129. [...] *tium plur. Imperf.* [...]

ınt omnes II. 43. m. f. 'nter ἐχρέωντο et ἐχρέοντο :ant II. 108. f. III. 57. 'II. 50, 2. a. Tertiam Sing. Praes. χρᾶται forlibri omnes I. 137. m. s refragantibus χρέεται Schaef. qui quidem χρᾶ·um aliis omnibus tenuit 5. f. Rursus III. 78. f. i quique libri χρᾶται deıt, ubi olim χρῆται ediferat. In tert. Sing. Imfluctuant libri inter ἐχρᾶἐχρῆτο, II. 173, 1. et 129, 8. Secunda Praes. rat. χρέω, I. 115. m. ubi ed. Schaef. contra quam omnes. Tertia Imperat. ϑω, II. 123. a. communi rum consensu. Haec de hujus verbi formatione ı est hoc loco monere. Fut. :σϑαι, et Aoristus χρήσαnihil vel difficultatis vel ationis habent.

gnificat autem, ut χρᾷν ρῆσαι, Dare, sic Medium μαι τούτῳ, Datur vel Daest mihi hoc; inde Hahoc, et praesertim, Utor re vel hoc homine: omnie, sicut commune ver- Χράομαι, sic et jonicum μαι latino Utor adcurate ındet, tamque frequenti ario multiplicique in usu quam idem latinum ver-. Cujus usus diversarum formularum, in quibus verbum adhibetur, de lissimâ exemplorum copiâ lusis occurrentium notabinonnulla adposuisse juvabit. τοιούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο, Talem vitæ finem habuit, I. 117. extr. (conf. mox num. 3. Passivum.) ϑείῃ πομπῇ χρεώμενος vel χρεόμενος, Divinam missionem habens; id est, Divinitus missus, I. 62. f. IV. 152. m. Sed συμφορῇ μεγάλῃ χρᾶσϑαι non modo significare videtur Magnam calamitatem accepisse; sed idem fere valere ac συμφορὴν ποιεῖσϑαι (vide Συμφορή.) Sic, ἀχϑομένων καὶ συμφορῇ χρεωμένων, VII. 134. m. et ταῦτα ἀκούσαντες, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἐχρέωντο, VII. 141. a. συντυχίῃ ταύτῃ χρησαμένη, V. 41. a. καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, Simul fortuitum casum adjutorem nactus, simul calliditate usus, I. 68. a. χρῆσϑαι αὐτῷ (παιδὶ τῷ ἐμῷ) τοῦτο (i. e. κατὰ τοῦτο) ὅ τι σὺ βούλεαι, I. 210. f. ubi perperam τούτῳ olim editum. ἀπορέοντος βασιλῆος ὅτι χρήσεται (al. χρήσαιτο) τῷ παρεόντι πρήγματι, VII. 213. a. N. τούτῳ μὲν τάδε ἐχρήσατο, II. 106. m. τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται, II. 95. f. N. (conf. Τάδε.) πρότερον χρεώμενος (αὐτῷ, nempe Ὀνομακρίτῳ χρησμολόγῳ) τὰ μάλιστα, Quum antea quam maxime operà hujus vatis esset usus; sic enim rectius intelligentur ista verba, quam, uti vulgo acceperunt, familiarissime eo usus esset, VII. 6. f. (conf. mox num. II. 3.) εἰ βουλόμεϑα τῇσι Ἰώνων γνώμῃσι χρᾶσϑαι, II. 15. a. τοῖσι λεγομένοισι χράσϑω ὅτεῳ τὰ τοιαῦτα πιϑανά ἐστι, II. 123. a. οἰκότι

χρησαμένους, I. 5. *a.* να
ἐχρέωντο, II. 43. *m. f.*
γίῃ ἐχρήσαντο, I. 150.
118. *m.* βοῇ χρεώμενοι, IV
a. κώμῳ χρέεσθαι, I. 21.
οὐ χρᾶται τῇ χειρί, III.
IX. 72. *extr.* τῇσι πύλησ
τῇσι μηδὲν χρέεσθαι εἰ
ἐχρᾶτο, I. 187. *m.* τοῖσ
τρίοισι μούνοισι χρᾶσθαι θ
I. 172, *f.* νομαίοισι τοιοῖσδε
σθαι, III. 99. *a.* χρήσα
γυναικί, Uti, Frui muli
Rem cum illâ habere,
113. *m.*

3) *Passivum semel occ*
apud Nostrum, eâdem not
positum quâ frequentatur M
dium. συμφορῇ τοιῇδε κεχρη
νος, Qui hujusmodi hal
calamitatem, Cui hæc ac
dit calamitas, I. 42. *a. quer*
admodum alibi verbo Medio a
τοιούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο, I. 11
extr. Sed Aor. pr. Passivi pas
sivâ notione accipitur VII. 144
m. αἱ δὲ (αἱ νῆες) ἐς τὸ με
ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν
Hæ naves non In illum u-
sum adhibitæ sunt.

II. Χρᾶν. Χρέειν. Χ...

haberet Dativum vel Ablativum χρηστηρίῳ *aut* μαντηΐῳ, *videri posset proprie eamdem vim eumdemque significatum habere, quem supra* (*num.* I. 2.) *observavimus, scilicet ut* χρήσασθαι τῷ χρηστηρίῳ *proprie significaret* Uti oraculo, In usum suum adhibere oraculum; *quemadmodum* χρεώμενος αὐτῷ (τῷ χρησμολόγῳ) τὰ μάλιστα, VII. 6. *f. significare videtur* (*ut supra monitum est, num.* I. 2.) Vate illo usus erat quam maxime; *id est,* Præcipuâ ejus operâ usus erat; *nempe* Frequentissime et quam maxime illum consulere consueverat. *Igitur similiter dici videri poterat* χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοισι, Uti oraculis, I. 47. *a.* (*ubi in formam* χρῆσθαι *consentiunt libri omnes, unus Schaeferus suo arbitratu* χρέεσθαι *edidit.*) μαντηΐον τῷ πάντες ἐώθεσαν χρέεσθαι, I. 157. *extr.* (*ubi tenent* χρέεσθαι *scripti omnes cum editis.*) ἐχρέωντο (ἐχρέοντο *solus Schaef.*) τοῖσι χρηστηρίοισι, I. 53. *m. Durum tamen foret,* ἐσῆλθον χρησόμενοι τῷ θεῷ, I. 47. *m. f. intelligere* Usuri deo. *Sed nimirum ipse usus cum Activi verbi, tum Passivi, ubi de Oraculo vel Vate agitur, itemque nomina et alia verba inde derivata, ut* χρηστήριον, χρησμὸς, χρηστηριάζεσθαι *etc. satis declarare videntur, sicut* χρᾶν *significat* Responsum dare, τὸ χρησθὲν *vero, aut* τὸ κεχρησμένον Responsum ipsum, *sic verbum Medium* χρᾶσθαι, χρῆσθαι *et* χρέεσθαι *proprie et directe significare* Petere sibi responsum, Rogare, Consulere. *Itaque pro eo quod* IV. 150. *m. dixit Noster,* χρεωμένῳ περὶ ἄλλων, χρᾷ ἡ Πυθίη, *et* VII. 220. *m.* χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου χρᾷ ἡ Πυθίη, *eamdem in sententiam* IV. 155. *m. ait* ἐπειρωτέοντι χρᾷ ἡ Πυθίη, *et* ibidem *paulo post rursus,* ἐγὼ ἦλθον παρὰ σὲ χρησόμενος περὶ φωνῆς. *Atque etiam,* III. 57. *m. f. ubi Dativus* χρηστηρίῳ *adjectus est, formula* ἐχρέωντο τῷ χρηστηρίῳ εἰ *etc. manifeste nil aliud significare potest nisi idem ac si dixisset* ἐπειρώτεον τὸ χρηστήριον εἰ *etc. Itidem,* VII. 141. *a.* αὖτις ἐλθόντας χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτας. *Et sic constanter, ubicumque de oraculo quodam agitur, vis propria verbi, de quo quaerimus, in* Petendo responso, Rogando, Consulendo, *inesse videtur. Sic,* παρὰ Ἄμμωνα ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους, I. 46. *f.* ἐς Δελφοὺς ἐπεπόμφεε περὶ αὐτοῦ (τοῦ παιδὸς ἑωυτοῦ) χρησομένους, I. 85. *a.* χρεωμένοισι προέφερε ἡ Πυθίη, IV. 151. *a.* ὦναξ, ἦλθον παρὰ σὲ χρησόμενος περὶ τῆς φωνῆς, IV. 155. *f.* ἀπικόμενοι ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐχρέωντο φάμενοι, IV. 157. *a.* περὶ τῆς συμφορῆς ἐχρέοντο ἐν Δελφοῖσι, V. 82. *a. Denique, non solum ubi de Dei cujusdam aut vatis oraculo agitur vis ista verbo huic inest; verum etiam, ubi* Regem, *qui veluti oraculum est populi, adit aliquis,* Rogaturus eum quidpiam *et* Responsum ab eo petiturus,

... apud Nostrum
rare, Tingere: sive,
magis generali, Obduce
tegere. τοῦ χειμῶνος νιφε
τα χρέεται, (alii χρᾶται
obducta (obtecta) sunt
IV. 50. m. N.

[Χραύειν, vide Ἐγχραύειν.]

Χρέειν et Χρέεσθαι vide in X

Χρεὼν, sive rectius, apud
strum quidem, jonico m
Χρεὸν, Necessarium, Nec
tas. Hinc χρεών (vel χρεόν)
Necesse est, Oportet. σὲ χ
ἐστι ἰέναι, I. 41. f. ubi
alibi, χρεόν ἐστι, malim
nostro cod. F. οὐ γὰρ ποι
μιν τὸ χρεὼν ἦν ποιέειν, II. 1
m. (ubi quidem χρεὼν ten
etiam cod. F.) χρεόν ἐστι ὑμι
μάχας ἀναβάλλεσθαι, V. 4
f. ποιέειν χρεόν ἐστι ὑμέας ὀχ
τέρα τούτεων ἔλησθε, V. 109. m
(ubi vide Var. Lect.). Sic rur
sus V. 109. f. 111. m. f. VI
43. m. f. VIII. 74. f. 75. a
IX. 17. f. 26. a. m. 58. f.
Nonnumquam, sicut commune
verbum χρὴ, commode Fas est,
Licet, reddi potest: veluti

τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ, ibid. *cap.* 18. *a. Loco Genitivi rei reperitur Accusativus apud Nostrum, ubi ait*, Ξέρξης πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χρηΐσειν ἢ τὸ ἐδεήθη, VII. 38. *m. Alibi duplex adjicitur Genitivus, alter rei, alter personae.* τῶν δ' ἐγὼ ὑμέων χρήζων, συνέλεξα (ὑμᾶς), VII. 53. *a.*

Etiam verbo **Medio** *eâdem notione utitur Herodotus, et quidem Imperfecto frequentativo.* χρηΐσαντο τῷ ὕδατι, Indigebant (Opus illis erat) hac aquâ, III. 117. *m. f.*

Χρῆμα, τό; Res; *et quidem* 1) Res quæcumque *aut* qualiscumque. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτήν, I. 32. *extr.* ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, I. 35. *f.* ὅτευ δὴ χρήματος δεησόμενος, III. 121. *a.* κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίη; III. 80. *a.* τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, III. 53. *m.* ἡ ἰσηγορίη χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a.* κοῖόν τι χρῆμα ἐποίησας, V. 23. *m.* οὐδέν κω ἄλλο χρῆμα οὕτω ἐπεζήτησα, ὡς σὲ ἰδέειν, V. 24. *m. f.* ἐς ἀφανὲς χρῆμα (In rem incertam) ἀποστέλλειν ἀποικίην, IV. 150. *extr. ubi perperam Valla* χρῆμα Oraculum *interpretatus erat.* πᾶν χρῆμα ἐκίνεε, ποιέων ἅπαντα ὅκως *etc.* V. 96. *a.* πᾶν πείσεσθαι χρῆμα, VII. 49. *extr.* πᾶν χρῆμα προδειμαίνειν, VII. 50, 1. *a.* (*ibidemque paulo ante*, πᾶν *et* τὸ πᾶν, *omisso substantivo* χρῆμα.) πρῶτον χρημάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, VII. 145. *a.* δεινὸν χρῆμα ἐποιεῦντο, VIII. 16. *b.* σημαίνει τις οἷόν τι χρῆμα ποιήσειε ὁ παῖς, VIII. 138. *a.*

2) *Idem vocab.* Χρῆμα *adhibere amat Herodotus in indicandâ rei cujuslibet* Magnitudine, Vehementiâ, *aut* Multitudine. ἐν τῷ Οὐλύμπῳ συὸς χρῆμα γίνεται μέγα, I. 36. *a. N. et* ὑὸς χρῆμα μέγιστον, *paulo post* ibid. *Postquam* VII. 188. *m. dixit*, ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος, *subjicit*, ἦν τι τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον, ibid. *extr. ubi* τὸ *articulum, quem ante* τοῦ *insertum Valckenarius voluerat, libri omnes cum Suida ignorant.* οἱ ὄφιες -- ἐκλέπουσι πολλόν τι χρῆμα (Ingentem multitudinem) τῶν τέκνων, III. 109. *f.* καί οἱ πολλόν τι χρῆμα χρυσοῦ συνελέχθη, III. 130. *extr.* κομισθῆναι χρῆμα πολλὸν ἀρδίων, IV. 81. *f. ubi perperam* πολλῶν *olim edebatur.* (*Conf. ibi Not.*) συνελέχθη χρῆμα πολλὸν νεῶν, VI. 43. *f. ubi ibidem* πολλῶν *olim.*

3) *Sigillatim etiam* χρῆμα *intelligitur* Res utilis et pretiosa *quaelibet, veluti*, Pecunia, Vasa, Pretiosa supellex. εἴρετο (αὐτοὺς) ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο τοὺς πατέρας κατασιτέεσθαι, Quantâ pecuniæ summâ propositâ, Quo pretio, III. 38. *m. Sic* ταύτην πωλέω οὐδενὸς ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τοὺς πατέρας κατακαίειν, ibid. *f. Sed hujusmodi notione praesertim Pluralis* τὰ χρήματα *usurpatur, ut*, αἰτέειν *et* δοῦναι χρήματα, Pecunias petere, *et* Pecunias dare,

data. *Similiter* ὁ γραμμ...
τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀ...
est Scriba cui consigna...
custodia mandata erat R...
pretiosarum Minervæ c...
cratarum, II. 28. *a.* N...
μασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρ...
Opibus præ cæteris emine...
VII. 134. *f.*

Χρηματίζεσθαί τινι, De rebus ... busdam Agere (Transige... cum aliquo. (*Conf.* Χρέεσθ... *num.* II. 3. *extr.* ἤθελε ἐς βασιλήϊα ἐσελθὼν χρηματίσασ... τῷ βασιλέϊ, III. 118. *a.* οἱ ... Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα Γέλωνι χρηματισάμενοι, V... 163. *a.*

Χρήμη, ἡ, Petitio, Desideriun... Postulatio. ἵνα λέγεται ἐνχνι... ωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, Vi... Hom. 13. *a.* 14. *a.*

Χρῆν, *sicut in communi sermone* Oportere. σκοπέειν χρὴ, I. 32. *extr.* εἰδέναι ἄνθρωπον ἐόντα, κῶς (*sive* ὅκως) χρὴ, τὸ βέβαιον, VII. 50, 1. *f. ibique Var. Lect.* *et Not. Tertia sing. Imperf.* χρῆν, *pro* ἔχρην. χρῆν γὰρ (In fatis erat; *conf.* ...

Χρησμός, ὁ, Vaticinium, Oraculum editum, Responsum oraculi *vel* vatis. παρῆσαν φέροντες τοὺς χρησμούς, I 48. *a.* χρησμῷ κιβδήλῳ πίσυνοι, I. 66. *f.* ἀπικομένου χρησμοῦ κιβδήλου, ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. *a.* ἐν χρησμῷ ἦν γεγραμμένον ὧδε, VI. 98. *m. f.* VIII. 20. *m.* 77. *a.* ὁ δέ σφι τὸν αὐτὸν χρησμὸν ἔφαινε, I. 159. *a. Conf.* Χρησμολόγος.

Χρησμοσύνη, ἡ, Ars et munus vatis. μετίεσαν (αὐτὸν) τῆς χρησμοσύνης, IX. 33. *f. N. Conf.* Μετιέναι.

Χρησμῳδέειν, Oracula (Vaticinia) canere, VII. 6. *f.*

Χρηστηριάζεσθαι, *i. q.* χρᾶσθαι (*vel* χρῆσθαι) τῷ χρηστηρίῳ, Oraculum consulere. ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον· ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, I. 55. *a.* ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ τῇ χώρῃ, I. 66. *a.* χρηστηριαζομένῳ εἶπε ὁ Λοξίης, I. 91. *m.* ἐχρηστηριάζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων, II. 50. *m.* ἱροῖσι χρηστηριάζεσθαι, Ex victimis responsum dei petere, VIII. 134. *a. N.* (*coll. Adnot. ad* II. 57, 11.) Δελφοὶ ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ, VII. 178. *a.*

Χρηστήριον, τὸ, *i. q.* μαντήϊον, Oraculum, *duplici significatu hujus vocabuli; nempe* 1) Oraculum quod consulitur; Templum, Aedes, Locus, et universum Institutum, quo se convertunt qui deum aliquem de rebus futuris aut incertis consulere cupiunt. *Huc referenda formula* χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ, *de qua supra dictum est, sub verbo* Χρᾶν, *num.* II. 2. *tum phrases hujusmodi:* ἀπέπεμπε ἐς διάπειραν τῶν χρηστηρίων, I. 47. *a.* 48. *m.* 53. *a.* 65. *a. m. et cet. Vide Indicem Rer. voce* Oraculum. 2) *i. q.* θεοπρόπιον, *et* χρησμὸς *aut* τὸ χρησθὲν, Oraculum redditum, Responsum oraculi, Vaticinium. συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν, I. 63. *a.* ὑμέας κατὰ τὸ χρηστήριον προσκαλέομαι, I. 69. *m.* τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος ἐὼν, I. 73. *a.* VIII. 41. *a.* χρηστήριον ἐληλύθεε ἐκ Δελφῶν, VIII. 114. *a.*

Χρηστός, ἡ, ὀν, 1) *generatim* Bonus, Benignus. τελευτὴ χρηστὴ, VII. 157. *extr.* χρηστῶν θεῶν ἥκειν εὖ, Bonis (Benignis) diis abunde frui, VIII. 111. *m. Sigillatim*, 2) *i. q.* χρήσιμος, Utilis, Ad usum commodus. τά τόξα, ἐόντων ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων, ἦν χρηστὰ οὐδέν, III. 78. *a. ubi* χρήσιμα *dat unus e codd. Paris. ex interpretamento.* ἐπεὶ εἶδον τοὺς Ἴωνας ἀρνευμένους εἶναι χρηστοὺς, VI. 13. *f. reddi poterit* Videntes eos nolle esse viros bonos; *sed perinde intelligere possis*, Videntes nolle eos sibi utiles esse, utilem praestare operam. χρηστὰ ἐπίπλοα, I. 94. *f. sunt* supellectilia utilia, ad vitæ usum commoda; *quae sequiore graecitatis aevo* χρηστήρια *etiam adpellata sunt, ut ad Athenaei lib. III. p.* 114. *d. observavimus.* συμβουλεύων οἱ χρηστὰ, Utilia ei consulens, IV. 83. *b. Peculiari vero ra-*

tione dictum videtur ἐοῦσα οὐδὲν χρηστὴ (αὕτη ἡ ἀτραπὸς) Μηλιεῦσι, Nulli bono usui fuit hic trames Maliensibus; pro, Non bene usi hoc tramite sunt Malienses, VII. 215. extr. N.

3) Ubi de Sacrificiis agitur, ἱρὰ (vel σφάγια) χρηστὰ dicuntur, Læta (Prospera) sacra, ubi Litat victima (conf. Wessel. ad IX. 19, 5.) et Boni ominis sunt exta. ἐπεί οἱ τὰ ἱρὰ οὐ προεχώρεε χρηστὰ θυομένῳ, V. 44. extr. οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστά, IX. 61. m. 62. a.

4) χρηστὰ, Neutrum plur. absolute positum significat Beneficia, Bene merita. ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ, χρηστοῖσί με ὀφίλλεις ἀμείβεσθαι, I. 41. a. 42. b. Sed τὰ ἑκατέροισι κατέργασται χρηστὰ, IX. 27. a. sunt Res ab utrisque Bene gestæ.

Χρίειν, Inungere. ἐχρίετο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, III. 124. a. et 125. f. πτεροῖσι ὀρνίθων κεχριμένοισι πίσσῃ, IV. 195. a.

Χρίμπτειν, vide Ἐγχρίμπτειν.

Χρόνος, ὁ, Tempus. ἦν δὲ χρόνος οὗτος οὐκ ὀλίγος γινόμενος ὅτε οὐδεὶς etc. Multum inde effluxit temporis quo nemo etc. I. 160. f. χρόνου ἐπιγινομένου, Insequente tempore, I. 28. a. N. Vit. Hom. 5. a. χρόνου προϊόντος, Progrediente tempore, Successu temporis, VII. 197. m. Vit. Hom. 3. a. 9. a. 11. a. χρόνου δὲ περιϊόντος, IV. 155. a. N. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διεξελθόντος, IV. 146. a. χρόνου προβαίνοντος, V. 58. m. ὀλίγου τινὸς χρόνου [illegible], IX. 16. m. Et magis concise, eadem fere notione, καὶ ταῦτα ὀλίγῳ χρόνῳ (Brevi tempore) ἔστω [illegible], III. 134. m. [illegible] δὲ [illegible] τοῦ χρόνου [illegible] σφίσι, IX. 13. a. ubi, pro eo quod in latina versione posui, sperans progressu temporis illos etc. rescriptum oportuit; assidue (sive, per totum illud tempus, quo in Attica moratus est;) sperans etc. ut recte Wesselingius cum Valla interpretatus est. ἐντὸς χρόνου, Intra aliquod tempus. ἐπεὰν μέλλῃ τι ἐκτὸς χρόνου ἔσεσθαι χαλεπὸν, VIII. 104. b.

Dativus, χρόνῳ, (pro quo alias σὺν χρόνῳ) Successu temporis, Tandem, Ad extremum. χρόνῳ δὲ -- ἐτράποντο οἱ Λυδοί, I. 80. extr. οἱ μὲν νυν χρόνῳ ἐξαιρέθησαν, I. 175. extr. III. 13. m. V. 77. m. N. ὡς δὲ χρόνῳ κοτε ἐγένετο τὰ σφάγια χρηστά, IX. 62. a. N. χρόνῳ ὕστερον πολλῷ, Multo post, I. 171. m. f. ἐν τῷ παρεόντι χρόνῳ, I. 88. m. γένοιτο δ' ἂν πᾶν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ, V. 9. f. ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, II. 11. f. τὰ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ κατέργασται, Quæ ab omni inde tempore gesta sunt, IX. 27. a.

Accusativus. χρόνον, Per aliquod tempus, Aliquamdiu. μοῦνοι ἀντέσχον χρόνον Ἁρπάγῳ, I. 175. b. Plenior formula, ἐπὶ χρόνον. Sic, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, I. 116. a. τὸν χρόνον τοῦτον, Per id tempus, V. 44. a. χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἔσεσθαι

τὴν πολιορκίην, I. 81. *a.* ἐς χρόνον, Posthac. αὐτῷ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται, III. 72. *f.* οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον μεταμελήσει, IX. 89. *m. f.* ἀνὰ χρόνῳ, Successu temporis, Deinde, I. 172. *m.* II. 151. *a.*

Χροῦς, ὁ, *Gen.* χροὸς, *Dat.* χροΐ, *Acc.* χρόα, (*conf.* *Gregor Dialect. jon.* §. 71.) Superficies, Cutis. τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείρονται ἐν χροΐ, IV. 175. *a.*

Χρυσάορος, ὁ, ἡ, Aureo ense cinctus. Ἀρτέμιδος χρυσαόρου ἀκτήν, VIII. 77. *a. in Orac.*

Χρύσεος, η, ον, Aureus. Ἀλέξανδρος ὁ χρύσεος, Aurea Alexandri statua, VIII. 121. *extr.* λέβητες χρύσεοι, IX. 80 *a.* χρύσεα ποτήρια, χρύσεα χρήματα, VII. 190. *b.* αρτήματα χρύσια, II. 69. *a. m. ubi* χρύσινα *praefert cod. F. quae vocabuli forma ex sequiore graecitatis aevo esse videtur: Alibi certe constanter in alteram formam consentiunt libri omnes.* αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην, I. 52. *m.* ἐν πέδησι χρυσέῃσι δεδέσθαι, III. 23. *f.* χρύσεα ποιήματα, IV. 5. *m.* ἐδωρήσατο τῇ πλατανίστῳ χρυσέῃ, VII. 27. *f.* ἰδέοντα κλίνας χρυσέας καὶ τραπέζας χρυσέας, IX. 82. *a. m. Plura loca vide in Indice Rerum, voce* Aureus. *Caeterum* χρύσεος *subinde nil aliud significat quam* ἐπίχρυσος. *Sic quidem, quas* κλίνας χρυσέας *dicit Noster* VIII. 82. *a. m. easdem cap.* 80. *a.* κλίνας ἐπιχρύσους *dixerat.*

[Χρύσινος *vide paulo ante, in* Χρύσεος.]

Χρυσίον, τὸ, Aurum. ἄπυρον χρυσίον, Aurum ignem non expertum, III. 97. *m.* χρυσίον τρισκαιδεκαστάσιον, (*scil.* τοῦ ἀργυρίου, *aut* πρὸς τὸ ἀργύριον) λογιζόμενον, III. 95. *a. Conf. Indicem Rer. voce* Aurum.

Χρυσίτης, ὁ, *Foem.* χρυσῖτις, Aureolus. ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφορομένη ἐστὶ χρυσῖτις, Sabulum illud est auriferum, III. 102. *f.*

Χρυσόδετος, ὁ *et* ἡ, Auro vinctus. σφρηγὶς χρυσόδετος σμαράγδου λίθου ἐοῦσα, III. 41. *a.*

Χρυσόκομος, ὁ, ἡ, Auream comam habens; *etiam de* Aureolo colore pennarum alitum. *Sic,* τὰ μὲν χρυσόκομα τῶν πτερῶν, (phœnicis avis,) τὰ δὲ ἐρυθρά, II. 73. *a. m.*

Χρυσόπαστος, ὁ, ἡ, Auro interspersus *vel* intertextus, Auro distinctus. δωρησάμενος αὐτοὺς τιήρῃ χρυσοπάστῳ, VIII. 120. *a. N.*

Χρυσὸς, ὁ, Aurum; *vide Indic. Rer. hac voce. De* χρυσῷ ἀπέφθῳ *et* χρυσῷ λευκῷ *vide Not. ad.* I. 50. *m.*

Χρυσοφορέειν, Aurum (Aureum ornatum) gestare. μηδὲ τὰς γυναῖκάς σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν ἂν *etc.* I. 82. *f.*

Χρυσοφόρος, ὁ, ἡ, Aurum (Aureum ornatum) gestans. ἀβρότατοι ἄνδρες εἰσὶ καὶ χρυσοφόροι τὰ μάλιστα, IV. 104.

Χρυσοφύλαξ, Auri custos. τοὺς χρυσοφύλακας γρῦπας, IV. 13. *a. rursusque cap.* 27.

Χρῶμα, τὸ, Color. χρῶμα φορέουσι παραπλήσιον Αἰθίοψι, III. 101. *a.*

Χύειν, Effundere, Profundere.

ἰδὼν σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον (ἐς τὴν ἀγορὴν), I. 22. a.

Χυτός, ή, όν, Fusus. ἀρτήματα λίθινα χυτά, Inaures ex fusis lapillis, II. 69. a. N.

Χυτός, οῦ, ὁ, *Substantivum i. q.* τὸ χῶμα, Agger, VII. 37. a. N.

Χυτρὶς, ἡ, Ollula. ἐκ χυτρίδων ἐπιχωρίων πίνειν, V. 88. b. N.

Χύτρος, ὁ, Lebes, Olla. *Plurale* Χύτροι, *nomen proprium loci:* ἔστι ταύτῃ θερμὰ λουτρὰ, τὰ Χύτρους καλέουσι οἱ ἐπιχώριοι, VII. 176. m. N.

Χῶμα, τὸ, Terra adgesta, Agger, Moles, Tumulus. (*Conf.* Χοῦν *et* Χοῦς.) Σεμίραμις ἀπεδέξατο χώματα ἀνὰ τὸ πεδίον ἀξιοθέητα, I. 184. b. Ἀλυάττεω σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν ἐστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σῆμα, χῶμα γῆς, Tumulus terræ, I. 93. a. *Similiter* χώματα κεινὰ, IX. 85. f. *sunt* Tumuli sepulcrales, in quibus quidem non insunt ipsa cadavera hominum, quorum in honorem erecti tumuli sunt.

Χωρέειν, 1) Exire, Progredi, Exitum habere. ἐνθεῦτεν ἡ Φάτις αὕτη ἐκκεχωρήκεε, Inde hæc fama exierat et in vulgus manavit, I. 122. *extr.* παρὰ σμικρὰ τῶν λογίων ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε, Exierunt in exiguum quiddam, I. 120. *m. idem quod* ἐς ἀσθενὲς ἐλήλυθε; *vide* ibidem *proxime sequentia.* πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως, Omnia ei prospere cesserunt, Exitum felicem habuerunt, III. 39. *m. Atque etiam, ubi adverb.* εὐτυχέως *non adjicitur, verbum* χωρέειν, *sicut Compositum* Προχωρέειν, *plerumque* Prosperum [illegible] significat. [illegible] χωρήσαντός δέ οἱ τούτου, III. 42. a. N. [illegible] V. 89. m. [illegible] VII. 10, 2. m. [illegible] VIII. 68, 2. a. [illegible] V. 49. a.

2) χωρέειν, Continere, Capere. [illegible] I. 51. a. m. I. 70. a. IV. 81. m. [illegible] Περσέων [illegible] I. 192. m. [illegible] IV. 61. f.

Χώρη, ἡ, 1) Terra, Regio. [illegible] III. 183. m. [illegible] μήτε [illegible] μήτε τοὺς οἰκήτορας αὐτῆς, VI. 97. m. f. λέγω τὴν χώρην, (*i. q.* τὴν γῆν ibid. *paulo ante,*) πλεῦνα ἐν πλεῦνι χρόνῳ γινομένην, λιμὸν τέξεσθαι, VII. 49. f. ἐν ταύτῃ (τῇ Ἀραβίῃ) λιβανωτός ἐστι μούνῃ χωρέων πασέων, III. 107. a. *et* ibid. *paulo ante,* τῶν οἰκεομένων χωρέων, *ubi perperam olim* χωρίων *edebatur. Conf.* Χωρίον.

2) χώρη, Locus; *quo significatu notanda formula* κατὰ χώρην, Suo loco, Eodem in loco. ἐα (πάντα) κατὰ χώρην ἑστάμενα, Suo loco intacta stare omnia sinebat, I. 17. m. τὰ ἑωυτοῦ κατὰ χώρην καταλείψειν, ὡς ὀπίσω σφι ἀπελθὼν ἔχοι, III. 135. f. κατὰ χώρην ἤλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι, Eodem in loco esse (Locum non mutasse, Non discessisse) Persas existimabant, IV. 135.

extr. Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο, κατὰ χώρην μένουσι, φύλακας εἶναι τῶν γεφυρέων, VII. 95. *b.* *Inde translato formulae usu*, κατὰ χώρην μένειν *dicitur* Quidquid firmum et stabile manet, nec movetur aut mutatur. ἐς τ' ἂν ἡ γῆ αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην, IV. 201. *a.* οὐκέτι ἔμενε τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην, ibid. *extr.* φόρους ἔταξε, οἳ κατὰ χώρην διατελέουσι ἔχοντες ἔτι καὶ ἐς ἐμέ, VI. 42. *f.* περιοίκεόν σφεας τὰ πολλὰ τῶν χωρέων (*sic duo codd.*) Ἴωνες, V. 58. *m. ubi* χώρων *vulgo*, *alii* χωρίων *ex conject.*

[Χωριάζειν, Rusticari. *Verbo hoc usum alicubi esse Herodotum putaverat H. Stephanus, Thes. T. IV. col.* 669. *e. Mihi illud nusquam occurrere memini.*]

Χωρίζειν, Separare, Distinguere. *Hinc Passiv.* τὴν Εὐρώπην ἥγηνται κεχωρίσθαι, Separatam esse, Nihil ad se pertinere, I. 4. *extr.* κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν (Diversa est hæc hyems) τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι, IV. 28. *m.* νόμοισι χρέωνται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, I. 172. *a.* κεχωρίδαται (*jon. pro.* κεχωρισμένοι εἰσί, Differunt) πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, I. 140. *m.* κεχωρίδαται τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων, Singulare hoc habent præ aliis Aegyptiis, II. 91. *m. f.* κεχωρίδαται αὗται (αἱ πόλιες), Sejunctæ sunt hæ civitates ab istis, I. 151. *a.*

Χωρίον, τὸ, 1) Locus, Definitum quoddam spatium, Definita quædam pars regionis aut urbis. τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος, Ubi erat expugnabilis Locus (*vel* Pars) arcis, I. 84. *m.* οὐκέτι πολλὸν χωρίον, -- ἀλλὰ στεινή ἐστι (ταύτῃ) ἡ Αἴγυπτος, II. 8. *m. f.* τῶν ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν, II. 10. *m.* ἀπὸ Ἐλεφαντίνης ἄνω ἰόντι ἀναντές ἐστι χωρίον· -- τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐστὶ ἐπὶ ἡμέρας τέσσερας πλόος, II. 29. *a.* ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἦλθον, Hunc locum adii, II. 75. *a.* οἱ ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινόμενοι χειμῶνες, IV. 28. *m. ubi quidem* χώρῃσι *praefert cod. Vat. et* χώροισι *Vind. Quod si vera scriptura vulgata, defendi ex hoc loco fortasse possit* χωρίων III. 107. *a. pro quo nos cum aliis* χωρέων *posuimus, et* χωρίου II. 19. *a. ubi nos ex aliis libris* χώρου *revocavimus.* τὰ πολλὰ τῶν χωρίων, *recte, ut videtur, ed. Schaef. ex Wess. conject.* V. 58. *m. pro vulgato* χώρων.

2) χωρίον *vero Nostro dicitur etiam* Locus (Dictum) scriptoris alicujus aut poëtæ; Verba quædam *sive* breviora, *sive* longiora) ex libro aliquo aut poëmate recitata aut adposita, *quas* ῥήσεις *vulgo Graeci vocant:* κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα καὶ τόδε τὸ χωρίον οὐκ ἥκιστα, Ex hoc maxime loco, *nempe*, quem ex Homeri Iliade modo adposui, II. 117. *a. N.*

Χωρὶς, *Praepos.* Sine, Absque, Præter, *uti vulgo.* χωρὶς τοῦ φόρου ἥρπαζον τοῦτο ὅ τι ἔχοιεν ἕκαστοι, I. 106. *a.* ἐκ πάσης Λακεδαίμονος, χωρὶς Σπαρτ[illegible]

...umus; satis est χωρὶς τούτου ... telligere. ἐν ἔργον πολλὸν ... γιστον, χωρὶς τῶν Αἰγυπτίων ... γων, Præter (Post, Si excipi... opera Aegyptiaca, I. 93. a.

Χωρὶς, *Adverbium*, Sepa... tim, Seorsim, Præter ali... Non solum. χωρὶς κέεται ὁ ... κρός, Seorsim jacet cadave... IV. 62. *extr.* χωρὶς μὲν γὰρ Φ... ρον ἔπρησσον, (*sic enim hau... dubie corrigendum*) χωρὶς δὲ τ... Φόρου ἥρπαζον, Namque no... solum tributum exigebant ... verum etiam *etc.* I. 106. a. χωρὶς ἢ ὅτι, Nisi quod, Præterquam quod. νόμοισι παραπλησίοισι χρέωνται, χωρὶς ἢ ὅτι *etc.* I. 94. *a.* λέβητας Λεσβίοισι κρητῆρσι προσεικέλους χωρὶς ἢ ὅτι

Ψ

Ψακὰς, άδος, ἡ, *et* Ψεκὰς, Pluvia stillatim (tenuibus guttis) ... ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψα...

bulosus. τὸ ὄρος τὸ ψάμμινον, II. 99. *a.*

Ψάμμος, ου, ἡ, *vide in* Ψάμμη. οἶδα ψάμμου ἀριθμόν, I. 47. *f. in Orac.*

Ψᾶν, *vide* Καταψᾶν *et* Συμψᾶν. *Suidae et aliorum Grammaticorum glossa* Ψῶσαι *ad Herodoti* Καταψᾶν *spectat.*

Ψαύειν, Tangere, Attingere. τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειν, III. 30. *m. N.*

Ψέλια, τὰ, Armillæ, III. 20. *a. N.* IX. 80. *m. Singularem habes lib.* IV. 168. *a.* ψέλιον περὶ ἑκατέρῃ τῶν κνημέων, Armillam (gestant) in utràque tibià. *Vulgo* ψέλλια *et* ψέλλιον *olim edebatur.*

Ψελιοφόρος, ὁ, ἡ, Armillas gestans. ἄνδρας ψελιοφόρους, VIII. 113. *f.*

Ψεύδειν, Fallere. *Hinc Passivum* ψεύδεσθαι, Falli, *idem fere quod* ἁμαρτάνειν. (*Conf. Valck. ad* VII. 139, 23.) ἡ τρίτη τῶν ὁδῶν (Tertia ratio explicandæ naturæ Nili) μάλιστα ἔψευσται, plurimum Aberrat a vero, II. 22. *a.* (*conf.* Ψευδής.) εἰ ἐγὼ ψευσθείην γνώμῃ, VII. 9, 3. *ubi forsan* γνώμης *malles, sed in vulgatum consentiunt libri omnes. Contra,* ἐψευσμένοι γνώμης *tenent iidem omnes* VIII. 40. *m. et* ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, IX. 61. *extr.*

Ψευδής, έος, ὁ, ἡ, Mendax. τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν, I. 117. *a. m.*

Ψευδόμαντις, ιος, ὁ, Falsus (Mendax) vates, IV. 69. *f.*

Ψευδοπαρθένος, ου, ἡ, Falso nominata virgo, Virginitatem mentiens, IV. 180. *a. m.*

Ψευδόρκιος, ὁ, ἡ, Perjurus, Jusjurandum violans, I. 165. *f.*

Ψεῦδος, εος, τὸ, Mendacium. θεοῖσι ψεύδεα μαντήϊα κεκτημένοισι, Mendacia oracula habentibus, II. 174. *f. ubi* ψευδέα *malles, quemadmodum continuò dein* ἀψευδέα μαντήϊα *dixit; sed in antepenultimam vocem consentiunt libri; et substantivum* ψεύδεα, *alteri substantivo* μαντήϊα *per Adpositionem Homerico more junctum, vim habet Adjectivi.*

Ψῆγμα, τὸ, *collective*, Ramenta auri. πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου καταφερομένου ψήγματος, I. 93. *a.* V. 101. *m.* Indi tributum pendunt 360 talentorum ψήγματος, III. 94. *f.* 95. *m.* 98. *a.* ἐμπεσὼν ἐς σωρὸν ψήγματος, VI. 125. *m.*

Ψὴν, ηνός, ὁ, Culex, Cynips. ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐσδύνων· ψῆνας γὰρ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ (Φοίνικες) ἔρσενες, κατάπερ οἱ ὄλυνθοι, I. 193. *extr. N. Glossa Herodotea:* Ψῆνας, κωνώπεια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα.

Ψηφιδοφόρος, ὁ, Suffragium ferens. ἦν γὰρ (ὁ πολέμαρχος) ἐνδέκατος ψηφιδοφόρος, VI. 109. *a.*

Ψῆφος, ου, ἡ, Calculus quo fertur suffragium. διενέμοντο τὰς ψήφους ἐπὶ τοῦ Ποσειδέωνος τῷ βωμῷ, VIII. 123. *m.* πᾶς τις αὐτέων ἑωυτῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον, Sibi ipsi suffragium ferebat, VIII. 123. *b.*

Ψιλός, ἡ, όν, 1) Nudus, Vacuus. (ἡ ἶβις) ψιλὴ τὴν κεφαλήν, II. 76. *m.* πεδίον μέγα τε καί ψι-

λεῖ, Nudus campus; nempe, nec arboribus obsitus, nec dumetis impeditus. I. 80. a. ὁ λόφος οὗτος δασὺς ἴδησι ἐστὶ, ἐοὺσης τῆς ἄλλης Λιβύης ψιλῆς, IV. 175. b. πάντων ἐόντων ψιλῶν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων, IV. 21. 2) In re Militari ψιλοὶ, uti vulgo, sunt Leviter armati, Clypeis non instructi, IX. 28. a.

Ψιλοῦν, Nudare. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες, IV. 26. m. τὰ κρέα ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων, IV. 61. f. Metaphorice: ψιλώσαντες (αὐτὸν) τῆς δυνάμιος, II. 151. extr. N.

Ψύχειν, Refrigerare. ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν (ὁ ἥλιος) τὸ κάρτα ψύχει, Refrigerat aërem, III. 104. extr. Passivum: ψύχεται (τὸ ὕδωρ) μέχρι ἐς ἠῶ, Refrigescit, IV. 181. extr. i. q. ψυχρὸν γίνεται, paulo ante ibid.

Ψυχὴ, ἡ, 1) Anima hominis. εἰπόντες ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, II. 123. m. 2) Animus, Animi vires et robur, Ingenium. ἦν γὰρ ψυχὴν οὐκ ἄκρος, V. 124. a. διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, III. 14. a. (pro quo est ὀργῆς VI. 128. a.) 3) Vita. ἀποπαῦσαι οὗτος τῆς ψυχῆς ἐστὶ δεινὸν, III. 130. f. τινὸς (παιδὸς) τὴν ψυχὴν (sic τῇ ψυχῇ) ζημιοῦσθαι, VII. 39. f. ὃς βούλεται ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι, Poenam repetere Vitae (nempe perditae, id est, Caedis) Aesopi, II. 134. f.

Ψύχος, εος, τὸ, Frigus, Gelu. Etiam Plurali numero efferr Neutr. τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας ἀφόρητος γίνεται κρυμὸς ἐὼν, τοὺς δ᾽ ἐπιλοίπους τέσσερας ψύχεα αὐτόθι γίνεται, Frigus identidem incidit, IV. 28. m.

Ψυχρὸς, ὴ, ὸν, Frigidus; metaphorice, Inutilis, Vanus. ἐμῖν τοιῇδέ τις γένοιτ᾽ ἂν ἐπακουρίη ψυχρὴ, nempe Sero veniens, VI. 108. a. N. ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ, Frigidâ elatus victoriâ, id est, Vanâ, aut, quam vanâ spe praeceperat; sive, Victoriâ non ardore pugnae, solummodo vanis gloriosisque verbis partâ, IX. 49. a.

Ω.

ᾯΩ particula, Vocativo praeponi solita. ὦ Κροῖσε, I. 32. a. ὦ βασιλεῦ, I. 87. m. f. ὦ παῖ Κλεομβρότου, IX. 78. a. et frequenter alibi. Saepe vero etiam abest, ut Γύναι, I. 11. a. δέσποτα, I. 35. m. Ἄδρηστε, I. 41. a.

Ubi Vocativus, quem praecedit ὦ particula, incipit a vocali α, ibi α absorbetur. Sic ὤνθρωπε, sive rectius ὦ ᾿νθρωπε, I. 35. m. et VIII. 125. f. (vide utrobique Var. Lect. ubi quidem ad I. 35. adnotare debueram, sic ὦ ᾿νθρωπε scri-

edidisse Schaeferum, ı scripturam, VIII. 125. ıre omnes consentiunt.) r ὦναξ, sive rectius ω ro ὦ ἄναξ, O rex Apol- 159. f. IV. 150. m. VII. 141. a. quibus in locis nec inter se nec secum ipsi con- tam editi, quam scri- :, nisi quod ubique con- ὦναξ (sic) pingit noster , ὦ 'ναξ vero constanter ıssimus Schaefer. Cae- nonnulli subinde etiam c) pingunt, quâ de scri- ıde quae in Var. Lect. 141. a. monita sunt. ı. Pa. et Pe. vero ad f. (de quo ibi in Var. ɔnere debueram) adfer- ıtura hujusmodi, ὦ 'ναξ. m de hoc genere confe- Gregor. Dialect. jon. Paulo diversi generis esse formæ contractæ ὤνηρ, ὤνδρες, ὤνθρωποι, le in ʹΑλλος, ʹΑνὴρ et ıς.

ıstanter fere ʹΩιδε, id ıε scribitur in cod. F. o absurde; conf. Bo- s. Gr. voce Τρόπος.) 1) ω, Sic, Hoc modo. τσυδαιέστατα ταριχεύου- 36. a. m. ὧδέ σφι ἐς σιν ἐξευρηται, IV. 61. ic, Hoc loco. Sic qui- go edebatur νῦν δὲ ὧδε 111. extr. et ego etiam ı, I. 115. extr. tenui ım, ὧδέ τοι πάρειμι. ıt priori loco, ex plu- dicum consensu, ὅδε cum Schaefero posui, sic etiam posteriori loco eamdem scriptu- ram, quam ibidem pariter of- ferebant nostri codices, debue- ram adsciscere. Alibi certe in Musis particulam ὧδε istâ no- tione positam non memini me legere; nec apud jonicum Ho- merum umquam istâ notione usurpatam reperiri adnotavit ex veteribus grammaticis Eu- stathius ad Odyss. α΄. 182. Confer Heynium ad Iliad β΄. 258.

ʹΩθέειν, Propellere, Præcipitare. ὦσε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ, VII. 167. m. Et metaph. ὠθέει (ὁ δῆμος) τὰ πρήγματα, Præcipitat, Vio- lenter deproperat res, III. 81. m. (conf. ʹΕμπίπτειν.) Passi- vum. ὠθεόμενοι πρὸς αὐτέων ἐς κεφαλὴν, Etiamsi in caput ab illis præcipites darentur, VII. 136. a. N. Medium, ὤσασθαι, Pellere (nempe a se) hostem. ὠ- σάμενοι τὸν Πέρσεα, VIII. 3. extr. ὤσαντο τὴν ἵππον, IX. 25. Conf. ʹΑνωθέειν, ʹΑπωθέειν, Διω- θέειν.

ʹΩθίζειν, proprie, Sese mutuo premere et protrudere in turbâ hominum; sensu translato, Al- tercari. ὠθιζομένων δ' αὐτῶν, III. 76. f. Conf. voc. seq.

ʹΩθισμός, οῦ, ὁ, Conflictus co- minus pugnantium, et mu- tuo sese, veluti in turbâ ho- minum, prementium et pro- trudentium. Περσέων τε καὶ Λα- κεδαιμονίων ὠθισμὸς ἐγένετο πολ- λὸς, VII. 225. a. ἐς ὃ ἀπίκοντο ἐς ὠθισμὸν, IX. 62. f. N. (Conf. Polyb. IV. 58, 9.) Metapho- rice, ὠθισμὸς λόγων dicitur Con-

flictus sermonum, Altercatio. ἐγένετο λόγων πολλὸς ὠθισμὸς Τεγεητέων τε καὶ Ἀθηναίων, IX. 26. *a. N.*

[Ὠκινάκης, εος, ὁ, *Sic pro* ἀκινάκης *vocali* α *in* ω *conversâ*, *scripsisse Herodotum statuunt Suidas et Etymologus; falso: nusquam certe ista vocabuli forma in Musis occurrit, nec eam admittebat jonici idiomatis ratio. Poterat quidem* VII. 54. *f. ubi nos, praeeuntibus libris nonnullis* Περσικὸν ξίφος τὸν ἀκινάκην καλέουσι, *ubi alii* τὸ ἀκινάκην *praeferunt, suo more Herodotus* τὠκινάκην *scribere, quemadmodum* τὤγαλμα *et* τὠληθὲς, *et ista scriptura ibi fortasse restitui auctori debuerat. At non idcirco statuendum erat,* ωκινακην *pro* ἀκινάκην *dixisse Herodotum.*]

Ὠκυτοκον, τὸ, (*proprie, Neutrum Adjectivi* ὠκυτοκος, Celeriter pariens,) Celeritas partus. ἀποφερούσας ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου τὸν ἐτάξαντο φόρον, Tributum ferentes quod (*deae Lucinae*) pro accelerando partu (pro maturato *aut* maturando partu) pactæ erant, IV. 35. *a. N. quem locum Larcherus* (*vereor ne non satis recte*) *his gallicis verbis reddidit:* „Celles-ci apportoient à Ilithye le tribut „qu'elles étoient chargées d'offrir pour le prompt et heureux „accouchement des femmes de „leur pays.“

Ὤλλοι, ὠλλοι, *i. q.* οἱ ἄλλοι, Alii, Reliqui. *Vide supra sub voc.* Ἄλλος.

Ὠμηστὴς, Carnivorus. λέοντα ὠμηστὴν, V. 92, 2. *Orac.*

Ὠμοβοέη, ἡ, (*scil.* δορὰ) Cruda bovis pellis, bovinum. ὠμοβοέην ... IV. 65. *a.* λαισήια ... πεποιημένα, VII. 91 *ubi perperam olim* ὠμο... *et plures mssti*, ὠμοβ... ἐρραμμένον τῶν ὠμοβοέω... ἄλλων δερμάτων ἐχιτῶν...

Ὠμοβόϊνος, η, ον, *i. q.* ... Ex crudâ bovis pelle ... corio) confectus. ἀσπί... βοΐνας σμικράς, VII. 7... *Not. ad.* VII. 91. *a.*

Ὦμος, ου, ὁ, Humerus ... tus, Superior pars ... cubito ad scapulum ... ἀποταμὼν ἐν τῷ ὤμῳ ... II. 121, 5. *m.* δεξιοὺ... ἀποταμόντες σὺν τῇσι χ... 62. *f.*

Ὦν, *jonice pro communi* ... tur. οὐδὲ ὦν αὐτοὶ δώσει... *extr.* μέχρι μὲν ὦν, I. ... *sic constanter alibi.* οὔκων *vel* οὐκ ὦν, *pro* ... Non igitur. οὔκων δὴ ... I. 11. *m. f.* (*vide supr...* κων.)

Saepius videri potest ... *undare, ut in formi... jusmodi:* τοῦτον δὴ ὦν, ... *m.* 58. *f.* 59. *a.* οὐ γὰ... 49. *b. et cet. Praesen... in Verbis compositis an... rodotus mediam inter ... sitionem et Simplex ... particulam* ὦν *per Pleo... intersertum.* ἀπ' ὧν ἔδο... 39. *m.* ἐξ ὧν εἷλον, II ... κατ' ὧν ἐκάλυψε, II ... ἐν ὧν ἔπλησαν, II. 87.

ν. II. 122. m. ἂν ὦν
III. 82. f.
ide supra, in Ὦ par-

Nostro non tam dicitur
to pretio Emit, (*hic*
πριάμενος est) *quam et*
le se Emere significat,
tero quærit quanti rem
Conf. Wesseling. ad
26.) χρυσὸν ὠνέοντο - -
δέ σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε
I. 69. *f.* τὰς νήσους
ὐλοντο ὠνεομένοισι πω-
I. 165. *a.* ἐπιθύμησε
νίδος, καὶ αὐτὴν προσελ-
ετο. ὁ δὲ -- λέγει· Ἐγὼ
πωλέω οὐδενὸς χρήματος,
). *f.*
ή, Emtio. ἀγορὰς κτη-
ὠνῇ τε καὶ πρήσει χρέ-
i. 153. *m.*
ὤνθρωποι *vide in* Ἀνὴρ *et*
ς.
Ovum. *Cum jota sub-*
aut ad latus posito ᾠόν
scribunt probati codices.
lata in Var. Lect. ad
8.
, ον, 1) Tempestivus,
ι. ἐοῦσαν ἤδη ἀνδρὸς ὡ-
Viro jam Maturam,
b. παρθένοι γάμων ὡ-
I. 196. *a.* ἐπειδὴ ἐγέ-
μου ὡραῖαι, VI. 122. *b.*
ν ὡραίην, *i. q.* τὴν ὥρην,
, Statuto, Consueto
ε. ἐν τῷ (*i. q.* ἐν ᾧ *scil.*
, hyeme in Scythicâ
τὴν μὲν ὡραίην οὐκ ὕει,
et statuto (*aliis in re-*
) tempore non pluit,
m. N. ubi Schneider
, τὴν ὡραίην *eâdem no-*

tione accipiens quâ vulgo alii scriptores τὴν ὡραίαν *usurpant,* Verno tempore *interpretatur: sed, Herodotum* τὴν ὡραίην *l. c.* Solitum pluendi tempus *dixisse, cum aliunde colligi poterat, tum e verbis ibidem proxime sequentibus liquido adparebat. Ad* τὴν ὡραίην *vero, si pro Adjectivo vocabulo accipias, possis* ὥρην *supplere: commodius vero cum Schaefero (ad Bosii Ellips. p.* 577.) *Substantivum per se nomen esse* ἡ ὡραίη, *per paragogen ex* ὥρη *formatum, atque idem quod* ὥρη *significans, putaveris, quemadmodum ex* ἀνάγκη *fit* ἀναγκαίη, *ex* σελήνη σεληναίη, *ex* Ἀθήνη Ἀθηναίη. *Utramque et formationis et interpretationis rationem Aem. Portus proposuerat, optionem permittens lectori. Conf.* Ὥρη.

Ὥρη, ης, ἡ, 1) Tempus, *praesertim* Certum, Justum, Idoneum tempus. τὴν ὥρην (Certo, Definito *diei* tempore, Justo tempore) ἐπαγινέειν σφι αἶγας, II. 2. *m.* γαμέει μὲν ἐς γάμου ὥρην ἀπικομένην, VI. 61. *extr.* κομιδῆς πέρι, τὴν ὥρην αὐτῷ μελήσειν, Ad reditum quod adtinet, Commodum tempus sibi curæ esse futurum, VIII. 19. *f.* ἦν μὲν τῆς ὥρης μέσον θέρος, Tempus (*anni* quod adtinet, media æstas erat, VIII. 12. *a.* φυλάξαντες τὴν αὐτὴν ὥρην, Observantes idem (*diei*) tempus, eamdem horam, VIII. 14. *f.* *Caeterum* Horas diei *alibi* τὰ δυώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης *dicit*, II. 109. *f.*

2) αἱ ὧραι *Nostro dicuntur*

(1) Quadripartitæ per annum commutationes temporum. ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τὠυτὸ περιιών, II. 4. *m.* Aegyptii δυώδεκα μέρεα δασάμενοι τῶν ὡρέων ἐς τὸν ἐνιαυτόν, duodecim partes quadripartitarum vicissitudinum temporum distribuerunt per annum; *id est*, Annum in duodecim partes distribuerunt, intra quas 12 partes quatuor temporum vicissitudines circulum suum absolverent, II. 4. *a.* Græci tertio quoque anno unum mensem intercalabant, τῶν ὡρέων εἵνεκα, ἵνα δὴ αἱ ὧραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, II. 4. *a. et* I. 32. *a.* (2) Cœli atque aëris temperies, quæ in regione aliquâ obtinet. οἱ Ἴωνες τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ὡρέων ἐν τῷ καλλίστῳ ἐτύγχανον ἱδρύμενοι πόλιας, I. 142. *a. N.* (*ubi perperam olim* οὐρέων, *alii* ὀρέων.) οἱ Αἰολέες χώρην ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων, ὡρέων δὲ ἥκουσαν οὐκ ὁμοίως, (*nempe* οὐκ οὕτως εὖ,) I. 149. *extr.* Αἰγύπτιοι ὑγιηρέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὡρέων εἵνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσι αἱ ὧραι. ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι (τῶν ὡρέων) τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται, II. 77. *m.* ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλόν τι καλλίστα κεκρημένας ἔλαχε, III. 106. *a.* ἔχει ἡ Κυρηναίη χώρη τρεῖς ὥρας ἐν ἑωυτῇ, IV. 199. *a.*

3) *Denique* ὥρας *etiam dicit Noster* Quatuor cœli plagas, *sive* Puncta cœli cardinalia *quae vulgo vocantur.* εἰ ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν ὡρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν νῦν ὁ Βορέης τε καὶ ὁ χειμὼν ἑστᾶσι, ταύτῃ τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμβρίης, *et cet.* II. 26. *a.*

Ὥρη, ης, ἡ, *i. q.* Φροντίς, Cura, Ratio quæ habetur *alicujus.* μηδεμίην ὤρην ἔχειν ἁρπασθεισέων γυναικῶν, II. 4. *m. pro quo est* λόγον οὐδένα ποιήσασθαι *paulo post* ibid. τῆς οὐδεμίη ἔσται ὤρη ἀπολλυμένης, III. 155. *m.* ὤρην ἐποιήσαντο οὐδεμίην, *cui opponitur*, σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο, IX. 8. *b.*

Ὠρύεσθαι, Ululare, Inconditum clamorem tollere, *non solum in Dolore et Mæstitiâ, ut* βοῇ ὠρυόμενοι, III. 117. *f. sed et in Laetitiâ, ut* ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ ὠρύονται, IV. 75. *a. N. ubi verbum hoc minime indigebat virorum doctorum operâ, certatim medelam adferre conantium. Sic certe etiam latino verbo* Ululare *utuntur Romani scriptores, in his Julius Caesar, apud quem* (*Bell. Gall. V.* 37.) Suo more *Galli* victoriam conclamant atque ululatum tollunt.

Ὡς *particula, latinis particulis* Ut, Uti, *respondens; cujus de vario usu et constructione apud Herodotum occurrente potiora quaedam momenta notamus.*

I. ὡς *particula, ubi ad praecedentem* οὕτω (*sive expressam, sive subintellectam*) *refertur, modo cum Indicativo, modo cum Infinitivo construitur.* τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οὕτω ἐγένοντο, ὡς -- σφίας ἐκέλευε, I. 163. *a.* οὕτω κλεινὴ ἐγίνετο, ὡς καὶ πάντες -- ἔμαθον, II. 135. *f.* ὑψηλὸν οὕτω δή τι λέγεται, ὡς τὰς

εὐτοῦ οὐκ οἷά τι εἶναι
IV. 184. *f. ubi qui-*
initious εἶναι videri po-
erbo λέγεται pendere.
pe οὐκ οὕτω μεγάλα)
υραμίδα τοιαύτην ἀπι-
II. 135. *a.*
ibinde, ubi post ad-
οὕτω, aut post adjec-
ιόσδε, desiderabas ὡς
n. cum verbo finito
um, amat Noster
istam particulam, eo-
deto major quaedam
it orationi. ῥώμη σώ-
ιδε (ὑπῆν αὐτοῖς), αεθ-
ταν ἀμφότεροι, I. 31.
σχυραὶ, μόγις ἂν λίθῳ
κῤῥήξειας, III. 12. *m.*
cessit, ἀσθενέες οὕτω,
ετετρανέως.) Interdum
co, ubi ὡς desidera-
itur Pronomen rela-
ut particula quaedam
ρήνη οὕτω ἐοῦσα πικρὴ,
τὸν Ὕπανιν, IV. 52.
eodem referas istud,
δὲ τῆσδε, δηλαδὴ αὐ-
πιθήσεσθαι μέλλοι τοῖ-
ι, IV. 135. *m. ubi*
necessitatem Reizius
ς μὲν particulam ὡς
quam veteres libri
omnes. νῆσον ὧδε ἐοῦ-
ία χειρωθῆναι, τὴν τῶν
ίων etc. III. 120. *f. ubi*
ce pro ἦν positum,
ὡς αὐτὴν valet. δυσχεί-
ι οὕτω δή τί ἐστι, ἐν-
ἐν ὀκτὼ τῶν μηνῶν etc.
ubi ἔνθα, idem va-
ῇ, ponitur pro ὡς ἐν

ubi ad significandum

Tempus adhibetur .1) *legitime cum verbo Finito construitur.* ὡς ἐσῄιε, (Ut, *vel* Postquam, ille introiit) εὐθὺς ἡ Πυθίη λέγει, I. 65. *m.* ὡς δέ οἱ πάντες διετετάχατο, παραίνεσε *etc.* I. 80. *m. Sic et* ὡς -- τάχιστα, Ut primum, Simulatque. ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνει, I. 11. *a.* ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, I. 65. *f. Tum* I. 80. *f.* 141. *a.* 213. *m. et alibi.*

2) *In istis exemplis* ὡς *vim habet Conjunctionis; nonnihil diversa est ratio formulae* ὡς τάχιστα, (*his vocibus proxime inter se junctis, nullâ aliâ interjectâ,*) *quae vim habet Adverbii*, Quam citissime, Quam primum. ἐθέλων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπικέσθαι, I. 66. *f. ubi* ὡς τάχιστα *idem sonat ac* τὴν ταχίστην, ibid. *pro quo alibi est* ὡς ποδῶν εἶχον, VI. 116. *a. m. N.* IX. 58. IX. 59. *b. et* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. *m.*

3) *Sed, ubi Conjunctionem* ὡς, *Tempus significantem, praecedit et sequitur oratio infinita, ibi ipsa etiam* ὡς *particula Infinitivum adsciscit. Sic,* ὡς δὲ παρεῖναι αὐτούς, *pro* ὡς παρῆσαν αὐτοὶ, I. 29. *f. N.* ὡς δέ μιν προστῆναι τοῦτο, I. 86. *m.* μετὰ δὲ, ὡς οὐ παύεσθαι, I. 94. *a. m.* ὡς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, I. 141. *a.* ὡς δὲ χέρσον γεγονέναι, II. 99. *m. f.* τὸν δὲ, ὡς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβουλεύεσθαι, II. 107. *m.* ὡς δὲ τὸν παῖδα ποιέειν τὰ προσταχθέντα, II. 121, 5. *a.* ὡς δ' ἄρα οἴχεσθαι τὸν Αἰθίοπα, II.

140. *a.* ὡς δ' ἐγερθῆναι τὸν Ἡρακλέα, IV. 9. *a.* ὡς δὲ περὶ Ἰαπυγίην γενέσθαι πλώοντας, VII. 170. *a. m.* ὡς δὲ ἐκβῆναι τάχιστα τὸν βασιλέα, VIII. 118. *f. Semel videri poterat* ὡς, Quum *significans, cum Participio construi:* ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα, (Hæc quum renunciata essent Cambysi) εὖ δοκέειν οἱ εἰρῆσθαι, III. 14. *f. quo de loco vide infra, num. VII.*

III. *Post formulas hujusmodi,* ὡς ἐμοὶ δοκέει, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, *aliasque similes, ubi in proxime sequenti oratione Nominativum cum Verbo finito requireres, Accusativum cum Infinitivo ponere amat Noster.* ὡς ἐμοὶ δοκέει, τὸ ἔθνος οὐδαμὰ μεγάλως αὐξηθῆναι, I. 58. *f. N. qui locus si difficultate quadam premi videtur, ecce alios planissimos.* ὡς δ' ἐγὼ ἤκουσα, εἶναι αὐτὸν *etc.* IV. 76. *f.* ὡς δ' ἐγὼ πυνθάνομαι, δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι τῆς ὁδοῦ, II. 8. *a. m.* ὡς δ' ἐγὼ πυνθάνομαι, τὸν Ζάλμοξιν τοῦτον δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ, IV. 95. *a.* ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον εἶναι τὸ σφέτερον, IV. 5. *a.* ὡς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκοῦργον ἀγαγέσθαι ταῦτα, I. 65. *f.* ὡς δὲ Ἀθηναῖοι λέγουσι, δικαίως ἐξελάσαι, VI. 137. *m. Quibus omnibus locis quod in Adnot. ad* I. 58. *f. dixi, Infinitivum pendere a subintellecto repetito verbo* δοκέει, ἤκουσα, λέγουσι *etc., id firmatur locis hujusmodi, ubi diserte repetitum verbum est,* ὡς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρμηται, λέγεται Πολυκράτεα δοῦναι,

III. 56. *m.* (*ubi vide* qu
notavimus.) ὡς δὲ εἰκάσ
πέντε μυριάδας συλλεγῆν
ζω, IX. 32. *f.*

IV. *Non modo* ὡς ἐμο
(*verbo Finito*) *dicit* Nost
et in eamdem fere sen
Infinitivo utitur, ὡς ἐμοὶ
Ut (Quatenus, Quantur
videtur, Ad meam qu
tinet opinionem, II. 1
VI. 95. *f.* (*cum Var.*
VIII. 30. *m. Similiter*
particula cum aliis In
jungitur. ὡς εἰπεῖν λόγῳ,
γῳ εἰπεῖν, Ut sic dicam
dixerim, II. 53. *a.* N
m. ὡς εἰκάσαι, *et* ὡς ἐπε
Ut conjicias, Quatenus
cere licet, I. 32. *f.* IX.
Rursus, ὡς εἰκάσαι (Qu
conferre inter se licet
λιμένην τε καὶ πολιτικήν, I
a. ὡς ἐμὲ εὖ μεμνῆσθα
aut Quatenus, equiden
memini) τὰ ὁ ἑρμηνεύς μ
II. 125. *f. Pro eo quod ai*
δὲ, ὡς εἶναι ταῦτα σμικρο
λοισι συμβαλέειν, IV. 99. *j*
rat brevius ὡς -- συμβαλ.
Ut conferam; *quemad*
ὡς εἰκάσαι τὴν βασιλ. *se*
nius ibi ὡς εἶναι συμβαλ
cit, ubi εἶναι *videri poss*
ac ἐξεῖναι *valere,* Qu
licet exigua hæc cum
conferre. *Eamdem in*
tiam, ὥστε εἶναι, *ait,*
ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέ
10. *a. ubi alii quidem*
nent, ac fortasse ὡς γ
ptum oportebat.

Sed alibi passim eâde
mulâ ὡς εἶναι *aliam in*

tiam utitur Scriptor, ita tamen, ut ibi etiam, sicuti loco paulo ante citato, verbum εἶναι *salvâ sententiâ abesse potuisse videatur.* μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα, ὡς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν, ἀτὰρ οὐκ ὥς γε *etc.* II. 135. *a. ubi alii quidem* Ῥοδώπιος *corrigunt, alii* Ῥοδώπι, *sed in* Ῥοδῶπιν *consentiunt vett. libri omnes. Ibi Valla, pro* ἂν εἶναι, *cum ms. Arch.* ἀνεῖναι *legens, hariolando convertit,* quæ Rhodopis transscenderent; *quorum verborum loco Gronovius haec posuit,* ut esset Rhodopis; *quae in hanc partem Wesselingius accepit,* ut Rhodopis esse potuerit. *Rectius Henr. Stephanus, et ex mente auctoris,* Pro Rhodopis quidem conditione. *Posses fere ad verbum reddere,* Ut quæ Rhodopis esset; *et brevius etiam, et ad latini sermonis usum magis adcommodate,* Ut Rhodopis: *etenim, verum si quaeris, infinitivus* εἶναι *in istâ formulâ propemodum prorsus abundat; et* ὡς εἶναι Ῥοδῶπιν *idem valet ac si* ὡς Ῥοδῶπις *dixisset.* (*conf. voc.* Εἶναι, *num.* 2.) *Valet autem in istâ orationis connexione,* Ut Rhodopis, *idem atque.* Quatenus mulier talis, qualis Rhodopis, ingentes opes comparare potest.

Similem rationem habet id quod IV. 81. *a. legitur, ubi ait,* De Scytharum numero valde dissentientes audivisse se sermones, καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναί σφεας, καὶ ὀλίγους, (*intellige,* καὶ κάρτα ὀλίγους,) ὡς Σκύθας εἶναι. *Ibi postrema verba equidem olim cum Larchero sic acceperam,* Si (*vel,* Quatenus) de vere nominatis Scythis *quaeras. At in hanc sententiam dicturus Scriptor erat* ὡς ἀληθέως (*vel* ὡς γνησίως *aut* γνησίους) Σκύθας εἶναι. *Valla breviter, haud satis scio quâ sententiâ,* Utique Scythas; *quae latina Gron. et Wess. tenuerunt. Commodius latine reddes,* Ut quidem Scythas; *nempe,* Alii admodum paucos esse dixerunt; numerum Scytharum ediderunt nimis exiguum Pro ratione illius populi, *quippe quem esse numerosissimum norunt aut certe existimant omnes.*

Eâdem formulâ ὡς εἶναι *utitur Noster* II. 8. *m. f.* τὸ ἀπὸ Ἡλιουπόλιος οὐκέτι πολλὸν χωρίον, ὡς εἶναι Αἰγύπτου. *Valla,* Non multorum spatiorum iter quod Aegypti sit. *Wess. cum Gron.* Non ampla regio est ut Aegypti sit. *Larcher,* Le pays, quoiqu'il appartienne à l'Egypte, n'est pas d'une grande étendue. *Nos olim,* Non multum in latitudinem patet regio quæ Aegyptus esse censetur. *Auctoris mentem rectius expresseris, verba* ὡς εἶναι Αἰγύπτου *his latinis si reddideris,* Pro reliquâ Aegypti latitudine.

V. *Pro pleniore locutione* ὡς ἐμοὶ δοκέειν, *omissâ* ὡς *particulâ brevius dicitur* ἐμοὶ δοκέειν, *aut* δοκέειν ἐμοί: *cujus generis plura exempla sub voce* Δοκέειν *collegi. Sic* οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, I. 61. *f. pro* ὡς οὐ πολλῷ *etc. Similiter ad*

Infinitivum εἶναι, *ubi abundare videtur, subintelligi* ὡς *potuerit.* (*Vide* Εἶναι, *num.* 2.) *Sed aliorum verborum in Infinitivo modo positorum eadem subinde elliptica ratio est.* ὑπέφαινε τὴν ἀμφοτέρων πᾶσαν ταύτην κτᾶσθαι, I. 176. *m. intellige* ὡς πᾶσαν *etc.* τοὺς ἐτησίας εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμόν, II. 20. *a. possis* τοῦ πληθύειν *intelligere, possis vero perinde etiam* ὡς πληθύειν.

VI. Ὡς *saepe idem fere ac* ὅτι *valet, et cum Optativo construitur, ubi latine Accusativus cum Infinitivo sequitur.* ἦλθε ἀγγελίη, ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος, I. 83. *b.* πυνθάνεται ὡς ἡ βασιληίη περιεληλύθοι, III. 140. *a.* ἀποδέξασθαι γνώμην, ὡς χρεὸν εἴη *etc.* IX. 58. *f. Jungunt* ὡς *et* ὅτι *libri nonnulli,* VII. 238. *a.* ἀκηκοὼς ὡς ὅτι βασιλεὺς ἦν. *Sed ibi* ὡς *particula haud dubie nata est ex terminatione vocis praecedentis temere repetitâ.*

VII. *Satis pervulgatus est usus hujus particulae quatenus* Tamquam, Quasi, Utpote, Nempe, Quippe, *et similia significat: nonnulla tamen adponamus exempla in Musis occurrentia.* ὡς εἰ, Tamquam si (Perinde ac si) τῆς Ἰαπυγίης ἄλλο ἔθνος νέμοιτο τὴν ἄκρην, IV. 99. *f.* παρίζει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα, ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ, V. 20. *f.* ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, III. 156. *a. N.* ἐπῄεσαν ὡς ἀναρπασόμενοι τοὺς Ἕλληνας, Tamquam (Quasi) primo impetu oppressuri Græcos, IX. 59. *extr.* τὰ ἀγάλματα [illegible] (Qui quidem, Quippe qui, ut lignea ipsorum confecta sunt) [illegible], V. 86. *a.* [illegible] ὡς [illegible] qui (Qui nempe) alia [illegible] sunt, IX. [illegible] *Infinitivo abesse,* [illegible] *hanc particulam, ubi* [illegible] *locum* [illegible] ὡς [illegible], VI. [illegible] *m.* [illegible] ὡς [illegible], VII. 92. *m. N. Sic et,* [illegible] ὡς [illegible] εἰ (λέγοντες) [illegible], hæc renunciata scilicet Cambysi, commode dicta ei visa sunt, III. 14. *f. ubi haud satis causae fuisse videtur, cur contra librorum consensum* ὡς *in* ἃς *mutaret Schaef.* ὡς ἐκ κακῶν, ἐχάρη, IX. 101. *a. Potuerat brevius dicere,* ἐκ κακῶν ἐχάρη: *Nunc adjecta* ὡς *particula significat,* Ut post mala (Quatenus re male gestâ fieri potuit) gavisus est.

Ejusdem particulae cum Participio verbi constructae exempla nonnulla supra, ad voc. Ἕκαστος, *num.* 3. *adposita sunt, quibus pauca hic adjicio.* ὡς *cum Genitivo Participii absolute posito habes* VIII. 144. *f.* νῦν δέ, ὡς οὕτως ἐχόντων, στρατιὴν ἐκπέμπετε, Nunc, quum hæc ita se habeant; *ubi, ex aliorum usu Scriptorum, abesse* ὡς *poterat; nunc, si latine exprimere particulam velis,* Quippe quum, *dixeris.* ὡς *cum Nominativo vel Accusativo absoluto Participii:* ὡς ὧν μεταδι-

δεομένῳ μοι, -- ἥσυχοί ἐστε, VII. 13. f. κατηλόγησε τούτου (τοῦ χωρίου), ὡς ἐὸν ἄμαχον, I. 84. m. f. N.

VIII. Ὡς an Herodotus, sicut Attici scriptores, subinde etiam pro ἐς vel πρὸς usurparit, dubitari potest. Vide Var. Lect. et Not. ad II. 135. extr. et II. 121, 109. cum Var. Lect. I. 116, 3. II. 139. extr. III. 37, 3. et 140, 5. Pro Fere, Circiter, accipi potest in formulâ ὡς τὸ ἐπίπαν, Fere semper, id est, Ut plurimum; (vide Ἐπίπαν.) et in ὡς εἴκοσι, V. 83. m. nisi ibi genuina auctoris scriptura ea fuerit, quae olim edita erat, στάδια δὲ μάλιστα -- ἐς εἴκοσι.

Ὧς, i. q. οὕτω, Sic, Ita, Similiter. ὧς δὲ καὶ Βαρκαῖοι -- ἕτερα τοιαῦτα ἐποίησαν, III. 13. f. 109. a. πάντα ποιῆσαι τοὺς Ναξίους, -- ὧς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους νησιώτας, V. 30. extr. ὧς δὲ καὶ Σπαρτιῆται, IX. 35. a. Aliquoties ὡς, quod libri dabant, in ὧς mutavit Schaef. ubi nil necesse fuisse videtur. Vide Var. Lect. ad III. 37, 3 seq. et ad III. 14, 45. De posteriore loco paulo ante dictum est, ad voc. Ὡς, num. VII. Semel etiam nos cum Schaef. ὧς posuimus, ubi teneri ὡς potuerat, quod tenent veteres libri omnes: ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεε· ὧς ἄρα ἀνθρώποισι etc. Quemadmodum (vel Quippe) nimirum etc. IV. 205.

Ὡσαύτως, Pariter, Similiter. καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως, VII. 86. a. ὡσαύτως καὶ, Eodem modo quo. Βάκτριοι (ἱππεῖς) ἐσκευάδατο ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ πεζῷ, VII. 86. a. Pro ὡσαύτως δὲ, amat Noster, ὡς δ' αὔτως vel ὡς δὲ αὔτως ponere, I. 215. m. II. 67. a. (cum. Var. Lect.) VII. 86. b. IX. 81. extr.

Ὥσπερ, idem fere quod ὡς. Sic ὥσπερ εἶχον, ut ὡς εἶχον, E vestigio, II. 121, 4. m. ὥσπερ γε τὰ περὶ Ἴλιον, II. 10. a. ubi vide Var. Lect.

Ὥστε, 1) i. q. ὡς, quatenus Ut, Ita ut, significat. οἷα δὴ εἴπας, ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε, I. 86. m. N (conf. Οἷος.) ἀσθενέες οὕτω, ὥστε -- διατετρανέεις, III. 12. a. συνήνεικε ὥστε ἄνδρα ἀπηλικέστερον παριέναι, III. 14. m. ὥστε ἀποπλῆσαι τὸν χρησμὸν, Ita ut (sive, Quo factum est ut) ea res impleret oraculum, VIII. 96. m.

2) ὥστε, i. q. ἅτε, vel i. q. ὡς, Quippe, Utpote, significans. ὥστε δὴ θαλασσοκράτορες ἐόντες, V. 83. m. (ubi paulo ante, ἅτε δὲ διάφοροι ἐόντες.) ὥστε δὲ ταῦτα νομίζων, I. 8. m. τὸ ἑωυτοῦ ἐποίεε, ὥστε ἀναμιμνήσκοντος αἰεὶ τοῦ θεράποντος, VI. 94. a. ὥστε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπεόντων συχνῶν Περσέων, VIII. 118. m.

3) Pro eo, quod alibi ὡς εἶναι dicit Noster, (quâ de formulâ vide Ὡς, num. IV.) legitur ὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν, at ibi videtur ὥς γε εἶναι utique legendum, ut in Var. Lect. monuimus.

Ὠτακουστέειν, Arrectis auribus

auscultare et observare quid dicatur, Cupide captare rumores. ὠτακουστέοντες ὅκῃ πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα, VIII. 130. *extr.*

Ὡυτὸς, *sive* Ὡὐτὸς *pingere malueris*, *aut* Ὡὐτὸς, (*vulgo quidem* ὠυτὸς, *leni spiritu*, *in scriptis libris; et* ὠϋτὸς, *cum punctis diaereticis*, *in edd. jonice pro* ὁ αὐτὸς) Idem. (*conf.* Αὐτὸς, *num.* 5. *et* Τωυτό.) *De Punctis diaereticis*, *quae ignorant scripti libri*, *vide Var. Lect. ad Herodoti Prooem. l.* 3. *et conf. quae supra ad voc.* Τωυτὸ *monuimus. Ad spiritum quod adtinet*, *vide Var. Lect. ad* II. 79. *a. quo loco Lenem quidem spiritum in verbis istis*, συμφέρεται δὲ ὠυτὸς εἶναι τὸν οἱ *etc. tenui cum superioribus editis et msstis; sed et ibi proutī in sequentibus feci*, *Asperum spiritum cum Schaef. positum velim.* ὡυτὸς θεὸς, Idem deus, IV. 119. *m. f.* ὡυτὸς συμμαχόμενος, οὐκ ἐὼν ὡυτός, V. 52. *m. f.* ναύαρχος ἐπῆν ὡυτὸς ὅσπερ ἐπ᾽ Ἀρτεμισίῳ, VIII. 42. *m. ubi Asperum spiritum recte praefert ms. F. Pluralis*, ὡυτοὶ *vel* ὠυτοί. ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, οὐδαμὰ ὡυτοί, II. 168. *m. cum Var. Lect.* ὡυτοὶ (*sic hic Edd. omnes*) νῦν ἂν εἶεν φλαυρότεροι, IX. 27. *m. Sic iterum* ὡυτοὶ *Edd. omnes* IX. 64. *m.*

Ὠφελέειν, Juvare, Prodesse. Ὀροίτης ὠφέλει μὲν Πέρσας οὐδὲν, III. 126. *a. ubi mireris nullo ex codice jonicam verbi formam* ὠφέλεε *adferri. Conf.* Προσωφελέειν.

Ὠφελίη, ἡ, (*jon. pro* ὠφέλεια) Utilitas. βούλευμα ἀπ᾽ οὗ Ἴωσι ἔμελλε οὐδεμίη ὠφελίη ἔσεσθαι, V. 98. *a.* τὴν ὠφελίην τῶν τειχέων -- οὐ δύναμαι πυθέσθαι, VII. 139. *m. f.*

DEO GLORIA!

INDEX LOCORUM

TEXTUS, VERSIONIS, VARIETATIS LECTIONIS ET NOTARUM

EDITIONIS ARGENTORATENSIS HERODOTI,

QUI IN LEXICO HERODOTEO PARTIM ILLUSTRANTUR,

PARTIM SUPPLENTUR VEL EMENDANTUR.

Index hic, quem utilem atque acceptum fore possessoribus editionis Herodoteæ judicavit illustris Editor, debetur studio *Caroli Henrici Boegneri*, Theologiæ Candidati, qui mecum plagularum emendandarum curam partitus est, quam SCHWEIGHÆUSERUS, V. Cl., oculorum acie destitutus, ipse suscipere non potuit, mihique demandavit. Scr. Argentorati a. d. 1 Decembris MDCCCXXIII.

JO. GEORG. DAHLER
Th. D. et Prof. in academia Argent.

I. *In Textu.*

Lib. I.

CAP.	LIN.		
18	12	*voce*	Συνεπιλαφρύνειν.
27	9	»	Νόος. *num.* 2.
41	10	»	Χρεών.
51	13	»	Τέσσερες.
57	8	»	Οἰκίζειν.
68	29	»	Πειρᾶσθαι.
79	5 *sq.*	»	Ἐπικαταλαμβάνειν.
106	4 *sq.*	»	Χωρὶς. *Adverb.*
115	15	»	Ὧδε.
119	15	»	Ἐπίπλεος.
123	18	»	Βιβλίον.
123	21	»	Γλῶσσα. *sub finem.*
124	2	»	Βιβλίον.
125	4 *sq.*	»	Βιβλίον.
125	11	»	Δέ. *num.* 3.
137	3	»	Ἔρδειν.
145	8	»	Ὅτευ.
181	2	»	Περιθέειν.
185	13 *sq.*	»	Θάλασσα *et* Καταπλέειν. *num.* 2.
188	4	»	Σκευάζειν. *Pass.*
196	14	»	Πολιήτης.
202	19	»	Τεσσεράκοντα.
211	11	»	Βασίλεια.
213	3	»	Βασίλεια.

Lib. II.

7	2	*voce*	Ἄνδρος.
45	17	»	Εὐμένεια.
79	5	»	Ὠυτός.
99	6	»	Οὗτος.
113	1 *sq.*	»	Ἱστορέειν.
117	2	»	Δηλοῦν.

Lib. III.

9	13	»	Ἐξικνέεσθαι.
45	8	»	Ἀντιάζειν.

CAP.	LIN.		
72	29	voce	Διαδεικνύειν. *Pass.*
91	14 *sq.*	»	Μυριὰς.
148	9	»	Ἂν.
150	8	»	Εἷς.
159	13	»	Μυριὰς.

Lib. IV.

11	15 *sq.*	»	Ἀμαχητὶ.
33	23	»	Ἐπισκήπτειν. *num.* 2.
49	14 *sq.*	»	Ἐσδιδόναι.
87	4	»	Ἐπὶ. *num.* 3.
127	13	»	Κήρυξ.
140	11	»	Ἀντιπολέμιος.
205	4	»	Ὧς.

Lib. V.

58	8 *sq.*	»	Χωρίον.
92 (5)	82	»	Πίσυνος.
95	8	»	Ἕταρος.

Lib. VI.

17	5	»	Γαυλὸς. *num.* 2.
60	5	»	Ἐπιτιθέναι. *Med. num.* 2.
84	16	»	Τόσος.
128	6	»	Συνεστίη.
130	9	»	Ἀξίωσις *et* Γαμέειν.

Lib. VII.

4	2	»	Ὁρμᾷν. *Passiv. num.* 3.
6	4 *sq.*	»	Συλλαμβάνειν. *num.* 3.
33	8	»	Διαπασσαλεύειν.
49	12	»	Ἄνθρωπος.
60	1 *sq.*	»	Ἀριθμὸς.
118	3	»	Οἰκίον.
144	7 *sq.*	»	Λέγειν. *Activ. num.* 5.
170	17	»	Οἰκίζειν.
193	4	»	Ἰθὺς. *Foem.*
203	7 *sq.*	»	Ναυτικὸς.
218	6	»	Ἐνδύνειν.

Lib. VIII.

16	11	»	Δεινὸς. *num.* 4. *et* Τράπειν.
62	1	»	Λόγος. *num.* II. 3. 1) *et* Σημαίνειν. *num.*

II. *In Versione.*

Lib. I.

Lib. II.

Lib. III.

CAP.	LIN.		
52	18 *sq.*	*voce*	Ἐξεργάζεσθαι. *num.* 3.
61	8	»	Βασιλήϊος.
65	11	»	Οἰκήϊος.
78	20	»	Ἁλίσκειν.
84	8	»	Βουλεύειν. *num.* 2.
91	14 *sq.*	»	Μυριάς.
94	10 *sq.*	»	Πρός. *num.* III. 3.
109	4	»	Θορνύσθαι.
129	3	»	Θηρᾷν.
141	5	»	Στέλλειν. *num.* 2.
148	9	»	Ἂν. *initio.*

Lib. IV.

23	8	»	Γένειον.
23	20	»	Στεγνός.
26	8 *sq.*	»	Ἄγαλμα.
28	15	»	Ἀμφιλαφής.
46	16	»	Προσμιγνύειν. *num.* 1.
60	2	»	Ἱρόν. *num.* 3.
81	4	»	Ὡς. *num.* IV.
95	16	»	Ἐν. *num.* 1.
119	11	»	Αὐτός. *num.* 5. *et* Πρήσσειν. *num.* 1.

Lib. V.

20	19	»	Ἐπιδαψιλεύεσθαι.
61	8	»	Ὑπό. *num.* I. 1.
92(6)	105	»	Βαθύς.
94	2	»	Ἀπελαύνειν. *Pass.*
120	7	»	Πολλός. *num.* 5.

Lib. VI.

52	16	»	Κάρτα.
86(1)	17	»	Ἱκνέεσθαι.
89	7	»	Ἀποδιδόναι. *Part.*
94	12	»	Ἀδελφιδέος.
136	13	»	Ἀδικίη.

Lib. VII.

6	20	»	Χρᾷν. *num.* I. 2.
16(3)	28 *sq.*	»	Συλλαμβάνειν. *num.* 1.
19	1	»	Ὁρμᾷν. *Pass.* *num.* 3.

CAP.	LIN.		
40	19	voce	Παραβαίνειν. num. 1.
130	8	»	Γνωσιμαχέειν.
143	5 sq.	»	Μιν. num. 2.
147	4	»	Λόγος. num. I. 1.
148	2	»	Ἀπόπιμψις.
169	6	»	Τιμώρημα.
179	2	»	Παραβάλλειν. num. 1.

Lib. VIII.

61	8 sq.	»	Λόγος. num. II. 3. 1).
113	16	»	Ἐν. num. 3.
133	2 sq.	»	Ὁρμᾶν. Pass. num. 2.
134	8 sq.	»	Κατακοιμᾶν.

Lib. IX.

2	11	»	Ἔχειν. num. 4.
13	5 sq.	»	Χρόνος.
27	3 sq.	»	Προτιθέναι. num. 4.
83	3	»	Θήκη. num. 2.

Vit. Hom.

33	14	»	Ἤλεκτρον.

III. *In Varietate Lectionis.*

Lib. I.

5	19	voce	Οὐδαμᾶ.
35	9	»	Ὦ.
67	9	»	Σφὶ.
73	3	»	Μοῖρα. num. 1.
84	20	»	Βουλεύειν. num. 2.
88	6	»	Κότερα.
99	5 sq.	»	Χρᾶν. num. II. 3. sub finem.
134	16	»	Μάλα. num. I.
159	19	»	Ὦ.
171	7	»	Μακρός. Superl.
193	20	»	Δένδρεον.
199	2	»	Ἵζειν. Pass.
202	20	»	Καταινέειν.
207	23	»	Ἰθὺ et Ἰθύς. Adverb.

Lib. II.

CAP.	LIN.		
2	28	*voce*	Πρῶτος. *num.* 1.
10	12	»	Μέγαθος. *Plur.*
17	18	»	Ἰθύς. *Foem.*
46	11	»	Αἰπόλος.
75	8	»	Καταχύειν.
147	12	»	Χρᾶν. *num.* II. 2.

Lib. III.

CAP.	LIN.		
65	27	»	Οἰκήϊος. *num.* 1.
72	20	»	Ἀληθηΐη.
108	4	»	Πρόνοια.
135	1	»	Φάναι.

Lib. IV.

CAP.	LIN.		
50	4	»	Ἐπικρατέειν. *num.* 1.
83	4	»	Ζευγνύναι.
135	9	»	Ὡς. *num.* I.
159	22	»	Παραχρᾶσθαι.

Lib. V.

CAP.	LIN.		
69	6 *sq.*	»	Μοῖρα.
72	16	»	Ἱερείη.
89	6	»	Ἐπὶ. *num.* I. 7.

Lib. VI.

CAP.	LIN.		
36	13	»	Ζημιοῦν.
44	10	»	Ἄθως.
115	7	»	Ἐπινοέειν. *Pass.*
119	13 *sq.*	»	Κηλωνήϊον.
131	1	»	Ἀμφὶ. *cum Gen.*

Lib. VII.

CAP.	LIN.		
117	2	»	Συμμίξας.
135	6	»	Ἑστιᾶν.
149	6	»	Ἀνδροῦσθαι.
168	22	»	Ἀντιοῦσθαι.
188	19	»	Χρῆμα. *num.* 2.
238	2	»	Ὡς. *num.* VI.

Lib. VIII.

CAP.	LIN.		
2	5 *sq.*	*voce*	Κάρτος.
4	5	»	Δρησμός.
18	6	»	Δρησμός.

Lib. IX.

31	26	»	Κατειλέειν.
33	21	»	Δεινός. *num.* 4.
76	13	»	Δουλοσύνη.
95	4	»	Ἐπί. *num.* III. 4. *et* Ἐπιέναι. (*ab* Εἶμι, *Eo.*) *num.* 3.

IV. *In Notis.*

Lib. I.

1	11	»	Ἐξεμπολᾷν.
4	7	»	Οὐδείς. *Foem.*
17	12	»	Ἔργον.
30	13 *sq.*	»	Ἐπέρχεσθαι. *num.* 4.
30	17 *sq.*	»	Ἐπιστρεφέως.
31	26	»	Ἱρόν. *num.* I.
40	2 *sq.*	»	Τῇ. *num.* 3.
49	5	»	Ἄλλος.
58	7	»	Ὡς. *num.* III.
76	11	»	Ὁρμᾷν. *num.* 2.
79	14	»	Ἱππεύεσθαι.
84	22	»	Κατά. *num.* II. 2.
86	17 *sq.*	»	Ἀναφέρειν. *num.* 5.
86	28 *sq.*	»	Οἷος.
102	12 *sq.*	»	Ἥκειν (εὖ).
108	24	»	Ὑπηρετέειν.
110	19 *sq.*	»	Διαχρᾶσθαι. *num.* 2.
120	33 *sq.*	»	Προφράζειν.
122	11	»	Ἰέναι.
134	18	»	Ἐπιτροπεύειν.
146	20	»	Ἐπεί τε *et* Ἔπειτεν.
164	4	»	Προΐσχεσθαι.
164	17	»	Χωρίς. *Praep.*
172	9	»	Ἱρόν. *num.* 2.
179	2	»	Ἵνα.

Lib. IV.

CAP.	LIN.		
129	13	*voce*	Φέρειν. *num.* 6.
154	6	»	Ἐπί. *num.* II. 9.
158	2	»	Παραιτεῖσθαι.
166	9	»	Ποιέειν. *num.* 1.
166	12	»	Ἐπανίστασθαι.
188	7	»	Νέμειν. *num.* 3.
200	9	»	Ἐπίχαλκος.

Lib. V.

13	4	»	Κεν. *encl.*
13	13	»	Ἕκαστος.
16	15*et*20	»	Καταπακτός.
20	19	»	Ἐπιδαψιλεύεσθαι.
22	4 *sq.*	»	Ἐν. *num.* 2.
25	9	»	Σπαδίζειν.
38	9 *sq.*	»	Δέειν. *num.* 3.
58	12	»	Φατίζειν.
63	7	»	Ἐξαιρέειν. *num.* 2.
71	3	»	Κομᾶν. *num.* 2.
72	16	»	Ἄδυτον.
73	5	»	Ἐκπολεμοῦν.
74	12 *sq.*	»	Ὅπλον. *num.* 1.
78	1 *sq.*	»	Πανταχῆ.
83	10	»	Κομίζειν.
85	5	»	Πειρᾶν.
89	8	»	Ἐπέχειν. *num.* 3.
92(7)	130	»	Νεκρός.
106	11 *sq.*	»	Αἰτίη.
121	4	»	Ἀναλαμβάνειν. *num.* 3.

Lib. VI.

7	3 *sq.*	»	Πρόβουλος.
12	14	»	Ἔχειν. *num.* 2.
30	3	»	Ὁ. *num.* 2.
30	13	»	Περιστέλλειν.
68	1 *sq.*	»	Οἵ.
75	5	»	Μανίη.
89	3	»	Χρᾶν.
89	7	»	Ἀποδιδόναι. *Med.*
89	10	»	Ὑστερέειν.
98	18	»	Ἑξείης.
102	2	»	Κατεργάζεσθαι. *num.* 2.

Errata.

Pars I.

23 *col.* 1 *lin.* 20 *pro* 68 *leg.* 78.
27 — 1 — 16 *ab ult. pro* VI. *leg.* VII.
65 — 1 — 22 *post* ἀπήγαγε, *adde* Vit.
02 — 2 — 7 *pro* Ἀρύσσειν *leg.* Ἀρύσσεσθαι.
19 — 1 — 9 *pro* βασιλείας *leg.* βασιλείης.
22 — 1 — 13 *ab ult. pro* ἐξελεῦντες *leg.* ἐξελῶντες.
60 — 1 — 19 *post* ῥέεθρον *adde* VII. 43. *a.*
74 — 1 — 3 *pro* 100 *leg.* 200.
16 — 2 — 8 *pro* δὲ *leg.* δή.
33 — 2 — 7 *ab ult. pro* εὐθὺς *leg.* ἰθύς.

Pars II.

31 *col.* 2 *lin.* 13 *pro* Valck. *leg.* Wess.
49 — 2 — 1 *pro* I. *leg.* III.
39 — 2 — 4 *ab ult. ante* 170 *adde* VII.
40 — 2 — 3 *post* ἐγίνοντο *adde* VII. 118. *a.*
89 — 1 — 15 *ab ult. pro* 57. *a. leg.* 56. *f.*
134 — 2 — 5 *ab ult. pro* 226. *leg.* 22.
188 — 2 — 9 *ab ult. pro* I. 59. *leg.* III. 68.